

BELGISCHE SENAAAT**SENAT DE BELGIQUE**

 ZITTING 1976-1977

 SESSION DE 1976-1977

 23 DECEMBER 1976

 23 DECEMBRE 1976

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
 2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
 3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees octrooverdrag), uitvoeringsreglement en vier protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
 4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooverdrag) en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975
-

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
 2. Traité de coopération en matière de brevets et règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
 3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), règlement d'exécution et quatre protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
 4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975
-

BELGISCHE SENAAT

 ZITTING 1976-1977

 23 DECEMBER 1976

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees octrooverdrag), uitvoeringsreglement en vier protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooverdrag) en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het ontwerp van wet dat wij de eer hebben ter beraadslaging voor te leggen beoogt de goedkeuring van vier Verdragen aangaande het recht op uitvindingsoctrooien. Deze vier Verdragen ondertekend na lange onderhandelingen, zowel op Europees als op wereldvlak, vormen één geheel en zullen voor de uitvinders het verkrijgen van wettelijke bescherming in verschillende landen aanzienlijk vergemakkelijken.

SENAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 1976-1977

 23 DECEMBRE 1976

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
2. Traité de coopération en matière de brevets et règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), règlement d'exécution et quatre protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975

EXPOSE DES MOTIFS

Le projet de loi que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations a pour objet l'approbation de quatre Conventions relatives au droit des brevets d'invention. Ces quatre Conventions signées après de longues négociations, tant sur le plan européen que sur le plan mondial, forment un ensemble et faciliteront sensiblement aux inventeurs l'accès aux protections légales dans plusieurs pays.

Deze bescherming werd tot hertoe verzekerd door nationale wetgevingen die van land tot land verschillen vertoonden en was territoriaal beperkt. Dergelijk systeem was oorzaak van verlies van inspanning en van geld omwille van de herhaling in elk land van het opzoekings- en het onderzoekswerk, het hinderde de uitvinders en belette het vrije verkeer van goederen. Hieraan werd verholpen op verschillend internationaal vlak dank zij oplossingen die verder en verder gaan in de richting van de eenmaking. Bij de tekst van elk van deze Verdragen is een speciale memorie van toelichting gevoegd die elke bepaling van deze akten analyseert.

Het betreft natuurlijk een algemene uiteenzetting die trouwens gemeenschappelijk is voor de landen die de verschillende Verdragen hebben ondertekend ten einde een zo eensluidend mogelijke interpretatie van deze bepalingen te bekomen in elke Lid-Staat. Er blijft echter een aantal vragen of keuzemogelijkheden over voor de nationale wetgevingen van elke verdragsluitende Staat. Met dit doel stelt het huidig ontwerp voor elke vraag een oplossing voor die, na raadpleging van de Hoge Raad voor de Industriële Eigendom, het meest aangewezen is gebleken.

Wat de stand van de ondertekeningen en de bekrachtigingen betreft, weze vermeld dat :

1. het Verdrag van Straatsburg ondertekend werd door de Duitse Bondsrepubliek, België, Denemarken, Frankrijk, Italië, Ierland, Luxemburg, Nederland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland. Alleen Ierland heeft tot op heden dit Verdrag bekrachtigd;

2. het Verdrag tot samenwerking is ondertekend door zesendertig landen waaronder België. Alleen zeven Afrikaanse Staten en de Verenigde Staten hebben het bekrachtigd;

3. het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien werd ondertekend door de volgende zestien Staten : Oostenrijk, België, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Italië, Ierland, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Noorwegen, Nederland, de Duitse Bondsrepubliek, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland. Er heeft nog geen bekrachtiging plaatsgehad;

4. het Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt werd ondertekend door alle Lid-Staten.

**

1. Het Verdrag betreffende de eenmaking van bepaalde onderdelen van het octrooierecht ondertekend te Straatsburg op 27 november 1963

De bepalingen van het Verdrag van Straatsburg van 27 november 1963 hebben betrekking, enerzijds, op de voorwaarden voor octrooierbaarheid van uitvindingen en, anderzijds, op de inhoud van een octrooiaanvraag en op de interpretatie van de eisen.

Cette protection assurée jusqu'à présent par les législations nationales qui différaient d'un pays à l'autre, était territorialement limitée. Pareil système, cause de pertes d'efforts et d'argent occasionnées par la recherche et l'examen répété par chaque pays, gênait les inventeurs et empêchait la libre circulation des marchandises. Il y a été porté remède dans des cadres internationaux différents et grâce à des solutions qui vont de plus en plus loin dans l'uniformisation. Le texte de chacune des Conventions est accompagné d'un exposé des motifs spécial, contenant l'analyse de toutes les dispositions de ces actes.

Evidemment, il s'agit d'une analyse très générale, d'ailleurs commune aux pays signataires des diverses Conventions et destinée à assurer une interprétation de ces dernières aussi semblable que possible dans chaque Etat membre. Il reste néanmoins une série de questions ou options laissées aux législations nationales de chaque Etat contractant. C'est dans ce but que le présent projet propose, pour chaque question, la solution qui est apparue, après consultation du Conseil supérieur de la Propriété industrielle, la plus appropriée.

En ce qui concerne l'état des signatures et des ratifications, il faut noter que :

1. la Convention de Strasbourg a été signée par la République fédérale d'Allemagne, la Belgique, le Danemark, la France, l'Italie, l'Irlande, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Royaume-Uni, la Suède et la Suisse. Seule l'Irlande a déjà ratifié cette Convention;

2. le Traité de coopération a été signé par trente-six Etats dont la Belgique. Seulement sept Etats africains et les Etats-Unis l'ont ratifié;

3. la Convention sur la délivrance de brevets européens a été signée par les seize Etats suivants : l'Autriche, la Belgique, le Danemark, la France, la Grèce, l'Italie, l'Irlande, le Liechtenstein, le Luxembourg, Monaco, la Norvège, les Pays-Bas, la République fédérale d'Allemagne, le Royaume-Uni, la Suède et la Suisse. Aucune ratification n'est intervenue;

4. la Convention relative au brevet européen pour le Marché commun a été signée par tous les Etats membres.

**

1. La Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention signée à Strasbourg le 27 novembre 1963

Les dispositions de la Convention de Strasbourg du 27 novembre 1963 ont trait, d'une part, aux conditions de brevetabilité des inventions, d'autre part, au contenu de la demande de brevet et à l'interprétation des revendications.

In een tijdperk waarin de bescherming van de uitvinding meer en meer gevraagd wordt buiten de grenzen van het nationaal grondgebied en in een steeds groter aantal landen is het in het belang van het onderzoek en van de industrie dat de verschillen in de bepalingen van de nationale wetgevingen zouden vervangen worden in de mate van het mogelijke door gelijke beschermingsregelen.

Anderzijds is de harmonisatie van de bepalingen die van toepassing zijn op de octrooieerbaarheid van de uitvindingen en de inhoud van de octrooiaanvragen van aard om de samenwerking van de Staten te vergemakkelijken in het op gang brengen van octrooiverleningsprocedures.

Met de eenmaking die verwezenlijkt werd op het vlak van de Raad van Europa werd rekening gehouden bij het uitwerken van de twee Europese Verdragen; de Europese oplossingen zullen eveneens gelden voor de wijziging van de Belgische nationale wetgeving. Ten dien einde zal in de nabije toekomst een ontwerp van wet aan uw beraadslagingen voorgelegd worden. De Regering heeft dan ook de bedoeling te wachten met het neerleggen van de bekrachtigingsoorkonde tot het Parlement de wijziging van onze wetgeving op de uitvindingsoctrooien heeft aangebracht.

2. Het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien

Het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien gekend als PCT heeft in hoofdzaak tot doel te voorkomen dat de octrooiaanvragers en de nationale diensten van industriële eigendom nog verder genoodzaakt worden formaliteiten en procedures te herhalen, zoals nu voorgeschreven wanneer bescherming gezocht wordt voor dezelfde uitvinding in verschillende landen.

Het Verdrag staat de aanvrager toe een internationale aanvraag in te dienen bij zijn nationale dienst in één enkele taal en tegen betaling van één taks. Deze aanvraag zal de werking hebben van een nationale aanvraag in alle Lid-Staten die door de aanvrager aangeduid worden. Deze aanvraag zal in de aanvangsfase op een uniforme manier behandeld worden om vervolgens in de nationale fase te treden. Op dat ogenblik is er reeds uitgemaakt of de internationale aanvraag voldoet aan de voorschriften van het Verdrag. Bovendien is er een verslag over de stand van de techniek op de dag van de aanvraag aan toegevoegd. Dit verslag wordt opgesteld door de autoriteit die voor het land van indiening bevoegd is voor het nieuwheidsonderzoek vergezeld eventueel van een internationaal voorlopige beoordeling.

De voordelen van dit Verdrag bestaan voor alles in besparingen op de procedurekosten in de mate dat het internationaal depot meerdere depots vervangt. De internationale nieuwheidsverslagen en voorlopige beoordelingen helpen de indiener in zijn beslissing of hij de procedure wil verder zetten. De bezinningsstijd zal de betaling van nationale taksen en de hoge kosten van vertaling en vertegenwoordiging doen uitsparen.

A une époque où la protection des inventions tend de plus en plus à dépasser les limites du territoire national et à s'étendre à un grand nombre de pays, il est de l'intérêt de la recherche et de l'industrie que les prescriptions disparates des législations nationales soient remplacées, autant que possible, par des règles de protection uniformes.

D'autre part, l'harmonisation des dispositions qui gouvernent la brevetabilité des inventions et le contenu des demandes de brevet est de nature à faciliter la coopération des Etats dans la mise en œuvre des procédures de délivrance des brevets.

Il a été tenu compte de l'unification réalisée sur le plan du Conseil de l'Europe dans l'élaboration des deux Conventions européennes; les solutions européennes seront également valables pour la modification de la législation nationale belge. A cet effet, un projet de loi sera dans un avenir proche soumis à vos délibérations. Le Gouvernement, dès lors, exprime l'intention d'attendre l'adaptation de notre législation sur les brevets d'invention par le Parlement avant d'effectuer le dépôt de l'instrument de ratification.

2. Traité de coopération en matière de brevets

Le Traité de coopération en matière de brevets, connu sous le sigle PCT vise essentiellement à éviter aux déposants de demandes de brevets et aux offices nationaux de propriété industrielle la répétition de formalités et de procédures imposées actuellement lorsque la protection d'une même invention est demandée dans plusieurs pays.

Le Traité permet au déposant de procéder au dépôt d'une demande internationale, auprès de son office national, dans une seule langue et moyennant paiement d'une taxe unique, qui a l'effet d'une demande nationale dans tous les pays membres désignés par lui. Cette demande est d'abord instruite de manière centralisée dans une phase initiale, puis entre dans la phase nationale. A ce moment, la demande internationale a déjà fait l'objet d'un examen indiquant si elle satisfait aux conditions de forme prévues par le Traité. En outre, elle est accompagnée d'un rapport sur l'état de la technique au jour du dépôt, rapport établi par une autorité de recherche compétente pour le pays du dépôt auquel peut être éventuellement joint un rapport d'examen préliminaire.

Les avantages du Traité de coopération touchent avant tout à l'économie de la procédure dans la mesure où le dépôt international se substitue à des dépôts multiples. Les rapports de recherche internationale et d'examen préliminaire aident le déposant à décider s'il veut poursuivre la procédure. Le temps de réflexion épargnera le paiement de taxes nationales, des frais de traduction et de représentation élevés.

De PCT heeft eveneens de rationalisatie van de taken van de nationale diensten van de Lid-Statens tot gevolg. Het Verdrag bespaart hun het vormonderzoek dat gedaan wordt door het ontvangend bureau. Een enkel nieuwheidsonderzoek verlicht eveneens de taken van de diensten.

Het verslag over de internationale voorlopige beoordeling voorzien in hoofdstuk II van het Verdrag is eveneens een waardevol instrument voor de nationale octrooidiensten die niet over een modern onderzoekapparaat beschikken.

De uitgaven van de Unie zullen op lange termijn gedekt worden door de ontvangsten van het Internationaal Bureau van de Wereldorganisatie van de intellectuele eigendom (OMPI) voortkomende van de taksen en de vergoedingen die betaald worden voor gepresteerde diensten. De tekorten moeten aangepast worden door bijdragen van de Lid-Statens. Deze bijdragen zullen later terug betaald worden; bovendien wordt er een werkingsfonds opgericht door de eenmalige stortingen verricht door elk van de verdragsluitende landen.

De Belgische bijdragen zullen binnen redelijke perken blijven, hetzij ongeveer 25 000 ZwF per jaar.

De Dienst voor de industriële eigendom zal in de procedure voorzien in het Verdrag tot samenwerking optreden als ontvangend bureau, maar de uitgaven die hieruit voortvloeien zullen kunnen gedekt worden door de taksen die het kan innen op grond van het Verdrag. De Dienst zal enkel als bijkomende taak hebben het verrichten van het vormonderzoek van de internationale aanvragen in de mate dat dit niet zal gedaan worden door het Europees Octrooibureau en het verzekeren van de samenwerking met dit laatste of met het Internationaal Bureau (art. 2, § 1).

Voor het geval dat de Belgische onderhorige geen bescherming vraagt in België, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks door toepassing van het Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt heeft de Regering de bedoeling een werkcontract af te sluiten met het Europees Octrooibureau opdat dit bureau voor België, met het akkoord van het Internationaal Bureau van OMPI, de instantie zou worden belast met het internationaal nieuwheidsonderzoek.

Het in werking stellen van de PCT blijft nochtans onderworpen aan de keuze tussen zekere opties, voorzien in het Verdrag zelf of in het uitvoeringsreglement. Deze keuze zal naargelang de aard van de geboden opties moeten uitgeoefend worden, hetzij door het aanvaarden van een positieve wetsbeschikking ter zake, hetzij door het stilzwijgen van de interne wet, hetzij nog door reserves te maken ter gelegenheid van het neerleggen van de bekrachtigingskonde.

Paragraaf 2 van artikel 2 verplicht, in toepassing van artikel 27 (8) van de PCT, de betrokken personen hun octrooiaanvragen die de landsverdediging kunnen aanbelangen in te dienen bij de Dienst voor de nijverheidseigendom.

Paragraaf 3 van hetzelfde artikel volgt uit de toepassing van artikel 45 (2) van het Verdrag. In toepassing van deze

Le PCT a aussi pour effet de rationaliser les tâches des offices nationaux des Etats contractants. Le Traité leur épargne l'examen de forme effectué par l'office récepteur. Une seule recherche allège aussi les tâches des offices.

Le rapport d'examen préliminaire international prévu au chapitre II du Traité est aussi un instrument appréciable pour les offices nationaux de brevets qui ne disposent pas d'un appareil d'examen moderne.

Les dépenses de l'Union seront couvertes, à long terme, par les recettes du Bureau international de l'Organisation mondiale de la propriété intellectuelle (OMPI) provenant des taxes ou des contributions versées pour les services rendus. Les déficits doivent être équilibrés par des contributions des Etats membres. Les contributions seront ultérieurement remboursées; en outre, un fonds de roulement est constitué par les versements uniques effectués par chacun des Etats contractants.

Les contributions belges resteront dans des limites raisonnables, soit environ 25 000 FS par an.

Le Service de la propriété industrielle interviendra dans la procédure prévue par le Traité de coopération en tant qu'office récepteur, mais les dépenses qui en résulteront pourront être couvertes par les taxes qu'il peut percevoir sur la base du Traité. Le Service aura seulement la charge supplémentaire d'effectuer l'examen formel des demandes internationales dans la mesure où celui-ci ne sera pas fait par l'Office européen des brevets et d'assurer les liaisons avec ce dernier ou le Bureau international (art. 2, § 1er).

Pour le cas où le ressortissant belge ne rechercherait pas de protection en Belgique directement ou par l'intermédiaire de l'application de la Convention sur le brevet européen pour le Marché commun, le Gouvernement belge a l'intention de conclure un contrat de travail avec l'Office européen des brevets pour que celui-ci devienne, pour la Belgique, avec l'accord du Bureau international de l'OMPI, l'administration chargée de la recherche internationale.

La mise en œuvre du PCT reste cependant soumise à un choix entre certaines options prévues par le Traité lui-même ou son règlement. Ce choix devra s'exercer suivant la nature des options offertes, soit par l'adoption d'une disposition positive de la loi interne en la matière, soit dans le silence de la loi interne, soit encore en procédant à des réserves lors de la ratification.

Le paragraphe 2 de l'article 2 est pris en application de l'article 27 (8) du PCT et oblige les personnes visées à déposer les demandes de brevet qui peuvent intéresser la défense auprès du Service de la propriété industrielle.

Le paragraphe 3 du même article est pris en application de l'article 45 (2) du Traité. Par ce paragraphe, la demande

paragraaf is de internationale aanvraag waarin België is aangewezen steeds onderworpen aan de bepalingen van het Verdrag op het Europees octrooi. Indien België « gekozen Staat » is in de zin van hoofdstuk II van de PCT, dan kan het gekozen bureau geen ander zijn dan het Europees Octrooibureau in de mate dat dit bureau bereid is deze rol te vervullen (art. 156 van het Europees Octrooiverdrag).

De Staten die dit Verdrag ondertekend hebben moeten een gemeenschappelijke houding aannemen met betrekking tot de bekrachtiging van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien, in het bijzonder in verband met het maken van voorbehoud voor de toepassing van hoofdstuk II. Hoofdstuk II zou zeker voordelen meebrengen voor de Belgische aanvragers die de PCT-procedure volgen om een bescherming te bekomen in de « gekozen Staten » buiten deze die het Verdrag op het Europees octrooi hebben getekend.

Het noodzakelijk overleg tussen de Staten die het Verdrag op het gemeenschappelijk octrooi hebben ondertekend vóór het neerleggen van de bekrachtigingsoorkonde van het Verdrag geeft aanleiding tot het voorstel dat, enerzijds, het Parlement zich uitspreekt voor de bekrachtiging van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien, maar dat, anderzijds, de Regering de voorwaarden bepaalt waaronder het neerleggen van de bekrachtigingsoorkonde van het Verdrag zal gebeuren, eventueel vergezeld van een verklaring in verband met de toepassing van hoofdstuk II van de PCT waarbij rekening zou gehouden met de voorafgaande bekrachtiging door enkele grote industriële landen.

3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien

Het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien ondertekend te Munchen op 5 oktober 1973 is een geweldige vooruitgang op het gebied van de bescherming van de uitvindingen die zich zeker zal doen gelden op de ontwikkeling van het onderzoek. Het beantwoordt aan de verlangens van de industrie in zijn geheel. Op vele punten verbetert het aanzienlijk door de oplossingen die het bevat het regiem van de industriële eigendom en kan bovendien als een zeer belangrijke factor aanzien worden tot eenmaking van de nationale octrooiwetgevingen en aldus bijdragen tot de versterking van de economische eenheid van Europa.

Op het huidig ogenblik moet hij, die bescherming verlangt van zijn uitvinding in verschillende Europese landen, een octrooiaanvraag indienen in elk van deze Staten. Door het instellen van één gemeenschapsprocedure tot verlening van octrooien voor alle verdragssluitende Staten verandert het Verdrag op het Europees octrooi grondig deze toestand. De uitvoering van deze gemeenschappelijke procedure geschiedt door het Europees Octrooibureau dat de ingediende octrooiaanvragen onderzoekt en dat desgevallend een Europees octrooi toekent voor de betrokken verdragssluitende Staten. Aldus zal hij die in het vervolg een uitvinding wil beschermen in verschillende staten niet meer verplicht worden een

internationale designant la Belgique est toujours soumise aux dispositions de la Convention sur le brevet européen. Si la Belgique est « Etat élu » au sens du chapitre II du PCT, l'office élu ne peut être que l'Office européen des brevets dans la mesure où celui-ci a choisi d'assumer ce rôle (art. 156 de la Convention sur le brevet européen).

Les Etats signataires de cette Convention doivent adopter une position commune en ce qui concerne la ratification du Traité de coopération en matière de brevets, en particulier sur les réserves à formuler quant à l'application du chapitre II. Les avantages du chapitre II seraient certains pour les déposants belges utilisant la procédure PCT pour obtenir une protection dans les « Etats élus » en dehors de ceux de la Convention sur le brevet européen.

Cette nécessité de concertation entre les Etats signataires de la Convention sur le brevet communautaire avant le dépôt des instruments de ratification du Traité conduit donc à proposer que le Parlement se prononce pour la ratification du Traité de coopération en matière de brevets, mais en laissant le soin au Gouvernement de décider des conditions dans lesquelles serait effectué le dépôt des instruments de ratification du Traité, assorti éventuellement d'une déclaration au sujet de l'application du chapitre II du PCT, en tenant compte de la ratification préalable de certains grands Etats industriels.

3. Convention sur la délivrance de brevets européens

La Convention sur la délivrance de brevets européens signée à Munich le 5 octobre 1973 constitue un immense progrès dans le domaine de la protection des inventions, qui ne manquera pas de se faire sentir dans le développement de la recherche. Elle répond aux vœux de l'industrie dans son ensemble et sur beaucoup de points les solutions qu'elle consacre non seulement améliorent considérablement le régime de la propriété industrielle, mais peuvent être considérées comme un facteur très important d'uniformisation des législations nationales sur les brevets d'invention, contribuant ainsi au renforcement de l'unité économique de l'Europe.

Actuellement, celui qui désire obtenir la protection d'une invention dans plusieurs Etats européens doit déposer une demande de brevet dans chacun de ces Etats. En instaurant une procédure uniforme de délivrance de brevets commune à tous les Etats contractants, la Convention sur le brevet européen modifie cette situation de manière fondamentale. Cette procédure commune est exécutée par un Office européen des brevets qui examine les demandes de brevet dont il est saisi, et délivre, s'il y a lieu, un brevet européen pour les Etats contractants concernés. Ainsi, celui qui souhaite qu'une invention soit protégée dans plusieurs Etats ne sera plus tenu dorénavant d'introduire dans chacun de ces Etats

afzonderlijke aanvraag in te dienen in elk van deze landen. Het volstaat dat hij een enkele octrooiaanvraag indient bij het Europees Octrooibureau dat zal vaststellen of deze aanvraag beantwoordt aan de vormvoorschriften van het Verdrag en of de uitvinding voldoet aan de criteria van octrooieerbaarheid tot het verlenen van een octrooi. In bevestigend geval zal het octrooi geldig zijn in alle Europese Staten door de aanvrager vermeld in zijn aanvraag, en zal in algemene regel ook dezelfde inhouden hebben in al deze landen.

Na de verlening is het Europees octrooi in principe onderworpen aan het nationale recht van de Staten waarvoor het is verleend, dit wil zeggen aan de juridische bepalingen die in die landen toepasselijk zijn op de nationale octrooien. Met andere woorden de Europese procedure doet een bundel nationale octrooien ontstaan die, wat de inhoud betreft, identiek zijn maar die in één enkele titel, het Europees octrooi, vervat zijn.

Het Europees octrooi zal gelijktijdig bestaan met de nationale octrooien, geen enkele bepaling van het Verdrag noch van het Bijzonder Verdrag over het gemeenschapsoctrooi verzet zich tegen hun voortbestaan. Nochtans kan men zich verwachten aan, enerzijds, een voortschrijdende verdwijning van de nationale beschermingstitels ten gunste van de Europese titel — hetgeen eventueel in sommige landen kan leiden na verloop van tijd tot het volledig verdwijnen van de nationale titels — en, anderzijds, en logischerwijze aan een aanpassing van de nationale rechten aan het Europees recht ten einde verschillen te vermijden tussen de twee beschermingsvormen op hetzelfde territorium.

Om terug te komen op de motivering van het ontwerp van wet, paragraaf 1 van artikel 2 geeft aan de indiener de keuze tussen het Europees Octrooibureau en de Belgische Dienst voor de Nijverheidseigendom voor het indienen van een Europese octrooiaanvraag in toepassing van artikel 75 van het Verdrag. Paragraaf 2 verplicht echter de personen die erin bedoeld worden de Europese octrooiaanvragen die Landsverdediging kunnen aanbelangen in te dienen bij de Dienst.

Paragraaf 3 van artikel 3 is een toepassing van de bepalingen van artikel 67 (2) en (3), van het Verdrag op het Europees octrooi en bepaalt de rechten verleend door een Europese octrooiaanvraag op dezelfde manier als voorzien is in artikel 34 (2) van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi.

Om de redelijke vergoeding vast te stellen die van de derde die de uitvinding heeft aangewend zal kunnen gevraagd worden zal de rechtbank alle feitelijke elementen van de zaak in aanmerking nemen, namelijk de goede of de kwade trouw van de derde, de mate van het gebruik en het belang van de uitvinding.

4. Verdrag betreffende het octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt

Het Verdrag betreffende het Europees octrooi vestigt « een voor de verdragsluitende Staten gemeenschappelijk

une demande particulière. Il lui suffira de déposer une unique demande de brevet auprès de l'Office européen des brevets qui déterminera si cette demande est conforme aux dispositions de forme de la Convention et si l'invention répond aux critères de brevetabilité pour la délivrance d'un brevet. Si tel est le cas, ce brevet sera valable dans tous les Etats européens cités par le demandeur dans sa demande et aura, en règle générale, un contenu identique pour tous ces Etats.

Après sa délivrance, le brevet européen est, en principe, soumis au droit national des Etats pour lesquels il a été délivré, c'est-à-dire aux dispositions juridiques applicables dans ces Etats à l'égard des brevets nationaux. Autrement dit, la procédure européenne donne lieu à la délivrance d'un faisceau de brevets nationaux identiques quant à leur contenu mais rassemblés dans un seul titre, le brevet européen.

Le brevet européen coexistera avec les brevets nationaux, aucune disposition de la Convention ni de la Convention particulière sur le brevet communautaire ne s'opposent à leur maintien. On peut néanmoins s'attendre, d'une part, à un dépérissement progressif des titres nationaux de protection au profit du titre européen qui pourra éventuellement aller dans certains Etats jusqu'à une disparition totale des brevets nationaux à plus ou moins long terme, d'autre part, et corrélativement, à un alignement des droits nationaux sur le droit européen afin d'éviter des disparités entre les deux formes de protection sur un même territoire.

Pour en revenir à l'explication du projet de loi, l'article 3, § 1er, laisse au déposant le choix entre l'Office européen des brevets et le Service belge de la Propriété industrielle pour le dépôt de la demande de brevet européen en vertu de l'article 75 de la Convention. Toutefois, le § 2 oblige les personnes visées à déposer auprès du Service les demandes de brevet européen qui pourraient intéresser la Défense nationale.

Le § 3 de l'article 3 est pris pour l'application des dispositions de l'article 67 (2) et (3), de la Convention sur le brevet européen et règle les droits conférés par la demande de brevet européen de la même façon que le fait la Convention sur le brevet communautaire en son article 34 (2).

Pour déterminer l'indemnité raisonnable dont sera redevable le tiers qui a exploité l'invention, le tribunal prendra en considération tous les éléments de fait de la cause, notamment la bonne ou mauvaise foi du tiers, l'intensité de son utilisation et l'importance de l'invention.

4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun

La Convention sur le brevet européen constitue « un droit commun aux Etats contractants en matière de délivrance de

recht inzake de verlening van uitvindingsoctrooien»; het Europees octrooi blijft na zijn verlening onderworpen aan het nationale recht van de Staten waarvoor het werd verleend. Aan dit principieel, vastgelegd in artikel 2 van het Verdrag moeten nochtans beperkingen aangebracht worden die door het Verdrag zelf zijn voorzien. Het stelt enkele eenvormige regelen vast die zich aan de nationale rechten opdringen. De verwijzing naar het nationale recht van de verdragssluitende Staten is eveneens niet van toepassing voor wat de landen van de Europese gemeenschap betreft die langs een bijzonder akkoord — Verdrag inzake het gemeenschapsoctrooi — bepaald hebben dat het Europees octrooi zal onderworpen zijn niet aan hun nationaal recht maar aan éézelfde recht vastgesteld door dit bijzonder akkoord. Meer nog, het Verdrag over het Europees octrooi heeft uitdrukkelijk aan het nationale recht of eventueel aan het bijzonder akkoord dat éézelfde recht vaststelt voor de landen van de Gemeenschappelijke Markt overgelaten er zorg voor te dragen dat de problemen geregeld worden die rijzen door het instellen van een Europese beschermingstitel die samen bestaat met de nationale titels, hetzij door aan de Staten beperkte mogelijkheden te bieden op bepaalde punten, hetzij door hun anderzijds volledige vrijheid te laten om wetgevende maatregelen uit te vaardigen. Het in werking treden van het Verdrag over het Europees octrooi blijft dus onderworpen aan de toepassing, in het nationaal recht of door middel van een bijzonder akkoord tussen de landen van de Gemeenschappelijke Markt, van de noodzakelijke bepalingen om de betreffende problemen te regelen of om rekening te houden met bijzondere verplichtingen van nationaal recht.

Dit is onder meer het geval met de gevolgen van de publicatie van de Europese octrooiaanvraag en van het octrooi verleend in een andere taal dan de officiële taal van het land op wiens grondgebied de beschermingstitel uitwerking heeft, en met de manier waarop de problemen in verband met de dubbele bescherming in het geval van het samenbestaan van een nationaal octrooi en een Europees octrooi verleend aan dezelfde uitvinder voor dezelfde uitvinding. Op deze twee vragen geven in het bijzonder de bepalingen van de artikelen 5 en 7 van het ontwerp een antwoord (buiten deze van § 3 van art. 3 voornoemd).

In de eerste plaats stelt artikel 4 het principe volgens hetwelk alle octrooien verleend na een Europese procedure onderworpen zijn aan de bepalingen van het Verdrag inzake het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt alsmede aan de bepalingen van het Verdrag over het Europees octrooi die van toepassing zijn op de verleende octrooien: namelijk de regelen betreffende de procedure van verzet, de duur van het Europees octrooi (tweintig jaar van de dag van de indiening van de aanvraag) en de redenen tot nietigheid van het Europees octrooi; in deze laatste gevallen is het recht dat toepasselijk is na de verlening van het octrooi eenvormig gemaakt in alle verdragssluitende landen.

5. Overgangsbepalingen

Er kunnen zich echter speciale omstandigheden voordoen in twee overgangperiodes: vooreerst de periode tussen de

brevets d'invention»; le brevet européen reste soumis après sa délivrance au droit national des Etats pour lesquels il a été délivré. A ce principe, défini à l'article 2 de la Convention, doivent être cependant apportées des restrictions introduites par la Convention elle-même qui définit certaines règles uniformes qui s'imposent aux droits nationaux. Le renvoi au droit national des Etats contractants souffre également une exception en ce qui concerne les Etats des Communautés européennes qui par la voie d'un accord particulier — la Convention sur le brevet communautaire — ont prévu que le brevet européen serait soumis, non pas à leur droit national mais au droit unitaire défini par cet accord particulier. De plus, la Convention sur le brevet européen a explicitement renvoyé aux droits nationaux ou, éventuellement, à l'accord particulier créant un droit unitaire pour les pays du Marché commun, le soin de régler les questions soulevées par la création du titre de protection européen coexistant avec les titres nationaux, soit en ouvrant aux Etats sur certains points des facultés limitées, soit, sur d'autres points, en leur laissant au contraire toute liberté de légiférer. L'entrée en vigueur de la Convention sur le brevet européen reste donc soumise à la mise en œuvre, en droit interne ou par la voie de l'accord particulier entre les pays du Marché commun, des dispositions nécessaires pour régler les questions en cause ou pour tenir compte d'obligations particulières du droit national.

Il en est notamment ainsi des incidences de la publication de la demande de brevet européen et du brevet délivré dans une langue autre que la langue officielle de l'Etat sur le territoire duquel le titre de protection a ses effets, et de la manière dont peuvent être réglés les problèmes du cumul des protections dans le cas de la coexistence d'un brevet national et d'un brevet européen délivrée au même inventeur pour la même invention. C'est à ces deux questions que répondent notamment les dispositions des articles 5 et 7 du projet (outre celles du § 3, de l'art. 3 précité).

En premier lieu, à l'article 4 le principe est posé suivant lequel tous les brevets délivrés après la procédure européenne sont soumis aux dispositions de la Convention relative au brevet européen pour le Marché commun, de même qu'aux dispositions de la Convention sur le brevet européen qui s'appliquent aux brevets délivrés: il s'agit notamment des règles relatives à la procédure d'opposition, de la durée du brevet européen (vingt années à compter du dépôt de la demande) et des causes de nullité du brevet européen; dans ces derniers cas, le droit postérieur à la délivrance du brevet est uniformisé pour tous les Etats contractants.

5. Dispositions transitoires

Toutefois, des situations particulières peuvent se présenter pendant deux périodes transitoires: tout d'abord la période

dag van het in werking treden van het Verdrag over het Europees octrooi en de dag van het in werking treden van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi; vervolgens de overgangperiode gedurende dewelke de aanvrager kan verklaren in toepassing van artikel 86 van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi, dat hij geen gemeenschapsoctrooi wenst te bekomen. Deze gevallen waarin het gemeenschapsrecht niet van toepassing is, worden geregeld in artikel 5.

De twee eerste paragrafen behandelen het taalprobleem; een woord uitleg is in dit verband aangewezen. Artikel 65 van het Verdrag op het Europees octrooi staat toe dat de Verdragsluitende landen een vertaling eisen van het Europees octrooi dat verleend is of in stand gehouden na verzet wanneer de tekst niet is gesteld in de officiële taal van het betrokken land. Artikel 14 (9) van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi verbiedt de Lid-Staten een volledige vertaling te eisen van de tekst van het gemeenschapsoctrooi. Artikel 33 (1) van hetzelfde Verdrag verplicht echter een vertaling in te dienen van de eisen in alle officiële talen van de Gemeenschap.

Het leek aangewezen een vertaling te eisen van alle titels die op het Belgisch grondgebied dezelfde rechten verlenen als een nationaal octrooi in de gevallen waar de gemeenschapsregel is uitgesloten, hetzij dat hij nog geen toepassing kan vinden, hetzij dat de titularis van de aanvraag het zo wenst in toepassing van de artikelen 86 en 87 van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi.

Paragraaf 3 van artikel 5 bepaalt dat deze Europese octrooien in België in het register zullen ingeschreven worden, dat hun tekst of eventueel de volledige vertaling zoals voorzien in § 1 ter beschikking gesteld wordt van het publiek en tenslotte dat de nationale jaartaksen voor het instandhouden van het octrooi in de plaats komen van de jaartaksen die door het Europees Octrooibureau worden geïnd.

Artikel 6 kan overbodig lijken maar zijn oorsprong ligt in de moeilijke besprekingen die geleid hebben tot de bepalingen betreffende de vertalingen van de Europese octrooien. Nooit is er betwist in de voorbereidende werkzaamheden dat de rechters in toepassing van de nationale bepalingen op het gebruik van de talen, een volledige vertaling konden eisen van de octrooiaanvraag of van het octrooi in een gerechtelijke procedure. Dit wordt gesteld in artikel 6 om te vermijden dat er een beperkende interpretatie zou gegeven worden aan de verdragsbepalingen inzake het gebruik van talen.

Artikel 139 (3) van het Verdrag op het Europees octrooi laat aan de landen alle vrijheid om te beslissen of en onder welke voorwaarden er kan gevraagd worden bescherming te verlenen voor een uitvinding terzelfder tijd in een Europese octrooiaanvraag of een Europees octrooi en in een nationale octrooiaanvraag of een nationaal octrooi die dezelfde datum van indiening of, indien er voorrang is ingeroepen, dezelfde voorrangdatum hebben. Het principe dat artikel 7, § 1, weerhoudt is dat van een in de tijd beperkt samenbestaan van beschermingen; het Belgisch octrooi verliest zijn uitwerking wanneer het Europees octrooi

d'attente entre la date de la mise en vigueur de la Convention sur le brevet européen et la date de mise en vigueur de la Convention sur le brevet communautaire : ensuite la période transitoire pendant laquelle le demandeur peut déclarer, en application de l'article 86 de la Convention sur le brevet communautaire, qu'il ne désire pas obtenir un brevet communautaire. Ces situations dans lesquelles le droit communautaire ne s'applique pas sont prévues à l'article 5.

Les deux premiers paragraphes traitent du problème linguistique; à cet égard, un mot d'explication est nécessaire. L'article 65 de la Convention sur le brevet européen permet aux Etats contractants d'exiger une traduction du brevet européen délivré ou maintenu après opposition lorsque son texte n'est pas établi dans la langue officielle de l'Etat en cause. L'article 14 (9) de la Convention communautaire porte défense aux Etats membres d'exiger une traduction intégrale du fascicule du brevet communautaire. Par contre l'article 33 (1) de cette même Convention impose de produire une traduction des revendications dans toutes les langues officielles de la Communauté.

Il a été jugé opportun de prévoir l'exigence d'une traduction pour des titres, conférant sur le territoire belge, les mêmes droits qu'un brevet national dans les cas où la règle communautaire est exclue, soit parce qu'elle ne s'applique pas encore, soit par la volonté du titulaire de la demande en vertu des articles 86 et 87 de la Convention sur le brevet communautaire.

Le troisième paragraphe de l'article 5 prévoit que ces brevets européens seront enregistrés en Belgique, que leur texte ou éventuellement la traduction intégrale exigée au § 1er est mise à la disposition du public, et enfin que les taxes annuelles nationales pour le maintien en vigueur du brevet se substitueront aux taxes annuelles perçues par l'Office européen des brevets.

L'article 6 pourrait paraître superflu, mais son origine réside dans les discussions difficiles qui ont permis d'aboutir aux dispositions sur les traductions des brevets européens. Il n'a jamais été contesté dans ces travaux préparatoires que les juges pouvaient, en application des dispositions nationale sur l'emploi des langues, exiger une traduction intégrale de la demande ou du brevet dans une procédure judiciaire. C'est ce qu'affirme l'article 6 dans le but d'éviter une interprétation restrictive des dispositions conventionnelles en matière linguistique.

L'article 139 (3) de la Convention sur le brevet européen laisse toute liberté aux Etats de décider si et dans quelles conditions peuvent être demandées les protections assurées à une invention exposée à la fois dans une demande de brevet ou un brevet européen et dans une demande de brevet ou un brevet national ayant la même date de dépôt, ou si une priorité est revendiquée, la même date de priorité. Le principe que l'article 7, § 1er, retient est celui d'un cumul des protections limité dans le temps; le brevet belge cesse de produire ses effets lorsque le brevet européen assure pleinement les siens. Ce principe est d'ailleurs adopté

zijn volledige werking verkrijgt. Dit principe is ten andere aanvaard door de landen van de Gemeenschappelijke Markt in artikel 80, § 1, van het Verdrag op het gemeenschapsoctrooi. In tegenstelling met deze bepaling echter werd het geval van de verlening van een nationaal Belgisch octrooi op een latere datum dan de verlening van een Europees octrooi niet weerhouden omdat dit geval zich nooit zal voordoen; het Belgisch octrooi zal steeds vlugger verleend worden omdat het geen onderzoek ondergaat.

Aan te stippen valt dat § 1 van dit artikel maar toepasselijk zal zijn gedurende de overgangsperiode waarna alle Europese octrooien die geldig zullen zijn in België gemeenschapsoctrooien zullen zijn.

Paragraaf 2 van artikel 7 geeft aan de rechtbanken van eerste aanleg de bevoegdheid vast te stellen of en in welke mate paragraaf 1 van toepassing is. De Dienst voor de Nijverheidseigendom komt tussen in toepassing van paragraaf 3 om het publiek voor te lichten.

De Raad van State meent dat de gerechtelijke beslissingen tot vaststelling dat het Belgisch octrooi opgehouden heeft uitwerking te hebben zou moeten betekend worden door de belanghebbende en niet door de hoven en rechtbanken (art. 7, § 2, van het ontwerp). Dit advies werd om volgende redenen niet gevolgd :

Voormeld artikel 7 doet niet anders dan het verbod van dubbele bescherming van artikel 80 van het Verdrag betreffende het gemeenschapsoctrooi uitbreiden tot alle Europese octrooien. De bedoeling is dat de vaststelling van het ophouden van werking van het Belgisch octrooi ter kennis zou gebracht worden van het publiek. Dit doel zou niet kunnen bereikt worden indien de betekening van de arresten of vonnissen zou overgelaten worden aan de goede wil van de belanghebbende.

Artikel 8 van het ontwerp regelt de toepassing van de artikelen 135 tot 137 van het Verdrag op het Europees octrooi die betrekking hebben op de omzetting van de Europese octrooiaanvraag in een nationale octrooiaanvraag. Het is aangewezen geacht de mogelijkheden tot omzetting te beperken tot de gevallen uitdrukkelijk voorzien in artikel 135 (1), letter a : aanvragen die geacht worden teruggetrokken te zijn omwille van het niet-overmaken aan het Europees Octrooibureau om redenen van nationale veiligheid of aanvragen waarvan de behandeling niet voorgezet wordt door het Europees Octrooibureau in toepassing van de overgangsbepalingen van artikel 162 (4) van het Verdrag handelend over de geleidelijke uitbreiding van het activiteitenveld van het Bureau. Voorzien wordt dat voor toepassing van de nationale procedure het nieuweidsverslag, indien er een is opgesteld door het OEB gebruikt zal worden.

De Koning zal in toepassing van artikel 9 de nationale autoriteiten aanduiden die belast zullen worden met de administratieve en juridische samenwerking en de lijst ervan mede delen aan het Europees Octrooibureau.

par les Etats du Marché commun dans l'article 80, § 1er, de la Convention sur le brevet communautaire. A la différence de cette disposition, cependant, le cas de la délivrance du brevet national belge à une date postérieure à la délivrance du brevet européen n'a pas été retenu parce qu'il ne se produira jamais : le brevet belge sera octroyé plus rapidement puisqu'il n'est pas examiné.

Il est à remarquer que le § 1er de cet article ne trouvera son application que pendant la période transitoire après laquelle tous les brevets européens valables en Belgique seront des brevets communautaires.

Le paragraphe 2 de l'article 7 donne aux tribunaux de première instance la compétence de constater si et dans quelle mesure le paragraphe 1er est d'application. Le Service de la propriété industrielle intervient en vertu du paragraphe 3 dans le but d'informer le public.

Le Conseil d'Etat estime que les décisions judiciaires constatant que le brevet belge a cessé de produire ses effets devraient être notifiées par les intéressés et non par les cours et tribunaux (art. 7, § 2, du projet). Cet avis n'a pas été suivi pour le motif suivant :

L'article 7 précité ne fait qu'étendre à tous les brevets européens l'interdiction du cumul des protections prévue à l'article 80 de la Convention sur le brevet communautaire. Il importe que la constatation de la cessation des effets du brevet belge soit portée à la connaissance du public et ce but ne serait pas atteint si la notification des arrêts ou jugements dépendait du bon vouloir des intéressés.

L'article 8 du projet règle l'application des articles 135 à 137 de la Convention sur le brevet européen concernant la transformation de la demande de brevet européen en demande de brevet national. Il a été jugé opportun de limiter les possibilités de transformation à celles expressément visées par l'article 135 (1), lettre a : demandes réputées retirées pour non-transmission à l'Office européen des brevets pour des raisons de sécurité nationale ou demandes dont l'instruction n'est pas poursuivie par l'Office européen des brevets en application des dispositions transitoires de l'article 162 (4) de la Convention traitant de l'extension progressive du champ d'activité de l'Office. Il est prévu pour l'application de la procédure nationale d'utiliser le rapport de recherche si celui-ci a été établi par l'OEB.

Le Roi désignera en vertu de l'article 9 les autorités nationales chargées de la coopération administrative et judiciaire et communiquera la liste à l'Office européen des brevets.

Artikel 10 tenslotte stelt het principe dat de rechtbanken, wanneer zij inbreuk op octrooien te behandelen hebben, zich rechtstreeks tot het Bureau mogen wenden om aldaar technische adviezen te vragen.

*De Minister van Buitenlandse Zaken en
van Ontwikkelingssamenwerking,*

R. VAN ELSLANDE.

De Minister van Buitenlandse Handel,

M. TOUSSAINT.

De Minister van Economische Zaken,

F. HERMAN.

Enfin l'article 10 pose le principe que les tribunaux, lorsqu'ils auront à connaître de la contrefaçon des brevets, pourront s'adresser directement à l'Office pour lui demander des avis techniques.

*Le Ministre des Affaires étrangères et
de la Coopération au Développement,*

R. VAN ELSLANDE.

Le Ministre du Commerce extérieur,

M. TOUSSAINT.

Le Ministre des Affaires économiques,

F. HERMAN.

ONTWERP VAN WET

BOUDEWIJN,
Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Economische Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Economische Zaken zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL 1

Zullen volkomen uitwerking hebben de volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en Uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooiverdrag), Uitvoeringsreglement en vier Protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooiverdrag) en Uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975.

ART. 2

§ 1. Onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 151 van het Europees Octrooiverdrag, treedt de Dienst voor de Handels- en Nijverheidseigendom, hierna genoemd de Dienst, op als ontvangend bureau in de zin van artikel 2 XV van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien. De instantie belast met het internationaal nieuwheidsonderzoek en, desgevallend, de instantie belast met de internationale voorlopige beoordeling worden door de Koning aangewezen.

§ 2. De internationale aanvraag bedoeld in artikel 2 VII van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien die de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat kan aanbelangen moet bij de Dienst worden ingediend. De bepalingen van de wet van 10 januari 1955 betreffende de bekendmaking en de toepassing der uitvindingen en

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,
Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Affaires économiques,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Affaires économiques sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE 1er

Sortiront leur plein et entier effet, les actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
2. Traité de coopération en matière de brevets et Règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), Règlement d'exécution et quatre Protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et Règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975.

ART. 2

§ 1er. Sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 151 de la Convention sur le brevet européen, le Service de la propriété industrielle et commerciale, dénommé ci-après le Service, agit comme office récepteur au sens de l'article 2 XV du Traité de coopération en matière de brevets. L'administration chargée de la recherche internationale et, le cas échéant, l'administration chargée de l'examen préliminaire international sont désignées par le Roi.

§ 2. La demande internationale, visée à l'article 2 VII du Traité de coopération en matière de brevets, qui peut intéresser la défense du territoire ou la sûreté de l'Etat doit être déposée auprès du Service. Les dispositions de la loi du 10 janvier 1955 relative à la divulgation et à la mise en œuvres des inventions et secrets de fabrique intéressant la

fabrieksgeheimen welke de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat aanbelangen en van de wet van 4 augustus 1955, betreffende de veiligheid van de Staat op het gebied van atoomenergie, zijn hierop van toepassing.

§ 3. Iedere aanwijzing of, desgevallend, iedere keuze van België in een internationale aanvraag wordt aanzien als de aanduiding dat de aanvrager een Europees octrooi wenst te verkrijgen overeenkomstig het Europees Octrooiverdrag.

ART. 3

§ 1. De octrooiaanvraag verricht volgens de bepalingen van het Europees Octrooiverdrag kan, naar keuze van de aanvrager, ingediend worden hetzij bij de Dienst, hetzij bij het Europees Octrooibureau.

§ 2. De octrooiaanvraag verricht volgens de bepalingen van het Europees Octrooiverdrag, door personen die de Belgische nationaliteit bezitten of hun woonplaats of hun zetel in België hebben en die de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat kan aanbelangen moet bij de Dienst worden ingediend. De bepalingen van de wet van 10 januari 1955 betreffende de bekendmaking en de toepassing der uitvindingen en fabrieksgeheimen welke de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat aanbelangen en van de wet van 4 augustus 1955 betreffende de veiligheid van de Staat op het gebied van de atoomenergie, zijn hierop van toepassing.

§ 3. De Europese Octrooiaanvraag verleent niet de in het artikel 64 van het Europees Octrooiverdrag bedoelde bescherming. Een redelijke vergoeding, vastgesteld volgens de omstandigheden, kan echter geëist worden van elke persoon die de uitvinding waarop de aanvraag betrekking heeft in België heeft geëxploiteerd, vanaf de dag waarop de conclusies voor het publiek toegankelijk zijn gemaakt bij de Dienst of aan deze persoon zijn verstrekt in een van de officiële nationale talen.

ART. 4

Op het octrooi dat verleend werd na een Europese verleningsprocedure waarbij België aangewezen is of krachtens het Gemeenschapsoctrooiverdrag geacht wordt aangewezen te zijn, zijn de bepalingen van dit Verdrag betreffende het gemeenschapsoctrooi en de bepalingen van het Europees Octrooiverdrag die gelden na de verlening van toepassing.

ART. 5

§ 1. Indien de tekst, waarin het Europees Octrooibureau het Europees octrooi verleent of in stand houdt als gevolg van een aanvraag waarin België werd aangewezen, niet is opgesteld in een van de nationale talen, moet de aanvrager aan de Dienst een vertaling in een van deze talen sturen binnen de termijn van drie maanden te rekenen vanaf de dag van de publicatie van de vermelding van de verlening van het octrooi, hetzij wanneer de verlening of de instandhouding plaatsheeft op een ogenblik waarop het Verdrag

défense du territoire ou la sûreté de l'Etat et de la loi du 4 août 1955, concernant la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire, lui sont applicables.

§ 3. Toute désignation ou, le cas échéant, toute élection de la Belgique dans une demande internationale est considérée comme l'indication que le déposant désire obtenir un brevet européen conformément à la convention sur le brevet européen.

ART. 3

§ 1er. La demande de brevet effectuée suivant les dispositions de la Convention sur le brevet européen peut être déposée, au choix du demandeur, soit auprès du Service, soit auprès de l'Office européen des brevets.

§ 2. La demande de brevet, effectuée suivant les dispositions de la Convention sur le brevet européen, par des personnes ayant la nationalité belge ou leur domicile ou leur siège en Belgique et qui peut intéresser la défense du territoire ou la sûreté de l'Etat doit être déposée auprès du Service. Les dispositions de la loi du 10 janvier 1955 relative à la divulgation et à la mise en œuvre des inventions et secrets de fabrique intéressant la défense du territoire ou la sûreté de l'Etat et de la loi du 4 août 1955 concernant la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire, lui sont applicables.

§ 3. La demande de brevet européen n'assure pas la protection visée à l'article 64 de la Convention sur le brevet européen. Néanmoins une indemnité raisonnable, fixée suivant les circonstances, peut être exigée de toute personne ayant exploité en Belgique l'invention, objet de la demande, à partir de la date à laquelle les revendications ont été rendues accessibles au public auprès du Service ou ont été remises à cette personne dans une des langues officielles nationales.

ART. 4

Le brevet délivré après une procédure européenne de délivrance dans laquelle la Belgique a été désignée ou présumée désignée en vertu de la Convention sur le brevet communautaire est soumis aux dispositions de cette Convention et aux dispositions de la Convention sur le brevet européen qui sont applicables après la délivrance.

ART. 5

§ 1er. Si le texte dans lequel l'Office européen des brevets délivre ou maintient un brevet européen, à la suite d'une demande dans laquelle la Belgique a été désignée, n'est pas rédigé dans une des langues nationales, le demandeur doit fournir au Service une traduction dans une de ces langues, dans un délai de trois mois à compter du jour de la publication de la mention de la délivrance du brevet, soit lorsque la délivrance ou le maintien a lieu à un moment où la Convention sur le brevet communautaire n'est pas

betreffende het gemeenschapsoctrooi nog niet in werking is, hetzij dat zijn artikel 87 later geen toepassing kan vinden, hetzij wanneer de verlening of de instandhouding gebeurt op een aanvraag waarin de verklaring voorkomt bedoeld in artikel 86, § 1, van het Verdrag betreffende het gemeenschapsoctrooi.

§ 2. Indien aan de bepaling van § 1 geen gevolg wordt gegeven, dan wordt het Europees octrooi geacht in België vanaf het begin geen gevolgen te hebben.

§ 3. De Dienst houdt een register van alle Europese octrooien bedoeld in § 1 die gevolgen hebben op het nationaal grondgebied, stelt de tekst of eventueel de vertaling ter beschikking van het publiek en ontvangt de nationale taksen voor de instandhouding van het octrooi voor de jaren die volgen op het jaar waarin de publicatie heeft plaatsgehad van de vermelding van de verlening van het octrooi.

ART. 6

De bepalingen van de artikelen 3 en 4 doen geen afbreuk aan het recht van de nationale rechtbanken om een volledige vertaling te eisen van de aanvraag of van het verleend octrooi in de taal van de gerechtelijke procedure.

ART. 7

§ 1. Voor zover een Belgisch octrooi betrekking heeft op een uitvinding waarvoor een Europees octrooi is verleend aan dezelfde uitvinder of aan zijn rechtverkrijgende met dezelfde aanvraagdatum of, indien voorrang is ingeroepen, met dezelfde voorrangsdatum, heeft het Belgisch octrooi, voor zover het dezelfde uitvinding als het Europees octrooi beschermt, geen rechtsgevolgen meer vanaf de datum waarop :

a) de voor het instellen van oppositie tegen het Europees octrooi vastgestelde termijn is verstreken zonder dat oppositie is ingesteld;

b) de oppositieprocedure is afgesloten waarbij het Europees octrooi is in stand gehouden.

Het beëindigen of de nietigverklaring van het Europees octrooi op een later tijdstip laat de bepalingen van dit artikel onverlet.

§ 2. De rechtbanken van eerste aanleg stellen vast dat het Belgisch octrooi opgehouden heeft geheel of gedeeltelijk rechtsgevolgen te hebben in de voorwaarden bepaald in § 1.

De hoven en rechtbanken zijn gehouden hun vonnissen en arresten binnen de maand aan de Dienst te betekenen.

§ 3. Wanneer het arrest of het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, dan wordt de vaststelling ingeschreven in het register en ter kennis van het publiek gebracht.

encore en vigueur, soit lorsque l'article 87 de cette Convention n'est pas appliqué, soit lorsque la délivrance ou le maintien a lieu à la suite d'une demande contenant la déclaration visée à l'article 86, § 1er, de la Convention sur le brevet communautaire.

§ 2. Si la disposition du § 1er n'est pas observée, le brevet européen est, dès l'origine, réputé sans effet en Belgique.

§ 3. Le Service tient un registre de tous les brevets européens visés au § 1er qui ont effet sur le territoire national, met le texte ou éventuellement la traduction à la disposition du public et perçoit les taxes nationales pour le maintien en vigueur du brevet pour les années qui suivent celle dans laquelle a eu lieu la publication de la mention de la délivrance du brevet.

ART. 6

Les dispositions des articles 3 et 4 n'affectent pas le droit des tribunaux nationaux d'exiger une traduction intégrale de la demande ou du brevet délivré dans la langue de la procédure judiciaire.

ART. 7

§ 1er. Dans la mesure où un brevet belge a pour objet une invention pour laquelle un brevet européen a été délivré au même inventeur ou à son ayant cause avec la même date de dépôt ou si une priorité a été revendiquée avec la même date de priorité, le brevet belge, pour autant qu'il couvre la même invention que le brevet européen, cesse de produire ses effets à la date à laquelle :

a) le délai prévu pour la formation de l'opposition au brevet européen est expiré sans qu'une opposition ait été formée;

b) la procédure d'opposition est close, le brevet européen ayant été maintenu.

L'extinction ou l'annulation ultérieure du brevet européen n'affecte pas les dispositions du présent article.

§ 2. Les tribunaux de première instance constatent que le brevet belge a cessé de produire ses effets en tout ou en partie dans les conditions prévues au § 1er.

Les cours et tribunaux sont tenus de notifier leurs arrêts ou jugements, dans le mois au Service.

§ 3. Lorsque l'arrêt ou le jugement a acquis force de chose jugée, la constatation est inscrite au registre des brevets et portée à la connaissance du public.

ART. 8

De eigenaar van een Europese aanvraag kan vragen in de gevallen bedoeld in artikel 135, § 1, onder a, van het Europees Octrooiverdrag de nationale verleningsprocedure te beginnen. Deze aanvraag zal afgewezen worden indien er niet, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst door de Dienst, van de aanvraag tot omzetting, aan de volgende voorwaarden is voldaan :

a) de betaling van de nationale indieningstaks,

b) de indiening van de tekst van de aanvraag in een van de nationale talen indien de Europese octrooiaanvraag niet gesteld is in een van deze talen.

Het documentair verslag kan, indien het is opgesteld door het Europees Octrooibureau, gebruikt worden in de verleningsprocedure.

ART. 9

De Koning wijst de nationale autoriteiten aan tot wie het Europees Bureau zich kan wenden voor administratieve en gerechtelijke samenwerking in toepassing van artikel 131 van het Europees Octrooiverdrag.

ART. 10

Het verzoek om een technisch advies bedoeld in artikel 25 van het Europees Octrooiverdrag of om een advies over de beschermingsomvang bedoeld in artikel 78 van het Verdrag betreffende het gemeenschapsoctrooi mag rechtstreeks aan het Europees Octrooibureau gestuurd worden.

Gegeven te Brussel, 8 december 1976.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege :

*De Minister van Buitenlandse Zaken en
van Ontwikkelingssamenwerking,*

R. VAN ELSLANDE.

De Minister van Buitenlandse Handel,

M. TOUSSAINT.

De Minister van Economische Zaken,

F. HERMAN.

ART. 8

Le titulaire d'une demande européenne peut demander dans les cas visés à l'article 135, § 1er, lettre a, de la Convention sur le brevet européen, d'engager la procédure de délivrance d'un brevet d'invention belge. Cette demande sera rejetée s'il ne satisfait pas, dans un délai de trois mois après réception par le Service de la requête en transformation, aux conditions suivantes :

a) acquitter la taxe nationale de dépôt,

b) produire le texte de la demande dans une des langues nationales si la demande de brevet européen n'est pas rédigée dans une de ces langues.

Le rapport de recherche, s'il a été établi par l'Office européen des brevets, pourra être utilisé dans la procédure de délivrance.

ART. 9

Le Roi désignera les autorités nationales auxquelles l'Office européen peut s'adresser pour demander une coopération administrative et judiciaire en vertu de l'article 131 de la Convention sur la délivrance de brevet européen.

ART. 10

La requête pour un avis technique, visée à l'article 25 de la Convention sur le brevet européen ou pour un avis sur l'étendue de la protection prévue à l'article 78 de la Convention sur le brevet communautaire peut être directement adressée à l'Office européen des brevets.

Donné à Bruxelles, le 8 décembre 1976.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

*Le Ministre des Affaires étrangères et
de la Coopération au Développement,*

R. VAN ELSLANDE.

Le Ministre du Commerce extérieur,

M. TOUSSAINT.

Le Ministre des Affaires économiques,

F. HERMAN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 24e september 1976 door de Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en Uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooverdrag), Uitvoeringsreglement en vier Protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooverdrag) en Uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975;

heeft de 29e oktober 1976 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van wet heeft hoofdzakelijk tot voorwerp volkomen uitwerking te verlenen aan de volgende verdragen :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht (Straatsburg, 27 november 1963);
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en Uitvoeringsreglement (Washington, 19 juni 1970);
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooverdrag), Uitvoeringsreglement en vier Protocollen (München, 5 oktober 1973);
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooverdrag Luxemburg, 15 december 1975).

In de Nederlandse vertaling van de Verdragen betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht en de verlening van Europese octrooien moeten de gegevens voortkomend van het Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden, die de tekst van die Verdragen niet betreffen, worden weggelaten.

**

Bij de memorie van toelichting dienen de volgende vormopmerkingen te worden gemaakt :

— Op bladzijde 4, laatste lid, vervange men de woorden « Verdrag betreffende het Europees Bureau » door de officiële benaming van dit Verdrag, te weten : « het Europees Octrooverdrag »;

— Op bladzijde 5, eerste lid, wordt niet duidelijk aangegeven dat het aldaar bedoelde Verdrag, het Europees Octrooverdrag is;

— De tweede volzin van het derde lid van voorgaande bladzijde beginne men best met het woord « door » in plaats van « aan »;

— Op bladzijde 6, laatste lid, wordt per vergissing verwezen naar artikel 3 van het Verdrag waar artikel 2 moet worden gelezen.

**

Artikel 2, § 2, van het ontwerp dat een zelfde strekking heeft als artikel 3, § 2, bevat niet de beperkende voorwaarden inzake nationaliteit en woonplaats van de aanvrager. De Raad van State vraagt zich af of dit verschil wel verantwoord is.

**

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement, le 24 septembre 1976, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
2. Traité de coopération en matière de brevets et Règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), Règlement d'exécution et quatre Protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et Règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975;

a donné le 29 octobre 1976 l'avis suivant :

Le présent projet de loi a pour objet principal la mise en œuvre intégrale des conventions et traités suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention (Strasbourg, le 27 novembre 1963);
2. Traité de coopération en matière de brevets et Règlement d'exécution (Washington, le 19 juin 1970);
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), Règlement d'exécution et quatre Protocoles (Munich, le 5 octobre 1973);
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire, Luxembourg, le 15 décembre 1975).

Dans la traduction néerlandaise des Conventions sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention et sur la délivrance de brevets européens, il y a lieu de supprimer les commentaires qui accompagnent la publication au « Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden » et qui ne concernent pas le texte proprement dit de ces Conventions.

**

L'exposé des motifs appelle les observations suivantes quant à la forme :

— A la page 4, dernier alinéa, du texte néerlandais, il y a lieu de remplacer les mots « Verdrag betreffende het Europees Bureau » par l'intitulé officiel de cette convention : « het Europees Octrooverdrag »;

— Au dernier alinéa de la page 4, il n'est pas indiqué clairement qu'il s'agit de la Convention sur le brevet européen;

— Dans le texte néerlandais, la seconde phrase de l'alinéa 3 de la page 5, gagnerait à commencer par le mot « door » au lieu de « aan »;

— A la page 6, l'alinéa 3 renvoie par erreur à l'article 3 de la Convention alors qu'il s'agit de l'article 2.

**

L'article 2, § 2, du projet, dont la portée est identique à celle de l'article 3, § 2, ne comprend pas les conditions limitatives prévues par l'article 3, § 2, en matière de nationalité et de domicile du demandeur. Le Conseil d'Etat se demande si cette divergence est bien justifiée.

**

In artikel 4 van het ontwerp dient, terwille van de overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst, na de woorden « een Europese verleningsprocedure » volgende tussenzin te worden ingelast « waarbij België aangewezen is of krachtens het Gemeenschapsoctrooi-verdrag geacht wordt aangewezen te zijn. »

**

Bij artikel 7, § 2, van het ontwerp moet worden opgemerkt dat bij gebreke van andersluidende bepaling, moet worden aanvaard dat de hoven en rechtbanken slechts op verzoek van belanghebbende partijen vaststellen dat het Belgisch octrooi opgehouden heeft rechtsgevolgen te hebben. Verder behoort het aan de belanghebbenden zelf en niet aan de hoven en rechtbanken de vonnissen en arresten te doen betekenen.

De kamer was samengesteld uit :

De heren : Ch. SMOLDERS, kamervoorzitter,
H. COREMANS en A. VANDER STICHELE, staatsraden,
G. VAN HECKE en J. DE MEYER, bijzitters van de afdeling wetgeving,
R. VAN HAECKE, hoofdgriffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer H. COREMANS.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. J. DE KOSTER, auditeur.

De Griffier,
R. VAN HAECKE.

De Voorzitter,
Ch. SMOLDERS.

Dans le texte néerlandais de l'article 4 du projet, il y a lieu, par souci de concordance entre le texte néerlandais et le texte français, d'insérer après les mots « een Europese verleningsprocedure » la proposition incidente suivante « waarbij België aangewezen is of krachtens het Gemeenschapsoctrooi-verdrag geacht wordt aangewezen te zijn. »

**

A propos de l'article 7, § 2, du projet, il convient d'observer qu'à défaut de disposition contraire, il y a lieu d'admettre que c'est à la demande des parties intéressées seulement que les cours et tribunaux peuvent constater que le brevet belge cesse de produire ses effets. En outre, c'est aux intéressés mêmes, et non pas aux cours et tribunaux, qu'il appartient de faire notifier les jugements et arrêts.

La chambre était composée de :

Messieurs : Ch. SMOLDERS, président de chambre,
H. COREMANS et A. VANDER STICHELE, conseillers d'Etat,
G. VAN HECKE et J. DE MEYER, assesseurs de la section de législation,
R. VAN HAECKE, greffier en chef.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. H. COREMANS.

Le rapport a été présenté par Mme J. DE KOSTER, auditeur.

Le Griffier,
R. VAN HAECKE.

Le Président,
Ch. SMOLDERS.

(VERTALING)

**VERDRAG
BETREFFENDE DE EENMAKING VAN ENIGE BEGINSELEN
VAN HET OCTROOIRECHT**

(Straatsburg, 27 november 1963)

De Lid-Staten van de Raad van Europa, die dit Verdrag hebben ondertekend,

Overwegende, dat de Raad van Europa zich ten doel stelt een grotere eenheid tussen zijn Leden te verwezenlijken ten einde onder meer hun economische en sociale vooruitgang te bevorderen door het sluiten van overeenkomsten en door het volgen van een gemeenschappelijke gedragslijn op economisch, sociaal, cultureel, wetenschappelijk, juridisch en administratief gebied;

Overwegende, dat de eenmaking van enige beginselen van het Octrooirecht voor de industrie en de uitvinders van nut zal kunnen zijn, dat zij de technische vooruitgang zal kunnen bevorderen en tot het doen ontstaan van een internationaal octrooi zal kunnen bijdragen;

Gelet op artikel 15 van het Verdrag tot bescherming van de Industriële Eigendom, dat ondertekend is te Parijs op 20 maart 1883 en herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te Londen op 2 juni 1934 en te Lissabon op 31 oktober 1958,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

In de Verdragsluitende Staten zal octrooi worden verleend voor iedere uitvinding die voor toepassing op het gebied van de nijverheid vatbaar is, nieuw is en op uitvinderswerkzaamheid berust. Een uitvinding die aan deze voorwaarden niet voldoet kan geen voorwerp vormen van een rechtsgeldig octrooi. Een octrooi, dat nietig wordt verklaard omdat de uitvinding niet aan deze voorwaarden voldoet, wordt beschouwd als nietig van de aanvang af.

Artikel 2

De Verdragsluitende Staten zijn niet gehouden octrooi te verlenen voor:

(a) uitvindingen waarvan de openbaarmaking of de toepassing strijdig zou zijn met de openbare orde of de goede zeden, met dien verstande dat niet als strijdig in deze zin zal worden beschouwd het enkele feit, dat de toepassing van een uitvinding door een wettelijke of reglementaire bepaling wordt verboden;

(b) plantaardige variëteiten en dierenrassen, alsmede werkwijzen van wezenlijk biologische aard voor de voortbrenging van planten of dieren; deze bepaling is niet van toepassing op microbiologische werkwijzen en hierdoor verkregen voortbrengselen.

Artikel 3

Een uitvinding wordt voor toepassing op het gebied van de nijverheid vatbaar geacht, indien zij kan worden vervaardigd of toegepast op enig gebied van de nijverheid, daaronder begrepen de landbouw.

Artikel 4

1. Een uitvinding wordt als nieuw beschouwd, indien zij geen deel uitmaakt van de stand van de techniek.

2. Onder voorbehoud van het bepaalde in het vierde lid van dit artikel, wordt de stand van de techniek gevormd door al hetgeen openbaar toegankelijk is gemaakt door een schriftelijke of mondelinge beschrijving, door toepassing of op enige andere wijze, vóór de dag van indiening van de octrooiaanvraag of van een buitenlandse aanvraag waarvan de voorrang geldig is ingeroepen.

3. Iedere Verdragsluitende Staat kan als behorend tot de stand van de techniek aanmerken de inhoud van in die Staat ingediende octrooiaanvragen of verleende octrooien die van overheidswege openbaar zijn gemaakt op of na de dag, genoemd in het tweede lid van dit artikel, voorzover die inhoud een oudere voorrangdatum bezit.

4. Een octrooi kan niet worden geweigerd of nietig verklaard op grond van het enkele feit dat de uitvinding openbaar bekend was geworden binnen de zes maanden voorafgaande aan de indiening van de aanvraag, indien dit bekend worden direct of indirect het gevolg was van:

(a) een kennelijk misbruik ten opzichte van de aanvrager of diens rechtsvoorganger;

(b) het feit dat de aanvrager of diens rechtsvoorganger de uitvinding heeft tentoongesteld op van overheidswege gehouden of erkende tentoonstellingen in de zin van het Verdrag nopens internationale tentoonstellingen, ondertekend te Parijs op 22 november 1928 en herzien op 10 mei 1948.

Artikel 5

Een uitvinding wordt als het resultaat van uitvinderswerkzaamheid aangemerkt, indien zij niet op een voor de hand liggende wijze

voortvloeit uit de stand van de techniek. Om vast te stellen of een uitvinding al dan niet op uitvinderswerkzaamheid berust, kan echter de wetgeving van iedere Verdragsluitende Staat, hetzij in het algemeen, hetzij voor bijzondere soorten van octrooien of octrooiaanvragen, zoals bijvoorbeeld aanvullingsoctrooien, bepalen dat alle of een gedeelte der octrooien of octrooiaanvragen bedoeld in artikel 4, derde lid, van de stand van de techniek zijn uitgesloten.

Artikel 6

De Verdragsluitende Staat die niet van de mogelijkheid voorzien in artikel 4, derde lid, gebruik maakt, is niettemin gehouden te bepalen dat op een uitvinding rechtsgeldig octrooi niet kan worden verleend, voorzover zij, in die Staat, voorwerp is van een octrooi dat, zonder nochtans tot de stand van de techniek te behoren, ten aanzien van het gemeenschappelijke onderwerp, een oudere voorrangdatum bezit.

Artikel 7

Verdragsluitende Staten, die te zamen een stelsel in het leven hebben geroepen, dat voorziet in de indiening van gemeenschappelijke octrooiaanvragen, kunnen als één enkele Staat worden beschouwd met betrekking tot de toepassing van artikel 4, derde lid, en artikel 6.

Artikel 8

1. De octrooiaanvraag dient een beschrijving van de uitvinding te bevatten met, in voorkomend geval, de daarop betrekking hebbende tekeningen, alsmede een of meer conclusies, waarin de verlangde bescherming nauwkeurig wordt omschreven.

2. De beschrijving dient de uitvinding voldoende duidelijk en volledig weer te geven om door een deskundige te kunnen worden toegepast.

3. De omvang van de door het octrooi verleende bescherming wordt bepaald door de inhoud van de conclusies. Niettemin dienen de beschrijving en de tekeningen om de conclusies te interpreteren.

Artikel 9

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de Lid-Staten van de Raad van Europa. Het wordt bekrachtigd of aanvaard. De akten van bekrachtiging of aanvaarding dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

2. Het Verdrag treedt in werking drie maanden na de datum waarop de achtste akte van bekrachtiging of aanvaarding is nedergelegd.

3. Ten aanzien van elke Staat, die het Verdrag heeft ondertekend, doch dit op een later tijdstip bekrachtigt of aanvaardt, treedt het Verdrag in werking drie maanden na de datum waarop de akte van bekrachtiging of aanvaarding van die Staat werd nedergelegd.

Artikel 10

1. Na de inwerkingtreding van dit Verdrag, kan het Comité van Ministers van de Raad van Europa elk Lid van de internationale Unie tot bescherming van de Industriële Eigendom dat geen Lid is van de Raad van Europa, voorstellen tot het Verdrag toe te treden.

2. De toetreding geschiedt door nederlegging bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa van een akte van toetreding die van kracht wordt drie maanden na het tijdstip, waarop die akte is nedergelegd.

Artikel 11

1. Iedere Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de ondertekening of van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding aangeven op welk grondgebied of welke gebiedsdelen dit Verdrag van toepassing is.

2. Iedere Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, of op elk later tijdstip, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving bepalen dat dit Verdrag mede van toepassing zal zijn op elk ander in die kennisgeving genoemd gebiedsdeel voor welks internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is of ten aanzien waarvan zij bevoegd is verbintenissen aan te gaan.

3. Een krachtens het voorgaande lid gedane verklaring kan ten aanzien van ieder in die verklaring genoemd gebiedsdeel worden ingetrokken, met inachtneming van de voorwaarden welke zijn nedergelegd in artikel 13 van dit Verdrag.

Artikel 12

1. Onverminderd het in dit Verdrag bepaalde, kan elke Verdragsluitende Partij ten tijde van de ondertekening of van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, gedurende de hierna bepaalde overgangstermijn, zich het recht voorbehouden:

(a) niet te voorzien in octrooiverlening voor levensmiddelen en farmaceutische produkten op zichzelf, alsmede voor werkwijzen op het gebied van de land- en tuinbouw, waarop artikel 2 (b) niet van toepassing is;

(b) rechtsgeldig octrooi te verlenen voor uitvindingen die openbaar zijn geworden binnen de zes maanden voorafgaande aan de indiening van de aanvraag, hetzij, buiten het geval bedoeld in artikel 4, vierde lid onder (b), door toedoen van de uitvinder zelf, hetzij

buiten het geval bedoeld in artikel 4, vierde lid onder (a), door een derde die inlichtingen heeft verkregen, afkomstig van de uitvinder.

2. De in het eerste lid bedoelde overgangstermijn bedraagt tien jaren in het geval bedoeld onder (a) en vijf jaren in het geval bedoeld onder (b). Deze termijn gaat ten aanzien van de betrokken Verdragsluitende Partij in op de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag.

3. Elke Verdragsluitende Partij die een voorbehoud maakt overeenkomstig dit artikel trekt dit voorbehoud in zodra de omstandigheden het toelaten. Het intrekken van een voorbehoud geschiedt door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving, welke kennisgeving van kracht wordt één maand na de datum van ontvangst.

Artikel 13

1. Dit Verdrag blijft voor onbepaalde tijd van kracht.
2. Ten aanzien van haarzelf kan elke Verdragsluitende Partij dit Verdrag door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving opzeggen.
3. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum van ontvangst van deze kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 14

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet aan de Lid-Staten van de Raad, aan elke Staat die tot dit Verdrag is toegetreden en aan de Directeur van het Internationaal Bureau tot bescherming van de Industriële Eigendom mededeling van:

- (a) iedere ondertekening;
- (b) iedere nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding;
- (c) iedere datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;
- (d) iedere verklaring en kennisgeving die ingevolge het bepaalde in artikel 11, lid 2 en lid 3 wordt ontvangen;
- (e) ieder voorbehoud dat ingevolge het bepaalde in artikel 12, eerste lid, wordt gemaakt;
- (f) het intrekken van elk overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, derde lid, gemaakt voorbehoud.

(g) iedere kennisgeving die ingevolge het bepaalde in artikel 13, tweede lid, wordt ontvangen en de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Straatsburg, de 27ste november 1963, in de Franse en de Engelse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in één exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa zal aan elk der Staten die het Verdrag hebben ondertekend en ertoe zijn toegetreden, alsmede aan de Directeur van het Internationaal Bureau tot bescherming van de Industriële Eigendom een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift doen toekomen.

De volgende Staten hebben dit Verdrag ondertekend:

België, Denemarken, Frankrijk (1), Duitsland (Bondsrepubliek), Italië (2), Nederland, Zweden, Zwitserland (3), Verenigd Koninkrijk.

- (1) Bij de ondertekening verklaart de Vertegenwoordiger van Frankrijk dat zijn Regering gebruik maakt van het voorbehoud voorzien door alinea (b) van paragraaf 1 van artikel 12 van het Verdrag.
- (2) De Italiaanse Regering behoudt zich overeenkomstig artikel 12, paragraaf 1, alinea (a) de mogelijkheid voor niet te voorzien in octrooiverlening voor levensmiddelen en farmaceutische producten op zichzelf, alsmede voor werkwijzen op het gebied van de land- en tuinbouw, waarop artikel 2 (b) niet van toepassing is.
- (3) Uit hoofde van zijn huidige wetgeving en overeenkomstig de mogelijkheid welke geboden wordt door de bepalingen van artikel 12, paragraaf 1, alinea (a) van het Verdrag, maakt Zwitserland, gedurende de overgangstermijn voorzien door voormeld artikel 12, gebruik van de reserve niet te voorzien in octrooiverlening voor levensmiddelen en farmaceutische producten op zichzelf, alsmede voor werkwijzen op het gebied van de land- en tuinbouw, waarop artikel 2 (b) niet van toepassing is.

(VERTALING)

**VERDRAG TÓT SAMENWERKING
INZAKE OCTROOIEN**

(Washington, 19 juni 1970)

De Verdragsluitende Staten,

Geleid door de wens bij te dragen aan de vooruitgang van de wetenschap en de technologische kennis,

Geleid door de wens de wettelijke bescherming van uitvindingen te vervolmaken,

Geleid door de wens het verkrijgen van bescherming voor uitvindingen, wanneer deze bescherming wordt aangevraagd in meer dan één land, te vereenvoudigen en goedkoper te maken,

Geleid door de wens het publiek gemakkelijker en sneller toegang te verschaffen tot de technische gegevens, vervat in documenten die nieuwe uitvindingen beschrijven,

Geleid door de wens de economische ontwikkeling van ontwikkelingslanden te bevorderen en te bespoedigen door het nemen van maatregelen die zijn gericht op de verhoging van de doeltreffendheid van hun ter bescherming van uitvindingen uitgevaardigde nationale zowel als regionale wettelijke stelsels, door gemakkelijk toegankelijke gegevens te verstrekken over de beschikbaarheid van technologische oplossingen die kunnen worden toegepast op hun bijzondere behoeften en door de toegang tot de voortdurend in omvang toenemende moderne technologische kennis te vergemakkelijken,

De overtuiging toegedaan, dat samenwerking tussen de naties het bereiken van deze doeleinden ten zeerste zal vergemakkelijken,

Hebben het onderhavige Verdrag gesloten.

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Oprichting van een Unie

(1) De Staten die partij zijn bij dit Verdrag (hierna te noemen „de Verdragsluitende Staten”) vormen een Unie voor samenwerking bij de indiening, het nieuwheidsonderzoek en de beoordeling van aanvragen voor de bescherming van uitvindingen en voor het verlenen van bijzondere technische diensten. De Unie zal bekend staan onder de naam Internationale Unie voor samenwerking inzake octrooien.

(2) Geen enkele bepaling van dit Verdrag mag worden uitgelegd als een beperking van de rechten voorzien in het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom van enig onderdaan of inwoner van enig land dat partij is bij laatstgenoemd Verdrag.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag en het Reglement en tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald:

(i) wordt onder „aanvraag” verstaan een aanvraag voor de bescherming van een uitvinding; verwijzingen naar een „aanvraag” gelden als verwijzingen naar aanvragen voor octrooien van uitvinding, uitvinderscertificaten, gebruikscertificaten, gebruiksmodellen, aanvullingsoctrooien of aanvullingscertificaten, aanvullingen bij uitvinderscertificaten en aanvullingen bij gebruikscertificaten;

(ii) gelden verwijzingen naar een „octrooi” als verwijzingen naar octrooien van uitvinding, uitvinderscertificaten, gebruikscertificaten, gebruiksmodellen, aanvullingsoctrooien of aanvullingscertificaten, aanvullingen bij uitvinderscertificaten en aanvullingen bij gebruikscertificaten;

(iii) wordt onder „nationaal octrooi” verstaan een door een nationale instantie verleend octrooi;

(iv) wordt onder „regionaal octrooi” verstaan een octrooi verleend door een nationale of een intergouvernementele instantie die bevoegd is octrooien te verlenen die in meer dan in één Staat rechtskracht hebben;

(v) wordt onder „regionale aanvraag” verstaan een aanvraag om een regionaal octrooi;

(vi) gelden verwijzingen naar een „nationale aanvraag” als verwijzingen naar andere dan ingevolge dit Verdrag ingediende aanvragen om nationale octrooien en regionale octrooien;

(vii) wordt onder „internationale aanvraag” verstaan een ingevolge dit Verdrag ingediende aanvraag;

(viii) gelden verwijzingen naar een „aanvraag” als verwijzingen naar internationale aanvragen en nationale aanvragen;

(ix) gelden verwijzingen naar een „octrooi” als verwijzingen naar nationale octrooien en regionale octrooien;

(x) gelden verwijzingen naar de „nationale wetgeving” als verwijzingen naar de nationale wetgeving van een Verdragsluitende Staat, of, indien het een regionale aanvraag of een regionaal octrooi betreft, als verwijzingen naar het verdrag dat voorziet in de indiening van regionale aanvragen of de verlening van regionale octrooien;

(xi) wordt onder „datum van voorrang” voor de berekening van termijnen verstaan:

a) indien de internationale aanvraag een beroep op een recht van voorrang ingevolge artikel 8 bevat, de dagtekening van het depot van de aanvraag waarop het beroep op recht van voorrang berust;

b) indien de internationale aanvraag een beroep op meer dan één recht van voorrang ingevolge artikel 8 bevat, de dagtekening van het depot van de eerste aanvraag waarop het beroep op recht van voorrang berust;

c) indien de internationale aanvraag geen beroep op een recht van voorrang ingevolge artikel 8 bevat, de dagtekening van het internationale depot van een zodanige aanvraag;

(xii) wordt onder „nationaal bureau” verstaan de overheidsinstantie van een Verdragsluitende Staat die belast is met de verlening van octrooien; verwijzingen naar een „nationaal bureau” gelden tevens als verwijzingen naar enige intergouvernementele instantie die door meer dan één Staat is belast met de taak regionale octrooien te verlenen, mits ten minste één van deze Staten een Verdragsluitende Staat is en mits de genoemde Staten deze instantie hebben gemachtigd de verplichtingen op zich te nemen en de bevoegdheden uit te oefenen waarin dit Verdrag en het Reglement ten aanzien van nationale bureaus voorzien;

(xiii) wordt onder „aangewezen bureau” verstaan het nationale bureau van of optredend voor de Staat, door de aanvrager ingevolge Hoofdstuk I van dit Verdrag aangewezen;

(xiv) wordt onder „gekozen bureau” verstaan het nationale bureau van of optredend voor de Staat, door de aanvrager ingevolge Hoofdstuk II van dit Verdrag gekozen;

(xv) wordt onder „ontvangend bureau” verstaan het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie waarbij de internationale aanvraag is ingediend;

(xvi) wordt onder „Unie” verstaan de Internationale Unie voor samenwerking inzake octrooien;

(xvii) wordt onder „Algemene Vergadering” verstaan de Algemene Vergadering van de Unie;

(xviii) wordt onder „Organisatie” verstaan de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom;

(xix) wordt onder „Internationaal Bureau” verstaan het Internationale Bureau van de Organisatie en, zolang deze blijven voortbestaan, de Verenigde Internationale Bureaus voor de Bescherming van de Intellectuele Eigendom (BIRPI);

(xx) wordt onder „Directeur-Generaal” verstaan de Directeur-Generaal van de Organisatie en, zolang de BIRPI blijft voortbestaan, de Directeur van de BIRPI.

HOOFDSTUK I

Internationale aanvraag en internationaal nieuwheidsonderzoek

Artikel 3

De internationale aanvraag

(1) Aanvragen voor de bescherming van uitvindingen in de Verdragsluitende Staten kunnen worden ingediend als internationale aanvragen ingevolge dit Verdrag.

(2) Een internationale aanvraag dient, zoals aangegeven in dit Verdrag en het Reglement, een verzoekschrift, een beschrijving, één of meer conclusies, één of meer tekeningen (indien nodig) en een uittreksel te bevatten.

(3) Het uittreksel is alleen bedoeld als technische informatie en kan niet in aanmerking komen voor enig ander doel, in het bijzonder niet voor de uitlegging van de omvang van de gevraagde bescherming.

(4) De internationale aanvraag dient:

(i) gesteld te zijn in een voorgeschreven taal;

(ii) te voldoen aan de vormvoorschriften;

(iii) te voldoen aan het voorgeschreven vereiste van eenheid van uitvinding;

(iv) onderworpen te zijn aan de betaling van de voorgeschreven taksen.

Artikel 4

Het verzoekschrift

(1) Het verzoekschrift bevat:

(i) een verzoek dat de internationale aanvraag overeenkomstig dit Verdrag wordt behandeld;

(ii) de aanwijzing van de Verdragsluitende Staat of Staten waarin bescherming voor de uitvinding wordt verlangd op de grondslag van de internationale aanvraag („aangewezen Staten”); indien voor een aangewezen Staat een regionaal octrooi kan worden verkregen en de aanvrager liever een regionaal octrooi dan een nationaal octrooi wenst te verkrijgen, dient zulks in het verzoekschrift te worden vermeld; indien, ingevolge een verdrag betreffende een regionaal octrooi, de aanvrager zijn aanvraag niet kan beperken tot bepaalde Staten die partij zijn bij dat verdrag, worden de aanwijzing van één van deze Staten en de vermelding van de wens ter verkrijging van het regionale octrooi behandeld als een aanwijzing van alle Staten die partij zijn bij dat verdrag; indien, ingevolge de nationale wetgeving van de aangewezen Staat, de aanwijzing van die Staat als een aanvraag om een regionaal octrooi geldt, wordt de aanwijzing van genoemde Staat behandeld als een vermelding van de wens ter verkrijging van het regionale octrooi;

(iii) de naam van en andere voorgeschreven gegevens betreffende de aanvrager en de mogelijke gemachtigde;

(iv) de titel van de uitvinding;

(v) de naam van en andere voorgeschreven gegevens betreffende de uitvinder, indien de nationale wetgeving van ten minste één van de aangewezen Staten vereist dat deze gegevens worden verstrekt op het tijdstip van indiening van een nationale aanvraag. In andere gevallen kunnen de genoemde gegevens worden verstrekt hetzij in het verzoekschrift, hetzij in afzonderlijke kennisgevingen gericht tot elk aangewezen bureau welks nationale wetgeving het verstrekken van de genoemde gegevens vereist, doch toestaat dat zij worden verstrekt op een later tijdstip dan dat van de indiening van een nationale aanvraag.

(2) Iedere aanwijzing is onderworpen aan de betaling van de voorgeschreven taks binnen de voorgeschreven termijn.

(3) Tenzij de aanvrager om een van de andere soorten van bescherming als genoemd in artikel 43 verzoekt, betekent de aanwijzing dat de verlangde bescherming bestaat uit de verlening van een octrooi door of voor de aangewezen Staat. Voor de toepassing van dit lid is artikel 2, (ii) niet van toepassing.

(4) Het niet vermelden in het verzoekschrift van de naam van en de andere voorgeschreven gegevens betreffende de uitvinder heeft geen gevolgen in een aangewezen Staat welks nationale wetgeving het verstrekken van zodanige gegevens vereist, doch toestaat dat zij worden verstrekt op een later tijdstip dan dat van de indiening van een nationale aanvraag. Het niet verstrekken van de genoemde gegevens in een afzonderlijke kennisgeving heeft geen gevolgen in een aangewezen Staat welks nationale wetgeving het verstrekken van de genoemde gegevens niet vereist.

Artikel 5

De beschrijving

De beschrijving dient de uitvinding voldoende duidelijk en volledig weer te geven om door een deskundige te kunnen worden toegepast.

Artikel 6

De conclusies

De conclusie of conclusies omschrijven datgene waarvoor bescherming wordt gevraagd. De conclusies dienen duidelijk en beknopt te zijn. Zij dienen volledig steun te vinden in de beschrijving.

Artikel 7

De tekeningen

(1) Onverminderd het bepaalde in het tweede lid, onder (ii), zijn tekeningen vereist indien zij nodig zijn voor het begrijpen van de uitvinding.

(2) Indien, zonder dat zulks nodig is voor het begrijpen van de uitvinding, de aard van de uitvinding door tekeningen kan worden toegelicht:

(i) kan de aanvrager zodanige tekeningen bij de indiening in de internationale aanvraag opnemen,

(ii) kan een aangewezen bureau verlangen dat de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn zodanige tekeningen bij hem indient.

Artikel 8

Beroep op een recht van voorrang

(1) De internationale aanvraag kan een verklaring bevatten, zoals voorgeschreven in het Reglement, waarin een beroep op een recht van voorrang wordt gedaan op grond van één of meer aanvragen, die eerder zijn ingediend in of voor een land dat partij is bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

(2) *a)* Onverminderd het bepaalde onder *b)* zijn de vereisten voor en de rechtsgevolgen van een ingevolge het eerste lid gedaan beroep op een recht van voorrang die, welke zijn voorzien in artikel 4 van de Akte van Stockholm van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

b) De internationale aanvraag waarvoor een beroep wordt gedaan op het recht van voorrang op grond van een of meer aanvragen, die eerder in of voor een Verdragsluitende Staat zijn ingediend, kan de aanwijzing van die Staat bevatten. Indien in de internationale aanvraag een beroep wordt gedaan op het recht van voorrang op grond van een of meer nationale aanvragen, ingediend in of voor een aangewezen Staat of indien een beroep wordt gedaan op het recht van voorrang van een internationale aanvraag waarin slechts één Staat is aangewezen, worden de vereisten voor en de rechtsgevolgen van het beroep op het recht van voorrang in die Staat geregeld door de nationale wetgeving van die Staat.

Artikel 9

De aanvrager

(1) Elke inwoner of onderdaan van een Verdragsluitende Staat kan een internationale aanvraag indienen.

(2) De Algemene Vergadering kan besluiten de inwoners en onderdanen van een land, dat partij is bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, maar dat geen Partij is bij het onderhavige Verdrag, toe te staan internationale aanvragen in te dienen.

(3) De begrippen woonplaats en nationaliteit en de toepassing van deze begrippen ingeval er meer dan één aanvrager is of ingeval de aanvragers niet dezelfde zijn voor alle aangewezen Staten, worden omschreven in het Reglement.

Artikel 10

Het ontvangende bureau

De internationale aanvraag wordt ingediend bij het voorgeschreven ontvangende bureau, dat de aanvraag zal controleren en verder behandelen zoals bepaald in dit Verdrag en in het Reglement.

Artikel 11

Dagtekening van depot en rechtsgevolgen van de internationale aanvraag

(1) Het ontvangende bureau kent als dagtekening van het internationale depot de datum van ontvangst van de internationale aanvraag toe, mits dat bureau heeft vastgesteld, dat op het tijdstip van ontvangst:

(i) de aanvrager niet wegens zijn woonplaats of nationaliteit klaarblijkelijk onbevoegd is een internationale aanvraag bij het ontvangende bureau in te dienen;

(ii) de internationale aanvraag in de voorgeschreven taal is gesteld;

(iii) de internationale aanvraag ten minste de volgende elementen bevat:

a) een aanduiding dat zij als een internationale aanvraag is bedoeld;

b) de aanwijzing van ten minste één Verdragsluitende Staat;

c) de naam van de aanvrager, zoals voorgeschreven;

d) een deel dat op het eerste gezicht een beschrijving lijkt te zijn;

e) een deel dat op het eerste gezicht een conclusie of de conclusies lijkt te zijn.

(2) *a)* Indien het ontvangende bureau vaststelt dat de internationale aanvraag op het tijdstip van ontvangst niet voldeed aan de vereisten opgesomd in het eerste lid, verzoekt het de aanvrager, zoals bepaald in het Reglement, de vereiste verbetering(en) in te dienen.

b) Indien de aanvrager aan het verzoek voldoet, zoals bepaald in het Reglement, kent het ontvangende bureau als dagtekening van het internationale depot de datum van ontvangst van de vereiste verbetering toe.

(3) Onverminderd artikel 64, vierde lid, zijn aan internationale aanvragen die voldoen aan de vereisten, opgesomd in het eerste lid, onder (i) tot en met (iii) en waaraan een dagtekening van het internationale depot is toegekend de rechtsgevolgen verbonden van een regelmatige nationale aanvraag in elke aangewezen Staat met ingang van de dagtekening van het internationale depot die als de werkelijke dagtekening van het depot in elke aangewezen Staat geldt.

(4) Een internationale aanvraag die voldoet aan de vereisten, opgesomd in het eerste lid onder (i) tot en met (iii), is gelijkwaardig aan een regelmatig nationaal depot in de zin van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

Artikel 12

Toezending van de internationale aanvraag aan het Internationale Bureau en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

(1) Eén exemplaar van de internationale aanvraag wordt bewaard door het ontvangende bureau („archiefexemplaar”), één exemplaar („oorspronkelijk exemplaar”) wordt toegezonden aan het Internationale Bureau en een ander exemplaar („exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek”) wordt, zoals bepaald in het Reglement, toegezonden aan de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, bedoeld in artikel 16.

(2) Het oorspronkelijke exemplaar wordt beschouwd als het rechtsgeldige exemplaar van de internationale aanvraag.

(3) De internationale aanvraag wordt als ingetrokken beschouwd, indien het oorspronkelijke exemplaar niet binnen de voorgeschreven termijn door het Internationale Bureau is ontvangen.

Artikel 13

Beschikbaarheid van een afschrift van de internationale aanvraag voor de aangewezen bureaus

(1) Elk aangewezen bureau kan het Internationale Bureau verzoeken om toezending van een afschrift van de internationale aanvraag ten behoeve van de mededeling, voorzien in artikel 20 en het Internationale Bureau zendt een zodanig afschrift zo spoedig mogelijk na het verstrijken van een jaar na de datum van voorrang toe aan het aangewezen bureau.

(2) *a)* De aanvrager kan te allen tijde een afschrift van zijn internationale aanvraag aan een aangewezen bureau toezenden.

b) De aanvrager kan te allen tijde het Internationale Bureau verzoeken een afschrift van zijn internationale aanvraag toe te zenden aan een aangewezen bureau en het Internationale Bureau zendt een zodanig afschrift zo spoedig mogelijk toe aan het aangewezen bureau.

c) Een nationaal bureau kan het Internationale Bureau mededelen dat het geen afschriften wenst te ontvangen zoals voorgeschreven onder *b)*, in welk geval het bepaalde onder *b)* niet van toepassing is ten aanzien van dat bureau.

Artikel 14

Bepaalde gebreken in de internationale aanvraag

(1) *a)* Het ontvangende bureau onderzoekt of de internationale aanvraag één van de volgende gebreken bevat, d.w.z.:

(i) zij is niet ondertekend zoals voorgeschreven in het Reglement;

(ii) zij bevat niet de voorgeschreven gegevens betreffende de aanvrager;

(iii) zij bevat geen titel;

(iv) zij bevat geen uittreksel;
 (v) zij voldoet niet in de mate als voorzien in het Reglement aan de voorgeschreven materiële vereisten.

b) Indien het ontvangende bureau één van de genoemde gebreken vaststelt, verzoekt het de aanvrager de internationale aanvraag binnen de voorgeschreven termijn te verbeteren, bij gebreke waarvan die aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd en het ontvangende bureau dit verklaart.

(2) Indien de internationale aanvraag verwijst naar tekeningen die in feite niet in die aanvraag zijn opgenomen, geeft het ontvangende bureau de aanvrager daarvan kennis en de aanvrager kan het bureau binnen de voorgeschreven termijn die tekeningen verstrekken en indien hij zulks doet is de dagtekening van het depot de datum waarop de tekeningen door het ontvangende bureau worden ontvangen. In het andere geval wordt een verwijzing naar de genoemde tekeningen als ongedaan beschouwd.

(3) a) Indien het ontvangende bureau vaststelt dat de taksen voorgeschreven ingevolge artikel 3, vierde lid, onder (iv), niet binnen de voorgeschreven termijnen zijn betaald of geen taks voorgeschreven ingevolge artikel 4, tweede lid, is betaald met betrekking tot welke aangewezen Staat ook, wordt de internationale aanvraag als ingetrokken beschouwd en verklaart het ontvangende bureau dit.

b) Indien het ontvangende bureau vaststelt, dat de ingevolge artikel 4, tweede lid, voorgeschreven taks met betrekking tot een of meer, maar niet alle, aangewezen Staten binnen de voorgeschreven termijn is betaald, wordt de aanwijzing van Staten waarvoor de taks niet binnen de voorgeschreven termijn is betaald, als ingetrokken beschouwd en verklaart het ontvangende bureau dit.

(4) Indien het ontvangende bureau, na de internationale aanvraag een dagtekening van internationaal depot te hebben toegekend, binnen de voorgeschreven termijn vaststelt, dat op dat tijdstip niet aan een van de eisen opgesomd in artikel 11, eerste lid, onder (i) tot en met (iii), was voldaan, wordt genoemde aanvraag als ingetrokken beschouwd en verklaart het ontvangende bureau dit.

Artikel 15

Het internationale nieuwheidsonderzoek

(1) Elke internationale aanvraag wordt aan een internationaal nieuwheidsonderzoek onderworpen.

(2) Het internationale nieuwheidsonderzoek heeft ten doel de van belang zijnde stand van de techniek na te gaan.

(3) Het internationale nieuwheidsonderzoek geschiedt op grond van de conclusies, met inachtneming van de beschrijving en de mogelijke tekeningen.

(4) De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bedoeld in artikel 16 tracht zoveel van de van belang zijnde stand van de techniek te vinden als haar mogelijkheden toelaten en raadpleegt in elk geval de in het Reglement aangegeven documentatie.

(5) a) Indien de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staat zulks toelaat, kan de aanvrager die een nationale aanvraag indient bij het nationale bureau van of optredend voor een zodanige Staat, met inachtneming van de bepalingen van deze wetgeving, verzoeken met betrekking tot een zodanige aanvraag een nieuwheidsonderzoek te verrichten dat gelijksoortig is met een internationaal nieuwheidsonderzoek („nieuwheidsonderzoek van internationaal type”).

b) Indien de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staat zulks toelaat kan het nationale bureau van of optredend voor een zodanige Staat een bij hem ingediende nationale aanvraag aan een nieuwheidsonderzoek van internationaal type onderwerpen.

c) Het nieuwheidsonderzoek van internationaal type wordt verricht door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, bedoeld in artikel 16, die bevoegd zou zijn voor een internationaal nieuwheidsonderzoek indien de nationale aanvraag een internationale aanvraag zou zijn en zou zijn ingediend bij het bureau bedoeld onder a) en b). Indien de nationale aanvraag is gesteld in een taal, waarin de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek zich niet in staat acht die aanvraag te behandelen, wordt het nieuwheidsonderzoek van internationaal type verricht op basis van een vertaling die door de aanvrager is opgesteld in een voor internationale aanvragen voorgeschreven taal die de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek op zich heeft genomen voor internationale aanvragen te aanvaarden. De nationale aanvraag en de eventueel vereiste vertaling worden ingediend in de voor internationale aanvragen voorgeschreven vorm.

Artikel 16

De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

(1) Het internationale nieuwheidsonderzoek wordt verricht door een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek die een nationaal bureau of een intergouvernementele organisatie kan zijn, zoals het Internationaal Octrooi Instituut, tot welks taken behoort het opstellen van verslagen omtrent nieuwheidsonderzoek in de literatuur naar de stand van de techniek met betrekking tot uitvindingen die het voorwerp van aanvragen zijn.

(2) Indien er, hangende de oprichting van één enkele Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, verscheidene instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek zijn, wijst elk ontvangend bureau, overeenkomstig de bepalingen van de van toepassing zijnde overeenkomst, bedoeld in het derde lid, onder b), de Instantie of Instanties voor Inter-

nationaal Nieuwheidsonderzoek aan die bevoegd zijn tot het nieuwheidsonderzoek van bij een zodanig bureau ingediende internationale aanvragen.

3) a) Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek worden aangewezen door de Algemene Vergadering. Nationale bureaus en intergouvernementele organisaties die voldoen aan de vereisten vermeld onder c) kunnen worden aangewezen tot Instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek.

b) De aanwijzing is afhankelijk van de instemming van het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie dat (die) moet worden aangewezen en van de sluiting van een overeenkomst, onderworpen aan de goedkeuring van de Algemene Vergadering, tussen een zodanig bureau of een zodanige organisatie en het Internationale Bureau. De overeenkomst omschrijft de rechten en verplichtingen van de partijen, in het bijzonder de formele verbintenis van genoemd bureau of genoemde organisatie om alle gemeenschappelijke regels van het internationaal nieuwheidsonderzoek toe te passen en in acht te nemen.

c) Het Reglement bepaalt de minimumvereisten, in het bijzonder ten aanzien van de personeelssterkte en het documentatiemateriaal, waaraan een bureau of organisatie moet voldoen voordat het of zij kan worden aangewezen en waaraan het of zij moet blijven voldoen zolang de aanwijzing van kracht blijft.

d) De aanwijzing geldt voor een vaste termijn en kan met nieuwe termijnen worden verlengd.

e) Voordat de Algemene Vergadering een besluit neemt over de aanwijzing van een nationaal bureau of een intergouvernementele organisatie, of over de verlenging van een zodanige aanwijzing, of voordat het een zodanige aanwijzing laat vervallen, hoort de Algemene Vergadering het betrokken bureau of de betrokken organisatie en wint zij het advies in van de Commissie voor technische samenwerking genoemd in artikel 56, zodra deze Commissie in het leven is geroepen.

Artikel 17

Procedure voor de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

(1) De procedure voor de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek wordt geregeld door de bepalingen van dit Verdrag, het Reglement en de overeenkomst die het Internationale Bureau, met inachtneming van dit Verdrag en het Reglement, met de genoemde Instantie sluit.

(2) a) Indien de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van oordeel is

(i) dat de internationale aanvraag betrekking heeft op een onderwerp waarover de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek niet ingevolge het Reglement een nieuwheidsonderzoek behoeft te verrichten, of

(ii) dat de beschrijving, de conclusies of de tekeningen niet voldoen aan de voorgeschreven vereisten en wel in die mate dat geen zinvol nieuwheidsonderzoek verricht zou kunnen worden.

verklaart genoemde Instantie dit en stelt zij de aanvrager en het Internationale Bureau ervan in kennis dat er geen verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek zal worden opgesteld.

b) Indien een van de omstandigheden genoemd onder a) alleen in verband met bepaalde conclusies aanwezig wordt geacht, vermeldt het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dit met betrekking tot zodanige conclusies, terwijl voor de andere conclusies genoemd verslag wordt opgesteld zoals bepaald in artikel 18.

(3) a) Indien de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van oordeel is dat de internationale aanvraag niet voldoet aan het vereiste van eenheid van uitvinding zoals neergelegd in het Reglement, verzoekt zij de aanvrager extra taksen te betalen. De Instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek stelt het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek op voor die delen van de internationale aanvraag die betrekking hebben op de uitvinding die als eerste in de conclusies is genoemd („hoofduitvinding”) en, mits de vereiste extra taksen binnen de voorgeschreven termijn zijn betaald, voor die delen van de internationale aanvraag die betrekking hebben op uitvindingen waarvoor de genoemde taksen zijn betaald.

b) De nationale wetgeving van een aangewezen Staat kan bepalen dat, indien het nationale bureau van die Staat het onder a) bedoelde verzoek van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek gerechtvaardigd acht en indien de aanvrager niet alle extra taksen heeft betaald, die delen van de internationale aanvraag waarvoor bijgevolg geen nieuwheidsonderzoek is verricht, voor zover het de gevolgen in die Staat betreft, als ingetrokken worden beschouwd, tenzij door de aanvrager aan het nationale bureau van die Staat een speciale taks wordt betaald.

Artikel 18

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek

(1) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek wordt binnen de voorgeschreven termijn en in de voorgeschreven vorm opgesteld.

(2) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek wordt, zodra het is opgesteld, door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek toegezonden aan de aanvrager en aan het Internationale Bureau.

(3) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), wordt vertaald

zoals bepaald in het Reglement. De vertalingen worden gemaakt door of onder verantwoordelijkheid van het Internationale Bureau.

Artikel 19

Wijziging van de conclusies die aan het Internationale Bureau zijn voorgelegd

(1) De aanvrager is, na ontvangst van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, bevoegd éénmaal de conclusies van de internationale aanvraag te wijzigen door binnen de voorgeschreven termijn bij het Internationale Bureau wijzigingen in te dienen. Tegelijkertijd kan hij een korte verklaring indienen, zoals bepaald in het Reglement, waarin de wijzigingen worden toegelicht en de gevolgen worden aangegeven die zodanige wijzigingen zouden kunnen hebben voor de beschrijving en de tekeningen.

(2) De wijzigingen mogen niet buiten het kader van de uiteenzetting in de internationale aanvraag, zoals zij is ingediend, vallen.

(3) Indien de nationale wetgeving van een aangewezen Staat wijzigingen toestaat die buiten het kader van de genoemde uiteenzetting vallen heeft het niet voldoen aan het tweede lid geen gevolgen in die Staat.

Artikel 20

Toezending aan aangewezen bureaus

(1) *a)* De internationale aanvraag, vergezeld van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek (met inbegrip van de aanduidingen bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder *b)* of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder *a)*), wordt toegezonden aan elk aangewezen bureau, zoals bepaald in het Reglement, tenzij het aangewezen bureau geheel of gedeeltelijk afstand doet van het voldoen aan een zodanig vereiste.

b) Eveneens wordt toegezonden de vertaling (zoals voorgeschreven) van het genoemde verslag of de genoemde verklaring.

(2) Indien de conclusies zijn gewijzigd ingevolge artikel 19, eerste lid, wordt toegezonden hetzij de volledige tekst zowel van de ingediende als van de gewijzigde conclusies, hetzij de volledige tekst van de conclusies zoals die is ingediend met vermelding van de wijzigingen, en voorts de eventuele verklaring bedoeld in artikel 19, eerste lid.

(3) Op verzoek van het aangewezen bureau of van de aanvrager zendt de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek genoemd bureau, onderscheidenlijk de aanvrager, afschriften toe van de literatuurplaatsen, aangehaald in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, zoals bepaald in het Reglement.

Artikel 21

Internationale publikatie

(1) Het Internationale Bureau publiceert de internationale aanvragen.

(2) *a)* Onverminderd de uitzonderingen bepaald onder *b)* en in artikel 64, derde lid, geschiedt de internationale publikatie van de internationale aanvraag onverwijld na het verstrijken van 18 maanden te rekenen van de datum van voorrang van die aanvraag.

b) De aanvrager kan het Internationale Bureau verzoeken zijn internationale aanvraag op enig tijdstip voor het verstrijken van de termijn bedoeld onder *a)* te publiceren. Het Internationale Bureau handelt dienovereenkomstig, zoals bepaald in het Reglement.

(3) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder *a)* wordt gepubliceerd zoals voorgeschreven in het Reglement.

(4) De taal en de vorm van de internationale publikatie en andere bijzonderheden worden geregeld in het Reglement.

(5) Er vindt geen internationale publikatie plaats, indien de internationale aanvraag is ingetrokken of als ingetrokken wordt beschouwd voordat de technische voorbereidingen voor publikatie zijn voltooid.

(6) Indien de internationale aanvraag uitdrukkingen of tekeningen bevat die naar het oordeel van het Internationale Bureau in strijd zijn met de goede zeden of de openbare orde of indien naar zijn oordeel de internationale aanvraag kleinerende opmerkingen bevat, zoals omschreven in het Reglement, kan het zodanige uitdrukkingen, tekeningen en opmerkingen uit naar publikaties weglaten, met vermelding van de plaats en het aantal woorden of tekeningen dat is weggelaten en kan het op verzoek afzonderlijke afschriften van de weggelaten passages verstrekken.

Artikel 22

Afschrift, vertaling en taks aan aangewezen bureaus

(1) Uiterlijk tot het tijdstip waarop 20 maanden vanaf de datum van voorrang zijn verstrekt, verstrekt de aanvrager elk aangewezen bureau een afschrift van de internationale aanvraag (tenzij de toezending voorzien in artikel 20 reeds heeft plaatsgevonden) en een vertaling daarvan (zoals voorgeschreven) en betaalt hij de (eventuele) nationale taks. Wanneer de nationale wetgeving van de aangewezen Staat de vermelding van de naam van en andere voorgeschreven gegevens betreffende de uitvinder vereist, maar toelaat dat deze gegevens worden verstrekt op een later tijdstip dan dat van de indiening van een nationale aanvraag, verstrekt de aanvrager, tenzij de gegevens in het verzoekschrift waren vervat, deze uiterlijk tot het tijdstip waarop 20 maanden vanaf de datum van voorrang zijn verstrekt, aan het nationale bureau van of optredend voor die Staat.

(2) Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid is, wanneer de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek een verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, onder *a)* aflegt, dat er geen verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek zal worden opgesteld, de termijn voor het verrichten van de handelingen bedoeld in het eerste lid van dit artikel twee maanden te rekenen vanaf de datum van de aanvrager gezonden kennisgeving van genoemde verklaring.

(3) In de nationale wetgevingen kunnen, voor het verrichten van de handelingen bedoeld in het eerste of het tweede lid, termijnen worden vastgesteld die later verstrijken dan de in deze leden bepaalde termijn.

Artikel 23

Uitstel van de nationale procedure

(1) Een aangewezen bureau behandelt of beoordeelt de internationale aanvraag niet vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 22 geldende termijn.

(2) Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid kan een aangewezen bureau, op uitdrukkelijk verzoek van de aanvrager, de internationale aanvraag te allen tijde behandelen of beoordelen.

Artikel 24

Mogelijk te niet gaan van de rechtsgevolgen in aangewezen Staten

(1) Onverminderd – in het onder (ii) genoemde geval – de bepalingen van artikel 25, gaan de rechtsgevolgen van de internationale aanvraag zoals bepaald in artikel 11, derde lid, in een aangewezen Staat te niet met dezelfde gevolgen als de intrekking van een nationale aanvraag in die Staat:

(i) indien de aanvrager zijn internationale aanvraag of de aanwijzing van die Staat intrekt;

(ii) indien de internationale aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd krachtens artikel 12, derde lid, 14, eerste lid, onder *b)*, 14, derde lid, onder *a)* of 14, vierde lid, of indien de aanwijzing van die Staat als ingetrokken wordt beschouwd krachtens artikel 14, derde lid, onder *b)*;

(iii) indien de aanvrager nalaat binnen de geldende termijn de handelingen te verrichten bedoeld in artikel 22.

(2) Onverminderd het bepaalde in het eerste lid kan elk aangewezen bureau de rechtsgevolgen bepaald in artikel 11, derde lid, handhaven zelfs indien zodanige rechtsgevolgen niet behoeven te worden gehandhaafd krachtens artikel 25, tweede lid.

Artikel 25

Beoordeling door aangewezen bureaus

(1) *a)* Indien het ontvangende bureau heeft geweigerd een dagtekening van internationaal depot toe te kennen of heeft verklaard dat de internationale aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd, of indien het Internationale Bureau een gevolgtrekking ingevolge artikel 12, derde lid, heeft gemaakt, zendt het Internationale Bureau onverwijld, op verzoek van de aanvrager, afschriften van enig document dat zich in het dossier bevindt, aan een door de aanvrager genoemd aangewezen bureau.

b) Indien het ontvangende bureau heeft verklaard, dat de aanwijzing van een bepaalde Staat als ingetrokken wordt beschouwd, zendt het Internationale Bureau onverwijld, op verzoek van de aanvrager, afschriften van enig document dat zich in het dossier bevindt, aan het nationale bureau van die Staat.

c) Het verzoek op grond van het bepaalde onder *a)* of *b)* wordt voorgelegd binnen de voorgeschreven termijn.

(2) *a)* Onverminderd het bepaalde onder *b)*, besluit elk aangewezen bureau, mits binnen de voorgeschreven termijn de (eventuele) nationale taks is betaald en de passende vertaling (zoals voorgeschreven) is verstrekt, of de weigering, verklaring of gevolgtrekking bedoeld in het eerste lid gerechtvaardigd was ingevolge de bepalingen van dit Verdrag en van het Reglement en, indien het tot de gevolgtrekking komt dat de weigering of verklaring voortvloeide uit een vergissing of een verzuim van het ontvangende bureau of dat de gevolgtrekking voortvloeide uit een vergissing of een verzuim van het Internationale Bureau, behandelt het de internationale aanvraag, voor zover het gevolgen in de Staat van het aangewezen bureau betreft, alsof een zodanige vergissing of een zodanig verzuim zich niet had voorgedaan.

b) Indien het oorspronkelijke exemplaar het Internationale Bureau heeft bereikt na het verstrijken van de termijn, voorgeschreven ingevolge artikel 12, derde lid, wegens een vergissing of een verzuim van de aanvrager, is het bepaalde onder *a)* alleen van toepassing onder de omstandigheden bedoeld in artikel 48, tweede lid.

Artikel 26

Gelegenheid tot verbetering ten overstaan van de aangewezen bureaus

Een aangewezen bureau mag een internationale aanvraag niet afwijzen op de grond dat niet aan de vereisten van dit Verdrag en van het Reglement is voldaan zonder de aanvrager eerst in de gelegenheid te stellen genoemde aanvraag te verbeteren in de mate en overeenkomstig de procedure in de nationale wetgeving bepaald voor dezelfde of vergelijkbare omstandigheden ten aanzien van nationale aanvragen.

Artikel 27

Nationale vereisten

(1) Geen nationale wetgeving mag de eis stellen dat wordt voldaan aan vereisten betreffende de vorm of de inhoud van de internationale aanvraag die afwijken van of toegevoegd worden aan de vereisten die in dit Verdrag en in het Reglement zijn gesteld.

(2) De bepalingen van het eerste lid zijn niet van invloed op de toepassing van het bepaalde in artikel 7, tweede lid, en sluiten evenmin uit dat een nationale wetgeving, zodra de behandeling van de internationale aanvraag in het aangewezen bureau is begonnen, eist dat worden verstrekt:

(i) indien de aanvrager een rechtspersoon is, de naam van een functionaris die bevoegd is die rechtspersoon te vertegenwoordigen,

(ii) documenten die geen deel van de internationale aanvraag uitmaken, maar die het bewijs vormen van stellingen of verklaringen in die aanvraag gedaan, met inbegrip van de bevestiging van de internationale aanvraag door de handtekening van de aanvrager wanneer die aanvraag, zoals ingediend, was ondertekend door zijn vertegenwoordiger of gemachtigde.

(3) Indien ten opzichte van een aangewezen Staat de aanvrager overeenkomstig de nationale wetgeving van die Staat niet bevoegd is om een nationale aanvraag in te dienen omdat hij niet de uitvinder is, kan de internationale aanvraag door het aangewezen bureau worden afgewezen.

(4) Indien de nationale wetgeving ten aanzien van de vorm of de inhoud van nationale aanvragen eisen stelt, die, vanuit het standpunt van de aanvragers, gunstiger zijn dan de bij dit Verdrag en het Reglement ten aanzien van internationale aanvragen gestelde eisen, kunnen het nationale bureau, de rechterlijke colleges en andere bevoegde organen van of optredend voor de aangewezen Staat op internationale aanvragen de eerstgenoemde eisen toepassen in plaats van de laatstgenoemde, behalve indien de aanvrager aandringt op de toepassing op zijn internationale aanvraag van de bij dit Verdrag en het Reglement gestelde eisen.

(5) Niets in dit Verdrag en het Reglement mag zo worden uitgelegd, dat daardoor iets wordt voorgeschreven dat de vrijheid van elke Verdragsluitende Staat zou beperken om de materiële vereisten voor octrooieerbaarheid voor te schrijven die hij wenst. In het bijzonder dienen de bepalingen van dit Verdrag en het Reglement betreffende de omschrijving van de stand van de techniek uitsluitend de internationale procedure en iedere Verdragsluitende Staat is derhalve vrij om, bij de bepaling van de octrooieerbaarheid van een uitvinding waarvoor in een internationale aanvraag uitsluitende rechten worden verlangd, de maatstaven van zijn nationale wetgeving toe te passen ten aanzien van de stand van de techniek en andere vereisten voor de octrooieerbaarheid, voor zover die geen voorschrift inhouden ten aanzien van de vorm en de inhoud van aanvragen.

(6) De nationale wetgeving kan eisen dat de aanvrager bewijs levert ten aanzien van bij die wetgeving voorgeschreven materiële vereisten voor de octrooieerbaarheid.

(7) Elk ontvangend bureau of, wanneer de behandeling van de internationale aanvraag in het aangewezen bureau is begonnen, dat bureau, kan de nationale wetgeving toepassen voor zover deze betrekking heeft op de verplichte vertegenwoordiging van de aanvrager door een gemachtigde die gerechtigd is aanvragers voor het genoemde bureau te vertegenwoordigen en/of op de verplichte aanwijzing van een adres in de aangewezen Staat voor het ontvangen van kennisgevingen.

(8) Niets in dit Verdrag en het Reglement mag worden uitgelegd als een beperking van de vrijheid van een Verdragsluitende Staat om maatregelen toe te passen die noodzakelijk worden geacht voor het bewaren van zijn nationale veiligheid of om, ter bescherming van de algemene economische belangen van die Staat, het recht van zijn eigen inwoners of onderdanen internationale aanvragen in te dienen, te beperken.

Artikel 28

Wijzigingen van de conclusies, de beschrijving en de tekeningen ten overstaan van aangewezen bureaus

(1) De aanvrager wordt in de gelegenheid gesteld de conclusies, de beschrijving en de tekeningen ten overstaan van elk aangewezen bureau binnen de voorgeschreven termijn te wijzigen. Een aangewezen bureau verleent geen octrooi of weigert niet een octrooi te verlenen, voordat een zodanige termijn is verstreken, behalve met de uitdrukkelijke toestemming van de aanvrager.

(2) De wijzigingen mogen niet buiten het kader van de uiteenzetting in de ingediende internationale aanvraag vallen, tenzij de nationale wetgeving van de aangewezen Staat het toelaat.

(3) De wijzigingen dienen op alle punten waarin dit Verdrag en het Reglement niet voorzien, in overeenstemming te zijn met de nationale wetgeving van de aangewezen Staat.

(4) Indien een aangewezen bureau een vertaling van de internationale aanvraag verlangt, dienen de wijzigingen in de taal van de vertaling te zijn gesteld.

Artikel 29

Rechtsgevolgen van de internationale publikatie

(1) Voor zover het de bescherming van enig recht van de aanvrager in een aangewezen Staat betreft, zijn de rechtsgevolgen in die Staat van de internationale publikatie van een internationale aanvraag, onverminderd het bepaalde in het tweede tot en met het vierde lid, dezelfde als die

welke de nationale wetgeving van de aangewezen Staat verbindt aan de verplichte nationale publikatie van niet beoordeelde nationale aanvragen als zodanig.

(2) Indien de taal waarin de internationale publikatie is gesteld een andere is dan de taal waarin publikaties krachtens de nationale wetgeving in de aangewezen Staat worden gesteld, kan genoemde nationale wetgeving bepalen dat de rechtsgevolgen bedoeld in het eerste lid alleen intreden vanaf het tijdstip waarop:

(i) een vertaling in laatstgenoemde taal is gepubliceerd zoals bepaald bij de nationale wetgeving, of

(ii) een vertaling in laatstgenoemde taal ter inzage voor het publiek beschikbaar is gesteld, zoals bepaald in de nationale wetgeving, of

(iii) een vertaling in de laatstgenoemde taal door de aanvrager is toegezonden aan de feitelijke of vermoedelijke onbevoegde gebruiker van de uitvinding waarvoor in de internationale aanvraag uitsluitende rechten zijn verlangd, of

(iv) de beide handelingen genoemd onder (i) en (iii) of de beide handelingen genoemd onder (ii) en (iii) hebben plaatsgevonden.

(3) De nationale wetgeving van een aangewezen Staat kan bepalen dat, wanneer de internationale publikatie op verzoek van de aanvrager is verricht voordat 18 maanden zijn verstreken te rekenen van de datum van voorrang, de rechtsgevolgen bedoeld in het eerste lid slechts zullen intreden na het verstrijken van 18 maanden te rekenen van de datum van voorrang.

(4) De nationale wetgeving van een aangewezen Staat kan bepalen dat de rechtsgevolgen bedoeld in het eerste lid slechts zullen intreden vanaf de datum waarop een afschrift van de internationale aanvraag gepubliceerd ingevolge artikel 21 bij het nationale bureau van of optredend voor deze Staat is ontvangen. Het genoemde bureau maakt de datum van ontvangst zo spoedig mogelijk bekend in zijn mededelingenblad.

Artikel 30

Vertrouwelijke aard van de internationale aanvraag

(1) *a)* Onverminderd het bepaalde onder *b)* geven het Internationaal Bureau en de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek aan geen persoon of instantie toegang tot de internationale aanvraag voordat de internationale publikatie van die aanvraag is verricht, tenzij zulks is verzocht of daartoe machtiging is verleend door de aanvrager.

b) Het bepaalde onder *a)* is niet van toepassing op toezendingen aan de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, op de toezendingen ingevolge artikel 13 en op mededelingen ingevolge artikel 20.

(2) *a)* Een nationaal bureau geeft aan derden geen toegang tot de internationale aanvraag, tenzij zulks is verzocht of daartoe machtiging is verleend door de aanvrager, vóór de eerste van de onderstaande tijdstippen:

(i) de datum van de internationale publikatie van de internationale aanvraag,

(ii) de datum van ontvangst van de mededeling van de internationale aanvraag ingevolge artikel 20,

(iii) de datum van ontvangst van een afschrift van de internationale aanvraag ingevolge artikel 22.

b) Het bepaalde onder *a)* belet een nationaal bureau niet derden ervan in kennis te stellen dat het is aangewezen of dit feit bekend te maken. Een zodanige inlichting of bekendmaking mag evenwel slechts de volgende gegevens bevatten: identificatie van het ontvangende bureau, naam van de aanvrager, datum van de internationale indiening, nummer van de internationale aanvraag en titel van de uitvinding.

c) Het bepaalde onder *a)* belet een aangewezen bureau niet de gerechtelijke autoriteiten toegang tot de internationale aanvraag te geven.

(3) Het bepaalde in het tweede lid, onder *a)*, is van toepassing op elk ontvangend bureau behalve voor zover het toezendingen ingevolge artikel 12, eerste lid, betreft.

(4) Voor de toepassing van dit artikel omvat de uitdrukking „toegang” alle middelen waardoor derden kennis kunnen verkrijgen, met inbegrip van individuele mededeling en algemene bekendmaking, met dien verstande evenwel dat een nationaal bureau een internationale aanvraag of de vertaling daarvan niet vóór de internationale publikatie algemeen openbaar maakt of, indien de internationale publikatie niet heeft plaats gevonden na het verstrijken van 20 maanden te rekenen van de datum van voorrang, vóór het verstrijken van 20 maanden vanaf genoemde datum van voorrang.

HOOFDSTUK II

Internationale voorlopige beoordeling

Artikel 31

Verzoek om internationale voorlopige beoordeling

(1) Op verzoek van de aanvrager wordt zijn internationale aanvraag onderworpen aan een internationale voorlopige beoordeling zoals voorzien in de onderstaande bepalingen en in het Reglement.

(2) *a)* Een aanvrager die, zoals omschreven in het Reglement, inwoner of onderdaan is van een Verdragsluitende Staat die gebonden is door Hoofdstuk II en wiens internationale aanvraag is ingediend bij het ontvangende bureau van of optredend voor die Staat kan een verzoek tot een internationale voorlopige beoordeling indienen.

b) De Algemene Vergadering kan besluiten, dat personen bevoegd tot het indienen van internationale aanvragen wordt toegestaan een verzoek te doen tot een internationale voorlopige beoordeling, zelfs indien zij inwoners of onderdanen zijn van een Staat die geen partij is bij dit Verdrag of die niet is gebonden door Hoofdstuk II.

(3) Het verzoek tot een internationale voorlopige beoordeling wordt gescheiden van de internationale aanvraag ingediend. Het verzoek dient de voorgeschreven gegevens te bevatten en in de voorgeschreven taal en vorm te zijn gesteld.

(4) a) Het verzoek vermeldt de Verdragsluitende Staat of Staten waarin de aanvrager voornemens is de resultaten van de internationale voorlopige beoordeling te gebruiken („gekozen Staten”). Bijkomende Verdragsluitende Staten kunnen later worden gekozen. De keuze kan alleen betrekking hebben op reeds krachtens artikel 4 aangewezen Verdragsluitende Staten.

b) Aanvragers bedoeld in het tweede lid, onder a), kunnen elke Verdragsluitende Staat kiezen die gebonden is door Hoofdstuk II. Aanvragers bedoeld in het tweede lid, onder b), kunnen alleen die door Hoofdstuk II gebonden Verdragsluitende Staten kiezen, die hebben verklaard dat zij bereid zijn door zodanige aanvragers te worden gekozen.

(5) Het verzoek is onderworpen aan de betaling van de voorgeschreven taksen binnen de voorgeschreven termijn.

(6) a) Het verzoek wordt ingediend bij de bevoegde Instantie voor de internationale voorlopige beoordeling bedoeld in artikel 32.

b) Latere keuzen worden voorgelegd aan het Internationale Bureau.

(7) Elk gekozen bureau wordt in kennis gesteld van zijn verkiezing.

Artikel 32

De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

(1) De internationale voorlopige beoordeling wordt verricht door de Instantie voor Internationale Voorlopige Beoordeling.

(2) In het geval van verzoeken zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder a), wordt door het ontvangende bureau en, in het geval van verzoeken als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder b), wordt (worden) door de Algemene Vergadering, overeenkomstig de van toepassing zijnde overeenkomst tussen de betrokken Instantie of Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en het Internationale Bureau, de Instantie of Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling aangewezen die bevoegd zijn de voorlopige beoordeling te verrichten.

(3) Het bepaalde in artikel 16, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

Artikel 33

De internationale voorlopige beoordeling

(1) Het doel van de internationale voorlopige beoordeling is een voorlopig oordeel zonder verplichting te formuleren over de vragen of de geconcludeerde uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, nieuw lijkt, op uitvinderswerkzaamheid lijkt te berusten, niet voor de hand lijkt te liggen en vatbaar lijkt voor toepassing op het gebied van de nijverheid.

(2) Voor de internationale voorlopige beoordeling wordt een uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, als nieuw beschouwd indien zij niet bekend is uit de stand van de techniek zoals omschreven in het Reglement.

(3) Voor de internationale voorlopige beoordeling wordt een uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, beschouwd op uitvinderswerkzaamheid te berusten indien zij, met inachtneming van de stand van de techniek zoals omschreven in het Reglement niet, op het voorgeschreven toepasselijke tijdstip, voor een deskundige voor de hand ligt.

(4) Voor de internationale voorlopige beoordeling wordt aangenomen dat een uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, vatbaar is voor toepassing op het gebied van de nijverheid, indien zij, al naar haar aard, kan worden vervaardigd of toegepast (in technologische zin) op enig gebied van de nijverheid. „Nijverheid” wordt opgevat in de ruimste zin, zoals in het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

(5) De hiervoor beschreven maatstaven gelden alleen voor de internationale voorlopige beoordeling. Een Verdragsluitende Staat kan bijkomende of andere maatstaven toepassen voor de beslissing of de uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, in die Staat al dan niet octrooieerbaar is.

(6) Bij de internationale voorlopige beoordeling wordt rekening gehouden met alle in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek aangehaalde literatuurplaatsen. Er kan rekening worden gehouden met alle andere literatuurplaatsen die in het desbetreffende geval van belang worden geacht.

Artikel 34

Procedure voor de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

(1) De procedure voor de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling wordt geregeld door de bepalingen van dit Verdrag, van het Reglement en van de overeenkomst die het Internationale Bureau, met inachtneming van dit Verdrag en van het Reglement, met de genoemde Instantie sluit.

(2) a) De aanvrager heeft het recht mondeling en schriftelijk in contact te treden met de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

b) De aanvrager heeft het recht de conclusies, de beschrijving en de tekeningen op de voorgeschreven wijze en binnen de voorgeschreven termijn te wijzigen, voordat het verslag van de internationale voorlopige beoordeling wordt opgesteld. De wijziging mag niet buiten het kader van de uiteenzetting in de ingediende internationale aanvraag vallen.

c) De aanvrager ontvangt ten minste één schriftelijk oordeel van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, tenzij deze Instantie van mening is dat aan alle onderstaande vereisten is voldaan:

(i) de uitvinding voldoet aan de maatstaven vermeld in artikel 33, eerste lid,

(ii) de internationale aanvraag voldoet aan de eisen van dit Verdrag en van het Reglement voor zover nagegaan door deze Instantie,

(iii) er bestaat geen voornemen tot het maken van opmerkingen ingevolge artikel 35, tweede lid, laatste zin.

d) De aanvrager kan reageren op het schriftelijke oordeel.

(3) a) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling van oordeel is dat de internationale aanvraag niet voldoet aan de eis van eenheid van uitvinding zoals vermeld in het Reglement, kan zij de aanvrager verzoeken naar keuze de conclusies te beperken om zo te voldoen aan de eis, of aanvullende taksen te betalen.

b) De nationale wetgeving van een gekozen Staat kan bepalen dat, indien de aanvrager verkiest de conclusies te beperken overeenkomstig het bepaalde onder a), die delen van de internationale aanvraag die, tengevolge van de beperking, niet aan een internationale voorlopige beoordeling zullen worden onderworpen, voor zover het rechtsgevolgen in die Staat betreft, als ingetrokken worden beschouwd, tenzij de aanvrager een bijzondere taks betaalt aan het nationale bureau van die Staat.

c) Indien de aanvrager niet binnen de voorgeschreven termijn voldoet aan het verzoek bedoeld onder a), stelt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling een verslag op van de internationale voorlopige beoordeling over die delen van de internationale aanvraag die betrekking hebben op wat de hoofduitvinding lijkt te zijn en vermeldt zij de van belang zijnde feiten in het genoemde verslag. De nationale wetgeving van een gekozen Staat kan bepalen dat, wanneer zijn nationale bureau het verzoek van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling gerechtvaardigd acht, die delen van de internationale aanvraag die geen betrekking hebben op de hoofduitvinding, voor zover het rechtsgevolgen in die Staat betreft, als ingetrokken worden beschouwd, tenzij de aanvrager een bijzondere taks betaalt aan dat bureau.

(4) a) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling van oordeel is dat

(i) de internationale aanvraag betrekking heeft op een onderwerp waarover de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling niet krachtens het Reglement een internationale voorlopige beoordeling behoeft te geven en in dat bijzondere geval besluit een zodanige beoordeling niet te geven, of

(ii) de beschrijving, de conclusies of de tekeningen zo onduidelijk zijn of de conclusies dusdanig onvoldoende ondersteund worden door de beschrijving dat geen zinvol oordeel kan worden gevormd over de nieuwigheid, de uitvinderswerkzaamheid (het niet voor de hand liggen) of het vatbaar zijn voor toepassing op het gebied van de nijverheid van de uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd,

gaat de genoemde Instantie niet in op de vragen bedoeld in artikel 33, eerste lid, en stelt zij de aanvrager in kennis van haar oordeel en de daaraan ten grondslag liggende redenen.

b) Indien een van de omstandigheden bedoeld onder a) slechts aanwezig wordt bevonden ten aanzien van, of in verband met bepaalde conclusies, is het bepaalde onder a) alleen op die conclusies van toepassing.

Artikel 35

Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

(1) Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling wordt opgesteld binnen de voorgeschreven termijn en in de voorgeschreven vorm.

(2) Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling bevat geen verklaring over de vraag of de uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, al dan niet octrooieerbaar is of lijkt overeenkomstig de nationale wetgeving. Het verklaart, met inachtneming van het bepaalde in het derde lid, ten aanzien van elke conclusie, of zij lijkt te voldoen aan de maatstaven van nieuwigheid, uitvinderswerkzaamheid (het niet voor de hand liggen) en het vatbaar zijn voor toepassing op het gebied van de nijverheid, zoals deze voor de internationale voorlopige beoordeling zijn omschreven in artikel 33, eerste tot en met vierde lid. De verklaring gaat vergezeld van de aanhaling van de literatuurplaatsen waarvan wordt aangenomen dat zij de uiteengezette gevolgtrekking staven met de toelichtingen die de omstandigheden van de zaak mogelijk vereisen. De verklaring gaat tevens vergezeld van eventuele andere opmerkingen zoals bepaald in het Reglement.

(3) a) Indien, op het tijdstip van opstelling van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling de Instantie voor de internationale voorlopige beoordeling van oordeel is dat een van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 34, vierde lid, onder a), bestaat, dient dit verslag haar oordeel en de daaraan ten grondslag liggende redenen te vermelden. Het bevat geen verklaring zoals bepaald in het tweede lid.

b) Indien een omstandigheid ingevolge artikel 34, vierde lid, onder b), wordt bevonden te bestaan, dient het verslag van de internationale voorlopige beoordeling ten aanzien van de betrokken conclusies de verklaring zoals voorzien onder a) te bevatten, terwijl het, ten aanzien van de andere conclusies, de verklaring zoals voorzien in het tweede lid dient te bevatten.

Artikel 36

Toezending, vertaling en mededeling van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

(1) Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, te zamen met de voorgeschreven bijlagen, wordt toegezonden aan de aanvrager en aan het Internationale Bureau.

(2) a) Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling en de bijlagen worden vertaald in de voorgeschreven talen.

b) Elke vertaling van genoemd verslag wordt gemaakt door of onder de verantwoordelijkheid van het Internationale Bureau, terwijl elke vertaling van de genoemde bijlagen door de aanvrager wordt gemaakt.

(3) a) Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, te zamen met de vertaling daarvan (zoals voorgeschreven) en de bijlagen (in de oorspronkelijke taal) worden door het Internationale Bureau toegezonden aan elk gekozen bureau.

b) De voorgeschreven vertaling van de bijlagen wordt binnen de voorgeschreven termijn door de aanvrager toegezonden aan de gekozen bureaus.

(4) Het bepaalde in artikel 20, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op afschriften van elke literatuurplaats die in het verslag van internationale voorlopige beoordeling en niet in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek is aangehaald.

Artikel 37

Intrekking van het verzoek of de keuze

(1) De aanvrager kan alle of een gedeelte der keuzen intrekken.

(2) Indien de keuze van alle gekozen Staten is ingetrokken, wordt het verzoek als ingetrokken beschouwd.

(3) a) Elke intrekking wordt ter kennis gebracht van het Internationale Bureau.

b) Het Internationale Bureau brengt deze intrekkingen ter kennis van de betrokken gekozen bureaus en de betrokken Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

(4) a) Onverminderd het bepaalde onder b) wordt de betrekking van het verzoek of van de keuze van een Verdragsluitende Staat, tenzij de nationale wetgeving van die Staat anders bepaalt, beschouwd als intrekking van de internationale aanvraag voor zover het die Staat betreft.

b) Intrekking van het verzoek of van de keuze wordt niet beschouwd als intrekking van de internationale aanvraag, indien deze intrekking geschiedt vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 22 geldende termijn; elke Verdragsluitende Staat kan evenwel in zijn nationale wetgeving bepalen dat het voorgaande alleen geldt indien zijn nationale bureau binnen genoemde termijn een exemplaar van de internationale aanvraag, te zamen met een vertaling (zoals voorgeschreven) en de nationale taks heeft ontvangen.

Artikel 38

Vertrouwelijke aard van de internationale voorlopige beoordeling

(1) Noch het Internationale Bureau noch de Instantie voor de internationale voorlopige beoordeling geeft, tenzij daartoe verzocht of gemachtigd door de aanvrager, te eniger tijd toegang in de zin en met het voorbehoud van artikel 30, vierde lid, tot het dossier van de internationale voorlopige beoordeling aan personen of instanties, behalve aan de gekozen bureaus wanneer het verslag van de internationale voorlopige beoordeling eenmaal is opgesteld.

(2) Onverminderd het bepaalde in het eerste lid en in de artikelen 36, eerste en derde lid, en 37, derde lid, onder b), verstrekken noch het Internationale Bureau, noch de Instantie voor de internationale voorlopige beoordeling, tenzij daartoe verzocht of gemachtigd door de aanvrager, inlichtingen over het al dan niet uitbrengen van een verslag van de internationale voorlopige beoordeling of over het al dan niet intrekken van het verzoek of van een keuze.

Artikel 39

Afschrift, vertaling en taks voor de gekozen bureaus

(1) a) Indien de keuze van een Verdragsluitende Staat is gedaan vóór het verstrijken van de 19de maand, te rekenen van de datum van voorrang, is het bepaalde in artikel 22 niet van toepassing op deze Staat en verstrekt de aanvrager een afschrift van de internationale aanvraag (tenzij de mededeling krachtens artikel 20 reeds heeft plaatsgevonden en een vertaling daarvan (zoals voorgeschreven) en betaalt hij de (eventuele) nationale taks aan elk gekozen bureau vóór het verstrijken van vijftientig maanden, te rekenen van de datum van voorrang.

b) Elke nationale wetgeving kan voor het verrichten van de handelingen bedoeld onder a) termijnen vaststellen die later verstrijken dan de onder a) bepaalde termijn.

(2) Het rechtsgevolg voorzien in artikel 11, derde lid, houdt in de gekozen Staat op te bestaan met dezelfde gevolgen als de intrekking van een nationale aanvraag in die Staat indien de aanvrager nalgaat, binnen de

termijn van toepassing krachtens het eerste lid, onder a) of b), de handelingen te verrichten bedoeld in het eerste lid, onder a).

(3) Een gekozen bureau kan het rechtsgevolg, voorzien in artikel 11, derde lid, handhaven, zelfs indien de aanvrager niet voldoet aan de eisen genoemd in het eerste lid, onder a) of b).

Artikel 40

Uitstel van de nationale beoordeling en andere behandelingen

(1) Indien de keuze van een Verdragsluitende Staat is verricht vóór het verstrijken van de 19de maand, te rekenen van de datum van voorrang, is het bepaalde in artikel 23 niet van toepassing op die Staat en gaat het nationale bureau van of optredend voor die Staat, onverminderd het bepaalde in het tweede lid, niet over tot de beoordeling en tot andere behandeling van de internationale aanvraag vóór het verstrijken van de krachtens artikel 39 geldende termijn.

(2) Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid kan een gekozen bureau, op uitdrukkelijk verzoek van de aanvrager, te allen tijde overgaan tot de beoordeling en de andere behandeling van de internationale aanvraag.

Artikel 41

Wijziging van de conclusies, de beschrijving en de tekeningen voor gekozen bureaus

(1) De aanvrager dient in de gelegenheid te worden gesteld binnen de voorgeschreven termijn de conclusies, de beschrijving en de tekeningen voor elk gekozen bureau te wijzigen. Een gekozen bureau verleent geen octrooi of weigert niet een octrooi te verlenen, voordat deze termijn is verstreken, behalve met de uitdrukkelijke toestemming van de aanvrager.

(2) De wijzigingen mogen niet buiten het kader van de uiteenzetting in de ingediende internationale aanvraag vallen, tenzij de nationale wetgeving van de gekozen Staat het toestaat.

(3) De wijzigingen dienen op alle punten waarin dit Verdrag en het Reglement niet voorzien, in overeenstemming te zijn met de nationale wetgeving van de gekozen Staat.

(4) Indien een gekozen bureau een vertaling van de internationale aanvraag verlangt, dienen de wijzigingen in de taal van de vertaling te zijn gesteld.

Artikel 42

Resultaten van de nationale beoordeling in gekozen bureaus

Een gekozen bureau dat het verslag van de internationale voorlopige beoordeling ontvangt, mag niet verlangen, dat de aanvrager afschriften van of inlichtingen over de inhoud verstrekt van bescheiden die verband houden met de beoordeling van dezelfde internationale aanvraag in enig ander gekozen bureau.

HOOFDSTUK III

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 43

Het verzoeken om bepaalde soorten van bescherming

Ten aanzien van elke aangewezen of gekozen Staat waarvan de wetgeving voorziet in het verlenen van uitvindercertificaten, gebruikscertificaten, gebruiksmoedellen, aanvullingsoctrooien of aanvullingscertificaten, aanvullingen van uitvindercertificaten of aanvullingen van gebruikscertificaten, kan de aanvrager, zoals voorgeschreven in het Reglement, vermelden dat zijn internationale aanvraag bedoeld is voor het verlenen, voor zover het die Staat betreft, van een uitvindercertificaat, een gebruikscertificaat, of een gebruiksmoedellen, en niet van een octrooi of dat zij bedoeld is voor het verlenen van een aanvullingsoctrooi of aanvullingscertificaat, een aanvulling van een uitvindercertificaat of een aanvulling van een gebruikscertificaat; de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen worden beheerst door de keuze van de aanvrager. Voor de toepassing van dit artikel en van enige ingevolge dit artikel gegeven regel, is artikel 2, onder (ii), niet van toepassing.

Artikel 44

Het verzoeken om twee soorten van bescherming

Ten aanzien van elke aangewezen of gekozen Staat, waarvan de wetgeving toestaat, dat een aanvraag dienend voor het verlenen van een octrooi of van een van de andere soorten van bescherming genoemd in artikel 43, tevens dient voor de verlening van een van de andere genoemde soorten van bescherming, kan, zoals voorgeschreven in het Reglement, de aanvrager de twee soorten van bescherming vermelden die hij beoogt en de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen worden beheerst door de vermeldingen van de aanvrager. Voor de toepassing van dit artikel is artikel 2, onder (ii), niet van toepassing.

Artikel 45

Regionale octrooiverdragen

(1) Elk verdrag dat voorziet in de verlening van regionale octrooien („regionaal octrooiverdrag”) en dat alle personen, die overeenkomstig artikel 9 bevoegd zijn internationale aanvragen in te dienen, het recht toekent aanvragen voor zodanige octrooien in te dienen, kan bepalen, dat internationale aanvragen waarbij een Staat wordt aangewezen of gekozen, die zowel bij het regionale octrooiverdrag als bij dit Verdrag partij is, kunnen worden ingediend als aanvragen voor regionale octrooien.

(2) De nationale wetgeving van genoemde aangewezen of gekozen Staat kan bepalen, dat een aanwijzing of keuze van een zodanige Staat in de internationale aanvraag de rechtsgevolgen heeft van een vermelding van de wens tot het verkrijgen van een regionaal octrooi ingevolge het regionale octrooiverdrag.

Artikel 46

Onjuiste vertaling van de internationale aanvraag

Indien, wegens een onjuiste vertaling van de internationale aanvraag, de omvang van een octrooi, verleend op die aanvraag, ruimer is dan de omvang van de internationale aanvraag in haar oorspronkelijke taal, kunnen de bevoegde instanties van de betrokken Verdragsluitende Staat met terugwerkende kracht de omvang van het octrooi dienovereenkomstig beperken en het van nul en gener waarde verklaren voor zover zijn omvang ruimer is geweest dan de omvang van de internationale aanvraag in haar oorspronkelijke taal.

Artikel 47

Termijnen

(1) De bijzonderheden voor de berekening van de termijnen genoemd in dit Verdrag worden geregeld in het Reglement.

(2) *a*) Alle termijnen vastgesteld in de Hoofdstukken I en II van dit Verdrag kunnen, buiten een herziening ingevolge artikel 60, worden gewijzigd bij besluit van de Verdragsluitende Staten.

b) Zodanige besluiten worden met eenparigheid van stemmen genomen, hetzij in de Algemene Vergadering hetzij door een schriftelijke stemming.

c) De bijzonderheden van de procedure worden geregeld in het Reglement.

Artikel 48

Uitstel voor het in acht nemen van bepaalde termijnen

(1) Indien een in dit Verdrag of in het Reglement gestelde termijn niet in acht wordt genomen wegens onderbreking in de postdiensten of onvermijdelijk verlies of vertraging in de post, wordt de termijn beschouwd als in acht te zijn genomen in de gevallen en behoudens de bewijzen en andere vereisten voorgeschreven in het Reglement.

(2) *a*) Een Verdragsluitende Staat kan, voor zover het die Staat betreft, op grond van door zijn nationale wetgeving toegelaten redenen, uitstel voor het in acht nemen van een termijn toestaan.

b) Een Verdragsluitende Staat kan, voor zover het die Staat betreft, op grond van andere redenen dan die bedoeld onder *a*) uitstel voor het in acht nemen van termijnen toestaan.

Artikel 49

Recht tot optreden voor internationale instanties

Elke advocaat, octrooigemachtigde of andere persoon die het recht heeft op te treden voor het nationale bureau waarbij de internationale aanvraag werd ingediend, is gerechtigd ten aanzien van deze aanvraag op te treden voor het Internationale Bureau en de bevoegde instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek en de bevoegde instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

HOOFDSTUK IV

Technische diensten

Artikel 50

Diensten voor inlichtingen inzake octrooien

(1) Het Internationale Bureau kan diensten verlenen door het verstrekken van technische en andere ter zake dienende inlichtingen waarover het beschikt op grond van gepubliceerde documenten, voornamelijk octrooien en gepubliceerde aanvragen (in dit artikel de „inlichtingendiensten” genoemd).

(2) Het Internationale Bureau kan deze inlichtingendiensten rechtstreeks verlenen dan wel door middel van een of meer instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek of andere nationale of internationale gespecialiseerde instellingen waarmee het Internationale Bureau een overeenkomst kan sluiten.

(3) De inlichtingendiensten dienen op zodanige wijze te functioneren dat zij het met name voor Verdragsluitende Staten die ontwikkelingslanden zijn, gemakkelijk maken technische kennis en technologie, met inbegrip van de beschikbare gepubliceerde „know-how”, te verwerven.

(4) De inlichtingendiensten staan ter beschikking van de Regeringen van Verdragsluitende Staten en hun onderdanen en inwoners. De Algemene Vergadering kan besluiten deze diensten ook aan anderen ter beschikking te stellen.

(5) *a*) Elke dienst aan Regeringen van Verdragsluitende Staten wordt verleend tegen kostprijs, met dien verstande dat indien het de Regering betreft van een Verdragsluitende Staat die een ontwikkelingsland is, de dienst wordt verleend tegen minder dan de kostprijs, indien het verschil kan worden gedekt uit winsten gemaakt op diensten, verleend aan anderen dan Regeringen van Verdragsluitende Staten of uit de middelen bedoeld in artikel 51, vierde lid.

b) Onder de kostprijs bedoeld onder *a*) dient te worden verstaan de kosten die uitgaan boven die welke normaal verbonden zijn aan het ver-

richten van de diensten door een nationaal bureau of de vervulling van de verplichtingen door een instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

(6) De bijzonderheden betreffende de uitvoering van het bepaalde in dit artikel worden geregeld door besluiten van de Algemene Vergadering en, binnen de door de Algemene Vergadering vast te stellen grenzen, van de werkgroepen die de Algemene Vergadering voor dit doel kan instellen.

(7) Wanneer zij dit nodig acht beveelt de Algemene Vergadering methoden aan voor het verschaffen van aanvullende fondsen ter aanvulling op die genoemd in het vijfde lid.

Artikel 51

Technische bijstand

(1) De Algemene Vergadering stelt een Commissie voor technische bijstand in (in dit artikel „de Commissie” genoemd).

(2) *a*) De leden van de Commissie worden gekozen uit de Verdragsluitende Staten, die daarbij goede aandacht schenken aan het vertegenwoordigd zijn van ontwikkelingslanden.

b) De Directeur-Generaal verzoekt, op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie, vertegenwoordigers van intergouvernementele organisaties die zich bezighouden met technische bijstand aan ontwikkelingslanden, deel te nemen aan de werkzaamheden van de Commissie.

(3) *a*) De taak van de Commissie behelst het organiseren van en het toezicht houden op de technische bijstand aan Verdragsluitende Staten die ontwikkelingslanden zijn, bij de ontwikkeling van hun afzonderlijke of regionale octrooistelsels.

b) De technische bijstand omvat onder meer de opleiding van specialisten, het uitleen van deskundigen en de verschaffing van uitrusting, zowel voor demonstraties als voor gebruik.

(4) Het Internationale Bureau tracht overeenkomsten te sluiten met enerzijds internationale financieringsorganisaties en intergouvernementele organisaties, in het bijzonder de Verenigde Naties, de organen van de Verenigde Naties en de Gespecialiseerde Organisaties die banden hebben met de Verenigde Naties en zich bezighouden met technische bijstand en, anderzijds, met de Regeringen van de Staten die de technische bijstand ontvangen, voor de financiering van projecten uit hoofde van dit artikel.

(5) De bijzonderheden betreffende de uitvoering van het bepaalde in dit artikel worden geregeld door besluiten van de Algemene Vergadering en, binnen de door de Algemene Vergadering vast te stellen grenzen, van de werkgroepen die de Algemene Vergadering hiertoe kan instellen.

Artikel 52

Betrekkingen met andere bepalingen van het Verdrag

Het bepaalde in dit Hoofdstuk laat de financiële bepalingen neergelegd in enig ander Hoofdstuk van dit Verdrag onverlet. Deze bepalingen zijn niet van toepassing op dit Hoofdstuk, noch op de toepassing daarvan.

HOOFDSTUK V

Administratieve bepalingen

Artikel 53

Algemene Vergadering

(1) *a*) Behoudens het bepaalde in artikel 57, achtste lid, bestaat de Algemene Vergadering uit de Verdragsluitende Staten.

b) De Regering van elke Verdragsluitende Staat is vertegenwoordigd door een afgevaardigde, die zich kan doen bijstaan door plaatsvervangers, adviseurs en deskundigen.

(2) *a*) De Algemene Vergadering:

(i) neemt alle vraagstukken in behandeling betreffende de instandhouding en de ontwikkeling van de Unie en de toepassing van dit Verdrag;

(ii) verricht de taken die haar in het bijzonder zijn opgedragen krachtens andere bepalingen van dit Verdrag;

(iii) verstrekt aan het Internationale Bureau richtlijnen betreffende de voorbereiding van de herzieningsconferenties;

(iv) bestudeert en hecht haar goedkeuring aan de rapporten en werkzaamheden van de Directeur-Generaal met betrekking tot de Unie en geeft hem alle van belang zijnde richtlijnen met betrekking tot vraagstukken ter zake van de competentie van de Unie;

(v) bestudeert en hecht haar goedkeuring aan de rapporten en werkzaamheden van de Uitvoerende Commissie, ingesteld ingevolge het negende lid, en geeft richtlijnen aan deze Commissie;

(vi) stelt het programma en de driejaarlijkse begroting van de Unie vast en keurt haar afrekeningen goed;

(vii) stelt het financiële reglement van de Unie vast;

(viii) roept de commissies en werkgroepen in het leven die zij dienstig acht voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie;

(ix) beslist welke andere Staten dan Verdragsluitende Staten en, onverminderd het bepaalde in het achtste lid, welke intergouvernementele en internationale niet-gouvernementele organisaties als waarnemers tot haar vergaderingen worden toegelaten;

(x) verricht alle andere handelingen die dienstig zijn ter verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie en verricht alle overige taken die in dit Verdrag besloten liggen.

b) Aangaande de vraagstukken die eveneens andere door de Organisatie beheerde Unies raken, doet de Algemene Vergadering uitspraak na het advies van de Coördinatiecommissie van de Organisatie te hebben ingewonnen.

(3) Een afgevaardigde mag slechts één Staat vertegenwoordigen en slechts uit naam van deze Staat zijn stem uitbrengen.

(4) Elke Verdragsluitende Staat heeft één stem.

(5) a) Het quorum wordt gevormd door de helft van de Verdragsluitende Staten.

b) Wanneer er geen quorum aanwezig is kan de Algemene Vergadering besluiten nemen, maar, met uitzondering van die welke haar eigen procedure betreffen, worden al deze besluiten rechtens eerst uitvoerbaar indien het quorum en de vereiste meerderheid zijn bereikt door middel van een schriftelijke stemming zoals bepaald in het Reglement.

(6) a) Onverminderd het bepaalde in de artikelen 47, tweede lid, onder b), 58, tweede lid, onder b), 58, derde lid, en 61, tweede lid, onder b), worden besluiten van de Algemene Vergadering genomen met een meerderheid van twee/derde van de uitgebrachte stemmen.

b) Onthouding geldt niet als stem.

(7) Ten aanzien van vraagstukken die uitsluitend van belang zijn voor de Staten die zijn gebonden door Hoofdstuk II wordt elke verwijzing naar Verdragsluitende Staten in het vierde, het vijfde en het zesde lid beschouwd als uitsluitend geldend voor Staten die zijn gebonden door Hoofdstuk II.

(8) Elke intergouvernementele organisatie die als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of als Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling is aangewezen, wordt als waarnemer tot de Vergadering toegelaten.

(9) Indien het aantal Verdragsluitende Staten groter is dan veertig, stelt de Algemene Vergadering een Uitvoerende Commissie in. Elke verwijzing naar de Uitvoerende Commissie in dit Verdrag en in het Reglement dient te worden uitgelegd als verwijzing naar een zodanige Commissie wanneer deze eenmaal is ingesteld.

(10) Tot het tijdstip waarop de Uitvoerende Commissie is ingesteld hecht de Algemene Vergadering, binnen de grenzen van het programma en de driejaarlijkse begroting, haar goedkeuring aan de door de Directeur-Generaal opgestelde jaarlijkse programma's en begrotingen.

(11) a) Tot het tijdstip waarop de Uitvoerende Commissie is ingesteld, komt de Algemene Vergadering eenmaal per kalenderjaar in gewone zitting bijeen op uitnodiging van de Directeur-Generaal en, uitzonderlijke omstandigheden daargelaten, gedurende dezelfde periode en te zelfder plaatse als de Coördinatiecommissie van de Organisatie.

b) Zodra de Uitvoerende Commissie is ingesteld komt de Algemene Vergadering slechts eenmaal in drie kalenderjaren in gewone zitting bijeen op uitnodiging van de Directeur-Generaal en, uitzonderlijke omstandigheden daargelaten, gedurende dezelfde periode en te zelfder plaatse als de Algemene Vergadering van de Organisatie.

c) De Algemene Vergadering komt in buitengewone zitting bijeen op uitnodiging van de Directeur-Generaal, ingevolge het verzoek van de Uitvoerende Commissie of ingevolge het verzoek van een/vierde van de Verdragsluitende Staten.

(12) De Algemene Vergadering stelt haar reglement van orde vast.

Artikel 54

Uitvoerende Commissie

(1) Wanneer de Algemene Vergadering een Uitvoerende Commissie heeft ingesteld is deze Commissie onderworpen aan de hierna gegeven bepalingen.

(2) a) De Uitvoerende Commissie is, onverminderd het bepaalde in artikel 57, achtste lid, samengesteld uit Staten, door de Algemene Vergadering gekozen uit de Staten die lid zijn van de Algemene Vergadering.

b) De Regering van elke Staat die lid is van de Uitvoerende Commissie is vertegenwoordigd door een afgevaardigde, die zich kan doen bijstaan door plaatsvervangers, adviseurs en deskundigen.

(3) Het aantal Staten dat lid is van de Uitvoerende Commissie is gelijk aan een/vierde van het aantal Staten dat lid is van de Algemene Vergadering. Bij de berekening van het aantal zetels wordt het overschot na deling van het aantal door vier buiten beschouwing gelaten.

(4) Bij de verkiezing van de leden van de Uitvoerende Commissie houdt de Algemene Vergadering rekening met een billijke geografische verdeling.

(5) a) Elk lid van de Uitvoerende Commissie is in functie vanaf de sluiting van de zitting van de Algemene Vergadering tijdens welke het werd gekozen tot de sluiting van de volgende gewone zitting van de Algemene Vergadering.

b) Ten hoogste twee/derde van de zittende leden van de Uitvoerende Commissie is herkiesbaar.

c) De Algemene Vergadering stelt de wijze van verkiezing en eventuele herverkiezing van de leden van de Uitvoerende Commissie vast.

(6) a) De Uitvoerende Commissie:

(i) stelt de ontwerp-agenda voor de Algemene Vergadering op;

(ii) legt aan de Algemene Vergadering voorstellen voor betreffende de door de Directeur-Generaal opgestelde ontwerpen voor een programma en een driejaarlijkse begroting van de Unie;

(iii) hecht, binnen de grenzen van het programma en de driejaarlijkse begroting, haar goedkeuring aan de door de Directeur-Generaal opgestelde jaarlijkse begrotingen en programma's;

(iv) legt aan de Algemene Vergadering de van geëigende toelichtingen voorziene periodieke rapporten voor van de Directeur-Generaal alsmede de jaarlijkse rapporten over het nazien van de rekeningen;

(v) neemt alle maatregelen die met het oog op de uitvoering van het programma van de Unie door de Directeur-Generaal nodig zijn overeenkomstig de besluiten van de Algemene Vergadering en met inachtneming van al hetgeen zich tussen twee gewone zittingen van de Algemene Vergadering kan voordoen;

(vi) verricht alle overige taken die haar in het kader van dit Verdrag worden opgedragen.

b) Aangaande de vraagstukken die eveneens andere door de Organisatie beheerde Unies raken doet de Uitvoerende Commissie uitspraak na het advies van de Coördinatiecommissie van de Organisatie te hebben ingewonnen.

(7) a) De Uitvoerende Commissie komt eenmaal per jaar in gewone zitting bijeen op uitnodiging van de Directeur-Generaal, bij voorkeur gedurende dezelfde periode en te zelfder plaatse als de Coördinatiecommissie van de Organisatie.

b) De Uitvoerende Commissie komt in buitengewone zitting bijeen op uitnodiging van de Directeur-Generaal, hetzij op diens eigen initiatief, hetzij ingevolge een verzoek van de voorzitter der Commissie of van een/vierde van haar leden.

(8) a) Elke Staat die lid is van de Uitvoerende Commissie heeft één stem.

b) Het quorum wordt gevormd door de helft van de leden van de Uitvoerende Commissie.

c) De besluiten worden genomen bij gewone meerderheid van het aantal uitgebrachte stemmen.

d) Onthouding geldt niet als stem.

e) Een afgevaardigde kan slechts één enkele Staat vertegenwoordigen en kan slechts uit naam van deze Staat zijn stem uitbrengen.

(9) De Verdragsluitende Staten die geen lid zijn van de Uitvoerende Commissie, alsook intergouvernementele organisaties die zijn aangewezen tot Instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek of voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kunnen haar vergaderingen bijwonen als waarnemers.

(10) De Uitvoerende Commissie stelt haar reglement van orde vast.

Artikel 55

Het Internationale Bureau

(1) De administratieve taken betreffende de Unie worden verricht door het Internationale Bureau.

(2) Het Internationale Bureau voorziet in het secretariaat van de verschillende organen van de Unie.

(3) De Directeur-Generaal is de hoogste functionaris van de Unie en tevens haar vertegenwoordiger.

(4) Het Internationale Bureau geeft een mededelingenblad uit en andere publikaties zoals bepaald in het Reglement of door de Algemene Vergadering.

(5) Het Reglement bevat een nadere omschrijving van de diensten die de nationale bureaus moeten verrichten om het Internationale Bureau en de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en voor de Internationale Voorlopige Beoordeling bij te staan in de uitvoering van hun taken krachtens dit Verdrag.

(6) De Directeur-Generaal en ieder door hem aangewezen lid van het personeel nemen zonder stemrecht deel aan alle bijeenkomsten van de Algemene Vergadering, van de Uitvoerende Commissie en van alle andere commissies of werkgroepen die krachtens dit Verdrag of het Reglement zijn ingesteld. De Directeur-Generaal of een door hem aangewezen lid van het personeel is ambtshalve secretaris van die organen.

(7) a) Het Internationale Bureau bereidt volgens de aanwijzingen van de Algemene Vergadering en in samenwerking met de Uitvoerende Commissie de herzieningsconferenties voor.

b) Het Internationale Bureau kan bij de voorbereiding van de herzieningsconferenties het advies inwinnen van intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties.

c) De Directeur-Generaal en de door hem aangewezen personen nemen zonder stemrecht deel aan de beraadslagingen tijdens de herzieningsconferenties.

(8) Het Internationale Bureau voert alle overige aan hem opgedragen taken uit.

Artikel 56

Commissie voor Technische Samenwerking

(1) De Algemene Vergadering stelt een Commissie voor Technische Samenwerking in (in dit artikel „de Commissie” genoemd).

(2) a) De Algemene Vergadering bepaalt de samenstelling van de Commissie en benoemt haar leden en schenkt daarbij goede aandacht aan een billijke vertegenwoordiging van de ontwikkelingslanden.

b) De Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zijn ambtshalve lid van de Commissie. Ingeval zulk een Instantie het nationale bureau van een Verdragsluitende Staat is, kan deze Staat daarnaast niet op andere wijze in de Commissie zijn vertegenwoordigd.

c) Indien het aantal Verdragsluitende Staten zulks toelaat, is het totale aantal leden van de Commissie meer dan het dubbele van het aantal ambtshalve zittende leden.

d) De Directeur-Generaal nodigt, op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie, vertegenwoordigers van belanghebbende organisaties uit tot deelneming aan voor hen van belang zijnde besprekingen.

(3) Het doel van de Commissie is, door adviezen en aanbevelingen, bij te dragen tot:

(i) de voortdurende verbetering van de diensten, waarin door dit Verdrag wordt voorzien,

(ii) het verzekeren, zolang er meer dan een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en meer dan een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling is, van de grootste mate van eenvormigheid in hun documentatiemateriaal en arbeidsmethoden en de grootste mate van een eenvormig hoge kwaliteit van hun verslagen, en

(iii) op initiatief van de Algemene Vergadering of de Uitvoerende Commissie, de oplossing van de technische vraagstukken, die in het bijzonder verband houden met de instelling van een enkele Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

(4) Elke Verdragsluitende Staat en elke belanghebbende internationale organisatie kan zich schriftelijk tot de Commissie wenden inzake vraagstukken die tot de bevoegdheid van de Commissie behoren.

(5) De Commissie kan haar meningen en aanbevelingen richten tot de Directeur-Generaal of, via hem, tot de Algemene Vergadering, de Uitvoerende Commissie en alle of enkele van de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, en alle of enkele van de ontvangende bureaus.

(6) a) In alle gevallen zendt de Directeur-Generaal aan de Uitvoerende Commissie de teksten toe van alle meningen en aanbevelingen van de Commissie. Hij kan deze teksten van commentaar voorzien.

b) De Uitvoerende Commissie kan haar oordeel geven over elke mening, aanbeveling of andere activiteit van de Commissie en kan de Commissie verzoeken vraagstukken die tot haar competentie behoren te bestuderen en daarover verslag uit te brengen. De Uitvoerende Commissie kan de meningen, de aanbevelingen en het verslag van de Commissie, voorzien van passend commentaar, aan de Algemene Vergadering voorleggen.

(7) Tot het tijdstip waarop de Uitvoerende Commissie is ingesteld, gelden de verwijzingen in het zesde lid naar de Uitvoerende Commissie als verwijzingen naar de Algemene Vergadering.

(8) De bijzonderheden van de procedure van de Commissie worden geregeld door de besluiten van de Algemene Vergadering.

Artikel 57 Financiën

(1) a) De Unie heeft een begroting.

b) De begroting van de Unie omvat de eigen inkomsten en uitgaven van de Unie, en haar bijdrage aan de begroting van de gemeenschappelijke uitgaven van de Unies, die worden beheerd door de Organisatie.

c) Als gemeenschappelijke uitgaven der Unies worden beschouwd de uitgaven die niet uitsluitend ten laste van de Unie komen maar tevens van een of meer andere Unies. Het aandeel van de Unie in deze gemeenschappelijke uitgaven is evenredig aan het belang dat deze uitgaven voor haar vertegenwoordigen.

(2) De begroting van de Unie wordt vastgesteld met inachtneming van de vereisten tot coördinatie met de begrotingen van de andere door de Organisatie beheerde Unies.

(3) Onverminderd de bepalingen van het vijfde lid wordt de begroting van de Unie gefinancierd uit de volgende bronnen van inkomsten:

(i) de taken en gelden verschuldigd voor diensten verleend door het Internationale Bureau in verband met de Unie;

(ii) de verkoop van en de royalties op publikaties van het Internationale Bureau betreffende de Unie;

(iii) giften, legaten en subsidies;

(iv) huuropbrengsten, renten en overige inkomsten.

(4) De bedragen van de aan het Internationale Bureau verschuldigde taken en gelden en de prijzen van zijn publikaties worden zo vastgesteld dat zij, onder normale omstandigheden, voldoende zijn om alle onkosten van het Internationale Bureau in verband met de uitvoering van dit Verdrag te dekken.

(5) a) Indien een boekjaar sluit met een tekort, betalen de Verdragsluitende Staten, met inachtneming van het bepaalde onder b) en c), bijdragen om dit tekort te dekken.

b) De grootte van de bijdrage van elke Verdragsluitende Staat wordt bepaald door de Algemene Vergadering, met inachtneming van het aantal internationale aanvragen dat uit elk van de Staten in het betrokken jaar is binnengekomen.

c) Indien andere middelen om een tekort of een gedeelte daarvan voorlopig te dekken worden verkregen, kan de Algemene Vergadering

besluiten dat dit tekort wordt overgeboekt naar het volgende jaar en dat de Verdragsluitende Staten niet wordt gevraagd bijdragen te betalen.

d) Indien de financiële situatie van de Unie zulks toelaat kan de Algemene Vergadering besluiten dat krachtens het bepaalde onder a) betaalde bijdragen worden terugbetaald aan de Verdragsluitende Staten die deze hebben betaald.

e) Een Verdragsluitende Staat die niet binnen twee jaar na de door de Algemene Vergadering vastgestelde vervaldatum zijn bijdrage krachtens het bepaalde onder b) heeft betaald kan in geen der organen van de Unie zijn stemrecht uitoefenen. Elk orgaan van de Unie kan evenwel zulk een Staat vergunnen zijn stemrecht in dat orgaan te blijven uitoefenen, zolang het ervan overtuigd is dat de achterstalligheid wordt veroorzaakt door uitzonderlijke en onvermijdelijke omstandigheden.

(6) Indien de begroting niet is vastgesteld voor de aanvang van het nieuwe begrotingsjaar, wordt de begroting van het voorgaande jaar aangehouden volgens de werkwijze voorzien in het financieel reglement.

(7) a) De Unie bezit een operationeel fonds, gevormd door een eenmalige storting van elke Verdragsluitende Staat. Indien het fonds ontoereikend blijkt, treft de Algemene Vergadering regelingen voor bijstorting. Indien een deel van het fonds niet langer nodig is, wordt het terugbetaald.

b) Het bedrag van de eerste storting door iedere Verdragsluitende Staat aan genoemd fonds of van zijn deelneming in de bijstorting wordt bepaald door de Algemene Vergadering op grond van overeenkomstige beginselen als die genoemd in het vijfde lid, onder b).

c) De betalingsvoorwaarden worden vastgesteld door de Algemene Vergadering op voorstel van de Directeur-Generaal en na ingewonnen advies van de Coördinatiecommissie van de Organisatie.

d) Elke terugbetaling is evenredig aan de door elke Verdragsluitende Staat betaalde bedragen met inachtneming van de tijdstippen waarop zij zijn betaald.

(8) a) In de overeenkomst betreffende de zetelvestiging, gesloten met de Staat op wiens grondgebied de Organisatie haar zetel heeft, wordt bepaald dat, telkens wanneer het operationele fonds niet toereikend is, die Staat voorschotten verstrekt. Het bedrag van deze voorschotten en de voorwaarden waarop zij worden verstrekt, vormen telkenmale het onderwerp van afzonderlijke overeenkomsten tussen deze Staat en de Organisatie. Zolang deze Staat gehouden is voorschotten te verstrekken, beschikt hij van rechtswege over een zetel in de Algemene Vergadering en in de Uitvoerende Commissie.

b) De Staat bedoeld onder a) en de Organisatie hebben elk het recht de verplichting tot het verstrekken van voorschotten schriftelijk op te zeggen. De opzegging wordt van kracht drie jaar na afloop van het jaar waarin de kennisgeving is gedaan.

(9) Het nazien der rekeningen wordt verricht, op de wijze voorzien in het financieel reglement, door een of meer Verdragsluitende Staten of door onafhankelijke accountants. Zij worden, met hun instemming, aangewezen door de Algemene Vergadering.

Artikel 58 Reglement

(1) Het als bijlage bij dit Verdrag gevoegde Reglement bevat regels betreffende:

(i) aangelegenheden ten aanzien waarvan dit Verdrag uitdrukkelijk verwijst naar het Reglement of uitdrukkelijk bepaalt dat daaromtrent regels zijn of worden opgesteld,

(ii) administratieve vereisten, aangelegenheden of procedures,

(iii) bijzonderheden die van nut zijn voor de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag.

(2) a) De Algemene Vergadering kan het Reglement wijzigen.

b) Onverminderd het bepaalde in het derde lid zijn voor wijzigingen drie vierde van het aantal uitgebrachte stemmen vereist.

(3) a) Het Reglement bevat de Regels die kunnen worden gewijzigd,

(i) uitsluitend bij eenparigheid van stemmen, of

(ii) uitsluitend indien geen van de Verdragsluitende Staten, waarvan het nationale bureau als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of voor de Internationale Voorlopige Beoordeling optreedt, deze afwijst en, indien een zodanige Instantie een intergouvernementele organisatie is, indien de Verdragsluitende Staat die lid van die organisatie is, en hiertoe door de andere Lid-Staten binnen het bevoegde orgaan van van een zodanige organisatie is gemachtigd, niet een afwijzend standpunt inneemt.

b) Voor de toekomstige uitsluiting van zulke Regels van het geldende vereiste is vereist dat aan de voorwaarden genoemd onder a), sub (i), onderscheidenlijk onder a), sub (ii), is voldaan.

c) Voor toekomstige opneming van een Regel in een van beide categorieën, genoemd onder a), is eenparigheid van stemmen vereist.

(4) Het Reglement voorziet in de opstelling, onder toezicht van de Algemene Vergadering, van Administratieve Instructies door de Directeur-Generaal.

(5) In geval van strijdigheid tussen de bepalingen van het Verdrag en die van het Reglement hebben de bepalingen van het Verdrag voorrang.

HOOFDSTUK VI

Geschillen

Artikel 59

Geschillen

Onverminderd artikel 64, vijfde lid, kan elk geschil tussen twee of meer Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag of van het Reglement, dat niet door onderhandelingen wordt beslecht, door een der betrokken Staten worden voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof door middel van een verzoek overeenkomstig het Statuut van het Hof, tenzij de betrokken Staten een andere wijze ter beslechting van het geschil overeenkomen. Het Internationale Bureau dient door de eisende Verdragsluitende Staat in kennis te worden gesteld van het aan het Hof voorgelegde geschil; het Internationale Bureau stelt de andere Verdragsluitende Staten hiervan in kennis.

HOOFDSTUK VII

Herziening en wijziging

Artikel 60

Herziening van het Verdrag

(1) Dit Verdrag kan van tijd tot tijd worden herzien door een bijzondere conferentie van de Verdragsluitende Staten.

(2) Tot bijeenroeping van een herzieningsconferentie wordt besloten door de Algemene Vergadering.

(3) Intergouvernementele organisaties die zijn aangewezen als Instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek of voor de Internationale Voorlopige Beoordeling worden als waarnemer tot een herzieningsconferentie toegelaten.

(4) De artikelen 53, vijfde, negende en elfde lid, 54, 55, vierde tot en met achtste lid, 56 en 57 kunnen worden gewijzigd door een herzieningsconferentie of overeenkomstig het bepaalde in artikel 61.

Artikel 61

Wijziging van enige bepalingen van het Verdrag

(1) *a)* Voorstellen tot wijziging van de artikelen 53, vijfde, negende en elfde lid, 54, 55, vierde tot en met achtste lid, 56 en 57 kunnen worden ingediend door iedere Staat die lid is van de Algemene Vergadering, door de Uitvoerende Commissie of door de Directeur-Generaal.

b) Deze voorstellen worden door de Directeur-Generaal ten minste zes maanden voordat zij aan het onderzoek der Algemene Vergadering worden onderworpen, medegedeeld aan de Verdragsluitende Staten.

(2) *a)* De wijzigingen van de in het eerste lid genoemde artikelen worden door de Algemene Vergadering aangenomen.

b) Voor deze aanneming is drie/vierde van de uitgebrachte stemmen vereist.

(3) *a)* De wijzigingen van de in het eerste lid genoemde artikelen worden van kracht een maand na ontvangst door de Directeur-Generaal van de schriftelijke verklaringen van aanvaarding, verricht overeenkomstig hun onderscheiden constitutionele procedures, door drie/vierde van de Staten die lid waren van de Algemene Vergadering op het tijdstip waarop deze de wijzigingen aannam.

b) Een aldus aanvaarde wijziging van de genoemde artikelen bindt alle Staten die lid zijn van de Algemene Vergadering op het tijdstip waarop de wijziging van kracht wordt, met dien verstande dat wijzigingen die de financiële verplichtingen van de Verdragsluitende Staten verzwaren slechts die Staten binden die te kennen hebben gegeven deze wijzigingen te aanvaarden.

c) Wijzigingen aanvaard overeenkomstig het bepaalde onder *a)* binden alle Staten die lid is van de Algemene Vergadering worden na de datum waarop de wijziging van kracht werd overeenkomstig het bepaalde onder *a)*.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 62

Partij worden bij het Verdrag

(1) Een Staat die lid is van de Internationale Unie tot Bescherming van de Industriële Eigendom kan partij worden bij dit Verdrag door:

(i) ondertekening gevolgd door de nederlegging van een akte van bekrachtiging, of

(ii) nederlegging van een akte van toetreding.

(2) De akten van bekrachtiging of toetreding worden nedergelegd bij de Directeur-Generaal.

(3) De bepalingen van artikel 24 van de Akte van Stockholm bij het Verdrag van Parijs tot Bescherming van de Industriële Eigendom zijn van toepassing op het onderhavige Verdrag.

(4) Het derde lid mag op generlei wijze zo worden uitgelegd, dat het de erkenning of stilzwijgende aanvaarding door een Verdragsluitende Staat inhoudt van de feitelijke situatie betreffende een gebied waarop

dit Verdrag door een andere Verdragsluitende Staat op grond van dat derde lid van toepassing is verklaard.

Artikel 63

Inwerkingtreding van het Verdrag

(1) *a)* Behoudens de bepalingen van het derde lid treedt dit Verdrag in werking drie maanden nadat acht Staten hun akten van bekrachtiging of toetreding hebben nedergelegd, mits ten minste vier van deze Staten elk voldoen aan een van de onderstaande vereisten:

(i) het aantal in de Staat ingediende aanvragen heeft volgens de meest recente jaarlijkse statistieken, gepubliceerd door het Internationale Bureau, de 40.000 overschreden,

(ii) de onderdanen of inwoners van de Staat hebben volgens de meest recente jaarlijkse statistieken, gepubliceerd door het Internationale Bureau, ten minste 1000 aanvragen in een ander land ingediend,

(iii) het nationale bureau van de Staat heeft, volgens de meest recente jaarlijkse statistieken, gepubliceerd door het Internationale Bureau, ten minste 10.000 aanvragen ontvangen van onderdanen of inwoners van andere landen.

b) Voor de toepassing van dit lid omvat het woord „aanvragen” geen aanvragen voor gebruiksmodellen.

(2) Onverminderd het bepaalde in het derde lid wordt een Staat die geen partij bij dit Verdrag wordt bij de inwerkingtreding krachtens het eerste lid, door dit Verdrag gebonden drie maanden na de datum waarop deze Staat zijn akte van bekrachtiging of toetreding heeft nedergelegd.

(3) De bepalingen van Hoofdstuk II en de overeenkomstige bepalingen van het aan dit Verdrag gehechte Reglement worden evenwel eerst van toepassing op de datum waarop drie Staten die elk voldoen aan ten minste een van de in het eerste lid aangegeven vereisten, partij bij dit Verdrag zijn geworden zonder overeenkomstig artikel 64, eerste lid, te verklaren dat zij zich niet gebonden achten door de bepalingen van Hoofdstuk II. Die datum kan evenwel niet voor de datum van de eerste inwerkingtreding ingevolge het eerste lid liggen.

Artikel 64

Voorbehouden

(1) *a)* Elke Staat kan verklaren dat hij niet is gebonden door de bepalingen van Hoofdstuk II.

b) Staten die een verklaring afleggen als bedoeld onder *a)* zijn niet gebonden door de bepalingen van Hoofdstuk II en de overeenkomstige bepalingen van het Reglement.

(2) *a)* Een Staat die geen verklaring ingevolge het eerste lid, onder *a)*, heeft afgelegd, kan verklaren dat:

(i) hij niet is gebonden door de bepalingen van artikel 39, eerste lid ten aanzien van het verschaffen van een afschrift van de internationale aanvraag en een vertaling daarvan (zoals voorgeschreven),

(ii) de verplichting de nationale behandeling uit te stellen, zoals voorzien in artikel 40, niet de openbaarmaking van de internationale aanvraag of een vertaling daarvan, door of via zijn nationale bureau belet, met dien verstande evenwel, dat hij niet is vrijgesteld van de verplichtingen, voorzien in de artikelen 30 en 38.

b) Staten die een zodanige verklaring afleggen zijn dienovereenkomstig gebonden.

(3) *a)* Een Staat kan verklaren dat, voor zover het hem betreft, internationale openbaarmaking van internationale aanvragen niet vereist is.

b) Indien, na het verstrijken van 18 maanden van de datum van voorrang, de internationale aanvraag de aanwijzing bevat van alleen die Staten die verklaringen hebben afgelegd als bedoeld onder *a)*, wordt de internationale aanvraag niet openbaar gemaakt krachtens artikel 21, tweede lid.

c) Indien het bepaalde onder *b)* van toepassing is, wordt de internationale aanvraag niettemin door het Internationale Bureau openbaar gemaakt:

(i) op verzoek van de aanvrager, zoals voorzien in het Reglement,

(ii) indien een nationale aanvraag of een octrooi, gebaseerd op de internationale aanvraag, openbaar wordt gemaakt door of voor het nationale bureau van enige aangewezen Staat die een verklaring als bedoeld onder *a)* heeft afgelegd, onverwijld na een zodanige openbaarmaking maar niet vóór het verstrijken van 18 maanden te rekenen van de datum van voorrang.

(4) *a)* Elke Staat waarvan de nationale wetgeving aan zijn octrooien gevolgen wat betreft de stand van de techniek verbindt vanaf de datum voor de openbaarmaking, maar niet voor de bepaling van de stand van de techniek, de datum van voorrang waarop men zich beroept ingevolge het Verdrag van Parijs tot Bescherming van de Industriële Eigendom, gelijkstelt met de werkelijke datum van indiening in die Staat, kan verklaren dat de indiening buiten die Staat van een internationale aanvraag, waarin die Staat is aangewezen, niet gelijk wordt gesteld aan een werkelijke indiening in die Staat voor de bepaling van de stand van de techniek.

b) Een Staat die een verklaring als bedoeld onder *a)* aflegt, is in zoverre niet gebonden door het bepaalde in artikel 11, derde lid.

c) Een Staat die een verklaring als bedoeld onder *a)* aflegt, geeft tegelijkertijd schriftelijk aan met ingang van welke datum en onder welke voorwaarden de gevolgen voor de stand van de techniek van internationale aanvragen, waarin die Staat wordt aangewezen, in die

Staat van kracht worden. Deze verklaring kan te allen tijde worden gewijzigd door een kennisgeving gericht tot de Directeur-Generaal.

(5) Elke Staat kan verklaren, dat hij zich niet gebonden acht door artikel 59. Ten aanzien van geschillen tussen een Verdragsluitende Staat die een zodanige verklaring heeft afgelegd en een andere Verdragsluitende Staat zijn de bepalingen van artikel 59 niet van toepassing.

(6) *a)* Een verklaring afgelegd volgens dit artikel dient schriftelijk te worden afgelegd. Zij kan worden afgelegd op het tijdstip van de ondertekening van dit Verdrag, op het tijdstip van de nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding, of, behalve in het geval genoemd in het vijfde lid, op elk later tijdstip door middel van een tot de Directeur-Generaal gerichte kennisgeving. In het geval van genoemde kennisgeving wordt de verklaring van kracht zes maanden na de dag waarop de Directeur-Generaal de kennisgeving heeft ontvangen en heeft zij geen invloed op internationale aanvragen die zijn ingediend voor het verstrijken van deze termijn van zes maanden.

b) Een verklaring afgelegd volgens dit artikel kan te allen tijde worden ingetrokken door middel van een tot de Directeur-Generaal gerichte kennisgeving. Een zodanige intrekking wordt van kracht drie maanden na de dag waarop de Directeur-Generaal de kennisgeving heeft ontvangen en in het geval van de intrekking van een krachtens het derde lid afgelegde verklaring heeft zij geen invloed op internationale aanvragen die zijn ingediend voor het verstrijken van deze termijn van drie maanden.

(7) Ten aanzien van dit Verdrag zijn geen andere voorbehouden dan die ingevolge het eerste tot en met het vijfde lid toegestaan.

Artikel 65

Geleidelijke toepassing

(1) Indien de overeenkomst met een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of voor de Internationale Voorlopige Beoordeling als overgangsmaatregel voorziet in beperkingen van het aantal of de aard van de internationale aanvragen die een zodanige Instantie op zich neemt te behandelen, neemt de Algemene Vergadering de noodzakelijke maatregelen voor de geleidelijke toepassing van dit Verdrag en van het Reglement ten aanzien van bepaalde categorieën internationale aanvragen. Deze bepaling is eveneens van toepassing op verzoeken voor een nieuwheidsonderzoek van internationaal type ingevolge artikel 15, vijfde lid.

(2) De Algemene Vergadering stelt de data vast met ingang waarvan, behoudens het bepaalde in het eerste lid, internationale aanvragen kunnen worden ingediend en verzoeken om internationale voorlopige beoordeling kunnen worden ingediend. Deze data liggen uiterlijk zes maanden nadat dit Verdrag in werking is getreden overeenkomstig de bepalingen van artikel 63, eerste lid, onderscheidenlijk nadat Hoofdstuk II van toepassing is geworden ingevolge artikel 63, derde lid.

Artikel 66

Opzegging

(1) Een Verdragsluitende Staat kan dit Verdrag opzeggen door middel van een aan de Directeur-Generaal gerichte kennisgeving.

(2) De opzegging wordt van kracht zes maanden nadat de Directeur-Generaal de genoemde kennisgeving heeft ontvangen. Zij heeft geen invloed op de gevolgen van de internationale aanvragen in de Staat die de opzegging doet, indien de internationale aanvragen is ingediend en, indien de Staat die de opzegging doet was gekozen, de keuze is gedaan voor het verstrijken van genoemde termijn van zes maanden.

Artikel 67

Ondertekening en talen

(1) *a)* Dit Verdrag wordt ondertekend in een enkel oorspronkelijk exemplaar, in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

b) Officiële teksten worden vastgesteld door de Directeur-Generaal, na raadpleging van de betrokken Regeringen, in de Duitse, de Japanse, de Portugese, de Russische en de Spaanse taal en in andere door de Algemene Vergadering aan te wijzen talen.

(2) Dit Verdrag staat open voor ondertekening te Washington tot 31 december 1970.

Artikel 68

Depositaris

(1) Het oorspronkelijke exemplaar van dit Verdrag wordt, wanneer het niet langer open staat voor ondertekening, nedergelegd bij de Directeur-Generaal.

(2) De Directeur-Generaal verstrekt twee door hem voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van dit Verdrag en van het daaraan gehechte Reglement aan de Regeringen van alle Staten die partij zijn bij het Verdrag van Parijs tot Bescherming van de Industriële Eigendom en, op verzoek, aan de Regeringen van andere Staten.

(3) De Directeur-Generaal doet dit Verdrag registreren bij het Secretariaat van de Verenigde Naties.

(4) De Directeur-Generaal verstrekt twee door hem voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van alle wijzigingen van dit Verdrag en van het Reglement aan de Regeringen van alle Verdragsluitende Staten en, op verzoek, aan de Regeringen van andere Staten.

Artikel 69

Kennisgevingen

De Directeur-Generaal stelt de Regeringen van alle Staten die partij zijn bij het Verdrag van Parijs tot Bescherming van de Industriële Eigendom in kennis van:

- (i) ondertekeningen ingevolge artikel 62,
- (ii) nederlegging van akten van bekrachtiging of toetreding ingevolge artikel 62,
- (iii) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag en de datum met ingang waarvan Hoofdstuk II van toepassing is overeenkomstig artikel 63, derde lid,
- (iv) alle verklaringen afgelegd ingevolge artikel 64, eerste tot en met vijfde lid,
- (v) intrekkingen van verklaringen, verricht ingevolge artikel 64, zesde lid, onder *b)*,
- (vi) opzeggingen ontvangen ingevolge artikel 66, en
- (vii) verklaringen afgelegd ingevolge artikel 31, vierde lid.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend,

GEDAAN te Washington, 19 juni 1970.

De volgende Staten hebben dit Verdrag ondertekend :

Algerië, Argentinië, Oostenrijk, België, Brazilië, Canada, Denemarken, Duitsland (Bondsrepubliek), Finland, Frankrijk, Heilige Stoel, Hongarije, Iran, Ierland, Israël, Italië, Ivoorkust, Japan, Luxemburg, Madagascar, Monaco, Nederland, Noorwegen, Filipijnen, Roemenië, Senegal, Zweden, Zwitserland, Syrië, Togo, U.S.S.R., Verenigde Arabische Republiek, Verenigd Koninkrijk, Verenigde Staten, Joegoslavië.

**REGLEMENT BEHOREND
BIJ HET VERDRAG TOT SAMENWERKING
INZAKE OCTROOIEN**

DEEL A

Inleidende regels

Regel 1

Afkortingen

1.1 *Betekenis van afkortingen*

a) In dit Reglement wordt onder het woord „Verdrag” verstaan het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien.

b) In dit Reglement verwijzen de woorden „Hoofdstuk” en „artikel” naar het aangegeven Hoofdstuk of artikel van het Verdrag.

Regel 2

Betekenis van bepaalde woorden

2.1 „Aanvrager”

Het woord „aanvrager” wordt zo uitgelegd dat het ook de gemachtigde of andere vertegenwoordiger van de aanvrager aanduidt, behalve daar waar het tegendeel duidelijk blijkt uit de bewoordingen of de aard van de bepaling of het zinsverband waarin het woord is gebruikt zoals, in het bijzonder, wanneer de bepaling verwijst naar de woonplaats of de nationaliteit van de aanvrager.

2.2 „Gemachtigde”

Het woord „gemachtigde” wordt zo uitgelegd dat het iedere persoon aanduidt die het recht heeft op te treden voor internationale instanties zoals omschreven in artikel 49 en, tenzij het tegendeel duidelijk blijkt uit de bewoordingen of de aard van de bepaling of het zinsverband waarin het woord is gebruikt, tevens de gemeenschappelijke vertegenwoordiger bedoeld in Regel 4.8.

2.3 „Ondertekening”

Het woord „ondertekening” wordt zo verstaan dat, indien de nationale wetgeving toegepast door het ontvangende bureau of de bevoegde instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of voor de Internationale Voorlopige Beoordeling het gebruik van een zegel in plaats van een ondertekening vereist, het woord, voor zover dat bureau of die instantie betreft, zegel betekent.

DEEL B

Regels betreffende hoofdstuk I van het Verdrag

Regel 3

De aanvraag (formulier)

3.1 *Gedrukt formulier*

De aanvraag geschiedt op een gedrukt formulier.

3.2 *Beschikbaarheid van formulieren*

Exemplaren van het gedrukte formulier worden gratis aan de aanvragers verstrekt door het ontvangende bureau of, indien het ontvangende bureau zulks wenst, door het Internationale Bureau.

3.3 *Controlelijst*

a) Het gedrukte formulier bevat een lijst die, na te zijn ingevuld, aan geeft:

(i) het totale aantal bladen waaruit de internationale aanvraag bestaat en het aantal bladen van elk onderdeel van de internationale aanvraag (aanvraag, beschrijving, conclusies, tekeningen, uittreksel),

(ii) of de internationale aanvraag zoals ingediend al dan niet vergezeld gaat van een volmacht (d.w.z. een document waarin een gemachtigde of gemeenschappelijke vertegenwoordiger wordt benoemd), een voorrangsbewijs, een ontvangstbewijs voor de betaalde taksen of een cheque voor de betaling der taksen, een verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of het nieuwheidsonderzoek van internationaal type, een document ten bewijze dat de aanvrager de rechtsopvolger van de uitvinder is, en eventuele andere bescheiden (aan te geven in de controlelijst),

(iii) het nummer van die figuur van de tekeningen die volgens het voorstel van de aanvrager het uittreksel dient te vergezellen wanneer het uittreksel wordt gepubliceerd op de voorpagina van de brochure en in het mededelingenblad: in uitzonderlijke gevallen kan de aanvrager meer dan een figuur voorstellen.

b) De lijst wordt ingevuld door de aanvrager, bij gebreke waarvan het ontvangende bureau de lijst invult en de nodige aantekeningen maakt behalve dat het nummer bedoeld onder paragraaf a) (iii) niet door het ontvangende bureau mag worden ingevuld.

3.4 *Nadere bijzonderheden*

Onverminderd Regel 3.3 worden de nadere bijzonderheden van het gedrukte formulier voorgeschreven in de Administratieve Instructies.

Regel 4

De aanvraag (inhoud)

4.1 *Inhoud, verplicht en naar keuze: ondertekening*

a) De aanvraag bevat:

(i) een verzoek,

(ii) de titel van de uitvinding,

(iii) gegevens betreffende de aanvrager en de gemachtigde, indien er een gemachtigde is,

(iv) de aanwijzing van Staten,

(v) gegevens betreffende de uitvinder, indien de nationale wetgeving van tenminste één van de aangewezen Staten vereist dat de naam van de uitvinder wordt medegedeeld op het tijdstip van indiening van een nationale aanvraag.

b) De aanvraag bevat in voorkomend geval:

(i) een beroep op een recht van voorrang,

(ii) een verwijzing naar een eerder internationaal nieuwheidsonderzoek of een eerder nieuwheidsonderzoek van internationaal type,

(iii) de keuzen van bepaalde soorten van bescherming,

(iv) een aanduiding dat de aanvrager een regionaal octrooi wenst te verkrijgen en de namen van de aangewezen Staten waarvoor hij een zodanig octrooi wenst te verkrijgen,

(v) een verwijzing naar een hoofdaanvraag of hoofd octrooi.

c) De aanvraag kan gegevens bevatten betreffende de uitvinder, wanneer de nationale wetgeving van geen der aangewezen Staten vereist dat de naam van de uitvinder wordt verstrekt op het tijdstip van indiening van een nationale aanvraag.

d) De aanvraag dient te zijn ondertekend.

4.2 *Het verzoek*

Het verzoek dient de volgende strekking te hebben en bij voorkeur in de volgende bewoordingen te zijn gesteld: „Ondergetekende verzoek dat de onderhavige internationale aanvraag zal worden behandeld overeenkomstig het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien”.

4.3 *Titel van de uitvinding*

De titel van de uitvinding dient kort (bij voorkeur tussen twee en zeven woorden wanneer zij in het Engels is gesteld of in deze taal is vertaald) en nauwkeurig te zijn.

4.4 *Namen en adressen*

a) De namen van natuurlijke personen dienen te worden aangegeven met de familienaam en de voorna(m)(en) van de persoon, waarbij de familienaam voorafgaat aan de voorn(a)m(en).

b) De namen van rechtspersonen dienen te worden aangegeven met hun volledige officiële benaming.

c) Adressen dienen zodanig te worden aangegeven dat zij voldoen aan de gebruikelijke vereisten voor een snelle postbestelling op het aangegeven adres en dienen in elk geval te bestaan uit alle desbetreffende administratieve eenheden tot en met het eventuele huisnummer. Wanneer de nationale wetgeving van de aangewezen Staat de vermelding van het huisnummer niet vereist, heeft het nalaten van de vermelding van een zodanig nummer in die Staat geen rechtsgevolgen. Aanbevolen wordt telegramadres, telexadres en telefoonnummer aan te geven.

d) Voor elke aanvrager, uitvinder of gemachtigde kan slechts één adres worden aangegeven.

4.5 *De aanvrager*

a) De aanvraag dient de naam, het adres, de nationaliteit en de woonplaats van de aanvrager te vermelden, of, indien er meer dan één aanvrager is, van ieder van hen.

b) De nationaliteit van de aanvrager dient te worden aangegeven door de naam van de Staat waarvan hij onderdaan is.

c) De woonplaats van de aanvrager dient te worden aangegeven door de naam van de Staat waarvan hij inwoner is.

4.6 *De uitvinder*

a) Wanneer Regel 4.1 a) (v) van toepassing is dient de aanvraag de naam en het adres van de uitvinder te vermelden of, indien er meer dan één uitvinder is, van ieder van hen.

b) Indien de aanvrager de uitvinder is dient de aanvraag in plaats van de vermelding ingevolge paragraaf a) een verklaring hieromtrent te bevatten of in de ruimte voor de vermelding van de uitvinder de naam van de aanvrager te herhalen.

c) De aanvraag kan voor verschillende aangewezen Staten verschillende personen als uitvinder vermelden wanneer de vereisten van de nationale wetgevingen van de aangewezen Staten in dit opzicht niet gelijk zijn. In zulk een geval dient de aanvraag een afzonderlijke verklaring te bevatten voor elke aangewezen Staat of groep Staten waarin een bepaalde persoon of dezelfde persoon als de uitvinder dient te worden beschouwd of waarin bepaalde personen of dezelfde personen als de uitvinder dienen te worden beschouwd.

4.7 De gemachtigde

Indien gemachtigden zijn aangewezen dient de aanvrage zulks te vermelden en hun namen en adressen aan te geven.

4.8 Vertegenwoordiging van meer dan één aanvrager die geen gemeenschappelijke gemachtigde hebben

a) Indien er meer dan één aanvrager is en de aanvrage niet verwijst naar één gemachtigde die alle aanvragers vertegenwoordigt („een gemeenschappelijke gemachtigde”), wijst de aanvrage een van de aanvragers aan, die overeenkomstig artikel 9 bevoegd is een internationale aanvrage in te dienen, als hun gemeenschappelijke vertegenwoordiger.

b) Indien er meer dan één aanvrager is en de aanvrage niet verwijst naar een gemachtigde die alle aanvragers vertegenwoordigt en de aanvrage niet voldoet aan het vereiste dat een van de aanvragers wordt aangewezen zoals bepaald onder paragraaf a), wordt de in de aanvrage als eerste genoemde aanvrager die overeenkomstig artikel 9 bevoegd is een internationale aanvrage in te dienen, als de gemeenschappelijke vertegenwoordiger beschouwd.

4.9 Aanwijzing van Staten

De Verdragsluitende Staten dienen in de aanvrage met hun naam te worden aangeduid.

4.10 Beroep op een recht van voorrang

a) De verklaring bedoeld in artikel 8, eerste lid, dient in de aanvrage te worden aangelegd; zij dient te bestaan uit een vermelding dat de voorrang op grond van een eerdere aanvrage wordt ingeroepen en dient aan te geven:

(i) wanneer de eerdere aanvrage niet een regionale of een internationale aanvrage is, het land waar deze werd ingediend; wanneer de eerdere aanvrage een regionale of internationale aanvrage is, het land of de landen waarvoor zij is ingediend,

(ii) de datum waarop zij is ingediend,

(iii) het nummer waaronder zij is ingediend,

(iv) wanneer de eerdere aanvrage een regionale of een internationale aanvrage is, het nationale bureau of de intergouvernementale organisatie waarbij zij is ingediend.

b) Indien de aanvrage niet aangeeft,

(i) wanneer de eerdere aanvrage niet een regionale of een internationale aanvrage is, het land waar zij is ingediend; wanneer de eerdere aanvrage een regionale of een internationale aanvrage is, ten minste één land waarvoor zij is ingediend, alsmede

(ii) de datum waarop zij werd ingediend,

wordt het beroep op het recht van voorrang voor de procedure ingevolge het Verdrag als niet gedaan beschouwd.

c) Indien het aanvragenummer van de eerdere aanvrage niet in het aanvraagformulier is vermeld, maar voor het verstrijken van de 16de maand vanaf de datum van voorrang door de aanvrager aan het Internationale Bureau wordt verstrekt, wordt het door alle aangewezen Staten beschouwd als tijdig te zijn verstrekt. Indien het na het verstrijken van die termijn wordt verstrekt, stelt het Internationale Bureau de aanvrager en de aangewezen bureaus in kennis van de datum waarop genoemd nummer hem is verstrekt. Het Internationale Bureau dient deze datum te vermelden in de internationale publikatie van de internationale aanvrage of, indien op het tijdstip van de internationale publikatie genoemd nummer niet aan hem was verstrekt, dient het dat feit in de internationale publikatie te vermelden.

d) Indien de datum van indiening van de eerdere aanvrage zoals vermeld in de aanvrage meer dan een jaar ligt voor de datum van internationale indiening nodigt het ontvangende bureau of, indien het ontvangende bureau zulks heeft nagelaten, het Internationale Bureau, de aanvrager uit, te vragen om schrapping van de verklaring, gedaan ingevolge artikel 8, eerste lid, dan wel, indien de datum van de eerdere aanvrage onjuist was aangegeven, om verbetering van de aldus aangegeven datum. Indien de aanvrager niet binnen een maand na de datum van deze uitnodiging aldus handelt, wordt de ingevolge artikel 8, eerste lid, gedane verklaring ambtshalve doorgehaald. Het ontvangende bureau dat de verbetering of doorhaling verricht, stelt de aanvrager en, indien exemplaren van de internationale aanvrage reeds zijn toegezonden aan het Internationale Bureau en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, dat Bureau en die Instantie, daarvan in kennis. Indien de verbetering of doorhaling wordt verricht door het Internationale Bureau, stelt dit de aanvrager en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek daarvan in kennis.

e) Wanneer een beroep wordt gedaan op het recht van voorrang op grond van meer dan één eerdere aanvrage, is het bepaalde onder de paragrafen a) tot en met d) op elk van deze van toepassing.

4.11 Verwijzing naar eerder internationaal nieuwheidsonderzoek of nieuwheidsonderzoek van internationaal type

Indien ingevolge artikel 15, vijfde lid, is verzocht om een internationaal nieuwheidsonderzoek of een nieuwheidsonderzoek van internationaal type van een octrooiaanvrage, kan de aanvrage dat feit vermelden en de octrooiaanvrage (of de vertaling ervan, al naar het geval) aangeven met land, datum en nummer en het verzoek om genoemd nieuwheidsonderzoek met datum en, indien voorhanden, nummer.

4.12 Keuze van bepaalde soorten van bescherming

a) Indien een aanvrager wenst dat zijn internationale aanvrage in een aangewezen Staat niet wordt behandeld als een aanvrage om octrooi maar voor de verlening van enige andere soort van bescherming zoals aangegeven in artikel 43, dient hij zulks in de aanvrage te vermelden. Voor de toepassing van deze paragraaf is artikel 2, onder (ii), niet van toepassing.

b) In het geval bepaald in artikel 44 dient de aanvrager de twee soorten gevraagde bescherming aan te geven of, indien in de eerste plaats één van de twee soorten bescherming wordt gevraagd, dient hij aan te geven welke soort in de eerste plaats en welke soort subsidiair wordt gevraagd.

4.13 Het aangeven van de hoofdaanvrage of het verleende hoofd octrooi

Indien de aanvrager wenst dat zijn internationale aanvrage in enige aangewezen Staat wordt behandeld als een aanvrage om een aanvullingsoctrooi of aanvullingscertificaat, een aanvulling bij een uitvindingscertificaat, of een aanvulling bij een gebruikscertificaat, dient hij de hoofdaanvrage of het hoofd octrooi, het hoofd uitvindingscertificaat of het hoofd gebruikscertificaat aan te geven, waarmee het aanvullingsoctrooi of aanvullingscertificaat, de aanvulling bij het uitvindingscertificaat of de aanvulling bij het gebruikscertificaat, indien verleend, samenhangt. Voor de toepassing van deze paragraaf is artikel 2, onder (ii), niet van toepassing.

4.14 Voortzetting of gedeeltelijke voortzetting

Indien de aanvrager wenst dat zijn internationale aanvrage in een aangewezen Staat wordt behandeld als een aanvrage tot voortzetting of een gedeeltelijke voortzetting van een eerdere aanvrage, dient hij zulks in de aanvrage aan te geven en de betrokken hoofdaanvrage nader aan te geven.

4.15 Ondertekening

De aanvrage dient door de aanvrager te zijn ondertekend.

4.16 Transcriptie of vertaling van bepaalde woorden

a) Wanneer een naam of adres in andere lettertekens is geschreven dan die van het Latijnse alfabet, dienen beide ook te worden vermeld in lettertekens van het Latijnse alfabet, hetzij alleen in transcriptie, hetzij door vertaling in het Engels. De aanvrager beslist welke woorden alleen zullen worden getranscribeerd en welke woorden zullen worden vertaald.

b) De naam van een land, geschreven in andere lettertekens dan die van het Latijnse alfabet, dient ook te worden aangegeven in het Engels.

4.17 Geen andere vermeldingen

a) Het aanvraagformulier dient geen andere vermeldingen te bevatten dan die aangegeven in Regels 4.1 tot en met 4.16.

b) Indien het aanvraagformulier andere vermeldingen bevat dan die aangegeven in Regels 4.1 tot en met 4.16, schrapt het ontvangende bureau deze ambtshalve.

Regel 5

De beschrijving

5.1 Indeling van de beschrijving

a) De beschrijving dient eerst de titel van de uitvinding aan te geven zoals vermeld in het aanvraagformulier en dient:

(i) het technische gebied aan te geven waarop de uitvinding betrekking heeft;

(ii) de technologische achtergrond aan te geven die, voor zover de aanvrager bekend, als nuttig kan worden beschouwd voor het begrip, het nieuwheidsonderzoek en de beoordeling van de uitvinding, en bij voorkeur de literatuurplaatsen waarin deze technologische kennis is vermeld, aan te halen;

(iii) de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd, uiteen te zetten in zodanige bewoordingen dat het technische vraagstuk (zelfs indien het als zodanig niet uitdrukkelijk is uiteengezet) en de oplossing ervan kunnen worden begrepen, en de mogelijke voordelige gevolgen van de uitvinding tegen de technologische achtergrond aan te geven;

(iv) een korte beschrijving van de figuren in de mogelijke tekeningen te geven;

(v) tenminste een uiteenzetting te geven van de beste wijze die door de aanvrager wordt overwogen om de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd in praktijk te brengen; dit moet, waar dienstig, worden gedaan aan de hand van voorbeelden en met verwijzing naar de mogelijke tekeningen; wanneer de nationale wetgeving van de aangewezen Staat niet de beschrijving van de beste wijze vereist, maar genoegen neemt met de beschrijving van een wijze (ongeacht of het al of niet de beste is die wordt overwogen), heeft het nalaten van een beschrijving van de overwogen beste wijze in die Staat geen rechtsgevolgen;

(vi) wanneer dit niet duidelijk uit de beschrijving of de aard van de uitvinding blijkt, uitdrukkelijk de manier aan te geven waarop de uitvinding in de nijverheid kan worden geëxploiteerd en de manier waarop zij kan worden vervaardigd en toegepast, of indien zij alleen kan worden toegepast, de manier waarop zij kan worden toegepast; de uitdrukking „nijverheid” dient te worden verstaan in de ruimste zin zoals in het Verdrag van Parijs tot Bescherming van de Industriële Eigendom.

b) De indeling en volgorde aangegeven onder paragraaf a) dienen te worden aangehouden behalve wanneer, wegens de aard van de uitvinding, een andere indeling of volgorde zou leiden tot een beter begrip en een grotere beknoptheid.

c) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf b) dient elk van de delen bedoeld onder paragraaf a) bij voorkeur te worden voorafgegaan door een passend opschrift zoals voorgesteld in de Administratieve Instructies.

Regel 6

De conclusies

6.1 Aantal en nummering van de conclusies

a) Het aantal conclusies dient redelijk te zijn, gezien de aard van de uitvinding, waarvoor bescherming wordt gevraagd.

b) Indien er meer dan één conclusie is, dienen zij doorlopend te worden genummerd in Arabische cijfers.

c) De wijze van nummering in geval van wijziging van de conclusies wordt geregeld in de Administratieve Instructies.

6.2 Verwijzingen naar andere delen van de internationale aanvraag

a) Behalve wanneer dit absoluut noodzakelijk is, dienen de conclusies ten aanzien van de technische kenmerken van de uitvinding niet te steunen op verwijzingen naar de beschrijving of de tekeningen. In het bijzonder dienen zij niet te steunen op verwijzingen zoals: „zoals beschreven in deel ... van de beschrijving” of „zoals geïllustreerd in figuur ... van de tekeningen.”

b) Wanneer de internationale aanvraag tekeningen bevat dienen de in de conclusies genoemde technische kenmerken bij voorkeur te worden gevolgd door de op deze kenmerken betrekking hebbende verwijzingsstekens. Wanneer zij gebruikt worden dienen de verwijzingsstekens bij voorkeur tussen haakjes te worden geplaatst. Indien de opneming van verwijzingsstekens een sneller begrip van een conclusie niet speciaal vergemakkelijkt, dient zij achterwege te worden gelaten. Een aangewezen bureau kan de verwijzingsstekens verwijderen ten behoeve van publicatie door dit bureau.

6.3 Wijze van opstellen van de conclusies

a) De omschrijving van het onderwerp waarvoor bescherming wordt gevraagd, dient te worden gegeven aan de hand van de technische kenmerken van de uitvinding.

b) Wanneer het ter zake dienende is moeten de conclusies bevatten:

(i) een uiteenzetting van die technische kenmerken van de uitvinding die nodig zijn voor de omschrijving van het onderwerp waarop de conclusies betrekking hebben maar die, te zamen, behoren tot de bekende stand van de techniek,

(ii) een beschrijving van de kenmerken – voorafgegaan door de woorden „daardoor gekenmerkt dat”, „gekenmerkt door”, „waarin de verbetering omvat” of andere woorden met dezelfde strekking – waarin de technische kenmerken beknopt worden uiteengezet waarvoor, te zamen met de kenmerken uiteengezet onder (i), bescherming wordt gewent.

c) Wanneer de nationale wetgeving van de aangewezen Staat de wijze van opstellen van de conclusies, bepaald onder paragraaf b), niet vereist, heeft het niet volgen van die wijze van opstellen geen rechtsgevolgen in die Staat, mits de feitelijk gevolgde wijze van opstellen van de conclusies voldoet aan de nationale wetgeving van die Staat.

6.4 Afhankelijke conclusies

a) Een conclusie die alle kenmerken van een of meer andere conclusies omvat (conclusie in afhankelijke vorm, hierna te noemen „afhankelijke conclusie”) dient zulks te doen door een verwijzing, indien mogelijk aan het begin, naar de andere conclusie of conclusies en vervolgens de bijkomende kenmerken te vermelden waarop de conclusie betrekking heeft. Afhankelijke conclusies die verwijzen naar meer dan één andere conclusie („meervoudig afhankelijke conclusies”), dienen alleen in de vorm van een alternatief naar zodanige conclusies te verwijzen. Meervoudig afhankelijke conclusies mogen geen grondslag vormen voor een andere meervoudig afhankelijke conclusie.

b) Onder een afhankelijke conclusie dient te worden verstaan een conclusie die alle beperkingen omvat welke zijn neergelegd in de conclusie waarnaar zij verwijst of, indien de afhankelijke conclusie een meervoudig afhankelijke conclusie is, alle beperkingen, opgenomen in de conclusie in samenhang waarmee zij wordt beschouwd.

c) Alle afhankelijke conclusies die terugverwijzen naar een enkele voorgaande conclusie en alle afhankelijke conclusies die terugverwijzen naar meer dan één voorgaande conclusie, dienen voor zover mogelijk en op de meest praktische wijze te worden ondergebracht in één groep.

6.5 Gebruiksmodellen

Een aangewezen Staat waar de verlening van een gebruiksmodel wordt gevraagd op basis van een internationale aanvraag kan, in plaats van de Regels 6.1 tot en met 6.4, ten aanzien van de in die Regels geregelde aangelegenheden, de bepalingen van zijn nationale wetgeving betreffende gebruiksmodellen toepassen, wanneer de behandeling van de internationale aanvraag in die Staat eenmaal is begonnen, met dien verstande dat

de aanvrager ten minste 2 maanden na het verstrijken van de ingevolge artikel 22 van toepassing zijnde termijn zal worden toegestaan om zijn aanvraag aan te passen aan de vereisten van genoemde bepalingen in de nationale wetgeving.

Regel 7

De tekeningen

7.1 Vloeschema's en diagrammen

Vloeschema's en diagrammen worden als tekeningen beschouwd.

7.2 Termijnen

De termijn genoemd in artikel 7, tweede lid, onder (ii), dient in de gegeven omstandigheden redelijk te zijn en in elk geval niet korter te zijn dan 2 maanden vanaf de datum van het schriftelijke verzoek waarbij de indiening van tekeningen of bijkomende tekeningen ingevolge genoemde bepaling wordt verlangd.

Regel 8

Het uittreksel

8.1 Inhoud en vorm van het uittreksel

a) Het uittreksel dient te bestaan uit:

(i) een samenvatting van de uiteenzetting zoals neergelegd in de beschrijving, de conclusies en mogelijke tekeningen; de samenvatting dient het technische gebied aan te geven waarop de uitvinding ligt en te worden opgesteld op een wijze die een duidelijk begrip van het technische probleem, de kern van de oplossing van dat probleem door de uitvinding en de voornaamste toepassing(en) van de uitvinding mogelijk maakt;

(ii) wanneer van toepassing, de chemische formule die, van alle in de internationale aanvraag opgenomen formules, de uitvinding het beste kenmerkt.

b) Het uittreksel dient zo beknopt te zijn als de uiteenzetting toelaat (bij voorkeur 50 tot 150 woorden, indien zij in het Engels is gesteld of vertaald).

c) Het uittreksel dient geen verklaringen te bevatten over de beweerde verdiensten of de waarde van de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd of over de vermoedelijke toepassing.

d) Elk technisch hoofdkenmerk vermeld in het uittreksel en geïllustreerd door een tekening in de internationale aanvraag dient te worden gevolgd door een tussen haakjes geplaatst verwijzingssteken.

8.2 Nalaten een figuur voor te stellen die met het uittreksel dient te worden gepubliceerd

Indien de aanvrager niet de opgave genoemd in Regel 3.3 a) (iii) verstrekt of indien de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek vaststelt dat (een) andere figu(u)r(en) dan door de aanvrager voorgesteld uit alle figuren van alle tekeningen de uitvinding beter zou(den) kenschetsen, dient zij de zo door haar beschouwde figu(u)r(en) aan te geven. Publicaties door het Internationale Bureau dienen dan gebruik te maken van de aldus door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek aangegeven figu(u)r(en). Anders wordt (worden) in genoemde publicaties de door de aanvrager voorgestelde figu(u)r(en) gebruikt.

8.3 Leidende beginselen bij de opstelling

Het uittreksel dient zo te zijn opgesteld dat het doeltreffend kan dienen als een uitgangspunt voor een nauwkeurig nieuwheidsonderzoek op het bepaalde technische gebied, vooral door de wetenschapsman, ingenieur of onderzoeker te helpen bij het vormen van een oordeel over de vraag of het nodig is de internationale aanvraag zelf te raadplegen.

Regel 9

Uitdrukkingen, enz. die niet moeten worden gebruikt

9.1 Begripsomschrijving

De internationale aanvraag dient niet te bevatten:

(i) uitdrukkingen of tekeningen die in strijd zijn met de goede zeden;

(ii) uitdrukkingen of tekeningen die in strijd zijn met de openbare orde;

(iii) kleinerende opmerkingen over de produkten of werkwijzen van een bepaalde andere persoon dan de aanvrager of de verdiensten of geldigheid van aanvragen of octrooien van zodanige personen (het louter vergelijken met de bestaande techniek wordt op zichzelf niet als kleinerend beschouwd);

(iv) een verklaring of andere inhoud die onder de omstandigheden kennelijk niet ter zake of onnodig is.

9.2 Vaststelling van niet-naleving

Het ontvangende bureau en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek kunnen niet-naleving van de voorschriften van Regel 9.1 vaststellen en de aanvrager voorstellen dat hij zijn internationale aanvraag dienovereenkomstig vrijwillig verbetert. Indien de niet-naleving is vastgesteld door het ontvangende bureau, stelt dit de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en het Internationale Bureau daarvan in kennis; indien de niet-naleving is vastgesteld door de Instantie

voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek stelt deze het ontvangende bureau en het Internationale Bureau daarvan in kennis.

9.3 Verwijzing naar artikel 21, zesde lid

De „kleinerende opmerkingen” genoemd in artikel 21, zesde lid, hebben de betekenis zoals omschreven in Regel 9.1 (iii).

Regel 10

Terminologie en tekens

10.1 Terminologie en tekens

a) Gewichten en maten dienen volgens het metrieke stelsel te worden aangegeven of, indien zij eerst worden aangegeven volgens een ander stelsel, ook in het metrieke stelsel te worden aangegeven.

b) Temperaturen dienen te worden aangegeven in graden Celsius, of, indien zij eerst worden aangegeven op een andere wijze, ook in graden Celsius te worden aangegeven.

c) Dichtheid dient te worden aangegeven in metrieke eenheden.

d) Voor aanduidingen van warmte, energie, licht, geluid en magnetisme, evenals voor wiskundige formules en elektrische eenheden dienen de regels van de internationale praktijk te worden gevolgd; voor chemische formules dienen de symbolen, atoomgewichten en moleculaire formules die algemeen gebruikelijk zijn, te worden gebruikt.

e) In het algemeen dienen alleen die technische termen, tekens en symbolen te worden gebruikt die in de techniek algemeen zijn aanvaard.

f) Wanneer de internationale aanvraag of de vertaling daarvan in het Engels of Japans is gesteld, dient het begin van een decimale breuk te worden aangegeven door een punt, terwijl, wanneer de internationale aanvraag of de vertaling daarvan in een andere taal dan Engels of Japans is gesteld, dit dient te worden aangegeven door een komma.

10.2 Eenvormigheid

In een bepaalde internationale aanvraag dienen overal dezelfde terminologie en dezelfde tekens te worden gebruikt.

Regel 11

Vormvoorschriften voor de internationale aanvraag

11.1 Aantal exemplaren

a) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf b) dienen de internationale aanvraag en elk in de controlelijst (Regel 3.3 a) (ii) genoemd document in een enkel exemplaar te worden ingediend.

b) Een ontvangend bureau kan verlangen dat de internationale aanvraag en elk in de controlelijst (Regel 3.3 a) (ii) genoemd document, behalve het ontvangstbewijs voor de betaalde taksen of de cheque voor betaling van de taksen, in twee of drie exemplaren worden ingediend. In dat geval is het ontvangende bureau verantwoordelijk voor het nagaan van de gelijkheid van het tweede en derde exemplaar met het oorspronkelijke exemplaar.

11.2 Geschiktheid voor reproductie

a) Alle onderdelen van de internationale aanvraag (d.w.z. de aanvraag, de beschrijving, de conclusies, de tekeningen en het uittreksel) dienen zo te worden overgelegd dat zij in elk gewenst aantal exemplaren rechtstreeks kunnen worden gereproduceerd door middel van fotografie, elektrostatische werkwijzen, foto-offset en microfilm.

b) Alle bladen dienen ongekrukt en ongescheurd te zijn; zij mogen niet gevouwen zijn.

c) Elk blad dient slechts aan één kant te zijn gebruikt.

d) Onverminderd Regel 11.13 (j) dient elk blad in rechtopstaande stand te worden gebruikt (d.w.z. de korte zijden bovenaan en onderaan).

11.3 Te gebruiken materiaal

Alle onderdelen van de internationale aanvraag dienen op buigzaam, sterk, wit, glad, niet glanzend en duurzaam papier te zijn gesteld.

11.4 Afzonderlijke bladen, enz.

a) Elk onderdeel (aanvraag, beschrijving, conclusies, tekeningen, uittreksel) van de internationale aanvraag dient te beginnen op een nieuw blad.

b) Alle bladen van de internationale aanvraag dienen zo aan elkaar te zijn gehecht, dat zij gemakkelijk kunnen worden omgeslagen bij de raadpleging en gemakkelijk gescheiden en weer samengevoegd kunnen worden, indien zij losgemaakt zijn voor reproductie.

11.5 Formaat van de bladen

Het formaat van de bladen dient A4 (29,7 cm × 21 cm) te zijn. Een ontvangend bureau kan evenwel internationale aanvragen op bladen van andere afmetingen aanvaarden, mits het oorspronkelijke exemplaar, zoals toegezonden aan het Internationale Bureau en, indien de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek zulks verlangt, het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek, volgens formaat A4 zijn.

11.6 Marges

a) De minimum marges van de bladen waarop de aanvraag, de beschrijving, de conclusies en het uittreksel zijn gesteld, dienen als volgt te zijn:

- bovenaan eerste blad, behalve dat van de aanvraag: 8 cm
- bovenaan andere bladen: 2 cm
- links: 2,5 cm
- rechts: 2 cm
- onderaan: 2 cm

b) Het aanbevolen maximum voor de onder paragraaf a) genoemde marges is als volgt:

- bovenaan eerste blad, behalve dat van de aanvraag: 9 cm
- bovenaan andere bladen: 4 cm
- links: 4 cm
- rechts: 3 cm
- onderaan: 3 cm

c) Op bladen met tekeningen dient de te gebruiken bladspiegel niet groter te zijn dan 26,2 × 17,0 cm. De bladen mogen geen rand rond de te gebruiken of gebruikte bladspiegel hebben. De minimum marges dienen als volgt te zijn:

- bovenaan: 2,5 cm
- links: 2,5 cm
- rechts: 1,5 cm
- onderaan: 1,0 cm

d) De marges genoemd onder de paragrafen a) tot en met c) zijn van toepassing op bladen van formaat A 4, zodat, zelfs indien het ontvangend bureau andere formaten aanvaardt, het oorspronkelijke exemplaar op formaat A 4 en, wanneer verlangd, het exemplaar voor nieuwheidsonderzoek op formaat A 4, bovengenoemde marges zullen hebben.

e) De marges van de internationale aanvraag moeten bij de indiening geheel onbeschreven zijn.

11.7 Nummering van bladen

a) Alle bladen van de internationale aanvraag dienen doorlopend te worden genummerd in Arabische cijfers.

b) De nummers dienen boven aan de bladzijde te worden geplaatst, in het midden, maar niet in de marge.

11.8 Nummering van regels

a) Sterk aanbevolen wordt, elke vijfde regel van elk blad van de beschrijving en van elk blad van de conclusies te nummeren.

b) De nummers dienen links te staan, aan de rechterzijde van de marge.

11.9 Schrift van de tekst

a) De aanvraag, de beschrijving, de conclusies en het uittreksel dienen in machineschrift of gedrukt te zijn.

b) Alleen grafische symbolen en tekens, chemische of wiskundige formules en bepaalde karakters in het Japans kunnen zo nodig met de hand worden geschreven of getekend.

c) De tekst dient op anderhalve regelafstand te zijn getypt.

d) De gehele tekst dient te zijn weergegeven in letters waarvan de hoofdletters ten minste 0,21 cm hoog zijn en een donkere, onuitwisbare kleur hebben, voldoende aan de vereisten neergelegd in Regel 11.2.

e) Wat de regelafstand in getypte teksten en het formaat van de letters betreft is het onder de paragrafen c) en d) bepaalde niet van toepassing op teksten in het Japans.

11.10 In de tekst opgenomen tekeningen, formules en tabellen

a) De aanvraag, de beschrijving, de conclusies en het uittreksel dienen geen tekeningen te bevatten.

b) De beschrijving, de conclusies en het uittreksel kunnen chemische of wiskundige formules bevatten.

c) De beschrijving en het uittreksel kunnen tabellen bevatten; een conclusie kan alleen tabellen bevatten indien het onderwerp van de conclusie het gebruik van tabellen wenselijk maakt.

11.11 Woorden in tekeningen

a) De tekeningen dienen geen tekst te bevatten, behalve een enkel woord of woorden, wanneer volstrekt onmisbaar, zoals „water”, „stoom”, „open”, „dicht”, „doorsnede over AB” en, in het geval van elektrische schakelingen en blokschema's of vloeischema's, enkele korte trefwoorden die onmisbaar zijn voor het begrijpen van de tekening.

b) De gebruikte woorden dienen zo te worden geplaatst, dat zij bij vertaling kunnen worden overgeplakt zonder de lijnen van de tekeningen te raken.

11.12 Veranderingen, enz.

Elk blad dient redelijk vrij te zijn van doorhalingen en vrij van veranderingen en boven elkaar geschreven en tussengescreven woorden. Niet-naleving van deze Regel kan worden toegestaan in uitzonderlijke gevallen, indien er geen sprake is van twijfel aan de rechtsgeldigheid van de inhoud en kan worden voldaan aan de vereisten voor goede reproductie.

11.13 *Bijzondere vereisten voor tekeningen*

a) Tekeningen dienen te worden uitgevoerd in duurzame, zwarte of blauwe, voldoende dichte en donkere, gelijkmatig en duidelijk aangegeven lijnen en streepjes zonder kleur.

b) Doorsneden dienen te worden aangegeven door schuine arceringen die de duidelijke leesbaarheid van verwijzingsstekens en hoofdlijnen niet mogen belemmeren.

c) De schaal van de tekeningen en de duidelijkheid van de grafische uitvoering ervan dient zodanig te zijn, dat bij een fotografische reproductie op twee/derde van de ware grootte alle details zonder moeite kunnen worden onderscheiden.

d) Wanneer, in uitzonderlijke gevallen, op een tekening de schaal wordt gegeven, dient deze grafisch te zijn aangegeven.

e) Alle cijfers, letters en verwijzingslijnen op de tekeningen moeten eenvoudig en duidelijk zijn. Haakjes, cirkels of aanhalingstekens mogen niet te zamen met cijfers en letters worden gebruikt.

f) Alle lijnen in de tekeningen dienen gewoonlijk te worden getrokken met behulp van tekeninstrumenten.

g) Elk onderdeel van elke figuur dient in de juiste verhouding te zijn tot elk ander element in de figuur, behalve wanneer het gebruik van een andere verhouding onmisbaar is voor de duidelijkheid van de figuur.

h) De hoogte van de cijfers en letters mag niet kleiner zijn dan 0,32 cm. Voor de letters in tekeningen dient het Latijnse en, waar gebruikelijk, het Griekse alfabet te worden gebruikt.

i) Hetzelfde blad tekeningen kan meer dan één figuur bevatten. Wanneer figuren op twee of meer bladen in feite één enkele volledige figuur vormen, dienen de figuren op de verschillende bladen zo te zijn geplaatst, dat de volledige figuur kan worden gevormd zonder dat een deel van de op de verschillende bladen voorkomende figuren wordt bedekt.

j) De verschillende figuren dienen op een blad of bladen te worden geplaatst zonder ruimteverspilling, bij voorkeur rechtopstaand en duidelijk van elkaar gescheiden.

k) De verschillende figuren dienen doorlopend te worden genummerd in Arabische cijfers, onafhankelijk van de nummering van de bladen.

l) In de beschrijving niet vermelde verwijzingsstekens mogen niet in de tekeningen voorkomen en omgekeerd.

m) Dezelfde kenmerken dienen, wanneer zij worden aangegeven door verwijzingsstekens, in de gehele internationale aanvraag door dezelfde tekens te worden aangegeven.

n) Indien de tekeningen een groot aantal verwijzingsstekens bevatten, wordt sterk aanbevolen er een afzonderlijk blad aan te hechten waarin alle verwijzingsstekens en de kenmerken waarop zij betrekking hebben worden opgesomd.

11.14 *Latere documenten*

De Regels 10 en 11.1 tot en met 11.13 zijn ook van toepassing op documenten - bijvoorbeeld verbeterde bladzijden, gewijzigde conclusies - die worden overgelegd na de indiening van de internationale aanvraag.

11.15 *Vertalingen*

Een aangewezen bureau mag niet verlangen dat de vertaling van een bij hem ingediende internationale aanvraag voldoet aan andere vereisten dan die welke zijn voorgeschreven voor de internationale aanvraag zoals ingediend.

Regel 12

Taal van de internationale aanvraag

12.1 *De internationale aanvraag*

Een internationale aanvraag dient te worden ingediend in de taal of een van de talen, aangegeven in de overeenkomst gesloten tussen het Internationale Bureau en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek die bevoegd is het internationale nieuwheidsonderzoek van die aanvraag te verrichten, met dien verstande dat, indien de overeenkomst verscheidene talen aangeeft, het ontvangende bureau van de aangegeven talen die taal kan voorschrijven waarin of die talen in één waarvan de internationale aanvraag moet worden ingediend.

12.2 *Veranderingen in de internationale aanvraag*

Veranderingen in de internationale aanvraag, zoals wijzigingen en verbeteringen, dienen in dezelfde taal te zijn gesteld als deze aanvraag (vgl. Regel 66.5).

Regel 13

Eenheid van uitvinding

13.1 *Vereiste*

De internationale aanvraag dient betrekking te hebben op slechts één uitvinding of op een groep van uitvindingen die zodanig onderling verbonden zijn dat zij op één enkele algemene uitvindingsgedachte berusten („vereiste van eenheid van uitvinding”).

13.2 *Conclusies van verschillende categorieën*

Regel 13.1 dient zo te worden uitgelegd, dat hij inzonderheid een van de twee onderstaande mogelijkheden toelaat:

(i) naast een onafhankelijke conclusie voor een bepaald voortbrengsel, de opneming in dezelfde internationale aanvraag van één onafhankelijke conclusie voor één werkwijze die speciaal voor de vervaardiging van het genoemde voortbrengsel geschikt is en de opneming in dezelfde internationale aanvraag van één onafhankelijke conclusie voor één gebruik van het genoemde voortbrengsel, of

(ii) naast een onafhankelijke conclusie voor een bepaalde werkwijze, de opneming in dezelfde internationale aanvraag van één onafhankelijke conclusie voor één toestel of middel, speciaal ontworpen voor de toepassing van genoemde werkwijze.

13.3 *Conclusies van een en dezelfde categorie*

Onverminderd Regel 13.1 is het toegestaan in dezelfde internationale aanvraag twee of meer onafhankelijke conclusies van dezelfde categorie (d.w.z. produkt, werkwijze, toestel of gebruik) op te nemen die niet goed door één enkele algemene conclusie kunnen worden omvat.

13.4 *Afhankelijke conclusies*

Onverminderd Regel 13.1 is het toegestaan in dezelfde internationale aanvraag een redelijk aantal afhankelijke conclusies op te nemen, gericht op bijzondere vormen van de uitvinding waarop een onafhankelijke conclusie is gericht, zelfs wanneer de kenmerken van een afhankelijke conclusie op zich zelf als een uitvinding zouden kunnen worden beschouwd.

13.5 *Gebruiksmodellen*

Een aangewezen Staat waarin de verlening van een gebruiksmodel wordt verzocht op basis van een internationale aanvraag kan, in plaats van de Regels 13.1 tot en met 13.4, ten aanzien van de in deze Regels geregelde aangelegenheden de bepalingen van zijn nationale wetgeving betreffende gebruiksmodellen toepassen, wanneer de behandeling van de internationale aanvraag in die Staat eenmaal is begonnen, met dien verstande dat de aanvrager ten minste 2 maanden vanaf het verstrijken van de ingevolge artikel 22 van toepassing zijnde termijn wordt toegestaan om zijn aanvraag aan te passen aan de vereisten van genoemde bepalingen van de nationale wetgeving.

Regel 14

De toezendingstaks

14.1 *De toezendingstaks*

a) Een ontvangend bureau kan verlangen, dat de aanvrager aan en ten behoeve van dat bureau een taks betaalt voor de inontvangstneming van de internationale aanvraag, de toezending van exemplaren aan het Internationale Bureau en de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en het verrichten van alle andere taken die het, in zijn hoedanigheid van ontvangend bureau, moet verrichten in verband met de internationale aanvraag („toezendingstaks”).

b) Het bedrag en de vervaldatum van de eventuele toezendingstaks worden vastgesteld door het ontvangende bureau.

Regel 15

De internationale taks

15.1 *Basistaks en aanwijzingstaks*

Elke internationale aanvraag is onderworpen aan de betaling van een taks ten gunste van het Internationale Bureau („internationale taks”) bestaande uit

(i) een „basistaks” en

(ii) zoveel „aanwijzingstaksen” als er Staten in de internationale aanvraag zijn aangewezen, met dien verstande dat wanneer voor bepaalde aangewezen Staten een regionaal octrooi wordt aangevraagd voor die Staten slechts één aanwijzingstaks verschuldigd is.

15.2 *Bedragen*

a) De basistaks bedraagt:

(i) indien de internationale aanvraag niet meer dan 30 bladen omvat: US \$ 45,00 of 194 Zwitserse frank,

(ii) indien de internationale aanvraag meer dan 30 bladen omvat: US \$ 45,00 of 194 Zwitserse frank, vermeerderd met US \$ 1,00 of 4,30 Zwitserse frank per blad boven 30 bladen.

b) De aanwijzingstaks bedraagt:

(i) voor elke aangewezen Staat of elke groep van aangewezen Staten waarvoor hetzelfde regionale octrooi wordt aangevraagd, die niet het verstrekken van een exemplaar ingevolge artikel 13 verlangt: US \$ 12,00 of 52 Zwitserse frank,

(ii) voor elke aangewezen Staat of elke groep van aangewezen Staten waarvoor hetzelfde regionale octrooi wordt aangevraagd, die het verstrekken van een exemplaar ingevolge artikel 13 verlangt: US \$ 14,00 of 60 Zwitserse frank.

15.3 *Wijze van betaling*

a) De internationale taks wordt geïnd door het ontvangende bureau.

b) De internationale taks dient te worden betaald in de door het ontvangende bureau voorgeschreven valuta, met dien verstande dat zij, wanneer zij door het ontvangende bureau wordt overgemaakt naar het Internationale Bureau, vrij inwisselbaar dient te zijn in Zwitserse valuta.

15.4 *Tijdstip van betaling*

a) De basistaks is verschuldigd op de datum van ontvangst van de internationale aanvraag. Een ontvangend bureau kan evenwel naar eigen goeddunken de aanvrager in kennis stellen van het ontbreken van een ontvangstbewijs of de ontoereikendheid van een ontvangen bedrag en aanvragers toestaan de basistaks later te betalen zonder tenietgaan van de datum van internationale indiening, met dien verstande dat:

(i) geen toestemming wordt gegeven later te betalen dan een maand na de datum van ontvangst van de internationale aanvraag;

(ii) de toestemming niet onderworpen is aan een extra heffing.

b) De aanwijzingstaks kan worden betaald op de datum van ontvangst van de internationale aanvraag of op een latere datum, maar zij moet uiterlijk voor het verstrijken van een jaar na de datum van voorrang zijn betaald.

15.5 *Gedeeltelijke betaling*

a) Indien de aanvrager de Staten aangeeft waarvoor hij een te betalen bedrag wenst te laten gelden als aanwijzingstaks, wordt het bedrag dienovereenkomstig verdeeld over het aantal Staten dat door het gestorte bedrag wordt bestreken en wel in de door de aanvrager aangegeven volgorde.

b) Indien de aanvrager niet een zodanige wens te kennen geeft en het bedrag of de bedragen ontvangen door het ontvangende bureau hoger is of zijn dan de basistaks en één aanwijzingstaks, maar lager dan wat verschuldigd is overeenkomstig het aantal aangewezen Staten wordt het bedrag boven de basistaks en één aanwijzingstaks behandeld als aanwijzingstaksen voor de Staten volgens op de in de aanvraag als eerste genoemde Staat en in de volgorde waarin de Staten in de aanvraag zijn aangewezen tot en met die aangewezen Staat waarvoor het totale bedrag van de aanwijzingstaks wordt bestreken door het ontvangen bedrag of de ontvangen bedragen.

c) De aanwijzingstaks voor de eerstgenoemde Staat die behoort tot een groep van Staten waarvoor hetzelfde regionale octrooi wordt verzocht en die is aangegeven overeenkomstig het bepaalde onder paragraaf a) of bereikt overeenkomstig het bepaalde onder paragraaf b) wordt, voor de toepassing van genoemde paragrafen, geacht ook de andere Staten van genoemde groep te bestrijken.

15.6 *Terugbetaling*

a) De internationale taks wordt aan de aanvrager terugbetaald als de vaststelling ingevolge artikel 11, eerste lid, negatief uitvalt.

b) De internationale taks wordt in geen enkel ander geval terugbetaald

Regel 16

De taks voor het nieuweidsonderzoek

16.1 *Recht een taks te vragen*

a) Elke instantie voor Internationaal Nieuweidsonderzoek kan verlangen, dat de aanvrager te haren gunste een taks („taks voor het nieuweidsonderzoek”) betaalt voor het verrichten van het internationale nieuweidsonderzoek en voor het vervullen van alle andere taken die door het Verdrag en dit Reglement aan Instanties voor Nieuweidsonderzoek zijn opgedragen.

b) De taks voor het nieuweidsonderzoek wordt geïnd door het ontvangende bureau. Zij is betaalbaar in de door dat bureau voorgeschreven valuta met dien verstande dat indien deze valuta niet dezelfde is als de valuta van de Staat waarin de instantie voor Internationaal Nieuweidsonderzoek is gevestigd, de taks voor het nieuweidsonderzoek bij overmaking door het ontvangende bureau aan die instantie vrij inwisselbaar dient te zijn in de valuta van de genoemde Staat. Wat het tijdstip van betaling van de taks voor nieuweidsonderzoek betreft is Regel 15.4 a) van toepassing.

16.2 *Terugbetaling*

De taks voor het nieuweidsonderzoek wordt aan de aanvrager terugbetaald indien de vaststelling ingevolge artikel 11, eerste lid, negatief uitvalt.

16.3 *Gedeeltelijke terugbetaling*

Indien in de internationale aanvraag een recht van voorrang wordt ingeroepen op grond van een eerdere internationale aanvraag, die het voorwerp is geweest van een internationaal nieuweidsonderzoek door dezelfde instantie voor Internationaal Nieuweidsonderzoek, betaalt die instantie de in verband met de latere internationale aanvraag gestorte taks voor het nieuweidsonderzoek terug in de mate en op de voorwaarden bepaald in de overeenkomst ingevolge artikel 16, derde lid, onder b), indien het verslag van het internationale nieuweidsonderzoek betreffende de latere internationale aanvraag geheel of gedeeltelijk gebaseerd zou kunnen worden op de resultaten van het internationale nieuweidsonderzoek dat omtrent de eerdere internationale aanvraag is verricht.

Regel 17

Het voorrangsbewijs

17.1 *Verplichting een afschrift van een eerdere nationale aanvraag over te leggen*

a) Wanneer ingevolge artikel 8 in de internationale aanvraag de voorrang op grond van een eerdere nationale aanvraag wordt ingeroepen,

dient, tenzij reeds bij het ontvangende bureau ingediend, een afschrift van genoemde nationale aanvraag, gewaarmerkt door de instantie waarbij zij was ingediend („het voorrangsbewijs”), te zamen met de internationale aanvraag, uiterlijk 16 maanden na de datum van voorrang, of, in het geval genoemd in artikel 23, tweede lid, uiterlijk op het tijdstip waarop de behandeling of de beoordeling wordt verzocht, door de aanvrager aan het Internationale Bureau te worden overgelegd.

b) Indien de aanvrager niet aan het vereiste van paragraaf a) voldoet, kan een aangewezen Staat het beroep op het recht van voorrang buiten beschouwing laten.

c) Het Internationale Bureau registreert de datum waarop het het voorrangsbewijs heeft ontvangen en stelt de aanvrager en de aangewezen bureaus daarvan in kennis.

17.2 *Beschikbaarheid van afschriften*

a) Op het daartoe strekkende verzoek van het aangewezen bureau verstrekt het Internationale Bureau onverwijld, maar niet vóór het verstrijken van de in Regel 17.1 a) vastgestelde termijn, een afschrift van het voorrangsbewijs aan dat bureau. Zulk een bureau mag de aanvrager niet zelf vragen het een afschrift te verstrekken, behalve wanneer het een afschrift van het voorrangsbewijs te zamen met een gewaarmerkte vertaling daarvan verlangt. Van de aanvrager wordt niet verlangd, dat hij een gewaarmerkte vertaling aan het aangewezen bureau verstrekt vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 22 van toepassing zijnde termijn.

b) Het Internationale Bureau stelt geen afschriften van het voorrangsbewijs ter beschikking van het publiek voor de internationale publicatie van de internationale aanvraag.

c) Het bepaalde onder de paragrafen a) en b) is ook van toepassing op een eerdere internationale aanvraag op grond waarvan een voorrang in de volgende internationale aanvraag wordt ingeroepen.

Regel 18

De aanvrager

18.1 *Woonplaats*

a) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf b) is de vraag of een aanvrager een inwoner is van de Verdragsluitende Staat, waarvan hij beweert inwoner te zijn, afhankelijk van de nationale wetgeving van die Staat en wordt teslist door het ontvangende bureau.

b) In elk geval wordt het hebben van een daadwerkelijke en wezenlijke inrichting van nijverheid of handel in een Verdragsluitende Staat als bewijs van woonplaats in die Staat beschouwd.

18.2 *Nationaliteit*

a) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf b) is de vraag of een aanvragerr onderdaan is van de Verdragsluitende Staat waarvan hij beweert ondedaan te zijn, afhankelijk van de nationale wetgeving van die Staat en wordt deze vraag beslist door het ontvangende bureau.

b) In elk geval wordt een rechtspersoon, opgericht volgens de nationale wetgeving van een Verdragsluitende Staat, als een onderdaan van die Staat beschouwd.

18.3 *Meer dan één aanvrager: dezelfde voor alle aangewezen Staten*

Indien alle aanvragers voor alle aangewezen Staten als aanvragers gelden, bestaat het recht tot het indienen van een internationale aanvraag indien ten minste één van hen ingevolge artikel 9 bevoegd is een internationale aanvraag in te dienen.

18.4 *Meer dan één aanvrager: verschillend voor verschillende aangewezen Staten*

a) De internationale aanvraag kan verschillende aanvragers vermelden voor verschillende aangewezen Staten mits ten aanzien van elke aangewezen Staat ten minste één van de voor die Staat vermelde aanvragers ingevolge artikel 9 bevoegd is een internationale aanvraag in te dienen.

b) Indien aan het vereiste van paragraaf a) niet is voldaan ten aanzien van een aangewezen Staat, wordt de aanwijzing van die Staat als niet gedaan beschouwd.

c) Het internationale Bureau publiceert van tijd tot tijd gegevens over de verschillende nationale wetgevingen met betrekking tot de vraag wie bevoegd is (uitvinder, rechtsopvolger van de uitvinder, rechthebbende op de uitvinding of anderen) een nationale aanvraag in te dienen en voegt aan deze gegevens een waarschuwing toe dat de rechtsgevolgen van de internationale aanvraag in een aangewezen Staat kunnen afhangen van het feit of de in de internationale aanvraag voor die Staat als aanvrager vermelde persoon een persoon is die, ingevolge de nationale wetgeving van die Staat, bevoegd is een nationale aanvraag in te dienen.

18.5 *Verandering van de persoon of de naam van de aanvrager*

Een verandering van de persoon of de naam van de aanvrager wordt, op verzoek van de aanvrager of het ontvangende bureau, geregistreerd door het Internationale Bureau, dat de betrokken instantie voor Internationaal Nieuweidsonderzoek en de aangewezen bureaus hiervan in kennis stelt.

Regel 19

Het bevoegde ontvangende bureau

19.1 Waar in te dienen

a) Behoudens het bepaalde onder paragraaf b) wordt de internationale aanvraag, naar keuze van de aanvrager, ingediend bij het nationale bureau van of optredend voor de Verdragsluitende Staat waarvan de aanvrager inwoner is of bij het nationale bureau van of optredend voor de Verdragsluitende Staat waarvan de aanvrager onderdaan is.

b) Een Verdragsluitende Staat kan met een andere Verdragsluitende Staat of een intergouvernementele organisatie overeenkomen, dat het nationale bureau van laatstgenoemde Staat of de intergouvernementele organisatie voor alle of enkele aangelegenheden in plaats van het nationale bureau van de eerstgenoemde Staat optreedt als ontvangend bureau voor aanvragers die inwoner of onderdaan van die eerstgenoemde Staat zijn. Niettegenstaande een zodanige overeenkomst wordt het nationale bureau van de eerstgenoemde Staat beschouwd als het bevoegde ontvangende bureau voor de toepassing van artikel 15, vijfde lid.

c) In verband met besluiten genomen ingevolge artikel 9, tweede lid, wijst de Algemene Vergadering aan het nationale bureau dat, of de intergouvernementele organisatie die zal optreden als ontvangend bureau voor aanvragen van inwoners of onderdanen van door de Algemene Vergadering aangegeven Staten. Voor een zodanige aanwijzing is de voorafgaande toestemming van het genoemde nationaal bureau of de genoemde intergouvernementele organisatie vereist.

19.2 Meer dan één aanvrager

a) Indien er meer dan één aanvrager is en zij geen gemeenschappelijke gemachtigde hebben, wordt voor de toepassing van Regel 19.1 hun gemeenschappelijke vertegenwoordiger in de zin van Regel 4.8 als de aanvrager beschouwd.

b) Indien er meer dan één aanvrager is en zij een gemeenschappelijke gemachtigde hebben wordt voor de toepassing van Regel 19.1 de het eerst in de aanvraag genoemde aanvrager die ingevolge artikel 9 bevoegd is een internationale aanvraag in te dienen, als de aanvrager beschouwd.

19.3 Bekendmaking van delegatie van de taken van het ontvangende bureau

a) Van een overeenkomst zoals bedoeld in Regel 19.1 b) wordt door de Verdragsluitende Staat die de taken van het ontvangende bureau delegeert aan het nationale bureau van of optredend voor een andere Verdragsluitende Staat of een intergouvernementele organisatie, onverwijld kennis gegeven aan het Internationale Bureau.

b) Het Internationale Bureau maakt de kennisgeving onverwijld na ontvangst bekend in het mededelingenblad.

Regel 20

Ontvangst van de internationale aanvraag

20.1 Datum en nummer

a) Bij ontvangst van bescheiden die zich voordoen als een internationale aanvraag, tekent het ontvangende bureau op onuitwisbare wijze de datum van de werkelijke ontvangst aan in de daarvoor bestemde ruimte op het aanvraagformulier van elk ontvangen exemplaar en een van de door het Internationale Bureau aan dat bureau toegekende nummers op elk blad van elk ontvangen exemplaar.

b) De plaats op elk blad waar de datum of het nummer dient te worden aangegeven, en andere bijzonderheden, worden nader aangegeven in de Administratieve Instructies.

20.2 Ontvangst op verschillende dagen

a) In gevallen waarin alle bladen behorende tot dezelfde, zich als zodanig voordoende, internationale aanvraag niet op dezelfde dag door het ontvangende bureau worden ontvangen, dient dat bureau de op het aanvraagformulier aangegeven datum te verbeteren (waarbij de eerdere datum of data die reeds was (waren) aangegeven evenwel leesbaar moet(en) blijven) zodat het de dag aangeeft waarop de bescheiden die de internationale aanvraag aanvullen, zijn ontvangen, met dien verstande dat

(i) de genoemde bescheiden, wanneer aan de aanvrager niet ingevolge artikel 11, tweede lid, onder a), een uitnodiging tot verbetering was gezonden, zijn ontvangen binnen dertig dagen na de datum waarop voor de eerste maal bladen werden ontvangen;

(ii) de genoemde bescheiden, wanneer aan de aanvrager ingevolge artikel 11, tweede lid, onder a), een uitnodiging tot verbetering was gezonden, worden ontvangen binnen de termijn die ingevolge Regel 20.6 van toepassing is;

(iii) in het geval van artikel 14, tweede lid, de ontbrekende tekeningen worden ontvangen binnen 30 dagen vanaf de datum waarop de onvolledige bescheiden waren ingediend;

(iv) het ontbreken of later ontvangen van een blad met het uittreksel of een gedeelte daarvan niet op zich zelf een verbetering van de op het aanvraagformulier aangegeven datum vereist.

b) Op een blad dat wordt ontvangen op een dag die ligt na de datum waarop voor het eerst bladen werden ontvangen, wordt door het ontvangende bureau de datum aangegeven waarop het werd ontvangen.

20.3 Verbeterde internationale aanvraag

In het geval bedoeld in artikel 11, tweede lid, onder b), dient het ontvangende bureau de op het aanvraagformulier aangegeven datum te verbeteren (waarbij de reeds aangegeven eerdere datum of data evenwel leesbaar moet(en) blijven), zodat het de dag aangeeft waarop de laatste vereiste verbetering is ontvangen.

20.4 Vaststelling ingevolge artikel 11, eerste lid

a) Onverwijld na de ontvangst van de bescheiden die bedoeld zijn als een internationale aanvraag, bepaalt het ontvangende bureau of de bescheiden voldoen aan de vereisten van artikel 11, eerste lid.

b) Voor toepassing van artikel 11, eerste lid, sub (iii), onder c), is het voldoende de naam van de aanvrager te vermelden op een wijze die het mogelijk maakt zijn identiteit vast te stellen, zelfs wanneer de naam verkeerd is gespeld, de voornamen niet volledig zijn vermeld of, in geval van rechtspersonen, de naamsaanduiding afgekort of onvolledig is.

20.5 Positieve vaststelling

a) Indien de vaststelling ingevolge artikel 11, eerste lid, positief uitvalt stempelt het ontvangende bureau in de daarvoor bestemde ruimte op het aanvraagformulier de naam van het ontvangende bureau en de woorden „PCT International Application” of „Demande internationale PCT”. Indien de officiële taal van het ontvangende bureau Engels noch Frans is, kunnen de woorden „International Application” of „Demande internationale” vergezeld gaan van een vertaling van deze woorden in de officiële taal van het ontvangende bureau.

b) Het exemplaar waarvan het aanvraagblad aldus is gestempeld, is het oorspronkelijke exemplaar van de internationale aanvraag.

c) Het ontvangende bureau stelt de aanvrager onverwijld in kennis van het nummer van de internationale aanvraag en de datum van de internationale indiening.

20.6 Uitnodiging tot verbetering

a) De uitnodiging tot verbetering ingevolge artikel 11, tweede lid, dient het in artikel 11, eerste lid, opgenomen vereiste aan te geven waaraan naar het oordeel van het ontvangende bureau niet is voldaan.

b) Het ontvangende bureau zendt de uitnodiging onverwijld per post toe aan de aanvrager en stelt een onder de gegeven omstandigheden redelijke termijn vast voor het indienen van de verbetering. De termijn mag niet korter zijn dan 10 dagen en niet langer dan een maand te rekenen van de datum van de uitnodiging. Indien een zodanige termijn verstrijkt na het verstrijken van een jaar na de datum van indiening van een aanvraag op grond waarvan voorrang wordt ingeroepen, kan het ontvangende bureau deze omstandigheid onder de aandacht van de aanvrager brengen.

20.7 Negatieve vaststelling

Indien het ontvangende bureau niet binnen de voorgeschreven termijn een antwoord ontvangt op zijn uitnodiging tot verbetering, of indien de door de aanvrager aangeboden verbetering nog steeds niet voldoet aan de vereisten van artikel 11, eerste lid, dient het:

(i) onverwijld de aanvrager kennis te geven, dat zijn aanvraag niet wordt en niet zal worden behandeld als een internationale aanvraag, alsmede de redenen daarvoor,

(ii) het Internationale Bureau kennis te geven, dat het nummer dat het op de bescheiden heeft aangegeven niet als een nummer van een internationale aanvraag zal worden gebruikt,

(iii) de bescheiden die de als internationaal bedoelde aanvraag vormen en daarop betrekking hebbende correspondentie te bewaren zoals bepaald in Regel 93.1 en

(iv) een afschrift van de genoemde bescheiden te zenden aan het Internationale Bureau, wanneer het Internationale Bureau, op grond van een verzoek van de aanvrager ingevolge artikel 25, eerste lid, zulk een afschrift nodig heeft en daar speciaal om vraagt.

20.8 Vergissing van het ontvangende bureau

Indien het ontvangende bureau later ontdekt of op grond van het antwoord van de aanvrager beseft, dat het ten onrechte een uitnodiging tot verbetering heeft gedaan, aangezien was voldaan aan de vereisten van artikel 11, eerste lid, toen de bescheiden werden ontvangen, dient het te handelen zoals bepaald in Regel 20.5.

20.9 Gewaarmerkt afschrift voor de aanvrager

Tegen betaling van een taks verstrekt het ontvangende bureau de aanvrager op diens verzoek gewaarmerkte afschriften van de internationale aanvraag zoals ingediend en van daarin aangebrachte verbeteringen.

Regel 21

Het maken van afschriften

21.1 Verantwoordelijkheid van het ontvangende bureau

a) Wanneer de internationale aanvraag in één exemplaar moet worden ingediend, is het ontvangende bureau verantwoordelijk voor het maken van het ingevolge artikel 12, eerste lid, vereiste archiefexemplaar en het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek.

b) Wanneer de internationale aanvraag in twee exemplaren moet worden ingediend, is het ontvangende bureau verantwoordelijk voor het maken van het archiefexemplaar.

c) Indien de internationale aanvraag in minder exemplaren is ingediend dan het ingevolge Regel 11.1 b) vereiste aantal is het ontvangende bureau verantwoordelijk voor de onverwijld vervaardiging van het aantal exemplaren en heeft het het recht voor het verrichten van deze taak een taks vast te stellen en deze van de aanvrager te innen.

Regel 22

Toezending van het oorspronkelijke exemplaar

22.1 Procedure

a) Indien de vaststelling ingevolge artikel 11, eerste lid, positief uitvalt en tenzij voorschriften betreffende de nationale veiligheid beletten, dat de internationale aanvraag als zodanig wordt behandeld, zendt het ontvangende bureau het oorspronkelijke exemplaar toe aan het Internationale Bureau. Deze toezending geschiedt onverwijld na ontvangst van de internationale aanvraag of, indien een controle voor de bescherming van de nationale veiligheid moet worden verricht, zodra de vereiste toestemming is verkregen. In elk geval zendt het ontvangende bureau het oorspronkelijke exemplaar zo tijdig toe dat het het Internationale Bureau bereikt bij het verstrijken van de 13de maand vanaf de datum van voorrang. Indien de toezending per post geschiedt, dient het ontvangende bureau het oorspronkelijke exemplaar uiterlijk 5 dagen voor het verstrijken van de 13de maand vanaf de datum van voorrang te verzenden.

b) Indien de aanvrager na het verstrijken van 13 maanden en 10 dagen, te rekenen van de datum van voorrang, niet in het bezit is van een door het Internationale Bureau ingevolge Regel 24.2 a) gezonden kennisgeving van ontvangst, heeft hij het recht het ontvangende bureau te vragen hem het oorspronkelijke exemplaar te geven of, indien het ontvangende bureau zou beweren dat het het oorspronkelijke exemplaar heeft toegezonden aan het Internationale Bureau, een op het archief-exemplaar gebaseerd gewaarmerkt afschrift.

c) De aanvrager kan het ingevolge het bepaalde onder paragraaf b) ontvangen afschrift toezenden aan het Internationale Bureau. Tenzij het door het ontvangende bureau toegezonden oorspronkelijke exemplaar door het Internationale Bureau is ontvangen vóór de ontvangst door dat Bureau van het door de aanvrager toegezonden afschrift, wordt dit laatste afschrift als het oorspronkelijke exemplaar beschouwd.

22.2 Alternatieve procedure

a) Niettegenstaande de bepalingen van Regel 22.1 kan een ontvangend bureau bepalen dat het oorspronkelijke exemplaar van een bij hem ingediende internationale aanvraag naar keuze van de aanvrager door het ontvangende bureau of door bemiddeling van de aanvrager wordt toegezonden. Het ontvangende bureau stelt het Internationale Bureau van het bestaan van een zodanige regeling in kennis.

b) De aanvrager verricht deze keuze door een schriftelijke kennisgeving, die hij te zamen met de internationale aanvraag indient. Indien hij deze keuze niet verricht, wordt aangenomen dat de aanvrager heeft gekozen voor toezending door het ontvangende bureau.

c) Wanneer de aanvrager toezending door het ontvangende bureau kiest, is de procedure dezelfde als de in Regel 22.1 bepaalde.

d) Wanneer de aanvrager kiest voor toezending via hem, geeft hij in de kennisgeving bedoeld in paragraaf b) aan of hij het oorspronkelijke exemplaar bij het ontvangende bureau wenst af te halen dan wel wenst dat het ontvangende bureau hem het oorspronkelijke exemplaar over de post toezendt. Indien de aanvrager de wens uit het oorspronkelijke exemplaar af te halen, houdt het ontvangende bureau dat exemplaar ter beschikking van de aanvrager zodra de toestemming, bedoeld in Regel 22.1 a) is verkregen en in elk geval, ook wanneer controle voor deze toestemming moet worden verricht, uiterlijk 10 dagen vóór het verstrijken van 13 maanden te rekenen van de datum van voorrang. Indien na het verstrijken van de termijn voor ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar door het Internationale Bureau de aanvrager dat exemplaar niet heeft afgehaald, stelt het ontvangende bureau het Internationale Bureau hiervan in kennis. Indien de aanvrager de wens uit dat het ontvangende bureau hem het oorspronkelijke exemplaar per post toezendt of niet de wens uit het oorspronkelijke exemplaar af te halen, zendt het ontvangende bureau dat exemplaar per post toe aan de aanvrager zodra de toestemming bedoeld in Regel 22.1 a) is verkregen en in elk geval, ook wanneer controle voor deze toestemming moet worden verricht, uiterlijk 15 dagen vóór het verstrijken van 13 maanden te rekenen van de datum van voorrang.

e) Wanneer het ontvangende bureau het oorspronkelijke exemplaar niet op het in paragraaf d) vastgestelde tijdstip ter beschikking van de aanvrager houdt of wanneer de aanvrager, nadat hij gevraagd heeft hem het oorspronkelijke exemplaar per post toe te zenden, dit exemplaar uiterlijk 10 dagen vóór het verstrijken van 13 maanden na de datum van voorrang niet heeft ontvangen, kan hij een afschrift van zijn internationale aanvraag toezenden aan het Internationale Bureau. Dit afschrift („voorlopig oorspronkelijk exemplaar”) wordt vervangen door het oorspronkelijke exemplaar of, indien het oorspronkelijke exemplaar verloren is gegaan, door een vervangend oorspronkelijk exemplaar, gewaarmerkt door het ontvangende bureau op grond van het archiefexemplaar, en wel zo spoedig mogelijk en in elk geval vóór het verstrijken van 14 maanden te rekenen van de datum van voorrang.

22.3 Termijn ingevolge artikel 12, derde lid

a) De termijn genoemd in artikel 12, derde lid, belooft:

(i) wanneer de procedure ingevolge Regel 22.1 of Regel 22.2 c) van toepassing is, 14 maanden te rekenen van de datum van voorrang;

(ii) wanneer de procedure ingevolge Regel 22.2 d) van toepassing is, 13 maanden te rekenen van de datum van voorrang, behalve dat, wanneer ingevolge Regel 22.2 e) een voorlopig oorspronkelijk exemplaar is ingediend, de termijn is 13 maanden vanaf de datum van voorrang voor het indienen van het voorlopige oorspronkelijke exemplaar en 14 maanden te rekenen van de datum van voorrang voor het indienen van het oorspronkelijke exemplaar.

b) Artikel 48, eerste lid, en Regel 82 zijn niet van toepassing op de toezending van het oorspronkelijke exemplaar. Artikel 48, tweede lid, blijft van toepassing.

22.4 Statistieken betreffende niet-naleving van de Regels 22.1 en 22.2

Het aantal gevallen waarin, volgens de gegevens van het Internationale Bureau, een ontvangend bureau niet aan de vereisten van de Regels 22.1 en/of 22.2 heeft voldaan wordt eenmaal per jaar vermeld in het mededelingenblad.

22.5 Documenten ingediend te zamen met de internationale aanvraag

Voor de toepassing van deze Regel wordt onder de term „oorspronkelijk exemplaar” mede verstaan documenten ingediend te zamen met de internationale aanvraag zoals bedoeld in Regel 3.3 a) (ii). Indien een document bedoeld in Regel 3.3 a) (ii) dat in de controlelijst vermeld is als de internationale aanvraag vergezeldend, in feite niet is ingediend uiterlijk op het tijdstip waarop het oorspronkelijke exemplaar het ontvangende bureau verlaat, maakt dat bureau daarvan een aantekening op de controlelijst en wordt de genoemde vermelding als niet gedaan beschouwd.

Regel 23

Toezending van het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek

23.1 Procedure

a) Het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek dient uiterlijk op dezelfde dag als waarop het oorspronkelijke exemplaar aan het Internationale Bureau of ingevolge Regel 22.2 d), aan de aanvrager wordt toegezonden, door het ontvangende bureau te worden toegezonden aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

b) Indien het Internationale Bureau niet binnen 10 dagen na de ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek heeft vernomen dat die Instantie in het bezit is van het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek, zendt het Internationaal Bureau onverwijld een afschrift van de internationale aanvraag toe aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek. Tenzij de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek ten onrechte heeft beweerd dat zij het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek niet in haar bezit had bij het verstrijken van de 13de maand te rekenen van de datum van voorrang, worden de kosten voor het maken van een afschrift voor die Instantie door het ontvangende bureau vergoed aan het Internationale Bureau.

c) Het aantal gevallen waarin, volgens de gegevens van het Internationale Bureau, een ontvangend bureau niet aan de vereisten van Regel 23.1 a) heeft voldaan wordt eenmaal per jaar vermeld in het mededelingenblad.

Regel 24

Ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar door het Internationale Bureau

24.1 Registratie van de datum van ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar

Bij ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar vermeldt het Internationale Bureau de datum van ontvangst op het aanvraagformulier en plaatst het op alle bladen van de internationale aanvraag het stempel van het Internationale Bureau.

24.2 Kennisgeving van ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar

a) Onverminderd de bepalingen van paragraaf b) stelt het Internationale Bureau onverwijld de aanvrager, het ontvangende bureau, de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en alle aangewezen bureaus in kennis van het feit en de datum van ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar. De kennisgeving vermeldt de internationale aanvraag met haar nummer, de datum van internationale indiening, de naam van de aanvrager en de naam van het ontvangende bureau en vermeldt ook de datum van indiening van een eerdere aanvraag op grond waarvan de voorrang wordt ingeroepen. De kennisgeving gezonden aan de aanvrager bevat ook de lijst van de aangewezen bureaus die ingevolge deze paragraaf in kennis zijn gesteld en vermeldt, ten aanzien van elk aangewezen bureau, een mogelijke ingevolge artikel 22, derde lid, van toepassing zijnde termijn.

b) Indien het oorspronkelijke exemplaar is ontvangen na het verstrijken van de termijn bepaald in Regel 22.3 stelt het Internationale Bureau de aanvrager, het ontvangende bureau en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek hiervan onverwijld in kennis.

Regel 25

Ontvangst van het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

25.1 Kennisgeving van ontvangst van het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek

De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek stelt onverwijld het Internationale Bureau, de aanvrager en – tenzij de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek dezelfde is als het ontvangende bureau – het ontvangende bureau, in kennis van het feit en de datum van ontvangst van het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek.

Regel 26

Controle en verbetering van bepaalde onderdelen van de internationale aanvraag

26.1 Controletermijn

a) Het ontvangende bureau doet de uitnodiging tot verbetering bedoeld in artikel 14, eerste lid, onder b), zo spoedig mogelijk, bij voorkeur binnen een maand na de ontvangst van de internationale aanvraag.

b) Indien het ontvangende bureau een uitnodiging doet tot verbetering van het gebrek genoemd in artikel 14, eerste lid, onder a) sub (iii) of (iv) (ontbreken van de titel of het uittreksel) stelt het de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek daarvan in kennis.

26.2 Termijn voor verbetering

De termijn genoemd in artikel 14, eerste lid, onder b), dient in de gegeven omstandigheden redelijk te zijn en in elk geval afzonderlijk door het ontvangende bureau te worden bepaald. Hij dient niet korter te zijn dan een maand en normaal niet langer dan 2 maanden te rekenen van de datum van de uitnodiging tot verbetering.

26.3 Controle van de vormvoorschriften ingevolge artikel 14, eerste lid, onder a), sub (v)

De vormvoorschriften genoemd in Regel 11 dienen te worden gecontroleerd, voor zover naleving ervan noodzakelijk is voor een redelijk eenvormige internationale publikatie.

26.4 Procedure

a) Aan het ontvangende bureau aangeboden verbeteringen kunnen worden aangegeven in een aan dat bureau gerichte brief indien de verbetering zodanig is dat zij van de brief kan worden overgebracht in het oorspronkelijke exemplaar zonder dat de duidelijkheid en de rechtstreekse reproduceerbaarheid van het blad waarop de verbetering wordt overgebracht nadelig worden beïnvloed; anders wordt van de aanvrager geëist dat hij een vervangend blad overlegt waarin de verbetering is opgenomen en in de begeleidende brief bij het vervangende blad dient de aandacht te worden gevestigd op de verschillen tussen het vervangen en het vervangende blad.

b) Het ontvangende bureau vermeldt op elk vervangend blad het nummer van de internationale aanvraag en de datum waarop het werd ontvangen en plaatst daarop het stempel van het bureau. Het dient in zijn dossiers een afschrift te bewaren van de brief met de verbetering of, wanneer de verbetering in een vervangend blad is opgenomen, het vervangen blad, de begeleidende brief bij het vervangende blad en een afschrift van het vervangende blad.

c) Het ontvangende bureau zendt de brief en de vervangende bladen onverwijld toe aan het Internationale Bureau. Het Internationale Bureau brengt de in een brief verzochte verbeteringen over in het oorspronkelijke exemplaar, te zamen met een vermelding van de datum van ontvangst daarvan door het ontvangende bureau en voegt vervangende bladen in in het oorspronkelijke exemplaar. De brief en de vervangen bladen worden bewaard in de dossiers van het Internationale Bureau.

26.5 Verbetering van bepaalde onderdelen

a) Het ontvangende bureau beslist, of de aanvrager de verbetering binnen de voorgeschreven termijn heeft overgelegd. Indien de verbetering binnen de voorgeschreven termijn is overgelegd beslist het ontvangende bureau of de aldus verbeterde internationale aanvraag al dan niet als ingetrokken dient te worden beschouwd.

b) Het ontvangende bureau vermeldt op de bescheiden die de verbetering bevatten de datum waarop het deze bescheiden heeft ontvangen.

26.6 Ontbrekende tekeningen

a) Indien, zoals bepaald in artikel 14, tweede lid, de internationale aanvraag verwijst naar tekeningen die in feite niet aan de aanvraag zijn gehecht, vermeldt het ontvangende bureau zulks in genoemde aanvraag.

b) De datum waarop de aanvrager de kennisgeving bedoeld in artikel 14, tweede lid, ontvangt, is niet van invloed op de ingevolge Regel 20.2 a) (iii) vastgestelde termijn.

Regel 27

Niet-betaling van taksen

27.1 Taksen

a) Voor de toepassing van artikel 14, derde lid, onder a) wordt onder „ingevolge artikel 3, vierde lid, sub (iv) voorgeschreven taksen” verstaan:

de toezendingstaks (Regel 14), de basistaks die deel uitmaakt van de internationale taks (Regel 15.1(i)) en de taks voor nieuwheidsonderzoek (Regel 16).

b) Voor de toepassing van artikel 14, derde lid, onder a) en b), wordt onder „de ingevolge artikel 4, tweede lid, voorgeschreven taks” verstaan: de aanwijzingstaks die deel uitmaakt van de internationale taks (Regel 15.1(iii)).

Regel 28

Gebreken vastgesteld door het Internationale Bureau of de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

28.1 Vaststelling van bepaalde gebreken

a) Indien, naar het oordeel van het Internationale Bureau of van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, de internationale aanvraag enig gebrek vertoont genoemd in artikel 14, eerste lid, onder a), sub (i), (ii) of (v), brengt het Internationale Bureau onderscheidenlijk de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek dit gebrek onder de aandacht van het ontvangende bureau.

b) Het ontvangende bureau handelt, tenzij het niet instemt met dit oordeel, zoals bepaald in artikel 14, eerste lid, onder b), en Regel 26.

Regel 29

Internationale aanvragen of aanwijzingen die ingevolge artikel 14, eerste, derde of vierde lid, als ingetrokken worden beschouwd

29.1 Vaststelling door het ontvangende bureau

a) Indien het ontvangende bureau, ingevolge artikel 14, eerste lid, onder b), en Regel 26.5 (nalaten bepaalde gebreken te verbeteren) of ingevolge artikel 14, derde lid, onder a), (in gebreke blijven de ingevolge Regel 27.1 a) voorgeschreven taks te betalen) of ingevolge artikel 14, vierde lid (latere vaststelling van niet voldoende aan de vereisten opgesomd in artikel 11, eerste lid, sub (i) tot en met (iii)), verklaart, dat de internationale aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd:

(i) zendt het ontvangende bureau het oorspronkelijke exemplaar (tenzij reeds toegezonden) en de door de aanvrager aangeboden verbeteringen toe aan het Internationale Bureau;

(ii) stelt het ontvangende bureau de aanvrager en het Internationale Bureau onverwijld in kennis van genoemde verklaring en stelt het Internationale Bureau op zijn beurt de betrokken aangewezen bureau's daarvan in kennis;

(iii) zendt het ontvangende bureau het exemplaar voor het nieuwheidsonderzoek niet toe zoals bepaald in Regel 23, of, indien dit exemplaar reeds werd toegezonden, stelt het de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek in kennis van de genoemde verklaring;

(iv) wordt van het Internationale Bureau niet verlangd, dat het de aanvrager in kennis stelt van de ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar.

b) Indien het ontvangende bureau ingevolge artikel 14, derde lid, onder b) (niet-betaling van de ingevolge Regel 27.1 b) voorgeschreven aanwijzingstaks) verklaart dat de aanwijzing van een bepaalde Staat als ingetrokken wordt beschouwd, stelt het ontvangende bureau onverwijld de aanvrager en het Internationale Bureau in kennis van deze verklaring. Het Internationale Bureau stelt op zijn beurt het betrokken nationale bureau daarvan in kennis.

29.2 Vaststelling door het aangewezen bureau

Wanneer krachtens artikel 34, eerste lid, sub (iii), de rechtsgevolgen van de internationale aanvraag in een aangewezen Staat ophouden te bestaan of wanneer krachtens artikel 24, tweede lid, deze rechtsgevolgen in een aangewezen Staat worden gehandhaafd, stelt het bevoegde aangewezen bureau het Internationale Bureau daarvan onverwijld in kennis.

29.3 Het brengen van bepaalde feiten onder de aandacht van het ontvangende bureau

Indien het Internationale Bureau of de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van oordeel is dat het ontvangende bureau een vaststelling ingevolge artikel 14, vierde lid, dient te verrichten brengt het of zij de desbetreffende feiten onder de aandacht van het ontvangende bureau.

29.4 Kennisgeving van het voornemen een verklaring ingevolge artikel 14, vierde lid, af te leggen

Voordat het ontvangende bureau een verklaring ingevolge artikel 14, vierde lid, aflegt, dient het de aanvrager in kennis te stellen van zijn voornemen een zodanige verklaring af te leggen en van de daartoe strekkende redenen. De aanvrager kan, indien hij niet instemt met de voorlopige vaststelling van het ontvangende bureau, binnen een maand na de kennisgeving zijn argumenten dienaangaande indienen.

Regel 30

Termijn ingevolge artikel 14, vierde lid

30.1 Termijn

De termijn bedoeld in artikel 14, vierde lid, belooft 6 maanden, te rekenen van de datum van de internationale indiening.

Regel 31

*Afschriften vereist ingevolge artikel 13*31.1 *Verzoek om afschriften*

a) Verzoeken ingevolge artikel 13, eerste lid, kunnen betrekking hebben op alle, enkele soorten, of afzonderlijke internationale aanvragen waarin het nationale bureau dat het verzoek doet is aangewezen. Verzoeken om alle of enkele soorten van deze internationale aanvragen moeten elk jaar worden herhaald door middel van een vóór 30 november van het voorgaande jaar door dat bureau aan het Internationale Bureau gerichte kennisgeving.

b) Voor verzoeken ingevolge artikel 13, tweede lid, onder b), is een taks verschuldigd ter dekking van de kosten voor het maken en per post toezenden van het afschrift.

31.2 *Vervaardigen van afschriften*

Het vervaardigen van de ingevolge artikel 13 vereiste afschriften behoort tot de verantwoordelijkheid van het Internationale Bureau.

Regel 32

*Intrekking van de internationale aanvraag of van aanwijzingen*32.1 *Intrekkingen*

a) De aanvrager kan de internationale aanvraag vóór het verstrijken van 20 maanden na de datum dan voorrang intrekken, behalve voor een aangewezen Staat waarin de nationale behandeling of beoordeling reeds is begonnen. Hij kan de aanwijzing van een aangewezen Staat intrekken vóór de datum waarop de behandeling of beoordeling in die Staat kan beginnen.

b) Intrekking van de aanwijzing van alle aangewezen Staten wordt behandeld als intrekking van de internationale aanvraag.

c) Intrekking geschiedt door een ondertekende kennisgeving van de aanvrager aan het Internationale Bureau of, indien het oorspronkelijke exemplaar nog niet aan het Internationale Bureau is toegezonden, aan het ontvangende bureau. In het geval van Regel 4.8 b) behoort de kennisgeving door alle aanvragers te zijn ondertekend.

d) Wanneer het oorspronkelijke exemplaar reeds aan het Internationale Bureau werd toegezonden wordt het feit van intrekking, te zamen met de datum van ontvangst van de kennisgeving van intrekking, door het Internationale Bureau geregistreerd en onverwijld ter kennis gebracht van het ontvangende bureau, de aanvrager, de aangewezen bureaus waarvoor de intrekking geldt en, wanneer de intrekking de internationale aanvraag betreft en wanneer het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), nog niet is uitgebracht onderscheidenlijk afgelegd, de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

Regel 33

*Stand van de techniek die voor het internationale nieuwheidsonderzoek van belang is*33.1 *Stand van de techniek die voor het internationale nieuwheidsonderzoek van belang is*

a) Voor de toepassing van artikel 15, tweede lid, bestaat de van belang zijnde stand van de techniek uit alles wat waar ook ter wereld ter beschikking van het publiek is gesteld door middel van schriftelijke publicatie (met inbegrip van tekeningen en andere illustraties) en dat van belang kan zijn bij de beslissing of de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd, al dan niet nieuw is en of zij al dan niet op uitvindingswerkzaamheid berust (d.w.z. al dan niet voor de hand ligt) mits het ter beschikking stellen aan het publiek heeft plaatsgevonden vóór de datum van de internationale indiening.

b) Wanneer enige schriftelijke publicatie verwijst naar een mondelinge uiteenzetting, een gebruik, een tentoonstelling of een ander middel waardoor de inhoud van de schriftelijke publicatie ter beschikking van het publiek is gesteld en dit ter beschikking van het publiek stellen heeft plaatsgevonden op een datum voorafgaande aan de internationale indiening, dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dit feit en de datum waarop het heeft plaatsgevonden afzonderlijk te vermelden indien de terbeschikkingstelling van de schriftelijke publicatie aan het publiek plaatsvond op een datum na de datum van de internationale indiening.

c) Een bekendgemaakte aanvraag of een octrooi waarvan de datum van bekendmaking later valt, maar waarvan de datum van indiening of, indien van toepassing, de datum van de voorrang waarop men zich beroept, voorafgaat aan de datum van internationale indiening van de aan een nieuwheidsonderzoek onderworpen internationale aanvraag, en die een voor de toepassing van artikel 15, tweede lid, van belang zijnde stand van de techniek zou vormen indien zij was gepubliceerd vóór de datum van internationale indiening, dient speciaal te worden vermeld in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek.

33.2 *Gebieden die het internationale nieuwheidsonderzoek moet bestrijken*

a) Het internationale nieuwheidsonderzoek bestrijkt al die technische gebieden en dient te worden verricht op de grondslag van al die systematische zoeksystemen die materiaal kunnen bevatten dat voor de uitvinding van belang is.

b) Derhalve dient niet alleen de techniek waarbij de uitvinding kan worden ingedeeld te worden gezien, maar ook overeenkomstige technieken, ongeacht waarbij zij zijn ingedeeld.

c) De vraag welke technieken in een bepaald geval als overeenkomstig moeten worden beschouwd, dient te worden gezien in het licht van wat de onontbeerlijk wezenlijke functie of het wezenlijke gebruik van de uitvinding lijkt te zijn en niet alleen de specifieke functies die uitdrukkelijk in de internationale aanvraag zijn vermeld.

d) Het internationale nieuwheidsonderzoek dient alle onderwerpen te omvatten die algemeen worden erkend als gelijkwaardig te zijn aan het onderwerp van de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd, voor alle of bepaalde kenmerken daarvan, zelfs indien het onderwerp van de in de internationale aanvraag beschreven uitvinding in haar bijzonderheden daarvan verschilt.

33.3 *Gerichtheid van het internationale nieuwheidsonderzoek*

a) Het internationale nieuwheidsonderzoek dient te worden verricht op basis van de conclusies, met inachtneming van de beschrijving en de (eventuele) tekeningen en met bijzondere nadruk op de inventieve idee waarop de conclusies zijn gericht.

b) Voor zover mogelijk en redelijk dient het internationale nieuwheidsonderzoek het gehele onderwerp te bestrijken waarop de conclusies zijn gericht of waarop zij naar redelijke verwachting zullen zijn gericht, nadat zij zijn gewijzigd.

Regel 34

*Minimumdocumentatie*34.1 *Begripsomschrijving*

a) De begripsomschrijvingen vervat in artikel 2, sub (i) en (ii), zijn voor deze Regel niet van toepassing.

b) De documentatie bedoeld in artikel 15, vierde lid („minimumdocumentatie”) dient te bestaan uit:

(i) de „nationale octrooibeschelden” zoals nader aangegeven in paragraaf c),

(ii) de gepubliceerde internationale (PCT) aanvragen, de gepubliceerde regionale aanvragen om octrooien en om uitvindingscertificaten en de gepubliceerde regionale octrooien en uitvindingscertificaten,

(iii) ander niet tot de octrooiliteratuur behorend gepubliceerd materiaal waarover de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek overeenstemming bereiken en dat door het Internationale Bureau dient te worden bekendgemaakt in een lijst wanneer die overeenstemming voor de eerste maal is bereikt en na elke wijziging.

c) Onverminderd het bepaalde onder de paragrafen d) en e) zijn de „nationale octrooibeschelden” de volgende:

(i) de octrooien verleend in en na 1920 door Frankrijk, het vroegere Reichspatentamt van Duitsland, Japan, de Sowjet-Unie, Zwitserland (alleen in de Franse en de Duitse taal), het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika,

(ii) de octrooien verleend door de Bondsrepubliek Duitsland,

(iii) de mogelijke octrooiaanvragen gepubliceerd in en na 1920 in de landen genoemd sub (i) en (ii),

(iv) de door de Sowjet-Unie afgegeven uitvindingscertificaten,

(v) de door Frankrijk afgegeven gebruikscertificaten en de in Frankrijk gepubliceerde aanvragen voor gebruikscertificaten,

(vi) de octrooien die na 1920 zijn verleend door en de octrooiaanvragen die zijn gepubliceerd in enig ander land en zijn gesteld in de Engelse, de Franse of de Duitse taal en waarin geen voorrang wordt ingeroepen, met dien verstande dat het nationale bureau van het betrokken land deze documenten ordent en ter beschikking stelt van elke Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

d) Wanneer een aanvraag eens of meer dan eens opnieuw wordt gepubliceerd (bijvoorbeeld een „Offenlegungsschrift” als „Auslegeschrift”), is een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek niet verplicht alle versies in haar documentatie te bewaren; elke Instantie is derhalve bevoegd niet meer dan één versie te bewaren. Wanneer bovendien een aanvraag is toegestaan en verleend in de vorm van een octrooi of een gebruikscertificaat (Frankrijk), is een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek niet verplicht zowel de aanvraag als het octrooi of het gebruikscertificaat (Frankrijk) in haar documentatie te bewaren; derhalve is elke zodanige Instantie bevoegd alleen de aanvraag dan wel het octrooi of het gebruikscertificaat (Frankrijk) te bewaren.

e) Een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, waarvan de officiële taal of waarvan een van de officiële talen niet Japans of Russisch is, is bevoegd in haar documentatie niet de octrooibeschelden van onderscheidenlijk Japan en de Sowjet-Unie op te nemen, waarvan uittreksels in de Engelse taal niet algemeen beschikbaar zijn. Met betrekking tot Engelse uittreksels die algemeen beschikbaar komen na de datum van inwerkingtreding van dit Reglement is de opening van de octrooibeschelden waarop de uittreksels betrekking hebben vereist uiterlijk 6 maanden nadat deze uittreksels algemeen beschikbaar zijn geworden. In geval van een onderbreking van het maken van uittreksels in het Engels op technische gebieden waar de Engelse uittreksels voordien algemeen beschikbaar waren, neemt de Algemene Vergadering passende maatregelen om te voorzien in het onverwijld herstel van deze diensten op de genoemde gebieden.

f) Voor de toepassing van deze Regel worden aanvragen die alleen ter inzage van het publiek zijn gelegd, niet als gepubliceerde aanvragen beschouwd.

Regel 35

De bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

35.1 *Wanneer slechts één enkele Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bevoegd is*

Elk ontvangend bureau stelt, overeenkomstig de bepalingen van de van toepassing zijnde overeenkomst bedoeld in artikel 16, derde lid, onder b), het Internationale Bureau ervan in kennis, welke Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bevoegd is voor het nieuwheidsonderzoek van de bij het bureau ingediende internationale aanvragen en het Internationale Bureau maakt deze gegevens onverwijld bekend.

35.2 *Wanneer meer dan één Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bevoegd is*

a) Een ontvangend bureau kan, overeenkomstig de bepalingen van de van toepassing zijnde overeenkomst bedoeld in artikel 16, derde lid, onder b), meer dan één Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek aangeven:

(i) door hen alle bevoegd te verklaren voor alle bij het bureau ingediende internationale aanvragen en de keuze over te laten aan de aanvrager, of

(ii) door één of meer van die Instanties bevoegd te verklaren voor bepaalde, bij het bureau ingediende soorten internationale aanvragen en één of meer andere bevoegd te verklaren voor andere bij het bureau ingediende internationale aanvragen, met dien verstande dat voor die soorten internationale aanvragen waarvoor meer dan één Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bevoegd wordt verklaard, de keuze aan de aanvrager wordt overgelaten.

b) Een ontvangend bureau dat gebruik maakt van de onder paragraaf a) bepaalde mogelijkheid stelt onverwijld het Internationale Bureau hiervan in kennis en het Internationale Bureau maakt deze gegevens onverwijld bekend.

Regel 36

Minimumvereisten voor de instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek

36.1 *Omschrijving van de minimumvereisten*

De in artikel 16, derde lid, onder c), bedoelde minimumvereisten zijn de volgende:

(i) het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie moet ten minste 100 personeelsleden met een volledige dagtaak in dienst hebben die over voldoende technische bekwaamheden beschikken om nieuwheidsonderzoeken te verrichten;

(ii) dat bureau of die organisatie moet ten minste de minimumdocumentatie in zijn of haar bezit hebben genoemd in Regel 34, op de juiste wijze gerangschikt voor nieuwheidsonderzoek;

(iii) dat bureau of die organisatie moet een staf hebben die in staat is het nieuwheidsonderzoek op de vereiste technische gebieden te verrichten en die de talenkennis bezit om althans die talen te begrijpen waarin de in Regel 34 genoemde minimumdocumentatie is gesteld of vertaald.

Regel 37

Ontbrekende of onjuiste titel

37.1 *Ontbreken van een titel*

Indien de internationale aanvraag geen titel bevat en het ontvangende bureau aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek heeft medegedeeld dat het de aanvrager heeft uitgenodigd, dit gebrek te verbeteren, gaat de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek over tot het internationale nieuwheidsonderzoek, tenzij en totdat zij een mededeling ontvangt dat genoemde aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd.

37.2 *Vaststelling van de titel*

Indien de internationale aanvraag geen titel bevat en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek geen mededeling van het ontvangende bureau heeft ontvangen dat de aanvrager is uitgenodigd een titel te verstrekken of indien genoemde Instantie vaststelt dat de titel niet voldoet aan Regel 4.3 stelt zij zelf een titel vast.

Regel 38

Ontbreken van een uittreksel

38.1 *Ontbreken van een uittreksel*

Indien de internationale aanvraag geen uittreksel bevat en het ontvangende bureau aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek heeft medegedeeld dat het de aanvrager heeft uitgenodigd, dit gebrek te herstellen, gaat de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek over tot het internationale nieuwheidsonderzoek, tenzij en totdat zij een mededeling ontvangt dat genoemde aanvraag als ingetrokken wordt beschouwd.

38.2 *Opstelling van het uittreksel*

a) Indien de internationale aanvraag geen uittreksel bevat en de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek geen mededeling van het ontvangende bureau heeft ontvangen dat de aanvrager is uitgenodigd een uittreksel te verstrekken of indien genoemde Instantie vaststelt dat het uittreksel niet voldoet aan Regel 8, stelt zij zelf een uittreksel op (in de taal waarin de internationale aanvraag is gepubliceerd). In het laatste geval verzoekt zij de aanvrager binnen een maand, te rekenen van de datum van het verzoek, commentaar te leveren op het door haar opgestelde uittreksel.

b) De definitieve inhoud van het uittreksel wordt bepaald door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

Regel 39

Onderwerpen ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a), sub (i)

39.1 *Begripsomschrijving*

Van een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek mag niet worden verlangd, dat zij het nieuwheidsonderzoek betreffende een internationale aanvraag verricht, indien en voor zover het onderwerp op een van de onderstaande gebieden ligt:

(i) natuurwetenschappelijke en wiskundige theorieën,

(ii) planten- of dierenrassen of werkwijzen van wezenlijk biologische aard voor de voortbrenging van planten en dieren die geen microbiologische werkwijzen en hierdoor verkregen voortbrengselen zijn,

(iii) stelsels, regels of methoden voor de bedrijfsvoering, voor het uitsluitend verrichten van geestelijke handelingen of voor het spelen,

(iv) methoden voor de behandeling van het menselijke of het dierlijke lichaam door chirurgische ingrepen of geneeskundige behandeling, alsmede methoden voor het stellen van een diagnose,

(v) enkele presentatie van gegevens,

(vi) programma's voor rekenautomaten, voor zover de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek niet is uitgerust voor het onderzoek naar de stand van de techniek betreffende zodanige programma's.

Regel 40

Gebrek aan eenheid van uitvinding (internationaal nieuwheidsonderzoek)

40.1 *Uitnodiging tot betaling*

De uitnodiging om bijkomende taksen te betalen bedoeld in artikel 17, derde lid, onder a), dient de redenen te vermelden waarom de internationale aanvraag geacht wordt niet te voldoen aan de vereiste eenheid van uitvinding en dient het te betalen bedrag aan te geven.

40.2 *Bijkomende taksen*

a) Het bedrag van de bijkomende taks verschuldigd voor een nieuwheidsonderzoek ingevolge artikel 17, derde lid, onder a), wordt bepaald door de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

b) De bijkomende taks verschuldigd voor nieuwheidsonderzoek ingevolge artikel 17, derde lid, onder a), dient rechtstreeks te worden betaald aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

c) Een aanvrager kan de bijkomende taks onder protest betalen, dat wil zeggen, vergezeld van een met redenen omklede uiteenzetting dat de internationale aanvraag voldoet aan het vereiste van eenheid van uitvinding of dat het bedrag van de vereiste bijkomende taks buitensporig hoog is. Een zodanig protest dient te worden onderzocht door een uit drie leden bestaande raad of een ander bijzonder orgaan van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of door een bevoegd hoger orgaan, dat, voor zover het vaststelt dat het protest gerechtvaardigd is, beveelt dat de bijkomende taks geheel of gedeeltelijk aan de aanvrager wordt terugbetaald. Op verzoek van de aanvrager worden de tekst van het protest en van de beslissing dienaangaande te zamen met het verslag omtrent het internationale nieuwheidsonderzoek ter kennis van de aangewezen bureaus gebracht. De aanvrager dient een vertaling daarvan over te leggen te zamen met de vertaling van de internationale aanvraag, vereist ingevolge artikel 22.

d) In de uit drie leden bestaande raad, het bijzondere orgaan of het bevoegde hogere orgaan bedoeld onder paragraaf c) dient geen persoon zitting te hebben die de beslissing nam waarop het protest betrekking heeft.

40.3 *Termijn*

De termijn bedoeld in artikel 17, derde lid, onder a), wordt in elk afzonderlijk geval door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek vastgesteld met inachtname van de omstandigheden; zij mag niet korter zijn dan onderscheidenlijk 15 of 30 dagen, afhankelijk van het feit of de aanvrager al dan niet in hetzelfde land woont als waarin de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek is gevestigd en niet langer dan 45 dagen te rekenen van de datum van het verzoek.

Regel 41

Het nieuwheidsonderzoek van internationaal type

41.1 *Verplichting resultaten te gebruiken; terugbetaling van taks*

Indien in de aanvraag, in de vorm bepaald in Regel 4.11, is verwezen naar een nieuwheidsonderzoek van internationaal type, verricht op de voorwaarden neergelegd in artikel 15, vijfde lid dient de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek voor zover ,mogelijk, de resultaten

van genoemd nieuwheidsonderzoek te gebruiken bij de opstelling van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek van de internationale aanvraag. De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek betaalt de taks voor nieuwheidsonderzoek terug in de mate en op de voorwaarden bepaald in de overeenkomst ingevolge artikel 16, derde lid, onder b), indien het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek geheel of gedeeltelijk kon worden gebaseerd op de resultaten van het nieuwheidsonderzoek van internationaal type.

Regel 42

Termijn voor internationaal nieuwheidsonderzoek

42.1 *Termijn voor internationaal nieuwheidsonderzoek*

In alle met Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek gesloten overeenkomsten dient dezelfde termijn te worden bepaald voor de opstelling van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a). Deze termijn mag niet langer zijn dan die van de beide volgende termijnen, welke het laatst zal zijn verstreken: 3 maanden te rekenen van de datum van ontvangst van het exemplaar voor nieuwheidsonderzoek door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, of 9 maanden te rekenen van de datum van voorrang. Voor een overgangperiode van 3 jaar te rekenen van de inwerkingtreding van het verdrag kan over de termijnen voor de overeenkomst met een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek afzonderlijk worden onderhandeld, mits deze termijnen niet meer dan 2 maanden langer zijn dan de termijnen genoemd in de voorgaande zin en in elk geval niet later verstrijken dan de 18de maand te rekenen van de datum van voorrang.

Regel 43

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek

43.1 *Gegevens*

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek die het verslag heeft opgesteld aan te geven door de naam van deze Instantie te vermelden en de internationale aanvraag door het nummer van de internationale aanvraag, de naam van de aanvrager, de naam van het ontvangende bureau en de datum van de internationale indiening te vermelden.

43.2 *Data*

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient gedateerd te zijn en de datum te vermelden waarop het internationale nieuwheidsonderzoek inderdaad was voltooid. Het dient ook de indieningsdatum te vermelden van vroegere aanvragen op grond waarvan voorrang wordt ingeroepen.

43.3 *Classificatie*

a) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient de classificatie van het onderwerp te bevatten tenminste overeenkomstig de Internationale Classificatie van Octrooien.

b) Deze classificatie wordt verricht door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

43.4 *Taal*

Elk verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek en elke verklaring afgelegd ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a), dient te zijn gesteld in de taal waarin de internationale aanvraag waarop het (zij) betrekking heeft, wordt gepubliceerd.

43.5 *Aanhalingen*

a) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient de aanhalingen van de van belang geachte literatuurplaatsen te bevatten.

b) De wijze van vermelding van een aangehaalde literatuurplaats wordt geregeld in de Administratieve Instructies.

c) Aanhalingen die van bijzonder belang zijn dienen speciaal te worden aangegeven.

d) Aanhalingen die niet voor alle conclusies van belang zijn, dienen te worden aangehaald met betrekking tot de conclusie of conclusies waarvoor zij van belang zijn.

e) Indien slechts bepaalde passages uit de aangehaalde literatuurplaats van belang of van bijzonder belang zijn, dienen zij te worden aangegeven, bijvoorbeeld door de bladzijde, de kolom of de regels aan te geven waar de passage staat.

43.6 *Onderzochte gebieden*

a) Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient de classificatie-aanduiding te geven van de onderzochte gebieden. Indien deze aanduiding geschiedt op basis van een andere classificatie dan de Internationale Classificatie van Octrooien, dient de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek de gebruikte classificatie te publiceren.

b) Indien het internationale nieuwheidsonderzoek zich uitstrekt tot octrooien, uitvindercertificaten, gebruikscertificaten, gebruiksmodellen, aanvullingsoctrooien of aanvullingscertificaten, aanvullingen van uitvindercertificaten, aanvullingen van gebruikscertificaten of gepubliceerde aanvragen voor een van deze soorten van bescherming, van Staten, tijdvakken of talen die niet zijn begrepen in de minimumdocu-

mentatie zoals omschreven in Regel 34, dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, wanneer doenlijk, de soorten documenten, Staten, tijdvakken en talen waarover het zich uitstrekt, te vermelden. Voor de toepassing van deze paragraaf is artikel 2, sub (ii) niet van toepassing.

43.7 *Opmerkingen betreffende eenheid van uitvinding*

Indien de aanvrager bijkomende taksen voor het internationale nieuwheidsonderzoek heeft betaald, dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dit te vermelden. Bovendien dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, wanneer het internationale nieuwheidsonderzoek alleen voor de hoofduitvinding (artikel 17, derde lid, onder a), is verricht aan te geven voor welke delen van de internationale aanvraag het nieuwheidsonderzoek wel en voor welke delen het niet is verricht.

43.8 *Ondertekening*

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient te worden ondertekend door een bevoegde functionaris van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

43.9 *Geen andere onderwerpen*

Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek dient geen andere onderwerpen te bevatten dan die opgesomd in de Regels 33.1 b) en c), 43.1, 2, 3, 5, 6, 7 en 8 en 44.2 a) en b) en de vermelding genoemd in artikel 17, tweede lid, onder b). In het bijzonder dient het geen oordelen, redeneringen, argumenten of toelichtingen te bevatten.

43.10 *Vorm*

De vormvoorschriften betreffende het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek worden voorgeschreven in de Administratieve Instructies.

Regel 44

Toezending van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, enz.

44.1 *Exemplaren van het verslag of de verklaring*

De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek zendt op dezelfde dag een exemplaar van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), toe aan het Internationale Bureau en een exemplaar aan de aanvrager.

44.2 *Titel of uittreksel*

a) Onverminderd het bepaalde onder de paragrafen b) en c) dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek te verklaren, dat de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek haar goedkeuring hecht aan de titel en het uittreksel zoals overgelegd door de aanvrager, dan wel vergezeld te gaan van de tekst van de titel en/of het uittreksel zoals ingevolge de Regels 37 en 38 opgesteld door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek.

b) Indien op het tijdstip waarop het internationale nieuwheidsonderzoek is voltooid, de toegestane termijn waarbinnen de aanvrager opmerkingen kan maken over voorstellen van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek ten aanzien van het uittreksel niet verstreken is, dient het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek te vermelden, dat het onvolledig is voor zover het uittreksel betreft.

c) Zodra de onder paragraaf b) bedoelde termijn is verstreken, brengt de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek het door haar goedgekeurde of opgestelde uittreksel ter kennis van het Internationale Bureau en van de aanvrager.

44.3 *Afschriften van aangehaalde literatuurplaatsen*

a) Het in artikel 20, derde lid, bedoelde verzoek kan op elk tijdstip worden ingediend gedurende 7 jaar vanaf de datum van internationale indiening waarop het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek betrekking heeft.

b) De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek kan verlangen, dat de partij (aanvrager of aangewezen bureau) die het verzoek indient, haar de kosten voor het maken en per post verzenden van de afschriften vergoedt. Het tarief van de kosten voor het maken van afschriften wordt bepaald in de in artikel 16, derde lid, onder b) genoemde overeenkomsten tussen de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en het Internationale Bureau.

c) Een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek die niet rechtstreeks afschriften naar een aangewezen bureau wenst te zenden, zendt een afschrift naar het Internationale Bureau en het Internationale Bureau handelt vervolgens zoals bepaald onder de paragrafen a) en b).

d) Een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek kan de verplichtingen genoemd onder a) tot en met c) vervullen door bemiddeling van een ander tegenover haar verantwoordelijk bureau.

Regel 45

Vertaling van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek
45.1 *Talen*

Verslagen van het internationale nieuwheidsonderzoek en verklaringen zoals bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), dienen, wanneer zij niet in het Engels zijn gesteld, in het Engels te worden vertaald.

Regel 46

Wijziging van conclusies bij het internationale bureau

46.1 *Termijn*

De in artikel 19 bedoelde termijn belooft 2 maanden, te rekenen van de datum waarop de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek aan het Internationale Bureau en aan de aanvrager toezendt, of, wanneer deze toezending plaatsvindt vóór het verstrijken van 14 maanden te rekenen van de datum van voorrang, 3 maanden te rekenen van de datum van deze toezending.

46.2 *Datering van wijzigingen*

De datum van ontvangst van een wijziging wordt door het Internationale Bureau geregistreerd en vermeld in iedere door hem uitgegeven publikatie of in ieder afschrift.

46.3 *Taal van wijzigingen*

Indien de internationale aanvraag is ingediend in een andere taal dan de taal waarin zij door het Internationale Bureau wordt gepubliceerd, dient een ingevolge artikel 19 aangebrachte wijziging te zijn gesteld in de taal waarin de internationale aanvraag is ingediend en in die waarin zij wordt gepubliceerd.

46.4 *Verklaring*

a) De verklaring bedoeld in artikel 19, eerste lid, dient te zijn gesteld in de taal waarin de internationale aanvraag wordt gepubliceerd en dient niet langer te zijn dan 500 woorden, indien zij in het Engels is gesteld of in die taal is vertaald.

b) De verklaring dient geen opmerkingen te bevatten over het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of over het belang van de in dat verslag genoemde aanhalingen. De verklaring kan alleen naar een in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek genoemde aanhaling verwijzen om aan te geven, dat een specifieke wijziging van de conclusies beoogt het bezwaar op grond van de aangehaalde literatuurplaats te ondervangen.

46.5 *Vorm van de wijzigingen*

a) Van de aanvrager wordt verlangd dat hij een vervangend blad overlegt voor elk blad conclusies dat, wegens een wijziging of wijzigingen ingevolge artikel 19, verschilt van het oorspronkelijk ingediende blad. De begeleidende brief bij de vervangende bladen dient de aandacht te vestigen op de verschillen tussen de vervangen en de vervangende bladen. Voor zover een wijziging leidt tot het vervallen van een gehele bladzijde, dient deze wijziging in een brief te worden medegedeeld.

b) Het Internationale Bureau vermeldt op elk vervangend blad het nummer van de internationale aanvraag en de datum waarop het is ontvangen en plaatst er het stempel van het Internationale Bureau op. Het dient in zijn dossiers de vervangende bladen, de begeleidende brief bij het vervangende blad of de vervangende bladen en brieven zoals bedoeld in de laatste zin van het bepaalde onder paragraaf a) te bewaren.

c) Het Internationale Bureau voegt een vervangend blad in het oorspronkelijke exemplaar en geeft, in het geval bedoeld in de laatste zin van het bepaalde onder paragraaf a) de doorhalingen in het oorspronkelijke exemplaar aan.

Regel 47

Mededeling aan de aangewezen bureaus

47.1 *Proceduur*

a) De mededeling bedoeld in artikel 20 geschiedt door het Internationale Bureau.

b) Deze mededeling dient onverwijld te geschieden nadat het Internationale Bureau wijzigingen van de aanvrager heeft ontvangen of een verklaring dat de aanvrager geen wijzigingen voor het Internationale Bureau wenst aan te brengen of, in elk geval, wanneer de in Regel 46.1 bepaalde termijn is verstreken. Wanneer de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek een verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a), heeft afgelegd dat geen verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek zal worden opgesteld, geschiedt de mededeling bedoeld in artikel 20, tenzij de internationale aanvraag is ingetrokken, binnen een maand na de datum waarop het Internationale Bureau door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van genoemde verklaring in kennis is gesteld; deze mededeling gaat vergezeld van een vermelding van de datum van de ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a), aan de aanvrager gezonden kennisgeving.

c) Het internationale Bureau zendt de aanvrager een kennisgeving waarin de aangewezen bureaus zijn vermeld waaraan de mededeling is gedaan, en de datum van deze mededeling. Deze kennisgeving dient op dezelfde dag te worden gezonden als de mededeling.

d) Elk aangewezen bureau ontvangt, wanneer het zulks verlangt, de verslagen van het internationale nieuwheidsonderzoek en de verklaringen bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), ook in de vertaling bedoeld in Regel 45.1

e) Wanneer een aangewezen bureau afstand heeft gedaan van het ingevolge artikel 20 bepaalde vereiste dienen de afschriften van de documenten die anders aan dat bureau zouden zijn toegezonden, op het verzoek van dat bureau of van de aanvrager op het tijdstip van de kennisgeving bedoeld onder paragraaf c) aan de aanvrager te worden gezonden.

47.2 *Afschriften*

a) De voor mededeling benodigde afschriften worden gemaakt door het Internationale Bureau.

b) Zij dienen op bladen van formaat A 4 te worden gemaakt.

47.3 *Talen*

De internationale aanvraag die wordt toegezonden ingevolge artikel 20, dient te zijn gesteld in de taal waarin zij wordt gepubliceerd, met dien verstande dat indien die taal verschilt van de taal waarin zij is ingediend, de aanvraag, op verzoek van het aangewezen bureau, dient te worden toegezonden, gesteld in een van deze talen of in beide.

Regel 48

Internationale publikatie

48.1 *Vorm*

a) De internationale aanvraag dient te worden gepubliceerd in de vorm van een brochure.

b) De bijzonderheden betreffende de vorm van de brochure en de methode van reproductie worden geregeld in de Administratieve Instructies.

48.2 *Inhoud*

a) De brochure dient te bevatten:

- (i) een genormaliseerde voorpagina,
- (ii) de beschrijving,
- (iii) de conclusies,
- (iv) de mogelijke tekeningen,

(v) onverminderd het bepaalde onder paragraaf g), het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a),

(vi) een verklaring ingediend ingevolge artikel 19, eerste lid, tenzij het Internationale Bureau vaststelt, dat de verklaring niet voldoet aan de bepalingen van Regel 46.4.

b) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf c) dient de voorpagina te bevatten:

(i) gegevens uit het aanvraagformulier en de andere gegevens die in de Administratieve Instructies zijn voorgeschreven,

(ii) een figuur of figuren wanneer de internationale aanvraag tekeningen bevat,

(iii) het uittreksel; indien het uittreksel in het Engels en in een andere taal is gesteld, dient de Engelse tekst voorop te staan.

c) Wanneer een verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a) is afgelegd, dient op de voorpagina zeer duidelijk naar dit feit te worden verwezen en hoeft deze geen tekening of uittreksel te bevatten.

d) De figuur of figuren bedoeld onder paragraaf b)(ii) dienen te worden gekozen zoals bepaald in Regel 8.2. Deze figuur of figuren kunnen op de voorpagina in verkleinde vorm worden gereproduceerd.

e) Indien er op de voorpagina niet voldoende ruimte is voor het gehele onder paragraaf b)(iii) bedoelde uittreksel, dient dit uittreksel te worden afgedrukt op de achterzijde van de voorpagina. Hetzelfde geldt voor de vertaling van het uittreksel, wanneer deze vertaling dient te worden gepubliceerd ingevolge Regel 48.3 c).

f) Indien de conclusies ingevolge artikel 19 zijn gewijzigd, bevat de publikatie de volledige tekst van de conclusies zoals ingediend en zoals gewijzigd, dan wel de volledige tekst van de conclusies zoals ingediend met vermelding van de wijziging. Een verklaring zoals bedoeld in artikel 19, eerste lid, dient eveneens te worden opgenomen, tenzij het Internationale Bureau vaststelt dat de verklaring niet voldoet aan de bepalingen van Regel 46.4. De datum van ontvangst van de gewijzigde conclusies door het Internationale Bureau dient te worden vermeld.

g) Indien op het tijdstip waarop de publikatie dient te geschieden, het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek nog niet beschikbaar is (bijvoorbeeld wegens publikatie op verzoek van de aanvrager zoals bepaald in de artikelen 21, tweede lid, onder b) en 64, derde lid, onder c), sub (i)), dient de brochure in plaats van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, een vermelding te bevatten dat dit verslag niet beschikbaar was en dat de brochure (die dan ook het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek bevat) opnieuw zal worden gepubliceerd, dan wel dat het verslag aan het internationale nieuwheidsonderzoek (wanneer het beschikbaar komt) afzonderlijk zal worden gepubliceerd.

h) Indien, op het tijdstip waarop de publikatie dient te geschieden, de termijn voor wijziging van de conclusies ingevolge artikel 19 niet is

verstrekken, dient de brochure dit feit te vermelden en aan te geven dat, indien de conclusies ingevolge artikel 19 mochten worden gewijzigd, onverwijld na zodanige wijziging de brochure (met de conclusies zoals gewijzigd) opnieuw zal worden gepubliceerd, dan wel dat een verklaring met alle wijzigingen zal worden gepubliceerd. In het laatste geval dienen ten minste de voorpagina en de conclusies opnieuw te worden gepubliceerd en, indien een verklaring ingevolge artikel 19, eerste lid, is ingediend, dient deze verklaring eveneens te worden gepubliceerd, tenzij het Internationale Bureau vaststelt dat de verklaring niet voldoet aan de bepalingen van Regel 46.4.

i) De Administratieve Instructies dienen de gevallen te bepalen waarin de verschillende mogelijkheden genoemd onder de paragrafen g) en h) van toepassing zijn. Deze bepaling is afhankelijk van de omvang en de ingewikkeldheid van de wijzigingen en/of omvang van de internationale aanvraag en de kostenfactoren.

48.3 Taal

a) Indien de internationale aanvraag is ingediend in het Duits, het Engels, het Frans, het Japans of het Russisch wordt deze aanvraag gepubliceerd in de taal waarin zij werd ingediend.

b) Indien de internationale aanvraag is ingediend in een andere taal dan het Duits, het Engels, het Frans, het Japans of het Russisch, dient deze aanvraag in een Engelse vertaling te worden gepubliceerd. De vertaling dient te worden gemaakt onder de verantwoordelijkheid van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, die verplicht is deze zo tijdig gereed te hebben, dat de mededeling ingevolge artikel 20 kan geschieden op de voorgeschreven datum of, indien de internationale publikatie op een eerder tijdstip dient te geschieden dan genoemde mededeling, dat de internationale publikatie op de voorgeschreven datum mogelijk is.

Niettegenstaande Regel 16.1 a) kan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van de aanvrager een taks voor de vertaling innen. De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek dient de aanvrager in de gelegenheid te stellen tot het maken van opmerkingen over de concept-vertaling. De Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek bepaalt hiervoor een onder de omstandigheden redelijke termijn. Indien er geen tijd is rekening te houden met de opmerkingen van de aanvrager voordat de vertaling wordt toegezonden of indien er een verschil van mening bestaat tussen de aanvrager en genoemde Instantie ten aanzien van de juiste vertaling, kan de aanvrager een afschrift van zijn opmerkingen, of van wat daarvan is overgebleven, toezenden aan het Internationale Bureau en aan elk aangewezen bureau waaraan de vertaling was toegezonden. Het Internationale Bureau publiceert de voornaamste inhoud van de opmerkingen, te zamen met de vertaling van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of na de publikatie van deze vertaling.

c) Indien de internationale aanvraag wordt gepubliceerd in een andere taal dan het Engels dienen het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), en het uittreksel zowel in die taal als in het Engels te worden gepubliceerd. De vertalingen dienen te worden gemaakt onder de verantwoordelijkheid van het Internationale Bureau.

48.4 Vervroegde publikatie op verzoek van de aanvrager

a) Wanneer de aanvrager verzoekt om publikatie ingevolge de artikelen 21, tweede lid, onder b) en 64, derde lid, onder c), sub (i), en het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, of de verklaring bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder a), nog niet beschikbaar is voor publikatie te zamen met de internationale aanvraag, int het internationale Bureau een speciale publikatietaks waarvan het bedrag in de Administratieve Instructies wordt vastgesteld.

b) Publikatie ingevolge de artikelen 21, tweede lid, onder b) en 64, derde lid, onder c), sub (i), dient te worden verricht door het Internationale Bureau en wel onverwijld nadat de aanvrager daarom heeft verzocht en, wanneer ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) een bijzondere taks is verschuldigd, na ontvangst van deze taks.

48.5 Kennisgeving van nationale publikatie

Wanneer de publikatie van de internationale aanvraag door het Internationale Bureau wordt beheerst door artikel 64, derde lid, onder c), sub (ii), dient het betrokken nationale bureau, onverwijld na het verichten van de in die bepaling bedoelde nationale publikatie, het Internationale Bureau van deze nationale publikatie in kennis te stellen.

48.6 Aankondiging van bepaalde feiten

a) Indien een kennisgeving ingevolge Regel 29.1 (ii) het Internationale Bureau bereikt op een later tijdstip dan dat waarop zij de internationale publikatie van de internationale aanvraag kon voorkomen, dient het Internationale Bureau onverwijld een aankondiging in het mededelingenblad te plaatsen waarin de voornaamste inhoud van deze kennisgeving wordt weergegeven.

b) De voornaamste inhoud van een kennisgeving ingevolge Regels 29.2 of 51.4 dient in het mededelingenblad te worden gepubliceerd en, indien de kennisgeving het Internationale Bureau bereikt voordat de voorbereidingen voor de publikatie van de brochure zijn voltooid, ook in de brochure.

c) Indien de internationale aanvraag na haar internationale publikatie wordt ingetrokken, dient dit feit in het mededelingenblad te worden bekendgemaakt.

Regel 49

Talen van vertalingen en bedragen van taksen ingevolge artikel 22, eerste en tweede lid

49.1 Kennisgeving

a) Een Verdragsluitende Staat die verlangt dat ingevolge artikel 22 een vertaling wordt verstrekt of een nationale taks wordt betaald, of beide, geeft het Internationale Bureau kennis van:

- (i) de talen waaruit en de taal waarin hij vertaling verlangt,
- (ii) het bedrag van de nationale taks.

b) Een kennisgeving ontvangen door het Internationale Bureau ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) wordt door het Internationale Bureau onverwijld bekendgemaakt in het mededelingenblad.

c) Indien de onder paragraaf a) gestelde vereisten later veranderen, dienen deze veranderingen door de Verdragsluitende Staat ter kennis te worden gebracht van het Internationale Bureau en dit Bureau maakt de kennisgeving onverwijld bekend in het mededelingenblad. Indien de verandering inhoudt dat vertaling is vereist in een taal die vóór de verandering niet was vereist, geldt deze verandering slechts ten aanzien van internationale aanvragen die meer dan 2 maanden na de bekendmaking van de kennisgeving in het mededelingenblad worden ingediend. In de andere gevallen wordt de datum waarop een verandering ingaat, bepaald door de Verdragsluitende Staat.

49.2 Talen

De taal waarin een vertaling kan worden verlangd, moet een officiële taal van het aangewezen bureau zijn. Indien er meer dan één officiële taal is, kan geen vertaling worden geëist, indien de internationale aanvraag in een van deze talen is gesteld. Indien er meer dan één officiële taal is en een vertaling moet worden verstrekt, kan de aanvrager een van deze talen kiezen. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf kan, indien er meer dan één officiële taal is, maar de nationale wetgeving het gebruik van een dezer talen voorschrijft voor vreemde-lingen, een vertaling in die taal worden geëist.

49.3 Verklaringen ingevolge artikel 19

Voor de toepassing van artikel 22 en van de onderhavige Regel wordt een ingevolge artikel 19, eerste lid, afgelegde verklaring als een deel van de internationale aanvraag beschouwd.

Regel 50

Bevoegdheid ingevolge artikel 22, derde lid

50.1 Uitoefening van bevoegdheid

a) Een Verdragsluitende Staat die een termijn toestaat welke later verstrijkt dan de in artikel 22, eerste of tweede lid, bepaalde termijnen, dient het Internationale Bureau de vastgestelde termijnen mede te delen.

b) Een door het Internationale Bureau ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) ontvangen mededeling wordt door het Internationale Bureau onverwijld bekendgemaakt in het mededelingenblad.

c) Mededelingen over de verkorting van de voordien vastgestelde termijn hebben rechtsgevolgen voor de internationale aanvragen, ingediend na het verstrijken van 3 maanden na de datum waarop de mededeling door het Internationale Bureau is bekendgemaakt.

d) Mededelingen over de verlenging van de voordien vastgestelde termijn worden van kracht op het tijdstip van de bekendmaking door het Internationale Bureau in het mededelingenblad ten aanzien van internationale aanvragen die op dat tijdstip aanhangig zijn of die na de datum van deze bekendmaking zijn ingediend, dan wel, indien de Verdragsluitende Staat die de mededeling doet een latere datum vaststelt, met ingang van die latere datum.

Regel 51

Bestudering door aangewezen bureaus

51.1 Termijn voor indiening van het verzoek afschriften te zenden

De termijn bedoeld in artikel 25, eerste lid, onder c), is 2 maanden te rekenen van de datum van de kennisgeving gezonden aan de aanvrager ingevolge de Regels 20.7 (i), 24.2 b), 29.1 a) (ii) of 29.1 b).

51.2 Afschrift van de kennisgeving

Wanneer de aanvrager, nadat hij een negatieve beslissing ingevolge artikel 11, eerste lid, heeft ontvangen, het Internationale Bureau ingevolge artikel 25, eerste lid, verzoekt, afschriften van het dossier van de beweerde internationale aanvraag toe te zenden aan een bureau dat hij heeft gepoogd aan te wijzen, dient hij aan zijn verzoek een afschrift te hechten van de kennisgeving bedoeld in Regel 20.7 (i).

51.3 Termijn voor betaling van de nationale taks en verstrekking van een vertaling

De termijn bedoeld in artikel 25, tweede lid, onder a) verstrijkt op hetzelfde tijdstip als de termijn voorgeschreven in Regel 51.1.

51.4 Kennisgeving aan het Internationale Bureau

Wanneer ingevolge artikel 25, tweede lid, het bevoegde aangewezen bureau beslist dat de weigering, verklaring of bevinding bedoeld in artikel 25, eerste lid, niet gerechtvaardigd was, dient het Internationale Bureau onverwijld er van in kennis te stellen, dat het de internationale aanvraag zal behandelen alsof de vergissing of het verzuim bedoeld in artikel 25, tweede lid, zich niet had voorgedaan.

Regel 52

Wijziging van de conclusies, de beschrijving en de tekeningen voor aangewezen bureaus

52.1 Termijn

a) In een aangewezen Staat waar de behandeling of beoordeling zonder speciaal verzoek begint, dient de aanvrager, indien hij zulks wenst, het recht ingevolge artikel 28 uit te oefenen binnen een maand nadat aan de vereisten ingevolge artikel 22 is voldaan, met dien verstande dat, indien de mededeling ingevolge Regel 47.1 niet vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 22 van toepassing zijnde termijn is gedaan, hij genoemd recht dient uit te oefenen uiterlijk 4 maanden na deze datum van verstrijken. In beide gevallen kan de aanvrager dit recht op elk ander tijdstip uitoefenen, indien de nationale wetgeving van de genoemde Staat zulks toestaat.

b) In een aangewezen Staat waarin de nationale wetgeving bepaalt dat de beoordeling slechts op speciaal verzoek begint, dient de termijn waarbinnen of het tijdstip waarop de aanvrager het recht ingevolge artikel 28 kan uitoefenen dezelfde of hetzelfde te zijn als die welke bij de nationale wetgeving is bepaald voor de indiening van wijzigingen in het geval van beoordeling, op speciaal verzoek, van nationale aanvragen, met dien verstande dat deze termijn niet mag zijn verstreken vóór, of dit tijdstip niet mag vallen vóór, het verstrijken van de ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) van toepassing zijnde termijn.

DEEL C

Voorschriften betreffende hoofdstuk II van het Verdrag

Regel 53

Het verzoek

53.1 Vorm

- Het verzoek dient te worden gesteld op een gedrukt formulier.
- Exemplaren van gedrukte formulieren worden door de ontvangende bureaus gratis aan de aanvragers verstrekt.
- De nadere bijzonderheden van de formulieren worden voorgeschreven in de Administratieve Instructies.
- Het verzoek dient te worden ingediend in twee eensluitende exemplaren.

53.2 Inhoud

- Het verzoek dient te bevatten:
 - een verzoek,
 - gegevens betreffende de aanvrager en de gemachtigde, indien er een gemachtigde is,
 - gegevens over de internationale aanvraag waarop zij betrekking heeft,
 - keuze van Staten.
- Het verzoek dient te zijn ondertekend.

53.3 Het verzoek

Het verzoek dient de volgende strekking te hebben en bij voorkeur als volgt te luiden: „Verzoek ingevolge artikel 31 van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien: De ondergetekende verzoekt dat de hieronder nader aangegeven internationale aanvraag zal worden onderworpen aan een internationale voorlopige beoordeling overeenkomstig het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien”.

53.4 De aanvrager

Ten aanzien van de gegevens betreffende de aanvrager zijn de Regels 4.4 en 4.16 van toepassing en is Regel 4.5 van overeenkomstige toepassing.

53.5 De gemachtigde

Indien er een gemachtigde is aangewezen, zijn de Regels 4.4, 4.7 en 4.16 van toepassing en is Regel 4.8 van overeenkomstige toepassing.

53.6 Gegevens over de internationale aanvraag

De internationale aanvraag dient te worden aangegeven door de naam van het ontvangende bureau waar de internationale aanvraag werd ingediend, de naam en het adres van de aanvrager, de titel van de uitvinding en, wanneer de datum van internationale indiening en het nummer van de internationale aanvraag aan de aanvrager bekend zijn, die datum en dat nummer.

53.7 Keuze van Staten

Het verzoek dient onder de aangewezen Staten tenminste één Verdragsluitende Staat, die gebonden is door Hoofdstuk II van het Verdrag, te noemen als gekozen Staat.

53.8 Ondertekening

Het verzoek dient door de aanvrager te worden ondertekend.

Regel 54

De aanvrager die bevoegd is een verzoek te doen

54.1 Woonplaats en nationaliteit

De woonplaats of nationaliteit van de aanvrager wordt, voor de toepassing van artikel 31, tweede lid, bepaald overeenkomstig de Regels 18.1 en 18.2.

54.2 Meer dan één aanvrager: dezelfde voor alle gekozen Staten

Indien alle aanvragers aanvragers zijn voor alle gekozen Staten, bestaat het recht een verzoek ingevolge artikel 31, tweede lid, te doen indien althans een van hen is:

- inwoner of onderdaan van een Verdragsluitende Staat die is gebonden door Hoofdstuk II, en de internationale aanvraag is ingediend in overeenstemming met artikel 31, tweede lid, onder a), of
- een persoon die bevoegd is een verzoek ingevolge artikel 31, tweede lid, onder b), in te dienen en de internationale aanvraag is ingediend zoals bepaald in het besluit van de Algemene Vergadering.

54.3 Meer dan één aanvrager: verschillend voor verschillende gekozen Staten

a) Voor verschillende gekozen Staten kunnen verschillende aanvragers worden aangegeven, mits voor elke gekozen Staat ten minste één van de voor die Staat vermelde aanvragers is:

- inwoner of onderdaan van een Verdragsluitende Staat die is gebonden door Hoofdstuk II, en de internationale aanvraag is ingediend zoals bepaald in artikel 31, tweede lid, onder a), of
- een persoon die bevoegd is een verzoek ingevolge artikel 31, tweede lid, onder b), in te dienen en de internationale aanvraag is ingediend zoals bepaald in het besluit van de Algemene Vergadering.

b) Indien ten aanzien van een gekozen Staat niet is voldaan aan het vereiste gesteld onder paragraaf a) wordt de keuze van die Staat als niet gedaan beschouwd.

54.4 Verandering in de persoon of de naam van de aanvrager

Een verandering in de persoon of de naam van de aanvrager dient, op verzoek van de aanvrager of het ontvangende bureau, te worden geregistreerd door het Internationale Bureau, dat de betrokken Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en de gekozen bureaus daarvan in kennis stelt.

Regel 55

Talen (internationale voorlopige beoordeling)

55.1 Het verzoek

Het verzoek dient te zijn gesteld in de taal van de internationale aanvraag of, wanneer ingevolge Regel 55.2 een vertaling is vereist, in de taal van die vertaling.

55.2 De internationale aanvraag

a) Indien de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling geen deel uitmaakt van hetzelfde nationale bureau of dezelfde intergouvernementele organisatie als de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en indien de internationale aanvraag in een andere taal is gesteld dan de taal of een van de talen aangegeven in de overeenkomst, gesloten tussen het Internationale Bureau en de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling die bevoegd is tot de internationale voorlopige beoordeling, kan de laatste verlangen dat de aanvrager een vertaling van die aanvraag overlegt.

b) De vertaling dient te worden overgelegd uiterlijk op de laatste van de volgende twee data:

- de datum waarop de termijn ingevolge Regel 46.1 verstrijkt,
 - de datum waarop het verzoek wordt ingediend.
- c) De vertaling dient een verklaring te bevatten dat zij naar beste weten van de aanvrager volledig en getrouw is. Deze verklaring dient door de aanvrager te zijn ondertekend.

d) Indien niet aan het bepaalde onder de paragrafen b) en c) is voldaan nodigt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de aanvrager uit daaraan te voldoen binnen een maand na de datum van de uitnodiging. Indien de aanvrager nalaat zulks te doen wordt het verzoek als niet ingediend beschouwd en stelt de Instantie voor de Interna-

tionale Voorlopige Beoordeling de aanvrager en het Internationale Bureau daarvan in kennis.

Regel 56

Latere keuzen

56.1 *Keuzen die later worden ingediend dan het verzoek*

De keuze van niet in het verzoek genoemde Staten dient te geschieden door middel van een door de aanvrager ondertekende en ingediende kennisgeving en dient de internationale aanvraag en het verzoek aan te geven.

56.2 *Gegevens over de internationale aanvraag*

De internationale aanvraag dient te worden aangegeven zoals bepaald in Regel 53.6.

56.3 *Gegevens over het verzoek*

Het verzoek dient te worden aangegeven met de datum waarop het is ingediend en met de naam van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling waaraan het is voorgelegd.

56.4 *Vorm van latere keuzen*

De latere keuzen dienen bij voorkeur te worden gedaan op een gedrukt formulier dat gratis aan aanvragers wordt verstrekt. Indien het niet op zulk een formulier wordt gedaan, dient het bij voorkeur als volgt te luiden: „Met betrekking tot de internationale aanvraag ingediend bij . . . op . . . onder Nr. . . . door . . . (aanvrager) (en het verzoek om internationale voorlopige beoordeling ingediend op . . . bij . . .), kiest de ondergetekende de volgende bijkomende Sta(a)t(en) ingevolge artikel 31 van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien . . .”

56.5 *Taal van latere keuze*

De latere keuze dient te zijn gesteld in de taal van het verzoek.

Regel 57

De behandelingstaks

57.1 *Vereiste van betaling*

Voor elk verzoek om een internationale voorlopige beoordeling is een taks ten gunste van het Internationale Bureau („behandelingstaks”) verschuldigd.

57.2 *Bedrag*

a) Het bedrag van de behandelingstaks is US \$ 14,00 of 60 Zwitserse frank, verhoogd met zoveel maal hetzelfde bedrag als het aantal talen waarin het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, krachtens artikel 36, tweede lid, door het Internationale Bureau moet worden vertaald.

b) Wanneer, wegens een latere keuze of keuzen, het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, krachtens artikel 36, tweede lid, door het Internationale Bureau moet worden vertaald in één of meer bijkomende talen, is een aanvulling op de behandelingstaks verschuldigd, die US \$ 14,00 of 60 Zwitserse frank bedraagt voor elke bijkomende taal.

57.3 *Wijze en tijdstip van betaling*

a) Onverminderd het bepaalde onder paragraaf b) wordt de behandelingstaks geïnd door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling waarbij het verzoek is ingediend en is zij verschuldigd op het tijdstip waarop het verzoek wordt ingediend.

b) Aanvullingen op de behandelingstaks ingevolge Regel 57.2 b) worden geïnd door het Internationale Bureau en zijn verschuldigd op het tijdstip waarop de latere keuze wordt ingediend.

c) De behandelingstaks dient te worden betaald in de valuta voorgeschreven door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling waarbij het verzoek is ingediend, met dien verstande dat deze taks, wanneer zij door die instantie wordt overgemaakt aan het Internationale Bureau, vrij inwisselbaar in Zwitserse valuta dient te zijn.

d) Een aanvulling op de behandelingstaks dient te worden betaald in Zwitserse valuta.

57.4 *Niet-betaling (behandelingstaks)*

a) Wanneer de behandelingstaks niet wordt betaald overeenkomstig de Regels 57.2 a) en 57.3 a) en c), nodigt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de aanvrager uit de taks te betalen binnen een maand te rekenen van de datum van de uitnodiging.

b) Indien de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt het verzoek beschouwd als te zijn ontvangen op de datum waarop de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de taks ontvangt tenzij een latere datum van toepassing is ingevolge Regel 60.1 b).

c) Indien de aanvrager niet binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt het verzoek als niet ingediend beschouwd.

57.5 *Niet-betaling (aanvulling op de behandelingstaks)*

a) Wanneer de aanvulling op de behandelingstaks niet wordt betaald overeenkomstig de Regels 57.2 b) en 57.3 b) en d), nodigt het Internationale Bureau de aanvrager uit de aanvulling te betalen binnen een maand vanaf de uitnodiging.

b) Indien de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt de latere keuze beschouwd als te zijn ontvangen op de datum waarop het Internationale Bureau de aanvulling ontvangt, tenzij een latere datum van toepassing is ingevolge Regel 60.2 b).

c) Indien de aanvrager niet binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt de latere keuze als niet ingediend beschouwd.

57.6 *Terugbetaling*

In geen geval wordt de behandelingstaks, met inbegrip van aanvullingen daarop, terugbetaald.

Regel 58

De taks voor voorlopige beoordeling

58.1 *Het recht een taks te vragen*

a) Elke Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kan verlangen dat de aanvrager te haren gunste een taks betaalt („taks voor voorlopige beoordeling”) voor het verrichten van de internationale voorlopige beoordeling en voor het vervullen van alle andere taken die ingevolge het Verdrag en dit Reglement aan Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zijn opgedragen.

b) Het bedrag en de vervaldatum van de taks voor voorlopige beoordeling, indien verschuldigd, worden vastgesteld door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, met dien verstande dat de vervaldatum niet eerder valt dan de vervaldatum van de behandelingstaks.

c) De taks voor voorlopige beoordeling dient rechtstreeks aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling te worden betaald. Wanneer deze Instantie een nationaal bureau is, dient de taks te worden betaald in de door dat bureau voorgeschreven valuta en wanneer de Instantie een intergouvernementele organisatie is, dient de taks te worden betaald in de valuta van de Staat waarin de intergouvernementele organisatie is gevestigd of in een andere valuta die vrij inwisselbaar is in de valuta van de genoemde Staat.

Regel 59

De bevoegde instantie voor de internationale voorlopige beoordeling

59.1 *Verzoeken ingevolge artikel 31, tweede lid, onder a)*

Met betrekking tot verzoeken gedaan ingevolge artikel 31, tweede lid, onder a), dient elke Verdragsluitende Staat die is gebonden door de bepalingen van Hoofdstuk II, overeenkomstig de van toepassing zijnde overeenkomst bedoeld in artikel 32, tweede en derde lid, het Internationale Bureau in kennis te stellen, welke Instantie of Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling bevoegd is of zijn voor de internationale voorlopige beoordeling van internationale aanvragen ingediend bij het nationale bureau van die Staat of, in het geval bepaald in Regel 19.1 b), bij het nationale bureau van een andere Staat of een intergouvernementele organisatie die voor genoemd bureau optreedt, en het Internationale Bureau maakt deze inlichtingen onverwijld bekend. Wanneer meer dan één Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling bevoegd is, zijn de bepalingen van Regel 35.2 van overeenkomstige toepassing.

59.2 *Verzoeken ingevolge artikel 31, tweede lid, onder b)*

Met betrekking tot verzoeken gedaan ingevolge artikel 31, tweede lid, onder b), geeft de Algemene Vergadering, bij het aanwijzen van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling die bevoegd is voor internationale aanvragen ingediend bij een nationaal bureau dat een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling is, de voorkeur aan die Instantie; indien het nationale bureau geen Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling is, dient de Algemene Vergadering de voorkeur te geven aan de door dat bureau aanbevolen Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

Regel 60

Bepaalde gebreken in het verzoek of de keuzen

60.1 *Gebreken in het verzoek*

a) Indien het verzoek niet voldoet aan de vereisten neergelegd in de Regels 53 en 55, nodigt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de aanvrager uit de gebreken te verbeteren binnen een maand na de datum van de uitnodiging.

b) Indien de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt het verzoek beschouwd te zijn ontvangen op de datum waarop de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de verbetering ontvangt of, wanneer de behandelingstaks ingevolge Regel 57.4 b) op een latere datum is ontvangen, op die datum.

c) Indien de aanvrager niet binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt het verzoek als niet ingediend beschouwd.

d) Indien het gebrek door het Internationale Bureau wordt opgemerkt, dient dit het gebrek onder de aandacht te brengen van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, die dan handelt zoals bepaald onder de paragrafen a) tot en met c).

60.2 Gebreken in latere keuzen

a) Indien de latere keuze niet voldoet aan de vereisten van Regel 56, nodigt het Internationale Bureau de aanvrager uit de gebreken te verbeteren binnen een maand te rekenen van de datum van de uitnodiging.

b) Indien de aanvrager binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt de latere keuze beschouwd te zijn ontvangen op de datum waarop het Internationale Bureau de verbetering ontvangt, of, wanneer de aanvulling op de behandelingstaks ingevolge Regel 57.5 b) op een latere datum wordt ontvangen, op die datum.

c) Indien de aanvrager niet binnen de voorgeschreven termijn aan de uitnodiging gevolg geeft, wordt de latere keuze als niet ingediend beschouwd.

60.3 Pogingen tot keuzen

Indien de aanvrager heeft gepoogd een Staat te kiezen die geen aangewezen Staat is of niet is gebonden door Hoofdstuk II, wordt deze poging als niet gedaan beschouwd en stelt het Internationale Bureau de aanvrager hiervan in kennis.

Regel 61

Kennisgeving van het verzoek en de keuzen

61.1 Kennisgevingen aan het Internationale Bureau, de aanvrager en de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

a) De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling vermeldt op beide exemplaren van het verzoek de datum van ontvangst of, wanneer van toepassing, de datum bedoeld in Regel 60.1 b). De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zendt het oorspronkelijke exemplaar onverwijld toe aan het Internationale Bureau. Zij bewaart het andere exemplaar in haar dossiers.

b) De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling stelt de aanvrager onverwijld schriftelijk in kennis van de datum van ontvangst van het verzoek. Wanneer het verzoek ingevolge de Regels 57.4 c) of 60.1 c) als niet ingediend is beschouwd, stelt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de aanvrager daarvan in kennis.

c) Het Internationale Bureau stelt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en de aanvrager onverwijld in kennis van de ontvangst, en de datum van ontvangst, van een latere keuze. Die datum is de werkelijke datum van ontvangst door het Internationale Bureau of, wanneer van toepassing, de datum bedoeld in Regel 60.2 b). Wanneer de latere keuze ingevolge de Regels 57.5 c) of 60.2 c) als niet ingediend wordt beschouwd, stelt het Internationale Bureau de aanvrager daarvan in kennis.

61.2 Kennisgevingen aan gekozen bureaus

a) De kennisgeving bedoeld in artikel 31, zevende lid, wordt verricht door het Internationale Bureau.

b) De kennisgeving vermeldt het nummer en de indieningsdatum van de internationale aanvraag, de naam van de aanvrager, de naam van het ontvangende bureau, de indieningsdatum van de aanvraag op grond waarvan een recht van voorrang is ingeroepen (wanneer een recht van voorrang is ingeroepen), de datum van ontvangst van het verzoek door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en – in geval van latere keuzen – de datum van ontvangst van de latere keuze door het Internationale Bureau.

c) De kennisgeving wordt onverwijld na het verstrijken van de 18de maand na de datum van voorrang, of, indien het verslag van de internationale voorlopige beoordeling eerder wordt toegezonden, dan tegelijkertijd met dat verslag, aan het gekozen bureau toegezonden. Keuzen verricht na deze kennisgeving worden onverwijld nadat zij zijn gedaan, medegedeeld.

61.3 Mededeling aan de aanvrager

Het Internationale Bureau deelt de aanvrager schriftelijk mede dat het de kennisgeving bedoeld in Regel 61.2 heeft gedaan. Tegelijkertijd deelt het hem, ten aanzien van elke gekozen Staat, de ingevolge artikel 39, eerste lid, onder b), van toepassing zijnde termijnen mede.

Regel 62

Afschrift voor de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

62.1 De internationale aanvraag

a) Wanneer de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling deel uitmaakt van hetzelfde nationale bureau of dezelfde intergouvernementele organisatie als de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, dient hetzelfde dossier te worden gebruikt voor het internationale nieuwheidsonderzoek en de internationale voorlopige beoordeling.

b) Wanneer de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek geen deel uitmaakt van hetzelfde nationale bureau of dezelfde intergouvernementele organisatie als de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, dient het Internationale Bureau, onverwijld na ontvangst van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of, indien het verzoek is ontvangen na het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, onverwijld na de ontvangst van dit verzoek, een afschrift van de internationale aanvraag en van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek toe te zenden aan de genoemde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling. In gevallen waarin in plaats van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek een verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, is afgegeven, worden de verwijzingen naar het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek in de voorgaande zin beschouwd als verwijzingen naar genoemde verklaring.

62.2 Wijzigingen

a) Een wijziging ingediend ingevolge artikel 19 wordt door het Internationale Bureau onverwijld toegezonden aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling. Indien op het tijdstip van indiening van deze wijzigingen reeds een verzoek om een internationale voorlopige beoordeling is ingediend, behoort de aanvrager op hetzelfde tijdstip waarop hij de wijzigingen bij het Internationale Bureau indient, ook een afschrift van deze wijzigingen in te dienen bij de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

b) Indien de termijn voor de indiening van wijzigingen ingevolge artikel 19 (zie Regel 46.1) is verstreken zonder dat de aanvrager wijzigingen ingevolge dat artikel heeft ingediend, of indien de aanvrager heeft verklaard, dat hij geen wijzigingen ingevolge dat artikel wenst aan te brengen stelt het Internationale Bureau de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling hiervan in kennis.

Regel 63

Minimumvereisten voor autoriteiten voor de internationale voorlopige beoordeling

63.1 Omschrijving van de minimumvereisten

De in artikel 32, derde lid, bedoelde minimumvereisten zijn de volgende:

(i) het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie moet ten minste 100 personeelsleden met een volledige dagtaak in dienst hebben die over voldoende technische bekwaamheden beschikken om beoordelingen te verrichten;

(ii) dat bureau of die organisatie moet onmiddellijk kunnen beschikken over ten minste de minimumdocumentatie bedoeld in Regel 34, op de juiste wijze gerangschikt voor beoordelingen;

(iii) dat bureau of die organisatie moet een staf hebben die in staat is beoordelingen op de vereiste technische gebieden te verrichten en die de talenkennis bezit om althans die talen te begrijpen waarin de in Regel 34 bedoelde minimumdocumentatie is gesteld of vertaald.

Regel 64

De stand van de techniek voor de internationale voorlopige beoordeling

64.1 Stand van de techniek

a) Voor de toepassing van artikel 33, tweede en derde lid, wordt alles wat, waar ook ter wereld, ter beschikking van het publiek is gesteld door middel van schriftelijke publikatie (met inbegrip van tekeningen en andere illustraties) als stand van de techniek beschouwd, mits dit ter beschikking stellen van het publiek plaatsvond voor de van belang zijnde datum.

b) Voor de toepassing van het bepaalde onder paragraaf a) is de van belang zijnde datum:

(i) onverminderd het bepaalde sub (ii), de datum van internationale indiening van de internationale aanvraag ten aanzien waarvan een internationale voorlopige beoordeling wordt verricht;

(ii) wanneer voor de in internationale voorlopige beoordeling zijnde internationale aanvraag een rechtsgeldig beroep op voorrang wordt gedaan op grond van een eerdere aanvraag, de indieningsdatum van die eerdere aanvraag.

64.2 Niet-schriftelijke openbaarstellingen

In gevallen waarin het ter beschikking stellen van het publiek plaatsvond door middel van een mondelinge uiteenzetting, een gebruik, een tentoonstelling of op andere niet-schriftelijke wijze („niet schriftelijke openbaarstelling”) voor de van belang zijnde datum zoals omschreven in Regel 64.1 b) en de datum van deze niet-schriftelijke openbaarstelling is aangegeven in een schriftelijke publikatie die na de van belang zijnde datum ter beschikking van het publiek is gesteld, wordt de niet-schriftelijke openbaarstelling voor de toepassing van artikel 33, tweede en derde lid, niet tot de stand van de techniek gerekend. Niettemin dient het verslag van de internationale voorlopige beoordeling de aandacht op deze niet-schriftelijke openbaarstelling te vestigen op de wijze bepaald in Regel 70.9.

64.3 Bepaalde gepubliceerde literatuurpluutsen

In gevallen waarin een aanvraag die, of een octrooi dat voor de toepassing van artikel 33, tweede en derde lid, zou behoren tot de stand van de techniek, indien zij of het zou zijn gepubliceerd voor de van belang

zijnde datum, doch is ingediend voor de van belang zijnde datum of daarvoor een recht van voorrang is ingeroepen op grond van een eerdere aanvraag die was ingediend voor de van belang zijnde datum, wordt een zodanige gepubliceerde aanvraag of een zodanig octrooi voor de toepassing van artikel 33, tweede en derde lid, niet tot de stand van de techniek gerekend. Niettemin dient het verslag van de internationale voorlopige beoordeling de aandacht op een zodanige aanvraag of een zodanig octrooi te vestigen op de wijze bepaald in Regel 70.10.

Regel 65

Uitvinderswerkzaamheid of niet voor de hand liggen

65.1 *Samenhang met de stand van de techniek*

Voor de toepassing van artikel 33, derde lid, wordt bij de internationale voorlopige beoordeling rekening gehouden met de samenhang tussen een bepaalde conclusie en de stand van de techniek in zijn geheel. Er dient rekening te worden gehouden met de samenhang van de conclusie niet alleen met afzonderlijke literatuurplaatsen of afzonderlijk daarvan beschouwde delen, maar ook met haar samenhang met combinaties van deze literatuurplaatsen of delen van literatuurplaatsen, wanneer deze combinaties voor een deskundige voor de hand liggen.

65.2 *Van belang zijnde datum*

Voor de toepassing van artikel 33, derde lid, is de van belang zijnde datum voor de beoordeling van uitvinderswerkzaamheid (het niet voor de hand liggen) de in Regel 64.1 voorgeschreven datum.

Regel 66

Procedure voor de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

66.1 *Grondslag van de internationale voorlopige beoordeling*

Voor dat de internationale voorlopige beoordeling begint, kan de aanvrager overeenkomstig artikel 34, tweede lid, onder *b*), wijzigingen aanbrengen en de internationale voorlopige beoordeling wordt aanvankelijk gericht op de conclusies, de beschrijving en de tekeningen, zoals vervat in de internationale aanvraag op het tijdstip waarop het internationale voorlopige onderzoek begint.

66.2 *Eerste schriftelijke oordeel van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling*

a) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling (i) van oordeel is dat de internationale aanvraag een van de gebreken heeft, beschreven in artikel 34, vierde lid,

(ii) van oordeel is dat het verslag van de internationale voorlopige beoordeling negatief dient te zijn ten aanzien van enige conclusie omdat de uitvinding waarvoor daarin bescherming wordt gevraagd niet nieuw lijkt te zijn, niet op uitvinderswerkzaamheid lijkt te berusten (niet voor de hand lijkt te liggen) of niet vatbaar lijkt voor toepassing op het gebied van de nijverheid,

(iii) opmerkt dat er een gebrek is in de vorm of de inhoud van de internationale aanvraag ingevolge het Verdrag of dit Reglement,

(iv) van oordeel is dat enige wijziging verder gaat dan is geopenbaard in de internationale aanvraag zoals deze is ingediend, of

(v) het verslag van de internationale voorlopige beoordeling vergezeld wenst te doen gaan van opmerkingen of er de duidelijkheid van de conclusies, de beschrijving en de tekeningen of de vraag of de conclusies ten volle door de beschrijving worden ondersteund, dient genoemde Instantie de aanvrager daarvan schriftelijk in kennis te stellen.

b) De kennisgeving dient een volledige uiteenzetting te geven van de redenen voor het oordeel van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

c) In de kennisgeving wordt de aanvrager uitgenodigd een schriftelijk antwoord in te dienen, waar passend vergezeld van wijzigingen of verbeteringen.

d) In de kennisgeving dient een termijn voor het antwoord te worden bepaald. De termijn dient gegeven te worden omstandigheden redelijk te zijn. Zij dient normaal 2 maanden te belopen na de datum van de kennisgeving. In geen geval dient zij korter te zijn dan een maand na genoemde datum. Zij dient ten minste 2 maanden na de genoemde datum te belopen, wanneer het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek tegelijkertijd met de kennisgeving wordt toegezonden. In geen geval dient zij langer te zijn dan 3 maanden na de genoemde datum.

66.3 *Formeel antwoord aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling*

a) De aanvrager kan aan de in Regel 66.2 *c*) bedoelde uitnodiging van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling gehoor geven door wijzigingen of verbeteringen aan te brengen, of - indien hij het niet eens is met het oordeel van die Instantie - door argumenten aan te voeren, al naar het geval, dan wel beide doen.

b) Een antwoord dient rechtstreeks bij de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling te worden ingediend.

66.4 *Bijkomende gelegenheid voor wijziging of verbetering*

a) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling een of meer bijkomende schriftelijke oordelen wenst te geven, kan zij zulks doen; in dit geval zijn de Regels 66.2 en 66.3 van toepassing.

b) Op verzoek van de aanvrager kan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling hem één of meer bijkomende gelegenheden bieden om wijzigingen of verbeteringen in te dienen.

66.5 *Wijziging*

Een andere verandering dan de rechtzetting van duidelijke transcriptiefouten in de conclusies, de beschrijving of de tekeningen, met inbegrip van het schrappen van conclusies, het weglaten van passages in de beschrijving of het weglaten van bepaalde tekeningen, wordt als een wijziging beschouwd.

66.6 *Informeel contacten met de aanvrager*

De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kan te allen tijde informeel, telefonisch, schriftelijk of door middel van persoonlijk gesprekken contact met de aanvrager onderhouden. De genoemde Instantie beslist naar eigen goeddunken, of zij meer dan één persoonlijk onderhoud wenst toe te staan, indien de aanvrager daarom verzoekt, dan wel of zij wenst te antwoorden op een informele schriftelijke mededeling van de aanvrager.

66.7 *Voorrangsbewijs*

a) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling een afschrift nodig heeft van de aanvraag op grond waarvan in de internationale aanvraag een recht van voorrang is ingeroepen, verstrekt het Internationale Bureau op verzoek onverwijld dit afschrift, met dien verstande dat, wanneer het verzoek wordt gedaan voordat het Internationale Bureau het voorrangsbewijs ingevolge Regel 17.1 *a*) heeft ontvangen, de aanvrager een afschrift dient te verstrekken aan het Internationale Bureau en rechtstreeks aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

b) Indien de aanvraag op grond waarvan een recht van voorrang is ingeroepen in een andere taal is gesteld dan de taal of een van de talen van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, dient de aanvrager op daartoe strekkende uitnodiging een vertaling in genoemde taal of een van de genoemde talen te verstrekken.

c) Het ingevolge het bepaalde onder paragraaf *a*) door de aanvrager te verstrekken afschrift en de onder paragraaf *b*) bedoelde vertaling dienen te worden verstrekt voor het verstrijken van 2 maanden vanaf de datum van het verzoek of de uitnodiging. Indien zij niet binnen deze termijn zijn verstrekt, wordt het verslag van de internationale voorlopige beoordeling opgesteld alsof het recht van voorrang niet was ingeroepen.

66.8 *Vorm van verbeteringen en wijzigingen*

a) Van de aanvrager wordt verlangd dat hij een vervangend blad indient voor elk blad van de internationale aanvraag dat wegens verbetering of wijziging verschilt van het oorspronkelijk ingediende blad. De begeleidende brief bij de vervangende bladen dient de aandacht te vestigen op de verschillen tussen de vervangen en de vervangende bladen. Voor zover een wijziging leidt tot het vervallen van een geheel blad, wordt deze wijziging in een brief medegedeeld.

b) De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling plaatst op elk vervangend blad het nummer van de internationale aanvraag en de datum van ontvangst en het stempel van de genoemde Instantie. Zij bewaart in haar dossiers ieder vervangend blad, de begeleidende brief bij het (de) vervangende blad (bladen) en iedere brief zoals bedoeld in de laatste zin van paragraaf *a*).

Regel 67

Onderwerpen ingevolge artikel 34, vierde lid, onder a) sub (i)

67.1 *Begripsomschrijving*

Van een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling mag niet worden verlangd, dat zij een internationale voorlopige beoordeling verricht van een internationale aanvraag, indien en voor zover het onderwerp op een van de onderstaande gebieden ligt:

- (i) natuurwetenschappelijke en wiskundige theorieën,
- (ii) planten- of dierenrassen of werkwijzen van wezenlijk biologische aard voor de voortbrenging van planten en dieren, die geen microbiologische werkwijzen en hierdoor verkregen voortbrengselen zijn,
- (iii) stelsels, regels of methoden voor de bedrijfsvoering, voor het verrichten van uitsluitend geestelijke handelingen of voor het spelen,
- (iv) methoden voor de behandeling van het menselijke of het dierlijke lichaam door chirurgische ingrepen of geneeskundige behandeling, alsmede methoden voor het stellen van een diagnose,
- (v) enkele presentatie van gegevens,
- (vi) programma's voor rekenautomaten voor zover de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling niet is uitgerust voor het verrichten van een internationale voorlopige beoordeling van zodanige programma's.

Regel 68

Gebrek aan eenheid van uitvinding (internationale voorlopige beoordeling)

68.1 *Geen uitnodiging tot beperking of betaling*

Wanneer de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling vaststelt, dat niet is voldaan aan het vereiste van eenheid van uitvinding

en verkiest de aanvrager niet uit te nodigen de conclusies te beperken, of bijkomende taksen te betalen, stelt zij, behoudens artikel 34, vierde lid, onder b), het verslag van de internationale voorlopige beoordeling op ten aanzien van de gehele internationale aanvraag, maar dient zij in genoemd verslag te vermelden dat naar haar oordeel niet is voldaan aan het vereiste van eenheid van uitvinding en de redenen aan te geven waarom de internationale aanvraag niet wordt beschouwd te voldoen aan het vereiste van eenheid van uitvinding.

68.2 *Uitnodiging tot beperking of tot betaling*

Wanneer de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling vaststelt, dat niet is voldaan aan het vereiste van eenheid van uitvinding en verkiest de aanvrager uit te nodigen, naar zijn keuze, de conclusies te beperken of bijkomende taksen te betalen, dient zij althans één mogelijkheid van beperking aan te geven die naar het oordeel van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in overeenstemming zou zijn met het van toepassing zijnde vereiste, en dient zij het bedrag van de bijkomende taksen aan te geven, alsmede de redenen waarom de internationale aanvraag niet wordt beschouwd te voldoen aan het vereiste van eenheid van uitvinding. Tegelijkertijd dient zij een termijn vast te stellen, met inachtneming van de geldende omstandigheden, om te voldoen aan de uitnodiging; deze termijn mag niet korter zijn dan een maand en niet langer dan 2 maanden te rekenen van de datum van de uitnodiging.

68.3 *Bijkomende taksen*

a) Het bedrag van de bijkomende taks verschuldigd voor de internationale voorlopige beoordeling ingevolge artikel 34, derde lid, onder a), wordt bepaald door de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

b) De bijkomende taks verschuldigd voor de internationale voorlopige beoordeling ingevolge artikel 34, derde lid, onder a), dient rechtstreeks te worden betaald aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

c) Een aanvrager kan de bijkomende taks onder protest betalen, d.w.z. vergezeld van een met redenen omklede uiteenzetting dat de internationale aanvraag voldoet aan het vereiste van eenheid van uitvinding of dat het bedrag van de vereiste bijkomende taks buitensporig hoog is. Een zodanig protest dient te worden bestudeerd door een uit drie leden bestaande raad of ander bijzonder orgaan van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, of door een bevoegd hoger orgaan dat, voor zover het het protest gerechtvaardigd acht, beveelt dat de bijkomende taks geheel of gedeeltelijk aan de aanvrager wordt terugbetaald. Op verzoek van de aanvrager worden de tekst van het protest en die van de beslissing dienaangaande ter kennis gebracht van de gekozen bureaus als bijlage bij het verslag van de internationale voorlopige beoordeling.

d) In de uit drie leden bestaande raad, het bijzondere orgaan of het bevoegde hogere orgaan bedoeld onder paragraaf c) dient geen persoon zitting te hebben die het besluit nam waarop het protest betrekking heeft.

68.4 *Procedure in geval van onvoldoende beperking van de conclusies*

Indien de aanvrager de conclusies beperkt, doch niet voldoende om te voldoen aan het vereiste van eenheid van uitvinding, handelt de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zoals bepaald in artikel 34, derde lid, onder c).

68.5 *Hoofduitvinding*

In geval van twijfel welke uitvinding de hoofduitvinding is voor de toepassing van artikel 34, derde lid, onder c), wordt de als eerste in de conclusies genoemde uitvinding als de hoofduitvinding beschouwd.

Regel 69

Termijn voor de internationale voorlopige beoordeling

69.1 *Termijn voor de Internationale Voorlopige Beoordeling*

a) Alle met Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling gesloten overeenkomsten dienen dezelfde termijn te bepalen voor de opstelling van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling. Deze termijn mag niet langer zijn dan:

(i) 6 maanden na het begin van de internationale voorlopige beoordeling,

(ii) in gevallen waarin de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling de aanvrager uitnodigt de conclusies te beperken of bijkomende taksen te betalen (artikel 34, derde lid), 8 maanden na het begin van de internationale voorlopige beoordeling.

b) De internationale voorlopige beoordeling dient te beginnen bij ontvangst door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling:

(i) ingevolge Regel 62.2 a) van de conclusies zoals gewijzigd ingevolge artikel 19, of

(ii) ingevolge Regel 62.2 b) van een kennisgeving van het Internationale Bureau dat binnen de voorgeschreven termijn geen wijzigingen ingevolge artikel 19 zijn ingediend of dat de aanvrager heeft verklaard, dat hij zodanige wijzigingen niet wenst aan te brengen, of

(iii) van een kennisgeving, nadat het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek in het bezit van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling is gekomen van de aanvrager, waarin de wens

wordt geuit dat de internationale voorlopige beoordeling zal beginnen en gericht zal zijn op de in een zodanige kennisgeving aangegeven conclusies, of

(iv) van een kennisgeving van de verklaring door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek dat er geen verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek zal worden opgesteld (artikel 17, tweede lid, onder a)).

c) Indien de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling deel uitmaakt van hetzelfde nationale bureau of dezelfde intergouvernementele organisatie als de bevoegde Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, kan de internationale voorlopige beoordeling, indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zulks wenst, op hetzelfde tijdstip als het internationale nieuwheidsonderzoek beginnen. In een zodanig geval wordt het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, ondanks het bepaalde onder paragraaf a), niet later opgesteld dan 6 maanden na het verstrijken van de ingevolge artikel 19 toegestane termijn voor wijziging van de conclusies.

Regel 70

Het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

70.1 *Begripsomschrijving*

Voor de toepassing van deze Regel wordt onder „verslag” verstaan het verslag van de internationale voorlopige beoordeling.

70.2 *Grondslag van het verslag*

a) Indien de conclusies zijn gewijzigd wordt verslag uitgebracht over de gewijzigde conclusies.

b) Indien op grond van Regel 66.7 c) het verslag wordt opgesteld alsof er geen voorrang was ingeroepen, dient het verslag zulks te vermelden.

c) Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling van oordeel is dat een wijziging verder gaat dan hetgeen in de ingediende internationale aanvraag is geopenbaard, dient het verslag te worden opgesteld alsof deze wijziging niet was aangebracht en dient het verslag zulks te vermelden. Die Instantie dient ook de redenen aan te geven waarom zij van oordeel is dat de wijziging verder gaat dan hetgeen is geopenbaard.

70.3 *Vermeldingen*

Het verslag dient de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling die het heeft opgesteld, aan te geven door de naam van deze Instantie te vermelden en de internationale aanvraag door het nummer van de internationale aanvraag, de naam van de aanvrager, de naam van het ontvangende bureau en de datum van internationale indiening te vermelden.

70.4 *Data*

Het verslag dient te vermelden:

(i) de datum waarop het verzoek is ingediend, en

(ii) de datum van het verslag: deze datum dient de datum te zijn waarop het verslag werd voltooid.

70.5 *Classificatie*

a) Het verslag dient de classificatie te herhalen die ingevolge Regel 43.3 was toegekend, indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling met deze classificatie instemt.

b) Indien dit niet het geval is, dient de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in het verslag de classificatie aan te geven, tenminste overeenkomstig de Internationale Classificatie van Octrooien, die zij juist acht.

70.6 *Verklaring ingevolge artikel 35, tweede lid*

a) De verklaring bedoeld in artikel 35, tweede lid, dient te bestaan uit de woorden „JA” of „NEEN” of het equivalent daarvan in de taal van het verslag, of een passend teken zoals bepaald in de Administratieve Instructies en zij dient vergezeld te gaan van de eventuele aanhalingen, toelichtingen en opmerkingen bedoeld in de laatste zin van artikel 35, tweede lid.

b) Indien aan een van de drie maatstaven genoemd in artikel 35, tweede lid (d.w.z. nieuwheid, uitvindingswerkzaamheid (het niet voor de hand liggen), vatbaar zijn voor toepassing op het gebied van de nijverheid) niet is voldaan, dient de verklaring negatief te zijn. Indien in zulk een geval aan een der maatstaven, afzonderlijk beschouwd, is voldaan, dient het verslag de maatstaf of maatstaven waaraan is voldaan aan te geven.

70.7 *Aanhalingen ingevolge artikel 35, tweede lid*

a) In het verslag dienen de literatuurplaatsen te worden aangehaald die van belang worden geacht ter staving van de ingevolge artikel 35, tweede lid, afgelegde verklaringen.

b) De bepalingen van Regel 43.5 b) en e) zijn ook van toepassing op het verslag.

70.8 *Toelichtingen ingevolge artikel 35, tweede lid*

De Administratieve Instructies dienen richtlijnen te bevatten voor de gevallen waarin de toelichtingen bedoeld in artikel 35, tweede lid, wel of

niet dienen te worden gegeven en de vorm van zulke toelichtingen. Deze richtlijnen dienen te zijn gebaseerd op de volgende beginselen:

(i) er dienen toelichtingen te worden gegeven wanneer de verklaring betreffende een conclusie negatief is;

(ii) er dienen toelichtingen te worden gegeven wanneer de verklaring positief is, tenzij de reden voor het aanhalen van een literatuurplaats gemakkelijk voorstelbaar is op basis van raadpleging van de aangehaalde literatuurplaats;

(iii) over het algemeen dienen toelichtingen te worden gegeven, indien het geval bedoeld in de laatste zin van Regel 70.6 b) zich voordoet.

70.9 Niet-schriftelijke openbaarstellingen

Niet-schriftelijke openbaarstellingen waarnaar in het verslag uit hoofde van Regel 64.2 wordt verwezen dienen te worden vermeld door het aangeven van de soort, de datum waarop de schriftelijke uiteenzetting, verwijzend naar de niet-schriftelijke openbaarmaking, ter beschikking van het publiek is gesteld en de datum waarop de niet-schriftelijke openbaarmaking in het publiek geschiedde.

70.10 Bepaalde openbaar gemaakte literatuurplaatsen

Een openbaar gemaakte aanvraag of een octrooi waarnaar in het verslag uit hoofde van Regel 64.3 wordt verwezen, dient als zodanig te worden vermeld en vergezeld te gaan van een aanduiding van haar datum van publicatie, van haar indieningsdatum en de mogelijke ingeroepen datum van voorrang. Ten aanzien van de datum van voorrang van zulk een document kan het verslag aangeven dat deze datum, naar het oordeel van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, niet rechtsgeldig is ingeroepen.

70.11 Vermelding van wijzigingen of verbetering van bepaalde gebreken

Indien wijzigingen of verbeteringen zijn aangebracht ten overstaan van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling dient dit feit in het verslag te worden vermeld.

70.12 Vermelding van bepaalde gebreken

Indien de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling van oordeel is dat, op het tijdstip waarop zij het verslag opstelt:

(i) de internationale aanvraag een van de gebreken bevat bedoeld in Regel 66.2 a) (iii), dient zij dit oordeel en de redenen daarvoor op te nemen in het verslag;

(ii) de internationale aanvraag aanleiding geeft tot een van de opmerkingen bedoeld in Regel 66.2 a) (v), kan zij dit oordeel opnemen in het verslag en indien zij zulks doet, dient zij in het verslag tevens de gronden voor dit oordeel aan te geven.

70.13 Opmerkingen betreffende de eenheid van uitvinding

Indien de aanvrager bijkomende taken voor de internationale voorlopige beoordeling heeft betaald of indien de internationale aanvraag of de internationale voorlopige beoordeling ingevolge artikel 34, derde lid, is beperkt, dient het verslag dit aan te geven. Bovendien dient het verslag wanneer de internationale voorlopige beoordeling ten aanzien van beperkte conclusies (artikel 34, derde lid, onder a)) of alleen ten aanzien van de hoofduitvinding (artikel 34, derde lid, onder c)) is verricht aan te geven, welke delen van de internationale aanvraag wel en welke delen niet het voorwerp van de internationale voorlopige beoordeling zijn geweest.

70.14 Ondertekening

Het verslag dient te worden ondertekend door een bevoegde functionaris van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

70.15 Vorm

De vormvoorschriften voor het verslag worden voorgeschreven in de Administratieve Instructies.

70.16 Aanhechting van verbeteringen en wijzigingen

Indien de conclusies, de beschrijving of de tekeningen zijn gewijzigd of een deel van de internationale aanvraag is verbeterd ten overstaan van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, dient elk vervangend blad, voorzien van de aantekeningen zoals bepaald in Regel 66.8 b), als bijlage aan het verslag te worden gehecht. Vervangende bladen die door latere vervangende bladen zijn vervangen, dienen niet te worden aangehecht. Indien de wijziging is medegegeeld in een brief, dient tevens een afschrift van deze brief aan het verslag te worden gehecht.

70.17 Talen van het verslag en de bijlagen

a) Het verslag dient te zijn gesteld in de taal waarin de internationale aanvraag waarop het betrekking heeft is gepubliceerd.

b) Bijlagen dienen te zijn gesteld in de taal waarin de internationale aanvraag waarop zij betrekking hebben is ingediend en tevens, indien deze een andere is, in de taal waarin de internationale aanvraag waarop zij betrekking hebben, is gepubliceerd.

Regel 71

Toezending van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

71.1 Ontvangers

De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling zendt op dezelfde dag een exemplaar van het verslag van de internationale voor-

lopige beoordeling en van de mogelijke bijlagen daarbij toe aan het Internationale Bureau en een exemplaar aan de aanvrager.

71.2 Afschriften van aangehaalde literatuurplaatsen

a) Het verzoek ingevolge artikel 36, vierde lid, kan op elk tijdstip worden ingediend gedurende 7 jaar te rekenen van de datum van internationale indiening van de internationale aanvraag waarop het verslag betrekking heeft.

b) De Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kan verlangen dat de partij (aanvrager of gekozen bureau) die het verzoek overlegt, haar de kosten voor het maken en per post verzenden van de afschriften betaalt. Het tarief van de kosten voor het maken van afschriften wordt bepaald in de in artikel 32, tweede lid, bedoelde overeenkomsten tussen de Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en het Internationale Bureau.

c) Een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling die de afschriften niet rechtstreeks aan een gekozen bureau wenst te zenden, zendt een afschrift naar het Internationale Bureau en het Internationale Bureau handelt vervolgens zoals bepaald onder de paragrafen a) en b).

d) Een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kan de verplichtingen bedoeld onder a) tot en met c) vervullen door bemiddeling van een ander bureau dat tegenover haar verantwoordelijk is.

Regel 72

Vertaling van het verslag van de Internationale Voorlopige Beoordeling

72.1 Talen

a) Een gekozen Staat kan verlangen dat het verslag van de Internationale Voorlopige Beoordeling, opgesteld in een andere taal dan de officiële taal of een van de officiële talen van zijn nationale bureau, wordt vertaald in het Duits, het Engels, het Frans, het Japans, het Russisch of het Spaans.

b) Dit verlangen dient ter kennis te worden gebracht van het Internationale Bureau, dat het onvervuld bekendmaakt in het mededelingenblad.

72.2 Afschriften van vertalingen voor de aanvrager

Het Internationale Bureau zendt een afschrift van elke vertaling van het verslag van de Internationale Voorlopige Beoordeling toe aan de aanvrager op hetzelfde tijdstip als waarop het deze vertaling toezendt aan het betrokken gekozen bureau of de betrokken gekozen bureaus.

72.3 Opmerking over de vertaling

De aanvrager kan schriftelijk opmerkingen maken over wat naar zijn oordeel vertaalfouten in de vertaling van het verslag van de Internationale Voorlopige Beoordeling zijn en dient een afschrift van deze opmerkingen te zenden aan elk van de betrokken gekozen bureaus en aan het Internationale Bureau.

Regel 73

Toezending van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

73.1 Het maken van afschriften

Het Internationale Bureau maakt de afschriften van de ingevolge artikel 36, derde lid, onder a), toe te zenden documenten.

73.2 Termijn voor toezending

De toezending bepaald in artikel 36, derde lid, onder a), dient zo spoedig mogelijk te geschieden.

Regel 74

Vertaling van bijlagen bij het verslag van de internationale voorlopige beoordeling en toezending daarvan

74.1 Termijn

Een vervangend blad zoals bedoeld in Regel 70.16 en een wijziging zoals bedoeld in de laatste zin van die Regel, die zijn ingediend vóór het verstrekken van de vertaling van de internationale aanvraag vereist ingevolge artikel 39 of ingevolge artikel 22, wanneer het verstrekken van deze vertaling wordt geregeld door artikel 64, tweede lid, onder a, sub (i), dienen te worden vertaald en toegezonden te zamen met de verstrekking bedoeld in artikel 39, of, wanneer van toepassing, bedoeld in artikel 22; indien zij korter dan een maand vóór deze verstrekking zijn ingediend of indien zij zijn ingediend na deze verstrekking, dienen zij te worden vertaald en toegezonden een maand nadat zij zijn ingediend.

Regel 75

Intrekking van het verzoek of van keuzen

75.1 Intrekkingen

a) Intrekking van het verzoek of van alle keuzen kan geschieden voor het verstrijken van 25 maanden te rekenen van de datum van voorrang, behalve ten aanzien van een gekozen Staat waarin de nationale behandeling of beoordeling reeds is begonnen.

Intrekking van de keuze van een gekozen Staat kan geschieden voor de datum waarop de beoordeling en de behandeling in die Staat kan beginnen.

b) De intrekking geschiedt door een ondertekende kennisgeving van de aanvrager aan het Internationale Bureau. In het geval van Regel 4.8 b) dient de kennisgeving door alle aanvragers te worden ondertekend.

75.2 Kennisgeving aan gekozen bureaus

a) Het feit dat de aanvraag of alle keuzen zijn ingetrokken, dient door het Internationale Bureau onverwijld ter kennis te worden gebracht van de nationale bureaus van alle Staten die tot het tijdstip van intrekking gekozen Staten waren en van hun verkiezing in kennis waren gesteld.

b) Het feit dat een keuze is ingetrokken en de datum van ontvangst van de intrekking dienen door het Internationale Bureau onverwijld ter kennis te worden gebracht van het betrokken gekozen bureau, behalve wanneer het nog niet van zijn verkiezing in kennis is gesteld.

75.3 Kennisgeving aan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

Het feit dat het verzoek of alle keuzen zijn ingetrokken, wordt door het Internationale Bureau onverwijld ter kennis gebracht van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, indien deze Instantie op het tijdstip van de intrekking in kennis was gesteld van het bestaan van het verzoek.

75.4 Bevoegdheid ingevolge artikel 37, vierde lid, onder b)

a) Een Verdragsluitende Staat die gebruik wenst te maken van de bevoegdheid bedoeld in artikel 37, vierde lid, onder b), dient het Internationale Bureau daarvan schriftelijk in kennis te stellen.

b) De onder paragraaf a) bedoelde kennisgeving dient onverwijld door het Internationale Bureau in het mededelingenblad te worden bekendgemaakt en heeft rechtsgevolgen ten aanzien van internationale aanvragen die meer dan een maand na de datum van verschijnen van de betrokken aflevering van het mededelingenblad worden ingediend.

Regel 76

Talen van vertalingen en bedragen van taksen ingevolge artikel 39, eerste lid; vertaling van voorrangsbewijs

76.1 Kennisgeving

a) Een Verdragsluitende Staat die verlangt dat ingevolge artikel 39, eerste lid, een vertaling wordt verstrekt of een nationale taks wordt betaald, of beide, dient het Internationale Bureau in kennis te stellen van:

- i) de talen waaruit en de taal waarin hij vertaling verlangt,
- ii) het bedrag van de nationale taks.

b) Een kennisgeving ontvangen door het Internationale Bureau ingevolge het bepaalde onder paragraaf a), wordt door het Internationale Bureau bekendgemaakt in het mededelingenblad.

c) Indien de vereisten onder paragraaf a) later veranderen, dienen deze veranderingen door de Verdragsluitende Staat ter kennis te worden gebracht van het Internationale Bureau en dit Bureau maakt de kennisgeving onverwijld bekend in het mededelingenblad. Indien de verandering inhoudt dat een vertaling is vereist in een taal die vóór de verandering niet was vereist, geldt deze verandering slechts ten aanzien van een verzoek dat meer dan 2 maanden na bekendmaking van de kennisgeving in het mededelingenblad is ingediend. In andere gevallen wordt de datum waarop een verandering ingaat bepaald door de Verdragsluitende Staat.

76.2 Talen

De taal waarin een vertaling kan worden geëist, moet een officiële taal van het gekozen bureau zijn. Indien er meer dan één officiële taal is, kan geen vertaling worden geëist indien de internationale aanvraag is gesteld in een van die talen. Indien er meer dan één officiële taal is, en een vertaling moet worden verstrekt, kan de aanvrager ieder van deze talen kiezen. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf kan, indien er meer dan één officiële taal is, doch de nationale wetgeving het gebruik van een dezer talen voorschrijft voor vreemdelingen, een vertaling in die taal worden geëist.

76.3 Verklaringen ingevolge artikel 19

Voor de toepassing van artikel 39 en de onderhavige Regel wordt een ingevolge artikel 19, eerste lid, afgelegde verklaring als een deel van de internationale aanvraag beschouwd.

76.4 Termijn voor vertaling van het voorrangsbewijs

Van de aanvrager wordt niet verlangd dat hij een gekozen bureau een gewaarmerkte vertaling van het voorrangsbewijs verstrekt vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 39 van toepassing zijnde termijn.

Regel 77

Bevoegdheid ingevolge artikel 39, eerste lid, onder b)

77.1 Uitoefening van bevoegdheid

a) Een Verdragsluitende Staat die een termijn toestaat welke op een later tijdstip verstrijkt dan de in artikel 39, eerste lid, onder a) bepaalde termijn, dient het Internationale Bureau in kennis te stellen van de aldus vastgestelde termijn.

b) Een door het Internationale Bureau ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) ontvangen kennisgeving wordt onverwijld door het Internationale Bureau bekendgemaakt in het mededelingenblad.

c) Kennisgevingen betreffende de verkorting van de voordien vastgestelde termijn gelden met betrekking tot verzoeken ingediend na het verstrijken van 3 maanden te rekenen van de datum waarop de kennisgeving door het Internationale Bureau is bekendgemaakt.

d) Kennisgevingen betreffende de verlenging van de voordien vastgestelde termijn worden van kracht bij bekendmaking door het Internationale Bureau in het mededelingenblad ten aanzien van op dat tijdstip aanhangige of na de datum van deze bekendmaking overgelegde verzoeken dan wel, indien de Verdragsluitende Staat die de kennisgeving doet, een latere datum vaststelt, met ingang van die latere datum.

Regel 78

Wijziging van de conclusies, de beschrijving en de tekeningen ten overstaan van gekozen bureaus

78.1 Termijn wanneer de keuze wordt verricht vóór het verstrijken van 19 maanden te rekenen van de datum van voorrang

a) Wanneer de keuze van een Verdragsluitende Staat wordt verricht vóór het verstrijken van de 19de maand te rekenen van de datum van voorrang, dient de aanvrager, indien hij zulks wenst, het recht ingevolge artikel 41 uit te oefenen nadat de toezending van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling ingevolge artikel 36, eerste lid, is geschied en voordat de ingevolge artikel 39 van toepassing zijnde termijn verstrijkt, met dien verstande dat, indien deze toezending niet heeft plaatsgevonden bij het verstrijken van de ingevolge artikel 39 van toepassing zijnde termijn, hij dit recht uiterlijk op deze datum van verstrijken dient uit te oefenen. In beide gevallen kan de aanvrager dit recht op elk ander tijdstip uitoefenen, indien de nationale wetgeving van genoemde Staat zulks toestaat.

b) In een gekozen Staat waarvan de nationale wetgeving bepaalt, dat de beoordeling slechts begint op speciaal verzoek, kan de nationale wetgeving bepalen, dat de termijn waarbinnen of het tijdstip waarop de aanvrager het recht ingevolge artikel 41 kan uitoefenen, wanneer de keuze van een Verdragsluitende Staat is verricht vóór het verstrijken van de 19de maand te rekenen van de datum van voorrang, dezelfde of hetzelfde is als die welke door de nationale wetgeving is bepaald voor de indiening van wijzigingen in het geval van beoordeling, op speciaal verzoek, van nationale aanvragen, met dien verstande dat deze termijn niet mag verstrijken vóór, of dit tijdstip niet mag vallen vóór het verstrijken van de ingevolge artikel 39 van toepassing zijnde termijn.

78.2 Termijn wanneer de keuze wordt verricht na het verstrijken van 19 maanden te rekenen van de datum van voorrang

Wanneer de keuze van een Verdragsluitende Staat is verricht na het verstrijken van de 19de maand te rekenen van de datum van voorrang en de aanvrager wijzigingen ingevolge artikel 41 wenst aan te brengen, is de termijn voor het aanbrengen van wijzigingen ingevolge artikel 28 van toepassing.

78.3 Gebruiksmodellen

De bepalingen van de Regels 6.5 en 13.5 zijn van overeenkomstige toepassing voor gekozen bureaus. Indien de keuze werd verricht voor het verstrijken van de 19de maand te rekenen van de datum van voorrang, wordt de verwijzing naar de ingevolge artikel 22 van toepassing zijnde termijn vervangen door een verwijzing naar de ingevolge artikel 39 van toepassing zijnde termijn.

DEEL D

Regels betreffende hoofdstuk III van het Verdrag

Regel 79

Tijdrekening

79.1 De weergave van data

Aanvragers, nationale bureaus, ontvangende bureaus, Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en voor de Internationale Voorlopige Beoordeling en het Internationale Bureau geven voor de toepassing van het Verdrag en het Reglement data weer in de Christelijke jaartelling en de Gregoriaanse tijdrekening of, indien zij andere jaartellingen en tijdrekeningen gebruiken, dienen zij deze ook aan te geven in de Christelijke jaartelling en de Gregoriaanse tijdrekening.

Regel 80

Berekening van termijnen

80.1 In jaren aangegeven tijdvakken

Wanneer een tijdvak is aangegeven als een jaar of een bepaald aantal jaren, begint de berekening op de dag volgend op de dag waarop de desbetreffende gebeurtenis plaats heeft gevonden en verstrijkt het tijdvak in het daarop volgende jaar in de maand met dezelfde naam en op de dag met hetzelfde rangnummer als de maand en de dag waarop de genoemde gebeurtenis heeft plaatsgevonden, met dien verstande dat indien de desbetreffende daarop volgende maand geen dag met hetzelfde rangnummer heeft, het tijdvak verstrijkt op de laatste dag van die maand.

80.2 In maanden aangegeven tijdvakken

Wanneer een tijdvak is aangegeven als een maand of een bepaald aantal maanden, begint de berekening op de dag volgend op de dag waarop de desbetreffende gebeurtenis heeft plaatsgevonden en verstrijkt het tijdvak in de desbetreffende daarop volgende maand op de dag die hetzelfde rangnummer heeft als de dag waarop genoemde gebeurtenis heeft plaatsgevonden, met dien verstande dat indien de desbetreffende daarop volgende maand geen dag met hetzelfde rangnummer heeft, het tijdvak verstrijkt op de laatste dag van die maand.

80.3 In dagen aangegeven tijdvakken

Wanneer een tijdvak is aangegeven in een bepaald aantal dagen begint de berekening op de dag volgend op de dag waarop de desbetreffende gebeurtenis heeft plaatsgevonden en verstrijkt het tijdvak op de dag waarop de laatste dag van de telling is bereikt.

80.4 Plaatselijke data

a) De datum die in aanmerking wordt genomen als de begindatum voor de berekening van een tijdvak is de datum ter plaatse op het tijdstip waarop de desbetreffende gebeurtenis heeft plaatsgevonden.

b) De datum waarop een tijdvak verstrijkt is de datum ter plaatse waar het vereiste document moet worden ingediend of de vereiste taks betaald.

80.5 Verstrijken op een dag die geen werkdag is

Indien het tijdvak waarbinnen een document of een taks een nationaal bureau of een intergouvernementele organisatie moet bereiken, verstrijkt op een dag waarop dat bureau of die organisatie niet voor het publiek open is voor het afhandelen van officiële aangelegenheden, of waarop gewone post niet wordt bezorgd in de plaats waarin dat bureau of die organisatie is gevestigd, verstrijkt het tijdvak op de eerstvolgende dag waarop geen van beide omstandigheden zich meer voordoet.

80.6 Datum van documenten

Wanneer een tijdvak begint op de datum van de dagtekening van een document of brief, afkomstig van een nationaal bureau of een intergouvernementele organisatie, wordt een betrokken partij in staat gesteld te bewijzen, dat genoemd document of genoemde brief op een latere dan de daarop vermelde datum per post is verzonden, in welk geval de datum van de werkelijke verzending per post, voor de berekening van het tijdvak, wordt beschouwd als de datum waarop het tijdvak begint.

80.7 Einde van de werklev

a) Een op een bepaalde dag verstrijkend tijdvak verstrijkt op het tijdstip waarom het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie waarbij het document moet worden ingediend of waaraan de taks moet worden betaald, zijn of haar werkzaamheden op die dag beëindigt.

b) Een bureau of organisatie kan van het bepaalde onder paragraaf a) afwijken door het tijdvak te verlengen tot middernacht op de betrokken dag.

c) Het Internationale Bureau is geopend tot 6 uur n.m.

Regel 81

Wijziging van in het Verdrag vastgestelde termijnen

81.1 Voorstel

a) Een Verdragsluitende Staat of de Directeur-Generaal kan ingevolge artikel 47, tweede lid, een wijziging voorstellen.

b) Door een Verdragsluitende Staat gedane voorstellen dienen te worden ingediend bij de Directeur-Generaal.

81.2 Besluit door de Algemene Vergadering

a) Wanneer het voorstel wordt voorgelegd aan de Algemene Vergadering, dient de Directeur-Generaal de tekst daarvan aan alle Verdragsluitende Staten toe te zenden ten minste 2 maanden vóór de zitting van de Algemene Vergadering op de agenda waarvan het voorstel is geplaatst.

b) Tijdens de bespreking van het voorstel in de Algemene Vergadering kan het voorstel worden gewijzigd of kunnen daaruit voortvloeiende amendementen worden voorgesteld.

c) Het voorstel wordt als aangenomen beschouwd, indien geen der op het tijdstip van de stemming aanwezige Verdragsluitende Staten tegen het voorstel stemt.

81.3 Schriftelijke stemming

a) Wanneer gekozen wordt voor schriftelijke stemming, wordt het voorstel verwerkt in een schriftelijke mededeling van de Directeur-Generaal aan de Verdragsluitende Staten, waarin zij worden uitgenodigd hun stem schriftelijk uit te brengen.

b) In de uitnodiging wordt de termijn bepaald waarbinnen het antwoord met de schriftelijk uitgebrachte stem het Internationale Bureau moet bereiken. Die termijn dient niet korter te zijn dan 3 maanden te rekenen van de datum van de uitnodiging.

c) Antwoorden moeten positief of negatief zijn. Voorstellen tot wijziging of opmerkingen worden niet als stem beschouwd.

d) Het voorstel wordt als aangenomen beschouwd, indien geen der Verdragsluitende Staten zich tegen de wijziging verzet en indien ten minste de helft van de Verdragsluitende Staten mededeling doet van goedkeuring, geen mening te hebben of van onthouding.

Regel 82

Storingen in het postverkeer

82.1 Vertraging of verlies van in bestelling zijnde post

a) Onverminderd de bepalingen van Regel 22.3 kan een betrokken partij bewijs aanbieden dat hij het document of de brief 5 dagen vóór het verstrijken van de termijn per post heeft verzonden. Behalve in gevallen waarin land- en zeepost gewoonlijk binnen 2 dagen na verzending op haar bestemming aankomt, of wanneer geen luchtpostdienst beschikbaar is, kan bewijs alleen worden aangeboden, indien de verzending per luchtpost is geschied. In elk geval kan bewijs alleen worden aangeboden, indien de verzending geschiedde per door de postdiensten aangetekende post.

b) Indien deze verzending ten genoegen van het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie die de geadresseerde is, wordt bezworen, wordt de vertraging in aankomst niet aangerekend of, indien het document of de brief in de post verloren is gegaan, wordt vervanging daarvan door een nieuw exemplaar toegestaan, mits de betrokken partij ten genoegen van genoemd bureau of genoemde organisatie bewijst, dat het als vervanging aangeboden document of de als vervanging aangeboden brief identiek is met het verloren gegane document of de verloren gegane brief.

c) In de gevallen bedoeld onder paragraaf b) dient het bewijs van verzending binnen de voorgeschreven termijn en, wanneer het document of de brief verloren is gegaan, ook het vervangende document of de vervangende brief, te worden overgelegd binnen een maand na de datum waarop de betrokken partij de vertraging of het verlies heeft vastgesteld – of zou hebben behoren vast te stellen – en in geen geval later, dan 6 maanden na het verstrijken van de in het bepaalde geval van toepassing zijnde termijn.

82.2 Onderbreking in het postverkeer

a) Onverminderd de bepalingen van Regel 22.3 kan een betrokken partij bewijs aanbieden dat op een dag in de 10 dagen voorafgaand aan de dag van het verstrijken van de termijn, de postdiensten waren onderbroken wegens oorlog, revolutie, burgerlijke ongeregelde zaken, staking, een natuurramp of een andere soortgelijke reden in de plaats waar de betrokken partij woont of zijn zaken drijft of verblijft.

b) Indien deze omstandigheden ten genoegen van het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie die de geadresseerde is, zijn aangetoond, wordt vertraging in aankomst niet aangerekend, mits de betrokken partij ten genoegen van het genoemde bureau of de genoemde organisatie aantoonde, dat hij de verzending per post verrichtte binnen 5 dagen nadat het postverkeer werd hervat. De bepalingen van Regel 82.1 c) zijn van overeenkomstige toepassing.

Regel 83

Recht op te treden voor internationale instanties

83.1 Bewijs van het recht

Het Internationale Bureau, de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en de bevoegde Instanties voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kunnen overlegging verlangen van het bewijs van het recht op te treden als bedoeld in artikel 49.

83.2 *Mededeling*

a) Het nationale bureau of de intergouvernementele organisatie, waarvoor de betrokken persoon beweert een recht tot optreden te hebben deelt, op verzoek, aan het Internationale Bureau, de bevoegde Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of de bevoegde Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling mede of deze persoon het recht heeft voor hem of haar op te treden.

b) Deze mededeling is bindend voor, al naar het geval, het Internationale Bureau, de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

DEEL E

Regels betreffende hoofdstuk V van het Verdrag

Regel 84

*Kosten van delegaties*84.1 *Door Regeringen gedragen kosten*

De kosten van elke delegatie die aan de werkzaamheden van een bij of ingevolge het Verdrag ingesteld orgaan deelneemt, worden gedragen door de Regering die haar heeft aangewezen.

Regel 85

*Ontbreken van het quorum in de Algemene Vergadering*85.1 *Schriftelijke stemming*

In het geval bepaald in artikel 53, vijfde lid, onder b), brengt het Internationale Bureau de besluiten van de Algemene Vergadering (anders dan die welke de procedure van de Algemene Vergadering zelf betreffen) ter kennis van de Verdragsluitende Staten die niet vertegenwoordigd waren en verzoekt hun binnen een termijn van 3 maanden te rekenen van de datum van de kennisgeving schriftelijk hun stem uit te brengen of hun onthouding kenbaar te maken. Indien na afloop van deze termijn het aantal Verdragsluitende Staten die aldus hun stem hebben uitgebracht of hun onthouding hebben kenbaar gemaakt, het aantal Verdragsluitende Staten bereikt dat aan het quorum der vergadering ontbrak, zullen deze besluiten rechtens uitvoerbaar worden, mits tegelijkertijd de vereiste meerderheid verkregen blijft.

Regel 86

*Het mededelingenblad*86.1 *Inhoud*

Het mededelingenblad bedoeld in artikel 55, vierde lid, bevat:

(i) voor elke gepubliceerde internationale aanvraag, de in de Administratieve Instructies genoemde gegevens, overgenomen van de voorpagina van de ingevolge Regel 48 gepubliceerde brochure, de (mogelijk) op deze voorpagina voorkomende tekening en het uittreksel,

(ii) het overzicht van alle taksen te betalen aan de ontvangende bureaus, het Internationale Bureau en de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en voor de Internationale Voorlopige Beoordeling,

(iii) kennisgevingen waarvan de publikatie vereist is ingevolge het Verdrag of dit Reglement.

(iv) inlichtingen, indien en voor zover aan het Internationale Bureau door de aangewezen of gekozen bureaus verstrekt, over de vraag of aan de vereisten bepaald in de artikelen 22 of 39 is voldaan ten aanzien van internationale aanvragen waarin het betrokken bureau is aangewezen of gekozen,

(v) andere nuttige inlichtingen voorgeschreven in de Administratieve Instructies, mits de toegang tot deze gegevens niet ingevolge het Verdrag of dit Reglement is verboden.

86.2 *Talen*

a) Het mededelingenblad wordt gepubliceerd in een Engelstalige en een Franstalige uitgave. Het dient ook te worden gepubliceerd in uitgaven in andere talen, mits de kosten van publikatie worden gedekt door verkoop of subsidies.

b) De Algemene Vergadering kan opdracht geven tot de publikatie van het mededelingenblad in andere talen dan die bedoeld onder paragraaf a).

86.3 *Tijdstippen van verschijning*

Het mededelingenblad verschijnt eenmaal per week.

86.4 *Verkoop*

De abonnementsprijs en andere verkoopprijzen van het mededelingenblad worden vastgesteld in de Administratieve Instructies.

86.5 *Titel*

De titel van het mededelingenblad is onderscheidenlijk „Gazette of International Patent Applications” en „Gazette des demandes internationales de brevets”.

86.6 *Nadere bijzonderheden*

Nadere bijzonderheden betreffende het mededelingenblad kunnen worden bepaald in de Administratieve Instructies.

Regel 87

*Exemplaren van publikaties*87.1 *Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en Voorlopige Beoordeling*

Elke Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of Voorlopige Beoordeling heeft het recht, gratis twee exemplaren te ontvangen van elke gepubliceerde internationale aanvraag, van het mededelingenblad en van iedere andere publikatie van algemeen belang uitgegeven door het Internationale Bureau in verband met het Verdrag of dit Reglement.

87.2 *Nationale Bureaus*

a) Elk nationaal bureau heeft het recht, gratis een exemplaar te ontvangen van elke gepubliceerde internationale aanvraag, van het mededelingenblad en van iedere andere publikatie van algemeen belang uitgegeven door het Internationale Bureau in verband met het Verdrag of dit Reglement.

b) De onder paragraaf a) bedoelde publikaties worden toegezonden op speciaal verzoek, dat voor elk jaar wordt gedaan voor 30 november van het voorafgaande jaar. Indien een publikatie beschikbaar is in meer dan één taal, dient het verzoek de taal aan te geven waarin zij wordt verlangd.

Regel 88

*Wijziging van het reglement*88.1 *Eenparigheid van stemmen vereist*

Voor de wijziging van de volgende bepalingen van dit Reglement is vereist dat geen Staat die het recht heeft in de Algemene Vergadering zijn stem uit te brengen, tegen de voorgestelde wijziging stemt:

- (i) Regel 14.1 (Toezendingstaks),
- (ii) Regel 22.1 (Toezending van het oorspronkelijke exemplaar, alternatieve procedure),
- (iii) Regel 22.3 (Termijn ingevolge artikel 12, derde lid),
- (iv) Regel 33 (Stand van de techniek die voor het internationale nieuwheidsonderzoek van belang is),
- (v) Regel 64 (Stand van de techniek voor de internationale voorlopige beoordeling),
- (vi) Regel 81 (Wijziging van in het Verdrag vastgestelde termijnen),
- (vii) deze paragraaf (d.w.z. Regel 88.1).

88.2 *Vereiste van eenparigheid van stemmen gedurende een overgangsp periode*

Gedurende de eerste 5 jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag is voor wijziging van de onderstaande bepalingen van dit Reglement vereist dat geen Staat die het recht heeft in de Algemene Vergadering zijn stem uit te brengen, tegen de voorgestelde wijziging stemt:

- (i) Regel 5 (De beschrijving),
- (ii) Regel 6 (De conclusies),
- (iii) deze paragraaf (d.w.z. Regel 88.2).

88.3 Vereiste van geen verzet van bepaalde Staten

Voor de wijziging van de volgende bepalingen van dit Reglement is vereist dat geen in artikel 58, derde lid, onder a), sub (iii) bedoelde Staat die het recht heeft in de Algemene Vergadering zijn stem uit te brengen, tegen de voorgestelde wijziging stemt:

- (i) Regel 34 (Minimumdocumentatie),
- (ii) Regel 39 (Onderwerpen ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a), sub (i)),
- (iii) Regel 67 (Onderwerpen ingevolge artikel 34, vierde lid, onder a), sub (i)),
- (iv) deze paragraaf (d.w.z. Regel 88.3).

88.4 Procedure

Voorstellen tot wijziging van een bepaling genoemd in de Regels 88.1, 88.2 of 88.3 dienen, indien in de Algemene Vergadering over het voorstel moet worden beslist, aan alle Verdragsluitende Staten ten minste 2 maanden voor de opening van die zitting van de Algemene Vergadering die een beslissing ten aanzien van het voorstel dient te nemen, te worden toegezonden.

Regel 89

Administratieve Instructies

89.1 Draagwijdte

a) De Administratieve Instructies bevatten bepalingen:

- (i) over aangelegenheden ten aanzien waarvan dit Reglement uitdrukkelijk naar deze Instructies verwijst,
 - (ii) over bijzonderheden ten aanzien van de toepassing van dit Reglement.
- b) De Administratieve Instructies mogen niet in strijd zijn met de bepalingen van het Verdrag, met dit Reglement of met overeenkomsten gesloten door het Internationale Bureau met een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of een Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

89.2 Bron

- a) De Administratieve Instructies worden opgesteld en uitgevaardigd door de Directeur-Generaal na overleg met de ontvangende bureaus en de Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en de Internationale Voorlopige Beoordeling.
- b) Zij kunnen door de Directeur-Generaal worden gewijzigd na overleg met de bureaus of instanties die rechtstreeks bij de voorgestelde wijziging betrokken zijn.
- c) De Algemene Vergadering kan de Directeur-Generaal verzoeken de Administratieve Instructies te wijzigen en de Directeur-Generaal handelt dienovereenkomstig.

89.3 Publicatie en inwerkingtreding

- a) De Administratieve Instructies en wijzigingen daarin worden in het mededelingenblad bekendgemaakt.
- b) Elke publicatie dient de datum aan te geven waarop de bekendgemaakte bepalingen in werking treden. De data kunnen verschillen voor verschillende bepalingen, met dien verstande dat geen bepaling vóór haar bekendmaking in het mededelingenblad in werking kan treden.

DEEL F

Regels betreffende verscheidene hoofdstukken van het Verdrag

Regel 90

Vertegenwoordiging

90.1 Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van Regels 90.2 en 90.3:

- (i) wordt onder „gemachtigde” verstaan een van de in artikel 49 genoemde personen;
- (ii) wordt onder „gemeenschappelijke vertegenwoordiger” verstaan de in Regel 4.8 bedoelde aanvrager.

90.2 Rechtsgevolgen

- a) Een handeling, verricht door of met betrekking tot een gemachtigde, heeft het rechtsgevolg van een handeling door of met betrekking tot de aanvrager of aanvragers die de gemachtigde heeft of hebben benoemd.
- b) Een handeling verricht door of met betrekking tot een gemeenschappelijke vertegenwoordiger of zijn gemachtigde heeft het rechtsgevolg van een handeling door of met betrekking tot alle aanvragers.
- c) Indien door dezelfde aanvrager of aanvragers meer dan één gemachtigde is benoemd, heeft een handeling door of met betrekking tot een dezer gemachtigden het rechtsgevolg van een handeling verricht door of met betrekking tot genoemde aanvrager of aanvragers.
- d) De rechtsgevolgen beschreven onder de paragrafen a), b) en c) zijn van toepassing op de behandeling van de internationale aanvraag door het ontvangende bureau, het Internationale Bureau, de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.

90.3 Benoeming

- a) Indien een gemachtigde of een gemeenschappelijke vertegenwoordiger in de zin van Regel 4.8 a) niet is aangewezen in de door alle aanvragers ondertekende aanvraag, wordt hij benoemd in een afzonderlijke ondertekende volmacht (d.w.z. een document waarin een gemachtigde of een gemeenschappelijke vertegenwoordiger wordt benoemd).
- b) De volmacht kan worden ingediend bij het ontvangende bureau of bij het Internationale Bureau. Diegene van beide die de ontvanger van de ingediende volmacht is, geeft hiervan onmiddellijk kennis aan de andere en de betrokken Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en de betrokken Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling.
- c) Indien de afzonderlijke volmacht niet is ondertekend zoals bepaald onder paragraaf a), of indien de afzonderlijke volmacht ontbreekt, of indien de vermelding van de naam of het adres van de benoemde persoon niet voldoet aan Regel 4.4 wordt de volmacht als niet-bestaand beschouwd, tenzij het gebrek wordt verbeterd.

90.4 Herroeping

- a) Een benoeming kan worden herroepen door de personen die de benoeming hebben gedaan of door hun rechtsopvolgers.
- b) Regel 90.3 is van overeenkomstige toepassing op het document van herroeping.

Regel 91

Kennelijke transcriptiefouten

91.1 Verbeteringen

- a) Onverminderd het bepaalde onder paragrafen b) tot en met g) kunnen kennelijke transcriptiefouten in de internationale aanvraag of in andere door de aanvrager ingediende bescheiden worden verbeterd.
- b) Fouten die te wijten zijn aan het feit dat iets anders dan wat kennelijk werd bedoeld in de internationale aanvraag of andere bescheiden is geschreven, worden als kennelijke transcriptiefouten beschouwd. De verbetering zelf dient duidelijk te zijn in de zin dat iedereen onmiddellijk zou beseffen dat niets anders zou kunnen zijn bedoeld dan wat als verbetering wordt aangeboden.
- c) Het weglaten van gehele onderdelen of bladen van de internationale aanvraag, zelfs indien kennelijk voortvloeiend uit onnadenkendheid in het stadium van bijvoorbeeld het kopiëren of tot een document bijvoegen van de bladen, kan niet worden verbeterd.
- d) Verbetering kan worden aangebracht op verzoek van de aanvrager. De instantie die heeft ontdekt wat een kennelijke transcriptiefout lijkt te zijn, kan de aanvrager uitnodigen een verzoek tot verbetering in te dienen zoals bepaald onder de paragrafen e) tot en met g).
- e) Een verbetering wordt alleen aangebracht met de uitdrukkelijke machtiging:
 - (i) van het ontvangende bureau, indien de fout zich in het verzoek bevindt,
 - (ii) van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, indien de fout zich bevindt in een ander deel van de internationale aanvraag dan het verzoek, of in een aan die Instantie overgelegd document,
 - (iii) van de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, indien de fout zich bevindt in een ander deel van de internationale aanvraag dan het verzoek, of in een aan die Instantie overgelegd document,

(iv) van het Internationale Bureau, indien de fout zich bevindt in een ander document dan de internationale aanvraag of de wijzigingen op of verbeteringen van die aanvraag, ingediend bij het Internationale Bureau.

f) De datum van de machtiging dient te worden geregistreerd in het dossier van de internationale aanvraag.

g) De machtiging tot verbetering bedoeld onder paragraaf e) kan worden gegeven totdat de volgende gebeurtenissen zich voordoen:

(i) in geval van machtiging verleend door het ontvangende bureau en het Internationale Bureau, de toezending van de internationale aanvraag ingevolge artikel 20;

(ii) in geval van machtiging verleend door de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, het opstellen van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of het afleggen van een verklaring ingevolge artikel 17, tweede lid, onder a);

(iii) in geval van machtiging verleend door de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, het opstellen van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling.

h) Andere instanties dan het Internationale Bureau, die machten tot verbetering, dienen het Internationale Bureau onverwijld van de verbetering in kennis te stellen.

Regel 92

Briefwisseling

92.1 Brief en ondertekening vereist

a) Bescheiden die door de aanvrager worden ingediend in de loop van de internationale procedure voorzien in het Verdrag en dit Reglement, anders dan de internationale aanvraag zelf, dienen, indien zij niet in de vorm van een brief zijn, vergezeld te gaan van een brief waarin de internationale aanvraag waarop de bescheiden betrekking hebben, wordt aangegeven. De brief dient door de aanvrager te zijn ondertekend.

b) Indien aan de onder paragraaf a) bepaalde vereisten niet is voldaan wordt het document als niet ingediend beschouwd.

92.2 Talen

a) Onverminderd het bepaalde onder de paragrafen b) en c) dient een brief of document door de aanvrager ingediend bij de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in dezelfde taal te zijn gesteld als de internationale aanvraag waarop hij of het betrekking heeft.

b) Brieven van de aanvrager aan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling kunnen zijn gesteld in een andere taal dan de internationale aanvraag, mits genoemde Instantie machtigt tot het gebruik van die taal.

c) Wanneer ingevolge Regel 55.2 een vertaling is vereist, kan de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling verlangen dat brieven van de aanvrager aan genoemde Instantie in de taal van die vertaling zijn gesteld.

d) Brieven van de aanvrager aan het Internationale Bureau dienen in het Engels of het Frans te zijn gesteld.

e) Brieven of kennisgevingen van het Internationale Bureau, aan de aanvrager of aan een nationaal bureau dienen in het Engels of het Frans te zijn gesteld.

92.3 Verzending per post door nationale bureaus en intergouvernementele organisaties

Documenten of brieven die afkomstig zijn van of toegezonden door een nationaal bureau of een intergouvernementele organisatie en een gebeurtenis vormen, te rekenen van de datum waarvan een termijn ingevolge het Verdrag of dit Reglement begint te lopen, dienen per aangetekende luchtpost te worden verzonden, met dien verstande dat de gewone post kan worden gebruikt in plaats van luchtpost in gevallen waarin de gewone post gewoonlijk op haar bestemming aankomt binnen 2 dagen na de verzending of wanneer er geen luchtpostdienst beschikbaar is.

Regel 93

Het bewaren van documenten en dossiers

93.1 Het ontvangende bureau

Elk ontvangend bureau bewaart de documenten betreffende elke internationale aanvraag of beweerde internationale aanvraag, met inbegrip van het archiefexemplaar, ten minste 10 jaar te rekenen van de datum van internationale indiening of, wanneer er geen datum van internationale indiening is toegekend, te rekenen van de datum van ontvangst.

93.2 Het Internationale Bureau

a) Het Internationale Bureau bewaart het dossier, met inbegrip van het oorspronkelijke exemplaar, van internationale aanvragen ten minste 30 jaar te rekenen van de datum van ontvangst van het oorspronkelijke exemplaar.

b) De basisdocumenten van het Internationale Bureau dienen voor onbepaalde tijd te worden bewaard.

93.3 De Instanties voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en Voorlopige Beoordeling

Elke Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek en elke Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling dient het dossier van elke internationale aanvraag die zij ontvangt, ten minste 10 jaar te rekenen van de datum van internationale indiening te bewaren.

93.4 Reproducties

Voor de toepassing van deze Regel worden onder documenten, exemplaren en afschriften en dossiers mede verstaan de fotografische reproducties van documenten, exemplaren en afschriften en dossiers, ongeacht de vorm van deze reproducties (microfilms of andere).

Regel 94

Het verstrekken van afschriften door het Internationale Bureau en de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

94.1 Verplichting tot verstrekking

Op verzoek van de aanvrager of van een andere door de aanvrager gemachtigde persoon verstrekken het Internationale Bureau en de Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling, tegen vergoeding van de daaraan verbonden kosten, afschriften van elk document dat in het dossier van de internationale aanvraag of beweerde internationale aanvraag van de aanvrager aanwezig is.

Regel 95

Beschikbaarheid van vertalingen

95.1 Verstrekken van afschriften van vertalingen

a) Op verzoek van het Internationale Bureau dient elk aangewezen of gekozen bureau het Internationale Bureau een afschrift te verstrekken van de vertaling van de internationale aanvraag die de aanvrager aan dat aangewezen of gekozen bureau heeft verstrekt.

b) Het Internationale Bureau kan, op verzoek en tegen vergoeding van de kosten, een persoon afschriften van de ingevolge het bepaalde onder paragraaf a) ontvangen vertalingen verstrekken.

(VERTALING)

**VERDRAG INZAKE DE VERLENING
VAN EUROPESE OCTROOIEN**

(Europees Octrooiverdrag)

(Munchen, 5 oktober 1973)

PREAMBULE

De Verdragsluitende Staten,

Geleid door de wens de samenwerking tussen de Europese Staten op het gebied van de bescherming van uitvindingen te bevorderen,

Geleid door de wens een dergelijke bescherming in die Staten te verwezenlijken door een eenvormige procedure voor het verlenen van octrooien en door het opstellen van bepaalde eenvormige regels inzake de aldus verleende octrooien,

Geleid door de wens daartoe een Verdrag te sluiten waarbij een Europese Octrooiorganisatie wordt opgericht en welk Verdrag een bijzondere overeenkomst vormt in de zin van artikel 19 van het Verdrag tot Bescherming van de Industriële Eigendom, ondertekend te Parijs op 20 maart 1883 en laatstelijk herzien op 14 juli 1967, benevens een regionaal octrooiverdrag in de zin van artikel 45, eerste lid, van het Verdrag tot Samenwerking inzake Octrooien van 19 juni 1970,

Zijn het volgende overeengekomen:

EERSTE DEEL
ALGEMENE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Europees recht voor de verlening van octrooien

Bij dit Verdrag wordt een voor de Verdragsluitende Staten gemeenschappelijk recht inzake de verlening van octrooien voor uitvindingen in het leven geroepen.

Artikel 2

Europees octrooi

(1) De krachtens dit Verdrag verleende octrooien worden Europese octrooien genoemd.

(2) Het Europese octrooi heeft in elk der Verdragsluitende Staten, waarvoor het is verleend, dezelfde rechtsgevolgen en is onderworpen aan dezelfde bepalingen als een nationaal octrooi, dat in die Staat is verleend, voor zover dit Verdrag niet anders bepaalt.

Artikel 3

Toepassingsbeleid

De verlening van een Europees octrooi kan worden aangevraagd voor één of meer of alle Verdragsluitende Staten.

Artikel 4

Europese Octrooiorganisatie

(1) Bij dit Verdrag wordt een Europese Octrooiorganisatie, hierna te noemen de Organisatie, in het leven geroepen. De Organisatie krijgt administratieve en financiële zelfstandigheid.

(2) De organen van de Organisatie zijn:

- a) het Europees Octrooibureau;
- b) de Raad van Bestuur.

(3) De Organisatie heeft tot taak het verlenen van Europese octrooien. Deze taak wordt uitgevoerd door het Europees Octrooibureau onder toezicht van de Raad van Bestuur.

HOOFDSTUK II

DE EUROPESE OCTROOIORGANISATIE

Artikel 5

Rechtspositie

(1) De Organisatie bezit rechtspersoonlijkheid.

(2) In elk der Verdragsluitende Staten heeft de Organisatie de meest uitgebreide wettelijke bevoegdheid die door de nationale wetgeving aan rechtspersonen wordt toegekend; zij kan met name roerende en onroerende goederen verwerven of vervreemden en zich partij stellen in een rechtsgeding.

(3) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau vertegenwoordigt de Organisatie.

Artikel 6

Zetel

(1) De Organisatie heeft haar zetel te München.

(2) Het Europees Octrooibureau is gevestigd te München en heeft een onderdeel in 's-Gravenhage.

Artikel 7

Bijkantoren van het Europees Octrooibureau

Bij besluit van de Raad van Bestuur kunnen, indien daaraan behoefte bestaat, in de Verdragsluitende Staten of bij intergouvernementele organisaties op het gebied van de industriële eigendom, bijkantoren van het Europees Octrooibureau opgericht worden ten einde als voorlichtings- of verbindingsorgaan te fungeren, onder voorbehoud van de goedkeuring van de betrokken Verdragsluitende Staat of organisatie.

Artikel 8

Voorrechten en immuniteiten

In het bij dit Verdrag gevoegde Protocol inzake voorrechten en immuniteiten worden de voorwaarden omschreven, waaronder de Orga-

nisatie, de leden van de Raad van Bestuur, het personeel van het Europees Octrooibureau en alle andere in dit Protocol genoemde personen, die deelnemen aan de werkzaamheden van de Organisatie, op het grondgebied van de Verdragsluitende Staten de voorrechten en immuniteiten genieten, die noodzakelijk zijn voor de vervulling van hun taak.

Artikel 9

Aansprakelijkheid

(1) De aansprakelijkheid uit overeenkomst van de Organisatie wordt bepaald door het recht, dat van toepassing is op het desbetreffende contract.

(2) De aansprakelijkheid buiten overeenkomst van de Organisatie voor schade, die wordt veroorzaakt door de Organisatie of door het personeel van het Europees Octrooibureau in de uitoefening van hun functies, wordt bepaald door het recht van de Bondsrepubliek Duitsland. Indien de schade is veroorzaakt door het onderdeel in 's-Gravenhage of door een bijkantoor, of door het personeel van het onderdeel of van dat bijkantoor, is het recht van de Verdragsluitende Staat waarin het onderdeel of het bijkantoor is gevestigd van toepassing.

(3) De persoonlijke aansprakelijkheid van het personeel van het Europees Octrooibureau jegens de Organisatie wordt vastgesteld door de voorschriften van hun Ambtenarenreglement of door de op hen van toepassing zijnde arbeidsvoorwaarden.

(4) De rechterlijke instanties die bevoegd zijn tot het beslechten van de in het eerste en tweede lid bedoelde geschillen zijn:

- a) voor geschillen, als bedoeld in het eerste lid, de bevoegde rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland, tenzij in het tussen de partijen gesloten contract de rechterlijke instantie van een andere Staat wordt aangewezen;
- b) voor geschillen, als bedoeld in het tweede lid, al naar het geval, de bevoegde rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland, of wel de bevoegde rechterlijke instanties van de Staat waarin het onderdeel of het bijkantoor is gevestigd.

HOOFDSTUK III

HET EUROPEES OCTROOIBUREAU

Artikel 10

Leiding

(1) De leiding van het Europees Octrooibureau berust bij de Voorzitter, die aan de Raad van Bestuur verantwoording is verschuldigd voor de werkzaamheden van het Bureau.

(2) Daartoe heeft de Voorzitter met name de volgende taken en bevoegdheden:

a) hij neemt alle nodige maatregelen, zoals het vaststellen van interne administratieve instructies en het bekendmaken van mededelingen voor het publiek, ter waarborging van een richtig functioneren van het Europees Octrooibureau;

b) hij bepaalt, voor zover dit Verdrag daartoe geen bepaling bevat, de formaliteiten die vervuld dienen te worden bij het Europees Octrooibureau te München of bij het onderdeel hiervan te 's-Gravenhage;

c) hij kan de Raad van Bestuur voorstellen tot wijziging van dit Verdrag voorleggen, alsmede voorstellen voor algemene regelingen of besluiten, die vallen onder de bevoegdheid van de Raad van Bestuur;

d) hij zorgt voor de voorbereiding en de uitvoering van de begroting alsmede van iedere begroting tot wijziging of aanvulling daarvan;

e) hij dient jaarlijks bij de Raad van Bestuur een verslag over de werkzaamheden in;

f) hij oefent het leidinggevend gezag over het personeel uit;

g) hij benoemt en bevordert het personeel behoudens het bepaalde in artikel 11;

h) hij oefent tucht recht uit over de andere dan in de in artikel 11 bedoelde werknemers en hij kan de Raad van Bestuur voorstellen doen inzake tuchtmaatregelen jegens het personeel, bedoeld in artikel 11, tweede en derde lid;

i) hij kan zijn taken en bevoegdheden delegeren.

(3) De Voorzitter wordt bijgestaan door een aantal ondervoorzitters. Bij afwezigheid of verhindering van de Voorzitter, wordt hij vervangen door één van de ondervoorzitters volgens de door de Raad van Bestuur vastgestelde procedure.

Artikel 11

Benoeming van hoger personeel

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau wordt benoemd bij besluit van de Raad van Bestuur.

(2) De ondervoorzitters worden benoemd bij besluit van de Raad van Bestuur, nadat de Voorzitter is geraadpleegd.

(3) De leden van de kamers van beroep en van de Grote Kamer van beroep, hun Voorzitters daaronder begrepen, worden benoemd bij besluit van de Raad van Bestuur op voorstel van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. Zij kunnen worden herbenoemd door de Raad van Bestuur, nadat de Voorzitter van het Europees Octrooibureau is geraadpleegd.

(4) De Raad van Bestuur oefent het tuchtrecht uit over de in het eerste tot en met derde lid bedoelde functionarissen.

Artikel 12

Aan personeelsfuncties verbonden verplichtingen

Het is het personeel van het Europees Octrooibureau verboden om, zelfs na beëindiging van hun functies, de kennis die naar haar aard onder het beroepsgeheim valt, te verspreiden of te gebruiken.

Artikel 13

Geschillen tussen de Organisatie en het personeel van het Europees Octrooibureau

(1) Personeel of voormalig personeel van het Europees Octrooibureau, of hun rechthebbers, kunnen, in geval van geschillen met de Europese Octrooiorganisatie, deze voorleggen aan het Ambtenaren-gerecht van de Internationale Arbeidsorganisatie, overeenkomstig het statuut van dit gerecht en binnen de grenzen en voorwaarden zoals die zijn vastgesteld door het Ambtenarenreglement, het Pensioenreglement of zoals die uit de arbeidsvoorwaarden voor ander personeel voortvloeien.

(2) Een beroep is slechts ontvankelijk, indien de belanghebbende alle rechtsmiddelen heeft uitgeput die hem ter beschikking staan krachtens het Ambtenarenreglement, het Pensioenreglement of de arbeidsvoorwaarden voor ander personeel.

Artikel 14

Talen van het Europees Octrooibureau

(1) De officiële talen van het Europees Octrooibureau zijn het Duits, Engels en Frans. Europese octrooiaanvragen moeten ingediend in één van deze talen.

(2) Natuurlijke personen en rechtspersonen, die hun woonplaats of hun zetel hebben op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat, die als officiële taal een andere taal heeft dan het Duits, Engels of Frans, en onderdanen van die Staat, die hun woonplaats in het buitenland hebben, kunnen echter een Europese octrooiaanvraag indienen in een officiële taal van die Staat. Een vertaling in één van de officiële talen van het Europees Octrooibureau moet evenwel worden overgelegd binnen de termijn vastgesteld in het Uitvoeringsreglement; tijdens de gehele procedure voor het Europees Octrooibureau kan deze vertaling in overeenstemming worden gebracht met de oorspronkelijke tekst van de aanvraag.

(3) De officiële taal van het Europees Octrooibureau waarin de Europese octrooiaanvraag is ingediend, of waarin deze aanvraag is vertaald in het geval bedoeld in het tweede lid, moet als processtaal worden gebruikt in alle procedures voor het Europees Octrooibureau, die op deze aanvraag of het daarop verleende octrooi betrekking hebben, tenzij het Uitvoeringsreglement anders bepaalt.

(4) De in het tweede lid bedoelde personen kunnen eveneens stukken, waarvan de indiening aan een termijn is gebonden, in een officiële taal van de desbetreffende Verdragsluitende Staat indienen. Een vertaling in de processtaal moet evenwel worden overgelegd binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn; in de in het Uitvoeringsreglement bepaalde gevallen kan ook een vertaling in een andere officiële taal van het Europees Octrooibureau worden ingediend.

(5) Indien een stuk, dat niet deel uitmaakt van de tot de Europese octrooiaanvraag behorende stukken, niet is ingediend in de door dit Verdrag voorgeschreven taal, of indien een krachtens dit Verdrag vereiste vertaling niet binnen de gestelde termijn is ingediend, wordt het stuk geacht niet te zijn ontvangen.

(6) De Europese octrooiaanvragen worden gepubliceerd in de processtaal.

(7) De Europese octrooischriften worden gepubliceerd in de processtaal; zij bevatten een vertaling van de conclusies in de beide andere officiële talen van het Europees Octrooibureau.

(8) In de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau worden gepubliceerd:

- a) het Europees Octrooiblad;
- b) het Publicatieblad van het Europees Octrooibureau.

(9) Inschrijvingen in het Europees Octrooiregister geschieden in de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau. In geval van twijfel geeft de inschrijving in de processtaal de doorslag.

Artikel 15

De met de procedures belaste organen

Voor de toepassing van de in dit Verdrag voorgeschreven procedures worden bij het Europees Octrooibureau ingesteld:

- a) een aanvraagafdeling;
- b) afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek;
- c) onderzoekafdelingen;
- d) oppositieafdelingen;
- e) een juridische afdeling;
- f) kamers van beroep;
- g) een Grote Kamer van beroep.

Artikel 16

Aanvraagafdeling

De aanvraagafdeling maakt deel uit van het onderdeel te 's-Gravenhage. Zij is bevoegd tot het onderzoek van de Europese octrooiaanvraag bij de indiening en tot het onderzoek op vormgebreken, totdat het verzoek tot het verrichten van een onderzoek wordt ingediend of totdat de aanvrager overeenkomstig artikel 96, eerste lid, heeft verklaard dat hij zijn aanvraag handhaaft. Zij is tevens belast met het publiceren van de Europese octrooiaanvraag en het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek.

Artikel 17

Afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek

De afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek maken deel uit van het onderdeel te 's-Gravenhage. Zij zijn bevoegd tot het opstellen van de verslagen van het Europese nieuwheidsonderzoek.

Artikel 18

Onderzoekafdelingen

(1) De onderzoekafdelingen zijn bevoegd tot het onderzoeken van de Europese octrooiaanvragen vanaf het tijdstip waarop de bevoegdheid van de aanvraagafdeling eindigt.

(2) Een onderzoekafdeling bestaat uit drie technische onderzoekers. De voorbereiding van de beslissing op de aanvraag wordt echter in het algemeen opgedragen aan één van de onderzoekers van de afdeling. De mondelinge behandeling vindt voor de onderzoekafdeling zelf plaats. Indien zij meent dat de aard van de beslissing zulks vereist, wordt de onderzoekafdeling aangevuld met een rechtsgeleerde onderzoeker. Bij het staken der stemmen is de stem van de voorzitter van de onderzoekafdeling doorslaggevend.

Artikel 19

Oppositieafdelingen

(1) De oppositieafdelingen zijn bevoegd tot het onderzoeken van de opposities tegen de Europese octrooien.

(2) De oppositieafdeling bestaat uit drie technische onderzoekers, waarvan er ten minste twee niet hebben deelgenomen aan de verleningsprocedure van het octrooi waartegen de oppositie is ingesteld. Een onderzoeker die heeft deelgenomen aan de procedure tot verlening van het Europese octrooi kan geen voorzitter zijn. De oppositieafdeling kan de voorbereiding van de beslissing op de oppositie opdragen aan één van haar leden. De mondelinge behandeling vindt voor de oppositieafdeling zelf plaats. Indien zij meent dat de aard van de beslissing zulks vereist, wordt de oppositieafdeling aangevuld met een rechtsgeleerde onderzoeker die niet heeft deelgenomen aan de verleningsprocedure van het octrooi. Bij het staken der stemmen is de stem van de voorzitter van de oppositieafdeling doorslaggevend.

Artikel 20

Juridische afdeling

(1) De juridische afdeling is bevoegd ten aanzien van beslissingen inzake enerzijds de in het Europees Octrooiregister aan te brengen inschrijvingen en anderzijds het inschrijven in of het afvoeren van de lijst van de erkende gemachtigden.

(2) De beslissingen van de juridische afdeling worden door een rechtsgeleerd lid genomen.

Artikel 21

Kamers van beroep

(1) De kamers van beroep zijn bevoegd het beroep te behandelen, dat tegen de beslissingen van de aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen en de juridische afdeling is ingesteld.

(2) In geval van beroep tegen een beslissing van de aanvraagafdeling of van de juridische afdeling bestaat de kamer van beroep uit drie rechtsgeleerde leden.

(3) In geval van beroep tegen een beslissing van een onderzoekafdeling, bestaat de kamer van beroep uit:

a) twee technische leden en een rechtsgeleerd lid, wanneer de beslissing betrekking heeft op de afwijzing van een Europese octrooiaanvraag of op de verlening van een Europees octrooi en wanneer deze beslissing genomen is door een onderzoekafdeling bestaande uit minder dan vier leden;

b) drie technische en twee rechtsgeleerde leden, wanneer de beslissing is genomen door een onderzoekafdeling bestaande uit vier leden of indien de kamer van beroep meent dat de aard van het beroep zulks vereist;

c) drie rechtsgeleerde leden in de overige gevallen.

(4) In geval van beroep tegen een beslissing van een oppositieafdeling, bestaat de kamer van beroep uit:

a) twee technische leden en een rechtsgeleerd lid wanneer de beslissing is genomen door een oppositieafdeling bestaande uit drie leden;

b) drie technische en twee rechtsgeleerde leden wanneer de beslissing is genomen door een oppositieafdeling bestaande uit vier leden of indien de kamer van beroep meent dat de aard van het beroep zulks vereist.

Artikel 22

Grote Kamer van beroep

(1) De Grote Kamer van beroep is bevoegd tot:

a) het beslissen in rechtskwestes die haar worden voorgelegd door de kamers van beroep;

b) het uitbrengen van adviezen over rechtsaanvragen die haar door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau worden voorgelegd krachtens de in artikel 112 bedoelde voorwaarden.

(2) Voor het nemen van beslissingen of het geven van adviezen bestaat de Grote Kamer van beroep uit vijf rechtsgeleerde en twee technische leden. Het voorzitterschap berust bij een van de rechtsgeleerde leden.

Artikel 23

Onafhankelijkheid van de leden van de kamers

(1) De leden van de Grote Kamer van beroep en van de kamers van beroep worden voor een periode van vijf jaar benoemd; zij kunnen in deze periode niet van hun functie worden ontheven, tenzij daarvoor ernstige redenen bestaan en de Raad van Bestuur, op verzoek van de Grote Kamer van beroep, een daartoe strekkende beslissing heeft genomen.

(2) De leden van de kamers mogen geen lid zijn van de aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen of de juridische afdeling.

(3) De leden van de kamers zijn bij hun beslissingen aan geen enkele aanwijzing gebonden en dienen uitsluitend de bepalingen van dit Verdrag in acht te nemen.

(4) De reglementen voor de procesvoering van de kamers van beroep en van de Grote Kamer van beroep worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement. Zij behoeven de goedkeuring van de Raad van Bestuur.

Artikel 24

Verschooning en wraking

(1) De leden van de kamers van beroep en van de Grote Kamer van beroep mogen niet aan de behandeling van een zaak deelnemen, indien zij bij de zaak een persoonlijk belang hebben, indien zij daarin voordien in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van een van de partijen zijn opgetreden, of indien zij hebben deelgenomen aan de beslissing waartegen beroep is ingesteld.

(2) Indien een lid van een kamer van beroep of van de Grote Kamer van beroep, om een van de in het eerste lid genoemde redenen of om enige andere reden, van oordeel is dat hij niet kan deelnemen aan de behandeling van een zaak, stelt hij de kamer hiervan in kennis.

(3) De leden van een kamer van beroep of van de Grote Kamer van beroep kunnen door elke partij worden gewraakt om een van de in het eerste lid genoemde redenen of indien aan hun onpartijdigheid kan worden getwijfeld. De wraking is niet ontvankelijk indien de betrokken partij een proceshandeling heeft verricht, ofschoon zij reeds kennis droeg van de reden tot wraking. Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van een lid.

(4) In de gevallen bedoeld in het tweede en derde lid beslissen de kamer van beroep en de Grote Kamer van beroep zonder dat het desbetreffende lid daaraan deelneemt. Voor het nemen van deze beslissing wordt het gewraakte lid in de kamer vervangen door zijn plaatsvervanger.

Artikel 25

Technisch advies

Op verzoek van de nationale bevoegde rechterlijke instantie, waarbij een rechtsvordering inzake inbreuk of nietigverklaring is ingesteld, dient het Europees Octrooibureau, tegen betaling van een passende taks, een technisch advies uit te brengen over het betrokken Europees octrooi. De onderzoekafdelingen zijn bevoegd voor het verstrekken van deze adviezen.

HOOFDSTUK IV

RAAD VAN BESTUUR

Artikel 26

Samenstelling

(1) De Raad van Bestuur bestaat uit vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Staten en hun plaatsvervangers. Elke Verdragsluitende Staat heeft het recht in de Raad van Bestuur een vertegenwoordiger en een plaatsvervanger te benoemen.

(2) De leden van de Raad van Bestuur kunnen zich op de door het Reglement van Orde bepaalde wijze doen bijstaan door adviseurs of deskundigen.

Artikel 27

Voorzitterschap

(1) De Raad van Bestuur kiest uit de vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Staten en hun plaatsvervangers een voorzitter en een ondervoorzitter. De Ondervoorzitter vervangt ambtshalve de Voorzitter indien deze is verhinderd.

(2) De Voorzitter en de Ondervoorzitter hebben zitting voor een periode van drie jaar. Zij zijn herkiesbaar.

Artikel 28

Dagelijks Bestuur

(1) De Raad van Bestuur kan, zodra het aantal Verdragsluitende Staten ten minste acht bedraagt, een Dagelijks Bestuur instellen, bestaande uit vijf van zijn leden.

(2) De Voorzitter en de Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur zijn ambtshalve lid van het Dagelijks Bestuur; de drie andere leden worden door de Raad van Bestuur gekozen.

(3) De door de Raad van Bestuur gekozen leden hebben zitting voor een periode van drie jaar. Zij zijn niet herkiesbaar.

(4) Het Dagelijks Bestuur voert de taken uit waarmee het door de Raad van Bestuur overeenkomstig het Reglement van Orde wordt belast.

Artikel 29

Vergaderingen

(1) De Raad van Bestuur wordt door zijn Voorzitter in vergadering bijeengeroepen.

(2) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau neemt deel aan de beraadslagingen.

(3) De Raad van Bestuur houdt eenmaal per jaar een gewone vergadering; bovendien komt hij bijeen op initiatief van zijn Voorzitter of op verzoek van een derde van het aantal Verdragsluitende Staten.

(4) De Raad van Bestuur beraadslaagt op grond van een agenda en overeenkomstig zijn Reglement van Orde.

(5) Elk onderwerp waarvan een Verdragsluitende Staat, met inachtneming van het Reglement van Orde, plaatsing op de agenda vraagt, wordt op de voorlopige agenda geplaatst.

Artikel 30

Deelneming van waarnemers

(1) De Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom wordt in de vergaderingen van de Raad van Bestuur vertegenwoordigd overeenkomstig de bepalingen van een tussen de Europese Octrooiorganisatie en de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom te sluiten overeenkomst.

(2) Andere intergouvernementele organisaties die belast zijn met de uitvoering van internationale procedures op het gebied van octrooien en waarmee de Organisatie een overeenkomst heeft gesloten, worden in de vergaderingen van de Raad van Bestuur vertegenwoordigd overeenkomstig de bepalingen die daartoe eventueel in die overeenkomst zijn opgenomen.

(3) Iedere andere intergouvernementele of internationale niet-gouvernementele organisatie die werkzaamheden verricht welke van belang zijn voor de Organisatie, kan door de Raad van Bestuur uitgenodigd worden zich in zijn vergaderingen te doen vertegenwoordigen bij iedere discussie over onderwerpen van gemeenschappelijk belang.

Artikel 31

Talen van de Raad van Bestuur

(1) De beraadslagingen van de Raad van Bestuur worden gehouden in de Duitse, de Engelse en de Franse taal.

(2) De stukken die aan de Raad van Bestuur worden voorgelegd en de notulen van zijn beraadslagingen worden in de in het eerste lid bedoelde drie talen gesteld.

Artikel 32

Personeel, huisvesting en materiaal

Het Europees Octrooibureau geeft de Raad van Bestuur en de door de Raad in het leven geroepen commissies de beschikking over het personeel, de huisvesting en het materiaal, dat voor de uitvoering van hun taak benodigd is.

Artikel 33

Bevoegdheden van de Raad van Bestuur in bepaalde gevallen

(1) De Raad van Bestuur is bevoegd de volgende bepalingen van dit Verdrag te wijzigen:

- a) de duur van de in dit Verdrag vastgestelde termijnen; deze bepaling is op de in artikel 94 bedoelde termijn alleen van toepassing indien aan de in artikel 95 bedoelde voorwaarden is voldaan;
- b) de bepalingen van het Uitvoeringsreglement.

(2) De Raad van Bestuur is overeenkomstig dit Verdrag bevoegd tot vaststelling en wijziging van:

- a) het Financieel Reglement;
- b) het Ambtenarenreglement en de arbeidsvoorwaarden voor ander personeel van het Europees Octrooibureau, hun salarisschaal alsmede de aard en de toewijzingsbepalingen van bijkomstige voorzieningen;
- c) het Pensioenreglement en iedere verhoging van de bestaande pensioenen overeenkomstig de salarisverhogingen;
- d) het Reglement betreffende de verschuldigde taksen;
- e) zijn Reglement van Orde.

(3) Niettegenstaande het bepaalde in artikel 18, tweede lid, is de Raad van Bestuur bevoegd op grond van opgedane ervaringen te besluiten, dat in bepaalde gevallen de onderzoekafdelingen bestaan uit één technisch onderzoeker. Een dergelijk besluit kan herroepen worden.

(4) De Raad van Bestuur is bevoegd de Voorzitter van het Europees Octrooibureau te machtigen tot het onderhandelen over en, met zijn goedkeuring, tot het namens de Europese Octrooiorganisatie sluiten van overeenkomsten met Staten of met intergouvernementele organisaties, alsmede met documentatiecentra die in het leven zijn geroepen krachtens met deze organisaties gesloten overeenkomsten.

Artikel 34

Stemrecht

(1) Alleen de Verdragsluitende Staten hebben stemrecht in de Raad van Bestuur.

(2) Elke Verdragsluitende Staat beschikt over één stem, onverminderd de toepassing van het bepaalde in artikel 36.

Artikel 35

Wijze van stemmen

(1) Onverminderd het tweede lid, neemt de Raad van Bestuur zijn beslissingen met gewone meerderheid van de stemmen uitgebracht voor de vertegenwoordigde Verdragsluitende Staten.

(2) Een meerderheid van drievierden van de stemmen uitgebracht voor de vertegenwoordigde Verdragsluitende Staten is vereist voor de beslissingen die de Raad van Bestuur bevoegd is te nemen krachtens artikel 7, artikel 11, eerste lid, artikel 33, artikel 39, eerste lid, artikel 40, tweede en vierde lid, artikel 46, artikel 87, artikel 95, artikel 134, artikel 151, derde lid, artikel 154, tweede lid, artikel 155, tweede lid, artikel 156, artikel 157, tweede tot en met vierde lid, artikel 160, eerste lid, tweede volzin en de artikelen 162, 163, 166, 167 en 172.

(3) Een onthouding geldt niet als stem.

Artikel 36

Weging van de stemmen

(1) Voor de aanvaarding of wijziging van het Reglement betreffende de taks alsmede, indien de financiële lasten van de Verdragsluitende Staten daardoor toenemen, voor de aanvaarding van de begroting van de Organisatie en van begrotingswijzigingen of aanvullende begrotingen, kan elke Verdragsluitende Staat na een eerste stemming, waarbij elke Verdragsluitende Staat over een stem beschikt en ongeacht de uitslag van deze stemming, eisen dat er onmiddellijk wordt overgegaan tot een tweede stemming waarbij de stemmen worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid. Deze tweede stemming is bepalend voor het te nemen besluit.

(2) Het aantal stemmen, waarover elke Verdragsluitende Staat beschikt bij een tweede stemming, wordt als volgt berekend:

- a) het voor elke Verdragsluitende Staat vastgestelde percentage, voortvloeiend uit de in artikel 40, derde en vierde lid, bedoelde verdeelsleutel voor de bijzondere financiële bijdragen, wordt vermenigvuldigd met het aantal Verdragsluitende Staten en gedeeld door vijf;
- b) het aldus berekende aantal stemmen wordt naar boven tot een geheel getal afgerond;
- c) bij dit aantal stemmen komen vijf extra stemmen;
- d) een Verdragsluitende Staat kan evenwel over niet meer dan dertig stemmen beschikken.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 37

Dekking van de uitgaven

De uitgaven van de Organisatie worden gedekt:

- a) uit de eigen middelen van de Organisatie;
- b) uit de betalingen door de Verdragsluitende Staten op basis van de in die Staten geheven taksen voor de instandhouding van de Europese octrooien;
- c) zo nodig uit bijzondere financiële bijdragen van de Verdragsluitende Staten en
- d) in voorkomende geval uit de in artikel 146 bedoelde ontvangsten.

Artikel 38

Eigen middelen van de Organisatie

De eigen middelen van de Organisatie worden gevormd door de opbrengst van de in dit Verdrag bedoelde taksen alsmede door alle ontvangsten van andere aard.

Artikel 39

Betalingen door de Verdragsluitende Staten op basis van de taksen voor de instandhouding van de Europese octrooien

(1) Elke Verdragsluitende Staat betaalt aan de Organisatie over een voor de instandhouding van een Europees octrooi in die Staat ontvangen jaartaks een bedrag dat overeenkomt met een door de Raad van Bestuur vast te stellen percentage van die taks; dit percentage mag niet hoger zijn dan 75 en zal voor alle Verdragsluitende Staten gelijk zijn. Indien dit percentage overeenkomt met een lager bedrag dan het door de Raad van Bestuur voor alle Verdragsluitende Staten vastgestelde minimum, betaalt de Verdragsluitende Staat dit minimum aan de Organisatie.

(2) Elke Verdragsluitende Staat verstrekt aan de Organisatie alle gegevens die de Raad van Bestuur nodig acht voor het vaststellen van de hoogte van deze betalingen.

(3) De data waarop deze betalingen moeten zijn verricht, worden vastgesteld door de Raad van Bestuur.

(4) Indien op de vastgestelde datum een betaling niet volledig is verricht, is de Verdragsluitende Staat vanaf die datum over het niet betaalde bedrag rente verschuldigd.

Artikel 40

Hoogte der taksen en betalingen. Bijzondere financiële bijdragen

(1) De hoogte van de taksen en het percentage, bedoeld in artikel 38, onderscheidenlijk artikel 39, dient zodanig te worden vastgesteld dat de daaruit voortvloeiende ontvangsten voorzien in een sluitende begroting van de Organisatie.

(2) Indien de Organisatie echter niet in staat is de begroting sluitend te maken op de wijze als bedoeld in het eerste lid, betalen de Verdragsluitende Staten aan de Organisatie bijzondere financiële bijdragen waarvan de hoogte door de Raad van Bestuur wordt vastgesteld voor het desbetreffende begrotingsjaar.

(3) De bijzondere financiële bijdragen worden voor elke Verdragsluitende Staat vastgesteld op grond van het aantal octrooiaanvragen ingediend in het voorlaatste jaar vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag, en met behulp van de volgende verdeelsleutel:

- a) voor de helft in verhouding tot het aantal in de betrokken Verdragsluitende Staat ingediende octrooiaanvragen;
- b) voor de helft in verhouding tot het op één na hoogste aantal octrooiaanvragen die door natuurlijke personen of rechtspersonen welke hun woonplaats of zetel in de betrokken Verdragsluitende Staat hebben, in de andere Verdragsluitende Staten zijn ingediend.

De bedragen die moeten worden betaald door de Staten waarin meer dan 25.000 octrooiaanvragen zijn ingediend, worden echter samen genomen en opnieuw verdeeld in verhouding tot het totale aantal in die Staten ingediende octrooiaanvragen.

(4) Wanneer de hoogte van de bijdrage in een Verdragsluitende Staat niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in het derde lid, stelt de Raad van Bestuur in overleg met de betrokken Staat de bijdrage vast.

(5) Artikel 39, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de bijzondere financiële bijdragen.

(6) De bijzondere financiële bijdragen worden terugbetaald, verhoogd met een rente waarvan het percentage voor alle Verdragsluitende Staten gelijk is. De terugbetalingen geschieden voor zover in de begroting daartoe middelen kunnen worden vrijgemaakt; het beschikbare bedrag wordt onder de Verdragsluitende Staten verdeeld met behulp van de in het derde en vierde lid van dit artikel genoemde verdeelsleutel.

(7) De bijzondere financiële bijdragen die zijn betaald in de loop van een bepaald begrotingsjaar moeten geheel zijn terugbetaald voor een in een later begrotingsjaar betaalde bijzondere bijdrage geheel of gedeeltelijk wordt terugbetaald.

Artikel 41

Voorschotten

(1) Op verzoek van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau verstrekken de Verdragsluitende Staten de Organisatie voorschotten op hun betalingen en bijdragen tot een door de Raad van Bestuur vastgesteld bedrag. Deze voorschotten worden over de Verdragsluitende Staten verdeeld in verhouding tot de bedragen die deze Staten voor het desbetreffende begrotingsjaar verschuldigd zijn.

(2) Artikel 39, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de voorschotten.

Artikel 42

Begroting

(1) Alle ontvangsten en uitgaven van de Organisatie worden voor ieder begrotingsjaar geraamd en in de begroting opgenomen. Voor zover nodig, kunnen begrotingswijzigingen of aanvullende begrotingen worden opgesteld.

(2) De begroting dient sluitend te zijn ten aanzien van ontvangsten en uitgaven.

(3) De begroting wordt opgesteld in de rekeneenheid die in het Financieel Reglement is vastgesteld.

Artikel 43

Machtiging tot uitgaven

(1) Over de uitgavenposten, vermeld op de begroting, kan in het begrotingsjaar worden beschikt, tenzij het Financieel Reglement anders bepaalt.

(2) Overeenkomstig de in het Financieel Reglement vastgestelde voorwaarden mogen de gelden die aan het einde van het begrotingsboekjaar niet besteed zijn, evenwel met uitzondering van de gelden bestemd voor de personeelsuitgaven, alleen in het volgende begrotingsjaar besteed worden.

(3) De begroting wordt zo verdeeld in hoofdstukken, dat de uitgavenposten naar aard of bestemming zijn gegroepeerd; in het Financieel Reglement kan indien nodig een onderverdeling worden aangegeven.

Artikel 44

Onvoorziene uitgaven

(1) In de begroting van de Organisatie kunnen gelden worden gereserveerd voor onvoorziene uitgaven.

(2) Voordat tot besteding van deze gelden door de Organisatie wordt overgegaan, is de toestemming van de Raad van Bestuur benodigd.

Artikel 45

Begrotingsjaar

Het begrotingsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Artikel 46

Opstelling en vaststelling van de begroting

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau legt aan de Raad van Bestuur uiterlijk op de in het Financieel Reglement vastgestelde datum de ontwerpbegroting voor.

(2) De begroting alsmede elke begrotingswijziging of aanvullende begroting worden vastgesteld door de Raad van Bestuur.

Artikel 47

Voorlopige begroting

(1) Indien aan het begin van een begrotingsjaar de begroting nog niet is vastgesteld door de Raad van Bestuur, kunnen de uitgaven maandelijks per hoofdstuk of iedere andere onderverdeling worden verricht volgens de bepalingen van het Financieel Reglement ten bedrage van een twaalfde deel van de op de begroting van het vorig jaar toegestane gelden, mits de aldus aan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau ter beschikking gestelde gelden niet meer bedragen dan een twaalfde deel van de op de ontwerpbegroting voorziene gelden.

(2) De Raad van Bestuur kan, evenwel met inachtneming van de overige in het vorige lid vastgestelde voorwaarden, machtiging verlenen voor uitgaven die het twaalfde deel te boven gaan.

(3) De betalingen bedoeld in artikel 37, letter b), zullen voorshands worden verricht overeenkomstig artikel 39 op basis van het begrotingsjaar voorafgaande aan dat waarop de ontwerpbegroting betrekking heeft.

(4) Elke maand betalen de Verdragsluitende Staten als voorschot en overeenkomstig de in artikel 40, derde en vierde lid, bedoelde verdeel-sleutel de bijzondere financiële bijdragen voor zover dit nodig is om aan het eerste en tweede lid van dit artikel uitvoering te geven. Artikel 39, vierde lid, is op deze bijdragen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 48

Tenuitvoerlegging van de begroting

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau legt de begroting alsmede de begrotingswijzigingen of aanvullende begrotingen ten uitvoer onder zijn eigen verantwoordelijkheid en voor zover de toegewezen gelden zulks toelaten.

(2) Binnen de grenzen van de begroting kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, voor zover de in het Financieel Reglement vastgestelde bepalingen dit toelaten, middelen van het ene naar het andere hoofdstuk of van de ene naar de andere onderverdeling overbrengen.

Artikel 49

Accountantscontrole

(1) De rekening van alle ontvangsten en uitgaven van de begroting alsmede de balans van de Organisatie worden geverifieerd door accountants, wier onafhankelijkheid buiten twiifel is en die door de Raad van Bestuur worden benoemd voor een periode van vijf jaar, welke periode verlengd of vernieuwd kan worden.

(2) De verificatie die aan de hand van de stukken en indien nodig ter plaatse geschiedt, heeft ten doel de rechtmatigheid en de juistheid van de ontvangsten en uitgaven vast te stellen, alsmede een gezond financieel beheer te waarborgen. Na de afsluiting van ieder begrotingsjaar stellen de accountants een rapport op.

(3) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau legt ieder jaar aan de Raad van Bestuur de rekeningen voor die betrekking hebben op de financiële handelingen in het voorafgaande begrotingsjaar alsmede de balans van bezittingen en schulden van de Organisatie, vergezeld van het accountantsrapport.

(4) De Raad van Bestuur keurt de jaarrekening alsmede het accountantsrapport goed en verleent de Voorzitter van het Europees Octrooibureau kwijting voor de tenuitvoerlegging van de begroting.

Artikel 50

Financieel Reglement

Het Financieel Reglement stelt met name vast:

a) de wijze waarop de begroting moet worden opgesteld en ten uitvoer gelegd, alsmede de wijze waarop rekening en verantwoording moet worden afgelegd;

b) de wijze waarop de betalingen en de bijdragen bedoeld in artikel 37 en de voorschotten bedoeld in artikel 41 door de Verdragsluitende Staten aan de Organisatie ter beschikking moeten worden gesteld;

c) de voorschriften betreffende de verantwoordelijkheden van de tot het doen van betalingen bevoegde ambtenaren en van de met de boekhouding belaste ambtenaren, alsmede betreffende het op hen uit te oefenen toezicht;

d) de rentevoet bedoeld in de artikelen 39, 40 en 47;

e) de wijze waarop de krachtens artikel 146 te betalen bijdragen berekend dienen te worden;

f) de samenstelling en de taken van een Commissie voor de begroting en de financiën, die door de Raad van Bestuur dient te worden ingesteld.

Artikel 51

Reglement betreffende de taken

In het Reglement betreffende de taken worden in het bijzonder vastgesteld de bedragen van de taken en de wijze waarop deze moeten worden betaald.

TWEDE DEEL

OCTROOIRECHT

HOOFDSTUK I

OCTROOIERBAARHEID

Artikel 52

Octrooieerbare uitvindingen

(1) Europese octrooien worden verleend voor uitvindingen die nieuw zijn, op uitvinderswerkzaamheid berusten en vatbaar zijn voor toepassing op het gebied van de nijverheid.

(2) In de zin van het eerste lid worden in het bijzonder niet als uitvindingen beschouwd:

a) ontdekkingen, alsmede natuurwetenschappelijke theorieën en wiskundige methoden;

b) esthetische vormgevingen;

c) stelsels, regels en methoden voor het verrichten van geestelijke arbeid, voor het spelen of voor de bedrijfsvoering, alsmede computerprogramma's;

d) presentatie van gegevens.

(3) Het tweede lid sluit de octrooieerbaarheid van de aldaar genoemde onderwerpen of werkzaamheden alleen dan uit voor zover de Europese octrooiaanvraag of het Europees octrooi betrekking heeft op een van die onderwerpen of werkzaamheden als zodanig.

(4) Methoden voor behandeling van het menselijke of dierlijke lichaam door chirurgische ingrepen of geneeskundige behandeling en diagnosemethoden die worden toegepast op het menselijke of het dierlijke lichaam worden niet beschouwd als uitvindingen die vatbaar zijn voor toepassing op het gebied van de nijverheid in de zin van het eerste lid. Deze bepaling is niet van toepassing op voortbrengselen, met name stoffen of mengsels, voor de toepassing van één van deze methoden.

Artikel 53

Uitzonderingen op de octrooieerbaarheid

De Europese octrooien worden niet verleend voor:

- a) uitvindingen waarvan de openbaarmaking of de toepassing strijdig zou zijn met de openbare orde of met de goede zeden, met dien verstande dat niet als strijdig in deze zin zal worden beschouwd het enkele feit dat de toepassing van de uitvinding in alle of één of meer Verdragsluitende Staten door een wettelijke of reglementaire bepaling is verboden;
- b) planten- of dierenrassen, alsmede werkwijzen van wezenlijk biologische aard voor de voortbrenging van planten of dieren; deze bepaling is niet van toepassing op microbiologische werkwijzen en hierdoor verkregen voortbrengselen.

Artikel 54

Nieuwheid

- (1) Een uitvinding wordt als nieuw beschouwd indien zij geen deel uitmaakt van de stand van de techniek.
- (2) De stand van de techniek wordt gevormd door al hetgeen vóór de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag openbaar toegankelijk is gemaakt door een schriftelijke of mondelinge beschrijving, door toepassing of op enige andere wijze.
- (3) Als behorend tot de stand van de techniek wordt tevens aangemerkt de inhoud van Europese octrooiaanvragen, zoals die zijn ingediend, waarvan de datum van indiening gelegen is vóór de in het tweede lid genoemde datum en die eerst op of na die datum op grond van artikel 93 zijn gepubliceerd.
- (4) Het derde lid is slechts van toepassing voor zover een in de latere aanvraag aangewezen Verdragsluitende Staat tevens is aangewezen in de gepubliceerde eerdere aanvraag.
- (5) Het eerste tot en met vierde lid sluit niet de octrooieerbaarheid uit van tot de stand van de techniek behorende stoffen of mengsels, voor zover zij bestemd zijn voor toepassing van een van de in artikel 52, vierde lid, bedoelde methoden, mits de toepassing daarvan voor enige in dat lid bedoelde methode niet tot de stand van de techniek behoort.

Artikel 55

Niet-schadende openbare bekendheid

- (1) Voor de toepassing van artikel 54 blijft een openbaarmaking van de uitvinding buiten beschouwing indien deze niet eerder is geschied dan zes maanden voor de indiening van de Europese octrooiaanvraag en indien deze direct of indirect het gevolg is van:
 - a) een kennelijk misbruik ten opzichte van de aanvrager of diens rechtsvoorganger, of
 - b) het feit, dat de aanvrager of diens rechtsvoorganger de uitvinding heeft tentoongesteld op van overheidswege gehouden of erkende tentoonstellingen; in de zin van het Verdrag nopens internationale tentoonstellingen, ondertekend te Parijs op 22 november 1928 en laatstelijk herzien op 30 november 1972.
- (2) In het geval bedoeld in het vorige lid, letter b), is dat lid slechts van toepassing, indien de aanvrager bij de indiening van zijn aanvraag verklaart dat de uitvinding inderdaad is tentoongesteld en een bewijsstuk daarvoor overlegt binnen de termijn gesteld in en overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement.

Artikel 56

Uitvinderswerkzaamheid

Een uitvinding wordt als het resultaat van uitvinderswerkzaamheid aangemerkt, indien zij voor een deskundige niet op een voor de hand liggende wijze voortvloeit uit de stand van de techniek. Indien documenten als bedoeld in artikel 54, derde lid, tot de stand van de techniek behoren worden deze bij de beoordeling van de uitvinderswerkzaamheid buiten beschouwing gelaten.

Artikel 57

Toepassing op het gebied van de nijverheid

Een uitvinding wordt voor toepassing op het gebied van de nijverheid vatbaar geacht, indien het onderwerp daarvan kan worden vervaardigd of toegepast op enig gebied van de nijverheid, de landbouw daaronder begrepen.

HOOFDSTUK II

PERSONEN DIE GERECHTIGD ZIJN EEN EUROPEES OCTROOI AAN TE VRAGEN EN TE VERKRIJGEN – VERMELDING VAN DE UITVINDER

Artikel 58

Recht tot het aanvragen van een Europees octrooi

Elke natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap, die ingevolge het recht dat op haar van toepassing is met een rechtspersoon gelijk wordt gesteld, kan een Europees octrooi aanvragen.

Artikel 59

Meer dan een aanvrager

Een Europees octrooiaanvraag kan eveneens worden ingediend door een aantal aanvragers gezamenlijk of door een aantal aanvragers afzonderlijk die verschillende Verdragsluitende Staten aanwijzen.

Artikel 60

Recht op het Europees octrooi

- (1) Het recht op een Europees octrooi komt toe aan de uitvinder of diens rechtverkrijgende. Indien de uitvinder werknemer is, wordt het recht op het Europees octrooi bepaald overeenkomstig het recht van de Staat op het grondgebied waarvan de werknemer overwegend werkzaam is; indien niet kan worden vastgesteld op het grondgebied van welke Staat de werknemer overwegend werkzaam is, is het recht van toepassing van de Staat op het grondgebied waarvan het bedrijf van zijn werkgever zich bevindt.
- (2) Indien verscheidene personen de uitvinding onafhankelijk van elkaar hebben gedaan, heeft degene wiens octrooiaanvraag de oudste datum van indiening heeft recht op het Europees octrooi; deze bepaling is evenwel slechts van toepassing, indien deze eerste aanvraag is gepubliceerd op grond van artikel 93, en zij heeft alleen rechtsgevolgen in de Verdragsluitende Staten die zijn aangewezen in deze eerste gepubliceerde aanvraag.
- (3) Bij de procedure voor het Europees Octrooibureau wordt de aanvrager geacht gerechtigd te zijn het recht op het Europees octrooi te doen gelden.

Artikel 61

Europese octrooiaanvraag door niet-gerechtigde personen

- (1) Indien bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing de aanspraak op verlening van het Europees octrooi is toegewezen aan een in artikel 60, eerste lid, bedoeld persoon die niet de aanvrager is, kan deze persoon, voor zover het Europees octrooi nog niet is verleend, binnen een termijn van drie maanden nadat de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan en met betrekking tot de in de Europese octrooiaanvraag aangewezen Verdragsluitende Staten waarin de beslissing is genomen of erkend, of moet worden erkend ingevolge het Protocol inzake erkenning, dat als bijlage aan dit Verdrag is toegevoegd:
 - a) de octrooiaanvraag in de plaats van de oorspronkelijke aanvrager als zijn eigen aanvraag voortzetten;
 - b) voor dezelfde uitvinding een nieuwe Europese octrooiaanvraag indienen, of
 - c) verzoeken dat de aanvraag wordt afgewezen.
- (2) Op een nieuwe op grond van het eerste lid ingediende aanvraag is artikel 76, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.
- (3) De procedure voor de toepassing van het eerste lid, de bijzondere bepalingen, die van toepassing zijn op de nieuwe op grond van het eerste lid ingediende Europese octrooiaanvraag, alsmede de termijn voor de betaling van de indieningstaks, de taks voor het nieuwheidsonderzoek en de aanwijzingstaksen welke voor deze aanvraag verschuldigd zijn, worden vastgesteld in het Uitvoeringsreglement.

Artikel 62

Recht van de uitvinder op vermelding van zijn naam

De uitvinder heeft tegenover de aanvrager of de houder van het Europees octrooi het recht bij het Europees Octrooibureau als zodanig te worden vermeld.

HOOFDSTUK III

RECHTSGEVOLGEN VAN HET EUROPEES OCTROOI EN VAN DE EUROPESE OCTROOIAANVRAAG

Artikel 63

Duur van het Europees octrooi

- (1) De duur van het Europees octrooi bedraagt twintig jaar te rekenen van de datum van indiening van de aanvraag.
- (2) Het voorgaande lid beperkt in geen enkel opzicht het recht van een Verdragsluitende Staat om in geval van oorlog of een vergelijkbare crisissituatie de duur van een Europees octrooi te verlengen op dezelfde voorwaarden als die welke voor de nationale octrooien van die Staat gelden.

Artikel 64

Rechten verbonden aan het Europees octrooi

(1) Behoudens het bepaalde in het tweede lid, heeft de houder van het Europees octrooi, vanaf de dag waarop de vermelding van de verlening daarvan is gepubliceerd, in elk der Verdragsluitende Staten, waarvoor het is verleend, dezelfde rechten als die hij zou ontleen aan een in die Staat verleend nationaal octrooi.

(2) Indien het Europees octrooi is verleend voor een werkwijze strekken de aan dat octrooi verbonden rechten zich uit tot de voortbrengselen die rechtstreeks verkregen zijn door die werkwijze.

(3) Elke inbreuk op het Europees octrooi wordt beoordeeld overeenkomstig het nationale recht.

Artikel 65

Vertaling van het Europees octrooischrift

(1) Elke Verdragsluitende Staat kan, indien de tekst waarin het Europees Octrooibureau voorstelt voor die Staat een Europees octrooi te verlenen of voor die Staat een Europees octrooi in gewijzigde vorm in stand te houden, niet is opgesteld in een van de officiële talen van de betrokken Staat, eisen dat de aanvrager of de houder van het octrooi aan de centrale dienst voor de industriële eigendom een vertaling van die tekst verstrekt in één van die officiële talen naar zijn keuze of, voor zover de betrokken Staat het gebruik van een bepaalde officiële taal verplicht heeft gesteld, in die taal. De vertaling moet worden ingediend binnen een termijn van drie maanden na het begin van hetzij de termijn bedoeld in artikel 97, tweede lid, letter b), hetzij de termijn bedoeld in artikel 102, derde lid, letter b), tenzij de desbetreffende Staat een langere termijn toestaat.

(2) Elke Verdragsluitende Staat die voorschriften heeft gegeven krachtens het eerste lid, kan bepalen dat de aanvrager of de houder van het octrooi binnen de door die Staat vast te stellen termijn de kosten van de publicatie van de vertaling geheel of gedeeltelijk voldoet.

(3) Elke Verdragsluitende Staat kan bepalen dat, indien de krachtens het eerste en tweede lid gegeven voorschriften niet worden nagekomen, het Europees octrooi in die Staat geacht wordt van de aanvang af geen rechtsgevolgen te hebben gehad.

Artikel 66

Gelijkwaardigheid van een Europese aanvrage aan een nationaal depot

Een Europese octrooiaanvrage, waaraan een datum van indiening is toegekend, is in de aangewezen Verdragsluitende Staten gelijkwaardig aan een regelmatig ingediende nationale octrooiaanvrage, in voorkomend geval rekening houdend met het recht van voorrang waarop voor de Europese octrooiaanvrage een beroep wordt gedaan.

Artikel 67

Rechten voortvloeiende uit de Europese octrooiaanvrage na publicatie

(1) De Europese octrooiaanvrage waarborgt, vanaf de datum van publicatie op grond van artikel 93, de aanvrager in de Verdragsluitende Staten, die in de gepubliceerde octrooiaanvrage zijn aangewezen, voorlopig de bescherming bedoeld in artikel 64.

(2) Elke Verdragsluitende Staat kan bepalen dat de Europese octrooiaanvrage niet de in artikel 64 bedoelde bescherming waarborgt. De uit de publicatie van een Europese octrooiaanvrage voortvloeiende bescherming mag echter niet geringer zijn dan de bescherming die de wetgeving van de desbetreffende Staat toekent aan de verplichte publicatie van de nog niet onderzochte nationale octrooiaanvragen.

In ieder geval dient elke Verdragsluitende Staat tenminste te bepalen dat de aanvrager met ingang van de datum van publicatie van de Europese octrooiaanvrage een gezien de omstandigheden redelijke vergoeding kan eisen van een ieder die in de desbetreffende Verdragsluitende Staat de uitvinding, waarop de Europese octrooiaanvrage betrekking heeft, heeft toegepast, onder omstandigheden die hem volgens het nationale recht aansprakelijk zouden doen zijn indien het een inbreuk op het nationale octrooi zou hebben betroffen.

(3) Elke Verdragsluitende Staat, die niet als officiële taal de proces-taal heeft, kan bepalen dat de in het eerste en tweede lid bedoelde voorlopige bescherming eerst wordt verleend met ingang van de datum, waarop een vertaling van de conclusies, hetzij in een van de officiële talen van die Staat, naar keuze van de aanvrager, hetzij, voor zover de desbetreffende Staat het gebruik van een bepaalde officiële taal heeft verplicht gesteld, in die taal:

a) openbaar toegankelijk is gemaakt op de door de nationale wetgeving van die Staat voorgeschreven wijze

of

b) is verstrekt aan degene die in deze Staat de uitvinding, waarvoor het Europees octrooi is aangevraagd, toepast.

(4) De Europese octrooiaanvrage wordt geacht van de aanvang af niet de in het eerste en tweede lid bedoelde rechtsgevolgen te hebben gehad, indien de Europese octrooiaanvrage is ingetrokken of geacht wordt te zijn ingetrokken of is afgewezen bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing. Hetzelfde geldt voor de rechtsgevolgen van de Euro-

pese octrooiaanvrage in een Verdragsluitende Staat waarvan de aanwijzing is ingetrokken of geacht wordt te zijn ingetrokken.

Artikel 68

Rechtsgevolgen van de herroeping van het Europees octrooi

De Europese octrooiaanvrage alsmede het daarop verleende Europees octrooi worden geacht van de aanvang af geheel of gedeeltelijk niet de in de artikelen 64 en 66 bedoelde rechtsgevolgen te hebben gehad naar gelang het octrooi geheel of gedeeltelijk is herroepen tijdens een oppositieprocedure.

Artikel 69

Beschermingsomvang

(1) De beschermingsomvang van het Europees octrooi of van de Europese octrooiaanvrage wordt bepaald door de inhoud van de conclusies. Niettemin dienen de beschrijving en de tekeningen tot uitleg van de conclusies.

(2) Voor het tijdvak tot de verlening van het Europees octrooi wordt de beschermingsomvang van de Europese octrooiaanvrage bepaald door de laatstelijk ingediende conclusies die zijn vervat in de publicatie op grond van artikel 93. Het Europees octrooi, zoals dit is verleend of gewijzigd tijdens de oppositieprocedure, bepaalt echter met terugwerkende kracht deze beschermingsomvang van de aanvrage, voor zover deze niet wordt uitgebreid.

Artikel 70

Authentieke tekst van de Europese octrooiaanvrage of van het Europees octrooi

(1) De tekst van de Europese octrooiaanvrage of van het Europees octrooi in de proces-taal is de authentieke tekst in alle procedures voor het Europees Octrooibureau en in alle Verdragsluitende Staten.

(2) In het in artikel 14, tweede lid, bedoelde geval wordt evenwel in de procedures voor het Europees Octrooibureau aan de hand van de oorspronkelijke tekst vastgesteld of het onderwerp van de Europese octrooiaanvrage of van het Europees octrooi nog gedekt wordt door de inhoud van de aanvrage zoals die is ingediend.

(3) Elke Verdragsluitende Staat kan bepalen dat een in dit Verdrag voorgeschreven vertaling in een officiële taal van die Staat aldaar zal gelden, behalve in geval van nietigheidsprocedures, als authentieke tekst, indien de beschermingsomvang van de Europese octrooiaanvrage of het Europees octrooi in de vertaling beperkt is dan de bescherming die wordt geboden door die aanvrage of door dat octrooi in de proces-taal.

(4) Elke Verdragsluitende Staat die met toepassing van het derde lid een voorschrift vaststelt,

a) moet de aanvrager of de houder van het Europees octrooi toestaan een herziene vertaling van de aanvrage of van het octrooi in te dienen. Deze herziene vertaling heeft geen rechtskracht zolang de door de Verdragsluitende Staat krachtens artikel 65, tweede lid, en artikel 67, derde lid, vastgestelde voorwaarden niet op overeenkomstige wijze vervuld zijn;

b) kan bepalen dat iemand die in die Staat te goeder trouw is begonnen met het toepassen van een uitvinding of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen, zonder dat die toepassing een inbreuk vormt op de aanvrage of op het octrooi in de oorspronkelijke vertaling, met deze toepassing in of voor zijn bedrijf kosteloos mag doorgaan nadat de herziene vertaling van kracht is geworden.

HOOFDSTUK IV

DE EUROPESE OCTROOIAANVRAGE ALS DEEL VAN HET VERMOGEN

Artikel 71

Overgang en verlening van rechten

Een Europese octrooiaanvrage kan overgaan of voorwerp van rechten zijn voor één of meer aangewezen Verdragsluitende Staten.

Artikel 72

Overdracht

Overdracht van de Europese octrooiaanvrage geschiedt bij een schriftelijke akte, ondertekend door de partijen bij de overeenkomst.

Artikel 73

Contractuele licentie

Een Europese octrooiaanvrage kan, geheel of gedeeltelijk, het onderwerp zijn van licenties voor alle of een deel van de grondgebieden van de aangewezen Verdragsluitende Staten.

Artikel 74

Toepasselijk recht

Tenzij in dit Verdrag anders is bepaald, is de Europese octrooiaanvrage als deel van het vermogen in elke aangewezen Verdragsluitende Staat en met de rechtsgevolgen die in die Staat gelden, onderworpen aan het recht dat in die Staat geldt voor nationale octrooiaanvragen.

DERDE DEEL

DE EUROPESE OCTROOIAANVRAGE

HOOFDSTUK I

INDIENING VAN DE EUROPESE OCTROOIAANVRAGE EN
VOORWAARDEN WAARAAN DEZE MOET VOLDOEN

Artikel 75

Indiening van de Europese octrooiaanvraag

- (1) De Europese octrooiaanvraag kan worden ingediend:
- hetzij bij het Europees Octrooibureau te München of bij het onderdeel daarvan te 's-Gravenhage;
 - hetzij, indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat zulks toestaat, bij de centrale dienst voor de industriële eigendom of bij andere bevoegde instanties van die Staat. Een op zodanige wijze ingediende aanvraag heeft dezelfde rechtsgevolgen als wanneer zij op dezelfde datum was ingediend bij het Europees Octrooibureau.
- (2) Het eerste lid verhindert niet de toepassing van wettelijke bepalingen of administratieve voorschriften die in een Verdragsluitende Staat:
- gelden voor uitvindingen welke, in verband met hun aard, niet zonder voorafgaande toestemming van de bevoegde instanties van de betrokken Staat naar het buitenland mogen worden medegedeeld of
 - voorschrijven, dat elke octrooiaanvraag eerst ingediend moet worden bij een nationale instantie, dan wel de rechtstreekse indiening bij een andere instantie afhankelijk stellen van een voorafgaande toestemming.
- (3) Geen enkele Verdragsluitende Staat mag voorschrijven of toestaan dat een afgesplitste Europese octrooiaanvraag wordt ingediend bij een in het eerste lid, letter b), bedoelde instantie.

Artikel 76

Afgesplitste Europese aanvragen

- (1) Een afgesplitste Europese octrooiaanvraag moet rechtstreeks bij het Europees Octrooibureau te München of bij het onderdeel daarvan te 's-Gravenhage worden ingediend. De aanvraag kan alleen worden ingediend voor onderwerpen die door de inhoud van de oorspronkelijke aanvraag zoals die is ingediend worden gedekt; voor zover aan deze eis wordt voldaan, wordt de afgesplitste aanvraag geacht te zijn ingediend op de datum van indiening van de oorspronkelijke aanvraag en geniet zij het recht van voorrang daarvan.
- (2) In een afgesplitste Europese octrooiaanvraag kunnen alleen Verdragsluitende Staten worden aangewezen die ook in de oorspronkelijke aanvraag waren aangewezen.
- (3) De procedure voor de toepassing van het eerste lid, de bijzondere vereiste waaraan een afgesplitste aanvraag moet voldoen, alsmede de termijn voor de betaling van de indieningstaksen, de taksen voor het nieuwheidsonderzoek en de aanwijzingstaksen worden vastgesteld in het Uitvoeringsreglement.

Artikel 77

Doorzending van Europese octrooiaanvragen

- (1) De centrale dienst voor de industriële eigendom van een Verdragsluitende Staat is verplicht de Europese octrooiaanvragen, die bij de dienst of bij andere bevoegde instanties van die Staat zijn ingediend, door te zenden aan het Europees Octrooibureau binnen de kortst mogelijke termijn die verenigbaar is met de toepassing van de nationale wetgeving betreffende de geheimhouding van uitvindingen in het belang van de Staat.
- (2) De Verdragsluitende Staten nemen alle geëigende maatregelen opdat de Europese octrooiaanvragen, waarvan het onderwerp niet duidelijk in aanmerking komt om onder geheimhouding te vallen ingevolge de wetgeving bedoeld in het eerste lid, aan het Europees Octrooibureau worden doorgezonden binnen een termijn van zes weken na hun indiening.
- (3) De Europese octrooiaanvragen, waarvoor nader onderzocht moet worden of de uitvindingen onder geheimhouding moeten vallen, moeten zo tijdig worden doorgezonden dat zij het Europees Octrooibureau bereiken binnen vier maanden na de indiening of, wanneer een beroep op het recht van voorrang is gedaan, binnen veertien maanden na de voorrangdatum.
- (4) Een Europese octrooiaanvraag ten aanzien waarvan is besloten dat het onderwerp onder geheimhouding valt, wordt niet aan het Europees Octrooibureau doorgezonden.
- (5) De Europese octrooiaanvragen, die het Europees Octrooibureau niet bereiken binnen een termijn van veertien maanden na de indiening of, wanneer een beroep op het recht van voorrang is gedaan, na de voorrangdatum, worden geacht te zijn ingetrokken. De indieningstaksen, de taksen voor het nieuwheidsonderzoek en de aanwijzingstaksen worden terugbetaald.

Artikel 78

Voorschriften waaraan de Europese octrooiaanvraag moet voldoen

- (1) De Europese octrooiaanvraag moet bevatten:
- een verzoek tot verlening van een Europees octrooi;
 - een beschrijving van de uitvinding;
 - een of meer conclusies;
 - de tekeningen waarnaar de beschrijving en de conclusies verwijzen;
 - een uittreksel.
- (2) Voor een Europese octrooiaanvraag moet de indieningstaks en de taks voor het nieuwheidsonderzoek binnen een maand na de indiening van de aanvraag worden betaald.
- (3) De Europese octrooiaanvraag moet voldoen aan de bij het Uitvoeringsreglement vastgestelde voorschriften.

Artikel 79

Aanwijzing van de Verdragsluitende Staten

- (1) De Verdragsluitende Staat of Staten, waarin om bescherming van de uitvinding wordt gevraagd, worden aangewezen in het verzoek tot verlening van het Europees octrooi.
- (2) Voor de aanwijzing van een Verdragsluitende Staat moet een aanwijzingstaks worden betaald. De aanwijzingstaks moet worden betaald binnen twaalf maanden na de indiening van de Europese octrooiaanvraag of, indien een beroep op het recht van voorrang is gedaan, na de voorrangdatum; in laatstgenoemd geval kan betaling nog geschieden tot aan het einde van de in artikel 78, tweede lid, bedoelde termijn, indien deze termijn later afloopt.
- (3) De aanwijzing van een Verdragsluitende Staat kan worden ingetrokken tot aan de verlening van het Europees octrooi. De intrekking van de aanwijzing van alle Verdragsluitende Staten geldt als een intrekking van de Europese octrooiaanvraag. De aanwijzingstaksen worden niet terugbetaald.

Artikel 80

Datum van indiening

- De datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag is de datum waarop de aanvrager documenten overlegt die bevatten:
- een aanduiding dat een Europees octrooi wordt aangevraagd;
 - een aanwijzing van ten minste één Verdragsluitende Staat;
 - gegevens waaruit de identiteit van de aanvrager blijkt;
 - een beschrijving en een of meer conclusies in een van de talen bedoeld in artikel 14, eerste en tweede lid, zelfs indien de beschrijving en de conclusies niet overeenstemmen met de andere vereisten van dit Verdrag.

Artikel 81

Vermelding van de uitvinder

De Europese octrooiaanvraag dient de naam van de uitvinder te vermelden. Indien de aanvrager niet de uitvinder of de enige uitvinder is, dient daarbij verklaard te worden op welke wijze de aanvrager het recht op het Europees octrooi heeft verkregen.

Artikel 82

Einheid van uitvinding

De Europese octrooiaanvraag mag slechts op één enkele uitvinding betrekking hebben of op een groep van uitvindingen, die zodanig onderling verbonden zijn dat zij op een enkele algemene uitvindingsgedachte berusten.

Artikel 83

Uiteenzetting van de uitvinding

De uitvinding moet in de Europese octrooiaanvraag zodanig duidelijk en volledig worden beschreven dat zij door een deskundige kan worden toegepast.

Artikel 84

Conclusies

De conclusies beschrijven het onderwerp waarvoor bescherming wordt gevraagd. Zij dienen duidelijk en beknopt te zijn en steun te vinden in de beschrijving.

Artikel 85

Uittreksel

Het uittreksel is alleen bedoeld als technische informatie; het kan niet in aanmerking komen voor enig ander doel, in het bijzonder niet voor de uitlegging van de omvang van de gevraagde bescherming en voor de toepassing van artikel 54, derde lid.

Artikel 86

Jaartaksen voor de Europese octrooiaanvraag

- (1) Voor de Europese octrooiaanvragen moeten, overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, jaartaksen worden betaald aan

het Europees Octrooibureau. Deze taksen moeten jaarlijks worden betaald vanaf het derde jaar, te rekenen van de datum waarop de aanvraag is ingediend.

(2) Indien een jaartaks niet op de vervaldatum is betaald, kan deze taks nog rechtsgeldig worden betaald binnen zes maanden na de vervaldag, mits gelijktijdig een toeslag wordt betaald.

(3) Indien de jaartaks en eventueel de toeslag niet tijdig zijn betaald, wordt de Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken. Alleen het Europees Octrooibureau is bevoegd een dergelijke beslissing te nemen.

(4) De jaartaks behoeft niet meer te worden betaald na betaling van de taks die moet worden betaald voor het jaar waarin de vermelding van de verlening van het Europees octrooi is gepubliceerd.

HOOFDSTUK II

VOORRANG

Artikel 87

Recht van voorrang

(1) Degene, die op regelmatige wijze in of voor een Staat, die partij is bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, een aanvraag heeft ingediend voor een octrooi van uitvinding, een gebruiksmodel, een gebruikscertificaat of een uitvindingscertificaat, of zijn rechtverkriggende, geniet voor het indienen van een Europese octrooiaanvraag voor dezelfde uitvinding een recht van voorrang gedurende een termijn van twaalf maanden na de indiening van de eerste aanvraag.

(2) Elke aanvraag die de waarde heeft van een regelmatige nationale aanvraag, overeenkomstig de nationale wetgeving van de Staat waarin de aanvraag is ingediend dan wel overeenkomstig bilaterale of multilaterale overeenkomsten, met inbegrip van dit Verdrag, wordt erkend het recht van voorrang te doen ontstaan.

(3) Onder regelmatige nationale aanvraag moet worden verstaan iedere aanvraag, waarvan de datum van indiening kan worden vastgesteld, ongeacht het verdere lot van die aanvraag.

(4) Met een eerste aanvraag waarvan de datum van indiening het begintijdstip van de termijn van voorrang is, moet worden gelijkgesteld een latere aanvraag die betrekking heeft op hetzelfde onderwerp als een eerder gedane aanvraag en die is ingediend in of voor dezelfde Staat, mits de eerder gedane aanvraag op de datum van indiening van de latere aanvraag is ingetrokken, prijsgegeven of afgewezen, zonder voor het publiek ter inzage te hebben gelegen en zonder rechten te hebben laten bestaan, en mits zij nog niet als grondslag heeft gediend voor het beroep op het recht van voorrang. De eerder gedane aanvraag kan dan niet meer als grondslag dienen voor het beroep op het recht van voorrang.

(5) Indien de eerste aanvraag is ingediend in een Staat die geen partij is bij het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, is het eerste tot en met vierde lid slechts van toepassing voor zover, volgens een mededeling van de Raad van Bestuur, deze Staat, krachtens bilaterale of multilaterale overeenkomsten, op grond van een bij het Europees Octrooibureau ingediende eerste aanvraag alsmede op grond van een eerste aanvraag die is ingediend in of voor enige Verdragsluitende Staat, een recht van voorrang erkent onder vergelijkbare voorwaarden en met vergelijkbare rechtsgevolgen als die welke zijn bedoeld in het Verdrag van Parijs.

Artikel 88

Beroep op voorrang

(1) De aanvrager van een Europees octrooi die zich wil beroepen op de voorrang van een eerdere aanvraag, moet een verklaring van voorrang, een afschrift van de eerdere aanvraag en, indien de eerdere aanvraag niet in een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau is gesteld, een vertaling daarvan in een van de officiële talen van het Bureau indienen. De procedure voor de toepassing van deze bepalingen wordt vastgesteld in het Uitvoeringsreglement.

(2) Voor een Europese octrooiaanvraag kan op meer dan een recht van voorrang een beroep worden gedaan, zelfs indien de rechten van voorrang uit verschillende Staten afkomstig zijn. Ook kan voor eenzelfde conclusie op meer dan een recht van voorrang een beroep worden gedaan. Indien op meer dan een recht van voorrang een beroep wordt gedaan, worden de termijnen, die beginnen op de voorrangdatum, berekend vanaf de vroegste voorrangdatum.

(3) Indien voor de Europese octrooiaanvraag op een of meer rechten van voorrang een beroep wordt gedaan, geldt het recht van voorrang alleen voor die elementen van de Europese octrooiaanvraag, die zijn vervat in de aanvraag of aanvragen, waarop het beroep op het recht van voorrang steunt.

(4) Indien bepaalde elementen van de uitvinding, waarvoor een beroep op het recht van voorrang is gedaan, niet voorkomen in de conclusies welke staan vermeld in de eerdere aanvraag, kan voorrang worden erkend indien uit de gezamenlijke stukken van de eerdere aanvraag deze elementen duidelijk blijken.

Artikel 89

Rechtsgevolgen van het recht van voorrang

Het recht van voorrang heeft ten gevolge, dat de voorrangdatum wordt beschouwd als de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag voor de toepassing van artikel 54, tweede en derde lid, en artikel 60, tweede lid.

VIERDE DEEL

PROCEDURE TOT AAN DE VERLENING

Artikel 90

Onderzoek bij de indiening

(1) De aanvraagafdeling onderzoekt:

- of de Europese octrooiaanvraag voldoet aan de vereisten voor toekenning van een datum van indiening;
- of de indieningstaks en de taks voor het nieuwheidsonderzoek tijdig zijn betaald en
- of, in het geval bedoeld in artikel 14, tweede lid, de vertaling van de Europese octrooiaanvraag in de procestaal tijdig is ingediend.

(2) Indien een datum van indiening niet kan worden toegekend, stelt de aanvraagafdeling de aanvrager in de gelegenheid om, overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, de vastgestelde gebreken op te heffen. Worden deze gebreken niet tijdig opgeheven, dan wordt de aanvraag niet als een Europese octrooiaanvraag behandeld.

(3) Indien de indieningstaks en de taks voor het nieuwheidsonderzoek niet tijdig zijn betaald of indien, in het geval bedoeld in artikel 14, tweede lid, de vertaling van de aanvraag in de procestaal niet tijdig is ingediend, wordt de Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 91

Onderzoek op vormgebreken

(1) Indien aan een Europese octrooiaanvraag een datum van indiening is toegekend en indien de aanvraag niet wordt geacht te zijn ingetrokken op grond van artikel 90, derde lid, dan onderzoekt de aanvraagafdeling of:

- is voldaan aan de vereisten van artikel 133, tweede lid;
- de aanvraag voldoet aan de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde vormvoorschriften voor de toepassing van deze bepaling;
- een uittreksel is ingediend;
- het verzoek tot verlening van het Europees octrooi, voor wat zijn inhoud betreft, voldoet aan de dwingende bepalingen van het Uitvoeringsreglement en of, in voorkomend geval, is voldaan aan de bepalingen van dit Verdrag betreffende het beroep op een recht van voorrang;
- de aanwijzingstaksen zijn betaald;
- de vermelding van de uitvinder is geschied overeenkomstig artikel 81;
- de in artikel 78, eerste lid, letter d), bedoelde tekeningen zijn ingediend op de datum van indiening van de aanvraag.

(2) Wanneer de aanvraagafdeling gebreken vaststelt die opgeheven kunnen worden, stelt zij de aanvrager in de gelegenheid om, overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, deze gebreken op te heffen.

(3) Wanneer de gebreken die zijn vastgesteld bij het op grond van het eerste lid, letters a) tot en met d), verrichte onderzoek, niet overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement zijn opgeheven, wordt de Europese octrooiaanvraag afgewezen; wanneer de in het eerste lid, letter d), bedoelde bepalingen op het recht van voorrang betrekking hebben, vervalt dit recht voor de aanvraag.

(4) Indien, in het geval bedoeld in het eerste lid, letter e), de aanwijzingstaks voor een aangewezen Staat niet tijdig is voldaan, wordt deze aanwijzing geacht te zijn ingetrokken.

(5) Indien, in het geval bedoeld in het eerste lid, letter f), het ontbreken van de aanwijzing van de uitvinder niet overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement en behoudens de door dat reglement vastgestelde uitzonderingen alsnog binnen zestien maanden na de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag of, indien een beroep op een recht van voorrang is gedaan, na de voorrangdatum wordt hersteld, wordt de octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken.

(6) Indien, in het geval bedoeld in het eerste lid, letter g), de tekeningen niet zijn ingediend op de datum van indiening van de aanvraag en indien niet overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement maatregelen zijn getroffen om hierin alsnog te voorzien, geldt als datum van indiening hetzij de datum waarop de tekeningen zijn ingediend, hetzij de datum waarop de verwijzingen naar de tekeningen in de aanvraag worden geacht te zijn geschrappt, zulks naar keuze van de aanvrager overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement.

Artikel 92

Opstelling van het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek

(1) Indien aan een Europese octrooiaanvraag een datum van indiening is toegekend, en indien de aanvraag niet wordt geacht te zijn inge-

trokken op grond van artikel 90, derde lid, stelt de afdeling voor het nieuwheidsonderzoek het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek op in de door het Uitvoeringsreglement voorgeschreven vorm en op grond van de conclusies, waarbij behoorlijk rekening wordt gehouden met de beschrijving en met de eventuele tekeningen.

(2) Zodra dit verslag is opgesteld, wordt het te zamen met afschriften van alle aangehaalde literatuurplaatsen aan de aanvrager gezonden.

Artikel 93

Publicatie van de Europese octrooiaanvraag

(1) Iedere Europese octrooiaanvraag wordt zo spoedig mogelijk gepubliceerd na het verstrijken van een termijn van achttien maanden na de datum van indiening of, indien een beroep op een recht van voorrang is gedaan, na die voorrangsdatum. De aanvraag kan evenwel voor het verstrijken van die termijn worden gepubliceerd op verzoek van de aanvrager. Deze publicatie en de publicatie van het Europees octrooischrift geschieden gelijktijdig indien de beslissing tot verlening van het Europees octrooi van kracht is geworden voor het verstrijken van die termijn.

(2) Deze publicatie omvat de beschrijving, de conclusies en eventuele tekeningen, alle zoals die zijn ingediend, alsmede, als bijlage, het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek en het uittreksel, voor zover laatstbedoelde documenten beschikbaar zijn voor het afsluiten van de technische voorbereidingen voor de publicatie. Indien het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek en het uittreksel niet gelijktijdig met de aanvraag zijn gepubliceerd, worden zij afzonderlijk gepubliceerd.

Artikel 94

Het verzoek tot het verrichten van een onderzoek

(1) Op schriftelijk verzoek onderzoekt het Europees Octrooibureau of de Europese octrooiaanvraag en de uitvinding waarop de aanvraag betrekking heeft, voldoen aan de bepalingen van dit Verdrag.

(2) Dit verzoek kan door de aanvrager worden ingediend tot het verstrijken van een termijn van zes maanden na de datum waarop in het Europees Octrooiblad melding is gemaakt van de publicatie van het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de taks voor het onderzoek en kan niet worden ingetrokken.

(3) Indien het verzoek niet is gedaan voor het verstrijken van de in het tweede lid bedoelde termijn, wordt de Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 95

Verlenging van de termijn waarbinnen het verzoek tot het verrichten van een onderzoek moet worden gedaan

(1) De Raad van Bestuur kan de termijn waarbinnen het verzoek tot het verrichten van een onderzoek moet worden ingediend verlengen, indien vaststaat dat de Europese octrooiaanvragen niet tijdig kunnen worden onderzocht.

(2) Indien de Raad van Bestuur de termijn verlengt, kan deze besluiten dat ook derden bevoegd zijn een onderzoek aan te vragen. In dit geval neemt de Raad van Bestuur daartoe strekkende bepalingen op in het Uitvoeringsreglement.

(3) Een besluit van de Raad van Bestuur tot verlenging van de termijn is slechts van toepassing op Europese octrooiaanvragen die worden ingediend na de publicatie van dit besluit in het Publicatieblad van het Europees Octrooibureau.

(4) Bij verlenging van de termijn moet de Raad van Bestuur maatregelen treffen om zo spoedig mogelijk de oorspronkelijke termijn weer vast te stellen.

Artikel 96

Onderzoek van de Europese octrooiaanvraag

(1) Indien de aanvrager van een Europees octrooi een verzoek tot het verrichten van een onderzoek heeft ingediend voordat hem het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek is toegezonden, wordt hem, na toezending van het verslag, door het Europees Octrooibureau verzocht binnen een door het Europees Octrooibureau te stellen termijn aan te geven of hij zijn aanvraag handhaaft.

(2) Indien uit het onderzoek blijkt dat de Europese octrooiaanvraag of de uitvinding waarop de aanvraag betrekking heeft niet voldoet aan de bepalingen van dit Verdrag, verzoekt de onderzoekafdeling de aanvrager overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, en zo vaak dit nodig is, binnen de door deze afdeling te stellen termijn zijn opmerkingen in te dienen.

(3) Indien de aanvrager niet tijdig gevolg geeft aan een verzoek op grond van het eerste of tweede lid, wordt de aanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 97

Afwijzing van de aanvraag of verlenging van het octrooi

(1) De onderzoekafdeling wijst de Europese octrooiaanvraag af indien zij van oordeel is dat deze aanvraag of de uitvinding waarop de

aanvraag betrekking heeft, niet voldoet aan de bepalingen van dit Verdrag, tenzij in dit Verdrag hiervoor andere rechtsgevolgen zijn voorzien.

(2) Indien de onderzoekafdeling van oordeel is dat de Europese octrooiaanvraag en de uitvinding waarop de aanvraag betrekking heeft voldoen aan de bepalingen van dit Verdrag, besluit zij tot verlening van het Europees octrooi voor de aangewezen Staten indien,

a) overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement is vastgesteld dat de aanvrager instemt met de door de onderzoekafdeling voorgestelde tekst van het te verlenen Europees octrooi;

b) de taksen voor de verlening van het octrooi en voor het drukken van het octrooischrift zijn betaald binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn;

c) de reeds verschuldigde taksen en eventueel de toeslagen zijn betaald.

(3) Indien de taksen voor de verlening van het octrooi en voor het drukken van het octrooischrift niet tijdig zijn betaald, wordt de aanvraag geacht te zijn ingetrokken.

(4) De beslissing tot verlening van het Europees octrooi wordt eerst van kracht op de dag waarop van deze octrooiverlening melding wordt gemaakt in het Europees Octrooiblad. Deze publicatie geschiedt niet eerder dan drie maanden na het begin van de in het tweede lid, letter b), bedoelde termijn.

(5) Het Uitvoeringsreglement kan bepalen dat de aanvrager van de conclusies uit de door de onderzoekafdeling voorgestelde tekst van het te verlenen Europees octrooi een vertaling moet indienen in de beide officiële talen van het Europees Octrooibureau die niet de processtaal zijn. In dat geval mag de in het vierde lid bedoelde termijn niet korter zijn dan vijf maanden. Indien de vertaling niet tijdig is ingediend, wordt de aanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 98

Publicatie van het Europees octrooischrift

Tegelijk met de vermelding van de verlening van het Europees octrooi publiceert het Europees Octrooibureau een Europees Octrooischrift, dat de beschrijving, de conclusies en eventueel de tekeningen bevat.

VIJFDE DEEL

OPPOSITIEPROCEDURE

Artikel 99

Oppositie

(1) Binnen een termijn van negen maanden na de dag waarop de vermelding van de verlening van het Europees octrooi is gepubliceerd, kan een ieder bij het Europees Octrooibureau oppositie instellen tegen het verleende Europees octrooi. Deze oppositie moet schriftelijk worden ingediend en met redenen zijn omkleed. De oppositie wordt eerst geacht te zijn ingesteld na betaling van de oppositietaks.

(2) De oppositie tegen het Europees octrooi geldt voor dit octrooi in alle Verdragsluitende Staten waarin het rechtsgevolgen heeft.

(3) De oppositie kan worden ingesteld zelfs indien voor alle aangewezen Staten van het Europees octrooi afstand is gedaan of indien het voor al die Staten is geëindigd.

(4) De opposanten zijn evenals de octrooihouder partij in de oppositieprocedure.

(5) Indien iemand bewijst dat hij in plaats van de vorige octrooihouder, krachtens een in kracht van gewijsde gegaan vonnis, in een Verdragsluitende Staat is ingeschreven in het octrooiregister, treedt hij, op zijn verzoek, voor deze Staat in de plaats van de vorige octrooihouder. In afwijking van het bepaalde in artikel 118 worden de vorige octrooihouder en de persoon, die aldus zijn rechten heeft doen gelden, niet beschouwd als medehouders, tenzij beiden hierom verzoeken.

Artikel 100

Gronden voor oppositie

De oppositie kan slechts op de volgende gronden berusten:

a) het onderwerp van het Europees octrooi is niet octrooieerbaar ingevolge de artikelen 52 tot en met 57;

b) het Europees octrooischrift bevat niet een beschrijving van de uitvinding, die zodanig duidelijk en volledig is dat een deskundige deze uitvinding kan toepassen;

c) het onderwerp van het Europees octrooi wordt niet gedekt door de inhoud van de aanvraag zoals die is ingediend, of door de inhoud van de oorspronkelijke aanvraag zoals die is ingediend, indien het octrooi is verleend op een afgesplitste aanvraag of op een overeenkomstig artikel 61 ingediende nieuwe aanvraag.

Artikel 101

Onderzoek van het bezwaar

(1) Indien de opposant ontvankelijk is, onderzoekt de oppositieafdeling of de in artikel 100 genoemde gronden voor oppositie het in stand blijven van het Europees octrooi in de weg staan.

(2) Tijdens het onderzoek van de oppositie, dat plaatsvindt overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, verzoekt de oppositieafdeling zo dikwijls als nodig partijen binnen een door deze afdeling te stellen termijn te antwoorden op mededelingen die zij tot hen heeft gericht of op mededelingen van andere partijen.

Artikel 102

Herroeping of instandhouding van het Europees octrooi

(1) Indien de oppositieafdeling van oordeel is dat de in artikel 100 genoemde gronden voor oppositie zich verzetten tegen het in stand blijven van het Europees octrooi, herroept zij het octrooi.

(2) Indien de oppositieafdeling van oordeel is dat geen van de in artikel 100 genoemde gronden voor oppositie zich verzet tegen het ongewijzigd in stand blijven van het Europees octrooi, wijst zij de oppositie af.

(3) Indien de oppositieafdeling van oordeel is dat, gelet op de wijzigingen die de houder van het Europees octrooi tijdens de oppositieprocedure heeft aangebracht, het octrooi en de uitvinding waarop het octrooi betrekking heeft voldoen aan de bepalingen van dit Verdrag, besluit zij het octrooi in de gewijzigde vorm in stand te houden, mits:

a) overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement is vastgesteld dat de octrooihouder instemt met de door de oppositieafdeling voorgestelde tekst van het in stand te houden octrooi en

b) de taks voor het drukken van een nieuw octrooischrift is betaald binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn.

(4) Indien de taks voor het drukken van een nieuw Europees octrooischrift niet tijdig is betaald, wordt het octrooi herroepen.

(5) Het Uitvoeringsreglement kan bepalen dat de houder van het Europees octrooi een vertaling van de gewijzigde conclusies moet indienen in de beide officiële talen van het Europees Octrooibureau die niet de procestaal zijn. Indien de vertaling niet tijdig wordt ingediend, wordt het octrooi herroepen.

Artikel 103

Publicatie van een nieuw Europees octrooischrift

Indien het Europees octrooi ingevolge artikel 102, derde lid, is gewijzigd, publiceert het Europees Octrooibureau, tegelijk met de vermelding van de beslissing ten aanzien van de oppositie, een nieuw Europees octrooischrift, dat in gewijzigde vorm de beschrijving, de conclusies en eventueel de tekeningen bevat.

Artikel 104

Kosten

(1) Elke bij de oppositieprocedure betrokken partij draagt de door haar gemaakte kosten, behalve indien de oppositieafdeling of de kamer van beroep, overeenkomstig het Uitvoeringsreglement en op gronden van billijkheid, besluit tot een andere verdeling van de door een mondelinge procedure of een bewijslevering veroorzaakte kosten.

(2) Op verzoek stelt de griffie van de oppositieafdeling het bedrag vast van de kosten die krachtens een beslissing omtrent de kostenverdeling moeten worden vergoed. Het bedrag van de kosten, zoals dat door de griffie is vastgesteld, kan op een verzoek, ingediend binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn, door een beslissing van de oppositieafdeling worden gewijzigd.

(3) Elke eindbeslissing van het Europees Octrooibureau waarbij het bedrag van de kosten wordt vastgesteld, wordt voor de tenuitvoerlegging hiervan in de Verdragsluitende Staten beschouwd als een in kracht van gewijsde gegane beslissing van een civielrechtelijke instantie van de Staat op het grondgebied waarvan de tenuitvoerlegging dient te geschieden. Een dergelijke beslissing kan alleen worden getoetst op haar echtheid.

Artikel 105

Tussenkomst van de vermeende inbreukmaker

(1) Indien een oppositie is ingesteld tegen een Europees octrooi, kan een derde partij die het bewijs levert dat tegen hem een rechtsvordering is ingediend wegens inbreuk op dat octrooi, na het verstrijken van de termijn van oppositie tussenkomen in de oppositieprocedure, mits hij binnen drie maanden na de dag waarop de rechtsvordering wegens inbreuk is ingesteld, een verklaring van tussenkomst indient. Deze bepaling is eveneens van toepassing op elke derde partij die het bewijs levert dat hij, na door de houder van het octrooi te zijn bevolen de vermeende inbreuk op dat octrooi te staken, tegen die houder een vordering heeft ingesteld om in rechte te doen vaststellen dat hij geen inbreuk maakt op het octrooi.

(2) De verklaring van tussenkomst moet schriftelijk worden ingediend en met redenen zijn omkleed. De verklaring wordt eerst van kracht na betaling van de opposietaks. Daarna wordt de tussenkomst behandeld als een oppositie, tenzij in het Uitvoeringsreglement anders is bepaald.

ZESDE DEEL

BEROEPSPROCEDURE

Artikel 106

Beslissingen waartegen beroep kan worden ingesteld

(1) Tegen de beslissingen van de aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen en de juridische afdeling kan beroep worden ingesteld. Het beroep heeft schorsende werking.

(2) Tegen de beslissing van de oppositieafdeling kan beroep worden ingesteld, zelfs indien voor alle aangewezen Staten van het Europees octrooi afstand is gedaan of indien het voor al die Staten is geïndigd.

(3) Tegen een beslissing, waarbij een procedure ten aanzien van een van de partijen niet wordt afgesloten, kan slechts beroep worden ingesteld tegelijk met de eindbeslissing, tenzij de beslissing een afzonderlijk beroep mogelijk maakt.

(4) Tegen de verdeling van de kosten van de oppositieprocedure alleen kan geen beroep worden ingesteld.

(5) Tegen een beslissing, waarbij het bedrag der kosten van de oppositieprocedure is vastgesteld, kan alleen beroep worden ingesteld indien dit bedrag hoger is dan het bedrag dat is vastgesteld door het Reglement betreffende de taksen.

Artikel 107

Personen die in beroep kunnen gaan en die partij kunnen zijn bij de procedure

Een ieder die partij is bij de procedure welke heeft geleid tot een beslissing, kan hiertegen beroep instellen voor zover hij door die beslissing in het ongelijk is gesteld. De andere partijen bij die procedure zijn van rechtswege partij bij de beroepsprocedure.

Artikel 108

Termijn en vorm

Een beroep dient schriftelijk te worden ingesteld bij het Europees Octrooibureau binnen twee maanden na de dag waarop de beslissing is medegedeeld. Het beroep wordt eerst geacht te zijn ingesteld na betaling van de taks voor het beroep. Een schriftelijke uiteenzetting van de gronden van het beroep moet worden ingediend binnen vier maanden na de datum waarop de beslissing is medegedeeld.

Artikel 109

Prejudiciële herziening

(1) Indien de instantie, waarvan de beslissing wordt betwist, het beroep ontvankelijk en gegrond acht, moet zij haar beslissing herzien. Deze bepaling vindt geen toepassing wanneer tegenover degene die het beroep heeft ingesteld een andere partij staat.

(2) Indien het beroep niet binnen een maand na ontvangst van de uiteenzetting van de gronden van het beroep tot herziening leidt, dient het beroep onverwijld te worden voorgelegd aan de Kamer van beroep, zonder oordeel over de gronden daarvan.

Artikel 110

Onderzoek van het beroep

(1) Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de Kamer van beroep of het beroep gegrond is.

(2) Tijdens het onderzoek van het beroep, dat plaatsvindt overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, verzoekt de kamer van beroep zo dikwijls als nodig partijen binnen een door de kamer te stellen termijn te antwoorden op mededelingen die zij tot hen heeft gericht of op mededelingen van andere partijen.

(3) Indien de aanvrager niet tijdig gevolg geeft aan dit verzoek, wordt de Europese octrooiaanvrage geacht te zijn ingetrokken, tenzij de beslissing waartegen beroep is ingesteld, is genomen door de juridische afdeling.

Artikel 111

Beslissing over het beroep

(1) Nadat onderzocht is of het beroep gegrond is, beslist de kamer van beroep over het beroep. De kamer van beroep kan hetzij de bevoegdheden uitoefenen van de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, hetzij de zaak voor verdere afdoening naar deze instantie terugwijzen.

(2) Indien de kamer van beroep de zaak voor verdere afdoening terugwijst naar de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen, is deze instantie gebonden aan de beoordeling van de rechtsvragen door de kamer van beroep, voor zover de feiten dezelfde zijn. Indien de be-

streden beslissing is genomen door de aanvraagafdeling, is de onderzoekafdeling eveneens gebonden aan de beoordeling van de rechtsvragen door de kamer van beroep.

Artikel 112

Beslissing of oordeel van de Grote Kamer van beroep

(1) Ten einde een eenvormige toepassing van het recht te verwezenlijken of indien een rechtsvraag van wezenlijk belang zich voordoet:

a) legt de kamer van beroep, waarvoor een procedure aanhangig is, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van een van de partijen, de Grote Kamer van beroep de vragen voor, ten aanzien waarvan zij een beslissing voor bovengenoemde doeleinden noodzakelijk acht. Wanneer de kamer van beroep het verzoek afwijst, moet de afwijzing in de eindbeslissing met redenen zijn omkleed;

b) kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau een rechtsvraag voorleggen aan de Grote Kamer van beroep wanneer twee kamers van beroep over deze vraag onderling afwijkende beslissingen hebben genomen.

(2) In de gevallen bedoeld in het eerste lid, letter a), zijn de partijen bij de beroepsprocedure partij bij de procedure voor de Grote Kamer van beroep.

(3) De in het eerste lid, letter a) bedoelde beslissing van de Grote Kamer van beroep is bindend voor de kamer van beroep voor wat het hangende beroep betreft.

ZEVENDE DEEL

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE PROCEDURE

Artikel 113

Rechtsgronden van de beslissingen

(1) De beslissingen van het Europees Octrooibureau kunnen slechts genomen worden op die gronden waartegen de partijen verweer hebben kunnen voeren.

(2) Bij het onderzoeken van en het beslissen over de Europese octrooiaanvraag of het Europees octrooi dient het Europees Octrooibureau zich te houden aan de tekst zoals die is voorgesteld of aanvaard door de aanvrager of door de octrooihouder.

Artikel 114

Onderzoek van ambtswege

(1) Tijdens de procedure onderzoekt het Europees Octrooibureau ambtshalve de feiten; dit onderzoek beperkt zich noch tot de door de partijen aangevoerde feiten, bewijsmiddelen en argumenten noch tot de door hen ingediende verzoeken.

(2) Het Europees Octrooibureau hoeft geen rekening te houden met feiten en bewijsmiddelen die door de partijen niet tijdig zijn aangevoerd.

Artikel 115

Opmerkingen van derden

(1) Na de publicatie van de Europese octrooiaanvraag kan een ieder opmerkingen maken over de octrooieerbaarheid van de uitvinding waarvoor een aanvraag is ingediend. De opmerkingen moeten schriftelijk worden ingediend en met redenen zijn omkleed. Deze personen worden geen partij bij de procedure voor het Europees Octrooibureau.

(2) De opmerkingen bedoeld in het eerste lid worden medegedeeld aan de aanvrager of aan de octrooihouder die hiertegen verweer kan voeren.

Artikel 116

Mondelinge behandeling

(1) Een mondelinge behandeling vindt plaats, hetzij ambtshalve wanneer het Europees Octrooibureau zulks wenselijk acht, hetzij op verzoek van een partij bij de procedure. Het Europees Octrooibureau kan evenwel afwijzend beschikken op een verzoek om een nieuwe mondelinge behandeling voor dezelfde instantie wanneer de partijen bij de procedure en de daaraan ten grondslag liggende feiten dezelfde zijn.

(2) Voor de aanvraagafdeling vindt een mondelinge behandeling op verzoek van de aanvrager alleen plaats wanneer deze afdeling zulks wenselijk acht of wanneer zij voornemens is de Europese octrooiaanvraag af te wijzen.

(3) De mondelinge behandeling voor de aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen en de juridische afdeling is niet openbaar.

(4) De mondelinge behandeling, met inbegrip van het geven van de beslissing, is openbaar voor de kamers van beroep en de Grote Kamer van beroep na de openbaarmaking van de Europese octrooiaanvraag, alsmede voor de oppositieafdelingen, behalve indien de betrokken instantie anders beslist voor het geval openbaarheid, met name voor een partij bij de procedure, ernstige en ongerechtvaardigde nadelen zou kunnen betekenen.

Artikel 117

Bewijsvoering

(1) Bij elke procedure voor een onderzoekafdeling, een oppositieafdeling, de juridische afdeling of een kamer van beroep, zijn in het bijzonder de navolgende bewijsmiddelen toegelaten:

- a) verhoor van partijen;
- b) inwinnen van inlichtingen;
- c) overleggen van documenten;
- d) verhoor van getuigen;
- e) deskundigenbericht;
- f) bezichtiging ter plaatse;
- g) onder ede afgelegde schriftelijke verklaringen.

(2) De onderzoekafdeling, de oppositieafdeling en de kamer van beroep kunnen het onderzoek van deze bewijsmiddelen opdragen aan een van hun leden.

(3) Indien het Europees Octrooibureau het nodig acht dat een partij, een getuige of een deskundige een mondelinge verklaring aflegt,

a) roept het deze persoon op daartoe voor het Europees Octrooibureau te verschijnen of

b) verzoekt het, overeenkomstig artikel 131, tweede lid, de bevoegde rechterlijke instanties van de Staat, op het grondgebied waarvan deze persoon woont, de betrokkene te horen.

(4) Een partij, een getuige of een deskundige, die is opgeroepen om voor het Europees Octrooibureau te verschijnen, kan het Europees Octrooibureau verzoeken gehoord te mogen worden door de bevoegde rechterlijke instantie van de Staat op het grondgebied waarvan hij woont. Na ontvangst van dit verzoek of, indien aan de oproep vóór het verstrijken van de door het Europees Octrooibureau in die oproep vastgestelde termijn geen gevolg is gegeven, kan het Europees Octrooibureau, overeenkomstig artikel 131, tweede lid, de bevoegde rechterlijke instanties verzoeken de betrokkene te horen.

(5) Indien een partij, een getuige of een deskundige voor het Europees Octrooibureau een verklaring aflegt, kan het Bureau, indien dit het gewenst acht dat de verklaring onder ede of op een gelijkelijk bindende wijze wordt afgelegd, de bevoegde rechterlijke instanties van de Staat, op het grondgebied waarvan de betrokkene woont, verzoeken deze opnieuw te horen onder zodanige voorwaarden.

(6) Wanneer het Europees Octrooibureau een bevoegde rechterlijke instantie verzoekt een verklaring af te nemen, kan het die instantie verzoeken de verklaring af te nemen onder ede of op een gelijkelijk bindende wijze en een van de leden van het betrokken orgaan toe te staan het verhoor van de partij, de getuige of de deskundige bij te wonen, en deze, hetzij door tussenkomst van genoemde rechterlijke instantie, hetzij rechtstreeks te ondervragen.

Artikel 118

Eenheid van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi

Wanneer de aanvragers of de houders van een Europees octrooi voor verschillende aangewezen Verdragsluitende Staten niet dezelfde zijn, worden zij bij de procedure voor het Europees Octrooibureau beschouwd als mede-aanvragers of als mede-houders. De eenheid van de aanvraag of van het octrooi bij deze procedure wordt niet aangetast; in het bijzonder dient de tekst van de aanvraag of van het octrooi voor alle aangewezen Staten gelijk te zijn, tenzij in dit Verdrag anders is bepaald.

Artikel 119

Kennisgeving

Het Europees Octrooibureau geeft ambtshalve kennis van alle beslissingen en oproepen, alsmede van de mededelingen waardoor een termijn begint of waarvan de kennisgeving is voorgeschreven door andere bepalingen van dit Verdrag of door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. De kennisgevingen kunnen, wanneer buitengewone omstandigheden zulks vereisen, gedaan worden door tussenkomst van de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staten.

Artikel 120

Termijnen

Het Uitvoeringsreglement bepaalt:

a) de wijze waarop de termijnen berekend worden alsmede de voorwaarden waaronder zij kunnen worden verlengd hetzij omdat het Europees Octrooibureau of de bureaus van de in artikel 75, eerste lid, letter b), bedoelde instanties niet zijn geopend voor het in ontvangst nemen van documenten, hetzij omdat de postzendingen in de plaatsen waar het Octrooibureau of die instanties hun zetel hebben, niet besteld worden, of omdat de postdiensten in het algemeen onderbroken of door die onderbreking gestoord zijn;

b) de minimale en maximale duur van de termijnen die worden gesteld door het Europees Octrooibureau.

Artikel 121

Verdere behandeling van de Europese octrooiaanvraag

(1) Wanneer de Europese octrooiaanvraag is afgewezen of moet worden afgewezen of wordt geacht te zijn ingetrokken omdat een door het Europees Octrooibureau gestelde termijn is verstreken, treden de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen niet in of, indien zij reeds zijn ingetreden, komen zij te vervallen indien de aanvrager een verzoek tot verdere behandeling van de aanvraag indient.

(2) Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend binnen twee maanden na de datum waarop van de beslissing tot afwijzing van de Europese octrooiaanvraag is kennis gegeven of na de datum waarop van de mededeling dat de aanvraag wordt beschouwd als te zijn ingetrokken, is kennis gegeven. De nog niet verrichte handeling moet binnen die termijnen worden verricht. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de taks voor verdere behandeling.

(3) De instantie die bevoegd is te beslissen over de niet verrichte handeling, beslist over het verzoek.

Artikel 122

Herstel in de vorige toestand

(1) De aanvrager of de houder van een Europees octrooi die, ondanks het betrachten van alle in de gegeven omstandigheden geboden zorgvuldigheid, niet in staat is geweest ten aanzien van het Europees Octrooibureau een termijn in acht te nemen, wordt op verzoek in de vorige toestand hersteld indien de verhindering krachtens de bepalingen van dit Verdrag rechtstreeks tot gevolg heeft dat de Europese octrooiaanvraag of een verzoek wordt afgewezen, dat de Europese octrooiaanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken, dat het Europees octrooi wordt herroepen of dat een ander recht of rechtsmiddel verloren gaat.

(2) Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend binnen twee maanden nadat de verhindering is geëindigd. De nog niet verrichte handeling moet alsnog geschieden binnen die termijn. Het verzoek is slechts ontvankelijk binnen een termijn van een jaar na het verstrijken van de niet in acht genomen termijn. In het geval dat een jaartaks niet is betaald, wordt het tijdvak van een jaar verminderd met de in artikel 86, tweede lid, bedoelde termijn.

(3) Het verzoek moet met redenen omkleed zijn en de feiten aanvoeren waarop het verzoek is gegrond. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de taks voor het herstel in de vorige toestand.

(4) De instantie, die bevoegd is te beslissen over de niet verrichte handeling, beslist over het verzoek.

(5) Dit artikel is niet van toepassing op de termijnen bedoeld in het tweede lid, alsmede in artikel 61, derde lid, artikel 76, derde lid, artikel 78, tweede lid, artikel 79, tweede lid, artikel 87, eerste lid en artikel 94, tweede lid.

(6) Een ieder die in een Verdragsluitende Staat te goeder trouw gedurende het tijdvak, gelegen tussen het verloren gaan van een recht bedoeld in het eerste lid en de openbaarmaking van het herstel in de vorige toestand, begonnen is met de toepassing van de uitvinding, waarop de openbaar gemaakte Europese octrooiaanvraag of een Europees octrooi betrekking heeft of daartoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen, kan deze toepassing in of voor zijn bedrijf kosteloos voortzetten.

(7) Dit artikel laat onverlet het recht, dat een Verdragsluitende Staat heeft om herstel in de vorige toestand toe te kennen ten aanzien van door dit Verdrag vastgestelde termijnen die in acht moeten worden genomen ten aanzien van de instanties van die Staat.

Artikel 123

Wijzigingen

(1) De voorwaarden, waaronder een Europese octrooiaanvraag of een Europees octrooi tijdens de procedure voor het Europees Octrooibureau kan worden gewijzigd, zijn vastgesteld in het Uitvoeringsreglement. In elk geval kan de aanvrager op eigen initiatief tenminste eenmaal de beschrijving, de conclusies en de tekeningen wijzigen.

(2) Een Europese octrooiaanvraag of een Europees octrooi kan niet zodanig gewijzigd worden dat het onderwerp niet meer gedekt wordt door de inhoud van de aanvraag zoals die is ingediend.

(3) Tijdens de oppositieprocedure kunnen de conclusies van het Europees octrooi niet zodanig gewijzigd worden dat de beschermingsomvang wordt uitgebreid.

Artikel 124

Aanduidingen betreffen de nationale octrooiaanvragen

(1) De onderzoekafdeling of de kamer van beroep kan de aanvrager verzoeken binnen een door haar te stellen termijn aan te geven in welke Staten hij nationale octrooiaanvragen heeft ingediend voor de uitvinding of een deel daarvan, waarop de Europese octrooiaanvraag betrekking heeft, en de nummers van die aanvragen.

(2) Indien de aanvrager binnen de gestelde termijn geen gevolg geeft aan dit verzoek, wordt de Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 125

Verwijzing naar algemene beginselen

Voor zover dit Verdrag geen bepalingen bevat over een te volgen procedure, richt zich het Europees Octrooibureau naar de beginselen die in de Verdragsluitende Staten algemeen zijn aanvaard.

Artikel 126

Einde van financiële verplichtingen

(1) Vorderingen van de Organisatie tot betaling van taksen ten gunste van het Europees Octrooibureau komen te vervallen vier jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de taks opeisbaar is geworden.

(2) Vorderingen jegens de Organisatie tot terugbetaling door het Europees Octrooibureau van taksen of van bij de betaling van taksen te veel ontvangen bedragen, vervallen vier jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de rechten zijn ontstaan.

(3) De in het eerste en tweede lid bedoelde termijn wordt, in het geval bedoeld in het eerste lid, gestuit door een verzoek de taks te betalen en, in het geval bedoeld in het tweede lid, door een schriftelijk indienen van de vordering. Deze termijn begint opnieuw op de datum waarop zij is gestuit en loopt af uiterlijk zes jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de termijn oorspronkelijk begonnen is, tenzij een rechtsvordering is ingesteld tot opeising van de vordering; in dit geval eindigt de termijn op zijn vroegst een jaar na de datum waarop de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

HOOFDSTUK II

VOORLICHTING VAN HET PUBLIEK EN DE OFFICIËLE INSTANTIES

Artikel 127

Europees Octrooiregister

Het Europees Octrooibureau houdt een register bij, genaamd het Europees Octrooiregister, waarin die gegevens worden opgenomen waarvan de inschrijving is voorgeschreven door dit Verdrag. Geen enkele inschrijving mag in het register worden gedaan voordat de Europese octrooiaanvraag is gepubliceerd. Het register ligt ter inzage van het publiek.

Artikel 128

Inzage ten behoeve van het publiek

(1) De dossiers, die betrekking hebben op Europese octrooiaanvragen die nog niet zijn gepubliceerd, kunnen alleen met toestemming van de aanvrager worden ingezien.

(2) Degene, die bewijst dat de aanvrager van een Europees octrooi zich tegenover hem heeft beroepen op zijn aanvraag, kan het dossier raadplegen voordat deze aanvraag is gepubliceerd en zonder toestemming van de aanvrager.

(3) Wanneer een afgesplitste Europese aanvraag of een nieuwe Europese octrooiaanvraag, ingediend op grond van artikel 61, eerste lid, is gepubliceerd, kan een ieder het dossier van de oorspronkelijke aanvraag raadplegen voordat deze aanvraag is gepubliceerd en zonder toestemming van de aanvrager.

(4) Na de publicatie van de Europese octrooiaanvraag kunnen, behoudens de in het Uitvoeringsreglement gestelde beperkingen, de dossiers van die aanvraag en van het daarop verleende octrooi op verzoek worden ingezien.

(5) Het Europees Octrooibureau kan, zelfs vóór de publicatie van de Europese octrooiaanvraag, de volgende gegevens mededelen aan derden of publiceren:

- a) het nummer van de Europese octrooiaanvraag;
- b) de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag en, indien een beroep op het recht van voorrang van een eerdere aanvraag is gedaan, de datum, de Staat en het nummer van de eerdere aanvraag;
- c) de naam van de aanvrager;
- d) de titel van de uitvinding;
- e) de aangewezen Verdragsluitende Staten.

Artikel 129

Regelmatig verschijnende publicaties

Het Europees Octrooibureau publiceert regelmatig:

- a) een Europees Octrooiblad, inhoudende de inschrijvingen in het Europees Octrooiregister alsmede alle andere gegevens waarvan de openbaarmaking is voorgeschreven door dit Verdrag;
- b) een Publicatieblad van het Europees Octrooibureau, inhoudende de mededelingen en bekendmakingen van algemene aard door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau alsmede alle andere bekendmakingen betreffende dit Verdrag en de toepassing ervan.

Artikel 130

Uitwisseling van gegevens

(1) Het Europees Octrooibureau en, behoudens de toepassing van de wettelijke bepalingen of administratieve voorschriften bedoeld in artikel 75, tweede lid, de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staten verstrekken elkaar op verzoek alle ter zake dienende gegevens over de indiening van Europese en nationale octrooiaanvragen alsmede over de procedures betreffende de aanvragen en de daarop verleende octrooien.

(2) Het eerste lid is van toepassing op de uitwisseling van gegevens krachtens werkovereenkomsten tussen het Europees Octrooibureau en:

- a) de centrale diensten voor de industriële eigendom van Staten die geen partij bij dit Verdrag zijn;
- b) elke intergouvernementele organisatie die belast is met het verlenen van octrooien;
- c) elke andere organisatie.

(3) Het verstrekken van gegevens overeenkomstig het eerste lid en het tweede lid, onder a) en b), is niet onderworpen aan de in artikel 128 bedoelde beperkingen. De Raad van Bestuur kan besluiten dat het verstrekken van gegevens overeenkomstig het tweede lid, letter c), niet onderworpen is aan de in artikel 128 bedoelde beperkingen, mits de betrokken organisatie zich verbindt de verstrekte gegevens als vertrouwelijk te beschouwen tot aan de datum waarop de Europese octrooiaanvraag wordt gepubliceerd.

Artikel 131

Administratieve en juridische samenwerking

(1) Tenzij in dit Verdrag of in de nationale wetgevingen anders is bepaald, zullen het Europees Octrooibureau en de rechterlijke of andere bevoegde instanties van de Verdragsluitende Staten elkaar op verzoek wederzijds bijstand verlenen door elkaar gegevens te verstrekken of inzage in dossiers te geven. Wanneer het Europees Octrooibureau inzage van dossiers verleent aan de rechterlijke instanties, Openbare Ministeries of centrale diensten voor de industriële eigendom is zulks niet onderworpen aan de in artikel 128 bedoelde beperkingen.

(2) De rechterlijke of andere bevoegde instanties van de Verdragsluitende Staten gaan voor het Europees Octrooibureau, op diens rogatoire commissie, en voor zover hun bevoegdheden zulks toelaten, over tot maatregelen voor de bewijsvoering en tot andere gerechtelijke handelingen.

Artikel 132

Uitwisseling van publicaties

(1) Het Europees Octrooibureau en de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staten wisselen op verzoek, voor hun eigen behoefte en kosteloos één of meer exemplaren van hun publicaties uit.

(2) Het Europees Octrooibureau kan overeenkomsten sluiten inzake de uitwisseling en de toezending van publicaties.

HOOFDSTUK III

VERTEGENWOORDIGING

Artikel 133

Algemene beginselen betreffende de vertegenwoordiging

(1) Behoudens het tweede lid, is niemand verplicht zich te doen vertegenwoordigen door een erkend gemachtigde in de door dit Verdrag ingestelde procedures.

(2) Natuurlijke personen en rechtspersonen, die op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten woonplaats noch zetel hebben, moeten zich doen vertegenwoordigen door een erkend gemachtigde en moeten door zijn tussenkomst optreden in iedere door dit Verdrag ingestelde procedure, behalve voor het indienen van een Europese octrooiaanvraag; verdere uitzonderingen kunnen worden vastgesteld door het Uitvoeringsreglement.

(3) Natuurlijke personen en rechtspersonen die hun woonplaats of zetel hebben op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten, kunnen in iedere door dit Verdrag ingestelde procedure optreden door tussenkomst van een werknemer; deze werknemer die overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement dient te beschikken over een volmacht, behoeft geen erkend gemachtigde te zijn. Het Uitvoeringsreglement kan bepalen of en onder welke voorwaarden de werknemer van zodanige rechtspersoon eveneens kan optreden voor andere rechtspersonen, die hun zetel hebben op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten en die economische banden hebben met de bedoelde rechtspersoon.

(4) Bijzondere bepalingen betreffende de gemeenschappelijke vertegenwoordiging van gemeenschappelijk optredende partijen kunnen worden vastgesteld door het Uitvoeringsreglement.

Artikel 134

Erkende gemachtigden

(1) Natuurlijke personen of rechtspersonen kunnen in de door dit Verdrag ingestelde procedures slechts worden vertegenwoordigd door erkende gemachtigden, die ingeschreven staan op een daartoe door het Europees Octrooibureau bij te houden lijst.

(2) Op de lijst van erkende gemachtigden kan iedere natuurlijke persoon worden ingeschreven die aan de volgende voorwaarden voldoet:

- a) hij moet de nationaliteit van een van de Verdragsluitende Staten bezitten;
- b) zijn kantoor of de plaats van zijn tewerkstelling moet zich op het grondgebied van een der Verdragsluitende Staten bevinden;
- c) hij moet met goed gevolg het Europese bekwaamheidsexamen hebben afgelegd.

(3) De inschrijving geschiedt op verzoek en dient vergezeld te gaan van bewijzen, waaruit blijkt dat aan de in het tweede lid bedoelde voorwaarden is voldaan.

(4) De personen die staan ingeschreven op de lijst van erkende gemachtigden zijn bevoegd op te treden in iedere door dit Verdrag ingestelde procedure.

(5) Om op te treden als erkend gemachtigde, is een ieder die staat ingeschreven op de in het eerste lid bedoelde lijst, bevoegd kantoor te houden in elke Verdragsluitende Staat waarin door dit Verdrag ingestelde procedures plaatsvinden, rekening houdend met het aan dit Verdrag als bijlage toegevoegde Protocol inzake de centralisatie. De autoriteiten van deze Staat kunnen deze bevoegdheden slechts intrekken in bijzondere gevallen krachtens de nationale wetgeving betreffende openbare orde en veiligheid. Alvorens een dergelijke maatregel wordt genomen dient de Voorzitter van het Europees Octrooibureau te worden geraadpleegd.

(6) In bijzondere omstandigheden kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau toestaan dat van het tweede lid, letter a), wordt afgeweken.

(7) In de door dit Verdrag ingestelde procedures kan de vertegenwoordiging zoals door een erkend gemachtigde ook geschieden door iedere advocaat, die bevoegd is op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten praktijk uit te oefenen en die aldaar kantoor houdt, voor zover hij in die Staat bevoegd is op te treden als gemachtigde op het gebied van octrooien van uitvinding. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

(8) De Raad van Bestuur kan bepalingen vaststellen ten aanzien van:

- a) de vereiste bekwaamheid en opleiding om te worden toegelaten tot het Europese bekwaamheidsexamen en ten aanzien van het afnemen van dit examen;
- b) de oprichting of de erkenning van een instituut bestaande uit personen die bevoegd zijn als erkend gemachtigde op te treden, hetzij na het Europese bekwaamheidsexamen te hebben afgelegd, hetzij op grond van artikel 163, zevende lid, en
- c) het tuchtrecht, dat het instituut of het Europees Octrooibureau over deze personen uitoefent.

ACHTSTE DEEL

GEVOLGEN VOOR HET NATIONALE RECHT

HOOFDSTUK I

OMZETTING IN EEN NATIONALE OCTROOIAANVRAGE

Artikel 135

Verzoek tot het instellen van de nationale procedure

(1) De centrale dienst voor de industriële eigendom van een aangeezene Verdragsluitende Staat stelt de procedure tot verlening van een nationaal octrooi slechts in op verzoek van de aanvrager of van de houder van een Europees octrooi en in de volgende gevallen:

- a) indien de Europese octrooiaanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken op grond van artikel 77, vijfde lid, of artikel 162, vierde lid;
- b) in de andere door de nationale wetgeving bepaalde gevallen waarin op grond van dit Verdrag de Europese octrooiaanvraag is afgewezen, ingetrokken of wordt geacht te zijn ingetrokken of het Europees octrooi is herroepen.

(2) Het verzoek tot omzetting dient te worden ingediend binnen drie maanden na de intrekking van de octrooiaanvraag of na de mededeling dat de aanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken of na de mededeling van de beslissing dat de aanvraag is afgewezen of dat het Europees octrooi is herroepen. De in artikel 66 bedoelde rechtsgevolgen vervallen indien het verzoek niet binnen die termijn is ingediend.

Artikel 136

Indiening en doorzending van het verzoek

(1) Het verzoek tot omzetting moet worden ingediend bij het Europees Octrooibureau en dient de Verdragsluitende Staten te vermelden

waarin instelling van de procedure tot verlening van een nationaal octrooi wordt verlangd.

Dit verzoek wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de omzettingstaks. Het Europees Octrooibureau zendt dit verzoek door aan de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Staten die erin zijn vermeld en voegt daarbij een afschrift van het dossier van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi.

(2) Indien echter de aanvrager is medegedeeld dat de Europese octrooiaanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken op grond van artikel 77, vijfde lid, moet het verzoek worden ingediend bij de nationale centrale dienst voor de industriële eigendom, waarbij de aanvraag is ingediend. Behoudens bepalingen in de nationale wetgeving betreffende de nationale veiligheid, zendt deze dienst het verzoek rechtstreeks door aan de centrale diensten van de door de verzoeker in het verzoek vermelde Verdragsluitende Staten en voegt daarbij een afschrift van de Europese octrooiaanvraag. De in artikel 66 bedoelde rechtsgevolgen vervallen indien deze doorzending niet is geschied binnen twintig maanden na de datum van indiening of, indien een beroep is gedaan op een recht van voorrang, na de voorrangdatum.

Artikel 137

Vormvoorschriften voor de omzetting

(1) Een Europese octrooiaanvraag die is doorgezonden overeenkomstig artikel 136 mag niet onderworpen worden aan vormvoorschriften van de nationale wet die afwijken van of een aanvulling betekenen op de door dit Verdrag vastgestelde bepalingen.

(2) De centrale dienst voor de industriële eigendom waaraan de aanvraag is doorgezonden, kan eisen dat binnen een termijn van ten minste twee maanden de aanvrager:

- de nationale indieningstaks betaalt;
- een vertaling van de oorspronkelijke tekst van de Europese octrooiaanvraag in een van de officiële talen van de betrokken Staat indient, alsmede in voorkomend geval een vertaling van de tijdens de procedure voor het Europees Octrooibureau gewijzigde tekst die de aanvrager wenst te gebruiken voor de nationale procedure.

HOOFDSTUK II

NIETIGHEID EN OUDERE RECHTEN

Artikel 138

Nietigheidsgronden

(1) Behoudens het bepaalde in artikel 139 kan het Europees octrooi, krachtens de wetgeving van een Verdragsluitende Staat en met de rechtsgevolgen voor het grondgebied van die Staat, slechts nietig worden verklaard:

- indien het onderwerp van het Europese octrooi niet octrooieerbaar is ingevolge de artikelen 52 tot en met 57;
- indien het Europese octrooischrift niet een beschrijving van de uitvinding bevat, die zodanig duidelijk en volledig is dat een deskundige deze uitvinding kan toepassen;
- indien het onderwerp van het Europees octrooi niet gedekt wordt door de inhoud van de aanvraag zoals die is ingediend, of door de inhoud van de oorspronkelijk ingediende aanvraag zoals die is ingediend, indien het octrooi is verleend op een afgesplitste aanvraag of op een nieuwe aanvraag die is ingediend overeenkomstig artikel 61;
- indien de beschermingsomvang van het Europees octrooi is uitgebreid;
- indien de houder van het Europees octrooi niet de rechthebbende op het octrooi is volgens artikel 60, eerste lid.

(2) Indien de nietigheidsgronden het Europees octrooi slechts gedeeltelijk aantasten, wordt de nietigheid zodanig uitgesproken dat het octrooi dienovereenkomstig wordt beperkt. Indien de nationale wetgeving zulks toestaat kan de beperking geschieden in de vorm van een wijziging van de conclusies, van de beschrijving of van de tekeningen.

Artikel 139

Oudere rechten of rechten van dezelfde datum

(1) In elke aangewezen Verdragsluitende Staat hebben een Europese octrooiaanvraag en een Europees octrooi ten opzichte van een nationale octrooiaanvraag en een nationaal octrooi dezelfde rechtsgevolgen als ouder recht als een nationale octrooiaanvraag en een nationaal octrooi.

(2) Een nationale octrooiaanvraag en een nationaal octrooi van een Verdragsluitende Staat hebben ten opzichte van een Europees octrooi, waarin die Verdragsluitende Staat is aangewezen, dezelfde rechtsgevolgen als ouder recht als ten opzichte van een nationaal octrooi.

(3) Elke Verdragsluitende Staat kan bepalen of, en onder welke voorwaarden, een uitvinding die zowel in een Europese octrooiaanvraag of in een Europees octrooi als in een nationale octrooiaanvraag of in een nationaal octrooi met eenzelfde datum van indiening of, indien een beroep is gedaan op het recht van voorrang, met eenzelfde voorrangdatum, openbaar is gemaakt, gelijktijdig door Europese en nationale aanvragen of octrooien beschermd kan worden.

HOOFDSTUK III

ANDERE RECHTSGEVOLGEN TEN AANZIEN VAN HET NATIONALE RECHT

Artikel 140

Nationale gebruiksmodellen en gebruikscertificaten

De artikelen 66, 124, 135 tot en met 137 en 139 zijn van overeenkomstige toepassing op gebruiksmodellen en gebruikscertificaten alsmede op daarop betrekking hebbende aanvragen in de Verdragsluitende Staten waarin de wetgeving in deze vormen van bescherming voorziet.

Artikel 141

Jaartaksen voor het Europees octrooi

(1) De jaartaksen voor het Europees octrooi kunnen slechts worden geheven voor de jaren volgende op het jaar bedoeld in artikel 86, vierde lid.

(2) Indien de jaartaksen voor het Europees octrooi vervallen binnen twee maanden nadat de vermelding van de verlening van het Europees octrooi is gepubliceerd, worden deze jaartaksen geacht rechtsgeldig te zijn betaald als zij binnen die termijn zijn betaald. Door een nationale wetgeving vastgestelde toeslagen worden niet geheven.

NEGENDE DEEL

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

Artikel 142

Eenheidsoctrooien

(1) Iedere groep Verdragsluitende Staten die krachtens een bijzondere overeenkomst heeft besloten dat de voor die Staten verleende Europese octrooien voor hun gezamenlijke grondgebieden een eenheid vormen, kan bepalen dat de Europese octrooien slechts gezamenlijk voor al die Staten kunnen worden verleend.

(2) De bepalingen van dit deel zijn van toepassing wanneer een groep Verdragsluitende Staten van de in het eerste lid bedoelde mogelijkheid gebruik heeft gemaakt.

Artikel 143

Bijzondere organen van het Europees octrooibureau

(1) De groep Verdragsluitende Staten kan het Europees Octrooibureau aanvullende taken opdragen.

(2) Ter uitvoering van die aanvullende taken kunnen bij het Europees Octrooibureau voor de tot die groep behorende Staten gemeenschappelijke bijzondere organen worden ingesteld. De leiding van deze bijzondere organen berust bij de Voorzitter van het Europees Octrooibureau; artikel 10, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 144

Vertegenwoordiging voor de bijzondere organen

De groep Verdragsluitende Staten kan een bijzondere regeling treffen ten aanzien van de vertegenwoordiging van partijen voor de organen bedoeld in artikel 143, tweede lid.

Artikel 145

Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur

(1) De groep Verdragsluitende Staten kan een Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur instellen voor toezicht op de werkzaamheden van de krachtens artikel 143, tweede lid, ingestelde bijzondere organen; het Europees Octrooibureau stelt deze Commissie personeel, ruimten en materiaal ter beschikking, benodigd voor de vervulling van haar taak. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau moet ten overstaan van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur, verantwoording afleggen voor de werkzaamheden van de bijzondere organen.

(2) De samenstelling, de bevoegdheden en de werkzaamheden van de Beperkte Commissie worden bepaald door de groep Verdragsluitende Staten.

Artikel 146

Dekking van de kosten voor de bijzondere taken

Indien aan het Europees Octrooibureau aanvullende taken zijn opgedragen op grond van artikel 143, komen de kosten die voor de Organisatie zijn ontstaan in verband met de uitvoering van die taken ten laste van de groep Verdragsluitende Staten. Indien bij het Europees Octrooibureau bijzondere organen zijn ingesteld voor de uitvoering van die aanvullende taken, komen de voor deze organen te maken kosten met betrekking tot personeel, ruimten en materiaal voor rekening van de groep Verdragsluitende Staten. De artikelen 39, derde en vierde lid, 41 en 47 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 147

Betalingen van taksen voor instandhouding van het eenheidsoctrooi

Indien de groep Verdragsluitende Staten voor de jaartaksen een eenheidstarief heeft vastgesteld, wordt het percentage, bedoeld in artikel

39, eerste lid, berekend aan de hand van dit eenheidstarief; het in artikel 39, eerste lid, bedoelde minimum is eveneens het minimum voor het eenheidsoctrooi. Artikel 39, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 148

De Europese octrooiaanvraag als deel van het vermogen

(1) Artikel 74 is van toepassing wanneer de groep Verdragsluitende Staten geen andere bepalingen heeft vastgesteld.

(2) De groep Verdragsluitende Staten kan bepalen dat, voor zover deze Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, overgang, inpandgeving of gedwongen uitwinning van de Europese octrooiaanvraag slechts is toegestaan voor al die Verdragsluitende Staten en overeenkomstig de bepalingen van de bijzondere overeenkomst.

Artikel 149

Gezamenlijke aanwijzing

(1) De groep Verdragsluitende Staten kan bepalen dat de Staten van de groep slechts gezamenlijk kunnen worden aangewezen en dat de aanwijzing van een of meer Staten van deze groep geldt als aanwijzing van al deze Staten.

(2) Wanneer het Europees Octrooibureau optreedt als aangewezen bureau in de zin van artikel 153, eerste lid, is het voorgaande lid van toepassing indien de aanvrager in de internationale aanvraag heeft medegedeeld dat hij een Europees octrooi wenst voor een of meer aangewezen Staten van de groep. Deze bepaling is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager in de internationale aanvraag een Verdragsluitende Staat heeft aangewezen die tot deze groep behoort, indien de nationale wetgeving van die Staat bepaalt dat een aanwijzing van die Staat de rechtsgevolgen heeft van een aanvraag om een Europees octrooi.

TIENDE DEEL INTERNATIONALE AANVRAGE IN DE ZIN VAN HET VERDRAG TOT SAMENWERKING INZAKE OCTROOIEN

Artikel 150

Toepassing van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien

(1) Het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien van 19 juni 1970, hierna te noemen Samenwerkingsverdrag, is van toepassing overeenkomstig de bepalingen van dit deel.

(2) De internationale aanvragen die zijn ingediend overeenkomstig het Samenwerkingsverdrag kunnen worden behandeld voor het Europees Octrooibureau. In deze procedures zijn de bepalingen van het Samenwerkingsverdrag, en in aanvulling daarop de bepalingen van dit Verdrag, van toepassing. In geval van tegenstrijdigheid geven de bepalingen van het Samenwerkingsverdrag de doorslag. In het bijzonder loopt voor een internationale aanvraag de termijn, waarbinnen het verzoek om onderzoek moet zijn ingediend ingevolge artikel 94, tweede lid, van dit Verdrag, niet af voor de in artikel 22 of artikel 39 van het Samenwerkingsverdrag vastgestelde termijn.

(3) Een internationale aanvraag, waarvoor het Europees Octrooibureau als aangewezen of gekozen bureau optreedt, wordt geacht een Europese octrooiaanvraag te zijn.

(4) Voor zover in dit Verdrag wordt verwezen naar het Samenwerkingsverdrag, heeft deze verwijzing eveneens betrekking op het Reglement bij het Samenwerkingsverdrag.

Artikel 151

Het Europees Octrooibureau als ontvangend bureau

(1) Het Europees Octrooibureau kan optreden als ontvangend bureau in de zin van artikel 2, onder (xv), van het Samenwerkingsverdrag wanneer de aanvrager de nationaliteit heeft van een Staat die partij is bij dit Verdrag en ten aanzien waarvan het Samenwerkingsverdrag in werking is getreden; deze bepaling is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager zijn woonplaats of zetel heeft in die Staat.

(2) Het Europees Octrooibureau kan ook als ontvangend bureau optreden, wanneer de aanvrager de nationaliteit heeft van een Staat die geen partij is bij dit Verdrag maar wel bij het Samenwerkingsverdrag en die met de Organisatie een overeenkomst heeft gesloten krachtens welke, overeenkomstig de bepalingen van het Samenwerkingsverdrag, het Europees Octrooibureau optreedt als ontvangend bureau in plaats van het nationale bureau van die Staat; deze bepaling is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager zijn woonplaats of zetel heeft in die Staat.

(3) Behoudens voorafgaande toestemming van de Raad van Bestuur, treedt het Europees Octrooibureau eveneens voor iedere andere aanvrager op als ontvangend bureau overeenkomstig een overeenkomst tussen de Organisatie en het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom.

Artikel 152

Indiening en doorzending van de internationale aanvraag

(1) Indien de aanvrager het Europees Octrooibureau kiest als ontvangend bureau voor zijn internationale aanvraag, moet hij zijn aanvraag

rechtstreeks bij het Europees Octrooibureau indienen. Het bepaalde in artikel 75, tweede lid, is nochtans van overeenkomstige toepassing.

(2) Wanneer een internationale aanvraag is ingediend bij het Europees Octrooibureau door tussenkomst van de bevoegde centrale dienst voor de Industriële Eigendom, treffen de Verdragsluitende Staten alle noodzakelijke maatregelen opdat de aanvragen zo tijdig worden doorgezonden aan het Europees Octrooibureau, dat het Europees Octrooibureau binnen de voorgeschreven termijnen kan voldoen aan zijn verplichtingen krachtens het Samenwerkingsverdrag met betrekking tot de doorzending van de internationale aanvragen.

(3) Bij de indiening van de internationale aanvraag moet de toezendingstaks betaald worden.

Artikel 153

Het Europees Octrooibureau als aangewezen bureau

(1) Het Europees Octrooibureau treedt op als aangewezen bureau in de zin van artikel 2, onder (xiii), van het Samenwerkingsverdrag voor de Staten, die partij zijn bij dit Verdrag ten aanzien waarvan het Samenwerkingsverdrag in werking is getreden, en die in de internationale aanvraag zijn aangewezen, indien de aanvrager het ontvangend bureau in die aanvraag mededeling doet dat hij voor die Staten een Europees octrooi wenst te verkrijgen. Het voorgaande is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager in de internationale aanvraag een Verdragsluitende Staat heeft aangewezen waarvan de nationale wetgeving bepaalt dat een aanwijzing van die Staat de rechtsgevolgen heeft van een aanvraag om een Europees octrooi.

(2) Wanneer het Europees Octrooibureau optreedt als aangewezen bureau, zijn de onderzoekafdelingen bevoegd de beslissingen te nemen bedoeld in artikel 25, tweede lid, letter a) van het Samenwerkingsverdrag.

Artikel 154

Het Europees Octrooibureau als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek

(1) Het Europees Octrooibureau treedt op als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek in de zin van Hoofdstuk I van het Samenwerkingsverdrag voor aanvragers die de nationaliteit hebben van een Verdragsluitende Staat ten aanzien waarvan het Samenwerkingsverdrag in werking is getreden, onder het voorbehoud van het sluiten van een overeenkomst tussen de Organisatie en het Internationaal Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom. Deze bepaling is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager zijn woonplaats of zetel heeft in die Staat.

(2) Behoudens voorafgaande toestemming van de Raad van Bestuur, treedt het Europees Octrooibureau ook voor iedere andere aanvrager op als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek overeenkomstig een tussen de Organisatie en het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom gesloten overeenkomst.

(3) De kamers van beroep zijn bevoegd te beslissen over een protest van de aanvrager ten aanzien van de vaststelling van een bijkomende taks door het Europees Octrooibureau ingevolge artikel 17, derde lid, onder a), van het Samenwerkingsverdrag.

Artikel 155

Het Europees Octrooibureau als Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling

(1) Het Europees Octrooibureau treedt op als Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in de zin van Hoofdstuk II van het Samenwerkingsverdrag voor de aanvragers die onderdaan zijn van een Verdragsluitende Staat, die door de bepalingen van dit Hoofdstuk is gebonden, onder het voorbehoud van het sluiten van een overeenkomst tussen de Organisatie en het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom; deze bepaling is eveneens van toepassing wanneer de aanvrager zijn woonplaats of zetel heeft in die Staat.

(2) Behoudens voorafgaande toestemming van de Raad van Bestuur, treedt het Europees Octrooibureau ook voor iedere andere aanvrager op als Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling overeenkomstig een tussen de Organisatie en het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom gesloten overeenkomst.

(3) De kamers van beroep zijn bevoegd te beslissen over een protest van de aanvrager ten aanzien van de vaststelling van een bijkomende taks door het Europees Octrooibureau ingevolge artikel 34, derde lid, letter a), van het Samenwerkingsverdrag.

Artikel 156

Het Europees Octrooibureau als gekozen bureau

Het Europees Octrooibureau treedt op als gekozen bureau in de zin van artikel 2 onder (xiv) van het Samenwerkingsverdrag, indien de aanvrager een van de in artikel 153, eerste lid, of in artikel 149, tweede lid, bedoelde aangewezen Staten heeft gekozen, die door de bepaling van Hoofdstuk II van het Samenwerkingsverdrag zijn gebonden. Behoudens voorafgaande toestemming van de Raad van Bestuur, is deze bepaling eveneens van toepassing wanneer de aanvrager de nationaliteit heeft

van een Staat, die geen partij is bij dat Verdrag of die niet door de bepalingen van Hoofdstuk II is gebonden, of wanneer hij zijn woonplaats of zetel heeft in die Staat, voor zover hij behoort tot de personen aan wie de Algemene Vergadering van de Internationale Unie voor samenwerking inzake octrooien, bij besluit overeenkomstig artikel 31, tweede lid, letter b), van het Samenwerkingsverdrag, heeft toegestaan een verzoek te doen tot een internationale voorlopige beoordeling.

Artikel 157

Verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek

(1) Onverminderd het bepaalde in de volgende leden, treden het in artikel 18 van het Samenwerkingsverdrag bedoelde verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of de verklaring op grond van artikel 17, tweede lid, letter a), van dat Verdrag, alsmede hun publicatie op grond van artikel 21 van dat Verdrag, in de plaats van het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek en de vermelding van de publicatie hiervan in het Europees Octrooiblad.

(2) Behoudens de besluiten van de Raad van Bestuur bedoeld in het derde lid:

a) wordt een aanvullend verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek opgesteld met betrekking tot elke internationale aanvraag;

b) is de aanvrager gehouden de taks voor het nieuwheidsonderzoek te betalen, die gelijktijdig met de nationale taks bedoeld in artikel 22, eerste lid, of artikel 39, eerste lid, van het Samenwerkingsverdrag moet worden betaald. Indien de taks voor het nieuwheidsonderzoek niet tijdig is betaald, wordt de aanvraag geacht te zijn ingetrokken.

(3) De Raad van Bestuur kan besluiten onder welke voorwaarden en in hoeverre:

a) zal worden afgezien van het aanvullende verslag van het nieuwheidsonderzoek;

b) het bedrag van de taks voor het nieuwheidsonderzoek verminderd wordt.

(4) Te allen tijde kan de Raad van Bestuur de op grond van het tweede lid genomen besluiten herroepen.

Artikel 158

Publicatie van de internationale aanvraag en toezending aan het Europees Octrooibureau

(1) De publicatie op grond van artikel 21 van het Samenwerkingsverdrag van een internationale aanvraag waarvoor het Europees Octrooibureau aangewezen bureau is, treedt, behoudens het derde lid, in de plaats van de publicatie van de Europese octrooiaanvraag en wordt vermeld in het Europees Octrooiblad. De inhoud van deze aanvraag wordt echter niet geacht te behoren tot de stand van de techniek in de zin van artikel 54, derde lid, indien aan de in het tweede lid bedoelde voorwaarden niet is voldaan.

(2) De internationale aanvraag moet aan het Europees Octrooibureau worden toegezonden in een van zijn officiële talen. De aanvrager moet aan het Europees Octrooibureau de nationale taks betalen, bedoeld in artikel 22, eerste lid, of artikel 39, eerste lid, van het Samenwerkingsverdrag.

(3) Indien de internationale aanvraag is gepubliceerd in een niet tot de officiële talen van het Europees Octrooibureau behorende taal, publiceert het Europees Octrooibureau de haar overeenkomstig het tweede lid toegezonden internationale aanvraag. Behoudens het bepaalde in artikel 67, derde lid, wordt de voorlopige bescherming, bedoeld in artikel 67, eerste en tweede lid, eerst verleend vanaf de datum van deze publicatie.

ELFDE DEEL

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 159

Raad van Bestuur gedurende een overgangperiode

(1) De Staten, bedoeld in artikel 169, eerste lid, benoemen hun vertegenwoordigers in de Raad van Bestuur; op uitnodiging van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland komt de Raad uiterlijk twee maanden na de inwerkingtreding van dit Verdrag bijeen in het bijzonder om de Voorzitter van het Europees Octrooibureau te benoemen.

(2) De duur van de ambtstermijn van de eerste na de inwerkingtreding van dit Verdrag benoemde Voorzitter van de Raad van Bestuur is vier jaar.

(3) De duur van de ambtstermijn van twee van de gekozen leden van het eerste na de inwerkingtreding van dit Verdrag ingesteld Dagelijks Bestuur van de Raad van Bestuur is onderscheidenlijk vijf en vier jaar.

Artikel 160

Benoeming van personeel gedurende een overgangperiode

(1) Tot aan de aanvaarding van het Ambtenarenreglement en van de arbeidsvoorwaarden voor het andere personeel van het Europees Oc-

trooibureau zullen de Raad van Bestuur en de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, ieder binnen de hem toegewezen bevoegdheden, het benodigde personeel werven en daarvoor kortlopende contracten sluiten. De Raad van Bestuur kan algemene richtlijnen opstellen betreffende de werving.

(2) Tijdens een overgangstijd, waarvan het einde wordt vastgesteld door de Raad van Bestuur, kan de Raad van Bestuur, na overleg met de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, tot lid van de Grote Kamer van beroep of van de kamers van beroep technici of rechtsgeleerden benoemen die behoren tot nationale rechterlijke instanties of nationale diensten van de Verdragsluitende Staten en die binnen die nationale rechterlijke instanties of diensten hun functies kunnen blijven uitoefenen. Zij kunnen worden benoemd voor een periode van minder dan vijf jaar, maar van ten minste één jaar, en zij kunnen in hun functies worden herbenoemd.

Artikel 161

Eerste begrotingsjaar

(1) Het eerste begrotingsjaar van de Organisatie loopt van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag tot 31 december daaropvolgend. Indien dit begrotingsjaar begint in de tweede helft van het jaar, loopt het tot 31 december van het daaropvolgende jaar.

(2) De begroting voor het eerste begrotingsjaar wordt zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Verdrag opgesteld. In afwachting van de betaling door de Verdragsluitende Staten van de in artikel 40 bedoelde bijdragen in het kader van de eerste begroting verstreken zij, op verzoek van de Raad van Bestuur en binnen de grenzen van het door hem vastgestelde bedrag, voorschotten die in mindering worden gebracht op hun bijdragen voor deze begroting. Het bedrag van de voorschotten wordt vastgesteld overeenkomstig de verdeelsleutel bedoeld in artikel 40. Op de voorschotten is artikel 39, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 162

Geleidelijke uitbreiding van het werktein van het Europees Octrooibureau

(1) De Europese octrooiaanvragen kunnen bij het Europees Octrooibureau worden ingediend met ingang van de door de Raad van Bestuur op voorstel van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau vastgestelde datum.

(2) De Raad van Bestuur kan, op voorstel van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, besluiten dat met ingang van de in het eerste lid bedoelde datum de behandeling van de Europese octrooiaanvragen beperkt kan worden. Deze beperking kan betrekking hebben op bepaalde gebieden van de techniek. De Europese octrooiaanvragen dienen echter in ieder geval te worden onderzocht om vast te stellen of een indieningsdatum kan worden toegekend.

(3) Indien een beslissing is genomen overeenkomstig het tweede lid, kan de Raad van Bestuur daarna de behandeling van de Europese octrooiaanvragen niet verder beperken.

(4) Indien de behandeling van een Europese octrooiaanvraag niet kan worden voortgezet in verband met de op grond van het tweede lid in de procedure aangebrachte beperkingen, deelt het Europees Octrooibureau dit mede aan de aanvrager en bericht hem dat hij een verzoek tot omzetting kan indienen. Na ontvangst van deze mededeling wordt de Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 163

Erkende gemachtigden gedurende een overgangperiode

(1) Gedurende de overgangperiode, waarvan het einde wordt vastgesteld door de Raad van Bestuur, kan, in afwijking van het bepaalde in artikel 134, tweede lid, op de lijst van erkende gemachtigden iedere natuurlijke persoon worden ingeschreven die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) hij moet de nationaliteit van een van de Verdragsluitende Staten bezitten;

b) zijn kantoor of de plaats van zijn tewerkstelling moet zich op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten bevinden;

c) hij moet bevoegd zijn op het gebied van octrooien natuurlijke personen en rechtspersonen te vertegenwoordigen voor de centrale dienst voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan deze persoon zijn beroep uitoefent of is tewerkgesteld.

(2) De inschrijving geschiedt op verzoek, waarbij een door de centrale dienst voor de industriële eigendom afgegeven bewijs overgelegd dient te worden waaruit blijkt dat de in het eerste lid bedoelde voorwaarden zijn vervuld.

(3) Wanneer in een Verdragsluitende Staat aan de in het eerste lid, letter c), bedoelde bevoegdheid niet een eis van bijzondere beroepsbekwaamheid is gesteld, moet de persoon die de inschrijving op de lijst verzoekt ten minste vijf jaar regelmatig als vertegenwoordiger op het gebied van octrooien zijn opgetreden bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die Staat. Deze voorwaarde van beroepsuitoefening geldt evenwel niet voor personen ten aanzien waarvan, overeen-

komstig de in een Verdragsluitende Staat bestaande voorschriften, officieel wordt erkend dat zij op het gebied van octrooien over de vereiste beroepsbekwaamheid beschikken om natuurlijke personen of rechtspersonen bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van die Staat te vertegenwoordigen. In het door de centrale dienst voor de industriële eigendom verstrekte bewijs moet worden aangegeven dat de aanvrager voldoet aan een van de in dit lid bedoelde voorwaarden.

(4) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan ontheffing verlenen van:

a) de in het derde lid, eerste volzin, bedoelde eis, indien de verzoeker het bewijs levert dat hij de vereiste bekwaamheid op een andere wijze heeft verworven;

b) de in het eerste lid, letter a), bedoelde eis in bijzondere omstandigheden.

(5) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau dient een ontheffing van de in het eerste lid, letter a), bedoelde eis te verlenen, indien de verzoeker op 5 oktober 1973 voldeed aan de in het eerste lid, letters b) en c), gestelde voorwaarden.

(6) Personen die hun kantoor of plaats van tewerkstelling hebben op het grondgebied van een Staat, die minder dan een jaar voor de datum waarop de in het eerste lid bedoelde overgangperiode afloopt of na die datum tot dit Verdrag toetreedt, kunnen, onder de voorwaarden vermeld in het eerste tot en met het vijfde lid, gedurende een jaar nadat de toetreding van die Staat van kracht wordt, worden ingeschreven op de lijst van erkende gemachtigden.

(7) Na het verstrijken van de overgangperiode blijft, onverminderd de krachtens artikel 134, achtste lid, onder c), genomen tuchtmaatregelen, een ieder die tijdens die periode op de lijst van erkende gemachtigden is ingeschreven, op de lijst gehandhaafd of wordt op verzoek opnieuw ingeschreven, mits hij voldoet aan de in het eerste lid, letter b), bedoelde voorwaarde.

TWAALFDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 164

Uitvoeringsreglementen en protocollen

(1) Het Uitvoeringsreglement, het Protocol inzake de erkenning, het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten, het Protocol inzake centralisatie en het Protocol inzake de uitleg van artikel 69 vormen een wezenlijk bestanddeel van dit Verdrag.

(2) Indien de tekst van dit Verdrag en de tekst van het Uitvoeringsreglement met elkaar in strijd zijn, geeft de tekst van het Verdrag de doorslag.

Artikel 165

Ondertekening -- bekrachtiging

(1) Dit Verdrag staat tot op 5 april 1974 open voor ondertekening door de Staten, die hebben deelgenomen aan de intergouvernementele conferentie tot instelling van een Europees stelsel voor het verlenen van octrooien, of die van het houden van deze conferentie op de hoogte zijn gebracht en in staat zijn gesteld hieraan deel te nemen.

(2) Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd; de akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 166

Toetreding

(1) Dit Verdrag staat open voor toetreding:

a) door de Staten bedoeld in artikel 165, eerste lid;

b) door elke andere Europese Staat op uitnodiging van de Raad van Bestuur.

(2) Elke Staat die partij is geweest bij dit Verdrag en die ingevolge artikel 172, vierde lid, geen partij meer is kan opnieuw partij bij dit Verdrag worden door toetreding.

(3) De akten van toetreding moeten worden nedergelegd bij de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 167

Voorbehouden

(1) Elke Verdragsluitende Staat kan bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of van toetreding alleen de in het tweede lid bedoelde voorbehouden maken.

(2) Elke Verdragsluitende Staat kan zich het recht voorbehouden te bepalen dat:

a) de Europese octrooien, voor zover daarvoor bescherming wordt verleend voor chemische of farmaceutische producten of voedingsmiddelen als zodanig, geen rechtsgevolgen hebben of nietig verklaard kunnen worden overeenkomstig de voor de nationale octrooien geldende bepalingen; dit voorbehoud heeft geen betrekking op de aan het octrooi verbonden bescherming voor zover het een wijze van vervaardiging of

van gebruik van een chemisch produkt of een wijze van vervaardiging van een farmaceutisch produkt of een voedingsmiddel betreft;

b) de Europese octrooien, voor zover zij landbouw- of tuinbouw-werkwijzen betreffen, waarop niet reeds artikel 53, letter b), van toepassing is, geen rechtsgevolgen hebben of nietig verklaard kunnen worden overeenkomstig de voor de nationale octrooien geldende bepalingen;

c) de Europese octrooien een duur van minder dan twintig jaar hebben overeenkomstig de voor de nationale octrooien geldende bepalingen;

d) hij niet gebonden is door het Protocol inzake erkenning.

(3) Elk door een Verdragsluitende Staat gemaakt voorbehoud heeft rechtsgevolgen gedurende een tijdvak van ten hoogste tien jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag. Wanneer een Verdragsluitende Staat evenwel voorbehouden zoals bedoeld in het tweede lid, letters a) en b), heeft gemaakt, kan de Raad van Bestuur ten aanzien van die Staat dit tijdvak met ten hoogste vijf jaar verlengen voor alle gemaakte voorbehouden of voor een gedeelte daarvan, mits die Staat, uiterlijk een jaar voor het verstrijken van het tijdvak van tien jaar, een met redenen omkleed verzoek indient aan de hand waarvan de Raad van Bestuur kan vaststellen dat deze Staat bij het verstrijken van de periode van tien jaar niet van het bedoelde voorbehoud kan afzien.

(4) Elke Verdragsluitende Staat die een voorbehoud heeft gemaakt trekt dit in zoda de omstandigheden hier aanleiding toe geven. Het voorbehoud wordt ingetrokken door een aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland gerichte mededeling; deze intrekking wordt van kracht een maand na de datum waarop deze Regering bedoelde mededeling heeft ontvangen.

(5) Ieder op grond van het tweede lid, letter a), b) of c), gemaakt voorbehoud is van toepassing op de Europese octrooien, die verleend zijn op grond van de Europese octrooiaanvragen welke zijn ingediend tijdens de periode waarin het voorbehoud van kracht is. De rechtsgevolgen van dit voorbehoud blijven tijdens de gehele geldigheidsduur van deze octrooien bestaan.

(6) Onverminderd het vierde en vijfde lid, vervallen de rechtsgevolgen van ieder voorbehoud bij het verstrijken van het in het derde lid, eerste volzin, bedoelde tijdvak of, indien dit tijdvak verlengd is, aan het einde van de verlenging.

Artikel 168

Toepassingsgebied

(1) Elke Verdragsluitende Staat kan in zijn akte van bekrachtiging of van toetreding verklaren, of op ieder later tijdstip aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland schriftelijk mededelen, dat het Verdrag van toepassing is op een of meer grondgebieden voor de buitenlandse betrekkingen waarvan hij verantwoordelijk is. De voor die Staat verleende Europese octrooien hebben eveneens rechtsgevolgen in de grondgebieden waarvoor deze verklaring van kracht is geworden.

(2) Indien de in het eerste lid bedoelde verklaring is vervat in de akte van bekrachtiging of van toetreding, wordt zij van kracht op dezelfde datum als de bekrachtiging of de toetreding; indien de verklaring wordt gedaan door middel van een mededeling na de nederlegging van de akten van bekrachtiging of van toetreding, wordt deze mededeling van kracht zes maanden nadat de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland deze mededeling heeft ontvangen.

(3) Elke Verdragsluitende Staat kan te allen tijde verklaren dat het Verdrag niet meer van toepassing is op enkele of alle grondgebieden waarvoor hij een verklaring heeft ingediend ingevolge het eerste lid. Deze verklaring wordt van kracht een jaar na de dag waarop de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland hiervan mededeling heeft ontvangen.

Artikel 169

Inwerkingtreding

(1) Dit Verdrag treedt in werking drie maanden na de nederlegging van de laatste akte van bekrachtiging of van toetreding van zes Staten, op het grondgebied waarvan in 1970 in totaal ten minste 180.000 octrooiaanvragen zijn ingediend voor deze Staten gezamenlijk.

(2) Elke bekrachtiging of toetreding die plaats vindt na de inwerkingtreding van dit Verdrag wordt van kracht op de eerste dag van de derde maand na de nederlegging van de akte van bekrachtiging of van toetreding.

Artikel 170

Aanvangsbijdrage

(1) Elke Staat, die dit Verdrag bekrachtigt of hiertoe toetreedt nadat het in werking is getreden, betaalt aan de Organisatie een aanvangsbijdrage die niet wordt terugbetaald.

(2) Deze aanvangsbijdrage is gelijk aan vijf procent van het bedrag dat voor de desbetreffende Staat wordt gevonden wanneer de in artikel 40, derde en vierde lid, bedoelde verdeelsleutel voor de bijzondere financiële bijdragen, zoals die geldt op de dag waarop de bekrachtiging of de toetreding van die Staat van kracht wordt, wordt toegepast op het totale bedrag van de bijzondere financiële bijdragen die de andere Verdragsluitende Staten verschuldigd waren voor de vorige begrotingsjaren.

(3) Indien voor het begrotingsjaar dat voorafgaat aan het begrotingsjaar waarin de in het tweede lid bedoelde datum valt, geen bijzondere financiële bijdragen zijn geheven, geldt als de in het tweede lid bedoelde verdeelsleutel de verdeelsleutel, die voor de desbetreffende Staat van toepassing zou zijn geweest voor het laatste begrotingsjaar waarvoor wel bijzondere financiële bijdragen zijn geheven.

Artikel 171

Duur van het Verdrag

Dit Verdrag wordt voor onbeperkte tijd gesloten.

Artikel 172

Herziening

(1) Dit Verdrag kan worden herzien door een Conferentie van de Verdragsluitende Staten.

(2) De Conferentie wordt voorbereid en bijeengeroepen door de Raad van Bestuur. Zij kan alleen rechtsgeldige besluiten nemen indien ten minste drie vierde van de Staten die Partij zijn bij het Verdrag, daar zijn vertegenwoordigd. Om aangenomen te worden moet de herziene tekst van het Verdrag worden goedgekeurd door drie vierde van de Verdragsluitende Staten die vertegenwoordigd zijn op de Conferentie en die een stem uitbrengen. Onthouding geldt niet als stem.

(3) De herziene tekst van het Verdrag treedt in werking na de nederlegging van de akten van bekrachtiging of van toetreding door een door de Conferentie vast te stellen aantal Staten en op de door de Conferentie vast te stellen datum.

(4) De Staten die op de dag van inwerkingtreding van het herziene Verdrag dit niet hebben bekrachtigd of hiertoe niet zijn toegetreden, houden met ingang van die datum op bij dit Verdrag Partij te zijn.

Artikel 173

Geschillen tussen Verdragsluitende Staten

(1) Een geschil tussen Verdragsluitende Staten betreffende de uitleg of de toepassing van dit Verdrag, dat niet door onderhandelingen wordt bijgelegd, wordt op verzoek van een van de betrokken Staten voorgelegd aan de Raad van Bestuur, die zal trachten deze Staten tot overeenstemming te brengen.

(2) Indien binnen zes maanden na de dag waarop het geschil aan de Raad van Bestuur is voorgelegd geen overeenstemming is bereikt, kan elk van de betrokken Staten het geschil aanhangig maken bij het Internationale Hof van Justitie dat een voor de betrokken Partijen bindende beslissing zal nemen.

Artikel 174

Opzegging

Elke Verdragsluitende Staat kan dit Verdrag te allen tijde opzeggen. De opzegging wordt medegedeeld aan de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van deze mededeling.

Artikel 175

Handhaving van verworven rechten

(1) Wanneer een Staat ophoudt Partij te zijn bij dit Verdrag op grond van artikel 172, vierde lid, of artikel 174, worden de krachtens dit Verdrag inmiddels verworven rechten niet aangetast.

(2) De Europese octrooiaanvragen, die op het tijdstip waarop een aangewezen Staat ophoudt Partij te zijn bij het Verdrag aanhangig zijn, worden ten aanzien van die Staat door het Europees Octrooibureau verder behandeld alsof het Verdrag, zoals dat na die datum van kracht is, voor die Staat van toepassing was.

(3) Het tweede lid is van toepassing op de Europese octrooien ten aanzien waarvan op het in het tweede lid bedoelde tijdstip een oppositie aanhangig is of de termijn voor oppositie niet is verstreken.

(4) Dit artikel laat onverlet het recht, dat een Staat, die opgehouden heeft Partij te zijn bij dit Verdrag, heeft om op de Europese octrooien de bepalingen toe te passen van de tekst van het Verdrag waarbij Partij was.

Artikel 176

Financiële rechten en verplichtingen van een voormalige Verdragsluitende Staat

(1) Elke Staat, die op grond van artikel 172, vierde lid, of artikel 174 opgehouden heeft Partij te zijn bij dit Verdrag, ontvangt van de Organisatie de bijzondere financiële bijdragen die hij betaald heeft op grond van artikel 40, tweede lid, niet eerder terug dan op de datum waarop en onder de voorwaarden waaronder de Organisatie de bijzondere financiële bijdragen terugbetaalt, die haar zijn betaald door andere Staten tijdens hetzelfde begrotingsjaar.

(2) De in het eerste lid bedoelde Staat is, zelfs wanneer hij opgehouden heeft Partij te zijn bij dit Verdrag, gehouden tot betaling van het in artikel 39 aangegeven deel van de jaartaksen tegen het tarief dat geldig was op de dag waarop hij heeft opgehouden Partij te zijn bij dit Verdrag.

Artikel 177

Talen van het Verdrag

(1) Dit Verdrag wordt opgesteld in één exemplaar in de Duitse, de Engelse en de Franse taal, dat wordt nedergelegd in het archief van de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland, waarbij de drie teksten gelijkwaardig authentiek zijn.

(2) De teksten van dit Verdrag, die worden opgesteld in andere dan de in het eerste lid bedoelde officiële talen van de Verdragsluitende Staten en die worden goedgekeurd door de Raad van Bestuur, worden beschouwd als officiële teksten. Bij geschil over de interpretatie van de diverse teksten, geven de in het eerste lid bedoelde teksten de doorslag.

Artikel 178

Toezendingen en mededelingen

(1) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland vervaardigt van dit Verdrag voor eensluidend gewaarmerkte afschriften en zendt deze toe aan de regeringen van de Staten die het Verdrag hebben ondertekend of hiertoe zijn toegetreden.

(2) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland doet de regeringen van de in het eerste lid bedoelde Staten mededeling van:

- a) de ondertekeningen;
- b) de nederlegging van elke akte van bekrachtiging of van toetreding;
- c) elk gemaakt of ingetrokken voorbehoud op grond van artikel 167;
- d) elke verklaring of mededeling ontvangen op grond van artikel 168;
- e) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;
- f) elke opzegging ontvangen op grond van artikel 174 en van de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

(3) De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland laat dit Verdrag registreren bij het Secretariaat van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de daartoe aangewezen gevolmachtigden, na hun in goede vorm bevonden volmacht te hebben overgelegd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te München op 5 oktober 1973.

Dit Verdrag werd ondertekend door volgende Staten :

België (C. SCHUURMANS, Ambassadeur van België te Bonn), Denemarken, Duitsland (Bondsrep.), Frankrijk, Griekenland (1), Ierland, Italië, Liechtenstein, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland.

(1) Met alle voorbehouden voorzien door artikel 167.

**UITVOERINGSREGLEMENT
VAN HET VERDRAG
INZAKE DE VERLENING VAN EUROPESE OCTROOIEN**

EERSTE DEEL
BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET
EERSTE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I

TALen VAN HET EUROPEES OCTROOIBUREAU

Regel 1

Uitzonderingen op de bepalingen betreffende de processtaal bij de schriftelijke procedure

(1) Opposanten en derden die aan een oppositieprocedure deelnemen kunnen stukken indienen in elk van de officiële talen van het Europees Octrooibureau. Indien de opposant of de derde partij bij een oppositieprocedure een van de in artikel 14, tweede lid, bedoelde personen is, kan deze de vertaling van een stuk, waarvan de indiening aan een termijn is gebonden, indienen in elk van de officiële talen van het Europees Octrooibureau.

(2) Stukken die worden gebruikt als bewijsmiddelen ten overstaan van het Europees Octrooibureau, in het bijzonder publicaties, kunnen in elke taal worden ingediend. Het Europees Octrooibureau kan evenwel eisen dat een vertaling in een van zijn officiële talen wordt ingediend binnen een door hem vast te stellen termijn, die ten minste een maand moet bedragen.

Regel 2

Uitzonderingen op de bepalingen betreffende het gebruik van de processtaal bij de mondelinge procedure

(1) Elke partij bij een mondelinge procedure voor het Europees Octrooibureau kan in plaats van de processtaal een van de andere officiële talen van het Europees Octrooibureau gebruiken, mits zij dit Bureau hiervan ten minste twee weken voor de voor de zitting vastgestelde datum kennis geeft of wel zelf voor vertaling in de processtaal zorgt. Elke partij kan eveneens een van de officiële talen van een van de Verdragsluitende Staten gebruiken mits zij zelf zorgt voor vertaling in de processtaal. Het Europees Octrooibureau kan uitzonderingen toelaten op het in dit lid bepaalde.

(2) Bij de mondelinge procedure kan het personeel van het Europees Octrooibureau een van de andere officiële talen van het Europees Octrooibureau gebruiken in plaats van de processtaal.

(3) Bij de procedure tot bewijsvoering kunnen de partijen die gehoord moeten worden, de getuigen of de deskundigen, die een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau of van een van de Verdragsluitende Staten niet voldoende beheersen, een andere taal gebruiken. Indien gelegenheid tot bewijsvoering wordt gegeven op verzoek van een partij bij de procedure, kunnen de partijen, die gehoord moeten worden, de getuigen of de deskundigen, die een andere voertaal hebben dan een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau, slechts worden gehoord indien de partij die het verzoek heeft ingediend voor vertaling zorgt in de processtaal; het Europees Octrooibureau kan evenwel de vertaling toestaan in een van zijn andere officiële talen.

(4) Indien alle partijen en het Europees Octrooibureau daarmede instemmen, kan elke taal worden gebruikt in de mondelinge procedure.

(5) Het Europees Octrooibureau verzorgt voor eigen rekening en voor zover nodig de vertaling in de processtaal of eventueel in een van zijn andere officiële talen, tenzij deze vertaling moet worden verzorgd door een van de partijen bij de procedure.

(6) Van de verklaringen van personeelsleden van het Europees Octrooibureau, partijen, getuigen en deskundigen bij een mondelinge procedure, afgelegd in een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau, wordt een verslag opgemaakt in de gebedigde taal. Indien verklaringen worden afgelegd in een andere taal, wordt het verslag daarvan opgesteld in de officiële taal, waarin zij zijn vertaald. Wijzigingen van de tekst van de beschrijving of van de conclusies van de Europese octrooiaanvraag of het Europees octrooi worden in het verslag opgenomen in de processtaal.

Regel 3

Verandering van processtaal

(1) Op verzoek van de aanvrager of de houder van een octrooi en na raadpleging van de andere partijen bij de procedure, kan het Europees Octrooibureau toestaan dat de processtaal wordt vervangen door een van zijn andere officiële talen als nieuwe processtaal.

(2) Wijzigingen van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi moeten worden ingediend in de oorspronkelijke processtaal.

Regel 4

Taal van de Europese afgesplitste octrooiaanvragen

Elke Europese afgesplitste octrooiaanvraag of, in het geval bedoeld in artikel 14, tweede lid, de vertaling hiervan, moet worden ingediend

in de oorspronkelijke processtaal van de vroegere Europese octrooiaanvraag.

Regel 5

Waarmerken van vertalingen

Indien van een stuk een vertaling moet worden overgelegd, kan het Europees Octrooibureau eisen dat binnen een door het Europees Octrooibureau te stellen termijn een bewijs wordt overgelegd waaruit blijkt dat de vertaling een juiste vertaling is van de originele tekst. Indien het bewijs niet tijdig wordt overgelegd, wordt het stuk geacht niet te zijn ontvangen, tenzij het Verdrag anders bepaalt.

Regel 6

Termijnen en vermindering van de taksen

(1) De vertaling bedoeld in artikel 14, tweede lid, moet worden ingediend binnen een termijn van drie maanden na indiening van de Europese octrooiaanvraag en in ieder geval voor het verstrijken van een termijn van dertien maanden na de datum van voorrang.

(2) De vertaling bedoeld in artikel 14, vierde lid, moet worden ingediend binnen een termijn van een maand na de indiening van het stuk; indien dit stuk een bezwaarschrift of een beroepsschrift is wordt de termijn eventueel verlengd tot aan het einde van de termijn voor oppositie of voor beroep.

(3) Op het bedrag van de indieningstaksen, onderzoekstaksen, opposietaksten of beroeptaksten wordt een korting verleend aan de aanvrager, de houder of de opposant die gebruik maakt van de door artikel 14, tweede en vierde lid, geboden mogelijkheden. Deze korting wordt in het Reglement betreffende de taksen bepaald op een percentage van bedoelde taksen.

Regel 7

Rechtskracht van de vertaling van de Europese octrooiaanvraag

Tenzij het tegendeel wordt bewezen, kan het Europees Octrooibureau, bij het bepalen of het onderwerp van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi gedekt wordt door de inhoud van de aanvraag zoals die is ingediend, aannemen dat de in artikel 14, tweede lid, bedoelde vertaling een juiste vertaling is van de oorspronkelijke tekst van de aanvraag.

HOOFDSTUK II

ORGANISATIE VAN HET EUROPEES OCTROOIBUREAU

Regel 8

Classificatie van de octrooien

(1) Het Europees Octrooibureau gebruikt:

- a) tot aan de inwerkingtreding van de Overeenkomst van Straatsburg van 24 maart 1971 betreffende de internationale classificatie van octrooien, de classificatie bedoeld in artikel 1 van het Europees Verdrag van 19 december 1954 betreffende de internationale classificatie van octrooien.
- b) na de inwerkingtreding van genoemde Overeenkomst van Straatsburg, de classificatie bedoeld in artikel 1 van deze Overeenkomst.

(2) De in het eerste lid bedoelde classificatie wordt hierna aangeduid als internationale classificatie.

Regel 9

Taakverdeling over de organen in eerste aanleg

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt het aantal afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek, onderzoekafdelingen en oppositieafdelingen. Hij verdeelt de taken over deze afdelingen aan de hand van de internationale classificatie en beslist, indien nodig, over de classificatie van een Europese octrooiaanvraag of van een Europees octrooi, overeenkomstig de internationale classificatie.

(2) Naar de bevoegdheden, die hun door het Verdrag zijn toegekend, kunnen de aanvraagafdeling, de afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen en de juridische afdeling door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau met andere taken worden belast.

(3) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bepaalde taken die gewoonlijk op de onderzoekafdelingen of op de oppositieafdelingen rusten en die geen bijzondere technische of juridische moeilijkheden opleveren, toevertrouwen aan personeelsleden die geen technisch of rechtsgeleerd lid zijn.

(4) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan aan een van de griffies van de oppositieafdelingen een bijzondere bevoegdheid verlenen voor het vaststellen van het bedrag van de procedurekosten, bedoeld in artikel 104, tweede lid.

Regel 10

Taakverdeling over de organen in tweede aanleg en aanwijzing van hun leden

(1) Voor het begin van elk zittingsjaar worden de taken over de kamers van beroep verdeeld en worden de gewone en de plaatsvervangende leden van elk van deze kamers en van de Grote Kamer van beroep aangewezen. Een lid kan voor meer dan één kamer van beroep worden aangewezen. Deze maatregelen kunnen zo nodig in de loop van het zittingsjaar worden gewijzigd.

(2) De in het eerste lid bedoelde maatregelen worden genomen door een college, bestaande uit de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, die als voorzitter optreedt, de ondervoorzitter verantwoordelijk voor het beroep, de voorzitters van de kamers van beroep en drie andere leden van deze kamers van beroep, die door de gezamenlijke leden van deze kamers voor het zittingsjaar worden gekozen. Dit college kan slechts rechtsgeldig beslissen indien ten minste vijf van zijn leden aanwezig zijn, onder wie in elk geval de Voorzitter of een ondervoorzitter van het Europees Octrooibureau en twee voorzitters van kamers van beroep. Beslissingen worden genomen met meerderheid van stemmen; bij staking van stemmen geeft de stem van de voorzitter de doorslag.

(3) Het in het tweede lid bedoeld college beslist over bevoegdheids- geschillen tussen kamers van beroep.

(4) De Raad van Bestuur kan aan de kamers van beroep bevoegdheden verlenen op grond van artikel 134, achtste lid, letter c).

Regel 11

Reglement voor de procesvoering van de organen in tweede aanleg

Het in regel 10, tweede lid, bedoelde college stelt het Reglement voor de procesvoering van de kamers van beroep vast. De Grote Kamer van beroep stelt haar eigen Reglement voor de procesvoering vast.

Regel 12

Administratieve opbouw van het Europees Octrooibureau

(1) De onderzoekafdelingen en de oppositieafdelingen worden administratief samengevoegd tot directies waarvan het aantal wordt vastgesteld door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau.

(2) De directies, de juridische afdeling, de kamers van beroep en de Grote Kamer van beroep alsmede de administratieve diensten van het Europees Octrooibureau worden administratief samengevoegd tot directoraat-generaal. De aanvraagafdeling en de afdeling voor het nieuwheidsonderzoek worden administratief samengevoegd tot een directoraat-generaal.

(3) Elk directoraat-generaal staat onder leiding van een Ondervoorzitter. De benoeming van een Ondervoorzitter aan het hoofd van een algemene directie geschiedt door de Raad van Bestuur nadat de Voorzitter van het Europees Octrooibureau is geraadpleegd.

TWEDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET TWEDE DEEL VAN HET VERSLAG

HOOFDSTUK I

PROCEDURE VOOR HET GEVAL DAT DE AANVRAGER OF DE HOUDER VAN HET OCTROOI NIET DE RECHTHEBBENDE IS

Regel 13

Schorsing van de procedure

(1) Indien een derde voor het Europees Octrooibureau bewijst dat hij tegen de aanvrager een procedure heeft aanhangig gemaakt om te doen vaststellen dat hij aanspraak heeft op verlening van het Europees octrooi, schorst het Europees Octrooibureau de verleningsprocedure, tenzij bedoelde derde toestemt in de voortzetting van die procedure. Van deze toestemming, die niet kan worden herroepen, moet het Europees Octrooibureau schriftelijk mededeling worden gedaan. De procedure kan evenwel niet worden geschorst vóór de publicatie van de Europese octrooiaanvraag.

(2) Indien voor het Europees Octrooibureau wordt bewezen dat een beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, is genomen in de procedure waarbij de aanspraak op verlening van het Europees octrooi is gesteld, deelt het Europees Octrooibureau aan de aanvrager en, als het geval zich voordoet, aan de andere betrokken partijen mede dat de verleningsprocedure zal worden hervat op de in de mededeling vermelde datum, tenzij overeenkomstig artikel 61, eerste lid, letter b), een nieuwe Europese octrooiaanvraag is ingediend voor alle aangewezen Verdragsluitende Staten. Indien de beslissing ten gunste van de derde is uitgesproken, kan de procedure eerst worden hervat na het verstrijken van een termijn van drie maanden nadat de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan, tenzij de derde heeft verzocht om voortzetting van de verleningsprocedure.

(3) Het Europees Octrooibureau kan, bij zijn besluit tot schorsing van de procedure of daarna, de datum vaststellen waarop het de bij hem

aanhangige procedure wil hervatten, ongeacht het stadium waarin de in het eerste lid bedoelde, tegen de aanvrager aanhangig heeft gemaakte, procedure zich bevindt. Deze datum moet worden medegedeeld aan de derde, de aanvrager en eventueel de andere betrokken partijen. Indien voor deze datum niet wordt bewezen dat een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen, kan het Europees Octrooibureau de procedure hervatten.

(4) Indien bij een oppositieprocedure of tijdens de oppositietermijn een derde voor het Europees Octrooibureau bewijst dat hij tegen de houder van het Europees octrooi een procedure aanhangig heeft gemaakt om te doen vaststellen dat hij aanspraak heeft op verlening van het Europees octrooi, schorst het Europees Octrooibureau de oppositieprocedure, tenzij deze derde toestemt in de voortzetting van de procedure. Van deze toestemming die niet kan worden herroepen, moet het Europees Octrooibureau schriftelijk mededeling worden gedaan. Tot schorsing kan evenwel slechts worden besloten wanneer de oppositieafdeling van oordeel is, dat de opposant ontvankelijk is. Het bepaalde in het tweede en derde lid is van overeenkomstige toepassing.

(5) Schorsing van de procedure betekent schorsing van de lopende termijnen met uitzondering van de termijnen voor de betaling van jaartaksen. Het nog niet verstreken gedeelte van de termijn begint te lopen op de datum waarop de procedure wordt hervat; de na de hervatting van de procedure resterende termijn bedraagt evenwel ten minste twee maanden.

Regel 14

Beperking van de mogelijkheid tot intrekken van de Europese octrooiaanvraag

Vanaf de dag waarop een derde voor het Europees Octrooibureau bewijst dat hij een procedure aanhangig heeft gemaakt inzake de aanspraak op verlening van het octrooi, tot de dag waarop het Europees Octrooibureau de verleningsprocedure hervat, kan noch de Europese octrooiaanvraag noch de aanwijzing van enige Verdragsluitende Staat worden ingetrokken.

Regel 15

Indiening van een nieuwe Europese octrooiaanvraag door de daartoe bevoegde personen

(1) Indien de persoon, aan wie bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing het recht op het verkrijgen van het Europese octrooi is toegewezen, een nieuwe Europese octrooiaanvraag indient overeenkomstig artikel 61, eerste lid, letter b), wordt de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag geacht te zijn ingetrokken met ingang van de datum waarop de nieuwe aanvraag is ingediend met betrekking tot de aangewezen Verdragsluitende Staten waarin de beslissing is gegeven of erkend.

(2) De indieningstaks, de taks voor het nieuwheidsonderzoek en de aanwijzingstaks moeten voor de nieuwe Europese octrooiaanvraag worden betaald binnen een termijn van een maand na de indiening van die aanvraag. De betaling van de aanwijzingstaks kan evenwel worden verricht tot aan de datum waarop de in artikel 79, tweede lid, voorgescreven termijn voor de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag afloopt, indien laatstbedoelde termijn verstrijkt na de termijn bedoeld in de eerste zin van dit lid.

(3) De in artikel 77, derde en vijfde lid, bedoelde termijnen voor de doorzending van de Europese octrooiaanvragen zijn voor de nieuwe Europese octrooiaanvraag vier maanden te rekenen na de datum waarop die aanvraag is ingediend.

Regel 16

Gedeeltelijke overgang van het recht op het Europees octrooi op grond van een rechterlijke beslissing

(1) Indien bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing de aanspraak op verlening van een Europees octrooi alleen voor een gedeelte van het onderwerp waarop de Europese octrooiaanvraag betrekking heeft is toegekend aan een derde, zijn artikel 61 en regel 15 voor wat betreft het desbetreffende gedeelte van overeenkomstige toepassing.

(2) Voor zover ter zake dienende, bevat de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag voor de aangewezen Verdragsluitende Staten waarin de rechterlijke beslissing is genomen of erkend, conclusies, een beschrijving en tekeningen, die afwijken van die welke de aanvraag voor de overige aangewezen Verdragsluitende Staten bevat.

(3) Indien een derde, krachtens artikel 99, vijfde lid, voor een of meer aangewezen Verdragsluitende Staten in de plaats is getreden van de vorige octrooihouder, kan het bij de oppositieprocedure in stand gehouden Europees octrooi voor die Verdragsluitende Staten conclusies, een beschrijving en tekeningen bevatten die afwijken van die welke het octrooi voor de overige aangewezen Verdragsluitende Staten bevat.

HOOFDSTUK II

VERMELDING VAN DE UITVINDER

Regel 17

Indiening van de vermelding van de uitvinder

(1) De vermelding van de uitvinder moet plaatsvinden in het verzoek tot verlening van het Europees octrooi. Indien de aanvrager niet de uitvinder of de enige uitvinder is, dient deze vermelding te geschieden in

een afzonderlijk ingediend document waarin voorkomen de naam, voornamen en het volledige adres van de uitvinder, de in artikel 81 bedoelde verklaring en de handtekening van de aanvrager of van diens gemachtigde.

(2) Het Europees Octrooibureau controleert niet de juistheid van de vermelding van de uitvinder.

(3) Indien de aanvrager niet de uitvinder of de enige uitvinder is, richt het Europees Octrooibureau aan de uitvinder een afschrift van de vermelding van de uitvinder vergezeld van de in artikel 128, vijfde lid, bedoelde gegevens.

(4) De aanvrager of de uitvinder kan zich niet beroepen op een achterwege blijven van de in het derde lid bedoelde mededeling noch op de onjuistheden die deze mededeling zou kunnen bevatten.

Regel 18

Publicatie van de vermelding van de uitvinder

(1) De persoon die als uitvinder is vermeld, wordt in die hoedanigheid genoemd in de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag en in het Europees octrooschrift. Indien dit niet meer mogelijk is, moet de als uitvinder aangewezen persoon, indien de aanvrager of de houder van het octrooi zulks verlangt, als zodanig worden vermeld in de exemplaren van de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooschrift die nog niet zijn verspreid.

(2) Indien een derde aan het Europees Octrooibureau een in kracht van gewijsde gegane beslissing overlegt krachtens welke de aanvrager of de houder van het octrooi verplicht is hem als uitvinder te vermelden, is het eerste lid van toepassing. In het geval bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, kan de derde evenwel ook verzoeken te worden vermeld in de exemplaren van de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooschrift die nog niet zijn verspreid.

(3) De maatregelen bedoeld in het eerste lid vinden geen toepassing wanneer de door de aanvrager of de houder van het octrooi vermelde uitvinder aan het Europees Octrooibureau schriftelijk bericht dat hij afziet van zijn vermelding in die hoedanigheid.

Regel 19

Herstel van de vermelding van de uitvinder

(1) Een onjuiste vermelding van de uitvinder kan slechts op verzoek worden hersteld wanneer daarbij de toestemming van de ten onrechte vermelde persoon wordt overgelegd en, indien het verzoek niet is ingediend door de aanvrager of door de houder van het Europees octrooi, wanneer daarbij diens toestemming wordt overgelegd. Regel 17 is van overeenkomstige toepassing.

(2) Indien een verkeerde vermelding van de uitvinder is ingeschreven in het Europees Octrooiregister of is gepubliceerd in het Europees Octrooiblad, wordt deze inschrijving of publicatie verbeterd. De mededeling van de verkeerde vermelding van de uitvinder wordt hersteld in de exemplaren van de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooschrift die nog niet zijn verspreid.

(3) Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de herroeping van een verkeerde vermelding van de uitvinder.

HOOFDSTUK III

INSCHRIJVING VAN RECHTSOVERGANG, LICENTIES EN ANDERE RECHTEN

Regel 20

Inschrijving van overgang

(1) Iedere overgang van de Europese octrooiaanvraag wordt ingeschreven in het Europees Octrooiregister op verzoek van iedere belanghebbende partij op vertoon hetzij van het origineel of van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de akte van overdracht of van de officiële documenten waaruit de overgang blijkt, hetzij van een uittreksel van deze akte of van die documenten voor zover aan de hand hiervan de overgang is vast te stellen. Het Europees Octrooibureau bewaart een exemplaar van deze stukken.

(2) Het verzoek wordt slechts geacht te zijn ingediend wanneer een administratietaks is betaald. Het verzoek kan slechts worden afgewezen indien niet is voldaan aan de in het eerste lid en eventueel in artikel 72 omschreven voorwaarden.

(3) Een overgang heeft ten aanzien van het Europees Octrooibureau slechts rechtsgevolgen na ontvangst van de in het eerste lid bedoelde stukken en binnen de grenzen zoals die zijn aangegeven in deze stukken.

Regel 21

Inschrijving van licenties en van andere rechten

(1) Regel 20, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op de inschrijving van de verlening of de overgang van een licentie, alsmede op de inschrijving van het ontstaan of van de overgang van een zakelijk recht op een Europese octrooiaanvraag en van de gedwongen uitwinning van zo'n aanvraag.

(2) De inschrijvingen bedoeld in het eerste lid worden op verzoek doorgehaald; het verzoek wordt slechts geacht te zijn ingediend wanneer een administratietaks is betaald. Bij het verzoek dienen te worden over-

gelegd hetzij documenten waaruit blijkt dat het recht is vervallen, hetzij een verklaring waarbij de rechthebbende erin toestemt dat de inschrijving wordt doorgehaald; het verzoek kan slechts worden afgewezen indien aan deze voorwaarden niet is voldaan.

Regel 22

Bijzondere aanwijzingen voor de inschrijving van een licentie

(1) Een licentie op een Europese octrooiaanvraag wordt ingeschreven in het Europees Octrooiregister als uitsluitende licentie indien de aanvrager en de licentiehouder zulks verlangen.

(2) Een licentie op een Europese octrooiaanvraag wordt ingeschreven in het Europees Octrooiregister als onderlicentie indien deze wordt verleend door de houder van een licentie die in dat register is ingeschreven.

HOOFDSTUK IV

TENTOONSTELLINGSBEWIJZEN

Regel 23

Tentoonstellingsbewijzen

De aanvrager moet binnen een termijn van vier maanden na de indiening van de Europese octrooiaanvraag het in artikel 55, tweede lid, bedoelde bewijsstuk overleggen dat tijdens de tentoonstelling is afgegeven door de autoriteit, belast met de bescherming van de industriële eigendom op die tentoonstelling, en waaruit blijkt dat de uitvinding inderdaad is tentoongesteld. Deze verklaring moet tevens vermelden de datum waarop de tentoonstelling is geopend en eventueel de datum waarop de uitvinding voor het eerst is geopenbaard indien deze twee data niet samenvallen. Bij deze verklaring dienen stukken te worden overgelegd die een nauwkeurige omschrijving geven van de uitvinding en die als authentiek zijn gewaarmerkt door bovenbedoelde autoriteit.

DERDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET DERDE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I

INDIENING VAN DE EUROPESE OCTROOIAANVRAGE

Regel 24

Algemene bepalingen

(1) De Europese octrooiaanvragen kunnen rechtstreeks of per post worden ingediend.

(2) De instantie, waarbij de Europese octrooiaanvraag wordt ingediend, zet de datum van ontvangst op de stukken van deze aanvraag en verstrekt onverwijld aan de aanvrager een ontvangstbewijs, waarop ten minste staan vermeld het nummer van de aanvraag, de aard en het aantal van de stukken alsmede de datum waarop zij zijn ontvangen.

(3) Indien de Europese octrooiaanvraag wordt ingediend bij een instantie als bedoeld in artikel 75, eerste lid, letter b), doet deze onverwijld het Europees Octrooibureau mededeling van de ontvangst van de stukken van de aanvraag. Zij meldt aan het Europees Octrooibureau de aard van deze stukken, de datum van ontvangst, het nummer dat aan de aanvraag is toegekend en eventueel de datum van voorrang.

(4) Wanneer het Europees Octrooibureau een Europese octrooiaanvraag heeft ontvangen door tussenkomst van de centrale dienst voor de industriële eigendom van een Verdragsluitende Staat, doet het hiervan mededeling aan de aanvrager en vermeldt daarbij de datum waarop het de aanvraag heeft ontvangen.

Regel 25

Voorwaarden voor het indienen van afgesplitste Europese aanvragen

(1) Een afgesplitste Europese aanvraag kan worden ingediend:

a) te allen tijde na de datum waarop het Europees Octrooibureau de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag heeft ontvangen, mits de afgesplitste aanvraag, na ontvangst van de eerste kennisgeving door de onderzoekafdeling, wordt ingediend binnen de in de kennisgeving vermelde termijn of indien na afloop van die termijn de onderzoekafdeling de indiening van een afgesplitste aanvraag toelaatbaar acht;

b) binnen twee maanden nadat de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag op verzoek van de onderzoekafdeling is beperkt, wanneer deze aanvraag niet voldoet aan de vereisten van artikel 82.

(2) De beschrijving en de tekeningen, hetzij van de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag hetzij van een afgesplitste Europese octrooiaanvraag, mogen in principe alleen betrekking hebben op het onderwerp waarvoor in die aanvraag bescherming wordt verzocht. Indien in een aanvraag een onderwerp moet worden beschreven waarvoor in een andere aanvraag bescherming wordt verzocht, moet de aanvraag hiernaar verwijzen.

(3) De indieningstaks, de taks voor het nieuwheidsonderzoek en de aanwijzingstaks moeten voor iedere afgesplitste Europese aanvraag worden betaald binnen een termijn van een maand na de indiening van die aanvraag. De betaling van de aanwijzingstaks kan evenwel worden verricht tot aan de datum waarop de in artikel 79, tweede lid, voorgeschreven termijn voor de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag

afloopt, indien laatstbedoelde termijn verstrijkt na de termijn bedoeld in de eerste zin van dit lid.

HOOFDSTUK II

BEPALINGEN INZAKE DE AANVRAGEN

Regel 26

Verzoek tot verlening van octrooi

(1) Het verzoek tot verlening van een Europees octrooi moet worden ingediend op een door het Europees Octrooibureau vastgesteld formulier. De gedrukte formulieren worden gratis aan de aanvragers ter beschikking gesteld door de in artikel 75, eerste lid, bedoelde instanties.

(2) De aanvraag moet bevatten:

- a) een verzoek tot verlening van een Europees octrooi;
 - b) de titel van de uitvinding, waaruit duidelijk en beknopt de technische aanduiding van de uitvinding moet blijken en die geen fantasie mag bevatten. Indien de Europese octrooiaanvraag conclusies van verschillende categorieën bevat (voortbrengsel, werkwijze, inrichting of gebruik) moet dit duidelijk uit de titel blijken;
 - c) de naam, het adres en de nationaliteit van de aanvrager en de Staat waarin hij zijn woonplaats of zetel heeft. De namen van natuurlijke personen worden aangegeven met de familienaam en de voornaam(en) van de persoon, waarbij de familienaam voorafgaat aan de voornaam(en). Rechtspersonen en de daarmede ingevolge het van toepassing zijnde recht gelijkgestelden moeten worden aangegeven met hun officiële benaming. Adressen dienen zodanig te worden aangegeven dat zij voldoen aan de gebruikelijke vereisten voor een snelle postbestelling op het aangegeven adres. Zij moeten in elk geval alle belangrijke administratieve eenheden bevatten, tot en met het eventuele huisnummer. Aanbevolen wordt ook het telegram- en telexadres alsmede het telefoonnummer aan te geven;
 - d) indien een gemachtigde is aangewezen, zijn naam en kantooradres, overeenkomstig de voorschriften onder letter c);
 - e) eventueel de aanduiding dat de aanvraag een afgesplitste Europese aanvraag betreft, alsmede het nummer van de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag;
 - f) in het geval bedoeld in artikel 61, eerste lid, letter b), het nummer van de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag;
 - g) indien een beroep wordt gedaan op de voorrang van een eerdere aanvraag, een daartoe dienende verklaring, waarin wordt vermeld de datum van die aanvraag en de Staat waarin of waarvoor die aanvraag is ingediend;
 - h) de aanwijzing van de Verdragsluitende Staat of Staten waarin bescherming van de uitvinding wordt verzocht;
 - i) de handtekening van de aanvrager of van zijn gemachtigde;
 - j) een lijst van de stukken die bij de aanvraag zijn gevoegd. Op deze lijst wordt eveneens aangegeven het aantal bladzijden van de beschrijving, van de conclusies, van de tekeningen en van het uittreksel die bij de aanvraag moeten worden ingediend;
 - k) de vermelding van de uitvinder indien deze dezelfde is als de aanvrager.
- (3) Indien er meer dan één aanvrager is, moet in de aanvraag worden aangegeven door welke aanvrager of gemachtigde zij gemeenschappelijk vertegenwoordigd worden.

Regel 27

Inhoud van de beschrijving

(1) De beschrijving moet:

- a) eerst de titel van de uitvinding aangeven zoals deze wordt vermeld in het verzoek tot verlening van het Europees octrooi;
- b) het technisch gebied aangeven waarop de uitvinding betrekking heeft;
- c) de stand van de techniek aangeven die, voor zover de aanvrager deze kent, als nuttig kan worden beschouwd voor het begrijpen van de uitvinding, voor het opstellen van het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek en voor het onderzoek; bij voorkeur dienen de literatuurplaatsen waarin deze stand van de techniek is beschreven te worden aangehaald;
- d) de uitvinding, zoals die wordt aangeduid in de conclusies, uiteenzetten in zodanige bewoordingen dat het technische vraagstuk (zelfs indien het als zodanig niet uitdrukkelijk is uiteengezet) en de oplossing ervan kunnen worden begrepen, en voorts de mogelijke voordelige gevolgen van de uitvinding tegen de achtergrond van de stand van de techniek aangeven;
- e) een korte beschrijving geven van de figuren in de eventuele tekeningen;
- f) in bijzonderheden tenminste één wijze aangeven waarop de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd kan worden uitgevoerd; dit moet, waar dienstig, worden gedaan aan de hand van voorbeelden en met verwijzing naar de eventuele tekeningen;
- g) uitdrukkelijk de wijze aangeven waarop de uitvinding in de nijverheid kan worden toegepast, wanneer zulks niet duidelijk uit de beschrijving of uit de aard van de uitvinding blijkt.

(2) De beschrijving moet worden ingediend op de wijze en volgens de indeling als aangegeven in het eerste lid, tenzij, in verband met de aard van de uitvinding, een andere wijze of indeling zou leiden tot beter begrip en een grotere beknoptheid.

Regel 28

Voorschriften inzake de Europese octrooiaanvragen betreffende micro-organismen

(1) Wanneer een uitvinding betreffende een microbiologische werkwijze of een door een dergelijke werkwijze verkregen voortbrengsel het gebruik omvat van een micro-organisme dat niet openbaar toegankelijk is, worden de Europese octrooiaanvraag en het Europees octrooi slechts dan geacht een zodanig duidelijke en volledige beschrijving van de uitvinding te geven, dat zij door een deskundige kan worden toegepast, indien:

- a) een cultuur van het micro-organisme uiterlijk op de datum van indiening van de aanvraag is gedeponereerd in een microbenverzameling;
- b) de aanvraag, zoals die is ingediend, de van belang zijnde gegevens bevat waarover de aanvrager beschikt ten aanzien van de kenmerken van het micro-organisme en
- c) de aanvraag een vermelding bevat van de microbenverzameling alsmede de datum waarop en het nummer waaronder de cultuur is ingediend.

(2) De gegevens bedoeld in het eerste lid, letter c), kunnen worden verstrekt binnen een termijn van twee maanden na de indiening van de Europese octrooiaanvraag. Door het verstrekken van deze gegevens wordt de aanvrager geacht zonder voorbehoud en onherroepelijk toestemming te verlenen de ingediende cultuur openbaar toegankelijk te maken overeenkomstig het bepaalde in deze regel.

(3) Vanaf de datum van publicatie van de Europese octrooiaanvraag is de cultuur toegankelijk voor een ieder die hierom verzoekt. Dit verzoek wordt gericht aan de microbenverzameling en wordt slechts geacht te zijn ingediend indien hierin is vervat:

- a) de naam en het adres van de verzoeker;
- b) de verplichting van de verzoeker jegens de aanvrager of de houder van het octrooi om de cultuur niet aan derden beschikbaar te stellen en
- c) voor het geval het verzoek wordt ingediend vóór de datum waarop de vermelding van de verlening van het octrooi is gepubliceerd, de verplichting jegens de aanvrager om de cultuur alleen voor proefnemingen te gebruiken.

(4) Een afschrift van het verzoek wordt verstrekt aan de aanvrager of de houder van het octrooi.

(5) De verplichting bedoeld in het derde lid, letter b), vervalt indien de Europese octrooiaanvraag wordt afgewezen, ingetrokken of wordt geacht te zijn ingetrokken of, indien het octrooi is verleend, op de datum waarop het octrooi in alle aangewezen Staten is geëindigd.

(6) De verplichting bedoeld in het derde lid, letter c), vervalt indien de Europese octrooiaanvraag wordt afgewezen, ingetrokken of wordt geacht te zijn ingetrokken of, indien het octrooi is verleend, op de datum waarop de vermelding van de verlening van het octrooi is gepubliceerd.

(7) De verplichting bedoeld in het derde lid, letter c), bestaat niet voor zover de verzoeker de cultuur gebruikt als houder van een gedwongen licentie. Onder gedwongen licentie dient eveneens te worden verstaan ambtshalve gegeven licenties en het recht tot toepassing van een ge-octrooierde uitvinding in het algemeen belang.

(8) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau publiceert in het Publicatieblad van het Europees Octrooibureau de lijst van de instellingen in het bezit van microbenverzamelingen die ingevolge deze regel erkend worden en sluit met hen overeenkomsten met name betreffende het deponeren, bewaren en openbaar toegankelijk maken van de culturen.

Regel 29

Vorm en inhoud van de conclusies

(1) Het onderwerp van de aanvraag waarvoor bescherming wordt gevraagd, dient in de conclusies door weergave van de technische kenmerken van de uitvinding te worden omschreven. Waar het ter zake dienende is, moeten de conclusies bevatten:

- a) een aanduiding van het onderwerp van de uitvinding en de technische kenmerken daarvan die noodzakelijk zijn voor de omschrijving van het onderwerp van de uitvinding, waarop de conclusies betrekking hebben, maar die, te zamen, behoren tot de stand van de techniek;
- b) een beschrijving van de kenmerken - voorafgegaan door de woorden „daardoor gekenmerkt” of „gekenmerkt door” - waarin de technische kenmerken worden uiteengezet waarvoor, te zamen met de kenmerken uiteengezet onder letter a), bescherming wordt gevraagd.

(2) Behoudens artikel 82, kan een Europese octrooiaanvraag verschillende onafhankelijke conclusies van dezelfde categorie (voortbrengsel, werkwijze, inrichting of gebruik) bevatten indien het onderwerp van de aanvraag niet voldoende kan worden gedekt door een enkele conclusie.

(3) Elke conclusie waarin de voornaamste kenmerken van de uitvinding worden aangegeven, kan worden gevolgd door een of meer conclusies betreffende bijzondere wijzen van belichaming van deze uitvinding.

(4) Elke conclusie die alle kenmerken van een andere conclusie omvat (afhankelijke conclusie) moet, indien mogelijk in de inleiding, verwijzen naar die andere conclusie en de bijkomende kenmerken vermelden waarvoor de bescherming wordt gevraagd. Een afhankelijke conclusie is eveneens tegestaan wanneer de conclusie waarnaar rechtstreeks wordt verwezen, zelf een afhankelijke conclusie is. Alle afhankelijke conclusies die verwijzen naar een enkele voorgaande conclusie en alle afhankelijke conclusies die verwijzen naar meer dan één voorgaande conclusie, dienen voor zover mogelijk op de meest praktische wijze te worden gerangschikt.

(5) Het aantal conclusies moet redelijk zijn, rekening houdend met de aard van de uitvinding waarvoor bescherming wordt gevraagd. Indien er meer dan één conclusie is, dienen zij doorlopend te worden genummerd in Arabische cijfers.

(6) Behalve wanneer dit absoluut noodzakelijk is, mogen de conclusies ten aanzien van de technische kenmerken van de uitvinding niet steunen op verwijzing naar de beschrijving of de tekeningen. In het bijzonder mogen zij niet steunen op verwijzingen zoals: „zoals beschreven in deel . . . van de beschrijving” of „zoals aangegeven in figuur . . . van de tekeningen”.

(7) Indien de Europese octrooiaanvraag tekeningen bevat, dienen de in de conclusies vermelde technische kenmerken in beginsel te worden gevolgd door op deze kenmerken betrekking hebbende en tussen haakjes geplaatste verwijzingstekens, indien hierdoor de conclusie verduidelijkt wordt. De verwijzingstekens mogen niet worden uitgelegd als een beperking van de conclusie.

Regel 30

Conclusies van verschillende categorieën

Artikel 82 moet worden verstaan in die zin dat een en dezelfde Europese octrooiaanvraag met name mag bevatten:

a) naast een onafhankelijke conclusie voor een voortbrengsel, een onafhankelijke conclusie voor een speciaal voor de vervaardiging van dat voortbrengsel geschikte werkwijze en een onafhankelijke conclusie voor een gebruik van dat voortbrengsel of

b) naast een onafhankelijke conclusie voor een werkwijze, een onafhankelijke conclusie voor een inrichting of middel, speciaal ontworpen voor de toepassing van deze werkwijze, of

c) naast een onafhankelijke conclusie voor een voortbrengsel, een onafhankelijke conclusie voor een speciaal voor de vervaardiging van dat voortbrengsel geschikte werkwijze en een onafhankelijke conclusie voor een inrichting of middel, speciaal ontworpen voor de toepassing van deze werkwijze.

Regel 31

Conclusies waarvoor taken betaald dienen te worden

(1) Indien een Europese octrooiaanvraag bij de indiening meer dan tien conclusies bevat, dient voor iedere conclusie boven dit aantal een conclusietaks te worden betaald. De conclusietaksen moeten worden betaald binnen een maand na de indiening van de aanvraag.

(2) Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing wanneer de Europese octrooiaanvraag op de datum van de mededeling van de onderzoekafdeling, bedoeld in regel 51, vierde lid, een groter aantal aan betaling van taken onderhevige conclusies bevat dan bij de indiening van de aanvraag, ofwel op die datum voor de eerste keer meer dan tien conclusies bevat. De conclusietaksen die betaald moeten worden op de datum van deze mededeling, moeten binnen de in de hierboven aangehaalde bepaling voorgeschreven termijn worden voldaan.

(3) Indien de conclusietaks voor een bepaalde conclusie niet binnen de voorgeschreven termijn wordt betaald, wordt de aanvrager geacht van deze conclusie te hebben afgezien. Verschuldigde conclusietaksen die betaald zijn, worden niet terugbetaald.

Regel 32

Vorm van de tekeningen

(1) Op bladen met tekeningen dient de te gebruiken bladspiegel niet groter te zijn dan 26,2 cm × 17 cm. De bladen mogen geen rand rond de te gebruiken of gebruikte bladspiegel hebben. De minimummarges dienen als volgt te zijn:

bovenmarge : 2,5 cm
linker marge : 2,5 cm
rechter marge: 1,5 cm
benedenmarge: 1 cm

(2) De tekeningen worden als volgt uitgevoerd:

a) De tekeningen dienen te worden uitgevoerd in duurzame, zwarte of blauwe, voldoende dichte en donkere, gelijkmatig en duidelijk aangegeven lijnen en strepen zonder kleur.

b) Doorsneden dienen te worden aangegeven door arceringen die de duidelijke leesbaarheid van verwijzingstekens en hoofdlijnen niet mogen bemereren.

c) De schaal van de tekeningen en de duidelijkheid van de grafische uitvoering ervan dient zodanig te zijn dat bij een fotografische reproductie op twee derde van de oorspronkelijke grootte alle details zonder moeite kunnen worden onderscheiden. Wanneer bij uitzondering op

een tekening de schaal wordt vermeld, dient deze grafisch te zijn aangegeven.

d) Alle cijfers, letters en verwijzingstekens op de tekeningen moeten eenvoudig en duidelijk zijn. Haakjes, cirkels of aanhangstekens mogen niet te zamen met cijfers en letters worden gebruikt.

e) Alle lijnen in de tekeningen dienen in beginsel te worden getrokken met behulp van tekeninstrumenten.

f) De onderdelen van dezelfde figuur dienen in de juiste verhouding tot elkaar te staan, tenzij een andere verhouding onmisbaar is voor de duidelijkheid van de figuur.

g) De hoogte van de cijfers en letters mag niet minder zijn dan 0,32 cm. Voor de letters en tekeningen dient het Latijnse en, waar gebruikelijk, het Griekse alfabet te worden gebruikt.

h) Hetzelfde blad met tekeningen kan meer dan één figuur bevatten. Wanneer figuren op twee of meer bladen bedoeld zijn om een volledige figuur te vormen, dienen zij op de verschillende bladen zo te zijn geplaatst dat de volledige figuur kan worden gevormd zonder dat een deel van de op de verschillende bladen voorkomende figuren wordt bedekt. De verschillende figuren dienen op een blad of bladen te worden geplaatst zonder ruimteverspilling, bij voorkeur verticaal en duidelijk van elkaar gescheiden. De verschillende figuren dienen doorlopend te worden genummerd in Arabische cijfers, onafhankelijk van de nummering van de bladen.

i) Verwijzingstekens mogen alleen voor de tekeningen worden gebruikt indien zij voorkomen in de beschrijving en in de conclusie en omgekeerd. De verwijzingstekens van dezelfde kenmerken moeten in de gehele aanvraag gelijk zijn.

j) De tekeningen dienen geen tekst te bevatten, behalve een enkel woord of woorden, indien zulks volstrekt onmisbaar is, zoals „water”, „stoom”, „open”, „dicht”, „doorsnede over AB” en, in het geval van elektrische schakelingen en blokschema's of vloeischema's of vloeischema's, enkele korte trefwoorden die onmisbaar zijn voor het begrijpen van de tekening. Dergelijke woorden dienen zo te worden geplaatst dat zij bij vertaling kunnen worden vervangen zonder de lijnen van de tekeningen te raken.

(3) Vloeischema's en diagrammen worden beschouwd als tekeningen.

Regel 33

Vorm en inhoud van het uittreksel

(1) Het uittreksel moet de titel van de uitvinding bevatten.

(2) Het uittreksel moet een beknopte samenvatting geven van wat is uiteengezet in de beschrijving, de conclusies en de tekeningen; de samenvatting dient het technische gebied van de uitvinding aan te geven en te zijn opgesteld op een wijze die een duidelijk begrip mogelijk maakt van het technische probleem, de kern van de oplossing van dat probleem door middel van de uitvinding en de voornaamste toepassing of toepassingen van de uitvinding. Het uittreksel bevat eventueel de chemische formule die, van de in de octrooiaanvraag opgenomen formules, de uitvinding het beste kenmerkt. Het mag geen verklaringen bevatten over de beweerde verdiensten of waarde van de uitvinding of over de theoretische toepassingsmogelijkheden ervan.

(3) Het uittreksel dient bij voorkeur niet meer dan 150 woorden te bevatten.

(4) Indien de Europese octrooiaanvraag tekeningen bevat, dient de aanvrager aan te geven welke figuur van de tekening of, in bijzondere gevallen, welke figuren van de tekeningen hij zich voorstelt met het uittreksel te doen publiceren. Het Europees Octrooibureau kan besluiten een andere figuur of meerdere andere figuren te publiceren indien het van oordeel is dat daardoor de uitvinding beter wordt gekenmerkt. Elk technisch hoofdkenmerk vermeld in het uittreksel en toegelicht door een tekening moet worden gevolgd door een verwijzingsteken tussen haakjes.

(5) Het uittreksel dient zo te zijn opgesteld, dat het een doeltreffend uitgangspunt voor het verrichten van onderzoek op het desbetreffende technische gebied vormt en dat aan de hand daarvan met name kan worden vastgesteld of het nodig is de octrooiaanvraag zelf te raadplegen.

Regel 34

Verboden elementen

(1) De Europese octrooiaanvraag mag niet bevatten:

a) uiteenzettingen of tekeningen die in strijd zijn met de openbare orde of de goede zeden;

b) kleinerende opmerkingen over voortbrengselen of werkwijzen van derden of de verdiensten of de geldigheid van octrooiaanvragen of octrooien van derden. Het louter vergelijken met de stand van de techniek wordt op zichzelf niet als kleinerend beschouwd;

c) uiteenzettingen die kennelijk niet ter zake of overbodig zijn.

(2) Wanneer een Europese octrooiaanvraag uiteenzettingen of tekeningen bevat als bedoeld in het eerste lid, letter a), laat het Europees Octrooibureau deze bij publicatie van de aanvraag weg en geeft hierbij de plaats en het aantal van de weggelaten woorden en tekeningen aan.

(3) Wanneer de Europese octrooiaanvraag opmerkingen bevat als bedoeld in het eerste lid, letter b), kan het Europees Octrooibureau

deze bij de publicatie van de aanvraag weglaten. In dat geval geeft het de plaats en het aantal van de weggelaten woorden aan en verstrekt op verzoek een afschrift van de weggelaten passages.

Regel 35

Algemene bepalingen inzake de indiening van de stukken van de aanvraag

(1) De vertalingen bedoeld in artikel 14, tweede lid, worden beschouwd als stukken van de aanvraag.

(2) De stukken van de Europese octrooiaanvraag dienen in drievoud te worden ingediend. Deze bepaling is niet van toepassing op het verzoek tot verlening van het Europees octrooi noch op die documenten welke zijn ingediend overeenkomstig artikel 14, tweede lid, eerste volzin.

(3) De stukken van de Europese octrooiaanvraag dienen zo te worden overgelegd dat zij in een onbeperkt aantal exemplaren rechtstreeks kunnen worden gereproduceerd door middel van fotografie, elektrostatische werkwijzen, foto-offset en microfilm. De bladen dienen ongekrukt en ongescheurd te zijn; zij mogen niet gevouwen zijn. Elk blad dient slechts aan één kant te zijn gebruikt.

(4) De stukken van de Europese octrooiaanvraag moeten worden ingediend op buigzaam, sterk, wit, glad, niet-glanzend en duurzaam papier van het formaat A 4 (29,7 cm × 21 cm). Onverminderd regel 32, tweede lid, onder h), dient elk blad te worden gebruikt met de korte zijde bovenaan en onderaan (verticale stand).

(5) Elk stuk van de Europese octrooiaanvraag (verzoek, beschrijving, conclusies, tekeningen, uittreksel) dient te beginnen op een nieuw blad. Alle bladen dienen zo aan elkaar te zijn gehecht dat zij gemakkelijk kunnen worden omgeslagen, en gemakkelijk gescheiden en weer samen-gevoegd.

(6) Onverminderd regel 32, eerste lid, dienen de minimummarges als volgt te zijn:

bovenmarge eerste blad, behalve dat van het verzoek:	8 cm
bovenmarge andere bladen:	2 cm
linker marge:	2,5 cm
rechter marge:	2 cm
benedenmarge:	2 cm

Het aanbevolen maximum voor de hierboven genoemde marges is als volgt:

bovenmarge eerste blad, behalve dat van het verzoek:	9 cm
bovenmarge andere bladen:	4 cm
linker marge:	4 cm
rechter marge:	3 cm
benedenmarge:	3 cm

(7) Bij de indiening van de Europese octrooiaanvraag moeten de marges van de bladen geheel onbeschreven zijn.

(8) Alle bladen van de Europese octrooiaanvraag moeten doorlopend zijn genummerd in Arabische cijfers. De nummers van de bladen moeten zijn geplaatst boven aan de bladen in het midden doch niet in de bovenmarge.

(9) Elke vijfde regel van elk blad van de beschrijving en van de conclusies moet in principe worden genummerd, waarbij de nummers moeten worden aangebracht op de linkerzijde, aan de rechterkant van de marge.

(10) Het verzoek tot verlening van het Europees octrooi, de beschrijving, de conclusies en het uittreksel dienen in machineschrift of gedrukt te zijn. Alleen grafische symbolen en tekens, en chemische of wiskundige formules kunnen zo nodig met de hand worden geschreven of getekend. De tekst dient op 1½ regelafstand te zijn getypt. De gehele tekst dient te zijn weergegeven in letters waarvan de hoofdletters tenminste 0,21 cm hoog zijn en die een donkere onuitwisbare kleur hebben.

(11) Het verzoek tot verlening van het Europees octrooi, de beschrijving, de conclusies en het uittreksel mogen geen tekeningen bevatten. De beschrijving, de conclusies en het uittreksel mogen chemische of wiskundige formules bevatten. De beschrijving en het uittreksel mogen tabellen bevatten. De conclusies mogen alleen tabellen bevatten indien het onderwerp daarvan het gebruik van tabellen wenselijk maakt.

(12) Maten en gewichten dienen volgens het metrieke stelsel te worden aangegeven; indien een ander stelsel wordt gebruikt, dienen zij ook in het metrieke stelsel te worden aangegeven. Temperaturen dienen te worden aangegeven in graden Celsius; indien een ander stelsel wordt gebruikt moeten zij ook in graden Celsius worden aangegeven. Dichtheid dient te worden aangegeven in metrieke eenheden. Voor andere natuurkundige grootheden moeten de eenheden van de internationale praktijk worden gebruikt, voor wiskundige formules de algemeen gebruikelijke symbolen en voor chemische formules de symbolen, atoomgewichten en moleculaire formules die algemeen gebruikelijk zijn. In het algemeen dienen alleen die technische termen, tekens en symbolen te worden gebruikt die op het desbetreffende gebied algemeen zijn aanvaard.

(13) In een Europese octrooiaanvraag dienen overal dezelfde terminologie en dezelfde tekens te worden gebruikt.

(14) Elk blad dient redelijk vrij te zijn van raderingen en vrij te zijn van veranderingen, boven elkaar geschreven en tussengescreven

woorden. Afwijking van deze regel kan worden toegestaan indien de echtheid van de inhoud niet in het geding is en indien wordt voldaan aan de vereisten voor een goede reproductie.

Regel 36

Naderhand ingediende stukken

(1) De regels 27, 29 en 32 tot en met 35 zijn van toepassing op de documenten die in de plaats komen van de stukken van de Europese octrooiaanvraag.

(2) Alle andere documenten dan die bedoeld in het eerste lid, moeten in beginsel in machineschrift of gedrukt zijn. Aan de linkerzijde op elk blad moet een marge van ongeveer 2,5 cm zijn gelaten.

(3) Met uitzondering van de als bijlage toegevoegde stukken moeten alle stukken, ingediend na de indiening van de Europese octrooiaanvraag, zijn ondertekend. Indien een document niet is ondertekend, verzoekt het Europees Octrooibureau de belanghebbende dit alsnog te doen binnen een door het Europees Octrooibureau te stellen termijn. Indien het document binnen de gestelde termijn wordt ondertekend, behoudt het de oorspronkelijke datum van ontvangst; in het andere geval wordt het document geacht niet te zijn ontvangen.

(4) Van de documenten die moeten worden doorgegeven aan andere personen of die meer dan een Europese octrooiaanvraag of meer dan een Europees octrooi betreffen, moet een toereikend aantal exemplaren worden ingediend. De ontbrekende exemplaren worden vervaardigd op kosten van de belanghebbende indien deze ondanks het verzoek van het Europees Octrooibureau niet voldoet aan deze verplichting.

(5) Documenten die worden ingediend na de indiening van de Europese octrooiaanvraag kunnen, in afwijking van het bepaalde in het tweede tot en met vierde lid, per telegram of per telex worden verzonden. Een document dat de inhoud van het telegram of de telex weergeeft en dat voldoet aan de voorschriften van dit Uitvoeringsreglement, moet echter worden ingediend binnen twee weken na de ontvangst van het telegram of de telex. Indien dit document niet tijdig wordt ingediend, wordt het telegram of de telex geacht niet te zijn ontvangen.

HOOFDSTUK III

JAARTAKSEN

Regel 37

Betaling van de jaartaksen

(1) De jaartaksen voor een Europese octrooiaanvraag moeten telkens voor het komende jaar worden betaald op de laatste dag van de maand die overeenkomt met de maand waarin de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag valt. De jaartaks kan op zijn vroegst een jaar voor de vervaldatum ervan rechtsgeldig worden betaald. De jaartaks wordt betaald tegen het tarief dat geldig is op de vervaldag.

(2) Wanneer van een jaartaks, die vervalt binnen drie maanden na de inwerkingtreding van een besluit tot verhoging van de taksen, het voorafgaand aan deze verhoging geldende bedrag is betaald op de vervaldag, wordt de jaartaks geacht rechtsgeldig te zijn betaald, mits het verschil alsnog wordt betaald binnen een termijn van zes maanden na de vervaldag. Dan wordt geen toeslag geheven.

(3) De jaartaks die op grond van artikel 86, eerste lid, juncto artikel 76, tweede lid, verschuldigd zou zijn voor een afgesplitste Europese octrooiaanvraag, moet worden betaald binnen vier maanden na de indiening van die aanvraag. Het tweede lid en artikel 86, tweede en derde lid, zijn van toepassing.

(4) De jaartaks voor een nieuwe Europese octrooiaanvraag, ingediend op grond van artikel 61, eerste lid, letter b), behoeft niet te worden betaald voor het jaar waarin die aanvraag is ingediend noch voor de voorafgaande jaren.

HOOFDSTUK IV

VOORRANG

Regel 38

Voorrangsverklaring en voorrangsbewijzen

(1) In de voorrangsverklaring, bedoeld in artikel 88, eerste lid, worden vermeld de datum van de eerdere aanvraag, de Staat waarin of waarvoor die aanvraag is ingediend en het nummer van de indiening.

(2) De datum en de Staat van de eerdere aanvraag moeten worden vermeld bij de indiening van de Europese octrooiaanvraag; het nummer van de indiening moet worden opgegeven voor het einde van de zestiende maand na de voorrangdatum.

(3) Het afschrift van de eerdere aanvraag, dat vereist is voor het recht van voorrang, moet worden ingediend voor het einde van de zestiende maand na de voorrangdatum. Dit afschrift moet voor eensluidend zijn gewaarmerkt door de instantie die de eerdere aanvraag heeft ontvangen en moet zijn vergezeld van een verklaring van deze instantie waarin de datum van indiening van de eerdere aanvraag wordt vermeld.

(4) Indien van de eerdere aanvraag een vertaling in een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau wordt vereist, moet

deze vertaling worden ingediend binnen twintig maanden na de voor-rangsdatum.

(5) De gegevens in de voor-rangsverklaring worden vermeld in de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag en in het Europees octrooi-schrift.

VIERDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET VIERDE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I

ONDERZOEK DOOR DE AANVRAAGAFDELING

Regel 39

Mededelingen naar aanleiding van het onderzoek bij de indiening

Indien de Europese octrooiaanvraag niet voldoet aan de vereisten van artikel 80, deelt de aanvraagafdeling de vastgestelde gebreken mede aan de aanvrager en bericht hem dat, indien hij binnen een maand deze gebreken niet herstelt, de aanvraag niet als Europese octrooiaanvraag zal worden behandeld. Indien de aanvrager tijdig de vastgestelde gebreken herstelt, doet de aanvraagafdeling hem mededeling van de datum van indiening.

Regel 40

Onderzoek van bepaalde vormvoorschriften

De vormvoorschriften waaraan elke Europese octrooiaanvraag moet voldoen op grond van artikel 91, eerste lid, letter b), zijn die welke zijn opgenomen in regel 32, eerste en tweede lid, regel 35, tweede tot en met elfde en veertiende lid, en regel 36, tweede en vierde lid.

Regel 41

Herstel van gebreken in de stukken van de aanvraag

(1) Indien uit het in artikel 91, eerste lid, letter a) tot en met d), en g), bedoelde onderzoek blijkt, dat de Europese octrooiaanvraag gebreken vertoont, doet de aanvraagafdeling hiervan mededeling aan de aanvrager en verzoekt hem daarbij deze gebreken op te heffen binnen een door deze afdeling te stellen termijn. De beschrijving, de conclusies en de tekeningen mogen slechts worden gewijzigd voor zover nodig om de vastgestelde gebreken overeenkomstig de door de aanvraagafdeling gemaakte opmerkingen op te heffen.

(2) Het eerste lid is niet van toepassing, indien de aanvrager die een beroep op het recht van voorrang doet, bij het indienen van de Europese octrooiaanvraag heeft nagelaten de datum of de Staat van de eerdere aanvraag te vermelden.

(3) Het eerste lid is evenmin van toepassing indien uit het onderzoek blijkt dat de bij de indiening van de Europese aanvraag opgegeven datum van de eerste aanvraag meer dan een jaar is gelegen voor de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag. In dit geval bericht de aanvraagafdeling de aanvrager dat er geen recht van voorrang bestaat, tenzij de aanvrager binnen een maand een andere datum opgeeft die is gelegen binnen het jaar voorafgaand aan de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag.

Regel 42

Latere vermelding van de uitvinder

(1) Indien uit het in artikel 91, eerste lid, letter f), voorgeschreven onderzoek blijkt dat de vermelding van de uitvinder niet heeft plaats gevonden overeenkomstig regel 17, deelt de aanvraagafdeling de aanvrager mede dat de Europese octrooiaanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken, tenzij hij dit gebrek alsnog binnen de in artikel 91, vijfde lid, gestelde termijn herstelt.

(2) Indien het een afgesplitste Europese aanvraag betreft of een nieuwe Europese octrooiaanvraag in de zin van artikel 61, eerste lid, letter b), kan de termijn waarbinnen de uitvinder alsnog kan worden vermeld nimmer korter zijn dan twee maanden na de in het eerste lid bedoelde mededeling waarin het einde van die termijn moet worden vermeld.

Regel 43

Ontbrekende of te laat ingediende tekeningen

(1) Indien uit het in artikel 91, eerste lid, letter g), voorgeschreven onderzoek blijkt dat de tekeningen zijn ingediend na de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag, deelt de aanvraagafdeling de aanvrager mede dat de tekeningen en de verwijzingen naar de tekeningen zoals die voorkomen in de Europese octrooiaanvraag, worden geacht te zijn vervalven, tenzij de aanvrager binnen een maand een verzoek indient om aan de aanvraag als nieuwe datum van indiening de datum toe te kennen waarop de tekeningen zijn ingediend.

(2) Indien uit het onderzoek blijkt, dat de tekeningen niet zijn ingediend, verzoekt de aanvraagafdeling de aanvrager deze alsnog binnen een maand in te dienen en deelt hem mede, dat als datum van indiening van de aanvraag de datum zal worden toegekend waarop de tekeningen worden ingediend, of dat, indien de tekeningen niet tijdig worden inge-

diend, de in de aanvraag voorkomende verwijzingen naar de tekeningen worden geacht te zijn vervalven.

(3) Elke nieuwe datum van indiening van de aanvraag wordt medegedeeld aan de aanvrager.

HOOFDSTUK II

VERSLAG VAN HET EUROPESE NIEUWHEIDSONDERZOEK

Regel 44

Inhoud van het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek

(1) In het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek worden de geschriften genoemd waarover het Europees Octrooibureau beschikt bij het opstellen van het verslag en die in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de nieuwheid van de uitvinding, waarop de Europese octrooiaanvraag betrekking heeft, alsmede van de uitvinderswerkzaamheden.

(2) Iedere aanhaling geschiedt met betrekking tot de conclusie waarop zij betrekking heeft. Indien nodig, worden de belangrijke gedeelten van het aangehaalde stuk vermeld (bijvoorbeeld door de bladzijde, de kolom en de regels of de figuren aan te geven).

(3) In het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de aangehaalde geschriften die zijn gepubliceerd voor de voor-rangsdatum, tussen de voor-rangsdatum en de datum van indiening, en op of na de datum van indiening.

(4) Elk geschrift waarin wordt verwezen naar een mondelinge openbaarmaking, naar een gebruik of naar iedere andere openbaarmaking welke heeft plaatsgevonden voor de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag, wordt in het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek aangehaald, met vermelding van de eventuele datum van publicatie van het geschrift, alsmede van de datum van de niet-schriftelijke openbaarmaking.

(5) Het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek wordt opgesteld in de procestaal.

(6) Het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek dient de classificatie van het onderwerp van de Europese octrooiaanvraag te vermelden overeenkomstig de internationale classificatie.

Regel 45

Onvolledig nieuwheidsonderzoek

Indien de afdeling voor het nieuwheidsonderzoek van oordeel is dat de Europese octrooiaanvraag zo weinig aan de bepalingen van het Verdrag voldoet dat het niet mogelijk is ten aanzien van alle conclusies of een gedeelte daarvan een dergelijk nieuwheidsonderzoek naar de stand der techniek in te stellen, verklaart deze afdeling dat een dergelijk nieuwheidsonderzoek niet mogelijk is of stelt, voor zover mogelijk, een gedeeltelijk verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek op. De verklaring en het gedeeltelijk verslag worden voor de verdere procedure beschouwd als het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek.

Regel 46

Verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek indien er geen eenheid van uitvinding is

(1) Indien de afdeling voor het nieuwheidsonderzoek van oordeel is dat de Europese octrooiaanvraag niet voldoet aan het vereiste van eenheid van uitvinding, stelt deze afdeling het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek op voor die delen van de Europese octrooiaanvraag die betrekking hebben op de uitvinding, of op de groep van uitvindingen in de zin van artikel 82, die als eerste in de conclusies wordt genoemd. De afdeling deelt de aanvrager mede dat verslagen van het Europese nieuwheidsonderzoek voor de andere uitvindingen alleen kunnen worden opgesteld indien de vereiste taksen worden betaald binnen een door die afdeling te stellen termijn van minimaal twee weken en maximaal zes weken. De afdeling voor het nieuwheidsonderzoek stelt de verslagen van het Europees nieuwheidsonderzoek op voor die delen van de Europese octrooiaanvraag die betrekking hebben op de uitvindingen waarvoor de genoemde taksen zijn betaald.

(2) Elke taks, die is betaald ingevolge het eerste lid, wordt terugbetaald indien, tijdens het onderzoek van de Europese octrooiaanvraag door de onderzoekafdeling, de aanvrager zulks verzoekt en de onderzoekafdeling vaststelt dat de in het eerste lid bedoelde mededeling niet gerechtvaardigd was.

Regel 47

Definitieve inhoud van het uittreksel

(1) De afdeling voor het nieuwheidsonderzoek stelt tegelijk met het rapport van het Europese nieuwheidsonderzoek de definitieve inhoud van het uittreksel vast.

(2) De definitieve inhoud van het uittreksel wordt met het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek toegezonden aan de aanvrager.

HOOFDSTUK III

PUBLICATIE VAN DE EUROPESE OCTROOIAANVRAGE

Regel 48

Technische voorbereidingen ten behoeve van de publicatie

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt wanneer de technische voorbereidingen ten behoeve van de publicatie van de Europese octrooiaanvraag worden geacht te zijn beëindigd.

(2) De Europese octrooiaanvraag wordt niet gepubliceerd wanneer de aanvraag definitief is afgewezen, ingetrokken of wordt geacht te zijn ingetrokken voor het einde van de technische voorbereidingen ten behoeve van de publicatie.

Regel 49

Vorm van de publicatie van de Europese octrooiaanvragen en de verslagen van het Europees nieuwheidsonderzoek

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt in welke vorm de Europese octrooiaanvragen worden gepubliceerd en welke gegevens daarbij moeten worden vermeld. Hetzelfde is van toepassing wanneer het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek en het uittreksel afzonderlijk worden gepubliceerd. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bijzondere voorschriften vaststellen voor de publicatie van het uittreksel.

(2) De aangewezen Verdragsluitende Staten moeten worden vermeld in de gepubliceerde Europese octrooiaanvraag.

(3) Indien voor het einde van de technische voorbereidingen ten behoeve van de publicatie van de Europese octrooiaanvraag de conclusies zijn gewijzigd overeenkomstig regel 86, tweede lid, worden de nieuwe of gewijzigde conclusies in de publicatie opgenomen naast de oorspronkelijke conclusies.

Regel 50

Inlichtingen betreffende de publicatie

(1) Het Europees Octrooibureau moet de aanvrager mededeling doen van de datum waarop in het Europees octrooiblad melding is gemaakt van de publicatie van het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek en daarbij de aandacht van de aanvrager vestigen op artikel 94, tweede en derde lid, waarvan de tekst als bijlage wordt bijgevoegd.

(2) De aanvrager kan er zich niet op beroepen dat de mededeling bedoeld in het eerste lid niet heeft plaatsgevonden. Indien in de mededeling abusievelijk een latere datum wordt vermeld dan de datum waarop melding is gemaakt van de publicatie, dan is de latere datum bepalend voor de termijn waarbinnen het verzoek tot het verrichten van een onderzoek moet worden ingediend, tenzij hier duidelijk sprake is van een vergissing.

HOOFDSTUK IV

ONDERZOEK DOOR DE ONDERZOEKAFDELING

Regel 51

Onderzoekprocedure

(1) In de mededeling die ingevolge artikel 96, eerste lid, aan de aanvrager wordt gericht, verzoekt het Europees Octrooibureau de aanvrager desgewenst opmerkingen te maken over het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek en eventueel de beschrijving, de conclusies en de tekeningen te wijzigen.

(2) In elke mededeling die aan de aanvrager wordt gericht ingevolge artikel 96, tweede lid, verzoekt de onderzoekafdeling de aanvrager eventueel de vastgestelde gebreken op te heffen en, voor zover nodig, een beschrijving, conclusies en tekeningen in gewijzigde vorm in te dienen.

(3) Elke mededeling ingevolge artikel 96, tweede lid, moet met redenen zijn omkleed en alle gronden vermelden waarop het Europees octrooi niet kan worden verleend.

(4) Alvorens tot verlening van het Europees octrooi te besluiten, deelt de onderzoekafdeling de aanvrager mede in welke tekst zij overweegt het Europees octrooi te verlenen en verzoekt zij hem binnen drie maanden de taksen voor de verlening en voor het drukken te betalen en van de conclusies een vertaling in te dienen in de beide officiële talen van het Europees Octrooibureau die niet de procestaal zijn. Indien de aanvrager binnen deze termijn heeft verklaard niet in te stemmen met de verlening van het Europees octrooi volgens de voorgestelde tekst, wordt de mededeling van de onderzoekafdeling geacht niet te zijn gedaan en wordt het onderzoek voortgezet.

(5) In de in het vierde lid bedoelde mededeling van de onderzoekafdeling worden de aangewezen Verdragsluitende Staten vermeld die een vertaling verlangen op grond van artikel 65, eerste lid.

(6) Het besluit tot verlening van het Europees octrooi vermeldt de tekst van de Europese octrooiaanvraag op grond waarvan het Europees octrooi is verleend.

Regel 52

Verlening van het Europees octrooi aan verschillende aanvragers

Indien verschillende personen in het Europees octrooiregister staan ingeschreven als octrooiaanvragers voor verschillende Verdragsluitende Staten, verleent de onderzoekafdeling het Europees octrooi voor elk van die Verdragsluitende Staten aan die aanvrager of aanvragers die voor die Staat als rechthebbende(n) is of zijn ingeschreven.

HOOFDSTUK V

EUROPEES OCTROOISCHRIFT

Regel 53

Vorm van het Europees octrooischrift

Regel 49, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het Europees octrooischrift. In het Europees octrooischrift wordt eveneens de termijn vermeld waarbinnen tegen het verleende Europese octrooi oppositie kan worden ingesteld.

Regel 54

Europees octrooibewijs

(1) Zodra het Europees octrooischrift is gepubliceerd, verstrekt het Europees Octrooibureau aan de octrooihouder een Europees octrooibewijs waaraan het octrooischrift als bijlage is toegevoegd. In het Europees octrooibewijs wordt verklaard dat het octrooi is verleend voor de in het octrooischrift omschreven uitvinding aan de daarin genoemde persoon voor de daarin aangewezen Verdragsluitende Staten.

(2) De houder van het Europees octrooi kan duplicaten van het Europees octrooibewijs aanvragen tegen betaling van een administratieve taks.

VIJFDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET VIJFDE DEEL VAN HET VERDRAG

Regel 55

Inhoud van het bezwaarschrift

Het bezwaarschrift dient te bevatten:

- a) de naam van de opposant en het adres en de Staat van zijn woonplaats of zetel overeenkomstig regel 26, tweede lid, letter c);
- b) het nummer van het Europees octrooi waartegen oppositie wordt ingesteld alsmede de naam van de octrooihouder en de titel van de uitvinding;
- c) een verklaring, waaruit blijkt in welke omvang er tegen het Europees octrooi bezwaar bestaat, en waarin de gronden van de oppositie alsmede de feiten en de bewijsmiddelen ter ondersteuning van deze gronden, worden aangegeven;
- d) indien opposant een gemachtigde heeft aangewezen, diens naam en kantooradres, overeenkomstig regel 26, tweede lid, letter c).

Regel 56

Niet-ontvankelijk verklaring van de opposant

(1) Indien de oppositieafdeling vaststelt dat de oppositie niet in overeenstemming is met artikel 99, eerste lid, regel 1, eerste lid, en regel 55, letter c), of dat daarbij niet voldoende het desbetreffende octrooi is aangeduid, verklaart zij de opposant niet ontvankelijk, tenzij voor het verstrijken van de termijn voor oppositie deze gebreken zijn opgeheven.

(2) Indien de oppositieafdeling vaststelt dat de oppositie in andere opzichten dan in het eerste lid bedoeld, niet in overeenstemming is met regel 55, deelt zij dit mede aan de opposant en verzoekt hem de vastgestelde gebreken op te heffen binnen een door haar te stellen termijn. Indien de gebreken niet tijdig zijn opgeheven, verklaart de oppositieafdeling de opposant niet ontvankelijk.

(3) Een beslissing, waarbij een opposant niet ontvankelijk wordt verklaard, wordt met een afschrift van het bezwaarschrift medegedeeld aan de octrooihouder.

Regel 57

Vorbereidingen van het onderzoek van de oppositie

(1) Indien de opposant ontvankelijk is, doet de oppositieafdeling de octrooihouder mededeling van de ingestelde oppositie en verzoekt hem binnen een door haar te stellen termijn opmerkingen te maken en eventueel wijzigingen in de beschrijving, de conclusies en de tekeningen in te dienen.

(2) Indien verschillende opposities zijn ingesteld, wordt hiervan tegelijk met de mededeling bedoeld in het eerste lid door de oppositieafdeling kennis gegeven aan de verschillende opposanten.

(3) De opmerkingen van de octrooihouder en de wijzigingen die hij heeft ingediend worden aan de andere betrokken partijen medegedeeld door de oppositieafdeling die, indien zij dit wenselijk acht, de partijen verzoekt binnen een door haar te stellen termijn hierop te antwoorden.

(4) Indien een verklaring van tussenkomst in de oppositieprocedure wordt ingediend, kan de oppositieafdeling van toepassing van het eerste, tweede en derde lid afzien.

Regel 58

Onderzoek van het gemaakte bezwaar

(1) De overeenkomstig artikel 101, tweede lid, gedane mededelingen en de antwoorden hierop worden ter kennis van alle partijen gebracht.

(2) In aan de houder van het Europees octrooi overeenkomstig artikel 101, tweede lid, gedane mededelingen wordt deze indien noodzakelijk verzocht de beschrijving, conclusies en tekeningen in gewijzigde vorm in te dienen.

(3) Een aan de houder van het Europees octrooi overeenkomstig artikel 101, tweede lid, gedane mededeling is zo nodig met redenen omkleed. De mededeling kan alle gronden bevatten die zich tegen het in stand blijven van het Europees octrooi verzetten.

(4) Alvorens te besluiten het Europees octrooi in gewijzigde vorm in stand te houden, deelt de oppositieafdeling de partijen mede in welke omvang zij overweegt het octrooi in stand te houden en verzoekt zij hun binnen een maand opmerkingen in te dienen indien zij niet instemmen met de door de oppositieafdeling voorgestelde tekst van het in stand te houden octrooi.

(5) Bij gebreke van instemming met de door de oppositieafdeling medegedeelde tekst kan het onderzoek van de oppositie worden voortgezet; in het tegengestelde geval verzoekt de oppositieafdeling bij het verstrijken van de in het vierde lid bedoelde termijn de houder van het Europees octrooi binnen drie maanden de taks voor het drukken van een nieuw Europees octrooi-schrift te betalen en een vertaling van de gewijzigde conclusies in te dienen in de beide officiële talen die niet de procestaal zijn.

(6) In de in het vijfde lid bedoelde mededeling van de oppositieafdeling worden de aangewezen Verdragsluitende Staten vermeld die een vertaling verlangen op grond van artikel 65, eerste lid.

(7) In het besluit tot instandhouding van het Europees octrooi in zijn gewijzigde vorm wordt de tekst van het Europees octrooi vermeld, waarmee het octrooi in stand blijft.

Regel 59

Opwagen van bescheiden

Indien tijdens de oppositieprocedure een partij melding maakt van bescheiden die niet in het bezit zijn van het Europees Octrooibureau, kan het Europees Octrooibureau eisen dat deze bescheiden hem binnen een door hem te stellen termijn worden verstrekt. Indien de bescheiden niet tijdig worden verstrekt, hoeft het Europees Octrooibureau geen rekening te houden met de daarop gegronde argumenten.

Regel 60

Ambtshalve voortzetting van de oppositieprocedure

(1) Indien de octrooihouder voor alle aangewezen Staten afstand heeft gedaan van het Europees octrooi of indien dit octrooi voor al die Staten is geëindigd, kan de oppositieprocedure worden voortgezet op verzoek van de opposant; dit verzoek moet worden ingediend binnen twee maanden nadat het Europees Octrooibureau aan de opposant de afstand of het einde heeft medegedeeld.

(2) Komt een opposant te overlijden of wordt hij handelingsonbekwaam, dan kan de oppositieprocedure ambtshalve worden voortgezet, zelfs indien zijn erfgenamen of zijn wettelijke vertegenwoordigers hieraan niet deelnemen. Dit geldt ook indien de oppositie wordt ingetrokken.

Regel 61

Overgang van het Europees octrooi

Regel 20 is van overeenkomstige toepassing op de overgang van het Europees octrooi gedurende de termijn voor oppositie of gedurende de oppositieprocedure.

Regel 62

Vorm van het nieuwe Europese octrooi-schrift in de oppositieprocedure

Regel 49, eerste en tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het nieuwe Europese octrooi-schrift.

Regel 63

Kosten

(1) De verdeling van de kosten wordt geregeld bij de beslissing ten aanzien van de oppositie. Bij de verdeling kunnen alleen in aanmerking worden genomen de uitgaven welke noodzakelijk waren om de in het geding zijnde rechten op een juiste manier te verdedigen. Onder de kosten valt de vergoeding van de vertegenwoordigers van de partijen.

(2) De kostenafrekening en de bewijsstukken worden als bijlage toegevoegd aan het verzoek tot vaststelling van de kosten. Dit verzoek is slechts ontvankelijk indien de beslissing waarvoor de vaststelling der kosten wordt verzocht, in kracht van gewijsde is gegaan. Voor het vast-

stellen van de kosten is het voldoende dat zij aannemelijk worden gemaakt.

(3) Het verzoek waarbij van de oppositieafdeling een beslissing wordt verlangd omtrent de door de griffie vastgestelde kosten moet schriftelijk en met redenen omkleed worden ingediend bij het Europees Octrooibureau binnen een maand nadat de vaststelling der kosten is medegedeeld. Dit verzoek wordt slechts geacht te zijn gedaan wanneer de taks voor de vaststelling van de kosten is betaald.

(4) De oppositieafdeling beslist over het in het derde lid bedoelde verzoek zonder mondelinge behandeling.

ZESDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET ZESDE DEEL VAN HET VERDRAG

Regel 64

Inhoud van het beroepsschrift

Het beroepsschrift moet bevatten:

- naam en adres van degene die het beroep instelt, overeenkomstig regel 26, tweede lid, letter c);
- een verzoek waarbij de bestreden beslissing wordt aangeduid en waarbij wordt verklaard in hoeverre wijziging of herroeping hiervan wordt verlangd.

Regel 65

Niet-ontvankelijk verklaring van het beroep

(1) Indien het beroep niet in overeenstemming is met de artikelen 106 tot en met 108, regel 1, eerste lid, en regel 64, letter b), verklaart de kamer van beroep dit beroep niet-ontvankelijk, tenzij de gebreken zijn opgegeven vóór het verstrijken van de van toepassing zijnde termijn bedoeld in artikel 108.

(2) Indien de kamer van beroep vaststelt dat het beroep niet in overeenstemming is met regel 64, letter a), deelt zij dit mede aan degene die het beroep heeft ingesteld en verzoekt hem de vastgestelde gebreken op te heffen binnen een door haar te stellen termijn. Wanneer de gebreken niet tijdig zijn opgegeven, verklaart de kamer van beroep het beroep niet-ontvankelijk.

Regel 66

Onderzoek van het beroep

(1) Tenzij anders bepaald, zijn de bepalingen betreffende de procedure voor de instantie die de beslissing waartegen beroep is ingesteld heeft genomen, van overeenkomstige toepassing op de beroepsprocedure.

(2) De beslissing wordt ondertekend door de voorzitter van de kamer van beroep en door een daartoe bevoegd personeelslid van de griffie van die kamer. De beslissing bevat:

- de vermelding dat zij is genomen door de kamer van beroep;
- de datum waarop zij is genomen;
- de namen van de voorzitter en van de andere leden van de kamer van beroep die hieraan hebben deelgenomen;
- de namen van de partijen en hun vertegenwoordigers;
- de verklaringen van de partijen;
- een kort overzicht van de feiten;
- de gronden van de beslissing;
- de uitspraak en eventueel de beslissing inzake de procedurekosten.

Regel 67

Terugbetaling van de beroepstaks

Terugbetaling van de beroepstaks wordt bevolen bij een prejudiciële herziening of wanneer de kamer van beroep degene die het beroep heeft ingesteld in het gelijk heeft gesteld, en indien de terugbetaling billijk is in verband met een wezenlijke tekortkoming in de procedure. Bij prejudiciële herziening wordt de terugbetaling bevolen door de instantie wier beslissing is bestreden en in de andere gevallen door de kamer van beroep.

ZEVENDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET ZEVENDE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK 1

Besluiten en mededelingen van het Europees octrooibureau

Regel 68

Vorm van de beslissingen

(1) De beslissingen genomen tijdens een mondelinge procedure voor het Europees Octrooibureau kunnen ter zitting worden uitgesproken. Zij

worden vervolgens schriftelijk geformuleerd en aan de partijen medegedeeld.

(2) De beslissingen van het Europees Octrooibureau waartegen een beroep kan worden ingesteld, dienen met redenen te zijn omkleed en moeten vergezeld zijn van de mededeling dat tegen de desbetreffende beslissing beroep kan worden ingesteld. In de mededeling worden de partijen eveneens gewezen op de artikelen 106 tot en met 108 waarvan de tekst als bijlage wordt bijgevoegd. De partijen kunnen zich niet beroepen op het achterwege blijven van de mededeling.

Regel 69

Vaststelling van het teloorgaan van rechten

(1) Indien het Europees Octrooibureau vaststelt dat een bepaald recht op grond van het Verdrag is teloorgegaan zonder dat een beslissing is genomen tot afwijzing van de Europese octrooiaanvraag, tot verlening, herroeping of instandhouding van het Europees octrooi of met betrekking tot de bewijsvoering doet het Europees Octrooibureau hiervan mededeling aan de betrokken persoon overeenkomstig het bepaalde in artikel 119.

(2) Indien de betrokken persoon van oordeel is dat de bevindingen van het Europees Octrooibureau niet gegrond zijn, kan deze persoon binnen twee maanden nadat de in het eerste lid bedoelde mededeling is gedaan, een beslissing daaromtrent van het Europees Octrooibureau verzoeken. Een dergelijke beslissing wordt slechts genomen indien het Europees Octrooibureau de mening van de verzoekende partij niet deelt; anders zal het Europees Octrooibureau de verzoekende partij inlichten.

Regel 70

Vorm van de mededelingen van het Europees Octrooibureau

Elke mededeling van het Europees Octrooibureau moet zijn voorzien van de handtekening en de naam van het bevoegde personeelslid. In plaats van de handtekening en de naam van het personeelslid kan een zegel of het officiële stempel van het Europees Octrooibureau worden gebruikt.

HOOFDSTUK II

MONDELINGE PROCEDURE EN BEWIJSVOERING

Regel 71

Oproep tot verschijnen in een mondelinge procedure

(1) In de oproep aan de partijen tot verschijnen in een mondelinge procedure overeenkomstig artikel 116 wordt gewezen op het tweede lid van deze regel. De oproep wordt ten minste een maand van tevoren gedaan tenzij de partijen met een kortere termijn instemmen.

(2) Indien een partij, die volgens de voorschriften is opgeroepen om te verschijnen in een mondelinge procedure voor het Europees Octrooibureau, niet is verschenen, wordt de procedure in haar afwezigheid voortgezet.

Regel 72

Bewijsvoering door het Europees Octrooibureau

(1) Indien het Europees Octrooibureau het noodzakelijk acht partijen, getuigen of deskundigen te horen of de situatie ter plaatse te bezichtigen, neemt het daartoe een beslissing waarin het betreffende bewijsmiddel, de ter zake dienende feiten die bewezen moeten worden, de dag, de tijd en de plaats worden aangegeven. Indien een partij verzoekt heeft getuigen of deskundigen te horen, wordt in de beslissing van het Europees Octrooibureau de termijn vastgesteld waarbinnen de verzoekende partij aan het Europees Octrooibureau de namen en adressen van de getuigen en deskundigen moet opgeven die zij wil doen horen.

(2) De oproep tot verschijnen aan de partijen, de getuigen of de deskundigen moet ten minste een maand van tevoren worden gedaan, tenzij de belanghebbenden met een kortere termijn instemmen. De oproep moet bevatten:

- a) een uittreksel van de in het eerste lid genoemde beslissing waarin met name wordt aangegeven de dag, de tijd en de plaats waarop de bevoelen bewijsvoering zal plaatsvinden alsmede de feiten waarover de partijen, de getuigen en de deskundigen zullen worden gehoord;
- b) de namen van de partijen bij de procedure en de vermelding van de rechten waarop de getuigen en de deskundigen aanspraak kunnen maken op grond van regel 74, tweede tot en met vierde lid;
- c) een aanduiding, dat elke partij, getuige, of deskundige kan verzoeken te worden gehoord door de bevoegde rechterlijke instanties van de Staat op het grondgebied waarvan hij woont, en een verzoek om het Europees Octrooibureau binnen en door het Bureau vast te stellen termijn te doen weten of hij bereid is voor het Europees Octrooibureau te verschijnen.

(3) Alvorens de partij, de getuige of de deskundige wordt gehoord, wordt hem medegedeeld dat het Europees Octrooibureau de bevoegde rechterlijke instanties van de Staat, op het grondgebied waarvan hij woont, kan verzoeken hem opnieuw te horen onder ede of op een gelijkelijk bindende wijze.

(4) De partijen kunnen de bewijsvoering bijwonen en aan de te horen partijen, getuigen en deskundigen alle ter zake dienende vragen stellen.

Regel 73

Aanwijzing van deskundigen

(1) Het Europees Octrooibureau beslist over de vorm waarin de rapporten van de door hem aan te wijzen deskundigen moeten worden ingediend.

(2) De opdracht aan de deskundige moet bevatten:

- a) een nauwkeurige taakomschrijving;
- b) de termijn waarbinnen hij het deskundigenrapport moet indienen;
- c) de namen van de partijen bij de procedure;
- d) de vermelding van de rechten waarop hij aanspraak kan maken op grond van regel 74, tweede tot en met vierde lid.

(3) Een afschrift van het schriftelijke rapport wordt aan de partijen verstrekt.

(4) De partijen kunnen de deskundigen wraken. De betrokken instantie van het Europees Octrooibureau beslist over de wraking.

Regel 74

Kosten van de bewijsvoering

(1) Het Europees Octrooibureau kan bepalen dat de partij, die de bewijsvoering heeft aangevraagd, voor de uitvoering hiervan bij het Europees Octrooibureau een bedrag zal storten dat door het Europees Octrooibureau wordt vastgesteld aan de hand van de te verwachten kosten.

(2) De getuigen en de deskundigen, die zijn opgeroepen door en verschijnen voor het Europees Octrooibureau, hebben recht op een billijke vergoeding van hun reis- en verblijfskosten. Op deze kosten kan hun een voorschot worden verleend. De eerste volzin van dit lid is van toepassing op de getuigen en de deskundigen die voor het Europees Octrooibureau verschijnen zonder hiervoor te zijn opgeroepen en die als zodanig worden gehoord.

(3) De getuigen, die recht hebben op een vergoeding op grond van het tweede lid, hebben tevens recht op een billijke vergoeding voor dienstverzuim; de deskundigen hebben recht op een honorarium voor hun werkzaamheden. Deze vergoedingen en honoraria worden aan de getuigen of deskundigen uitbetaald nadat zij hun plichten en taken hebben vervuld.

(4) De Raad van Bestuur bepaalt de wijze waarop het tweede en derde lid zullen worden toegepast. De betaling van de op grond van deze leden verschuldigde bedragen geschiedt door het Europees Octrooibureau.

Regel 75

Het bewaren van bewijs

(1) Op verzoek kan het Europees Octrooibureau met betrekking tot de bewijsvoering onverwijld een maatregel nemen tot het veiligstellen van het bewijs van feiten die van belang kunnen zijn bij een beslissing welke het Europees Octrooibureau waarschijnlijk zal moeten nemen ten aanzien van een Europese octrooiaanvraag of een Europees octrooi, wanneer te vree valt dat de bewijsvoering later moeilijker of zelfs onmogelijk wordt. De datum van de bewijsvoering moet tijdig worden medegedeeld aan de aanvrager of aan de houder van het octrooi om hem in staat te stellen daarbij aanwezig te zijn. Hij kan alle ter zake dienende vragen stellen.

(2) Het verzoek dient te bevatten:

- a) de naam van de verzoeker en het adres en de Staat van zijn woonplaats of zetel overeenkomstig regel 26, tweede lid, letter c);
- b) een voldoende duidelijke aanduiding van de desbetreffende Europese octrooiaanvraag of het desbetreffende Europees octrooi;

c) een aanduiding van de te bewijzen feiten;

d) een aanduiding van het bewijsmiddel;

e) een uiteenzetting van de reden waarom verwacht mag worden dat de bewijsvoering later moeilijker of zelfs onmogelijk zal kunnen worden.

(3) Het verzoek wordt eerst geacht te zijn gedaan na betaling van de taks voor het veilig stellen van het bewijs.

(4) De beslissing over het verzoek en de daaropvolgende bewijsvoering wordt genomen door de instantie van het Europees Octrooibureau, die de beslissing zal moeten nemen waarvoor de te bewijzen feiten van belang zouden kunnen zijn. De bepalingen van het Verdrag die betrekking hebben op de bewijsvoering bij de procedure voor het Europees Octrooibureau zijn van toepassing.

Regel 76

Verslag van de mondelinge procedures en de bewijsvoering

(1) Van een mondelinge procedure en de bewijsvoering wordt een verslag opgesteld waarin het belangrijkste van de mondelinge procedure of van de bewijsvoering wordt weergegeven alsmede de van belang zijnde mededelingen van de partijen en de verklaringen van de partijen, de getuigen of de deskundigen alsmede de bevindingen van de bezichtiging ter plaatse.

(2) Het verslag van de verklaring van een getuige, een deskundige of een partij wordt de betrokkene voorgelezen en hem ter kennisneming

overhandigd. Op het verslag wordt aangetekend dat deze formaliteit is vervuld en dat het verslag is goedgekeurd door degene die de verklaring heeft afgelegd. Wanneer het verslag niet wordt goedgekeurd, wordt melding gemaakt van de gemaakte bezwaren.

(3) Het verslag wordt ondertekend door het personeelslid dat het heeft opgesteld en door het personeelslid dat de mondelinge procedure of de bewijsvoering heeft geleid.

(4) Een afschrift van het verslag wordt verstrekt aan de partijen.

HOOFDSTUK III

KENNISGEVINGEN

Regel 77

Algemene bepalingen betreffende de mededelingen

(1) Bij de procedure voor het Europees Octrooibureau worden de kennisgevingen gedaan hetzij door middel van het originele stuk waarvan kennisgeving moet worden gedaan, hetzij door middel van een door het Europees Octrooibureau voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dat stuk. De door de partijen zelf ingediende afschriften van stukken behoeven echter niet voor eensluidend te worden gewaarmerkt.

(2) De rechtstreekse kennisgeving wordt gedaan:

- a) per post;
- b) door afgifte ten kantore van het Europees Octrooibureau;
- c) door publicatie.

(3) De kennisgeving door tussenkomst van de centrale dienst voor de industriële eigendom van een Verdragsluitende Staat wordt gedaan overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op die dienst bij de nationale procedures.

Regel 78

Kennisgeving per post

(1) Van beslissingen, waarbij een termijn voor beroep ingaat, van oproepen en van alle andere door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau aan te wijzen stukken wordt kennisgeving gedaan per aangetekende brief met verzoek om bevestiging van ontvangst. De andere kennisgevingen per post, met uitzondering van die welke zijn bedoeld in het tweede lid, geschieden per aangetekende brief.

(2) De kennisgevingen aan personen die hun woonplaats of zetel niet op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat hebben en die niet overeenkomstig het bepaalde in artikel 133, tweede lid, een gemachtigde hebben aangewezen, worden verzonden als gewone brief met het bij het Europees Octrooibureau laatst bekende adres van de betrokken persoon. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer deze brief is gepost, ook al wordt deze als onbestelbaar aan de afzender teruggezonden.

(3) Wanneer de kennisgeving is gedaan door middel van een aangetekende brief met of zonder verzoek om bevestiging van ontvangst, wordt deze geacht door de geadresseerde te zijn ontvangen op de tiende dag nadat deze is gepost, tenzij het stuk de geadresseerde niet of pas later heeft bereikt; in geval van betwisting dient het Europees Octrooibureau te bewijzen dat de brief is aangekomen of eventueel dat de brief op een bepaalde datum aan de geadresseerde is overhandigd.

(4) De kennisgeving door middel van een aangetekende brief met of zonder verzoek om bevestiging van ontvangst, wordt geacht te zijn gedaan, zelfs indien de brief is geweigerd.

(5) Voor zover de kennisgeving per post niet geheel wordt geregeld door het bepaalde in deze regel, geldt het op de postbestelling van toepassing zijnde recht van de Staat op het grondgebied waarvan de kennisgeving wordt gedaan.

Regel 79

Kennisgeving door rechtstreekse overhandiging

De kennisgeving kan ten kantore van het Europees Octrooibureau worden gedaan door rechtstreekse overhandiging van het stuk aan de persoon voor wie het is bestemd en die hiervoor een bewijs van ontvangst afgeeft. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan ook al weigert de persoon voor wie het stuk is bestemd, het stuk te ontvangen of hiervoor een ontvangstbewijs af te geven.

Regel 80

Openbare kennisgeving

(1) Indien het niet mogelijk is het adres van de persoon voor wie het stuk bestemd is te achterhalen, wordt de kennisgeving gedaan door middel van publicatie.

(2) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt op welke wijze deze publicatie zal geschieden alsmede op welke datum de termijn van een maand aanvangt aan het einde waarvan de kennisgeving van het stuk wordt geacht te zijn geschied.

Regel 81

Kennisgeving aan de gemachtigde of aan de vertegenwoordiger

(1) Indien een gemachtigde is aangewezen, worden aan hem de kennisgevingen gedaan.

(2) Indien meer dan één gemachtigde is aangewezen voor een enkele partij, dient de kennisgeving slechts aan één van hen te worden gedaan.

(3) Indien verschillende partijen een gemeenschappelijke vertegenwoordiger hebben, kan de kennisgeving van de stukken in enkelvoud aan de gemeenschappelijke vertegenwoordiger worden gedaan.

Regel 82

Gebreken in de kennisgeving

Indien het Europees Octrooibureau niet kan bewijzen dat van een bepaald stuk op de juiste manier is kennisgegeven of indien de bepalingen inzake de kennisgeving niet zijn nagekomen, wordt van het stuk geacht te zijn kennisgegeven op de datum waarop het volgens het door het Europees Octrooibureau te leveren bewijs is ontvangen.

HOOFDSTUK IV

TERMIJNEN

Regel 83

Berekening van de termijnen

(1) De termijnen worden vastgesteld in volle jaren, maanden, weken of dagen.

(2) De termijn begint op de dag volgend op de dag waarop de voor het begin van de termijn van belang zijnde gebeurtenis heeft plaatsgevonden, waarbij deze gebeurtenis een handeling of de afloop van een vorige termijn kan zijn. Wanneer de handeling een kennisgeving betreft, geldt als van belang zijnde gebeurtenis de ontvangst van het medegedeelde stuk, tenzij anders is bepaald.

(3) Wanneer de termijn is uitgedrukt in één of meer jaren, eindigt deze termijn in het bewuste jaar op dezelfde datum als waarop de gebeurtenis heeft plaatsgehad; indien in de bewuste maand niet dezelfde datum voorkomt, eindigt de desbetreffende termijn op de laatste dag van die maand.

(4) Wanneer een termijn is uitgedrukt in één of meer maanden, eindigt de termijn in de bewuste maand op dezelfde datum als waarop de bedoelde gebeurtenis heeft plaatsgehad; indien in de bewuste maand niet dezelfde datum voorkomt, eindigt de desbetreffende termijn op de laatste dag van die maand.

(5) Wanneer een termijn is uitgedrukt in één of meer weken, eindigt deze termijn in de bewuste week op dezelfde dag waarop de bedoelde gebeurtenis heeft plaatsgehad.

Regel 84

Looptijd van de termijnen

Wanneer het Verdrag of dit Uitvoeringsreglement een termijn voorschrijft die moet worden vastgesteld door het Europees Octrooibureau, zal deze termijn ten minste twee en ten hoogste vier maanden bedragen; in bijzondere omstandigheden kan de termijn op zes maanden worden gesteld. In bijzondere gevallen kan de termijn op verzoek, dat voor het verstrijken van die termijn is ingediend, worden verlengd.

Regel 85

Verlenging van de termijnen

(1) Indien een termijn eindigt hetzij op een dag waarop het Europees Octrooibureau niet geopend is voor het in ontvangst nemen van stukken, hetzij op een dag waarop in de plaats waar het Europees Octrooibureau is gevestigd geen normale postbestellingen plaatsvinden om andere redenen dan die bedoeld in het tweede lid, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende dag waarop het Europees Octrooibureau geopend is voor het in ontvangst nemen van stukken en waarop de normale postbestellingen plaatsvinden.

(2) Indien een termijn eindigt hetzij op een dag waarop de postbestelling algemeen is onderbroken, hetzij op een dag waarop ten gevolge van deze onderbreking het postverkeer in een Verdragsluitende Staat of tussen een Verdragsluitende Staat en het Europees Octrooibureau is gestoord, wordt voor de partijen die hun woonplaats of zetel in die Staat hebben of die gemachtigden hebben aangewezen welke hun kantoor hebben in die Staat, de termijn verlengd tot de eerstvolgende dag na deze periode van onderbreking of storing. Voor het geval dat de betrokken Staat de Staat is waarin het Europees Octrooibureau zijn zetel heeft, is deze beslissing van toepassing op alle partijen. De duur van deze periode wordt bekend gemaakt in een mededeling van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau.

(3) Het eerste en tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de in het Verdrag bedoelde termijnen wanneer het handelingen betreft die verricht moeten worden voor de in artikel 75, eerste lid, letter b), bedoelde instantie.

HOOFDSTUK V

WIJZIGINGEN EN VERBETERINGEN

Regel 86

Wijziging van de Europese octrooiaanvraag

(1) Tenzij anders is bepaald, kan de aanvrager de beschrijving, de conclusies of de tekeningen van een Europese octrooiaanvraag niet wijzigen voordat hij het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek heeft ontvangen.

(2) Na het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek te hebben ontvangen en alvorens de eerste mededeling van de onderzoekafdeling te hebben ontvangen, kan de aanvrager uit eigen beweging de beschrijving, de conclusies en de tekeningen wijzigen.

(3) Na de eerste mededeling van de onderzoekafdeling te hebben ontvangen, kan de aanvrager uit eigen beweging eenmaal de beschrijving, de conclusies en de tekeningen wijzigen, mits de wijziging en het antwoord op de mededeling gelijktijdig worden ingediend. Voor latere wijzigingen is de toestemming vereist van de onderzoekafdeling.

Regel 87

Andere conclusies, beschrijvingen en tekeningen voor verschillende Staten

Indien het Europees Octrooibureau vaststelt dat ten aanzien van een of meer aangewezen Verdragsluitende Staten de inhoud van een eerder ingediende Europese octrooiaanvraag overeenkomstig artikel 54, derde en vierde lid, behoort tot de stand van de techniek, kan de Europese octrooiaanvraag of het Europees octrooi voor die Staat of Staten andere conclusies bevatten met, zo het Europees Octrooibureau zulks nodig acht, beschrijvingen en tekeningen welke afwijken van die voor de overige aangewezen Verdragsluitende Staten.

Regel 88

Herstel van fouten in de bij het Europees Octrooibureau ingediende stukken

Indien in een bij het Europees Octrooibureau ingediend stuk taal- of schrijffouten of andere vergissingen zijn gemaakt, kunnen deze op verzoek hersteld worden. Indien evenwel het verzoek tot herstel betrekking heeft op de beschrijving, de conclusies of de tekeningen, moet de noodzakelijkheid van het herstel zo onmiskenbaar zijn dat zonder meer blijkt dat de aanvrager geen andere tekst kan hebben bedoeld dan die in de herstelde vorm.

Regel 89

Herstel van vergissingen in de beslissingen

In de beslissingen van het Europees Octrooibureau mogen alleen de taal- en schrijffouten en andere klaarblijkelijke vergissingen worden gecorrigeerd.

HOOFDSTUK VI

ONDERBREKING VAN DE PROCEDURE

Regel 90

Onderbreking van de procedure

(1) De procedure voor het Europees Octrooibureau wordt onderbroken:

a) bij overlijden of bij handelingsonbekwaamheid, hetzij van de aanvrager of van de houder van het Europees octrooi, hetzij van de persoon die ingevolge het nationale recht, dat op de aanvrager of de houder van het Europees octrooi van toepassing is, bevoegd is deze te vertegenwoordigen. Indien deze gebeurtenissen geen invloed hebben op de bevoegdheid van de overeenkomstig artikel 134 aangewezen gemachtigde, wordt de procedure slechts op verzoek van de gemachtigde onderbroken;

b) indien de aanvrager of de houder van het Europees octrooi op wettelijke gronden de procedure voor het Europees Octrooibureau niet kan voortzetten vanwege een op zijn vermogen gerichte procedure;

c) bij overlijden of bij handelingsonbekwaamheid van de gemachtigde van de aanvrager of houder van het Europees octrooi.

(2) Zodra bij het Europees Octrooibureau bekend is, wie in de in het eerste lid, letters a) en b), bedoelde gevallen bevoegd is de procedure voor het Europees Octrooibureau voort te zetten, deelt het deze persoon en eventueel de overige belanghebbenden mede dat de procedure zal worden hervat op een door het Europees Octrooibureau vast te stellen datum.

(3) In het geval bedoeld in het eerste lid, letter c), wordt de procedure hervat wanneer het Europees Octrooibureau is verwittigd van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger van de aanvrager of wanneer het Europees Octrooibureau de andere partijen heeft kennisgegeven van de mededeling van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger van de houder van het Europees octrooi. Indien het Europees Octrooibureau binnen drie maanden na het begin van de onderbreking van de procedure geen bericht heeft ontvangen inzake de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger, deelt het aan de aanvrager of aan de houder van het Europees octrooi mede dat:

a) in het geval bedoeld in artikel 133, tweede lid, de Europese octrooiaanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken of dat het Europees octrooi herroepen wordt, indien van de aanwijzing van een nieuwe vertegenwoordiger niet bericht wordt gegeven binnen twee maanden na de kennisgeving van deze mededeling, of dat

b) in de overige niet in artikel 133, tweede lid, bedoelde gevallen, de procedure met de aanvrager of met de houder van het Europees octrooi zal worden hervat op de datum van de kennisgeving van deze mededeling.

(4) De termijnen die op de dag van de onderbreking van de procedure lopen ten aanzien van de aanvrager of van de houder van het Europees octrooi beginnen, met uitzondering van de termijn voor het verzoek tot het verrichten van een onderzoek en van de termijn voor het betalen van de jaartaksen, geheel opnieuw te lopen op de dag waarop de procedure wordt hervat. Ligt deze dag minder dan twee maanden voor de datum waarop het verzoek tot het verrichten van een onderzoek moet zijn ingediend, dan kan dit verzoek alsnog worden ingediend tot twee maanden na het verstrijken van die dag.

HOOFDSTUK VII

HET AFSTAND DOEN VAN GERECHTELIJKE INVORDERING

Regel 91

Het afstand doen van gerechtelijke invordering

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan afstand doen van gerechtelijke invordering indien het bedrag gering of de inning te onzeker is.

HOOFDSTUK VIII

VOORLICHTING VAN HET PUBLIEK

Regel 92

Inschrijving in het Europees octrooiregister

(1) In het Europees octrooiregister moeten de volgende gegevens worden ingeschreven:

a) het nummer van de Europese octrooiaanvraag;

b) de datum van indiening van de Europese octrooiaanvraag;

c) de titel van de uitvinding;

d) het aan de Europese octrooiaanvraag toegekende teken van de classificatie;

e) de aangewezen Verdragsluitende Staten;

f) namen, voornamen, adres en woonplaats of zetel van de aanvrager of van de houder van het Europees octrooi;

g) naam, voornamen en adres van de door de aanvrager of de houder van het Europees octrooi vermelde uitvinder, voor zover de uitvinder er niet overeenkomstig regel 18, derde lid, van heeft afgezien om als zodanig te worden vermeld;

h) naam, voornamen en het kantooradres van de in artikel 134 bedoelde gemachtigde van de aanvrager of houder van het Europees octrooi;

i) gegevens betreffende de voorrang (datum, Staat en nummer van indiening van de eerdere aanvraag);

j) in geval van een afgesplitste Europese octrooiaanvraag, de nummers van de afgesplitste Europese octrooiaanvragen;

k) wanneer het afgesplitste Europese aanvragen betreft, of nieuwe Europese octrooiaanvragen als bedoeld in artikel 61, eerste lid, letter b), de gegevens bedoeld onder letters a), b) en i) van dit lid voor wat betreft de oorspronkelijke Europese octrooiaanvraag;

l) de datum van de publicatie van de Europese octrooiaanvragen en eventueel de datum van de publicatie van het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek;

m) de datum van het verzoek tot het verrichten van een onderzoek;

n) de datum waarop de Europese octrooiaanvraag wordt afgewezen, ingetrokken of wordt geacht te zijn ingetrokken;

o) de datum waarop de vermelding van de verlening van het Europees octrooi is gepubliceerd;

p) de datum waarop het Europees octrooi is goedgekeurd in een Verdragsluitende Staat gedurende de termijn voor oppositie en eventueel vóór de datum waarop de ten aanzien van de oppositie genomen beslissing in kracht van gewijsde is gegaan;

q) de datum van het instellen van oppositie;

r) de datum en de inhoud van de beslissing die is genomen ten aanzien van de oppositie;

s) de data van schorsing en hervatting van de procedure in gevallen bedoeld in regel 13;

t) de data van onderbreking en hervatting van de procedure in het geval bedoeld in regel 90;

u) de datum van het herstel in de vorige toestand, voor zover inschrijving zoals bedoeld onder letter n) of r) van dit lid heeft plaatsgevonden;

v) de indiening van een verzoek bij het Europees Octrooibureau op grond van artikel 135;

w) het ontstaan en de overgang van rechten op de Europese octrooi-aanvraag of op het Europees octrooi voor zover deze gegevens zijn ingeschreven ingevolge de bepalingen van dit Uitvoeringsreglement.

(2) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bepalen dat andere dan de in het eerste lid bedoelde gegevens in het Europees octrooieregister worden ingeschreven.

(3) Uittreksels uit het Europees octrooieregister worden op verzoek verstrekt tegen betaling van een administratietaks.

Regel 93

Dossierstukken die niet aan het publiek ter inzage mogen worden gegeven

Op grond van artikel 128, vierde lid, mogen de volgende dossierstukken niet aan het publiek ter inzage worden gegeven:

- stukken betreffende de uitsluiting of wraking van leden van de kamer van beroep of van de Grote Kamer van beroep;
- ontwerpen voor beslissingen en adviezen alsmede alle andere stukken die dienen tot de voorbereiding van beslissingen en adviezen en die niet aan de partijen worden medegedeeld;
- de stukken betreffende de vermelding van de uitvinder indien deze overeenkomstig regel 18, derde lid, ervan heeft afgezien om als zodanig te worden vermeld;
- alle andere stukken ten aanzien waarvan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau beslist dat zij niet aan het publiek ter inzage mogen worden gegeven omdat de inzage ervan niet dienstig is ter voorlichting van het publiek ten aanzien van de Europese octrooi-aanvraag of het Europees octrooi waartoe deze aanvraag heeft geleid.

Regel 94

Regeling van de inzage door het publiek

(1) Inzage van de dossiers van de Europese octrooiaanvragen en van de Europese octrooien vindt plaats aan de hand van de originele stukken of afschriften van deze stukken. Voor de inzage moet een administratietaks worden betaald.

(2) De inzage geschiedt ten kantore van het Europees Octrooibureau. Op verzoek wordt echter ten kantore van de centrale dienst voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staat, op het grondgebied waarvan de verzoekende partij haar woonplaats of zetel heeft, inzage gegeven van afschriften van de dossiers.

(3) Op verzoek kunnen bij de inzage afschriften worden verkregen van de dossierstukken. Voor het verkrijgen van deze afschriften dient een taks te worden betaald.

(4) Op verzoek verstrekt het Europees Octrooibureau voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van de Europese octrooiaanvragen tegen betaling van een administratietaks.

Regel 95

Mededeling van gegevens uit de dossiers

Behoudens de beperkingen bedoeld in artikel 128, eerste tot en met vierde lid, en in regel 93, kan het Europees Octrooibureau op verzoek gegevens uit de dossiers van Europese octrooiaanvragen of van Europese octrooien verstrekken tegen betaling van een administratietaks. Het Europees Octrooibureau kan evenwel eisen dat gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid tot inzage van het dossier, indien het zulks wenselijk acht in verband met de hoeveelheid te verstrekken gegevens.

Regel 96

Verdere publicaties van het Europees Octrooibureau

(1) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bepalen dat de gegevens bedoeld in artikel 128, vijfde lid, aan derden worden medegedeeld of worden gepubliceerd alsmede in welke vorm deze mededeling of deze publicatie dient te geschieden.

(2) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bepalen, dat nieuwe of gewijzigde conclusies die zijn ingediend na het in regel 49, derde lid, bedoelde tijdstip, worden gepubliceerd en in welke vorm deze publicatie dient te geschieden, alsmede dat een vermelding van bepaalde punten uit deze conclusies wordt gepubliceerd in het Europees octrooi-blad.

HOOFDSTUK IX

JURIDISCHE EN ADMINISTRatieve SAMENWERKING

Regel 97

Mededelingen gewisseld tussen het Europees Octrooibureau en de autoriteiten van de Verdragsluitende Staten

(1) Het Europees Octrooibureau en de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staten treden rechtstreeks met elkaar in contact wanneer de mededelingen die zij uitwisselen,

voortvloeiën uit de toepassing van de bepalingen van het Verdrag. Het Europees Octrooibureau en de rechterlijke instanties of andere autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen met elkaar in contact treden door tussenkomst van de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdragsluitende Staten.

(2) De kosten verbonden aan de overeenkomstig het eerste lid gedane mededelingen komen ten laste van de autoriteit die de mededeling heeft gedaan; voor deze mededelingen is geen taks verschuldigd.

Regel 98

Inzage van dossiers door rechterlijke instanties en autoriteiten van de Verdragsluitende Staten of door hun bemiddeling

(1) Inzage van de dossiers van Europese octrooiaanvragen of van Europese octrooien door rechterlijke instanties of autoriteiten van de Verdragsluitende Staten geschiedt aan de hand van de originele stukken of aan de hand van afschriften van deze stukken; regel 94 is niet van toepassing.

(2) De rechterlijke instanties en de openbare ministeries van de Verdragsluitende Staten kunnen, tijdens de voor hen gevoerde procedure, aan derden inzage geven van de dossiers of afschriften van dossiers die het Europees Octrooibureau hun heeft toegezonden. Dit geschiedt overeenkomstig het bepaalde in artikel 128; hiervoor is geen administratietaks verschuldigd.

(3) Wanneer het Europees Octrooibureau de dossiers of kopieën van die dossiers doorzendt aan rechterlijke instanties of openbare ministeries van de Verdragsluitende Staten, vermeldt het hierbij onder welke beperkingen ingevolge artikel 128, eerste en vierde lid, het dossier van een Europese octrooiaanvraag of van een Europees octrooi aan derden ter inzage mag worden gegeven.

Regel 99

Procedure bij rogatoire commissies

(1) Elke Verdragsluitende Staat wijst een centrale instantie aan die wordt belast met het ontvangen van rogatoire commissies van het Europees Octrooibureau en die deze moet doorzenden aan de instantie die bevoegd is tot de uitvoering hiervan.

(2) Het Europees Octrooibureau stelt de rogatoire commissies op in de taal van de bevoegde instantie of voegt aan deze rogatoire commissies een vertaling toe in de taal van de bedoelde instantie.

(3) Onverminderd het vijfde en zesde lid, past de bevoegde instantie de wetten toe van haar land met betrekking tot de te volgen procedure voor de uitvoering van die rogatoire commissies. Zij past met name de dwangmiddelen toe die zich hiertoe lenen overeenkomstig de wetten van haar land.

(4) Indien de instantie die de rogatoire commissie heeft ontvangen niet bevoegd is tot uitvoering hiervan, wordt deze ambtshalve en onverwijld doorgezonden aan de centrale instantie bedoeld in het eerste lid. Deze zendt de rogatoire commissie door, al naar het geval, aan een andere bevoegde instantie van die Staat of aan het Europees Octrooibureau indien in die Staat geen instantie op dit gebied bevoegd is.

(5) Het Europees Octrooibureau wordt op de hoogte gebracht van de datum waarop en de plaats waar de bewijsvoering of andere gerechtelijke maatregel zal plaatsvinden en stelt op zijn beurt de belanghebbende partijen, getuigen en deskundigen hiervan in kennis.

(6) Op verzoek van het Europees Octrooibureau geeft de bevoegde instantie de leden van het betrokken orgaan toestemming tot het bijwonen van de procedure en tot het, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van bedoelde instantie ondervragen van een ieder die een verklaring aflegt.

(7) De uitvoering van rogatoire commissies kan geen aanleiding geven tot terugbetaling van taksen of kosten van welke aard ook. De Staat waarin een rogatoire commissie wordt uitgevoerd heeft evenwel het recht om van de Organisatie de terugbetaling te eisen van de aan deskundigen en tolken betaalde honoraria en van de kosten die voortvloeiën uit de toepassing van de in het zesde lid bedoelde procedure.

(8) Indien de door de bevoegde instantie toegepaste wet de bewijslast aan de partijen oplegt en indien die instantie niet in staat is zelf de rogatoire commissie uit te voeren, kan zij, met toestemming van het Europees Octrooibureau, deze opdragen aan een daartoe bevoegde persoon. Bij het aanvragen van de toestemming van het Europees Octrooibureau geeft de bevoegde instantie bij benadering de kosten aan die haar optreden in deze met zich brengt. De toestemming van het Europees Octrooibureau houdt voor de Organisatie de verplichting in deze kosten terug te betalen; indien het Europees Octrooibureau zijn toestemming niet heeft verleend, komen deze kosten niet ten laste van de Organisatie.

HOOFDSTUK X

VERTEGENWOORDIGING

Regel 100

Aanwijzing van een gemeenschappelijke vertegenwoordiger

(1) Indien een aanvraag is ingediend door meer dan één persoon en indien in het verzoek tot verlening van het Europees octrooi geen

gemeenschappelijke vertegenwoordiger is aangewezen, wordt de in eerste instantie in het verzoek genoemde aanvrager geacht op te treden als gemeenschappelijke vertegenwoordiger. Indien een van de aanvragers verplicht is een erkend gemachtigde aan te wijzen, wordt deze gemachtigde evenwel beschouwd als de gemeenschappelijke vertegenwoordiger, tenzij de in eerste instantie genoemde aanvrager zelf een erkend gemachtigde heeft aangewezen. Het voorgaande is van overeenkomstige toepassing op derden die gezamenlijk oppositie hebben ingesteld of een verzoek tot tussenkomst hebben ingediend alsmede op de gemeenschappelijke houders van een Europees octrooi.

(2) Indien tijdens de procedure rechtsovergang plaatsvindt op meer dan één persoon en indien deze personen geen gemeenschappelijke vertegenwoordiger hebben aangewezen, is het eerste lid van toepassing. Indien de toepassing hiervan niet mogelijk is, verzoekt het Europees Octrooibureau de rechthebbenden een gemeenschappelijke vertegenwoordiger aan te wijzen binnen een termijn van twee maanden. Indien aan dit verzoek geen gevolg wordt gegeven, wijst het Europees Octrooibureau zelf de gemeenschappelijke vertegenwoordiger aan.

Regel 101

Volmacht

(1) De vertegenwoordigers die optreden bij het Europees Octrooibureau, dienen bij het Europees Octrooibureau een ondertekende volmacht in, die bij het dossier moet worden gevoegd. De volmacht wordt gegeven voor een of meer Europese octrooiaanvragen of voor een of meer Europese octrooien. Indien de volmacht wordt gegeven voor meer dan één Europese octrooiaanvraag of voor meer dan één Europees octrooi, moet van deze volmacht een dienovereenkomstig aantal exemplaren worden ingediend.

(2) Een ieder kan een algemene volmacht verstrekken waarbij de gemachtigde toestemming wordt verleend om de volmachtgever te vertegenwoordigen voor alle hem betreffende octrooizaken. Deze volmacht behoeft slechts in enkelvoud te worden ingediend.

(3) De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan, door middel van een in het Publicatieblad van het Europees Octrooibureau gepubliceerde mededeling, de vorm en inhoud voorschrijven van:

- a) een volmacht voor zover deze betrekking heeft op de vertegenwoordiging van een van de in artikel 133, tweede lid, bedoelde personen en
- b) een algemene volmacht.

(4) Wanneer aan het Europees Octrooibureau mededeling is gedaan van de aanwijzing van een gemachtigde, dient de volmacht van deze gemachtigde bij het Europees Octrooibureau te worden ingediend binnen een termijn van twee maanden nadat aan het Europees Octrooibureau mededeling is gedaan van de aanwijzing. Indien de volmacht niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, worden de door de gemachtigde verrichte handelingen, met uitzondering van de indiening van een Europese octrooiaanvraag, geacht niet te hebben plaatsgevonden.

(5) Het eerste en tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de herroeping van de volmacht.

(6) Iedere vertegenwoordiger die heeft opgehouden gemachtigde te zijn wordt nog steeds als zodanig beschouwd, zolang het Europees Octrooibureau niet op de hoogte is gesteld van de beëindiging van de volmacht.

(7) Tenzij in de volmacht anders is bepaald, eindigt deze ten opzichte van het Europees Octrooibureau niet bij het overlijden van de volmachtgever.

(8) Indien iemand meer dan één gemachtigde aanwijst kunnen deze, ook al is er anders bepaald in de volmacht, zowel gemeenschappelijk als afzonderlijk optreden.

Regel 102

Wijziging van de lijst van erkende gemachtigden

(1) Elke gemachtigde kan op zijn verzoek worden afgevoerd van de lijst van erkende gemachtigden.

(2) Na beëindiging van de overgangperiode bedoeld in artikel 163, eerste lid, kan de inschrijving van een erkende gemachtigde slechts ambtshalve worden doorgehaald:

- a) bij overlijden of handelingsonbekwaamheid;

b) indien hij niet meer de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit, tenzij de Voorzitter van het Europees Octrooibureau hiervan een ontheffing heeft verleend op grond van artikel 134, zesde lid;

c) indien zijn kantoor of de plaats van zijn tewerkstelling zich niet meer op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten bevindt.

(3) Een ieder, wiens inschrijving is doorgehaald, wordt op verzoek opnieuw ingeschreven op de lijst van erkende gemachtigden indien de redenen voor de doorhaling niet meer bestaan.

ACHTSTE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET ACHTSTE, TIENDE EN ELFDE DEEL VAN HET VERDRAG

Regel 103

Voorlichting van het publiek in geval van omzetting

(1) De stukken die overeenkomstig artikel 136 zijn gevoegd bij het verzoek tot omzetting, worden door de centrale dienst voor de industriële eigendom openbaar gemaakt onder dezelfde voorwaarden en binnen dezelfde grenzen als de stukken die betrekking hebben op de nationale procedure.

(2) Het nationale octrooischrift dat voortvloeit uit de omzetting van een Europese octrooiaanvraag moet melding maken van deze aanvraag.

Regel 104

Doorzending van de internationale aanvraag aan het Europees Octrooibureau

Indien een internationale aanvraag wordt ingediend bij een instantie van een Verdragsluitende Staat ter doorzending aan het Europees Octrooibureau, dat optreedt als ontvangend bureau, dient de Verdragsluitende Staat alle noodzakelijke maatregelen te treffen opdat de aanvraag het Europees Octrooibureau niet later bereikt dan twee weken voor het verstrijken van de dertiende maand na de indiening ervan of, indien een beroep wordt gedaan op het recht van voorrang, volgende op de datum van voorrang.

Regel 105

Beperkingen bij het onderzoek

(1) De beperkingen bij het onderzoek van de Europese octrooiaanvragen op grond van artikel 162, alsmede de opheffing van deze beperkingen worden vermeld in het Europees octrooiblad.

(2) De gebieden voor de techniek waarop Europese octrooiaanvragen worden behandeld, worden vastgesteld met verwijzing naar de internationale classificatie.

Regel 106

Wijziging van de lijst van erkende gemachtigden tijdens de overgangperiode

(1) Tijdens de overgangperiode bedoeld in artikel 163, eerste lid, trekt de centrale dienst voor de industriële eigendom het overeenkomstig het tweede lid van dat artikel afgegeven bewijs in:

- a) in de gevallen bedoeld in regel 102, tweede lid;
- b) in het geval dat aan de andere voorwaarden, die ingevolge de nationale wetgeving van de desbetreffende Verdragsluitende Staat zijn gesteld voor het afgeven van het bewijs, niet meer wordt voldaan.

(2) De centrale dienst voor de industriële eigendom stelt het Europees Octrooibureau van de intrekking van het bewijs in kennis. Het Europees Octrooibureau haalt vervolgens ambtshalve de inschrijving van de vertegenwoordiger door, tenzij artikel 163, vierde lid, letter b), of vijfde lid, van toepassing is.

(3) Regel 102, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing. Een ieder wiens inschrijving is doorgehaald kan op zijn verzoek opnieuw op de lijst van erkende gemachtigden worden ingeschreven indien hij een bewijs overlegt, waarin de centrale dienst voor de industriële eigendom verklaart dat de redenen waarom het in het eerste lid bedoelde bewijs is ingetrokken, niet meer bestaan.

PROTOCOL
INZAKE DE RECHTERLIJKE BEVOEGDHEID EN
DE ERKENNING VAN BESLISSINGEN
INZAKE HET RECHT TOT VERKRIJGING VAN HET
EUROPEES OCTROOI
(Protocol inzake erkenning)

AFDELING I
BEVOEGDHEID

Artikel 1

(1) Voor rechtsvorderingen, die zijn ingesteld tegen de aanvrager van een Europees octrooi en zijn gericht op het doen gelden van de aanspraak op verlening van het Europees octrooi voor een of meer in de Europese octrooiaanvraag aangewezen Verdragsluitende Staten, wordt de bevoegdheid van de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staten bepaald overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 6.

(2) In de zin van dit Protocol worden met de rechterlijke instanties gelijkgesteld de autoriteiten die volgens het nationale recht van een Verdragsluitende Staat bevoegd zijn te beslissen over rechtsvorderingen als in het eerste lid bedoeld. De Verdragsluitende Staten delen het Europees Octrooibureau mede aan welke autoriteiten een dergelijke bevoegdheid is verleend; het Europees Octrooibureau doet hiervan mededeling aan de andere Verdragsluitende Staten.

(3) In de zin van dit Protocol wordt onder de Verdragsluitende Staten verstaan de Staten die Partij zijn bij het Verdrag en die de toepassing van dit Protocol niet hebben uitgesloten op grond van artikel 167 van het Verdrag.

Artikel 2

Behoudens het bepaalde in de artikelen 4 en 5, wordt een rechtsvordering tegen de aanvrager van een Europees octrooi, die zijn woonplaats of zetel heeft in een van de Verdragsluitende Staten, ingesteld door de rechterlijke instanties van bedoelde Verdragsluitende Staat.

Artikel 3

Behoudens het bepaalde in de artikelen 4 en 5 zijn, indien de aanvrager van een Europees octrooi noch zijn woonplaats noch zijn zetel in een van de Verdragsluitende Staten heeft en indien de persoon die de aanspraak op verlening van het Europees octrooi doet gelden zijn woonplaats of zetel wel in een van de Verdragsluitende Staten heeft, alleen de rechterlijke instanties van laatstbedoelde Staat bevoegd.

Artikel 4

Indien de Europese octrooiaanvraag een uitvinding van een werknemer betreft, zijn voor rechtsvorderingen, waar de werkgever en de werknemer tegenover elkaar staan, behoudens het bepaalde in artikel 5, alleen de rechterlijke instanties van die Verdragsluitende Staat bevoegd, volgens het recht waarvan het recht op het Europees octrooi wordt bepaald overeenkomstig artikel 60, eerste lid, tweede volzin, van het Verdrag.

Artikel 5

(1) Indien de partijen bij een geschil omtrent de aanspraak op verlening van het Europees octrooi, door middel van een schriftelijke overeenkomst of van een mondelinge overeenkomst die schriftelijk is bevestigd een rechterlijke instantie of de rechterlijke instanties van een bepaalde Verdragsluitende Staat hebben aangewezen om inzake dit geschil een beslissing te nemen, is alleen deze rechterlijke instantie of zijn alleen deze rechterlijke instanties van die Staat bevoegd.

(2) Indien de partijen een werknemer en zijn werkgever betreffen, is het eerste lid slechts van toepassing voor zover het op de arbeidsovereenkomst toepasselijke nationale recht een dergelijke overeenkomst toestaat.

Artikel 6

Voor de gevallen waarin de artikelen 2 tot en met 4 en artikel 5, eerste lid, niet van toepassing zijn, zijn alleen de rechterlijke instanties van de Duitse Bondsrepubliek bevoegd.

Artikel 7

De rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staten, waarvoor rechtsvorderingen als bedoeld in artikel 1 aanhangig worden gemaakt, toetsen ambtshalve of zij bevoegd zijn overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 6.

Artikel 8

(1) Wanneer voor rechterlijke instanties van verschillende Verdragsluitende Staten tussen dezelfde partijen vorderingen aanhangig zijn welke hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, moet de rechterlijke instantie waarbij de zaak later is aangebracht, zelfs ambtshalve, de partijen verwijzen naar de rechterlijke instantie, waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt.

(2) De rechterlijke instantie, die tot verwijzing zou moeten overgaan op grond van het eerste lid, houdt haar uitspraak aan tot de beslissing van de rechterlijke instantie, waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt, in kracht van gewijsde is gegaan, indien de bevoegdheid van laatstbedoelde instantie wordt betwist.

AFDELING II
ERKENNING

Artikel 9

(1) Behoudens het bepaalde in artikel 11, tweede lid, worden de in kracht van gewijsde gegane beslissingen, die zijn gegeven in een Verdragsluitende Staat ten aanzien van de aanspraak op verlening van het Europees octrooi voor een of meer in de Europese octrooiaanvraag aangewezen Staten in de overige Verdragsluitende Staten erkend zonder vorm van proces.

(2) De bevoegdheid van de rechterlijke instantie waarvan de beslissing moet worden erkend en de rechtsgeldigheid van die beslissing mag niet worden aangevochten.

Artikel 10

Artikel 9, eerste lid, is niet van toepassing indien:

a) de aanvrager van een Europees octrooi, die voor een rechterlijke instantie is gedaagd en niet is verschenen, bewijst dat het stuk dat het geding inleidt hem niet regelmatig en zo tijdig als met het oog op zijn verdediging nodig was, is betekend, of

b) de aanvrager van een Europees octrooi bewijst dat de beslissing onverenigbaar is met een andere beslissing, genomen ten aanzien van een tussen dezelfde partijen in een Verdragsluitende Staat aanhangig gemaakte rechtsvordering, die eerder is ingesteld dan de rechtsvordering ten aanzien waarvan de beslissing, waarvoor erkenning wordt gevraagd, werd genomen.

Artikel 11

(1) In de betrekkingen tussen de Verdragsluitende Staten hebben de bepalingen van dit Protocol voorrang boven de daarmee in strijd zijnde bepalingen van andere overeenkomsten betreffende de rechterlijke bevoegdheid of de erkenning van de beslissingen.

(2) Dit Protocol verhindert niet de toepassing van enige andere regeling tussen een Verdragsluitende Staat en een Staat die niet is gebonden door dit Protocol.

PROTOCOL
INZAKE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN
VAN DE EUROPESE OCTROOIORGANISATIE
(Protocol inzake voorrechten en immuniteiten)

Artikel 1

1. De kantoorruimten van de Organisatie zijn onschendbaar.
2. De autoriteiten van de Staten op het grondgebied waarvan de Organisatie haar kantoorruimten heeft, kunnen deze ruimten slechts betreden met toestemming van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. Deze toestemming wordt geacht te zijn verkregen bij brand of bij enig ander ongeval waarbij onmiddellijk maatregelen ter bescherming dienen te worden genomen.
3. Het betrekken ten kantore van de Organisatie van processtukken welke betrekking hebben op een tegen de Organisatie gerichte rechtsvordering, vormt geen inbreuk op de onschendbaarheid.

Artikel 2

Het archief van de Organisatie alsmede de documenten die haar toebehoren of die zij onder zich houdt, zijn onschendbaar.

Artikel 3

1. In het kader van haar officiële werkzaamheden, geniet de Organisatie immuniteit van rechtsmacht en van executie behoudens:
 - a) voor zover de Organisatie in een bijzonder geval uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze immuniteit;
 - b) met betrekking tot een door derden ingediende civiele rechtsvordering ter zake van schade, die voortvloeit uit een ongeval dat is veroorzaakt door een aan de Organisatie toebehorend of namens haar gebruikt motorvoertuig, of met betrekking tot een verkeersovertredding waarbij een zodanig voertuig is betrokken;
 - c) met betrekking tot de tenuitvoerlegging van een ingeolge artikel 23 gedane scheidsrechterlijke uitspraak.
2. Eigendommen en activa van de Organisatie, ongeacht waar deze zich bevinden, zijn vrij van vordering, inbeslagneming, onteigening en beslaglegging.
3. Eigendommen en activa van de Organisatie zijn eveneens vrij van elke vorm van administratieve of voorlopige gerechtelijke dwang, behalve voor zover deze tijdelijk geboden zou zijn in verband met het voorkomen van ongevallen waarbij motorvoertuigen zijn betrokken, die toebehoren aan de Organisatie of namens deze worden gebruikt, en het instellen van een onderzoek naar de toedracht van die ongevallen.
4. In de zin van dit Protocol wordt onder officiële werkzaamheden van de Organisatie die werkzaamheden verstaan welke strikt noodzakelijk zijn voor de administratieve en technische uitvoering van haar taken zoals die zijn vastgesteld in het Verdrag.

Artikel 4

1. Binnen het raam van haar officiële werkzaamheden zijn de Organisatie, haar bezittingen en haar inkomsten vrijgesteld van alle directe belastingen.
2. Wanneer de Organisatie voor het verrichten van haar officiële werkzaamheden belangrijke aankopen doet in de prijs waarvan belastingen of rechten zijn begrepen, worden door de Verdragsluitende Staten zo mogelijk passende maatregelen genomen om het met deze belastingen of rechten gemoeide bedrag terug te betalen of de Organisatie van de verplichting tot betaling daarvan te ontheffen.
3. Geen vrijstelling wordt verleend ten aanzien van belastingen en rechten, die in feite niet anders zijn dan een vergoeding voor openbare diensten verleend door openbare nutsbedrijven.

Artikel 5

Goederen die door de Organisatie worden ingevoerd of uitgevoerd voor het verrichten van haar officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle in- en uitvoerrechten en andere heffingen, andere dan rechten of heffingen die betrekking hebben op verleende diensten, alsmede van alle in- en uitvoerverboden en -beperkingen.

Artikel 6

Geen vrijstelling op grond van de artikelen 4 en 5 wordt verleend ten aanzien van goederen die worden aangekocht en ingevoerd ten gerieve van de personeelsleden van het Europees Octrooibureau persoonlijk.

Artikel 7

1. Aan de Organisatie toebehorende goederen die zijn verworven of ingevoerd overeenkomstig artikel 4 of 5, mogen uitsluitend worden verkocht of weggegeven overeenkomstig de voorwaarden vastgesteld door de Verdragsluitende Staten die de vrijstellingen hebben verleend.
2. De overdracht van goederen en het verlenen van diensten tussen de verschillende gebouwen van de Organisatie zijn vrij van alle heffingen of beperkingen; in voorkomende gevallen nemen de Verdragsluitende Staten alle passende maatregelen om het met deze heffingen gemoeide bedrag terug te betalen of de betrokkenen van de verplichting tot betaling daarvan te ontheffen, of om deze beperkingen op te heffen.

Artikel 8

De doorzending van geschriften en ander voorlichtingsmateriaal dat door of aan de Organisatie wordt verzonden, wordt op geen enkele wijze beperkt.

Artikel 9

De Verdragsluitende Staten verlenen de Organisatie de voor het verrichten van haar officiële werkzaamheden benodigde vrijstellingen op het gebied van het deviezenverkeer.

Artikel 10

1. Met betrekking tot officiële berichtgeving en het overbrengen van al haar documenten geniet de Organisatie in elke Verdragsluitende Staat de meest gunstige behandeling, die deze Staat elke andere internationale organisatie doet genieten.
2. Er wordt geen censuur uitgeoefend op de officiële berichtgeving van de Organisatie, ongeacht de middelen waarmee bedoelde berichtgeving geschiedt.

Artikel 11

De Lid-Staten nemen alle gepaste maatregelen waardoor het binnenkomen, het verblijf en het vertrek van alle personeelsleden van het Europees Octrooibureau wordt vergemakkelijkt.

Artikel 12

1. De vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Staten, hun plaatsvervangers, hun adviseurs of deskundigen genieten, bij de vergaderingen van de Raad van Bestuur of ieder orgaan dat door deze Raad is ingesteld alsmede op hun reizen naar de plaats van samenkomst en terug, de volgende voorrechten en immuniteiten:
 - a) immuniteit van arrestatie en gevangenhouding, alsmede van inbeslagneming van hun persoonlijke bagage, behalve wanneer zij op heterdaad betrap worden;
 - b) vrijstelling van rechtsvervolgning, ook na beëindiging van hun missie, met betrekking tot handelingen, waaronder begrepen gesproken en geschreven woorden, door hen in de uitoefening van hun functie verricht; deze vrijstelling geldt evenwel niet in geval van een door een van de hierboven bedoelde personen begane verkeersovertredding of in geval van schade veroorzaakt door een motorvoertuig dat hem toebehoort of dat door hem werd bestuurd;
 - c) onschendbaarheid van al hun officiële papieren en documenten;
 - d) het recht codes te gebruiken en documenten of correspondentie te ontvangen per speciale koerier of in een verzegelde tas;
 - e) vrijstelling voor henzelf en hun echtgenoten van alle maatregelen die de binnenkomst van vreemdelingen beperken alsmede van de aan de registratie van vreemdelingen verbonden formaliteiten;
 - f) dezelfde faciliteiten ter zake van valuta- en deviezenbepalingen als die welke worden verleend aan de vertegenwoordigers van buitenlandse regeringen die met een tijdelijke officiële missie zijn belast.
2. Voorrechten en immuniteiten worden aan de in het eerste lid bedoelde personen niet verleend in hun persoonlijk belang, doch met het doel hun volledige onafhankelijkheid te waarborgen bij de uitoefening van hun functie in verband met de Organisatie. Derhalve heeft een Verdragsluitende Staat de plicht de immuniteit op te heffen telkens wanneer, naar het oordeel van die Staat, de immuniteit aan de loop van het recht in de weg zou staan, en er afstand van kan worden gedaan, zonder de doeleinden waarvoor zij was toegekend, in gevaar te brengen.

Artikel 13

1. Behoudens artikel 6 geniet de Voorzitter van het Europees Octrooibureau de voorrechten en immuniteiten die zijn toegekend aan diplomatieke functionarissen krachtens het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961.
2. De vrijstelling van rechtsvordering geldt echter niet in geval van een door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau begane verkeers-

overtreding of in geval van schade veroorzaakt door een motorvoertuig dat hem toebehoort of dat door hem werd bestuurd.

Artikel 14

De personeelsleden van de Organisatie

- a) genieten, ook nadat zij hun functies beëindigd hebben, vrijstelling van rechtsvervolgning met betrekking tot handelingen, waaronder begrepen gesproken en geschreven woorden, door hen in de uitoefening van hun functie verricht; deze immuniteit geldt evenwel niet in geval van een verkeersovertreding begaan door een personeelslid van de Organisatie, noch in geval van schade die is veroorzaakt door een motorvoertuig dat toebehoort aan of bestuurd werd door een personeelslid;
- b) zijn vrijgesteld van alle verplichtingen met betrekking tot de militaire dienst;
- c) genieten onschendbaarheid met betrekking tot al hun officiële papieren en documenten;
- d) genieten, evenals hun inwonende gezinsleden, dezelfde faciliteiten ten aanzien van vrijstelling van alle maatregelen die de immigratie beperken en de inschrijving van vreemdelingen regelen, als die welke in het algemeen worden toegekend aan personeelsleden van internationale organisaties;
- e) genieten dezelfde voorrechten met betrekking tot deviezenregelingen als die welke in het algemeen worden toegekend aan de personeelsleden van internationale organisaties;
- f) genieten bij een internationale crisis, wat terugkeer naar hun vaderland betreft, dezelfde faciliteiten als die welke diplomatieke vertegenwoordigers worden toegekend; hun inwonende gezinsleden genieten dezelfde faciliteiten;
- g) hebben het recht, wanneer zij voor de eerste maal hun werkzaamheden in de betrokken Staat aanvangen, hun meubelen en persoonlijke bezittingen vrij van rechten in te voeren, en hebben, wanneer zij hun functie in die Staat beëindigen, het recht hun meubelen en persoonlijke bezittingen vrij van rechten uit te voeren, met inachtneming van de voorwaarden die de Regering van de Staat op het grondgebied waarvan dit recht wordt uitgeoefend noodzakelijk acht en met uitzondering van de goederen welke in die Staat zijn aangeschaft en waarvoor aldaar een uitvoerverbod bestaat.

Artikel 15

Deskundigen genieten tijdens het uitoefenen van hun werkzaamheden voor de Organisatie of tijdens het uitvoeren van missies voor de Organisatie, alsook tijdens reizen die zij in verband daarmee maken, de volgende voorrechten en immuniteiten, voor zover deze noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun functie:

- a) vrijstelling van rechtsvervolgning met betrekking tot door hen tijdens de uitoefening van hun functie verrichte handelingen, waaronder begrepen geschreven of gesproken woorden, behoudens in geval van een door een deskundige begane verkeersovertreding, of in geval van schade veroorzaakt door een hem toebehorend of door hem bestuurd motorvoertuig; ook na beëindiging van hun functie bij de Organisatie genieten de deskundigen deze immuniteit;
- b) onschendbaarheid ten aanzien van al hun officiële papieren en documenten;
- c) deviezenfaciliteiten die nodig zijn voor het overmaken van hun vergoedingen.

Artikel 16

1. Onder de voorwaarden en op de wijze zoals die worden vastgesteld door de Raad van Bestuur binnen een jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag, zijn de in de artikelen 13 en 14 bedoelde personen onderworpen aan een belasting ten gunste van de Organisatie op door de Organisatie betaalde salarissen en emolumenten. Van de datum waarop deze belasting ingaat af zijn deze salarissen en emolumenten vrij van nationale inkomstenbelasting. De Verdragsluitende Staten kunnen evenwel met deze salarissen en emolumenten wel rekening houden bij de berekening van de belasting die verschuldigd is over inkomsten uit andere bronnen.

2. Het vorige lid is niet van toepassing op de pensioenen en lijfrenten die door de Organisatie worden betaald aan voormalige personeelsleden van het Europees Octrooibureau.

Artikel 17

De Raad van Bestuur bepaalt op welke categorieën personeelsleden het bepaalde in artikel 14, geheel of gedeeltelijk, en in artikel 16 van toepassing is, alsmede op welke categorieën deskundigen het bepaalde in artikel 15 van toepassing is. De namen, titels en adressen van de personeelsleden en deskundigen van die categorieën worden op gezette tijden ter kennis gebracht van de Verdragsluitende Staten.

Artikel 18

Indien de Organisatie een eigen systeem voor sociale verzekering instelt, zijn de Organisatie en de personeelsleden van het Europees Octrooibureau vrijgesteld van alle verplichte bijdragen aan de nationale sociale verzekeringsorganen, met inachtneming van de overeenkomsten, die zij, overeenkomstig het bepaalde in artikel 25, met de Verdragsluitende Staten sluit.

Artikel 19

1. De in dit Protocol voorziene voorrechten en immuniteiten zijn niet bedoeld om de personeelsleden van het Europees Octrooibureau of de deskundigen, die voor of in opdracht van de Organisatie werkzaam zijn tot persoonlijk voordeel te strekken. Zij beogen uitsluitend het onbelemmerd functioneren van de Organisatie onder alle omstandigheden, zomede de volledige onafhankelijkheid van de personen aan wie zij worden toegekend.

2. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau heeft de plicht de immuniteit op te heffen, indien hij van oordeel is dat deze immuniteit aan de loop van het recht in de weg staat, en indien het mogelijk is van deze immuniteit afstand te doen zonder de belangen van de Organisatie in gevaar te brengen. De Raad van Bestuur kan op dezelfde gronden een van de aan de Voorzitter toegekende immuniteiten opheffen.

Artikel 20

1. De Organisatie werkt voortdurend samen met de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten ter bevordering van een goede rechtsbedeling, ter verzekering van de naleving van politievoorschriften en van voorschriften met betrekking tot de volksgezondheid, de arbeidsinspectie, of andere soortgelijke nationale wetten, alsmede ter voorkoming van misbruik van de in dit Protocol bedoelde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten.

2. De procedure te volgen bij de in het voorgaande lid genoemde samenwerking kan worden neergelegd in de in artikel 25 bedoelde aanvullende overeenkomsten.

Artikel 21

Elke Verdragsluitende Staat behoudt zich het recht voor alle voorzorgen te treffen die nodig zijn in het belang van zijn veiligheid.

Artikel 22

Geen enkele Verdragsluitende Staat is verplicht de in de artikelen 12, 13, 14, letters b), e) en g), en 15, letter c), bedoelde voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan:

- a) zijn eigen onderdanen;
- b) personen die bij de aanvang van hun werkzaamheden bij de Organisatie hun vaste woonplaats in die Staat hebben en die niet behoren tot het personeel van een andere intergouvernementele organisatie dat overgaat naar de Organisatie.

Artikel 23

1. Elke Verdragsluitende Staat kan aan een internationaal scheidsgerecht elk geschil voorleggen waarbij de Organisatie, een personeelslid of een deskundige die voor of in opdracht van de Organisatie werkzaamheden verricht betrokken is, voor zover de Organisatie, het personeelslid of de deskundige zich op een voorrecht of een immuniteit krachtens dit Protocol heeft beroepen, en deze immuniteit niet is opgeheven.

2. Indien een Verdragsluitende Staat voornemens is een geschil ter arbitrage voor te leggen, doet hij daarvan mededeling aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur, die iedere Verdragsluitende Staat terstond van deze mededeling in kennis stelt.

3. De procedure neergelegd in het eerste lid is niet van toepassing op geschillen tussen de Organisatie en de personeelsleden of deskundigen met betrekking tot het ambtenarenreglement of de arbeidsvoorwaarden en is evenmin van toepassing op de personeelsleden met betrekking tot het pensioenreglement.

4. Van een uitspraak van het scheidsgerecht, die definitief en bindend is voor partijen, is geen beroep toegelaten. Zo er onenigheid bestaat ten aanzien van de betekenis of draagwijdte van de uitspraak, is het scheidsgerecht verplicht deze, op verzoek van een der partijen, toe te lichten.

Artikel 24

1. Het in artikel 23 bedoelde scheidsgerecht bestaat uit drie leden, te weten één scheidsman die wordt benoemd door de Staat of de Staten die partij zijn bij de arbitrage, één scheidsman die door de Raad van Bestuur wordt benoemd en een derde scheidsman, die als voorzitter optreedt en door de twee anderen wordt benoemd.

2. Deze scheidsmannen worden gekozen uit een lijst van ten hoogste zes scheidsmannen die door elke Verdragsluitende Staat worden aangewezen en zes door de Raad van Bestuur aangewezen scheidsmannen. Deze lijst wordt zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Protocol opgesteld en vervolgens telkens voor zover nodig aangevuld.

3. Indien binnen drie maanden, te rekenen van de datum van de in artikel 23, tweede lid, bedoelde mededeling, een der partijen niet is overgegaan tot de benoeming bedoeld in het eerste lid, wordt, op verzoek van de andere partij, de scheidsman door de President van het Internationale Gerechtshof gekozen uit de personen die op genoemde lijst voorkomen. Dit gebeurt eveneens, zo een der partijen daarom verzoekt, indien binnen één maand na het tijdstip van benoeming van de tweede scheidsman, de eerste twee scheidsmannen geen overeenstemming kunnen bereiken, over de aanwijzing van de derde scheidsman. Indien evenwel in beide gevallen de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof ver-

hinderd is of indien hij onderdaan is van een van de Staten die partij zijn bij het geschil, worden de bovenbedoelde benoemingen gedaan door de onder-Voorzitter van het Internationale Hof, tenzij ook deze onderdaan is van een van de Staten die partij zijn bij het geschil; in dat geval dienen de benoemingen te geschieden door het lid van het Internationale Hof dat zelf geen onderdaan is van een van de Staten die partij zijn bij het geschil en die is gekozen door de Voorzitter of door de onder-Voorzitter. Een onderdaan van de verzoekende Staat mag niet worden gekozen om op te treden als de scheidsman die door de Raad van Bestuur moest worden benoemd, zomin als een op de lijst voorkomende en door de Raad van Bestuur aangewezen persoon mag worden gekozen om op te treden als de scheidsman die door de verzoekende Staat moest worden

benoemd. Ook mag geen tot een dezer categorieën behorende persoon worden gekozen als voorzitter van het scheidsgerecht.

4. Het scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast.

Artikel 25

De Organisatie kan, bij besluit van de Raad van Bestuur, met een of meer Verdragsluitende Staten aanvullende overeenkomsten aangaan ten einde uitvoering te geven aan de bepalingen van dit Protocol met betrekking tot die Staat of die Staten, alsmede andere regelingen treffen ter waarborging van een goede functionering van de Organisatie en ter beveiliging van haar belangen.

PROTOCOL
INZAKE DE CENTRALISATIE EN DE
INVOERING VAN HET EUROPEES OCTROOISTELSEL
(Protocol inzake de centralisatie)

AFDELING I

(1) (a) Op de datum van inwerkingtreding van het Verdrag nemen de Staten, die Partij zijn bij het Verdrag en die eveneens lid zijn van het Internationaal Octrooi Instituut, opgericht bij de Overeenkomst van 's-Gravenhage van 6 juni 1947, alle noodzakelijke maatregelen om de overgang te verzekeren van alle activa en alle passiva alsmede het gehele personeel van het Internationaal Octrooi Instituut naar het Europees Octrooibureau, uiterlijk op de in artikel 162, eerste lid, van het Verdrag bedoelde datum. De wijze van overgang wordt vastgesteld in een overeenkomst tussen het Internationaal Octrooi Instituut en de Europese Octrooiorganisatie. De bovenbedoelde Staten alsmede de andere Staten die Partij zijn bij het Verdrag nemen alle nodige maatregelen opdat deze overeenkomst uiterlijk op de in artikel 162, eerste lid, van het Verdrag bedoelde datum wordt toegepast. Op de datum waarop deze overeenkomst van toepassing wordt, verplichten de Staten die lid zijn van het Internationaal Octrooi Instituut en die eveneens Partij zijn bij het Verdrag zich bovendien hun deelneming aan de Overeenkomst van 's-Gravenhage te beëindigen.

b) De Staten, die Partij zijn bij het Verdrag, nemen alle nodige maatregelen opdat, overeenkomstig het bepaalde in de overeenkomst bedoeld onder letter a), alle activa en alle passiva alsmede het gehele personeel van het Internationaal Octrooi Instituut opgaan in het Europees Octrooibureau. Zodra deze overeenkomst van toepassing wordt, zal het onderdeel te 's-Gravenhage zich belasten met enerzijds de taken welke op het Internationaal Octrooi Instituut rusten op de datum waarop het Verdrag voor ondertekening wordt opgesteld en in het bijzonder die taken die het dan verricht voor de Staten die lid van het Instituut zijn, ongeacht of zij bij het Verdrag Partij worden, en anderzijds de taken die het bij de inwerkingtreding van het Verdrag op zich heeft genomen te vervullen voor die Staten die op bedoelde datum zowel lid zijn van het Internationaal Octrooi Instituut als Partij bij het Verdrag. Bovendien kan de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie het onderdeel te 's-Gravenhage andere taken op het gebied van het nieuwheidsonderzoek opdragen.

c) De bovenbedoelde verplichtingen gelden eveneens ten aanzien van het bijkantoor dat is opgericht krachtens de Overeenkomst van 's-Gravenhage en volgens de voorwaarden die zijn vastgelegd in de tussen het Internationaal Octrooi Instituut en de regering van de betrokken Verdragsluitende Staat gesloten overeenkomst. Deze regering verbindt zich met de Europese Octrooiorganisatie een nieuwe overeenkomst te sluiten welke in de plaats treedt van de reeds met het Internationaal Octrooi Instituut gesloten overeenkomst ten einde de bepalingen betreffende de organisatie, het functioneren en de financiering van het bijkantoor in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit Protocol.

(2) Behoudens het bepaalde in afdeling III, zullen de Staten, die Partij zijn bij het Verdrag, voor hun centrale diensten voor de industriële eigendom ten gunste van het Europees Octrooibureau afzien van alle werkzaamheden in de hoedanigheid van Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek in de zin van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien, en zulks vanaf de in artikel 162, eerste lid, van het Verdrag bedoelde datum.

(3) (a) Met ingang van de in artikel 162, eerste lid, van het Verdrag bedoelde datum wordt in Berlijn (West) een bijkantoor van het Europees Octrooibureau opgericht voor het uitvoeren van nieuwheidsonderzoek van Europese octrooiaanvragen. Het ressorteert onder het onderdeel te 's-Gravenhage.

b) De Raad van Bestuur stelt vast welke taken aan het bijkantoor te Berlijn worden toegekend, waarbij rekening wordt gehouden met algemene overwegingen en met de behoeften van het Europees Octrooibureau op het gebied van het nieuwheidsonderzoek.

c) De omvang van de aan dit bijkantoor opgedragen werkzaamheden moet, ten minste aan het begin van de periode volgende op de periode van geleidelijke uitbreiding van het werkterrein van het Europees Octrooibureau, zodanig zijn dat volledige werkgelegenheid wordt geboden aan het met het onderzoek belaste personeel van het bijkantoor te Berlijn van het Duitse Octrooibureau, zoals dat in dienst is op de datum waarop het Verdrag ter ondertekening wordt opgesteld.

d) De Bondsrepubliek Duitsland draagt alle bijkomende kosten die voor de Europese Octrooiorganisatie voortvloeien uit de oprichting en het doen functioneren van het bijkantoor te Berlijn.

AFDELING II

Behoudens het bepaalde in de afdelingen III en IV, zullen de Staten, die Partij zijn bij het Verdrag, voor hun centrale diensten voor de industriële eigendom ten gunste van het Europees Octrooibureau afzien van alle werkzaamheden in de hoedanigheid van Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in de zin van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien. Deze verplichting wordt slechts van kracht voor zover het Europees Octrooibureau Europese octrooiaanvragen op grond van artikel 162, tweede lid, van het Verdrag kan onderzoeken, en wel eerst twee jaar na de datum waarop het Europees Octrooibureau zijn onderzoekingswerkzaamheden is begonnen op de desbetreffende technische gebieden, volgens een vijfjarenplan waarbij de bevoegdheid van het Europees Octrooibureau geleidelijk wordt uitgebreid tot alle gebieden van de techniek en dat alleen kan worden gewijzigd door een besluit van de Raad van Bestuur. De wijze waarop deze verplichting moet worden toegepast, wordt bepaald door een besluit van de Raad van Bestuur.

AFDELING III

(1) De centrale dienst voor de industriële eigendom van iedere Staat, die Partij is bij het Verdrag en waarvan de officiële taal niet een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau is, is bevoegd tot het uitoefenen van werkzaamheden in de hoedanigheid van Instantie voor het Internationaal Nieuwheidsonderzoek en in de hoedanigheid van Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in de zin van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien. Aan deze bevoegdheid is voor de betrokken Staat de verplichting verbonden deze werkzaamheden te beperken tot de internationale aanvragen die worden ingediend door de onderdanen van die Staat of door personen die op het grondgebied van die Staat hun woonplaats of zetel hebben alsmede door de personen die onderdaan zijn van of hun woonplaats of zetel hebben op het grondgebied van de Staten welke Partij zijn bij het Verdrag en die aan deze Staat grenzen. De Raad van Bestuur kan besluiten de centrale dienst voor de industriële eigendom van een Staat die Partij is bij het Verdrag toestemming te verlenen om bedoelde werkzaamheden uit te breiden tot de internationale aanvragen die worden ingediend door personen die onderdaan zijn van of hun woonplaats of zetel hebben op het grondgebied van een Staat die niet Partij is bij het Verdrag en die dezelfde officiële taal heeft als de betrokken Verdragsluitende Staat, en welke aanvragen in die taal zijn opgesteld.

(2) Ten einde binnen het Europees stelsel van octrooiverlening de op het nieuwheidsonderzoek gerichte werkzaamheden in de zin van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien te harmoniseren, wordt een samenwerking tot stand gebracht tussen het Europees Octrooibureau en iedere centrale dienst voor de industriële eigendom die op grond van deze afdeling bevoegd is tot het uitoefenen van dergelijke werkzaamheden. Deze samenwerking is gebaseerd op een bijzondere overeenkomst die bijvoorbeeld ook betrekking kan hebben op de procedures en methoden voor het nieuwheidsonderzoek, de vereisten ten aanzien van de werving en de opleiding van de onderzoekers, de richtlijnen voor het uitwisselen van gegevens omtrent het nieuwheidsonderzoek en van andere diensten tussen de autoriteiten, alsmede op de andere maatregelen die noodzakelijk zijn in verband met de controle en het toezicht.

AFDELING IV

(1) (a) Ten einde het de nationale octrooibureaus van de Staten die Partij zijn bij het Verdrag te vergemakkelijken zich aan te passen bij het Europese octrooiestelsel, kan de Raad van Bestuur, indien hij zulks wenselijk acht en onder de hierna omschreven voorwaarden, de centrale diensten voor de industriële eigendom van die Staten, waar de procedure in een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau kan worden gevoerd, de behandeling opdragen van de in die taal gestelde octrooiaanvragen, welke behandeling, overeenkomstig artikel 18, tweede lid, van het Verdrag, in het algemeen wordt opgedragen aan een van de onderzoekers van de onderzoekafdeling. Deze werkzaamheden worden uitgevoerd in het kader van de verleningsprocedure bedoeld in het Verdrag; de op deze aanvragen betrekking hebbende beslissing wordt genomen door de onderzoekafdeling in haar samenstelling bedoeld in artikel 18, tweede lid.

(b) De op grond van het bepaalde onder letter (a) opgedragen werkzaamheden mogen niet meer dan veertig procent van het totaal der ingediende Europese octrooiaanvragen omvatten; de aan een Staat opgedragen werkzaamheden mogen niet meer dan een derde van het totaal der ingediende Europese octrooiaanvragen omvatten. Deze werkzaamheden worden opgedragen voor een tijdvak van vijftien jaar na de datum waarop het Europees Octrooibureau wordt geopend en moeten gedurende de laatste vijf jaar van dat tijdvak (in beginsel met twintig procent per jaar) tot nul worden teruggebracht.

(c) Rekening houdend met het bepaalde onder letter (b), beslist de Raad van Bestuur over de aard, de oorsprong en het aantal van de Europese octrooiaanvragen waarvan de behandeling kan worden opgedragen aan de centrale dienst voor de industriële eigendom van elk van de bovenbedoelde Verdragsluitende Staten.

(d) De bovenbedoelde wijze van toepassing wordt vastgesteld in een bijzondere overeenkomst tussen de centrale dienst voor de industriële eigendom van de betrokken Verdragsluitende Staat en de Europese Octrooiorganisatie.

(e) Een octrooibureau waarmee een dergelijke bijzondere overeenkomst is gesloten, kan tot aan het einde van het tijdvak van vijftien jaar werkzaamheden uitoefenen in de hoedanigheid van Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling in de zin van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien.

(2) (a) Indien de Raad van Bestuur van oordeel is dat zulks niet in strijd is met het goed functioneren van het Europees Octrooibureau, kan hij, ter ondervanging van de moeilijkheden die voor sommige Verdragsluitende Staten kunnen voortvloeien uit de toepassing van het bepaalde in afdeling I, tweede lid, aan de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Staten waarvan de officiële taal een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau is, op Europese octrooiaanvragen betrekking hebbende werkzaamheden op het gebied van het nieuwheidsonderzoek opdragen, mits deze diensten de vereiste bekwaamheid bezitten om te worden aangewezen als Instantie voor het Internationale Nieuwheidsonderzoek onder de voorwaarden bedoeld in het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien.

(b) Bij de uitvoering van deze werkzaamheden, die worden verricht onder de verantwoordelijkheid van het Europees Octrooibureau, moeten

de betrokken centrale diensten zich houden aan de richtlijnen die van toepassing zijn op het opstellen van het verslag van het Europese nieuwheidsonderzoek.

(c) Het eerste lid, letter (b), tweede volzin, van deze afdeling is op dit lid van toepassing.

AFDELING V

(1) Het bureau bedoeld in afdeling I, eerste lid, letter (c), is bevoegd om, voor de Europese octrooiaanvragen die zijn ingediend door de onderdanen van de Staat waarin dat bureau is gevestigd en door personen die hun woonplaats of zetel op het grondgebied van die Staat hebben, nieuwheidsonderzoek te verrichten aan de hand van de documentatie waarover het beschikt en voor zover deze is gesteld in de officiële taal van die Staat. Deze bevoegdheid mag evenwel geen vertraging medebrengen in de Europese procedure en geen extra kosten voor de Europese Octrooiorganisatie.

(2) Het in het eerste lid bedoelde bureau is bevoegd om, indien de aanvrager van een Europees octrooi zulks verlangt en hiervan de kosten draagt, een nieuwheidsonderzoek uit te voeren dat betrekking heeft op zijn octrooiaanvraag aan de hand van de documentatie bedoeld in het eerste lid. Deze bevoegdheid geldt zolang het in artikel 92 van het Verdrag bedoelde nieuwheidsonderzoek niet overeenkomstig het bepaalde in afdeling VI is uitgebreid tot deze documentatie, en mits de procedure van octrooiverlening daardoor niet vertraagd wordt.

(3) De Raad van Bestuur kan de in het eerste en tweede lid bedoelde bevoegdheden onder de in die leden vastgestelde voorwaarden uitbreiden

tot de centrale diensten voor de industriële eigendom van de Verdrag-sluitende Staten die niet als officiële taal een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau hebben.

AFDELING VI

Het nieuwheidsonderzoek bedoeld in artikel 92 van het Verdrag wordt, in beginsel, voor alle Europese octrooiaanvragen uitgebreid tot octrooien en gepubliceerde octrooiaanvragen alsmede tot de andere van belang zijnde documenten die op de datum bedoeld in artikel 162, eerste lid, van het Verdrag niet in de op het nieuwheidsonderzoek betrekking hebbende documentatie van het Europees Octrooibureau voorkomen. De omvang, de voorwaarden en het tijdschema voor de toepassing van een dergelijke uitbreiding worden vastgesteld door de Raad van Bestuur op grond van een onderzoek dat voornamelijk zal zijn gericht op de technische en financiële aspecten.

AFDELING VII

Wanneer bepalingen van het Verdrag in strijd zijn met bepalingen van dit Protocol, hebben de bepalingen van dit Protocol voorrang.

AFDELING VIII

De in dit Protocol bedoelde besluiten van de Raad van Bestuur worden genomen met een drie vierde meerderheid (artikel 35, tweede lid, van het Verdrag). Het bepaalde inzake de weging van de stemmen (artikel 36 van het Verdrag) is van toepassing.

**PROTOCOL
INZAKE DE UITLEG
VAN ARTIKEL 69 VAN HET VERDRAG**

Artikel 69 mag niet worden uitgelegd in de zin als zou de beschermingsomvang van het Europees octrooi worden bepaald door de letterlijke tekst van de conclusies en als zouden de beschrijving en de tekeningen alleen maar mogen dienen om de onduidelijkheden welke in de conclusies zouden kunnen voorkomen op te heffen. Het mag evenmin worden uitgelegd in die zin, als zouden de conclusies alleen als richtlijn dienen en als zou de bescherming zich ook mogen uitstrekken tot datgene

wat de octrooihouder, naar het oordeel van de deskundige die de beschrijving en de tekeningen bestudeert, heeft willen beschermen. De uitleg moet daarentegen tussen deze twee uitersten het midden houden, waarbij zowel een redelijke bescherming aan de aanvrager als een redelijke rechtszekerheid aan derden wordt geboden.

**VERDRAG
BETREFFENDE HET EUROPEES OCTROOI
VOOR DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT**

(Gemeenschapsoctrooi­verdrag)

(Luxemburg, 15 december 1975)

PREAMBULE

DE HOGE VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

GELEID door de wens een eenvormige en zelfstandige werking te geven aan de Europese octrooien die voor hun grondgebieden zijn verleend krachtens het Europees Octrooi­verdrag van 5 oktober 1973,

WENSENDE een Gemeenschapsregeling voor octrooien tot stand te brengen, die bijdraagt tot het verwezenlijken van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en in het bijzonder tot het binnen de Gemeenschap opheffen van de concurrentievervalsingen die kunnen voortvloeien uit het territoriaal karakter van de nationale beschermende rechten,

OVERWEGENDE dat een van de fundamentele doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap is de verwijdering van hinderpalen voor het vrije verkeer van goederen;

OVERWEGENDE dat een van de meest geschikte middelen om deze doelstelling te verwezenlijken voor wat betreft het vrije verkeer van door octrooien beschermde goederen, is het tot stand brengen van een Gemeenschapsregeling voor octrooien;

OVERWEGENDE dat het tot stand brengen van zulk een Gemeenschapsregeling voor octrooien daarom niet te scheiden is van het bereiken van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en derhalve verbonden is met de rechtsorde van de Gemeenschap;

OVERWEGENDE dat het daartoe dienstig is te zamen een Verdrag te sluiten, dat is een bijzondere overeenkomst in de zin van artikel 142 van het Europees Octrooi­verdrag, een verdrag betreffende regionale octrooien in de zin van artikel 45, eerste lid, van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien, van 19 juni 1970, en een bijzondere overeenkomst in de zin van artikel 19 van het Verdrag tot bescherming van de industriële eigendom, ondertekend te Parijs op 20 maart 1883 en laatstelijk herzien op 14 juli 1967;

OVERWEGENDE dat het van essentieel belang is dat het onderhavige Verdrag eenvormig wordt uitgelegd opdat de uit een Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten en verplichtingen in de gehele Gemeenschap dezelfde zullen zijn, en dat derhalve het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bevoegdheid wordt verleend;

OVERTUIGD derhalve dat het sluiten van dit Verdrag nodig is ter vergemakkelijking van het uitvoeren van de taken van de Europese Economische Gemeenschap en dat dit derhalve een geschikte maatregel is die, behoudens de nationale bekrachtigingsprocedures, door de Lid-Staten moet worden genomen ter voldoening aan verplichtingen van de Gemeenschap,

HEBBEN BESLOTEN het onderhavige Verdrag te sluiten en hebben te dien einde als hun gevolmachtigden aangewezen:

- ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN
de heer J. DESCHAMPS
Ambassadeur van België te Luxemburg
- HARE MAJESTEIT DE KONINGIN VAN DENEMARKEN
de heer K. V. SKJØDT
Directeur, Dienst Octrooien
- DE PRESIDENT VAN DE BONDSREPUBLIEK DUITSLAND
de heer Peter HERMES
Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken
- DE PRESIDENT VAN DE FRANSE REPUBLIEK
de heer Emile CAZIMAJOU
Gevolmachtigd Minister, plaatsvervangend Permanent Vertegenwoordiger
- DE PRESIDENT VAN IERLAND
de heer John BRUTON
Parlementair Staatssecretaris, Ministerie van Industrie en Handel
- DE PRESIDENT VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK
de heer Francesco CATTANEI
Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken
- ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID DE GROOTHERTOEG VAN LUXEMBURG
de heer Marcel MART
Minister van Economische Zaken, Middenstand en Toerisme
- HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN
de heer Th. M. HAZEKAMP
Staatssecretaris van Economische Zaken
- HARE MAJESTEIT DE KONINGIN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK VAN
GROOT-BRITTANNIË EN NOORD-IERLAND
Lord GORONWY-ROBERTS
Onderminister van Buitenlandse Zaken en Gemenebestzaken, Vice-Voorzitter van het Hogerhuis

DIE, in het kader van de Raad van de Europese Gemeenschappen bijeen, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten,

HET VOLGENDE ZIJN OVEREENGEKOMEN:

EERSTE DEEL

ALGEMENE EN INSTITUTIONELE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

*Artikel 1***Gemeenschappelijk octrooirecht**

1. Bij dit Verdrag wordt een voor de Verdragsluitende Staten gemeenschappelijk recht op het gebied van octrooien in het leven geroepen.
2. Dit gemeenschappelijk recht is van toepassing op de Europese octrooien die voor de Verdragsluitende Staten zijn verleend krachtens het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien, hierna genoemd Europees Octrooiverdrag, en op de Europese octrooiaanvragen waarin deze Staten zijn aangewezen.

*Artikel 2***Gemeenschapsoctrooi**

1. De voor de Verdragsluitende Staten verleende Europese octrooien worden Gemeenschapsoctrooien genoemd.
2. Het Gemeenschapsoctrooi vormt een eenheid. Het heeft dezelfde rechtsgevolgen op de gezamenlijke grondgebieden waarop dit Verdrag van toepassing is en kan slechts voor die gezamenlijke grondgebieden worden verleend, overgedragen of nietig verklaard, of eindigen. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen.
3. Het Gemeenschapsoctrooi is zelfstandig. Het is slechts onderworpen aan de bepalingen van dit Verdrag en aan die bepalingen van het Europees Octrooiverdrag, welke dwingend van toepassing zijn op elk Europees octrooi en derhalve als bepalingen van het onderhavige Verdrag worden beschouwd.

*Artikel 3***Gezamenlijke aanwijzing**

De aanwijzing, overeenkomstig artikel 79 van het Europees Octrooiverdrag, van de Staten die partij zijn bij het onderhavige Verdrag, kan slechts gezamenlijk geschieden. De aanwijzing van één of meer van deze Staten geldt als aanwijzing van al deze Staten.

*Artikel 4***Instelling van bijzondere organen**

Voor de toepassing van de in dit Verdrag voorgescreven procedures worden bij het Europees Octroobureau bijzondere, voor de Verdragsluitende Staten gemeenschappelijke organen ingesteld. Op de werkzaamheden van deze organen houdt de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie toezicht.

*Artikel 5***Bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen**

1. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft voor wat dit Verdrag betreft de bevoegdheid die dit Verdrag aan het Hof toekent. Het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap en het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie zijn van toepassing.
2. Het Reglement voor de procesvoering wordt zo nodig aangepast en aangevuld overeenkomstig artikel 188 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

*Artikel 6***Nationale octrooien**

Dit Verdrag laat onverlet het recht van de Verdragsluitende Staten, nationale octrooien te verlenen.

HOOFDSTUK II

BIJZONDERE ORGANEN VAN HET EUROPEES OCTROOIBUREAU*Artikel 7***Bijzondere organen**

De bijzondere organen zijn de volgende:

- a) een afdeling voor de administratie van octrooien;
- b) een of meer nietigheidsafdelingen;
- c) een of meer nietigheidskamers.

*Artikel 8***Afdeling voor de administratie van octrooien**

1. De afdeling voor de administratie van octrooien is bevoegd tot alle handelingen van het Europees Octroobureau, die een Gemeenschapsoctrooi betreffen, voor zover daartoe niet andere organen van dit Bureau bevoegd zijn. Zij is met name bevoegd tot het nemen van beslissingen inzake inschrijvingen en doorhalingen in het Register van Gemeenschapsoctrooien.
2. De beslissingen van de afdeling voor de administratie van octrooien worden door een rechtsgeleerd lid genomen.
3. De leden van de afdeling voor de administratie van octrooien mogen geen deel uitmaken van de bij het Europees Octrooiverdrag ingestelde kamers van beroep of Grote Kamer van beroep, noch van de nietigheidskamers.

*Artikel 9***Nietigheidsafdelingen**

1. De nietigheidsafdelingen zijn bevoegd de verzoeken te behandelen tot beperking en tot nietigverklaring van Gemeenschapsoctrooien en tot vaststelling van de vergoeding bedoeld in artikel 44, vijfde lid.
2. Een nietigheidsafdeling bestaat uit een rechtsgeleerd lid, dat als voorzitter optreedt, en twee technische leden. De nietigheidsafdeling kan de voorbereiding van de beslissing op een verzoek opdragen aan een van haar leden. De mondelinge behandeling vindt voor de nietigheidsafdeling zelf plaats.

*Artikel 10***Nietigheidskamers**

1. De nietigheidskamers zijn bevoegd het beroep te behandelen, dat tegen beslissingen van de nietigheidsafdelingen en van de afdeling voor de administratie van octrooien is ingesteld, en adviezen uit te brengen over de beschermingsomvang van Gemeenschapsoctrooien.
2. In geval van beroep tegen een beslissing van een nietigheidsafdeling, bestaat de nietigheidskamer uit twee rechtsgeleerde leden, van wie er een als voorzitter optreedt, en drie technische leden.
3. In geval van beroep tegen een beslissing van de afdeling voor de administratie van octrooien, bestaat de nietigheidskamer uit drie rechtsgeleerde leden.

4. Voor het uitbrengen van een advies over de beschermingsomvang van een Gemeenschapsoctrooi bestaat de nietigheidskamer als algemene regel uit twee rechtsgeleerde leden, van wie er een als voorzitter optreedt, en een technisch lid. Indien echter het advies moet worden uitgebracht in verband met een beroep tegen een beslissing van een nietigheidsafdeling, of indien de nietigheidskamer van mening is dat de aard van het advies zulks vereist, wordt de nietigheidskamer overeenkomstig het tweede lid samengesteld.

*Artikel 11***Benoeming van de leden van de nietigheidskamers**

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur benoemt:
 - a) de voorzitters van de nietigheidskamers op voorstel van een van de leden van die Commissie, nadat de Voorzitter van het Europees Octroobureau is geraadpleegd, of op voorstel van deze laatste;
 - b) de andere leden van de kamers op voorstel van de Voorzitter van het Europees octroobureau.
2. De Beperkte Commissie kan, nadat de Voorzitter van het Europees Octroobureau is geraadpleegd, de leden van de kamers herbenoemen.
3. Onverminderd artikel 12, eerste lid, oefent de Beperkte Commissie het tuchtrecht uit over de krachtens het eerste lid benoemde functionarissen.

*Artikel 12***Onafhankelijkheid van de leden van de nietigheidskamers**

1. De leden van de nietigheidskamers worden voor een periode van vijf jaar benoemd; zij kunnen in deze periode niet van hun functie worden ontheven, tenzij daarvoor ernstige redenen bestaan en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, op verzoek van de Voorzitter van het Europees Octroobureau, een daartoe strekkende beslissing heeft genomen.
2. De leden van de kamers mogen geen lid zijn van de aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen of de juridische afdeling, die zijn ingesteld bij het Europees Octrooiverdrag, noch van de afdeling voor de administratie van octrooien of de nietigheidsafdelingen.
3. De leden van de kamers zijn bij hun beslissingen aan geen enkele aanwijzing gebonden en dienen uitsluitend de bepalingen van dit Verdrag in acht te nemen.

4. Het reglement voor de procesvoering van de nietigheidskamers wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement. Het behoeft de goedkeuring van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur.

Artikel 13

Verschoning en wraking

1. De leden van de nietigheidsafdelingen en van de nietigheidskamers mogen niet aan de behandeling van een zaak deelnemen, indien zij bij de zaak een persoonlijk belang hebben, indien zij daarin voordien in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van een van de partijen zijn opgetreden, of indien zij in de verleningsprocedure of de oppositieprocedure deel hebben genomen aan de eindbeslissing over deze zaak. De leden van de nietigheidskamers mogen evenmin aan een beroepsprocedure deelnemen, indien zij deel hebben genomen aan de beslissing waartegen het beroep is ingesteld.

2. Indien een lid van een nietigheidsafdeling of van een nietigheidskamer, om een van de in het eerste lid genoemde redenen of om enige andere reden, van oordeel is dat hij niet kan deelnemen aan de behandeling van een zaak, stelt hij de afdeling of de kamer hiervan in kennis.

3. De leden van een nietigheidsafdeling of van een nietigheidskamer kunnen door elke partij worden gewraakt om een van de in het eerste lid genoemde redenen of indien aan hun onpartijdigheid kan worden getwijfeld. Wraking is niet ontvankelijk indien de betrokken partij een proceshandeling heeft verricht, ofschoon zij reeds kennis droeg van de reden tot wraking. Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van een lid.

4. In de gevallen bedoeld in het tweede en derde lid beslissen de nietigheidsafdelingen en de nietigheidskamers zonder dat het desbetreffende lid daaraan deelneemt. Voor het nemen van deze beslissing wordt dit lid in de afdeling of de kamer vervangen door zijn plaatsvervanger.

Artikel 14

Talen van procedures en publikaties

1. De officiële talen van het Europees Octrooibureau zijn ook de officiële talen van de bijzondere organen.

2. Tijdens de procedures voor de bijzondere organen kan de vertaling, ingediend overeenkomstig artikel 14, tweede lid, tweede zin, van het Europees Octrooiverdrag, in overeenstemming worden gebracht met de oorspronkelijke tekst van de Europese octrooiaanvraag.

3. De officiële taal van het Europees Octrooibureau, waarin het Gemeenschapsoctrooi is verleend, moet als procestaal worden gebruikt in alle op dit Gemeenschapsoctrooi betrekking hebbende procedures voor de bijzondere organen, tenzij het Uitvoeringsreglement anders bepaalt.

4. Natuurlijke personen en rechtspersonen die hun woonplaats of hun zetel hebben op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat die als een officiële taal een andere taal heeft dan een van de officiële talen van het Europees Octrooibureau, en onderdanen van die Staat, die hun woonplaats in het buitenland hebben, kunnen echter stukken waarvan de indiening aan een termijn is gebonden, in een officiële taal van de desbetreffende Staat indienen. Een vertaling in de procestaal moet evenwel worden overgelegd binnen de termijn vastgesteld in het Uitvoeringsreglement; in de in het Uitvoeringsreglement genoemde gevallen kan ook een vertaling in een andere officiële taal van het Europees Octrooibureau worden ingediend.

5. Indien een stuk niet in de door dit Verdrag voorgeschreven taal is ingediend, of indien een krachtens dit Verdrag vereiste vertaling niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, wordt het stuk geacht niet te zijn ontvangen.

6. Het na een beperkings- of nietigheidsprocedure uitgegeven nieuwe Gemeenschapsoctrooischrift wordt gepubliceerd in de procestaal; het bevat een vertaling van de gewijzigde conclusies in een van de officiële talen van elke Verdragsluitende Staat waar de procestaal niet een officiële taal is.

7. Het Blad van Gemeenschapsoctrooien wordt uitgegeven in de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau.

8. Inschrijvingen in het Register van Gemeenschapsoctrooien geschieden in de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau. In geval van twijfel geeft de inschrijving in de procestaal de doorslag.

9. Geen van de Verdragsluitende Staten mag gebruik maken van de mogelijkheden bedoeld in de artikelen 65, 67, derde lid, en 70, derde lid, van het Europees Octrooiverdrag.

HOOFDSTUK III

BEPERKTE COMMISSIE VAN DE RAAD VAN BESTUUR

Artikel 15

Samenstelling

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur bestaat uit vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Staten en van de Commissie van de Euro-

pese Gemeenschappen, alsmede uit hun plaatsvervangers. Elke Verdragsluitende Staat en de Commissie van de Europese Gemeenschappen hebben het recht in de Beperkte Commissie een vertegenwoordiger en een plaatsvervanger te benoemen. De Verdragsluitende Staten worden in de Raad van Bestuur en in de Beperkte Commissie door dezelfde leden vertegenwoordigd.

2. De leden van de Beperkte Commissie kunnen zich op de door het Reglement van Orde bepaalde wijze doen bijstaan door adviseurs of deskundigen.

Artikel 16

Voorzitterschap

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur kiest uit de vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Staten en hun plaatsvervangers een voorzitter en een ondervoorzitter. De Ondervoorzitter vervangt ambtshalve de Voorzitter indien deze is verhinderd.

2. De Voorzitter en de Ondervoorzitter hebben zitting voor een periode van drie jaar. Zij zijn herkiesbaar.

Artikel 17

Dagelijks Bestuur

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur kan een Dagelijks Bestuur instellen, bestaande uit vijf van haar leden.

2. De Voorzitter en de Ondervoorzitter van de Beperkte Commissie zijn ambtshalve lid van het Dagelijks Bestuur; de drie andere leden worden door de Beperkte Commissie gekozen.

3. De door de Beperkte Commissie gekozen leden hebben zitting voor een periode van drie jaar. Zij zijn niet herkiesbaar.

4. Het Dagelijks Bestuur voert de taken uit, waarmee het door de Beperkte Commissie overeenkomstig het Reglement van Orde wordt belast.

Artikel 18

Vergaderingen

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur wordt door haar Voorzitter in vergadering bijeen geroepen.

2. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau neemt deel aan de beraadslagingen.

3. De Beperkte Commissie houdt eenmaal per jaar een gewone vergadering; bovendien komt zij bijeen op initiatief van haar Voorzitter of op verzoek van een derde van het aantal Verdragsluitende Staten.

4. De Beperkte Commissie beraadslaagt op grond van een agenda en overeenkomstig haar Reglement van Orde.

5. Elk onderwerp waarvan een Verdragsluitende Staat met inachtneming van het Reglement van Orde plaatsing op de agenda vraagt, wordt op de voorlopige agenda geplaatst.

Artikel 19

Talen van de Beperkte Commissie

1. De beraadslagingen van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur worden gehouden in de Duitse, de Engelse en de Franse taal.

2. De stukken die aan de Beperkte Commissie worden voorgelegd en de notulen van haar beraadslagingen worden in de in het eerste lid genoemde drie talen gesteld.

Artikel 20

Bevoegdheden van de Beperkte Commissie in bepaalde gevallen

1. De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur is bevoegd de volgende bepalingen van dit Verdrag te wijzigen:

- a) de duur van de in dit Verdrag vastgestelde termijnen die ten aanzien van het Europees Octrooibureau in acht moeten worden genomen;
- b) de bepalingen van het Uitvoeringsreglement.

2. De Beperkte Commissie is overeenkomstig dit Verdrag bevoegd tot vaststelling en wijziging van:

- a) het Financieel Reglement;
- b) het Reglement betreffende de taksen;
- c) haar Reglement van Orde.

Artikel 21

Stemrecht

1. Alleen de Verdragsluitende Staten hebben stemrecht in de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur.

2. Elke Verdragsluitende Staat beschikt over één stem, onverminderd de toepassing van het bepaalde in artikel 23.

*Artikel 22***Wijze van stemmen**

1. Onverminderd het tweede lid neemt de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur haar beslissingen met gewone meerderheid van de stemmen uitgebracht voor de vertegenwoordigde Verdragsluitende Staten.
2. Een meerderheid van drievierde van de stemmen uitgebracht voor de vertegenwoordigde Verdragsluitende Staten is vereist voor de beslissingen die de Beperkte Commissie bevoegd is te nemen krachtens artikel 20 en artikel 25, sub a).
3. Een onthouding geldt niet als een stem.

*Artikel 23***Weging van de stemmen**

Voor de aanvaarding of wijziging van het Reglement betreffende de taksen, alsmede voor de in artikel 25, sub a), bedoelde goedkeuring indien de financiële lasten van de Verdragsluitende Staten daardoor toemen, vindt de stemming plaats overeenkomstig artikel 36 van het Europees Octrooiverdrag. Onder „Verdragsluitende Staten” in dat artikel worden dan de Staten verstaan, die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.

HOOFDSTUK IV

FINANCIËLE BEPALINGEN

*Artikel 24***Financiële verplichtingen en inkomsten**

1. Het bedrag dat de Staten die partij zijn bij dit Verdrag verschuldigd zijn krachtens artikel 146 van het Europees Octrooiverdrag, wordt betaald uit de financiële bijdragen die voor elke Staat worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 40, derde lid, van laatstgenoemd Verdrag bepaalde verdeelsleutel.
2. De ontvangsten uit de taksen gestort krachtens het Reglement betreffende de taksen, met aftrek van de bedragen die krachtens de artikelen 39 en 147 van het Europees Octrooiverdrag aan de Europese Octrooiorganisatie zijn betaald, alsmede alle andere ontvangsten die de Europese Octrooiorganisatie krachtens het onderhavige Verdrag toevloeden, worden overeenkomstig de in het eerste lid bedoelde verdeelsleutel verdeeld tussen de Staten die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.

3. Zodra dit Verdrag in werking treedt, zal een aanvang worden gemaakt met de werkzaamheden die nodig zijn om te onderzoeken onder welke voorwaarden en op welk tijdstip de financieringsregeling volgens het eerste en tweede lid kan worden vervangen door een andere regeling die met inachtneming van de ontwikkeling binnen de Europese Gemeenschappen op Gemeenschapsfinanciering berust. Deze regeling kan betrekking hebben op de bedragen welke door de Staten die partij zijn bij dit Verdrag verschuldigd zijn krachtens het Europees Octrooiverdrag, alsmede op de bedragen die deze Staten toekomen uit hoofde van het laatstgenoemde Verdrag. Na afloop van dit onderzoek kunnen dit artikel en eventueel artikel 23, bij besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen worden gewijzigd.

*Artikel 25***Bevoegdheden van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur op begrotingsgebied**

De Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur heeft tot taak:

- a) de ramingen van uitgaven en ontvangsten met betrekking tot de uitvoering van dit Verdrag jaarlijks goed te keuren en de eventuele wijzigingen in of aanvullingen op deze ramingen, haar door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau voorgelegd, goed te keuren, en op de tenuitvoerlegging toe te zien;
- b) de in artikel 47, tweede lid, van het Europees Octrooiverdrag bedoelde machtiging te verlenen, voor zover het uitgaven betreft die betrekking hebben op de uitvoering van het onderhavige Verdrag;
- c) de jaarrekening van de Europese Octrooiorganisatie met betrekking tot de uitvoering van dit Verdrag en het deel van het rapport van de overeenkomstig artikel 49, eerste lid, van het Europees Octrooiverdrag benoemde accountants, dat op deze jaarrekening betrekking heeft, goed te keuren en de Voorzitter van het Europees Octrooibureau kwijting te verlenen.

*Artikel 26***Reglement betreffende de taksen**

In het Reglement betreffende de taksen worden in het bijzonder vastgesteld de bedragen van de taksen en de wijze waarop deze moeten worden betaald.

TWEDE DEEL

MATERIEEL OCTROOIRECHT

HOOFDSTUK I

RECHT OP HET GEMEENSCHAPSOCTROOI

Artikel 27

Opëising van het recht op het Gemeenschapsoctrooi

1. Indien een Gemeenschapsoctrooi is verleend aan een persoon die hierop geen recht heeft ingevolge artikel 60, eerste lid, van het Europees Octrooiverdrag, kan degene die ingevolge genoemd lid wel recht heeft op het octrooi, eisen dat het octrooi aan hem wordt overgedragen, onverminderd alle andere rechten of rechtsvorderingen.

2. Hij die slechts recht heeft op een deel van het Gemeenschapsoctrooi, kan overeenkomstig het eerste lid eisen dat het octrooi aan hem als mederechthebbende wordt overgedragen.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde rechten kunnen slechts binnen twee jaar na de datum waarop in het Europees Octrooiblad de verlening van het Europees octrooi is vermeld, in rechte worden uitgeoefend. Deze bepaling is niet van toepassing indien de octrooihouder ten tijde van de verlening of de verkrijging van het octrooi wist dat hij geen recht op het octrooi had.

4. Het instellen van een rechtsvordering wordt ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoctrooiën. Ook wordt ingeschreven de in kracht van geweijde gegane beslissing op deze vordering of een andere beëindiging van de procedure.

Artikel 28

Gevolgen van verandering in het houderschap

1. Bij een volledige verandering in het houderschap van een Gemeenschapsoctrooi ingevolge een rechtsvordering op grond van artikel 27, vervallen licenties en andere rechten door inschrijving van de rechthebbende in het Register van Gemeenschapsoctrooiën.

2. Indien vóór de inschrijving van het instellen van deze rechtsvordering

a) de octrooihouder de uitvinding op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat heeft toegepast of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen, of indien

b) een licentiehouder een licentie heeft verkregen en de uitvinding op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat heeft toegepast of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen,

kan hij de toepassing voortzetten mits hij de nieuwe in het Register van Gemeenschapsoctrooiën ingeschreven octrooihouder om een niet-uitsluitende licentie verzoekt. Dit verzoek dient binnen de in het Uitvoeringsreglement voorgeschreven termijn te worden gedaan. De licentie moet voor een redelijke periode en op redelijke voorwaarden worden verleend.

3. Het bepaalde in het tweede lid is niet van toepassing indien de octrooihouder of de licentiehouder te kwader trouw was toen hij met de toepassing van de uitvinding of de voorbereiding hiertoe begon.

HOOFDSTUK II

RECHTSGEVOLGEN VAN HET GEMEENSCHAPSOCTROOI EN VAN DE EUROPESE OCTROOI-AANVRAGE

Artikel 29

Verbod van directe toepassing van de uitvinding

Het Gemeenschapsoctrooi geeft de octrooihouder het recht, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verbieden:

a) een voortbrengsel waarop het octrooi betrekking heeft, te vervaardigen, aan te bieden, in het verkeer te brengen, te gebruiken, dan wel daartoe in te voeren of in voorraad te hebben;

b) een werkwijze waarop het octrooi betrekking heeft, toe te passen of, indien de derde weet dan wel het gezien de omstandigheden duidelijk is dat toepassing van de werkwijze verboden is zonder toestemming van de octrooihouder, voor toepassing op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten aan te bieden;

c) een voortbrengsel dat rechtstreeks volgens de werkwijze waarop het octrooi betrekking heeft, is verkregen, aan te bieden, in het verkeer te brengen, te gebruiken, dan wel daartoe in te voeren of in voorraad te hebben.

*Artikel 30***Verbod van indirecte toepassing van de uitvinding**

1. Het Gemeenschapsoctrooi geeft de octrooihouder ook het recht, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verbieden, op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten aan een ander dan degene die gerechtigd is de uitvinding toe te passen, middelen betreffende een wezenlijk bestanddeel van de uitvinding aan te bieden of te leveren voor de toepassing van de geoctrooieerde uitvinding op die grondgebieden, indien de derde weet dan wel het gezien de omstandigheden duidelijk is, dat deze middelen voor die toepassing geschikt en bestemd zijn.

2. Het eerste lid geldt niet indien de daarin bedoelde middelen algemeen in de handel verkrijgbare produkten zijn, tenzij de derde degene aan wie hij levert, aanzet tot het verrichten van krachtens artikel 29 verboden handelingen.

3. Zij die de in artikel 31, sub a) tot en met sub c), bedoelde handelingen verrichten, worden niet geacht in de zin van het eerste lid gerechtigd te zijn tot toepassing van de uitvinding.

*Artikel 31***Beperking van de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi**

De uit een Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten strekken zich niet uit tot:

- a) handelingen die in de particuliere sfeer en voor niet-commerciële doeleinden worden verricht;
- b) proefnemingen die het onderwerp van de geoctrooieerde uitvinding betreffen;
- c) de bereiding voor direct gebruik ten behoeve van individuele gevallen op medisch voorschrift van geneesmiddelen in apotheken, noch tot handelingen betreffende de aldus bereide geneesmiddelen;
- d) het gebruik, aan boord van schepen van de niet bij dit Verdrag aangesloten landen van de Unie van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, van datgene wat het voorwerp van het octrooi uitmaakt in het schip zelf, de machines, het scheepswant, de ruigage en andere bijbehorende zaken, wanneer die schepen tijdelijk of bij toeval in de wateren van de Verdragsluitende Staten verblijven, mits bedoeld gebruik uitsluitend ten behoeve van het schip plaatsvindt;
- e) het gebruik van datgene wat het voorwerp van het octrooi uitmaakt, in de constructie of werking van voor de voortbeweging in de lucht of te land dienende machines van de niet bij dit Verdrag aangesloten landen van de Unie van Parijs

tot bescherming van de industriële eigendom, of van het toebehoren van deze machines, wanneer zij tijdelijk of bij toeval op het grondgebied van de Verdragsluitende Staten verblijven;

- f) de handelingen vermeld in artikel 27 van het Verdrag van 7 december 1944 inzake de internationale burgerlijke luchtvaart, wanneer deze handelingen betrekking hebben op een luchtvaartuig van een niet bij het onderhavige Verdrag aangesloten Staat waarvoor genoemd artikel van toepassing is.

*Artikel 32***Uitputting van de uit het Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten**

De uit een Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten strekken zich niet uit tot handelingen die een door dit octrooi beschermd voortbrengsel betreffen en op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten worden verricht, nadat dit voortbrengsel door de octrooihouder of met zijn uitdrukkelijke toestemming in een van die Staten in het verkeer is gebracht, tenzij er redenen bestaan die het volgens de regels van het Gemeenschapsrecht rechtvaardigen dat de uit het Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten zich tot die handelingen uitstrekken.

*Artikel 33***Vertaling van de conclusies in de onderzoek- en oppositieprocedure**

1. De aanvrager moet binnen de in het Uitvoeringsreglement voorgeschreven termijn bij het Europees Octrooibureau van de conclusies waarop de verlening van het Europees octrooi moet berusten, een vertaling indienen in één van de officiële talen van elk van de Verdragsluitende Staten die niet als een officiële taal het Duits, het Engels of het Frans hebben.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op tijdens een oppositieprocedure gewijzigde conclusies.
3. De vertalingen van de conclusies worden door het Europees Octrooibureau gepubliceerd.
4. De aanvrager of de octrooihouder moet de taks voor publikatie van de vertalingen van de conclusies betalen binnen de in het Uitvoeringsreglement voorgeschreven termijnen.
5. Indien de in het eerste en tweede lid genoemde vertalingen niet tijdig zijn ingediend of indien de taks voor publikatie van de vertalingen van de conclusies niet tijdig is betaald, wordt het Gemeenschaps-

octrooi geacht van de aanvang af geen rechtsgevolgen te hebben gehad, tenzij binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde extra termijn deze handelingen alsnog worden verricht en een toeslag wordt betaald.

Artikel 34

Rechten voortvloeiende uit een Europese octrooi-aanvraag na publikatie

1. Een gezien de omstandigheden redelijke vergoeding kan worden geëist van een derde die, tussen de datum van publikatie van een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen en de datum van publikatie van de verlening van het Europees octrooi, de uitvinding heeft toegepast op een wijze die na deze periode verboden zou zijn op grond van het Gemeenschapsoctrooi.
2. Een Verdragsluitende Staat die niet als een officiële taal de procestaal heeft van de Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, kan bepalen dat het in het eerste lid bedoelde recht voor de toepassing van de uitvinding op zijn grondgebied eerst dan uit die aanvraag voortvloeit, als de aanvrager, naar zijn keuze,
 - a) bij de bevoegde instantie van deze Staat een vertaling van de conclusies in een officiële taal van de bedoelde Staat heeft ingediend en deze vertaling is gepubliceerd, of
 - b) deze vertaling heeft doen toekomen aan degene die in deze Staat de uitvinding waarvoor het Europees octrooi is aangevraagd, toepast.

Artikel 35

Rechtsgevolgen van herroeping en nietigheid van het Gemeenschapsoctrooi

1. Een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, en het Gemeenschapsoctrooi waartoe deze aanvraag heeft geleid, worden geacht van de aanvang af niet de in dit hoofdstuk genoemde rechtsgevolgen te hebben gehad naargelang het octrooi geheel of gedeeltelijk is nietig verklaard.
2. Onverminderd de bepalingen van de nationale wetgeving betreffende aanspraken op vergoeding van schade veroorzaakt door nalatigheid of kwade trouw van de octrooihouder, of betreffende ongerechtvaardigde verrijking, heeft de terugwerkende kracht van de herroeping of van de nietigheid geen invloed op:
 - a) een beslissing ter zake van inbreuk die vóór de herroeping of de nietigverklaring in kracht van gewijsde is gegaan en ten uitvoer is gelegd;
 - b) een vóór de herroeping of de nietigverklaring gesloten overeenkomst, voor zover deze vóór de

nietigverklaring of de herroeping is uitgevoerd; uit billijkheidsoverwegingen kan echter terugbetaling worden geëist van op grond van deze overeenkomst betaalde bedragen, en wel in de mate als door de omstandigheden gerechtvaardigd is.

Artikel 36

Aanvullende toepassing van het nationaal recht inzake inbreuk

1. De rechtsgevolgen van een Gemeenschapsoctrooi worden uitsluitend beheerst door de bepalingen van dit Verdrag. In ander opzicht is inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi onderworpen aan het nationale recht inzake inbreuk op nationale octrooien van de Verdragsluitende Staat waar de rechterlijke instantie waarbij de zaak aanhangig is, gevestigd is, voor zover de voorschriften van het internationaal privaatrecht van deze Staat niet verwijzen naar het nationale recht van een andere Verdragsluitende Staat.
2. De procedureregels bedoeld in artikel 74 zijn van toepassing.
3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen.

HOOFDSTUK III

NATIONALE RECHTEN

Artikel 37

Oudere nationale rechten

1. Ten opzichte van een Gemeenschapsoctrooi dat een latere aanvraagdatum of, indien voorrang is ingeroepen, een latere voorrangsdatum heeft dan een op of na die datum in een Verdragsluitende Staat voor het publiek toegankelijk geworden nationale octrooiaanvraag of nationaal octrooi, heeft de nationale octrooiaanvraag of het nationaal octrooi voor deze Staat, als een ouder recht, dezelfde rechtsgevolgen als een gepubliceerde Europese octrooiaanvraag waarin deze Staat zou zijn aangewezen.
2. Indien in een Verdragsluitende Staat een nationale octrooiaanvraag of een nationaal octrooi, waarvan de publikatie niet heeft plaatsgevonden op grond van de nationale wetgeving van die Staat inzake geheimhouding van uitvindingen, ten opzichte van een nationaal octrooi met een latere indieningsdatum of, indien voorrang is ingeroepen, een latere voorrangsdatum, in die Staat rechtsgevolgen heeft als een ouder recht, geldt zulks in die Staat ook voor een Gemeenschapsoctrooi.

*Artikel 38***Recht van voorgebruik en van persoonlijk bezit**

1. Degene die in een Verdragsluitende Staat een recht van voorgebruik of een recht van persoonlijk bezit met betrekking tot een uitvinding zou hebben verworven indien voor deze uitvinding een nationaal octrooi zou zijn verleend, geniet in deze Staat hetzelfde recht ten aanzien van het Gemeenschapsoc-trooi dat op deze uitvinding betrekking heeft.

2. De uit een Gemeenschapsoc-trooi voortvloeiende rechten strekken zich niet uit tot handelingen die een door dit octrooi beschermd voortbrengsel betreffen en op het grondgebied van de desbetreffende Verdragsluitende Staat worden verricht, nadat dit voortbrengsel in die Staat in het verkeer is gebracht door de in het eerste lid bedoelde rechthebbende, voor zover het nationaal recht van deze Staat voorziet in die rechtsgevolgen ten opzichte van nationale octrooien.

HOOFDSTUK IV

HET GEMEENSCHAPSOCTROOI ALS DEEL VAN HET VERMOGEN*Artikel 39***Behandeling van het Gemeenschapsoc-trooi als een nationaal octrooi**

1. Behoudens andersluidende bepalingen van dit Verdrag wordt een Gemeenschapsoc-trooi als deel van het vermogen, in zijn geheel en voor alle grondgebieden waarop het rechtsgevolgen heeft, beschouwd als een nationaal octrooi in de Verdragsluitende Staat op welks grondgebied, volgens het Europees Octrooiregister bedoeld in het Europees Octrooi-overdrag,

- a) de aanvrager op de dag van indiening van de Europese octrooiaanvraag zijn woonplaats of zetel had, of
- b) indien het sub a) gestelde niet van toepassing is, de aanvrager op die dag een vestiging had, of
- c) indien het sub a) en sub b) gestelde niet van toepassing is, de eerste in het Europees Octrooiregister ingeschreven gemachtigde van de aanvrager op de dag van inschrijving kantoor hield.

2. Indien de bepalingen van het eerste lid, sub a), sub b) of sub c), niet van toepassing zijn, is de in het eerste lid bedoelde Verdragsluitende Staat de Bondsrepubliek Duitsland.

3. Indien twee of meer personen als medeaanvragers zijn ingeschreven in het Europees Octrooiregister, wordt het in het eerste lid bepaalde toegepast

op de eerstingeschrevene; zo dit niet mogelijk is, op de eerstvolgende medeaanvrager in volgorde van inschrijving, op wie dit wel mogelijk is. Is het bepaalde in het eerste lid op geen van de medeaanvragers van toepassing, dan is het tweede lid van toepassing.

4. Indien in een overeenkomstig de voorgaande leden bepaalde Staat een recht op een nationaal octrooi eerst gevolgen heeft na inschrijving ervan in het nationaal Octrooiregister, heeft een recht op een Gemeenschapsoc-trooi eerst gevolgen nadat dit recht is ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoc-trooien.

*Artikel 40***Overgang**

1. Overdracht van een Gemeenschapsoc-trooi geschiedt bij een schriftelijke akte ondertekend door de partijen bij de overeenkomst, behalve indien de overdracht het gevolg is van een rechterlijke beslissing.

2. Onverminderd artikel 28, eerste lid, laat een overgang de door derden vóór de datum van de overgang verkregen rechten onverlet.

3. Een overgang kan eerst na inschrijving in het Register van Gemeenschapsoc-trooien aan derden worden tegengeworpen, en wel in de omvang die blijkt uit de stukken bedoeld in het Uitvoeringsreglement. De overgang kan evenwel vóór de inschrijving worden tegengeworpen aan derden die na de datum van de overgang rechten hebben verkregen maar bij de verkrijging van deze rechten kennis van de overgang droegen.

*Artikel 41***Executieprocedure**

Inzake executieprocedures betreffende een Gemeenschapsoc-trooi zijn uitsluitend bevoegd de rechterlijke instanties en de andere autoriteiten van de overeenkomstig artikel 39 aangewezen Verdragsluitende Staat.

*Artikel 42***Faillissementsprocedure en soortgelijke procedures**

1. Totdat ter zake gemeenschappelijke bepalingen tussen de Verdragsluitende Staten in werking treden, kan een Gemeenschapsoc-trooi in een faillissementsprocedure of een soortgelijke procedure slechts in de Verdragsluitende Staat worden betrokken, waar deze procedure het eerst werd ingeleid.

2. In geval van medehouderschap van een Gemeenschapsoc-trooi is het eerste lid van overeenkomstige toepassing op het aandeel van een medehouder.

*Artikel 43***Contractuele licenties**

1. Een Gemeenschapsoctrooi kan geheel of gedeeltelijk het onderwerp zijn van licenties voor alle of voor een deel van de grondgebieden waarop het octrooi rechtsgevolgen heeft. Een licentie kan al dan niet uitsluitend zijn.
2. De uit het Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten kunnen worden ingeroepen tegen een licentiehouders die een van de in het eerste lid bedoelde grenzen van zijn licentie overschrijdt.
3. Het tweede en derde lid van artikel 40 zijn van overeenkomstige toepassing op de verlening of de overdracht van een licentie op een Gemeenschapsoctrooi.

*Artikel 44***Licenties van rechtswege**

1. Indien de houder van een Gemeenschapsoctrooi bij het Europees Octrooibureau een schriftelijke verklaring indient dat hij bereid is een ieder toe te staan als licentiehouders de uitvinding toe te passen tegen betaling van een redelijke vergoeding, worden de jaartaksen voor instandhouding van het Gemeenschapsoctrooi, die na ontvangst van de verklaring vervallen, verlaagd; het bedrag van de verlaging wordt vastgesteld in het Reglement betreffende de taksen. Bij een volledige verandering in het houderchap van het octrooi ingevolge een krachtens artikel 27 ingestelde rechtsvordering wordt de verklaring geacht te zijn ingetrokken op de dag waarop de rechtshouders in het Register van Gemeenschapsoctrooiën is ingeschreven.
2. De verklaring kan op elk ogenblik door een schriftelijke kennisgeving aan het Europees Octrooibureau worden ingetrokken mits nog niemand de octrooihouder in kennis heeft gesteld van zijn voornemen de uitvinding toe te passen. De intrekking wordt van kracht bij indiening van genoemde kennisgeving. Het bedrag waarmee de jaartaksen verlaagd werden, dient alsnog te worden betaald binnen een termijn van één maand na de intrekking; artikel 49, tweede lid, is van toepassing, met dien verstande dat de termijn van zes maanden begint te lopen bij het verstrijken van voornoemde termijn.
3. De verklaring kan niet worden ingediend zolang in het Register van Gemeenschapsoctrooiën een uitsluitende licentie is ingeschreven of indien een verzoek tot inschrijving van zulk een licentie bij het Europees Octrooibureau is ingediend.
4. Ingevolge deze verklaring is een ieder bevoegd de uitvinding als licentiehouders toe te passen onder

de voorwaarden genoemd in het Uitvoeringsreglement. Een krachtens dit artikel verkregen licentie wordt in de zin van dit Verdrag gelijkgesteld met een contractuele licentie.

5. Op schriftelijk verzoek van een van de partijen stelt de nietigheidsafdeling het bedrag van de redelijke vergoeding vast, of wijzigt zij dit indien er zich feiten hebben voorgedaan of feiten bekend zijn geworden waaruit blijkt dat dit bedrag kennelijk onredelijk is. De voor de nietigheidsprocedure geldende bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing, voor zover zij niet buiten toepassing moeten blijven wegens de bijzondere aard van de nietigheidsprocedure. Het verzoek wordt eerst als ingediend beschouwd nadat een administratieve taks is betaald.
6. Een verzoek tot inschrijving van een uitsluitende licentie in het Register van Gemeenschapsoctrooiën is niet ontvankelijk nadat de in het eerste lid bedoelde verklaring is ingediend, tenzij deze is ingetrokken of geacht wordt te zijn ingetrokken.

*Artikel 45***De Europese octrooiaanvraag als deel van het vermogen**

1. De bepalingen van de artikelen 39 tot en met 43 zijn van overeenkomstige toepassing op een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, waarbij in plaats van het Register van Gemeenschapsoctrooiën moet worden gelezen het Europees Octrooiregister bedoeld in het Europees Octrooiverdrag.
2. De door derden verkregen rechten op de in het eerste lid bedoelde Europese octrooiaanvraag blijven gelden ten aanzien van het Gemeenschapsoctrooi dat op deze aanvraag is verleend.

HOOFDSTUK V

GEDWONGEN LICENTIES OP HET GEMEENSCHAPSOCTROOI*Artikel 46***Gedwongen licenties**

1. De bepalingen van de wetgeving van een Verdragsluitende Staat, die voorzien in de verlening van gedwongen licenties op nationale octrooiën, zijn van toepassing op Gemeenschapsoctrooiën. De omvang en de rechtsgevolgen van op Gemeenschapsoctrooiën verleende gedwongen licenties zijn beperkt tot het grondgebied van de betrokken Staat; artikel 32 is niet van toepassing.

2. De Verdragsluitende Staten moeten althans wat de vergoeding uit hoofde van een gedwongen licentie betreft voorzien in de mogelijkheid van uiteindelijk beroep op een rechterlijke instantie.

3. De nationale overheidsinstanties stellen het Europees Octrooibureau zoveel mogelijk in kennis van op Gemeenschapsoctrooien verleende gedwongen licenties.

4. Voor de toepassing van dit Verdrag omvat de term „gedwongen licentie” mede ambtshalve verleende licenties en elk recht tot toepassing van een geoctrooieerde uitvinding in het algemeen belang.

Artikel 47

Gedwongen licenties wegens niet of onvoldoende toepassing

Gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi wegens niet of onvoldoende toepassing kunnen niet worden verleend, indien het voortbrengsel dat door

het octrooi is beschermd en in een Verdragsluitende Staat is vervaardigd, op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Staat waarvoor zulk een licentie is gevraagd, in voldoende hoeveelheid in het verkeer wordt gebracht om aan de behoeften op het grondgebied van laatstgenoemde Staat te voldoen. Deze bepaling is niet van toepassing op gedwongen licenties die in het algemeen belang worden verleend.

Artikel 48

Gedwongen licenties ten behoeve van afhankelijke octrooien

De bepalingen van de wetgeving van een Verdragsluitende Staat, die voorzien in de verlening van gedwongen licenties op oudere octrooien ten behoeve van jongere, afhankelijke octrooien, zijn tevens van toepassing op de verhouding tussen Gemeenschapsoctrooien en nationale octrooien, alsmede op de verhouding tussen Gemeenschapsoctrooien onderling.

DERDE DEEL

INSTANDHOUDING, EINDE, BEPERKING EN NIETIGHEID VAN HET GEMEENSCHAPSOCTROOI

HOOFDSTUK I

INSTANDHOUDING EN EINDE

Artikel 49

Jaartaksen

1. Voor Gemeenschapsoctrooien moeten aan het Europees Octrooibureau jaartaksen worden betaald, overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement. Deze taksen moeten worden betaald voor de jaren volgend op het jaar bedoeld in artikel 86, vierde lid, van het Europees Octrooiverdrag; evenwel behoeft geen taks te worden betaald voor de eerste twee jaren na de datum van indiening van de aanvraag.

2. Indien een jaartaks niet op de vervaldatum is betaald, kan deze taks nog rechtsgeldig worden betaald binnen zes maanden na de vervaldag, mits gelijktijdig een toeslag wordt betaald.

3. Indien een jaartaks voor een Gemeenschapsoctrooi vervalt binnen twee maanden nadat de verlening van het Europees octrooi is bekendgemaakt, wordt deze jaartaks geacht rechtsgeldig te zijn be-

taald als hij binnen die termijn is betaald. In dit geval behoeft geen toeslag te worden betaald.

Artikel 50

Afstand

1. Van een Gemeenschapsoctrooi kan slechts in zijn geheel afstand worden gedaan.

2. Afstand dient te geschieden door een schriftelijke verklaring van de octrooihouder aan het Europees Octrooibureau. De afstand wordt eerst van kracht na inschrijving in het Register van Gemeenschapsoctrooien.

3. De afstand wordt slechts in het Register van Gemeenschapsoctrooien ingeschreven met toestemming van degene die een in dit register ingeschreven zakelijk recht heeft of op wiens naam een inschrijving overeenkomstig artikel 27, vierde lid, eerste zin, is verricht. Indien een licentie in genoemd register is ingeschreven, wordt de afstand eerst ingeschreven indien de octrooihouder aantoont dat hij vooraf de licentiehouders in kennis heeft gesteld van zijn voornemen afstand te doen; de inschrijving van de afstand geschiedt na het verstrijken van de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn.

*Artikel 51***Einde**

1. Een Gemeenschapsoctrooi eindigt:
 - a) door het verstrijken van de termijn genoemd in artikel 63 van het Europees Octrooiverdrag;
 - b) doordat de octrooihouder afstand doet overeenkomstig artikel 50 van het onderhavige Verdrag;
 - c) indien een jaartaks en de eventuele toeslag niet tijdig zijn betaald.
2. Het Gemeenschapsoctrooi eindigt op de in artikel 54, vierde lid, bedoelde dag, voor zover het niet in stand is gebleven.
3. Het eindigen van het Gemeenschapsoctrooi wegens niet-tijdige betaling van een jaartaks en van de eventuele toeslag wordt geacht te hebben plaatsgevonden op de vervaldatum van de jaartaks.
4. Over het eindigen van het Gemeenschapsoctrooi beslist zo nodig de afdeling voor de administratie van octrooien of, indien er over dit octrooi een procedure bij een nietigheidsafdeling of een nietigheidskamer aanhangig is, deze afdeling of kamer.

HOOFDSTUK II

BEPERKINGSPROCEDURE

*Artikel 52***Verzoek tot beperking**

1. Op verzoek van de octrooihouder kan een Gemeenschapsoctrooi worden beperkt in de vorm van een wijziging van de conclusies, beschrijving of tekeningen. Voor een of meer Verdragsluitende Staten kan een beperking slechts in het in artikel 37, eerste lid, bedoelde geval worden gevraagd.
2. Het verzoek kan niet worden ingediend zolang er oppositie kan worden ingesteld of zolang er een oppositieprocedure of een nietigheidsprocedure aanhangig is.
3. Het verzoek moet schriftelijk bij het Europees Octrooibureau worden ingediend. Het wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de beperkingstaks.
4. Het bepaalde in artikel 50, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de indiening van het verzoek tot beperking.

5. Indien tijdens een beperkingsprocedure een verzoek tot nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi wordt ingediend, schorst de nietigheidsafdeling de beperkingsprocedure, totdat een beslissing op het verzoek tot nietigverklaring in kracht van gewijsde is gegaan.

*Artikel 53***Behandeling van het verzoek**

1. De nietigheidsafdeling onderzoekt of de in artikel 57, eerste lid, sub a) tot en met sub d), genoemde nietigheidsgronden het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi in de gewijzigde vorm in de weg staan.
2. Tijdens de behandeling van het verzoek, die moet plaatsvinden overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, verzoekt de nietigheidsafdeling zo dikwijls als nodig de octrooihouder, binnen een door haar te stellen termijn te antwoorden op kennisgevingen die zij tot hem heeft gericht.
3. Indien de octrooihouder binnen de gestelde termijn geen gehoor geeft aan een verzoek dat de nietigheidsafdeling overeenkomstig het tweede lid tot hem heeft gericht, wordt het verzoek tot beperking als ingetrokken beschouwd.

*Artikel 54***Afwijzing van het verzoek, of beperking van het Gemeenschapsoctrooi**

1. Indien de nietigheidsafdeling naar aanleiding van het in artikel 53 bedoelde onderzoek de wijzigingen niet aanvaardbaar acht, wijst zij het verzoek af.
2. Indien de nietigheidsafdeling van mening is dat, gelet op de wijzigingen die de octrooihouder tijdens de beperkingsprocedure heeft aangebracht, de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden zich niet verzetten tegen het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi, besluit zij het octrooi dienovereenkomstig te beperken, mits:
 - a) overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement is vastgesteld dat de octrooihouder instemt met de door de nietigheidsafdeling voorgestelde tekst van het te beperken octrooi,
 - b) een vertaling van de gewijzigde conclusies in een van de officiële talen van elk van de Verdragsluitende Staten die niet als een officiële taal de procestaal hebben, is ingediend binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn, en
 - c) de taks voor het drukken van een nieuw octrooi-schrift is betaald binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn.

3. Wanneer een vertaling niet tijdig is ingediend of de taks voor het drukken van een nieuw octrooi-schrift niet tijdig is betaald, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken, tenzij binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde extra termijn deze handelingen alsnog worden verricht en een toeslag wordt betaald.

4. Het besluit tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi treedt eerst in werking op de dag waarop de vermelding van dit besluit is opgenomen in het Blad van Gemeenschapsoctrooiën.

Artikel 55

Publikatie van een nieuw octrooi-schrift na de beperkingsprocedure

Nadat het Gemeenschapsoctrooi krachtens artikel 54, tweede lid, is beperkt, publiceert het Europees Octrooibureau, tegelijk met de vermelding van het besluit tot beperking, een nieuw octrooi-schrift van het Gemeenschapsoctrooi, dat in gewijzigde vorm de beschrijving, de conclusies en eventueel de tekeningen bevat.

HOOFDSTUK III

NIETIGHEIDSPROCEDURE

Artikel 56

Verzoek tot nietigheidsverklaring

1. Een ieder kan bij het Europees Octrooibureau een verzoek tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi indienen; in het geval bedoeld in artikel 57, eerste lid, sub e), kan het verzoek echter slechts worden ingediend door de persoon die het recht heeft als enige houder, of door de personen gezamenlijk die het recht hebben als medehouders van het octrooi overeenkomstig artikel 27 te worden ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoctrooiën.

2. In de gevallen bedoeld in artikel 57, eerste lid, sub a) tot en met sub d), kan het verzoek niet worden ingediend zolang er oppositie kan worden ingesteld of een oppositieprocedure aanhangig is.

3. Het verzoek kan ook worden ingediend nadat het Gemeenschapsoctrooi is geëindigd.

4. Het verzoek moet schriftelijk worden ingediend en met redenen zijn omkleed. Het wordt eerst geacht te zijn ingediend na betaling van de nietigheidstaks.

5. De verzoeker is evenals de octrooihouder partij in de nietigheidsprocedure.

6. Indien de verzoeker geen woonplaats of zetel heeft op het grondgebied van een van de Verdragsluitende Staten, moet hij op vordering van de octrooihouder zekerheid stellen voor de proceskosten. De nietigheidsafdeling stelt naar billijkheid het bedrag van de zekerheid vast en bepaalt de termijn binnen welke deze moet worden gesteld. Indien de zekerheid niet binnen de bepaalde termijn is gesteld, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 57

Nietigheidsgronden

1. Een verzoek tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi kan slechts op de volgende gronden berusten:

- a) het onderwerp van het octrooi is niet octrooieerbaar ingevolge de artikelen 52 tot en met 57 van het Europees Octrooi-overdrag;
- b) het octrooi-schrift bevat niet een beschrijving van de uitvinding, die zodanig duidelijk en volledig is dat een deskundige deze uitvinding kan toepassen;
- c) het onderwerp van het octrooi wordt niet gedekt door de inhoud van de Europese octrooiaanvraag zoals die is ingediend, of door de inhoud van de oorspronkelijke aanvraag zoals die is ingediend indien het octrooi is verleend op een afgesplitste Europese aanvraag of op een nieuwe Europese octrooiaanvraag die is ingediend overeenkomstig artikel 61 van het Europees Octrooi-overdrag;
- d) de beschermingsomvang van het octrooi is uitgebreid;
- e) de octrooihouder is, krachtens een beslissing die in alle Verdragsluitende Staten moet worden erkend, niet de rechthebbende op het octrooi volgens artikel 60, eerste lid, van het Europees Octrooi-overdrag;
- f) het onderwerp van het octrooi is op grond van artikel 37, eerste lid, niet octrooieerbaar.

2. Indien de nietigheidsgronden het octrooi slechts gedeeltelijk aantasten, wordt de nietigheid zodanig uitgesproken dat het octrooi dienovereenkomstig wordt beperkt. De beperking kan geschieden in de vorm van een wijziging van de conclusies, van de beschrijving of van de tekeningen.

3. In het in het eerste lid, sub f), bedoelde geval wordt de nietigheid slechts uitgesproken voor de Verdragsluitende Staat waar de nationale octrooiaanvraag of het nationale octrooi voor het publiek toegankelijk is geworden.

*Artikel 58***Behandeling van het verzoek**

1. Indien de verzoeker tot nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi ontvankelijk is, onderzoekt de nietigheidsafdeling of de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden het in stand blijven van het octrooi in de weg staan.

2. Tijdens de behandeling van het verzoek, die plaatsvindt overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement, verzoekt de nietigheidsafdeling zo dikwijls als nodig partijen binnen een door deze afdeling te stellen termijn te antwoorden op kennisgevingen die zij tot hen heeft gericht of op mededelingen van andere partijen.

*Artikel 59***Nietigverklaring of instandhouding van het octrooi**

1. Indien de nietigheidsafdeling van oordeel is dat de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden zich verzetten tegen het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi, verklaart zij het octrooi nietig.

2. Indien de nietigheidsafdeling van oordeel is dat geen van de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden zich verzet tegen het ongewijzigd in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi, verwerpt zij het verzoek tot nietigverklaring.

3. Indien de nietigheidsafdeling van oordeel is dat, gelet op de wijzigingen die de octrooihouder tijdens de nietigheidsprocedure heeft aangebracht, de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden zich niet verzetten tegen het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi, besluit zij het octrooi in de gewijzigde vorm in stand te houden, mits:

- a) overeenkomstig de bepalingen van het Uitvoeringsreglement is vastgesteld dat de octrooihouder instemt met de door de nietigheidsafdeling voorgestelde tekst van het in stand te houden octrooi,
- b) een vertaling van de gewijzigde conclusies in een van de officiële talen van elk van de Verdragsluitende Staten die niet als een officiële taal de procestaal hebben, is ingediend binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn, en

c) de taks voor het drukken van een nieuw octrooi-schrift is betaald binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn.

4. Indien een vertaling niet tijdig is ingediend of de taks voor het drukken van een nieuw octrooi-schrift niet tijdig is betaald, wordt het octrooi nietig verklaard, tenzij binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde extra termijn deze handelingen alsnog worden verricht en een toeslag wordt betaald.

*Artikel 60***Publikatie van een nieuw octrooi-schrift na de nietigheidsprocedure**

Nadat het Gemeenschapsoctrooi krachtens artikel 59, derde lid, is gewijzigd, publiceert het Europees Octrooibureau, tegelijk met de vermelding van de beslissing op het verzoek tot nietigverklaring, een nieuw octrooi-schrift van het Gemeenschapsoctrooi, dat in gewijzigde vorm de beschrijving, de conclusies en eventueel de tekeningen bevat.

*Artikel 61***Kosten**

1. Elke bij de nietigheidsprocedure betrokken partij draagt de door haar gemaakte kosten, behalve indien de nietigheidsafdeling of de nietigheidskamer, overeenkomstig het Uitvoeringsreglement en op gronden van billijkheid, besluit tot een andere verdeling van de door een mondelinge procedure of een bewijslevering veroorzaakte kosten. Op verzoek kan een beslissing over de verdeling van de kosten ook worden genomen indien het verzoek tot nietigverklaring is ingetrokken of indien het Gemeenschapsoctrooi is geëindigd.

2. Op verzoek stelt de griffie van de nietigheidsafdeling het bedrag vast van de kosten die krachtens een beslissing omtrent de kostenverdeling moeten worden vergoed. Het bedrag van de kosten zoals dat door de griffie is vastgesteld, kan op een verzoek, ingediend binnen de in het Uitvoeringsreglement vastgestelde termijn, door een beslissing van de nietigheidsafdeling worden gewijzigd.

3. Artikel 104, derde lid, van het Europees Octrooiverdrag is van overeenkomstige toepassing.

VIERDE DEEL

BEROEPSPROCEDURE

*Artikel 62***Beroep**

1. Tegen de beslissingen van een nietigheidsafdeling of van de afdeling voor de administratie van octrooien kan beroep worden ingesteld.

2. De artikelen 106 tot en met 111 van het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing op de beroepsprocedure.

*Artikel 63***Beroep in cassatie**

1. Tegen beslissingen in beroep van een nietigheidskamer kan beroep in cassatie worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Het beroep in cassatie heeft schorsende werking.

2. Beroep in cassatie kan worden ingesteld wegens schending van wezenlijke vormvoorschriften en wegens schending van dit Verdrag of van enige uitvoeringsregeling daarvan, voor zover deze regeling niet tot het nationaal recht behoort. Het Hof van Justitie onderzoekt niet de feiten zoals vastgesteld in de beslissing van de nietigheidskamer.

3. Beroep in cassatie kan worden ingesteld door partijen in de procedure voor een nietigheidskamer, voor zover zij door de beslissing van deze kamer in het ongelijk zijn gesteld.

4. Beroep in cassatie moet bij het Hof van Justitie worden ingesteld binnen twee maanden na kennisgeving van de beslissing van de nietigheidskamer.

5. Beroep in cassatie kan ook worden ingesteld nadat het Gemeenschapsoctrooi is geëindigd.

6. Indien het Hof van Justitie de zaak voor verdere afdoening terugwijst naar de nietigheidskamer, is deze gebonden aan de beoordeling van de rechtsvragen door het Hof, voor zover de feiten dezelfde zijn.

VIJFDE DEEL

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

*Artikel 64***Algemene bepalingen betreffende de procedure en vertegenwoordiging**

1. De bepalingen van de hoofdstukken I en III van het Zevende Deel van het Europees Octrooiverdrag, met uitzondering van de artikelen 121 en 124, zijn voor wat het onderhavige Verdrag betreft, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- a) artikel 114, eerste lid, slechts van toepassing is op de nietigheidsafdelingen en de nietigheidskamers;
- b) artikel 116, tweede en derde lid, slechts van toepassing is op de afdeling voor de administratie van octrooien en artikel 116, vierde lid, slechts op de nietigheidsafdelingen en de nietigheidskamers;
- c) artikel 122 ook van toepassing is op alle andere partijen in procedures voor de bijzondere organen;

d) artikel 123, derde lid, van toepassing is op beperkingsprocedures en nietigheidsprocedures;

e) onder „Verdragsluitende Staten” de Staten worden verstaan, die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.

2. Niettegenstaande het in het eerste lid, sub e), bepaalde, is degene die bij het Europees Octrooibureau is ingeschreven in de lijst van erkende gemachtigden en niet de nationaliteit bezit van een van de Staten die partij zijn bij het onderhavige Verdrag, noch kantoor houdt of werkzaam is op het grondgebied van een van die Staten, bevoegd als erkend gemachtigde voor een partij in een procedure inzake een Gemeenschapsoctrooi voor de bijzondere organen op te treden, mits:

- a) hij volgens het Europees Octrooiregister als laatste gemachtigd was als erkend gemachtigde voor die partij of haar rechtsvoorganger op te treden in een in het Europees Octrooiverdrag vastgestel-

de procedure inzake dat Gemeenschapsoctrooi of inzake de Europese octrooiaanvraag die tot verlening daarvan heeft geleid, en

- b) de Staat waarvan hij de nationaliteit bezit of op welks grondgebied hij kantoor houdt of werkzaam is, ten aanzien van de vertegenwoordiging bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van deze Staat, bepalingen toepast die beantwoorden aan de eisen van wederkerigheid die door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur kunnen worden gesteld.

Artikel 65

Register van Gemeenschapsoctrooien

Bij het Europees Octrooibureau wordt een register, genaamd „Register van Gemeenschapsoctrooien” gehouden, waarin alle gegevens worden aangetekend, waarvan dit Verdrag de inschrijving voorschrijft. Het Register is openbaar.

Artikel 66

Blad van Gemeenschapsoctrooien

Het Europees Octrooibureau geeft regelmatig een blad, genaamd „Blad van Gemeenschapsoctrooien” uit, dat de inschrijvingen in het Register van Gemeenschapsoctrooien bevat, alsmede alle andere gegevens waarvan dit Verdrag publicatie voorschrijft.

Artikel 67

Voorlichting van het publiek en officiële instanties

De artikelen 128, vierde lid, en 130 tot en met 132 van het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing, waarbij onder „Verdragsluitende Staten” de Staten worden verstaan, die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.

ZESDE DEEL

BEVOEGDHEID EN PROCEDURE INZAKE RECHTSVORDERINGEN BETREFFENDE GEMEENSCHAPSOCTROOIE

HOOFDSTUK I

BEVOEGDHEID EN EXECUTIE

Artikel 68

Algemene bepalingen

Tenzij anders bepaald in het onderhavige Verdrag, zijn de bepalingen van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend te Brussel op 27 september 1968, hierna genoemd „Bevoegdheids- en Executieverdrag”, van toepassing op rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooien en op beslissingen op deze rechtsvorderingen.

Artikel 69

Bevoegdheid van nationale rechterlijke instanties inzake rechtsvorderingen betreffende Gemeenschaps- octrooien

1. Rechtsvorderingen betreffende inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de verweerder woonplaats heeft, of bij gebreke daarvan een vestiging. Indien de

verweerder noch woonplaats noch een vestiging in een van de Verdragsluitende Staten heeft, worden deze rechtsvorderingen, in afwijking van artikel 4 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, ingesteld bij de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de eiser zijn woonplaats heeft, of bij gebreke daarvan een vestiging. Indien noch verweerder noch eiser woonplaats of een vestiging in een van de Verdragsluitende Staten heeft, worden deze rechtsvorderingen ingesteld bij de rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland. De rechterlijke instantie waarbij een rechtsvordering is ingesteld, is bevoegd kennis te nemen van inbreukmakende handelingen, verricht op het grondgebied van elk van de Verdragsluitende Staten.

2. Rechtsvorderingen betreffende inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi kunnen ook worden ingesteld bij een rechterlijke instantie van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan een inbreukmakende handeling is verricht. De desbetreffende rechterlijke instantie is slechts bevoegd kennis te nemen van inbreukmakende handelingen, verricht op het grondgebied van die Staat.

3. Het bepaalde in artikel 5, sub 3° en sub 4°, van het Bevoegdheids- en Executieverdrag is niet van toepassing op rechtsvorderingen betreffende inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi.

4. Zonder inachtneming van de woonplaats zijn uitsluitend bevoegd de volgende rechterlijke instanties:

- a) inzake gedwongen licenties op Gemeenschapsoctrooien, de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat waarvan de nationale wetgeving op zulke licenties van toepassing is;
- b) inzake rechtsvorderingen betreffende het recht op octrooi, waar werkgevers en werknemers tegenover elkaar staan, de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat, waarvan overeenkomstig artikel 60, eerste lid, tweede zin, van het Europees Octrooiverdrag de wetgeving het recht op een Europees octrooi bepaalt. Een bevoegdheids-overeenkomst is slechts geldig voor zover zij toelaatbaar is volgens de nationale wetgeving betreffende arbeidsovereenkomsten.

5. Voor de toepassing van het onderhavige artikel wordt de woonplaats van een partij vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en 53 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag.

Artikel 70

Aanvullende bepalingen inzake bevoegdheid

1. In de Verdragsluitende Staat waar de rechterlijke instanties volgens het bepaalde in de artikelen 68 en 69 bevoegd zijn, worden rechtsvorderingen ingesteld bij de rechterlijke instanties die absoluut en relatief bevoegd zouden zijn indien het rechtsvorderingen inzake een in die Staat verleend nationaal octrooi zou betreffen.
2. De artikelen 68 en 69 zijn van toepassing op rechtsvorderingen inzake Europese octrooiaanvragen waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, voor zover geen aanspraak wordt gemaakt op het recht tot verkrijging van een Europees octrooi.
3. Indien op grond van de artikelen 68 en 69 en van het eerste en het tweede lid van het onderhavige artikel geen rechterlijke instantie bevoegd is inzake een rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsoctrooi, kan deze rechtsvordering worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 71

Aanvullende bepalingen inzake erkenning en tenuitvoerlegging

1. Artikel 27, sub 3° en sub 4°, van het Bevoegdheids- en Executieverdrag is niet van toepassing op beslissingen inzake het recht op een Gemeenschapsoctrooi.
2. In geval van strijdige beslissingen inzake het recht op een Gemeenschapsoctrooi, gegeven tussen

dezelfde partijen wordt slechts de beslissing erkend van de rechterlijke instantie waarbij de zaak het eerst aanhangig is gemaakt. Geen van de partijen kan zich beroepen op een andere beslissing, zelfs niet in de Verdragsluitende Staat waar deze beslissing is gegeven.

Artikel 72

Nationale autoriteiten

Ten aanzien van rechtsvorderingen betreffende het recht op een Gemeenschapsoctrooi of betreffende gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi, worden onder „rechterlijke instanties” in dit Verdrag en onder „gerechten” in het Bevoegdheids- en Executieverdrag ook verstaan de bevoegde autoriteiten die krachtens de wetgeving van een Verdragsluitende Staat bevoegd zijn uitspraak te doen ten aanzien van zulke rechtsvorderingen betreffende nationale octrooien die in de desbetreffende Staat zijn verleend. De Verdragsluitende Staten delen het Europees Octrooibureau mede aan welke autoriteit een zodanige bevoegdheid is verleend; het Europees Octrooibureau stelt de andere Verdragsluitende Staten daarvan in kennis.

Artikel 73

Prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

1. In procedures die voor een nationale rechterlijke instantie aanhangig zijn gemaakt en betrekking hebben op Gemeenschapsoctrooien, is het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen:
 - a) over de uitlegging van dit Verdrag, en van de bepalingen van het Europees Octrooiverdrag, die ingevolge artikel 2, derde lid, op alle Gemeenschapsoctrooien dwingend van toepassing zijn;
 - b) over de geldigheid en de uitlegging van bepalingen die ter uitvoering van het onderhavige Verdrag zijn vastgesteld, voor zover het geen bepalingen van nationaal recht zijn.
2. Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen voor een nationale rechterlijke instantie, kan deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het doen van een uitspraak, deze vraag aan het Hof van Justitie ter beslissing voorleggen.
3. Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen in een zaak aanhangig bij een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, is deze instantie gehouden zich tot het Hof van Justitie te wenden.

HOOFDSTUK II

PROCEDURE

*Artikel 74***Procedureregels**

Tenzij dit Verdrag anders bepaalt, zijn de rechtsvorderingen bedoeld in de artikelen 68, 69 en 70 onderworpen aan de procedureregels van het nationaal recht, die van toepassing zijn op gelijksoortige rechtsvorderingen inzake nationale octrooien.

*Artikel 75***Bewijslast**

1. Indien een Gemeenschapsoctrooi betrekking heeft op een werkwijze tot vervaardiging van een nieuw voortbrengsel, wordt zulk een voortbrengsel dat door een ander dan de octrooihouder is vervaardigd, behoudens tegenbewijs, geacht met toepassing van de geoctrooieerde werkwijze te zijn vervaardigd.
2. Bij het leveren van tegenbewijs wordt rekening gehouden met het gerechtvaardigd belang dat de verweerder heeft bij de bescherming van zijn fabricage- en bedrijfsgeheimen.

*Artikel 76***Verplichting van de nationale rechterlijke instantie**

De nationale rechterlijke instantie waarbij een rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsoctrooi wordt ingesteld, moet dat octrooi als geldig beschouwen.

*Artikel 77***Schorsing van de procedure**

1. Indien de beslissing van een nationale rechterlijke instantie op een rechtsvordering betreffende een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, afhankelijk is van de octrooieerbaarheid van de uitvinding, kan deze beslissing eerst worden gegeven nadat het Europees Octrooibureau het Europees octrooi heeft verleend of de aanvraag heeft afgewezen. Nadat het Europees octrooi is verleend, is het tweede lid van toepassing.
2. Indien oppositie is ingesteld of indien een verzoek tot beperking of nietigverklaring van een Ge-

meenschapsoctrooi is ingediend, kan de nationale rechterlijke instantie op verzoek van een van de partijen en na de andere partijen te hebben gehoord, een procedure betreffende het Gemeenschapsoctrooi schorsen, voor zover haar beslissing afhankelijk is van de geldigheid van het octrooi. Op verzoek van een van de partijen doet de rechterlijke instantie zich de stukken van de oppositie-, beperkings- of nietigheidsprocedure voorleggen met het oog op de beslissing over het verzoek tot schorsing.

*Artikel 78***Advies over de beschermingsomvang**

1. Indien in een inbreukprocedure de nationale rechterlijke instantie die bevoegd is zich in verband met de beweerde inbreuk uit te spreken over de beschermingsomvang van het Gemeenschapsoctrooi, overeenkomstig artikel 77, tweede lid, de procedure schorst, brengt het Europees Octrooibureau, zo het heeft besloten het octrooi in stand te houden, advies uit over de beschermingsomvang van het octrooi.
2. In andere dan de in artikel 77, tweede lid, bedoelde gevallen kan een nationale rechterlijke instantie waarbij een rechtsvordering inzake inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi is ingesteld, alvorens te beslissen ambtshalve, of op verzoek van een van de partijen en na de andere partijen te hebben gehoord, advies van het Europees Octrooibureau inwinnen over de beschermingsomvang van het octrooi.
3. In dit advies, dat tegen betaling van een passende taks door een nietigheidskamer wordt uitgebracht, wordt in aanmerking genomen het voortbrengsel dat of de werkwijze die, naar de bevindingen van de nationale rechterlijke instantie, beweerd wordt inbreuk te maken op het octrooi. Dit advies bindt de nationale rechterlijke instantie niet. Artikel 116, eerste lid, van het Europees Octrooioverdrag is van toepassing.
4. Ten einde het advies van het Europees Octrooibureau te verkrijgen, doet de nationale rechterlijke instantie het Bureau in een van zijn drie officiële talen haar bevindingen, haar vragen en eventueel elk stuk dat zij daarbij wil voegen, toekomen.

*Artikel 79***Strafrechtelijke sancties op inbreuk**

In geval van inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi zijn de nationale strafbepalingen ten aanzien van inbreuk van toepassing, voor zover het handelingen betreft, die strafbaar zouden zijn indien zij inbreuk zouden maken op een nationaal octrooi.

ZEVENDE DEEL

GEVOLGEN VOOR HET NATIONALE RECHT

*Artikel 80***Verbod van dubbele bescherming**

1. Voor zover een in een Verdragsluitende Staat verleend nationaal octrooi betrekking heeft op een uitvinding waarvoor aan dezelfde uitvinder of aan zijn rechtverkrijgende een Gemeenschapsoctrooi is verleend met dezelfde aanvraagdatum of, indien voorrang is ingeroepen, met dezelfde voorrangsdatum, heeft dit nationaal octrooi, voor zover het dezelfde uitvinding als het Gemeenschapsoctrooi beschermt, geen rechtsgevolgen meer vanaf de datum waarop:

- a) de voor het instellen van oppositie tegen het Gemeenschapsoctrooi vastgestelde termijn is verstreken zonder dat oppositie is ingesteld;
- b) de oppositieprocedure is afgesloten, waarbij het Gemeenschapsoctrooi in stand is gebleven, of
- c) het nationaal octrooi is verleend indien deze datum ligt na de datum bedoeld sub a) of sub b), al naar het geval.

2. Het einde of de nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi op een later tijdstip laat het bepaalde in het eerste lid onverlet.

3. Elke Verdragsluitende Staat kan de procedure vaststellen volgens welke wordt geconstateerd of, en zo ja in hoeverre, het nationaal octrooi geen rechtsgevolgen meer heeft. Deze Staat kan bovendien bepalen dat het nationaal octrooi van de aanvang af geen rechtsgevolgen heeft gehad.

4. Tot de in het eerste lid bedoelde datum bestaat er dubbele bescherming door een Gemeenschapsoctrooi of een Europese octrooiaanvraag en door een nationaal octrooi of een aanvraag om een nationaal octrooi, tenzij de nationale wetgeving van een Verdragsluitende Staat anders bepaalt.

*Artikel 81***Uitputting van de uit nationale octrooien voortvloeiende rechten**

1. De rechten voortvloeiend uit een nationaal octrooi in een Verdragsluitende Staat, strekken zich niet uit tot handelingen die een door dit octrooi beschermd voortbrengsel betreffen en op het grondgebied van die Staat worden verricht, nadat dit voortbrengsel door de octrooihouder of met zijn uitdruk-

kelijke toestemming in een van de Verdragsluitende Staten in het verkeer is gebracht, tenzij er redenen bestaan die het volgens de regels van het Gemeenschapsrecht rechtvaardigen dat de uit het octrooi voortvloeiende rechten zich tot die handelingen uitstrekken.

2. Het eerste lid is ook van toepassing op een voortbrengsel dat in het verkeer is gebracht door de houder van een in een andere Verdragsluitende Staat voor dezelfde uitvinding verleend nationaal octrooi, indien er tussen deze houder en de houder van het in het eerste lid bedoelde octrooi economische banden bestaan. In de zin van het onderhavige lid worden er tussen twee personen economische banden geacht te bestaan als de ene op de andere, direct of indirect, wat de exploitatie van een octrooi betreft, een beslissende invloed kan uitoefenen, of als een derde zulk een invloed op beiden kan uitoefenen.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien het voortbrengsel onder een gedwongen licentie in het verkeer is gebracht.

*Artikel 82***Gedwongen licenties op een nationaal octrooi**

Artikel 47 is van overeenkomstige toepassing op de verlening van gedwongen licenties wegens niet of onvoldoende exploitatie van een nationaal octrooi.

*Artikel 83***Rechtsgevolgen van niet gepubliceerde nationale octrooiaanvragen en octrooien**

1. Indien het bepaalde in artikel 37, tweede lid, van toepassing is, heeft het Gemeenschapsoctrooi geen rechtsgevolgen in de desbetreffende Verdragsluitende Staat voor zover het dezelfde uitvinding beschermt als de nationale octrooiaanvraag of het nationaal octrooi.

2. De vaststelling dat op grond van het bepaalde in het eerste lid een Gemeenschapsoctrooi in deze Verdragsluitende Staat geen rechtsgevolgen heeft, geschiedt in deze Staat volgens de procedure die zou zijn gevolgd voor het nietig en zonder rechtsgevolgen verklaren van het Gemeenschapsoctrooi indien dit een nationaal octrooi was geweest.

*Artikel 84***Nationale gebruiksmodellen en gebruikscertificaten**

1. De artikelen 37, 80 en 81 zijn van overeenkomstige toepassing op gebruiksmodellen en op gebruikscertificaten, alsmede op aanvragen daarvoor, in de Verdragsluitende Staten waarvan de wetgeving in deze vormen van bescherming voorziet.

2. Indien de wetgeving van een Verdragsluitende Staat bepaalt dat de uit een octrooi voortvloeiende rechten niet kunnen worden uitgeoefend zolang er een gebruiksmodel bestaat, waarvan de indieningsdatum of, indien voorrang is ingeroepen, de voorrangsdatum eerder is dan die van het octrooi, is die bepaling ondanks het gestelde in het eerste lid, ook van toepassing op het Gemeenschapsoctrooi in die Staat.

ACHTSTE DEEL

OVERGANGSBEPALINGEN

*Artikel 85***Toepassing van het Bevoegdheids- en Executieverdrag**

De bepalingen van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, die krachtens de voorgaande artikelen van toepassing zijn, worden ten aanzien van een Verdragsluitende Staat waarvoor dat Verdrag nog niet in werking is getreden, eerst van kracht wanneer het voor deze Staat in werking treedt.

pese octrooien, met dien verstande dat in de artikelen 80 en 84 in plaats van „Gemeenschapsoctrooi”, en in de artikelen 81 en 82 in plaats van „nationaal octrooi”, moet worden gelezen „Europees octrooi”.

4. De Raad van de Europese Gemeenschappen kan, op voorstel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen of van een Verdragsluitende Staat, besluiten de in het eerste lid bedoelde overgangsperiode te beëindigen.

5. Het in het vierde lid bedoelde besluit wordt genomen

a) tijdens de eerste tien jaar na de dag van inwerkingtreding van dit Verdrag met eenparigheid van stemmen;

b) na deze termijn met gekwalificeerde meerderheid van stemmen. Deze meerderheid is die bedoeld in artikel 148, tweede lid, tweede alinea, tweede geval, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

*Artikel 86***Keuze tussen Gemeenschapsoctrooi en Europees octrooi**

1. Behoudens het bepaalde in het derde lid is dit Verdrag niet van toepassing op Europese octrooiaanvragen die gedurende een overgangsperiode worden ingediend, noch op de daarop verleende Europese octrooien, indien het verzoek om verlening een verklaring bevat dat de aanvrager geen Gemeenschapsoctrooi wenst te verkrijgen. Deze verklaring kan niet worden herroepen.

2. Artikel 54, derde en vierde lid, van het Europees Octrooioverdrag is van toepassing op een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen of op een Gemeenschapsoctrooi, indien de aanvraag of het octrooi een latere indienings- of aanvraagdatum dan wel, indien voorrang is ingeroepen, een latere voorrangsdatum heeft dan een Europese octrooiaanvraag waarin een of meer Verdragsluitende Staten zijn aangewezen. Indien een Gemeenschapsoctrooi om deze reden wordt beperkt of nietig verklaard, wordt de beperking of de nietigverklaring slechts uitgesproken voor de Verdragsluitende Staten die in de gepubliceerde eerdere Europese octrooiaanvraag zijn aangewezen.

3. De artikelen 80 tot en met 82 en artikel 84 zijn van toepassing op de in het eerste lid bedoelde Euro-

*Artikel 87***Latere keuze van een Gemeenschapsoctrooi**

De bepalingen van dit Verdrag zijn van toepassing op een Europees octrooi, verleend op een Europese octrooiaanvraag waarin alle Verdragsluitende Staten zijn aangewezen en die is ingediend voor de inwerkingtreding van dit Verdrag, mits voor het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 97, tweede lid, sub b), van het Europees Octrooioverdrag de aanvrager bij het Europees Octrooibureau een schriftelijke verklaring indient dat hij een Gemeenschapsoctrooi wenst te verkrijgen.

*Artikel 88***Voorbehoud betreffende de vertaling van het octrooi-schrift van het Gemeenschapsoctrooi**

1. Elke Verdragsluitende Staat kan, niettegenstaande het bepaalde in artikel 14, negende lid, bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, verklaren dat hij zich het recht voorbehoudt om te bepalen dat, indien het octrooi-schrift van een Gemeenschapsoctrooi niet is gepubliceerd in een van de officiële talen van die Staat, de octrooihouder, met inachtneming van het in de volgende leden bepaalde, de uit dat octrooi voortvloeiende rechten in die Staat eerst kan uitoefenen nadat hij van het octrooi-schrift, met uitzondering van de conclusies, een vertaling in een van de officiële talen van die Staat bij het Europees Octrooibureau heeft ingediend.
2. Indien de vertaling wordt ingediend binnen drie maanden na de datum van publikatie van de verlening van het octrooi, kan de octrooihouder van die datum af de uit dit octrooi voortvloeiende rechten uitoefenen.
3. Indien de vertaling wordt ingediend na het verstrijken van de in het tweede lid genoemde termijn, kan de octrooihouder de uit het octrooi voortvloeiende rechten uitoefenen van de dag af waarop de vertaling is ingediend. Voor wat betreft toepassing van de uitvinding zonder zijn toestemming tussen de datum van publikatie van de octrooiverlening en de datum waarop de vertaling is ingediend, kan de octrooihouder, nadat hij de vertaling heeft ingediend, de uit het octrooi voortvloeiende rechten uitoefenen met dien verstande dat hij slechts een redelijke vergoeding kan eisen.
4. Indien de vertaling wordt ingediend meer dan drie jaar na afloop van de termijn genoemd in artikel 99, eerste lid, van het Europees Octrooi-verdrag, kan een ieder die tijdens de in het derde lid, tweede zin, van het onderhavige artikel bedoelde periode de uitvinding heeft toegepast of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen, de toepassing van de uitvinding op redelijke voorwaarden voortzetten.
5. Een voorbehoud dat een Verdragsluitende Staat overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, verliest zijn geldigheid indien de Raad van de Europese Gemeenschappen, op voorstel van de Commissie van de Europese Gemeenschappen of van een Verdragsluitende Staat, met eenparigheid van stemmen besluit het voorbehoud op te heffen.
6. Een Verdragsluitende Staat die een voorbehoud overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, kan dit te allen tijde intrekken. Intrekking geschiedt door kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad

van de Europese Gemeenschappen en wordt van kracht een maand na ontvangst van deze kennisgeving.

7. Het voorbehoud blijft van kracht voor Gemeenschapsoctrooiën, verleend vóór de datum waarop het voorbehoud zijn geldigheid verliest.

*Artikel 89***Voorbehoud betreffende gedwongen licenties**

1. Elke Verdragsluitende Staat kan bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging verklaren dat hij zich het recht voorbehoudt, te bepalen dat de artikelen 47 en 82 op zijn grondgebied niet van toepassing zijn op Gemeenschapsoctrooiën, noch op Europese octrooiën die voor, of nationale octrooiën die door deze Staat zijn verleend.
2. Een voorbehoud dat een Verdragsluitende Staat overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, geldt gedurende een periode van ten hoogste tien jaar na inwerkingtreding van dit Verdrag. De Raad van de Europese Gemeenschappen kan evenwel, op voorstel van een Verdragsluitende Staat, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen deze periode met ten hoogste vijf jaar verlengen voor een Verdragsluitende Staat die zulk een voorbehoud heeft gemaakt. Deze meerderheid is die bedoeld in artikel 86, vijfde lid, sub b).
3. Een overeenkomstig het eerste lid gemaakt voorbehoud geldt niet meer, nadat de gemeenschappelijke regeling voor het verlenen van gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi van kracht is geworden.
4. Een Verdragsluitende Staat die een voorbehoud overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, kan dit te allen tijde intrekken. Intrekking geschiedt door kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen en wordt van kracht een maand na ontvangst van deze kennisgeving.
5. Het voorbehoud blijft van kracht voor gedwongen licenties, verleend vóór de datum waarop het voorbehoud zijn geldigheid verliest.

*Artikel 90***Voorbehoud betreffende inbreukprocedures**

1. Elke Verdragsluitende Staat waarvan de nationale wetgeving de mogelijkheid biedt in inbreukprocedures tevens te beslissen over de geldigheid van nationale octrooiën, kan niettegenstaande het bepaalde in artikel 76 bij de ondertekening of bij de nederleg-

ging van zijn akte van bekrachtiging verklaren dat hij zich het recht voorbehoudt, te bepalen dat de rechterlijke instanties in die Staat in procedures inzake inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi, met toestemming van partijen kunnen beslissen over de rechtsgevolgen van dit Gemeenschapsoctrooi op het grondgebied van de Staat waar de rechterlijke instantie is gevestigd. Niettemin

- a) is de rechterlijke instantie, voor zover de feiten dezelfde zijn, gebonden door een eerdere beslissing van het Europees Octrooibureau betreffende de geldigheid van het Gemeenschapsoctrooi, en
- b) kan de rechterlijke instantie zich slechts beroepen op de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden en is zij gebonden door de andere bepalingen van dit Verdrag.

2. Een Gemeenschapsoctrooi heeft geen rechtsgevolgen op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat die het in het eerste lid bedoelde voorbehoud heeft gemaakt, voor zover een rechterlijke instantie in deze Staat heeft beslist dat het octrooi geen rechtsgevolgen heeft.

3. De vaststelling van de rechtsgevolgen van een Gemeenschapsoctrooi in een Verdragsluitende Staat die het in het eerste lid bedoelde voorbehoud heeft gemaakt, geschiedt volgens de procedure die zou zijn gevolgd indien het Gemeenschapsoctrooi een nationaal octrooi was geweest.

4. Een voorbehoud dat een Verdragsluitende Staat overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, geldt gedurende een periode van ten hoogste tien jaar na inwerkingtreding van dit Verdrag. De Raad van de Europese Gemeenschappen kan evenwel, op voorstel van een Verdragsluitende Staat, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen deze periode met ten hoogste vijf jaar verlengen voor een Verdragsluitende Staat die zulk een voorbehoud heeft gemaakt. Deze meerderheid is die bedoeld in artikel 86, vijfde lid, sub b).

5. Een overeenkomstig het eerste lid gemaakt voorbehoud geldt niet meer, nadat bijzondere regelingen voor geschillen over Gemeenschapsoctrooien van kracht zijn geworden.

6. Een Verdragsluitende Staat die een voorbehoud overeenkomstig het eerste lid heeft gemaakt, kan dit te allen tijde intrekken. Intrekking geschiedt door kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen en wordt van kracht een maand na ontvangst van deze kennisgeving.

7. Indien dit artikel wordt toegepast, kan de rechterlijke instantie slechts kennis nemen van inbreukmakende handelingen, verricht op het grondgebied van de Verdragsluitende Staat waar deze instantie is gevestigd. De artikelen 21 tot en met 23 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag zijn niet van toepassing.

Artikel 91

Andere overgangsbepalingen

1. De artikelen 159, 160, tweede lid, 161 en 163 van het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- a) de eerste vergadering van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur door de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen wordt bijeengeroepen,
 - b) onder „Verdragsluitende Staten” de Staten worden verstaan, die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.
2. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, sub b), is artikel 64, tweede lid, van toepassing.

NEGENDE DEEL

SLOTBEPALINGEN

Artikel 92

Uitvoeringsreglement

1. Het Uitvoeringsreglement vormt een wezenlijk bestanddeel van dit Verdrag.
2. Indien de tekst van dit Verdrag en de tekst van het Uitvoeringsreglement met elkaar in strijd zijn, geeft de tekst van het Verdrag de doorslag.

Artikel 93

Voorrang van de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap

Geen bepaling van het onderhavige Verdrag kan worden ingeroepen om toepassing van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap te beletten.

*Artikel 94***Bekrachtiging**

Dit Verdrag dient door de ondertekenende Staten te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen.

*Artikel 95***Toetreding**

1. Staten die lid worden van de Europese Economische Gemeenschap, kunnen tot dit Verdrag toetreden.
2. De akten van toetreding tot dit Verdrag worden nedergelegd bij de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De toetreding wordt van kracht op de eerste dag van de derde maand na de nederlegging van de akte van toetreding, mits de bekrachtiging door de desbetreffende Staat van het Europees Octrooiverdrag, of zijn toetreding daartoe, effectief is geworden.
3. De Verdragsluitende Staten erkennen de noodzaak dat elke Staat die lid van de Europese Economische Gemeenschap wordt, toetreedt tot dit Verdrag.
4. Tussen de Verdragsluitende Staten en de toetredende Staat kan een bijzondere overeenkomst worden gesloten ter vaststelling van bijzondere toepassingsregels voor dit Verdrag, die door de toetreding van deze Staat noodzakelijk zijn geworden.

*Artikel 96***Deelneming door derde Staten**

De Raad van de Europese Gemeenschappen kan met eenparigheid van stemmen elke Staat die partij is bij het Europees Octrooiverdrag en met de Europese Economische Gemeenschap een douane-unie of een vrijhandelszone vormt, uitnodigen onderhandelingen aan te knopen over deelneming aan het onderhavige Verdrag op basis van een bijzondere overeenkomst tussen de Staten die partij zijn bij het onderhavige Verdrag en de bedoelde Staat; in deze overeenkomst worden de voorwaarden voor en de wijze van toepassing van het onderhavige Verdrag voor deze Staat vastgesteld.

*Artikel 97***Toepassingsgebied**

1. Dit Verdrag is van toepassing op het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bonds-

republiek Duitsland, de Franse Republiek met inbegrip van de departementen en gebieden overzee, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Europees grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

2. In de zin van het eerste lid wordt onder het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verstaan: Engeland en Wales, Schotland en Noord-Ierland.
3. Dit Verdrag is niet van toepassing op de Faeröer. Het Koninkrijk Denemarken kan op elk tijdstip in een kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen verklaren dat dit Verdrag van toepassing is op de Faeröer.
4. Het Koninkrijk der Nederlanden kan in zijn akte van bekrachtiging of op enig later tijdstip in een kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, verklaren dat dit Verdrag van toepassing is op de Nederlandse Antillen.
5. Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland kan in zijn akte van bekrachtiging of op enig later tijdstip in een kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen, verklaren dat dit Verdrag van toepassing is op een of meer van de Europese grondgebieden waarvoor het Verenigd Koninkrijk de verantwoordelijkheid voor de buitenlandse betrekkingen draagt.
6. Indien een in het derde, vierde of vijfde lid bedoelde verklaring is opgenomen in de akte van bekrachtiging, wordt zij effectief op dezelfde dag als de bekrachtiging; indien de verklaring wordt afgelegd in een kennisgeving na het nederleggen van de akte van bekrachtiging, wordt deze verklaring effectief zes maanden na de dag waarop de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen deze heeft ontvangen.
7. De in het vierde en vijfde lid van dit artikel genoemde Staten kunnen op elk tijdstip verklaren dat het Verdrag ophoudt van toepassing te zijn op een of meer grondgebieden waarvoor zij krachtens het vierde, onderscheidenlijk vijfde lid een verklaring hebben afgelegd. De verklaring dat het Verdrag ophoudt van toepassing te zijn, wordt effectief een jaar na de dag waarop de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen daarvan kennisgeving heeft ontvangen.
8. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt het gedeelte van het continentaal plat, dat grenst aan een in het eerste, derde, vierde of vijfde lid genoemd grondgebied, beschouwd als tot dat gebied te behoren, binnen de omschrijving van de soevereine rech-

ten van de kuststaten volgens het Verdrag van Genève betreffende het continentale plateau, van 29 april 1958, of volgens enige overeenkomst die laatstgenoemd Verdrag voor de Verdragsluitende Staten wijzigt of vervangt.

Artikel 98

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking drie maanden na de nederlegging van de akte van bekrachtiging door de ondertekenende Staat die als laatste deze handeling verricht; indien echter het Europees Octrooiverdrag ten aanzien van de ondertekenende Staten van het onderhavige Verdrag op een later tijdstip in werking treedt, treedt ook dit laatste Verdrag op dat tijdstip in werking.

Artikel 99

Tijdsduur

Dit Verdrag wordt voor onbeperkte tijd gesloten.

Artikel 100

Herziening

Indien een meerderheid van de Verdragsluitende Staten herziening van dit Verdrag verzoekt, roept de Voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen een herzieningsconferentie bijeen. Deze conferentie wordt voorbereid door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur.

Artikel 101

Geschillen tussen Verdragsluitende Staten

1. Een geschil tussen Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, dat niet door onderhandelingen wordt bijgelegd, wordt op verzoek van een van de betrokken

Staten voorgelegd aan de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur, die zal trachten deze Staten tot overeenstemming te brengen.

2. Indien binnen zes maanden na de dag waarop het geschil aan de Beperkte Commissie is voorgelegd geen overeenstemming is bereikt, kan elk van de betrokken Staten het geschil aanhangig maken bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

3. Indien het Hof van Justitie beslist dat een Verdragsluitende Staat een krachtens dit Verdrag op deze Staat rustende verplichting niet is nagekomen, is deze Staat gehouden de maatregelen te nemen, die nodig zijn ter uitvoering van de beslissing van het Hof van Justitie.

Artikel 102

Oorspronkelijk exemplaar van het Verdrag

Dit Verdrag, opgesteld in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Ierse, de Italiaanse en de Nederlandse taal, zijnde de zeven teksten gelijkelijk authentiek, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van de Raad van de Europese Gemeenschappen. De Secretaris-generaal zal de Regering van elke ondertekenende Staat een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift hiervan doen toekomen.

Artikel 103

Kennisgevingen

De Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen stelt de Staten die dit Verdrag hebben ondertekend, in kennis van:

- a) de nederlegging van elke akte van bekrachtiging en van toetreding;
- b) elk voorbehoud en elke intrekking van een voorbehoud als bedoeld in de artikelen 88, 89 en 90;
- c) de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;
- d) elke verklaring of kennisgeving als bedoeld in artikel 97.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínte a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Udfærdiget i Luxembourg, den femtende december nitten hundrede og femoghalvfjerds.

Geschehen zu Luxemburg, am fünfzehnten Dezember neunzehnhundertfünfundsiebzig.

Done at Luxembourg on the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and seventy-five.

Fait à Luxembourg, le quinze décembre mil neuf cent soixante-quinze.

Arna dhéanamh i Lucsamburg, an cúigiú lá déag de mhí na Nollag, míle naoi gcéad seachtó a cúig.

Fatto a Lussemburgo, addì quindici dicembre millenovecentosettantacinque.

Gedaan te Luxemburg, de vijftiende december negentienhonderd vijfenzeventig.

Pour Sa Majesté le roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

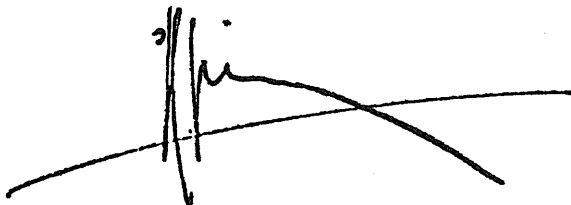
For Hendes Majestæt dronningen af Danmark .

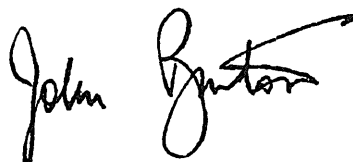
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

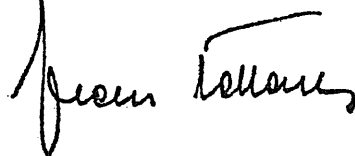
Pour le président de la République française

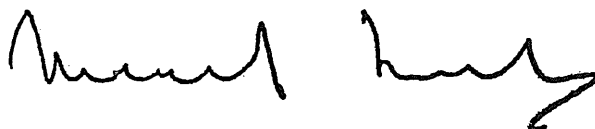
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

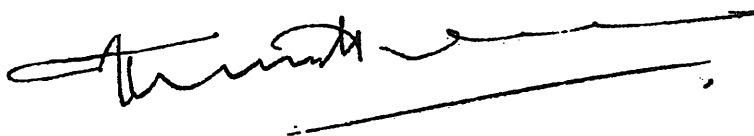
Per il presidente della Repubblica italiana

*il governo italiano dichiara di voler valere delle riserve
previste dagli articoli 88, 89 e 90*

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland

*Coronway - Roberts of Caernarvon &
of Ogwen. Member of State.*

**REGLEMENT
TER UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPSOCTROOIVERDRAG**

FERSTE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET EERSTE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I

ORGANISATIE VAN DE BIJZONDERE ORGANEN

Regel 1

Taakverdeling over de organen in eerste aanleg

1. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt het aantal nietigheidsafdelingen. Hij verdeelt de taken over deze afdelingen aan de hand van de internationale classificatie.
2. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau regelt in overeenstemming met de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur, in bijzonderheden de taken waartoe de afdeling voor de administratie van octrooien volgens artikel 8 bevoegd is.
3. Naast de bevoegdheden die hun door het Verdrag zijn toegekend, kunnen de afdeling voor de administratie van octrooien en de nietigheidsafdelingen door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau met andere taken worden belast.
4. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan bepaalde taken, die op de afdeling voor de administratie van octrooien of op de nietigheidsafdelingen rusten en geen bijzondere technische of juridische moeilijkheden opleveren, toevertrouwen aan personeelsleden die geen technisch of rechtsgeleerd lid zijn.

Regel 2

**Taakverdeling over de organen in tweede aanleg en
aanwijzing van hun leden**

1. Voor het begin van elk zittingsjaar worden de taken over de nietigheidskamers verdeeld en worden de gewone en plaatsvervangende leden van elk van deze kamers aangewezen. Een lid kan voor meer dan één nietigheidskamer worden aangewezen. Deze maatregelen kunnen zo nodig in de loop van het zittingsjaar worden gewijzigd.
2. De in het eerste lid bedoelde maatregelen worden genomen door een college, bestaande uit de

Voorzitter van het Europees Octrooibureau, die als voorzitter optreedt, de ondervoorzitter verantwoordelijk voor de nietigheidskamers, de voorzitters van de nietigheidskamers en een ander lid van de nietigheidskamers, dat door de gezamenlijke leden van deze kamers voor het zittingsjaar is gekozen. Dit college kan slechts rechtsgeldig beslissen indien ten minste drie van zijn leden aanwezig zijn, onder wie de Voorzitter of een ondervoorzitter van het Europees Octrooibureau en een voorzitter van een nietigheidskamer. Beslissingen worden met meerderheid van stemmen genomen; bij staking van stemmen geeft de stem van de Voorzitter de doorslag.

3. Het in het tweede lid bedoelde college beslist over bevoegdheidsgeschillen tussen nietigheidskamers.

Regel 3

Reglement voor de procesvoering van de nietigheidskamers

Het in regel 2, tweede lid, bedoelde college stelt het Reglement voor de procesvoering van de nietigheidskamers vast.

Regel 4

Administratieve opbouw van de bijzondere organen

1. De nietigheidsafdelingen kunnen administratief met de onderzoekafdelingen en de oppositieafdelingen worden samengevoegd tot directoraten, of met de afdeling voor de administratie van octrooien een directoraat vormen.
2. De bijzondere organen kunnen administratief met de andere organen van het Europees Octrooibureau worden samengevoegd tot directoraten-generaal, of op zichzelf een directoraat-generaal vormen; in dit laatste geval is regel 12, derde lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag van toepassing, met dien verstande dat de benoeming van een ondervoorzitter tot hoofd van het directoraat-generaal geschiedt door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur.

HOOFDSTUK II
TALLEN VAN DE BIJZONDERE ORGANEN

Regel 5

Procestaal

1. De regels 1 tot en met 3, 5, 6, tweede lid, en 7 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Oc-

trooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing op de procedures voor de bijzondere organen.

2. Indien een octrooihouder of hij die nietigverklaring verzoekt, gebruik maakt van de door artikel 14, vierde lid, geboden mogelijkheden, wordt een korting verleend op het bedrag van de taksen voor beperking, nietigverklaring of beroep, al naar het geval. Deze korting wordt in het Reglement betreffende de taksen bepaald op een percentage van deze taksen.

TWEEDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET TWEEDE DEEL VAN HET VERDRAG

Regel 6

Schorsing van de procedure

Regel 13 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag is van overeenkomstige toepassing op beperkings- en nietigheidsprocedures.

b) in een oppositieprocedure, tegelijk met het verzoek bedoeld in regel 58, vijfde lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag.

3. De extra termijn bedoeld in artikel 33, vijfde lid, van het onderhavige Verdrag, bedraagt twee maanden.

Regel 7

Inschrijving van rechtsvorderingen inzake opeising van een Gemeenschapsoctrooi

De in artikel 27, vierde lid, genoemde inschrijvingen geschieden:

- a) op verzoek van de griffier van de aangezochte rechterlijke instantie;
- b) op verzoek van de eiser of van een andere belanghebbende.

Regel 8

Verzoek tot indiening van vertalingen van de conclusies in onderzoek- en oppositieprocedures

1. Het Europees Octrooibureau verzoekt de aanvrager of de houder van een Gemeenschapsoctrooi, binnen drie maanden zowel de in artikel 33, eerste en tweede lid, voorgeschreven vertalingen in te dienen als de taks voor publikatie van de vertalingen van de conclusies te betalen.

2. Het verzoek wordt gedaan:

- a) in een onderzoekprocedure, tegelijk met het verzoek bedoeld in regel 51, vierde lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag;

Regel 9

Herziening van de vertaling

1. In de in artikel 33, eerste en tweede lid, bedoelde gevallen kan de aanvrager van een octrooi of de octrooihouder bij het Europees Octrooibureau een herziene vertaling ter publikatie indienen. De herziene vertaling wordt eerst geacht te zijn ingediend, nadat de taks voor de publikatie ervan is betaald.

2. Indien een Verdragsluitende Staat een bepaling als bedoeld in artikel 34, tweede lid, heeft vastgesteld, kan de aanvrager wiens vertaling van de conclusies is gepubliceerd, bij de bevoegde instantie van deze Staat een herziene vertaling ter publikatie indienen.

Regel 10

Inschrijving van overdrachten, en van licenties en andere rechten betreffende Gemeenschapsoctrooien in het Register

1. De regels 20 tot en met 22 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing op inschrijvingen in het Register van Gemeenschapsoctrooien.

2. Het in artikel 28, tweede lid, bedoelde verzoek moet in het geval bedoeld sub a) worden ingediend

binnen twee maanden, en in het geval bedoeld sub b) binnen vier maanden na ontvangst van de kennisgeving van het Europees Octrooibureau dat een nieuwe octrooihouder in het Register van Gemeenschapsoctrooiën is ingeschreven.

3. Indien een Gemeenschapsoctrooi betrokken is bij een faillissementsprocedure of bij een soortgelijke procedure, wordt hiervan op verzoek van de bevoegde nationale instantie inschrijving gedaan in het Register van Gemeenschapsoctrooiën. Voor deze inschrijving behoeft geen taks te worden betaald.

4. De in het derde lid bedoelde inschrijving wordt doorgehaald op verzoek van de bevoegde nationale instantie. Voor dit verzoek behoeft geen taks te worden betaald.

5. Indien een Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, betrokken is bij een faillissementsprocedure of een soortgelijke procedure, zijn het derde en vierde lid van overeenkomstige toepassing, waarbij in plaats van het Register van Gemeenschapsoctrooiën moet worden gelezen het Europees Octrooieregister bedoeld in het Europees Octrooiverdrag.

Regel 11

Licenties van rechtswege

1. Degene die op grond van de in artikel 44, eerste lid, bedoelde verklaring de uitvinding wenst toe te

passen, moet de octrooihouder per aangetekende brief daarvan kennis geven. Deze kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan één week nadat de aangetekende brief bij de post ter verzending is aangeboden. Een afschrift van de kennisgeving met opgave van de datum waarop deze brief bij de post ter verzending is aangeboden, moet aan het Europees Octrooibureau worden gezonden. Bij gebreke hiervan beschouwt het Europees Octrooibureau in geval van intrekking van de verklaring de kennisgeving als niet te zijn gedaan.

2. In de kennisgeving moet worden aangegeven op welke wijze de uitvinding zal worden toegepast. Zodra de kennisgeving is gedaan, is degene die haar heeft gedaan, bevoegd de uitvinding toe te passen op de door hem aangegeven wijze.

3. De licentiehouders moet de octrooihouder aan het einde van elk kalenderkwartaal op de hoogte stellen van de toepassing van de uitvinding en de vergoeding daarvoor betalen. Indien hij deze verplichtingen niet nakomt, kan de octrooihouder hiervoor alsnog een redelijke termijn stellen. Indien de licentiehouders na het verstrijken van deze termijn niet aan de verplichtingen heeft voldaan, vervalt de licentie.

4. Een verzoek tot wijziging van het door de nietigheidsafdeling vastgestelde bedrag van de vergoeding kan eerst worden ingediend nadat, te rekenen van de datum af waarop dit bedrag voor het laatst is vastgesteld, een jaar is verstreken.

DERDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET DERDE DEEL VAN HET VERDRAG

HOOFDSTUK I

JAARTAKSEN

Regel 12

Betaling van jaartaksen

1. Het eerste en tweede lid van regel 37 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag zijn van toepassing op de betaling van jaartaksen voor Gemeenschapsoctrooiën.

2. In de zin van artikel 49, tweede lid, geldt de toeslag als gelijktijdig te zijn betaald indien hij binnen de in dat lid genoemde termijn is betaald.

Regel 13

Termijn voor inschrijving van afstand

De in artikel 50, derde lid, bedoelde termijn bedraagt drie maanden te rekenen van de dag af waarop de octrooihouder het Europees Octrooibureau heeft aangetoond dat hij de licentiehouders in kennis heeft gesteld van zijn voornemen afstand te doen. Indien de octrooihouder vóór het verstrijken van deze termijn het Europees Octrooibureau aantoont dat de licentiehouders instemt met de afstand, kan deze onmiddellijk worden ingeschreven.

HOOFDSTUK II
BEPERKINGSPROCEDURE

Regel 14

Termijn voor indiening van het verzoek tot beperking

Regel 13 is van overeenkomstige toepassing op de indiening van een verzoek om beperking van een Gemeenschapsoctrooi.

Regel 15

Inhoud van het verzoek tot beperking

Een verzoek tot beperking van een Gemeenschapsoctrooi dient de volgende gegevens te bevatten:

- a) het nummer van het Gemeenschapsoctrooi waarvan de beperking wordt gevraagd, alsmede de naam van de octrooihouder en de korte aanduiding van de uitvinding;
- b) de verlangde wijzigingen;
- c) indien de octrooihouder een gemachtigde heeft aangewezen, diens naam en kantooradres, overeenkomstig regel 26, tweede lid, sub c), van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag.

Regel 16

Niet-ontvankelijkverklaring van de verzoeker tot beperking

Indien de nietigheidsafdeling vaststelt dat het verzoek tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi niet in overeenstemming is met artikel 52, eerste en derde lid, en met regel 15, geeft zij de octrooihouder hiervan kennis en verzoekt zij hem, de vastgestelde gebreken binnen een door haar te stellen termijn op te heffen. Indien deze gebreken niet tijdig zijn opgeheven, verklaart de nietigheidsafdeling de verzoeker niet ontvankelijk.

Regel 17

Behandeling van het verzoek tot beperking

1. Indien de verzoeker tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi ontvankelijk is, moet een overeenkomstig artikel 53, tweede lid, gedane kennisgeving eventueel het verzoek aan de octrooihouder bevatten tot het in gewijzigde vorm indienen van de beschrijving, conclusies en tekeningen.
2. Zo nodig wordt een overeenkomstig artikel 53, tweede lid, gedane kennisgeving met redenen omkleed. In dit geval bevat de kennisgeving alle gron-

den die zich tegen de beperking van het Gemeenschapsoctrooi verzetten.

3. Alvorens tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi te besluiten, deelt de nietigheidsafdeling de octrooihouder mede in welke omvang zij overweegt het octrooi te beperken en verzoekt zij hem binnen drie maanden zowel de taks voor het drukken van een nieuw octrooischrift te betalen als de in artikel 54, tweede lid, sub b), voorgeschreven vertalingen in te dienen. Indien de octrooihouder binnen deze termijn heeft verklaard niet in te stemmen met de beperking van het octrooi volgens de voorgestelde tekst, wordt de kennisgeving van de nietigheidsafdeling geacht niet te zijn gedaan en wordt de beperkingsprocedure voortgezet.

4. De extra termijn bedoeld in artikel 54, derde lid, bedraagt twee maanden.

5. In de beslissing tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi wordt de tekst van het beperkte octrooi vermeld.

Regel 18

Hervatting van de beperkingsprocedure

Indien de beperkingsprocedure is geschorst in verband met een nietigheidsprocedure die heeft geleid tot een in artikel 59, tweede of derde lid, bedoelde beslissing, deelt na publikatie van de vermelding van deze beslissing de nietigheidsafdeling de octrooihouder mede dat de procedure zal worden hervat nadat deze mededeling hem officieel is gedaan. Regel 13, vijfde lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-overdrag is van overeenkomstige toepassing.

Regel 19

Andere conclusies, beschrijving en tekeningen in geval van beperking

Indien tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi voor een of meer Verdragsluitende Staten is besloten, kan het Gemeenschapsoctrooi voor die Staat of Staten eventueel andere conclusies bevatten met, zo de nietigheidsafdeling dit nodig acht, een beschrijving en tekeningen, welke afwijken van die voor de overige Verdragsluitende Staten.

Regel 20

Vorm van het nieuwe octrooischrift na de beperkingsprocedure

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt de vorm waarin het nieuwe Gemeenschapsoctrooischrift wordt gepubliceerd, alsmede de vermeldingen die daarin moeten worden opgenomen.

HOOFDSTUK III
NIETIGHEIDSPROCEDURE

Regel 21

Inhoud van het verzoek tot nietigverklaring

Het verzoek tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi dient de volgende gegevens te bevatten:

- a) de naam van de verzoeker en het adres en de Staat van zijn woonplaats of zetel overeenkomstig regel 26, tweede lid, sub c), van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag;
- b) het nummer van het octrooi waarvan de nietigverklaring wordt verzocht, alsmede de naam van de octrooihouder en de korte aanduiding van de uitvinding;
- c) een verklaring waaruit blijkt in welke omvang de nietigverklaring van het octrooi wordt verzocht, en waarin de nietigheidsgronden waarop het verzoek berust, alsmede de feiten en bewijsmiddelen ter ondersteuning van deze gronden, worden aangegeven;
- d) indien de verzoeker een gemachtigde heeft aangewezen, diens naam en kantooradres, overeenkomstig regel 26, tweede lid, sub c), van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag.

Regel 22

Zekerheidstelling voor de proceskosten

Zekerheid voor de proceskosten moet worden gesteld in een muntsoort waarin de taksen kunnen worden betaald. De zekerheid dient gesteld te worden bij een financiële instelling of bij een bank, die voorkomt op een lijst opgesteld door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. De zekerheidstelling is onderworpen aan de bepalingen van de wetgeving van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de instelling of bank is gevestigd.

Regel 23

Niet-ontvankelijkverklaring van de verzoeker tot nietigverklaring

1. De nietigheidsafdeling stelt de octrooihouder van het verzoek tot nietigverklaring in kennis; deze kan binnen een maand opmerkingen maken inzake de ontvankelijkheid.
2. Indien de nietigheidsafdeling vaststelt dat het verzoek tot nietigverklaring niet in overeenstemming is met artikel 56, eerste en vierde lid, en regel 21, en

met regel 5 van het onderhavige Uitvoeringsreglement in verband met regel 1, eerste lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag, stelt zij de octrooihouder en de verzoeker hiervan in kennis en verzoekt zij deze laatste de vastgestelde gebreken binnen een door haar te stellen termijn op te heffen. Indien de gebreken niet tijdig zijn opgeheven, verklaart de nietigheidsafdeling de verzoeker niet ontvankelijk.

3. Een beslissing waarbij een verzoeker tot nietigverklaring niet ontvankelijk wordt verklaard, wordt aan de octrooihouder medegedeeld.

Regel 24

Vorbereiding van de behandeling van het verzoek tot nietigverklaring

1. Indien de verzoeker tot nietigverklaring ontvankelijk is, verzoekt de nietigheidsafdeling de octrooihouder binnen een door haar te stellen termijn opmerkingen te maken en eventueel wijzigingen in de beschrijving, conclusies en tekeningen in te dienen.
2. De opmerkingen van de octrooihouder en de wijzigingen die hij heeft ingediend, worden de verzoeker medegedeeld door de nietigheidsafdeling die, indien zij dit wenselijk acht, de verzoeker uitnodigt te antwoorden binnen een door haar te stellen termijn.

Regel 25

Behandeling van het verzoek tot nietigverklaring

1. De overeenkomstig artikel 58, tweede lid, gedane kennisgevingen en mededelingen, en de antwoorden hierop, worden ter kennis van alle partijen gebracht.
2. In aan de octrooihouder overeenkomstig artikel 58, tweede lid, gedane kennisgevingen wordt deze indien noodzakelijk verzocht, de beschrijving, conclusies en tekeningen in gewijzigde vorm in te dienen.
3. Een aan de octrooihouder overeenkomstig artikel 58, tweede lid, gedane kennisgeving is zo nodig met redenen omkleed. De kennisgeving kan alle gronden bevatten, die zich tegen het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi verzetten.
4. Alvorens te besluiten, het octrooi in gewijzigde vorm in stand te houden, deelt de nietigheidsafdeling partijen mede in welke omvang zij overweegt, het octrooi in stand te houden en verzoekt zij hen, binnen een maand opmerkingen in te dienen indien partijen niet instemmen met de door de nietigheidsafdeling voorgestelde tekst van het in stand te houden octrooi.

*Regel 27***Andere conclusies, beschrijving en tekeningen in geval van nietigverklaring**

Indien tot nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi voor een of meer Verdragsluitende Staten is besloten, is regel 19 van overeenkomstige toepassing.

*Regel 28***Vorm van het nieuwe octrooischrift na de nietigheidsprocedure**

Regel 20 is van toepassing op het nieuwe octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi als bedoeld in artikel 60.

*Regel 29***Andere bepalingen voor de nietigheidsprocedure**

De regels 59, 60 en 63 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing op onderscheidenlijk het opvragen van bescheiden, de ambtshalve voortzetting van de nietigheidsprocedure en de kosten van de nietigheidsprocedure.

5. Bij gebreke van instemming met de door de nietigheidsafdeling medegedeelde tekst kan de nietigheidsprocedure worden voortgezet; in het tegengestelde geval verzoekt de nietigheidsafdeling bij het verstrijken van de in het vierde lid genoemde termijn de houder van het octrooi, binnen drie maanden zowel de taks voor het drukken van een nieuw octrooischrift te betalen als, indien de conclusies gewijzigd zijn, de in artikel 59, derde lid, sub b), voorgeschreven vertalingen in te dienen.

6. De extra termijn bedoeld in artikel 59, vierde lid, bedraagt twee maanden.

7. In het besluit tot instandhouding van het octrooi in gewijzigde vorm wordt de tekst van het octrooi vermeld, waarmede het octrooi in stand blijft.

*Regel 26***Voeging van verzoeken tot nietigverklaring**

1. De nietigheidsafdeling kan verzoeken tot nietigverklaring van een zelfde Gemeenschapsoctrooi voegen met het oog op gezamenlijke behandeling en beslissing.

2. De nietigheidsafdeling kan een voeging waartoe zij krachtens het eerste lid heeft besloten, ongedaan maken.

VIERDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET VIERDE DEEL VAN HET VERDRAG*Regel 30***Beroepsprocedure**

De regels 64 tot en met 67 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag zijn van overeenkomstige toepassing op de beroepsprocedure.

VIJFDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET VIJFDE DEEL VAN HET VERDRAG*Regel 31***Inschrijvingen in het Register van Gemeenschapsoctrooiën**

1. Regel 92, eerste lid, sub a) tot en met sub l), sub o), sub q) tot en met sub u), en sub w), en het

tweede en derde lid van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag is van overeenkomstige toepassing op het Register van Gemeenschapsoctrooiën.

2. Bovendien worden in het Register van Gemeenschapsoctrooiën de volgende gegevens ingeschreven:

- a) de datum van het eindigen van een Gemeenschapsoctrooi in de gevallen bedoeld in artikel 51, eerste lid, sub b) en sub c);
- b) de datum van indiening van de in artikel 44 bedoelde verklaring;
- c) de datum van indiening van een verzoek tot beperking van een Gemeenschapsoctrooi;
- d) de datum en de strekking van de beslissing op het verzoek tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi;
- e) de datum van indiening van een verzoek tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi;
- f) de datum en de strekking van de beslissing op het verzoek tot nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi;
- g) de gegevens bedoeld in artikel 27, vierde lid.

Regel 32

Andere publikaties van het Europees Octrooibureau

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepaalt de vorm waarin de vertalingen van conclusies

die overeenkomstig dit Verdrag door de aanvrager of de octrooihouder zijn ingediend en eventueel herziene vertalingen worden gepubliceerd; hij beslist of bijzonderheden van deze vertalingen in het Blad van Gemeenschapsoctrooien zullen worden opgenomen.

Regel 33

Andere gemeenschappelijke bepalingen

De regels 36 en 106 en de bepalingen van het Zevende Deel van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooiverdrag, met uitzondering van de regels 85, derde lid, 86, 87, 92 en 96, zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

- a) regel 69 niet van toepassing is op beslissingen betreffende verzoeken tot beperking of tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi;
- b) de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur de wijze bepaalt, waarop regel 74, tweede en derde lid, wordt toegepast;
- c) onder „Verdragsluitende Staten” de Staten worden verstaan, die partij zijn bij het onderhavige Verdrag.

ZESDE DEEL

BEPALINGEN TER UITVOERING VAN HET ACHTSTE DEEL VAN HET VERDRAG

Regel 34

Toezending van vertalingen

Het Europees Octrooibureau schrijft in het Register van Gemeenschapsoctrooien de datum in, waarop overeenkomstig artikel 88 een vertaling is ingediend, en zendt zo spoedig mogelijk een afschrift van deze vertaling toe aan de centrale dienst voor de industriële eigendom van de desbetreffende Verdragsluitende Staat.

**CONVENTION
SUR L'UNIFICATION DE CERTAINS ÉLÉMENTS
DU DROIT DES BREVETS D'INVENTION**

(Strasbourg, 27 novembre 1963)

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires de la présente Convention,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres, afin notamment de favoriser leur progrès économique et social par la conclusion d'accords et par l'adoption d'une action commune dans les domaines économique, social, culturel, scientifique, juridique et administratif;

Considérant que l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention serait de nature à aider l'industrie et les inventeurs, encouragerait le progrès technique et faciliterait la création d'un brevet international;

Vu l'article 15 de la Convention pour la Protection de la Propriété Industrielle, signée à Paris le 20 mars 1883, révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934 et à Lisbonne le 31 octobre 1958,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1er

Dans les Etats Contractants, des brevets seront accordés pour toute invention qui est susceptible d'application industrielle, est nouvelle et implique une activité inventive. Une invention qui ne répond pas à ces conditions ne peut faire l'objet d'un brevet valable. Un brevet annulé au motif que l'invention ne répond pas à ces conditions est réputé nul dès l'origine.

Article 2

Les Etats Contractants ne sont pas tenus de prévoir l'octroi de brevets pour:

(a) les inventions dont la publication ou la mise en oeuvre serait contraire à l'ordre public ou aux bonnes moeurs, la mise en oeuvre d'une invention ne pouvant être considérée comme telle du seul fait qu'elle est interdite par une disposition légale ou réglementaire;

(b) les variétés végétales ou les races animales ainsi que les procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux, cette disposition ne s'appliquant pas aux procédés microbiologiques et aux produits obtenus par ces procédés.

Article 3

Une invention est considérée comme susceptible d'application industrielle si son objet peut être produit ou utilisé dans tout genre d'industrie, y compris l'agriculture.

Article 4

1. Une invention est considérée comme nouvelle si elle n'est pas comprise dans l'état de la technique.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4 du présent article, l'état de la technique est constitué par tout ce qui a été rendu accessible au public, par une description écrite ou orale, un usage ou tout autre moyen, avant le jour du dépôt de la demande de brevet ou d'une demande étrangère dont la priorité est valablement revendiquée.

3. Tout Etat Contractant peut considérer comme compris dans l'état de la technique le contenu des demandes de brevets déposées ou des brevets délivrés dans ledit Etat et ayant fait l'objet d'une publication officielle à la date ou après la date mentionnée au paragraphe 2 du présent article, dans la mesure où ce contenu bénéficie d'une date de priorité antérieure.

4. Un brevet ne peut être refusé ou invalidé au seul motif que l'invention a été rendue publique dans les six mois précédant le dépôt de la demande, si la divulgation résulte directement ou indirectement:

(a) d'un abus évident à l'égard du demandeur ou de son prédecesseur en droit;

(b) du fait que le demandeur ou son prédecesseur en droit a exposé l'invention dans des expositions officielles ou officiellement reconnues, au sens de la Convention concernant les expositions internationales, signée à Paris le 22 novembre 1928 et modifiée le 10 mai 1948.

Article 5

Une invention est considérée comme impliquant une activité inventive si elle ne découle pas d'une manière évidente de l'état de la technique. Toutefois, pour déterminer si une invention implique ou non une activité inventive, la législation de tout Etat Contractant peut, soit d'une manière générale, soit pour des catégories particulières de brevets ou demandes de brevets, tels que les brevets d'addition, prévoir que tout ou partie des brevets ou demandes de brevets visés au paragraphe 3 de l'article 4 sont exclus de l'état de la technique.

Article 6

Tout Etat Contractant qui ne fait pas usage de la faculté visée au paragraphe 3 de l'article 4 est néanmoins tenu de prévoir qu'une invention ne peut être valablement brevetée dans la mesure où elle fait l'objet, dans ledit Etat, d'un brevet qui, sans être compris dans l'état de la technique, bénéficie, pour les éléments communs, d'une date de priorité antérieure.

Article 7

Tout groupe d'Etats Contractants ayant institué un système comportant un dépôt commun des demandes de brevet peut être considéré comme un seul Etat aux fins de l'application de l'article 4, paragraphe 3, et de l'article 6.

Article 8

1. La demande de brevet doit comprendre une description de l'invention avec, le cas échéant, les dessins auxquels elle se réfère, ainsi qu'une ou plusieurs revendications définissant la protection demandée.

2. La description doit exposer l'invention de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter.

3. L'étendue de la protection conférée par le brevet est déterminée par la teneur des revendications. Toutefois, la description et les dessins servent à interpréter les revendications.

Article 9

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe. Elle sera ratifiée ou acceptée. Les instruments de ratification ou d'acceptation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La Convention entrera en vigueur trois mois après la date du dépôt du huitième instrument de ratification ou d'acceptation.

3. Elle entrera en vigueur à l'égard de tout Etat signataire qui la ratifiera ou l'acceptera ultérieurement, trois mois après la date du dépôt de son instrument de ratification ou d'acceptation.

Article 10

1. Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra inviter tout Membre de l'Union internationale pour la Protection de la Propriété Industrielle qui n'est pas Membre du Conseil de l'Europe à adhérer à la Convention.

2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt, près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, d'un instrument d'adhésion qui prendra effet trois mois après la date de son dépôt.

Article 11

1. Toute Partie Contractante peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2. Toute Partie Contractante peut, au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion ou à tout autre moment par la suite, étendre l'application de la présente Convention, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, à tout autre territoire désigné dans la déclaration et dont elle assure les relations internationales ou pour lequel elle est habilitée à stipuler.

3. Toute déclaration faite en vertu du paragraphe précédent pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, aux conditions prévues par l'article 13 de la présente Convention.

Article 12

1. Nonobstant les dispositions de la présente Convention, chacune des Parties Contractantes peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, se réserver, pour la période transitoire définie ci-après, la faculté:

(a) de ne pas prévoir l'octroi de brevets pour les produits alimentaires et pharmaceutiques en tant que tels, ainsi que pour les procédés agricoles ou horticoles autres que ceux auxquels s'applique l'article 2, lettre (b);

(b) d'octroyer valablement des brevets pour des inventions divulguées dans les six mois précédant le dépôt de la demande, soit en dehors du cas prévu sous l'article 4, paragraphe 4 (b), par l'inventeur lui-même, soit en dehors du cas prévu à l'article 4, paragraphe 4 (a), par un tiers ayant reçu des informations provenant de l'inventeur.

2. La période transitoire visée au paragraphe 1 est de dix ans dans le cas prévu à l'alinéa (a) et de cinq dans le cas prévu à l'alinéa (b). Elle se compte à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention à l'égard de la Partie Contractante considérée.

3. Toute Partie Contractante qui fait une réserve en vertu du présent article la retirera aussitôt que les circonstances le permettront. Le retrait de la réserve sera fait par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe; cette notification prendra effet un mois après la date de sa réception.

Article 13

1. La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée.
2. Toute Partie Contractante pourra, en ce qui la concerne, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
3. La dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 14

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil, à tout Etat ayant adhéré à la présente Convention, ainsi qu'au Directeur du Bureau international pour la Protection de la Propriété industrielle:

- (a) toute signature;
- (b) le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion;
- (c) toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention;
- (d) toute déclaration et notification reçues en application des dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 11;
- (e) toute réserve formulée en application des dispositions du paragraphe 1 de l'article 12;
- (f) le retrait de toute réserve effectué en application des dispositions du paragraphe 3 de l'article 12;
- (g) toute notification reçue en application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 13 et la date à laquelle la dénonciation prendra effet.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Strasbourg, le 27 novembre 1963, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires et adhérents ainsi qu'au Directeur du Bureau international pour la Protection de la Propriété Industrielle.

Les Etats suivants ont signé cette Convention :

Belgique, Danemark, France (1), Allemagne (Rép. féd.), Italie (2), Pays-Bas, Suède, Suisse (3), Royaume-Uni.

- (1) Au moment de la signature, le Représentant de la France déclare que son Gouvernement fait usage de la réserve prévue à l'alinéa (b) du paragraphe 1er de l'article 12 de la Convention.
- (2) Le Gouvernement italien, conformément à l'article 12, paragraphe 1er, alinéa (a), se réserve la faculté de ne pas prévoir l'octroi de brevets pour les produits alimentaires et pharmaceutiques en tant que tels, ainsi que pour les procédés agricoles ou horticoles autres que ceux auxquels s'applique l'article 2, lettre (b).
- (3) En raison de l'état actuel de sa législation et conformément à la faculté que lui donnent les dispositions de l'article 12, paragraphe 1er, alinéa (a), de la Convention, la Suisse entend réserver, pendant la période transitoire prévue par l'article 12 précité, la question de l'octroi de brevets pour les produits alimentaires et pharmaceutiques en tant que tels, ainsi que pour les procédés agricoles ou horticoles autres que ceux auxquels s'applique l'article 2, lettre (b).

**TRAITÉ DE COOPÉRATION
EN MATIÈRE DE BREVETS**

(Washington, 19 juin 1970)

Les Etats contractants,

Désireux de contribuer au développement de la science et de la technologie,

Désireux de perfectionner la protection légale des inventions,

Désireux de simplifier et de rendre plus économique l'obtention de la protection des inventions lorsqu'elle est désirée dans plusieurs pays,

Désireux de faciliter et de hâter l'accès de tous aux informations techniques contenues dans les documents qui décrivent les inventions nouvelles,

Désireux de stimuler et d'accélérer le progrès économique des pays en voie de développement en adoptant des mesures de nature à accroître l'efficacité de leurs systèmes légaux de protection des inventions, qu'ils soient nationaux ou régionaux, en leur permettant d'avoir facilement accès aux informations relatives à l'obtention de solutions techniques adaptées à leurs besoins spécifiques et en leur facilitant l'accès au volume toujours croissant de la technologie moderne,

Convaincus que la coopération internationale facilitera grandement la réalisation de ces buts,

Ont conclu le présent traité:

Dispositions introductives

Article premier

Etablissement d'une union

1) Les Etats parties au présent traité (ci-après dénommés „Etats contractants”) sont constitués à l'état d'union pour la coopération dans le domaine du dépôt, de la recherche et de l'examen des demandes de protection des inventions, ainsi que pour la prestation de services techniques spéciaux. Cette union est dénommée Union internationale de coopération en matière de brevets.

2) Aucune disposition du présent traité ne peut être interprétée comme restreignant les droits prévus par la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle en faveur des nationaux des pays parties à cette convention ou des personnes domiciliées dans ces pays.

Article 2

Définitions

Au sens du présent traité et du règlement d'exécution, et sauf lorsqu'un sens différent est expressément indiqué:

i) on entend par „demande” une demande de protection d'une invention; toute référence à une „demande” s'entend comme une référence aux demandes de brevets d'invention, de certificats d'auteur d'invention, de certificats d'utilité, de modèles d'utilité, de brevets ou certificats d'addition, de certificats d'auteur d'invention additionnels et de certificats d'utilité additionnels;

ii) toute référence à un „brevet” s'entend comme une référence aux brevets d'invention, aux certificats d'auteur d'invention, aux certificats d'utilité, aux modèles d'utilité, aux brevets ou certificats d'addition, aux certificats d'auteur d'invention additionnels et aux certificats d'utilité additionnels;

iii) on entend par „brevet national” un brevet délivré par une administration nationale;

iv) on entend par „brevet régional” un brevet délivré par une administration nationale ou intergouvernementale habilitée à délivrer des brevets ayant effet dans plus d'un Etat;

v) on entend par „demande régionale” une demande de brevet régional;

vi) toute référence à une „demande nationale” s'entend comme une référence aux demandes de brevets nationaux et de brevets régionaux, autres que les demandes déposées conformément au présent traité;

vii) on entend par „demande internationale” une demande déposée conformément au présent traité;

viii) toute référence à une „demande” s'entend comme une référence aux demandes internationales et nationales;

ix) toute référence à un „brevet” s'entend comme une référence aux brevets nationaux et régionaux;

x) toute référence à la „législation nationale” s'entend comme une référence à la législation nationale d'un Etat contractant ou, lorsqu'il s'agit d'une demande régionale ou d'un brevet régional, au traité qui prévoit le dépôt de demandes régionales ou la délivrance de brevets régionaux;

xi) on entend par „date de priorité”, aux fins du calcul des délais:

a) lorsque la demande internationale comporte une revendication de priorité selon l'article 8, la date du dépôt de la demande dont la priorité est ainsi revendiquée;

b) lorsque la demande internationale comporte plusieurs revendications de priorité selon l'article 8, la date du dépôt de la demande la plus ancienne dont la priorité est ainsi revendiquée;

c) lorsque la demande internationale ne comporte aucune revendication de priorité selon l'article 8, la date du dépôt international de cette demande;

xii) on entend par „office national” l'administration gouvernementale d'un Etat contractant chargée de délivrer des brevets; toute référence à un „office national” s'entend également comme une référence à toute administration intergouvernementale chargée par plusieurs Etats de délivrer des brevets régionaux, à condition que l'un de ces Etats au moins soit un Etat contractant et que ces Etats aient autorisé ladite administration à assumer les obligations et à exercer les pouvoirs que le présent traité et le règlement d'exécution attribuent aux offices nationaux;

xiii) on entend par „office désigné” l'office national de l'Etat désigné par le déposant conformément au chapitre I du présent traité ainsi que tout office agissant pour cet Etat;

xiv) on entend par „office élu” l'office national de l'Etat élu par le déposant conformément au chapitre II du présent traité, ainsi que tout office agissant pour cet Etat;

xv) on entend par „office récepteur” l'office national ou l'organisation intergouvernementale où la demande internationale a été déposée;

xvi) on entend par „Union” l'Union internationale de coopération en matière de brevets;

xvii) on entend par „Assemblée” l'Assemblée de l'Union;

xviii) on entend par „Organisation” l'Organisation mondiale de la propriété intellectuelle;

xix) on entend par „Bureau international” le Bureau international de l'Organisation et, tant qu'ils existeront, les Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété intellectuelle (BIRPI);

xx) on entend par „Directeur général” le Directeur général de l'Organisation et, tant que les BIRPI existeront, le Directeur des BIRPI.

CHAPITRE I

Demande internationale et recherche internationale

Article 3

Demande internationale

1) Les demandes de protection des inventions dans tout Etat contractant peuvent être déposées en tant que demandes internationales conformément au présent traité.

2) Une demande internationale doit comporter, conformément au présent traité et au règlement d'exécution, une requête, une description, une ou plusieurs revendications, un ou plusieurs dessins (lorsqu'ils sont requis) et un abrégé.

3) L'abrégé sert exclusivement à des fins d'information technique; il ne peut être pris en considération pour aucune autre fin, notamment pour apprécier l'étendue de la protection demandée.

4) La demande internationale:

i) doit être rédigée dans une des langues prescrites;

ii) doit remplir les conditions matérielles prescrites;

iii) doit satisfaire à l'exigence prescrite d'unité de l'invention;

iv) est soumise au paiement des taxes prescrites.

Article 4

Requête

1) La requête doit comporter:

i) une pétition selon laquelle la demande internationale doit être traitée conformément au présent traité;

ii) la désignation du ou des Etats contractants où la protection de l'invention est demandée sur la base de la demande internationale („Etats désignés”); si le déposant peut et désire, pour tout Etat désigné, obtenir un brevet régional au lieu d'un brevet national, la requête doit l'indiquer; si le déposant ne peut, en vertu d'un traité relatif à un brevet régional, limiter sa demande à certains des Etats parties audit traité, la désignation de l'un de ces Etats et l'indication du désir d'obtenir un brevet régional doivent être assimilées à une désignation de tous ces Etats; si, selon la législation nationale de l'Etat désigné, la désignation de cet Etat a les effets d'une demande régionale, cette désignation doit être assimilée à l'indication du désir d'obtenir un brevet régional;

iii) le nom et les autres renseignements prescrits relatifs au déposant et au mandataire (le cas échéant);

iv) le titre de l'invention;

v) le nom de l'inventeur et les autres renseignements prescrits le concernant, dans le cas où la législation d'au moins l'un des Etats désignés exige que ces indications soient fournies dès le dépôt d'une demande nationale; dans les autres cas, lesdites indications peuvent figurer soit dans la requête, soit dans des notices distinctes adressées à chaque office désigné dont la législation nationale exige ces indications mais permet qu'elles ne soient données qu'après le dépôt de la demande nationale.

2) Toute désignation est soumise au paiement, dans le délai prescrit, des taxes prescrites.

3) Si le déposant ne demande pas d'autres titres de protection visés à l'article 43, la désignation signifie que la protection demandée consiste en la délivrance d'un brevet par ou pour l'Etat désigné. Aux fins du présent alinéa, l'article 2. ii) ne s'applique pas.

4) L'absence, dans la requête, du nom de l'inventeur et des autres renseignements concernant l'inventeur n'entraîne aucune conséquence dans les Etats désignés dont la législation nationale exige ces indications mais permet qu'elles ne soient données qu'après le dépôt de la demande nationale. L'absence des ces indications dans une notice distincte n'entraîne aucune conséquence dans les Etats désignés où ces indications ne sont pas exigées par la législation nationale.

Article 5

Description

La description doit exposer l'invention d'une manière suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter.

Article 6

Revendications

La ou les revendications doivent définir l'objet de la protection demandée. Les revendications doivent être claires et concises. Elles doivent se fonder entièrement sur la description.

Article 7

Dessins

1) Sous réserve de l'alinéa 2) ii), des dessins doivent être fournis lorsqu'ils sont nécessaires à l'intelligence de l'invention.

2) Si l'invention est d'une nature telle qu'elle peut être illustrée par des dessins, même s'ils ne sont pas nécessaires à son intelligence:

- i) le déposant peut inclure de tels dessins dans la demande internationale lors de son dépôt;
- ii) tout office désigné peut exiger que le déposant lui fournisse de tels dessins dans le délai prescrit.

Article 8

Revendication de priorité

1) La demande internationale peut comporter une déclaration, conforme aux prescriptions du règlement d'exécution, revendiquant la priorité d'une ou de plusieurs demandes antérieures déposées dans ou pour tout pays partie à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

2) a) Sous réserve du sous-alinéa b), les conditions et les effets de toute revendication de priorité présentée conformément à l'alinéa 1) sont ceux que prévoit l'article 4 de l'Acte de Stockholm de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

b) La demande internationale qui revendique la priorité d'une ou plusieurs demandes antérieures déposées dans ou pour un Etat contractant peut désigner cet Etat. Si la demande internationale revendique la priorité d'une ou de plusieurs demandes nationales déposées dans ou pour un Etat désigné ou la priorité d'une demande internationale qui avait désigné un seul Etat, les conditions et les effets produits par la revendication de priorité dans cet Etat sont ceux que prévoit la législation nationale de ce dernier.

Article 9

Déposant

1) Toute personne domiciliée dans un Etat contractant et tout national d'un tel Etat peuvent déposer une demande internationale.

2) L'Assemblée peut décider de permettre aux personnes domiciliées dans tout pays partie à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle qui n'est pas partie au présent traité, ainsi qu'aux nationaux de ce pays, de déposer des demandes internationales.

3) Les notions de domicile et de nationalité, ainsi que l'application de ces notions lorsqu'il y a plusieurs déposants ou lorsque les déposants ne sont pas les mêmes pour tous les Etats désignés, sont définies dans le règlement d'exécution.

Article 10

Office récepteur

La demande internationale doit être déposée auprès de l'office récepteur prescrit, qui la contrôle et la traite conformément au présent traité et au règlement d'exécution.

Article 11

Date du dépôt et effets de la demande internationale

1) L'office récepteur accorde, en tant que date du dépôt international, la date de réception de la demande internationale pour autant qu'il constate, lors de cette réception, que:

- i) le déposant n'est pas dépourvu manifestement, pour des raisons de domicile ou de nationalité, du droit de déposer une demande internationale auprès de l'office récepteur;
- ii) la demande internationale est rédigée dans la langue prescrite;

iii) la demande internationale comporte au moins les éléments suivants:

- a) une indication selon laquelle elle a été déposée à titre de demande internationale;
- b) la désignation d'un Etat contractant au moins;
- c) le nom du déposant, indiqué de la manière prescrite;
- d) une partie qui, à première vue, semble constituer une description;
- e) une partie qui, à première vue, semble constituer une ou des revendications.

2) a) Si l'office récepteur constate que la demande internationale ne remplit pas, lors de sa réception, les conditions énumérées à l'alinéa 1), il invite le déposant, conformément au règlement d'exécution, à faire la correction nécessaire.

b) Si le déposant donne suite à cette invitation, conformément au règlement d'exécution, l'office récepteur accorde, en tant que date du dépôt international, la date de réception de la correction exigée.

3) Sous réserve de l'article 64. 4), toute demande internationale remplissant les conditions énumérées aux points i) à iii) de l'alinéa 1) et à laquelle une date de dépôt international a été accordée a, dès la date du dépôt international, les effets d'un dépôt national régulier dans chaque Etat désigné; cette date est considérée comme date de dépôt effectif dans chaque Etat désigné.

4) Toute demande internationale remplissant les conditions énumérées aux points i) à iii) de l'alinéa 1) est considérée comme ayant la valeur d'un dépôt national régulier au sens de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

Article 12

Transmission de la demande internationale au Bureau international et à l'administration chargée de la recherche internationale

1) Un exemplaire de la demande internationale est conservé par l'office récepteur („copie pour l'office récepteur”), un exemplaire („exemplaire original”) est transmis au Bureau international et un autre exemplaire („copie de recherche”) est transmis à l'administration compétente chargée de la recherche internationale visée à l'article 16, conformément au règlement d'exécution.

2) L'exemplaire original est considéré comme l'exemplaire authentique de la demande internationale.

3) La demande internationale est considérée comme retirée si le Bureau international ne reçoit pas l'exemplaire original dans le délai prescrit.

Article 13

Possibilité pour les offices désignés de recevoir copie de la demande internationale

1) Tout office désigné peut demander au Bureau international une copie de la demande internationale avant la communication prévue à l'article 20; le Bureau international lui remet cette copie dès que possible après l'expiration d'un délai d'une année à compter de la date de priorité.

2) a) Le déposant peut, en tout temps, remettre à tout office désigné une copie de sa demande internationale.

b) Le déposant peut, en tout temps, demander au Bureau international de remettre à tout office désigné une copie de sa demande internationale; le Bureau international remet dès que possible cette copie audit office.

c) Tout office national peut notifier au Bureau international qu'il ne désire pas recevoir les copies visées au sous-alinéa b); dans ce cas, ledit sous-alinéa ne s'applique pas pour cet office.

Article 14

Irrégularités dans la demande internationale

1) a) L'office récepteur vérifie si la demande internationale:

- i) est signée conformément au règlement d'exécution;
- ii) comporte les indications prescrites au sujet du déposant;

iii) comporte un titre;

iv) comporte un abrégé;

v) remplit, dans la mesure prévue par le règlement d'exécution, les conditions matérielles prescrites.

b) Si l'office récepteur constate que l'une de ces prescriptions n'est pas observée, il invite le déposant à corriger la demande internationale dans le délai prescrit; à défaut, cette demande est considérée comme retirée et l'office récepteur le déclare.

2) Si la demande internationale se réfère à des dessins bien que ceux-ci ne soient pas inclus dans la demande, l'office récepteur le notifie au déposant, qui peut remettre ces dessins dans le délai prescrit; la date du dépôt international est alors la date de réception desdits dessins par l'office récepteur. Sinon, toute référence à de tels dessins est considérée comme inexistante.

3) a) Si l'office récepteur constate que les taxes prescrites par l'article 3. 4) iv) n'ont pas été payées dans le délai prescrit ou que la taxe prescrite par l'article 4. 2) n'a été payée pour aucun des Etats désignés, la demande internationale est considérée comme retirée et l'office récepteur le déclare.

b) Si l'office récepteur constate que la taxe prescrite par l'article 4.2) a été payée dans le délai prescrit pour un ou plusieurs Etats désignés (mais non pour tous ces Etats), la désignation de ceux desdits Etats pour lesquels la taxe n'a pas été payée dans le délai prescrit est considérée comme retirée et l'office récepteur le déclare.

4) Si, après qu'il a accordé à la demande internationale une date de dépôt international, l'office récepteur constate, dans le délai prescrit, que l'une quelconque des conditions énumérées aux points i) à iii) de l'article 11.1) n'était pas remplie à cette date, cette demande est considérée comme retirée et l'office récepteur le déclare.

Article 15

Recherche internationale

1) Chaque demande internationale fait l'objet d'une recherche internationale.

2) Le recherche internationale a pour objet de découvrir l'état de la technique pertinent.

3) La recherche internationale s'effectue sur la base des revendications, compte tenu de la description et des dessins (le cas échéant).

4) L'administration chargée de la recherche internationale visée à l'article 16 s'efforce de découvrir l'état de la technique pertinent dans toute la mesure où ses moyens le lui permettent et doit, en tout cas, consulter la documentation spécifiée par le règlement d'exécution.

5) a) Le titulaire d'une demande nationale déposée auprès de l'office national d'un Etat contractant ou de l'office agissant pour un tel Etat peut, si la législation nationale de cet Etat le permet, et aux conditions prévues par cette législation, demander qu'une recherche semblable à une recherche internationale („recherche de type international“) soit effectuée sur cette demande.

b) L'office national d'un Etat contractant ou l'office agissant pour un tel Etat peut, si la législation nationale de cet Etat le permet, soumettre à une recherche de type international toute demande nationale déposée auprès de lui.

c) La recherche de type international est effectuée par l'administration chargée de la recherche internationale, visée à l'article 16, qui serait compétente pour procéder à la recherche internationale si la demande nationale était une demande internationale déposée auprès de l'office visé aux sous-alinéas a) et b). Si la demande nationale est rédigée dans une langue dans laquelle l'administration chargée de la recherche internationale estime n'être pas à même de traiter la demande, la recherche de type international est effectuée sur la base d'une traduction préparée par le déposant dans une des langues prescrites pour les demandes internationales que ladite administration s'est engagée à accepter pour les demandes internationales. La demande nationale et la traduction, lorsqu'elle est exigée, doivent être présentées dans la forme prescrite pour les demandes internationales.

Article 16

Administration chargée de la recherche internationale

1) La recherche internationale est effectuée par une administration chargée de la recherche internationale; celle-ci peut être soit un office national, soit une organisation intergouvernementale, telle que l'Institut international des brevets, dont les attributions comportent l'établissement de rapports de recherche documentaire sur l'état de la technique relatif à des inventions objet de demandes de brevets.

2) Si, en attendant l'institution d'une seule administration chargée de la recherche internationale, il existe plusieurs administrations chargées de la recherche internationale, chaque office récepteur spécifique, conformément aux dispositions de l'accord applicable mentionné à l'alinéa 3) b), celle ou celles de ces administrations qui seront compétentes pour procéder à la recherche pour les demandes internationales déposées auprès de cet office.

3) a) Les administrations chargées de la recherche internationale sont nommées par l'Assemblée. Tout office national et toute organisation intergouvernementale qui satisfont aux exigences visées au sous-alinéa c) peuvent être nommés en qualité d'administration chargée de la recherche internationale.

b) La nomination dépend du consentement de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale en cause et de la conclusion d'un accord, qui doit être approuvé par l'Assemblée, entre cet office ou cette organisation et le Bureau international. Cet accord spécifie les droits et obligations des parties et contient en particulier l'engagement formel dudit office ou de ladite organisation d'appliquer et d'observer toutes les règles communes de la recherche internationale.

c) Le règlement d'exécution prescrit les exigences minimales, particulièrement en ce qui concerne le personnel et la documentation, auxquelles chaque office ou organisation doit satisfaire avant qu'il puisse être nommé et auxquelles il doit continuer de satisfaire tant qu'il demeure nommé.

d) La nomination est faite pour une période déterminée, qui est susceptible de prolongation.

e) Avant de prendre une décision quant à la nomination d'un office national ou d'une organisation intergouvernementale ou quant à la prolongation d'une telle nomination, de même qu'avant de laisser une telle nomination prendre fin, l'Assemblée entend l'office ou l'organisation en cause et prend l'avis du Comité de coopération technique visé à l'article 56, une fois ce Comité établi.

Article 17

Procédure au sein de l'administration chargée de la recherche internationale

1) La procédure au sein de l'administration chargée de la recherche internationale est déterminée par le présent traité, le règlement d'exécution et l'accord que le Bureau international conclut, conformément au présent traité et au règlement d'exécution, avec cette administration.

2) a) Si l'administration chargée de la recherche internationale estime:

- i) que la demande internationale concerne un objet à l'égard duquel elle n'est pas tenue, selon le règlement d'exécution, de procéder à la recherche et décide en l'espèce de ne pas procéder à la recherche, ou
- ii) que la description, les revendications ou les dessins ne remplissent pas les conditions prescrites, dans une mesure telle qu'une recherche significative ne peut pas être effectuée,

elle le déclare et notifie au déposant et au Bureau international qu'un rapport de recherche internationale ne sera pas établi.

b) Si l'une des situations mentionnées au sous-alinéa a) n'existe qu'en relation avec certaines revendications, le rapport de recherche internationale l'indique pour ces revendications et il est établi, pour les autres revendications, conformément à l'article 18.

3) a) Si l'administration chargée de la recherche internationale estime que la demande internationale ne satisfait pas à l'exigence d'unité de l'invention telle qu'elle est définie dans le règlement d'exécution, elle invite le déposant à payer des taxes additionnelles. L'administration chargée de la recherche internationale établit le rapport de recherche internationale sur les parties de la demande internationale qui ont trait à l'invention mentionnée en premier lieu dans les revendications („invention principale“) et, si les taxes additionnelles requises ont été payées dans le délai prescrit, sur les parties de la demande internationale qui ont trait aux inventions pour lesquelles lesdites taxes ont été payées.

b) La législation nationale de tout Etat désigné peut prévoir que, lorsque l'office national de cet Etat estime justifiée l'invitation, mentionnée au sous-alinéa a), de l'administration chargée de la recherche internationale et lorsque le déposant n'a pas payé toutes les taxes additionnelles, les parties de la demande internationale qui n'ont par conséquent pas fait l'objet d'une recherche sont considérées comme retirées pour ce qui concerne les effets dans cet Etat, à moins qu'une taxe particulière ne soit payée par le déposant à l'office national dudit Etat.

Article 18

Rapport de recherche internationale

1) Le rapport de recherche internationale est établi dans le délai prescrit et dans la forme prescrite.

2) Le rapport de recherche internationale est, dès qu'il a été établi, transmis par l'administration chargée de la recherche internationale au déposant et au Bureau international.

3) Le rapport de recherche internationale ou la déclaration visée à l'article 17. 2) a) est traduit conformément au règlement d'exécution. Les traductions sont préparées par le Bureau international ou sous sa responsabilité.

Article 19

Modification des revendications auprès du Bureau international

1) Le déposant, après réception du rapport de recherche internationale, a le droit de modifier une fois les revendications de la demande internationale en déposant des modifications, dans le délai prescrit, auprès du Bureau international. Il peut y joindre une brève déclaration, conformément au règlement d'exécution, expliquant les modifications et précisant les effets que ces dernières peuvent avoir sur la description et sur les dessins.

2) Les modifications ne doivent pas aller au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée.

3) L'inobservation des dispositions de l'alinéa 2) n'a pas de conséquence dans les Etats désignés dont la législation nationale permet que les modifications aillent au-delà de l'exposé de l'invention.

Article 20

Communication aux offices désignés

1) a) La demande internationale, avec le rapport de recherche internationale (y compris toute indication visée à l'article 17.2) b) ou la déclaration mentionnée à l'article 17.2) a), est communiquée, conformément au règlement d'exécution, à tout office désigné qui n'a pas renoncé, totalement ou partiellement, à cette communication.

b) La communication comprend la traduction (telle qu'elle est prescrite) dudit rapport ou de ladite déclaration.

2) Si les revendications ont été modifiées selon l'article 19.1), la communication doit soit comporter le texte intégral des revendications telles qu'elles ont été déposées et telles qu'elles ont été modifiées, soit comporter le texte intégral des revendications telles qu'elles ont été déposées et préciser les modifications apportées; elle doit en outre, le cas échéant, comporter la déclaration visée à l'article 19.1).

3) Sur requête de l'office désigné ou du déposant, l'administration chargée de la recherche internationale leur adresse, conformément au règlement d'exécution, copie des documents cités dans le rapport de recherche internationale.

Article 21

Publication internationale

1) Le Bureau international procède à la publication de demandes internationales.

2) a) Sous réserve des exceptions prévues au sous-alinéa b) et à l'article 64.3), la publication internationale de la demande internationale a lieu à bref délai après l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de priorité de cette demande.

b) Le déposant peut demander au Bureau international de publier sa demande internationale en tout temps avant l'expiration du délai mentionné au sous-alinéa a). Le Bureau international procède en conséquence, conformément au règlement d'exécution.

3) Le rapport de recherche internationale ou la déclaration visée à l'article 17.2) a) est publié conformément au règlement d'exécution.

4) La langue et la forme de la publication internationale, ainsi que d'autres détails, sont fixés par le règlement d'exécution.

5) Il n'est procédé à aucune publication internationale si la demande internationale est retirée ou considérée comme retirée avant l'achèvement de la préparation technique de la publication.

6) Si le Bureau international estime que la demande internationale contient des expressions ou des dessins contraires aux bonnes mœurs ou à l'ordre public, ou des déclarations dénigrantes au sens du règlement d'exécution, il peut les omettre de ses publications, en indiquant la place et le nombre des mots ou des dessins omis. Il fournit, sur demande, des copies spéciales des passages ainsi omis.

Article 22

Copies, traductions et taxes pour les offices désignés

1) Le déposant remet à chaque office désigné une copie de la demande internationale (sauf si la communication visée à l'article 20 a déjà eu lieu) et une traduction (telle qu'elle est prescrite) de cette demande et lui paie (le cas échéant) la taxe nationale au plus tard à l'expiration d'un délai de vingt mois à compter de la date de priorité. Dans le cas où le nom de l'inventeur et les autres renseignements, prescrits par la législation de l'Etat désigné, relatifs à l'inventeur ne sont pas exigés dès le dépôt d'une demande nationale, le déposant doit, s'ils ne figurent pas déjà dans la requête, les communiquer à l'office national de cet Etat ou à l'office agissant pour ce dernier au plus tard à l'expiration d'un délai de vingt mois à compter de la date de priorité.

2) Nonobstant les dispositions de l'alinéa 1), lorsque l'administration chargée de la recherche internationale déclare, conformément à l'article 17.2) a), qu'un rapport de recherche internationale ne sera pas établi, le délai pour l'accomplissement des actes mentionnés à l'alinéa 1) du présent article est de deux mois à compter de la date de la notification de ladite déclaration au déposant.

3) La législation de tout Etat contractant peut, pour l'accomplissement des actes visés aux alinéas 1) et 2), fixer des délais expirant après ceux qui figurent auxdits alinéas.

Article 23

Suspension de la procédure nationale

1) Aucun office désigné ne traite ni n'examine la demande internationale avant l'expiration du délai applicable selon l'article 22.

2) Nonobstant les dispositions de l'alinéa 1), tout office désigné peut, sur requête expresse du déposant, traiter ou examiner en tout temps la demande internationale.

Article 24

Perte possible des effets dans des Etats désignés

1) Sous réserve de l'article 25 dans le cas visé au point ii) ci-après, les effets de la demande internationale prévus à l'article 11.3) cessent dans tout Etat désigné et cette cessation a les mêmes conséquences que le retrait d'une demande nationale dans cet Etat:

i) si le déposant retire sa demande internationale ou la désignation de cet Etat;

ii) si la demande internationale est considérée comme retirée en raison des articles 12.3), 14.1) b), 14.3) a) ou 14.4), ou si la désignation de cet Etat est considérée comme retirée selon l'article 14.3) b);

iii) si le déposant n'accomplit pas, dans le délai applicable, les actes mentionnés à l'article 22.

2) Nonobstant les dispositions de l'alinéa 1), tout office désigné peut maintenir les effets prévus à l'article 11.3) même lorsqu'il n'est pas exigé que de tels effets soient maintenus en raison de l'article 25.2).

Article 25

Revision par des offices désignés

1) a) Lorsque l'office récepteur refuse d'accorder une date de dépôt international ou déclare que la demande internationale est considérée comme retirée, ou lorsque le Bureau international fait une constatation selon l'article 12.3), ce Bureau adresse à bref délai, sur requête du déposant, à tout office désigné indiqué par celui-ci, copie de tout document contenu dans le dossier.

b) Lorsque l'office récepteur déclare que la désignation d'un Etat est considérée comme retirée, le Bureau international, sur requête du requérant, adresse à bref délai à l'office national de cet Etat copie de tout document contenu dans le dossier.

c) Les requêtes fondées sur les sous-alinéas a) ou b) doivent être présentées dans le délai prescrit.

2) a) Sous réserve des dispositions du sous-alinéa b), tout office désigné, si la taxe nationale (le cas échéant) a été payée et si la traduction appropriée (telle qu'elle est prescrite) a été remise dans le délai prescrit, décide si le refus, la déclaration ou la constatation mentionnés à l'alinéa 1) étaient justifiés au sens du présent traité et du règlement d'exécution: s'il constate que le refus ou la déclaration est le résultat d'une erreur ou d'une omission de l'office récepteur, ou que la constatation est le résultat d'une erreur ou d'une omission du Bureau international, il traite la demande internationale, pour ce qui concerne ses effets dans l'Etat de l'office désigné, comme si une telle erreur ou omission ne s'était pas produite.

b) Lorsque l'exemplaire original parvient au Bureau international après l'expiration du délai prescrit à l'article 12.3) en raison d'une erreur ou d'une omission du déposant, le sous-alinéa a) ne s'applique que dans les circonstances mentionnées à l'article 48.2).

Article 26

Occasion de corriger auprès des offices désignés

Aucun office désigné ne peut rejeter une demande internationale pour le motif que cette dernière ne remplit pas les conditions du présent traité et du règlement d'exécution sans donner d'abord au déposant l'occasion de corriger ladite demande dans la mesure et selon la procédure prévues par la législation nationale pour des situations identiques ou comparables se présentant à propos de demandes nationales.

Article 27

Exigences nationales

1) Aucune législation nationale ne peut exiger que la demande internationale satisfasse, quant à sa forme ou son contenu, à des exigences différentes de celles qui sont prévues dans le présent traité et dans le règlement d'exécution ou à des exigences supplémentaires.

2) Les dispositions de l'alinéa 1) ne sauraient affecter l'application de l'article 7.2) ni empêcher aucune législation nationale d'exiger, une fois que le traitement de la demande internationale a commencé au sein de l'office désigné:

i) lorsque le déposant est une personne morale, l'indication du nom d'un dirigeant de cette dernière autorisé à la représenter;

ii) la remise de documents qui n'appartiennent pas à la demande internationale mais qui constituent la preuve d'allégations ou de déclarations figurant dans cette demande, y compris la confirmation de la demande internationale par signature du déposant lorsque cette demande, telle qu'elle avait été déposée, était signée de son représentant ou de son mandataire.

3) Lorsque le déposant, aux fins de tout Etat désigné, n'a pas qualité selon la législation nationale de cet Etat pour procéder au dépôt d'une demande nationale pour la raison qu'il n'est pas l'inventeur, la demande internationale peut être rejetée par l'office désigné.

4) Lorsque la législation nationale prévoit, pour ce qui concerne la forme ou le contenu des demandes nationales, des exigences qui, du point de vue des déposants, sont plus favorables que celles que prévoit le présent traité et le règlement d'exécution pour les demandes internationales, l'office national, les tribunaux et tous autres organes compétents de l'Etat désigné ou agissant pour ce dernier peuvent appliquer les premières exigences, en lieu et place des dernières, aux demandes internationales, sauf si le déposant requiert que les exigences prévues par le présent traité et par le règlement d'exécution soient appliquées à sa demande internationale.

5) Rien dans le présent traité ni dans le règlement d'exécution ne peut être compris comme pouvant limiter la liberté d'aucun Etat contractant de prescrire toutes conditions matérielles de brevetabilité qu'il désire. En particulier, toute disposition du présent traité et du règlement d'exécution concernant la définition de l'état de la technique doit s'entendre exclusivement aux fins de la procédure internationale; par conséquent, tout Etat contractant est libre d'appliquer, lorsqu'il détermine la brevetabilité d'une invention faisant l'objet d'une demande internationale, les critères de sa législation nationale relatifs à l'état de la technique et d'autres conditions de brevetabilité qui ne constituent pas des exigences relatives à la forme et au contenu des demandes.

6) La législation nationale peut exiger du déposant qu'il fournisse des preuves quant à toute condition de droit matériel de brevetabilité qu'elle prescrit.

7) Tout office récepteur, de même que tout office désigné qui a commencé à traiter la demande internationale, peut appliquer toute disposition de sa législation nationale relative à la représentation obligatoire du déposant par un mandataire habilité auprès de cet office et à l'indication obligatoire d'une adresse de service dans l'Etat désigné aux fins de la réception de notifications.

8) Rien dans le présent traité ni dans le règlement d'exécution ne peut être compris comme pouvant limiter la liberté d'aucun Etat contractant d'appliquer les mesures qu'il considère nécessaires en matière de défense nationale ou de limiter, pour protéger ses intérêts économiques, le droit de ses nationaux ou des personnes qui sont domiciliées sur son territoire de déposer des demandes internationales.

Article 28

Modification des revendications, de la description et des dessins auprès des offices désignés

1) Le déposant doit avoir l'occasion de modifier les revendications, la description et les dessins, dans le délai prescrit, auprès de chaque office désigné. Aucun office désigné ne peut délivrer de brevet ni refuser d'en délivrer avant l'expiration de ce délai, sauf accord exprès du déposant.

2) Les modifications ne doivent pas aller au-delà de l'exposé de l'invention qui figure dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée, sauf si la législation nationale de l'Etat désigné le permet expressément.

3) Les modifications doivent être conformes à la législation nationale de l'Etat désigné pour tout ce qui n'est pas fixé par le présent traité ou par le règlement d'exécution.

4) Lorsque l'office désigné exige une traduction de la demande internationale, les modifications doivent être établies dans la langue de la traduction.

Article 29

Effets de la publication internationale

1) Pour ce qui concerne la protection de tout droit du déposant dans un Etat désigné, la publication internationale d'une demande internationale a, dans cet Etat, sous réserve des dispositions des alinéas 2) à 4), les mêmes effets que ceux qui sont attachés par la législation nationale de cet Etat à la publication nationale obligatoire de demandes nationales non examinées comme telles.

2) Si la langue de la publication internationale diffère de celle des publications requises par la législation nationale de l'Etat désigné, ladite législation nationale peut prévoir que les effets prévus à l'alinéa 1) ne se produisent qu'à partir de la date où :

- i) une traduction dans cette dernière langue est publiée conformément à la législation nationale; ou
- ii) une traduction dans cette dernière langue est mise à la disposition du public pour inspection, conformément à la législation nationale; ou
- iii) une traduction dans cette dernière langue est transmise par le déposant à l'utilisateur non autorisé, effectif ou éventuel, de l'invention faisant l'objet de la demande internationale; ou
- iv) les deux actes visés aux points i) et iii), ou les deux actes visés aux points ii) et iii), ont été accomplis.

3) La législation nationale de tout Etat désigné peut prévoir que, lorsque la publication internationale a été effectuée, sur requête du déposant, avant l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de priorité, les effets prévus à l'alinéa 1) ne se produisent qu'à partir de l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de priorité.

4) La législation nationale de tout Etat désigné peut prévoir que les effets prévus à l'alinéa 1) ne se produisent qu'à partir de la date de réception, par son office national ou par l'office agissant pour cet Etat, d'un exemplaire de la publication, effectuée conformément à l'article 21, de la demande internationale. Cet office publie, dès que possible, la date de réception dans sa gazette.

Article 30

Caractère confidentiel de la demande internationale

1) a) Sous réserve du sous-alinéa b), le Bureau international et les administrations chargées de la recherche internationale ne doivent permettre à aucune personne ou administration d'avoir accès à la demande internationale avant sa publication internationale, sauf requête ou autorisation du déposant.

b) Le sous-alinéa a) ne s'applique pas aux transmissions à l'administration compétente chargée de la recherche internationale, aux transmissions prévues à l'article 13 ni aux communications prévues à l'article 20.

2) a) Aucun office national ne peut permettre à des tiers d'avoir accès à la demande internationale, sauf requête ou autorisation du déposant, avant celle des dates suivantes qui interviennent la première :

i) date de la publication internationale de la demande internationale;

ii) date de réception de la communication de la demande internationale selon l'article 20;

iii) date de réception d'une copie de la demande internationale selon l'article 22.

b) Le sous-alinéa a) ne saurait empêcher un office national d'informer des tiers qu'il a été désigné, ni de publier ce fait. Une telle information ou publication ne peut toutefois contenir que les indications suivantes: identification de l'office récepteur, nom du déposant, date du dépôt international, numéro de la demande internationale et titre de l'invention.

c) Le sous-alinéa a) ne saurait empêcher un office désigné de permettre aux autorités judiciaires d'avoir accès à la demande internationale.

3) L'alinéa 2) a) s'applique à tout office récepteur, sauf pour les transmissions prévues à l'article 12.1).

4) Au sens du présent article, l'expression „avoir accès” comprend tout moyen par lequel des tiers peuvent prendre connaissance, et comprend donc la communication individuelle et la publication générale; toutefois, aucun office national ne peut publier une demande internationale ou sa traduction avant la publication internationale ou avant l'expiration d'un délai de vingt mois à compter de la date de priorité si la publication internationale n'a pas eu lieu à l'expiration de ce délai.

CHAPITRE II

Examen préliminaire international

Article 31

Demande d'examen préliminaire international

1) Sur demande du déposant, la demande internationale fait l'objet d'un examen préliminaire international conformément aux dispositions ci-après et au règlement d'exécution.

2) a) Tout déposant qui, au sens du règlement d'exécution, est domicilié dans un Etat contractant lié par le chapitre II ou est le national d'un tel Etat et dont la demande internationale a été déposée auprès de l'office récepteur de cet Etat ou agissant pour le compte de cet Etat, peut présenter une demande d'examen préliminaire international.

b) L'Assemblée peut décider de permettre aux personnes autorisées à déposer des demandes internationales de présenter des demandes d'examen préliminaire international même si elles sont domiciliées dans un Etat non contractant ou non lié par le chapitre II ou ont la nationalité d'un tel Etat.

3) La demande d'examen préliminaire international doit être établie indépendamment de la demande internationale. Elle doit contenir les indications prescrites et être établie dans la langue et dans la forme prescrites.

4) a) La demande d'examen préliminaire international doit indiquer celui ou ceux des Etats contractants où le déposant a l'intention d'utiliser les résultats de l'examen préliminaire international („Etats élus”). Des Etats contractants additionnels peuvent être élus ultérieurement. Les élections ne peuvent porter que sur des Etats contractants déjà désignés conformément à l'article 4.

b) Les déposants visés à l'alinéa 2) a) peuvent élire tout Etat contractant lié par le chapitre II. Les déposants visés à l'alinéa 2) b) ne peuvent élire que les Etats contractants liés par le chapitre II qui se sont déclarés disposés à être élus par de tels déposants.

5) La demande d'examen préliminaire international donne lieu au paiement des taxes prescrites dans le délai prescrit.

6) a) La demande d'examen préliminaire international doit être présentée à l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international mentionnée à l'article 32.

b) Toute élection ultérieure doit être soumise au Bureau international.

7) Chaque office élu reçoit notification de son élection.

Article 32

Administration chargée de l'examen préliminaire international

1) L'examen préliminaire international est effectué par l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

2) Pour les demandes d'examen préliminaire international visées à l'article 31.2) a) et à l'article 31.2) b), l'office récepteur ou l'Assemblée, respectivement, précise, conformément aux dispositions de l'accord applicable conclu entre l'administration ou les administrations intéressées chargées de l'examen préliminaire international et le Bureau international, celle ou celles de ces administrations qui seront compétentes pour procéder à l'examen préliminaire.

3) Les dispositions de l'article 16.3) s'appliquent, *mutatis mutandis*, aux administrations chargées de l'examen préliminaire international.

Article 33

Examen préliminaire international

- 1) L'examen préliminaire international a pour objet de formuler une opinion préliminaire et sans engagement sur les questions de savoir si l'invention dont la protection est demandée semble être nouvelle, impliquer une activité inventive (n'être pas évidente) et être susceptible d'application industrielle.
- 2) Aux fins de l'examen préliminaire international, l'invention dont la protection est demandée est considérée comme nouvelle s'il n'est pas trouvé d'antériorité dans l'état de la technique tel qu'il est défini dans le règlement d'exécution.
- 3) Aux fins de l'examen préliminaire international, l'invention dont la protection est demandée est considérée comme impliquant une activité inventive si, compte tenu de l'état de la technique tel qu'il est défini dans le règlement d'exécution, elle n'est pas, à la date pertinente prescrite, évidente pour un homme du métier.
- 4) Aux fins de l'examen préliminaire international, l'invention dont la protection est demandée est considérée comme susceptible d'application industrielle si, conformément à sa nature, elle peut être produite ou utilisée (au sens technologique) dans tout genre d'industrie. Le terme „industrie” doit être compris dans son sens le plus large, comme dans la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.
- 5) Les critères qui précèdent ne servent qu'aux fins de l'examen préliminaire international. Tout Etat contractant peut appliquer des critères additionnels ou différents afin de décider si, dans cet Etat, l'invention est brevetable ou non.
- 6) L'examen préliminaire international doit prendre en considération tous les documents cités dans le rapport de recherche internationale. Il peut prendre en considération tous documents additionnels considérés comme pertinents dans le cas d'espèce.

Article 34

Procédure au sein de l'administration chargée de l'examen préliminaire international

- 1) La procédure au sein de l'administration chargée de l'examen préliminaire international est déterminée par le présent traité, le règlement d'exécution et l'accord que le Bureau international conclut, conformément au présent traité et au règlement d'exécution, avec cette administration.
- 2) *a)* Le déposant a le droit de communiquer, verbalement et par écrit, avec l'administration chargée de l'examen préliminaire international.
- b)* Le déposant a le droit de modifier les revendications, la description et les dessins, de la manière prescrite et dans le délai prescrit, avant l'établissement du rapport d'examen préliminaire international. Les modifications ne doivent pas aller au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée.
- c)* Le déposant reçoit de l'administration chargée de l'examen préliminaire international au moins un avis écrit, sauf si ladite administration estime que toutes les conditions suivantes sont remplies:
 - i)* l'invention répond aux critères figurant à l'article 33.1);
 - ii)* la demande internationale remplit les conditions du présent traité et du règlement d'exécution dans la mesure où elles sont contrôlées par ladite administration;
 - iii)* il n'est pas envisagé de présenter des observations au sens de l'article 35.2), dernière phrase.
- d)* Le déposant peut répondre à l'avis écrit.
- 3) *a)* Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime que la demande internationale ne satisfait pas à l'exigence d'unité de l'invention telle qu'elle est définie dans le règlement d'exécution, elle peut inviter le déposant, au choix de ce dernier, soit à limiter les revendications de manière à satisfaire à cette exigence, soit à payer des taxes additionnelles.
- b)* La législation nationale de tout Etat élu peut prévoir que, lorsque le déposant choisit de limiter les revendications au sens du sous-alinéa *a)*, les parties de la demande internationale qui, en conséquence de la limitation, ne font pas l'objet d'un examen préliminaire international sont, pour ce qui concerne les effets dans cet Etat, considérées comme retirées, à moins qu'une taxe particulière ne soit payée par le déposant à l'office national dudit Etat.
- c)* Si le déposant ne donne pas suite à l'invitation mentionnée au sous-alinéa *a)* dans le délai prescrit, l'administration chargée de l'examen préliminaire international établit un rapport d'examen préliminaire international sur les parties de la demande internationale qui ont trait à ce qui semble constituer l'invention principale et donne sur ce point des indications dans le rapport. La législation nationale de tout Etat élu peut prévoir que, lorsque l'office national de cet Etat estime justifiée l'invitation de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, les parties de la demande internationale qui n'ont pas trait à l'invention principale sont, pour ce qui concerne les effets dans cet Etat, considérées comme retirées, à moins qu'une taxe particulière ne soit payée par le déposant à cet office.

4) *a)* Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime:

- i)* que la demande internationale concerne un objet à l'égard duquel elle n'est pas tenue, selon le règlement d'exécution, d'effectuer un examen préliminaire international et décide en l'espèce de ne pas effectuer un tel examen, ou
 - ii)* que la description, les revendications ou les dessins ne sont pas clairs, ou que les revendications ne se fondent pas de façon adéquate sur la description, de sorte qu'une opinion valable ne peut être formée au sujet de la nouveauté, de l'activité inventive (non-évidente) ou de l'application industrielle de l'invention dont la protection est demandée,
- elle n'aborde pas les questions mentionnées à l'article 33.1) et fait connaître au déposant cette opinion et ses motifs.

b) Si l'une des situations mentionnées au sous-alinéa *a)* n'existe qu'à l'égard de certaines revendications ou en relation avec certaines revendications, les dispositions dudit sous-alinéa *a)* ne s'appliquent qu'à l'égard de ces revendications.

Article 35

Rapport d'examen préliminaire international

- 1) Le rapport d'examen préliminaire international est établi dans le délai prescrit et dans la forme prescrite.
- 2) Le rapport d'examen préliminaire international ne contient aucune déclaration quant à la question de savoir si l'invention dont la protection est demandée est ou semble être brevetable ou non au regard d'une législation nationale quelconque. Il déclare, sous réserve de l'alinéa 3), en relation avec chaque revendication, si cette revendication semble répondre aux critères de nouveauté, d'activité inventive (non-évidente) et d'application industrielle, tels que ces critères sont définis, aux fins de l'examen préliminaire international, à l'article 33.1) à 4). Cette déclaration doit être accompagnée de la citation des documents qui semblent étayer la conclusion déclarée, et de toutes explications qui peuvent s'imposer en l'espèce. A cette déclaration doivent également être jointes les autres observations prévues par le règlement d'exécution.

3) *a)* Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime, lors de l'établissement du rapport d'examen préliminaire international, que l'une quelconque des situations mentionnées à l'article 34.4) *a)* existe, le rapport en fait état et indique les motifs. Il ne doit contenir aucune déclaration au sens de l'alinéa 2).

b) Si l'une des situations mentionnées à l'article 34.4) *b)* existe, le rapport d'examen préliminaire international contient, pour les revendications en question, l'indication prévue au sous-alinéa *a)* et, pour les autres revendications, la déclaration indiquée à l'alinéa 2).

Article 36

Transmission, traduction et communication du rapport d'examen préliminaire international

- 1) Le rapport d'examen préliminaire international est, avec les annexes prescrites, transmis au déposant et au Bureau international.
- 2) *a)* Le rapport d'examen préliminaire international et ses annexes sont traduits dans les langues prescrites.
- b)* Toute traduction dudit rapport est préparée par le Bureau international ou sous sa responsabilité: toute traduction de ses annexes est préparée par le déposant.
- 3) *a)* Le rapport d'examen préliminaire international, avec sa traduction (telle qu'elle est prescrite) et ses annexes (dans la langue d'origine), est communiqué par le Bureau international à chaque office élu.

b) La traduction prescrite des annexes est transmise, dans le délai prescrit, par le déposant aux offices élus.

4) L'article 20.3) s'applique, *mutatis mutandis*, aux copies de tout document qui est cité dans le rapport d'examen préliminaire international et qui n'a pas été cité dans le rapport de recherche internationale.

Article 37

Retrait de la demande d'examen préliminaire international ou d'élections

- 1) Le déposant peut retirer tout ou partie des élections.
- 2) Si l'élection de tous les Etats élus est retirée, la demande d'examen préliminaire international est considérée comme retirée.
- 3) *a)* Tout retrait doit être notifié au Bureau international.
- b)* Le Bureau international le notifie aux offices élus intéressés et à l'administration intéressée chargée de l'examen préliminaire international.
- 4) *a)* Sous réserve du sous-alinéa *b)*, le retrait de la demande d'examen préliminaire international ou de l'élection d'un Etat contractant est, si la législation nationale de cet Etat n'en dispose pas autrement, considéré comme un retrait de la demande internationale pour ce qui concerne cet Etat.

b) Le retrait de la demande d'examen préliminaire international ou de l'élection n'est pas considéré comme un retrait de la demande internationale s'il est effectué avant l'expiration du délai applicable selon l'article 22; toutefois, tout Etat contractant peut prévoir dans sa législation nationale, qu'il n'en ira ainsi que si son office national reçoit, dans ce délai, copie de la demande internationale, une traduction (telle qu'elle est prescrite) de ladite demande et la taxe nationale.

Article 38

Caractère confidentiel de l'examen préliminaire international

1) Sauf requête ou autorisation du déposant, le Bureau international et l'administration chargée de l'examen préliminaire international ne peuvent permettre à aucun moment, à aucune personne ou administration – à l'exception des offices élus, après l'établissement du rapport d'examen préliminaire international – d'avoir accès, au sens et aux conditions de l'article 30.4), au dossier de l'examen préliminaire international.

2) Sous réserve de l'alinéa 1) et des articles 36.1) et 3) et 37.3) b), le Bureau international et l'administration chargée de l'examen préliminaire international ne peuvent donner, sauf requête ou autorisation du déposant, aucune information relative à la délivrance ou au refus de délivrance d'un rapport d'examen préliminaire international, ou encore au retrait ou au maintien de la demande d'examen préliminaire international ou d'une élection quelconque.

Article 39

Copies, traductions et taxes pour les offices élus

1) a) Si l'élection d'un Etat contractant a été effectuée avant l'expiration du dix-neuvième mois à compter de la date de priorité, l'article 22 ne s'applique pas à cet Etat; le déposant remet à chaque office élu une copie de la demande internationale (sauf si la communication visée à l'article 20 a déjà eu lieu) et une traduction (telle qu'elle est prescrite) de cette demande et lui paie (le cas échéant) la taxe nationale au plus tard à l'expiration d'un délai de vingt-cinq mois à compter de la date de priorité.

b) Toute législation nationale peut, pour l'accomplissement des actes mentionnés au sous-alinéa a), fixer des délais expirant après celui qui figure audit sous-alinéa.

2) Les effets prévus à l'article 11.3) cessent dans l'Etat élu avec les mêmes conséquences que celles qui découlent du retrait d'une demande nationale dans cet Etat si le déposant n'exécute pas les actes mentionnés à l'alinéa 1) a) dans le délai applicable selon l'alinéa 1) a) ou b).

3) Tout office élu peut maintenir les effets prévus à l'article 11.3) même lorsque le déposant ne remplit pas les conditions prévues à l'alinéa 1) a) ou b).

Article 40

Suspension de l'examen national et des autres procédures

1) Si l'élection d'un Etat contractant est effectuée avant l'expiration du dix-neuvième mois à compter de la date de priorité, l'article 23 ne s'applique pas à cet Etat et son office national, ou tout office agissant pour cet Etat, n'effectue pas l'examen et n'engage aucune autre procédure relative à la demande internationale, sous réserve de l'alinéa 2), avant l'expiration du délai applicable selon l'article 39.

2) Nonobstant les dispositions de l'alinéa 1), tout office élu peut, sur requête expresse du déposant, en tout temps procéder à l'examen et engager toute autre procédure relative à la demande internationale.

Article 41

Modification des revendications, de la description et des dessins auprès des offices élus

1) Le déposant doit avoir l'occasion de modifier les revendications, la description et les dessins, dans le délai prescrit, auprès de chaque office élu. Aucun office élu ne peut délivrer de brevet ni refuser d'en délivrer avant l'expiration de ce délai, sauf accord exprès du déposant.

2) Les modifications ne doivent pas aller au-delà de l'exposé de l'invention qui figure dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée, sauf si la législation nationale de l'Etat élu le permet expressément.

3) Les modifications doivent être conformes à la législation nationale de l'Etat élu pour tout ce qui n'est pas fixé par le présent traité ou par le règlement d'exécution.

4) Lorsque l'office élu exige une traduction de la demande internationale, les modifications doivent être établies dans la langue de la traduction.

Article 42

Résultat de l'examen national des offices élus

Les offices élus recevant le rapport d'examen préliminaire international ne peuvent exiger du déposant qu'il leur remette des copies de documents liés à l'examen relatif à la même demande internationale dans tout autre office élu, ou qu'il leur remette des informations relatives au contenu de tels documents.

CHAPITRE III

Dispositions communes

Article 43

Recherche de certains titres de protection

Le déposant peut indiquer, conformément au règlement d'exécution, que sa demande internationale tend à la délivrance d'un certificat d'auteur d'invention, d'un certificat d'utilité ou d'un modèle d'utilité et non à celle d'un brevet, ou à la délivrance d'un brevet ou certificat d'addition, d'un certificat d'auteur d'invention additionnel ou d'un certificat d'utilité additionnel, dans tout Etat désigné ou élu dont la législation prévoit la délivrance de certificats d'auteur d'invention, de certificats d'utilité, de modèles d'utilité, de brevets ou certificats d'addition, de certificats d'auteur d'invention additionnels ou de certificats d'utilité additionnels; les effets découlant de cette indication sont déterminés par le choix effectué par le déposant. Aux fins du présent article et de toute règle y relative, l'article 2.ii) ne s'applique pas.

Article 44

Recherche de deux titres de protection

Pour tout Etat désigné ou élu dont la législation permet qu'une demande tendant à la délivrance d'un brevet ou de l'un des autres titres de protection mentionnés à l'article 43 puisse également viser un autre de ces titres de protection, le déposant peut indiquer, conformément au règlement d'exécution, les deux titres de protection dont il demande la délivrance; les effets qui en découlent sont déterminés par les indications du déposant. Aux fins du présent article, l'article 2.ii) ne s'applique pas.

Article 45

Traité de brevet régional

1) Tout traité prévoyant la délivrance d'un brevet régional („traité de brevet régional”) et donnant à toute personne, autorisée par l'article 9 à déposer des demandes internationales, le droit de déposer des demandes tendant à la délivrance de tels brevets peut stipuler que les demandes internationales contenant la désignation ou l'élection d'un Etat partie à la fois au traité de brevet régional et au présent traité peuvent être déposées en vue de la délivrance de brevets régionaux.

2) La législation nationale d'un tel Etat désigné ou élu peut prévoir que toute désignation ou élection dudit Etat dans la demande internationale sera considérée comme l'indication que le déposant désire obtenir un brevet régional conformément au traité de brevet régional.

Article 46

Traduction incorrecte de la demande internationale

Si, en raison d'une traduction incorrecte de la demande internationale, l'étendue d'un brevet délivré à la suite de cette demande dépasse l'étendue de la demande internationale dans sa langue d'origine, les autorités compétentes de l'Etat contractant considéré peuvent limiter en conséquence et d'une manière rétroactive l'étendue du brevet et déclarer qu'il est nul et non avenu dans la mesure où son étendue dépasse celle de la demande internationale dans sa langue d'origine.

Article 47

Délais

1) Le calcul des délais prévus dans le présent traité est fixé par le règlement d'exécution.

2) a) Tous les délais fixés dans les chapitres I et II du présent traité peuvent, en dehors de toute révision selon l'article 60, être modifiés par décision des Etats contractants.

b) La décision est prise par l'Assemblée ou par vote par correspondance et doit être unanime.

c) Les détails de la procédure sont fixés par le règlement d'exécution.

Article 48

Retards dans l'observation de certains délais

1) Lorsqu'un délai, fixé dans le présent traité ou dans le règlement d'exécution, n'est pas observé pour cause d'interruption des services postaux, de perte ou de retard inévitables du courrier, ce délai est considéré comme observé dans les cas précisés au règlement d'exécution et sous réserve que soient remplies les conditions de preuve et autres conditions prescrites dans ledit règlement.

2) a) Tout Etat contractant doit, pour ce qui le concerne, excuser pour des motifs admis par sa législation nationale tout retard dans l'observation d'un délai.

b) Tout Etat contractant peut, pour ce qui le concerne, excuser pour des motifs autres que ceux qui figurent au sous-alinéa a) tout retard dans l'observation d'un délai.

Article 49

Droit d'exercer auprès d'administrations internationales

Tout avocat, agent de brevets ou autre personne, ayant le droit d'exercer auprès de l'office national auprès duquel la demande internationale a été déposée, a le droit d'exercer, en ce qui concerne cette demande, auprès du Bureau international, de l'administration compétente chargée de la recherche internationale et de l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international.

CHAPITRE IV
Services techniques

Article 50

Services d'information sur les brevets

1) Le Bureau international peut fournir des services (dénommés dans le présent article „services d'information”), en donnant des informations techniques ainsi que d'autres informations pertinentes dont il dispose, sur la base de documents publiés, principalement de brevets et de demandes publiées.

2) Le Bureau international peut fournir ces services d'information soit directement, soit par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs administrations chargées de la recherche internationale ou d'autres institutions spécialisées, nationales ou internationales, avec lesquelles il aura pu conclure des accords.

3) Les services d'information fonctionnent de manière à faciliter tout particulièrement l'acquisition, par les Etats contractants qui sont des pays en voie de développement, des connaissances techniques et de la technologie, y compris le „know-how” publié disponible.

4) Les services d'information peuvent être obtenus par les gouvernements des Etats contractants, par leurs nationaux et par les personnes qui sont domiciliées sur leur territoire. L'Assemblée peut décider d'étendre ces services à d'autres intéressés.

5) a) Tout service fourni aux gouvernements des Etats contractants doit être à son prix de revient; toutefois, pour les gouvernements des Etats contractants qui sont des pays en voie de développement, le service est fourni au-dessous de ce prix si la différence peut être couverte par les bénéfices réalisés sur la prestation de services à des destinataires autres que les gouvernements d'Etats contractants ou par les moyens mentionnés à l'article 51.4).

b) Le prix de revient visé au sous-alinéa a) doit être entendu comme consistant dans les frais qui s'ajoutent à ceux que l'office national ou l'administration chargée de la recherche internationale doivent engager de toute façon pour s'acquitter de leurs tâches.

6) Les détails relatifs à l'application du présent article sont réglés par décisions de l'Assemblée et, dans les limites fixées par cette dernière, par les groupes de travail qu'elle pourra instituer à cette fin.

7) Si elle l'estime nécessaire, l'Assemblée recommande d'autres modes de financement pour compléter ceux qui sont prévus à l'alinéa 5).

Article 51

Assistance technique

1) L'Assemblée établit un Comité d'assistance technique (dénommé dans le présent article „le Comité”).

2) a) Les membres du Comité sont élus parmi les Etats contractants de façon à assurer une représentation appropriée des pays en voie de développement.

b) Le Directeur général invite, de sa propre initiative ou sur la requête du Comité, des représentants des organisations intergouvernementales s'occupant d'assistance technique aux pays en voie de développement à prendre part aux travaux du Comité.

3) a) Le Comité a pour tâche l'organisation et la supervision de l'assistance technique accordée aux Etats contractants qui sont des pays en voie de développement, afin de développer leurs systèmes de brevets, soit au niveau national, soit au niveau régional.

b) L'assistance technique comprend notamment la formation de spécialistes, la mise à disposition d'experts et la fourniture d'équipements à des fins de démonstration et de fonctionnement.

4) En vue du financement de projets entrant dans le cadre du présent article, le Bureau international s'efforce de conclure des accords, d'une part avec des organisations internationales de financement et des organisations intergouvernementales, en particulier avec l'Organisation des Nations Unies, les agences des Nations Unies ainsi qu'avec les institutions spécialisées des Nations Unies ayant compétence en matière d'assistance technique, de même que, d'autre part, avec les gouvernements des Etats bénéficiaires de l'assistance technique.

5) Les détails relatifs à l'application du présent article sont réglés par décisions de l'Assemblée et, dans les limites fixées par cette dernière, par les groupes de travail qu'elle pourra instituer à cette fin.

Article 52

Rapports avec les autres dispositions du traité

Aucune disposition du présent chapitre n'affecte les dispositions financières figurant dans les autres chapitres du présent traité. Ces dispositions ne sont pas applicables au présent chapitre ni à sa mise en oeuvre.

CHAPITRE V

Dispositions administratives

Article 53

Assemblée

1) a) L'Assemblée est composée des Etats contractants, sous réserve de l'article 57.8).

b) Le gouvernement de chaque Etat contractant est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

2) a) L'Assemblée:

i) traite de toutes les questions concernant le maintien et le développement de l'Union et l'application du présent traité;

ii) s'acquitte des tâches qui lui sont expressément assignées dans d'autres dispositions du présent traité;

iii) donne au Bureau international des directives concernant la préparation des conférences de revision;

iv) examine et approuve les rapports et les activités du Directeur général relatifs à l'Union et lui donne toutes directives utiles concernant les questions de la compétence de l'Union;

v) examine et approuve les rapports et les activités du Comité exécutif établi conformément à l'alinéa 9) et lui donne des directives;

vi) arrête le programme, adopte le budget triennal de l'Union et approuve ses comptes de clôture;

vii) adopte le règlement financier de l'Union;

viii) crée les comités et groupes de travail qu'elle juge utiles à la réalisation des objectifs de l'Union;

ix) décide quels sont les Etats non contractants et, sous réserve de l'alinéa 8), quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;

x) entreprend toute autre action appropriée en vue d'atteindre les objectifs de l'Union et s'acquitte de toutes autres fonctions utiles dans le cadre du présent traité.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres unions administrées par l'Organisation, l'Assemblée statue après avoir pris connaissance de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.

3) Un délégué ne peut représenter qu'un seul Etat et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

4) Chaque Etat contractant dispose d'une voix.

5) a) La moitié des Etats contractants constitue le quorum.

b) Si ce quorum n'est pas atteint, l'Assemblée peut prendre des décisions; toutefois, ces décisions, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que si le quorum et la majorité requis sont atteints par le moyen du vote par correspondance prévu par le règlement d'exécution.

6) a) Sous réserve des articles 47.2) b), 58.2) b), 58.3) et 61.2) b), les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

b) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

7) S'il s'agit de questions intéressant exclusivement les Etats liés par le chapitre II, toute référence aux Etats contractants figurant aux alinéas 4), 5) et 6) est considérée comme s'appliquant seulement aux Etats liés par le chapitre II.

8) Toute organisation intergouvernementale nommée en tant qu'administration chargée de la recherche internationale ou en tant qu'administration chargée de l'examen préliminaire international est admise en qualité d'observateur aux réunions de l'Assemblée.

9) Lorsque le nombre des Etats contractants dépassera quarante, l'Assemblée établira un Comité exécutif. Toute référence faite au Comité exécutif dans le présent traité ou dans le règlement d'exécution vise l'époque où ce comité aura été établi.

10) Jusqu'à l'établissement du Comité exécutif, l'Assemblée se prononce, dans les limites du programme et du budget triennal, sur les programmes et budgets annuels préparés par le Directeur général.

11) a) Jusqu'à l'établissement du Comité exécutif, l'Assemblée se réunit une fois tous les ans en session ordinaire, sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels, pendant la même période et au même lieu que le Comité de coordination de l'Organisation.

b) Après l'établissement du Comité exécutif, l'Assemblée se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire, sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels, pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale de l'Organisation.

c) L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, à la demande du Comité exécutif ou à la demande d'un quart des Etats contractants.

12) L'Assemblée adopte son règlement intérieur.

Article 54

Comité exécutif

- 1) Lorsque l'Assemblée aura établi un Comité exécutif, il sera soumis aux dispositions suivantes.
- 2) *a)* Sous réserve de l'article 57.8), le Comité exécutif est composé des Etats élus par l'Assemblée parmi les Etats membres de celle-ci.
 - b)* Le gouvernement de chaque Etat membre du Comité exécutif est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.
 - 3) Le nombre des Etats membres du Comité exécutif correspond au quart du nombre des Etats membres de l'Assemblée. Dans le calcul des sièges à pourvoir, le reste subsistant après la division par quatre n'est pas pris en considération.
 - 4) Lors de l'élection des membres du Comité exécutif, l'Assemblée tient compte d'une répartition géographique équitable.
 - 5) *a)* Les membres du Comité exécutif restent en fonctions à partir de la clôture de la session de l'Assemblée au cours de laquelle ils ont été élus jusqu'au terme de la session ordinaire suivante de l'Assemblée.
 - b)* Les membres du Comité exécutif sont rééligibles dans la limite maximale des deux tiers d'entre eux.
 - c)* L'Assemblée réglemente les modalités de l'élection et de la réélection éventuelle des membres du Comité exécutif.
 - 6) *a)* Le Comité exécutif:
 - i)* prépare le projet d'ordre du jour de l'Assemblée;
 - ii)* soumet à l'Assemblée des propositions relatives aux projets de programme et de budget triennal de l'Union préparés par le Directeur général;
 - iii)* se prononce, dans les limites du programme et du budget triennal, sur les programmes et budgets annuels préparés par le Directeur général;
 - iv)* soumet à l'Assemblée, avec les commentaires appropriés, les rapports périodiques du Directeur général et les rapports annuels de vérification des comptes;
 - v)* prend toutes mesures utiles en vue de l'exécution du programme de l'Union par le Directeur général, conformément aux décisions de l'Assemblée et en tenant compte des circonstances survenant entre deux sessions ordinaires de ladite Assemblée;
 - vi)* s'acquitte de toutes autres tâches qui lui sont attribuées dans le cadre du présent traité.
 - b)* Sur les questions qui intéressent également d'autres unions administrées par l'Organisation, le Comité exécutif statue après avoir pris connaissance de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.
- 7) *a)* Le Comité exécutif se réunit une fois par an en session ordinaire, sur convocation du Directeur général, autant que possible pendant la même période et au même lieu que le Comité de coordination de l'Organisation.
 - b)* Le Comité exécutif se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général soit à l'initiative de celui-ci, soit à la demande de son président ou d'un quart de ses membres.
- 8) *a)* Chaque Etat membre du Comité exécutif dispose d'une voix.
 - b)* La moitié des Etats membres du Comité exécutif constitue le quorum.
 - c)* Les décisions sont prises à la majorité simple des votes exprimés.
 - d)* L'abstention n'est pas considérée comme un vote.
 - e)* Un délégué ne peut représenter qu'un seul Etat et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.
- 9) Les Etats contractants qui ne sont pas membres du Comité exécutif sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs, de même que toute organisation intergouvernementale nommée en tant qu'administration chargée de la recherche internationale ou en tant qu'administration chargée de l'examen préliminaire international.
- 10) Le Comité exécutif adopte son règlement intérieur.

Article 55

Bureau international

- 1) Les tâches administratives incombant à l'Union sont assurées par le Bureau international.
- 2) Le Bureau international assure le secrétariat des divers organes de l'Union.
- 3) Le Directeur général est le plus haut fonctionnaire de l'Union et la représente.
- 4) Le Bureau international publie une gazette et les autres publications indiquées par le règlement d'exécution ou l'Assemblée.

5) Le règlement d'exécution précise les services que les offices nationaux doivent rendre en vue d'assister le Bureau international, les administrations chargées de la recherche internationale et les administrations chargées de l'examen préliminaire international à accomplir les tâches prévues par le présent traité.

6) Le Directeur général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée, du Comité exécutif et de tout autre comité ou groupe de travail établi en application du présent traité ou du règlement d'exécution. Le Directeur général, ou un membre du personnel désigné par lui, est d'office secrétaire de ces organes.

7) *a)* Le Bureau international prépare les conférences de revision selon les directives de l'Assemblée et en coopération avec le Comité exécutif.

b) Le Bureau international peut consulter des organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales sur la préparation des conférences de revision.

c) Le Directeur général et les personnes désignées par lui prennent part, sans droit de vote, aux délibérations dans les conférences de revision.

8) Le Bureau international exécute toutes autres tâches qui lui sont attribuées.

Article 56

Comité de coopération technique

- 1) L'Assemblée établit un Comité de coopération technique (dénommé dans le présent article „le Comité”).
- 2) *a)* L'Assemblée détermine la composition du Comité et en nomme les membres, compte tenu d'une représentation équitable des pays en voie de développement.
 - b)* Les administrations chargées de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international sont *ex officio* membres du Comité. Lorsqu'une telle administration est l'office national d'un Etat contractant, celui-ci ne peut avoir d'autre représentation au Comité.
 - c)* Si le nombre des Etats contractants le permet, le nombre total des membres du Comité est supérieur au double du nombre des membres *ex officio*.
 - d)* Le Directeur général, de sa propre initiative ou à la requête du Comité, invite des représentants des organisations intéressées à prendre part aux discussions qui les intéressent.
- 3) Le Comité a pour but de contribuer, par le moyen d'avis et de recommandations:
 - i)* à améliorer constamment les services prévus par le présent traité;
 - ii)* à obtenir, tant qu'il y a plusieurs administrations chargées de la recherche internationale et plusieurs administrations chargées de l'examen préliminaire international, que leur documentation et leurs méthodes de travail soient aussi uniformes que possible et que leurs rapports soient uniformément de la plus haute qualité possible;
 - iii)* sur l'invitation de l'Assemblée ou du Comité exécutif, à résoudre les problèmes techniques spécialement posés par l'institution d'une seule administration chargée de la recherche internationale.
- 4) Tout Etat contractant et toute organisation internationale intéressée peuvent saisir le Comité, par écrit, de questions de sa compétence.
- 5) Le Comité peut adresser ses avis et ses recommandations au Directeur général ou, par l'intermédiaire de ce dernier, à l'Assemblée, au Comité exécutif, à toutes les administrations chargées de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international ou à certaines d'entre elles et à tous les offices récepteurs ou à certains d'entre eux.
- 6) *a)* Le Directeur général remet dans tous les cas au Comité exécutif le texte de tous les avis et recommandations du Comité. Il peut y joindre ses commentaires.
 - b)* Le Comité exécutif peut exprimer ses opinions quant à tout avis ou recommandation ou à toute autre activité du Comité et peut inviter ce dernier à étudier des questions relevant de sa compétence et à faire rapport à leur sujet. Le Comité exécutif peut soumettre à l'Assemblée, avec des commentaires appropriés, les avis, recommandations et rapports du Comité.
- 7) Jusqu'à l'établissement du Comité exécutif, les références à ce dernier qui figurent à l'alinéa 6) sont considérées comme se rapportant à l'Assemblée.
- 8) L'Assemblée arrête les détails relatifs à la procédure du Comité.

Article 57

Finances

- 1) *a)* L'Union a un budget.
 - b)* Le budget de l'Union comprend les recettes et les dépenses propres à l'Union ainsi que sa contribution au budget des dépenses communes aux unions administrées par l'Organisation.
 - c)* Sont considérées comme dépenses communes aux unions les dépenses qui ne sont pas attribuées exclusivement à l'Union, mais également à une ou plusieurs autres unions administrées par l'Organisation. La part de l'Union dans ces dépenses communes est proportionnelle à l'intérêt que ces dépenses présentent pour elle.

2) Le budget de l'Union est arrêté compte tenu des exigences de coordination avec les budgets des autres unions administrées par l'Organisation.

3) Sous réserve de l'alinéa 5), le budget de l'Union est financé par les ressources suivantes:

- i) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international au titre de l'Union;
- ii) le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union et les droits afférents à ces publications;
- iii) les dons, legs et subventions;
- iv) les loyers, intérêts et autres revenus divers.

4) Le montant des taxes et sommes dues au Bureau international ainsi que le prix de vente de ses publications sont fixés de manière à couvrir normalement toutes les dépenses occasionnées au Bureau international par l'administration du présent traité.

5) a) Si un exercice budgétaire se clôt avec un déficit, les Etats membres, sous réserve des sous-alinéas b) et c), versent des contributions afin de couvrir ce déficit.

b) L'Assemblée arrête la contribution de chaque Etat contractant, en tenant dûment compte du nombre des demandes internationales qui sont parvenues de chacun d'eux au cours de l'année considérée.

c) Si le déficit peut être couvert provisoirement en tout ou en partie par d'autres moyens, l'Assemblée peut, dans cette mesure, décider de le reporter et de ne pas demander de contributions aux Etats contractants.

d) Si la situation financière de l'Union le permet, l'Assemblée peut décider que toutes contributions versées conformément au sous-alinéa a) seront remboursées aux Etats contractants qui les ont versées.

e) Si un Etat contractant n'a pas versé sa contribution selon le sous-alinéa b) dans un délai de deux années à compter de la date à laquelle elle était exigible selon la décision de l'Assemblée, il ne peut exercer son droit de vote dans aucun des organes de l'Union. Cependant, tout organe de l'Union peut autoriser un tel Etat à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que ce dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

6) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

7) a) L'Union possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par chaque Etat contractant. Si le fonds devient insuffisant, l'Assemblée prend les mesures nécessaires à son augmentation. Si une partie de ce fonds n'est plus nécessaire, elle est remboursée aux Etats contractants.

b) Le montant du versement initial de chaque Etat contractant au fonds précité ou de sa participation à l'augmentation de celui-ci est fixé par l'Assemblée sur la base de principes semblables à ceux qui sont prévus à l'alinéa 5) b).

c) Les modalités de versement sont arrêtées par l'Assemblée sur proposition du Directeur général et après avis du Comité de coordination de l'Organisation.

d) Tout remboursement est proportionnel aux montants versés par chaque Etat contractant, compte tenu des dates de ces versements.

8) a) L'accord de siège conclu avec l'Etat sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, cet Etat accorde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre l'Etat en cause et l'Organisation. Aussi longtemps qu'il est tenu d'accorder des avances, cet Etat dispose *ex officio* d'un siège à l'Assemblée et au Comité exécutif.

b) L'Etat visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

9) La vérification des comptes est assurée, selon les modalités prévues par le règlement financier, par un ou plusieurs Etats contractants ou par des contrôleurs extérieurs. Ils sont, avec leur consentement, désignés par l'Assemblée.

Article 58

Règlement d'exécution

1) Le règlement d'exécution annexé au présent traité contient des règles relatives:

i) aux questions au sujet desquelles le présent traité renvoie expressément au règlement d'exécution ou prévoit expressément qu'elles sont ou seront l'objet de prescriptions;

ii) à toutes conditions, questions ou procédures d'ordre administratif;

iii) à tous détails utiles en vue de l'exécution des dispositions du présent traité.

2) a) L'Assemblée peut modifier le règlement d'exécution.

b) Sous réserve de l'alinéa 3), les modifications exigent la majorité des trois quarts des votes exprimés.

3) a) Le règlement d'exécution précise les règles qui ne peuvent être modifiées que:

i) par décision unanime, ou

ii) à la condition qu'un désaccord ne soit manifesté ni par un des Etats contractants dont l'office national fonctionne en tant qu'administration chargée de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international, ni, lorsqu'une telle administration est une organisation intergouvernementale, par l'Etat contractant membre de cette organisation mandaté à cet effet par les autres Etats membres réunis au sein de l'organisme compétent de cette organisation.

b) Pour que l'une quelconque de ces règles puisse, à l'avenir, être soustraite aux exigences indiquées, il faut que les conditions mentionnées au sous-alinéa a) i) ou a) ii), selon le cas, soient remplies.

c) Pour qu'une règle quelconque puisse être, à l'avenir, incluse dans l'une ou l'autre des catégories mentionnées au sous-alinéa a), un consentement unanime est nécessaire.

4) Le règlement d'exécution prévoit que le Directeur général établit des instructions administratives sous le contrôle de l'Assemblée.

5) En cas de divergence entre le texte du traité et celui du règlement d'exécution, le premier fait foi.

CHAPITRE VI

Différends

Article 59

Différends

Sous réserve de l'article 64.5), tout différend entre deux ou plusieurs Etats contractants concernant l'interprétation ou l'application du présent traité et du règlement d'exécution qui ne sera pas réglé par voie de négociation peut être porté par l'un quelconque des Etats en cause devant la Cour internationale de Justice par voie de requête conforme au Statut de la Cour, à moins que les Etats en cause ne conviennent d'un autre mode de règlement. Le Bureau international sera informé par l'Etat contractant requérant du différend soumis à la Cour et en donnera connaissance aux autres Etats contractants.

CHAPITRE VII

Revision et modifications

Article 60

Revision du traité

1) Le présent traité peut être soumis à des revisions périodiques, par le moyen de conférences spéciales des Etats contractants.

2) La convocation d'une conférence de revision est décidée par l'Assemblée.

3) Toute organisation intergouvernementale nommée en tant qu'administration chargée de la recherche internationale ou en tant qu'administration chargée de l'examen préliminaire international est admise en qualité d'observateur à toute conférence de revision.

4) Les articles 53.5), 9) et 11), 54, 55.4) à 8), 56 et 57 peuvent être modifiés soit par une conférence de revision, soit d'après les dispositions de l'article 61.

Article 61

Modification de certaines dispositions du traité

1) a) Des propositions de modification des articles 53.5), 9) et 11), 54, 55.4) à 8), 56 et 57 peuvent être présentées par tout Etat membre de l'Assemblée, par le Comité exécutif ou par le Directeur général.

b) Ces propositions sont communiquées par le Directeur général aux Etats contractants six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de l'Assemblée.

2) a) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) est adoptée par l'Assemblée.

b) L'adoption requiert les trois quarts des votes exprimés.

3) a) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur général des notifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part de trois quarts des Etats qui étaient membres de l'Assemblée au moment où la modification a été adoptée.

b) Toute modification de ces articles ainsi acceptée lie tous les Etats qui sont membres de l'Assemblée au moment où la modification entre en vigueur, étant entendu que toute modification qui augmente les obligations financières des Etats contractants ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

c) Toute modification acceptée conformément au sous-alinéa a) lie tous les Etats qui deviennent membres de l'Assemblée après la date à laquelle la modification est entrée en vigueur conformément au sous-alinéa a).

CHAPITRE VIII

Clauses finales

Article 62

Modalités selon lesquelles les Etats peuvent devenir parties au traité

1) Tout Etat membre de l'Union internationale pour la protection de la propriété industrielle peut devenir partie au présent traité par:

- i) sa signature suivie du dépôt d'un instrument de ratification, ou
 - ii) le dépôt d'un instrument d'adhésion.
- 2) Les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.
- 3) Les dispositions de l'article 24 de l'Acte de Stockholm de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle s'appliquent au présent traité.
- 4) L'alinéa 3) ne saurait en aucun cas être interprété comme impliquant la reconnaissance ou l'acceptation tacite par l'un quelconque des Etats contractants de la situation de fait de tout territoire auquel le présent traité est rendu applicable par un autre Etat contractant en vertu dudit alinéa.

Article 63

Entrée en vigueur du traité

- 1) a) Sous réserve des dispositions de l'alinéa 3), le présent traité entre en vigueur trois mois après que huit Etats ont déposé leurs instruments de ratification ou d'adhésion, à condition que quatre au moins de ces Etats remplissent l'une des conditions suivantes:
- i) le nombre des demandes déposées dans l'Etat en cause est supérieur à quarante mille selon les statistiques annuelles les plus récentes publiées par le Bureau international;
 - ii) les nationaux de l'Etat en cause ou les personnes qui y sont domiciliées ont, selon les statistiques annuelles les plus récentes publiées par le Bureau international, déposé dans un pays étranger au moins mille demandes;
 - iii) l'office national de l'Etat en cause a reçu de nationaux de pays étrangers ou de personnes domiciliées dans de tels pays, selon les statistiques annuelles les plus récentes publiées par le Bureau international, au moins dix mille demandes.
- b) Aux fins du présent alinéa, l'expression „demandes” n'englobe pas les demandes de modèles d'utilité.
- 2) Sous réserve de l'alinéa 3), tout Etat qui ne devient pas partie au présent traité au moment de l'entrée en vigueur selon l'alinéa 1) est lié par le présent traité trois mois après la date à laquelle il a déposé son instrument de ratification ou d'adhésion.
- 3) Les dispositions du chapitre II et les règles correspondantes du règlement d'exécution annexé au présent traité ne sont toutefois applicables qu'à la date à laquelle trois Etats remplissant l'une au moins des conditions énumérées à l'alinéa 1) sont devenus parties au présent traité sans déclarer, selon l'article 64.1), qu'ils n'entendent pas être liés par les dispositions du chapitre II. Cette date ne peut toutefois être antérieure à celle de l'entrée en vigueur initiale selon l'alinéa 1).

Article 64

Reserves

- 1) a) Tout Etat peut déclarer qu'il n'est pas lié par les dispositions du chapitre II.
- b) Les Etats faisant une déclaration selon le sous-alinéa a) ne sont pas liés par les dispositions du chapitre II et par les dispositions correspondantes du règlement d'exécution.
- 2) a) Tout Etat qui n'a pas fait une déclaration selon l'alinéa 1) a) peut déclarer que:
- i) il n'est pas lié par les dispositions de l'article 39.1) concernant la remise d'une copie de la demande internationale et d'une traduction (telle qu'elle est exigée) de cette dernière;
 - ii) l'obligation de suspendre le traitement national, figurant à l'article 40, n'empêche pas la publication, par son office national ou par l'intermédiaire de ce dernier, de la demande internationale ou d'une traduction de cette dernière, étant toutefois entendu que cet Etat n'est pas dispensé des obligations prévues aux articles 30 et 38.
- b) Les Etats procédant à une telle déclaration ne sont liés qu'en conséquence.
- 3) a) Tout Etat peut déclarer que, pour ce qui le concerne, la publication internationale de demandes internationales n'est pas exigée.
- b) Lorsque, à l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de priorité, la demande internationale ne comporte que la désignation d'Etats ayant fait des déclarations selon le sous-alinéa a), la demande internationale n'est pas publiée conformément à l'article 21.2).
- c) En cas d'application des dispositions du sous-alinéa b), la demande internationale est cependant publiée par le Bureau international:
- i) sur requête du déposant: conformément au règlement d'exécution;
 - ii) lorsqu'une demande nationale ou un brevet basés sur la demande internationale sont publiés par l'office national de tout Etat désigné qui a fait une déclaration selon le sous-alinéa a) ou pour le compte d'un tel office: à bref délai après cette publication mais au plus tôt dix-huit mois après la date de priorité.
- 4) a) Tout Etat dont la législation nationale reconnaît à ses brevets un effet sur l'état de la technique à compter d'une date antérieure à celle de la publication mais n'assimile pas, aux fins de l'état de la technique, la date de priorité revendiquée selon la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle à la date du dépôt effectif dans

cet Etat peut déclarer que le dépôt hors de son territoire d'une demande internationale le désignant n'est pas assimilé à un dépôt effectif sur son territoire aux fins de l'état de la technique.

b) Tout Etat faisant la déclaration mentionnée au sous-alinéa a) ne sera pas, dans cette mesure, lié par l'article 11.3).

c) Tout Etat faisant la déclaration mentionnée au sous-alinéa a) doit, en même temps, déclarer par écrit la date à partir de laquelle et les conditions auxquelles l'effet sur l'état de la technique de toute demande internationale le désignant se produit sur son territoire. Cette déclaration peut être modifiée en tout temps par notification adressée au Directeur général.

5) Tout Etat peut déclarer qu'il ne se considère pas lié par l'article 59. En ce qui concerne tout différend entre un Etat contractant qui a fait une telle déclaration et tout autre Etat contractant, les dispositions de l'article 59 ne sont pas applicables.

6) a) Toute déclaration faite selon le présent article doit l'être par écrit. Elle peut l'être lors de la signature du présent traité, lors du dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, ou, sauf dans le cas visé à l'alinéa 5), ultérieurement en tout temps par notification adressée au Directeur général. Dans le cas de ladite notification, la déclaration produit effet six mois après la date de réception de la notification par le Directeur général et n'affecte pas les demandes internationales déposées avant l'expiration de cette période de six mois.

b) Toute déclaration faite selon le présent article peut être retirée en tout temps par notification adressée au Directeur général. Un tel retrait devient effectif trois mois après la date de réception de la notification par le Directeur général et, lorsqu'il s'agit du retrait d'une déclaration selon l'alinéa 3), n'affecte pas les demandes internationales déposées avant l'expiration de cette période de trois mois.

7) Aucune réserve autre que celles qui sont autorisées aux alinéas 1) à 5) n'est admise au présent traité.

Article 65

Application progressive

1) Si l'accord conclu avec une administration chargée de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international prévoit, à titre transitoire, une limitation du nombre ou du type des demandes internationales que cette administration s'engage à traiter, l'Assemblée prend les mesures nécessaires à l'application progressive du présent traité et du règlement d'exécution à des catégories déterminées de demandes internationales. Cette disposition est aussi applicable aux demandes de recherche de type international selon l'article 15.5).

2) L'Assemblée fixe les dates à partir desquelles, sous réserve de l'alinéa 1), les demandes internationales peuvent être déposées et les demandes d'examen préliminaire international peuvent être présentées. Ces dates ne peuvent être postérieures au sixième mois suivant, selon le cas, l'entrée en vigueur du présent traité conformément aux dispositions de l'article 63.1) ou l'application du chapitre II conformément à l'article 63.3).

Article 66

Dénonciation

1) Tout Etat contractant peut dénoncer le présent traité par notification adressée au Directeur général.

2) La dénonciation prend effet six mois après la date de réception de la notification par le Directeur général. Cette dénonciation n'altère pas les effets de la demande internationale dans l'Etat qui procède à la dénonciation si c'est avant l'expiration de cette période de six mois que la demande a été déposée et que, si l'Etat en cause a été élu, l'élection a été effectuée.

Article 67

Signature et langues

1) a) Le présent traité est signé en un seul exemplaire original en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi.

b) Des textes officiels sont établis par le Directeur général, après consultation des gouvernements intéressés, dans les langues allemande, espagnole, japonaise, portugaise et russe, et dans les autres langues que l'Assemblée peut indiquer.

2) Le présent traité reste ouvert à la signature, à Washington, jusqu'au 31 décembre 1970.

Article 68

Fonctions du dépositaire

1) L'exemplaire original du présent traité, lorsqu'il n'est plus ouvert à la signature, est déposé auprès du Directeur général.

2) Le Directeur général certifie et transmet deux copies du présent traité et du règlement d'exécution qui y est annexé aux gouvernements de tous les Etats parties à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle et, sur demande, au gouvernement de tout autre Etat.

3) Le Directeur général fait enregistrer le présent traité auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

4) Le Directeur général certifie et transmet deux copies de toute modification du présent traité et du règlement d'exécution aux gouvernements de tous les Etats contractants et, sur demande, au gouvernement de tout autre Etat.

Article 69

Notifications

Le Directeur général notifie aux gouvernements de tous les Etats parties à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle:

- i) les signatures apposées selon l'article 62;
- ii) le dépôt d'instruments de ratification ou d'adhésion selon l'article 62;
- iii) la date d'entrée en vigueur du présent traité et la date à partir de laquelle le chapitre II est applicable selon l'article 63.3);
- iv) les déclarations faites en vertu de l'article 64.1) à 5);
- v) les retraits de toutes déclarations effectués en vertu de l'article 64.6) b);
- vi) les dénonciations reçues en application de l'article 66;
- vii) les déclarations faites en vertu de l'article 31.4).

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent traité.

FAIT à Washington le dix-neuf juin mil neuf cent soixante-dix*.

Les Etats suivants ont signé cette Convention :

Algérie, Argentine, Autriche, Belgique, Brésil, Canada, Danemark, Allemagne (Rép. féd.), Finlande, France, Saint-Siège, Hongrie, Iran, Irlande, Israël, Italie, Côte-d'Ivoire, Japon, Luxembourg, Madagascar, Monaco, Pays-Bas, Norvège, Philippines, Roumanie, Sénégal, Suède, Suisse, Syrie, Togo, U.R.S.S., République Arabe Unie, Royaume-Uni, Etats-Unis, Yougoslavie.

**RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DU TRAITÉ DE COOPÉRATION
EN MATIÈRE DE BREVETS**

PARTIE A
Règles introductives
Règle 1
Expressions abrégées

1.1 Sens des expressions abrégées

- a)* Au sens du présent règlement d'exécution, il faut entendre par „traité” le Traité de coopération en matière de brevets.
- b)* Au sens du présent règlement d'exécution, les mots „chapitre” et „article” se réfèrent au chapitre ou à l'article indiqué du traité.

Règle 2

Interprétation de certains mots

2.1 „Déposant”

Le terme „déposant” doit être compris comme signifiant également le mandataire ou un autre représentant du déposant, sauf si le contraire découle clairement du libellé ou de la nature de la disposition, ou du contexte dans lequel ce mot est utilisé, il doit être compris comme signifiant également le représentant commun mentionné à la règle 4.8.

2.2 „Mandataire”

Le terme „mandataire” doit être compris comme signifiant toute personne autorisée à exercer, auprès des administrations internationales, de la manière définie à l'article 49; sauf si le contraire découle clairement du libellé ou de la nature de la disposition, ou du contexte dans lequel ce mot est utilisé, il doit être compris comme signifiant également le représentant commun mentionné à la règle 4.8.

2.3 „Signature”

Si la législation nationale appliquée par l'office récepteur ou par l'administration compétente chargée de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international requiert l'utilisation d'un sceau au lieu d'une signature, le terme „signature” signifie „sceau” pour cet office ou cette administration.

PARTIE B

Règles relatives au chapitre I du traité

Règle 3

Requête (forme)

3.1 Formulaire imprimé

La requête doit être établie sur un formulaire imprimé.

3.2 Possibilité d'obtenir des formulaires

Des exemplaires du formulaire imprimé sont délivrés gratuitement aux déposants par l'office récepteur ou, si ce dernier le désire, par le Bureau international.

3.3 Bordereau

a) Le formulaire imprimé contient un bordereau qui, une fois rempli, indiquera:

i) le nombre total des feuilles de la demande internationale et le nombre des feuilles de chaque élément de cette demande (requête, description, revendications, dessins, abrégé);

ii) si à la demande internationale telle que déposée sont ou non joints un pouvoir (c'est-à-dire un document désignant un mandataire ou un représentant commun) un document de priorité, un reçu pour les taxes payées ou un chèque destiné au paiement des taxes, un rapport de recherche internationale ou un rapport de recherche de type international, un document ayant pour objet de prouver que le déposant est l'ayant cause de l'inventeur, ainsi que tout autre document (à préciser dans le bordereau);

iii) le numéro de la figure des dessins que le déposant propose de faire publier avec l'abrégé lors de la publication de ce dernier sur la page de couverture de la brochure et dans la gazette; dans des cas exceptionnels, le déposant peut proposer plus d'une figure.

b) Le bordereau doit être rempli par le déposant, faute de quoi l'office récepteur le remplira lui-même et y portera les mentions nécessaires; toutefois, l'office récepteur n'inscrira pas le numéro mentionné à l'alinéa *a)* *iii)*.

3.4 Détails

Sous réserve de la règle 3.3, des détails relatifs au formulaire imprimé sont prescrits dans les instructions administratives.

Règle 4

Requête (contenu)

4.1 Contenu obligatoire et contenu facultatif; signature

a) La requête doit comporter:

- i)* une pétition;
- ii)* le titre de l'invention;
- iii)* des indications concernant le déposant et, le cas échéant, le mandataire;
- iv)* la désignation d'Etats;

v) des indications relatives à l'inventeur, lorsque la législation nationale d'un Etat désigné au moins exige la communication du nom de l'inventeur lors du dépôt d'une demande nationale.

b) La requête doit comporter, le cas échéant:

- i)* une revendication de priorité;
- ii)* une référence à une recherche internationale antérieure ou à une recherche antérieure de type international;
- iii)* le choix de certains titres de protection;
- iv)* l'indication que le déposant désire obtenir un brevet régional et le nom des Etats désignés pour lesquels il désire obtenir un tel brevet;
- v)* une référence à une demande principale ou à un brevet principal.
- c)* La requête peut comporter des indications relatives à l'inventeur lorsque la législation nationale d'aucun Etat désigné n'exige la communication du nom de l'inventeur lors du dépôt d'une demande nationale.

d) La requête doit être signée.

4.2 Pétition

La pétition doit tendre à l'effet qui suit et être rédigée de préférence comme suit: „Le soussigné requiert que la présente demande internationale soit traitée conformément au Traité de coopération en matière de brevets”.

4.3 Titre de l'invention

Le titre de l'invention doit être bref (de préférence de deux à sept mots lorsqu'il est établi ou traduit en anglais) et précis.

4.4 Noms et adresses

a) Les personnes physiques doivent être nommées par leurs patronymes et prénoms, les patronymes précédant les prénoms.

b) Les personnes morales doivent être nommées par leurs désignations officielles complètes.

c) Les adresses doivent être indiquées selon les exigences usuelles en vue d'une distribution postale rapide à l'adresse indiquée et, en tout cas, doivent comprendre toutes les unités administratives pertinentes jusques et y compris le numéro de la maison, s'il y en a un. Lorsque la législation nationale de l'Etat désigné n'exige pas l'indication du numéro de la maison, le fait de ne pas indiquer ce numéro n'a pas d'effet dans cet Etat. Il est recommandé de mentionner l'adresse télégraphique et de télétype et le numéro de téléphone éventuels.

d) Une seule adresse peut être indiquée pour chaque déposant, inventeur ou mandataire.

4.5 Déposant

a) La requête doit indiquer le nom, l'adresse, la nationalité et le domicile du déposant ou, s'il y a plusieurs déposants, de chacun d'eux.

b) La nationalité du déposant doit être indiquée par le nom de l'Etat dont il est le national.

c) Le domicile du déposant doit être indiqué par le nom de l'Etat où il a son domicile.

4.6 Inventeur

a) La requête doit, en cas d'application de la règle 4.1 *a)* *v)*, indiquer le nom et l'adresse de l'inventeur ou, s'il y a plusieurs inventeurs, de chacun d'eux.

b) Si le déposant est l'inventeur, la requête doit, au lieu de l'indication mentionnée à l'alinéa *a)*, contenir une déclaration à cet effet ou répéter le nom du déposant dans l'espace réservé à l'indication de l'inventeur.

c) Lorsque les exigences, en la matière, des législations nationales des Etats désignés diffèrent, la requête peut, pour des Etats désignés différents, indiquer différentes personnes en tant qu'inventeurs. Dans un tel cas, la requête doit contenir une déclaration distincte pour chaque Etat désigné ou pour chaque groupe d'Etats désignés où une ou plusieurs personnes données, ou la ou les mêmes personnes, doivent être considérées comme l'inventeur ou les inventeurs.

4.7 Mandataire

S'il y a constitution de mandataires, la requête doit le déclarer et indiquer leurs noms et adresses.

4.8 Représentation de plusieurs déposants n'ayant pas de mandataire commun

a) S'il y a plusieurs déposants et si la requête n'indique pas de mandataire représentant tous les déposants („mandataire commun”), elle doit désigner comme représentant commun l'un des déposants autorisés à déposer une demande internationale conformément à l'article 9.

b) S'il y a plusieurs déposants et si la requête n'indique pas de mandataire commun ni de représentant commun conformément à l'alinéa *a)*, le déposant nommé en premier lieu dans la requête qui est autorisé à déposer une demande internationale conformément à l'article 9 est considéré comme représentant commun.

4.9 Désignation d'Etats

Les Etats contractants doivent être désignés, dans la requête, par leurs noms.

4.10 Revendication de priorité

a) La déclaration visée à l'article 8.1) doit figurer dans la requête; elle consiste en une déclaration de revendication de la priorité d'une demande antérieure et elle doit indiquer:

i) lorsque la demande antérieure n'est pas une demande régionale ou internationale, le nom du pays où elle a été déposée; lorsque la demande antérieure est une demande régionale ou internationale, le nom du ou des pays pour lesquels elle a été déposée;

ii) la date du dépôt;

iii) le numéro du dépôt;

iv) lorsque la demande antérieure est une demande régionale ou internationale, l'office national ou l'organisation intergouvernementale où elle a été déposée.

b) Si la requête n'indique pas à la fois:

i) le nom du pays où la demande antérieure a été déposée, lorsque cette dernière n'est pas une demande régionale ou internationale, ou le nom d'au moins un pays pour lequel elle a été déposée lorsqu'elle est une demande régionale ou internationale, et

ii) la date du dépôt,

la revendication de priorité est, aux fins de la procédure selon le traité, considérée comme n'ayant pas été présentée.

c) Si le numéro de la demande antérieure n'est pas indiqué dans la requête mais est communiqué par le déposant au Bureau international avant l'expiration du seizième mois à compter de la date de priorité, ce numéro est considéré par tous les Etats désignés comme ayant été communiqué à temps. S'il est communiqué après l'expiration de ce délai, le Bureau international informe le déposant et les offices désignés de la date à laquelle il a été communiqué. Le Bureau international indique cette date dans la publication internationale de la demande internationale ou, si ce numéro ne lui a pas été communiqué à la date de cette publication, indique ce fait dans la publication internationale.

d) Si la date du dépôt de la demande antérieure, telle qu'elle est indiquée dans la requête, est antérieure de plus d'une année à la date du dépôt international, l'office récepteur ou, à défaut, le Bureau international invite le déposant soit à annuler la déclaration présentée selon l'article 8.1), soit, si la date de la demande antérieure a été indiquée d'une façon erronée, à corriger la date ainsi indiquée. Si le déposant n'agit pas en conséquence dans un délai d'un mois à compter de cette invitation, la déclaration visée à l'article 8.1) est annulée d'office. L'office récepteur effectuant la correction ou l'annulation la notifie au déposant; si des exemplaires ou des copies de la demande internationale ont déjà été adressés au Bureau international et à l'administration chargée de la recherche internationale, cette notification est également faite audit Bureau et à ladite administration. Si la correction ou l'annulation est effectuée par le Bureau international, ce dernier notifie ce fait au déposant et à l'administration chargée de la recherche internationale.

e) Lorsque les priorités de plusieurs demandes antérieures sont revendiquées, les alinéas a) à d) s'appliquent à chacune d'elles.

4.11 Référence à une recherche internationale antérieure ou à une recherche antérieure de type international

Si une recherche internationale ou une recherche de type international a été demandée sur la base d'une demande, conformément à l'article 15.5), la requête peut indiquer ce fait et identifier la demande (ou sa traduction, selon le cas) en indiquant son pays, sa date et son numéro, et identifier la demande de recherche en indiquant sa date et, s'il est disponible, son numéro.

4.12 Choix de certains titres de protection

a) Si le déposant désire voir sa demande internationale traitée, dans tout Etat désigné, non comme une demande de brevet mais comme une demande tendant à la délivrance de l'un des titres de protection mentionnés à l'article 43, il doit le déclarer dans la requête. Aux fins du présent alinéa, l'article 2. ii) ne s'applique pas.

b) Dans le cas prévu à l'article 44, le déposant doit indiquer les deux titres de protection demandés et doit spécifier, s'il y a lieu, le titre de protection demandé à titre principal et celui demandé à titre subsidiaire.

4.13 Identification de la demande principale ou du brevet principal

Si le déposant désire voir sa demande internationale traitée, dans tout Etat désigné, comme une demande de brevet ou certificat d'addition, de certificat d'auteur d'invention additionnel ou de certificat d'utilité additionnel, il doit identifier la demande principale, le brevet principal, le certificat d'auteur d'invention principal ou le certificat d'utilité principal auquel se réfèrera, s'il est accordé, le brevet ou certificat d'addition, le certificat d'auteur d'invention additionnel ou le certificat d'utilité additionnel. Aux fins du présent alinéa, l'article 2. ii) ne s'applique pas.

4.14 „Continuation” ou „Continuation in part”

Si le déposant désire voir sa demande internationale traitée, dans tout Etat désigné, comme une demande de „continuation” ou de „continuation in part” d'une demande antérieure, il doit le déclarer dans la requête et identifier la demande principale en cause.

4.15 Signature

La requête doit être signée par le déposant.

4.16 Translittération et traduction de certains mots

a) Lorsqu'un nom ou une adresse ne sont pas écrits en caractères latins, ils doivent également être reproduits en caractères latins, soit par translittération, soit par traduction anglaise. Il appartient au déposant de décider quels mots seront simplement translittérés et quels mots seront traduits.

b) Lorsque le nom d'un pays n'est pas écrit en caractères latins, il doit être également indiqué en anglais.

4.17 Exclusion d'indications additionnelles

a) La requête ne doit contenir aucune indication autre que celles qui sont mentionnées aux règles 4.1 à 4.16.

b) Si la requête contient des indications autres que celles qui sont mentionnées aux règles 4.1 à 4.16, l'office récepteur biffe d'office les indications additionnelles.

Règle 5

Description

5.1 Manière de rédiger la description

a) La description doit commencer par indiquer le titre de l'invention tel qu'il figure dans la requête et doit:

i) préciser le domaine technique auquel se rapporte l'invention;

ii) indiquer la technique antérieure qui, dans la mesure où le déposant la connaît, peut être considérée comme utile pour l'intelligence, la recherche et l'examen de l'invention, et doit, de préférence, citer les documents reflétant ladite technique;

iii) exposer l'invention dont la protection est demandée en des termes permettant la compréhension du problème technique (même s'il n'est pas expressément désigné comme tel) et de sa solution, et exposer les effets avantageux, s'il y en a, de l'invention en se référant à la technique antérieure;

iv) décrire brièvement les figures contenues dans les dessins, s'il y en a;

v) indiquer au moins la meilleure manière envisagée par le déposant de réaliser l'invention dont la protection est demandée; cette indication doit se faire en utilisant des exemples, lorsque cela est adéquat, et des références aux dessins, s'il y en a; lorsque la législation nationale de l'Etat désigné n'exige pas de description de la meilleure manière de réaliser l'invention, mais se contente de la description d'une manière quelconque de la réaliser (que cette manière soit ou non la meilleure que le déposant ait pu envisager), le fait de ne pas décrire la meilleure manière envisagée n'a pas d'effet dans cet Etat;

vi) indiquer, d'une façon explicite, dans le cas où cela ne résulte pas à l'évidence de la description ou de la nature de l'invention, la manière dont l'objet de l'invention est susceptible d'exploitation dans l'industrie et la manière dont il peut être produit et utilisé, ou, s'il peut être seulement utilisé, la manière dont il peut être utilisé; le terme „industrie” doit être entendu dans son sens le plus large, comme dans la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

b) Il y a lieu de suivre la manière et l'ordre indiqués à l'alinéa a) sauf lorsqu'en raison de la nature de l'invention, une manière différente ou un ordre différent entraînerait une meilleure intelligence et une présentation plus économique.

c) Sous réserve de l'alinéa b), chaque élément énuméré à l'alinéa a) doit de préférence être précédé d'un titre approprié, conformément aux recommandations figurant dans les instructions administratives.

Règle 6

Revendications

6.1 Nombre et numérotation des revendications

a) Le nombre des revendications doit être raisonnable, compte tenu de la nature de l'invention dont la protection est demandée.

b) S'il y a plusieurs revendications, elles doivent être numérotées de façon continue, en chiffres arabes.

c) Le système de numérotation, en cas de modification des revendications, est fixé dans les instructions administratives.

6.2 Références à d'autres parties de la demande internationale.

a) Les revendications ne doivent pas, sauf lorsque cela est absolument nécessaire, se fonder, pour ce qui concerne les caractéristiques techniques de l'invention, sur des références à la description ou aux dessins. En particulier, elles ne doivent pas se fonder sur des références telles que „comme décrit dans la partie ... de la description” ou „comme illustré dans la figure ... des dessins”.

b) Lorsque la demande internationale contient des dessins, les caractéristiques techniques mentionnées dans les revendications doivent de préférence être suivies de signes de référence relatifs à ces caractéristiques. Lorsqu'ils sont utilisés, les signes de référence doivent, de préférence, être placés entre parenthèses. Si l'inclusion de signes de référence ne facilite pas particulièrement une compréhension plus rapide d'une revendication, elle ne doit pas être faite. Des signes de référence peuvent être retirés par un office désigné, aux fins de publication par cet office.

6.3 Manière de rédiger les revendications

a) La définition de l'objet pour lequel la protection est demandée doit être faite en termes de caractéristiques techniques de l'invention.

b) Chaque fois que cela est approprié, les revendications doivent contenir:

i) un préambule indiquant les caractéristiques techniques de l'invention qui sont nécessaires à la définition de l'objet revendiqué mais qui, en étant combinées, font partie de l'état de la technique;

ii) une partie caractérisante – précédée des mots „caractérisé en”, „caractérisé par”, „où l'amélioration comprend”, ou tous autres mots tendant au même effet – exposant d'une manière concise les caractéristiques techniques que, conjointement avec les caractéristiques techniques mentionnées au point i), l'on désire protéger.

c) Lorsque la législation nationale de l'Etat désigné n'exige pas que les revendications soient rédigées de la manière prévue à l'alinéa b), le fait de ne pas rédiger les revendications de cette manière n'a pas d'effet dans cet Etat si les revendications ont été rédigées d'une manière conforme à la législation nationale de cet Etat.

6.4 Revendications dépendantes

a) Toute revendication qui comprend toutes les caractéristiques d'une ou de plusieurs autres revendications (revendications de forme dépendante, ci-après appelées „revendications dépendantes”) doit le faire par une référence, si possible au commencement, à cette ou à ces autres revendications, et doit préciser les caractéristiques additionnelles revendiquées. Toute revendication dépendante qui se réfère à plus d'une autre revendication („revendication dépendante multiple”) ne doit se référer à ces autres revendications que dans le cadre d'une alternative. Les revendications dépendantes multiples ne doivent servir de base à aucune autre revendication dépendante multiple.

b) Toute revendication dépendante doit être conçue de manière à inclure toutes les limitations contenues dans la revendication à laquelle elle se réfère ou, si elle est une revendication dépendante multiple, à inclure toutes les limitations figurant dans celle des revendications avec laquelle elle est prise en considération.

c) Toutes les revendications dépendantes se référant à une revendication antérieure unique et toutes les revendications dépendantes se référant à plusieurs revendications antérieures doivent être groupées autant que possible et de la manière la plus pratique possible.

6.5 Modèles d'utilité

Au lieu et place des règles 6.1. à 6.4, tout Etat désigné dans lequel un modèle d'utilité est demandé sur la base d'une demande internationale peut appliquer, après que le traitement de la demande internationale a commencé dans cet Etat, les dispositions en la matière de sa législation nationale; dans ce cas, le déposant dispose, pour adapter sa demande internationale aux exigences desdites dispositions de la législation nationale, d'un délai de deux mois au moins à compter de l'expiration du délai applicable selon l'article 22.

Règle 7

Dessins

7.1 Schémas d'étapes de processus et diagrammes

Les schémas d'étapes de processus et les diagrammes sont considérés comme des dessins.

7.2 Délai

Le délai mentionné à l'article 7.2) ii) doit être raisonnable, compte tenu du cas d'espèce, et ne doit en tout cas pas être inférieur à deux mois à compter de la date de l'invitation écrite à procéder au dépôt de dessins ou de dessins additionnels conformément à ladite disposition.

Règle 8

Abrégé

8.1 Contenu et forme de l'abrégé

a) L'abrégé doit comprendre:

i) un résumé de ce qui est exposé dans la description, les revendications et tous dessins; le résumé doit indiquer le domaine technique auquel appartient l'invention et doit être rédigé de manière à permettre une claire compréhension du problème technique, de l'essence de la solution de ce problème par le moyen de l'invention et de l'usage principal ou des usages principaux de l'invention;

ii) le cas échéant, la formule chimique qui, parmi toutes les formules figurant dans la demande internationale, caractérise le mieux l'invention.

b) L'abrégé doit être aussi concis que l'exposé le permet (de préférence de cinquante à cent cinquante mots lorsqu'il est établi ou traduit en anglais).

c) L'abrégé ne doit pas contenir de déclarations relatives aux mérites ou à la valeur allégués de l'invention dont la protection est demandée ni à ses applications supputées.

d) Chacune des principales caractéristiques techniques mentionnées dans l'abrégé et illustrées par un dessin figurant dans la demande internationale doit être suivie d'un signe de référence figurant entre parenthèses.

8.2 Absence d'indication de la figure à publier avec l'abrégé

Si le déposant ne fournit pas l'indication mentionnée à la règle 3.3 a) iii) ou si l'administration chargée de la recherche internationale considère qu'une ou des figures autres que celles qui sont proposées par le déposant pourraient, parmi toutes les figures de tous les dessins, caractériser mieux l'invention, elle indique la ou les figures en question. Les publications effectuées par le Bureau international utiliseront la ou

les figures ainsi indiquées par l'administration chargée de la recherche internationale. Sinon, la ou les figures proposées par le déposant seront utilisées pour ces publications.

8.3 Principes de rédaction

L'abrégé doit être rédigé de manière à pouvoir servir efficacement d'instrument de sélection aux fins de la recherche dans le domaine technique particulier, spécialement en aidant le scientifique, l'ingénieur ou le chercheur quant à la question de savoir s'il y a lieu de consulter la demande internationale elle-même.

Règle 9

Expressions, etc., à ne pas utiliser

9.1 Définition

La demande internationale ne doit pas contenir:

i) d'expressions ou de dessins contraires aux bonnes moeurs;

ii) d'expressions ou de dessins contraires à l'ordre public;

iii) de déclarations dénigrantes quant à des produits ou procédés d'un tiers ou quant aux mérites ou à la validité de demandes ou de brevets d'un tiers (de simples comparaisons avec l'état de la technique ne sont pas considérées comme dénigrantes en soi);

iv) de déclarations ou d'autres éléments manifestement non pertinents ou superflus en l'espèce.

9.2 Observation quant aux irrégularités

L'office récepteur et l'administration chargée de la recherche internationale peuvent faire observer que la demande internationale ne répond pas aux prescriptions de la règle 9.1 et proposer au déposant de la corriger volontairement en conséquence. Si l'observation a été faite par l'office récepteur, ce dernier en informe l'administration compétente chargée de la recherche internationale et le Bureau international. Si l'observation a été faite par l'administration chargée de la recherche internationale, cette dernière en informe l'office récepteur et le Bureau international.

9.3 Référence à l'article 21.6)

Les „déclarations dénigrantes” mentionnées à l'article 21.6) ont le sens précisé à la règle 9.1 iii).

Règle 10

Terminologie et signes

10.1 Terminologie et signes

a) Les unités de poids et de mesures doivent être exprimées selon le système métrique ou exprimées également selon ce système si elles sont d'abord exprimées selon un autre système.

b) Les températures doivent être exprimées en degrés centigrades ou exprimées également en degrés centigrades si elles sont d'abord exprimées selon un autre système.

c) La densité doit être exprimée en unités métriques.

d) Pour les indications de chaleur, d'énergie, de lumière, de son et de magnétisme, ainsi que pour les formules mathématiques et les unités électriques, les prescriptions de la pratique internationale doivent être observées; pour les formules chimiques, il faut utiliser les symboles, poids atomiques et formules moléculaires généralement en usage.

e) En règle générale, il convient de n'utiliser que des termes, signes et symboles techniques généralement acceptés dans la branche.

f) Lorsque la demande internationale est établie ou traduite en anglais ou en japonais, les décimales doivent être indiquées par un point; lorsque la demande internationale est établie ou traduite dans une langue autre que l'anglais ou le japonais, les décimales doivent être indiquées par une virgule.

10.2 Constance

La terminologie et les signes de la demande internationale doivent être constants.

Règle 11

Conditions matérielles de la demande internationale

11.1 Nombre d'exemplaires

a) Sous réserve de l'alinéa b), la demande internationale et chacun des documents mentionnés dans le bordereau (règle 3.3 a) ii) doivent être déposés en un seul exemplaire.

b) Tout office récepteur peut exiger que la demande internationale et chacun des documents mentionnés dans le bordereau (règle 3.3 a) ii)), à l'exclusion du reçu pour les taxes payées ou du chèque destiné au paiement des taxes, soient déposés en deux ou trois exemplaires. Dans ce cas, l'office récepteur a la responsabilité de vérifier que chaque copie est identique à l'exemplaire original.

11.2 Possibilité de reproduction

a) Tous les éléments de la demande internationale (à savoir: la requête, la description, les revendications, les dessins et l'abrégé) doivent être présentés de manière à pouvoir être reproduits directement par le moyen de la photographie, de procédés électrostatiques, de l'offset et du microfilm, en un nombre indéterminé d'exemplaires.

b) Aucune feuille ne doit être froissée ni déchirée; aucune feuille ne doit être pliée.

c) Un côté seulement de chaque feuille doit être utilisé.

d) Sous réserve de la règle 11.13 j), chaque feuille doit être utilisée dans le sens vertical (c'est-à-dire que ses petits côtés doivent être en haut et en bas).

11.3 Matière à utiliser

Tous les éléments de la demande internationale doivent figurer sur du papier flexible, fort, lisse, non brillant et durable.

11.4 Feuilles séparées, etc.

a) Chaque élément (requête, description, revendications, dessins, abrégé) de la demande internationale doit commencer sur une nouvelle feuille.

b) Toutes les feuilles de la demande internationale doivent être réunies de manière à pouvoir être facilement tournées lors de leur consultation et de manière à pouvoir facilement être séparées et réunies de nouveau lorsqu'il y a lieu de les séparer à des fins de reproduction.

11.5 Format des feuilles

Les feuilles doivent être de format A4 (29,7 cm. × 21 cm.). Cependant, tout office récepteur peut accepter des demandes internationales présentées sur des feuilles d'un autre format, à condition que l'exemplaire original, tel qu'il est transmis au Bureau international, ainsi que, si l'administration compétente chargée de la recherche internationale le désire, la copie de recherche, soient de format A4.

11.6 Marges

a) Les marges minimales des feuilles contenant la requête, la description, les revendications et l'abrégé doivent être les suivantes:

- marge du haut de la première feuille, sauf celle de la requête: 8 cm.
- marge du haut des autres feuilles: 2 cm.
- marge de gauche: 2,5 cm.
- marge de droite: 2 cm.
- marge du bas: 2 cm.

b) Le maximum recommandé, pour les marges visées à l'alinéa a), est le suivant:

- marge du haut de la première feuille, sauf celle de la requête: 9 cm.
- marge du haut des autres feuilles: 4 cm.
- marge de gauche: 4 cm.
- marge de droite: 3 cm.
- marge du bas: 3 cm.

c) Sur les feuilles contenant des dessins, la surface utilisable ne doit pas excéder 26,2 cm. × 17,0 cm. Ces feuilles ne doivent pas contenir de cadre entourant la surface utilisable ou utilisée. Les marges minimales doivent être les suivantes:

- marge du haut: 2,5 cm.
- marge de gauche: 2,5 cm.
- marge de droite: 1,5 cm.
- marge du bas: 1,0 cm.

d) Les marges visées aux alinéas a) à c) sont prévues pour des feuilles de format A4; il en résulte que, même si l'office récepteur accepte d'autres formats, l'exemplaire original de format A4 et, lorsqu'elle est exigée, la copie de recherche de format A4 doivent avoir les marges ci-dessus.

e) Les marges de la demande internationale, lors de son dépôt, doivent être totalement vierges.

11.7 Numérotation des feuilles

a) Toutes les feuilles contenues dans la demande internationale doivent être numérotées consécutivement, en chiffres arabes.

b) Les numéros doivent être inscrits au haut des feuilles au milieu, mais non dans la marge du haut.

11.8 Numérotation des lignes

a) Il est vivement recommandé de numérotter chaque feuille de la description et chaque feuille de revendications de cinq en cinq lignes.

b) Les numéros devraient apparaître sur le côté gauche, à droite de la marge.

11.9 Modes d'écriture des textes

a) La requête, la description, les revendications et l'abrégé doivent être dactylographiés ou imprimés.

b) Seuls, les symboles et caractères graphiques, les formules chimiques ou mathématiques et certains caractères en graphie japonaise peuvent, lorsque cela est nécessaire, être manuscrits ou dessinés.

c) Pour les documents dactylographiés, l'interligne doit être de 1½.

d) Tous les textes doivent être établis en caractères dont les majuscules ont au moins 0,21 cm. de haut et doivent être reproduits en une couleur noire et indélébile et être conformes aux conditions figurant à la règle 11.2.

e) Pour ce qui concerne l'interligne à utiliser en dactylographie et la taille des caractères, les alinéas c) et d) ne s'appliquent pas aux textes établis en langue japonaise.

11.10 Dessins, formules et tableaux dans les textes

a) La requête, la description, les revendications et l'abrégé ne doivent pas contenir de dessins.

b) La description, les revendications et l'abrégé peuvent contenir des formules chimiques ou mathématiques.

c) La description et l'abrégé peuvent contenir des tableaux; les revendications ne peuvent contenir de tableaux que si leur objet en rend l'utilisation souhaitable.

11.11 Textes dans les dessins

a) Les dessins ne doivent pas contenir de textes, à l'exception d'un mot ou de mots isolés – lorsque cela est absolument nécessaire – tels que „eau”, „vapeur”, „ouvert”, „fermé”, „coupe suivant AB” et, pour les schémas de circuits électriques, les diagrammes d'installations schématisés et les diagrammes schématisant les étapes d'un processus, de quelques mots-clés indispensables à leur intelligence.

b) Chaque mot utilisé doit être placé de manière que, s'il est traduit, sa traduction puisse être collée sur lui sans cacher une seule ligne des dessins.

11.12 Corrections, etc.

Aucune feuille ne doit être gommée plus qu'il n'est raisonnable ni contenir de corrections, de surcharges ni d'interlinéations. Des dérogations à cette règle peuvent être autorisées, dans des cas exceptionnels, si l'authenticité du contenu n'est pas en cause et si elles ne nuisent pas aux conditions nécessaires à une bonne reproduction.

11.13 Conditions spéciales pour les dessins

a) Les dessins doivent être exécutés en lignes et traits durables, noirs ou bleus, suffisamment denses et foncés, uniformément épais et bien délimités, sans couleurs ni lavis.

b) Les coupes doivent être indiquées par des hachures obliques qui ne doivent pas empêcher de lire facilement les signes de référence et les lignes directrices.

c) L'échelle des dessins et la clarté de leur exécution graphique doivent être telles qu'une reproduction photographique effectuée avec réduction linéaire aux deux tiers permette d'en distinguer sans peine tous les détails.

d) Lorsque, dans des cas exceptionnels, l'échelle figure sur un dessin, elle doit être représentée graphiquement.

e) Tous les chiffres, lettres et lignes de références figurant dans les dessins doivent être simples et clairs. On ne doit utiliser, en association avec des chiffres ou des lettres, ni parenthèses, ni cercles, ni guillemets.

f) Toutes les lignes des dessins doivent normalement être tracées à l'aide d'instruments de dessin technique.

g) Chaque élément de chaque figure doit être en proportion de chacun des autres éléments de la figure, sauf lorsque l'utilisation d'une proportion différente est indispensable pour la clarté de la figure.

h) La hauteur des chiffres et lettres ne doit pas être inférieure à 0,32 cm. L'alphabet latin doit être utilisé pour les dessins; lorsque cela est usuel, l'alphabet grec peut être également utilisé.

i) Une même feuille de dessins peut contenir plusieurs figures. Lorsque des figures apparaissant sur deux feuilles ou plus constituent une seule figure complète, elles doivent être présentées de telle sorte que l'on puisse assembler la figure complète sans cacher aucune partie d'aucune des dites figures.

j) Les différentes figures doivent être disposées sur une ou plusieurs feuilles, de préférence verticalement, chacune étant clairement séparée des autres mais sans place perdue.

k) Indépendamment de la numérotation des feuilles, les différentes figures doivent être numérotées consécutivement, en chiffres arabes.

l) Des signes de référence non mentionnés dans la description ne doivent pas apparaître dans les dessins, et vice versa.

m) Les signes de référence des mêmes éléments doivent être identiques dans toute la demande internationale.

n) Si les dessins contiennent un grand nombre de signes de référence, il est vivement recommandé de joindre à la demande internationale une feuille distincte qui énumère tous les signes de référence et tous les éléments qui les portent.

11.14 Documents ultérieurs

Les règles 10 et 11.1 à 11.13 s'appliquent également à tous documents par exemple: pages corrigées, revendications modifiées – présentés après le dépôt de la demande internationale.

11.15 Traductions

Aucun office désigné ne peut exiger que la traduction d'une demande internationale déposée auprès de lui remplisse des conditions autres que celles qui sont prescrites pour la demande internationale telle que déposée.

Règle 12

Langue de la demande internationale

12.1 Demande internationale

Toute demande internationale doit être déposée dans la langue ou dans l'une des langues mentionnées dans l'accord conclu entre le Bureau international et l'administration chargée de la recherche internationale qui est compétente à l'égard de cette demande, étant entendu que si cet accord mentionne plusieurs langues, l'office récepteur peut prescrire celle des langues ainsi mentionnées dans laquelle ou celles de ces langues dans l'une desquelles la demande internationale doit être déposée.

12.2 Changements apportés à la demande internationale

Tous les changements apportés à la demande internationale, tels que modifications et corrections, doivent être établis dans la langue de cette demande (cf. règle 66.5).

Règle 13

Unité de l'invention

13.1 Exigence

La demande internationale ne peut porter que sur une invention ou sur une pluralité d'inventions liées entre elles de telle sorte qu'elles ne forment qu'un seul concept inventif général („exigence d'unité de l'invention”).

13.2 Revendications de catégories différentes

La règle 13.1 doit être comprise comme permettant en particulier l'une ou l'autre des deux possibilités suivantes:

i) outre une revendication indépendante pour un produit donné, l'inclusion dans la même demande internationale d'une revendication indépendante pour un procédé spécialement conçu pour la fabrication dudit produit et l'inclusion dans la même demande internationale d'une revendication indépendante pour une utilisation dudit produit, ou

ii) outre une revendication indépendante pour un procédé donné, l'inclusion dans la même demande internationale d'une revendication indépendante pour un appareil ou moyen spécialement conçu pour la mise en oeuvre dudit procédé.

13.3 Revendications d'une seule et même catégorie

Sous réserve de la règle 13.1, il est permis d'inclure dans la même demande internationale deux revendications indépendantes de la même catégorie ou plus (à savoir: produit, procédé, appareil ou utilisation) qui ne peuvent pas facilement être couvertes par une seule revendication générique.

13.4 Revendications dépendantes

Sous réserve de la règle 13.1, il est permis d'inclure dans la même demande internationale un nombre raisonnable de revendications dépendantes, concernant des formes spécifiques de l'invention objet d'une revendication indépendante, même lorsque les caractéristiques d'une ou de plusieurs revendications dépendantes peuvent être considérées comme constituant en elles-mêmes une invention.

13.5 Modèles d'utilité

Au lieu et place des règles 13.1 à 13.4, tout Etat désigné dans lequel un modèle d'utilité est demandé sur la base d'une demande internationale peut appliquer, après que le traitement de la demande internationale a commencé dans cet Etat, les dispositions en la matière de sa législation nationale; dans ce cas, le déposant dispose, pour adapter sa demande internationale aux exigences desdites dispositions de la législation nationale, d'un délai de deux mois au moins à compter de l'expiration du délai applicable selon l'article 22.

Règle 14

Taxe de transmission

14.1 Taxe de transmission

a) Tout office récepteur peut exiger du déposant le paiement, à son profit, d'une taxe pour la réception de la demande internationale, la transmission de copies au Bureau international et à l'administration compétente chargée de la recherche internationale, et l'accomplissement de toutes les autres tâches dont est chargé cet office en relation avec la demande internationale en sa qualité d'office récepteur („taxe de transmission”).

b) Le montant de la taxe de transmission, s'il y en a une, et la date à laquelle elle est due sont fixés par l'office récepteur.

Règle 15

Taxe internationale

15.1 Taxe de base et taxes de désignation

Toute demande internationale est soumise au paiement d'une taxe au profit du Bureau international („taxe internationale”) comprenant:

- i) une „taxe de base” et
- ii) autant de „taxes de désignation” que la demande internationale comporte d'Etats désignés; toutefois, lorsqu'un brevet régional est demandé pour certains Etats désignés, une seule taxe de désignation est due pour l'ensemble de ces Etats.

15.2 Montants

a) Le montant de la taxe de base est de:

- i) si la demande internationale ne comporte pas plus de trente feuilles: 45 dollars des Etats-Unis ou 194 francs suisses;
- ii) si la demande internationale comporte plus de trente feuilles: 45 dollars des Etats-Unis ou 194 francs suisses plus un dollar des Etats-Unis ou 4,30 francs suisses par feuille à compter de la trente et unième.

b) Le montant de la taxe de désignation est de:

i) pour chaque Etat désigné ou chaque groupe d'Etats désignés pour lesquels le même brevet régional est demandé, qui ne demande pas la transmission d'une copie selon l'article 13: 12 dollars des Etats-Unis ou 52 francs suisses;

ii) pour chaque Etat désigné ou chaque groupe d'Etats désignés pour lesquels le même brevet régional est demandé, qui demande la transmission d'une copie selon l'article 13: 14 dollars des Etats-Unis ou 60 francs suisses.

15.3 Mode de paiement

- a) La taxe internationale est perçue par l'office récepteur.
- b) La taxe internationale doit être payée dans la monnaie prescrite par l'office récepteur, étant entendu que, lors de son transfert par cet office au Bureau international, elle doit être librement convertible en monnaie suisse.

15.4 Date du paiement

a) La taxe de base est due à la date de réception de la demande internationale. Toutefois, tout office récepteur peut, à sa discrétion, notifier au déposant qu'il n'a pas reçu cette taxe ou que le montant reçu est insuffisant, et l'autoriser à la payer plus tard, sans perte de la date du dépôt international, à condition que:

i) l'autorisation ne soit pas donnée d'effectuer un paiement après l'expiration d'un mois à compter de la date de réception de la demande internationale;

ii) l'autorisation ne soit pas assujettie à une surtaxe.

b) La taxe de désignation peut être payée à la date de réception de la demande internationale ou à toute autre date ultérieure, mais elle doit être payée au plus tard avant l'expiration d'une année à compter de la date de priorité.

15.5 Paiement partiel

a) Si le déposant précise ceux des Etats pour lesquels il désire que toute somme versée par lui soit considérée comme taxe de désignation, cette somme est ventilée en conséquence, dans l'ordre indiqué par le déposant, entre ceux des Etats dont la taxe de désignation est couverte par le montant versé.

b) Si le déposant ne fournit pas une telle précision et si la somme reçue par l'office récepteur est supérieure à la taxe de base et à une taxe de désignation, mais inférieure au montant qui serait dû suivant le nombre des Etats désignés, le montant excédant le total de la taxe de base et d'une taxe de désignation est considéré comme taxe de désignation pour les Etats suivant l'Etat nommé en premier lieu dans la requête et dans l'ordre de désignation de ces Etats dans la requête, jusques et y compris celui des Etats désignés pour lequel le montant intégral de la taxe de désignation est encore couvert par la somme versée.

c) Tous les Etats d'un groupe d'Etats désignés pour lesquels le même brevet régional est demandé sont considérés comme couverts par la taxe de désignation afférente à celui de ces Etats qui est mentionné en premier lieu, si cet Etat est précisé au sens de l'alinéa a) ou si le montant de la taxe est couvert pour cet Etat au sens de l'alinéa b).

15.6 Remboursement

- a) La taxe internationale est remboursée au déposant si la constatation mentionnée à l'article 11.1) est négative.
- b) La taxe internationale n'est remboursée en aucun autre cas.

Règle 16

Taxe de recherche

16.1 Droit de demander une taxe

a) Toute administration chargée de la recherche internationale peut exiger du déposant le paiement, à son profit, d'une taxe pour l'exécution de la recherche internationale et pour l'accomplissement de toutes les autres tâches confiées aux administrations chargées de la recherche internationale par le traité et par le présent règlement d'exécution („taxe de recherche”).

b) La taxe de recherche est perçue par l'office récepteur. Elle doit être payée dans la monnaie prescrite par cet office; toutefois, si cette monnaie n'est pas celle de l'Etat où l'administration chargée de la recherche internationale a son siège, la taxe de recherche doit, lors de son transfert par l'office récepteur à cette administration, être librement convertible en la monnaie de cet Etat. La règle 15.4 a) s'applique pour le délai de paiement de la taxe de recherche.

16.2 Remboursement

La taxe de recherche est remboursée au déposant si la constatation mentionnée à l'article 11.1) est négative.

16.3 Remboursement partiel

Lorsque la demande internationale revendique la priorité d'une demande internationale antérieure pour laquelle une recherche internationale a été effectuée par la même administration chargée de la recherche internationale, et lorsque le rapport de recherche internationale relatif à la demande internationale postérieure peut se baser, en tout ou en partie, sur les résultats de la recherche internationale antérieure, ladite administration rembourse la taxe de recherche qui a été payée en relation avec la demande internationale postérieure, dans la mesure et aux conditions établies dans l'accord mentionné à l'article 16.3) b).

Règle 17

Document de priorité

17.1 Obligation de présenter une copie d'une demande nationale antérieure

a) Si la demande internationale revendique selon l'article 8 la priorité d'une demande nationale antérieure, une copie de cette demande nationale, certifiée conforme par l'administration auprès de laquelle elle

a) été déposée („document de priorité”), doit, si elle n'a pas déjà été déposée auprès de l'office récepteur avec la demande internationale, être présentée par le déposant au Bureau international au plus tard à l'expiration d'un délai de seize mois à compter de la date de priorité ou, dans le cas mentionné à l'article 23.2), au plus tard à la date où il est demandé qu'il soit procédé au traitement ou à l'examen de la demande.

b) Si le déposant ne se conforme pas à la prescription de l'alinéa a), tout Etat désigné peut ne pas tenir compte de la revendication de priorité.

c) Le Bureau international inscrit la date de réception du document de priorité et la notifie au déposant et aux offices désignés.

17.2 Obtention de copies

a) Le Bureau international, sur demande expresse de l'office désigné, adresse, dès que possible après l'expiration du délai fixé dans la règle 17.1 a), une copie du document de priorité à cet office. Aucun office désigné ne doit demander de copie au déposant, sauf lorsqu'il demande la remise d'une copie du document de priorité avec une traduction certifiée conforme de ce document. Le déposant n'a pas l'obligation de remettre une traduction certifiée conforme à l'office désigné avant l'expiration du délai applicable selon l'article 22.

b) Le Bureau international ne met pas à la disposition du public des copies du document de priorité avant la publication internationale de la demande internationale.

c) Les alinéas a) et b) s'appliquent également à toute demande internationale antérieure dont la priorité est revendiquée dans la demande internationale postérieure.

Règle 18

Déposant

18.1 Domicile

a) Sous réserve de l'alinéa b), la détermination du domicile du déposant dépend de la législation nationale de l'Etat contractant où il prétend être domicilié et est tranchée par l'office récepteur.

b) De toute façon, la possession d'un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux dans un Etat contractant est considérée comme constituant domicile dans cet Etat.

18.2 Nationalité

a) Sous réserve de l'alinéa b), la détermination de la nationalité du déposant dépend de la législation nationale de l'Etat contractant dont il prétend être le national et est tranchée par l'office récepteur.

b) De toute façon, une personne morale constituée conformément à la législation d'un Etat contractant est considérée comme ayant la nationalité de cet Etat.

18.3 Plusieurs déposants: les mêmes pour tous les Etats désignés

S'il y a plusieurs déposants et s'ils sont tous déposants pour tous les Etats désignés, le droit de déposer une demande internationale existe si l'un au moins d'entre eux est habilité à déposer une demande internationale conformément à l'article 9.

18.4 Plusieurs déposants: différents pour différents Etats désignés

a) La demande internationale peut indiquer différents déposants pour différents Etats désignés si, pour chaque Etat désigné, l'un au moins des déposants indiqués pour cet Etat est habilité à déposer une demande internationale conformément à l'article 9.

b) Si la condition figurant à l'alinéa a) n'est pas remplie à l'égard d'un Etat désigné, la désignation de cet Etat est considérée comme n'ayant pas été faite.

c) Le Bureau international publie de temps à autre des informations relatives aux diverses législations nationales, précisant qui, aux termes de ces législations, a qualité (inventeur, ayant cause de l'inventeur, titulaire de l'invention, etc.) pour déposer une demande nationale; il joint à ces informations l'avertissement que les effets de la demande internationale dans un Etat désigné peuvent dépendre de la question de savoir si la personne indiquée dans la demande internationale en tant que déposant aux fins de cet Etat est habilitée, selon la législation nationale de cet Etat, à déposer une demande nationale.

18.5 Changement quant à la personne ou au nom du déposant

Tout changement quant à la personne ou au nom du déposant est, sur requête du déposant ou de l'office récepteur, enregistré par le Bureau international, qui le notifie à l'administration intéressée chargée de la recherche internationale et aux offices désignés.

Règle 19

Office récepteur compétent

19.1 Où déposer

a) Sous réserve de l'alinéa b), la demande internationale est déposée, au choix du déposant, soit auprès de l'office national de l'Etat contractant où il est domicilié ou de l'office agissant pour ce dernier, soit auprès de l'office national de l'Etat contractant dont il est le national ou de l'office agissant pour cet Etat.

b) Tout Etat contractant peut convenir avec un autre Etat contractant ou avec toute organisation intergouvernementale que l'office national de ce dernier Etat ou cette organisation intergouvernementale peut, à toutes les fins ou à certaines d'entre elles, agir, à la place de l'office national du premier Etat, en tant qu'office récepteur pour les déposants qui sont domiciliés dans ce premier Etat ou en sont les nationaux. Nonobstant cet accord, l'office national du premier Etat est considéré comme étant l'office récepteur compétent pour l'application de l'article 15.5).

c) En relation avec toute décision selon l'article 9.2), l'Assemblée désigne l'office national ou l'organisation intergouvernementale qui agira en tant qu'office récepteur pour les demandes déposées par des personnes domiciliées dans les Etats déterminés par l'Assemblée ou par des nationaux de ces Etats. Cette désignation exige l'accord préalable de cet office national ou de cette organisation intergouvernementale.

19.2 Plusieurs déposants

a) S'il y a plusieurs déposants qui n'ont pas de mandataire commun, leur représentant commun au sens de la règle 4.8 est, aux fins de l'application de la règle 19.1, considéré comme le déposant.

b) S'il y a plusieurs déposants qui ont un mandataire commun, le déposant nommé en premier lieu dans la requête qui est habilité à déposer une demande internationale conformément à l'article 9 est, aux fins de l'application de la règle 19.1, considéré comme le déposant.

19.3 Publication du fait de la délégation des tâches de l'office récepteur

a) Tout accord visé à la règle 19.1b) est notifié à bref délai au Bureau international par l'Etat contractant qui délègue les tâches d'office récepteur à l'office national d'un autre Etat contractant ou à l'office agissant pour ce dernier, ou encore à une organisation intergouvernementale.

b) Le Bureau international publie à bref délai la notification dans la gazette.

Règle 20

Réception de la demande internationale

20.1 Date et numéro

a) A la réception des documents constituant prétendument une demande internationale, l'office récepteur appose, d'une manière indélébile, dans l'espace prévu à cet effet dans le formulaire de requête de chaque exemplaire reçu et de chaque copie reçue, la date de réception effective et, sur chaque feuille de chaque exemplaire reçu et de chaque copie reçue, l'un des numéros assignés par le Bureau international à cet office.

b) La place où, sur chaque feuille, la date ou le numéro doivent être apposés, ainsi que d'autres détails, sont spécifiés dans les instructions administratives.

20.2 Réception à des jours différents

a) Dans les cas où toutes les feuilles appartenant à une même prétendue demande internationale ne sont pas reçues le même jour par l'office récepteur, ce dernier corrige la date apposée sur la requête (en laissant toutefois lisibles la ou les dates antérieures déjà apposées) en indiquant la date de réception des documents complétant la demande internationale, à condition que:

i) lorsqu'aucune invitation à corriger selon l'article 11.2 a) n'a été envoyée au déposant, lesdits documents soient reçus dans les trente jours à compter de la date à laquelle des feuilles ont été reçues pour la première fois;

ii) lorsqu'une invitation à corriger selon l'article 11.2 a) a été envoyée au déposant, lesdits documents soient reçus dans le délai applicable selon la règle 20.6;

iii) dans le cas de l'article 14.2), les dessins manquants soient reçus dans les trente jours à compter de la date à laquelle les documents incomplets ont été déposés;

iv) le fait qu'une feuille contenant l'abrégé ou une partie de l'abrégé manque, ou qu'elle est reçue en retard, n'exige pas la correction de la date indiquée sur la requête.

b) L'office récepteur appose, sur toute feuille reçue à une date postérieure à celle où des feuilles ont été reçues pour la première fois, la date de la réception de ladite feuille.

20.3 Demande internationale corrigée

Dans le cas visé à l'article 11.2 b), l'office récepteur corrige la date apposée sur la requête (en laissant toutefois lisibles la ou les dates antérieures déjà apposées) en indiquant la date de réception de la dernière correction exigée.

20.4 Constatation au sens de l'article 11.1)

a) A bref délai après réception des documents constituant prétendument une demande internationale, l'office récepteur constate si ces documents remplissent les conditions de l'article 11.1).

b) Aux fins de l'article 11.1) iii) c), il suffit d'indiquer le nom du déposant de manière à permettre d'en établir l'identité, même si ce nom est mal orthographié, si les prénoms ne sont pas complets ou, dans le cas d'une personne morale, si l'indication du nom est abrégée ou incomplète.

20.5 *Constatation positive*

a) Si la constatation au sens de l'article 11.1) est positive, l'office récepteur appose, dans l'espace prévu à cet effet dans le formulaire de requête, son timbre et les mots „Demande internationale PCT” ou „PCT International Application”. Si la langue officielle de l'office récepteur n'est ni le français ni l'anglais, les mots „Demande internationale” ou „International Application” peuvent être accompagnés de leur traduction dans la langue officielle de cet office.

b) L'exemplaire sur la requête duquel ce timbre a été apposé constitue l'exemplaire original de la demande internationale.

c) L'office récepteur notifie à bref délai au déposant le numéro de la demande internationale et la date du dépôt international.

20.6 *Invitation à corriger*

a) L'invitation à corriger selon l'article 11.2) doit préciser quelle condition figurant à l'article 11.1) n'a pas, de l'avis de l'office récepteur, été remplie.

b) L'office récepteur adresse à bref délai l'invitation au déposant et fixe un délai, raisonnable en l'espèce, pour le dépôt de la correction. Ce délai ne doit pas être inférieur à dix jours, ni supérieur à un mois, à compter de la date de l'invitation. Si ce délai expire après l'expiration d'une année à compter de la date du dépôt de toute demande dont la priorité est revendiquée, l'office récepteur peut porter cette circonstance à l'attention du déposant.

20.7 *Constatation négative*

Si l'office récepteur ne reçoit pas, dans le délai prescrit, de réponse à son invitation à corriger, ou si la correction présentée par le déposant ne remplit toujours pas les conditions figurant à l'article 11.1):

i) il notifie à bref délai au déposant que sa demande n'est pas et ne sera pas traitée comme une demande internationale et indique les motifs de cette décision;

ii) il notifie au Bureau international que le numéro qu'il a apposé sur les documents ne sera pas utilisé en tant que numéro de demande internationale;

iii) il conserve les documents constituant la prétendue demande internationale et toute correspondance y relative conformément à la règle 93.1;

iv) il adresse une copie desdits documents au Bureau international si, en raison d'une requête du déposant selon l'article 25.1), ce Bureau a besoin d'une telle copie et en demande expressément une.

20.8 *Erreur de l'office récepteur*

Si, ultérieurement, l'office récepteur découvre, ou constate sur la base de la réponse du déposant, qu'il a commis une erreur en adressant une invitation à corriger, puisque les conditions figurant à l'article 11.1) étaient remplies lors de la réception des documents, il procède de la manière prévue à la règle 20.5.

20.9 *Copie certifiée conforme pour le déposant*

Contre paiement d'une taxe, l'office récepteur fournit au déposant, sur demande, des copies certifiées conformes de la demande internationale, telle qu'elle a été déposée, ainsi que de toutes corrections y relatives.

Règle 21

Préparation de copies

21.1 *Responsabilité de l'office récepteur*

a) Lorsqu'il est exigé que la demande internationale soit déposée en un seul exemplaire, l'office récepteur a la responsabilité de la préparation de sa propre copie et de la copie de recherche requises selon l'article 12.1).

b) Lorsqu'il est exigé que la demande internationale soit déposée en deux exemplaires, l'office récepteur a la responsabilité de la préparation de sa propre copie.

c) Si la demande internationale est déposée en un nombre d'exemplaires inférieur à celui prévu à la règle 11.1b), l'office récepteur a la responsabilité de la prompte préparation du nombre requis de copies; il a le droit de fixer une taxe pour l'exécution de cette tâche et de percevoir cette taxe du déposant.

Règle 22

Transmission de l'exemplaire original

22.1 *Procédure*

a) Si la constatation prévue à l'article 11.1) est positive et si les prescriptions relatives à la défense nationale n'empêchent pas la demande internationale d'être traitée comme telle, l'office récepteur transmet l'exemplaire original au Bureau international. Une telle transmission doit se faire à bref délai après réception de la demande internationale ou, si un contrôle doit être effectué du point de vue de la défense nationale, dès que l'autorisation nécessaire a été obtenue. En tout cas, l'office récepteur doit transmettre l'exemplaire original suffisamment à temps pour qu'il parvienne au Bureau international à l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité. Si la transmission se fait par voie postale, l'office récepteur doit procéder à l'expédition de l'exemplaire original cinq jours au plus tard avant l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité.

b) Si le déposant n'est pas en possession, à l'expiration de treize mois et dix jours à compter de la date de priorité, de la notification de réception adressée par le Bureau international selon la règle 24.2a), il a le droit de demander à l'office récepteur qu'il lui remette l'exemplaire original ou une copie certifiée conforme de l'exemplaire en question établie sur la base de la copie pour l'office récepteur si celui-ci prétend avoir déjà transmis l'exemplaire original au Bureau international.

c) Le déposant peut transmettre au Bureau international la copie qu'il a reçue conformément à l'alinéa b). Si l'exemplaire original transmis par l'office récepteur n'a pas été reçu par le Bureau international avant la réception, par ce Bureau, de la copie transmise par le déposant, cette dernière est considérée comme constituant l'exemplaire original.

22.2 *Procédure alternative*

a) Nonobstant les dispositions de la règle 22.1, tout office récepteur peut prévoir que l'exemplaire original de toute demande internationale déposée auprès de lui est transmis, au choix du déposant, par l'office récepteur ou par le déposant. L'office récepteur informe le Bureau international de l'existence d'une telle disposition.

b) Le déposant exerce son choix par le moyen d'une notice écrite qu'il dépose avec la demande internationale. S'il n'exerce pas ce choix, il est considéré comme ayant choisi la transmission par l'office récepteur.

c) Lorsque le déposant choisit la transmission par l'office récepteur, la procédure est la même que celle qui est prévue à la règle 22.1.

d) Lorsque le déposant choisit de procéder lui-même à la transmission, il indique dans la notice mentionnée à l'alinéa b) s'il désire retirer l'exemplaire original auprès de l'office récepteur ou s'il désire que ce dernier lui envoie ledit exemplaire original par voie postale. Si le déposant choisit de retirer l'exemplaire original, l'office récepteur tient cet exemplaire à sa disposition dès que l'autorisation mentionnée à la règle 22.1a) a été obtenue et, dans tous les cas, y compris le cas où un contrôle en vue de cette autorisation doit être effectué, dix jours au plus tard avant l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité. Si le délai de réception de l'exemplaire original par le Bureau international expire sans que le déposant ait retiré cet exemplaire, l'office récepteur le notifie au Bureau international. Si le déposant désire que l'office récepteur lui envoie l'exemplaire original par voie postale ou s'il n'exprime pas le désir de retirer ledit exemplaire original, l'office récepteur lui envoie cet exemplaire par voie postale dès que l'autorisation mentionnée à la règle 22.1a) a été obtenue et, dans tous les cas, y compris le cas où un contrôle en vue de cette autorisation doit être effectué, quinze jours au plus tard avant l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité.

e) Lorsque l'office récepteur ne tient pas l'exemplaire original à la disposition du déposant à la date indiquée à l'alinéa d) ou lorsque le déposant, ayant demandé que l'exemplaire original lui soit adressé par voie postale, ne l'a pas reçu dix jours au moins avant l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité, le déposant peut transmettre une copie de sa demande internationale au Bureau international. Cette copie („exemplaire original provisoire”) est remplacée par l'exemplaire original ou, si ce dernier est perdu, par une copie de l'exemplaire original établie sur la base de la copie pour l'office récepteur et certifiée conforme par cet office, dès que cela est possible et, en tout cas, avant l'expiration du quatorzième mois à compter de la date de priorité.

22.3 *Délai prévu à l'article 12.3)*

a) Le délai prévu à l'article 12.3) est:

i) en cas d'application de la procédure prévue aux règles 22.1 ou 22.2c), de quatorze mois à compter de la date de priorité;

ii) en cas d'application de la procédure prévue à la règle 22.2d), de treize mois à compter de la date de priorité, étant toutefois entendu que, en cas de dépôt d'un exemplaire original provisoire selon la règle 22.2e), ce délai est de treize mois à compter de la date de priorité pour le dépôt de l'exemplaire original provisoire et de quatorze mois à compter de la date de priorité pour le dépôt de l'exemplaire original.

b) L'article 48.1) et la règle 82 ne s'appliquent pas à la transmission de l'exemplaire original. Les dispositions de l'article 48.2) demeurent applicables.

22.4 *Statistiques relatives à l'inobservation des règles 22.1 et 22.2*

Le nombre des cas dans lesquels, à la connaissance du Bureau international, un office récepteur ne s'est pas conformé aux exigences des règles 22.1 et 22.2 est indiqué, une fois par an, dans la gazette.

22.5 *Documents déposés avec la demande internationale*

Aux fins de la présente règle, l'expression „exemplaire original” s'applique également à tout document déposé avec la demande internationale et visé à la règle 3.3a) ii). Si l'un des documents visés à la règle 3.3a) ii) qui, selon le bordereau, devrait accompagner la demande internationale n'est pas déposé au plus tard au moment où l'exemplaire original est transmis au Bureau international par l'office récepteur, ce dernier le note sur le bordereau, qui est considéré ne pas faire mention dudit document.

Règle 23

Transmission de la copie de recherche

23.1 Procédure

a) La copie de recherche est transmise par l'office récepteur à l'administration chargée de la recherche internationale au plus tard le jour où l'exemplaire original est transmis au Bureau international ou, conformément à la règle 22.2d), au déposant.

b) Si le Bureau international n'a pas reçu de l'administration chargée de la recherche internationale, dans les dix jours suivant la réception de l'exemplaire original, l'information que cette administration est en possession de la copie de recherche, il transmet à bref délai une copie de la demande internationale à cette administration. Si cette administration ne s'est pas trompée en affirmant qu'elle n'était pas en possession de la copie de recherche à l'expiration du treizième mois à compter de la date de priorité, le coût de l'établissement d'une copie pour cette administration est remboursé par l'office récepteur au Bureau international.

c) Le nombre des cas dans lesquels, à la connaissance du Bureau international, un office récepteur ne s'est pas conformé à l'exigence de la règle 23.1a) est indiqué, une fois par an, dans la gazette.

Règle 24

Réception de l'exemplaire original par le Bureau international

24.1 Inscription de la date de réception de l'exemplaire original

A la réception de l'exemplaire original, le Bureau international appose la date de réception sur la requête et son timbre sur chaque feuille de la demande internationale.

24.2 Notification de la réception de l'exemplaire original

a) Sous réserve de l'alinéa b), le Bureau international notifie à bref délai au déposant, à l'office récepteur, à l'administration chargée de la recherche internationale et à tous les offices désignés, la réception de l'exemplaire original et la date de cette réception. La notification doit identifier la demande internationale par son numéro, par la date du dépôt international, par le nom du déposant et par le nom de l'office récepteur et doit indiquer la date du dépôt de toute demande antérieure dont la priorité est revendiquée. La notification adressée au déposant doit également contenir la liste des offices désignés auxquels a été adressée la notification visée au présent alinéa et doit indiquer, pour chaque office désigné, tout délai applicable selon l'article 22.3).

b) Si le Bureau international reçoit l'exemplaire original après l'expiration du délai fixé à la règle 22.3, il le notifie à bref délai au déposant, à l'office récepteur et à l'administration chargée de la recherche internationale.

Règle 25

Réception de la copie de recherche par l'administration chargée de la recherche internationale

25.1 Notification de la réception de la copie de recherche

L'administration chargée de la recherche internationale notifie à bref délai au Bureau international, au déposant et – sauf si cette administration est l'office récepteur – à l'office récepteur la réception de la copie de recherche et la date de cette réception.

Règle 26

Contrôle et correction de certains éléments de la demande internationale

26.1 Délai pour le contrôle

a) L'office récepteur adresse l'invitation à corriger, prévue à l'article 14.1 b), dès que possible et de préférence dans un délai d'un mois à compter de la réception de la demande internationale.

b) Si l'office récepteur adresse une invitation à corriger l'irrégularité visée à l'article 14.1 a) iii) ou iv) (titre manquant ou abrégé manquant), il le notifie à l'administration chargée de la recherche internationale.

26.2 Délai pour la correction

Le délai prévu à l'article 14.1 b) doit être raisonnable, compte tenu des circonstances du cas d'espèce, et est fixé, dans chaque cas, par l'office récepteur. Il est d'un mois au moins et, normalement, de deux mois au plus à compter de la date de l'invitation à corriger.

26.3 Contrôle des conditions matérielles au sens de l'article 14.1 a) v)

Les conditions matérielles mentionnées à la règle 11 sont contrôlées dans la mesure où elles doivent être remplies aux fins d'une publication internationale raisonnablement uniforme.

26.4 Procédure

a) Toute correction soumise à l'office récepteur peut figurer dans une lettre adressée à cet office si elle est de nature à pouvoir être reportée sur l'exemplaire original sans porter atteinte à la clarté et à la possibilité de reproduction directe de la feuille sur laquelle la correction doit être reportée. Si tel n'est pas le cas, le déposant doit soumettre une feuille de remplacement comprenant la correction; la lettre d'accompagnement devra attirer l'attention sur les différences entre la feuille remplacée et la feuille de remplacement.

b) L'office récepteur appose sur chaque feuille de remplacement son timbre, le numéro de la demande internationale et la date de réception de ladite feuille. Il garde dans ses dossiers une copie de la lettre contenant la correction ou, lorsque cette dernière figure sur une feuille de remplacement, la feuille remplacée, une copie de la feuille de remplacement et la lettre d'accompagnement.

c) L'office récepteur transmet à bref délai la lettre de correction et toute feuille de remplacement au Bureau international. Le Bureau international reporte dans l'exemplaire original les corrections demandées par lettre, avec l'indication de la date de réception de cette dernière par l'office récepteur, et y insère toute feuille de remplacement. La lettre de correction et toute feuille remplacée sont conservées dans les dossiers du Bureau international.

d) L'office récepteur transmet à bref délai à l'administration chargée de la recherche internationale une copie de la lettre de correction et de chaque feuille de remplacement.

26.5 Correction de certains éléments

a) L'office récepteur décide si le déposant a présenté la correction dans le délai prescrit. Si la correction a été présentée dans le délai prescrit, il décide si la demande internationale ainsi corrigée doit ou non être considérée comme retirée.

b) L'office récepteur appose sur les documents contenant la correction la date de leur réception.

26.6 Dessins manquants

a) Si, conformément à l'article 14.2), la demande internationale se réfère à des dessins qui ne sont pas effectivement compris dans la demande, l'office récepteur indique ce fait dans ladite demande.

b) La date de réception, par le déposant, de la notification prévue à l'article 14.2) n'a pas d'effet sur le délai fixé à la règle 20.2 a) iii).

Règle 27

Défaut de paiement de taxes

27.1 Taxes

a) Aux fins de l'article 14.3 a), on entend par „taxes prescrites par l'article 3.4 iv)“ la taxe de transmission (règle 14), la partie de la taxe internationale constituant la taxe de base (règle 15.1 i)) et la taxe de recherche (règle 16).

b) Aux fins de l'article 14.3 a) et b), on entend par „taxe prescrite par l'article 4.2)“ la partie de la taxe internationale constituant la taxe de désignation (règle 15.1 ii)).

Règle 28

Irrégularités relevées par le Bureau international ou par l'administration chargée de la recherche internationale

28.1 Note relative à certaines irrégularités

a) Si le Bureau international ou l'administration chargée de la recherche internationale est d'avis que la demande internationale ne répond pas à l'une des prescriptions de l'article 14.1 a) i), ii) ou v), ce Bureau ou cette administration, selon le cas, en informe l'office récepteur.

b) L'office récepteur, sauf s'il ne partage pas cet avis, procède de la manière prévue à l'article 14.1 b) et à la règle 26.

Règle 29

Demandes internationales ou désignations considérées comme retirées au sens de l'article 14.1), 3) ou 4)

29.1 Constatations de l'office récepteur

a) Si l'office récepteur déclare, selon l'article 14.1 b) et la règle 26.5 (défaut de correction de certaines irrégularités), ou conformément à l'article 14.3 a) (défaut de paiement des taxes prescrites par la règle 27.1 a)), ou encore conformément à l'article 14.4) (constatation ultérieure que les conditions énumérées aux points i) à iii) de l'article 11.1) ne sont pas remplies), que la demande internationale est considérée comme retirée:

i) il transmet au Bureau international l'exemplaire original (si cela n'a pas déjà été fait) et toute correction présentée par le déposant;

ii) il notifie à bref délai cette déclaration au déposant et au Bureau international, et ce dernier la notifie aux offices désignés intéressés;

iii) il ne transmet pas la copie de recherche de la manière prescrite à la règle 23 ou, si une telle copie a déjà été transmise, il notifie cette déclaration à l'administration chargée de la recherche internationale;

iv) le Bureau international n'a pas l'obligation de notifier au déposant la réception de l'exemplaire original.

b) Si l'office récepteur déclare, selon l'article 14.3 b) (défaut de paiement de la taxe de désignation prescrite par la règle 27.1 b)), que la désignation d'un Etat donné est considérée comme retirée, l'office récepteur le notifie à bref délai au déposant et au Bureau international. Ce dernier le notifie à son tour à l'office national intéressé.

29.2 Constatation de l'office récepteur

Lorsque les effets de la demande internationale cessent dans un Etat désigné en raison de l'article 24.1 iii) ou y subsistent en raison de l'article 24.2), l'office désigné compétent le notifie à bref délai au Bureau international.

29.3 Indication de certains faits à l'office récepteur

Lorsque le Bureau international ou l'administration chargée de la recherche internationale estime que l'office récepteur devrait faire une constatation au sens de l'article 14.4), il indique à ce dernier les faits pertinents.

29.4 Notification de l'intention de faire une déclaration selon l'article 14.4)

Avant de faire une déclaration selon l'article 14.4), l'office récepteur notifie au déposant son intention et ses motifs. Le déposant peut, s'il n'est pas d'accord avec la constatation provisoire de l'office récepteur, présenter ses observations dans un délai d'un mois à compter de la notification.

Règle 30

Délai selon l'article 14.4)

30.1 Délai

Le délai mentionné à l'article 14.4) est de six mois à compter de la date du dépôt international.

Règle 31

Copies visées à l'article 13

31.1 Demande de copies

a) Les demandes de copies selon l'article 13.1) peuvent viser toutes les demandes internationales, certains types de demandes internationales, ou des demandes internationales déterminées, qui désignent l'office national qui présente cette demande de copies. De telles demandes de copies doivent être renouvelées pour chaque année par notification adressée avant le 30 novembre de l'année précédente au Bureau international par ledit office.

b) Les demandes de remise de copies selon l'article 13.2) b) sont sujettes au paiement d'une taxe couvrant les frais de préparation et d'expédition des copies.

31.2 Préparation de copies

Le Bureau international est responsable de la préparation des copies visées à l'article 13.

Règle 32

Retrait de la demande internationale ou de désignations

32.1 Retraits

a) Le déposant peut retirer la demande internationale avant l'expiration d'un délai de vingt mois à compter de la date de priorité, sauf pour tout Etat désigné où le traitement ou l'examen national a déjà commencé. Il peut retirer la désignation de tout Etat désigné avant la date à laquelle le traitement ou l'examen peut commencer dans cet Etat.

b) Le retrait de la désignation de tous les Etats désignés est traité comme un retrait de la demande internationale.

c) Le retrait doit être effectué par le moyen d'une notice signée, adressée par le déposant au Bureau international, ou à l'office récepteur si l'exemplaire original n'a pas encore été adressé audit Bureau. Dans le cas de la règle 4.8 b), la notice de retrait doit être signée par tous les déposants.

d) Lorsque l'exemplaire original a déjà été adressé au Bureau international, le retrait et la date de réception de ce retrait sont enregistrés par le Bureau international, qui les notifie à bref délai à l'office récepteur, au déposant et aux offices désignés affectés par le retrait; si la demande internationale est retirée et si le rapport de recherche internationale ou la déclaration mentionnée à l'article 17.2) a) n'a pas encore été établi, la notification est également faite à l'administration chargée de la recherche internationale.

Règle 33

Etat de la technique pertinent aux fins de la recherche internationale

33.1 Etat de la technique pertinent aux fins de la recherche internationale

a) Aux fins de l'article 15.2), l'état de la technique pertinent comprend tout ce qui a été rendu accessible au public en tous lieux du monde par une divulgation écrite (y compris des dessins et autres illustrations) et qui est susceptible d'aider à déterminer si l'invention dont la protection est demandée est nouvelle ou non et si elle implique ou non une activité inventive (c'est-à-dire si elle est évidente ou non), à condition que la mise à la disposition du public ait eu lieu avant la date du dépôt international.

b) Lorsqu'une divulgation écrite se réfère à une divulgation orale, à un usage, à une exposition, ou à tous autres moyens par lesquels le contenu de la divulgation écrite a été rendu accessible au public, et lorsque cette mise à la disposition du public a eu lieu à une date antérieure à celle du dépôt international, le rapport de recherche internationale mentionne séparément ce fait et la date à laquelle il a eu lieu, si la mise à la disposition du public de la divulgation écrite a eu lieu à une date postérieure à celle du dépôt international.

c) Toute demande publiée ainsi que tout brevet dont la date de publication est postérieure, mais dont la date de dépôt – ou, le cas échéant, la date de la priorité revendiquée – est antérieure à la date du dépôt international de la demande internationale faisant l'objet de la recherche, et qui feraient partie de l'état de la technique pertinent aux fins de l'article 15.2) s'ils avaient été publiés avant la date du dépôt international, sont spécialement mentionnés dans le rapport de recherche internationale.

33.2 Domaines que la recherche internationale doit couvrir

a) La recherche internationale doit couvrir tous les domaines techniques qui peuvent contenir des éléments pertinents vis-à-vis de l'objet de l'invention et doit être effectuée dans toutes les classes de la documentation qui peuvent contenir de tels éléments.

b) Par conséquent, la recherche ne doit pas porter seulement sur le domaine de la technique dans lequel l'invention peut être classée mais également sur des domaines analogues, sans tenir compte de leur classement.

c) La détermination des domaines de la technique qui doivent, dans un cas donné, être considérés comme analogues, doit être étudiée à la lumière de ce qui semble constituer la fonction ou l'utilisation nécessaires essentielles de l'invention, et non pas en tenant seulement compte des fonctions spécifiques expressément indiquées dans la demande internationale.

d) La recherche internationale doit embrasser tous les éléments que l'on considère généralement comme équivalant aux éléments de l'invention dont la protection est demandée pour toutes ou certaines de ses caractéristiques, même si, dans ses détails, l'invention telle que décrite dans la demande internationale est différente.

33.3 Orientation de la recherche internationale

a) La recherche internationale s'effectue sur la base des revendications, en tenant dûment compte de la description et des dessins (s'il y en a) et en insistant plus particulièrement sur le concept inventif qu'impliquent les revendications.

b) Dans toute la mesure où cela est possible et raisonnable, la recherche internationale doit couvrir la totalité des éléments qu'impliquent les revendications ou dont on peut raisonnablement s'attendre qu'ils seront impliqués une fois lesdites revendications modifiées.

Règle 34

Documentation minimale

34.1 Définition

a) Les définitions figurant à l'article 2) i) et ii) ne s'appliquent pas aux fins de la présente règle.

b) La documentation mentionnée à l'article 15.4) („documentation minimale”) consiste en:

i) les „documents nationaux de brevets” définis à l'alinéa c);
ii) les demandes internationales (PCT) publiées, les demandes régionales publiées de brevets et de certificats d'auteur d'invention ainsi que les brevets et certificats d'auteur d'invention régionaux publiés;

iii) tous autres éléments, constituant la littérature autre que celle des brevets, convenus entre les administrations chargées de la recherche internationale et dont la liste est publiée par le Bureau international après le premier accord à leur sujet et après chaque modification.

c) Sous réserve des alinéas d) et e), sont considérés comme „documents nationaux de brevets”:

i) les brevets délivrés à partir de 1920 par l'ancien *Reichspatentamt* allemand, les Etats-Unis d'Amérique, la France, le Japon, le Royaume-Uni, la Suisse (en langues allemande et française seulement) et l'Union soviétique;

ii) les brevets délivrés par la République fédérale d'Allemagne;

iii) les demandes de brevets, s'il y en a, publiées à partir de 1920 dans les pays mentionnés aux points i) et ii);

iv) les certificats d'auteur d'invention délivrés par l'Union soviétique;

v) les certificats d'utilité délivrés par la France ainsi que les demandes publiées de tels certificats;

vi) les brevets délivrés après 1920 par tout autre pays, s'ils sont rédigés en allemand, en anglais ou en français et s'ils ne contiennent aucune revendication de priorité, ainsi que les demandes de tels brevets publiées après 1920, à condition que l'office national du pays en cause trie ces brevets et ces demandes et les mette à la disposition de chaque administration chargée de la recherche internationale.

d) Lorsqu'une demande est publiée à nouveau (par exemple, publication d'une *Offenlegungsschrift* en tant qu'*Auslegeschrift*) une ou plusieurs fois, aucune administration chargée de la recherche internationale n'a l'obligation d'en conserver toutes les versions dans sa documentation; par conséquent, chaque administration chargée de la recherche internationale est autorisée à n'en conserver qu'une version. Par ailleurs, lorsqu'une demande est acceptée et aboutit à la délivrance d'un brevet ou d'un certificat d'utilité (France), aucune administration chargée de la recherche internationale n'a l'obligation de conserver dans sa documentation à la fois la demande et le brevet ou le certificat d'utilité (France); par conséquent, chaque administration chargée de la recherche internationale est autorisée à garder dans ses dossiers soit la demande, soit le brevet ou le certificat d'utilité (France).

e) Chaque administration chargée de la recherche internationale dont la langue officielle ou l'une des langues officielles n'est pas le japonais ou le russe est autorisée à ne pas faire figurer dans sa documentation les éléments de la documentation de brevets du Japon et de l'Union soviétique, respectivement, pour lesquels des abrégés anglais ne sont pas généralement disponibles. Si des abrégés anglais deviennent généralement disponibles après la date d'entrée en vigueur du présent règlement d'exécution, les éléments que ces abrégés concernent seront insérés

dans la documentation dans les six mois suivant la date à laquelle ces abrégés deviennent généralement disponibles. En cas d'interruption de services d'abrégés anglais dans les domaines techniques où des abrégés anglais étaient généralement disponibles, l'Assemblée prend les mesures appropriées en vue de rétablir promptement de tels services dans ces domaines techniques.

f) Aux fins de la présente règle, les demandes qui ont seulement été mises à la disposition du public pour inspection ne sont pas considérées comme des demandes publiées.

Règle 35

Administration compétente chargée de la recherche internationale

15.1 *Lorsqu'une seule administration chargée de la recherche internationale est compétente*

Chaque office récepteur indique au Bureau international, conformément aux termes de l'accord applicable mentionné à l'article 16.3) b), quelle est l'administration chargée de la recherche internationale qui est compétente pour procéder à la recherche à l'égard des demandes internationales déposées auprès dudit office; le Bureau international publie cette information à bref délai.

35.2 *Lorsque plusieurs administrations chargées de la recherche internationale sont compétentes*

a) Tout office récepteur peut, conformément aux termes de l'accord applicable mentionné à l'article 16.3) b), désigner plusieurs administrations chargées de la recherche internationale:

i) en déclarant toutes ces administrations compétentes pour toute demande internationale déposée auprès de lui et en laissant le choix entre ces administrations au déposant, ou

ii) en déclarant une ou plusieurs de ces administrations compétentes pour certains types de demandes internationales déposées auprès de lui et en déclarant une ou plusieurs autres administrations compétentes pour d'autres types de demandes internationales déposées auprès de lui, étant entendu que, pour les types de demandes internationales pour lesquelles plusieurs administrations chargées de la recherche internationale sont déclarées compétentes, le choix appartiendra au déposant.

b) Tout office récepteur faisant usage de la faculté indiquée à l'alinéa a) en informe à bref délai le Bureau international et ce dernier publie cette information à bref délai.

Règle 36

Exigences minimales pour les administrations chargées de la recherche internationale

36.1 *Définition des exigences minimales*

Les exigences minimales mentionnées à l'article 16.3) c) sont les suivantes:

i) l'office national ou l'organisation intergouvernementale doit avoir au moins cent employés à plein temps possédant des qualifications techniques suffisantes pour procéder aux recherches;

ii) cet office ou cette organisation doit avoir en sa possession au moins la documentation minimale de la règle 34 disposée d'une manière adéquate aux fins de la recherche;

iii) cet office ou cette organisation doit disposer d'un personnel capable de procéder à la recherche dans les domaines techniques sur lesquels la recherche doit porter et possédant les connaissances linguistiques nécessaires à la compréhension au moins des langues dans lesquelles la documentation minimale de la règle 34 est rédigée ou traduite.

Règle 37

Titre manquant ou défectueux

37.1 *Titre manquant*

Lorsque la demande internationale ne contient pas de titre et que l'office récepteur a notifié à l'administration chargée de la recherche internationale que le déposant a été invité à réparer cette omission, cette administration procède à la recherche internationale, à moins qu'elle ne reçoive notification que ladite demande internationale doit être considérée comme retirée.

37.2 *Etablissement du titre*

Lorsque la demande internationale ne contient pas de titre et que l'administration chargée de la recherche internationale n'a pas reçu de l'office récepteur une notification l'avisant que le déposant a été invité à fournir un titre, ou si ladite administration constate que le titre n'est pas conforme aux dispositions de la règle 4.3, cette administration établit elle-même un titre.

Règle 38

Abrégé manquant ou défectueux

38.1 *Abrégé manquant*

Lorsque la demande internationale ne contient pas d'abrégé et que l'office récepteur a notifié à l'administration chargée de la recherche internationale qu'il a invité le déposant à réparer cette omission, cette administration procède à la recherche internationale, à moins qu'elle ne reçoive notification que la demande internationale doit être considérée comme retirée.

38.2 *Etablissement de l'abrégé*

a) Lorsque la demande internationale ne contient pas d'abrégé et que l'administration chargée de la recherche internationale n'a pas reçu de l'office récepteur une notification l'avisant que le déposant a été invité à fournir un abrégé, ou si ladite administration constate que l'abrégé n'est pas conforme aux dispositions de la règle 8, elle établit elle-même un abrégé (dans la langue de publication de la demande internationale). Dans ce dernier cas, elle invite le déposant à présenter ses commentaires au sujet de l'abrégé qu'elle a établi dans un délai d'un mois à compter de la date de cette invitation.

b) Le contenu définitif de l'abrégé est déterminé par l'administration chargée de la recherche internationale.

Règle 39

Objet selon l'article 17.2 a) i)

39.1 *Définition*

Aucune administration chargée de la recherche internationale n'a l'obligation de procéder à la recherche à l'égard d'une demande internationale dont l'objet, et dans la mesure où l'objet, est l'un des suivants:

- i) théories scientifiques et mathématiques;
- ii) variétés végétales, races animales, procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux, autres que procédés microbiologiques et produits obtenus par ces procédés;
- iii) plans, principes ou méthodes en vue de faire des affaires, de réaliser des actions purement intellectuelles ou de jouer;
- iv) méthodes de traitement du corps humain ou animal par la chirurgie ou la thérapie, ainsi que méthodes de diagnostic;
- v) simples présentations d'informations;
- vi) programmes d'ordinateurs dans la mesure où l'administration chargée de la recherche internationale n'est pas outillée pour procéder à la recherche de l'état de la technique au sujet de tels programmes.

Règle 40

Absence d'unité de l'invention (recherche internationale)

40.1 *Invitation à payer*

L'invitation à payer prévue à l'article 17.3) a) indique le montant des taxes additionnelles à payer et précise les raisons pour lesquelles il est considéré que la demande internationale ne satisfait pas à l'exigence applicable d'unité de l'invention.

40.2 *Taxes additionnelles*

a) Le montant des taxes additionnelles pour la recherche, prévues à l'article 17.3) a), est fixé par l'administration compétente chargée de la recherche internationale.

b) Les taxes additionnelles pour la recherche, prévues à l'article 17.3) a), doivent être payées directement à l'administration chargée de la recherche internationale.

c) Tout déposant peut payer les taxes additionnelles sous réserve, c'est-à-dire en y joignant une déclaration motivée tendant à démontrer que la demande internationale remplit la condition d'unité de l'invention ou que le montant des taxes additionnelles demandées est excessif. Un comité de trois membres – ou toute autre instance spéciale – de l'administration chargée de la recherche internationale, ou toute autorité supérieure compétente, examine la réserve et, dans la mesure où il estime que la réserve est justifiée, ordonne le remboursement, total ou partiel, des taxes additionnelles au déposant. Sur requête du déposant, le texte de sa réserve et celui de la décision sont notifiés aux offices désignés, avec le rapport de recherche internationale. Le déposant doit remettre la traduction de sa réserve avec celle de la demande internationale exigée à l'article 22.

d) Le comité de trois membres, l'instance spéciale ou l'autorité supérieure mentionné à l'alinéa c) ne doit pas comprendre le fonctionnaire qui a pris la décision qui fait l'objet de la réserve.

40.3 *Délai*

Le délai prévu à l'article 17.3) a) est fixé, dans chaque cas et compte tenu des circonstances du cas d'espèce, par l'administration chargée de la recherche internationale; il ne peut être inférieur à quinze ou trente jours, respectivement, selon que le déposant est domicilié ou non dans le pays de l'administration chargée de la recherche internationale, ni supérieur à quarante-cinq jours à compter de la date de l'invitation.

Règle 41

Recherche de type international

41.1 *Obligation d'utiliser les résultats; remboursement de la taxe*

Si, dans la requête, il a été fait référence, dans la forme prévue à la règle 4.11, à une recherche de type international effectuée dans les conditions figurant à l'article 15.5), l'administration chargée de la recherche internationale utilise, dans la mesure du possible, les résultats de cette recherche pour l'établissement du rapport de recherche internationale relatif à la demande internationale. Cette administration rem-

bourse la taxe de recherche, dans la mesure et aux conditions prévues dans l'accord visé à l'article 16.3) b), si le rapport de recherche internationale peut se baser, en tout ou en partie, sur les résultats de la recherche de type international.

Règle 42

Délai pour la recherche internationale

42.1 Délai pour la recherche internationale

Tous les accords conclus avec les administrations chargées de la recherche internationale doivent prévoir le même délai pour l'établissement du rapport de recherche internationale ou de la déclaration mentionnée à l'article 17.2) a). Ce délai ne doit pas excéder celle des deux périodes suivantes qui expirera en dernier lieu : trois mois à compter de la réception de la copie de recherche par l'administration chargée de la recherche internationale, ou neuf mois à compter de la date de priorité. Pendant une période transitoire de trois ans à compter de l'entrée en vigueur du traité, les délais qui figurent dans les accords conclus avec les administrations chargées de la recherche internationale peuvent être négociés individuellement, mais ne peuvent toutefois pas excéder de plus de deux mois ceux qui sont visés à la phrase qui précède et ne peuvent en tout cas pas aller au-delà du dix-huitième mois suivant la date de priorité.

Règle 43

Rapport de recherche internationale

43.1 Identifications

Le rapport de recherche internationale identifie d'une part l'administration chargée de la recherche internationale qui l'a établi en indiquant le nom de cette administration, et d'autre part la demande internationale par le numéro de cette demande, le nom du déposant, le nom de l'office récepteur et la date du dépôt international.

43.2 Dates

Le rapport de recherche internationale est daté et indique la date à laquelle la recherche internationale a été effectivement achevée. Il doit également indiquer la date du dépôt de toute demande antérieure dont la priorité est revendiquée.

43.3 Classification

a) Le rapport de recherche internationale indique la classe dans laquelle entre l'invention, au minimum selon la Classification internationale des brevets.

b) Ce classement est effectué par l'administration chargée de la recherche internationale.

43.4 Langue

Tout rapport de recherche internationale et toute déclaration faite selon l'article 17.2) a) sont établis dans la langue de publication de la demande internationale à laquelle ils se rapportent.

43.5 Citations

a) Le rapport de recherche internationale cite les documents considérés comme pertinents.

b) La méthode d'identification de chaque document cité est fixée dans les instructions administratives.

c) Les citations particulièrement pertinentes sont indiquées spécialement.

d) Si des citations ne sont pas pertinentes à l'égard de toutes les revendications, elles sont indiquées en relation avec celle ou celles des revendications qu'elles concernent.

e) Si certains passages seulement du document cité sont pertinents ou particulièrement pertinents, ces passages sont identifiés - par exemple en indiquant la page, la colonne ou les lignes où figure le passage considéré.

43.6 Domaines sur lesquels la recherche a porté

a) Le rapport de recherche internationale contient l'identification par symboles de classification des domaines sur lesquels la recherche a porté. Si cette identification est effectuée sur la base d'une classification autre que la Classification internationale des brevets, l'administration chargée de la recherche internationale publie la classification utilisée.

b) Si la recherche internationale a porté sur des brevets, des certificats d'auteur d'invention, des certificats d'utilité, des modèles d'utilité, des brevets ou certificats d'addition, des certificats d'auteur d'invention additionnels, des certificats d'utilité additionnels ou des demandes publiées pour l'un des titres de protection qui précèdent, relatifs à des Etats, des époques ou des langues qui ne sont pas compris dans la documentation minimale telle que définie dans la règle 34, le rapport de recherche internationale identifie, lorsque cela est possible, les types de documents, les Etats, les époques et les langues sur lesquels elle a porté. Aux fins du présent alinéa, l'article 2.ii) ne s'applique pas.

43.7 Remarques concernant l'unité de l'invention

Si le déposant a payé des taxes additionnelles pour la recherche internationale, le rapport de recherche internationale en fait mention. En outre, lorsque la recherche internationale a été faite sur l'invention principale seulement (article 17.3 a)), le rapport de recherche internationale précise les parties de la demande internationale sur lesquelles la recherche a porté.

43.8 Signature

Le rapport de recherche internationale est signé par un fonctionnaire autorisé de l'administration chargée de la recherche internationale.

43.9 Limitation du contenu

Le rapport de recherche internationale ne contient pas d'autres éléments que ceux qui sont énumérés aux règles 33.1b) et c), 43.1, 2, 3, 5, 6, 7 et 8 et 44.2a) et b), ou l'indication mentionnée à l'article 17.2)b). En particulier, il ne contient aucune manifestation d'opinion, ni raisonnement, argument, ou explication.

43.10 Forme

Les conditions matérielles de forme du rapport de recherche internationale sont fixées dans les instructions administratives.

Règle 44

Transmission du rapport de recherche internationale, etc.

44.1 Copies du rapport ou de la déclaration

L'administration chargée de la recherche internationale transmet, le même jour, au Bureau international et au déposant une copie du rapport de recherche internationale ou de la déclaration visée à l'article 17.2) a).

44.2 Titre ou abrégé

a) Sous réserve des alinéas b) et c), ou bien le rapport de recherche internationale indique que l'administration chargée de la recherche internationale approuve le titre et l'abrégé soumis par le déposant, ou bien il est accompagné du titre et de l'abrégé que cette dernière a établis selon les règles 37 et 38.

b) Si, lorsque la recherche internationale est achevée, le délai accordé au déposant pour commenter toute suggestion, relative à l'abrégé, de l'administration chargée de la recherche internationale n'est pas expiré, le rapport de recherche internationale indique qu'il est incomplet pour ce qui concerne l'abrégé.

c) Dès l'expiration du délai visé à l'alinéa b), l'administration chargée de la recherche internationale notifie au Bureau international et au déposant l'abrégé approuvé ou établi par elle.

44.3 Copies de documents cités

a) La requête visée à l'article 20.3) peut être formée en tout temps pendant sept années à compter de la date du dépôt international de la demande internationale à laquelle le rapport de recherche internationale a trait.

b) L'administration chargée de la recherche internationale peut exiger du déposant ou de l'office désigné qui lui a adressé la requête le paiement du coût de la préparation et de l'expédition des copies. Le montant de ce coût sera établi dans les accords visés à l'article 16.3) b), conclus entre les administrations chargées de la recherche internationale et le Bureau international.

c) Toute administration chargée de la recherche internationale qui ne désire pas adresser les copies directement à un office désigné envoie une copie au Bureau international, qui procédera conformément aux alinéas a) et b).

d) Toute administration chargée de la recherche internationale peut confier la tâche visée aux alinéas a) à c) à un autre organisme qui sera responsable devant elle.

Règle 45

Traduction du rapport de recherche internationale

45.1 Langues

Les rapports de recherche internationale et les déclarations visées à l'article 17.2) a) qui ne sont pas établis en anglais sont traduits en cette langue.

Règle 46

Modification des revendications auprès du Bureau international

46.1 Délai

Le délai mentionné à l'article 19 est de deux mois à compter de la date de transmission du rapport de recherche internationale au Bureau international et au déposant par l'administration chargée de la recherche internationale; lorsque cette transmission est effectuée avant l'expiration du quatorzième mois à compter de la date de priorité, ce délai est de trois mois à compter de la date de transmission.

46.2 Date des modifications

La date de réception de toute modification est enregistrée par le Bureau international et indiquée par ce dernier dans toute publication ou copie qu'il établit.

46.3 Langue des modifications

Si la demande internationale a été déposée dans une langue autre que celle de sa publication par le Bureau international, toute modification selon l'article 19 doit être effectuée dans la langue du dépôt et dans la langue de la publication.

46.4 Déclaration

a) La déclaration mentionnée à l'article 19.1) doit être établie dans la langue de publication de la demande internationale et ne doit pas excéder cinq cents mots si elle est établie ou traduite en anglais.

b) La déclaration ne doit contenir aucun commentaire relatif au rapport de recherche internationale ou à la pertinence des citations que ce dernier contient. La déclaration ne peut se référer à une citation contenue dans le rapport de recherche internationale qu'afin d'indiquer qu'une modification déterminée des revendications a pour objet d'écarter le document cité.

46.5 Forme des modifications

a) Le déposant doit soumettre une feuille de remplacement pour chaque feuille de revendications qui, en raison de modifications effectuées conformément à l'article 19, diffère de la feuille primitivement déposée. La lettre d'accompagnement des feuilles de remplacement doit attirer l'attention sur les différences existant entre les feuilles remplacées et les feuilles de remplacement. Dans la mesure où une modification entraîne la suppression d'une feuille entière, la modification doit être communiquée par lettre.

b) Le Bureau international appose sur chaque feuille de remplacement son timbre, le numéro de la demande internationale et la date de réception de ladite feuille. Il garde dans ses dossiers chaque feuille remplacée, la lettre d'accompagnement de la feuille ou des feuilles de remplacement et toute lettre visée à la dernière phrase de l'alinéa a).

c) Le Bureau international insère dans l'exemplaire original chaque feuille de remplacement et, dans le cas visé à la dernière phrase de l'alinéa a), indique les suppressions dans l'exemplaire original.

Règle 47

Communication aux offices désignés

47.1 Procédure

a) La communication prévue à l'article 20 est effectuée par le Bureau international.

b) Cette communication est effectuée à bref délai après que le Bureau international a reçu du déposant des modifications ou la déclaration qu'il ne désire pas présenter de modifications au Bureau international, et au plus tard à l'expiration du délai prévu à la règle 46.1. Lorsque, conformément à l'article 17.2) a), l'administration chargée de la recherche internationale a déclaré qu'un rapport de recherche internationale ne sera pas établi, la communication prévue à l'article 20 est effectuée, sauf retrait de la demande internationale, dans un délai d'un mois à compter de la réception par le Bureau international de la notification relative à cette déclaration; cette communication doit comporter la date de la notification adressée au déposant conformément à l'article 17.2) a).

c) Le Bureau international adresse au déposant une notice indiquant les offices désignés auxquels la communication a été effectuée et la date de cette communication. Cette notice est envoyée le même jour que la communication.

d) Chaque office désigné reçoit, sur sa demande, les rapports de recherche internationale et les déclarations visées à l'article 17.2) a) également dans leur traduction selon la règle 45.1.

e) Si un office désigné a renoncé à l'exigence de l'article 20, les copies de documents qui devraient normalement lui être adressées sont, sur requête dudit office ou du déposant, adressées à ce dernier en même temps que la notice visée à l'alinéa c).

47.2 Copies

a) Les copies requises pour les communications sont préparées par le Bureau international.

b) Ces copies sont de format A4.

47.3 Langues

La demande internationale communiquée selon l'article 20 doit être dans sa langue de publication; si cette langue n'est pas celle dans laquelle la demande a été déposée, cette dernière sera, sur requête de l'office désigné, communiquée dans l'une ou l'autre de ces langues, ou dans les deux.

Règle 48

Publication internationale

48.1 Forme

a) La demande internationale est publiée sous forme de brochure.

b) Les détails relatifs à la forme de la brochure et à son mode de reproduction sont fixés dans les instructions administratives.

48.2 Contenu

a) La brochure contient:

- i) une page normalisée de couverture;
- ii) la description;
- iii) les revendications;
- iv) les dessins, s'il y en a;

v) sous réserve de l'alinéa g), le rapport de recherche internationale ou la déclaration mentionnée à l'article 17.2) a);

vi) toute déclaration déposée selon l'article 19.1), sauf si le Bureau international considère que la déclaration n'est pas conforme aux dispositions de la règle 46.4.

b) Sous réserve de l'alinéa c), la page de couverture comprend:

i) des indications reprises de la requête et toutes autres indications déterminées par les instructions administratives;

ii) une ou plusieurs figures lorsque la demande internationale comporte des dessins;

iii) l'abrégé; si l'abrégé est établi en anglais et dans une autre langue, le texte anglais doit apparaître en premier.

c) Lorsqu'une déclaration selon l'article 17.2) a) a été faite, la page de couverture le spécifie et ne comporte ni dessin ni abrégé.

d) La ou les figures mentionnées à l'alinéa b) ii) sont choisies de la manière prévue à la règle 8.2. La reproduction de cette figure ou de ces figures sur la page de couverture peut être une reproduction en format réduit.

e) Si l'abrégé mentionné à l'alinéa b) iii) ne peut tenir sur la page de couverture, il doit être inséré au verso de cette page. Il en va de même pour la traduction de l'abrégé, lorsqu'il y a lieu d'en publier une conformément à la règle 48.3 c).

f) Si les revendications ont été modifiées conformément à l'article 19, la publication contient soit le texte intégral des revendications telles que déposées et telles que modifiées soit le texte intégral des revendications, telles que déposées, avec l'indication des modifications. Toute déclaration visée à l'article 19.1) est également incluse, à moins que le Bureau international n'estime que la déclaration n'est pas conforme aux dispositions de la règle 46.4. La date de réception par le Bureau international des revendications modifiées doit être indiquée.

g) Si, à la date prévue pour la publication, le rapport de recherche internationale n'est pas encore disponible (par exemple pour motif de publication sur demande du déposant selon les articles 21.2) b) et 64.3 c) i)), la brochure contient, à la place du rapport de recherche internationale, l'indication que ce rapport n'est pas encore disponible et que la brochure (comprenant alors le rapport de recherche internationale) sera publiée à nouveau ou que le rapport de recherche internationale (lorsqu'il sera disponible) sera publié séparément.

h) Si, à la date prévue pour la publication, le délai de modification des revendications prévu à l'article 19 n'est pas expiré, la brochure indique ce fait et précise que, si les revendications devaient être modifiées selon l'article 19, il y aurait, à bref délai après ces modifications, soit une nouvelle publication de la brochure (avec les revendications telles que modifiées), soit la publication d'une déclaration indiquant toutes les modifications. Dans ce dernier cas, il y aura une nouvelle publication d'au moins la page de couverture et des revendications et, en cas de dépôt d'une déclaration selon l'article 19.1), publication de cette déclaration, à moins que le Bureau international n'estime que la déclaration n'est pas conforme aux dispositions de la règle 46.4.

i) Les instructions administratives déterminent les cas où les diverses variantes mentionnées aux alinéas g) et h) seront appliquées. Cette détermination dépend du volume et de la complexité des modifications et du volume de la demande internationale ainsi que des frais y relatifs.

48.3 Langues

a) Si la demande internationale est déposée en allemand, en anglais, en français, en japonais ou en russe, elle est publiée dans la langue dans laquelle elle a été déposée.

b) Si la demande internationale est déposée dans une langue autre que l'allemand, l'anglais, le français, le japonais, ou le russe, elle est publiée en traduction anglaise. La traduction est préparée sous la responsabilité de l'administration chargée de la recherche internationale, qui doit la tenir prête suffisamment à temps pour que la communication prévue à l'article 20 ou, si la publication internationale doit être effectuée à une date antérieure à ladite communication, pour que la publication internationale puisse être effectuée à la date prévue. Nonobstant les dispositions de la règle 16.1 a), l'administration chargée de la recherche internationale peut percevoir une taxe du déposant pour la traduction. L'administration chargée de la recherche internationale doit donner au déposant la possibilité de commenter le projet de traduction. Cette administration doit fixer un délai, raisonnable en l'espèce, pour ce commentaire. Si le temps manque pour prendre en considération le commentaire avant la communication de la traduction ou si le déposant et ladite administration sont en désaccord au sujet de la traduction correcte, le déposant peut adresser une copie de son commentaire ou de ce qu'il en reste au Bureau international et à chacun des offices désignés auxquels la traduction a été adressée. Le Bureau international publie l'essentiel du commentaire avec la traduction de l'administration chargée de la recherche internationale ou après la publication de cette traduction.

c) Si la demande internationale est publiée dans une langue autre que l'anglais, le rapport de recherche internationale, ou la déclaration visée à l'article 17.2) a), et l'abrégé sont publiés dans cette autre langue et en anglais. Les traductions sont préparées sous la responsabilité du Bureau international.

48.4 Publication anticipée à la demande du déposant

a) Lorsque le déposant demande la publication selon les articles 21.2) b) et 64.3) c) i) et lorsque le rapport de recherche internationale ou la déclaration visée à l'article 17.2) a) n'est pas encore disponible pour la publication avec la demande internationale, le Bureau international perçoit une taxe spéciale de publication, dont le montant est fixé dans les instructions administratives.

b) La publication selon les articles 21) 2) b) et 64.3) c) i) est effectuée par le Bureau international à bref délai après que le déposant a demandé cette publication et, lorsqu'une taxe spéciale est due selon l'alinéa a), après réception de cette taxe.

48.5 Notification de la publication nationale

Lorsque la publication de la demande internationale par le Bureau international est réglementée par l'article 64.3) c) ii), l'office national, à bref délai après avoir effectué la publication nationale mentionnée dans cette disposition, le notifie au Bureau international.

48.6 Publication de certains faits

a) Si une notification selon la règle 29.1 a) ii) parvient au Bureau international à une date où ce dernier ne peut plus suspendre la publication internationale de la demande internationale, le Bureau international publie à bref délai dans la gazette une notice reproduisant l'essentiel de la notification.

b) L'essentiel d'une notification selon les règles 29.2 ou 51.4 est publié dans la gazette; si la notification parvient au Bureau international avant l'achèvement des préparatifs de publication de la brochure, l'essentiel de la notification est également publié dans la brochure.

c) Si la demande internationale est retirée après sa publication internationale, ce fait est publié dans la gazette.

Règle 49

*Langues des traductions et montants des taxes
selon l'article 22.1) et 2)*

49.1 Notification

a) Tout Etat contractant exigeant la remise d'une traduction ou le paiement d'une taxe nationale, ou les deux, selon l'article 22, doit notifier au Bureau international:

- i) les langues pour lesquelles il exige une traduction et la langue de cette dernière;
- ii) le montant de la taxe nationale.

b) Toute notification reçue par le Bureau international selon l'alinéa a) est publiée à bref délai par ce Bureau dans la gazette.

c) Si les exigences visées à l'alinéa a) sont ultérieurement modifiées, ces modifications doivent être notifiées par l'Etat contractant au Bureau international, qui publie à bref délai la notification dans la gazette. Si cette modification a pour effet qu'une traduction est exigée dans une langue qui n'était pas prévue auparavant, ce changement n'a d'effet qu'à l'égard des demandes internationales déposées plus de deux mois après la publication de la notification dans la gazette. Sinon, la date d'application de tout changement est déterminée par l'Etat contractant.

49.2 Langues

La langue dans laquelle une traduction peut être exigée doit être une langue officielle de l'office désigné. S'il y a plusieurs langues officielles, aucune traduction ne peut être exigée si la demande internationale est rédigée dans l'une de ces langues. S'il y a plusieurs langues officielles et si une traduction doit être fournie, le déposant peut choisir l'une quelconque de ces langues. Nonobstant les dispositions du présent alinéa qui précèdent, s'il y a plusieurs langues officielles mais si la législation nationale prescrit l'utilisation de l'une de ces langues par les étrangers, une traduction dans cette langue peut être exigée.

49.3 Déclaration selon l'article 19

Aux fins de l'article 22 et de la présente règle, toute déclaration faite selon l'article 19.1) est considérée comme faisant partie de la demande internationale.

Règle 50

Faculté selon l'article 22.3)

50.1 Exercice de la faculté

a) Tout Etat contractant accordant des délais expirant après ceux qui sont prévus à l'article 22.1) ou 2) doit notifier au Bureau international les délais ainsi fixés.

b) Toute notification reçue par le Bureau international selon l'alinéa a) est publiée à bref délai dans la gazette.

c) Les notifications relatives à la réduction d'un délai précédemment fixé ont effet pour les demandes internationales qui sont déposées plus de trois mois après la date de publication de la notification.

d) Les notifications relatives à la prolongation d'un délai précédemment fixé ont effet dès leur publication dans la gazette pour les demandes internationales pendantes à la date de cette publication ou déposées après cette date ou, si l'Etat contractant procédant à la notification fixe une date ultérieure, à cette date ultérieure.

Règle 51

Revision par des offices désignés

51.1 Délai pour présenter la requête d'envoi de copies

Le délai visé à l'article 25.1) c) est de deux mois à compter de la date de la notification adressée au déposant conformément aux règles 20.7i), 24.2b), 29.1a)ii) ou 29.1b).

51.2 Copie de la notification

Lorsque le déposant, après réception d'une notification de constatation négative selon l'article 11.1), demande au Bureau international, conformément à l'article 25.1), d'adresser des copies du dossier de la prétendue demande internationale à un office indiqué par lui qui était désigné dans cette dernière, il doit joindre à cette demande copie de la notification visée à la règle 20.7i).

51.3 Délai pour payer la taxe nationale et pour remettre une traduction

Le délai visé à l'article 25.2) a) expire en même temps que le délai fixé à la règle 51.1.

51.4 Notification au Bureau international

Lorsque, conformément à l'article 25.2), l'office désigné compétent décide que le refus, la déclaration ou la constatation visé à l'article 25.1) n'était pas justifié, il notifie à bref délai au Bureau international qu'il traitera la demande internationale comme s'il n'y avait pas eu l'erreur ou l'omission visée à l'article 25.2).

Règle 52

Modification des revendications, de la description et des dessins auprès des offices désignés

52.1 Délai

a) Dans tout Etat désigné où le traitement ou l'examen de la demande internationale commence sans requête spéciale, le déposant doit, s'il désire exercer le droit accordé par l'article 28, le faire dans un délai d'un mois à compter de l'accomplissement des actes visés à l'article 22; toutefois, si la communication visée à la règle 47.1 n'a pas été effectuée à l'expiration du délai applicable selon l'article 22, il doit exercer ce droit au plus tard quatre mois après la date de cette expiration. Dans les deux cas, le déposant peut exercer ce droit à toute date ultérieure si la législation nationale de cet Etat le permet.

b) Dans tout Etat désigné dont la législation nationale prévoit que l'examen ne commence que sur requête spéciale, le délai pendant lequel ou le moment auquel le déposant peut exercer le droit accordé par l'article 28 est le même que celui qui est prévu par la législation nationale pour le dépôt de modifications en cas d'examen, sur requête spéciale, de demandes nationales, pour autant que ce délai n'expire pas avant l'expiration du délai applicable selon l'alinéa a) ou que ce moment n'arrive pas avant l'expiration du même délai.

PARTIE C**Règles relatives au chapitre II du traité****Règle 53**

Demande d'examen préliminaire international

53.1 Forme

a) La demande d'examen préliminaire international doit être établie sur un formulaire imprimé.

b) Des exemplaires du formulaire imprimé sont délivrés gratuitement aux déposants par les offices récepteurs.

c) Les détails relatifs au formulaire imprimé sont prescrits dans les instructions administratives.

d) La demande d'examen préliminaire international doit être présentée en deux exemplaires identiques.

53.2 Contenu

a) La demande d'examen préliminaire international doit comporter:

- i) une pétition;
- ii) des indications concernant le déposant et, le cas échéant, le mandataire;
- iii) des indications concernant la demande internationale à laquelle elle a trait;
- iv) l'élection d'Etats.

b) La demande d'examen préliminaire international doit être signée.

53.3 Pétition

La pétition doit tendre à l'effet qui suit et être rédigée de préférence comme suit: „Demande d'examen préliminaire international selon l'article 31 du Traité de coopération en matière de brevets — Le soussigné requiert que la demande internationale spécifiée ci-après fasse l'objet d'un examen préliminaire international conformément au Traité de coopération en matière de brevets”.

53.4 Déposant

Pour ce qui concerne les indications relatives au déposant, les règles 4.4 et 4.16 s'appliquent et la règle 4.5 s'applique *mutatis mutandis*.

53.5 Mandataire

S'il y a constitution de mandataire, les règles 4.4, 4.7 et 4.16 s'appliquent et la règle 4.8 s'applique *mutatis mutandis*.

53.6 Identification de la demande internationale

La demande internationale doit être identifiée par le nom de l'office récepteur auprès duquel elle a été déposée, par le nom et l'adresse du déposant, par le titre de l'invention et, lorsque le déposant les connaît, par la date du dépôt international et par le numéro de la demande internationale.

53.7 Election d'Etats

Dans la demande d'examen préliminaire international, au moins un Etat contractant lié par le chapitre II du traité doit, parmi les Etats désignés, être mentionné en tant qu'Etat élu.

53.8 Signature

La demande d'examen préliminaire international doit être signée par le déposant.

Règle 54

Déposant autorisé à présenter une demande d'examen préliminaire international

54.1 Domicile et nationalité

Le domicile et la nationalité du déposant sont, aux fins de l'article 31.2), déterminés conformément aux règles 18.1 et 18.2.

54.2 Plusieurs déposants: les mêmes pour tous les Etats élus

S'il y a plusieurs déposants et s'ils sont tous déposants pour tous les Etats élus, le droit de présenter une demande d'examen préliminaire international selon l'article 31.2) existe si l'un au moins d'entre eux est:

- i) domicilié dans un Etat contractant lié par le chapitre II ou est le national d'un tel Etat, et si la demande internationale a été déposée conformément à l'article 31.2) a); ou
- ii) une personne autorisée à déposer une demande d'examen préliminaire international selon l'article 31.2) b), et si la demande internationale a été déposée conformément à la décision de l'Assemblée.

54.3 Plusieurs déposants: pour différents Etats élus

a) Différents déposants peuvent être indiqués pour différents Etats élus si, pour chaque Etat élu, l'un au moins des déposants indiqués pour cet Etat est:

- i) domicilié dans un Etat contractant lié par le chapitre II, ou est le national d'un tel Etat, et si la demande internationale a été déposée conformément à l'article 31.2) a); ou
- ii) une personne autorisée à déposer une demande d'examen préliminaire international selon l'article 31.2) b), et si la demande internationale a été déposée conformément à la décision de l'Assemblée.
- b) Si la condition figurant à l'alinéa a) n'est pas remplie à l'égard d'un Etat élu, l'élection de cet Etat est considérée comme n'ayant pas été faite.

54.4 Changement quant à la personne ou au nom du déposant

Tout changement quant à la personne ou au nom du déposant est, sur requête du déposant ou de l'office récepteur, enregistré par le Bureau international, qui le notifie à l'administration intéressée chargée de l'examen préliminaire international et aux offices élus.

Règle 55

Langues (examen préliminaire international)

55.1 Demande d'examen préliminaire international

La demande d'examen préliminaire international doit être présentée dans la langue de la demande internationale ou, lorsqu'une traduction est exigée dans une autre langue selon la règle 55.2, dans cette langue.

55.2 Demande internationale

a) Si l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international ne fait pas partie de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale auquel appartient l'administration compétente chargée de la recherche internationale, et si la demande internationale est déposée dans une langue autre que la langue ou l'une des langues mentionnées dans l'accord conclu entre le Bureau international et l'administration chargée de l'examen préliminaire international qui est compétente pour procéder à l'examen préliminaire international, cette dernière peut exiger que le déposant lui soumette une traduction de la demande internationale.

b) La traduction doit être fournie au plus tard à la plus tardive des deux dates suivantes:

- i) date d'expiration du délai selon la règle 46.1;
- ii) date de présentation de la demande d'examen préliminaire international.
- c) La traduction doit contenir une déclaration du déposant certifiant qu'à sa connaissance, elle est complète et fidèle. Cette déclaration doit être signée par le déposant.

d) S'il n'est pas donné suite aux dispositions des alinéas b) et c), l'administration chargée de l'examen préliminaire international invite le déposant à y donner suite dans un délai d'un mois à compter de la date de l'invitation. Si le déposant n'y donne pas suite, la demande d'examen préliminaire international est considérée comme n'ayant pas été présentée; l'administration chargée de l'examen préliminaire international notifie ce fait au déposant et au Bureau international.

Règle 56

Elections ultérieures

56.1 Elections présentées après la demande d'examen préliminaire international

L'élection d'Etats non mentionnés dans la demande d'examen préliminaire international doit être effectuée par le déposant au moyen d'une notice signée identifiant la demande internationale et la demande d'examen préliminaire international.

56.2 Identification de la demande internationale

La demande internationale doit être identifiée de la manière prévue à la règle 53.6.

56.3 Identification de la demande d'examen préliminaire international

La demande d'examen préliminaire international doit être identifiée par la date à laquelle elle a été présentée et par le nom de l'administration chargée de l'examen préliminaire international à laquelle elle a été présentée.

56.4 Forme des élections ultérieures

L'élection ultérieure doit, de préférence, figurer sur un formulaire imprimé remis gratuitement aux déposants. Si elle ne figure pas sur un tel formulaire, elle doit de préférence être rédigée comme suit: „En relation avec la demande internationale déposée auprès de . . . le . . . sous No . . . par . . . (déposant) (et en relation avec la demande d'examen préliminaire international présentée le . . . à . . .), le soussigné élit l'Etat (les Etats) additionnel(s) suivant(s) au sens de l'article 31 du Traité de coopération en matière de brevets: . . .”.

56.5 Langue de l'élection ultérieure

L'élection ultérieure doit se faire dans la langue de la demande d'examen préliminaire international.

Règle 57

Taxe de traitement

57.1 Obligation de payer

Toute demande d'examen préliminaire international est soumise au paiement d'une taxe au profit du Bureau international („taxe de traitement”).

57.2 Montant:

a) Le montant de la taxe de traitement est de 14 dollars des Etats-Unis ou 60 francs suisses, augmentés d'autant de fois ce montant qu'il y a de langues dans lesquelles le rapport d'examen préliminaire international doit, en application de l'article 36.2), être traduit par le Bureau international.

b) Lorsque, en raison d'une élection ultérieure ou d'élections ultérieures, le rapport d'examen préliminaire international doit, en application de l'article 36.2), être traduit par le Bureau international en une ou plusieurs langues additionnelles, un supplément à la taxe de traitement, d'un montant de 14 dollars des Etats-Unis ou 60 francs suisses par langue additionnelle, doit être payé.

57.3 Mode et date de paiement

a) Sous réserve de l'alinéa b), la taxe de traitement est perçue par l'administration chargée de l'examen préliminaire international à laquelle la demande d'examen préliminaire international est présentée et est due à la date de présentation de cette demande.

b) Tout supplément à la taxe de traitement selon la règle 57.2b) est perçu par le Bureau international et est dû à la date de présentation de l'élection ultérieure.

c) La taxe de traitement doit être payée dans la monnaie prescrite par l'administration chargée de l'examen préliminaire international à laquelle la demande d'examen préliminaire international est présentée, étant entendu que, lors de son transfert par cette administration au Bureau international, elle doit être librement convertible en monnaie suisse.

d) Tout supplément à la taxe de traitement doit être payé en monnaie suisse.

57.4 Défaut de paiement (taxe de traitement)

a) Lorsque la taxe de traitement n'est payée conformément aux règles 57.2a) et 57.3a) et c), l'administration chargée de l'examen préliminaire international invite le déposant à payer la taxe dans un délai d'un mois à compter de la date de cette invitation.

b) Si le déposant donne suite à cette invitation dans le délai prescrit, la demande d'examen préliminaire international est considérée avoir été reçue à la date de réception de la taxe par l'administration chargée de l'examen préliminaire international, sauf si une date ultérieure est applicable selon la règle 60.1b).

c) Si le déposant ne donne pas suite à l'invitation dans le délai prescrit, la demande d'examen préliminaire international est considérée comme n'ayant pas été présentée.

57.5 Défaut de paiement (supplément à la taxe de traitement)

a) Lorsque le supplément à la taxe de traitement n'est pas payé conformément aux règles 57.2b) et 57.3b) et d), le Bureau international invite le déposant à payer le supplément dans un délai d'un mois à compter de la date de cette invitation.

b) Si le déposant donne suite à cette invitation dans le délai prescrit, l'élection ultérieure est considérée avoir été reçue à la date de réception du supplément par le Bureau international, sauf si une date ultérieure est applicable selon la règle 60.2b).

c) Si le déposant ne donne pas suite à l'invitation dans le délai prescrit, l'élection ultérieure est considérée comme n'ayant pas été faite.

57.6 Remboursement

La taxe de traitement et tout supplément à cette taxe ne sont remboursés en aucun cas.

Règle 58

Taxe d'examen préliminaire

58.1 Droit de demander une taxe

a) Chaque administration chargée de l'examen préliminaire international peut exiger du déposant le paiement, à son profit, d'une taxe („taxe d'examen préliminaire”) pour l'exécution de l'examen préliminaire international et pour l'accomplissement de toutes les autres tâches confiées aux administrations chargées de l'examen préliminaire international par le traité et par le présent règlement d'exécution.

b) Le montant de la taxe d'examen préliminaire et la date à laquelle elle est due sont fixés, s'il y a lieu, par l'administration chargée de l'examen préliminaire international; cette date ne sera pas antérieure à celle à laquelle la taxe de traitement est due.

c) La taxe d'examen préliminaire doit être payée directement à l'administration chargée de l'examen préliminaire international. Lorsque cette administration est un office national, la taxe doit être payée dans la monnaie prescrite par cet office; lorsque cette administration est une organisation intergouvernementale, elle doit être payée dans la monnaie de l'Etat où ladite organisation a son siège ou dans toute autre monnaie librement convertible en la monnaie de cet Etat.

Règle 59

Administration compétente chargée de l'examen préliminaire international

59.1 Demandes d'examen préliminaire international visées à l'article 31.2) a)

En ce qui concerne les demandes d'examen préliminaire international visées à l'article 31.2) a), chaque Etat contractant lié par les dispositions du chapitre II fait connaître au Bureau international, conformément aux dispositions de l'accord applicable mentionné à l'article 32.2 et 3), la ou les administrations chargées de l'examen préliminaire international compétentes pour procéder à l'examen préliminaire international des demandes internationales déposées auprès de son office national ou, dans le cas visé à la règle 19.1b), auprès de l'office national d'un autre Etat ou de l'organisation intergouvernementale agissant pour son propre office national; le Bureau international publie cette information à bref délai. Si plusieurs administrations chargées de l'examen préliminaire international sont compétentes, la règle 35.2 s'applique *mutatis mutandis*.

59.2 Demandes d'examen préliminaire international visées à l'article 31.2) b)

En ce qui concerne les demandes d'examen préliminaire international visées à l'article 31.2) b), l'Assemblée, en spécifiant l'administration chargée de l'examen préliminaire international compétente pour les demandes internationales déposées auprès d'un office national qui est lui-même une administration chargée de l'examen préliminaire international, doit donner la préférence à cette administration; si l'office national n'est pas une administration chargée de l'examen préliminaire international, l'Assemblée donne la préférence à l'administration recommandée par cet office.

Règle 60

Irrégularités dans la demande d'examen préliminaire international ou dans les élections

60.1 Irrégularités dans la demande d'examen préliminaire international

a) Si la demande d'examen préliminaire international ne remplit pas les conditions spécifiées aux règles 53 et 55, l'administration chargée de l'examen préliminaire international invite le déposant à corriger les irrégularités dans un délai d'un mois à compter de la date de cette invitation.

b) Si le déposant donne suite à l'invitation dans le délai prescrit, la demande d'examen préliminaire international est considérée comme ayant été reçue à la date de réception de la correction par l'administration chargée de l'examen préliminaire international ou, lorsque la taxe de traitement est reçue conformément à la règle 57.4b) à une date ultérieure, à cette date.

c) Si le déposant ne donne pas suite à l'invitation dans le délai prescrit, la demande d'examen préliminaire international est considérée comme n'ayant pas été présentée.

d) Si l'irrégularité est constatée par le Bureau international, ce dernier attire l'attention de l'administration chargée de l'examen préliminaire international sur cette irrégularité; cette administration procède alors de la manière prévue aux alinéas a) à c).

60.2 Irrégularités dans des élections ultérieures

a) Si l'élection ultérieure ne remplit pas les conditions spécifiées à la règle 56, le Bureau international invite le déposant à corriger les irrégularités dans un délai d'un mois à compter de la date de cette invitation.

b) Si le déposant donne suite à l'invitation dans le délai prescrit, l'élection ultérieure est considérée comme ayant été reçue à la date de réception par le Bureau international de la correction ou, lorsque le supplément à la taxe de traitement est reçu conformément à la règle 57.5b) à une date ultérieure, à cette date.

c) Si le déposant ne donne pas suite à l'invitation dans le délai prescrit, l'élection ultérieure est considérée comme n'ayant pas été présentée.

60.3 Tentatives d'élections

Si le déposant a élu un Etat qui n'est pas un Etat désigné ou un Etat qui n'est pas lié par le chapitre II, l'élection est considérée comme n'ayant pas été faite, et le Bureau international le notifie au déposant.

Règle 61

Notification de la demande d'examen préliminaire international et des élections

61.1 Notifications au Bureau international, au déposant et à l'administration chargée de l'examen préliminaire international

a) L'administration chargée de l'examen préliminaire international indique, sur les deux exemplaires de la demande d'examen préliminaire international, la date de réception ou, si la règle 60.1b) est applicable, la date mentionnée dans cette disposition. Elle adresse à bref délai l'exemplaire original au Bureau international. Elle conserve l'autre exemplaire dans ses dossiers.

b) L'administration chargée de l'examen préliminaire international informe par écrit, à bref délai, le déposant de la date de réception de la demande d'examen préliminaire international. Lorsque cette demande est considérée, conformément aux règles 57.4c) ou 60.1c), n'ayant pas été présentée, cette administration le notifie au déposant.

c) Le Bureau international notifie à bref délai à l'administration chargée de l'examen préliminaire international et au déposant la réception de toute élection ultérieure et sa date. Cette date doit être la date effective de réception par le Bureau international ou, si la règle 60.2b) est applicable, la date mentionnée dans cette disposition. Lorsque l'élection ultérieure est considérée, conformément aux règles 57.5c) ou 60.2c), n'ayant pas été présentée, le Bureau international le notifie au déposant.

61.2 Notifications aux offices élus

a) La notification prévue à l'article 31.7) est effectuée par le Bureau international.

b) Cette notification doit indiquer le numéro et la date du dépôt de la demande internationale, le nom du déposant, le nom de l'office récepteur, la date du dépôt de la demande dont la priorité est revendiquée (lorsqu'il y a revendication de priorité), la date de réception de la demande d'examen préliminaire international par l'administration chargée de l'examen préliminaire international, et — en cas d'élection ultérieure — la date de réception de l'élection ultérieure par le Bureau international.

c) La notification doit être adressée à l'office élu à bref délai après l'expiration du dix-huitième mois à compter de la date de priorité ou, si le rapport d'examen préliminaire international est communiqué plus tôt, lors de la communication de ce rapport. Les élections effectuées après une telle notification sont notifiées à bref délai après leur présentation.

61.3 Information du déposant

Le Bureau international informe le déposant par écrit qu'il a effectué la notification visée à la règle 61.2. Il lui indique en même temps tout délai fixé par chaque Etat élu conformément à l'article 39.1) b).

Règle 62

Copie pour l'administration chargée de l'examen préliminaire international

62.1 Demande internationale

a) Si l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international fait partie de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale auquel appartient l'administration compétente chargée de la recherche internationale, le même dossier sert aux fins de la recherche internationale et de l'examen préliminaire international.

b) Si l'administration compétente chargée de la recherche internationale ne fait pas partie de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale auquel appartient l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international, le Bureau international, à bref délai après réception du rapport de recherche internationale ou, si la demande d'examen préliminaire international a été reçue après ce rapport, à bref délai après réception de la demande d'examen préliminaire international, adresse une copie de la demande internationale et du rapport de recherche internationale à l'administration chargée de l'examen préliminaire international. Lorsqu'une déclaration selon l'article 17.2) a) est établie au lieu du rapport de recherche internationale, les références au rapport de recherche internationale figurant dans la phrase qui précède doivent être considérées comme des références à une telle déclaration.

62.2 Modifications

a) Toute modification déposée selon l'article 19 est transmise à bref délai par le Bureau international à l'administration chargée de l'examen préliminaire international. Si, au moment du dépôt de telles modifications, une demande d'examen préliminaire international a déjà été présentée, le déposant doit, lors du dépôt des modifications auprès du Bureau international, déposer également une copie de ces modifications auprès de l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

b) Si le délai prévu pour le dépôt des modifications selon l'article 19 (voir règle 46.1) est expiré et si le déposant n'a pas déposé de modifications en vertu de cet article, ou s'il a déclaré qu'il ne désirait pas déposer de modifications en vertu de ce même article, le Bureau international le notifie à l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

Règle 63

Exigences minimales pour les administrations chargées de l'examen préliminaire international

63.1 Définition des exigences minimales

Les exigences minimales mentionnées à l'article 32.3) sont les suivantes:

- i) l'office national ou l'organisation intergouvernementale doit avoir au moins cent employés à plein temps possédant des qualifications techniques suffisantes pour procéder aux examens;
- ii) cet office ou cette organisation doit avoir en sa possession au moins la documentation minimale de la règle 34 disposée d'une manière adéquate aux fins de l'examen;
- iii) cet office ou cette organisation doit disposer d'un personnel capable de procéder à l'examen dans les domaines techniques sur lesquels l'examen doit porter et possédant les connaissances linguistiques nécessaires à la compréhension au moins des langues dans lesquelles la documentation minimale de la règle 34 est rédigée ou traduite.

Règle 64

Etat de la technique aux fins de l'examen préliminaire international

64.1 Etat de la technique

a) Aux fins de l'article 33.2) et 3), est considéré comme faisant partie de l'état de la technique tout ce qui a été rendu accessible au public en tous lieux du monde par une divulgation écrite (y compris des dessins et autres illustrations), pour autant que cette mise à la disposition du public ait eu lieu avant la date pertinente.

b) Aux fins de l'alinéa a), la date pertinente est:

- i) sous réserve du sous-alinéa ii), la date du dépôt international de la demande internationale faisant l'objet de l'examen préliminaire international;
- ii) lorsque la demande internationale faisant l'objet de l'examen préliminaire international revendique valablement la priorité d'une demande antérieure, la date du dépôt de cette demande antérieure.

64.2 Divulgations non écrites

Dans les cas où la mise à la disposition du public a eu lieu par le moyen d'une divulgation orale, d'une utilisation ou d'une exposition, ou par d'autres moyens non écrits („divulgation non écrite“) avant la date pertinente telle que définie à la règle 64.1 b), et où la date de cette divulgation non écrite est indiquée dans une divulgation écrite qui a été rendue accessible au public après la date pertinente, la divulgation non écrite n'est pas considérée comme faisant partie de l'état de la technique aux fins de l'article 33.2) et 3). Toutefois, le rapport d'examen préliminaire international doit mentionner une telle divulgation non écrite de la manière prévue à la règle 70.9.

64.3 Certains documents publiés

Lorsqu'une demande ou un brevet, qui ferait partie de l'état de la technique aux fins de l'article 33.2) et 3) s'il avait été publié avant la date pertinente mentionnée à la règle 64.1, a été publié, en tant que tel, après la date pertinente mais a été déposé avant la date pertinente ou revendique la priorité d'une demande antérieure déposée avant la date pertinente, cette demande publiée ou ce brevet publié n'est pas considéré comme faisant partie de l'état de la technique aux fins de l'article 33.2) et 3). Toutefois, le rapport d'examen préliminaire international doit mentionner une telle demande ou un tel brevet de la manière prévue à la règle 70.10.

Règle 65

Activité inventive ou non-évidence

65.1 Relation avec l'état de la technique

Aux fins de l'article 33.3), l'examen préliminaire international doit prendre en considération la relation existant entre une revendication déterminée et l'état de la technique dans son ensemble. Il doit prendre en considération non seulement la relation existant entre la revendication et les documents individuels ou les parties de ces documents considérées individuellement, mais également la relation existant entre la revendication et les combinaisons de tels documents ou parties de documents, lorsque de telles combinaisons sont évidentes pour un homme du métier.

65.2 Date pertinente

Aux fins de l'article 33.3), la date pertinente pour l'appréciation de l'activité inventive (non-évidence) est la date prescrite à la règle 64.1.

Règle 66

Procédure au sein de l'administration chargée de l'examen préliminaire international

66.1 Base de l'examen préliminaire international

Le déposant peut effectuer des modifications conformément à l'article 34.2) b) avant le commencement de l'examen préliminaire international; cet examen porte initialement sur les revendications, la description et les dessins tels qu'ils sont contenus dans la demande internationale au moment où il commence.

66.2 Première opinion écrite de l'administration chargée de l'examen préliminaire international

a) Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international: i) considère que la demande internationale tombe sous le coup de l'article 34.4),

ii) considère que le rapport d'examen préliminaire international devrait être négatif à l'égard de l'une quelconque des revendications pour le motif que l'invention qui en fait l'objet ne semble pas être nouvelle, ne semble pas impliquer une activité inventive (ne semble pas être non évidente), ou ne semble pas être susceptible d'application industrielle,

iii) constate que la demande internationale est incorrecte quant à sa forme ou à son contenu, selon le traité ou le présent règlement d'exécution,

iv) considère qu'une modification va au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée, ou

v) désire joindre au rapport d'examen préliminaire international des observations relatives à la clarté des revendications, de la description ou des dessins, ou à la question de savoir si les revendications se basent entièrement sur la description, ladite administration le notifie par écrit au déposant.

b) Dans la notification, l'administration chargée de l'examen préliminaire international expose en détail les motifs de son opinion.

c) La notification doit inviter le déposant à présenter une réponse écrite accompagnée, le cas échéant, de modifications ou de corrections.

d) La notification doit fixer un délai de réponse. Ce délai doit être raisonnable, compte tenu des circonstances. Il doit être normalement de deux mois à compter de la date de la notification. Il ne doit en aucun cas être inférieur à un mois à compter de cette date. Il doit être d'au moins deux mois à compter de cette date lorsque le rapport de recherche internationale est transmis en même temps que la notification. Il ne doit en aucun cas être supérieur à trois mois à compter de ladite date.

66.3 Réponse formelle à l'administration chargée de l'examen préliminaire international

a) Le déposant peut répondre à l'invitation, mentionnée à la règle 66.2 c), de l'administration chargée de l'examen préliminaire international par le moyen de modifications ou de corrections ou – s'il n'est pas d'accord avec l'opinion de cette administration – en présentant des arguments, selon le cas, ou par ces deux moyens.

b) Toute réponse doit être présentée directement à l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

66.4 Possibilité additionnelle de modifier ou de corriger

a) L'administration chargée de l'examen préliminaire international peut émettre un ou plusieurs avis écrits additionnels; les règles 66.2 et 66.3 s'appliquent.

b) Sur requête du déposant, l'administration chargée de l'examen préliminaire international peut lui donner une ou plusieurs possibilités additionnelles de présenter des modifications ou des corrections.

66.5 Modifications

Tout changement – autre qu'une rectification d'erreurs évidentes de transcription – apporté aux revendications, à la description ou aux dessins, y compris toute suppression de revendications, de passages de la description ou de dessins, est considéré comme une modification.

66.6 Communications officielles avec le déposant

L'administration chargée de l'examen préliminaire international peut, en tout temps, communiquer officiellement avec le déposant par téléphone, par écrit ou par le moyen d'entrevues. Elle décide à sa discrétion si elle désire accorder plus d'une entrevue lorsque le déposant le demande, ou si elle désire répondre à une communication écrite officielle du déposant.

66.7 Document de priorité

a) Si une copie de la demande dont la priorité est revendiquée dans la demande internationale est nécessaire à l'administration chargée de l'examen préliminaire international, le Bureau international la lui communique à bref délai, sur requête; lorsque la requête est présentée avant que le Bureau international n'ait reçu le document de priorité selon la règle 17.1 a), le déposant doit remettre ladite copie au Bureau international et, directement, à l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

b) Si la demande dont la priorité est revendiquée est rédigée dans une langue autre que la ou les langues de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, le déposant communique à cette administration, s'il y est invité, une traduction dans ladite langue ou dans l'une desdites langues.

c) La copie que le déposant doit remettre selon l'alinéa a) et la traduction visée à l'alinéa b) doivent être communiquées au plus tard à l'expiration d'un délai de deux mois à compter de la date de la requête ou de l'invitation. Si elles ne sont pas communiquées dans ce délai, le rapport d'examen préliminaire international est établi comme si la priorité n'avait pas été revendiquée.

66.8 Forme des corrections et des modifications

a) Le déposant doit soumettre une feuille de remplacement pour chaque feuille de la demande internationale qui, en raison d'une modification ou d'une correction, diffère de la feuille primitivement déposée. La lettre d'accompagnement des feuilles de remplacement doit attirer l'attention sur les différences existant entre les feuilles remplacées et les feuilles de remplacement. Dans la mesure où une modification entraîne la suppression d'une feuille entière, la modification doit être communiquée par lettre.

b) L'administration chargée de l'examen préliminaire international appose sur chaque feuille de remplacement son timbre, le numéro de la demande internationale et la date de réception de ladite feuille. Elle garde dans ses dossiers chaque feuille remplacée, la lettre d'accompagnement de la feuille ou des feuilles de remplacement et toute lettre visée à la dernière phrase de l'alinéa a).

Règle 67

Objet selon l'article 34.4 a) i)

67.1 Définition

Aucune administration chargée de l'examen préliminaire international n'a l'obligation de procéder à l'examen préliminaire international à l'égard d'une demande internationale dont l'objet, et dans la mesure où l'objet, est l'un des suivants:

- i) théories scientifiques et mathématiques;
- ii) variétés végétales, races animales, procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux, autres que procédés microbiologiques et produits obtenus par ces procédés;
- iii) plans, principes ou méthodes en vue de faire des affaires, de réaliser des actions purement intellectuelles ou de jouer;
- iv) méthodes de traitement du corps humain ou animal par la chirurgie ou la thérapie, ainsi que méthodes de diagnostic;
- v) simples présentations d'informations;
- vi) programmes d'ordinateurs dans la mesure où l'administration chargée de l'examen préliminaire international n'est pas outillée pour procéder à un examen préliminaire international au sujet de tels programmes.

Règle 68

Absence d'unité de l'invention (examen préliminaire international)

68.1 Pas d'invitation à limiter ou à payer

Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime qu'il n'est pas satisfait à l'exigence d'unité de l'invention et décide de ne pas inviter le déposant à limiter les revendications ou à payer des taxes additionnelles, elle établit le rapport d'examen préliminaire international, sous réserve de l'article 34.4 b), pour la demande internationale entière, mais elle indique dans ce rapport que, selon son opinion, il n'est pas satisfait à l'exigence d'unité de l'invention et elle spécifie les motifs pour lesquels elle considère que cette exigence n'est pas satisfaite.

68.2 Invitation à limiter ou à payer

Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime qu'il n'est pas satisfait à l'exigence d'unité de l'invention et décide d'inviter le déposant, au choix de ce dernier, à limiter les revendications ou à payer des taxes additionnelles, elle indique au moins une possibilité de limitation qui, à son avis, satisfait à cette exigence; elle précise le montant des taxes additionnelles et spécifie les motifs pour lesquels elle considère que l'exigence d'unité de l'invention n'est pas satisfaite. Elle fixe en même temps un délai, qui tient compte des circonstances du cas d'espèce, pour donner suite à l'invitation; ce délai ne peut être inférieur à un mois ni supérieur à deux mois à compter de la date de l'invitation.

68.3 Taxes additionnelles

a) Le montant des taxes additionnelles pour l'examen préliminaire international, prévues à l'article 34.3 a), est fixé par l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international.

b) Les taxes additionnelles pour l'examen préliminaire international, prévues à l'article 34.3 a), doivent être payées directement à l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

c) Tout déposant peut payer les taxes additionnelles sous réserve, c'est-à-dire en y joignant une déclaration motivée tendant à démontrer que la demande internationale remplit la condition d'unité de l'invention ou que le montant des taxes additionnelles demandées est excessif. Un comité de trois membres – ou toute autre instance spéciale – de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, ou toute autorité supérieure compétente, examine la réserve et, dans la mesure où il estime que la réserve est justifiée, ordonne le remboursement, total ou partiel, des taxes additionnelles au déposant. Sur requête du déposant, le texte de sa réserve et celui de la décision sont annexés au rapport d'examen préliminaire international et notifiés aux offices élus.

d) Le Comité de trois membres, l'instance spéciale ou l'autorité supérieure mentionné à l'alinéa c) ne doit pas comprendre le fonctionnaire qui a pris la décision faisant l'objet de la réserve.

68.4 Procédure en cas de limitation insuffisante des revendications

Si le déposant limite les revendications d'une manière qui ne suffit pas pour satisfaire à l'exigence d'unité de l'invention, l'administration chargée de l'examen préliminaire international procède conformément à l'article 34.3 c).

68.5 Invention principale

En cas de doute sur la question de savoir quelle est l'invention principale aux fins de l'article 34.3 c), l'invention mentionnée en premier lieu dans les revendications est considérée comme l'invention principale.

Règle 69

Délai pour l'examen préliminaire international

69.1 Délai pour l'examen préliminaire international

a) Tous les accords conclus avec des administrations chargées de l'examen préliminaire international doivent prévoir le même délai pour l'établissement du rapport d'examen préliminaire international. Ce délai ne doit pas excéder:

- i) six mois à partir du début de l'examen préliminaire international;
- ii) huit mois à partir du début de l'examen préliminaire international lorsque l'administration chargée de l'examen préliminaire international a adressé une invitation à limiter les revendications ou à payer des taxes additionnelles (article 34.3).
- b) L'examen préliminaire international débute dès réception par l'administration chargée de l'examen préliminaire international:
 - i) des revendications telles que modifiées selon l'article 19, transmises en application de la règle 62.2 a); ou
 - ii) d'une notification du Bureau international en application de la règle 62.2 b) indiquant qu'aucune modification selon l'article 19 n'a été déposée dans le délai prescrit ou que le déposant a déclaré qu'il ne désire pas déposer de telles modifications; ou
 - iii) d'une notification, quand le rapport de recherche internationale est en la possession de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, du déposant exprimant le vœu que l'examen préliminaire international débute et porte sur les revendications telles que spécifiées dans cette notification; ou
 - iv) d'une notification de la déclaration de l'administration chargée de la recherche internationale qu'un rapport de recherche internationale ne sera pas établi (article 17.2 a)).
- c) Si l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international fait partie de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale auquel appartient l'administration compétente chargée de la recherche internationale, cette administration peut entreprendre l'examen préliminaire international en même temps que la recherche internationale. Dans ce cas, le rapport d'examen préliminaire international doit être établi, nonobstant l'alinéa a), au plus tard six mois après l'expiration du délai accordé, selon l'article 19, pour la modification des revendications.

Règle 70

Rapport d'examen préliminaire international

70.1 Définition

Au sens de la présente règle, il faut entendre par „rapport” le rapport d'examen préliminaire international.

70.2 Base du rapport

a) Si les revendications ont été modifiées, le rapport est établi sur la base des revendications telles que modifiées.

b) Si, conformément à la règle 66.7 c), le rapport est établi comme si la priorité n'avait pas été revendiquée, le rapport doit le préciser.

c) Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international considère qu'une modification va au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande internationale telle qu'elle a été déposée, le rapport est établi comme si cette modification n'avait pas été faite, et le rapport l'indique. Il indique également les raisons pour lesquelles ladite administration considère que la modification va au-delà dudit exposé.

70.3 Identifications

Le rapport identifie d'une part l'administration chargée de l'examen préliminaire international qui l'a établi, en indiquant le nom de cette administration, et d'autre part la demande internationale par le numéro de cette demande, le nom du déposant, le nom de l'office récepteur et la date du dépôt international.

70.4 Dates

Le rapport indique:

- i) la date à laquelle la demande d'examen préliminaire international a été présentée;
- ii) la date du rapport; cette date est celle de l'achèvement du rapport.

70.5 Classification

a) Le rapport répète le classement indiqué selon la règle 43.3 si l'administration chargée de l'examen préliminaire international maintient ce classement.

b) Sinon, l'administration chargée de l'examen préliminaire international indique le classement qu'elle considère comme correct, au minimum selon la Classification internationale des brevets.

70.6 Déclaration selon l'article 35.2)

a) La déclaration mentionnée à l'article 35.2) consiste en „OUI” ou „NON”, ou l'équivalent de ces mots dans la langue du rapport, ou un signe approprié spécifié dans les instructions administratives, et est, le cas échéant, accompagnée des citations, explications et observations mentionnées à la dernière phrase de l'article 35.2).

b) S'il n'est pas satisfait à l'un quelconque des trois critères mentionnés à l'article 35.2) (à savoir la nouveauté, l'activité inventive (non-évidence) et l'application industrielle), la déclaration est négative. Si, dans un tel cas, il est satisfait à l'un ou à deux de ces critères pris séparément, le rapport précise celui ou ceux auxquels il est ainsi satisfait.

70.7 Citations selon l'article 35.2)

a) Le rapport cite les documents considérés comme pertinents pour étayer les déclarations faites selon l'article 35.2).

b) Les dispositions de la règle 43.5 b) et e) s'appliquent également au rapport.

70.8 Explications selon l'article 35.2)

Les instructions administratives contiennent des principes directeurs pour les cas où les explications mentionnées à l'article 35.2) devraient ou ne devraient pas être données, ainsi que pour la forme de ces explications. Ces principes directeurs doivent se baser sur les principes suivants:

- i) des explications doivent être données chaque fois que la déclaration est négative à l'égard d'une revendication quelconque;
- ii) des explications doivent être données chaque fois que la déclaration est positive, sauf si les raisons qui ont conduit à citer un document quelconque sont faciles à imaginer sur la base de la consultation du document cité;
- iii) en règle générale, des explications doivent être données dans le cas prévu à la dernière phrase de la règle 70.6 b).

70.9 Divulgations non écrites

Toute divulgation non écrite visée dans le rapport en raison de la règle 64.2 est mentionnée par l'indication de son genre, par la date à laquelle la divulgation écrite qui se réfère à la divulgation non écrite a été rendue accessible au public et par la date à laquelle cette dernière a été faite publiquement.

70.10 Certains documents publiés

Toute demande publiée et tout brevet visés dans le rapport en raison de la règle 64.3 sont mentionnés en tant que tels; le rapport indique leur date de publication, leur date de dépôt et leur date de priorité revendiquée (le cas échéant). A l'égard de la date de priorité d'un tel document, le rapport peut indiquer que l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime que cette date n'a pas été valablement revendiquée.

70.11 Mention de modifications ou de correction de certaines irrégularités

Il est indiqué dans le rapport si des modifications ou des corrections ont été faites auprès de l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

70.12 Mention de certaines irrégularités

Si l'administration chargée de l'examen préliminaire international estime qu'au moment où elle prépare le rapport:

- i) la demande internationale tombe sous le coup de la règle 66.2 a) iii), elle l'indique dans le rapport en motivant son opinion;
- ii) la demande internationale appelle l'une des observations mentionnées à la règle 66.2 a) v), elle peut l'indiquer dans le rapport et, si elle le fait, elle motive son opinion.

70.13 Remarques concernant l'unité de l'invention

Le rapport indique si le déposant a payé des taxes additionnelles pour l'examen préliminaire international, ou si la demande internationale ou l'examen préliminaire international a été limité selon l'article 34.3). En outre, lorsque l'examen préliminaire international a été effectué sur la base de revendications limitées (article 34.3 a)) ou de l'invention principale seulement (article 34.3 c)), le rapport précise les parties de la demande internationale sur lesquelles l'examen préliminaire international a porté.

70.14 Signature

Le rapport est signé par un fonctionnaire autorisé de l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

70.15 Forme

Les conditions matérielles de forme du rapport sont fixées dans les instructions administratives.

70.16 Modifications et corrections annexées

Si les revendications, la description ou les dessins ont été modifiés ou si une partie de la demande internationale a été corrigée auprès de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, chaque feuille de remplacement sur laquelle ont été apposées les indications mentionnées à la règle 66.8 b) est annexée au rapport. Les feuilles de remplacement auxquelles d'autres feuilles de remplacement ont été substituées ultérieurement ne sont pas annexées. Si la modification est présentée sous forme de lettre, une copie de cette lettre est également annexée au rapport.

70.17 Langue du rapport et des annexes

a) Le rapport est établi dans la langue de publication de la demande internationale qu'il concerne.

b) Toute annexe doit être établie dans la langue de la demande internationale qu'elle concerne, telle que cette demande a été déposée, ou dans la langue de publication de cette demande s'il s'agit d'une autre langue.

Règle 71

Transmission du rapport d'examen préliminaire international

71.1 Destinataire

L'administration chargée de l'examen préliminaire international transmet, le même jour, au Bureau international et au déposant une copie du rapport d'examen préliminaire international et, le cas échéant, de ses annexes.

71.2 Copies de documents cités

a) La requête visée à l'article 36.4) peut être formée en tout temps pendant sept années à compter de la date du dépôt international de la demande internationale à laquelle le rapport international a trait.

b) L'administration chargée de l'examen préliminaire international peut exiger du déposant ou de l'office élu qui lui a adressé la requête le paiement du coût de la préparation et de l'expédition des copies. Le montant de ce coût sera établi dans les accords visés à l'article 32.2), conclus entre les administrations chargées de l'examen préliminaire international et le Bureau international.

c) Toute administration chargée de l'examen préliminaire international qui ne désire pas adresser les copies directement à un office élu envoie une copie au Bureau international, qui procédera conformément aux alinéas a) et b).

d) Toute administration chargée de l'examen préliminaire international peut confier la tâche visée aux alinéas a) à c) à un autre organisme qui sera responsable devant elle.

Règle 72

Traduction du rapport d'examen préliminaire international

72.1 Langues

a) Tout Etat élu peut exiger que le rapport d'examen préliminaire international établi dans une langue autre que la langue officielle ou l'une des langues officielles de son office national, soit traduit en allemand, en anglais, en espagnol, en français, en japonais ou en russe.

b) Une telle exigence doit être notifiée au Bureau international, qui la publie à bref délai dans la gazette.

72.2 Copies de traductions pour le déposant

Le Bureau international transmet au déposant une copie de chaque traduction du rapport d'examen préliminaire international en même temps qu'il communique cette traduction à l'office ou aux offices élus intéressés.

72.3 Observations relatives à la traduction

Le déposant peut faire des observations écrites au sujet des erreurs de traduction qui sont contenues à son avis dans la traduction du rapport d'examen préliminaire international; il doit adresser une copie de ces observations à chacun des offices élus intéressés et au Bureau international.

Règle 73

Communication du rapport d'examen préliminaire international

73.1 Préparation de copies

Le Bureau international prépare les copies des documents qui doivent être communiqués selon l'article 36.3) a).

73.2 Délai de communication

La communication prévue à l'article 36.3) a) doit être effectuée aussi rapidement que possible.

Règle 74

Traduction et transmission des annexes au rapport d'examen préliminaire international

74.1 Délai

Toute feuille de remplacement visée à la règle 70.16 et toute modification visée à la dernière phrase de ladite règle, déposées avant la remise de la traduction de la demande internationale exigée selon l'article 39 ou selon l'article 22 lorsque cette remise est réglementée par l'article 64.2) a) i), doivent être traduites et transmises en même temps que la remise mentionnée à l'article 39 ou, le cas échéant, à l'article 22; si elles

sont déposées moins d'un mois avant cette remise ou si elles le sont après cette dernière, elles doivent être traduites et transmises un mois après leur dépôt.

Règle 75

Retrait de la demande d'examen préliminaire international ou d'élections

75.1 *Retraits*

a) Le retrait de la demande d'examen préliminaire international ou de toutes les élections peut être effectué avant l'expiration d'un délai de vingt-cinq mois à compter de la date de priorité, sauf pour tout Etat élu où le traitement national ou l'examen national a déjà commencé. Le retrait de l'élection d'un Etat élu peut se faire avant la date où le traitement et l'examen peuvent commencer dans cet Etat.

b) Le retrait doit être effectué par le moyen d'une notice signée, adressée par le déposant au Bureau international. Dans le cas de la règle 4.8 b), la notice de retrait doit être signée de tous les déposants.

75.2 *Notification aux offices élus*

a) Le retrait de la demande d'examen préliminaire international ou de toutes les élections est notifié à bref délai par le Bureau international aux offices nationaux de tous les Etats qui, jusqu'au moment du retrait, étaient des Etats élus et avaient été avisés de leur élection.

b) Le retrait d'une élection et sa date de réception sont notifiés à bref délai par le Bureau international à l'office élu intéressé, sauf s'il n'a pas encore été avisé de son élection.

75.3 *Notification à l'administration chargée de l'examen préliminaire international*

Le retrait de la demande d'examen préliminaire international ou de toutes les élections est notifié à bref délai par le Bureau international à l'administration chargée de l'examen préliminaire international si cette dernière, au moment du retrait, était informée de la demande d'examen préliminaire international.

75.4 *Faculté selon l'article 37.4) b)*

a) Tout Etat contractant désirent invoquer le bénéfice de la faculté prévue à l'article 37.4) b) doit le notifier par écrit au Bureau international.

b) La notification visée à l'alinéa a) est publiée à bref délai par le Bureau international dans la gazette et a effet à l'égard des demandes internationales déposées plus d'un mois après la date de cette publication.

Règle 76

Langues des traductions et montants des taxes selon l'article 39.1); traduction du document de priorité

76.1 *Notification*

a) Tout Etat contractant exigeant la remise d'une traduction ou le paiement d'une taxe nationale, ou les deux, selon l'article 39.1), doit notifier au Bureau international:

i) les langues pour lesquelles il exige une traduction et la langue de cette dernière;

ii) le montant de la taxe nationale.

b) Toute notification reçue par le Bureau international selon l'alinéa a) est publiée par ce Bureau dans la gazette.

c) Si les exigences visées à l'alinéa a) sont ultérieurement modifiées, ces modifications doivent être notifiées par l'Etat contractant au Bureau international, qui publie à bref délai la notification dans la gazette. Si cette modification a pour effet qu'une traduction est exigée dans une langue qui n'était pas prévue auparavant, ce changement n'a effet qu'à l'égard des demandes d'examen préliminaire international présentées plus de deux mois après la publication de la notification dans la gazette. Sinon, la date d'application de tout changement est déterminée par l'Etat contractant.

76.2 *Langues*

La langue dans laquelle une traduction peut être exigée doit être une langue officielle de l'office élu. S'il y a plusieurs langues officielles, aucune traduction ne peut être exigée si la demande internationale est rédigée dans l'une de ces langues. S'il y a plusieurs langues officielles et si une traduction doit être fournie, le déposant peut choisir l'une quelconque de ces langues. Nonobstant les dispositions qui précèdent du présent alinéa, s'il y a plusieurs langues officielles mais si la législation nationale prescrit l'utilisation de l'une de ces langues par les étrangers, une traduction dans cette langue peut être exigée.

76.3 *Déclarations selon l'article 19*

Aux fins de l'article 39 et de la présente règle, toute déclaration faite selon l'article 19.1) est considérée comme faisant partie de la demande internationale.

76.4 *Délai pour la traduction du document de priorité*

Le déposant n'a pas l'obligation de remettre à un office élu une traduction certifiée conforme du document de priorité avant l'expiration du délai applicable selon l'article 39.

Règle 77

Faculté selon l'article 39.1) b)

77.1 *Exercice de la faculté*

a) Tout Etat contractant accordant un délai expirant après celui qui est prévu à l'article 39.1) a) doit notifier au Bureau international le délai ainsi fixé.

b) Toute notification reçue par le Bureau international selon l'alinéa a) est publiée à bref délai dans la gazette.

c) Les notifications relatives à la réduction d'un délai précédemment fixé ont effet dès leur publication dans la gazette pour les demandes d'examen préliminaire international qui sont présentées plus de trois mois après la date de publication de la notification.

d) Les notifications relatives à la prolongation d'un délai précédemment fixé ont effet dès leur publication dans la gazette pour les demandes d'examen préliminaire international pendantes à la date de cette publication ou présentées après cette date ou, si l'Etat contractant procédant à la notification fixe une date ultérieure, à cette date ultérieure.

Règle 78

Modification des revendications, de la description et des dessins auprès des offices élus

78.1 *Délai lorsque l'élection a lieu avant l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité*

a) Lorsque l'élection d'un Etat contractant a lieu avant l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité, le déposant qui désire exercer le droit accordé par l'article 41 doit le faire après la transmission du rapport d'examen préliminaire international selon l'article 36.1) et avant l'expiration du délai applicable selon l'article 39; si ladite transmission n'a pas été effectuée à l'expiration du délai applicable selon l'article 39, le déposant doit exercer ce droit au plus tard à la date de cette expiration. Dans les deux cas, il peut exercer ce droit à toute date ultérieure si la législation nationale de l'Etat en cause le permet.

b) Dans tout Etat élu dont la législation nationale prévoit que l'examen ne commence que sur requête spéciale, la législation nationale peut prévoir que le délai pendant lequel ou le moment auquel le déposant peut exercer le droit accordé par l'article 41 est, lorsque l'élection d'un Etat contractant est effectuée avant l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité, le même que celui qui est prévu par la législation nationale pour le dépôt de modifications en cas d'examen, sur requête spéciale, de demandes nationales, pour autant que ce délai n'expire pas avant l'expiration du délai applicable selon l'article 39 ou que ce moment n'arrive pas avant l'expiration du même délai.

78.2 *Délai lorsque l'élection a lieu après l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité*

Lorsque l'élection d'un Etat contractant a lieu après l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité et lorsque le déposant désire effectuer des modifications selon l'article 41, le délai pour ces modifications est celui qui est applicable selon l'article 28.

78.3 *Modèles d'utilité*

Les dispositions des règles 6.5 et 13.5 s'appliquent, *mutatis mutandis*, également au sein des offices élus. Si l'élection a été faite avant l'expiration d'une période de dix-neuf mois à compter de la date de priorité, la référence au délai applicable selon l'article 22 est remplacée par une référence au délai applicable selon l'article 39.

PARTIE D

Règles relatives au chapitre III du traité

Règle 79

Calendrier

79.1 *Expression des dates*

Les déposants, les offices nationaux, les offices récepteurs, les administrations chargées de la recherche internationale et de l'examen préliminaire international et le Bureau international doivent exprimer, aux fins du traité et du présent règlement d'exécution, toute date selon l'ère chrétienne et le calendrier grégorien; s'ils utilisent d'autres ères ou d'autres calendriers, ils expriment toute date également selon l'ère chrétienne et le calendrier grégorien.

Règle 80

Calcul des délais

80.1 *Délais exprimés en années*

Lorsqu'un délai est exprimé en une ou plusieurs années, il part du jour suivant celui où l'événement considéré a eu lieu et expire, dans l'année ultérieure à prendre en considération, le mois portant le même nom et le jour ayant le même quantième que le mois et le jour où ledit événement a eu lieu; toutefois, si le mois ultérieur à prendre en considération n'a pas de jour ayant le même quantième, le délai considéré expire le dernier jour de ce mois.

80.2 *Délais exprimés en mois*

Lorsqu'un délai est exprimé en un ou plusieurs mois, il part du jour suivant celui où l'événement considéré a eu lieu et expire, dans le mois ultérieur à prendre en considération, le jour ayant le même quantième

que le jour où ledit événement a eu lieu; toutefois, si le mois ultérieur à prendre en considération n'a pas de jour ayant le même quantième, le délai considéré expire le dernier jour de ce mois.

80.3 Délais exprimés en jours

Lorsqu'un délai est exprimé en un certain nombre de jours, il part du jour suivant celui où l'événement considéré a eu lieu et expire le jour où l'on atteint le dernier jour du compte.

80.4 Dates locales

a) La date à prendre en considération en tant que point de départ pour le calcul d'un délai est la date qui était utilisée dans la localité au moment où l'événement considéré a eu lieu.

b) La date d'expiration d'un délai est la date qui est utilisée dans la localité où le document exigé doit être déposé ou la taxe exigée doit être payée.

80.5 Expiration un jour chômé

Si un délai quelconque pendant lequel un document ou une taxe doit parvenir à un office national ou à une organisation intergouvernementale expire un jour où cet office ou cette organisation n'est pas ouvert au public pour traiter d'affaires officielles, ou bien un jour où le courrier ordinaire n'est pas délivré dans la localité où cet office ou cette organisation est situé, le délai prend fin le premier jour suivant auquel aucune de ces deux circonstances n'existe plus.

80.6 Date de documents

Lorsqu'un délai court à compter de la date d'un document ou d'une lettre d'un office national ou d'une organisation intergouvernementale, toute partie intéressée peut prouver que ledit document ou ladite lettre a été posté postérieurement à cette date, auquel cas c'est la date à laquelle cette pièce a été effectivement postée qui est prise en considération aux fins du calcul du délai, en tant que date constituant le point de départ de ce délai.

80.7 Fin d'un jour ouvrable

a) Tout délai expirant un jour déterminé expire à l'heure où l'office national ou l'organisation intergouvernementale auprès de qui le document doit être déposé ou à qui la taxe doit être payée ferme ses guichets ce jour-là.

b) Tout office ou toute organisation peut déroger aux dispositions de l'alinéa a) en prolongeant le délai jusqu'à minuit le jour considéré.

c) Le Bureau international est ouvert au public jusqu'à 18 heures.

Règle 81

Modification des délais fixés par le traité

81.1 Propositions

a) Tout Etat contractant ou le Directeur général peuvent proposer des modifications des délais selon l'article 47.2).

b) Les propositions émanant d'un Etat contractant doivent être présentées au Directeur général.

81.2 Décision par l'Assemblée

a) Lorsque la proposition est présentée à l'Assemblée, son texte est adressé par le Directeur général à tous les Etats contractants deux mois au moins avant la session de l'Assemblée dont l'ordre du jour comprend cette proposition.

b) Lorsque la proposition est discutée dans l'Assemblée, elle peut être amendée ou des amendements qui en découlent peuvent être proposés.

c) La proposition est considérée comme adoptée si aucun des Etats contractants présents lors du vote ne vote contre elle.

81.3 Vote par correspondance

a) Lorsque la procédure du vote par correspondance est choisie, la proposition fait l'objet d'une communication écrite adressée par le Directeur général aux Etats contractants, invitant ces derniers à exprimer leur vote par écrit.

b) L'invitation fixe le délai dans lequel les réponses contenant les votes exprimés par écrit doivent parvenir au Bureau international. Ce délai est de trois mois au moins à compter de la date de l'invitation.

c) Les réponses doivent être affirmatives ou négatives. Les propositions de modification et les simples observations ne sont pas considérées comme des votes.

d) La proposition est considérée comme adoptée si aucun Etat contractant ne s'oppose à la modification et si la moitié au moins des Etats expriment soit leur approbation, soit leur indifférence, soit leur abstention.

Règle 82

Irrégularités dans le service postal

82.1 Retards ou perte du courrier

a) Sous réserve des dispositions de la règle 22.3, toute partie intéressée peut faire la preuve qu'elle a posté le document ou la lettre cinq jours avant l'expiration du délai. Sauf lorsque le courrier par voie terrestre ou maritime arrive normalement à destination dans les deux jours

suivant sa remise à la poste, ou lorsqu'il n'y a pas de courrier par voie aérienne, une telle preuve ne peut être faite que si l'expédition a été faite par voie aérienne. Dans tous les cas, on ne peut faire ladite preuve que si l'expédition a eu lieu sous pli recommandé.

b) Si la preuve est faite à la satisfaction de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale destinataire que l'expédition a eu lieu comme il est indiqué ci-dessus, le retard à l'arrivée est excusé ou, si le document ou la lettre a été perdu, son remplacement par un nouvel exemplaire est autorisé, à condition que la partie intéressée fasse la preuve, à la satisfaction dudit office ou de ladite organisation, que le document ou la lettre remis en remplacement est identique au document perdu ou à la lettre perdue.

c) Dans les cas visés à l'alinéa b), la preuve relative à l'expédition postale dans le délai prescrit et, en cas de perte du document ou de la lettre, la preuve relative au document ou à la lettre à remettre en remplacement, doivent être présentées dans un délai d'un mois à compter de la date à laquelle la partie intéressée a constaté – ou aurait dû constater si elle avait été diligente – le retard ou la perte, et en aucun cas plus de six mois après l'expiration du délai applicable en l'espèce.

82.2 Interruption du service postal

a) Sous réserve des dispositions de la règle 22.3, toute partie intéressée peut faire la preuve que, lors de l'un quelconque des dix jours qui ont précédé la date d'expiration du délai, le service postal a été interrompu en raison de guerre, de révolution, de désordre civil, de grève, de calamité naturelle ou d'autres raisons semblables, dans la localité où la partie intéressée a son domicile, son siège ou sa résidence.

b) Si la preuve est faite à la satisfaction de l'office national ou de l'organisation intergouvernementale destinataire que de telles circonstances ont existé, le retard à l'arrivée est excusé, à condition que la partie intéressée prouve à la satisfaction dudit office ou de ladite organisation qu'elle a procédé à l'expédition postale dans les cinq jours suivant la reprise du service postal. Les dispositions de la règle 82.1 c) s'appliquent *mutatis mutandis*.

Règle 83

Droit d'exercer auprès d'administrations internationales

83.1 Preuve du droit

Le Bureau international, l'administration compétente chargée de la recherche internationale et l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international peuvent exiger la preuve du droit d'exercer visé à l'article 49.

83.2 Information

a) L'office national ou l'organisation intergouvernementale auprès duquel ou de laquelle il est prétendu que la personne intéressée a le droit d'exercer doit, sur requête, faire savoir au Bureau international, à l'administration compétente chargée de la recherche internationale ou à l'administration compétente chargée de l'examen préliminaire international, si cette personne a le droit d'exercer auprès d'elle.

b) Une telle information lie le Bureau international, l'administration chargée de la recherche internationale ou l'administration chargée de l'examen préliminaire international, selon le cas.

PARTIE E

Règles relatives au chapitre V du traité

Règle 84

Dépenses des délégations

84.1 Dépenses supportées par les gouvernements

Les dépenses de chaque délégation participant à tout organe institué par le traité ou en vertu de celui-ci sont supportées par le gouvernement qui l'a désigné.

Règle 85

Quorum non atteint à l'Assemblée

85.1 Vote par correspondance

Dans le cas prévu à l'article 53.5) b), le Bureau international communique les décisions de l'Assemblée (autres que celles qui concernent la procédure de l'Assemblée) aux Etats contractants qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des Etats contractants ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention atteint le nombre d'Etats contractants qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

Règle 86

Gazette

86.1 Contenu

La gazette mentionnée à l'article 55.4) contient :

i) pour chaque demande internationale publiée, les indications fixées par les instructions administratives reprises de la page de couverture de la brochure publiée conformément à la règle 48, le dessin (s'il y en a) figurant sur ladite page de couverture et l'abrégé;

ii) le tableau des taxes payables aux offices récepteurs, au Bureau international, aux administrations chargées de la recherche internationale et aux administrations chargées de l'examen préliminaire international;

iii) les notifications dont la publication est exigée par le traité ou le présent règlement d'exécution;

iv) toutes informations fournies au Bureau international par les offices désignés ou élus, relatives à la question de savoir si les actes mentionnés aux articles 22 ou 39 ont été accomplis à l'égard des demandes internationales désignant ou élisant l'office intéressé;

v) toutes autres informations utiles prévues par les instructions administratives, pour autant que l'accès à de telles informations ne soit pas interdit selon le traité ou le présent règlement d'exécution.

86.2 Langues

a) La gazette est publiée en éditions française et anglaise. Des éditions en sont également publiées en toute autre langue, si le coût de la publication est assuré par les ventes ou des subventions.

b) L'Assemblée peut ordonner la publication de la gazette en des langues autres que celles qui sont mentionnées à l'alinéa a).

86.3 Périodicité

La gazette est publiée une fois par semaine.

86.4 Vente

Les prix de l'abonnement et des autres ventes de la gazette sont fixés dans les instructions administratives.

86.5 Titre

Le titre de la gazette est „Gazette des demandes internationales de brevets” et „Gazette of International Patent Applications”, respectivement.

86.6 Autres détails

D'autres détails relatifs à la gazette peuvent être spécifiés dans les instructions administratives.

Règle 87

Exemplaires de publications

87.1 Administrations chargées de la recherche internationale et de l'examen préliminaire international

Toute administration chargée de la recherche internationale ou de l'examen préliminaire international a le droit de recevoir gratuitement deux exemplaires de chaque demande internationale publiée, de la gazette et de toute autre publication d'intérêt général publiée par le Bureau international en relation avec le traité ou le présent règlement d'exécution.

87.2 Offices nationaux

a) Tout office national a le droit de recevoir gratuitement un exemplaire de chaque demande internationale publiée, de la gazette et de toute autre publication d'intérêt général publiée par le Bureau international en relation avec le traité ou le présent règlement d'exécution.

b) Les publications mentionnées à l'alinéa a) sont adressées sur requête spéciale présentée, pour chaque année, avant le 30 novembre de l'année précédente. Si une publication est disponible en plusieurs langues, ladite requête précise la langue dans laquelle la publication est demandée.

Règle 88

Modification du règlement d'exécution

88.1 Exigence de l'unanimité

La modification des dispositions ci-après du présent règlement d'exécution exige qu'aucun Etat ayant le droit de vote au sein de l'Assemblée ne vote contre la modification proposée:

- i) règle 14.1 (taxe de transmission);
- ii) règle 22.2 (transmission de l'exemplaire original; procédure alternative);
- iii) règle 22.3 (délai prévu à l'article 12.3));
- iv) règle 33 (état de la technique pertinent aux fins de la recherche internationale);
- v) règle 64 (état de la technique aux fins de l'examen préliminaire international);
- vi) règle 81 (modification des délais fixés par le traité);
- vii) le présent alinéa (règle 88.1).

88.2 Exigence de l'unanimité durant une période transitoire

Durant les cinq premières années suivant l'entrée en vigueur du traité, la modification des dispositions suivantes du présent règlement d'exécution exige qu'aucun Etat ayant le droit de vote au sein de l'Assemblée ne vote contre la modification proposée:

- i) règle 5 (description);
- ii) règle 6 (revendications);
- iii) le présent alinéa (règle 88.2).

88.3 Exigence d'absence d'opposition de certains Etats

La modification des dispositions suivantes du présent règlement d'exécution exige qu'aucun Etat visé à l'article 58.3) a) ii) et ayant le droit de vote au sein de l'Assemblée ne vote contre la modification proposée:

- i) règle 34 (documentation minimum);
- ii) règle 39 (objet selon l'article 17.2) a) i));
- iii) règle 67 (objet selon l'article 34.4) a) i));
- iv) le présent alinéa (règle 88.3).

88.4 Procédure

Toute proposition de modification d'une des dispositions mentionnées aux règles 88.1, 88.2 ou 88.3 doit, s'il appartient à l'Assemblée de se prononcer à son sujet, être communiquée à tous les Etats contractants deux mois au moins avant l'ouverture de la session de l'Assemblée qui doit prendre une décision au sujet de ladite proposition.

Règle 89

Instructions administratives

89.1 Objet

a) Les instructions administratives contiennent des dispositions concernant:

i) les questions à l'égard desquelles le présent règlement d'exécution renvoie expressément auxdites instructions;

ii) tous détails relatifs à l'application du présent règlement d'exécution.

b) Les instructions administratives ne peuvent être en contradiction avec le traité, le présent règlement d'exécution ou tout accord conclu par le Bureau international avec une administration chargée de la recherche internationale ou une administration chargée de l'examen préliminaire international.

89.2 Source

a) Les instructions administratives sont rédigées et promulguées par le Directeur général, après consultation des offices récepteurs, des administrations chargées de la recherche internationale et des administrations chargées de l'examen préliminaire international.

b) Elles peuvent être modifiées par le Directeur général après consultation des offices ou administrations directement intéressés.

c) L'Assemblée peut inviter le Directeur général à modifier les instructions administratives et le Directeur général agit en conséquence.

89.3 Publication et entrée en vigueur

a) Les instructions administratives et toute modification qui leur est apportée sont publiées dans la gazette.

b) Chaque publication précise la date à laquelle les dispositions publiées entrent en vigueur. Les dates peuvent être différentes pour des dispositions différentes, étant entendu qu'aucune disposition ne peut entrer en vigueur avant sa publication dans la gazette.

PARTIE F

Règles relatives à plusieurs chapitres du Traité

Règle 90

Représentation

90.1 Définitions

Aux fins des règles 90.2 et 90.3:

- i) on entend par „mandataire” l'une quelconque des personnes mentionnées à l'article 49;
- ii) on entend par „représentant commun” le déposant visé à la règle 4.8.

90.2 Effets

a) Tout acte effectué par un mandataire ou à son intention a les effets d'un acte effectué par les déposants ayant nommé le mandataire ou à leur intention.

b) Tout acte effectué par un représentant commun ou son mandataire ou à leur intention a les effets d'un acte effectué par tous les déposants ou à leur intention.

c) Si plusieurs mandataires sont nommés par le même déposant ou par les mêmes déposants, tout acte effectué par l'un quelconque de ces divers mandataires ou à son intention a les effets d'un acte effectué par ledit ou lesdits déposants ou à leur intention.

d) Les alinéas a), b) et c) ont effet pour le traitement de la demande internationale par l'office récepteur, le Bureau international, l'administration chargée de la recherche internationale et l'administration chargée de l'examen préliminaire international.

90.3 Nomination

a) La nomination d'un mandataire ou d'un représentant commun au sens de la règle 4.8 a), si ledit mandataire ou représentant commun n'est pas nommé dans la requête signée par tous les déposants, doit être effectuée dans un pouvoir (c'est-à-dire un document désignant un mandataire ou un représentant commun) distinct et signé.

b) Le pouvoir peut être déposé auprès de l'office récepteur ou du Bureau international. Celui des deux auprès duquel le pouvoir est déposé le notifie à bref délai à l'autre ainsi qu'à l'administration intéressée chargée de la recherche internationale et à l'administration intéressée chargée de l'examen préliminaire international.

c) Si le pouvoir distinct n'est pas signé comme prévu à l'alinéa a), ou si le pouvoir distinct exigé manque, ou encore si l'indication du nom ou de l'adresse de la personne nommée n'est pas conforme à la règle 4.4, le pouvoir est considéré comme inexistant sauf si l'irrégularité est corrigée.

90.4 Révocation

a) Toute nomination peut être révoquée par les personnes qui ont procédé à la nomination ou par leurs ayants cause.

b) La règle 90.3 s'applique, *mutatis mutandis*, au document contenant la révocation.

Règle 91

Erreurs évidentes de transcription

91.1 Rectification

a) Sous réserve des alinéas b) à g), les erreurs évidentes de transcription, dans la demande internationale ou dans d'autres documents présentés par le déposant, peuvent être rectifiées.

b) Les erreurs qui sont dues au fait que, dans la demande internationale ou dans les autres documents, était écrit quelque chose d'autre que ce qui, de toute évidence, était voulu, sont considérées comme des erreurs évidentes de transcription. La rectification elle-même doit être évidente en ce sens que n'importe qui devrait constater immédiatement que rien d'autre que le texte proposé en tant que rectification n'aurait pu être voulu.

c) Des omissions d'éléments entiers ou de feuilles entières de la demande internationale, même si elles résultent clairement d'une inattention, au stade, par exemple, de la copie ou de l'assemblage des feuilles, ne sont pas rectifiables.

d) Des rectifications peuvent être faites sur requête du déposant. L'administration ayant découvert ce qui semble constituer une erreur évidente de transcription peut inviter le déposant à présenter une requête en rectification, dans les conditions prévues aux alinéas e) à g).

e) Toute rectification exige l'autorisation expresse;

i) de l'office récepteur si l'erreur se trouve dans la requête;

ii) de l'administration chargée de la recherche internationale si l'erreur figure dans une partie de la demande internationale autre que la requête ou dans un autre document soumis à cette administration;

iii) de l'administration chargée de l'examen préliminaire international si l'erreur figure dans une partie de la demande autre que la requête ou dans un autre document soumis à cette administration;

iv) du Bureau international si l'erreur figure dans un document quelconque, autre que la demande internationale ou des modifications ou corrections à cette demande, soumis au Bureau international.

f) La date de l'autorisation est inscrite dans le dossier de la demande internationale.

g) L'autorisation de rectifier, prévue à l'alinéa e), peut être donnée jusqu'aux termes suivants:

i) si l'autorisation est donnée par l'office récepteur et le Bureau international, jusqu'à la communication de la demande internationale conformément à l'article 20;

ii) si l'autorisation est donnée par l'administration chargée de la recherche internationale, jusqu'à l'établissement du rapport de recherche internationale ou de la déclaration visée à l'article 17.2) a);

iii) si l'autorisation est donnée par l'administration chargée de l'examen préliminaire international, jusqu'à l'établissement du rapport d'examen préliminaire international.

h) Toute administration autre que le Bureau international qui autorise une rectification doit la communiquer à bref délai au Bureau international.

Règle 92

Correspondance

92.1 Lettre d'accompagnement et signature

a) Tout document, autre que la demande internationale elle-même, soumis par le déposant au cours de la procédure internationale prévue dans le traité et le présent règlement d'exécution, doit – s'il ne constitue pas une lettre – être accompagné d'une lettre identifiant la demande internationale qu'il concerne. La lettre doit être signée du déposant.

b) Si les conditions figurant à l'alinéa a) ne sont pas remplies, le document est considéré comme n'ayant pas été soumis.

92.2 Langues

a) Sous réserve des alinéas b) et c), toute lettre ou tout document soumis par le déposant à l'administration chargée de la recherche internationale ou à l'administration chargée de l'examen préliminaire international doit être rédigé dans la même langue que la demande internationale qu'il concerne.

b) Toute lettre du déposant à l'administration chargée de la recherche internationale ou à l'administration chargée de l'examen préliminaire international peut être rédigée dans une langue autre que celle de la demande internationale si ladite administration autorise l'usage de cette langue.

c) Lorsqu'une traduction est exigée selon la règle 55.2, l'administration chargée de l'examen préliminaire international peut exiger que toute lettre adressée à elle par le déposant soit rédigée dans la langue de cette traduction.

d) Toute lettre du déposant au Bureau international doit être rédigée en français ou en anglais.

e) Toute lettre ou notification du Bureau international au déposant ou à tout office national doit être rédigée en français ou en anglais.

92.3 Expéditions postales effectuées par les offices nationaux et les organisations intergouvernementales

Tout document ou lettre émanant d'un office national ou d'une organisation intergouvernementale ou transmis par eux et constituant un événement à partir duquel court un délai en vertu du traité ou du présent règlement d'exécution doit être expédié par courrier aérien recommandé; le courrier par voie terrestre ou maritime peut être utilisé à la place du courrier aérien, soit lorsque le premier arrive normalement à destination dans les deux jours suivant l'expédition, soit lorsqu'il n'y a pas de courrier aérien.

Règle 93

Dossiers et registres

93.1 Office récepteur

Chaque office récepteur conserve les dossiers et registres relatifs à chaque demande internationale ou prétendue demande internationale, y compris la copie pour l'office récepteur, pendant dix années au moins à compter de la date du dépôt international ou, lorsqu'une date de dépôt international n'est pas accordée, à compter de la date de réception.

93.2 Bureau international

a) Le Bureau international conserve le dossier, comprenant l'exemplaire original, de toute demande internationale pendant trente années au moins à compter de la date de réception de l'exemplaire original.

b) Les dossiers et registres de base du Bureau international sont conservés indéfiniment.

93.3 Administrations chargées de la recherche internationale et administrations chargées de l'examen préliminaire international

Chaque administration chargée de la recherche internationale et chaque administration chargée de l'examen préliminaire international conserve le dossier de chaque demande internationale pendant dix années au moins à compter de la date du dépôt international.

93.4 Reproductions

Aux fins de la présente règle, les dossiers, copies et registres comprennent également les reproductions photographiques des dossiers, copies et registres, quelle que soit la forme de ces reproductions (microfilms ou autres).

Règle 94

Délivrance de copies par le Bureau international et par l'administration chargée de l'examen préliminaire international

94.1 Obligation de délivrance

A la requête du déposant ou de toute personne autorisée par le déposant, le Bureau international et l'administration chargée de l'examen préliminaire international délivrent, contre remboursement du coût du service, des copies de tout document contenu dans le dossier de la demande internationale ou de la prétendue demande internationale du déposant.

Règle 95

Obtention de copies de traductions

95.1 Obtention de copies de traductions

a) Sur requête du Bureau international, tout office désigné ou élu lui délivre une copie de la traduction de la demande internationale communiquée audit office par le déposant.

b) Le Bureau international peut, sur requête et contre remboursement du coût, délivrer à toute personne des copies des traductions reçues conformément à l'alinéa a).

**CONVENTION
SUR LA DÉLIVRANCE DE BREVETS EUROPÉENS**

(Convention sur le brevet européen)

(Munich, 5 octobre 1973)

PRÉAMBULE

Les Etats contractants,

Désireux de renforcer la coopération entre les Etats européens dans le domaine de la protection des inventions,

Désireux qu'une telle protection puisse être obtenue dans ces Etats par une procédure unique de délivrance de brevets et par l'établissement de certaines règles uniformes régissant les brevets ainsi délivrés,

Désireux, à ces fins, de conclure une convention qui institue une Organisation européenne des brevets et constitue un arrangement particulier au sens de l'article 19 de la Convention pour la protection de la propriété industrielle signée à Paris le 20 mars 1883 et révisée en dernier lieu le 14 juillet 1967 et un traité de brevet régional au sens de l'article 45, paragraphe 1, du Traité de Coopération en matière de brevets du 19 juin 1970,

sont convenus des dispositions suivantes:

PREMIÈRE PARTIE
DISPOSITIONS GÉNÉRALES
ET INSTITUTIONNELLES

Chapitre I

Dispositions générales

Article premier

Droit européen de délivrance de brevets

Il est institué par la présente convention un droit commun aux Etats contractants en matière de délivrance de brevets d'invention.

Article 2

Brevet européen

- (1) Les brevets délivrés en vertu de la présente convention sont dénommés brevets européens.
- (2) Dans chacun des Etats contractants pour lesquels il est délivré, le brevet européen a les mêmes effets et est soumis au même régime qu'un brevet national délivré dans cet Etat, pour autant que la présente convention n'en dispose pas autrement.

Article 3

Portée territoriale

La délivrance d'un brevet européen peut être demandée pour tous les Etats contractants, pour plusieurs ou pour l'un d'entre eux seulement.

Article 4

Organisation européenne des brevets

- (1) Il est institué par la présente convention une Organisation européenne des brevets, ci-après dénommée l'Organisation. Elle est dotée de l'autonomie administrative et financière.
- (2) Les organes de l'Organisation sont:
- a) l'Office européen des brevets;
 - b) le Conseil d'administration.
- (3) L'Organisation a pour tâche de délivrer les brevets européens. Cette tâche est exécutée par l'Office européen des brevets sous le contrôle du Conseil d'administration.

Chapitre II

L'Organisation européenne des brevets

Article 5

Statut juridique

- (1) L'Organisation a la personnalité juridique.

(2) Dans chacun des Etats contractants, l'Organisation possède la capacité juridique la plus large reconnue aux personnes morales par la législation nationale; elle peut notamment acquérir ou aliéner des biens immobiliers et mobiliers et ester en justice.

(3) Le Président de l'Office européen des brevets représente l'Organisation.

Article 6

Siège

- (1) L'Organisation a son siège à Munich.
- (2) L'Office européen des brevets est situé à Munich. Il a un département à La Haye.

Article 7

Agences de l'Office européen des brevets

Par décision du Conseil d'administration, des agences de l'Office européen des brevets peuvent être créées, en tant que de besoin, dans un but d'information ou de liaison, dans les Etats contractants ou auprès d'organisations intergouvernementales compétentes en matière de propriété industrielle, sous réserve du consentement de l'Etat contractant ou de l'organisation intéressée.

Article 8

Privileges et immunités

Le protocole sur les privilèges et immunités annexé à la présente convention définit les conditions dans lesquelles l'Organisation, les membres du Conseil d'administration, les agents de l'Office européen des brevets et toutes autres personnes mentionnées dans ce protocole qui participent aux activités de l'Organisation, jouissent, sur le territoire des Etats contractants, des privilèges et immunités nécessaires à l'accomplissement de leur mission.

Article 9

Responsabilité

- (1) La responsabilité contractuelle de l'Organisation est régie par la loi applicable au contrat en cause.

(2) La responsabilité non contractuelle de l'Organisation en ce qui concerne les dommages causés par elle et par les agents de l'Office européen des brevets dans l'exercice de leurs fonctions est réglementée conformément aux dispositions de la loi en vigueur en République fédérale d'Allemagne. Si les dommages ont été causés par le département de La Haye ou par une agence, ou par des agents relevant du département ou de cette agence, la loi applicable est celle de l'Etat contractant dans lequel le département ou l'agence est situé.

(3) La responsabilité personnelle des agents de l'Office européen des brevets envers l'Organisation est réglée dans les dispositions fixant leur statut ou le régime qui leur est applicable.

(4) Les juridictions compétentes pour régler les litiges visés aux paragraphes 1 et 2 sont :

- a) en ce qui concerne les litiges visés au paragraphe 1, les juridictions compétentes de la République fédérale d'Allemagne, à défaut de la désignation de la juridiction d'un autre Etat dans le contrat conclu entre les parties;
- b) en ce qui concerne les litiges visés au paragraphe 2, selon le cas, soit les juridictions compétentes de la République fédérale d'Allemagne, soit les juridictions compétentes de l'Etat dans lequel le département ou l'agence est situé.

Chapitre III

L'Office européen des brevets

Article 10

Direction

(1) La direction de l'Office européen des brevets est assurée par le Président, qui est responsable de l'activité de l'Office devant le Conseil d'administration.

(2) A cet effet, le Président a notamment les compétences ci-après :

- a) il prend toutes mesures utiles, notamment l'adoption d'instructions administratives internes et la publication d'indications pour le public, en vue d'assurer le fonctionnement de l'Office européen des brevets;
- b) il détermine, dans la mesure où la présente convention ne comporte aucune disposition à cet égard, les formalités qui doivent être accomplies respectivement auprès de l'Office européen des brevets à Munich ou de son département à La Haye;
- c) il peut soumettre au Conseil d'administration tout projet de modification de la présente convention, ainsi que tout projet de réglementation générale ou de décision qui relève de la compétence du Conseil d'administration;
- d) il prépare et exécute le budget ainsi que tout budget modificatif ou additionnel;
- e) il soumet annuellement au Conseil d'administration un rapport d'activité;
- f) il exerce l'autorité hiérarchique sur le personnel;

g) sous réserve des dispositions de l'article 11, il nomme les agents et statue sur leur avancement;

h) il exerce le pouvoir disciplinaire sur les agents autres que ceux visés à l'article 11 et peut proposer au Conseil d'administration des sanctions disciplinaires à l'encontre des agents visés à l'article 11, paragraphes 2 et 3;

i) il peut déléguer ses pouvoirs.

(3) Le Président est assisté de plusieurs Vice-Présidents. En cas d'absence ou d'empêchement du Président, un des Vice-Présidents assume ses fonctions suivant la procédure fixée par le Conseil d'administration.

Article 11

Nomination du personnel supérieur

(1) Le Président de l'Office européen des brevets est nommé par décision du Conseil d'administration.

(2) Les Vice-Présidents sont nommés par décision du Conseil d'administration, le Président entendu.

(3) Les membres des chambres de recours et de la Grande Chambre de recours, y compris leurs présidents, sont nommés par décision du Conseil d'administration, prise sur proposition du Président de l'Office européen des brevets. Ils peuvent être reconduits dans leurs fonctions par le Conseil d'administration, le Président de l'Office européen des brevets entendu.

(4) Le Conseil d'administration exerce le pouvoir disciplinaire sur les agents visés aux paragraphes 1 à 3 du présent article.

Article 12

Devoirs de la fonction

Les agents de l'Office européen des brevets sont tenus, même après la cessation de leurs fonctions, de ne pas divulguer ni utiliser les informations qui, par leur nature, sont couvertes par le secret professionnel.

Article 13

Litiges entre l'Organisation et les agents de l'Office européen des brevets

(1) Un agent ou un ancien agent de l'Office européen des brevets, ou leurs ayants droit, peuvent recourir au Tribunal administratif de l'Organisation internationale du travail pour les litiges qui les opposent à l'Organisation européenne des brevets, conformément au statut dudit Tribunal et dans les limites et conditions déterminées par le statut des fonctionnaires, par le règlement des pensions ou résultant du régime applicable aux autres agents.

(2) Un recours n'est recevable que si l'intéressé a épuisé tous les moyens de recours qui lui sont ouverts par le statut des fonctionnaires, par le règlement des pensions ou par le régime applicable aux autres agents, selon le cas.

Article 14

Langues de l'Office européen des brevets

(1) Les langues officielles de l'Office européen des brevets sont l'allemand, l'anglais et le français. Les demandes de brevet européen sont déposées dans une de ces langues.

(2) Néanmoins, les personnes physiques et morales ayant leur domicile ou leur siège sur le territoire d'un Etat contractant ayant une langue autre que l'allemand, l'anglais ou le français comme langue officielle, et les nationaux de cet Etat ayant leur domicile à l'étranger peuvent déposer des demandes de brevet européen dans une langue officielle de cet Etat. Toutefois, une traduction dans une des langues officielles de l'Office européen des brevets doit être produite dans le délai prévu par le règlement d'exécution; pendant toute la durée de la procédure devant l'Office européen des brevets, cette traduction peut être rendue conforme au texte original de la demande.

(3) La langue officielle de l'Office européen des brevets dans laquelle la demande de brevet européen a été déposée ou celle dans laquelle cette demande a été traduite, dans le cas visé au paragraphe 2, doit être utilisée, sauf s'il en est disposé autrement par le règlement d'exécution, dans toutes les procédures devant l'Office européen des brevets relatives à cette demande ou au brevet délivré à la suite de cette demande.

(4) Les personnes visées au paragraphe 2 peuvent également déposer, dans une langue officielle de l'Etat contractant en question, des pièces devant être produites dans un délai déterminé. Toutefois, elles sont tenues de produire une traduction dans la langue de la procédure dans le délai prescrit par le règlement d'exécution; elles peuvent également déposer une traduction dans une autre langue officielle de l'Office européen des brevets.

(5) Si une pièce qui n'est pas comprise dans les pièces de la demande de brevet européen n'est pas produite dans la langue prescrite par la présente convention ou si une traduction requise en application de la présente convention n'est pas produite dans les délais, la pièce est réputée n'avoir pas été reçue.

(6) Les demandes de brevet européen sont publiées dans la langue de la procédure.

(7) Les fascicules de brevet européen sont publiés dans la langue de la procédure; ils comportent une traduction des revendications dans les deux autres langues officielles de l'Office européen des brevets.

(8) Sont publiés dans les trois langues officielles de l'Office européen des brevets:

- a) le Bulletin européen des brevets;
- b) le Journal officiel de l'Office européen des brevets

(9) Les inscriptions au Registre européen des brevets sont effectuées dans les trois langues officielles de l'Office européen des brevets. En cas de doute, l'inscription dans la langue de la procédure fait foi.

Article 15

Instances chargées des procédures

Pour l'application des procédures prescrites par la présente convention, il est institué à l'Office européen des brevets:

- a) une section de dépôt;
- b) des divisions de la recherche;
- c) des divisions d'examen;
- d) des divisions d'opposition;
- e) une division juridique;
- f) des chambres de recours;
- g) une Grande Chambre de recours.

Article 16

Section de dépôt

La section de dépôt fait partie du département de La Haye. Elle est compétente pour examiner la demande de brevet européen lors du dépôt et quant à certaines irrégularités jusqu'à la présentation de la requête en examen ou jusqu'à ce que le demandeur ait déclaré, conformément à l'article 96, paragraphe 1, qu'il maintient sa demande. Elle est en outre chargée de publier la demande de brevet européen et le rapport de recherche européenne.

Article 17

Divisions de la recherche

Les divisions de la recherche font partie du département de La Haye. Elles sont compétentes pour établir les rapports de recherche européenne.

Article 18

Divisions d'examen

(1) Les divisions d'examen sont compétentes pour examiner les demandes de brevet européen à compter du moment où cesse la compétence de la section de dépôt.

(2) Une division d'examen se compose de trois examinateurs techniciens. Toutefois, l'instruction de la demande est, en règle générale, confiée à l'un des examinateurs de la division. La procédure orale est de la compétence de la division d'examen elle-même. Si elle estime que la nature de la décision l'exige, la division d'examen est complétée par un examinateur juriste. En

cas de partage des voix, la voix du président de la division d'examen est prépondérante.

Article 19

Divisions d'opposition

(1) Les divisions d'opposition sont compétentes pour examiner les oppositions aux brevets européens.

(2) Une division d'opposition se compose de trois examinateurs techniciens, dont deux au moins ne doivent pas avoir participé à la procédure de délivrance du brevet qui est l'objet de l'opposition. Un examinateur qui a participé à la procédure de délivrance du brevet européen ne peut assumer la présidence. La division d'opposition peut confier à l'un de ses membres l'instruction de l'opposition. La procédure orale est de la compétence de la division d'opposition elle-même. Si elle estime que la nature de la décision l'exige, la division d'opposition est complétée par un examinateur juriste qui ne doit pas avoir participé à la procédure de délivrance du brevet. En cas de partage des voix, la voix du président de la division d'opposition est prépondérante.

Article 20

Division juridique

(1) La division juridique est compétente pour toute décision relative, d'une part, aux mentions à porter sur le Registre européen des brevets, d'autre part, à l'inscription sur la liste des mandataires agréés et à leur radiation de celle-ci.

(2) Les décisions de la division juridique sont prises par un membre juriste.

Article 21

Chambres de recours

(1) Les chambres de recours sont compétentes pour examiner les recours formés contre les décisions de la section de dépôt, des divisions d'examen, des divisions d'opposition et de la division juridique.

(2) Dans le cas d'un recours formé contre une décision de la section de dépôt ou de la division juridique, la chambre de recours se compose de trois membres juristes.

(3) Dans le cas d'un recours formé contre une décision d'une division d'examen, la chambre de recours se compose de :

a) deux membres techniciens et un membre juriste lorsque la décision est relative au rejet d'une demande de brevet européen ou à la délivrance d'un brevet européen et qu'elle a été prise par une division d'examen composée de moins de quatre membres;

b) trois membres techniciens et deux membres juristes lorsque la décision a été prise par une division d'examen composée de quatre membres ou si la chambre de recours estime que la nature du recours l'exige;

c) trois membres juristes dans les autres cas.

(4) Dans le cas d'un recours formé contre une décision d'une division d'opposition, la chambre de recours se compose de :

a) deux membres techniciens et un membre juriste lorsque la décision a été prise par une division d'opposition composée de trois membres;

b) trois membres techniciens et deux membres juristes lorsque la décision a été prise par une division d'opposition composée de quatre membres ou si la chambre de recours estime que la nature du recours l'exige.

Article 22

Grande Chambre de recours

(1) La Grande Chambre de recours est compétente pour :

a) statuer sur les questions de droit qui lui sont soumises par les chambres de recours;

b) donner des avis sur les questions de droit qui lui sont soumises par le Président de l'Office européen des brevets dans les conditions prévues à l'article 112.

(2) Pour statuer ou donner des avis, la Grande Chambre de recours se compose de cinq membres juristes et de deux membres techniciens. La présidence est assurée par l'un des membres juristes.

Article 23

Indépendance des membres des chambres

(1) Les membres de la Grande Chambre de recours et des chambres de recours sont nommés pour une période de cinq ans et ne peuvent être relevés de leurs fonctions pendant cette période, sauf pour motifs graves et si le Conseil d'administration, sur proposition de la Grande Chambre de recours, prend une décision à cet effet.

(2) Les membres des chambres ne peuvent être membres de la section de dépôt, des divisions d'examen, des divisions d'opposition ou de la division juridique.

(3) Dans leurs décisions, les membres des chambres ne sont liés par aucune instruction et ne doivent se conformer qu'aux seules dispositions de la présente convention.

(4) Les règlements de procédure des chambres de recours et de la Grande Chambre de recours sont arrêtés conformément aux dispositions du règlement d'exécution. Ils sont soumis à l'approbation du Conseil d'administration.

Article 24

Récusation

(1) Les membres d'une chambre de recours et de la Grande Chambre de recours ne peuvent participer au règlement d'une affaire s'ils y possèdent un intérêt personnel, s'ils y sont antérieurement intervenus en qualité de représentants de l'une des parties ou s'ils ont pris part à la décision qui fait l'objet du recours.

(2) Si, pour l'une des raisons mentionnées au paragraphe 1 ou pour tout autre motif, un membre d'une chambre de recours ou de la Grande Chambre de recours estime ne pas pouvoir participer au règlement d'une affaire, il en avertit la chambre.

(3) Les membres d'une chambre de recours ou de la Grande Chambre de recours peuvent être récusés par toute partie pour l'une des raisons mentionnées au paragraphe 1 ou s'ils peuvent être soupçonnés de partialité. La récusation n'est pas recevable lorsque la partie en cause a fait des actes de procédure, bien qu'elle ait déjà eu connaissance du motif de récusation. Aucune récusation ne peut être fondée sur la nationalité des membres.

(4) Les chambres de recours et la Grande Chambre de recours statuent, dans les cas visés aux paragraphes 2 et 3, sans la participation du membre intéressé. Pour prendre cette décision, le membre récusé est remplacé, au sein de la chambre, par son suppléant.

Article 25

Avis technique

A la requête du tribunal national compétent saisi de l'action en contrefaçon ou en nullité, l'Office européen des brevets est tenu de fournir, contre paiement d'une redevance appropriée, un avis technique sur le brevet européen en cause. Les divisions d'examen sont compétentes pour la délivrance de ces avis.

Chapitre IV

Le Conseil d'administration

Article 26

Composition

(1) Le Conseil d'administration se compose des représentants des Etats contractants et de leurs

suppléants. Chaque Etat contractant a le droit de désigner un représentant au Conseil d'administration et un suppléant.

(2) Les membres du Conseil d'administration peuvent se faire assister de conseillers ou d'experts, dans les limites prévues par son règlement intérieur.

Article 27

Présidence

(1) Le Conseil d'administration élit parmi les représentants des Etats contractants et leurs suppléants un Président et un Vice-Président. Le Vice-Président remplace de droit le Président en cas d'empêchement.

(2) La durée du mandat du Président et du Vice-Président est de trois ans. Ce mandat est renouvelable.

Article 28

Bureau

(1) Le Conseil d'administration peut instituer un Bureau composé de cinq de ses membres, dès lors que le nombre des Etats contractants est de huit au minimum.

(2) Le Président et le Vice-Président du Conseil d'administration sont de droit membres du Bureau; les trois autres membres sont élus par le Conseil d'administration.

(3) La durée du mandat des membres élus par le Conseil d'administration est de trois ans. Ce mandat n'est pas renouvelable.

(4) Le Bureau assume l'exécution des tâches que le Conseil d'administration lui confie dans le cadre du règlement intérieur.

Article 29

Sessions

(1) Le Conseil d'administration se réunit sur convocation de son Président.

(2) Le Président de l'Office européen des brevets prend part aux délibérations.

(3) Le Conseil d'administration tient une session ordinaire une fois par an; en outre, il se réunit à l'initiative de son Président ou à la demande du tiers des Etats contractants.

(4) Le Conseil d'administration délibère sur un ordre du jour déterminé, conformément à son règlement intérieur.

(5) Toute question dont l'inscription est demandée par un Etat contractant dans les conditions prévues par le règlement intérieur est inscrite à l'ordre du jour provisoire.

Article 30

Participation d'observateurs

(1) L'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle est représentée aux sessions du Conseil d'administration, conformément aux dispositions d'un accord à conclure entre l'Organisation européenne des brevets et l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

(2) D'autres organisations intergouvernementales, qui sont chargées de la mise en œuvre de procédures internationales dans le domaine des brevets avec lesquelles l'Organisation a conclu un accord, sont représentées aux sessions du Conseil d'administration, conformément aux dispositions figurant éventuellement à cet effet dans ledit accord.

(3) Toute autre organisation intergouvernementale ou internationale non gouvernementale exerçant une activité intéressant l'Organisation peut être invitée par le Conseil d'administration à se faire représenter à ses sessions lors de toute discussion de questions d'intérêt commun.

Article 31

Langues du Conseil d'administration

(1) Les langues utilisées dans les délibérations du Conseil d'administration sont l'allemand, l'anglais et le français.

(2) Les documents soumis au Conseil d'administration et les procès-verbaux de ses délibérations sont établis dans les trois langues visées au paragraphe 1.

Article 32

Personnel, locaux et matériel

L'Office européen des brevets met à la disposition du Conseil d'administration et des comités que celui-ci a institués le personnel, les locaux et les moyens matériels nécessaires à l'accomplissement de leur mission.

Article 33

Compétence du Conseil d'administration dans certains cas

(1) Le Conseil d'administration a compétence pour modifier les dispositions de la présente convention énumérées ci-après:

a) les articles de la présente convention dans la mesure où ils fixent la durée d'un délai, cette disposition n'étant applicable au délai visé à l'article 94 que s'il est satisfait aux conditions prévues à l'article 95;

b) les dispositions du règlement d'exécution.

(2) Le Conseil d'administration a compétence, conformément aux termes de la présente convention, pour arrêter et modifier:

a) le règlement financier;

b) le statut des fonctionnaires et le régime applicable aux autres agents de l'Office européen des brevets, le barème de leurs rémunérations ainsi que la nature et les règles d'octroi des avantages accessoires;

c) le règlement des pensions et toute augmentation des pensions existantes correspondant aux relèvements des traitements;

d) le règlement relatif aux taxes;

e) son règlement intérieur.

(3) Nonobstant les dispositions de l'article 18, paragraphe 2, le Conseil d'administration a compétence pour décider, si l'expérience le justifie, que, dans certaines catégories de cas, les divisions d'examen se composent d'un seul examinateur technicien. Cette décision peut être rapportée.

(4) Le Conseil d'administration a compétence pour autoriser le Président de l'Office européen des brevets à négocier et, sous réserve de son approbation, à conclure, au nom de l'Organisation européenne des brevets, des accords avec des Etats ou des organisations intergouvernementales ainsi qu'avec des centres de documentation créés en vertu d'accords conclus avec ces organisations.

Article 34

Droit de vote

(1) Les Etats contractants ont seuls droit de vote au Conseil d'administration.

(2) Chaque Etat contractant dispose d'une voix, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 36.

Article 35

Votes

(1) Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, le Conseil d'administration prend ses décisions à la majorité simple des Etats contractants représentés et votants.

(2) Requièrent la majorité des trois-quarts des Etats contractants représentés et votants, les décisions que le Conseil d'administration est compétent pour prendre en vertu des articles 7, 11 paragraphe 1, 33, 39 paragraphe 1, 40 paragraphes 2 et 4, 46, 87, 95, 134, 151 paragraphe 3, 154 paragraphe 2, 155 paragraphe 2, 156, 157 paragraphes 2 à 4, 160 paragraphe 1 deuxième phrase, 162, 163, 166, 167 et 172.

(3) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

Article 36**Pondération des voix**

(1) Pour l'adoption et la modification du règlement relatif aux taxes ainsi que, si la charge financière des Etats contractants s'en trouve accrue, pour l'adoption du budget de l'Organisation et des budgets modificatifs ou additionnels, tout Etat contractant peut exiger, après un premier scrutin dans lequel chaque Etat contractant dispose d'une voix et quel que soit le résultat de ce scrutin, qu'il soit procédé immédiatement à un second scrutin dans lequel les voix sont pondérées conformément aux dispositions du paragraphe 2. La décision résulte de ce second scrutin.

(2) Le nombre de voix dont chaque Etat contractant dispose dans le nouveau scrutin se calcule comme suit :

- a) le nombre correspondant au pourcentage qui résulte pour chaque Etat contractant de la clé de répartition des contributions financières exceptionnelles prévue à l'article 40, paragraphes 3 et 4, est multiplié par le nombre d'Etats contractants et divisé par cinq;
- b) le nombre de voix ainsi calculé est arrondi au nombre entier supérieur;
- c) à ce nombre de voix s'ajoutent cinq voix supplémentaires;
- d) toutefois, aucun Etat contractant ne peut disposer de plus de trente voix.

Chapitre V**Dispositions financières****Article 37****Couverture des dépenses**

Les dépenses de l'Organisation sont couvertes :

- a) par les ressources propres de l'Organisation;
- b) par les versements des Etats contractants au titre des taxes de maintien en vigueur des brevets européens perçues dans ces Etats;
- c) éventuellement, par des contributions financières exceptionnelles des Etats contractants; et
- d) le cas échéant, par les recettes prévues à l'article 146.

Article 38**Ressources propres de l'Organisation**

Les ressources propres de l'Organisation sont constituées par le produit des taxes prévues dans la présente convention ainsi que par les autres recettes de toute nature.

Article 39**Versements des Etats contractants au titre des taxes de maintien en vigueur des brevets européens**

(1) Chaque Etat contractant verse à l'Organisation au titre de chaque taxe perçue pour le maintien en vigueur d'un brevet européen dans cet Etat, une somme dont le montant correspond à un pourcentage de cette taxe, à fixer par le Conseil d'administration, qui ne peut excéder 75 % et est uniforme pour tous les Etats contractants. Si ledit pourcentage correspond à un montant inférieur au minimum uniforme fixé par le Conseil d'administration, l'Etat contractant verse ce minimum à l'Organisation.

(2) Chaque Etat contractant communique à l'Organisation tous les éléments jugés nécessaires par le Conseil d'administration pour déterminer le montant de ces versements.

(3) La date à laquelle les versements doivent être effectués est fixée par le Conseil d'administration.

(4) Si un versement n'est pas intégralement effectué à la date fixée, l'Etat contractant est redevable, à compter de cette date, d'un intérêt sur le montant impayé.

Article 40**Niveau des taxes et des versements –
Contributions financières exceptionnelles**

(1) Le montant des taxes et le pourcentage, visés respectivement aux articles 38 et 39, doivent être déterminés de manière que les recettes correspondantes permettent d'assurer l'équilibre du budget de l'Organisation.

(2) Toutefois, lorsque l'Organisation se trouve dans l'impossibilité de réaliser l'équilibre du budget dans les conditions prévues au paragraphe 1, les Etats contractants versent à l'Organisation des contributions financières exceptionnelles, dont le montant est fixé par le Conseil d'administration pour l'exercice budgétaire considéré.

(3) Les contributions financières exceptionnelles sont déterminées pour chacun des Etats contractants par référence au nombre des demandes de brevet déposées au cours de l'avant-dernière année précédant celle de l'entrée en vigueur de la présente convention et selon la clé de répartition ci-après :

- a) pour moitié, proportionnellement au nombre des demandes de brevet déposées dans l'Etat contractant concerné;
- b) pour moitié, proportionnellement au nombre des demandes de brevet déposées par les personnes physiques et morales ayant leur domicile ou leur siège sur le territoire de cet Etat dans celui des autres Etats contractants placé en seconde position, dans l'ordre décroissant des dépôts effectués par lesdites personnes dans les autres Etats contractants.

Toutefois, les sommes mises à la charge des Etats dans lesquels le nombre des demandes de brevet déposées est supérieur à 25.000 sont reprises globalement et réparties à nouveau proportionnellement au nombre total des demandes de brevet déposées dans ces mêmes Etats.

(4) Lorsque le montant de la contribution d'un Etat contractant ne peut être déterminé dans les conditions visées au paragraphe 3, le Conseil d'administration fixe ce montant en accord avec l'Etat intéressé.

(5) Les dispositions de l'article 39, paragraphes 3 et 4, sont applicables aux contributions financières exceptionnelles.

(6) Les contributions financières exceptionnelles sont remboursées avec un intérêt dont le taux est uniforme pour tous les Etats contractants. Les remboursements interviennent dans la mesure où il est possible de prévoir des crédits à cet effet dans le budget et le montant ainsi prévu sera réparti entre les Etats contractants en fonction de la clé de répartition mentionnée aux paragraphes 3 et 4 du présent article.

(7) Les contributions financières exceptionnelles versées au cours d'un exercice déterminé sont intégralement remboursées avant qu'il ne soit procédé au remboursement total ou partiel de toute contribution exceptionnelle versée au cours d'un exercice ultérieur.

Article 41

Avances

(1) Sur demande du Président de l'Office européen des brevets, les Etats contractants consentent à l'Organisation des avances de trésorerie, à valoir sur leurs versements et contributions, dans la limite du montant fixé par le Conseil d'administration. Ces avances sont réparties au prorata des sommes dues par les Etats contractants pour l'exercice considéré.

(2) Les dispositions de l'article 39, paragraphes 3 et 4, sont applicables aux avances.

Article 42

Budget

(1) Toutes les recettes et dépenses de l'Organisation doivent faire l'objet de prévisions pour chaque exercice budgétaire et être inscrites au budget. En tant que de besoin, des budgets modificatifs ou additionnels peuvent être établis.

(2) Le budget doit être équilibré en recettes et en dépenses.

(3) Le budget est établi dans l'unité de compte fixée par le règlement financier.

Article 43

Autorisations de dépenses

(1) Les dépenses inscrites au budget sont autorisées pour la durée de l'exercice budgétaire, sauf dispositions contraires du règlement financier.

(2) Dans les conditions qui seront déterminées par le règlement financier, les crédits qui ne sont pas utilisés à la fin de l'exercice budgétaire, à l'exception de ceux relatifs aux dépenses de personnel, peuvent faire l'objet d'un report qui sera limité au seul exercice suivant.

(3) Les crédits sont spécialisés par chapitres groupant les dépenses selon leur nature ou leur destination et subdivisés, en tant que de besoin, conformément au règlement financier.

Article 44

Crédits pour dépenses imprévisibles

(1) Des crédits pour dépenses imprévisibles peuvent être inscrits au budget de l'Organisation.

(2) L'utilisation de ces crédits par l'Organisation est subordonnée à l'autorisation préalable du Conseil d'administration.

Article 45

Exercice budgétaire

L'exercice budgétaire commence le 1er janvier et s'achève le 31 décembre.

Article 46

Préparation et adoption du budget

(1) Le Président de l'Office européen des brevets saisit le Conseil d'administration du projet de budget, au plus tard à la date fixée par le règlement financier.

(2) Le budget, ainsi que tout budget modificatif ou additionnel, sont arrêtés par le Conseil d'administration.

Article 47

Budget provisoire

(1) Si, au début d'un exercice budgétaire, le budget n'a pas encore été arrêté par le Conseil d'administration, les dépenses pourront être effectuées mensuellement par chapitre ou par une autre division, d'après les dispositions du règlement financier, dans la limite du douzième des crédits ouverts au budget de l'exercice précédent, sans que cette mesure puisse avoir pour effet de mettre à la disposition du Président de l'Office européen des brevets des crédits supérieurs au douzième de ceux prévus dans le projet du budget.

(2) Le Conseil d'administration peut, sous réserve que les autres conditions fixées au paragraphe premier soient respectées, autoriser les dépenses excédant le douzième.

(3) A titre provisionnel, les versements visés à l'article 37, lettre b) continueront à être effectués dans les conditions fixées par l'article 39 pour l'exercice précédent celui auquel se rapporte le projet de budget.

(4) Les Etats contractants versent chaque mois, à titre provisionnel et conformément à la clé de répartition mentionnée à l'article 40, paragraphes 3 et 4, toutes contributions financières spéciales nécessaires en vue d'assurer l'application des paragraphes 1 et 2 du présent article. L'article 39, paragraphe 4 est applicable à ces contributions.

Article 48

Exécution du budget

(1) Le Président de l'Office européen des brevets exécute le budget ainsi que les budgets modificatifs ou additionnels, sous sa propre responsabilité et dans la limite des crédits alloués.

(2) A l'intérieur du budget, le Président de l'Office européen des brevets peut procéder, dans les limites et conditions fixées par le règlement financier, à des virements de crédits, soit de chapitre à chapitre, soit de subdivision à subdivision.

Article 49

Vérification des comptes

(1) Les comptes de la totalité des recettes et dépenses du budget, ainsi que le bilan de l'Organisation sont examinés par des commissaires aux comptes offrant toutes les garanties d'indépendance, nommés par le Conseil d'administration pour une période de cinq ans qui peut être prolongée ou renouvelée.

(2) La vérification, qui a lieu sur pièces, et au besoin sur place, a pour objet de constater la légalité et la régularité des recettes et dépenses et de s'assurer de la bonne gestion financière. Les commissaires établissent un rapport après la clôture de chaque exercice.

(3) Le Président de l'Office européen des brevets soumet chaque année au Conseil d'administration les comptes de l'exercice écoulé afférents aux opérations du budget; ainsi que le bilan de l'actif et du passif de l'Organisation, accompagnés du rapport des commissaires aux comptes.

(4) Le Conseil d'administration approuve le bilan annuel ainsi que le rapport des commissaires aux comptes et donne décharge au Président de l'Office européen des brevets pour l'exécution du budget.

Article 50

Règlement financier

Le règlement financier détermine notamment:

- a) les modalités relatives à l'établissement et à l'exécution du budget ainsi qu'à la reddition et à la vérification des comptes;
- b) les modalités et la procédure selon lesquelles les versements et contributions prévus à l'article 37, ainsi que les avances prévues à l'article 41, doivent être mis à la disposition de l'Organisation par les Etats contractants;
- c) les règles et l'organisation du contrôle et la responsabilité des ordonnateurs et comptables;
- d) les taux d'intérêts prévus aux articles 39, 40 et 47;
- e) les modalités de calcul des contributions à verser au titre de l'article 146;
- f) la composition et les tâches d'une commission du budget et des finances qui devrait être instituée par le Conseil d'administration.

Article 51

Règlement relatif aux taxes

Le règlement relatif aux taxes fixe notamment le montant des taxes et leur mode de perception.

DEUXIÈME PARTIE

DROIT DES BREVETS

Chapitre I Brevetabilité

Article 52 Inventions brevetables

(1) Les brevets européens sont délivrés pour les inventions nouvelles impliquant une activité inventive et susceptibles d'application industrielle.

(2) Ne sont pas considérés comme des inventions au sens du paragraphe 1 notamment :

- a) les découvertes ainsi que les théories scientifiques et les méthodes mathématiques;
- b) les créations esthétiques;
- c) les plans, principes et méthodes dans l'exercice d'activités intellectuelles, en matière de jeu ou dans le domaine des activités économiques, ainsi que les programmes d'ordinateurs;
- d) les présentations d'informations.

(3) Les dispositions du paragraphe 2 n'excluent la brevetabilité des éléments énumérés auxdites dispositions que dans la mesure où la demande de brevet européen ou le brevet européen ne concerne que l'un de ces éléments, considéré en tant que tel.

(4) Ne sont pas considérées comme des inventions susceptibles d'application industrielle au sens du paragraphe 1, les méthodes de traitement chirurgical ou thérapeutique du corps humain ou animal et les méthodes de diagnostic appliquées au corps humain ou animal. Cette disposition ne s'applique pas aux produits, notamment aux substances ou compositions, pour la mise en œuvre d'une de ces méthodes.

Article 53 Exceptions à la brevetabilité

Les brevets européens ne sont pas délivrés pour :

- a) les inventions dont la publication ou la mise en œuvre serait contraire à l'ordre public ou aux bonnes mœurs, la mise en œuvre d'une invention ne pouvant être considérée comme telle du seul fait qu'elle est interdite, dans tous les Etats contractants ou dans l'un ou plusieurs d'entre eux, par une disposition légale ou réglementaire;
- b) les variétés végétales ou les races animales ainsi que les procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux, cette disposition ne s'appliquant pas aux procédés microbiologiques et aux produits obtenus par ces procédés.

Article 54 Nouveauté

(1) Une invention est considérée comme nouvelle si elle n'est pas comprise dans l'état de la technique.

(2) L'état de la technique est constitué par tout ce qui a été rendu accessible au public avant la date de dépôt de la demande de brevet européen par une description écrite ou orale, un usage ou tout autre moyen.

(3) Est également considéré comme compris dans l'état de la technique le contenu de demandes de brevet européen telles qu'elles ont été déposées, qui ont une date de dépôt antérieure à celle mentionnée au paragraphe 2 et qui n'ont été publiées, en vertu de l'article 93, qu'à cette date ou qu'à une date postérieure.

(4) Le paragraphe 3 n'est applicable que dans la mesure où un Etat contractant désigné dans la demande ultérieure l'était également dans la demande antérieure publiée.

(5) Les dispositions des paragraphes 1 à 4 n'excluent pas la brevetabilité, pour la mise en œuvre d'une des méthodes visées à l'article 52, paragraphe 4, d'une substance ou composition exposée dans l'état de la technique, à condition que son utilisation pour toute méthode visée audit paragraphe ne soit pas contenue dans l'état de la technique.

Article 55 Divulgations non opposables

(1) Pour l'application de l'article 54, une divulgation de l'invention n'est pas prise en considération si elle n'est pas intervenue plus tôt que six mois avant le dépôt de la demande de brevet européen et si elle résulte directement ou indirectement :

- a) d'un abus évident à l'égard du demandeur ou de son prédécesseur en droit ou
- b) du fait que le demandeur ou son prédécesseur en droit a exposé l'invention dans des expositions officielles ou officiellement reconnues au sens de la Convention concernant les expositions internationales, signée à Paris le 22 novembre 1928 et révisée en dernier lieu le 30 novembre 1972.

(2) Dans le cas visé sous la lettre b) du paragraphe 1, ce dernier n'est applicable que si le demandeur déclare, lors du dépôt de la demande, que l'invention a été réellement exposée et produit une attestation à l'appui de sa déclaration dans le délai et dans les conditions prévus par le règlement d'exécution.

Article 56 Activité inventive

Une invention est considérée comme impliquant une activité inventive si, pour un homme du métier, elle ne découle pas d'une manière évidente de l'état de la

technique. Si l'état de la technique comprend des documents visés à l'article 54, paragraphe 3, ils ne sont pas pris en considération pour l'appréciation de l'activité inventive.

Article 57

Application industrielle

Une invention est considérée comme susceptible d'application industrielle si son objet peut être fabriqué ou utilisé dans tout genre d'industrie, y compris l'agriculture.

Chapitre II

Personnes habilitées à demander et à obtenir un brevet européen – Désignation de l'inventeur

Article 58

Habilitation à déposer une demande de brevet européen

Toute personne physique ou morale et toute société, assimilée à une personne morale en vertu du droit dont elle relève, peut demander un brevet européen.

Article 59

Pluralité de demandeurs

Une demande de brevet européen peut être également déposée soit par des codemandeurs, soit par plusieurs demandeurs qui désignent des Etats contractants différents.

Article 60

Droit au brevet européen

(1) Le droit au brevet européen appartient à l'inventeur ou à son ayant cause. Si l'inventeur est un employé, le droit au brevet européen est défini selon le droit de l'Etat sur le territoire duquel l'employé exerce son activité principale; si l'Etat sur le territoire duquel s'exerce l'activité principale ne peut être déterminé, le droit applicable est celui de l'Etat sur le territoire duquel se trouve l'établissement de l'employeur auquel l'employé est attaché.

(2) Si plusieurs personnes ont réalisé l'invention indépendamment l'une de l'autre, le droit au brevet européen appartient à celle qui a déposé la demande de brevet dont la date de dépôt est la plus ancienne; toutefois, cette disposition n'est applicable que si la première demande a été publiée en vertu de l'article 93 et elle n'a d'effet que dans les Etats contractants désignés dans cette première demande telle qu'elle a été publiée.

(3) Dans la procédure devant l'Office européen des brevets, le demandeur est réputé habilité à exercer le droit au brevet européen.

Article 61

Demande de brevet européen par une personne non habilitée

(1) Si une décision passée en force de chose jugée a reconnu le droit à l'obtention du brevet européen à une personne visée à l'article 60, paragraphe 1, autre que le demandeur, et à condition que le brevet européen n'ait pas encore été délivré, cette personne peut, dans un délai de trois mois après que la décision est passée en force de chose jugée, et en ce qui concerne les Etats contractants désignés dans la demande de brevet européen dans lesquels la décision a été rendue ou reconnue, ou doit être reconnue en vertu du protocole sur la reconnaissance, annexé à la présente convention:

- a) poursuivre, au lieu et place du demandeur, la procédure relative à la demande, en prenant cette demande à son compte,
- b) déposer une nouvelle demande de brevet européen pour la même invention, ou
- c) demander le rejet de la demande.

(2) Les dispositions de l'article 76, paragraphe 1, sont applicables à toute nouvelle demande déposée en vertu des dispositions du paragraphe 1.

(3) Les procédures destinées à assurer l'application du paragraphe 1, les dispositions particulières applicables à la nouvelle demande de brevet européen déposée en application du paragraphe 1, ainsi que le délai pour le paiement des taxes de dépôt, de recherche et de désignation exigibles au titre de cette demande sont fixés par le règlement d'exécution.

Article 62

Droit de l'inventeur à être désigné

L'inventeur a le droit, à l'égard du titulaire de la demande de brevet européen ou du brevet européen, d'être désigné en tant que tel auprès de l'Office européen des brevets.

Chapitre III
Effets du brevet européen
et de la demande de brevet européen

Article 63

Durée du brevet européen

- (1) La durée du brevet européen est de vingt années à compter de la date de dépôt de la demande.
- (2) Le paragraphe 1 ne saurait limiter le droit d'un Etat contractant de prolonger la durée d'un brevet européen aux mêmes conditions que celles de ses brevets nationaux, pour tenir compte d'un état de guerre ou d'un état de crise comparable affectant ledit Etat.

Article 64

Droits conférés par le brevet européen

- (1) Sous réserve du paragraphe 2, le brevet européen confère à son titulaire, à compter du jour de la publication de la mention de sa délivrance et dans chacun des Etats contractants pour lesquels il a été délivré, les mêmes droits que lui conférerait un brevet national délivré dans cet Etat.
- (2) Si l'objet du brevet européen porte sur un procédé, les droits conférés par ce brevet s'étendent aux produits obtenus directement par ce procédé.
- (3) Toute contrefaçon du brevet européen est appréciée conformément aux dispositions de la législation nationale.

Article 65

Traduction du fascicule du brevet européen

- (1) Tout Etat contractant peut prescrire, lorsque le texte dans lequel l'Office européen des brevets envisage de délivrer un brevet européen pour cet Etat ou de maintenir pour ledit Etat un brevet européen sous sa forme modifiée n'est pas rédigé dans une des langues officielles de l'Etat considéré, que le demandeur ou le titulaire du brevet doit fournir au service central de la propriété industrielle une traduction de ce texte dans l'une de ces langues officielles, à son choix, ou, dans la mesure où l'Etat en question a imposé l'utilisation d'une langue officielle déterminée, dans cette dernière langue. La traduction doit être produite dans un délai de trois mois commençant à courir du point de départ, soit du délai visé à l'article 97, paragraphe 2, lettre b), soit, le cas échéant, du délai visé à l'article 102, paragraphe 3, lettre b), à moins que l'Etat considéré n'accorde un délai plus long.
- (2) Tout Etat contractant qui a adopté des dispositions en vertu du paragraphe 1 peut prescrire que le demandeur ou le titulaire du brevet acquitte, dans un délai fixé par cet Etat, tout ou partie des frais de publication de la traduction.

- (3) Tout Etat contractant peut prescrire que, si les dispositions adoptées en vertu des paragraphes 1 et 2 ne sont pas observées, le brevet européen est, dès l'origine, réputé sans effet dans cet Etat.

Article 66

Valeur de dépôt national du dépôt européen

La demande de brevet européen à laquelle une date de dépôt a été accordée a, dans les Etats contractants désignés, la valeur d'un dépôt national régulier, compte tenu, le cas échéant, du droit de priorité invoqué à l'appui de la demande de brevet européen.

Article 67

Droits conférés par la demande de brevet européen
après sa publication

- (1) A compter de sa publication en vertu de l'article 93, la demande de brevet européen assure provisoirement au demandeur, dans les Etats contractants désignés dans la demande de brevet telle que publiée, la protection prévue à l'article 64.
- (2) Chaque Etat contractant peut prévoir que la demande de brevet européen n'assure pas la protection prévue à l'article 64. Toutefois, la protection attachée à la publication de la demande de brevet européen ne peut être inférieure à celle que la législation de l'Etat considéré attache à la publication obligatoire des demandes de brevet national non examinées. En tout état de cause, chaque Etat contractant doit, pour le moins, prévoir qu'à partir de la publication de la demande de brevet européen, le demandeur peut exiger une indemnité raisonnable, fixée suivant les circonstances, de toute personne ayant exploité, dans cet Etat contractant, l'invention qui fait l'objet de la demande de brevet européen, dans des conditions qui, selon le droit national, mettraient en jeu sa responsabilité s'il s'agissait d'une contrefaçon d'un brevet national.
- (3) Chaque Etat contractant qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure peut prévoir que la protection provisoire visée aux paragraphes 1 et 2 n'est assurée qu'à partir de la date à laquelle une traduction des revendications, soit dans l'une des langues officielles de cet Etat, au choix du demandeur, soit, dans la mesure où l'Etat en question a imposé l'utilisation d'une langue officielle déterminée, dans cette dernière langue:
- a) a été rendue accessible au public, dans les conditions prévues par sa législation nationale, ou
 - b) a été remise à la personne exploitant, dans celui-ci, l'invention qui fait l'objet de la demande de brevet européen.

(4) Les effets de la demande de brevet européen prévus aux paragraphes 1 et 2 sont réputés nuls et non avenues lorsque la demande de brevet européen a été retirée, ou est réputée retirée, ou a été rejetée en vertu d'une décision passée en force de chose jugée. Il en est de même des effets de la demande de brevet européen dans un Etat contractant dont la désignation a été retirée ou est réputée retirée.

Article 68

Effets de la révocation du brevet européen

La demande de brevet européen ainsi que le brevet européen auquel elle a donné lieu sont réputés n'avoir pas eu dès l'origine, totalement ou partiellement, les effets prévus aux articles 64 et 66, selon que le brevet a été révoqué en tout ou en partie au cours d'une procédure d'opposition.

Article 69

Etendue de la protection

(1) L'étendue de la protection conférée par le brevet européen ou par la demande de brevet européen est déterminée par la teneur des revendications. Toutefois, la description et les dessins servent à interpréter les revendications.

(2) Pour la période allant jusqu'à la délivrance du brevet européen, l'étendue de la protection conférée par la demande de brevet européen est déterminée par les revendications déposées en dernier lieu contenues dans la publication prévue à l'article 93. Toutefois, le brevet européen tel que délivré ou modifié au cours de la procédure d'opposition détermine rétroactivement cette protection pour autant que celle-ci n'est pas étendue.

Article 70

Texte de la demande de brevet européen ou du brevet européen faisant foi

(1) Le texte de la demande de brevet européen ou du brevet européen rédigé dans la langue de la procédure est le texte qui fait foi dans toutes les procédures devant l'Office européen des brevets et dans tous les Etats contractants.

(2) Toutefois, dans le cas visé à l'article 14, paragraphe 2, le texte initialement déposé est pris en considération pour déterminer, dans les procédures devant l'Office européen des brevets, si l'objet de la demande de brevet européen ou du brevet européen n'a pas été étendu au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée.

(3) Tout Etat contractant peut prévoir qu'une traduction dans une langue officielle de cet Etat, ainsi qu'en dispose la présente convention, est considérée dans ledit Etat comme étant le texte qui fait foi, hormis les cas d'actions en nullité, si la demande de brevet européen ou le brevet européen dans la langue de la traduction confère une protection moins étendue que celle conférée par ladite demande ou par ledit brevet dans la langue de la procédure.

(4) Tout Etat contractant qui arrête une disposition en application du paragraphe 3,

a) doit permettre au demandeur ou au titulaire du brevet européen de produire une traduction révisée de la demande ou du brevet. Cette traduction révisée n'a pas d'effet juridique aussi longtemps que les conditions fixées par l'Etat contractant en application de l'article 65, paragraphe 2 et de l'article 67, paragraphe 3, n'ont pas été remplies;

b) peut prévoir que celui qui, dans cet Etat, a, de bonne foi, commencé à exploiter une invention ou a fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin, sans que cette exploitation constitue une contrefaçon de la demande ou du brevet dans le texte de la traduction initiale, peut, dès que la traduction révisée a pris effet, poursuivre à titre gratuit son exploitation dans son entreprise ou pour les besoins de celle-ci.

Chapitre IV

De la demande de brevet européen comme objet de propriété

Article 71

Transfert et constitution de droits

La demande de brevet européen peut être transférée ou donner lieu à la constitution de droits pour un ou plusieurs des Etats contractants désignés.

Article 72

Cession

La cession de la demande de brevet européen doit être faite par écrit et requiert la signature des parties au contrat.

Article 73

Licence contractuelle

Une demande de brevet européen peut faire, en sa totalité ou en partie, l'objet de licences pour tout ou partie des territoires des Etats contractants désignés.

Article 74

Droit applicable

Sauf dispositions contraires de la présente convention, la demande de brevet européen comme objet de propriété est soumise, dans chaque Etat contractant désigné et avec effet dans cet Etat, à la législation applicable dans ledit Etat aux demandes de brevet national.

TROISIÈME PARTIE**LA DEMANDE DE BREVET EUROPÉEN**

Chapitre I

Dépôt de la demande de brevet européen et conditions auxquelles elle doit satisfaire**Article 75**

Dépôt de la demande de brevet européen

- (1) La demande de brevet européen peut être déposée:
- a) soit auprès de l'Office européen des brevets à Munich ou de son département à La Haye;
 - b) soit, si la législation d'un Etat contractant le permet, auprès du service central de la propriété industrielle ou des autres services compétents de cet Etat. Une demande ainsi déposée a les mêmes effets que si elle avait été déposée à la même date à l'Office européen des brevets.
- (2) Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent faire obstacle à l'application des dispositions législatives ou réglementaires qui, dans un Etat contractant:
- a) régissent les inventions qui ne peuvent, en raison de leur objet, être communiquées à l'étranger sans autorisation préalable des autorités compétentes de l'Etat en cause, ou
 - b) prescrivent que toute demande de brevet doit être initialement déposée auprès d'une autorité nationale, ou soumettent à une autorisation préalable le dépôt direct auprès d'une autre autorité.
- (3) Aucun Etat contractant ne peut prévoir ni autoriser le dépôt d'une demande divisionnaire de brevet européen auprès d'une autorité visée au paragraphe 1, lettre b).

Article 76

Demandes divisionnaires européennes

- (1) Une demande divisionnaire de brevet européen doit être déposée directement auprès de l'Office européen des brevets à Munich ou de son département à La Haye. Elle ne peut être déposée que pour des éléments qui ne s'étendent pas au delà du contenu de la demande initiale telle qu'elle a été déposée; dans la mesure où il est satisfait à cette exigence, la demande divisionnaire est considérée comme déposée à la date de dépôt de la demande initiale et bénéficie du droit de priorité.
- (2) Une demande divisionnaire de brevet européen ne peut désigner d'autres Etats contractants que ceux qui étaient désignés dans la demande initiale.

(3) La procédure destinée à assurer l'application du paragraphe 1, les conditions particulières auxquelles doit satisfaire une demande divisionnaire ainsi que le délai pour le paiement des taxes de dépôt, de recherche et de désignation sont fixés par le règlement d'exécution.

Article 77

Transmission des demandes de brevet européen

(1) Le service central de la propriété industrielle de l'Etat contractant est tenu de transmettre à l'Office européen des brevets, dans le plus court délai compatible avec l'application de la législation nationale relative à la mise au secret des inventions dans l'intérêt de l'Etat, les demandes de brevet européen déposées auprès de lui ou auprès des autres services compétents de cet Etat.

(2) Les Etats contractants prennent toutes mesures utiles pour que les demandes de brevet européen dont l'objet n'est manifestement pas susceptible d'être mis au secret en vertu de la législation visée au paragraphe 1, soient transmises à l'Office européen des brevets dans un délai de six semaines après leur dépôt.

(3) Les demandes de brevet européen pour lesquelles il convient d'examiner si les inventions exigent une mise au secret doivent être transmises suffisamment tôt pour qu'elles parviennent à l'Office européen des brevets dans un délai de quatre mois, à compter du dépôt ou, lorsqu'une priorité a été revendiquée, de quatorze mois, à compter de la date de priorité.

(4) Une demande de brevet européen dont l'objet a été mis au secret n'est pas transmise à l'Office européen des brevets.

(5) Les demandes de brevet européen qui ne parviennent pas à l'Office européen des brevets dans un délai de quatorze mois à compter du dépôt ou, si une priorité a été revendiquée, à compter de la date de priorité, sont réputées retirées. Les taxes de dépôt, de recherche et de désignation sont restituées.

Article 78

Conditions auxquelles doit satisfaire la demande de brevet européen

- (1) La demande de brevet européen doit contenir:
- a) une requête en délivrance d'un brevet européen;
 - b) une description de l'invention;
 - c) une ou plusieurs revendications;

d) les dessins auxquels se réfèrent la description ou les revendications;

e) un abrégé.

(2) La demande de brevet européen donne lieu au paiement de la taxe de dépôt et de la taxe de recherche; ces taxes doivent être acquittées au plus tard un mois après le dépôt de la demande.

(3) La demande de brevet européen doit satisfaire aux conditions prévues par le règlement d'exécution.

Article 79

Désignation des Etats contractants

(1) L'Etat contractant ou les Etats contractants dans lequel ou dans lesquels il est demandé que l'invention soit protégée doivent être désignés dans la requête en délivrance du brevet européen.

(2) La désignation d'un Etat contractant donne lieu au paiement d'une taxe de désignation. La taxe de désignation est acquittée dans un délai de douze mois à compter du dépôt de la demande de brevet européen ou, si une priorité a été revendiquée, à compter de la date de priorité; dans ce second cas, le paiement peut encore être effectué jusqu'à l'expiration du délai prévu à l'article 78, paragraphe 2, si celui-ci expire après le délai de douze mois à compter de la date de priorité.

(3) La désignation d'un Etat contractant peut être retirée jusqu'à la délivrance du brevet européen. Le retrait de la désignation de tous les Etats contractants est réputé être un retrait de la demande de brevet européen. Les taxes de désignation ne sont pas restituées.

Article 80

Date de dépôt

La date de dépôt de la demande de brevet européen est celle à laquelle le demandeur a produit des documents qui contiennent:

- a) une indication selon laquelle un brevet européen est demandé;

- b) la désignation d'au moins un Etat contractant;
- c) les indications qui permettent d'identifier le demandeur;
- d) une description et une ou plusieurs revendications dans une des langues visées à l'article 14, paragraphes 1 et 2, même si la description et les revendications ne sont pas conformes aux autres exigences de la présente convention.

Article 81

Désignation de l'inventeur

La demande de brevet européen doit comprendre la désignation de l'inventeur. Si le demandeur n'est pas l'inventeur ou l'unique inventeur, cette désignation doit comporter une déclaration indiquant l'origine de l'acquisition du droit au brevet.

Article 82

Unité d'invention

La demande de brevet européen ne peut concerner qu'une invention ou une pluralité d'inventions liées entre elles de telle sorte qu'elles ne forment qu'un seul concept inventif général.

Article 83

Exposé de l'invention

L'invention doit être exposée dans la demande de brevet européen de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter.

Article 84

Revendications

Les revendications définissent l'objet de la protection demandée. Elles doivent être claires et concises et se fonder sur la description.

Article 85

Abrégé

L'abrégé sert exclusivement à des fins d'information technique; il ne peut être pris en considération pour aucune autre fin, notamment pour apprécier l'étendue de la protection demandée et pour l'application de l'article 54, paragraphe 3.

Article 86

Taxes annuelles pour la demande de brevet européen

(1) Des taxes annuelles doivent, conformément aux dispositions du règlement d'exécution, être payées à l'Office européen des brevets pour les demandes de brevet européen. Ces taxes sont dues pour la troisième année, calculée du jour anniversaire du dépôt de la demande, et pour chacune des années suivantes.

(2) Lorsque le paiement d'une taxe annuelle n'a pas été effectué à l'échéance, cette taxe peut encore être valablement acquittée dans un délai de six mois à compter de l'échéance, sous réserve du paiement simultané d'une surtaxe.

(3) Si la taxe annuelle, et, le cas échéant, la surtaxe n'a pas été acquittée dans les délais, la demande de brevet européen est réputée retirée. Seul, l'Office européen des brevets est habilité à prendre cette décision.

(4) Aucune taxe annuelle n'est plus exigible après le paiement de celle qui doit être acquittée au titre de l'année au cours de laquelle est publiée la mention de la délivrance du brevet européen.

Chapitre II

Priorité

Article 87

Droit de priorité

(1) Celui qui a régulièrement déposé, dans ou pour l'un des Etats partie à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, une demande de brevet d'invention, de modèle d'utilité, de certificat d'utilité ou de certificat d'inventeur, ou son ayant cause, jouit, pour effectuer le dépôt d'une demande de brevet européen pour la même invention, d'un droit de priorité pendant un délai de douze mois après le dépôt de la première demande.

(2) Est reconnu comme donnant naissance au droit de priorité, tout dépôt ayant la valeur d'un dépôt national régulier en vertu de la législation nationale de l'Etat dans lequel il a été effectué ou d'accords bilatéraux ou multilatéraux, y compris la présente convention.

(3) Par dépôt national régulier, on doit entendre tout dépôt qui suffit à établir la date à laquelle la demande a été déposée, quel que soit le sort ultérieur de cette demande.

(4) Est considérée comme première demande, dont la date de dépôt est le point de départ du délai de priorité, une demande ultérieure ayant le même objet qu'une première demande antérieure, déposée dans ou pour le même Etat, à la condition que cette demande antérieure, à la date de dépôt de la demande ultérieure, ait été retirée, abandonnée ou refusée, sans avoir été soumise à l'inspection publique et sans laisser subsister de droits, et qu'elle n'ait pas encore servi de base pour la revendication du droit de priorité. La demande antérieure ne peut plus alors servir de base pour la revendication du droit de priorité.

(5) Si le premier dépôt a été effectué dans un Etat qui n'est pas partie à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, les dispositions des paragraphes 1 à 4 ne s'appliquent que dans la mesure où, suivant une communication publique du Conseil d'administration, cet Etat accorde, en vertu d'accords bilatéraux ou multilatéraux, sur la base d'un premier dépôt effectué auprès de l'Office européen des brevets, ainsi que sur la base d'un premier dépôt effectué dans ou pour tout Etat contractant, un droit de priorité soumis à des conditions et ayant des effets équivalents à ceux prévus par la Convention de Paris.

Article 88

Revendication de priorité

(1) Le demandeur d'un brevet européen qui veut se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur est tenu de produire une déclaration de priorité, une copie de la demande antérieure accompagnée de sa traduction dans une des langues officielles de l'Office européen des brevets si la langue de la demande antérieure n'est pas une des langues officielles de l'Office. La procédure pour l'application de ces dispositions est prescrite par le règlement d'exécution.

(2) Des priorités multiples peuvent être revendiquées pour une demande de brevet européen même si elles proviennent d'Etats différents. Le cas échéant, des priorités multiples peuvent être revendiquées pour une même revendication. Si des priorités multiples sont revendiquées, les délais qui ont pour point de départ la date de priorité sont calculés à compter de la date de la priorité la plus ancienne.

(3) Lorsqu'une ou plusieurs priorités sont revendiquées pour la demande de brevet européen, le droit de priorité ne couvre que les éléments de la demande de brevet européen qui sont contenus dans la demande ou dans les demandes dont la priorité est revendiquée.

(4) Si certains éléments de l'invention pour lesquels la priorité est revendiquée ne figurent pas parmi les revendications formulées dans la demande antérieure, il suffit, pour que la priorité puisse être accordée, que l'ensemble des pièces de la demande antérieure révèle d'une façon précise lesdits éléments.

Article 89

Effet du droit de priorité

Par l'effet du droit de priorité, la date de priorité est considérée comme celle du dépôt de la demande de brevet européen pour l'application de l'article 54, paragraphes 2 et 3, et de l'article 60, paragraphe 2.

QUATRIÈME PARTIE
PROCÉDURE JUSQU'À LA DÉLIVRANCE

Article 90

Examen lors du dépôt

- (1) La section de dépôt examine
- a) si la demande de brevet européen remplit les conditions pour qu'il lui soit accordé une date de dépôt;
 - b) si les taxes de dépôt et de recherche ont été acquittées dans les délais et
 - c) si, dans le cas prévu à l'article 14, paragraphe 2, la traduction de la demande de brevet européen dans la langue de la procédure a été produite dans les délais.
- (2) Si une date de dépôt ne peut être accordée, la section de dépôt invite le demandeur à remédier, dans les conditions prévues par le règlement d'exécution, aux irrégularités constatées. S'il n'est pas remédié en temps utile à ces irrégularités, la demande n'est pas traitée en tant que demande de brevet européen.
- (3) Si les taxes de dépôt et de recherche n'ont pas été acquittées dans les délais ou si, dans le cas visé à l'article 14, paragraphe 2, la traduction de la demande dans la langue de la procédure n'a pas été produite dans les délais, la demande de brevet européen est réputée retirée.

Article 91

Examen de la demande de brevet européen
quant à certaines irrégularités

- (1) Si une date de dépôt a été accordée à une demande de brevet européen, et si la demande n'est pas réputée retirée en vertu de l'article 90, paragraphe 3, la section de dépôt examine:
- a) s'il est satisfait aux exigences de l'article 133, paragraphe 2;
 - b) si la demande satisfait aux conditions de forme prévues par le règlement d'exécution pour l'application de la présente disposition;
 - c) si l'abrégé a été déposé;

- d) si la requête en délivrance du brevet européen satisfait, en ce qui concerne son contenu, aux dispositions impératives du règlement d'exécution et, le cas échéant, s'il est satisfait aux exigences de la présente convention concernant la revendication de priorité;
- e) si les taxes de désignation ont été acquittées;

f) si la désignation de l'inventeur a été faite conformément à l'article 81;

g) si les dessins auxquels fait référence l'article 78, paragraphe 1, lettre d) ont été déposés à la date de dépôt de la demande.

(2) Lorsque la section de dépôt constate l'existence d'irrégularités auxquelles il peut être remédié, elle donne au demandeur, conformément aux dispositions du règlement d'exécution, la faculté de remédier à ces irrégularités.

(3) Lorsqu'il n'est pas remédié, conformément aux dispositions du règlement d'exécution, aux irrégularités constatées lors de l'examen effectué au titre du paragraphe 1, lettres a) à d), la demande de brevet européen est rejetée; lorsque les dispositions auxquelles il est fait référence au paragraphe 1, lettre d) concernent le droit de priorité, leur inobservation entraîne la perte de ce droit pour la demande.

(4) Si, dans le cas visé au paragraphe 1, lettre e), la taxe de désignation afférente à un Etat désigné n'a pas été acquittée dans les délais, cette désignation est réputée retirée.

(5) Lorsque, dans le cas visé au paragraphe 1, lettre f), il n'a pas été remédié au défaut de désignation de l'inventeur conformément aux dispositions du règlement d'exécution et sous réserve des exceptions prévues par celui-ci, dans un délai de seize mois à compter de la date de dépôt de la demande de brevet européen ou, si une priorité est revendiquée, à compter de la date de priorité, la demande de brevet est réputée retirée.

(6) Si, dans le cas visé au paragraphe 1, lettre g), les dessins n'ont pas été déposés à la date de dépôt de la demande et si des mesures n'ont pas été prises dans les conditions prévues par le règlement d'exécution en vue de pallier cette situation, la date de dépôt de la demande sera celle à laquelle les dessins ont été déposés ou les références aux dessins dans la demande seront réputées supprimées, au choix du demandeur, dans les conditions prévues par le règlement d'exécution.

Article 92

Etablissement du rapport de recherche européenne

- (1) Si une date de dépôt a été accordée à une demande de brevet européen, et si la demande n'est pas réputée

retirée en vertu de l'article 90, paragraphe 3, la division de la recherche établit le rapport de recherche européenne dans la forme prescrite par le règlement d'exécution, sur la base des revendications, en tenant dûment compte de la description et, le cas échéant, des dessins existants.

(2) Dès qu'il est établi, le rapport de recherche européenne est notifié au demandeur; il est accompagné de copies de tous les documents cités.

Article 93

Publication de la demande de brevet européen

(1) Toute demande de brevet européen est publiée dès que possible après l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de dépôt ou, si une priorité a été revendiquée, à compter de la date de cette priorité. Toutefois, elle peut être publiée avant le terme de ce délai sur requête du demandeur. Cette publication et celle du fascicule du brevet européen sont effectuées simultanément lorsque la décision relative à la délivrance du brevet européen a pris effet avant l'expiration dudit délai.

(2) Cette publication comporte la description, les revendications et, le cas échéant, les dessins, tels que ces documents ont été déposés, ainsi que, en annexe, le rapport de recherche européenne et l'abrégé, pour autant que ces derniers documents soient disponibles avant la fin des préparatifs techniques entrepris en vue de la publication. Si le rapport de recherche européenne et l'abrégé n'ont pas été publiés à la même date que la demande, ils font l'objet d'une publication séparée.

Article 94

Requête en examen

(1) Sur requête écrite, l'Office européen des brevets examine si la demande de brevet européen et l'invention qui en fait l'objet satisfont aux conditions prévues par la présente convention.

(2) La requête en examen peut être formulée par le demandeur jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date à laquelle le Bulletin européen des brevets a mentionné la publication du rapport de recherche européenne. La requête n'est considérée comme formulée qu'après le paiement de la taxe d'examen et ne peut être retirée.

(3) Lorsque la requête n'est pas formulée avant l'expiration du délai visé au paragraphe 2, la demande de brevet européen est réputée retirée.

Article 95

Prorogation du délai de présentation de la requête en examen

(1) Le Conseil d'administration peut proroger le délai de présentation de la requête en examen s'il est établi que les demandes de brevet européen ne peuvent être instruites en temps utile.

(2) Si le Conseil d'administration proroge le délai, il peut décider que les tiers seront habilités à présenter la requête en examen. En pareil cas, il arrête dans le règlement d'exécution les dispositions appropriées.

(3) Toute décision du Conseil d'administration relative à la prorogation du délai n'affecte que les demandes de brevet européen déposées après la publication de cette décision au Journal officiel de l'Office européen des brevets.

(4) Si le Conseil d'administration proroge le délai, il est tenu de prendre des mesures afin de rétablir aussi rapidement que possible le délai initial.

Article 96

Examen de la demande de brevet européen

(1) Si le demandeur d'un brevet européen a présenté la requête en examen avant que le rapport de recherche européenne ne lui ait été notifié, il est, après la notification du rapport, invité par l'Office européen des brevets à déclarer, dans le délai que celui-ci lui impartit, s'il maintient sa demande.

(2) S'il résulte de l'examen que la demande de brevet européen et l'invention qui en fait l'objet ne satisfont pas aux conditions prévues par la présente convention, la division d'examen invite le demandeur, dans les conditions prévues par le règlement d'exécution et aussi souvent qu'il est nécessaire, à présenter ses observations dans le délai qu'elle lui impartit.

(3) Si, dans le délai qui lui a été imparti, le demandeur ne défère pas aux invitations qui lui ont été adressées en vertu des paragraphes 1 ou 2, la demande est réputée retirée.

Article 98

Publication du fascicule du brevet européen

L'Office européen des brevets publie simultanément la mention de la délivrance du brevet européen et le fascicule du brevet européen contenant la description, les revendications et, le cas échéant, les dessins.

Article 97

Rejet de la demande ou délivrance du brevet

(1) La division d'examen rejette la demande de brevet européen si elle estime que cette demande ou l'invention qui en fait l'objet ne satisfait pas aux conditions prévues par la présente convention, à moins que des sanctions différentes du rejet ne soient prévues par la convention.

(2) Lorsque la division d'examen estime que la demande de brevet européen et l'invention qui en fait l'objet satisfont aux conditions prévues par la présente convention, elle décide de délivrer le brevet européen pour les Etats désignés si,

a) dans les conditions prévues par le règlement d'exécution, il est établi que le demandeur est d'accord sur le texte dans lequel la division d'examen envisage de délivrer le brevet européen;

b) les taxes de délivrance du brevet et d'impression du fascicule du brevet ont été acquittées dans le délai prescrit par le règlement d'exécution;

c) les taxes annuelles et, le cas échéant, les surtaxes déjà exigibles ont été acquittées.

(3) Si les taxes de délivrance du brevet et d'impression du fascicule du brevet n'ont pas été acquittées dans les délais, la demande est réputée retirée.

(4) La décision relative à la délivrance du brevet européen ne prend effet qu'au jour de la publication au Bulletin européen des brevets de la mention de cette délivrance. Cette mention est publiée au plus tôt trois mois à compter du point de départ du délai visé au paragraphe 2, lettre b).

(5) Le règlement d'exécution peut prévoir que le demandeur produira une traduction des revendications figurant dans le texte dans lequel la division d'examen envisage de délivrer le brevet européen, dans les deux langues officielles de l'Office européen des brevets autres que celle de la procédure. Dans ce cas, le délai prévu au paragraphe 4 ne peut être inférieur à cinq mois. Si la traduction n'est pas produite dans les délais, la demande est réputée retirée.

CINQUIÈME PARTIE

PROCÉDURE D'OPPOSITION

Article 99 Opposition

(1) Dans un délai de neuf mois à compter de la date de publication de la mention de la délivrance du brevet européen, toute personne peut faire opposition au brevet européen délivré, auprès de l'Office européen des brevets. L'opposition doit être formée par écrit et motivée. Elle n'est réputée formée qu'après paiement de la taxe d'opposition.

(2) L'opposition au brevet européen affecte ce brevet dans tous les Etats contractants dans lesquels il produit ses effets.

(3) L'opposition peut être formée même s'il a été renoncé au brevet européen pour tous les Etats désignés ou si celui-ci s'est éteint pour tous ces Etats.

(4) Les tiers qui ont fait opposition sont parties, avec le titulaire du brevet, à la procédure d'opposition.

(5) Si une personne apporte la preuve que, dans un Etat contractant, elle est inscrite au registre des brevets, en vertu d'un jugement passé en force de chose jugée, aux lieu et place du titulaire précédent, elle est, sur requête, substituée à ce dernier pour ledit Etat. Nonobstant les dispositions de l'article 118, le titulaire précédent du brevet et la personne qui fait ainsi valoir ses droits ne sont pas considérés comme copropriétaires, à moins qu'ils ne demandent tous deux à l'être.

Article 100 Motifs d'opposition

L'opposition ne peut être fondée que sur les motifs selon lesquels:

a) l'objet du brevet européen n'est pas brevetable aux termes des articles 52 à 57;

b) le brevet européen n'expose pas l'invention de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter;

c) l'objet du brevet européen s'étend au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée ou, si le brevet a été délivré sur la base d'une demande divisionnaire ou d'une nouvelle demande déposée en vertu de l'article 61, au-delà du contenu de la demande initiale telle qu'elle a été déposée.

Article 101 Examen de l'opposition

(1) Si l'opposition est recevable, la division d'opposition examine si les motifs d'opposition visés à l'article 100 s'opposent au maintien du brevet européen.

(2) Au cours de l'examen de l'opposition qui doit se dérouler conformément aux dispositions du règlement d'exécution, la division d'opposition invite les parties, aussi souvent qu'il est nécessaire, à présenter, dans un délai qu'elle leur impartit, leurs observations sur les notifications qu'elle leur a adressées ou sur les communications qui émanent d'autres parties.

Article 102 Révocation ou maintien du brevet européen

(1) Si la division d'opposition estime que les motifs d'opposition visés à l'article 100 s'opposent au maintien du brevet européen, elle révoque le brevet.

(2) Si la division d'opposition estime que les motifs d'opposition visés à l'article 100 ne s'opposent pas au maintien du brevet européen sans modification, elle rejette l'opposition.

(3) Si la division d'opposition estime que, compte tenu des modifications apportées par le titulaire du brevet européen au cours de la procédure d'opposition, le brevet et l'invention qui en fait l'objet satisfont aux conditions de la présente convention, elle décide de maintenir le brevet tel qu'il a été modifié pour autant que:

a) conformément aux dispositions du règlement d'exécution, il est établi que le titulaire du brevet est d'accord sur le texte dans lequel la division d'opposition envisage de maintenir le brevet, et que

b) la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet a été acquittée dans le délai prescrit par le règlement d'exécution.

(4) Si la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet européen n'est pas acquittée dans les délais, le brevet est révoqué.

(5) Le règlement d'exécution peut prévoir que le titulaire du brevet européen produira une traduction des revendications modifiées dans les deux langues officielles de l'Office européen des brevets autres que celle de la procédure. Si la traduction n'est pas produite dans les délais, le brevet est révoqué.

Article 103 Publication d'un nouveau fascicule du brevet européen

Lorsque le brevet européen a été modifié en vertu de l'article 102, paragraphe 3, l'Office européen des brevets publie simultanément la mention de la décision

concernant l'opposition et un nouveau fascicule du brevet européen contenant, dans la forme modifiée, la description, les revendications et, le cas échéant, les dessins.

(2) La déclaration d'intervention doit être présentée par écrit et motivée. Elle ne prend effet qu'après paiement de la taxe d'opposition. Après l'accomplissement de cette formalité, l'intervention est assimilée à une opposition, sous réserve des dispositions du règlement d'exécution.

Article 104

Frais

(1) Chacune des parties à la procédure d'opposition supporte les frais qu'elle a exposés, sauf décision de la division d'opposition ou de la chambre de recours, prise conformément au règlement d'exécution, prescrivant, dans la mesure où l'équité l'exige, une répartition différente des frais occasionnés par une procédure orale ou une mesure d'instruction.

(2) Sur requête, le greffe de la division d'opposition fixe le montant des frais à rembourser en vertu d'une décision de répartition. Le montant des frais tels qu'ils ont été fixés par le greffe, sur une requête présentée dans le délai prescrit par le règlement d'exécution, peut être réformé par une décision de la division d'opposition.

(3) Toute décision finale de l'Office européen des brevets fixant le montant des frais est, aux fins de son exécution dans les Etats contractants, réputée être une décision passée en force de chose jugée rendue par une juridiction civile de l'Etat sur le territoire duquel cette exécution doit être poursuivie. Le contrôle d'une telle décision ne peut porter que sur son authenticité.

Article 105

Intervention du contrefacteur présumé

(1) Lorsqu'une opposition au brevet européen a été formée, tout tiers qui apporte la preuve qu'une action en contrefaçon fondée sur ce brevet a été introduite à son encontre, peut, après l'expiration du délai d'opposition, intervenir dans la procédure d'opposition à condition qu'il produise une déclaration d'intervention dans un délai de trois mois à compter de la date à laquelle l'action en contrefaçon a été introduite. Cette disposition s'applique à tout tiers qui apporte la preuve, qu'après avoir été requis par le titulaire du brevet de cesser la contrefaçon présumée de ce brevet, il a introduit à l'encontre dudit titulaire une action tendant à faire constater judiciairement qu'il n'est pas contrefacteur.

SIXIÈME PARTIE
PROCÉDURE DE RECOURS

Article 106

Décisions susceptibles de recours

- (1) Les décisions de la section de dépôt, des divisions d'examen, des divisions d'opposition et de la division juridique sont susceptibles de recours. Le recours a un effet suspensif.
- (2) Un recours peut être formé contre la décision de la division d'opposition même s'il a été renoncé au brevet européen pour tous les Etats désignés ou si celui-ci s'est éteint pour tous ces Etats.
- (3) Une décision qui ne met pas fin à une procédure à l'égard d'une des parties ne peut faire l'objet d'un recours qu'avec la décision finale, à moins que ladite décision ne prévoie un recours indépendant.
- (4) Aucun recours ne peut avoir pour seul objet la répartition des frais de la procédure d'opposition.
- (5) Une décision fixant le montant des frais de la procédure d'opposition ne peut faire l'objet d'un recours que si le montant est supérieur à celui fixé par le règlement relatif aux taxes.

Article 107

Personnes admises à former le recours
et à être parties à la procédure

Toute partie à la procédure ayant conduit à une décision peut recourir contre cette décision pour autant qu'elle n'ait pas fait droit à ses prétentions. Les autres parties à ladite procédure sont de droit parties à la procédure de recours.

Article 108

Délai et forme

Le recours doit être formé par écrit auprès de l'Office européen des brevets dans un délai de deux mois à compter du jour de la signification de la décision. Le recours n'est considéré comme formé qu'après le paiement de la taxe de recours. Un mémoire exposant les motifs du recours doit être déposé par écrit dans un délai de quatre mois à compter de la date de la signification de la décision.

Article 109

Révision préjudicielle

- (1) Si l'instance dont la décision est attaquée considère le recours comme recevable et fondé, elle doit y faire droit. Cette disposition ne s'applique pas lorsque la procédure oppose celui qui a introduit le recours à une autre partie.
- (2) S'il n'est pas fait droit au recours dans un délai d'un mois après réception du mémoire exposant les motifs, le recours doit être immédiatement déféré à la chambre de recours, sans avis sur le fond.

Article 110

Examen du recours

- (1) Si le recours est recevable, la chambre de recours examine s'il peut y être fait droit.
- (2) Au cours de l'examen du recours qui doit se dérouler conformément aux dispositions du règlement d'exécution, la chambre de recours invite les parties, aussi souvent qu'il est nécessaire, à présenter, dans un délai qu'elle leur impartit, leurs observations sur les notifications qu'elle leur a adressées ou sur les communications qui émanent d'autres parties.
- (3) Si, dans le délai qui lui a été impartit, le demandeur ne défère pas à cette invitation, la demande de brevet européen est réputée retirée, à moins que la décision faisant l'objet du recours n'ait été prise par la division juridique.

Article 111

Décision sur le recours

- (1) A la suite de l'examen au fond du recours, la chambre de recours statue sur le recours. Elle peut, soit exercer les compétences de l'instance qui a pris la décision attaquée, soit renvoyer l'affaire à ladite instance pour suite à donner.
- (2) Si la chambre de recours renvoie l'affaire pour suite à donner à l'instance qui a pris la décision attaquée, cette instance est liée par les motifs et le dispositif de la décision de la chambre de recours pour autant que les faits de la cause soient les mêmes. Si la décision attaquée

a été prise par la section de dépôt, la division d'examen est également liée par les motifs et le dispositif de la décision de la chambre de recours.

Article 112
Décisions ou avis
de la Grande Chambre de recours

(1) Afin d'assurer une application uniforme du droit ou si une question de droit d'importance fondamentale se pose:

a) la chambre de recours, soit d'office, soit à la requête de l'une des parties, saisit en cours d'instance la Grande Chambre de recours lorsqu'une décision est nécessaire à ces fins. Lorsque la chambre de recours rejette la requête, elle doit motiver son refus dans sa décision finale;

b) le Président de l'Office européen des brevets peut soumettre une question de droit à la Grande Chambre de recours lorsque deux chambres de recours ont rendu des décisions divergentes sur cette question.

(2) Dans les cas visés au paragraphe 1, lettre a), les parties à la procédure de recours sont parties à la procédure devant la Grande Chambre de recours.

(3) La décision de la Grande Chambre de recours à laquelle il est fait référence au paragraphe 1, lettre a), lie la chambre de recours pour le recours en instance.

SEPTIÈME PARTIE
DISPOSITIONS COMMUNES

Chapitre I
Dispositions générales de procédure

Article 113
Fondement des décisions

(1) Les décisions de l'Office européen des brevets ne peuvent être fondées que sur des motifs au sujet desquels les parties ont pu prendre position.

(2) L'Office européen des brevets n'examine et ne prend de décision sur la demande de brevet européen ou le brevet européen que dans le texte proposé ou accepté par le demandeur ou par le titulaire du brevet.

Article 114
Examen d'office

(1) Au cours de la procédure, l'Office européen des brevets procède à l'examen d'office des faits; cet examen n'est limité ni aux moyens invoqués ni aux demandes présentées par les parties.

(2) L'Office européen des brevets peut ne pas tenir compte des faits que les parties n'ont pas invoqués ou des preuves qu'elles n'ont pas produites en temps utile.

Article 115
Observations des tiers

(1) Après la publication de la demande de brevet européen, tout tiers peut présenter des observations sur la brevetabilité de l'invention faisant l'objet de la demande. Les observations doivent être faites par écrit et dûment motivées. Les tiers n'acquièrent pas la qualité de parties à la procédure devant l'Office européen des brevets.

(2) Les observations visées au paragraphe 1 sont notifiées au demandeur ou au titulaire du brevet qui peut prendre position.

Article 116
Procédure orale

(1) Il est recouru à la procédure orale soit d'office lorsque l'Office européen des brevets le juge utile, soit sur requête d'une partie à la procédure. Toutefois, l'Office européen des brevets peut rejeter une requête tendant à recourir à nouveau à la procédure orale devant une même instance pour autant que les parties ainsi que les faits de la cause soient les mêmes.

(2) Toutefois, il n'est recouru, sur requête du demandeur, à la procédure orale devant la section de dépôt que lorsque celle-ci le juge utile ou lorsqu'elle envisage de rejeter la demande de brevet européen.

(3) La procédure orale devant la section de dépôt, les divisions d'examen et la division juridique n'est pas publique.

(4) La procédure orale, y compris le prononcé de la décision, est publique devant les chambres de recours et la Grande Chambre de recours après la publication de la demande de brevet européen ainsi que devant les divisions d'opposition, sauf décision contraire de l'instance saisie, au cas où la publicité pourrait présenter, notamment pour une partie à la procédure, des inconvénients graves et injustifiés.

Article 117 Instruction

(1) Dans toute procédure devant une division d'examen, une division d'opposition, la division juridique ou une chambre de recours, les mesures d'instruction suivantes peuvent notamment être prises:

- a) l'audition des parties;
- b) la demande de renseignements;
- c) la production de documents;
- d) l'audition de témoins;
- e) l'expertise;
- f) la descente sur les lieux;
- g) les déclarations écrites faites sous la foi du serment.

(2) La division d'examen, la division d'opposition et la chambre de recours peuvent charger un de leurs membres de procéder aux mesures d'instruction.

(3) Si l'Office européen des brevets estime nécessaire qu'une partie, un témoin ou un expert dépose oralement,

- a) il cite devant lui la personne concernée ou
- b) il demande, conformément aux dispositions de l'article 131, paragraphe 2, aux autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel réside cette personne, de recueillir sa déposition.

(4) Une partie, un témoin ou un expert cité devant l'Office européen des brevets peut lui demander l'autorisation d'être entendu par les autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel il réside. Après avoir reçu cette requête ou, si aucune suite n'a été donnée à la citation à l'expiration du délai imparti par l'Office européen des brevets dans cette citation, ce

dernier peut, conformément aux dispositions de l'article 131, paragraphe 2, demander aux autorités judiciaires compétentes de recueillir la déposition de la personne concernée.

(5) Si une partie, un témoin ou un expert dépose devant l'Office européen des brevets, ce dernier peut, s'il estime souhaitable que la déposition soit recueillie sous la foi du serment ou sous une autre forme également contraignante, demander aux autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel réside la personne concernée, de l'entendre à nouveau dans ces dernières conditions.

(6) Lorsque l'Office européen des brevets demande à une autorité judiciaire compétente de recueillir une déposition, il peut lui demander de recueillir la déposition sous la foi du serment ou sous une autre forme également contraignante et d'autoriser un des membres de l'instance intéressée à assister à l'audition de la partie, du témoin ou de l'expert et à l'interroger, soit par l'entremise de ladite autorité, soit directement.

Article 118

Unité de la demande ou du brevet européen

Lorsque les demandeurs ou les titulaires d'un brevet européen ne sont pas les mêmes pour différents Etats contractants désignés, ils sont considérés comme co-demandeurs ou comme copropriétaires aux fins de la procédure devant l'Office européen des brevets. L'unicité de la demande ou du brevet au cours de cette procédure n'en est pas affectée: en particulier, le texte de la demande ou du brevet doit être identique pour tous les Etats désignés, à moins que la présente convention n'en dispose autrement.

Article 119

Signification

L'Office européen des brevets signifie d'office toutes les décisions et citations ainsi que les notifications qui font courir un délai ou dont la signification est prévue par d'autres dispositions de la présente convention ou prescrite par le Président de l'Office européen des brevets. Les significations peuvent être faites, lorsque des circonstances exceptionnelles l'exigent, par l'intermédiaire des services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants.

Article 120
Délais

Le règlement d'exécution détermine:

- a) le mode de calcul des délais ainsi que les conditions dans lesquelles ils peuvent être prorogés, soit parce que les bureaux de l'Office européen des brevets ou des administrations visées à l'article 75, paragraphe 1, lettre b), ne sont pas ouverts pour la réception de documents, soit en raison d'un défaut de distribution du courrier dans les localités où l'Office ou ces administrations ont leur siège ou en raison d'une interruption générale du service postal ou bien de la perturbation résultant de cette interruption;
- b) la durée minimale et maximale des délais qui sont impartis par l'Office européen des brevets.

Article 121
Poursuite de la procédure
de la demande de brevet européen

- (1) Lorsque la demande de brevet européen doit être ou est rejetée ou est réputée retirée faute de l'observation d'un délai impartit par l'Office européen des brevets, l'effet juridique prévu ne se produit pas ou, s'il s'est produit, se trouve annulé si le demandeur requiert la poursuite de la procédure relative à la demande.
- (2) La requête doit être présentée par écrit dans un délai de deux mois à compter de la date à laquelle la décision de rejet de la demande de brevet européen a été signifiée, ou à compter de la date à laquelle la notification que la demande est réputée retirée a été signifiée. L'acte non accompli doit l'être dans ces délais. La requête n'est réputée présentée qu'après paiement de la taxe de poursuite de la procédure.
- (3) L'instance qui est compétente pour statuer sur l'acte non accompli décide sur la requête.

Article 122
Restitutio in integrum

- (1) Le demandeur ou le titulaire d'un brevet européen qui, bien qu'ayant fait preuve de toute la vigilance nécessaire par les circonstances, n'a pas été en mesure d'observer un délai à l'égard de l'Office européen des brevets est, sur requête, rétabli dans ses droits si l'empêchement a pour conséquence directe, en vertu des dispositions de la présente convention, le rejet de la demande de brevet européen ou d'une requête, le fait que la demande de brevet européen est réputée retirée, la révocation du brevet européen, la perte de tout autre droit ou celle d'un moyen de recours.

(2) La requête doit être présentée par écrit dans un délai de deux mois à compter de la cessation de l'empêchement. L'acte non accompli doit l'être dans ce délai. La requête n'est recevable que dans un délai d'un an à compter de l'expiration du délai non observé. Dans le cas de non-paiement d'une taxe annuelle, le délai prévu à l'article 86, paragraphe 2, est déduit de la période d'une année.

(3) La requête doit être motivée et indiquer les faits et les justifications invoqués à son appui. Elle n'est réputée présentée qu'à la condition que la taxe de restitutio in integrum ait été acquittée.

(4) L'instance qui est compétente pour statuer sur l'acte non accompli décide sur la requête.

(5) Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux délais prévus au paragraphe 2 ainsi qu'aux articles 61, paragraphe 3, 76, paragraphe 3, 78, paragraphe 2, 79, paragraphe 2, 87, paragraphe 1 et 94, paragraphe 2.

(6) Quiconque, dans un Etat contractant a, de bonne foi, au cours de la période comprise entre la perte d'un droit visé au paragraphe 1 et la publication de la mention du rétablissement dudit droit, commencé à exploiter ou a fait des préparatifs effectifs et sérieux pour exploiter l'invention qui fait l'objet d'une demande de brevet européen publiée ou d'un brevet européen, peut, à titre gratuit, poursuivre cette exploitation dans son entreprise ou pour les besoins de son entreprise.

(7) Le présent article n'affecte pas le droit pour un Etat contractant d'accorder la restitutio in integrum quant aux délais prévus par la présente convention et qui doivent être observés vis-à-vis des autorités de cet Etat.

Article 123
Modifications

(1) Les conditions dans lesquelles une demande de brevet européen ou un brevet européen, au cours de la procédure devant l'Office européen des brevets, peut être modifié sont prévues par le règlement d'exécution. En tout état de cause, le demandeur peut, de sa propre initiative, modifier au moins une fois la description, les revendications et les dessins.

(2) Une demande de brevet européen ou un brevet européen ne peut être modifié de manière que son objet s'étende au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée.

(3) Au cours de la procédure d'opposition, les revendications du brevet européen ne peuvent être modifiées de façon à étendre la protection.

Article 124

Indications relatives aux demandes de brevet national

(1) La division d'examen ou la chambre de recours peut inviter le demandeur à indiquer dans un délai qu'elle lui impartit, les pays dans lesquels il a déposé des demandes de brevet national pour tout ou partie de l'invention, objet de la demande de brevet européen, ainsi que le numéro desdites demandes.

(2) Si, dans le délai qui lui a été impartit, le demandeur ne défère pas à cette invitation, la demande de brevet européen est réputée retirée.

Article 125

Référence aux principes généraux

En l'absence d'une disposition de procédure dans la présente convention, l'Office européen des brevets prend en considération les principes généralement admis en la matière dans les Etats contractants.

Article 126

Fin des obligations financières

(1) Le droit de l'Organisation d'exiger le paiement de taxes au profit de l'Office européen des brevets se prescrit par quatre ans à compter de la fin de l'année civile au cours de laquelle la taxe est devenue exigible.

(2) Les droits à l'encontre de l'Organisation en matière de remboursement de taxes ou de trop-perçu par l'Office européen des brevets lors du paiement de taxes se prescrivent par quatre ans à compter de la fin de l'année civile au cours de laquelle le droit a pris naissance.

(3) Le délai prévu aux paragraphes 1 et 2 est interrompu, dans le cas visé au paragraphe 1 par une invitation à acquitter la taxe, et dans le cas visé au paragraphe 2 par une requête écrite en vue de faire valoir le droit. Ce délai recommence à courir à compter de la date de son interruption; il expire au plus tard au terme d'une période de six ans calculée à compter de la fin de l'année civile au cours de laquelle il a commencé à courir initialement, à moins qu'une action en justice n'ait été engagée pour faire valoir le droit; en pareil cas, le délai expire au plus tôt au terme d'une période d'une année calculée à compter de la date à laquelle la décision est passée en force de chose jugée.

Chapitre II

Information du public et des instances officielles

Article 127

Registre européen des brevets

L'Office européen des brevets tient un registre, dénommé Registre européen des brevets, où sont portées les indications dont l'enregistrement est prévu par la présente convention. Aucune inscription n'est portée au registre avant que la demande européenne ait été publiée. Le registre est ouvert à l'inspection publique.

Article 128

Inspection publique

(1) Les dossiers relatifs à des demandes de brevet européen qui n'ont pas encore été publiées ne peuvent être ouverts à l'inspection publique qu'avec l'accord du demandeur.

(2) Quiconque prouve que le demandeur d'un brevet européen s'est prévalu de sa demande à son encontre peut consulter le dossier dès avant la publication de cette demande et sans l'accord du demandeur.

(3) Lorsqu'une demande divisionnaire ou une nouvelle demande de brevet européen déposée en vertu des dispositions de l'article 61, paragraphe 1, est publiée, toute personne peut consulter le dossier de la demande initiale avant la publication de cette demande et sans l'accord du demandeur.

(4) Après la publication de la demande de brevet européen, les dossiers d'une telle demande et du brevet auquel elle a donné lieu peuvent, sur requête, être ouverts à l'inspection publique, sous réserve des restrictions prévues par le règlement d'exécution.

(5) L'Office européen des brevets peut, avant même la publication de la demande de brevet européen, communiquer à des tiers et publier les indications suivantes:

- a) le numéro de la demande de brevet européen;
- b) la date du dépôt de la demande de brevet européen et, si la priorité d'une demande antérieure a été revendiquée, la date, l'Etat et le numéro de la demande antérieure;
- c) le nom du demandeur;
- d) le titre de l'invention;
- e) la mention des Etats contractants désignés.

Article 129

Publications périodiques

L'Office européen des brevets publie périodiquement:

- a) un Bulletin européen des brevets contenant les inscriptions portées au Registre européen des brevets, ainsi que toutes les autres indications dont la publication est prescrite par la présente convention;
- b) un Journal officiel de l'Office européen des brevets contenant les communications et les informations d'ordre général émanant du Président de l'Office européen des brevets ainsi que toutes autres informations relatives à la présente convention et à son application.

Article 130

Echange d'informations

(1) L'Office européen des brevets et, sous réserve de l'application des dispositions législatives ou réglementaires visées à l'article 75, paragraphe 2, les services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants se communiquent, sur requête, toutes informations utiles sur le dépôt de demandes de brevets européen et nationaux ainsi que sur le déroulement des procédures relatives aux dites demandes et aux brevets à la délivrance desquels elles ont donné lieu.

(2) Les dispositions du paragraphe 1 sont applicables à l'échange d'informations, en vertu d'accords de travail, entre l'Office européen des brevets, d'une part, et, d'autre part:

- a) les services centraux de la propriété industrielle d'Etats qui ne sont pas parties à la présente convention;
- b) toute organisation intergouvernementale chargée de la délivrance de brevets;
- c) toute autre organisation.

(3) Les communications d'informations faites conformément au paragraphe 1 et au paragraphe 2, lettres a) et b), ne sont pas soumises aux restrictions prévues à l'article 128. Le Conseil d'administration peut décider que les communications faites conformément au paragraphe 2, lettre c), ne sont pas soumises aux restrictions prévues à l'article 128, à condition que l'organisation intéressée s'engage à considérer les informations communiquées comme confidentielles jusqu'à la date de publication de la demande de brevet européen.

Article 131

Coopération administrative et judiciaire

(1) Sauf dispositions contraires de la présente convention ou des législations nationales, l'Office européen des brevets et les juridictions ou autres autorités compétentes des Etats contractants s'assistent mutuellement, sur demande, en se communiquant des informations et des dossiers. Lorsque l'Office européen des brevets communique les dossiers aux juridictions, aux ministères publics ou aux services centraux de la propriété industrielle, la communication n'est pas soumise aux restrictions prévues à l'article 128.

(2) Sur commissions rogatoires émanant de l'Office européen des brevets, les juridictions ou autres autorités compétentes des Etats contractants procèdent pour ledit Office et dans les limites de leur compétence, aux mesures d'instruction ou autres actes juridictionnels.

Article 132

Echange de publications

(1) L'Office européen des brevets et les services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants échangent sur requête, pour leurs propres besoins et gratuitement, un ou plusieurs exemplaires de leurs publications respectives.

(2) L'Office européen des brevets peut conclure des accords portant sur l'échange ou l'envoi de publications.

Chapitre III
Représentation

Article 133

**Principes généraux
relatifs à la représentation**

(1) Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, nul n'est tenu de se faire représenter par un mandataire agréé dans les procédures instituées par la présente convention.

(2) Les personnes physiques et morales qui n'ont ni domicile ni siège sur le territoire de l'un des Etats contractants doivent être représentées par un mandataire agréé, et agir par son entremise, dans toute procédure instituée par la présente convention, sauf pour le dépôt d'une demande de brevet européen; d'autres exceptions peuvent être prévues par le règlement d'exécution.

(3) Les personnes physiques et morales qui ont leur domicile ou leur siège sur le territoire de l'un des Etats contractants peuvent agir par l'entremise d'un employé dans toute procédure instituée par la présente convention; cet employé, qui doit disposer d'un pouvoir conformément aux dispositions du règlement d'exécution, n'est pas tenu d'être un mandataire agréé. Le règlement d'exécution peut prévoir si et dans quelles conditions l'employé d'une personne morale visée au présent paragraphe peut également agir pour d'autres personnes morales qui ont leur siège sur le territoire de l'un des Etats contractants et ont des liens économiques avec elle.

(4) Des dispositions particulières relatives à la représentation commune de parties agissant en commun peuvent être fixées par le règlement d'exécution.

Article 134

Mandataires agréés

(1) La représentation de personnes physiques ou morales dans les procédures instituées par la présente convention ne peut être assurée que par les mandataires agréés inscrits sur une liste tenue à cet effet par l'Office européen des brevets.

(2) Peut être inscrite sur la liste des mandataires agréés toute personne physique qui:

- a) possède la nationalité de l'un des Etats contractants;
- b) a son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un des Etats contractants;
- c) a satisfait aux épreuves de l'examen européen de qualification.

(3) L'inscription est faite sur requête accompagnée d'attestations indiquant que les conditions visées au paragraphe 2 sont remplies.

(4) Les personnes qui sont inscrites sur la liste des mandataires agréés sont habilitées à agir dans toute procédure instituée par la présente convention.

(5) Aux fins d'agir en qualité de mandataire agréé, toute personne inscrite sur la liste visée au paragraphe 1 est habilitée à avoir un domicile professionnel dans un Etat contractant dans lequel se déroulent les procédures instituées par la présente convention, compte tenu du protocole sur la centralisation annexé à la présente convention. Les autorités de cet Etat ne peuvent retirer cette habilitation que dans des cas particuliers et en vertu de la législation nationale relative à l'ordre public et à la sécurité publique. Le Président de l'Office européen des brevets doit être consulté avant qu'une telle mesure soit prise.

(6) Dans des cas tenant à une situation particulière, le Président de l'Office européen des brevets peut consentir une dérogation à la disposition du paragraphe 2, lettre a).

(7) La représentation au même titre qu'un mandataire agréé dans les procédures instituées par la présente convention peut être assurée par tout avocat habilité à exercer sur le territoire de l'un des Etats contractants et y possédant son domicile professionnel, dans la mesure où il peut agir dans ledit Etat en qualité de mandataire en matière de brevets d'invention. Les dispositions du paragraphe 5 sont applicables.

(8) Le Conseil d'administration peut prendre des dispositions relatives:

- a) à la qualification et à la formation exigées pour l'admission à l'examen européen de qualification et à l'organisation des épreuves de cet examen;
- b) à la création ou à l'agrément d'un institut constitué des personnes habilitées à agir en qualité de mandataires agréés soit après avoir satisfait à un examen européen de qualification, soit en application des dispositions de l'article 163, paragraphe 7, et
- c) au pouvoir disciplinaire de l'institut ou de l'Office européen des brevets sur ces personnes.

HUITIÈME PARTIE

INCIDENCES SUR LE DROIT NATIONAL

Chapitre I

Transformation en demande de brevet national

Article 135

Demande d'engagement de la procédure nationale

(1) Le service central de la propriété industrielle d'un Etat contractant désigné ne peut engager la procédure de délivrance d'un brevet national que sur requête du demandeur ou du titulaire d'un brevet européen et dans les cas suivants:

a) si la demande de brevet européen est réputée retirée en vertu de l'article 77, paragraphe 5 ou de l'article 162, paragraphe 4;

b) dans les autres cas prévus par la législation nationale où, en vertu de la présente convention, la demande de brevet européen est soit rejetée, soit retirée, soit réputée retirée ou le brevet européen révoqué.

(2) La requête doit être présentée dans un délai de trois mois à compter soit du retrait de la demande de brevet, soit de la signification selon laquelle la demande est réputée retirée ou de la signification de la décision de rejet de la demande ou de révocation du brevet européen. La disposition faisant l'objet de l'article 66 cesse de produire ses effets si la requête n'est pas présentée dans ce délai.

Article 136

Présentation et transmission de la requête

(1) La requête en transformation doit être présentée à l'Office européen des brevets; les Etats contractants dans lesquels le requérant entend que soit engagée la procédure de délivrance d'un brevet national sont mentionnés dans la requête. Cette requête n'est réputée présentée qu'après le paiement de la taxe de transformation. L'Office européen des brevets transmet la requête aux services centraux de la propriété industrielle des Etats qui y sont mentionnés et y joint une copie du dossier de la demande de brevet européen ou une copie du dossier du brevet européen.

(2) Toutefois, s'il a été signifié au demandeur que la demande de brevet européen est réputée retirée conformément à l'article 77, paragraphe 5, la requête doit être introduite auprès du service central national de la propriété industrielle auprès duquel ladite demande avait été déposée. Sous réserve des dispositions de la législation nationale relatives à la défense nationale, ce service transmet directement la requête à laquelle il joint une copie de la demande de brevet européen aux services centraux des Etats contractants mentionnés par le

requérant dans sa requête. La disposition faisant l'objet de l'article 66 cesse de produire ses effets si cette transmission n'est pas effectuée dans un délai de vingt mois à compter de la date du dépôt ou, si une priorité a été revendiquée, à compter de la date de priorité.

Article 137

Conditions de forme de la transformation

(1) Une demande de brevet européen transmise conformément aux dispositions de l'article 136 ne peut, quant à sa forme, être soumise par la loi nationale à des conditions différentes de celles qui sont prévues par la présente convention ou à des conditions supplémentaires.

(2) Le service central de la propriété industrielle auquel la demande est transmise peut exiger que, dans un délai qui ne peut être inférieur à deux mois, le demandeur:

a) acquitte la taxe nationale de dépôt;

b) produise, dans l'une des langues officielles de l'Etat en cause, une traduction du texte original de la demande de brevet européen, ainsi que, le cas échéant, une traduction du texte, modifié au cours de la procédure devant l'Office européen des brevets, sur la base duquel il désire que se déroule la procédure nationale.

Chapitre II

Nullité et droits antérieurs

Article 138

Causes de nullité

(1) Sous réserve des dispositions de l'article 139, le brevet européen ne peut être déclaré nul, en vertu de la législation d'un Etat contractant, avec effet sur le territoire de cet Etat, que:

a) si l'objet du brevet européen n'est pas brevetable aux termes des articles 52 à 57;

b) si le brevet européen n'expose pas l'invention de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter;

c) si l'objet du brevet européen s'étend au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée ou, lorsque le brevet a été délivré sur la base d'une demande divisionnaire ou d'une nouvelle demande déposée conformément aux dispositions de l'article 61, si l'objet du brevet s'étend au-delà du contenu de la demande initiale telle qu'elle a été déposée;

d) si la protection conférée par le brevet européen a été étendue;

e) si le titulaire du brevet européen n'avait pas le droit de l'obtenir aux termes de l'article 60, paragraphe 1.

(2) Si les motifs de nullité n'affectent le brevet européen qu'en partie, la nullité est prononcée sous la forme d'une limitation correspondante dudit brevet. Si la législation nationale l'admet, la limitation peut être effectuée sous la forme d'une modification des revendications, de la description ou des dessins.

Article 139

Droits antérieurs et droits
ayant pris naissance à la même date

(1) Dans tout Etat contractant désigné, une demande de brevet européen ou un brevet européen est traité du point de vue des droits antérieurs, par rapport à une demande de brevet national ou à un brevet national, de la même manière que s'il s'agissait d'une demande de brevet national ou d'un brevet national.

(2) Une demande de brevet national ou un brevet national d'un Etat contractant est traité du point de vue des droits antérieurs, par rapport à un brevet européen qui désigne cet Etat contractant, de la même manière que si ce brevet européen était un brevet national.

(3) Tout Etat contractant demeure libre de décider si et dans quelles conditions peuvent être cumulées les protections assurées à une invention exposée à la fois dans une demande de brevet ou un brevet européen et dans une demande de brevet ou un brevet national ayant la même date de dépôt ou si une priorité est revendiquée, la même date de priorité.

Chapitre III

Autres incidences sur le droit national

Article 140

Modèles d'utilité et certificats d'utilité nationaux

Les articles 66, 124, 135 à 137 et 139 sont applicables aux modèles d'utilité ou aux certificats d'utilité ainsi qu'aux demandes correspondantes, dans les Etats contractants dont la législation prévoit de tels titres de protection.

Article 141

Taxes annuelles pour le brevet européen

(1) Les taxes annuelles dues au titre du brevet européen ne peuvent être perçues que pour les années suivant celle qui est visée à l'article 86, paragraphe 4.

(2) Si des taxes annuelles dues au titre du brevet européen viennent à échéance dans les deux mois à compter de la date à laquelle la mention de la délivrance du brevet a été publiée, lesdites taxes annuelles sont réputées avoir été valablement acquittées sous réserve d'être payées dans le délai mentionné. Il n'est perçu aucune surtaxe prévue au titre d'une réglementation nationale.

NEUVIÈME PARTIE

ACCORDS PARTICULIERS

Article 142

Brevet unitaire

(1) Tout groupe d'Etats contractants qui, dans un accord particulier, a disposé que les brevets européens délivrés pour ces Etats auront un caractère unitaire sur l'ensemble de leurs territoires, peut prévoir que les brevets européens ne pourront être délivrés que conjointement pour tous ces Etats.

(2) Les dispositions de la présente partie sont applicables lorsqu'un groupe d'Etats contractants a fait usage de la faculté visée au paragraphe 1.

Article 143

Instances spéciales
de l'Office européen des brevets

(1) Le groupe d'Etats contractants peut confier des tâches supplémentaires à l'Office européen des brevets.

(2) Il peut, pour l'exécution de ces tâches supplémentaires, être créé à l'Office européen des brevets des instances spéciales communes aux Etats appartenant à ce groupe. Le Président de l'Office européen des brevets assure la direction de ces instances spéciales; les dispositions de l'article 10, paragraphes 2 et 3, sont applicables.

Article 144

Représentation devant les instances spéciales

Le groupe d'Etats contractants peut prévoir une réglementation spéciale pour la représentation des parties devant les instances visées à l'article 143, paragraphe 2.

Article 145

Comité restreint du Conseil d'administration

(1) Le groupe d'Etats contractants peut instituer un Comité restreint du Conseil d'administration afin de contrôler l'activité des instances spéciales créées en vertu de l'article 143, paragraphe 2; l'Office européen des brevets met à la disposition de ce Comité le personnel, les locaux et les moyens matériels nécessaires à l'accomplissement de sa mission. Le Président de l'Office européen des brevets est responsable des activités des instances spéciales devant le Comité restreint du Conseil d'administration.

(2) La composition, les compétences et les activités du Comité restreint sont déterminées par le groupe d'Etats contractants.

Article 146

Couverture des dépenses
pour les tâches spéciales

Pour autant qu'un groupe d'Etats contractants ait attribué des tâches supplémentaires à l'Office européen des brevets au sens de l'article 143, il prend à sa charge les frais qu'entraîne pour l'Organisation l'exécution de ces tâches. Si des instances spéciales ont été instituées au sein de l'Office européen des brevets pour l'exécution de ces tâches supplémentaires, le groupe d'Etats contractants prend à sa charge les dépenses de personnel, de locaux et de matériel imputables auxdites instances. Les articles 39, paragraphes 3 et 4, 41 et 47 sont applicables.

Article 147

Versements au titre des taxes de maintien en vigueur
du brevet unitaire

Si le groupe d'Etats contractants a établi un barème unique pour les taxes annuelles, le pourcentage visé à l'article 39, paragraphe 1, est calculé sur ce barème unique; le minimum visé à l'article 39, paragraphe 1, est également un minimum en ce qui concerne le brevet unitaire. L'article 39, paragraphes 3 et 4, est applicable.

Article 148

De la demande de brevet européen
comme objet de propriété

(1) L'article 74 est applicable lorsque le groupe d'Etats contractants n'a pas prévu d'autres dispositions.

(2) Le groupe d'Etats contractants peut prescrire que la demande de brevet européen, pour autant que ces Etats contractants sont désignés, ne peut être transférée, faire l'objet d'un nantissement ou d'une exécution forcée que pour tous ces Etats contractants et conformément aux dispositions de l'accord particulier.

Article 149

Désignation conjointe

(1) Le groupe d'Etats contractants peut prescrire que la désignation des Etats du groupe ne peut se faire que conjointement et que la désignation d'un ou de plusieurs Etats dudit groupe vaut désignation de l'ensemble de ceux-ci.

(2) Lorsque l'Office européen des brevets est l'Office désigné au sens de l'article 153, paragraphe 1, le paragraphe 1 du présent article est applicable si le demandeur fait connaître dans la demande internationale qu'il entend obtenir un brevet européen pour les Etats du groupe qu'il a désignés ou pour l'un d'entre eux seulement. La présente disposition est également applicable lorsque le demandeur a désigné dans la demande internationale un Etat contractant appartenant à ce groupe, si la législation de cet Etat prévoit qu'une désignation dudit Etat a les effets d'une demande de brevet européen.

DIXIÈME PARTIE
DEMANDE INTERNATIONALE
AU SENS DU TRAITÉ DE COOPÉRATION
EN MATIÈRE DE BREVETS

Article 150

Application du Traité de Coopération
en matière de brevets

(1) Le Traité de Coopération en matière de brevets du 19 juin 1970, ci-après dénommé Traité de Coopération, s'applique conformément aux dispositions de la présente partie.

(2) Des demandes internationales déposées conformément au Traité de Coopération peuvent faire l'objet de procédures devant l'Office européen des brevets. Dans ces procédures, les dispositions dudit Traité et, à titre complémentaire, les dispositions de la présente convention sont applicables. Les dispositions du Traité de Coopération prévalent en cas de divergence. En particulier, pour une demande internationale, le délai dans lequel la requête en examen doit être présentée en application de l'article 94, paragraphe 2, de la présente convention ne vient pas à expiration avant le délai prescrit, selon le cas, par l'article 22 ou par l'article 39 du Traité de Coopération.

(3) Lorsque l'Office européen des brevets agit en qualité d'Office désigné ou d'Office élu pour une demande internationale, cette demande est réputée être une demande de brevet européen.

(4) Dans la mesure où il est fait référence, dans la présente convention, au Traité de Coopération, cette référence s'étend également au règlement d'exécution de ce dernier.

Article 151

L'Office européen des brevets, Office récepteur

(1) L'Office européen des brevets peut être Office récepteur au sens de l'article 2(xv) du Traité de Coopération, lorsque le demandeur a la nationalité d'un Etat partie à la présente convention à l'égard duquel le Traité de Coopération est entré en vigueur; la présente disposition est également applicable lorsque le demandeur a son domicile ou son siège dans cet Etat.

(2) L'Office européen des brevets peut aussi être Office récepteur lorsque le demandeur a la nationalité d'un Etat qui, n'étant pas partie à la présente convention, est cependant partie au Traité de Coopération et a conclu avec l'Organisation un accord aux termes duquel, conformément aux dispositions dudit traité, l'Office européen des brevets agit en qualité d'Office récepteur aux lieu et place de l'office national; la présente disposition est également applicable lorsque le demandeur a son domicile ou son siège dans cet Etat.

(3) Sous réserve de l'accord préalable du Conseil d'administration, l'Office européen des brevets agit aussi pour tout autre demandeur en qualité d'Office récepteur conformément à un accord conclu entre l'Organisation et le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

Article 152

Dépôt et transmission de la demande internationale

(1) Si le demandeur choisit l'Office européen des brevets en qualité d'Office récepteur de sa demande internationale, il doit déposer cette dernière directement auprès de l'Office européen des brevets. Toutefois, les dispositions de l'article 75, paragraphe 2, sont applicables.

(2) Dans le cas où une demande internationale est déposée auprès de l'Office européen des brevets par l'intermédiaire du service central de la propriété industrielle compétent, les Etats contractants prennent toutes les mesures appropriées pour garantir que les demandes soient transmises à l'Office européen des brevets en temps utile afin que celui-ci puisse satisfaire, dans les délais prescrits, aux obligations qui lui incombent aux termes du Traité de Coopération pour la transmission des demandes internationales.

(3) Le dépôt de la demande internationale donne lieu au paiement de la taxe de transmission qui doit être versée au moment du dépôt.

Article 153

L'Office européen des brevets, Office désigné

(1) Au sens de l'article 2 (xiii) du Traité de Coopération, l'Office européen des brevets est Office désigné pour les Etats qui, parties à la présente convention et pour lesquels le Traité de Coopération est entré en vigueur, sont désignés dans la demande internationale, si le demandeur indique à l'Office récepteur, dans cette demande, qu'il entend obtenir pour ces Etats un brevet européen. La présente disposition est également applicable lorsque le demandeur a désigné, dans la demande internationale, un Etat contractant dont la législation prévoit qu'une désignation de cet Etat a les effets d'une demande de brevet européen.

(2) Lorsque l'Office européen des brevets agit en qualité d'Office désigné, les divisions d'examen sont compétentes pour prendre les décisions prévues à l'article 25, paragraphe 2, lettre a), du Traité de Coopération.

Article 154

L'Office européen des brevets, administration chargée de la recherche internationale

(1) L'Office européen des brevets agit en qualité d'administration chargée de la recherche internationale, au sens du Chapitre I du Traité de Coopération, pour les demandeurs ayant la nationalité d'un Etat contractant à

l'égard duquel le Traité de Coopération est entré en vigueur, sous réserve de la conclusion d'un accord entre l'Organisation et le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle; la présente disposition est applicable lorsque le demandeur a son domicile ou son siège dans cet Etat.

(2) Sous réserve de l'accord préalable du Conseil d'administration, l'Office européen des brevets agit aussi pour tout autre demandeur en qualité d'administration chargée de la recherche internationale, conformément à un accord conclu entre l'Organisation et le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

(3) Les chambres de recours sont compétentes pour statuer sur une réserve formulée par le déposant à l'encontre de la fixation d'une taxe additionnelle par l'Office européen des brevets, en vertu de l'article 17, paragraphe 3, lettre a) du Traité de Coopération.

Article 155

L'Office européen des brevets, administration chargée de l'examen préliminaire international

(1) L'Office européen des brevets agit en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international, au sens du chapitre II du Traité de Coopération, pour les demandeurs ressortissants d'un Etat contractant à l'égard duquel ce chapitre est entré en vigueur, sous réserve de la conclusion d'un accord entre l'Organisation et le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle; la présente disposition est également applicable lorsque le demandeur a son domicile ou son siège dans cet Etat.

(2) Sous réserve de l'accord préalable du Conseil d'administration, l'Office européen des brevets agit aussi pour tout autre demandeur en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international conformément à un accord conclu entre l'Organisation et le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

(3) Les chambres de recours sont compétentes pour statuer sur une réserve formulée par le déposant à l'encontre de la fixation d'une taxe additionnelle par l'Office européen des brevets, en vertu de l'article 34, paragraphe 3, lettre a), du Traité de Coopération.

Article 156

L'Office européen des brevets, Office élu

L'Office européen des brevets agit en qualité d'Office élu au sens de l'article 2 (xiv) du Traité de Coopération, si le demandeur a élu l'un des Etats désignés visés à l'article 153, paragraphe 1, ou à l'article 149, paragraphe 2, et à l'égard duquel le chapitre II dudit traité est entré en vigueur. Sous réserve de l'accord préalable du Conseil

d'administration, la présente disposition est applicable lorsque le demandeur a la nationalité d'un Etat non contractant ou à l'égard duquel le chapitre II n'est pas entré en vigueur ou lorsqu'il a son domicile ou son siège dans ledit Etat, dans la mesure où il fait partie des personnes auxquelles l'Assemblée de l'Union de coopération internationale en matière de brevets a permis, par une décision prise conformément à l'article 31, paragraphe 2, lettre b), dudit traité, de présenter une demande d'examen préliminaire international.

Article 157

Rapport de recherche internationale

(1) Sans préjudice des dispositions des paragraphes suivants, le rapport de recherche internationale prévu à l'article 18 du Traité de Coopération ou toute déclaration faite en vertu de l'article 17, paragraphe 2, lettre a), de ce traité et leur publication en vertu de l'article 21 du même traité remplacent le rapport de recherche européenne et la mention de sa publication au Bulletin européen des brevets.

(2) Sous réserve des décisions du Conseil d'administration visées au paragraphe 3:

- a) il est procédé à l'établissement d'un rapport complémentaire de recherche européenne relatif à toute demande internationale;
- b) le demandeur est tenu d'acquitter la taxe de recherche; ce paiement et celui de la taxe nationale prévue par l'article 22, paragraphe 1 ou par l'article 39, paragraphe 1, du Traité de Coopération doivent être effectués simultanément. Si la taxe de recherche n'est pas acquittée dans les délais, la demande est réputée retirée.

(3) Le Conseil d'administration peut décider des conditions dans lesquelles et de la mesure dans laquelle:

- a) il est renoncé au rapport complémentaire de recherche;
- b) le montant de la taxe de recherche est réduit.

(4) A tout moment, le Conseil d'administration peut rapporter les décisions prises en vertu du paragraphe 3.

Article 158

Publication de la demande internationale et communication à l'Office européen des brevets

(1) La publication, en vertu de l'article 21 du Traité de Coopération, d'une demande internationale pour laquelle l'Office européen est Office désigné remplace, sous réserve des dispositions du paragraphe 3, la publication de la demande de brevet européen et elle est mentionnée au Bulletin européen des brevets. Toutefois, le contenu de cette demande n'est pas considéré comme compris dans l'état de la technique au sens de l'article 54, paragraphe 3 si les conditions prévues au paragraphe 2 ne sont pas remplies.

(2) La demande internationale doit être remise à l'Office européen des brevets dans l'une de ses langues officielles. Le déposant doit payer à l'Office européen des brevets la taxe nationale prévue par l'article 22, paragraphe 1 ou par l'article 39, paragraphe 1 du Traité de Coopération.

(3) Si la demande internationale est publiée dans une langue autre que l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets, celui-ci publie la demande internationale remise dans les conditions prévues au paragraphe 2. Sous réserve des dispositions de l'article 67, paragraphe 3, la protection provisoire visée à l'article 67, paragraphes 1 et 2, n'est assurée qu'à partir de la date de cette publication.

ONZIÈME PARTIE

DISPOSITIONS TRANSITOIRES

Article 159

Conseil d'administration pendant une période transitoire

(1) Les Etats visés à l'article 169, paragraphe 1, notamment leurs représentants au Conseil d'administration; sur convocation du gouvernement de la République fédérale d'Allemagne, le Conseil siège au plus tard deux mois après l'entrée en vigueur de la présente convention, notamment à l'effet de nommer le Président de l'Office européen des brevets.

(2) La durée du mandat du premier Président du Conseil d'administration nommé après l'entrée en vigueur de la présente convention est de quatre ans.

(3) La durée du mandat de deux des membres élus du premier Bureau du Conseil d'administration institué après l'entrée en vigueur de la présente convention est de cinq et quatre ans respectivement.

Article 160

Nominations d'agents durant une période transitoire

(1) Jusqu'à l'adoption du statut des fonctionnaires et du régime applicable aux autres agents de l'Office européen des brevets, le Conseil d'administration et le Président de l'Office européen des brevets, chacun dans le cadre de sa compétence, recrutent le personnel nécessaire et concluent à cet effet des contrats de durée limitée. Le Conseil d'administration peut établir des principes généraux concernant le recrutement.

(2) Durant une période transitoire dont il fixe le terme, le Conseil d'administration peut, le Président de l'Office européen des brevets entendu, nommer en qualité de membres de la Grande Chambre de recours ou des chambres de recours, des techniciens ou des juristes, appartenant aux juridictions nationales ou aux services nationaux des Etats contractants, qui peuvent continuer à assumer leurs fonctions au sein de ces juridictions ou de ces services nationaux. Ils peuvent être nommés pour une période inférieure à cinq ans sans toutefois qu'elle soit inférieure à un an et être renouvelés dans leurs fonctions.

Article 161

Premier exercice budgétaire

(1) Le premier exercice budgétaire de l'Organisation s'étend de la date d'entrée en vigueur de la présente convention au 31 décembre suivant. Si cet exercice débute au cours du deuxième semestre, il s'étend jusqu'au 31 décembre de l'année suivante.

(2) Le budget du premier exercice est établi aussitôt que possible après l'entrée en vigueur de la présente convention. Dans l'attente du versement des contributions des Etats contractants, prévues à l'article 40 et afférentes au premier budget, ces Etats font, sur requête du Conseil d'administration et dans les limites du montant qu'il fixe, des avances qui viennent en déduction de leurs contributions au titre de ce budget. Le montant de ces avances est déterminé conformément à la clé de répartition visée à l'article 40. Les dispositions de l'article 39, paragraphes 3 et 4, s'appliquent aux avances.

Article 162

Extension progressive du champ d'activité de l'Office européen des brevets

(1) Les demandes de brevet européen peuvent être présentées à l'Office européen des brevets à compter de la date fixée par le Conseil d'administration sur proposition du Président de l'Office.

(2) Le Conseil d'administration peut, sur proposition du Président de l'Office européen des brevets, décider qu'à partir de la date visée au paragraphe 1, l'instruction des demandes de brevet européen pourra être limitée. Cette limitation peut n'affecter que certains secteurs de la technique. Toutefois, les demandes de brevet européen doivent, en tout état de cause, faire l'objet d'un examen afin de déterminer si une date de dépôt peut leur être accordée.

(3) Si une décision a été prise en vertu du paragraphe 2, le Conseil d'administration ne peut ultérieurement limiter davantage l'instruction des demandes de brevet européen.

(4) Si l'instruction d'une demande de brevet européen ne peut être poursuivie en raison des limitations apportées à la procédure en vertu du paragraphe 2, l'Office européen des brevets le notifie au demandeur et lui indique qu'il peut présenter une requête en transformation. Dès réception de cette notification, la demande de brevet européen est réputée retirée.

Article 163

Mandataires agréés pendant une période transitoire

(1) Durant une période transitoire, dont le terme est fixé par le Conseil d'administration, et par dérogation à l'article 134, paragraphe 2, peut être inscrite sur la liste des mandataires agréés, toute personne physique qui:

- a) possède la nationalité de l'un des Etats contractants;
- b) a son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un des Etats contractants;

c) est habilitée à représenter en matière de brevets d'invention des personnes physiques ou morales devant le service central de la propriété industrielle de l'Etat contractant sur le territoire duquel cette personne exerce ou est employée.

(2) L'inscription est faite sur requête accompagnée d'une attestation fournie par le service central de la propriété industrielle indiquant que les conditions visées au paragraphe 1 sont remplies.

(3) Lorsque, dans un Etat contractant, l'habilitation visée au paragraphe 1 lettre c) n'est pas subordonnée à l'exigence d'une qualification professionnelle spéciale, les personnes demandant leur inscription sur la liste qui agissent en matière de brevets d'invention devant le service central de la propriété industrielle dudit Etat, doivent avoir exercé à titre habituel pendant cinq ans au moins. Toutefois, sont dispensées de la condition d'exercice de la profession, les personnes dont la qualification professionnelle à assurer, en matière de brevets d'invention, la représentation des personnes physiques ou morales devant le service central de la propriété industrielle d'un des Etats contractants, est reconnue officiellement conformément à la réglementation établie par cet Etat. L'attestation fournie par le service central de la propriété industrielle doit indiquer que le requérant satisfait à l'une des conditions prévues au présent paragraphe.

(4) Le Président de l'Office européen des brevets peut accorder une dérogation:

- a) à l'exigence visée au paragraphe 3, première phrase, lorsque le requérant fournit la preuve qu'il a acquis la qualification requise d'une autre manière;
- b) dans des cas tenant à une situation particulière, à l'exigence visée au paragraphe 1, lettre a).

(5) Le Président de l'Office européen des brevets est tenu d'accorder une dérogation à l'exigence visée au paragraphe 1, lettre a), lorsque, à la date du 5 octobre 1973, le requérant remplissait les conditions visées au paragraphe 1, lettres b) et c).

(6) Les personnes qui ont leur domicile professionnel ou le lieu de leur emploi sur le territoire d'un Etat qui a adhéré à la présente convention moins d'un an avant la date d'expiration de la période transitoire prévue au paragraphe 1 ou postérieurement à cette date, peuvent, dans les conditions prévues aux paragraphes 1 à 5, durant une période d'un an à compter de la date d'effet de l'adhésion dudit Etat, être inscrites sur la liste des mandataires agréés.

(7) Après l'expiration de la période transitoire, et sans préjudice des mesures disciplinaires prises en application de l'article 134, paragraphe 8, lettre c), toute personne qui a été inscrite sur la liste des mandataires agréés pendant ladite période y demeure inscrite ou, sur requête, y est inscrite à nouveau, sous réserve de remplir la condition visée au paragraphe 1, lettre b).

DOUZIÈME PARTIE DISPOSITIONS FINALES

Article 164

Règlement d'exécution et protocoles

(1) Le règlement d'exécution, le protocole sur la reconnaissance, le protocole sur les privilèges et immunités, le protocole sur la centralisation et le protocole interprétatif de l'article 69 font partie intégrante de la présente convention.

(2) En cas de divergence entre le texte de la présente convention et le texte du règlement d'exécution, le premier de ces textes fait foi.

Article 165

Signature – Ratification

(1) La présente convention est ouverte jusqu'au 5 avril 1974 à la signature des Etats qui ont participé à la Conférence intergouvernementale pour l'institution d'un système européen de délivrance de brevets ou qui ont été informés de la tenue de cette conférence et auxquels la faculté d'y participer a été offerte.

(2) La présente convention est soumise à ratification; les instruments de ratification sont déposés auprès du gouvernement de la République fédérale d'Allemagne.

Article 166

Adhésion

(1) La présente convention est ouverte à l'adhésion:

- a) des Etats visés à l'article 165, paragraphe 1;
- b) de tout autre Etat européen sur invitation du Conseil d'administration.

(2) Tout Etat qui a été partie à la présente convention et qui a cessé de l'être en application de l'article 172, paragraphe 4, peut à nouveau devenir partie à la convention en y adhérant.

(3) Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du gouvernement de la République fédérale d'Allemagne.

Article 167

Réserves

(1) Tout Etat contractant ne peut, lors de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, faire que les seules réserves prévues au paragraphe 2.

(2) Tout Etat contractant peut se réserver la faculté de prévoir:

- a) que les brevets européens, dans la mesure où ils confèrent la protection à des produits chimiques, phar-

maceutiques ou alimentaires en tant que tels, sont sans effet ou peuvent être annulés conformément aux dispositions en vigueur pour les brevets nationaux; cette réserve n'affecte pas la protection conférée par le brevet dans la mesure où il concerne soit un procédé de fabrication ou d'utilisation d'un produit chimique, soit un procédé de fabrication d'un produit pharmaceutique ou alimentaire;

- b) que les brevets européens, dans la mesure où ils concernent les procédés agricoles ou horticoles autres que ceux auxquels s'applique l'article 53, lettre b), sont sans effet ou peuvent être annulés conformément aux dispositions en vigueur pour les brevets nationaux;

- c) que les brevets européens ont une durée inférieure à vingt ans, conformément aux dispositions en vigueur pour les brevets nationaux;

- d) qu'il n'est pas lié par le protocole sur la reconnaissance.

(3) Toute réserve faite par un Etat contractant produit ses effets pendant une période de dix ans au maximum à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention. Toutefois, lorsqu'un Etat contractant a fait des réserves visées au paragraphe 2, lettres a) et b), le Conseil d'administration peut, en ce qui concerne ledit Etat, étendre cette période de cinq ans au plus, pour tout ou partie des réserves faites, à condition que cet Etat présente, au plus tard un an avant l'expiration de la période de dix ans, une demande motivée permettant au Conseil d'administration de décider que cet Etat n'est pas en mesure de renoncer à ladite réserve à l'expiration de la période de dix ans.

(4) Tout Etat contractant qui a fait une réserve la retire aussitôt que les circonstances le permettent. Le retrait de la réserve est effectué par une notification adressée au gouvernement de la République fédérale d'Allemagne; ce retrait prend effet un mois après la date de la réception par ce gouvernement de ladite notification.

(5) Toute réserve faite en vertu du paragraphe 2, lettres a), b) ou c), s'étend aux brevets européens délivrés sur la base de demandes de brevet européen déposées pendant la période au cours de laquelle la réserve produit ses effets. Les effets de cette réserve subsistent pendant toute la durée de ces brevets.

(6) Sans préjudice des dispositions des paragraphes 4 et 5, toute réserve cesse de produire ses effets à l'expiration de la période visée au paragraphe 3, première phrase, ou, si cette période a été étendue, au terme de la période d'extension.

Article 168

Champ d'application territorial

(1) Tout Etat contractant peut déclarer, dans son instrument de ratification ou d'adhésion, ou à tout moment ultérieur, dans une notification adressée au gouvernement de la République fédérale d'Allemagne,

que la convention est applicable à un ou plusieurs territoires pour lesquels il assume la responsabilité des relations extérieures. Les brevets européens délivrés pour cet Etat ont également effet sur les territoires pour lesquels cette déclaration a pris effet.

(2) Si la déclaration visée au paragraphe 1 est incluse dans l'instrument de ratification ou d'adhésion, elle prend effet à la même date que la ratification ou l'adhésion; si la déclaration est faite dans une notification postérieure au dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, cette notification prend effet six mois après la date de sa réception par le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne.

(3) Tout Etat contractant peut à tout moment déclarer que la convention cesse d'être applicable à certains ou à l'ensemble des territoires pour lesquels il a fait une déclaration en vertu du paragraphe 1. Cette déclaration prend effet à l'expiration d'un délai d'une année à compter du jour où le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne en a reçu notification.

Article 169

Entrée en vigueur

(1) La présente convention entre en vigueur trois mois après le dépôt du dernier des instruments de ratification ou d'adhésion de six Etats sur le territoire desquels le nombre total de demandes de brevet déposées en 1970 s'est élevé à 180 000 au moins pour l'ensemble desdits Etats.

(2) Toute ratification ou adhésion postérieure à l'entrée en vigueur de la présente convention prend effet le premier jour du troisième mois suivant le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 170

Cotisation initiale

(1) Tout Etat qui ratifie la présente convention ou y adhère après son entrée en vigueur verse à l'Organisation une cotisation initiale qui ne sera pas remboursée.

(2) La cotisation initiale est égale à 5 % du montant qui résulte, pour un tel Etat, de l'application, au montant total des sommes dues par les autres Etats contractants au titre des exercices budgétaires antérieurs, de la clé de répartition des contributions financières exceptionnelles, prévue à l'article 40, paragraphes 3 et 4, telle qu'elle est en vigueur à la date à laquelle la ratification ou l'adhésion dudit Etat prend effet.

(3) Dans le cas où des contributions financières exceptionnelles n'ont pas été exigées pour l'exercice budgétaire qui précède celui où se situe la date visée au paragraphe 2, la clé de répartition à laquelle ledit paragraphe fait référence est celle qui aurait été applicable à l'Etat en cause pour le dernier exercice budgétaire au titre duquel des contributions financières exceptionnelles ont été appelées.

Article 171

Durée de la convention

La présente convention est conclue sans limitation de durée.

Article 172

Révision

(1) La présente convention peut être révisée par une conférence des Etats contractants.

(2) La conférence est préparée et convoquée par le Conseil d'administration. Elle ne délibère valablement que si les trois quarts au moins des Etats parties à la convention y sont représentés. Pour être adopté, le texte révisé de la convention doit être approuvé par les trois quarts des Etats parties représentés à la conférence et votants. L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

(3) Le texte révisé de la convention entre en vigueur après le dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion d'un nombre d'Etats déterminé par la conférence et à la date qu'elle a fixée.

(4) Les Etats qui, à la date d'entrée en vigueur de la convention révisée, ne l'ont pas ratifiée ou n'y ont pas adhéré, cessent d'être parties à la présente convention à compter de ladite date.

Article 173

Différends entre Etats contractants

(1) Tout différend entre Etats contractants, qui concerne l'interprétation ou l'application de la présente convention et n'a pas été réglé par voie de négociation, est, sur demande de l'un des Etats intéressés, soumis au Conseil d'administration qui s'emploie à provoquer un accord entre lesdits Etats.

(2) Si un tel accord n'est pas réalisé dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle le Conseil d'administration a été saisi du différend, l'un quelconque des Etats en cause peut porter le différend devant la Cour internationale de Justice en vue d'une décision liant les parties en cause.

Article 174

Dénonciation

Tout Etat contractant peut à tout moment dénoncer la présente convention. La dénonciation est notifiée au gouvernement de la République fédérale d'Allemagne. Elle prend effet à l'expiration du délai d'une année à compter de la date de réception de cette notification.

Article 175

Réserve des droits acquis

- (1) Lorsqu'un Etat cesse d'être partie à la convention en vertu de l'article 172, paragraphe 4, ou de l'article 174 il n'est pas porté atteinte aux droits acquis antérieurement en vertu de la présente convention.
- (2) Les demandes de brevet européen, en instance à la date à laquelle un Etat désigné cesse d'être partie à la convention, continuent à être instruites par l'Office européen des brevets, en ce qui concerne ledit Etat, comme si la convention, telle qu'elle est en vigueur après cette date, lui était applicable.
- (3) Les dispositions du paragraphe 2 sont applicables aux brevets européens à l'égard desquels, à la date mentionnée audit paragraphe, une opposition est en instance ou le délai d'opposition n'est pas expiré.
- (4) Le présent article ne porte pas atteinte au droit d'un Etat qui a cessé d'être partie à la présente convention d'appliquer aux brevets européens les dispositions du texte de la convention à laquelle il était partie.

Article 176

Droits et obligations en matière financière d'un Etat contractant ayant cessé d'être partie à la convention

- (1) Tout Etat qui a cessé d'être partie à la présente convention, en application de l'article 172, paragraphe 4 ou de l'article 174 n'est remboursé par l'Organisation des contributions financières exceptionnelles qu'il a versées au titre de l'article 40, paragraphe 2, qu'à la date et dans les conditions où l'Organisation rembourse les contributions financières exceptionnelles qui lui ont été versées par d'autres Etats au cours du même exercice budgétaire.
- (2) Les sommes dont le montant correspond au pourcentage des taxes perçues pour le maintien en vigueur des brevets européens dans l'Etat visé au paragraphe 1, telles qu'elles sont définies à l'article 39, sont dues par cet Etat, alors même qu'il a cessé d'être partie à la présente convention; le montant de ces sommes est celui qui devait être versé par l'Etat en cause à la date à laquelle il a cessé d'être partie à la présente convention.

Article 177

Langues de la convention

- (1) La présente convention est rédigée en un exemplaire en langues allemande, anglaise et française, qui est déposé aux archives du gouvernement de la République fédérale d'Allemagne, les trois textes faisant également foi.
- (2) Les textes de la présente convention, établis dans des langues officielles des Etats contractants autres que celles visées au paragraphe 1 et agréés par le Conseil d'administration, sont considérés comme textes officiels. En cas de contestation sur l'interprétation des divers textes, les textes visés au paragraphe 1 font foi.

Article 178

Transmissions et notifications

- (1) Le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne établit des copies certifiées conformes de la présente convention et les transmet aux gouvernements des Etats signataires ou adhérents.
- (2) Le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne notifie aux gouvernements des Etats visés au paragraphe 1:
- a) les signatures;
 - b) le dépôt de tout instrument de ratification ou d'adhésion;
 - c) toute réserve et tout retrait de réserve en application des dispositions de l'article 167;
 - d) toute déclaration ou notification reçue en application des dispositions de l'article 168;
 - e) la date d'entrée en vigueur de la présente convention;
 - f) toute dénonciation reçue en application des dispositions de l'article 174 et la date à laquelle la dénonciation prend effet.
- (3) Le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne fait enregistrer la présente convention auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires désignés à cette fin, après avoir présenté leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, ont signé la présente Convention.

FAIT à Munich, le cinq octobre mil neuf cent soixante-treize.

Cette Convention a été signée par les Etats suivants :

Allemagne (Rép. Féd.), Belgique (C. SCHUURMANS, Ambassadeur de Belgique à Bonn), Danemark, France, Grèce (1), Irlande, Italie, Liechtenstein, Luxembourg, Norvège, Pays-Bas, Royaume-Uni, Suède et Suisse.

- (1) Avec toutes les réserves prévues à l'article 167.

**RÈGLEMENT D'EXÉCUTION
DE LA CONVENTION
SUR LA DÉLIVRANCE DE BREVETS EUROPÉENS**

PREMIÈRE PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA PREMIÈRE PARTIE DE LA CONVENTION

Chapitre I

Langues de l'Office européen des brevets

Règle 1

Dérogations aux dispositions relatives à la langue de la procédure dans la procédure écrite

(1) Les personnes faisant opposition et les tiers intervenant dans une procédure d'opposition peuvent produire les documents dans l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets. Si la personne faisant opposition ou le tiers intervenant dans une procédure d'opposition est l'une des personnes visées à l'article 14, paragraphe 2, elle peut produire la traduction d'un document devant être présenté dans un délai déterminé dans l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets.

(2) Les documents utilisés comme moyens de preuve devant l'Office européen des brevets, notamment les publications, peuvent être produits en toute langue. Toutefois, l'Office européen des brevets peut exiger que, dans un délai qu'il impartit et qui ne doit pas être inférieur à un mois, une traduction soit produite dans l'une de ses langues officielles.

Règle 2

Dérogations aux dispositions relatives à l'utilisation de la langue de la procédure au cours de la procédure orale

(1) Toute partie à une procédure orale devant l'Office européen des brevets peut, au lieu et place de la langue de la procédure, utiliser l'une des autres langues officielles de cet Office, à condition soit d'en aviser ledit Office deux semaines au moins avant la date fixée pour l'audience, soit d'assurer l'interprétation dans la langue de la procédure. Toute partie peut également utiliser l'une des langues officielles de l'un des Etats contractants à condition d'assurer l'interprétation dans la langue de la procédure. L'Office européen des brevets peut autoriser des dérogations aux dispositions du présent paragraphe.

(2) Au cours de la procédure orale, les agents de l'Office européen des brevets peuvent utiliser l'une des autres langues officielles de cet Office au lieu et place de la langue de la procédure.

(3) Au cours de la procédure d'instruction, toute partie à l'audition de laquelle il doit être procédé, les témoins ou experts appelés à participer à la procédure, qui ne possèdent pas une maîtrise suffisante de l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets ou de l'un des Etats contractants, peuvent utiliser une autre langue. Si l'instruction est décidée sur requête d'une

partie à la procédure, les parties, témoins ou experts appelés à participer à cette instruction, qui s'expriment dans des langues autres que les langues officielles de l'Office européen des brevets, ne peuvent être entendus que si la partie ayant formulé la requête assure l'interprétation dans la langue de la procédure; l'Office européen des brevets peut toutefois autoriser l'interprétation dans l'une de ses autres langues officielles.

(4) Sous réserve de l'accord des parties et de l'Office européen des brevets, toute langue peut être utilisée dans la procédure orale.

(5) L'Office européen des brevets assure à ses frais, en tant que de besoin, l'interprétation dans la langue de la procédure, ou, le cas échéant, dans l'une de ses autres langues officielles, à moins que cette interprétation ne doive être assurée par l'une des parties à la procédure.

(6) Les interventions des agents de l'Office européen des brevets, des parties à la procédure, des témoins et experts, faites au cours d'une procédure orale dans l'une des langues officielles de cet Office, sont consignées au procès-verbal dans la langue utilisée. Les interventions faites dans une autre langue sont consignées dans la langue officielle dans laquelle elles sont traduites. Les modifications du texte de la description ou des revendications de la demande de brevet européen ou du brevet européen sont consignées au procès-verbal dans la langue de la procédure.

Règle 3

Changement de la langue de la procédure

(1) A la requête du demandeur ou du titulaire d'un brevet et après consultation des autres parties à la procédure, l'Office européen des brevets peut autoriser la substitution à la langue de la procédure de l'une de ses autres langues officielles en tant que nouvelle langue de la procédure.

(2) Les modifications de la demande de brevet européen ou du brevet européen doivent être déposées dans la langue initiale de la procédure.

Règle 4

Langue des demandes divisionnaires européennes

Toute demande divisionnaire européenne ou, dans le cas visé à l'article 14, paragraphe 2, sa traduction, doit être déposée dans la langue initiale de la procédure de la demande antérieure de brevet européen.

Règle 5

Certification de traductions

Si la traduction d'un document doit être produite, l'Office européen des brevets peut exiger, dans un délai qu'il impartit, la production d'une attestation, certifiant que la traduction est une traduction correcte du texte original. Si l'attestation n'est pas produite dans les délais, le document est réputé n'avoir pas été reçu, sauf dispositions contraires de la convention.

Règle 6

Délais et réduction des taxes

(1) La traduction visée à l'article 14, paragraphe 2, doit être produite dans un délai de trois mois à compter du dépôt de la demande de brevet européen, et, en tout état de cause, avant l'expiration d'un délai de treize mois à compter de la date de priorité. *

(2) La traduction visée à l'article 14, paragraphe 4, doit être produite dans un délai d'un mois à compter du dépôt de la pièce; si cette dernière est un acte d'opposition ou un recours, le délai est prorogé, s'il y a lieu, jusqu'au terme du délai d'opposition ou de recours.

(3) Une réduction du montant des taxes de dépôt, d'examen, d'opposition ou de recours est accordée, selon le cas, au demandeur, au titulaire ou à l'opposant qui use des facultés ouvertes par les dispositions de l'article 14, paragraphes 2 et 4. Cette réduction est fixée, à un pourcentage du montant desdites taxes, dans le règlement relatif aux taxes.

*Règle 7*Valeur juridique de la traduction
de la demande de brevet européen

Sauf preuve contraire, l'Office européen des brevets peut, pour déterminer si l'objet de la demande de brevet européen ou du brevet européen ne s'étend pas au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée, présumer que la traduction visée à l'article 14, paragraphe 2 est une traduction exacte du texte original de la demande.

Chapitre II

Organisation de l'Office européen des brevets

Règle 8

Classification des brevets

(1) L'Office européen des brevets utilise:

a) jusqu'à l'entrée en vigueur de l'Arrangement de Strasbourg du 24 mars 1971, concernant la classification internationale des brevets, la classification prévue à l'article premier de la Convention européenne du 19 décembre 1954 sur la classification internationale des brevets d'invention,

b) après l'entrée en vigueur dudit Arrangement, la classification prévue à l'article premier de celui-ci.

(2) La classification visée au paragraphe 1 est ci-après dénommée classification internationale.

*Règle 9*Répartition d'attributions
entre les instances du premier degré

(1) Le Président de l'Office européen des brevets fixe le nombre des divisions de la recherche, des divisions d'examen et des divisions d'opposition. Il répartit les attributions entre ces instances par référence à la classification internationale et décide, le cas échéant, du classement d'une demande de brevet européen ou d'un brevet européen selon cette classification.

(2) Outre les compétences qui leur sont dévolues par la convention, le Président de l'Office européen des brevets peut confier d'autres attributions à la section de dépôt, aux divisions de la recherche, aux divisions d'examen, aux divisions d'opposition et à la division juridique.

(3) Le Président de l'Office européen des brevets peut confier certaines tâches incombant normalement aux divisions d'examen ou aux divisions d'opposition et ne présentant aucune difficulté technique ou juridique particulière, à des agents qui ne sont pas des examinateurs qualifiés sur le plan technique ou juridique.

(4) Le Président de l'Office européen des brevets peut attribuer une compétence exclusive à l'un des greffes des divisions d'opposition pour la fixation du montant des frais de procédure prévue à l'article 104, paragraphe 2.

*Règle 10*Répartition d'attributions
entre les instances du deuxième degré et
désignation de leurs membres

(1) Avant le début de chaque année d'activité, il est procédé à la répartition des attributions entre les chambres de recours ainsi qu'à la désignation des membres titulaires et suppléants de chacune de ces

chambres et de la Grande Chambre de recours. Tout membre d'une chambre de recours peut être désigné pour plusieurs chambres de recours. Ces mesures peuvent être modifiées, en tant que de besoin, au cours de l'année d'activité considérée.

(2) Les mesures visées au paragraphe 1 sont prises par une instance composée du Président de l'Office européen des brevets, président, du Vice-Président chargé des instances de recours, des présidents des chambres de recours et de trois autres membres des chambres de recours élus par l'ensemble des membres de ces chambres pour l'année d'activité considérée. Cette instance ne peut valablement délibérer que si cinq au moins de ses membres sont présents, parmi lesquels doivent figurer le Président ou un Vice-Président de l'Office européen des brevets et deux présidents de chambres de recours. Les décisions sont prises à la majorité des voix; en cas de partage des voix, la voix du président est prépondérante.

(3) L'instance prévue au paragraphe 2 décide sur les conflits d'attribution entre plusieurs chambres de recours.

(4) Le Conseil d'administration peut confier aux chambres de recours des compétences en vertu de l'article 134, paragraphe 8, lettre c).

Règle 11

Règlement de procédure des instances du deuxième degré

L'instance prévue à la règle 10, paragraphe 2, arrête le règlement de procédure des chambres de recours. La Grande Chambre de recours arrête elle-même son règlement de procédure.

Règle 12

Structure administrative de l'Office européen des brevets

(1) Les divisions d'examen et les divisions d'opposition sont groupées sur le plan administratif en directions dont le nombre est fixé par le Président de l'Office européen des brevets.

(2) Les directions, la division juridique, les chambres de recours et la Grande Chambre de recours, ainsi que les services administratifs de l'Office européen des brevets, sont groupés sur le plan administratif en directions générales. La section de dépôt et les divisions de la recherche sont groupées sur le plan administratif en une direction générale.

(3) Chaque direction générale est dirigée par un Vice-Président. La nomination d'un Vice-Président à la tête d'une direction générale est décidée par le Conseil d'administration, le Président de l'Office européen des brevets entendu.

DEUXIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA SECONDE PARTIE DE LA CONVENTION

Chapitre I

Procédures prévues lorsque le demandeur ou le titulaire du brevet n'est pas une personne habilitée

Règle 13

Suspension de la procédure

(1) Si un tiers apporte à l'Office européen des brevets la preuve qu'il a introduit une procédure contre le demandeur à l'effet d'établir que le droit à l'obtention du brevet européen lui appartient, l'Office suspend la procédure de délivrance, à moins que ce tiers ne consente à la poursuite de cette procédure. Ce consentement doit être déclaré par écrit à l'Office européen des brevets; il est irrévocable. La suspension de la procédure ne peut toutefois intervenir avant la publication de la demande de brevet européen.

(2) Si la preuve est apportée à l'Office européen des brevets qu'une décision passée en force de chose jugée est intervenue dans la procédure en revendication du droit à l'obtention du brevet européen, l'Office européen des brevets notifie au demandeur ou, selon le cas, aux autres parties intéressées que la procédure de délivrance est reprise à compter de la date fixée par la notification, à moins que, conformément à l'article 61, paragraphe 1, lettre b), une nouvelle demande de brevet européen n'ait été déposée pour l'ensemble des Etats contractants désignés. Si la décision est prononcée en faveur du tiers, la procédure ne peut être reprise qu'après l'expiration d'un délai de trois mois après que la décision est passée en force de chose jugée, à moins que le tiers n'ait demandé la poursuite de la procédure de délivrance.

(3) L'Office européen des brevets peut, simultanément ou à une date ultérieure, prendre la décision de suspendre la procédure et fixer la date à laquelle il envisage de reprendre la procédure en instance devant lui, sans tenir compte de l'état de la procédure engagée contre le demandeur visée au paragraphe 1. Cette date doit être notifiée au tiers ainsi qu'au demandeur et, le cas échéant, aux autres parties intéressées. Si, avant cette date, la preuve n'est pas apportée qu'une décision passée en force de chose jugée est intervenue, l'Office européen des brevets peut reprendre la procédure.

(4) Si, lors d'une procédure d'opposition ou au cours du délai d'opposition, un tiers apporte à l'Office européen des brevets la preuve qu'il a introduit une procédure contre le titulaire du brevet européen à l'effet d'établir que le droit au brevet européen lui appartient, l'Office suspend la procédure d'opposition, à moins que ce tiers ne consente à la poursuite de la procédure. Ce consentement doit être déclaré par écrit à l'Office européen des brevets; il est irrévocable. Toutefois, la suspension ne doit être décidée que lorsque la division d'opposition considère l'opposition recevable. Les paragraphes 2 et 3 sont applicables.

(5) La suspension de la procédure entraîne celle des délais qui courent à l'exception de ceux qui s'appliquent au paiement des taxes annuelles. La partie du délai non encore expirée commence à courir à la date de la reprise de la procédure; toutefois, le délai restant à courir après la reprise de la procédure ne peut être inférieur à deux mois.

Règle 14

Limitation de la faculté de retirer la demande de brevet européen

A compter du jour où un tiers apporte la preuve à l'Office européen des brevets qu'il a introduit une procédure portant sur le droit à l'obtention du brevet, et jusqu'au jour où l'Office européen des brevets reprend la procédure de délivrance, ni la demande de brevet européen ni la désignation de tout Etat contractant ne peuvent être retirées.

Règle 15

Dépôt d'une nouvelle demande de brevet européen par la personne habilitée

(1) Si la personne à laquelle a été reconnu le droit à l'obtention du brevet européen en vertu d'une décision passée en force de chose jugée dépose une nouvelle demande de brevet européen, en application de l'article 61, paragraphe 1, lettre b), la demande de brevet européen initiale est réputée retirée à compter du dépôt de la nouvelle demande, en ce qui concerne les Etats contractants désignés pour lesquels la décision a été rendue ou reconnue.

(2) Les taxes de dépôt, de recherche et de désignation doivent être acquittées pour la nouvelle demande de brevet européen dans le délai d'un mois à compter de son dépôt. Le paiement des taxes de désignation peut toutefois être effectué jusqu'à l'expiration du délai prescrit à l'article 79, paragraphe 2, pour la demande de brevet européen initiale, si ce dernier délai expire après celui dont il est fait mention dans la première phrase du présent paragraphe.

(3) Les délais pour la transmission des demandes de brevet européen prescrits à l'article 77, paragraphes 3 et 5, sont de quatre mois à compter de la date de dépôt effective de la nouvelle demande.

Règle 16

Transfert partiel du droit au brevet européen en vertu d'un jugement

(1) Si une décision passée en force de chose jugée a reconnu le droit à l'obtention du brevet européen à un tiers pour une partie seulement de l'objet de la demande de brevet européen, l'article 61 ainsi que la règle 15 sont applicables en ce qui concerne la partie en cause.

(2) S'il y a lieu, la demande de brevet européen initiale comporte, pour les Etats contractants désignés dans lesquels le jugement a été rendu ou est reconnu, des revendications, une description et des dessins différents de ceux que la demande comporte pour d'autres Etats contractants désignés.

(3) Si un tiers a été substitué, en vertu de l'article 99, paragraphe 5 au titulaire précédent pour un ou plusieurs Etats contractants désignés, le brevet européen maintenu dans la procédure d'opposition peut contenir pour ces Etats contractants des revendications, une description et des dessins différents de ceux que le brevet comporte pour d'autres Etats contractants désignés.

Chapitre II

Mention de l'inventeur

Règle 17

Désignation de l'inventeur

(1) La désignation de l'inventeur doit être effectuée dans la requête en délivrance du brevet européen. Toutefois, si le demandeur n'est pas l'inventeur ou l'unique inventeur, cette désignation doit être effectuée dans un document produit séparément; elle doit comporter les nom, prénoms et adresse complète de l'inventeur, la déclaration mentionnée à l'article 81 et la signature du demandeur ou celle de son mandataire.

(2) L'Office européen des brevets ne contrôle pas l'exactitude de la désignation de l'inventeur.

(3) Si le demandeur n'est pas l'inventeur ou l'unique inventeur, l'Office européen des brevets adresse à l'inventeur une copie de la désignation de l'inventeur accompagnée des indications prévues à l'article 128, paragraphe 5.

(4) Le demandeur ou l'inventeur ne peuvent se prévaloir ni de l'omission de la notification visée au paragraphe 3 ni des erreurs dont elle pourrait être entachée.

Règle 18

Publication de la désignation de l'inventeur

(1) La personne désignée comme inventeur est mentionnée en cette qualité dans les publications de la demande de brevet européen et dans les fascicules du brevet européen. S'il ne peut être ainsi procédé, la personne désignée comme inventeur doit, si le demandeur ou le titulaire du brevet le requiert, être mentionnée en tant que telle dans les exemplaires des publications de la demande de brevet européen ou des fascicules du brevet européen non encore diffusés.

(2) Lorsqu'un tiers produit à l'Office européen des brevets une décision passée en force de chose jugée en vertu de laquelle le demandeur ou le titulaire du brevet est tenu de le désigner comme inventeur, les dispositions du paragraphe 1 sont applicables. Toutefois, dans le cas visé au paragraphe 1, deuxième phrase, le tiers peut également demander à être mentionné dans les exemplaires des publications de la demande de brevet européen ou des fascicules du brevet européen non encore diffusés.

(3) Les mesures prévues au paragraphe 1 ne sont pas applicables lorsque l'inventeur désigné par le demandeur ou le titulaire du brevet adresse à l'Office européen des brevets une renonciation écrite à sa désignation en cette qualité.

Règle 19

Rectification de la désignation de l'inventeur

(1) Une désignation erronée de l'inventeur ne peut être rectifiée que sur requête accompagnée du consentement de la personne désignée à tort, et, si la requête n'est pas présentée par le demandeur ou le titulaire du brevet européen, du consentement de l'un ou de l'autre. Les dispositions de la règle 17 sont applicables.

(2) Si une désignation erronée de l'inventeur a été inscrite au Registre européen des brevets ou publiée au Bulletin européen des brevets, cette inscription ou publication est rectifiée. La mention de la désignation erronée de l'inventeur est rectifiée dans les exemplaires des publications de la demande de brevet européen ou des fascicules du brevet européen non encore diffusés.

(3) Les dispositions du paragraphe 2 sont applicables à l'annulation d'une désignation erronée de l'inventeur.

Chapitre III

Inscription au Registre des transferts, licences et autres droits

Règle 20

Inscription des transferts

(1) Tout transfert de la demande de brevet européen est inscrit au Registre européen des brevets à la requête de toute partie intéressée sur présentation, soit de l'original ou d'une copie certifiée conforme de l'acte de transfert ou des documents officiels établissant le transfert, soit d'extraits de cet acte ou de ces documents, pour autant qu'ils permettent de constater le transfert. L'Office européen des brevets doit disposer d'un exemplaire de ces pièces.

(2) La requête n'est réputée présentée qu'après le paiement d'une taxe d'administration. Elle ne peut être rejetée que si les conditions prescrites au paragraphe 1 et, le cas échéant, à l'article 72 ne sont pas remplies.

(3) Un transfert n'a d'effet à l'égard de l'Office européen des brevets qu'après réception des pièces visées au paragraphe 1, et dans les limites qui résultent de celles-ci.

Règle 21

Inscription de licences et d'autres droits

(1) Les dispositions de la règle 20, paragraphes 1 et 2 sont applicables à l'inscription de la concession ou du transfert d'une licence ainsi qu'à l'inscription de la constitution ou du transfert d'un droit réel sur une demande de brevet européen et de l'exécution forcée sur une telle demande.

(2) Les inscriptions visées au paragraphe 1 sont radiées sur requête; elle n'est réputée déposée qu'après paiement d'une taxe d'administration. La requête doit être accompagnée, soit des documents établissant que le droit s'est éteint, soit d'une déclaration par laquelle le titulaire du droit consent à la radiation de l'inscription; elle ne peut être rejetée que si ces conditions ne sont pas remplies.

*Règle 22*Indications spéciales
pour l'inscription d'une licence

(1) Une licence d'une demande de brevet européen est inscrite au Registre européen des brevets en tant que licence exclusive si le demandeur et le licencié le requièrent.

(2) Une licence d'une demande de brevet européen est inscrite au Registre européen des brevets en tant que sous-licence, lorsqu'elle est concédée par le titulaire d'une licence inscrite audit registre.

Chapitre IV

Attestations d'exposition

Règle 23

Attestation d'exposition

Le demandeur doit, dans un délai de quatre mois à compter du dépôt de la demande de brevet européen, produire l'attestation visée à l'article 55, paragraphe 2, délivrée au cours de l'exposition par l'autorité chargée d'assurer la protection de la propriété industrielle dans cette exposition et constatant que l'invention y a été réellement exposée. Cette attestation doit, en outre, mentionner la date d'ouverture de l'exposition et, le cas échéant, celle de la première divulgation de l'invention si ces deux dates ne coïncident pas. L'attestation doit être accompagnée des pièces permettant d'identifier l'invention, revêtues d'une mention d'authenticité par l'autorité susvisée.

TROISIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION
DE LA TROISIÈME PARTIE
DE LA CONVENTION

Chapitre I

Dépôt de la demande de brevet européen •

Règle 24

Dispositions générales

(1) Le dépôt des demandes de brevet européen peut être effectué directement ou par la voie postale.

(2) L'administration auprès de laquelle la demande de brevet européen est déposée appose la date de leur réception sur les pièces de cette demande. Elle délivre sans délai au demandeur un récépissé indiquant au moins le numéro de la demande, la nature et le nombre des pièces ainsi que la date de leur réception.

(3) Si l'administration auprès de laquelle la demande de brevet européen est déposée est celle visée à l'article 75, paragraphe 1, lettre b), elle informe sans délai l'Office européen des brevets de la réception des pièces de la demande. Elle indique à l'Office européen des brevets la nature de ces pièces, le jour de leur réception, le numéro donné à la demande et, le cas échéant, la date de priorité.

(4) Lorsque l'Office européen des brevets a reçu une demande de brevet européen par l'intermédiaire du service central de la propriété industrielle d'un Etat contractant, il en informe le demandeur en lui indiquant la date à laquelle il a reçu la demande.

*Règle 25*Dépôt et conditions
de la demande divisionnaire européenne

(1) Une demande divisionnaire européenne peut être déposée:

a) à tout moment après la date de réception par l'Office européen des brevets de la demande initiale de brevet européen, sous réserve qu'après réception de la première notification de la division d'examen, la demande divisionnaire soit déposée dans le délai imparti dans la notification ou, après ce délai, que la division d'examen estime justifié le dépôt d'une demande divisionnaire;

b) dans les deux mois à compter de la limitation de la demande initiale de brevet européen effectuée à la requête de la division d'examen, lorsque cette demande ne satisfait pas aux exigences de l'article 82.

(2) La description et les dessins, soit de la demande initiale de brevet européen, soit de toute demande divisionnaire de brevet européen, ne doivent, en principe, se référer qu'aux éléments pour lesquels une protection est recherchée dans cette demande. Toutefois, s'il est nécessaire de décrire dans une demande les éléments pour lesquels une protection est recherchée dans une autre demande, référence doit être faite à cette autre demande.

(3) Les taxes de dépôt, de recherche et de désignation doivent être acquittées pour toute demande divisionnaire européenne dans le délai d'un mois à compter de son dépôt. Le paiement des taxes de désignation peut toutefois être effectué jusqu'à l'expiration du délai prescrit à l'article 79, paragraphe 2, pour la demande initiale de brevet européen, si ce dernier délai expire après celui dont il est fait mention dans la première phrase du présent paragraphe.

Chapitre II

Dispositions régissant les demandes

Règle 26

Requête en délivrance

(1) La requête en délivrance d'un brevet européen doit être présentée sur une formule établie par l'Office européen des brevets. Des formules imprimées sont mises gratuitement à la disposition des déposants par les administrations visées à l'article 75, paragraphe 1.

(2) La requête doit contenir:

a) une pétition en vue de la délivrance d'un brevet européen;

b) le titre de l'invention, qui doit faire apparaître de manière claire et concise la désignation technique de l'invention et ne comporter aucune dénomination de fantaisie. Si la demande de brevet européen comporte des revendications de différentes catégories (produit, procédé, dispositif ou utilisation), cela doit ressortir clairement du titre;

c) l'indication du nom, de l'adresse, de la nationalité, de l'Etat du domicile ou du siège du demandeur. Les personnes physiques doivent être désignées par leurs noms et prénoms, les noms précédant les prénoms. Les personnes morales et les sociétés assimilées aux personnes morales en vertu de la législation qui les régit doivent figurer sous leur désignation officielle. Les adresses doivent être indiquées selon les exigences usuelles en vue d'une distribution postale rapide à l'adresse indiquée. Elles doivent en tout état de cause comporter toutes les indications administratives pertinentes, y compris, le cas échéant, le numéro de la maison. L'adresse télégraphique et de télétype ainsi que le numéro de téléphone doivent être indiqués en principe, le cas échéant;

d) l'indication, dans les conditions prévues sous c), du nom et de l'adresse professionnelle du mandataire du demandeur, s'il en a été constitué un;

e) le cas échéant, l'indication que la demande constitue une demande divisionnaire européenne et le numéro de la demande initiale de brevet européen;

f) dans le cas prévu à l'article 61, paragraphe 1, lettre b), le numéro de la demande initiale de brevet européen;

g) si la priorité d'une demande antérieure est revendiquée, une déclaration à cet effet qui mentionne la date de cette demande et l'Etat dans lequel ou pour lequel elle a été déposée;

h) la désignation de l'Etat contractant ou des Etats contractants dans lesquels la protection de l'invention est demandée;

i) la signature du demandeur ou celle de son mandataire;

j) la liste des pièces jointes à la requête. Cette liste indique également le nombre des feuilles de la description, des revendications, des dessins et de l'abrégé qui doivent être joints à la requête;

k) la désignation de l'inventeur, si celui-ci est le demandeur.

(3) En cas de pluralité de demandeurs, la requête doit contenir la désignation d'un demandeur ou d'un mandataire comme représentant commun.

Règle 27

Contenu de la description

(1) La description doit:

a) indiquer en premier lieu le titre de l'invention tel qu'il figure dans la requête en délivrance du brevet européen;

b) préciser le domaine technique auquel se rapporte l'invention;

c) indiquer l'état de la technique antérieure qui, dans la mesure où le demandeur le connaît, peut être considéré comme utile pour l'intelligence de l'invention, pour l'établissement du rapport de recherche européenne et pour l'examen; les documents servant à refléter l'état de la technique antérieure doivent être cités de préférence;

d) exposer l'invention, telle qu'elle est caractérisée dans les revendications, en des termes permettant la compréhension du problème technique, même s'il n'est pas expressément désigné comme tel, et celle de la solution de ce problème; indiquer en outre, le cas échéant, les avantages apportés par l'invention par rapport à l'état de la technique antérieure;

e) décrire brièvement les figures des dessins s'il en existe;

f) indiquer en détail au moins un mode de réalisation de l'invention dont la protection est demandée, qui, en principe, doit comporter des exemples, s'il y a lieu, et des références aux dessins, s'il en existe;

g) expliciter, dans le cas où elle ne résulte pas à l'évidence de la description ou de la nature de l'invention, la manière dont celle-ci est susceptible d'application industrielle.

(2) La description doit être présentée de la manière et suivant l'ordre indiqués au paragraphe 1, à moins qu'en raison de la nature de l'invention une manière ou un ordre différent ne permette une meilleure intelligence et une présentation plus concise.

Règle 28

Prescriptions régissant les demandes de brevet européen concernant des micro-organismes

(1) Lorsqu'une invention concernant un procédé micro-biologique ou un produit obtenu par un tel procédé, comporte l'utilisation d'un micro-organisme auquel le public n'a pas accès, la demande de brevet européen et le brevet européen ne sont considérés comme exposant l'invention de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter que si:

a) une culture du micro-organisme a été déposée auprès d'un organisme détenant une collection de cultures, au plus tard à la date du dépôt de la demande;

b) la demande telle que déposée contient les informations pertinentes dont dispose le demandeur sur les caractéristiques du micro-organisme et

c) la demande comporte l'indication de l'organisme détenant la collection de cultures ainsi que la date et le numéro de dépôt de la culture.

(2) Les indications visées au paragraphe 1, lettre c), peuvent être communiquées dans un délai de deux mois à compter du dépôt de la demande de brevet européen. Du fait de la communication de ces indications, le demandeur est considéré comme s'engageant à consentir, sans réserve et de manière irrévocable, à mettre la culture déposée à la disposition du public, conformément aux dispositions de la présente règle.

(3) A compter du jour de la publication de la demande de brevet européen, la culture est accessible à toute personne qui en fait la requête. Cette requête est adressée à l'organisme qui détient la collection de cultures et n'est réputée formée que si elle contient:

a) le nom et l'adresse du requérant,

b) l'engagement du requérant à l'égard du demandeur ou du titulaire du brevet de ne pas communiquer la culture à des tiers et,

c) dans le cas où la requête est formulée avant la date de la mention de la délivrance du brevet, l'engagement à l'égard du demandeur de n'utiliser la culture qu'à des fins expérimentales.

(4) Une copie de la requête est communiquée au demandeur ou au titulaire du brevet.

(5) L'engagement visé au paragraphe 3, lettre b) cesse d'avoir effet si la demande de brevet européen est refusée, retirée ou réputée avoir été retirée ou, si le brevet a été délivré, à la date à laquelle il s'éteint en dernier lieu dans les Etats désignés.

(6) L'engagement visé au paragraphe 3, lettre c) cesse d'avoir effet si la demande de brevet européen est refusée, retirée ou est réputée avoir été retirée ou, si le brevet a été délivré, à la date de la mention de la délivrance du brevet.

(7) La disposition visée au paragraphe 3, lettre c) n'est pas applicable dans la mesure où le requérant utilise la culture pour une exploitation résultant d'une licence obligatoire. L'expression « licence obligatoire » est entendue comme couvrant les licences d'office et tout droit d'utilisation dans l'intérêt public d'une invention brevetée.

(8) Le Président de l'Office européen des brevets fait publier au Journal officiel de l'Office européen des brevets la liste des organismes détenant les collections de cultures qui sont habilités aux fins de la présente règle et conclut avec eux des accords, notamment en ce qui concerne le dépôt, la conservation des cultures et leur mise à la disposition du public.

Règle 29

Forme et contenu des revendications

(1) Les revendications doivent définir, en indiquant les caractéristiques techniques de l'invention, l'objet de la demande pour lequel la protection est recherchée. Si le cas d'espèce le justifie, les revendications doivent contenir:

a) un préambule mentionnant la désignation de l'objet de l'invention et les caractéristiques techniques qui sont nécessaires à la définition des éléments revendiqués mais qui, combinées entre elles, font partie de l'état de la technique;

b) une partie caractérisante précédée des expressions « caractérisé en » ou « caractérisé par » et exposant les caractéristiques techniques qui, en liaison avec les caractéristiques indiquées sous a), sont celles pour lesquelles la protection est recherchée.

(2) Sous réserve des dispositions de l'article 82, une demande de brevet européen peut contenir plusieurs revendications indépendantes de la même catégorie (produit, procédé, dispositif ou utilisation) si l'objet de la demande ne peut être couvert de façon appropriée par une seule revendication.

(3) Toute revendication énonçant les caractéristiques essentielles de l'invention peut être suivie d'une ou de plusieurs revendications concernant des modes particuliers de réalisation de cette invention.

(4) Toute revendication qui contient toutes les caractéristiques d'une autre revendication (revendication dépendante) doit comporter, si possible dans le préambule, une référence à cette autre revendication et préciser les caractéristiques additionnelles pour lesquelles la protection est recherchée. Une revendication dépendante est également autorisée lorsque la revendication à laquelle elle se réfère directement est elle-même une revendication dépendante. Toutes les revendications dépendantes qui se réfèrent à une revendication antérieure unique ou à plusieurs revendications antérieures doivent, dans toute la mesure du possible, être groupées de la façon la plus appropriée.

(5) Le nombre des revendications doit être raisonnable, compte tenu de la nature de l'invention dont la protection est recherchée. S'il existe plusieurs revendications, elles doivent être numérotées de façon continue en chiffres arabes.

(6) Les revendications ne doivent pas, sauf en cas d'absolue nécessité, se fonder, pour ce qui concerne les caractéristiques techniques de l'invention, sur des références à la description ou aux dessins; en particulier, elles ne doivent pas se fonder sur des références telles que: «... comme décrit dans la partie... de la description» ou «comme illustré dans la figure... des dessins».

(7) Si la demande de brevet européen contient des dessins, les caractéristiques techniques mentionnées dans les revendications doivent, en principe, si la compréhension de la revendication s'en trouve facilitée, être suivies de signes de référence à ces caractéristiques, mis entre parenthèses. Les signes de référence ne sauraient être interprétés comme une limitation de la revendication.

Règle 30

Revendications de catégories différentes

L'article 82 doit être entendu comme permettant notamment d'inclure dans une même demande de brevet européen:

- a) outre une revendication indépendante pour un produit, une revendication indépendante pour un procédé conçu spécialement pour la fabrication de ce produit, et une revendication indépendante pour une utilisation de ce produit, ou
- b) outre une revendication indépendante pour un produit, une revendication indépendante pour un dispositif ou moyen spécialement conçu pour la mise en œuvre de ce produit, ou
- c) outre une revendication indépendante pour un produit, une revendication indépendante pour un procédé conçu spécialement pour la fabrication de ce produit et une revendication indépendante pour un dispositif ou moyen spécialement conçu pour la mise en œuvre de ce procédé.

Règle 31

Revendications donnant lieu au paiement de taxes

(1) Si une demande de brevet européen comporte plus de dix revendications lorsqu'elle est déposée, une taxe de revendication doit être acquittée pour toute revendication en sus de la dixième. Les taxes de revendication doivent être acquittées au plus tard à l'expiration d'un délai d'un mois à compter du dépôt de la demande.

(2) Les dispositions du premier paragraphe sont applicables dans le cas où, à la date de la notification de la division d'examen prévue à la règle 51, paragraphe 4, la demande de brevet européen, soit comporte un nombre de revendications donnant lieu au paiement de taxes supérieur au nombre de revendications qu'elle comportait lors de son dépôt, soit comporte pour la première fois à ladite date un nombre de revendications excédant dix. Les taxes de revendication exigibles à la date de cette notification sont acquittées dans le délai prescrit par la disposition précitée.

(3) En cas de défaut de paiement dans les délais de la taxe de revendication afférente à une revendication, le demandeur est réputé avoir abandonné cette revendication. Toute taxe de revendication exigible et acquittée n'est pas remboursée.

Règle 32

Forme des dessins

(1) La surface utile des feuilles contenant les dessins ne doit pas excéder 26,2 cm x 17 cm. Il ne doit pas être laissé de cadre autour de la surface utile de ces feuilles ou autour de leur surface utilisée. Les marges minimales sont les suivantes:

marge du haut:	2,5 cm
marge de gauche:	2,5 cm
marge de droite:	1,5 cm
marge du bas:	1 cm

(2) Les dessins sont exécutés comme suit:

- a) Les dessins doivent être exécutés en lignes et traits durables, noirs ou bleus, suffisamment denses et foncés, uniformément épais et bien délimités, sans couleurs ni lavis.
- b) Les coupes sont indiquées par des hachures qui ne doivent pas nuire à une lecture facile des signes de référence et des lignes directrices.
- c) L'échelle des dessins et la clarté de leur exécution graphique doivent être telles qu'une reproduction photographique effectuée avec réduction linéaire aux deux tiers permette d'en distinguer sans peine tous les détails. Si, par exception, l'échelle figure sur un dessin, elle doit être représentée graphiquement.
- d) Tous les chiffres, lettres et signes de référence figurant dans les dessins doivent être simples et clairs. L'utilisation de parenthèses, cercles ou guillemets, en combinaison avec des chiffres et des lettres, n'est pas autorisée.

e) Toutes les lignes des dessins doivent en principe être tracées à l'aide d'instruments de dessin technique.

f) Les éléments d'une même figure doivent être en proportion les uns des autres à moins qu'une différence de proportion ne soit indispensable pour la clarté de la figure.

g) La hauteur des chiffres et lettres ne doit pas être inférieure à 0,32 cm. L'alphabet latin et, si telle est la pratique usuelle, l'alphabet grec, doivent être utilisés lorsque des lettres figurent sur les dessins.

h) Une même feuille de dessin peut contenir plusieurs figures. Lorsque des figures dessinées sur plusieurs feuilles sont destinées à constituer une figure d'ensemble, elles doivent être présentées de sorte que la figure d'ensemble puisse être composée sans que soit cachée aucune partie des figures qui se trouvent sur les différentes feuilles. Les différentes figures doivent être disposées, de préférence verticalement, sur une ou plusieurs feuilles, chacune étant clairement séparée des autres mais sans place perdue; elles doivent être numérotées consécutivement en chiffres arabes, indépendamment de la numérotation des feuilles.

i) Des signes de référence ne peuvent être utilisés pour les dessins que s'ils figurent dans la description et dans les revendications et vice-versa. Les signes de référence des mêmes éléments doivent être identiques dans toute la demande.

j) Les dessins ne doivent pas contenir de texte, à l'exception de courtes indications indispensables telles que «eau», «vapeur», «ouvert», «fermé», «coupe suivant AB» et, dans le cas de schémas de circuits électriques, de diagrammes d'installation schématiques et de diagrammes schématisant les étapes d'un processus, à l'exception de mots clés indispensables à leur intelligence. Ces mots doivent être placés de manière telle que leur traduction éventuelle puisse leur être substituée sans que soit cachée aucune ligne des dessins.

(3) Les schémas d'étapes de processus et les diagrammes sont considérés comme des dessins.

Règle 33

Forme et contenu de l'abrégé

(1) L'abrégé doit mentionner le titre de l'invention.

(2) L'abrégé doit comprendre un résumé concis de ce qui est exposé dans la description, les revendications et les dessins; le résumé doit indiquer le domaine technique auquel appartient l'invention et doit être rédigé de manière à permettre une claire compréhension du problème technique, de l'essence de la solution de ce problème par le moyen de l'invention et de l'usage principal ou des usages principaux de l'invention. L'abrégé comporte, le cas échéant, la formule chimique qui, parmi celles qui figurent dans la demande de brevet, caractérise le mieux l'invention. Il ne doit pas contenir de déclarations relatives aux mérites ou à la valeur allégués de l'invention ou à ses applications supputées.

(3) L'abrégé ne peut, de préférence, comporter plus de cent cinquante mots.

(4) Si la demande de brevet européen comporte des dessins, le demandeur doit indiquer la figure du dessin ou, exceptionnellement, les figures des dessins qu'il propose de faire publier avec l'abrégé. L'Office européen des brevets peut décider de publier une autre figure ou plusieurs autres figures s'il estime qu'elle caractérise ou qu'elles caractérisent mieux l'invention. Chacune des caractéristiques principales mentionnées dans l'abrégé et illustrées par le dessin doit être suivie d'un signe de référence entre parenthèses.

(5) L'abrégé doit être rédigé de façon à constituer un instrument efficace de sélection dans le domaine technique en cause, notamment en permettant d'apprécier s'il y a lieu de consulter la demande de brevet elle-même.

Règle 34

Éléments prohibés

(1) La demande de brevet européen ne doit pas contenir:

a) des éléments ou dessins contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs;

b) des déclarations dénigrantes concernant des produits ou procédés de tiers ou le mérite ou la validité de demandes de brevet ou de brevets de tiers. De simples comparaisons avec l'état de la technique ne sont pas considérées comme dénigrantes en elles-mêmes;

c) des éléments manifestement étrangers au sujet ou superflus.

(2) Lorsqu'une demande de brevet européen contient des éléments et dessins visés au paragraphe 1, lettre a), l'Office européen des brevets les omet lors de la publication en indiquant la place et le nombre des mots et des dessins omis.

(3) Lorsqu'une demande de brevet européen contient des déclarations visées au paragraphe 1, lettre b), l'Office européen des brevets peut les omettre lors de la publication de la demande. Dans ce cas, il indique la place et le nombre des mots omis, et fournit, sur demande, une copie des passages ayant fait l'objet de l'omission.

Règle 35

Dispositions générales relatives à la présentation de pièces de la demande

(1) Les traductions visées à l'article 14, paragraphe 2, sont considérées comme des pièces de la demande.

(2) Les pièces de la demande de brevet européen doivent être produites en trois exemplaires. Cette disposition n'est pas applicable à la requête en délivrance du brevet européen ni aux pièces déposées conformément à l'article 14, paragraphe 2, première phrase.

(3) Les pièces de la demande de brevet européen doivent être présentées de manière à permettre leur reproduction directe par le moyen de la photographie, de procédés électriques, de l'offset et du microfilm en un nombre illimité d'exemplaires. Les feuilles ne doivent pas être déchirées, froissées ou pliées. Un seul côté des feuilles doit être utilisé.

(4) Les pièces de la demande de brevet européen doivent être remises sur papier souple, fort, blanc, lisse, mat et durable, de format A 4 (29,7 cm x 21 cm). Sous réserve de la règle 32, paragraphe 2, lettre h), chaque feuille doit être utilisée de façon à ce que les petits côtés se trouvent en haut et en bas (sens vertical).

(5) Le début de chaque pièce de la demande de brevet européen (requête, description, revendications, dessins, abrégé) doit figurer sur une nouvelle feuille. Toutes les feuilles doivent être réunies de façon à pouvoir être facilement feuilletées et aisément séparées et réunies à nouveau.

(6) Sous réserve de la règle 32, paragraphe 1, les marges minimales doivent être les suivantes:

marge du haut de la première feuille à l'exception de celle de la requête:	8 cm
marge du haut des autres feuilles:	2 cm
marge de gauche:	2,5 cm
marge de droite:	2 cm
marge du bas:	2 cm

Le maximum recommandé des marges citées ci-dessus est le suivant:

marge du haut de la première feuille à l'exception de la feuille de la requête:	9 cm
marge du haut des autres feuilles:	4 cm
marge de gauche:	4 cm
marge de droite:	3 cm
marge du bas:	3 cm

(7) Les marges des feuilles doivent être totalement vierges lors du dépôt de la demande de brevet européen.

(8) Toutes les feuilles de la demande de brevet européen doivent être numérotées consécutivement en chiffres arabes. Les numéros des feuilles doivent être inscrits en haut des feuilles au milieu, mais non dans la marge du haut.

(9) Les lignes de chaque feuille de la description et des revendications doivent en principe être numérotées de cinq en cinq, les numéros étant portés sur le côté gauche, à droite de la marge.

(10) La requête en délivrance du brevet européen, la description, les revendications et l'abrégé doivent être dactylographiés ou imprimés. Seuls les symboles et caractères graphiques, les formules chimiques ou mathématiques peuvent être manuscrits ou dessinés, en cas de nécessité. Pour les textes dactylographiés, l'interligne doit être de 1 1/2. Tous les textes doivent être écrits en caractères dont les majuscules ont au moins 0,21 cm de haut, dans une couleur noire et indélébile.

(11) La requête en délivrance du brevet européen, la description, les revendications et l'abrégé ne doivent pas comporter de dessins. La description, les revendications et l'abrégé peuvent comporter des formules chimiques ou mathématiques. La description et l'abrégé peuvent comporter des tableaux. Les revendications ne peuvent comporter des tableaux que si l'objet desdites revendications en fait apparaître l'intérêt.

(12) Les unités de poids et de mesure doivent être exprimées selon le système métrique; si un autre système est utilisé, elles doivent être exprimées également selon le système métrique. Les températures doivent être exprimées en degrés centigrades; si un autre système est utilisé, elles doivent être exprimées également en degrés centigrades. Les densités sont exprimées en unités métriques. Doivent être utilisées, pour les autres indications physiques, les unités de la pratique internationale, pour les formules mathématiques, les symboles généralement en usage et pour les formules chimiques, les symboles, poids atomiques et formules moléculaires généralement en usage. En règle générale, seuls les termes, signes et symboles techniques généralement acceptés dans le domaine considéré doivent être utilisés.

(13) La terminologie et les signes de la demande de brevet européen doivent être uniformes.

(14) Aucune feuille ne doit être gommée plus qu'il n'est raisonnable ni comporter de corrections, de surcharges ni d'interlinéations. Des dérogations à cette règle peuvent être autorisées si l'authenticité du contenu n'est pas en cause et si elles ne nuisent pas aux conditions nécessaires à une bonne reproduction.

Règle 36

Documents produits ultérieurement

(1) Les dispositions des règles 27, 29 et 32 à 35 s'appliquent aux documents remplaçant des pièces de la demande de brevet européen.

(2) Tous documents autres que ceux visés au paragraphe 1, doivent, en principe, être dactylographiés ou imprimés. Une marge d'environ 2,5 cm doit être réservée sur le côté gauche de la feuille.

(3) A l'exclusion des pièces annexes, les documents postérieurs au dépôt de la demande de brevet européen doivent être signés. Si un document n'est pas signé, l'Office européen des brevets invite l'intéressé, dans un délai qu'il lui impartit, à remédier à cette irrégularité. Si le document est signé dans les délais, il garde le bénéfice de sa date. Dans le cas contraire, le document est réputé n'avoir pas été reçu.

(4) Les documents qui doivent être communiqués à d'autres personnes, ou qui concernent plusieurs demandes de brevet européen ou plusieurs brevets européens, doivent être produits en un nombre suffisant d'exemplaires. Les exemplaires manquants sont établis aux frais de l'intéressé, si celui-ci ne se conforme pas à cette obligation malgré l'injonction de l'Office européen des brevets.

(5) Les documents postérieurs au dépôt de la demande de brevet européen peuvent, par dérogation aux dispositions des paragraphes 2 à 4, être adressés par télégramme ou télex. Toutefois, un document reproduisant le contenu du télégramme ou du télex et répondant aux prescriptions du présent règlement doit être produit dans un délai de deux semaines à compter de la réception dudit télégramme ou télex. Si ce document n'est pas produit dans les délais, le télégramme ou le télex est réputé non reçu.

Chapitre III Taxes annuelles

Règle 37

Paiement des taxes annuelles

(1) Le paiement pour une demande de brevet européen des taxes annuelles au titre de l'année à venir vient à échéance le dernier jour du mois de la date anniversaire du dépôt de la demande de brevet européen. La taxe annuelle ne peut être valablement acquittée plus d'une année avant son échéance. La taxe annuelle est payée au taux en vigueur au jour de l'échéance.

(2) Lorsque, s'agissant d'une taxe annuelle qui vient à échéance dans un délai de trois mois après l'entrée en vigueur d'une décision de relèvement des taxes, le montant exigible avant ce relèvement a été payé à l'échéance, la taxe annuelle est réputée avoir été valablement acquittée, sous réserve que la différence soit payée dans un délai de six mois à compter de l'échéance. Il n'est perçu aucune surtaxe.

(3) La taxe annuelle qui serait exigible en vertu des articles 86, paragraphe 1, et 76, paragraphe 2, pour une demande divisionnaire de brevet européen, doit être acquittée dans les quatre mois du dépôt de cette demande. Le paragraphe 2 et l'article 86, paragraphes 2 et 3, sont applicables.

(4) La taxe annuelle pour une nouvelle demande de brevet européen déposée en application de l'article 61, paragraphe 1, lettre b), n'est pas exigible au titre de l'année au cours de laquelle cette demande a été déposée et de toute année antérieure.

Chapitre IV

Priorité

Règle 38

Déclaration de priorité et documents de priorité

(1) La déclaration de priorité visée à l'article 88, paragraphe 1 indique la date du dépôt antérieur, l'Etat dans lequel ou pour lequel celui-ci a été effectué et le numéro de ce dépôt.

(2) La date et l'Etat du dépôt antérieur doivent être indiqués lors du dépôt de la demande de brevet européen; le numéro de dépôt doit être indiqué avant l'expiration du seizième mois suivant la date de priorité.

(3) La copie de la demande antérieure requise lorsqu'une priorité est revendiquée est produite avant l'expiration du seizième mois suivant la date de priorité. La copie doit être certifiée conforme par l'administration qui a reçu la demande antérieure et doit être accompagnée d'une attestation de cette administration indiquant la date de dépôt de la demande antérieure.

(4) Si une traduction de la demande antérieure dans l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets est requise, cette traduction doit être produite dans un délai de vingt mois à compter de la date de priorité.

(5) Les indications contenues dans la déclaration de priorité sont mentionnées dans la demande de brevet européen publiée et sont portées sur le fascicule du brevet européen.

QUATRIÈME PARTIE
DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA
QUATRIÈME PARTIE DE LA CONVENTION

Chapitre I

Examen par la section de dépôt

Règle 39

Notifications faisant suite à l'examen lors du dépôt

Si la demande de brevet européen ne satisfait pas aux exigences de l'article 80, la section de dépôt notifie au demandeur les irrégularités constatées et l'informe que s'il n'y remédie pas dans un délai d'un mois, la demande ne sera pas traitée en tant que demande de brevet européen. Si le demandeur remédie dans le délai aux irrégularités constatées, la section de dépôt lui notifie la date de dépôt.

Règle 40

Examen de certaines conditions de forme

Les conditions de forme auxquelles doit satisfaire toute demande de brevet européen, en vertu de l'article 91, paragraphe 1, lettre b), sont celles prévues à la règle 32, paragraphes 1 et 2, à la règle 35, paragraphes 2 à 11 et 14, et à la règle 36, paragraphes 2 et 4.

Règle 41

Correction d'irrégularités dans les
pièces de la demande

(1) Si l'examen prévu à l'article 91, paragraphe 1, lettres a) à d) et g) fait apparaître des irrégularités dans la demande de brevet européen, la section de dépôt le signale au demandeur et l'invite à remédier à ces irrégularités dans le délai qu'elle lui impartit. La description, les revendications et les dessins ne peuvent être modifiés que dans la mesure nécessaire pour remédier aux irrégularités constatées et conformément aux observations de la section de dépôt.

(2) Les dispositions du paragraphe 1 ne sont pas applicables si le demandeur qui revendique la priorité a omis d'indiquer lors du dépôt de la demande de brevet européen la date ou le pays du premier dépôt.

(3) Les dispositions du paragraphe 1 ne sont pas davantage applicables si l'examen fait apparaître que la date du premier dépôt indiquée lors du dépôt de la demande de brevet européen est antérieure de plus d'un an à la date de dépôt de la demande de brevet européen. Dans un tel cas, la section de dépôt signale au demandeur qu'il n'existe pas de droit de priorité à moins que, dans un délai d'un mois il n'indique une date rectifiée qui se situe au cours de l'année précédant la date de dépôt de la demande de brevet européen.

Règle 42

Designation ultérieure de l'inventeur

(1) S'il résulte de l'examen prescrit à l'article 91, paragraphe 1, lettre f) que la désignation de l'inventeur n'a pas été effectuée conformément à la règle 17, la section de dépôt notifie au demandeur que s'il n'a pas été remédié à cette irrégularité dans les délais prévus à l'article 91, paragraphe 5, la demande de brevet européen est réputée retirée.

(2) Dans le cas d'une demande divisionnaire européenne ou dans celui d'une nouvelle demande de brevet européen au sens de l'article 61, paragraphe 1, lettre b), le délai pendant lequel l'inventeur peut encore être désigné ne peut en aucun cas être inférieur à deux mois à compter de la notification visée au paragraphe 1, qui doit mentionner la date d'expiration de ce délai.

Règle 43

Dessins omis ou déposés tardivement

(1) S'il résulte de l'examen prescrit à l'article 91, paragraphe 1, lettre g), que les dessins ont été déposés postérieurement à la date de dépôt de la demande de brevet européen, la section de dépôt notifie au demandeur que les dessins et les références aux dessins figurant dans la demande de brevet européen sont réputés supprimés à moins que le demandeur ne présente, dans un délai d'un mois, une requête aux fins d'obtenir une demande dont la date sera la date à laquelle les dessins ont été déposés.

(2) S'il résulte de l'examen que les dessins n'ont pas été déposés, la section de dépôt invite le demandeur à les déposer dans un délai d'un mois et l'informe que la date de la demande sera celle à laquelle les dessins auront été déposés ou que, si les dessins ne sont pas déposés dans le délai, les références aux dessins figurant dans la demande seront réputées supprimées.

(3) Toute nouvelle date de dépôt de la demande est notifiée au demandeur.

Chapitre II Rapport de recherche européenne

Règle 44

Contenu du rapport de recherche européenne

- (1) Le rapport de recherche européenne cite les documents dont dispose l'Office européen des brevets à la date d'établissement du rapport, qui peuvent être pris en considération pour apprécier la nouveauté de l'invention, objet de la demande de brevet européen, et l'activité inventive.
- (2) Chaque citation est faite en relation avec les revendications qu'elle concerne. Si nécessaire, les parties pertinentes du document cité sont identifiées (par exemple en indiquant la page, la colonne et les lignes ou les figures).
- (3) Le rapport de recherche européenne doit distinguer entre les documents cités qui ont été publiés avant la date de priorité, entre la date de priorité et la date de dépôt et à la date de dépôt et postérieurement.
- (4) Tout document se référant à une divulgation orale, à un usage ou à toute autre divulgation ayant eu lieu antérieurement à la date de dépôt de la demande de brevet européen, est cité dans le rapport de recherche européenne en précisant la date de publication du document, si elle existe, et celle de la divulgation non écrite.
- (5) Le rapport de recherche européenne est rédigé dans la langue de la procédure.
- (6) Le rapport de recherche européenne mentionne le classement de la demande de brevet européen selon la classification internationale.

Règle 45

Recherche incomplète

Si la division de la recherche estime que la demande de brevet européen n'est pas conforme aux dispositions de la convention, au point qu'une recherche significative sur l'état de la technique ne peut être effectuée au regard de tout ou partie des revendications, elle déclare qu'une

telle recherche est impossible ou elle établit, dans la mesure du possible, un rapport partiel de recherche européenne. La déclaration et le rapport partiel sont considérés, aux fins de la procédure ultérieure, comme le rapport de recherche européenne.

Règle 46

Rapport de recherche européenne en cas d'absence d'unité d'invention

- (1) Si la division de la recherche estime que la demande de brevet européen ne satisfait pas à l'exigence concernant l'unité d'invention, elle établit le rapport de recherche européenne pour les parties de la demande de brevet européen qui se rapportent à l'invention ou à la pluralité d'inventions au sens de l'article 82, mentionnée en premier lieu dans les revendications. Elle notifie au demandeur que des rapports de recherche européenne ne peuvent être établis pour les autres inventions que si les taxes exigibles sont acquittées dans un délai qu'elle lui impartit et qui ne peut être inférieur à deux semaines ni supérieur à six semaines. La division de la recherche établit des rapports de recherche européenne pour les parties de la demande de brevet européen qui se rapportent aux inventions pour lesquelles les taxes exigibles ont été acquittées.
- (2) Toute taxe acquittée en vertu du paragraphe 1 est remboursée si, au cours de l'examen de la demande de brevet européen par la division d'examen, le demandeur le requiert et si la division d'examen constate que la communication visée audit paragraphe n'était pas justifiée.

Règle 47

Contenu définitif de l'abrégé

- (1) La division de la recherche établit le rapport de recherche européenne et arrête simultanément le contenu définitif de l'abrégé.
- (2) Le contenu définitif de l'abrégé est notifié au demandeur avec le rapport de recherche européenne.

Chapitre III

Publication de la demande de brevet européen*Règle 48*

Préparatifs techniques en vue de la publication

- (1) Le Président de l'Office européen des brevets détermine quand les préparatifs techniques entrepris en vue de la publication de la demande de brevet européen sont réputés achevés.
- (2) La demande de brevet européen n'est pas publiée lorsque la demande a été rejetée définitivement ou a été retirée ou est réputée retirée avant la fin des préparatifs techniques entrepris en vue de la publication.

Règle 49

Forme de la publication des demandes de brevet européen et des rapports de recherche européenne

- (1) Le Président de l'Office européen des brevets détermine la forme de la publication des demandes de brevet européen ainsi que les indications qui doivent y figurer. Les mêmes dispositions sont applicables lorsque le rapport de recherche européenne et l'abrégé sont publiés séparément. Le Président de l'Office européen des brevets peut déterminer des modalités particulières de publication de l'abrégé.
- (2) Les Etats contractants désignés doivent figurer dans la demande de brevet européen publiée.
- (3) Si, avant la fin des préparatifs techniques entrepris en vue de la publication de la demande de brevet européen, les revendications ont été modifiées conformément à la règle 86, paragraphe 2, les revendications nouvelles ou modifiées figurent dans la publication à côté des revendications initiales.

Règle 50

Renseignements concernant la publication

- (1) L'Office européen des brevets est tenu de notifier au demandeur la date à laquelle le Bulletin européen des brevets a mentionné la publication du rapport de recherche européenne et d'appeler, dans cette notification, son attention sur les dispositions de l'article 94, paragraphes 2 et 3, dont le texte est annexé.

- (2) Le demandeur ne peut se prévaloir de l'omission de la notification visée au paragraphe 1. Si la notification indique par erreur une date postérieure à celle de la mention de la publication, la date postérieure est considérée comme déterminante pour le délai de présentation de la requête en examen, à moins que l'erreur ne soit évidente.

Chapitre IV

Examen par la division d'examen*Règle 51*

Procédure d'examen

- (1) L'Office européen des brevets, dans la notification adressée au demandeur en vertu de l'article 96, paragraphe 1, l'invite, si tel est son désir, à prendre position au sujet du rapport de recherche européenne et à modifier, s'il y a lieu, la description, les revendications et les dessins.
- (2) Dans toute notification adressée au demandeur en application de l'article 96, paragraphe 2, la division d'examen l'invite, s'il y a lieu, à remédier aux irrégularités constatées et, en tant que de besoin, à déposer une description, des revendications et des dessins modifiés.
- (3) Toute notification faite en vertu de l'article 96, paragraphe 2, doit être motivée et indiquer, s'il y a lieu, l'ensemble des motifs qui s'opposent à la délivrance du brevet européen.
- (4) Avant de prendre la décision de délivrer le brevet européen, la division d'examen notifie au demandeur le texte dans lequel elle envisage de délivrer le brevet européen et l'invite à acquitter dans un délai de trois mois les taxes de délivrance et d'impression et à produire une traduction des revendications dans les deux langues officielles de l'Office européen des brevets autres que celle de la procédure. Si, dans ledit délai, le demandeur a marqué son désaccord sur la délivrance du brevet européen dans ce texte, la notification de la division d'examen est réputée n'avoir pas été faite et l'examen est repris.
- (5) La notification de la division d'examen à laquelle fait référence le paragraphe 4 doit indiquer les Etats contractants désignés qui exigent une traduction en application des dispositions de l'article 65, paragraphe 1.
- (6) La décision de délivrance du brevet européen indique celui des textes de la demande de brevet européen qui a donné lieu à la délivrance du brevet européen.

*Règle 52***Délivrance du brevet européen à plusieurs demandeurs**

Si des personnes différentes sont inscrites au Registre européen des brevets en tant que titulaires de la demande de brevet dans différents Etats contractants, la division d'examen délivre le brevet européen, pour chacun desdits Etats contractants, à celui des demandeurs qui figure ou à ceux des demandeurs qui figurent au registre comme titulaires des droits pour cet Etat.

Chapitre V**Fascicule du brevet européen***Règle 53***Forme du fascicule du brevet européen**

Les dispositions de la règle 49, paragraphes 1 et 2, s'appliquent au fascicule du brevet européen. Le fascicule mentionne également le délai pendant lequel le brevet européen délivré peut faire l'objet d'une opposition.

*Règle 54***Certificat de brevet européen**

(1) Dès que le fascicule du brevet européen a été publié, l'Office européen des brevets délivre au titulaire du brevet un certificat de brevet européen auquel est annexé le fascicule. Le certificat de brevet européen atteste que le brevet accordé pour l'invention décrite dans le fascicule a été délivré pour les Etats contractants désignés dans celui-ci, à la personne pour laquelle le certificat a été délivré.

(2) Le titulaire du brevet européen peut demander la délivrance de duplicata du certificat de brevet européen en acquittant une taxe d'administration.

CINQUIÈME PARTIE**DISPOSITIONS D'APPLICATION
DE LA CINQUIÈME PARTIE
DE LA CONVENTION***Règle 55***Contenu de l'acte d'opposition**

L'acte d'opposition doit comporter:

- a) l'indication du nom, de l'adresse et de l'Etat du domicile ou du siège de l'opposant, dans les conditions prévues à la règle 26, paragraphe 2, lettre c);
- b) le numéro du brevet européen contre lequel l'opposition est formée, ainsi que la désignation de son titulaire et le titre de l'invention;
- c) une déclaration précisant la mesure dans laquelle le brevet européen est mis en cause par l'opposition, les motifs sur lesquels l'opposition se fonde ainsi que les faits et justifications invoqués à l'appui de ces motifs;
- d) l'indication du nom et de l'adresse professionnelle du mandataire de l'opposant, s'il en a été constitué un, dans les conditions prévues à la règle 26, paragraphe 2, lettre c).

*Règle 56***Rejet de l'opposition pour irrecevabilité**

(1) Si la division d'opposition constate que l'opposition n'est pas conforme aux dispositions de l'article 99, paragraphe 1, de la règle 1, paragraphe 1 et de la règle 55, lettre c), ou ne désigne pas le brevet en cause de manière suffisante, elle rejette ladite opposition comme irrecevable, à moins qu'il n'ait été remédié à ces irrégularités avant l'expiration du délai d'opposition.

(2) Si la division d'opposition constate que l'opposition n'est pas conforme aux dispositions de la règle 55 autres que celles prévues au paragraphe 1, elle le notifie à l'opposant et l'invite à remédier aux irrégularités constatées, dans un délai qu'elle lui impartit. Si l'acte d'opposition n'est pas régularisé dans les délais, la division d'opposition rejette l'opposition comme irrecevable.

(3) Toute décision par laquelle une opposition est rejetée pour irrecevabilité est notifiée, avec une copie de l'acte d'opposition, au titulaire du brevet.

*Règle 57***Mesures préparatoires à l'examen de l'opposition**

(1) Si l'opposition est recevable, la division d'opposition notifie au titulaire du brevet l'opposition formée et

l'invite, dans un délai qu'elle lui impartit, à présenter ses observations et à soumettre, s'il y a lieu, des modifications à la description, aux revendications et aux dessins.

(2) Si plusieurs oppositions ont été formées, ces oppositions sont notifiées en même temps que la notification visée au paragraphe 1 par la division d'opposition aux différents opposants.

(3) Les observations du titulaire du brevet ainsi que toutes modifications qu'il a soumises sont notifiées aux autres parties intéressées par la division d'opposition qui invite les parties, si elle le juge opportun, à répliquer dans un délai qu'elle leur impartit.

(4) En cas de demande d'intervention dans la procédure d'opposition, la division d'opposition peut s'abstenir d'appliquer les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3.

Règle 58

Examen de l'opposition

(1) Toute notification faite en vertu de l'article 101, paragraphe 2, ainsi que toute réponse sont notifiées à toutes les parties.

(2) Dans toute notification faite au titulaire du brevet européen en application de l'article 101, paragraphe 2, celui-ci est invité, s'il y a lieu, à déposer, en tant que de besoin, une description, des revendications et des dessins modifiés.

(3) En tant que de besoin, toute notification faite au titulaire du brevet européen en application de l'article 101, paragraphe 2, est motivée. S'il y a lieu, la notification indique l'ensemble des motifs qui s'opposent au maintien du brevet européen.

(4) Avant de prendre la décision de maintenir le brevet européen dans sa forme modifiée, la division d'opposition notifie aux parties qu'elle envisage le maintien du brevet ainsi modifié et les invite à présenter leurs observations dans le délai d'un mois si elles ne sont pas d'accord sur le texte dans lequel elle a l'intention de maintenir le brevet.

(5) En cas de désaccord sur le texte notifié par la division d'opposition, l'examen de l'opposition peut être poursuivi; dans le cas contraire, la division d'opposition, à l'expiration du délai visé au paragraphe 4, invite le titulaire du brevet européen à acquitter dans un délai de trois mois la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet européen et à produire une traduction des revendications modifiées dans les deux langues officielles autres que celle de la procédure.

(6) La notification de la division d'opposition à laquelle fait référence le paragraphe 5 doit indiquer les Etats contractants désignés qui exigent une traduction en application des dispositions de l'article 65, paragraphe 1.

(7) La décision de maintenir le brevet européen dans sa forme modifiée indique celui des textes du brevet européen sur la base duquel le brevet a été maintenu.

Règle 59

Demande de documents

Si, au cours de la procédure d'opposition, une partie fait mention de documents qui ne sont pas en la possession de l'Office européen des brevets, celui-ci peut exiger que ces documents lui soient fournis dans un délai qu'il impartit. Si les documents ne sont pas fournis dans les délais, l'Office européen des brevets peut ne pas tenir compte des arguments à l'appui desquels ils sont invoqués.

Règle 60

Poursuite d'office de la procédure d'opposition

(1) Si le titulaire a renoncé au brevet européen pour tous les Etats désignés ou si celui-ci s'est éteint pour tous ces Etats, la procédure d'opposition peut être poursuivie sur requête de l'opposant; cette requête doit être présentée dans un délai de deux mois à compter de la signification faite à l'opposant par l'Office européen des brevets de la renonciation ou de l'extinction.

(2) Si un opposant décède ou devient incapable, la procédure d'opposition peut être poursuivie d'office, même sans la participation de ses héritiers ou représentants légaux. Il en va de même en cas de retrait de l'opposition.

Règle 61

Transfert du brevet européen

Les dispositions de la règle 20 sont applicables au transfert du brevet européen pendant le délai d'opposition ou pendant la procédure d'opposition.

*Règle 62*Forme du nouveau fascicule du brevet européen
dans la procédure d'opposition

Les dispositions de la règle 49, paragraphes 1 et 2, s'appliquent au nouveau fascicule du brevet européen.

Règle 63

Frais

(1) La répartition des frais est prescrite dans la décision rendue sur l'opposition. La répartition ne peut prendre en considération que les dépenses nécessaires pour assurer une défense adéquate des droits en cause. Les frais incluent la rémunération des représentants des parties.

(2) Le décompte des frais et les pièces justificatives doivent être annexés à la requête de fixation des frais. Celle-ci n'est recevable que si la décision pour laquelle est requise la fixation des frais est passée en force de chose jugée. Pour la fixation des frais, il suffit que leur présomption soit établie.

(3) La requête motivée en vue d'une décision de la division d'opposition sur la fixation des frais par le greffe doit être présentée par écrit à l'Office européen des brevets, dans le délai d'un mois après la signification de la fixation des frais. Elle n'est réputée présentée qu'après paiement de la taxe de fixation des frais.

(4) La division d'opposition statue sur la requête visée au paragraphe 3 sans procédure orale.

SIXIÈME PARTIE**DISPOSITIONS D'APPLICATION
DE LA SIXIÈME PARTIE
DE LA CONVENTION***Règle 64*

Contenu de l'acte de recours

L'acte de recours doit comporter:

- a) le nom et l'adresse du requérant, dans les conditions prévues à la règle 26, paragraphe 2, lettre c);
- b) une requête identifiant la décision attaquée et indiquant la mesure dans laquelle sa modification ou sa révocation est demandée.

Règle 65

Rejet du recours pour irrecevabilité

(1) Si le recours n'est pas conforme aux exigences des articles 106 à 108 et à celles de la règle 1, paragraphe 1 et de la règle 64, lettre b), la chambre de recours le rejette comme irrecevable, à moins qu'il n'ait été remédié aux irrégularités avant l'expiration, selon le cas, de l'un ou l'autre des délais fixés à l'article 108.

(2) Si la chambre de recours constate que le recours n'est pas conforme aux dispositions de la règle 64, lettre a), elle le notifie au requérant et l'invite à remédier aux irrégularités constatées dans un délai qu'elle lui impartit. Si le recours n'est pas régularisé dans les délais, la chambre de recours le rejette comme irrecevable.

Règle 66

Examen du recours

(1) A moins qu'il n'en soit disposé autrement, les dispositions relatives à la procédure devant l'instance qui a rendu la décision faisant l'objet du recours, sont applicables à la procédure de recours.

(2) La décision est signée par le président de la chambre de recours et par l'agent du greffe de ladite chambre habilité à cet effet. La décision contient:

- a) l'indication qu'elle a été rendue par la chambre de recours;
- b) la date à laquelle elle a été rendue;
- c) les noms du président et des autres membres de la chambre de recours qui y ont pris part;
- d) la désignation des parties et de leurs représentants;
- e) les conclusions des parties;

- f) l'exposé sommaire des faits;
- g) les motifs;
- h) le dispositif, y compris, le cas échéant, la décision relative aux frais de procédure.

Règle 67

Remboursement de la taxe de recours

Le remboursement de la taxe de recours est ordonné en cas de révision préjudicielle ou lorsqu'il est fait droit au recours par la chambre de recours, si le remboursement est équitable en raison d'un vice substantiel de procédure. Le remboursement est ordonné, en cas de révision préjudicielle, par l'instance dont la décision a été attaquée et, dans les autres cas, par la chambre de recours.

SEPTIÈME PARTIE

**DISPOSITIONS D'APPLICATION
DE LA SEPTIÈME PARTIE
DE LA CONVENTION**

Chapitre I

**Décisions et notifications
de l'Office européen des brevets**

Règle 68

Forme des décisions

(1) Les décisions prises dans le cadre d'une procédure orale devant l'Office européen des brevets peuvent être prononcées à l'audience. Elles sont ensuite formulées par écrit et signifiées aux parties.

(2) Les décisions de l'Office européen des brevets contre lesquelles un recours est ouvert doivent être motivées et être accompagnées d'un avertissement selon lequel la décision en cause peut faire l'objet d'un recours. L'avertissement appelle également l'attention des parties sur les dispositions des articles 106 à 108 dont le texte est annexé. Les parties ne peuvent se prévaloir de l'omission de cet avertissement.

Règle 69

Constatation de la perte d'un droit

(1) Si l'Office européen des brevets constate que la perte d'un droit, quel qu'il soit, découle de la convention sans qu'une décision de rejet de la demande de brevet européen, qu'une décision de délivrance, de révocation ou de maintien du brevet européen ou qu'une décision concernant une mesure d'instruction ait été prise, il le notifie à la personne intéressée, conformément aux dispositions de l'article 119.

(2) Si la personne intéressée estime que les conclusions de l'Office européen des brevets ne sont pas fondées, elle peut, dans un délai de deux mois à compter de la

notification visée au paragraphe 1, requérir une décision en l'espèce de l'Office européen des brevets. Une telle décision n'est prise que dans le cas où l'Office européen des brevets ne partage pas le point de vue du requérant; dans le cas contraire, l'Office européen des brevets en avise le requérant.

Règle 70

Forme des notifications de l'Office européen des brevets

Toute notification de l'Office européen des brevets doit être revêtue de la signature et de l'indication du nom de l'agent responsable. L'apposition d'un timbre ou du sceau officiel de l'Office européen des brevets peut tenir lieu de la signature et de l'indication du nom de l'agent.

Chapitre II

Procédure orale et instruction

Règle 71

Citation à une procédure orale

(1) La citation des parties à une procédure orale conformément à l'article 116 fait mention de la disposition figurant au paragraphe 2 de la présente règle. Elle comporte un délai minimum d'un mois à moins que les parties ne conviennent d'un délai plus bref.

(2) Si une partie régulièrement citée devant l'Office européen des brevets à une procédure orale n'a pas comparu, la procédure peut être poursuivie en son absence.

Règle 72

Instruction par l'Office européen des brevets

(1) Lorsque l'Office européen des brevets estime nécessaire d'entendre des parties, des témoins ou des experts ou de procéder à la descente sur les lieux, il rend à cet effet une décision qui énonce la mesure d'instruction

envisagée, les faits pertinents à prouver, les jour, heure et lieu où il sera procédé à ladite mesure d'instruction. Si l'audition de témoins ou d'experts a été demandée par une partie, la décision de l'Office européen des brevets fixe le délai dans lequel la partie requérante doit déclarer à cet Office les noms et adresses des témoins et experts qu'elle désire faire entendre.

(2) La citation des parties, des témoins ou des experts doit comporter un délai minimum d'un mois, à moins que les intéressés ne conviennent d'un délai plus bref. La citation doit contenir:

a) un extrait de la décision mentionnée au paragraphe 1, précisant notamment les jour, heure et lieu où il sera procédé à la mesure d'instruction ordonnée ainsi que les faits sur lesquels les parties, témoins et experts seront entendus;

b) la désignation des parties à la procédure et l'indication des droits auxquels les témoins et experts peuvent prétendre en vertu des dispositions de la règle 74, paragraphes 2 à 4;

c) une indication selon laquelle toute partie, tout témoin ou tout expert peut demander à être entendu par les autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel il réside et une invitation à faire savoir à l'Office européen des brevets, dans le délai qui lui a été imparti par cet Office, s'il est disposé à comparaître devant ledit Office.

(3) Avant que la partie, le témoin ou l'expert ne soit entendu, il est averti que l'Office européen des brevets peut demander aux autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel il réside de l'entendre à nouveau sous la foi du serment ou sous une autre forme également contraignante.

(4) Les parties peuvent assister à l'instruction et poser toute question pertinente aux parties, témoins et experts entendus.

Règle 73

Commission d'experts

(1) L'Office européen des brevets décide de la forme dans laquelle sont soumis les rapports des experts qu'il désigne.

(2) Le mandat de l'expert doit contenir:

a) une description précise de sa mission;

b) le délai qui lui est imparti pour la présentation du rapport d'expertise;

- c) la désignation des parties à la procédure;
 - d) l'indication des droits auxquels il peut prétendre en vertu des dispositions de la règle 74, paragraphes 2 à 4.
- (3) Une copie du rapport écrit est remise aux parties.
- (4) Les parties peuvent faire valoir des moyens de récusation à l'égard des experts. L'instance concernée de l'Office européen des brevets statue sur la récusation.

Règle 74

Frais de l'instruction

- (1) L'Office européen des brevets peut subordonner l'exécution de l'instruction au dépôt auprès dudit Office par la partie qui a demandé cette instruction, d'une provision dont il fixe le montant par référence à une estimation des frais.
- (2) Les témoins et les experts qui ont été cités par l'Office européen des brevets et comparaissent devant lui ont droit à un remboursement adéquat de leurs frais de déplacement et de séjour. Une avance peut leur être accordée sur ces frais. La première phrase du présent paragraphe est applicable aux témoins et aux experts qui comparaissent devant l'Office européen des brevets sans qu'il les ait cités et sont entendus comme tels.
- (3) Les témoins qui ont droit à un remboursement en application du paragraphe 2 ont en outre droit à une indemnité adéquate pour manque à gagner; les experts ont droit à des honoraires pour la rémunération de leurs travaux. Ces indemnités ou honoraires sont payés aux témoins ou experts après l'accomplissement de leurs devoirs ou de leur mission.
- (4) Le Conseil d'administration détermine les modalités d'application des dispositions des paragraphes 2 et 3. Le paiement des sommes dues en vertu desdits paragraphes est effectué par l'Office européen des brevets.

Règle 75

Conservation de la preuve

- (1) L'Office européen des brevets peut, sur requête, procéder sans délai à une mesure d'instruction, en vue de conserver la preuve de faits qui peuvent affecter une décision qu'il sera vraisemblablement appelé à prendre au sujet d'une demande de brevet européen ou d'un brevet européen, lorsqu'il y a lieu d'appréhender que l'instruction ne devienne ultérieurement plus difficile ou même impossible. La date de la mesure d'instruction doit être notifiée au demandeur ou au titulaire du brevet en temps utile pour lui permettre de participer à l'instruction. Il peut poser toutes questions pertinentes.

- (2) La requête doit contenir:
- a) l'indication du nom, de l'adresse et de l'Etat du domicile ou du siège du requérant, dans les conditions prévues à la règle 26, paragraphe 2, lettre c);
 - b) des indications suffisantes pour permettre l'identification de la demande de brevet européen ou du brevet européen en cause;
 - c) l'indication des faits qui nécessitent la mesure d'instruction;
 - d) l'indication de la mesure d'instruction;
 - e) un exposé du motif justifiant la présomption selon laquelle l'instruction pourra être ultérieurement plus difficile ou même impossible.
- (3) La requête n'est réputée présentée qu'après paiement de la taxe de conservation de la preuve.
- (4) La décision sur la requête ainsi que toute mesure d'instruction sont prises par l'instance de l'Office européen des brevets qui aurait été appelée à prendre la décision pouvant être affectée par les faits dont la preuve doit être apportée. Les dispositions de la convention relatives à l'instruction dans les procédures devant l'Office européen des brevets sont applicables.

Règle 76

Procès-verbal des procédures orales et des instructions

- (1) Les procédures orales et les instructions donnent lieu à l'établissement d'un procès-verbal contenant l'essentiel de la procédure orale ou de l'instruction, les déclarations pertinentes des parties et les dépositions des parties, des témoins ou des experts ainsi que le résultat de la descente sur les lieux.
- (2) Le procès-verbal de la déposition d'un témoin, d'un expert ou d'une partie lui est lu ou lui est soumis pour qu'il en prenne connaissance. Mention est portée au procès-verbal que cette formalité a été accomplie et que le procès-verbal a été approuvé par l'auteur de la déposition. Lorsque le procès-verbal n'est pas approuvé, les objections formulées sont mentionnées.
- (3) Le procès-verbal est signé par l'agent qui l'a établi et par l'agent qui a dirigé la procédure orale ou l'instruction.
- (4) Une copie du procès-verbal est remise aux parties.

Chapitre III
Significations

Règle 77

Dispositions générales sur les significations

- (1) Les significations prévues dans les procédures devant l'Office européen des brevets portent soit sur l'original de la pièce à signifier, soit sur une copie de cette pièce certifiée conforme par l'Office européen des brevets. Toutefois, la certification n'est pas requise pour les copies de pièces produites par les parties elles-mêmes.
- (2) La signification directe est faite, soit:
- a) par la poste;
 - b) par remise dans les locaux de l'Office européen des brevets;
 - c) par publication.
- (3) La signification par l'intermédiaire du service central de la propriété industrielle d'un Etat contractant est faite conformément aux dispositions applicables audit service dans les procédures nationales.

Règle 78

Signification par la poste

- (1) Les décisions qui font courir un délai de recours, les citations et toutes autres pièces pour lesquelles le Président de l'Office européen des brevets prescrit qu'il sera fait usage de ce mode de signification sont signifiées par lettre recommandée avec demande d'avis de réception. Les autres significations par la poste, à l'exception de celles visées au paragraphe 2, sont faites par lettre recommandée.
- (2) Les significations dont les destinataires n'ont ni domicile ni siège sur le territoire d'un Etat contractant et n'ont pas désigné un mandataire conformément à l'article 133, paragraphe 2, sont faites par remise à la poste de la pièce à signifier, sous forme de lettre ordinaire portant la dernière adresse du destinataire connue de l'Office européen des brevets. La signification est réputée faite dès lors que la remise à la poste a eu lieu, même si la lettre est renvoyée à l'expéditeur faute d'avoir pu être délivrée à son destinataire.
- (3) Lorsque la signification est faite par lettre recommandée avec ou sans demande d'avis de réception, celle-ci est réputée remise à son destinataire le dixième jour après la remise à la poste, à moins que la pièce à signifier ne lui soit pas parvenue ou ne lui soit parvenue qu'à une date ultérieure; en cas de contestation, il incombe à l'Office européen des brevets d'établir que la lettre est parvenue à destination ou d'établir, le cas échéant, la date de sa remise au destinataire.
- (4) La signification par lettre recommandée avec ou sans demande d'avis de réception est réputée faite même si la lettre a été refusée.

- (5) Pour autant que la signification par la poste n'est pas entièrement réglée par les dispositions de la présente règle, le droit applicable en matière de signification par la poste est celui de l'Etat sur le territoire duquel la signification est faite.

Règle 79

Signification par remise directe

La signification peut être effectuée dans les locaux de l'Office européen des brevets par remise directe de la pièce à signifier au destinataire qui en accuse réception. La signification est réputée faite même si le destinataire refuse d'accepter la pièce à signifier ou d'en accuser réception.

Règle 80

Signification publique

- (1) S'il n'est pas possible de connaître l'adresse du destinataire, la signification est faite sous forme de publication.
- (2) Le Président de l'Office européen des brevets détermine les modalités de la publication ainsi que le point de départ du délai d'un mois à l'expiration duquel le document est réputé signifié.

Règle 81

Signification au mandataire ou au représentant

- (1) Si un mandataire a été désigné, les significations lui sont faites.
- (2) Si plusieurs mandataires ont été désignés pour une seule partie, il suffit que la signification soit faite à l'un d'entre eux.
- (3) Si plusieurs parties ont un représentant commun, il suffit que la signification d'une pièce en un seul exemplaire soit faite au représentant commun.

Règle 82

Vices de la signification

Si, une pièce étant parvenue à son destinataire, l'Office européen des brevets n'est pas en mesure de prouver qu'elle a été régulièrement signifiée, ou si les dispositions relatives à la signification n'ont pas été observées, la pièce est réputée signifiée à la date à laquelle l'Office européen des brevets prouve qu'elle a été reçue.

Chapitre IV

Délais

Règle 83

Calcul des délais

- (1) Les délais sont fixés en années, mois, semaines ou jours entiers.
- (2) Le délai part du jour suivant celui où a eu lieu l'événement par référence auquel son point de départ est fixé, cet événement pouvant être soit un acte, soit l'expiration d'un délai antérieur. Sauf dispositions contraires, lorsque l'acte est une signification, l'événement considéré est la réception de la pièce signifiée.
- (3) Lorsqu'un délai est exprimé en une ou plusieurs années, il expire, dans l'année ultérieure à prendre en considération, le mois portant le même nom et le jour ayant le même quantième que le mois et le jour où ledit événement a eu lieu; toutefois, si le mois ultérieur à prendre en considération n'a pas de jour ayant le même quantième, le délai considéré expire le dernier jour de ce mois.
- (4) Lorsqu'un délai est exprimé en un ou plusieurs mois, il expire, dans le mois ultérieur à prendre en considération, le jour ayant le même quantième que le jour où ledit événement a eu lieu; toutefois, si le mois ultérieur à prendre en considération n'a pas de jour ayant le même quantième, le délai considéré expire le dernier jour de ce mois.
- (5) Lorsqu'un délai est exprimé en une ou plusieurs semaines, il expire, dans la semaine à prendre en considération, le jour portant le même nom que celui où ledit événement a eu lieu.

Règle 84

Durée des délais

Lorsque la convention ou le présent règlement d'exécution prévoit un délai qui doit être imparti par l'Office européen des brevets, ce délai ne peut ni être inférieur à deux mois ni supérieur à quatre mois; dans des circonstances particulières, il peut être porté jusqu'à six mois. Dans certains cas d'espèce, le délai peut être prorogé sur requête présentée avant son expiration.

Règle 85

Prorogation des délais

- (1) Si un délai expire soit un jour où l'Office européen des brevets n'est pas ouvert pour recevoir le dépôt des pièces, soit un jour où le courrier normal n'est pas distribué dans la localité où cet Office est situé, pour des raisons autres que celles indiquées au paragraphe 2, le délai est prorogé jusqu'au premier jour suivant celui où l'Office européen des brevets est ouvert pour recevoir ce dépôt et où le courrier normal est distribué.
- (2) Si un délai expire soit un jour où se produit une interruption générale de la distribution du courrier, soit un jour de perturbation résultant de cette interruption dans un Etat contractant ou entre un Etat contractant et l'Office européen des brevets, le délai est prorogé jusqu'au premier jour suivant la fin de cette période d'interruption ou de perturbation pour les parties qui ont leur domicile ou leur siège dans cet Etat ou qui ont désigné des mandataires ayant leur domicile professionnel dans ledit Etat. Au cas où l'Etat concerné est l'Etat où l'Office européen des brevets a son siège, la présente disposition est applicable à toutes les parties. La durée de cette période est indiquée par le Président de l'Office européen des brevets.
- (3) Les paragraphes 1 et 2 s'appliquent aux délais prévus par la convention lorsqu'il s'agit d'actes à accomplir auprès de l'administration visée à l'article 75, paragraphe 1, lettre b).

Chapitre V

Modifications et corrections

Règle 86

Modification de la demande de brevet européen

- (1) A moins qu'il n'en soit disposé autrement, le demandeur ne peut modifier la description, les revendications ou les dessins d'une demande de brevet européen avant d'avoir reçu le rapport de recherche européenne.

(2) Après avoir reçu le rapport de recherche européenne et avant d'avoir reçu la première notification de la division d'examen, le demandeur peut, de sa propre initiative, modifier la description, les revendications et les dessins.

(3) Après avoir reçu la première notification de la division d'examen, le demandeur peut, de sa propre initiative, modifier une seule fois la description, les revendications et les dessins à la condition que la modification et la réponse à la notification soient concomitantes. Toutes autres modifications ultérieures sont subordonnées à l'autorisation de la division d'examen.

Règle 87

Revendications, description et dessins différents pour des Etats différents

Si l'Office européen des brevets constate que, en ce qui concerne un ou plusieurs des Etats contractants désignés, le contenu d'une demande de brevet européen antérieure est compris dans l'état de la technique en vertu des dispositions de l'article 54, paragraphes 3 et 4, la demande de brevet européen ou le brevet européen peut comporter des revendications qui diffèrent, accompagnées, si l'Office européen des brevets l'estime nécessaire, d'une description et de dessins qui diffèrent également, selon qu'il s'agit de l'Etat ou des Etats en cause ou d'autres Etats contractants désignés.

Règle 88

Correction d'erreurs dans les pièces soumises à l'Office européen des brevets

Les fautes d'expression ou de transcription et les erreurs contenues dans toute pièce soumise à l'Office européen des brevets peuvent être rectifiées sur requête. Toutefois, si la requête en rectification porte sur la description, les revendications ou les dessins, la rectification doit s'imposer à l'évidence, en ce sens qu'il apparaît immédiatement qu'aucun texte autre que celui résultant de la rectification n'a pu être envisagé par le demandeur.

Règle 89

Rectification d'erreurs dans les décisions

Dans les décisions de l'Office européen des brevets, seules les fautes d'expression, de transcription et les erreurs manifestes peuvent être rectifiées.

Chapitre VI

Interruption de la procédure

Règle 90

Interruption de la procédure

(1) La procédure devant l'Office européen des brevets est interrompue:

a) en cas de décès ou d'incapacité, soit du demandeur ou du titulaire du brevet européen, soit de la personne qui est habilitée, en vertu du droit national du demandeur ou du titulaire du brevet européen, à représenter l'un ou l'autre. Toutefois, si ces événements n'affectent pas le pouvoir du mandataire désigné en application de l'article 134, la procédure n'est interrompue qu'à la demande du mandataire;

b) si le demandeur ou le titulaire du brevet européen se trouve dans l'impossibilité juridique de poursuivre la procédure devant l'Office européen des brevets à raison d'une action engagée contre ses biens;

c) en cas de décès ou d'incapacité du mandataire du demandeur ou du mandataire du titulaire du brevet européen.

(2) Si l'Office européen des brevets a connaissance de l'identité de la personne habilitée à poursuivre devant lui la procédure dans les cas visés au paragraphe 1, sous les lettres a) et b), il adresse à cette personne et, le cas échéant, à tout tiers participant, une notification dans laquelle il est indiqué que la procédure sera reprise à l'expiration du délai qu'il a imparti.

(3) Dans le cas visé au paragraphe 1, sous la lettre c), la procédure est reprise lorsque l'Office européen des brevets est avisé de la constitution d'un nouveau mandataire du demandeur ou lorsque cet Office a signifié aux tiers participants l'avis relatif à la constitution d'un nouveau mandataire du titulaire du brevet européen. Si, dans un délai de trois mois à compter du début de l'interruption de la procédure, l'Office européen des brevets n'a pas reçu d'avis relatif à la constitution d'un nouveau mandataire, il adresse au demandeur ou au titulaire du brevet européen une notification dans laquelle il est indiqué que:

a) dans le cas visé à l'article 133, paragraphe 2, la demande de brevet européen est réputée retirée ou le brevet européen est révoqué, si l'avis n'est pas produit dans les deux mois suivant la signification de cette notification, ou que

b) dans les cas autres que celui visé à l'article 133, paragraphe 2, la procédure est reprise avec le demandeur ou avec le titulaire du brevet européen à compter du jour de la signification de cette notification.

(4) Les délais en cours à l'égard du demandeur ou du titulaire du brevet européen à la date d'interruption de la procédure, à l'exception du délai de présentation de la requête en examen et du délai de paiement des taxes annuelles, recommencent à courir dans leur intégralité à compter du jour de la reprise de la procédure. Si ce jour se situe dans les deux mois qui précèdent l'expiration du délai prévu pour la présentation de la requête en examen, cette requête peut encore être présentée jusqu'à l'expiration d'un délai de deux mois à compter dudit jour.

Chapitre VII

Renonciation au recouvrement par contrainte

Règle 91

Renonciation au recouvrement par contrainte

Le Président de l'Office européen des brevets peut renoncer à procéder au recouvrement par contrainte de toute somme due si celle-ci est minime ou si le recouvrement est trop aléatoire.

Chapitre VIII

Information du public

Règle 92

Inscriptions au Registre européen des brevets

(1) Les mentions suivantes sont inscrites au Registre européen des brevets:

- a) le numéro de la demande de brevet européen;
- b) la date de dépôt de la demande de brevet européen;
- c) le titre de l'invention;
- d) le symbole de la classification attribué à la demande de brevet européen;
- e) la mention des Etats contractants désignés;
- f) les nom, prénoms, adresse et domicile ou siège du demandeur ou du titulaire du brevet européen;
- g) les nom, prénoms et adresse de l'inventeur désigné par le demandeur ou par le titulaire du brevet européen, pour autant que l'inventeur n'ait pas renoncé à être désigné en tant que tel, ainsi que le prévoit la règle 18, paragraphe 3;

h) les nom, prénoms et adresse professionnelle du mandataire du demandeur ou du titulaire du brevet européen, visé à l'article 134;

i) les indications relatives à la priorité (date, Etat et numéro de dépôt de la demande antérieure);

j) dans le cas de division de la demande de brevet européen, les numéros des demandes divisionnaires européennes;

k) lorsqu'il s'agit soit de demandes divisionnaires européennes, soit de nouvelles demandes de brevet européen dans le cas visé à l'article 61, paragraphe 1, lettre b), les indications mentionnées sous les lettres a), b) et i) du présent paragraphe pour ce qui est de la demande de brevet européen initiale;

l) la date de la publication de la demande de brevet européen et, le cas échéant, la date de la publication du rapport de recherche européenne;

m) la date de la présentation de la requête en examen;

n) la date à laquelle la demande de brevet européen est rejetée, retirée ou réputée retirée;

o) la date de la publication de la mention de la délivrance du brevet européen;

p) la date de la déchéance du brevet européen dans un Etat contractant pendant le délai d'opposition et, le cas échéant, pendant la période ayant pour terme la date à laquelle la décision relative à l'opposition est passée en force de chose jugée;

q) la date du dépôt de l'acte d'opposition;

r) la date et le sens de la décision relative à l'opposition;

s) les dates de la suspension et de la reprise de la procédure dans les cas visés à la règle 13;

t) les dates de l'interruption et de la reprise de la procédure dans le cas visé à la règle 90;

u) la date du rétablissement dans un droit, pour autant qu'une mention a été inscrite ainsi qu'il est prévu sous les lettres n) ou r) du présent paragraphe;

v) la présentation d'une requête à l'Office européen des brevets, en application de l'article 135;

w) la constitution de droits sur la demande de brevet européen ou sur le brevet européen et le transfert de ces droits pour autant que l'inscription de ces mentions est effectuée en application des dispositions du présent règlement d'exécution.

(2) Le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire que des mentions autres que celles prévues au paragraphe 1 seront inscrites au Registre européen des brevets.

(3) Des extraits du Registre européen des brevets sont délivrés sur requête après paiement d'une taxe d'administration.

Règle 93

Pièces du dossier exclues de l'inspection publique

En vertu des dispositions de l'article 128, paragraphe 4, les pièces du dossier exclues de l'inspection publique sont:

- a) les pièces concernant l'exclusion ou la récusation de membres des chambres de recours ou de la Grande Chambre de recours;
- b) les projets de décisions et d'avis, ainsi que toutes autres pièces qui servent à la préparation de décisions et d'avis et ne sont pas communiquées aux parties;
- c) les pièces concernant la désignation de l'inventeur s'il a renoncé à être désigné en tant que tel, en vertu de la règle 18, paragraphe 3;
- d) toute autre pièce exclue de l'inspection publique par le Président de l'Office européen des brevets au motif que sa consultation ne répondrait pas aux fins d'information du public en ce qui concerne la demande de brevet européen ou le brevet européen auquel elle a donné lieu.

Règle 94

Modalités de l'inspection publique

- (1) L'inspection publique des dossiers de demandes de brevet européen et de brevets européens porte soit sur les pièces originales, soit sur des copies de ces pièces. Elle est subordonnée au paiement d'une taxe d'administration.
- (2) L'inspection publique a lieu dans les locaux de l'Office européen des brevets. Toutefois, sur requête, l'inspection publique de copies des dossiers a lieu dans les locaux du service central de la propriété industrielle de l'Etat contractant sur le territoire duquel le requérant a son domicile ou son siège.
- (3) Il est procédé, sur requête, à l'inspection publique, en délivrant des copies des pièces des dossiers. Une taxe doit être acquittée pour l'obtention de ces copies.
- (4) Sur requête, l'Office européen des brevets délivre des copies certifiées conformes de la demande de brevet européen moyennant le paiement d'une taxe d'administration.

*Règle 95*Communication d'informations
contenues dans les dossiers

Sous réserve des restrictions prévues à l'article 128, paragraphes 1 à 4 et à la règle 93, l'Office européen des brevets peut, sur requête, communiquer des informations contenues dans les dossiers de demandes de brevet européen ou de brevets européens moyennant le paie-

ment d'une taxe d'administration. Toutefois, l'Office européen des brevets peut exiger qu'il soit fait usage de la possibilité du recours à l'inspection publique du dossier, s'il l'estime opportun en raison de la quantité des informations à fournir.

Règle 96

Autres publications de l'Office européen des brevets

- (1) Le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire la communication à des tiers ou la publication des indications visées à l'article 128, paragraphe 5, ainsi que la forme sous laquelle cette communication ou cette publication est faite.
- (2) Le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire la publication de revendications nouvelles ou modifiées, qui ont été déposées après l'expiration du délai visé à la règle 49, paragraphe 3, et la forme de cette publication, ainsi que la publication au Bulletin européen des brevets d'un avis concernant certains points particuliers de telles revendications.

Chapitre IX

Assistance judiciaire et administrative

*Règle 97*Communications entre l'Office européen des brevets
et les administrations des Etats contractants

- (1) L'Office européen des brevets et les services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants correspondent directement lorsque les communications qu'ils échangent découlent de l'application des dispositions de la convention. L'Office européen des brevets et les juridictions ou les autres administrations des Etats contractants peuvent correspondre par l'intermédiaire des services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants.
- (2) Les frais résultant de toute communication au titre du paragraphe 1 sont à la charge de l'administration qui a fait la communication; ces communications ne donnent lieu à la perception d'aucune taxe.

*Règle 98*Communication de dossiers aux tribunaux
et administrations des Etats contractants
ou par leur intermédiaire

- (1) La communication des dossiers de demandes de brevet européen ou de brevets européens aux tribunaux et administrations des Etats contractants porte soit sur les pièces originales, soit sur des copies de ces pièces; la règle 94 n'est pas applicable.

(2) Les juridictions et ministères publics des Etats contractants peuvent, au cours de procédures en instance devant eux, communiquer à des tiers les dossiers ou copies de dossiers qui leur sont transmis par l'Office européen des brevets. Ces communications sont faites dans les conditions prévues à l'article 128; il n'est pas perçu de taxe d'administration.

(3) L'Office européen des brevets signale aux juridictions et ministères publics des Etats contractants, lorsqu'il leur transmet les dossiers ou copies de ces dossiers, les restrictions auxquelles est soumise, en application de l'article 128, paragraphes 1 et 4, la communication à des tiers du dossier d'une demande de brevet européen ou d'un brevet européen.

Règle 99

Procédure des commissions rogatoires

(1) Chaque Etat contractant désigne une autorité centrale qui assume la charge de recevoir les commissions rogatoires émanant de l'Office européen des brevets et de les transmettre à l'autorité compétente aux fins d'exécution.

(2) L'Office européen des brevets rédige les commissions rogatoires dans la langue de l'autorité compétente ou joint à ces commissions une traduction dans la langue de ladite autorité.

(3) Sans préjudice des dispositions des paragraphes 5 et 6, l'autorité compétente applique les lois de son pays en ce qui concerne la procédure à suivre pour l'exécution desdites commissions rogatoires. Elle applique notamment les moyens de contrainte appropriés conformément aux lois de son pays.

(4) En cas d'incompétence de l'autorité requise, les commissions rogatoires sont transmises d'office et sans retard à l'autorité centrale prévue au paragraphe 1. Celle-ci transmet les commissions rogatoires, selon le cas, à une autre autorité compétente de cet Etat, ou à l'Office européen des brevets si aucune autorité n'est compétente dans ledit Etat.

(5) L'Office européen des brevets est informé de la date et du lieu où il sera procédé à l'instruction ou à toute autre mesure judiciaire, et il en informe les parties, témoins et experts intéressés.

(6) A la demande de l'Office européen des brevets, l'autorité compétente autorise les membres de l'organisme intéressé à assister à l'exécution et à interroger toute personne faisant une déposition soit directement, soit par l'intermédiaire de ladite autorité.

(7) L'exécution de commissions rogatoires ne peut donner lieu au remboursement de taxes ou de frais de quelque nature que ce soit. Toutefois, l'Etat dans lequel les commissions rogatoires sont exécutées a le droit d'exiger de l'Organisation le remboursement des indemnités payées aux experts et aux interprètes et des frais résultant de l'application de la procédure prévue au paragraphe 6.

(8) Si la loi appliquée par l'autorité compétente laisse aux parties le soin de réunir les preuves, et si ladite autorité n'est pas en mesure d'exécuter elle-même les commissions rogatoires, elle peut, avec le consentement de l'Office européen des brevets, en charger une personne habilitée à cet effet. En demandant le consentement de l'Office européen des brevets, l'autorité compétente indique le montant approximatif des frais qui résulteraient de cette intervention. Le consentement de l'Office européen des brevets implique pour l'Organisation l'obligation de rembourser ces frais; s'il n'a pas donné son consentement, l'Organisation n'est pas redevable de ces frais.

Chapitre X

Représentation

Règle 100

Désignation d'un représentant commun

(1) Si une demande est déposée par plusieurs personnes et si la requête en délivrance du brevet européen ne désigne pas de représentant commun, le demandeur cité en premier lieu dans la requête est réputé être le représentant commun. Toutefois, si un des demandeurs est soumis à l'obligation de désigner un mandataire agréé, ce mandataire est considéré comme le représentant commun, à moins que le demandeur cité en premier lieu n'ait lui-même désigné un mandataire agréé. Ces dispositions sont applicables à des tiers intervenant conjointement pour former une opposition ou une requête en intervention ainsi qu'à des cotitulaires d'un brevet européen.

(2) Si, au cours de la procédure, un transfert de droits intervient au profit de plusieurs personnes et si ces personnes n'ont pas désigné de représentant commun, le paragraphe 1 est applicable. Si son application est impossible, l'Office européen des brevets invite les ayants droit à désigner ce représentant commun dans un délai de deux mois. S'il n'est pas déféré à cette invitation, l'Office européen des brevets désigne lui-même le représentant commun.

Règle 101

Pouvoir

(1) Les représentants devant l'Office européen des brevets déposent auprès de cet Office un pouvoir signé qui doit être versé au dossier. Le pouvoir est donné soit pour une ou plusieurs demandes de brevet européen, soit pour un ou plusieurs brevets. Si le pouvoir est donné pour plusieurs demandes de brevets, ou pour plusieurs brevets, il doit en être fourni un nombre correspondant d'exemplaires.

(2) Toute personne peut donner un pouvoir général autorisant un mandataire à la représenter pour toutes les affaires de brevet la concernant. Ce pouvoir peut n'être déposé qu'en un exemplaire.

(3) Le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire, par un avis publié au Journal officiel de l'Office européen des brevets, la forme et le contenu :

- a) du pouvoir, dans la mesure où il est déposé pour représenter une des personnes visées à l'article 133, paragraphe 2, et
- b) du pouvoir général.

(4) Lorsque l'Office européen des brevets est avisé de la constitution d'un mandataire, le pouvoir de ce mandataire doit être déposé auprès de l'Office dans un délai de deux mois à compter de cet avis. Si le pouvoir n'est pas déposé dans le délai, les actes accomplis par le mandataire, à l'exception du dépôt d'une demande de brevet européen, sont réputés non avenus.

(5) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 sont applicables à la révocation du pouvoir.

(6) Tout représentant qui a cessé d'être mandaté continue à être considéré comme l'étant, aussi longtemps que la cessation du mandat n'a pas été notifiée à l'Office européen des brevets.

(7) Sauf disposition contraire du pouvoir, celui-ci ne prend pas fin, à l'égard de l'Office européen des brevets, au décès du mandant.

(8) Si une personne désigne plusieurs mandataires, ceux-ci, nonobstant toute disposition contraire du pouvoir, peuvent agir soit en commun, soit séparément.

Règle 102

Modification de la liste des mandataires agréés

(1) Sur sa requête, tout mandataire agréé est radié de la liste des mandataires agréés.

(2) Après l'expiration de la période transitoire prévue à l'article 163, paragraphe 1, tout mandataire agréé ne peut être radié d'office que :

- a) en cas de décès ou d'incapacité;
- b) s'il ne possède plus la nationalité d'un Etat contractant, à moins que le Président de l'Office européen des brevets n'ait accordé une dérogation en vertu de l'article 134, paragraphe 6;
- c) s'il n'a plus son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un des Etats contractants.

(3) Sur sa requête, toute personne radiée fait l'objet d'une nouvelle inscription sur la liste des mandataires agréés si les motifs qui ont conduit à sa radiation n'existent plus.

HUITIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DES HUITIÈME, DIXIÈME ET ONZIÈME PARTIES DE LA CONVENTION

Règle 103

Information du public en cas de transformation

(1) Les pièces jointes à la requête en transformation, en application de l'article 136, sont mises à la disposition du public par le service central national de la propriété industrielle dans les mêmes conditions et dans les mêmes limites que les pièces relatives à la procédure nationale.

(2) Le fascicule du brevet national résultant de la transformation d'une demande de brevet européen doit faire mention de cette demande.

Règle 104

Transmission de la demande internationale à l'Office européen des brevets

Si une demande internationale est déposée auprès de l'administration d'un Etat contractant en vue de sa transmission à l'Office européen des brevets agissant en qualité d'Office récepteur, l'Etat contractant doit prendre les dispositions utiles pour que la demande parvienne à l'Office européen des brevets au plus tard deux semaines avant l'expiration du treizième mois suivant son dépôt ou, si une priorité est revendiquée, suivant la date de priorité.

Règle 105

Limitations apportées à l'examen

(1) Les limitations apportées à l'examen des demandes de brevet européen en vertu de l'article 162, ainsi que la levée de ces limitations, sont mentionnées au Bulletin européen des brevets.

(2) Les domaines de la technique pour lesquels des demandes de brevet européen sont traitées sont fixés par référence à la classification internationale.

Règle 106**Modification de la liste des mandataires agréés
pendant la période transitoire**

- (1) Durant la période transitoire visée à l'article 163, paragraphe 1, le service central de la propriété industrielle procède au retrait de l'attestation fournie en application du paragraphe 2 dudit article:
- a) dans les cas visés à la règle 102, paragraphe 2;
 - b) dans le cas où d'autres conditions requises pour la délivrance de l'attestation en vertu de la législation nationale de l'Etat contractant en cause ne sont plus remplies.

(2) Le service central de la propriété industrielle notifie le retrait de l'attestation à l'Office européen des brevets. Celui-ci procède alors à la radiation d'office, sauf en cas d'application des dispositions de l'article 163, paragraphes 4, lettre b) et 5.

(3) La disposition de la règle 102, paragraphe 1, est applicable.

(4) Toute personne radiée fait l'objet, sur sa requête, d'une nouvelle inscription sur la liste des mandataires agréés si elle produit une attestation du service central de la propriété industrielle indiquant que les motifs qui ont conduit au retrait de l'attestation visée au paragraphe 1 n'existent plus.

**PROTOCOLE
SUR LA COMPÉTENCE JUDICIAIRE ET
LA RECONNAISSANCE DE DÉCISIONS
PORTANT SUR LE DROIT À L'OBTENTION DU
BREVET EUROPÉEN**

(Protocole sur la reconnaissance)

Section I
Compétence

Article premier

(1) Pour les actions intentées contre le titulaire d'une demande de brevet européen visant à faire valoir le droit à l'obtention du brevet européen pour un ou plusieurs des Etats contractants désignés dans la demande de brevet européen, la compétence des tribunaux des Etats contractants est déterminée conformément aux articles 2 à 6.

(2) Sont assimilées aux tribunaux, au sens du présent protocole, les autorités qui, selon la loi nationale d'un Etat contractant, sont compétentes pour statuer sur les actions visées au paragraphe 1. Les Etats contractants donnent connaissance à l'Office européen des brevets des autorités auxquelles est conférée une telle compétence; l'Office européen des brevets en avise les autres Etats contractants.

(3) Au sens du présent protocole, on entend par Etats contractants ceux des Etats parties à la convention qui n'ont pas exclu l'application de ce protocole en vertu de l'article 167 de la convention.

Article 2

Sous réserve des articles 4 et 5, le titulaire d'une demande de brevet européen ayant son domicile ou son siège dans l'un des Etats contractants est attrait devant les juridictions dudit Etat contractant.

Article 3

Sous réserve des articles 4 et 5, lorsque le titulaire d'une demande de brevet européen n'a ni domicile ni siège dans aucun des Etats contractants, et lorsque la personne qui fait valoir le droit à l'obtention du brevet européen a son domicile ou son siège dans l'un des Etats contractants, les juridictions de ce dernier Etat sont seules compétentes.

Article 4

Si l'objet de la demande de brevet européen est une invention d'un employé, sont seules compétentes pour connaître des actions opposant l'employeur et l'employé, sous réserve de l'article 5, les juridictions de l'Etat contractant selon le droit duquel est déterminé le droit au brevet européen conformément à l'article 60, paragraphe 1, deuxième phrase de la convention.

Article 5

(1) Si, par une convention écrite ou par une convention verbale confirmée par écrit, les parties à un différend relatif au droit à l'obtention du brevet européen ont désigné un tribunal ou les tribunaux d'un Etat contractant particulier pour connaître de ce différend, le tribunal ou les tribunaux de cet Etat sont seuls compétents.

(2) Toutefois, si les parties sont un employé et son employeur, le paragraphe 1 n'est applicable que dans la mesure où le droit national qui régit le contrat de travail autorise une telle convention.

Article 6

Pour les cas où les articles 2 à 4 et l'article 5, paragraphe 1, ne s'appliquent pas, les juridictions de la République fédérale d'Allemagne sont seules compétentes.

Article 7

Les juridictions des Etats contractants saisies de l'une des actions visées à l'article premier vérifient d'office si elles sont compétentes conformément aux articles 2 à 6.

Article 8

(1) Lorsque des demandes ayant le même objet et la même cause sont formées entre les mêmes parties devant des juridictions d'Etats contractants différents, la juridiction saisie ultérieurement doit, même d'office, se dessaisir en faveur du tribunal premier saisi.

(2) La juridiction qui devrait se dessaisir en vertu du paragraphe 1 surseoit à statuer jusqu'à ce que la décision du tribunal premier saisi soit passée en force de chose jugée, si la compétence de ce dernier tribunal est contestée.

Section II
Reconnaissance

Article 9

(1) Sous réserve des dispositions de l'article 11, paragraphe 2, les décisions passées en force de chose jugée rendues dans un Etat contractant, en ce qui concerne le droit à l'obtention du brevet européen pour un ou plusieurs Etats désignés dans la demande de brevet européen sont reconnues dans les autres Etats contractants, sans qu'il soit nécessaire de recourir à aucune procédure.

(2) Il ne peut être procédé ni au contrôle de la compétence de la juridiction dont la décision doit être reconnue ni à la révision au fond de cette décision.

terme d'une procédure opposant les mêmes parties et introduite antérieurement à celle qui a conduit à la décision dont la reconnaissance est demandée, est inconciliable avec cette dernière décision.

Article 10

L'article 9, paragraphe 1, n'est pas applicable lorsque:

- a) le titulaire d'une demande de brevet européen qui a été attrait devant une juridiction et n'a pas comparu établit que l'acte introductif d'instance ne lui a pas été signifié régulièrement et en temps utile pour lui permettre de se défendre, ou
- b) le titulaire d'une demande de brevet européen établit qu'une décision rendue dans un Etat contractant au

Article 11

- (1) Dans les rapports entre Etats contractants, les dispositions du présent protocole priment les dispositions contraires d'autres conventions relatives à la compétence judiciaire ou à la reconnaissance des décisions.
- (2) Le présent protocole ne fait pas obstacle à l'application d'un autre accord entre un Etat contractant et un Etat qui n'est pas lié par ce protocole.

PROTOCOLE
SUR LES PRIVILÈGES ET IMMUNITÉS
DE L'ORGANISATION EUROPÉENNE DES BREVETS
(Protocole sur les privilèges et immunités)

Article premier

- (1) Les locaux de l'Organisation sont inviolables.
- (2) Les autorités des Etats où l'Organisation a ses locaux ne peuvent pénétrer dans ces locaux qu'avec le consentement du Président de l'Office européen des brevets. Ce consentement est présumé acquis en cas d'incendie ou autre sinistre exigeant des mesures de protection immédiates.
- (3) La remise dans les locaux de l'Organisation de tous actes de procédure nécessités par une instance en justice concernant l'Organisation ne constitue pas une infraction à l'inviolabilité.

Article 2

Les archives de l'Organisation ainsi que tout document lui appartenant ou détenu par elle sont inviolables.

Article 3

- (1) Dans le cadre de ses activités officielles, l'Organisation bénéficie de l'immunité de juridiction et d'exécution sauf:
 - a) dans la mesure où l'Organisation aurait expressément renoncé à une telle immunité dans un cas particulier;
 - b) en cas d'action civile intentée par un tiers pour les dommages résultant d'un accident causé par un véhicule automoteur appartenant à l'Organisation ou circulant pour son compte ou en cas d'infraction à la réglementation de la circulation automobile intéressant le véhicule précité;
 - c) en cas d'exécution d'une sentence arbitrale rendue en application de l'article 23.
- (2) Les propriétés et biens de l'Organisation, quel que soit le lieu où ils se trouvent, bénéficient de l'immunité à l'égard de toute forme de réquisition, confiscation, expropriation et séquestre.
- (3) Les propriétés et biens de l'Organisation bénéficient également de l'immunité à l'égard de toute forme de contrainte administrative ou de mesure préalable à un jugement, sauf dans la mesure où le nécessitent temporairement la prévention des accidents mettant en cause des véhicules automoteurs appartenant à l'Organisation ou circulant pour le compte de celle-ci et les enquêtes auxquelles peuvent donner lieu lesdits accidents.
- (4) Au sens du présent protocole, les activités officielles de l'Organisation sont celles qui sont strictement nécessaires à son fonctionnement administratif et technique telles qu'elles résultent de la convention.

Article 4

- (1) Dans le cadre de ses activités officielles, l'Organisation, ses biens et revenus sont exonérés des impôts directs.
- (2) Lorsque des achats importants sont faits par l'Organisation pour l'exercice de ses activités officielles, et dont le prix comprend des droits ou des taxes, des dispositions appropriées sont prises par les Etats contractants, chaque fois qu'il est possible, en vue de la remise ou du remboursement à l'Organisation du montant des droits et taxes de cette nature.
- (3) Aucune exonération n'est accordée en ce qui concerne les impôts, taxes et droits qui ne constituent que la simple rémunération de services d'utilité publique.

Article 5

Les produits importés ou exportés par l'Organisation pour l'exercice de ses activités officielles sont exonérés des droits et taxes à l'importation ou à l'exportation, autres que les redevances ou impositions représentatives de services rendus, et exemptés de toutes prohibitions et restrictions à l'importation ou à l'exportation.

Article 6

Aucune exonération n'est accordée en vertu des articles 4 et 5 en ce qui concerne les achats ou importations de biens destinés aux besoins personnels des agents de l'Office européen des brevets.

Article 7

- (1) Les biens appartenant à l'Organisation, acquis ou importés conformément à l'article 4 ou à l'article 5, ne peuvent être vendus ou cédés qu'aux conditions agréées par les Etats contractants qui ont accordé les exemptions.
- (2) Les transferts de biens ou les prestations de services, réalisés entre les différents bâtiments de l'Organisation, ne sont soumis à aucune imposition ni restriction; le cas échéant, les Etats contractants prennent les mesures appropriées en vue de la remise ou du remboursement du montant de telles impositions ou en vue de la levée de telles restrictions.

Article 8

La transmission de publications et d'autres matériels d'information par l'Organisation ou à celle-ci, n'est soumise à aucune restriction.

Article 9

Les Etats contractants accordent à l'Organisation les dispenses en matière de réglementation des changes qui seraient nécessaires pour l'exercice de ses activités officielles.

Article 10

(1) Pour ses communications officielles et le transfert de tous ses documents, l'Organisation bénéficie, dans chaque Etat contractant, du traitement le plus favorable accordé à toute autre organisation internationale par cet Etat.

(2) Aucune censure ne peut être exercée à l'égard des communications officielles de l'Organisation, quelle que soit la voie de communication utilisée.

Article 11

Les Etats contractants prennent les mesures utiles pour faciliter l'entrée, le séjour et le départ des agents de l'Office européen des brevets.

Article 12

(1) Les représentants des Etats contractants, leurs suppléants, leurs conseillers ou experts jouissent, lors des réunions du Conseil d'administration ou de tout organe institué par ledit Conseil ainsi qu'au cours de leurs voyages à destination ou en provenance du lieu de la réunion, des privilèges et immunités suivants:

a) immunité d'arrestation ou de détention, ainsi que de saisie de leurs bagages personnels, sauf en cas de flagrant délit;

b) immunité de juridiction, même après la fin de leur mission, pour les actes, y compris leurs écrits et leurs paroles, accomplis dans l'exercice de leurs fonctions; cette immunité ne joue cependant pas dans le cas d'une infraction à la réglementation de la circulation des véhicules automoteurs, commise par une des personnes visées ci-dessus, ou dans le cas de dommages causés par un véhicule automoteur lui appartenant ou qu'elle conduit;

c) inviolabilité pour tous leurs papiers et documents officiels;

d) droit de faire usage de codes et de recevoir des documents ou de la correspondance par courrier spécial ou par valises scellées;

e) exemption pour eux-mêmes et pour leurs conjoints de toute mesure limitant l'entrée et de toutes formalités d'enregistrement d'étrangers;

f) mêmes facilités, en ce qui concerne les réglementations monétaires ou de change, que celles accordées aux représentants de gouvernements étrangers en mission officielle temporaire.

(2) Les privilèges et immunités sont accordés aux personnes visées au paragraphe premier, non à leur avantage personnel, mais dans le but d'assurer en toute indépendance l'exercice de leurs fonctions en rapport avec l'Organisation. Par conséquent, un Etat contractant a le devoir de lever l'immunité dans tous les cas où, à son avis, l'immunité entraverait l'action de la justice et où elle peut être levée sans compromettre les fins pour lesquelles elle a été accordée.

Article 13

(1) Sous réserve des dispositions de l'article 6, le Président de l'Office européen des brevets jouit des privilèges et immunités reconnus aux agents diplomatiques en vertu de la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques du 18 avril 1961.

(2) Toutefois, l'immunité de juridiction ne joue pas dans le cas d'infraction à la réglementation en matière de circulation des véhicules automoteurs commise par le Président de l'Office européen des brevets ou de dommage causé par un véhicule automoteur lui appartenant ou qu'il conduit.

Article 14

Les agents de l'Office européen des brevets:

a) jouissent, même lorsqu'ils ont cessé d'exercer leurs fonctions, de l'immunité de juridiction pour les actes, y compris les paroles et écrits, accomplis dans l'exercice de leurs fonctions; cette immunité ne joue cependant pas dans le cas d'infraction à la réglementation de la circulation des véhicules automoteurs, commise par un agent de l'Office, ou de dommage causé par un véhicule automoteur lui appartenant ou qu'il conduit;

b) sont exempts de toute obligation relative au service militaire;

c) jouissent de l'inviolabilité pour tous leurs papiers et documents officiels;

d) jouissent, avec les membres de leur famille vivant à leur foyer, des mêmes exceptions aux dispositions limitant l'immigration et réglant l'enregistrement des étrangers, que celles généralement reconnues aux membres du personnel des organisations internationales;

e) jouissent, en ce qui concerne les réglementations de change, des mêmes privilèges que ceux généralement reconnus aux membres du personnel des organisations internationales;

f) jouissent, en période de crise internationale, ainsi que les membres de leur famille vivant à leur foyer, des mêmes facilités de rapatriement que les agents diplomatiques;

g) jouissent du droit d'importer en franchise de douane leur mobilier et leurs effets personnels, à l'occasion de leur première installation dans l'Etat intéressé, et du droit, à la cessation de leurs fonctions dans ledit Etat, d'exporter en franchise leur mobilier et leurs effets personnels, sous réserve des conditions jugées nécessaires par le gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel le droit est exercé et à l'exception des biens acquis dans cet Etat qui font l'objet, dans celui-ci, d'une prohibition d'exportation.

Article 15

Les experts exerçant des fonctions pour le compte de l'Organisation ou accomplissant des missions pour celle-ci, jouissent des privilèges et immunités ci-après dans la mesure où ils leur sont nécessaires pour l'exercice de leurs fonctions, y compris durant les voyages effectués dans l'exercice de leurs fonctions ou au cours de ces missions:

a) immunité de juridiction pour les actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, y compris leurs paroles et écrits, sauf dans le cas d'infraction à la réglementation de la circulation des véhicules automobiles commise par un expert ou de dommage causé par un véhicule automobile lui appartenant ou qu'il conduit: les experts continueront à bénéficier de cette immunité après la cessation de leurs fonctions auprès de l'Organisation;

b) inviolabilité pour tous leurs papiers et documents officiels;

c) facilités de change nécessaires au transfert de leurs rémunérations.

Article 16

(1) Dans les conditions et selon les modalités que le Conseil d'administration fixe dans un délai d'un an à compter de l'entrée en vigueur de la convention, les personnes visées aux articles 13 et 14 seront soumises, au profit de l'Organisation, à un impôt sur les traitements et salaires qui leur sont versés par l'Organisation. A compter de cette date, ces traitements et salaires sont exempts de l'impôt national sur le revenu. Toutefois, les Etats contractants peuvent tenir compte de ces traitements et salaires pour le calcul de l'impôt payable sur les revenus provenant d'autres sources.

(2) Les dispositions du paragraphe premier ne s'appliquent pas aux pensions et retraites payées par l'Organisation aux anciens agents de l'Office européen des brevets.

Article 17

Le Conseil d'administration détermine les catégories d'agents auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 14, en tout ou en partie, ainsi que les dispositions de l'article 16 et les catégories d'experts auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 15. Les noms, qualités et adresses des agents et experts compris dans ces catégories sont communiqués périodiquement aux Etats contractants.

Article 18

L'Organisation et les agents de l'Office européen des brevets sont exempts de toutes contributions obligatoires à des organismes nationaux de prévoyance sociale, au cas où l'Organisation établirait son propre système de prévoyance sociale, sous réserve des accords à passer avec les Etats contractants, conformément aux dispositions de l'article 25.

Article 19

(1) Les privilèges et immunités prévus par le présent protocole ne sont pas établis en vue d'accorder aux agents de l'Office européen des brevets ou aux experts exerçant des fonctions au profit ou pour le compte de l'Organisation des avantages personnels. Ils sont institués uniquement afin d'assurer, en toutes circonstances, le libre fonctionnement de l'Organisation et la complète indépendance des personnes auxquelles ils sont accordés.

(2) Le Président de l'Office européen des brevets a le devoir de lever l'immunité lorsqu'il estime qu'elle empêche le jeu normal de la justice et qu'il est possible d'y renoncer sans porter atteinte aux intérêts de l'Organisation. Le Conseil d'administration peut, pour les mêmes raisons, lever l'une des immunités accordées au Président.

Article 20

(1) L'Organisation coopère en tout temps avec les autorités compétentes des Etats contractants, en vue de faciliter une bonne administration de la justice, d'assurer l'observation des règlements de police et de ceux concernant la santé publique et l'inspection du travail, ou autres lois nationales de nature analogue, et empêcher tout abus des privilèges, immunités et facilités prévus par le présent protocole.

(2) La procédure de coopération mentionnée au paragraphe premier pourra être précisée dans les accords complémentaires visés à l'article 25.

Article 21

Chaque Etat contractant conserve le droit de prendre toutes les mesures nécessaires dans l'intérêt de sa sécurité.

Article 22

Aucun Etat contractant n'est tenu d'accorder les privilèges et immunités mentionnés aux articles 12, 13, 14 lettres b), e) et g), et 15 lettre c)

- a) à ses propres nationaux;
- b) aux personnes qui, lors de leur entrée en fonctions auprès de l'Organisation, ont leur résidence permanente dans cet Etat et ne sont pas agents d'une autre organisation intergouvernementale dont le personnel est incorporé à l'Organisation.

Article 23

(1) Chaque Etat contractant peut soumettre à un Tribunal d'arbitrage international tout différend mettant en cause l'Organisation, ou les agents ou experts exerçant des fonctions au profit ou pour le compte de l'Organisation, dans la mesure où celle-ci, ces agents ou experts ont revendiqué un privilège ou une immunité en vertu du présent protocole, dans les cas où il n'a pas été renoncé à cette immunité.

(2) Si un Etat contractant a l'intention de soumettre un différend à l'arbitrage, il le notifie au président du Conseil d'administration qui informe immédiatement chaque Etat contractant de cette notification.

(3) La procédure prévue au paragraphe premier n'est pas applicable aux différends entre l'Organisation et les agents ou experts au sujet du statut ou des conditions d'emploi ainsi que, pour les agents, au sujet du règlement des pensions.

(4) La sentence du Tribunal d'arbitrage est définitive et sans recours; les parties s'y conformeront. En cas de contestation sur le sens et la portée de la sentence, il appartient au Tribunal d'arbitrage de l'interpréter à la demande de toute partie.

Article 24

(1) Le Tribunal d'arbitrage prévu à l'article 23 est composé de trois membres, un arbitre nommé par l'Etat, ou les Etats, partie à l'arbitrage, un arbitre nommé par le Conseil d'administration et un troisième arbitre, qui assume la présidence, nommé par les deux premiers.

(2) Ces arbitres sont choisis sur une liste comprenant six arbitres au plus désignés par chaque Etat contractant et six arbitres désignés par le Conseil d'administration. Cette liste est établie dès que possible après l'entrée en vigueur du présent protocole et, par la suite, complétée, le cas échéant, en tant que de besoin.

(3) Si, dans un délai de trois mois après la notification mentionnée à l'article 23, paragraphe 2, l'une des parties s'abstient de procéder à la nomination prévue au paragraphe premier, le choix de l'arbitre est effectué, sur la requête de l'autre partie, par le Président de la Cour Internationale de Justice parmi les personnes figurant sur ladite liste. Il en est de même, à la requête de la partie la plus diligente, lorsque, dans un délai d'un mois à compter de la nomination du deuxième arbitre, les deux premiers arbitres ne parviennent pas à s'entendre sur la nomination du troisième. Toutefois, dans ces deux cas, si le Président de la Cour Internationale de Justice est empêché d'effectuer le choix ou s'il est ressortissant de l'un des Etats parties au différend, le Vice-Président de la Cour Internationale procède aux nominations susvisées, à moins qu'il ne soit lui-même ressortissant de l'un des Etats parties au différend: dans cette dernière hypothèse il appartient au membre de la Cour Internationale, qui n'est pas lui-même ressortissant de l'un des Etats parties au différend et qui a été choisi par le Président ou le Vice-Président, de procéder aux nominations. Un ressortissant de l'Etat demandeur ne peut être choisi pour occuper le siège de l'arbitre dont la nomination incombait au Conseil d'administration, ni une personne inscrite sur la liste par désignation du Conseil d'administration choisie pour occuper le siège de l'arbitre dont la nomination incombait à l'Etat demandeur. Les personnes appartenant à ces deux catégories ne peuvent pas davantage être choisies pour assumer la présidence du Tribunal.

(4) Le Tribunal d'arbitrage établit ses règles de procédure.

Article 25

L'Organisation peut, sur décision du Conseil d'administration conclure, avec un ou plusieurs Etats contractants, des accords complémentaires en vue de l'exécution des dispositions du présent protocole, en ce qui concerne ce ou ces Etats, ainsi que d'autres arrangements en vue d'assurer le bon fonctionnement de l'Organisation et la sauvegarde de ses intérêts.

PROTOCOLE
SUR LA CENTRALISATION ET L'INTRODUCTION
DU SYSTÈME EUROPÉEN DES BREVETS
(Protocole sur la centralisation)

Section I

(1)(a) A la date d'entrée en vigueur de la convention, les Etats parties à la convention qui sont également membres de l'Institut International des Brevets créé par l'Accord de La Haye du 6 juin 1947, prennent toutes les mesures nécessaires pour que le transfert à l'Office européen des brevets de tout l'actif et de tout le passif ainsi que de tout le personnel de l'Institut International des Brevets s'effectue au plus tard à la date visée à l'article 162, paragraphe 1, de la convention. Les modalités de ce transfert seront fixées par un accord entre l'Institut International des Brevets et l'Organisation européenne des brevets. Les Etats susvisés ainsi que les autres Etats parties à la convention prennent toutes les mesures nécessaires pour que cet accord soit mis en application au plus tard à la date visée à l'article 162, paragraphe 1, de la convention. A la date de cette mise en application, les Etats membres de l'Institut International des Brevets qui sont également parties à la convention s'engagent en outre à mettre fin à leur participation à l'Accord de La Haye.

(b) Les Etats parties à la convention prennent toutes les mesures nécessaires pour que, selon les termes de l'accord prévu à la lettre (a), tout l'actif et tout le passif ainsi que tout le personnel de l'Institut International des Brevets soient incorporés dans l'Office européen des brevets. Dès la mise en application de cet accord, seront accomplies par le département de La Haye, d'une part, les tâches assumées par l'Institut International des Brevets à la date de l'ouverture à la signature de la convention, en particulier celles qu'il assume à l'égard de ses Etats membres, qu'ils deviennent ou non parties à la convention, d'autre part, les tâches qu'il se sera engagé à assumer lors de l'entrée en vigueur de la convention à l'égard d'Etats qui seront à cette date à la fois membres de l'Institut International des Brevets et parties à la convention. En outre, le Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets peut charger le département de La Haye d'autres tâches dans le domaine de la recherche.

(c) Les engagements visés ci-dessus, s'appliquent à l'agence créée en vertu de l'Accord de La Haye et selon les conditions fixées dans l'accord conclu entre l'Institut International des Brevets et le gouvernement de l'Etat contractant intéressé. Ce gouvernement s'engage à conclure avec l'Organisation européenne des brevets un nouvel accord remplaçant celui déjà conclu avec l'Institut International des Brevets pour harmoniser les clauses relatives à l'organisation, au fonctionnement et au financement de l'agence avec les dispositions du présent protocole.

(2) Sous réserve des dispositions de la section III, les Etats parties à la convention renoncent, pour leurs services centraux de la propriété industrielle et au profit de l'Office européen des brevets, à toute activité qu'ils

seraient susceptibles d'exercer en qualité d'administration chargée de la recherche au sens du Traité de Coopération en matière de brevets, dès la date visée à l'article 162, paragraphe 1 de la convention.

(3)(a) Une agence de l'Office européen des brevets est créée à Berlin (Ouest), à compter de la date visée à l'article 162, paragraphe 1, de la convention, afin d'effectuer des recherches relatives aux demandes de brevet européen. Elle relève du département de La Haye.

(b) Le Conseil d'administration fixe la répartition des tâches de l'agence de Berlin, compte tenu de considérations générales et des besoins de l'Office européen des brevets en matière de recherche.

(c) Au moins au début de la période suivant celle de l'extension progressive du champ d'activité de l'Office européen des brevets, le volume des travaux confiés à cette agence doit permettre d'occuper pleinement le personnel examinateur de l'annexe de Berlin de l'Office allemand des brevets en fonction de la date d'ouverture à la signature de la convention.

(d) La République fédérale d'Allemagne supporte tous les frais supplémentaires résultant, pour l'Organisation européenne des brevets, de la création et du fonctionnement de l'agence de Berlin.

Section II

Sous réserve des dispositions des sections III et IV, les Etats parties à la convention renoncent, pour ce qui concerne leurs services centraux de la propriété industrielle et au profit de l'Office européen des brevets, à toute activité en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international au sens du Traité de Coopération. Cette obligation ne prendra effet que dans la mesure où l'Office européen des brevets pourra entreprendre l'examen des demandes de brevet européen en vertu de l'article 162, paragraphe 2, de la convention; cet effet intervient deux années après le jour où l'Office européen a commencé son activité d'examen sur les domaines de la technique en question, d'après un plan de cinq ans, étendant progressivement la compétence de l'Office à tous les secteurs de la technique et qui ne peut être modifié que par décision du Conseil d'administration. Les modalités de mise en application de ladite obligation sont déterminées par décision du Conseil d'administration.

Section III

(1) Le service central de la propriété industrielle de tout Etat partie à la convention, dont la langue officielle n'est

pas l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets, est autorisé à exercer une activité en qualité d'administration chargée de la recherche et en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire au sens du Traité de Coopération. Cette autorisation est subordonnée à l'engagement de l'Etat en cause de limiter cette activité aux demandes internationales déposées par les nationaux dudit Etat ou par les personnes domiciliées sur son territoire ainsi que par les nationaux ou les personnes domiciliées sur le territoire d'Etats parties à la convention et qui sont limitrophes de cet Etat. Le Conseil d'administration peut décider d'autoriser le service central de la propriété industrielle d'un Etat partie à la convention à étendre cette activité aux demandes internationales qui sont déposées par des nationaux ou des personnes ayant leur domicile ou leur siège sur le territoire d'un Etat non contractant ayant la même langue officielle que l'Etat partie en cause et qui sont rédigées dans cette langue.

(2) En vue d'harmoniser les activités de recherche au titre du Traité de Coopération dans le cadre du système européen de délivrance de brevets, il est établi une coopération entre l'Office européen des brevets et tout service central de la propriété industrielle autorisé à exercer une telle activité en vertu de la présente section. Cette coopération est fondée sur un accord spécial qui peut s'étendre, par exemple, aux procédures et méthodes de recherche, aux qualifications requises en ce qui concerne le recrutement et la formation des examinateurs, aux directives relatives aux échanges de recherche et d'autres services entre les offices, ainsi qu'aux autres mesures nécessaires au contrôle et à la surveillance.

Section IV

(1)(a) En vue de faciliter l'adaptation des offices nationaux des Etats parties à la convention au système du brevet européen, le Conseil d'administration peut, s'il le juge souhaitable, et dans les conditions définies ci-après, confier aux services centraux de la propriété industrielle de ces mêmes Etats, où l'on est en mesure de conduire la procédure dans une des langues officielles de l'Office européen des brevets, des tâches d'instruction des demandes de brevet européen rédigées dans cette même langue qui, conformément à l'article 18, paragraphe 2, de la convention, sont confiées en règle générale à l'un des examinateurs de la division d'examen. Ces travaux sont effectués dans le cadre de la procédure de délivrance prévue dans la convention; la décision relative à ces demandes est prise par la division d'examen dans sa composition prévue à l'article 18, paragraphe 2.

(b) Les travaux confiés en vertu de la lettre (a) ne porteront pas sur plus de quarante pour cent du total des demandes de brevet européen déposées; les travaux confiés à un Etat ne devront pas excéder un tiers du total des demandes de brevet européen déposées. Ces tâches seront confiées pour une période de quinze ans à

compter de l'ouverture de l'Office européen des brevets et seront réduites progressivement (en principe de vingt pour cent par an) jusqu'à devenir nulles au cours des cinq dernières années de ladite période.

(c) Compte tenu de la lettre (b), le Conseil d'administration décidera de la nature, de l'origine et du nombre des demandes de brevet européen dont l'instruction pourra être confiée au service central de la propriété industrielle de l'un des Etats parties susvisés.

(d) Les modalités d'application ci-dessus feront l'objet d'un accord spécial entre le service central de la propriété industrielle de l'Etat partie en cause et l'Organisation européenne des brevets.

(e) Un office avec lequel un tel accord spécial a été conclu pourra exercer une activité en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international, au sens du Traité de Coopération, jusqu'à expiration de la période de quinze ans.

(2)(a) Si le Conseil d'administration estime que cela est compatible avec le bon fonctionnement de l'Office européen des brevets et en vue de pallier les difficultés pouvant résulter pour certains Etats contractants de l'application de la section I, paragraphe 2, il peut confier des travaux de recherche relatifs à des demandes de brevet européen aux services centraux de la propriété industrielle de ces Etats dont la langue officielle est l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets, à condition que ces services possèdent la qualification requise pour être nommés administration de recherche internationale dans les conditions prévues au Traité de Coopération.

(b) En procédant à ces travaux, effectués sous la responsabilité de l'Office européen des brevets, les services centraux concernés doivent s'en tenir aux directives applicables en matière d'établissement du rapport de recherche européenne.

(c) Les dispositions de la présente section, paragraphe 1, lettre (b), deuxième phrase, s'appliquent au présent paragraphe.

Section V

(1) L'agence visée à la section I, paragraphe 1, lettre (c), est autorisée à effectuer, pour les demandes de brevet européen déposées par les nationaux de l'Etat où est située cette agence et par les personnes domiciliées sur le territoire dudit Etat, des recherches dans la documentation dont elle dispose dans la langue officielle de cet Etat. Cette autorisation ne doit toutefois pas entraîner, d'une part, un retard dans le déroulement de la procédure européenne et, d'autre part, des frais supplémentaires pour l'Organisation européenne des brevets.

(2) L'agence visée au paragraphe 1 est autorisée, si le demandeur d'un brevet européen le requiert et en supporte les frais, à effectuer une recherche portant sur sa demande de brevet dans la documentation visée au paragraphe 1. Cette autorisation prendra fin lorsque la

recherche visée à l'article 92 de la convention aura été étendue afin d'y inclure cette documentation, conformément à la section VI, étant entendu qu'il n'en résultera pas un retard dans le déroulement de la procédure de délivrance des brevets européens.

(3) Le Conseil d'administration peut étendre le bénéfice des autorisations prévues aux paragraphes 1 et 2, dans les conditions prévues auxdits paragraphes, aux services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants qui n'ont pas comme langue officielle l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets.

Section VI

La recherche prévue à l'article 92 de la convention est étendue, en principe, pour toutes les demandes de brevet européen, aux brevets et aux demandes de brevet publiées ainsi qu'à d'autres documents pertinents qui ne sont pas compris dans la documentation pour la

recherche de l'Office européen des brevets à la date visée à l'article 162, paragraphe 1, de la convention. L'étendue, les conditions et le plan de mise en application de telles extensions sont fixés par le Conseil d'administration sur la base d'études qui doivent porter notamment sur les aspects techniques et financiers.

Section VII

Les dispositions du présent protocole prévalent sur celles de la convention qui s'y opposeraient.

Section VIII

Les décisions du Conseil d'administration prévues dans le présent protocole sont prises à la majorité des trois-quarts (article 35, paragraphe 2, de la convention). Les dispositions concernant la pondération des voix (article 36 de la convention) sont applicables.

**PROTOCOLE
INTERPRÉTATIF DE L'ARTICLE 69
DE LA CONVENTION**

L'article 69 ne doit pas être interprété comme signifiant que l'étendue de la protection conférée par le brevet européen est déterminée au sens étroit et littéral du texte des revendications et que la description et les dessins servent uniquement à dissiper les ambiguïtés que pourraient recéler les revendications. Il ne doit pas davantage être interprété comme signifiant que les

revendications servent uniquement de ligne directrice et que la protection s'étend également à ce que, de l'avis d'un homme du métier ayant examiné la description et les dessins, le titulaire du brevet a entendu protéger. L'article 69 doit, par contre, être interprété comme définissant entre ces extrêmes une position qui assure à la fois une protection équitable au demandeur et un degré raisonnable de certitude aux tiers.

**CONVENTION
RELATIVE AU BREVET EUROPÉEN
POUR LE MARCHÉ COMMUN**
(Convention sur le brevet communautaire)

(Luxembourg, 15 décembre 1975)

PRÉAMBULE

LES HAUTES PARTIES CONTRACTANTES du traité instituant la Communauté économique européenne,

DÉSIRANT donner des effets unitaires et autonomes aux brevets européens délivrés pour leurs territoires en vertu de la convention sur la délivrance de brevets européens du 5 octobre 1973,

SOUCIEUSES d'établir un régime communautaire de brevets contribuant à la réalisation des objectifs du traité instituant la Communauté économique européenne, et notamment à l'élimination à l'intérieur de la Communauté des distorsions de concurrence pouvant résulter de la territorialité des titres nationaux de protection,

CONSIDÉRANT que l'un des objectifs fondamentaux du traité instituant la Communauté économique européenne est l'abolition des obstacles à la libre circulation des marchandises;

CONSIDÉRANT que l'un des moyens les plus appropriés pour assurer que ce but sera atteint, en ce qui concerne la libre circulation des marchandises protégées par des brevets, est la création d'un régime communautaire de brevets;

CONSIDÉRANT que la création d'un tel régime communautaire de brevets est par conséquent indissociable de la réalisation des objectifs du traité et, dès lors, liée à l'ordre juridique communautaire;

CONSIDÉRANT qu'il importe à ces fins de conclure entre elles une convention qui constitue un accord particulier au sens de l'article 142 de la convention sur la délivrance de brevets européens, un traité de brevet régional au sens de l'article 45 paragraphe 1 du traité de coopération en matière de brevets du 19 juin 1970 et un arrangement particulier au sens de l'article 19 de la convention pour la protection de la propriété industrielle, signée à Paris le 20 mars 1883 et révisée en dernier lieu le 14 juillet 1967;

CONSIDÉRANT qu'il est essentiel que la présente convention soit interprétée de façon uniforme, afin que les droits et les obligations découlant d'un brevet communautaire soient identiques dans l'ensemble de la Communauté et que, dès lors, compétence soit attribuée à la Cour de justice des Communautés européennes,

CONVAINCUES, par conséquent, que la conclusion de la présente convention est nécessaire pour faciliter la réalisation des tâches de la Communauté économique européenne et que, dès lors, elle constitue une mesure appropriée à prendre par les États membres, sous réserve des procédures nationales de ratification, afin d'assurer l'exécution des obligations de la Communauté,

ONT DÉCIDÉ de conclure la présente convention et ont désigné à cet effet comme plénipotentiaires:

- SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES
M. J. DESCHAMPS,
ambassadeur de Belgique à Luxembourg,
- SA MAJESTÉ LA REINE DE DANEMARK
M. K. V. SKJØDT,
directeur, Office danois des brevets,
- LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE
M. Peter HERMES,
secrétaire d'État, ministère fédéral des affaires étrangères,
- LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
M. Émile CAZIMAJOU,
ministre plénipotentiaire, représentant permanent adjoint,
- LE PRÉSIDENT D'IRLANDE
M. John BRUTON,
secrétaire d'État parlementaire, ministère de l'industrie et du commerce,
- LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE
M. F. CATTANEI,
secrétaire d'État, ministère des affaires étrangères,
- SON ALTESSE ROYALE LE GRAND-DUC DE LUXEMBOURG
M. Marcel MART,
ministre de l'économie nationale, des classes moyennes et du tourisme,
- SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS
M. Th. M. HAZEKAMP,
secrétaire d'État, ministère des affaires économiques,
- SA MAJESTÉ LA REINE DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD
Lord GORONWY-ROBERTS,
ministre adjoint aux affaires étrangères et au Commonwealth,
vice-président de la Chambre des lords.

LESQUELS, réunis au sein du Conseil des Communautés européennes, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS QUI SUIVENT:

PREMIÈRE PARTIE

DISPOSITIONS GÉNÉRALES ET INSTITUTIONNELLES

CHAPITRE PREMIER

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

*Article premier***Droit commun pour les brevets**

1. Il est institué par la présente convention un droit commun aux États contractants en matière de brevets d'invention.
2. Ce droit commun régit les brevets européens délivrés, pour les États contractants, en vertu de la convention sur la délivrance de brevets européens, ci-après dénommée convention sur le brevet européen, ainsi que les demandes de brevet européen dans lesquelles ces États sont désignés.

*Article 2***Brevet communautaire**

1. Les brevets européens délivrés pour les États contractants sont dénommés brevets communautaires.
2. Le brevet communautaire a un caractère unitaire. Il produit les mêmes effets sur l'ensemble des territoires auxquels s'applique la présente convention et ne peut être délivré, transféré, annulé ou s'éteindre que pour l'ensemble de ces territoires. Cette disposition s'applique à la demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés.
3. Le brevet communautaire a un caractère autonome. Il n'est soumis qu'aux dispositions de la présente convention et à celles des dispositions de la convention sur le brevet européen qui s'appliquent obligatoirement à tout brevet européen et qui de ce fait sont réputées constituer des dispositions de la présente convention.

*Article 3***Désignation conjointe**

La désignation des États parties à la présente convention, conformément aux dispositions de l'article 79 de la convention sur le brevet européen, ne peut être faite que conjointement. La désignation d'un ou de plusieurs de ces États vaut désignation de l'ensemble de ceux-ci.

*Article 4***Institution d'instances spéciales**

Pour l'application des procédures prescrites par la présente convention, il est institué à l'Office européen des brevets des instances spéciales communes aux États contractants. L'activité de ces instances spéciales est contrôlée par un comité restreint du conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets.

*Article 5***Compétence de la Cour de justice des Communautés européennes**

1. La compétence de la Cour de justice des Communautés européennes en ce qui concerne la présente convention est celle qui lui est attribuée par cette convention. Le protocole sur le statut de la Cour de justice de la Communauté économique européenne et le règlement de procédure de la Cour de justice sont applicables.
2. Le règlement de procédure est adapté et complété, si besoin est, conformément à l'article 188 du traité instituant la Communauté économique européenne.

*Article 6***Brevets nationaux**

La présente convention ne porte pas atteinte au droit des États contractants de délivrer des brevets nationaux.

CHAPITRE II

INSTANCES SPÉCIALES DE L'OFFICE EUROPÉEN DES BREVETS*Article 7***Instances spéciales**

Les instances spéciales sont les suivantes:

- a) une division d'administration des brevets;
- b) une ou plusieurs divisions d'annulation;
- c) une ou plusieurs chambres d'annulation.

*Article 8***Division d'administration des brevets**

1. La division d'administration des brevets est compétente pour tous les actes de l'Office européen des brevets qui concernent un brevet communautaire, dans la mesure où ces actes ne relèvent pas de la compétence d'autres instances de l'Office. Elle est notamment compétente pour toute décision relative aux mentions à porter sur le registre des brevets communautaires.
2. Les décisions de la division d'administration des brevets sont prises par un membre juriste.
3. Les membres de la division d'administration des brevets ne peuvent être membres des chambres de recours ou de la grande chambre de recours instituées par la convention sur le brevet européen, ni des chambres d'annulation.

*Article 9***Divisions d'annulation**

1. Les divisions d'annulation sont compétentes pour examiner les demandes en limitation et en nullité de tout brevet communautaire et pour fixer la redevance conformément à l'article 44 paragraphe 5.
2. Une division d'annulation se compose d'un membre juriste qui assure la présidence et de deux membres techniciens. La division d'annulation peut confier à l'un de ses membres l'instruction de la demande. La procédure orale est de la compétence de la division d'annulation elle-même.

*Article 10***Chambres d'annulation**

1. Les chambres d'annulation sont compétentes pour examiner les recours formés contre les décisions des divisions d'annulation et de la division d'administration des brevets et pour émettre un avis sur l'étendue de la protection conférée par le brevet communautaire.
2. Dans le cas d'un recours formé contre une décision d'une division d'annulation, la chambre d'annulation se compose de deux membres juristes, dont l'un assure la présidence, et de trois membres techniciens.
3. Dans le cas d'un recours formé contre une décision de la division d'administration des brevets, la chambre d'annulation se compose de trois membres juristes.

4. Pour émettre un avis sur l'étendue de la protection conférée par un brevet communautaire, la chambre d'annulation se compose normalement de deux membres juristes, dont l'un assure la présidence, et d'un membre technicien. Toutefois, si l'avis doit être émis dans le cadre d'un recours formé contre une décision d'une division d'annulation ou si la chambre d'annulation estime que la nature de l'avis l'exige, la composition de la chambre d'annulation est celle définie au paragraphe 2.

*Article 11***Nomination des membres des chambres d'annulation**

1. Le comité restreint du conseil d'administration nomme:
 - a) les présidents des chambres d'annulation sur proposition d'un des membres de ce comité, le président de l'Office européen des brevets entendu ou sur proposition de celui-ci;
 - b) les autres membres des chambres sur proposition du président de l'Office européen des brevets.
2. Les membres des chambres peuvent être reconduits dans leurs fonctions par le comité restreint, le président de l'Office européen des brevets entendu.
3. Sous réserve des dispositions de l'article 12 paragraphe 1, le comité restreint exerce le pouvoir disciplinaire sur les agents nommés conformément au paragraphe 1.

*Article 12***Indépendance des membres des chambres d'annulation**

1. Les membres des chambres d'annulation sont nommés pour une période de cinq ans et ne peuvent être relevés de leurs fonctions pendant cette période sauf pour motifs graves et si la Cour de justice des Communautés européennes, saisie par le président de l'Office européen des brevets, prend une décision à cet effet.
2. Les membres des chambres ne peuvent être membres de la section de dépôt, des divisions d'examen, des divisions d'opposition ou de la division juridique instituées par la convention sur le brevet européen, de la division d'administration des brevets ou des divisions d'annulation.
3. Dans leurs décisions, les membres des chambres ne sont liés par aucune instruction et ne doivent se conformer qu'aux seules dispositions de la présente convention.

4. Le règlement de procédure des chambres d'annulation est arrêté conformément aux dispositions du règlement d'exécution. Il est soumis à l'approbation du comité restreint du conseil d'administration.

Article 13

Récusation

1. Les membres des divisions d'annulation et des chambres d'annulation ne peuvent participer au règlement d'une affaire s'ils y possèdent un intérêt personnel, s'ils y sont antérieurement intervenus en qualité de représentants d'une des parties ou s'ils ont participé à la décision finale sur cette affaire dans le cadre de la procédure de délivrance ou de la procédure d'opposition. Les membres des chambres d'annulation ne peuvent, en outre, prendre part à une procédure de recours s'ils ont pris part à la décision qui fait l'objet du recours.

2. Si, pour l'une des raisons mentionnées au paragraphe 1 ou pour tout autre motif, un membre d'une division d'annulation ou d'une chambre d'annulation estime ne pas pouvoir participer au règlement d'une affaire, il en avertit la division ou la chambre.

3. Les membres d'une division d'annulation ou d'une chambre d'annulation peuvent être récusés par toute partie pour l'une des raisons mentionnées au paragraphe 1 ou s'ils peuvent être suspectés de partialité. La récusation n'est pas recevable lorsque la partie en cause a fait des actes de procédure, bien qu'elle ait déjà eu connaissance du motif de récusation. Aucune récusation ne peut être fondée sur la nationalité des membres.

4. Les divisions d'annulation et les chambres d'annulation statuent, dans les cas visés aux paragraphes 2 et 3, sans la participation du membre intéressé. Pour prendre cette décision, le membre récusé est remplacé, au sein de la division ou de la chambre, par son suppléant.

Article 14

Langues des procédures et publications

1. Les langues officielles de l'Office européen des brevets sont également les langues officielles des instances spéciales.

2. Pendant toute la durée des procédures devant les instances spéciales, la traduction produite en application de l'article 14 paragraphe 2 deuxième phrase de la convention sur le brevet européen peut être rendue conforme au texte original de la demande de brevet européen.

3. La langue officielle de l'Office européen des brevets dans laquelle le brevet communautaire a été délivré doit être utilisée, sauf s'il en est disposé autrement par le règlement d'exécution, dans toutes les procédures relatives à ce brevet communautaire qui se déroulent devant les instances spéciales.

4. Néanmoins, les personnes physiques et morales ayant leur domicile ou leur siège sur le territoire d'un État contractant ayant comme langue officielle une langue autre que l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets et les nationaux de cet État ayant leur domicile à l'étranger peuvent déposer, dans une langue officielle de cet État, des pièces devant être produites dans un délai déterminé. Toutefois, elles sont tenues de produire une traduction dans la langue de la procédure dans le délai prescrit par le règlement d'exécution; dans les cas prévus par le règlement d'exécution, elles peuvent également déposer une traduction dans une autre langue officielle de l'Office européen des brevets.

5. Si une pièce n'est pas produite dans la langue prescrite par la présente convention ou si une traduction requise en application de la présente convention n'est pas produite dans les délais, la pièce est réputée n'avoir pas été reçue.

6. À l'issue de la procédure de limitation ou de la procédure de nullité, le nouveau fascicule du brevet communautaire est publié dans la langue de la procédure; il comporte une traduction des revendications modifiées dans l'une des langues officielles de chacun des États contractants qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure.

7. Le *Bulletin des brevets communautaires* est publié dans les trois langues officielles de l'Office européen des brevets.

8. Les inscriptions au registre des brevets communautaires sont effectuées dans les trois langues officielles de l'Office européen des brevets. En cas de doute, l'inscription dans la langue de la procédure fait foi.

9. Les facultés ouvertes par l'article 65, l'article 67 paragraphe 3 et l'article 70 paragraphe 3 de la convention sur le brevet européen ne peuvent être invoquées par aucun des États parties à la présente convention.

CHAPITRE III

LE COMITÉ RESTREINT DU CONSEIL.

Article 15

Composition

1. Le comité restreint du conseil d'administration se compose des représentants des États contractants et du représentant de la Commission des Commu-

nautés européennes, ainsi que de leurs suppléants. Chaque État contractant et la Commission ont le droit de désigner un représentant au comité restreint et un suppléant. La représentation des États contractants au sein du conseil d'administration et du comité restreint est assurée par les mêmes membres.

2. Les membres du comité restreint peuvent se faire assister de conseillers ou d'experts dans les limites prévues par son règlement intérieur.

Article 16

Présidence

1. Le comité restreint du conseil d'administration élit parmi les représentants des États contractants et leurs suppléants un président et un vice-président. Le vice-président remplace de droit le président en cas d'empêchement.

2. La durée du mandat du président et du vice-président est de trois ans. Ce mandat est renouvelable.

Article 17

Bureau

1. Le comité restreint du conseil d'administration peut instituer un bureau composé de cinq de ses membres,

2. Le président et le vice-président du comité restreint sont de droit membres du bureau; les trois autres membres sont élus par le comité restreint.

3. La durée du mandat des membres élus par le comité restreint est de trois ans. Ce mandat n'est pas renouvelable.

4. Le bureau assume l'exécution des tâches que le comité restreint lui confie dans le cadre de son règlement intérieur.

Article 18

Sessions

1. Le comité restreint du conseil d'administration se réunit sur convocation de son président.

2. Le président de l'Office européen des brevets prend part aux délibérations.

3. Le comité restreint tient une session ordinaire une fois par an; en outre, il se réunit à l'initiative de son président ou à la demande du tiers des États contractants.

4. Le comité restreint délibère un ordre du jour déterminé, conformément à son règlement intérieur.

5. Toute question dont l'inscription est demandée par un État contractant dans les conditions prévues par le règlement intérieur est inscrite à l'ordre du jour provisoire.

Article 19

Langues du comité restreint

1. Les langues utilisées dans les délibérations du comité restreint du conseil d'administration sont l'allemand, l'anglais et le français.

2. Les documents soumis au comité restreint et les procès-verbaux de ses délibérations sont établis dans les trois langues visées au paragraphe 1.

Article 20

Compétences du comité restreint dans certains cas

1. Le comité restreint du conseil d'administration a compétence pour modifier les dispositions de la présente convention énumérées ci-après:

- a) les articles de la présente convention dans la mesure où ils fixent la durée d'un délai à observer à l'égard de l'Office européen des brevets;
- b) les dispositions du règlement d'exécution.

2. Le comité restreint a compétence, conformément aux termes de la présente convention, pour arrêter et modifier:

- a) le règlement financier;
- b) le règlement relatif aux taxes;
- c) son règlement intérieur.

Article 21

Droit de vote

1. Seuls les États contractants ont droit de vote au comité restreint du conseil d'administration.

2. Chaque État contractant dispose d'une voix, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 23.

*Article 22***Votes**

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, le comité restreint du conseil d'administration prend ses décisions à la majorité simple des États contractants représentés et votant.
2. Requièrent la majorité des trois quarts des États contractants représentés et votant les décisions que le comité restreint est compétent pour prendre en vertu de l'article 20 et de l'article 25 sous a).
3. L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

*Article 23***Pondération des voix**

Pour l'adoption et la modification du règlement relatif aux taxes ainsi que, si la charge financière des États contractants s'en trouve accrue, pour l'approbation visée à l'article 25 sous a), le vote a lieu conformément aux dispositions de l'article 36 de la convention sur le brevet européen. Les termes «États contractants» figurant à cet article s'entendent des États parties à la présente convention.

CHAPITRE IV

DISPOSITIONS FINANCIÈRES

*Article 24***Obligations financières et recettes**

1. Le montant à payer par les États parties à la présente convention en application de l'article 146 de la convention sur le brevet européen est couvert par des contributions financières fixées pour chaque État conformément à la clé de répartition prévue à l'article 40 paragraphe 3 de la convention sur le brevet européen.
2. Les recettes provenant des taxes versées en application du règlement relatif aux taxes, déduction faite des sommes versées à l'Organisation européenne des brevets en vertu des articles 39 et 147 de la convention sur le brevet européen, ainsi que toutes autres recettes réalisées par l'Organisation européenne des brevets en application de la présente convention sont réparties entre les États qui y sont parties, conformément à la clé visée au paragraphe 1.

3. Dès l'entrée en vigueur de la présente convention, les travaux nécessaires seront engagés en vue d'examiner dans quelles conditions et à quelle date le régime de financement prévu aux paragraphes 1 et 2 de cet article pourra être remplacé par un autre régime fondé sur un financement communautaire, eu égard à l'évolution au sein des Communautés européennes. Ce régime pourra englober les montants dus par les États parties à la présente convention en vertu de la convention sur le brevet européen, ainsi que les montants dus à ces États en vertu de cette dernière convention. En conclusion de ces travaux, le présent article et, le cas échéant, l'article 23 pourront être modifiés par décision du Conseil des Communautés européennes, statuant à l'unanimité sur proposition de la Commission.

*Article 25***Compétences du comité restreint du conseil d'administration en matière budgétaire**

Il incombe au comité restreint du conseil d'administration:

- a) d'approuver annuellement les prévisions de dépenses et de recettes relatives à l'exécution de la présente convention et les modifications ou additions éventuelles apportées à ces prévisions, qui lui sont soumises par le président de l'Office européen des brevets et d'en contrôler l'exécution;
- b) d'accorder l'autorisation prévue à l'article 47 paragraphe 2 de la convention sur le brevet européen, pour autant qu'il s'agit de dépenses relatives à l'exécution de la présente convention;
- c) d'approuver les comptes annuels de l'Organisation européenne des brevets concernant l'exécution de la présente convention, ainsi que la partie du rapport des commissaires aux comptes nommés en application de l'article 49 paragraphe 1 de la convention sur le brevet européen relative à ces comptes, et de donner décharge au président de l'Office européen des brevets.

*Article 26***Règlement relatif aux taxes**

Le règlement relatif aux taxes fixe notamment le montant des taxes et leur mode de perception.

DEUXIÈME PARTIE

DROIT DES BREVETS

CHAPITRE PREMIER

DROIT AU BREVET COMMUNAUTAIRE

Article 27

Revendication du droit au brevet communautaire

1. Si le brevet communautaire a été délivré à une personne non habilitée en vertu de l'article 60 paragraphe 1 de la convention sur le brevet européen, la personne habilitée aux termes de cet article peut, sans préjudice de tous autres droits ou actions, revendiquer le transfert du brevet en qualité de titulaire.

2. Lorsqu'une personne n'a droit qu'à une partie du brevet communautaire, elle peut revendiquer, conformément aux dispositions du paragraphe 1, le transfert du brevet en qualité de cotitulaire.

3. Les droits visés aux paragraphes 1 et 2 ne sont exercés en justice que dans un délai de deux ans à compter de la date à laquelle la mention relative à la délivrance du brevet européen a été publiée dans le *Bulletin européen des brevets*. Cette disposition ne s'applique pas si le titulaire du brevet savait, au moment de la délivrance ou de l'acquisition du brevet, qu'il n'avait pas droit au brevet.

4. L'introduction d'une demande en justice fait l'objet d'une inscription au registre des brevets communautaires. Sont également inscrits la décision passée en force de chose jugée concernant la demande en justice ou tout abandon de celle-ci.

Article 28

Effets du changement du titulaire du brevet communautaire

1. Lorsqu'un changement intégral de propriété d'un brevet communautaire est intervenu à la suite d'une demande en justice visée à l'article 27, les licences et autres droits s'éteignent par l'inscription de la personne habilitée au registre des brevets communautaires.

2. Si, avant l'inscription de l'introduction de la demande en justice,

a) le titulaire du brevet a exploité l'invention sur le territoire des États contractants ou fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin,

ou si

b) le titulaire d'une licence l'a obtenue et a exploité l'invention sur le territoire de l'un des États contractants ou fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin,

il peut poursuivre cette exploitation, à condition de demander une licence non exclusive au nouveau titulaire inscrit au registre des brevets communautaires. Il dispose, pour ce faire, du délai prescrit par le règlement d'exécution. La licence doit être concédée pour une période et à des conditions raisonnables.

3. Le paragraphe 2 n'est pas applicable si le titulaire du brevet ou de la licence était de mauvaise foi au moment du commencement de l'exploitation ou des préparatifs effectués à cette fin.

CHAPITRE II

EFFETS DU BREVET COMMUNAUTAIRE ET DE LA DEMANDE DE BREVET EUROPÉEN

Article 29

Interdiction de l'exploitation directe de l'invention

Le brevet communautaire confère le droit d'interdire à tout tiers, en l'absence du consentement du titulaire du brevet:

a) la fabrication, l'offre, la mise dans le commerce, l'utilisation ou bien l'importation ou la détention aux fins précitées du produit objet du brevet;

b) l'utilisation d'un procédé objet du brevet ou, lorsque le tiers sait ou lorsque les circonstances rendent évident que l'utilisation du procédé est interdite sans le consentement du titulaire du brevet, l'offre de son utilisation sur le territoire des États contractants;

c) l'offre, la mise dans le commerce ou l'utilisation ou bien l'importation ou la détention aux fins précitées du produit obtenu directement par le procédé objet du brevet.

Article 30

Interdiction de l'exploitation indirecte de l'invention

1. Le brevet communautaire confère également le droit d'interdire à tout tiers, en l'absence du consentement du titulaire du brevet, la livraison ou l'offre de livraison, sur le territoire des États contractants, à une personne autre que celle habilitée à exploiter l'invention brevetée, des moyens de mise en œuvre, sur ce territoire, de cette invention se rapportant à un élément essentiel de celle-ci, lorsque le tiers sait ou lorsque les circonstances rendent évident que ces moyens sont aptes et destinés à cette mise en œuvre.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne sont pas applicables lorsque les moyens de mise en œuvre sont des produits qui se trouvent couramment dans le commerce, sauf si le tiers incite la personne à qui il livre à commettre des actes interdits par l'article 29.

3. Ne sont pas considérées comme personnes habilitées à exploiter l'invention au sens du paragraphe 1 celles qui accomplissent les actes visés à l'article 31 sous a) à c).

Article 31

Limitation des effets du brevet communautaire

Les droits conférés par le brevet communautaire ne s'étendent pas:

- a) aux actes accomplis dans un cadre privé et à des fins non commerciales;
- b) aux actes accomplis à titre expérimental qui portent sur l'objet de l'invention brevetée;
- c) à la préparation de médicaments faite extemporanément et par unité dans les officines de pharmacie, sur ordonnance médicale ni aux actes concernant les médicaments ainsi préparés;
- d) à l'emploi, à bord des navires des pays de l'Union de Paris pour la protection de la propriété industrielle autres que les États contractants, de l'objet de l'invention brevetée, dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénètrent temporairement ou accidentellement dans les eaux des États contractants, sous réserve que ledit objet y soit employé exclusivement pour les besoins du navire;
- e) à l'emploi de l'objet de l'invention brevetée dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des pays de l'Union de Paris pour la protection de la propriété industrielle autres que les États contractants, ou

des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénètrent temporairement ou accidentellement sur le territoire des États contractants;

- f) aux actes prévus par l'article 27 de la convention du 7 décembre 1944 relative à l'aviation civile internationale, lorsque ces actes concernent des aéronefs d'un État, autre que les États contractants, bénéficiant des dispositions de cet article.

Article 32

Épuisement des droits conférés par le brevet communautaire

Les droits conférés par le brevet communautaire ne s'étendent pas aux actes concernant le produit couvert par ce brevet accomplis sur le territoire des États contractants, après que ce produit a été mis dans le commerce dans l'un de ces États par le titulaire du brevet ou avec son consentement exprès, à moins qu'il n'existe des motifs qui justifieraient, selon les règles de droit de la Communauté, que les droits conférés par le brevet communautaire s'étendent à de tels actes.

Article 33

Traduction des revendications dans les procédures d'examen et d'opposition

1. Le demandeur doit produire auprès de l'Office européen des brevets, dans le délai prescrit par le règlement d'exécution, une traduction du texte des revendications sur lesquelles doit se fonder la délivrance du brevet européen dans l'une des langues officielles de chacun des États contractants qui n'a pas comme langue officielle l'allemand, l'anglais ou le français.
2. Les dispositions du paragraphe 1 sont applicables aux revendications modifiées au cours de la procédure d'opposition.
3. Les traductions des revendications sont publiées par l'Office européen des brevets.
4. Le demandeur ou le titulaire du brevet doit acquitter la taxe de publication de la traduction des revendications dans les délais prescrits par le règlement d'exécution.
5. Si les traductions prévues aux paragraphes 1 et 2 ne sont pas produites dans les délais ou si la taxe de publication de la traduction des revendications n'est pas acquittée dans les délais, le brevet commu-

nautaire est, dès l'origine, réputé sans effet, à moins que ces formalités ne soient accomplies et la surtaxe acquittée dans le délai supplémentaire prescrit par le règlement d'exécution.

Article 34

Droits conférés par la demande de brevet européen après sa publication

1. Une indemnité raisonnable fixée suivant les circonstances peut être exigée de tout tiers qui, entre la date de publication d'une demande de brevet européen dans laquelle les États contractants ont été désignés et la date de publication de la mention de la délivrance du brevet européen, a fait de l'invention une exploitation qui, après cette période, serait interdite en vertu du brevet communautaire.

2. Chaque État contractant qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure de la demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés peut prévoir que cette demande ne confère le droit visé au paragraphe 1 en ce qui concerne l'exploitation de l'invention faite sur son territoire que si le demandeur, à son choix:

a) a produit auprès de l'instance compétente de cet État une traduction des revendications dans l'une des langues officielles de l'État concerné et si cette traduction a été publiée

ou

b) a remis cette traduction à la personne exploitant dans cet État l'invention qui fait l'objet de la demande de brevet européen.

Article 35

Effets de la révocation et de la nullité du brevet communautaire

1. La demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés ainsi que le brevet communautaire auquel elle a donné lieu sont réputés n'avoir pas eu, dès l'origine, les effets prévus au présent chapitre selon que le brevet a été annulé en tout ou en partie.

2. Sous réserve des dispositions nationales relatives soit aux recours en réparation du préjudice causé par la faute ou la mauvaise foi du titulaire du brevet, soit l'enrichissement sans cause, l'effet rétroactif de la révocation ou de la nullité du brevet n'affecte pas:

a) les décisions en contrefaçon ayant acquis l'autorité de la chose jugée et exécutées antérieurement à la décision de révocation ou de nullité;

b) les contrats conclus antérieurement à la décision de révocation ou de nullité, dans la mesure où

ils ont été exécutés antérieurement à cette décision; toutefois, la restitution de sommes versées en vertu du contrat, dans la mesure où les circonstances le justifient, peut être réclamée pour des raisons d'équité.

Article 36

Application complémentaire du droit national en matière de contrefaçon

1. Les effets du brevet communautaire sont exclusivement déterminés par les dispositions de la présente convention. Par ailleurs, les atteintes à un brevet communautaire sont régies par le droit national concernant les atteintes au brevet national de l'État contractant du tribunal saisi, pour autant que les règles du droit international privé de cet État ne renvoient pas au droit national d'un autre État contractant.

2. Les règles de procédure applicables sont déterminées en vertu de l'article 74.

3. Les paragraphes 1 et 2 sont applicables à une demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés.

CHAPITRE III

DROITS NATIONAUX

Article 37

Droits nationaux antérieurs

1. Par rapport à un brevet communautaire qui a une date de dépôt ou, si une priorité est revendiquée, une date de priorité postérieure à celle d'une demande de brevet national ou d'un brevet national mis à la disposition du public dans un État contractant à cette date ou à une date postérieure la demande de brevet national ou le brevet national a, pour cet État contractant, les mêmes effets, du point de vue des droits antérieurs, qu'une demande de brevet européen publiée dans laquelle cet État contractant aurait été désigné.

2. Si, dans un État contractant, une demande de brevet national ou un brevet national qui n'a pas été publié en vertu de la législation nationale de cet État relative à la mise au secret des inventions a, à l'égard d'un brevet national dans cet État, dont la date de dépôt ou, si une priorité est revendiquée, la date de priorité est postérieure, des effets du point de vue des droits antérieurs, il en va de même dans cet État pour ce qui concerne un brevet communautaire.

*Article 38***Droit fondé sur une utilisation antérieure et droit de possession personnelle**

1. Quiconque, dans le cas où un brevet national aurait été délivré pour une invention, aurait acquis, dans l'un des États contractants, un droit fondé sur une utilisation antérieure de cette invention ou un droit de possession personnelle sur cette invention jouit dans cet État du même droit à l'égard du brevet communautaire ayant cette invention pour objet.

2. Les droits conférés par un brevet communautaire ne s'étendent pas aux actes concernant un produit couvert par ce brevet accomplis sur le territoire de l'État contractant concerné, après que ce produit a été mis dans le commerce dans cet État par la personne qui jouit du droit visé au paragraphe 1, dans la mesure où le droit national de cet État prévoit cet effet à l'égard des brevets nationaux.

CHAPITRE IV

DU BREVET COMMUNAUTAIRE COMME OBJET DE PROPRIÉTÉ*Article 39***Assimilation du brevet communautaire à un brevet national**

1. Sauf disposition contraire de la présente convention, le brevet communautaire en tant qu'objet de propriété est considéré en sa totalité et pour l'ensemble des territoires sur lesquels il produit ses effets comme un brevet national de l'État contractant sur le territoire duquel, d'après le registre européen des brevets prévu par la convention sur le brevet européen,

- a) le demandeur du brevet avait son domicile ou son siège à la date de dépôt de la demande de brevet européen,
- b) soit, à défaut, le demandeur avait un établissement à cette date,
- c) soit, à défaut, le premier mandataire du demandeur inscrit au registre européen des brevets avait son domicile professionnel à la date de cette inscription.

2. Dans les cas non couverts par le paragraphe 1 sous a), b) ou c), l'État contractant visé au paragraphe 1 est la république fédérale d'Allemagne.

3. Si plusieurs personnes sont inscrites au registre européen des brevets en tant que codemandeurs, le paragraphe 1 est applicable au premier inscrit; à

défaut, il s'applique dans l'ordre de leur inscription aux codemandeurs suivants. Lorsque le paragraphe 1 ne s'applique à aucun des codemandeurs, le paragraphe 2 est applicable.

4. Lorsque, dans un État contractant déterminé en vertu des paragraphes précédents, un droit à l'égard d'un brevet national ne prend effet qu'après l'inscription de ce droit au registre national des brevets, un droit à l'égard d'un brevet communautaire ne produit d'effet que lorsque ce droit est inscrit au registre des brevets communautaires.

*Article 40***Transfert**

1. La cession du brevet communautaire doit être faite par écrit et requiert la signature des parties au contrat, sauf si elle résulte d'un jugement.

2. Sous réserve de l'article 28, paragraphe 1, un transfert ne porte pas atteinte aux droits acquis par des tiers avant la date du transfert.

3. Un transfert n'est opposable aux tiers qu'après son inscription au registre des brevets communautaires et dans les limites qui résultent des pièces visées au règlement d'exécution. Toutefois, avant son inscription, le transfert est opposable aux tiers qui ont acquis des droits après la date du transfert mais qui avaient connaissance de celui-ci lors de l'acquisition de ces droits.

*Article 41***Procédure d'exécution**

En matière de procédure d'exécution sur un brevet communautaire, la compétence exclusive appartient aux tribunaux et aux autorités de l'État contractant déterminé en application de l'article 39.

*Article 42***Procédure de faillite ou procédures analogues**

1. Jusqu'à l'entrée en vigueur entre les États contractants de dispositions communes en la matière, un brevet communautaire ne peut être compris dans une procédure de faillite ou une procédure analogue que dans l'État contractant où une telle procédure a été ouverte en premier lieu.

2. En cas de copropriété d'un brevet communautaire, le paragraphe 1 est applicable à la part du copropriétaire.

*Article 43***Licences contractuelles**

1. Le brevet communautaire peut faire, en sa totalité ou en partie, l'objet de licences pour tout ou partie des territoires sur lesquels il produit ses effets. Les licences peuvent être exclusives ou non exclusives.
2. Les droits conférés par le brevet communautaire peuvent être invoqués à l'encontre d'un licencié qui enfreint l'une des limites de sa licence imposées en vertu du paragraphe 1.
3. L'article 40 paragraphes 2 et 3 est applicable à la concession ou au transfert d'une licence d'un brevet communautaire.

*Article 44***Licences de droit**

1. Si le titulaire d'un brevet communautaire présente une déclaration écrite à l'Office européen des brevets selon laquelle il est prêt à autoriser tout intéressé à utiliser l'invention, en tant que licencié, contre paiement d'une redevance adéquate, les taxes annuelles pour le maintien du brevet communautaire dues après réception de la déclaration sont réduites; le montant de la réduction est fixé dans le règlement relatif aux taxes. Lorsqu'un changement intégral de propriété est intervenu à la suite d'une demande en justice visée à l'article 27, la déclaration est réputée retirée à la date de l'inscription du nom de la personne habilitée au registre des brevets communautaires.
2. La déclaration peut être retirée à tout moment par écrit devant l'Office européen des brevets, pour autant que le titulaire du brevet n'a pas encore été informé de l'intention d'utiliser l'invention. Ce retrait prend effet à compter de son dépôt. Le montant de la réduction des taxes annuelles doit être versé dans un délai d'un mois à compter du retrait; l'article 49 paragraphe 2 est applicable, étant entendu que le délai de six mois commence à courir à l'expiration du délai prescrit ci-dessus.
3. La déclaration ne peut être présentée lorsqu'une licence exclusive est inscrite au registre des brevets communautaires ou lorsqu'une demande d'inscription d'une telle licence est déposée auprès de l'Office européen des brevets.
4. En vertu de cette déclaration, toute personne est habilitée à utiliser l'invention en tant que licenciée,

dans les conditions prévues par le règlement d'exécution. Au sens de la présente convention, une licence obtenue dans les conditions du présent article est assimilée à une licence contractuelle.

5. Sur requête écrite d'une des parties, la division d'annulation fixe le montant adéquat de la redevance ou le modifie si des faits de nature à faire apparaître le montant comme manifestement inadéquat se sont produits ou ont été connus. Les dispositions qui régissent la procédure d'annulation s'appliquent, à moins qu'elles ne soient inapplicables en raison des particularités de ladite procédure. La requête n'est réputée déposée que lorsque la taxe administrative a été acquittée.

6. Une requête en inscription dans le registre des brevets communautaires d'une licence exclusive est irrecevable lorsqu'est faite la déclaration visée au paragraphe 1, à moins que celle-ci ne soit retirée ou réputée retirée.

*Article 45***De la demande de brevet européen comme objet de propriété**

1. Les articles 39 à 43 sont applicables à la demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés, le registre des brevets communautaires étant remplacé par le registre européen des brevets prévu par la convention sur le brevet européen.
2. Les droits acquis par des tiers sur une demande de brevet européen visée au paragraphe 1 conservent leurs effets à l'égard du brevet communautaire délivré sur cette demande.

CHAPITRE V

LICENCES OBLIGATOIRES SUR LE BREVET COMMUNAUTAIRE*Article 46***Licences obligatoires**

1. La législation de chacun des États contractants prévoyant la concession de licences obligatoires sur les brevets nationaux est applicable aux brevets communautaires. La portée et l'effet des licences obligatoires concédées sur les brevets communautaires sont limités au territoire de l'État considéré; l'article 32 n'est pas applicable.

2. Les États contractants doivent prévoir un recours juridictionnel final au moins pour ce qui est de l'indemnisation au titre d'une licence obligatoire.

3. Dans toute la mesure du possible, les autorités nationales notifient à l'Office européen des brevets la concession de toute licence obligatoire sur un brevet communautaire.

4. Aux fins de la présente convention, l'expression «licence obligatoire» est entendue comme couvrant également les licences d'office et tout droit d'utilisation dans l'intérêt public d'une invention brevetée.

Article 47

Licences obligatoires pour défaut ou insuffisance d'exploitation

Des licences obligatoires pour défaut ou insuffisance d'exploitation ne peuvent être concédées sur un bre-

vet communautaire, lorsque le produit couvert par le brevet, fabriqué dans un État contractant, est mis dans le commerce sur le territoire d'un autre État contractant pour lequel de telles licences ont été demandées en quantité suffisante pour satisfaire aux besoins sur le territoire de cet État. Cette disposition n'est pas applicable aux licences obligatoires concédées dans l'intérêt public.

Article 48

Licences obligatoires en faveur de brevets dépendants

La législation de chacun des États contractants prévoyant la concession de licences obligatoires sur des brevets antérieurs en faveur de brevets dépendants ultérieurs est applicable aux rapports entre les brevets communautaires et les brevets nationaux ainsi qu'aux rapports entre des brevets communautaires.

TROISIÈME PARTIE

MAINTIEN EN VIGUEUR, EXTINCTION, LIMITATION ET NULLITÉ DU BREVET COMMUNAUTAIRE

CHAPITRE PREMIER

MAINTIEN EN VIGUEUR ET EXTINCTION

Article 49

Taxes annuelles

1. Des taxes annuelles doivent, conformément aux dispositions du règlement d'exécution, être payées à l'Office européen des brevets pour les brevets communautaires. Ces taxes sont dues pour les années qui suivent celle visée à l'article 86 paragraphe 4 de la convention sur le brevet européen; toutefois, aucune taxe n'est due pour les deux premières années calculées à partir de la date du dépôt de la demande.

2. Lorsque le paiement d'une taxe annuelle n'a pas été effectué à l'échéance, cette taxe peut encore être valablement acquittée dans un délai de six mois à compter de l'échéance, sous réserve du paiement simultané d'une surtaxe.

3. Si une taxe annuelle due au titre du brevet communautaire vient à échéance dans les deux mois à compter de la date à laquelle la mention de la délivrance du brevet européen a été publiée, ladite

taxe annuelle est réputée avoir été valablement acquittée sous réserve de son paiement dans les délais mentionnés. Il n'est perçu aucune surtaxe.

Article 50

Renonciation

1. Le brevet communautaire ne peut faire l'objet d'une renonciation que dans sa totalité.

2. La renonciation doit être déclarée par écrit à l'Office européen des brevets par le titulaire du brevet. Elle n'a d'effet qu'après son inscription au registre des brevets communautaires.

3. La renonciation n'est inscrite au registre des brevets communautaires qu'avec l'accord de la personne qui bénéficie d'un droit réel inscrit au registre ou au nom de laquelle une inscription a été faite en vertu de l'article 27 paragraphe 4 première phrase. Si une licence est inscrite au registre, la renonciation n'est inscrite que si le titulaire du brevet justifie qu'il a préalablement informé le licencié de son intention de renoncer; l'inscription est effectuée à l'expiration du délai prescrit par le règlement d'exécution.

*Article 51***Extinction**

1. Le brevet communautaire s'éteint:
 - a) au terme de la durée prévue à l'article 63 de la convention sur le brevet européen;
 - b) si le titulaire du brevet y renonce dans les conditions prévues à l'article 50;
 - c) si une taxe annuelle et, le cas échéant, la surtaxe n'ont pas été acquittées en temps utile.
2. Le brevet communautaire s'éteint à la date prévue à l'article 54 paragraphe 4 dans la mesure où il n'a pas été maintenu.
3. L'extinction du brevet communautaire pour défaut de paiement en temps utile d'une taxe annuelle et, le cas échéant, de la surtaxe est considérée comme survenue à l'échéance de la taxe annuelle.
4. Sont habilitées à décider, le cas échéant, de l'extinction du brevet communautaire la division d'administration des brevets ou, pour autant qu'une procédure relative au brevet communautaire est en instance devant elles, les divisions ou les chambres d'annulation.

CHAPITRE II

PROCÉDURE DE LIMITATION

*Article 52***Demande en limitation**

1. Sur demande du titulaire du brevet, le brevet communautaire peut faire l'objet d'une limitation sous la forme d'une modification des revendications, de la description ou des dessins. La limitation ne peut être demandée pour ce qui concerne un ou plusieurs des États contractants que dans le cas prévu à l'article 37 paragraphe 1.
2. La demande ne peut être présentée tant qu'une opposition peut encore être formée ou tant qu'une procédure d'opposition ou de nullité est en instance.
3. La demande doit être présentée par écrit auprès de l'Office européen des brevets. Elle n'est réputée présentée qu'après le paiement de la taxe de limitation.
4. L'article 50 paragraphe 3 est applicable à la présentation de la demande en limitation.

5. Lorsqu'au cours d'une procédure de limitation une demande en nullité du brevet communautaire est présentée, la division d'annulation suspend la procédure de limitation jusqu'à ce que la demande en nullité ait donné lieu à une décision passée en force de chose jugée.

*Article 53***Examen de la demande**

1. La division d'annulation examine si les motifs de nullité visés à l'article 57 paragraphe 1 sous a) à d) s'opposent au maintien du brevet communautaire tel qu'il a été modifié.
2. Au cours de l'examen de la demande qui doit se dérouler conformément aux dispositions du règlement d'exécution, la division d'annulation invite le titulaire du brevet, aussi souvent qu'il est nécessaire, à présenter, dans un délai qu'elle lui impartit, ses observations sur les notifications qu'elle lui a adressées.
3. Si, dans le délai qui lui a été imparti, le titulaire du brevet ne défère pas aux invitations qui lui ont été adressées en vertu du paragraphe 2, la demande est réputée retirée.

*Article 54***Rejet de la demande ou limitation du brevet communautaire**

1. Si la division d'annulation estime, à la suite de l'examen prévu à l'article 53, que les modifications ne sont pas acceptables, elle rejette la demande.
2. Si la division d'annulation estime que, compte tenu des modifications apportées par le titulaire du brevet au cours de la procédure de limitation, les motifs de nullité visés à l'article 57 ne s'opposent pas au maintien du brevet communautaire, elle décide de limiter en conséquence le brevet communautaire pour autant que:
 - a) conformément aux dispositions du règlement d'exécution, il est établi que le titulaire du brevet est d'accord sur le texte dans lequel la division d'annulation envisage de limiter le brevet;
 - b) une traduction des revendications modifiées dans l'une des langues officielles de chacun des États contractants qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure a été produite dans le délai prescrit par le règlement d'exécution et que
 - c) la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet a été acquittée dans le délai prescrit par le règlement d'exécution.

3. Si une traduction n'est pas produite dans le délai prescrit ou si la taxe d'impression du nouveau fascicule du brevet communautaire n'est pas acquittée dans les délais, la demande est réputée retirée, à moins que ces formalités ne soient accomplies et la surtaxe acquittée dans le délai supplémentaire prescrit par le règlement d'exécution.

4. La décision relative à la limitation du brevet communautaire ne prend effet qu'au jour de la publication au *Bulletin des brevets communautaires* de la mention de cette limitation.

Article 55

Publication d'un nouveau fascicule de brevet à l'issue de la procédure de limitation

Lorsque le brevet communautaire a été limité en vertu de l'article 54 paragraphe 2, l'Office européen des brevets publie simultanément la mention de la décision de limitation et un nouveau fascicule du brevet communautaire contenant, dans la forme modifiée, la description, les revendications et, le cas échéant, les dessins.

CHAPITRE III

PROCÉDURE DE NULLITÉ

Article 56

Demande en nullité

1. Toute personne peut présenter une demande en nullité auprès de l'Office européen des brevets; toutefois, dans le cas visé à l'article 57 paragraphe 1 sous e), la demande peut seulement être présentée par la personne habilitée à être inscrite au registre des brevets communautaires en tant que titulaire du brevet ou conjointement par les personnes habilitées à être inscrites en tant que cotitulaires de ce brevet conformément à l'article 27.

2. La demande ne peut être présentée dans les cas visés à l'article 57 paragraphe 1 sous a) à d) tant que l'opposition peut encore être formée ou qu'une procédure d'opposition est en instance.

3. La demande peut être présentée, même si le brevet communautaire s'est éteint.

4. La demande doit être présentée par écrit et motivée. Elle n'est réputée présentée qu'après paiement de la taxe d'annulation.

5. Le demandeur est partie, avec le titulaire du brevet, à la procédure de nullité.

6. Si le demandeur n'a ni domicile ni siège sur le territoire de l'un des États contractants, il doit fournir, à la requête du titulaire du brevet, un cautionnement pour les frais de la procédure. La division d'annulation fixe de façon appropriée le montant du cautionnement et le délai dans lequel il doit être déposé. Si le cautionnement n'est pas déposé dans le délai imparti, la demande est réputée retirée.

Article 57

Causes de nullité

1. La demande en nullité du brevet communautaire ne peut être fondée que sur les motifs selon lesquels:

- a) l'objet du brevet n'est pas brevetable aux termes des articles 52 à 57 de la convention sur le brevet européen;
- b) le brevet n'expose pas l'invention de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter;
- c) l'objet du brevet s'étend au-delà du contenu de la demande de brevet européen telle qu'elle a été déposée ou, lorsque le brevet a été délivré sur la base d'une demande divisionnaire de brevet européen ou d'une nouvelle demande de brevet européen déposée conformément aux dispositions de l'article 61 de la convention sur le brevet européen, l'objet du brevet s'étend au-delà du contenu de la demande initiale telle qu'elle a été déposée;
- d) la protection conférée par le brevet a été étendue;
- e) le titulaire du brevet, en vertu d'une décision qui doit être reconnue dans tous les États contractants, n'avait pas le droit de l'obtenir aux termes de l'article 60 paragraphe 1 de la convention sur le brevet européen;
- f) l'objet du brevet n'est pas brevetable aux termes de l'article 37 paragraphe 1.

2. Si les motifs de nullité n'affectent le brevet qu'en partie, la nullité est prononcée sous la forme d'une limitation correspondante du brevet. La limitation peut être effectuée sous la forme d'une modification des revendications, de la description ou des dessins.

3. Dans le cas prévu au paragraphe 1 sous f), la nullité n'est prononcée que pour ce qui concerne l'État contractant dans lequel la demande de brevet national ou le brevet national a été mis à la disposition du public.

*Article 58***Examen de la demande**

1. Si la demande en nullité du brevet communautaire est recevable, la division d'annulation examine si les motifs de nullité visés à l'article 57 s'opposent au maintien du brevet.
2. Au cours de l'examen de la demande qui doit se dérouler conformément aux dispositions du règlement d'exécution, la division d'annulation invite les parties, aussi souvent qu'il est nécessaire, à présenter, dans un délai qu'elle leur impartit, leurs observations sur les notifications qu'elle leur a adressées ou sur les communications qui émanent d'autres parties.

*Article 59***Annulation ou maintien du brevet**

1. Si la division d'annulation estime que les motifs de nullité visés à l'article 57 s'opposent au maintien du brevet communautaire, elle annule le brevet.
2. Si la division d'annulation estime que les motifs de nullité visés à l'article 57 ne s'opposent pas au maintien du brevet communautaire sans modification, elle rejette la demande en nullité.
3. Si la division d'annulation estime que, compte tenu des modifications apportées par le titulaire du brevet au cours de la procédure de nullité, les motifs de nullité mentionnés à l'article 57 ne s'opposent pas au maintien du brevet communautaire, elle décide de maintenir le brevet tel qu'il a été modifié pour autant que:
 - a) conformément aux dispositions du règlement d'exécution, il est établi que le titulaire du brevet est d'accord sur le texte dans lequel la division d'annulation envisage de maintenir le brevet;
 - b) une traduction des revendications modifiées dans l'une des langues officielles de chacun des États contractants qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure a été produite dans le délai prescrit par le règlement d'exécution;

- c) la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet a été acquittée dans le délai prescrit par le règlement d'exécution.

4. Si une traduction n'est pas produite dans le délai prescrit ou si la taxe d'impression du nouveau fascicule du brevet communautaire n'est pas acquittée dans les délais, le brevet est annulé, à moins que ces formalités ne soient accomplies et la surtaxe acquittée dans le délai supplémentaire prescrit par le règlement d'exécution.

*Article 60***Publication d'un nouveau fascicule de brevet à l'issue de la procédure de nullité**

Lorsque le brevet communautaire a été modifié en vertu de l'article 59 paragraphe 3, l'Office européen des brevets publie simultanément la mention de la décision sur la demande en nullité et un nouveau fascicule du brevet communautaire contenant, dans la forme modifiée, la description, les revendications et, le cas échéant, les dessins.

*Article 61***Frais**

1. Chacune des parties à la procédure de nullité supporte les frais qu'elle a exposés, sauf décision de la division d'annulation ou de la chambre d'annulation, prise conformément au règlement d'exécution, prescrivant, dans la mesure où l'équité l'exige, une répartition différente des frais occasionnés par une procédure orale ou une mesure d'instruction. Une décision relative à la répartition des frais peut également être prise sur requête, lorsque la demande en nullité est retirée ou lorsque le brevet communautaire s'est éteint.
2. Sur requête, le greffe de la division d'annulation fixe le montant des frais à rembourser en vertu d'une décision de répartition. Le montant des frais tels qu'ils ont été fixés par le greffe, sur requête présentée dans le délai prescrit par le règlement d'exécution, peut être réformé, par une décision de la division d'annulation.
3. L'article 104 paragraphe 3 de la convention sur le brevet européen est applicable.

QUATRIÈME PARTIE

PROCÉDURE DE RECOURS

*Article 62***Recours**

1. Les décisions de la division d'annulation et de la division d'administration des brevets sont susceptibles de recours.
2. Les articles 106 à 111 de la convention sur le brevet européen sont applicables à la procédure de recours.

*Article 63***Pourvoi en cassation**

1. Les décisions des chambres d'annulation statuant sur un recours sont susceptibles d'un pourvoi en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes. Le pourvoi a un effet suspensif.
2. Le pourvoi est ouvert pour violation des formes substantielles et pour violation de la présente conven-

tion ou de toute règle de droit relative à son application, dans la mesure où il ne s'agit pas d'une règle de droit national. L'examen de la Cour de justice ne porte pas sur la constatation des faits contenue dans la décision de la chambre d'annulation.

3. Le pourvoi est ouvert à toute partie à la procédure devant la chambre d'annulation pour autant que la décision de celle-ci n'a pas fait droit à ses prétentions.
4. Le pourvoi doit être introduit devant la Cour de justice dans un délai de deux mois à compter de la signification de la décision de la chambre d'annulation.
5. Le pourvoi peut être introduit même si le brevet communautaire s'est éteint.
6. Si la Cour de justice renvoie l'affaire pour suite à donner à la chambre d'annulation, cette instance est liée par les motifs et le dispositif de la décision de la Cour pour autant que les faits de la cause sont les mêmes.

CINQUIÈME PARTIE

DISPOSITIONS COMMUNES

*Article 64***Dispositions générales relatives à la procédure et à la représentation**

1. Les dispositions des chapitres Ier et III de la septième partie de la convention sur le brevet européen, à l'exception des articles 121 et 124, sont applicables en ce qui concerne la présente convention, sous réserve de ce qui suit:
 - a) l'article 114 paragraphe 1 n'est applicable qu'aux divisions d'annulation et aux chambres d'annulation;
 - b) l'article 116 paragraphes 2 et 3 n'est applicable qu'à la division d'administration des brevets, le paragraphe 4 qu'aux divisions d'annulation et aux chambres d'annulation;
 - c) l'article 122 est également applicable à toutes les autres parties aux procédures devant les instances spéciales;

d) l'article 123 paragraphe 3 est applicable aux procédures de limitation et de nullité;

e) les termes «États contractants» s'entendent des États parties à la présente convention.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 sous e), une personne inscrite sur la liste des mandataires agréés tenue par l'Office européen des brevets qui ne possède pas la nationalité de l'un des États parties à la présente convention ou qui n'a pas son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un de ces États est habilitée à agir en qualité de mandataire agréé pour le compte d'une partie dans une procédure concernant un brevet communautaire devant les instances spéciales, à condition que:

- a) elle ait été, suivant le registre européen des brevets, la personne mandatée en dernier lieu pour agir en qualité de mandataire agréé pour le compte de cette partie ou de son prédécesseur en

droit dans une procédure instituée par la convention sur le brevet européen concernant ce brevet communautaire ou la demande de brevet européen qui a donné lieu à sa délivrance;

- b) l'État dont elle possède la nationalité ou sur le territoire duquel elle a son domicile professionnel ou le lieu de son emploi applique, pour ce qui concerne la représentation devant son service central de la propriété industrielle, des règles satisfaisant aux conditions de réciprocité qui peuvent être exigées par le comité restreint du conseil d'administration.

Article 65

Registre des brevets communautaires

L'Office européen des brevets tient un registre, dénommé registre des brevets communautaires, où sont portées les indications dont l'enregistrement est prévu par la présente convention. Le registre est ouvert à l'inspection publique.

Article 66

Bulletin des brevets communautaires

L'Office européen des brevets publie périodiquement un *Bulletin des brevets communautaires* contenant les inscriptions portées au registre des brevets communautaires, ainsi que toutes les autres indications dont la publication est prescrite par la présente convention.

Article 67

Information du public et des instances officielles

L'article 128 paragraphe 4 et les articles 130 à 132 de la convention sur le brevet européen sont applicables, les termes «États contractants» s'entendant des États parties à la présente convention.

SIXIÈME PARTIE

COMPÉTENCE ET PROCÉDURE EN CE QUI CONCERNE LES ACTIONS RELATIVES AUX BREVETS COMMUNAUTAIRES

CHAPITRE PREMIER

COMPÉTENCE JUDICIAIRE ET EXÉCUTION

Article 68

Dispositions générales

À moins que la présente convention n'en dispose autrement, les dispositions de la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, signée à Bruxelles le 27 septembre 1968, ci-après dénommée convention d'exécution, sont applicables aux actions relatives aux brevets communautaires ainsi qu'aux décisions rendues à la suite de ces actions.

Article 69

Compétence des tribunaux nationaux en ce qui concerne les actions relatives aux brevets communautaires

1. Les actions en contrefaçon d'un brevet communautaire sont portées devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel le défendeur a

son domicile ou, à défaut, un établissement. Si le défendeur n'a ni son domicile ni un établissement sur le territoire d'un État contractant, ces actions, par dérogation à l'article 4 de la convention d'exécution, sont portées devant les tribunaux de l'État contractant sur le territoire duquel le demandeur a son domicile ou, à défaut, un établissement. Si ni le défendeur ni le demandeur n'ont un tel domicile ou un tel établissement, ces actions sont portées devant les tribunaux de la république fédérale d'Allemagne. Le tribunal saisi est compétent pour connaître des faits de contrefaçon commis sur le territoire de tout État contractant.

2. Les actions en contrefaçon des brevets communautaires peuvent également être portées devant un tribunal de l'un des États contractants sur le territoire duquel un fait de contrefaçon a été commis. Le tribunal saisi n'est compétent que pour connaître des faits de contrefaçon commis sur le territoire de cet État.

3. L'article 5 points 3 et 4 de la convention d'exécution n'est pas applicable aux actions en contrefaçon des brevets communautaires.

4. Sont seuls compétents sans considération de domicile:

- a) en matière de licences obligatoires sur des brevets communautaires, les tribunaux de l'État contractant dont la loi nationale est applicable à une telle licence;
- b) dans une action relative au droit au brevet opposant l'employeur et l'employé, les tribunaux de l'État contractant selon le droit duquel est défini le droit au brevet européen, conformément à l'article 60 paragraphe 1 deuxième phrase de la convention sur le brevet européen. Une convention attributive de juridiction n'est valable que dans la mesure où elle est autorisée par le droit national qui régit le contrat de travail.

5. Pour l'application du présent article, le domicile d'une partie est déterminé en application des articles 52 et 53 de la Convention d'exécution.

Article 70

Dispositions complémentaires concernant la compétence

1. Dans l'État contractant dont les tribunaux sont compétents conformément aux articles 68 et 69, les actions sont portées devant les tribunaux qui auraient compétence territoriale et d'attribution s'il s'agissait d'actions relatives à des brevets nationaux délivrés dans l'État concerné.

2. Les articles 68 et 69 sont applicables aux actions relatives aux demandes de brevet européen dans lesquelles les États contractants sont désignés, sauf dans la mesure où le droit à l'obtention d'un brevet européen est revendiqué.

3. Lorsque, en vertu des articles 68 et 69 et des paragraphes 1 et 2 aucun tribunal n'est compétent pour connaître d'une action relative à un brevet communautaire, cette action peut être portée devant les tribunaux de la république fédérale d'Allemagne.

Article 71

Dispositions complémentaires concernant la reconnaissance et l'exécution

1. L'article 27 points 3 et 4 de la convention d'exécution n'est pas applicable aux décisions concernant le droit au brevet communautaire.

2. En cas de décisions inconciliables concernant le droit au brevet communautaire rendues entre les

mêmes parties, seule la décision du tribunal premier saisi est reconnue. Aucune des parties ne peut se prévaloir d'une autre décision, même dans l'État contractant du tribunal qui l'a rendue.

Article 72

Autorités nationales

En ce qui concerne les actions relative au droit au brevet communautaire ou celles relatives aux licences obligatoires sur ce brevet, le terme «tribunaux» s'entend, au sens de la présente convention et de la convention d'exécution, des autorités compétentes qui, en vertu de la législation d'un État contractant, ont compétence pour statuer sur les actions identiques relatives aux brevets nationaux délivrés dans l'État concerné. Les États contractants donnent connaissance à l'Office européen des brevets de toute autorité à laquelle une telle compétence est conférée; l'Office européen des brevets en avise les autres États contractants.

Article 73

Décision préjudicielle de la Cour de justice des Communautés européennes

1. Dans les procédures portées devant un tribunal national et relatives aux brevets communautaires, la Cour de justice des Communautés européennes est compétente pour statuer à titre préjudiciel:

- a) sur l'interprétation de la présente convention et des dispositions de la convention sur le brevet européen qui s'appliquent à tout brevet communautaire, conformément à l'article 2 paragraphe 3;
- b) sur la validité et l'interprétation de dispositions arrêtées en exécution de la présente convention, dans la mesure où il ne s'agit pas de dispositions nationales.

2. Lorsqu'une telle question est soulevée devant un tribunal national, ce tribunal peut, s'il estime qu'une décision sur ce point est nécessaire pour rendre son jugement, demander à la Cour de justice des Communautés européennes de statuer.

3. Lorsqu'une telle question est soulevée dans une affaire pendante devant un tribunal national dont les décisions ne sont pas susceptibles d'un recours juridictionnel de droit interne, ce tribunal est tenu de saisir la Cour de justice des Communautés européennes.

CHAPITRE II

PROCÉDURE

*Article 74***Procédure applicable**

À moins que la présente convention n'en dispose autrement, les actions visées aux articles 68 à 70 sont soumises aux règles de procédure du droit national applicables aux mêmes actions relatives à un brevet national.

*Article 75***Charge de la preuve**

1. Si l'objet d'un brevet communautaire est un procédé permettant d'obtenir un produit nouveau, tout produit identique fabriqué par une personne autre que le titulaire du brevet est, jusqu'à preuve contraire, considéré comme obtenu par ce procédé.
2. Dans la production de la preuve contraire sont pris en considération les intérêts légitimes du défendeur pour la protection de ses secrets de fabrication ou d'affaires.

*Article 76***Obligation du tribunal national**

Le tribunal national saisi d'une action relative à un brevet communautaire doit tenir ce brevet pour valide.

*Article 77***Suspension de la procédure**

1. Si la décision sur une action devant un tribunal national relative à une demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés dépend de la brevetabilité de l'invention, cette décision ne peut être rendue que lorsque l'Office européen des brevets a délivré le brevet européen ou a rejeté la demande. Lorsque le brevet européen est délivré, le paragraphe 2 est applicable.
2. Le tribunal national peut, sur requête d'une des parties et après audition des autres parties, surseoir

à statuer dans une action relative à un brevet communautaire, lorsqu'une opposition a été formée ou lorsqu'une demande en limitation ou en nullité du brevet communautaire a été présentée, dans la mesure où la décision du tribunal national dépend de la validité de ce brevet. À la requête de l'une des parties, le tribunal doit se faire communiquer les pièces de la procédure d'opposition, de limitation ou d'annulation, en vue de statuer sur la demande de suspension.

*Article 78***Avis sur l'étendue de la protection**

1. Lorsqu'une décision de suspension dans une action en contrefaçon est prise conformément à l'article 77 paragraphe 2 par un tribunal compétent pour se prononcer sur l'étendue de la protection au regard de la contrefaçon présumée, l'Office européen des brevets, s'il a décidé de maintenir le brevet communautaire, émet un avis en ce qui concerne l'étendue de la protection conférée par le brevet.
2. En dehors des cas prévus à l'article 77 paragraphe 2 un tribunal national saisi d'une action en contrefaçon d'un brevet communautaire peut, avant de statuer d'office ou sur requête d'une des parties et après audition des autres parties, recueillir l'avis de l'Office européen des brevets sur l'étendue de la protection conférée par le brevet.
3. Cet avis est émis, contre paiement d'une redevance appropriée, par une chambre d'annulation et prend en considération le produit ou le procédé dont il est présumé, selon les constatations résultant de l'instruction du tribunal national qu'il constitue une contrefaçon. Cet avis ne lie pas le tribunal. L'article 116 paragraphe 1 de la convention sur le brevet européen est applicable.
4. Afin de recueillir l'avis de l'Office européen des brevets, le tribunal national lui communique, dans l'une des trois langues officielles de l'Office, les résultats de l'instruction, ses questions et, le cas échéant, toute pièce que le tribunal estimerait utile d'y joindre.

*Article 79***Sanctions pénales de la contrefaçon**

Les dispositions pénales nationales en matière de contrefaçon sont applicables au cas de contrefaçon d'un brevet communautaire, dans la mesure où les mêmes faits de contrefaçon seraient punissables s'ils portaient atteinte à un brevet national.

SEPTIÈME PARTIE

INCIDENCES SUR LE DROIT NATIONAL

*Article 80***Interdiction des protections cumulées**

1. Dans la mesure où un brevet national délivré dans un État contractant a pour objet une invention pour laquelle un brevet communautaire a été délivré au même inventeur ou à son ayant cause avec la même date de dépôt ou, si une priorité est revendiquée, avec la même date de priorité, ce brevet national, pour autant qu'il couvre la même invention que le brevet communautaire, cesse de produire ses effets à la date à laquelle :

- a) le délai prévu pour la formation de l'opposition au brevet communautaire a expiré sans qu'une opposition ait été formée,
- b) la procédure d'opposition est close, le brevet communautaire ayant été maintenu, ou
- c) il a été délivré si cette date est postérieure à celle visée aux lettres a) ou b), suivant le cas.

2. L'extinction ou l'annulation ultérieure du brevet communautaire n'affecte pas les dispositions du paragraphe 1.

3. Chaque État contractant peut déterminer la procédure selon laquelle il est constaté que le brevet national cesse de produire ses effets en tout ou, le cas échéant, en partie. Il peut, en outre, prévoir que le brevet national a été sans effet dès l'origine.

4. À moins que la législation nationale d'un État contractant n'en dispose autrement, la protection cumulée d'un brevet communautaire ou d'une demande de brevet européen et d'un brevet national ou d'une demande de brevet national est assurée jusqu'à la date visée au paragraphe 1.

*Article 81***Épuisement des droits conférés par les brevets nationaux**

1. Les droits conférés par un brevet national dans un État contractant ne s'étendent pas aux actes concernant le produit couvert par ce brevet accomplis sur le territoire de cet État, après que le produit

a été mis dans le commerce dans l'un des États contractants par le titulaire du brevet ou avec son consentement exprès, à moins qu'il n'existe des motifs qui justifieraient, selon les règles de droit de la Communauté, que les droits conférés par le brevet s'étendent à de tels actes.

2. Le paragraphe 1 est également applicable à l'égard du produit mis dans le commerce par le titulaire d'un brevet national, délivré dans un autre État contractant pour la même invention, qui est économiquement lié au titulaire du brevet visé au paragraphe 1. Au sens du présent paragraphe, deux personnes sont réputées économiquement liées lorsque l'une peut exercer sur l'autre, directement ou indirectement, en ce qui concerne l'exploitation d'un brevet, une influence déterminante ou lorsqu'un tiers peut exercer une telle influence sur l'une et l'autre de ces personnes.

3. Les paragraphes 1 et 2 ne sont pas applicables lorsque le produit a été mis dans le commerce au titre d'une licence obligatoire.

*Article 82***Licences obligatoires sur un brevet national**

L'article 47 est applicable à la concession de licences obligatoires pour défaut ou insuffisance d'exploitation d'un brevet national.

*Article 83***Effet des demandes de brevet ou des brevets nationaux non publiés**

1. Lorsque l'article 37 paragraphe 2 est applicable, le brevet communautaire est sans effet dans l'État contractant concerné, pour autant qu'il couvre la même invention que la demande de brevet national ou le brevet national.

2. La constatation selon laquelle, au regard des dispositions du paragraphe 1, un brevet communautaire est sans effet, intervient dans l'État contractant conformément aux dispositions de la procédure selon laquelle, si le brevet communautaire avait été un brevet national, celui-ci aurait été déclaré nul et sans effet.

*Article 84***Modèles d'utilité et certificats d'utilité nationaux**

1. Les articles 37, 80 et 81 sont applicables aux modèles d'utilité ou aux certificats d'utilité, ainsi qu'aux demandes correspondantes dans les États contractants dont la législation prévoit de tels titres de protection.

2. Si la législation d'un État contractant dispose que l'on ne peut se prévaloir des droits conférés par un brevet tant qu'il existe un modèle d'utilité dont la date de dépôt ou, si une priorité est revendiquée, la date de priorité est antérieure, cette disposition vaut également dans cet État, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, pour le brevet communautaire.

HUITIÈME PARTIE

DISPOSITIONS TRANSITOIRES

*Article 85***Application de la convention d'exécution**

Les dispositions de la convention d'exécution, applicables en vertu des articles précédents, ne produisent leurs effets, en ce qui concerne un État contractant à l'égard duquel cette convention n'est pas encore en vigueur, qu'à partir de son entrée en vigueur pour cet État.

que les termes «brevet européen» se substituent aux termes «brevet communautaire» dans les articles 80 et 84 et aux termes «brevet national» dans les articles 81 et 82.

4. Le Conseil des Communautés européennes peut, sur proposition de la Commission des Communautés européennes ou d'un État contractant, décider de mettre fin à la période transitoire prévue au paragraphe 1.

5. La décision visée au paragraphe 4 doit être prise:

- a) à l'unanimité, au cours des dix premières années à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente convention;
- b) à la majorité qualifiée, passé ce délai. Cette majorité est celle prévue au paragraphe 2 deuxième alinéa deuxième tiret de l'article 148 du traité instituant la Communauté économique européenne.

*Article 86***Option entre le brevet communautaire et le brevet européen**

1. Sous réserve du paragraphe 3, la présente convention ne s'applique pas aux demandes de brevet européen déposées pendant une période transitoire et aux brevets européens auxquels elles ont donné lieu, à condition que la requête en délivrance contienne une déclaration selon laquelle le demandeur ne désire pas obtenir un brevet communautaire. Cette déclaration ne peut être retirée.

2. L'article 54 paragraphes 3 et 4 de la convention sur le brevet européen est applicable dans le cas d'une demande de brevet européen désignant les États contractants ou d'un brevet communautaire, lorsque la demande ou le brevet a une date de dépôt ou, si une priorité est revendiquée, une date de priorité postérieure à celle d'une demande de brevet européen dans laquelle sont désignés un ou plusieurs des États contractants. En cas de limitation ou d'annulation d'un brevet communautaire pour ce motif, la limitation ou la nullité n'est prononcée que pour les États contractants désignés dans la demande de brevet européen antérieure publiée.

3. Les articles 80 à 82 et 84 sont applicables aux brevets européens visés au paragraphe 1, étant entendu

*Article 87***Choix a posteriori du brevet communautaire**

Les dispositions de la présente convention s'appliquent à un brevet européen qui résulte d'une demande de brevet européen dans laquelle sont désignés tous les États contractants et qui a été déposée avant la date d'entrée en vigueur de la présente convention à condition que, avant l'expiration du délai prévu à l'article 97 paragraphe 2 sous b) de la convention sur le brevet européen, le demandeur fournisse à l'Office européen des brevets une déclaration écrite selon laquelle il désire obtenir un brevet communautaire.

*Article 88***Réserve concernant la traduction du fascicule du brevet communautaire**

1. Nonobstant les dispositions de l'article 14 paragraphe 9, tout Etat contractant peut, lors de la signature ou du dépôt de l'instrument de ratification, déclarer qu'il se réserve la faculté de prévoir que, si le fascicule d'un brevet communautaire n'a pas été publié dans l'une des langues officielles de cet Etat, le titulaire du brevet ne peut, sous réserve des dispositions des paragraphes suivants, se prévaloir dans cet Etat des droits conférés par ce brevet que s'il produit auprès de l'Office européen des brevets une traduction du fascicule, à l'exception des revendications, dans l'une des langues officielles de l'Etat concerné.

2. Si la traduction est produite dans un délai de trois mois à compter de la date de la publication de la mention de la délivrance du brevet, le titulaire du brevet peut, à compter de cette date, se prévaloir des droits conférés par celui-ci.

3. Si la traduction est produite après l'expiration du délai visé au paragraphe 2, le titulaire du brevet peut se prévaloir des droits conférés par le brevet à compter de la date à laquelle la traduction est produite. Au regard d'une utilisation de l'invention sans son consentement entre la date de publication de la mention de la délivrance du brevet et celle à laquelle la traduction a été produite, le titulaire du brevet peut se prévaloir des droits conférés par celui-ci, étant entendu qu'il ne peut, après avoir produit la traduction, exiger qu'une indemnité raisonnable.

4. Si la traduction est produite plus de trois ans après l'expiration du délai prévu à l'article 99 paragraphe 1 de la convention sur le brevet européen, toute personne qui a utilisé l'invention ou qui a fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin pendant la période visée au paragraphe 3 deuxième phrase peut poursuivre l'utilisation de l'invention à des conditions raisonnables.

5. Toute réserve faite par un Etat contractant conformément au paragraphe 1 cesse de produire ses effets lorsque le Conseil des Communautés européennes, statuant à l'unanimité sur proposition de la Commission des Communautés européennes ou d'un Etat contractant, décide sa suppression.

6. Tout Etat contractant qui a fait une réserve conformément au paragraphe 1 peut à tout moment retirer cette réserve. Le retrait de cette réserve est effectué par une notification adressée au secrétaire

général du Conseil des Communautés européennes et prend effet un mois après la date de réception de cette notification.

7. La réserve ne cesse pas de produire ses effets pour les brevets communautaires délivrés avant la date à laquelle la réserve cesse d'être appliquée.

*Article 89***Réserve concernant les licences obligatoires**

1. Tout Etat contractant peut, lors de la signature ou du dépôt de l'instrument de ratification, déclarer qu'il se réserve la faculté de prévoir que les articles 47 et 82 ne sont applicables, sur son territoire, ni aux brevets communautaires, ni aux brevets européens délivrés pour cet Etat, ni aux brevets nationaux délivrés par lui.

2. Toute réserve faite par un Etat contractant conformément au paragraphe 1 produit des effets pour une période de dix ans au maximum à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention. Toutefois, le Conseil des Communautés européennes, statuant à la majorité qualifiée sur proposition d'un Etat contractant, peut prolonger cette période de cinq ans au plus pour un Etat contractant qui a fait une telle réserve. Cette majorité est celle prévue à l'article 86 paragraphe 5 sous b).

3. Toute réserve faite conformément au paragraphe 1 cessera de produire ses effets lorsque la réglementation commune de la concession de licences obligatoires sur un brevet communautaire sera applicable.

4. Tout Etat contractant qui a fait une réserve conformément au paragraphe 1 peut à tout moment retirer cette réserve. Le retrait de cette réserve est effectué par une notification adressée au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes et prend effet un mois après la date de réception de cette notification.

5. La réserve ne cesse pas de produire ses effets pour les licences obligatoires concédées avant la date à laquelle la réserve cesse d'être appliquée.

*Article 90***Réserve concernant l'action en contrefaçon**

1. Nonobstant les dispositions de l'article 76, tout Etat contractant dont la législation nationale prévoit la possibilité, dans une action en contrefaçon, de statuer également sur la validité du brevet national peut, lors de la signature ou du dépôt de l'instrument

de ratification, déclarer qu'il se réserve la faculté de prévoir que ses tribunaux saisis d'une action en contrefaçon d'un brevet communautaire peuvent prendre, avec l'accord des parties, une décision concernant les effets du brevet communautaire sur le territoire de l'État dans lequel le tribunal est situé.

Toutefois:

- a) le tribunal est lié par une décision antérieure de l'Office européen des brevets concernant la validité du brevet communautaire, dans la mesure où les faits sont les mêmes;
- b) le tribunal ne peut se fonder que sur les causes de nullité prévues à l'article 57; les autres dispositions de la présente convention sont applicables.

2. Le brevet communautaire ne produit pas d'effet sur le territoire d'un État contractant qui a fait la réserve prévue au paragraphe 1, dans la mesure où un tribunal de cet État a décidé que le brevet est sans effet.

3. La procédure, visant à déterminer les effets produits par le brevet communautaire dans un État contractant qui a fait la réserve prévue au paragraphe 1, est celle qui serait applicable si le brevet communautaire était un brevet national.

4. Toute réserve faite par un État contractant conformément au paragraphe 1 produit des effets pour une période de dix ans au maximum à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention. Toutefois, le Conseil des Communautés européennes, statuant à la majorité qualifiée sur proposition d'un État contractant, peut prolonger cette période de cinq ans au plus pour un État contractant qui a fait une telle réserve. Cette majorité est celle prévue à l'article 86 paragraphe 5 sous b).

5. Toute réserve faite conformément au paragraphe 1 cessera de produire ses effets lorsque des arrangements particuliers prévus pour des litiges relatifs aux brevets communautaires seront applicables.

6. Tout État contractant qui a fait une réserve conformément au paragraphe 1 peut à tout moment retirer cette réserve. Le retrait de cette réserve est effectué par une notification adressée au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes et prend effet un mois après la date de réception de cette notification.

7. En cas d'application du présent article, le tribunal ne peut connaître que des faits de contrefaçon commis sur le territoire de l'État dans lequel il est situé. Les articles 21 à 23 de la convention d'exécution ne sont pas applicables.

Article 91

Autres dispositions transitoires

1. L'article 159, l'article 160 paragraphe 2 et les articles 161 et 163 et la convention sur le brevet européen sont applicables sous réserve de ce qui suit:

- a) la première réunion du comité restreint du conseil d'administration est convoquée par le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes;
- b) les termes «États contractants» s'entendent des États parties à la présente convention.

2. Nonobstant le paragraphe 1 sous b), l'article 64 paragraphe 2 est applicable.

NEUVIÈME PARTIE

DISPOSITIONS FINALES

Article 92

Règlement d'exécution

1. Le règlement d'exécution fait partie intégrante de la présente convention.
2. En cas de divergence entre le texte de la présente convention et celui du règlement d'exécution, le premier de ces textes fait foi.

Article 93

Primauté des dispositions du traité instituant la Communauté économique européenne

Aucune disposition de la présente convention ne peut être invoquée pour faire échec à l'application d'une disposition du traité instituant la Communauté économique européenne.

Article 94**Ratification**

La présente convention sera ratifiée par les États signataires. Les instruments de ratification seront déposés auprès du secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

Article 95**Adhésion**

1. La présente convention est ouverte à l'adhésion des États qui deviennent membres de la Communauté économique européenne.

2. Les instruments relatifs à l'adhésion à la présente convention sont déposés auprès du secrétaire général du Conseil des Communautés européennes. L'adhésion prend effet le premier jour du troisième mois après le dépôt de l'instrument d'adhésion, pour autant que la ratification par l'État en cause de la convention sur le brevet européen ou son adhésion à celle-ci est devenue effective.

3. Les États contractants reconnaissent que tout État qui devient membre de la Communauté économique européenne doit adhérer à la présente convention.

4. Une convention spéciale pourra être conclue entre les États contractants et l'État qui adhère, pour déterminer les modalités d'application de la présente convention rendues nécessaires par l'adhésion de cet État.

Article 96**Participation d'États tiers**

Le Conseil des Communautés européennes statuant à l'unanimité peut inviter tout État partie à la convention sur le brevet européen qui constitue avec la Communauté économique européenne une union douanière ou une zone de libre-échange à entamer des négociations en vue de sa participation à la présente convention sur la base d'une convention spéciale à conclure entre les États parties à la présente convention et ledit État, fixant les conditions et modalités d'application de la présente convention à cet État.

Article 97**Champ d'application territorial**

1. La présente convention s'applique au royaume de Belgique, au royaume de Danemark, à la répu-

blique fédérale d'Allemagne, à la République française, y compris les départements et territoires d'outre-mer, à l'Irlande, à la République italienne, au grand-duché de Luxembourg, au territoire européen du royaume des Pays-Bas, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

2. Aux fins du paragraphe 1, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord doit être entendu comme comprenant l'Angleterre et le Pays de Galles, l'Écosse et l'Irlande du Nord.

3. La présente convention ne s'applique pas aux îles Féroé. Le royaume de Danemark peut déclarer, à tout moment, dans une notification adressée au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes que la convention est applicable aux îles Féroé.

4. Le royaume des Pays-Bas peut déclarer dans son instrument de ratification ou à tout moment ultérieur, dans une notification adressée au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes, que la convention est applicable aux Antilles néerlandaises.

5. Le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord peut déclarer dans son instrument de ratification ou à tout moment ultérieur, dans une notification adressée au secrétaire général du Conseil des Communautés européennes, que la convention est applicable à un ou à plusieurs des territoires européens pour lesquels le Royaume-Uni assume la responsabilité des relations extérieures.

6. Si une déclaration visée aux paragraphes 3, 4 ou 5 est incluse dans l'instrument de ratification, elle prend effet à la même date que la ratification; si la déclaration est faite dans une notification postérieure au dépôt de l'instrument de ratification, elle prend effet six mois après la date de sa réception par le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

7. Les États mentionnés aux paragraphes 4 et 5 du présent article peuvent à tout moment déclarer que la convention cesse d'être applicable à un ou à plusieurs des territoires pour lesquels ils ont effectué une déclaration en vertu des paragraphes 4 ou 5. La déclaration selon laquelle la convention cesse d'être applicable prend effet à l'expiration d'un délai d'une année à compter du jour où le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes en a reçu notification.

8. Pour l'application de la présente convention, la partie du plateau continental adjacente à un territoire visé aux paragraphes 1, 3, 4 ou 5 est considérée comme comprise dans ce territoire, dans la limite des droits souverains définis en faveur des États riverains

par la convention de Genève sur le plateau continental du 29 avril 1958 ou toute convention la modifiant ou la remplaçant pour les États contractants.

Article 98

Entrée en vigueur

La présente convention entre en vigueur trois mois après le dépôt de l'instrument de ratification de l'État signataire qui procède le dernier à cette formalité; toutefois, si la convention sur le brevet européen entre en vigueur à une date ultérieure à l'égard des États signataires de la présente convention, cette dernière entre également en vigueur à cette date ultérieure.

Article 99

Durée de la convention

La présente convention est conclue pour une durée illimitée.

Article 100

Révision

Si la majorité des États contractants demande une révision de la présente convention, une conférence de révision est convoquée par le président du Conseil des Communautés européennes. La conférence est préparée par le comité restreint du conseil d'administration.

Article 101

Différends entre États contractants

1. Tout différend entre États contractants qui concerne l'interprétation ou l'application de la présente convention et n'a pas été réglé par voie de négociation est, sur demande de l'un des États intéressés,

soumis au comité restreint du conseil d'administration qui s'emploie à provoquer un accord entre lesdits États.

2. Si un accord n'est pas intervenu dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle le comité restreint a été saisi du différend, l'un quelconque des États en cause peut porter le différend devant la Cour de justice des Communautés européennes.

3. Si la Cour de justice reconnaît qu'un État contractant a manqué à une des obligations qui lui incombent en vertu de la présente convention, cet État est tenu de prendre les mesures que comporte l'exécution de l'arrêt de la Cour de justice.

Article 102

Original de la convention

La présente convention, rédigée en un exemplaire unique en langues allemande, anglaise, danoise, française, irlandaise, italienne et néerlandaise, les sept textes faisant également foi, sera déposée dans les archives du secrétariat du Conseil des Communautés européennes. Le secrétaire général en remettra une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements des États signataires.

Article 103

Notifications

Le secrétaire général du Conseil des Communautés européennes notifie aux États signataires:

- a) le dépôt de tout instrument de ratification et d'adhésion;
- b) toute réserve et tout retrait de réserve en application de l'article 88, 89 ou 90;
- c) la date d'entrée en vigueur de la présente convention;
- d) toute déclaration ou notification reçue en application de l'article 97.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínte a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Udfærdiget i Luxembourg, den femtende december nitten hundrede og femoghalvfjerds.

Geschehen zu Luxemburg am fünfzehnten Dezember neunzehnhundertfünfundsiebzig.

Done at Luxembourg on the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and seventy-five.

Fait à Luxembourg, le quinze décembre mil neuf cent soixante-quinze.

Arna dhéanamh i Lucsamburg, an cúigiú lá déag de mhí na Nollag, míle naoi gcéad seachtó a cúig.

Fatto a Lussemburgo, addì quindici dicembre millenovecentosettantacinque.

Gedaan te Luxemburg, de vijftiende december negentienhonderd vijfenzeventig.

Pour Sa Majesté le roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

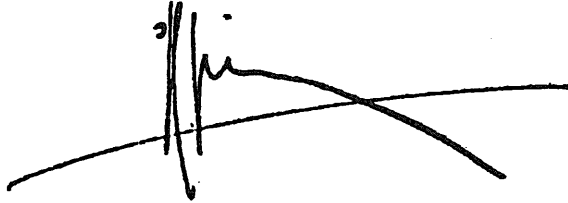
For Hendes Majestæt dronningen af Danmark

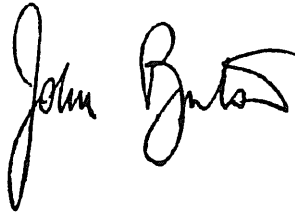
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

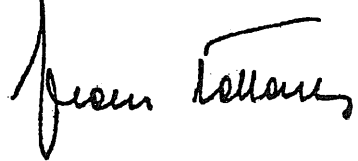
Pour le président de la République française

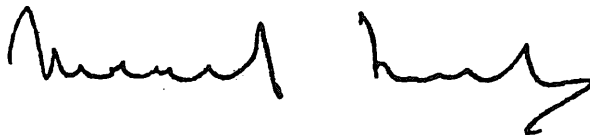
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

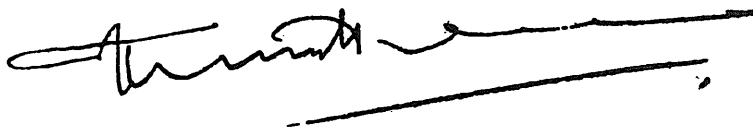
Per il presidente della Repubblica italiana

*il governo italiano dichiara di voler valere delle riserve
fiscali degli articoli 88, 89 e 90*

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland

*Coronyn - Roberts of Caernarvon &
of Ogwen. Member of State.*

**RÈGLEMENT D'EXECUTION
DE LA CONVENTION RELATIVE AU BREVET EUROPÉEN POUR LE MARCHÉ
COMMUN**

PREMIÈRE PARTIE

**DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA PREMIÈRE PARTIE DE LA
CONVENTION**

CHAPITRE PREMIER

ORGANISATION DES INSTANCES SPECIALES

Règle première

**Répartition d'attributions entre les instances du
premier degré**

1. Le président de l'Office européen des brevets fixe le nombre des divisions d'annulation. Il répartit les attributions entre ces divisions par référence à la classification internationale.
2. Le président de l'Office européen des brevets précise, avec l'accord du comité restreint du conseil d'administration, les attributions confiées à la division d'administration des brevets en vertu de l'article 8.
3. Outre les compétences qui leur sont dévolues par la convention, le président de l'Office européen des brevets peut confier d'autres attributions à la division d'administration des brevets et aux divisions d'annulation.
4. Le président de l'Office européen des brevets peut confier certaines tâches incombant normalement à la division d'administration des brevets ou aux divisions d'annulation et ne présentant aucune difficulté technique ou juridique particulière à des agents qui ne sont pas des membres techniciens ou juristes.

Règle 2

**Répartition d'attributions entre les instances du
deuxième degré et désignation de leurs membres**

1. Avant le début de chaque année d'activité, il est procédé à la répartition des attributions entre les chambres d'annulation ainsi qu'à la désignation des membres titulaires et suppléants de chacune de ces chambres. Tout membre d'une chambre d'annulation peut être désigné pour plusieurs chambres d'annulation. Ces mesures peuvent être modifiées, en tant que de besoin, au cours de l'année d'activité considérée.

2. Les mesures visées au paragraphe 1 sont prises par une instance composée du président de l'Office européen des brevets, président, du vice-président chargé des chambres d'annulation, des présidents des chambres d'annulation et d'un autre membre des chambres d'annulation élu par l'ensemble des membres de ces chambres pour l'année d'activité considérée. Cette instance ne peut valablement délibérer que si trois au moins de ses membres sont présents, parmi lesquels le président ou un vice-président de l'Office européen des brevets et un président de chambre d'annulation. Les décisions sont prises à la majorité des voix; en cas de partage, la voix du président est prépondérante.

3. L'instance prévue au paragraphe 2 statue sur les conflits d'attribution entre plusieurs chambres d'annulation.

Règle 3

Règlement de procédure des chambres d'annulation

L'instance visée à la règle 2 paragraphe 2 arrête le règlement de procédure des chambres d'annulation.

Règle 4

Structure administrative des instances spéciales

1. Les divisions d'annulation peuvent être groupées sur le plan administratif en directions avec les divisions d'examen et les divisions d'opposition ou former une direction avec la division d'administration des brevets.
2. Les instances spéciales peuvent être groupées sur le plan administratif en directions générales avec les autres instances de l'Office européen des brevets ou constituer à elles seules une direction générale; dans ce dernier cas, la règle 12 paragraphe 3 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen est applicable, étant entendu que la nomination du vice-président à la tête de la direction générale est décidée par le comité restreint du conseil d'administration.

CHAPITRE II
LANGUES DES INSTANCES SPÉCIALES

Règle 5

Langue de la procédure

1. Les règles 1 à 3 et 5, la règle 6 paragraphe 2 et la règle 7 du règlement d'exécution de la convention

sur le brevet européen sont applicables aux procédures devant les instances spéciales.

2. Une réduction du montant des taxes de limitation, d'annulation ou de recours est accordée, selon le cas, au titulaire du brevet ou au demandeur en nullité, qui use des facultés ouvertes par les dispositions de l'article 14 paragraphe 4. Cette réduction est fixée à un pourcentage du montant de ces taxes dans le règlement relatif aux taxes.

DEUXIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA DEUXIÈME PARTIE DE LA
CONVENTION

Règle 6

Suspension de la procédure

La règle 13 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen est applicable à la procédure de limitation et à la procédure de nullité.

b) dans le cas d'une procédure d'opposition, en même temps que l'invitation visée à la règle 58 paragraphe 5 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen.

3. Le délai prévu à l'article 33 paragraphe 5 est de deux mois.

Règle 7

**Inscriptions relatives à la revendication du droit au
brevet communautaire**

Les inscriptions prévues à l'article 27 paragraphe 4 ont lieu:

- a) à la requête du greffier de la juridiction saisie;
- b) à la requête du demandeur ou de tout intéressé.

Règle 8

Invitation à produire les traductions des revendications dans les procédures d'examen et d'opposition

1. L'Office européen des brevets invite le demandeur ou le titulaire d'un brevet communautaire à produire, dans un délai de trois mois, les traductions prévues à l'article 33 paragraphes 1 et 2 et à acquitter, dans le même délai, la taxe de publication de la traduction des revendications.

2. L'invitation est adressée:

- a) dans le cas de la procédure d'examen, en même temps que l'invitation visée à la règle 51 paragraphe 4 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen;

Règle 9

Révision de la traduction

1. Dans les cas prévus à l'article 33 paragraphes 1 et 2 le demandeur ou le titulaire du brevet peut produire auprès de l'Office européen des brevets une traduction révisée aux fins de la publication. Cette traduction révisée n'est réputée avoir été produite que lorsque la taxe de publication a été acquittée.

2. Si un État contractant a arrêté une disposition prévue à l'article 34 paragraphe 2, le demandeur dont la traduction des revendications a été publiée peut produire auprès de l'instance compétente de cet État une traduction révisée aux fins de la publication.

Règle 10

Inscription au registre des transferts, licences et autres droits

1. Les règles 20 à 22 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen sont applicables aux inscriptions au registre des brevets communautaires.

2. La demande visée à l'article 28 paragraphe 2 doit être présentée, dans le cas visé sous a), dans un

délai de deux mois et, dans le cas visé sous b), dans un délai de quatre mois à compter de la réception de la notification de l'Office européen des brevets, aux termes de laquelle un nouveau titulaire a été inscrit au registre des brevets communautaires.

3. Lorsqu'un brevet communautaire est compris dans une procédure de faillite ou une procédure analogue, l'inscription à cet effet est portée au registre des brevets communautaires sur notification des instances nationales compétentes. Cette inscription est effectuée sans paiement de taxe.

4. L'inscription visée au paragraphe 3 est radiée sur requête des instances nationales compétentes. La requête ne donne pas lieu au paiement d'une taxe.

5. Lorsqu'une demande de brevet européen dans laquelle les États contractants sont désignés est comprise dans une procédure de faillite ou une procédure analogue, les paragraphes 3 et 4 sont applicables, le registre des brevets communautaires étant remplacé par le registre européen des brevets prévu par la convention sur le brevet européen.

Règle 11

Licences de droit

1. Quiconque souhaite utiliser l'invention après la déclaration prévue à l'article 44 paragraphe 1 doit en

informer le titulaire par lettre recommandée. Cette communication prend effet une semaine après le dépôt à la poste de la lettre recommandée. Une copie de la communication doit être transmise à l'Office européen des brevets avec mention de la date du dépôt à la poste de cette lettre. À défaut, en cas de retrait de la déclaration, l'Office européen des brevets considère que la communication n'a pas été faite.

2. La communication doit indiquer l'utilisation qui sera faite de l'invention. Dès que cette communication a pris effet, son auteur est habilité à utiliser l'invention conformément aux indications qu'il a données.

3. Le licencié doit informer le titulaire du brevet, à la fin de chaque trimestre civil, de l'utilisation de l'invention et acquitter la redevance correspondante. S'il ne s'acquitte pas de ces obligations, le titulaire du brevet peut le mettre en demeure de les exécuter dans un délai supplémentaire raisonnable. S'il n'a pas satisfait à cette mise en demeure à l'expiration du délai, la licence s'éteint.

4. Une requête en modification du montant de la redevance fixé par la division d'annulation ne peut être présentée qu'à l'expiration d'un délai d'un an à compter de la date de la dernière fixation de ce montant.

TROISIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA TROISIÈME PARTIE DE LA CONVENTION

CHAPITRE PREMIER

TAXES ANNUELLES

Règle 12

Paiement des taxes annuelles

1. La règle 37 paragraphes 1 et 2 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen est applicable au paiement des taxes annuelles pour le brevet communautaire.

2. Au sens de l'article 49 paragraphe 2 la surtaxe est considérée comme ayant fait l'objet d'un paie-

ment simultané lorsqu'elle est acquittée dans le délai prévu par ladite disposition.

Règle 13

Délai d'inscription de la renonciation

Le délai mentionné à l'article 50 paragraphe 3 est de trois mois à compter de la date à laquelle le titulaire du brevet a justifié à l'Office européen des brevets qu'il a informé le licencié de son intention de renoncer. Si, avant l'expiration de ce délai, le titulaire du brevet justifie auprès de l'Office européen des brevets de l'accord du licencié, la renonciation peut être inscrite immédiatement.

CHAPITRE II
PROCÉDURE DE LIMITATION

Règle 14

Délai de présentation de la demande en limitation

La règle 13 est applicable à la présentation de la demande en limitation du brevet communautaire.

Règle 15

Contenu de la demande en limitation

La demande en limitation du brevet communautaire doit comporter:

- a) le numéro du brevet communautaire dont la limitation est demandée, ainsi que la désignation du titulaire et le titre de l'invention;
- b) les modifications désirées;
- c) l'indication du nom et de l'adresse professionnelle du mandataire du titulaire du brevet, s'il en a été constitué un, dans les conditions prévues à la règle 26 paragraphe 2 sous c) du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen.

Règle 16

Rejet de la demande en limitation pour irrecevabilité

Si la division d'annulation constate que la demande en limitation du brevet communautaire n'est pas conforme aux dispositions de l'article 52 paragraphe 1 et 3 et de la règle 15, elle le notifie au titulaire du brevet et l'invite à remédier aux irrégularités constatées, dans un délai qu'elle lui impartit. Si la demande en limitation n'est pas régularisée dans les délais, la division d'annulation la rejette comme irrecevable.

Règle 17

Examen de la demande en limitation

1. Si la demande en limitation du brevet communautaire est recevable, toute notification faite en application de l'article 53 paragraphe 2 doit inviter le titulaire du brevet, s'il y a lieu, à déposer une description, des revendications et des dessins modifiés.
2. Toute notification faite en application de l'article 53 paragraphe 2 est motivée. S'il y a lieu, la

notification indique l'ensemble des motifs qui s'opposent à la limitation du brevet communautaire.

3. Avant de prendre la décision de limiter le brevet communautaire, la division d'annulation notifie au titulaire du brevet la mesure dans laquelle elle envisage de limiter le brevet et l'invite à acquiescer, dans un délai de trois mois, la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet et à produire les traductions prévues à l'article 54 paragraphe 2 sous b). Si, dans ledit délai, le titulaire a marqué son désaccord sur la limitation du brevet dans ce texte, la notification de la division d'annulation est réputée n'avoir pas été faite et la procédure de limitation est poursuivie.

4. Le délai supplémentaire prévu à l'article 54 paragraphe 3 est de deux mois.

5. La décision de limiter le brevet communautaire indique le texte du brevet tel qu'il a été limité.

Règle 18

Reprise de la procédure de limitation

Si la procédure de limitation a été suspendue en raison d'une procédure de nullité qui a donné lieu à une décision visée à l'article 59 paragraphe 2 ou 3, la division d'annulation notifie au titulaire du brevet, après la publication de la mention relative à cette décision, que la procédure est reprise à compter de la signification de cette notification. La règle 13 paragraphe 5 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen est applicable.

Règle 19

Revendications, description et dessins différents en cas de limitation

Lorsque la limitation d'un brevet communautaire est décidée pour un ou plusieurs des États contractants, le brevet communautaire peut, le cas échéant, comporter des revendications qui diffèrent, accompagnées, si la division d'annulation l'estime nécessaire, d'une description et de dessins qui diffèrent également, selon qu'il s'agit de l'État ou des États en cause ou d'autres États contractants.

Règle 20

Forme du nouveau fascicule du brevet à l'issue de la procédure de limitation

Le président de l'Office européen des brevets détermine la forme de la publication du nouveau fascicule du brevet communautaire ainsi que les indications qui doivent y figurer.

CHAPITRE III
PROCÉDURE DE NULLITÉ

Règle 21

Contenu de la demande en nullité

La demande en nullité du brevet communautaire doit comporter:

- a) l'indication du nom, de l'adresse et de l'État du domicile ou du siège du demandeur, dans les conditions prévues à la règle 26 paragraphe 2 sous c) du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen;
- b) le numéro du brevet dont la nullité est demandée, ainsi que la désignation de son titulaire et le titre de l'invention;
- c) une déclaration précisant la mesure dans laquelle le brevet est mis en cause dans la demande, les motifs de nullité sur lesquels la demande se fonde ainsi que les faits et justifications invoqués à l'appui de ces motifs;
- d) l'indication du nom et de l'adresse professionnelle du mandataire du demandeur, s'il en a été constitué un, dans les conditions prévues à la règle 26 paragraphe 2 sous c) du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen.

Règle 22

Cautionnement pour les frais de procédure

Le cautionnement pour les frais de procédure doit être déposé dans une monnaie dans laquelle les taxes peuvent être acquittées. Il doit être déposé auprès d'un établissement financier ou bancaire figurant sur une liste arrêtée par le président de l'Office européen des brevets. Le cautionnement est soumis aux dispositions de la législation de l'État contractant sur le territoire duquel cet établissement est situé.

Règle 23

Rejet de la demande en nullité pour irrecevabilité

1. La division d'annulation notifie la demande en nullité au titulaire du brevet qui peut formuler des observations sur sa recevabilité dans un délai d'un mois.
2. Si la division d'annulation constate que la demande en nullité n'est pas conforme aux dispositions de l'article 56 paragraphes 1 et 4, de la règle 21, ainsi que de la règle 5 du présent règlement d'exé-

cution en liaison avec celles de la règle 1 paragraphe 1 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen, elle le notifie au titulaire du brevet et au demandeur et invite celui-ci à remédier aux irrégularités constatées dans un délai qu'elle lui impartit. Si la demande en nullité n'est pas régularisée dans les délais, la division d'annulation la rejette comme irrecevable.

3. Toute décision par laquelle une demande en nullité est rejetée pour irrecevabilité est notifiée au titulaire du brevet.

Règle 24

Mesures préparatoires à l'examen de la demande en nullité

1. Si la demande en nullité est recevable, la division d'annulation invite le titulaire du brevet à présenter des observations et à soumettre, s'il y a lieu, des modifications à la description, aux revendications et aux dessins dans un délai qu'elle lui impartit.

2. Les observations du titulaire du brevet ainsi que toutes modifications qu'il a soumises sont notifiées au demandeur par la division d'annulation qui invite celui-ci, si elle le juge opportun, à répliquer dans un délai qu'elle lui impartit.

Règle 25

Examen de la demande en nullité

1. Toute notification faite en vertu de l'article 58 paragraphe 2 ainsi que toute réponse sont notifiées à toutes les parties.
2. Dans toute notification faite au titulaire du brevet communautaire en application de l'article 58 paragraphe 2, celui-ci est invité s'il y a lieu, à déposer une description, des revendications et des dessins modifiés.
3. En tant que de besoin, toute notification faite au titulaire du brevet communautaire en application de l'article 58 paragraphe 2 est motivée. S'il y a lieu, la notification indique l'ensemble des motifs qui s'opposent au maintien du brevet communautaire.
4. Avant de prendre la décision de maintenir le brevet communautaire dans sa forme modifiée, la division d'annulation notifie aux parties qu'elle envisage le maintien du brevet ainsi modifié et les invite à présenter leurs observations dans le délai d'un mois si elles sont pas d'accord sur le texte dans lequel elle a l'intention de maintenir le brevet.

5. En cas de désaccord sur le texte notifié par la division d'annulation, la procédure de nullité peut être poursuivie; dans le cas contraire, la division d'annulation, à l'expiration du délai visé au paragraphe 4, invite le titulaire du brevet à acquitter, dans un délai de trois mois, la taxe d'impression d'un nouveau fascicule du brevet et, si les revendications du brevet sont modifiées, à produire les traductions prévues à l'article 59 paragraphe 3 sous b).

6. Le délai supplémentaire visé à l'article 59 paragraphe 4 est de deux mois.

7. La décision de maintenir le brevet communautaire dans sa forme modifiée indique celui des textes du brevet sur la base duquel le brevet a été maintenu.

Règle 26

Jonction de plusieurs demandes en nullité

1. La division d'annulation peut joindre, en vue d'une instruction et d'une décision conjointes, plusieurs demandes en nullité qui concernent un même brevet communautaire.

2. La division d'annulation peut rapporter une mesure qu'elle a prise en application du paragraphe 1.

Règle 27

Revendications, description et dessins différents en cas d'annulation

Lorsque l'annulation du brevet communautaire est prononcée pour un ou plusieurs des États contractants, la règle 19 est applicable.

Règle 28

Forme du nouveau fascicule du brevet à l'issue de la procédure de nullité

La règle 20 s'applique au nouveau fascicule du brevet communautaire prévu à l'article 60.

Règle 29

Autres dispositions applicables à la procédure de nullité

Les règles 59, 60 et 63 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen sont applicables respectivement à la demande de documents, à la poursuite d'office ainsi qu'aux frais de la procédure de nullité.

QUATRIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA QUATRIÈME PARTIE DE LA CONVENTION

Règle 30

Procédure de recours

Les règles 64 à 67 du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen sont applicables à la procédure de recours.

CINQUIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA CINQUIÈME PARTIE DE LA CONVENTION

Règle 31

Inscriptions au registre des brevets communautaires

1. La règle 92 paragraphe 1 sous a) à l), o), q) à u) et w) paragraphes 2 et 3 du règlement d'exécution

de la convention sur le brevet européen est applicable au registre des brevets communautaires.

2. Les mentions suivantes sont, en outre, inscrites au registre des brevets communautaires:

cations produites conformément à la présente convention par le demandeur ou le titulaire du brevet et, le cas échéant, les traductions révisées sont publiées; il décide si un avis concernant certains points particuliers de ces traductions et révisions est publié au *Bulletin des brevets communautaires*.

Règle 33

Autres dispositions communes

Les dispositions des règles 36 et 106 ainsi que celles de la septième partie du règlement d'exécution de la convention sur le brevet européen, à l'exception de la règle 85 paragraphe 3 et des règles 86, 87, 92 et 96, sont applicables sous réserve de ce qui suit:

- a) la règle 69 n'est pas applicable aux décisions concernant les demandes en limitation ou en nullité du brevet communautaire;
- b) le comité restreint du conseil d'administration détermine les modalités d'application de la règle 74 paragraphes 2 et 3;
- c) les termes «États contractants» s'entendent des États parties à la présente convention.

- a) la date de l'extinction du brevet communautaire dans les cas visés à l'article 51 paragraphe 1 sous b) et c);
- b) la date de dépôt de la déclaration prévue à l'article 44;
- c) la date de la présentation d'une demande en limitation du brevet communautaire;
- d) la date et le sens de la décision sur la demande en limitation du brevet communautaire;
- e) la date de la présentation d'une demande en nullité du brevet communautaire;
- f) la date et le sens de la décision sur la demande en nullité du brevet communautaire;
- g) les indications visées à l'article 27 paragraphe 4.

Règle 32

Autres publications de l'Office européen des brevets

Le président de l'Office européen des brevets prescrit la forme sous laquelle les traductions des revendi-

SIXIÈME PARTIE

DISPOSITIONS D'APPLICATION DE LA HUITIÈME PARTIE DE LA CONVENTION

Règle 34

Transmission des traductions

L'Office européen des brevets inscrit au registre des brevets communautaires la date à laquelle une traduction est produite en application de l'article 88 et il transmet, dès que possible, une copie de la traduction au service central de la propriété industrielle de l'État contractant concerné.

ÜBEREINKOMMEN
ÜBER DIE ERTEILUNG EUROPÄISCHER PATENTE
(Europäisches Patentübereinkommen)
(München, 5. Oktober 1973)

PRÄAMBEL

Die Vertragsstaaten --

in dem Bestreben, die Zusammenarbeit zwischen den europäischen Staaten auf dem Gebiet des Schutzes der Erfindungen zu verstärken,

in dem Bestreben, einen solchen Schutz in diesen Staaten durch ein einheitliches Patenterteilungsverfahren und durch die Schaffung bestimmter einheitlicher Vorschriften für die nach diesem Verfahren erteilten Patente zu erreichen,

in dem Bestreben, zu diesen Zwecken ein Übereinkommen zu schließen, durch das eine Europäische Patentorganisation geschaffen wird und das ein Sonderabkommen im Sinn des Artikels 19 der am 20. März 1883 in Paris unterzeichneten und zuletzt am 14. Juli 1967 revidierten Verbandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums und einen regionalen Patentvertrag im Sinn des Artikels 45 Absatz 1 des Vertrags über die internationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Patentwesens vom 19. Juni 1970 darstellt --

sind wie folgt übereingekommen:

ERSTER TEIL
ALLGEMEINE UND INSTITUTIONELLE
VORSCHRIFTEN

Kapitel I

Allgemeine Vorschriften

Artikel 1

Europäisches Recht für die Erteilung von Patenten

Durch dieses Übereinkommen wird ein den Vertragsstaaten gemeinsames Recht für die Erteilung von Erfindungspatenten geschaffen.

Artikel 2

Europäisches Patent

(1) Die nach diesem Übereinkommen erteilten Patente werden als europäische Patente bezeichnet.

(2) Das europäische Patent hat in jedem Vertragsstaat, für den es erteilt worden ist, dieselbe Wirkung und unterliegt denselben Vorschriften wie ein in diesem Staat erteiltes nationales Patent, soweit sich aus diesem Übereinkommen nichts anderes ergibt.

Artikel 3

Territoriale Wirkung

Die Erteilung des europäischen Patents kann für einen, mehrere oder alle Vertragsstaaten beantragt werden.

Artikel 4

Europäische Patentorganisation

(1) Durch dieses Übereinkommen wird eine Europäische Patentorganisation gegründet, die nachstehend Organisation genannt wird. Sie ist mit verwaltungsmäßiger und finanzieller Selbständigkeit ausgestattet.

(2) Die Organe der Organisation sind:

- a) das Europäische Patentamt;
- b) der Verwaltungsrat.

(3) Die Organisation hat die Aufgabe, die europäischen Patente zu erteilen. Diese Aufgabe wird vom Europäischen Patentamt durchgeführt, dessen Tätigkeit vom Verwaltungsrat überwacht wird.

Kapitel II

Die Europäische Patentorganisation

Artikel 5

Rechtsstellung

(1) Die Organisation besitzt Rechtspersönlichkeit.

(2) Die Organisation besitzt in jedem Vertragsstaat die weitestgehende Rechts- und Geschäftsfähigkeit, die juristischen Personen nach dessen Rechtsvorschriften zuerkannt ist; sie kann insbesondere bewegliches und unbewegliches Vermögen erwerben und veräußern sowie vor Gericht stehen.

(3) Der Präsident des Europäischen Patentamts vertritt die Organisation.

Artikel 6

Sitz

(1) Die Organisation hat ihren Sitz in München.

(2) Das Europäische Patentamt wird in München errichtet. Es hat eine Zweigstelle in Den Haag.

Artikel 7

Dienststellen des Europäischen Patentamts

In den Vertragsstaaten und bei zwischenstaatlichen Organisationen auf dem Gebiet des gewerblichen Rechtsschutzes können, soweit erforderlich und vorbehaltlich der Zustimmung des betreffenden Vertragsstaats oder der betreffenden Organisation, durch Beschluß des Verwaltungsrats Dienststellen des Europäischen Patentamts zu Informations- oder Verbindungszwecken geschaffen werden.

Artikel 8

Vorrechte und Immunitäten

Die Organisation, die Mitglieder des Verwaltungsrats, die Bediensteten des Europäischen Patentamts und die sonstigen Personen, die in dem diesem Übereinkommen beigefügten Protokoll über Vorrechte und Immunitäten bezeichnet sind und an der Arbeit der Organisation teilnehmen, genießen in den Hoheitsgebieten der Vertragsstaaten die zur Durchführung ihrer Aufgaben erforderlichen Vorrechte und Immunitäten nach Maßgabe dieses Protokolls.

Artikel 9

Haftung

(1) Die vertragliche Haftung der Organisation bestimmt sich nach dem Recht, das auf den betreffenden Vertrag anzuwenden ist.

(2) Die außervertragliche Haftung der Organisation für Schäden, die durch sie oder die Bediensteten des Europäischen Patentamts in Ausübung ihrer Amtstätigkeit verursacht worden sind, bestimmt sich nach dem in der Bundesrepublik Deutschland geltenden Recht. Ist der Schaden durch die Zweigstelle in Den Haag oder eine Dienststelle oder durch Bedienstete, die einer dieser Stellen angehören, verursacht worden, so ist das Recht des Vertragsstaats anzuwenden, in dem sich die betreffende Stelle befindet.

(3) Die persönliche Haftung der Bediensteten des Europäischen Patentamts gegenüber der Organisation bestimmt sich nach den Vorschriften ihres Statuts oder der für sie geltenden Beschäftigungsbedingungen.

(4) Für die Regelung der Streitigkeiten nach den Absätzen 1 und 2 sind folgende Gerichte zuständig:

a) bei einer Streitigkeit nach Absatz 1 das zuständige Gericht der Bundesrepublik Deutschland, sofern in dem von den Parteien geschlossenen Vertrag nicht ein Gericht eines anderen Staats bestimmt worden ist;

b) bei einer Streitigkeit nach Absatz 2, je nach Lage des Falls, entweder das in der Bundesrepublik Deutschland zuständige Gericht oder das zuständige Gericht des Staats, in dem sich die Zweigstelle oder die Dienststelle befindet.

Kapitel III

Das Europäische Patentamt

Artikel 10

Leitung

(1) Die Leitung des Europäischen Patentamts obliegt dem Präsidenten, der dem Verwaltungsrat gegenüber für die Tätigkeit des Amts verantwortlich ist.

(2) Zu diesem Zweck hat der Präsident insbesondere folgende Aufgaben und Befugnisse:

a) Er trifft alle für die Tätigkeit des Europäischen Patentamts zweckmäßigen Maßnahmen, einschließlich des Erlasses interner Verwaltungsvorschriften und der Veröffentlichung von Mitteilungen an die Öffentlichkeit;

b) er bestimmt, soweit in diesem Übereinkommen hierüber nichts vorgesehen ist, welche Handlungen beim Europäischen Patentamt in München und welche Handlungen bei seiner Zweigstelle in Den Haag vorzunehmen sind;

c) er kann dem Verwaltungsrat Vorschläge für eine Änderung dieses Übereinkommens sowie Entwürfe für allgemeine Durchführungsbestimmungen und Beschlüsse vorlegen, die zur Zuständigkeit des Verwaltungsrats gehören;

d) er bereitet den Haushaltsplan und etwaige Berichtigungs- und Nachtragshaushaltspläne vor und führt sie aus;

e) er legt dem Verwaltungsrat jedes Jahr einen Tätigkeitsbericht vor;

f) er übt das Weisungsrecht und die Aufsicht über das Personal aus;

g) vorbehaltlich Artikel 11 ernennt er die Bediensteten und entscheidet über ihre Beförderung;

h) er übt die Disziplinargewalt über die nicht in Artikel 11 genannten Bediensteten aus und kann dem Verwaltungsrat Disziplinarmaßnahmen gegenüber den in Artikel 11 Absätze 2 und 3 genannten Bediensteten vorschlagen;

i) er kann seine Aufgaben und Befugnisse übertragen.

(3) Der Präsident wird von mehreren Vizepräsidenten unterstützt. Ist der Präsident abwesend oder verhindert, so wird er nach dem vom Verwaltungsrat festgelegten Verfahren von einem der Vizepräsidenten vertreten.

Artikel 11

Ernennung hoher Beamter

(1) Der Präsident des Europäischen Patentamts wird vom Verwaltungsrat ernannt.

(2) Die Vizepräsidenten werden nach Anhörung des Präsidenten vom Verwaltungsrat ernannt.

(3) Die Mitglieder der Beschwerdekammern und der Großen Beschwerdekammer einschließlich der Vorsitzenden werden auf Vorschlag des Präsidenten des Europäischen Patentamts vom Verwaltungsrat ernannt. Sie können vom Verwaltungsrat nach Anhörung des Präsidenten des Europäischen Patentamts wiederernannt werden.

(4) Der Verwaltungsrat übt die Disziplinargewalt über die in den Absätzen 1 bis 3 genannten Bediensteten aus.

Artikel 12

Amtspflichten

Die Bediensteten des Europäischen Patentamts sind verpflichtet, auch nach Beendigung ihrer Amtstätigkeit Kenntnisse, die ihrem Wesen nach unter das Berufsgeheimnis fallen, weder preiszugeben noch zu verwenden.

Artikel 13

Streitsachen zwischen der Organisation und den Bediensteten des Europäischen Patentamts

(1) Die Bediensteten oder ehemaligen Bediensteten des Europäischen Patentamts oder ihre Rechtsnachfolger haben das Recht, in Streitsachen zwischen ihnen und der Europäischen Patentorganisation das Verwaltungsgericht der Internationalen Arbeitsorganisation nach der Satzung dieses Gerichts und innerhalb der Grenzen und nach Maßgabe der Bedingungen anzurufen, die im Statut der Beamten oder in der Versorgungsordnung festgelegt sind oder sich aus den Beschäftigungsbedingungen für die sonstigen Bediensteten ergeben.

(2) Eine Beschwerde ist nur zulässig, wenn der Betroffene alle Beschwerdemöglichkeiten ausgeschöpft hat, die ihm das Statut der Beamten, die Versorgungsordnung oder die Beschäftigungsbedingungen für die sonstigen Bediensteten eröffnen.

Artikel 14

Sprachen des Europäischen Patentamts

(1) Die Amtssprachen des Europäischen Patentamts sind Deutsch, Englisch und Französisch. Europäische Patentanmeldungen sind in einer dieser Sprachen einzureichen.

(2) Natürliche oder juristische Personen mit Wohnsitz oder Sitz im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats, in dem eine andere Sprache als Deutsch, Englisch oder Französisch Amtssprache ist, und die Angehörigen dieses Staats mit Wohnsitz im Ausland können europäische Patentanmeldungen in einer Amtssprache dieses Staats einreichen. Sie müssen jedoch eine Übersetzung in einer der Amtssprachen des Europäischen Patentamts innerhalb einer in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist einreichen; diese Übersetzung kann während des gesamten Verfahrens vor dem Europäischen Patentamt mit der Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung in Übereinstimmung gebracht werden.

(3) Die Amtssprache des Europäischen Patentamts, in der die europäische Patentanmeldung eingereicht oder in die sie im Fall des Absatzes 2 übersetzt worden ist, ist in allen Verfahren vor dem Europäischen Patentamt, die diese Anmeldung oder das darauf erteilte Patent betreffen, als Verfahrenssprache zu verwenden, soweit in der Ausführungsordnung nichts anderes bestimmt ist.

(4) Die in Absatz 2 genannten Personen können auch fristgebundene Schriftstücke in einer Amtssprache des betreffenden Vertragsstaats einreichen. Sie müssen jedoch innerhalb einer in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist eine Übersetzung in der Verfahrenssprache einreichen; in den in der Ausführungsordnung vorgesehenen Fällen können sie auch eine Übersetzung in einer anderen Amtssprache des Europäischen Patentamts einreichen.

(5) Wird ein Schriftstück, das nicht zu den Unterlagen der europäischen Patentanmeldung gehört, nicht in der in diesem Übereinkommen vorgeschriebenen Sprache eingereicht oder wird eine Übersetzung, die in diesem Übereinkommen vorgeschrieben ist, nicht rechtzeitig eingereicht, so gilt das Schriftstück als nicht eingegangen.

(6) Die europäischen Patentanmeldungen werden in der Verfahrenssprache veröffentlicht.

(7) Die europäischen Patentschriften werden in der Verfahrenssprache veröffentlicht; sie enthalten eine Übersetzung der Patentansprüche in den beiden anderen Amtssprachen des Europäischen Patentamts.

(8) In den drei Amtssprachen des Europäischen Patentamts werden veröffentlicht:

- a) das Europäische Patentblatt;
- b) das Amtsblatt des Europäischen Patentamts.

(9) Die Eintragungen in das europäische Patentregister werden in den drei Amtssprachen des Europäischen Patentamts vorgenommen. In Zweifelsfällen ist die Eintragung in der Verfahrenssprache maßgebend.

Artikel 15

Organe im Verfahren

Im Europäischen Patentamt werden für die Durchführung der in diesem Übereinkommen vorgeschriebenen Verfahren gebildet:

- a) eine Eingangsstelle;
- b) Recherchenabteilungen;
- c) Prüfungsabteilungen;
- d) Einspruchsabteilungen;
- e) eine Rechtsabteilung;
- f) Beschwerdekammern;
- g) eine Große Beschwerdekammer.

Artikel 16

Eingangsstelle

Die Eingangsstelle gehört zur Zweigstelle in Den Haag. Sie ist für die Eingangs- und Formalprüfung europäischer Patentanmeldungen bis zu dem Zeitpunkt zuständig, zu dem Prüfungsantrag gestellt worden ist oder der Anmelder nach Artikel 96 Absatz 1 erklärt hat, daß er die Anmeldung aufrechterhält. Außerdem obliegt ihr die Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldungen und europäischen Recherchenberichte.

Artikel 17

Recherchenabteilungen

Die Recherchenabteilungen gehören zur Zweigstelle in Den Haag. Sie sind für die Erstellung europäischer Recherchenberichte zuständig.

Artikel 18

Prüfungsabteilungen

(1) Die Prüfungsabteilungen sind für die Prüfung europäischer Patentanmeldungen von dem Zeitpunkt an zuständig, von dem an die Eingangsstelle nicht mehr zuständig ist.

(2) Eine Prüfungsabteilung setzt sich aus drei technisch vorgebildeten Prüfern zusammen. Bis zum Erlaß der Entscheidung über die europäische Patentanmeldung wird jedoch in der Regel ein Prüfer der Prüfungsabteilung mit der Bearbeitung der Anmeldung beauftragt. Die mündliche Verhandlung findet vor der Prüfungsabteilung selbst statt. Hält es die Prüfungsabteilung nach Art der

Entscheidung für erforderlich, so wird sie durch einen rechtskundigen Prüfer ergänzt. Im Fall der Stimmengleichheit gibt die Stimme des Vorsitzenden der Prüfungsabteilung den Ausschlag.

Artikel 19

Einspruchsabteilungen

(1) Die Einspruchsabteilungen sind für die Prüfung von Einsprüchen gegen europäische Patente zuständig.

(2) Eine Einspruchsabteilung setzt sich aus drei technisch vorgebildeten Prüfern zusammen, von denen mindestens zwei in dem Verfahren zur Erteilung des europäischen Patents, gegen das sich der Einspruch richtet, nicht mitgewirkt haben dürfen. Ein Prüfer, der in dem Verfahren zur Erteilung des europäischen Patents mitgewirkt hat, kann nicht den Vorsitz führen. Bis zum Erlaß der Entscheidung über den Einspruch kann die Einspruchsabteilung eines ihrer Mitglieder mit der Bearbeitung des Einspruchs beauftragen. Die mündliche Verhandlung findet vor der Einspruchsabteilung selbst statt. Hält es die Einspruchsabteilung nach Art der Entscheidung für erforderlich, so wird sie durch einen rechtskundigen Prüfer ergänzt, der in dem Verfahren zur Erteilung des Patents nicht mitgewirkt haben darf. Im Fall der Stimmengleichheit gibt die Stimme des Vorsitzenden der Einspruchsabteilung den Ausschlag.

Artikel 20

Rechtsabteilung

(1) Die Rechtsabteilung ist zuständig für Entscheidungen über Eintragungen und Löschungen von Angaben im europäischen Patentregister sowie für Entscheidungen über Eintragungen und Löschungen in der Liste der zugelassenen Vertreter.

(2) Entscheidungen der Rechtsabteilung werden von einem rechtskundigen Mitglied getroffen.

Artikel 21

Beschwerdekammern

(1) Die Beschwerdekammern sind für die Prüfung von Beschwerden gegen Entscheidungen der Eingangsstelle, der Prüfungsabteilungen, der Einspruchsabteilungen und der Rechtsabteilung zuständig.

(2) Bei Beschwerden gegen die Entscheidung der Eingangsstelle und der Rechtsabteilung setzt sich eine Beschwerdekammer aus drei rechtskundigen Mitgliedern zusammen.

(3) Bei Beschwerden gegen die Entscheidung einer Prüfungsabteilung setzt sich eine Beschwerdekammer zusammen aus:

a) zwei technisch vorgebildeten Mitgliedern und einem rechtskundigen Mitglied, wenn die Entscheidung die Zurückweisung einer europäischen Patentanmeldung oder die Erteilung eines europäischen Patents betrifft und von einer aus weniger als vier Mitgliedern bestehenden Prüfungsabteilung gefaßt worden ist;

b) drei technisch vorgebildeten Mitgliedern und zwei rechtskundigen Mitgliedern, wenn die Entscheidung von einer aus vier Mitgliedern bestehenden Prüfungsabteilung gefaßt worden ist oder die Beschwerdekammer der Meinung ist, daß es die Art der Beschwerde erfordert;

c) drei rechtskundigen Mitgliedern in allen anderen Fällen.

(4) Bei Beschwerden gegen die Entscheidung einer Einspruchsabteilung setzt sich eine Beschwerdekammer zusammen aus:

a) zwei technisch vorgebildeten Mitgliedern und einem rechtskundigen Mitglied, wenn die Entscheidung von einer aus drei Mitgliedern bestehenden Einspruchsabteilung gefaßt worden ist;

b) drei technisch vorgebildeten Mitgliedern und zwei rechtskundigen Mitgliedern, wenn die Entscheidung von einer aus vier Mitgliedern bestehenden Einspruchsabteilung gefaßt worden ist oder die Beschwerdekammer der Meinung ist, daß es die Art der Beschwerde erfordert.

Artikel 22

Große Beschwerdekammer

(1) Die Große Beschwerdekammer ist zuständig für:

a) Entscheidungen über Rechtsfragen, die ihr von den Beschwerdekammern vorgelegt werden;

b) die Abgabe von Stellungnahmen zu Rechtsfragen, die ihr vom Präsidenten des Europäischen Patentamts nach Artikel 112 vorgelegt werden.

(2) Die Große Beschwerdekammer beschließt in der Besetzung von fünf rechtskundigen Mitgliedern und zwei technisch vorgebildeten Mitgliedern. Ein rechtskundiges Mitglied führt den Vorsitz.

Artikel 23

Unabhängigkeit der Mitglieder der Kammern

(1) Die Mitglieder der Großen Beschwerdekammer und der Beschwerdekammern werden für einen Zeitraum von fünf Jahren ernannt und können während dieses Zeitraums ihrer Funktion nicht enthoben werden, es sei denn, daß schwerwiegende Gründe vorliegen und der Verwaltungsrat auf Vorschlag der Großen Beschwerdekammer einen entsprechenden Beschluß faßt.

(2) Die Mitglieder der Kammern dürfen nicht der Eingangsstelle, den Prüfungsabteilungen, den Einspruchsabteilungen oder der Rechtsabteilung angehören.

(3) Die Mitglieder der Kammern sind für ihre Entscheidungen an Weisungen nicht gebunden und nur diesem Übereinkommen unterworfen.

(4) Die Verfahrensordnungen der Beschwerdekammern und der Großen Beschwerdekammer werden nach Maßgabe der Ausführungsordnung erlassen. Sie bedürfen der Genehmigung des Verwaltungsrats.

Artikel 24

Ausschließung und Ablehnung

(1) Die Mitglieder der Beschwerdekammern und der Großen Beschwerdekammer dürfen nicht an der Erledigung einer Sache mitwirken, an der sie ein persönliches Interesse haben, in der sie vorher als Vertreter eines Beteiligten tätig gewesen sind oder an deren abschließender Entscheidung in der Vorinstanz sie mitgewirkt haben.

(2) Glaubt ein Mitglied einer Beschwerdekammer oder der Großen Beschwerdekammer aus einem der in Absatz 1 genannten Gründe oder aus einem sonstigen Grund an einem Verfahren nicht mitwirken zu können, so teilt es dies der Kammer mit.

(3) Die Mitglieder der Beschwerdekammern oder der Großen Beschwerdekammer können von jedem Beteiligten aus einem der in Absatz 1 genannten Gründe oder wegen Besorgnis der Befangenheit abgelehnt werden. Die Ablehnung ist nicht zulässig, wenn der Beteiligte im Verfahren Anträge gestellt oder Stellungnahmen abgegeben hat, obwohl er bereits den Ablehnungsgrund kannte. Die Ablehnung kann nicht mit der Staatsangehörigkeit der Mitglieder begründet werden.

(4) Die Beschwerdekammern und die Große Beschwerdekammer entscheiden in den Fällen der Absätze 2 und 3 ohne Mitwirkung des betroffenen Mitglieds. Bei dieser Entscheidung wird das abgelehnte Mitglied durch seinen Vertreter ersetzt.

Artikel 25

Technische Gutachten

Auf Ersuchen des mit einer Verletzungs- oder Nichtigkeitsklage befaßten zuständigen nationalen Gerichts ist das Europäische Patentamt verpflichtet, gegen eine angemessene Gebühr ein technisches Gutachten über das europäische Patent zu erstatten, das Gegenstand des Rechtsstreits ist. Für die Erstattung der Gutachten sind die Prüfungsabteilungen zuständig.

Kapitel IV

Der Verwaltungsrat

Artikel 26

Zusammensetzung

(1) Der Verwaltungsrat besteht aus den Vertretern der Vertragsstaaten und deren Stellvertretern. Jeder Ver-

tragsstaat ist berechtigt, einen Vertreter und einen Stellvertreter für den Verwaltungsrat zu bestellen.

(2) Die Mitglieder des Verwaltungsrats können nach Maßgabe der Geschäftsordnung des Verwaltungsrats Berater oder Sachverständige hinzuziehen.

Artikel 27

Vorsitz

(1) Der Verwaltungsrat wählt aus den Vertretern der Vertragsstaaten und deren Stellvertretern einen Präsidenten und einen Vizepräsidenten. Der Vizepräsident tritt im Fall der Verhinderung des Präsidenten von Amts wegen an dessen Stelle.

(2) Die Amtszeit des Präsidenten und des Vizepräsidenten beträgt drei Jahre. Wiederwahl ist zulässig.

Artikel 28

Präsidium

(1) Beträgt die Zahl der Vertragsstaaten mindestens acht, so kann der Verwaltungsrat ein aus fünf seiner Mitglieder bestehendes Präsidium bilden.

(2) Der Präsident und der Vizepräsident des Verwaltungsrats sind von Amts wegen Mitglieder des Präsidiums; die drei übrigen Mitglieder werden vom Verwaltungsrat gewählt.

(3) Die Amtszeit der vom Verwaltungsrat gewählten Präsidiumsmitglieder beträgt drei Jahre. Die Wiederwahl dieser Mitglieder ist nicht zulässig.

(4) Das Präsidium nimmt die Aufgaben wahr, die ihm der Verwaltungsrat nach Maßgabe der Geschäftsordnung zuweist.

Artikel 29

Tagungen

(1) Der Verwaltungsrat wird von seinem Präsidenten einberufen.

(2) Der Präsident des Europäischen Patentamts nimmt an den Beratungen teil.

(3) Der Verwaltungsrat hält jährlich eine ordentliche Tagung ab; außerdem tritt er auf Veranlassung seines Präsidenten oder auf Antrag eines Drittels der Vertragsstaaten zusammen.

(4) Der Verwaltungsrat berät aufgrund einer Tagesordnung nach Maßgabe seiner Geschäftsordnung.

(5) Jede Frage, die auf Antrag eines Vertragsstaats nach Maßgabe der Geschäftsordnung auf die Tagesordnung gesetzt werden soll, wird in die vorläufige Tagesordnung aufgenommen.

Artikel 30

Teilnahme von Beobachtern

(1) Die Weltorganisation für geistiges Eigentum ist auf den Tagungen des Verwaltungsrats nach Maßgabe eines Abkommens vertreten, das die Europäische Patentorganisation mit der Weltorganisation für geistiges Eigentum schließt.

(2) Andere zwischenstaatliche Organisationen, die mit der Durchführung internationaler patentrechtlicher Verfahren beauftragt sind und mit denen die Organisation ein Abkommen geschlossen hat, sind, wenn dieses Abkommen entsprechende Vorschriften enthält, nach Maßgabe dieser Vorschriften auf den Tagungen des Verwaltungsrats vertreten.

(3) Alle anderen zwischenstaatlichen und nichtstaatlichen internationalen Organisationen, die eine die Organisation betreffende Tätigkeit ausüben, können vom Verwaltungsrat eingeladen werden, sich auf seinen Tagungen bei der Erörterung von Fragen, die von gemeinsamem Interesse sind, vertreten zu lassen.

Artikel 31

Sprachen des Verwaltungsrats

(1) Der Verwaltungsrat bedient sich bei seinen Beratungen der deutschen, englischen und französischen Sprache.

(2) Die dem Verwaltungsrat unterbreiteten Dokumente und die Protokolle über seine Beratungen werden in den drei in Absatz 1 genannten Sprachen erstellt.

Artikel 32

Personal, Räumlichkeiten und Ausstattung

Das Europäische Patentamt stellt dem Verwaltungsrat sowie den vom Verwaltungsrat eingesetzten Ausschüssen das Personal, die Räumlichkeiten und die Ausstattung zur Verfügung, die sie zur Durchführung ihrer Aufgaben benötigen.

Artikel 33Befugnisse des Verwaltungsrats
in bestimmten Fällen

(1) Der Verwaltungsrat ist befugt, folgende Vorschriften zu ändern:

- a) die Dauer der in diesem Übereinkommen festgesetzten Fristen; dies gilt für die in Artikel 94 genannte Frist nur unter den in Artikel 95 festgelegten Voraussetzungen;
- b) die Ausführungsordnung.

(2) Der Verwaltungsrat ist befugt, in Übereinstimmung mit diesem Übereinkommen folgende Vorschriften zu erlassen und zu ändern:

a) die Finanzordnung;

b) das Statut der Beamten und die Beschäftigungsbedingungen für die sonstigen Bediensteten des Europäischen Patentamts, ihre Besoldung sowie die Art der zusätzlichen Vergütung und die Verfahrensrichtlinien für deren Gewährung;

c) die Versorgungsordnung und Erhöhungen der Versorgungsbezüge entsprechend einer Erhöhung der Dienstbezüge;

d) die Gebührenordnung;

e) seine Geschäftsordnung.

(3) Der Verwaltungsrat ist befugt zu beschließen, daß abweichend von Artikel 18 Absatz 2 die Prüfungsabteilungen für bestimmte Gruppen von Fällen aus einem technisch vorgebildeten Prüfer bestehen, wenn die Erfahrung dies rechtfertigt. Dieser Beschluß kann rückgängig gemacht werden.

(4) Der Verwaltungsrat ist befugt, den Präsidenten des Europäischen Patentamts zu ermächtigen, Verhandlungen über den Abschluß von Abkommen mit Staaten oder zwischenstaatlichen Organisationen sowie mit Dokumentationszentren, die aufgrund von Vereinbarungen mit solchen Organisationen errichtet worden sind, zu führen und diese Abkommen mit Genehmigung des Verwaltungsrats für die Europäische Patentorganisation zu schließen.

Artikel 34

Stimmrecht

(1) Stimmberechtigt im Verwaltungsrat sind nur die Vertragsstaaten.

(2) Jeder Vertragsstaat verfügt über eine Stimme, soweit nicht Artikel 36 anzuwenden ist.

Artikel 35

Abstimmungen

(1) Der Verwaltungsrat faßt seine Beschlüsse vorbehaltlich Absatz 2 mit der einfachen Mehrheit der vertretenen Vertragsstaaten, die eine Stimme abgeben.

(2) Dreiviertelmehrheit der vertretenen Vertragsstaaten, die eine Stimme abgeben, ist für die Beschlüsse erforderlich, zu denen der Verwaltungsrat nach den Artikeln 7, 11 Absatz 1, 33, 39 Absatz 1, 40 Absätze 2 und 4, 46, 87, 95, 134, 151 Absatz 3, 154 Absatz 2, 155 Absatz 2, 156, 157 Absätze 2 bis 4, 160 Absatz 1 Satz 2, 162, 163, 166, 167 und 172 befugt ist.

(3) Stimmhaltung gilt nicht als Stimmabgabe.

Artikel 36

Stimmenwägung

(1) Jeder Vertragsstaat kann für die Annahme und Änderung der Gebührenordnung sowie, falls dadurch die finanzielle Belastung der Vertragsstaaten vergrößert wird, für die Feststellung des Haushaltsplans und eines Berichtigungs- oder Nachtragshaushaltsplans der Organisation nach einer ersten Abstimmung, in der jeder Vertragsstaat über eine Stimme verfügt, unabhängig vom Ausgang der Abstimmung verlangen, daß unverzüglich eine zweite Abstimmung vorgenommen wird, in der die Stimmen nach Absatz 2 gewogen werden. Diese zweite Abstimmung ist für den Beschluß maßgebend.

(2) Die Zahl der Stimmen, über die jeder Vertragsstaat in der neuen Abstimmung verfügt, errechnet sich wie folgt:

a) Die sich für jeden Vertragsstaat ergebende Prozentzahl des in Artikel 40 Absätze 3 und 4 vorgesehenen Aufbringungsschlüssels für die besonderen Finanzbeiträge wird mit der Zahl der Vertragsstaaten multipliziert und durch fünf dividiert.

b) Die so errechnete Stimmenzahl wird auf eine ganze Zahl aufgerundet.

c) Dieser Stimmenzahl werden fünf weitere Stimmen hinzugezählt.

d) Die Zahl der Stimmen eines Vertragsstaats beträgt jedoch höchstens 30.

Kapitel V

Finanzvorschriften

Artikel 37

Deckung der Ausgaben

Die Ausgaben der Organisation werden gedeckt:

- a) durch eigene Mittel der Organisation;
- b) durch Zahlungen der Vertragsstaaten aufgrund der für die Aufrechterhaltung der europäischen Patente in diesen Staaten erhobenen Gebühren;
- c) erforderlichenfalls durch besondere Finanzbeiträge der Vertragsstaaten;
- d) gegebenenfalls durch die in Artikel 146 vorgesehenen Einnahmen.

Artikel 38

Eigene Mittel der Organisation

Eigene Mittel der Organisation sind das Aufkommen an Gebühren, die in diesem Übereinkommen vorgesehen sind, sowie alle sonstigen Einnahmen.

Artikel 39

Zahlungen der Vertragsstaaten aufgrund der für die Aufrechterhaltung der europäischen Patente erhobenen Gebühren

(1) Jeder Vertragsstaat zahlt an die Organisation für jedes in diesem Staat aufrechterhaltene europäische Patent einen Betrag in Höhe eines vom Verwaltungsrat festzusetzenden Anteils an der Jahresgebühr, der 75 % nicht übersteigen darf und für alle Vertragsstaaten gleich ist. Liegt der Betrag unter einem vom Verwaltungsrat festgesetzten einheitlichen Mindestbetrag, so hat der betreffende Vertragsstaat der Organisation diesen Mindestbetrag zu zahlen.

(2) Jeder Vertragsstaat teilt der Organisation alle Angaben mit, die der Verwaltungsrat für die Feststellung der Höhe dieser Zahlungen für notwendig erachtet.

(3) Die Fälligkeit der Zahlungen wird vom Verwaltungsrat festgelegt.

(4) Sind die genannten Zahlungen nicht fristgerecht in voller Höhe geleistet worden, so hat der Vertragsstaat den ausstehenden Betrag vom Fälligkeitstag an zu verzinsen.

Artikel 40

Bemessung der Gebühren und Anteile - besondere Finanzbeiträge

(1) Die Höhe der Gebühren nach Artikel 38 und der Anteil nach Artikel 39 sind so zu bemessen, daß die Einnahmen hieraus den Ausgleich des Haushalts der Organisation gewährleisten.

(2) Ist die Organisation jedoch nicht in der Lage, den Haushaltsplan nach Maßgabe des Absatzes 1 auszugleichen, so zahlen die Vertragsstaaten der Organisation besondere Finanzbeiträge, deren Höhe der Verwaltungsrat für das betreffende Haushaltsjahr festsetzt.

(3) Die besonderen Finanzbeiträge werden für jeden Vertragsstaat auf der Grundlage der Anzahl der Patentanmeldungen des vorletzten Jahrs vor dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens nach folgendem Aufbringungsschlüssel festgelegt:

a) zur Hälfte im Verhältnis der Zahl der in dem jeweiligen Vertragsstaat eingereichten Patentanmeldungen;

b) zur Hälfte im Verhältnis der zweithöchsten Zahl von Patentanmeldungen, die von natürlichen oder juristischen Personen mit Wohnsitz oder Sitz in dem jeweiligen Vertragsstaat in den anderen Vertragsstaaten eingereicht worden sind.

Die Beträge, die von den Staaten zu tragen sind, in denen mehr als 25.000 Patentanmeldungen eingereicht worden sind, werden jedoch zusammengefaßt und erneut im Verhältnis der Gesamtzahl der in diesen Staaten eingereichten Patentanmeldungen aufgeteilt.

(4) Kann für einen Vertragsstaat ein Beteiligungssatz nicht nach Absatz 3 ermittelt werden, so legt ihn der Verwaltungsrat im Einvernehmen mit diesem Staat fest.

(5) Artikel 39 Absätze 3 und 4 ist auf die besonderen Finanzbeiträge entsprechend anzuwenden.

(6) Die besonderen Finanzbeiträge werden mit Zinsen zu einem Satz zurückgezahlt, der für alle Vertragsstaaten einheitlich ist. Die Rückzahlungen erfolgen, soweit zu diesem Zweck Mittel im Haushaltsplan bereitgestellt werden können; der bereitgestellte Betrag wird nach dem in den Absätzen 3 und 4 vorgesehenen Aufbringungs-schlüssel auf die Vertragsstaaten verteilt.

(7) Die in einem bestimmten Haushaltsjahr gezahlten besonderen Finanzbeiträge müssen in vollem Umfang zurückgezahlt sein, bevor in einem späteren Haushalts-jahr gezahlte besondere Finanzbeiträge ganz oder teil-weise zurückgezahlt werden.

Artikel 41

Vorschüsse

(1) Die Vertragsstaaten gewähren der Organisation auf Antrag des Präsidenten des Europäischen Patentamts Vorschüsse auf ihre Zahlungen und Beiträge in der vom Verwaltungsrat festgesetzten Höhe. Diese Vorschüsse werden auf die Vertragsstaaten im Verhältnis der Beträge, die von diesen Staaten für das betreffende Haus-haltsjahr zu zahlen sind, aufgeteilt.

(2) Artikel 39 Absätze 3 und 4 ist auf die Vorschüsse entsprechend anzuwenden.

Artikel 42

Haushaltsplan

(1) Alle Einnahmen und Ausgaben der Organisation werden für jedes Haushaltsjahr veranschlagt und in den Haushaltsplan eingesetzt. Falls erforderlich können Berichtigungs- und Nachtragshaushaltspläne festgestellt werden.

(2) Der Haushaltsplan ist in Einnahmen und Ausgaben auszugleichen.

(3) Der Haushaltsplan wird in der Rechnungseinheit aufgestellt, die in der Finanzordnung bestimmt wird.

Artikel 43

Bewilligung der Ausgaben

(1) Die in den Haushaltsplan eingesetzten Ausgaben werden für ein Haushaltsjahr bewilligt, soweit die Finanzordnung nichts anderes bestimmt.

(2) Nach Maßgabe der Finanzordnung dürfen Mittel, die bis zum Ende eines Haushaltsjahrs nicht verbraucht worden sind, lediglich auf das nächste Haushaltsjahr übertragen werden; eine Übertragung von Mitteln, die für personelle Ausgaben vorgesehen sind, ist nicht zulässig.

(3) Die vorgesehenen Mittel werden nach Kapiteln gegliedert, in denen die Ausgaben nach Art oder Bestimmung zusammengefaßt sind; soweit erforderlich werden die Kapitel nach der Finanzordnung unterteilt.

Artikel 44

Mittel für unvorhergesehene Ausgaben

(1) Im Haushaltsplan der Organisation können Mittel für unvorhergesehene Ausgaben veranschlagt werden.

(2) Die Verwendung dieser Mittel durch die Organi-sation setzt die vorherige Zustimmung des Verwaltungsrats voraus.

Artikel 45

Haushaltsjahr

Das Haushaltsjahr beginnt am 1. Januar und endet am 31. Dezember.

Artikel 46

Entwurf und Feststellung des Haushaltsplans

(1) Der Präsident des Europäischen Patentamts legt dem Verwaltungsrat den Entwurf des Haushaltsplans bis zu dem in der Finanzordnung vorgeschriebenen Zeit-punkt vor.

(2) Der Haushaltsplan sowie Berichtigungs- und Nach-tragshaushaltspläne werden vom Verwaltungsrat festge-stellt.

Artikel 47

Vorläufige Haushaltsführung

- (1) Ist zu Beginn eines Haushaltsjahrs der Haushaltsplan vom Verwaltungsrat noch nicht festgestellt, so können nach der Finanzordnung für jedes Kapitel oder jede sonstige Untergliederung monatliche Ausgaben bis zur Höhe eines Zwölftels der im Haushaltsplan für das vorausgegangene Haushaltsjahr bereitgestellten Mittel vorgenommen werden; der Präsident des Europäischen Patentamts darf jedoch höchstens über ein Zwölftel der Mittel verfügen, die in dem Entwurf des Haushaltsplans vorgesehen sind.
- (2) Der Verwaltungsrat kann unter Beachtung der sonstigen Vorschriften des Absatzes 1 Ausgaben genehmigen, die über dieses Zwölftel hinausgehen.
- (3) Die in Artikel 37 Buchstabe b genannten Zahlungen werden einstweilen weiter nach Maßgabe der Bedingungen geleistet, die nach Artikel 39 für das vorausgegangene Haushaltsjahr festgelegt worden sind.
- (4) Jeden Monat zahlen die Vertragsstaaten einstweilen nach dem in Artikel 40 Absätze 3 und 4 festgelegten Aufbringungsschlüssel besondere Finanzbeiträge, sofern dies notwendig ist, um die Durchführung der Absätze 1 und 2 zu gewährleisten. Artikel 39 Absatz 4 ist auf diese Beiträge entsprechend anzuwenden.

Artikel 48

Ausführung des Haushaltsplans

- (1) Im Rahmen der zugewiesenen Mittel führt der Präsident des Europäischen Patentamts den Haushaltsplan sowie Berichtigungs- und Nachtragshaushaltspläne in eigener Verantwortung aus.
- (2) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann im Rahmen des Haushaltsplans nach Maßgabe der Finanzordnung Mittel von Kapitel zu Kapitel oder von Untergliederung zu Untergliederung übertragen.

Artikel 49

Rechnungsprüfung

- (1) Die Rechnung über alle Einnahmen und Ausgaben des Haushaltsplans sowie eine Übersicht über das Vermögen und die Schulden der Organisation werden von Rechnungsprüfern geprüft, die volle Gewähr für ihre Unabhängigkeit bieten müssen und vom Verwaltungsrat für einen Zeitraum von fünf Jahren bestellt werden; die Bestellung kann verlängert oder erneuert werden.

(2) Durch die Prüfung, die anhand der Rechnungsunterlagen und erforderlichenfalls an Ort und Stelle erfolgt, wird die Rechtmäßigkeit und Ordnungsmäßigkeit der Einnahmen und Ausgaben sowie die Wirtschaftlichkeit der Haushaltsführung festgestellt. Nach Abschluß eines jeden Haushaltsjahrs erstatten die Rechnungsprüfer einen Bericht.

(3) Der Präsident des Europäischen Patentamts legt dem Verwaltungsrat jährlich die Rechnungen des abgelaufenen Haushaltsjahrs für die Rechnungsvorgänge des Haushaltsplans und die Übersicht über das Vermögen und die Schulden zusammen mit dem Bericht der Rechnungsprüfer vor.

(4) Der Verwaltungsrat genehmigt die Jahresrechnung sowie den Bericht der Rechnungsprüfer und erteilt dem Präsidenten des Europäischen Patentamts Entlastung hinsichtlich der Ausführung des Haushaltsplans.

Artikel 50

Finanzordnung

Die Finanzordnung bestimmt insbesondere:

- a) die Art und Weise der Aufstellung und Ausführung des Haushaltsplans sowie der Rechnungslegung und Rechnungsprüfung;
- b) die Art und Weise sowie das Verfahren, nach denen die in Artikel 37 vorgesehenen Zahlungen und Beiträge sowie die in Artikel 41 vorgesehenen Vorschüsse von den Vertragsstaaten der Organisation zur Verfügung zu stellen sind;
- c) die Vorschriften über die Verantwortung der Anweisungsbefugten und der Rechnungsführer sowie die entsprechenden Kontrollmaßnahmen;
- d) die Sätze der in den Artikeln 39, 40 und 47 vorgesehenen Zinsen;
- e) die Art und Weise der Berechnung der nach Artikel 146 zu leistenden Beiträge;
- f) Zusammensetzung und Aufgaben eines Haushalts- und Finanzausschusses, der vom Verwaltungsrat eingesetzt werden soll.

Artikel 51

Gebührenordnung

Die Gebührenordnung bestimmt insbesondere die Höhe der Gebühren und die Art und Weise, wie sie zu entrichten sind.

ZWEITER TEIL

MATERIELLES PATENTRECHT

Kapitel I

Patentierbarkeit

Artikel 52

Patentfähige Erfindungen

(1) Europäische Patente werden für Erfindungen erteilt, die neu sind, auf einer erfinderischen Tätigkeit beruhen und gewerblich anwendbar sind.

(2) Als Erfindungen im Sinn des Absatzes 1 werden insbesondere nicht angesehen:

- a) Entdeckungen sowie wissenschaftliche Theorien und mathematische Methoden;
- b) ästhetische Formschöpfungen;
- c) Pläne, Regeln und Verfahren für gedankliche Tätigkeiten, für Spiele oder für geschäftliche Tätigkeiten sowie Programme für Datenverarbeitungsanlagen;
- d) die Wiedergabe von Informationen.

(3) Absatz 2 steht der Patentfähigkeit der in dieser Vorschrift genannten Gegenstände oder Tätigkeiten nur insoweit entgegen, als sich die europäische Patentanmeldung oder das europäische Patent auf die genannten Gegenstände oder Tätigkeiten als solche bezieht.

(4) Verfahren zur chirurgischen oder therapeutischen Behandlung des menschlichen oder tierischen Körpers und Diagnostizierverfahren, die am menschlichen oder tierischen Körper vorgenommen werden, gelten nicht als gewerblich anwendbare Erfindungen im Sinn des Absatzes 1. Dies gilt nicht für Erzeugnisse, insbesondere Stoffe oder Stoffgemische, zur Anwendung in einem der vorstehend genannten Verfahren.

Artikel 53

Ausnahmen von der Patentierbarkeit

Europäische Patente werden nicht erteilt für:

- a) Erfindungen, deren Veröffentlichung oder Verwertung gegen die öffentliche Ordnung oder die guten Sitten verstoßen würde; ein solcher Verstoß kann nicht allein aus der Tatsache hergeleitet werden, daß die Verwertung der Erfindung in allen oder einem Teil der Vertragsstaaten durch Gesetz oder Verwaltungsvorschrift verboten ist;
- b) Pflanzensorten oder Tierarten sowie für im wesentlichen biologische Verfahren zur Züchtung von Pflanzen oder Tieren; diese Vorschrift ist auf mikrobiologische Verfahren und auf die mit Hilfe dieser Verfahren gewonnenen Erzeugnisse nicht anzuwenden.

Artikel 54

Neuheit

(1) Eine Erfindung gilt als neu, wenn sie nicht zum Stand der Technik gehört.

(2) Den Stand der Technik bildet alles, was vor dem Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung der Öffentlichkeit durch schriftliche oder mündliche Beschreibung, durch Benutzung oder in sonstiger Weise zugänglich gemacht worden ist.

(3) Als Stand der Technik gilt auch der Inhalt der europäischen Patentanmeldungen in der ursprünglich eingereichten Fassung, deren Anmeldetag vor dem in Absatz 2 genannten Tag liegt und die erst an oder nach diesem Tag nach Artikel 93 veröffentlicht worden sind.

(4) Absatz 3 ist nur insoweit anzuwenden, als ein für die spätere europäische Patentanmeldung benannter Vertragsstaat auch für die veröffentlichte frühere Anmeldung benannt worden ist.

(5) Gehören Stoffe oder Stoffgemische zum Stand der Technik, so wird ihre Patentfähigkeit durch die Absätze 1 bis 4 nicht ausgeschlossen, sofern sie zur Anwendung in einem der in Artikel 52 Absatz 4 genannten Verfahren bestimmt sind und ihre Anwendung zu einem dieser Verfahren nicht zum Stand der Technik gehört.

Artikel 55

Unschädliche Offenbarungen

(1) Für die Anwendung des Artikels 54 bleibt eine Offenbarung der Erfindung außer Betracht, wenn sie nicht früher als sechs Monate vor Einreichung der europäischen Patentanmeldung erfolgt ist und unmittelbar oder mittelbar zurückgeht:

- a) auf einen offensichtlichen Mißbrauch zum Nachteil des Anmelders oder seines Rechtsvorgängers oder
- b) auf die Tatsache, daß der Anmelder oder sein Rechtsvorgänger die Erfindung auf amtlichen oder amtlich anerkannten Ausstellungen im Sinn des am 22. November 1928 in Paris unterzeichneten und zuletzt am 30. November 1972 revidierten Übereinkommens über internationale Ausstellungen zur Schau gestellt hat.

(2) Im Fall des Absatzes 1 Buchstabe b ist Absatz 1 nur anzuwenden, wenn der Anmelder bei Einreichung der europäischen Patentanmeldung angibt, daß die Erfindung tatsächlich zur Schau gestellt worden ist, und innerhalb der Frist und unter den Bedingungen, die in der Ausführungsordnung vorgeschrieben sind, eine entsprechende Bescheinigung einreicht.

Artikel 56

Erfinderische Tätigkeit

Eine Erfindung gilt als auf einer erfinderischen Tätigkeit beruhend, wenn sie sich für den Fachmann nicht in naheliegender Weise aus dem Stand der Technik ergibt.

Gehören zum Stand der Technik auch Unterlagen im Sinn des Artikels 54 Absatz 3, so werden diese bei der Beurteilung der erfinderischen Tätigkeit nicht in Betracht gezogen.

Artikel 57

Gewerbliche Anwendbarkeit

Eine Erfindung gilt als gewerblich anwendbar, wenn ihr Gegenstand auf irgendeinem gewerblichen Gebiet einschließlich der Landwirtschaft hergestellt oder benutzt werden kann.

Kapitel II

Zur Einreichung und Erlangung des europäischen Patents berechnete Personen – Erfindernennung

Artikel 58

Recht zur Anmeldung europäischer Patente

Jede natürliche oder juristische Person und jede einer juristischen Person nach dem für sie maßgebenden Recht gleichgestellte Gesellschaft kann die Erteilung eines europäischen Patents beantragen.

Artikel 59

Mehrere Anmelder

Die europäische Patentanmeldung kann auch von gemeinsamen Anmeldern oder von mehreren Anmeldern, die verschiedene Vertragsstaaten benennen, eingereicht werden.

Artikel 60

Recht auf das europäische Patent

(1) Das Recht auf das europäische Patent steht dem Erfinder oder seinem Rechtsnachfolger zu. Ist der Erfinder ein Arbeitnehmer, so bestimmt sich das Recht auf das europäische Patent nach dem Recht des Staats, in dem der Arbeitnehmer überwiegend beschäftigt ist; ist nicht festzustellen, in welchem Staat der Arbeitnehmer überwiegend beschäftigt ist, so ist das Recht des Staats anzuwenden, in dem der Arbeitgeber den Betrieb unterhält, dem der Arbeitnehmer angehört.

(2) Haben mehrere eine Erfindung unabhängig voneinander gemacht, so steht das Recht auf das europäische Patent demjenigen zu, dessen europäische Patentanmeldung den früheren Anmeldetag hat; dies gilt jedoch nur, wenn diese frühere Anmeldung nach Artikel 93 veröffentlicht worden ist und nur mit Wirkung für die in der veröffentlichten früheren Anmeldung benannten Vertragsstaaten.

(3) Im Verfahren vor dem Europäischen Patentamt gilt der Anmelder als berechtigt, das Recht auf das europäische Patent geltend zu machen.

Artikel 61

Anmeldung europäischer Patente durch Nichtberechnete

(1) Wird durch rechtskräftige Entscheidung der Anspruch auf Erteilung eines europäischen Patents einer in Artikel 60 Absatz 1 genannten Person, die nicht der Anmelder ist, zugesprochen, so kann diese Person, sofern das europäische Patent noch nicht erteilt worden ist, innerhalb von drei Monaten nach Eintritt der Rechtskraft der Entscheidung in bezug auf die in der europäischen Patentanmeldung benannten Vertragsstaaten, in denen die Entscheidung ergangen oder anerkannt worden ist oder aufgrund des diesem Übereinkommen beigefügten Anerkennungsprotokolls anzuerkennen ist,

- a) die europäische Patentanmeldung an Stelle des Anmelders als eigene Anmeldung weiterverfolgen,
- b) eine neue europäische Patentanmeldung für dieselbe Erfindung einreichen oder
- c) beantragen, daß die europäische Patentanmeldung zurückgewiesen wird.

(2) Auf eine nach Absatz 1 eingereichte neue europäische Patentanmeldung ist Artikel 76 Absatz 1 entsprechend anzuwenden.

(3) Das Verfahren zur Durchführung des Absatzes 1, die besonderen Erfordernisse für eine nach Absatz 1 eingereichte neue europäische Patentanmeldung und die Frist zur Zahlung der Anmeldegebühr, der Recherchengebühr und der Benennungsgebühren für die neue Anmeldung sind in der Ausführungsordnung vorgeschrieben.

Artikel 62

Anspruch auf Erfindernennung

Der Erfinder hat gegenüber dem Anmelder oder Inhaber des europäischen Patents das Recht, vor dem Europäischen Patentamt als Erfinder genannt zu werden.

Kapitel III
Wirkungen des europäischen Patents und der
europäischen Patentanmeldung

Artikel 63

Laufzeit des europäischen Patents

- (1) Die Laufzeit des europäischen Patents beträgt zwanzig Jahre, gerechnet vom Anmeldetag an.
- (2) Absatz 1 läßt das Recht eines Vertragsstaats unberührt, die Laufzeit eines europäischen Patents im Kriegsfall oder in einer vergleichbaren Krisenlage dieses Staats zu den gleichen Bedingungen zu verlängern, die für die Laufzeit der nationalen Patente dieses Staats gelten.

Artikel 64

Rechte aus dem europäischen Patent

- (1) Das europäische Patent gewährt seinem Inhaber von dem Tag der Bekanntmachung des Hinweises auf seine Erteilung an in jedem Vertragsstaat, für den es erteilt ist, vorbehaltlich Absatz 2 dieselben Rechte, die ihm in diesem Staat erteiltes nationales Patent gewähren würde.
- (2) Ist Gegenstand des europäischen Patents ein Verfahren, so erstreckt sich der Schutz auch auf die durch das Verfahren unmittelbar hergestellten Erzeugnisse.
- (3) Eine Verletzung des europäischen Patents wird nach nationalem Recht behandelt.

Artikel 65

Übersetzung der europäischen Patentschrift

- (1) Jeder Vertragsstaat kann für den Fall, daß die Fassung, in der das Europäische Patentamt für diesen Staat ein europäisches Patent zu erteilen oder in geänderter Fassung aufrechtzuerhalten beabsichtigt, nicht in einer seiner Amtssprachen vorliegt, vorschreiben, daß der Anmelder oder Patentinhaber bei der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eine Übersetzung der Fassung nach seiner Wahl in einer der Amtssprachen dieses Staats oder, soweit der betreffende Staat die Verwendung einer bestimmten Amtssprache vorgeschrieben hat, in dieser Amtssprache einzureichen hat. Die Frist für die Einreichung der Übersetzung beträgt drei Monate nach Beginn der in Artikel 97 Absatz 2 Buchstabe b oder gegebenenfalls in Artikel 102 Absatz 3 Buchstabe b genannten Frist, sofern nicht der betreffende Staat eine längere Frist vorschreibt.
- (2) Jeder Vertragsstaat, der eine Vorschrift nach Absatz 1 erlassen hat, kann vorschreiben, daß der Anmelder oder Patentinhaber innerhalb einer von diesem Staat bestimmten Frist die Kosten für eine Veröffentlichung der Übersetzung ganz oder teilweise zu entrichten hat.

- (3) Jeder Vertragsstaat kann vorschreiben, daß im Fall der Nichtbeachtung einer aufgrund der Absätze 1 und 2 erlassenen Vorschrift die Wirkungen des europäischen Patents in diesem Staat als von Anfang an nicht eingetreten gelten.

Artikel 66

Wirkung der europäischen Patentanmeldung
als nationale Hinterlegung

Eine europäische Patentanmeldung, deren Anmeldetag feststeht, hat in den benannten Vertragsstaaten die Wirkung einer vorschriftsmäßigen nationalen Hinterlegung, gegebenenfalls mit der für die europäische Patentanmeldung in Anspruch genommenen Priorität.

Artikel 67

Rechte aus der europäischen Patentanmeldung
nach Veröffentlichung

- (1) Die europäische Patentanmeldung gewährt dem Anmelder vom Tag ihrer Veröffentlichung nach Artikel 93 an in den in der Veröffentlichung angegebenen benannten Vertragsstaaten einstweilen den Schutz nach Artikel 64.
- (2) Jeder Vertragsstaat kann vorsehen, daß die europäische Patentanmeldung nicht den Schutz nach Artikel 64 gewährt. Der Schutz, der mit der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung verbunden ist, darf jedoch nicht geringer sein als der Schutz, der sich aufgrund des Rechts des betreffenden Staats aus der zwingend vorgeschriebenen Veröffentlichung der ungeprüften nationalen Patentanmeldungen ergibt. Zumindest hat jeder Vertragsstaat vorzusehen, daß der Anmelder für die Zeit von der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung an von demjenigen, der die Erfindung in diesem Vertragsstaat unter Voraussetzungen benutzt hat, die nach dem nationalen Recht im Fall der Verletzung eines nationalen Patents sein Verschulden begründen würden, eine den Umständen nach angemessene Entschädigung verlangen kann.
- (3) Jeder Vertragsstaat kann für den Fall, daß eine seiner Amtssprachen nicht die Verfahrenssprache ist, vorsehen, daß der einstweilige Schutz nach den Absätzen 1 und 2 erst von dem Tag an eintritt, an dem eine Übersetzung der Patentansprüche nach Wahl des Anmelders in einer der Amtssprachen dieses Staats oder, soweit der betreffende Staat die Verwendung einer bestimmten Amtssprache vorgeschrieben hat, in dieser Amtssprache
- a) der Öffentlichkeit unter den nach nationalem Recht vorgesehenen Voraussetzungen zugänglich gemacht worden ist oder
- b) demjenigen übermittelt worden ist, der die Erfindung in diesem Vertragsstaat benutzt.

(4) Die in den Absätzen 1 und 2 vorgesehenen Wirkungen der europäischen Patentanmeldung gelten als von Anfang an nicht eingetreten, wenn die europäische Patentanmeldung zurückgenommen worden ist, als zurückgenommen gilt oder rechtskräftig zurückgewiesen worden ist. Das gleiche gilt für die Wirkungen der europäischen Patentanmeldung in einem Vertragsstaat, dessen Benennung zurückgenommen worden ist oder als zurückgenommen gilt.

Artikel 68

Wirkung des Widerrufs des europäischen Patents

Die in den Artikeln 64 und 67 vorgesehenen Wirkungen der europäischen Patentanmeldung und des darauf erteilten europäischen Patents gelten in dem Umfang, in dem das Patent im Einspruchsverfahren widerrufen ist, als von Anfang an nicht eingetreten.

Artikel 69

Schutzbereich

(1) Der Schutzbereich des europäischen Patents und der europäischen Patentanmeldung wird durch den Inhalt der Patentansprüche bestimmt. Die Beschreibung und die Zeichnungen sind jedoch zur Auslegung der Patentansprüche heranzuziehen.

(2) Für den Zeitraum bis zur Erteilung des europäischen Patents wird der Schutzbereich der europäischen Patentanmeldung durch die zuletzt eingereichten Patentansprüche, die in der Veröffentlichung nach Artikel 93 enthalten sind, bestimmt. Jedoch bestimmt das europäische Patent in seiner erteilten oder im Einspruchsverfahren geänderten Fassung rückwirkend den Schutzbereich der Anmeldung, soweit dieser Schutzbereich nicht erweitert wird.

Artikel 70

Verbindliche Fassung einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents

(1) Der Wortlaut einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents in der Verfahrenssprache stellt in Verfahren vor dem Europäischen Patentamt sowie in jedem Vertragsstaat die verbindliche Fassung dar.

(2) Im Fall des Artikels 14 Absatz 2 ist jedoch in Verfahren vor dem Europäischen Patentamt der ursprüngliche Text für die Feststellung maßgebend, ob der Gegenstand der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents nicht über den Inhalt der Anmeldung in der eingereichten Fassung hinausgeht.

(3) Jeder Vertragsstaat kann vorsehen, daß in seinem Staat eine im Übereinkommen vorgeschriebene Übersetzung in einer seiner Amtssprachen für den Fall maßgebend ist, daß der Schutzbereich der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents in der Sprache der Übersetzung enger ist als der Schutzbereich in der Verfahrenssprache; dies gilt nicht für Nichtigkeitsverfahren.

(4) Jeder Vertragsstaat, der eine Vorschrift nach Absatz 3 erläßt,

a) muß dem Anmelder oder Patentinhaber gestatten, eine berichtigte Übersetzung der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents einzureichen. Die berichtigte Übersetzung hat erst dann rechtliche Wirkung, wenn die von dem Vertragsstaat in entsprechender Anwendung der Artikel 65 Absatz 2 und Artikel 67 Absatz 3 aufgestellten Voraussetzungen erfüllt sind;

b) kann vorsehen, daß derjenige, der in diesem Staat in gutem Glauben eine Erfindung in Benutzung genommen oder wirkliche und ernsthaftige Veranstaltungen zur Benutzung einer Erfindung getroffen hat, deren Benutzung keine Verletzung der Anmeldung oder des Patents in der Fassung der ursprünglichen Übersetzung darstellen würde, nach Eintritt der rechtlichen Wirkung der berichtigten Übersetzung die Benutzung in seinem Betrieb oder für die Bedürfnisse seines Betriebs unentgeltlich fortsetzen darf.

Kapitel IV

Die europäische Patentanmeldung als Gegenstand des Vermögens

Artikel 71

Übertragung und Bestellung von Rechten

Die europäische Patentanmeldung kann für einen oder mehrere der benannten Vertragsstaaten übertragen werden oder Gegenstand von Rechten sein.

Artikel 72

Rechtsgeschäftliche Übertragung

Die rechtsgeschäftliche Übertragung der europäischen Patentanmeldung muß schriftlich erfolgen und bedarf der Unterschrift der Vertragsparteien.

Artikel 73

Vertragliche Lizenzen

Eine europäische Patentanmeldung kann ganz oder teilweise Gegenstand von Lizenzen für alle oder einen Teil der Hoheitsgebiete der benannten Vertragsstaaten sein.

Artikel 74

Anwendbares Recht

Soweit in diesem Übereinkommen nichts anderes bestimmt ist, unterliegt die europäische Patentanmeldung als Gegenstand des Vermögens in jedem benannten Vertragsstaat und mit Wirkung für diesen Staat dem Recht, das in diesem Staat für nationale Patentanmeldungen gilt.

DRITTER TEIL

DIE EUROPÄISCHE PATENTANMELDUNG

Kapitel I

Einreichung und Erfordernisse der europäischen Patentanmeldung*Artikel 75*

Einreichung der europäischen Patentanmeldung

(1) Die europäische Patentanmeldung kann eingereicht werden:

a) beim Europäischen Patentamt in München oder seiner Zweigstelle in Den Haag oder

b) bei der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz oder bei anderen zuständigen Behörden eines Vertragsstaats, wenn das Recht dieses Staats es gestattet. Eine in dieser Weise eingereichte Anmeldung hat dieselbe Wirkung, wie wenn sie an demselben Tag beim Europäischen Patentamt eingereicht worden wäre.

(2) Absatz 1 steht der Anwendung der Rechts- und Verwaltungsvorschriften nicht entgegen, die in einem Vertragsstaat

a) für Erfindungen gelten, die wegen ihres Gegenstands nicht ohne vorherige Zustimmung der zuständigen Behörden dieses Staats ins Ausland übermittelt werden dürfen, oder

b) bestimmen, daß Patentanmeldungen zuerst bei einer nationalen Behörde eingereicht werden müssen, oder die die unmittelbare Einreichung bei einer anderen Behörde von einer vorherigen Zustimmung abhängig machen.

(3) Ein Vertragsstaat darf weder vorschreiben noch zulassen, daß europäische Teilanmeldungen bei einer in Absatz 1 Buchstabe b genannten Behörde eingereicht werden.

Artikel 76

Europäische Teilanmeldung

(1) Eine europäische Teilanmeldung ist unmittelbar beim Europäischen Patentamt in München oder seiner Zweigstelle in Den Haag einzureichen. Sie kann nur für einen Gegenstand eingereicht werden, der nicht über den Inhalt der früheren Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht; soweit diesem Erfordernis entsprochen wird, gilt die Teilanmeldung als an dem Anmeldetag der früheren Anmeldung eingereicht und genießt deren Prioritätsrecht.

(2) In der europäischen Teilanmeldung dürfen nur Vertragsstaaten benannt werden, die in der früheren Anmeldung benannt worden sind.

(3) Das Verfahren zur Durchführung des Absatzes 1, die besonderen Erfordernisse der europäischen Teilanmeldung und die Frist zur Zahlung der Anmeldegebühr, der Recherchegebühr und der Benennungsgebühren sind in der Ausführungsordnung vorgeschrieben.

Artikel 77

Übermittlung europäischer Patentanmeldungen

(1) Die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines Vertragsstaats hat die bei ihr oder bei anderen zuständigen Behörden dieses Staats eingereichten europäischen Patentanmeldungen innerhalb der kürzesten Frist, die mit der Anwendung der nationalen Vorschriften über die Geheimhaltung von Erfindungen im Interesse des Staats vereinbar ist, an das Europäische Patentamt weiterzuleiten.

(2) Die Vertragsstaaten ergreifen alle geeigneten Maßnahmen, damit die europäischen Patentanmeldungen, deren Gegenstand offensichtlich im Sinn der in Absatz 1 genannten Vorschriften nicht geheimhaltungsbedürftig ist, innerhalb von sechs Wochen nach Einreichung der Anmeldung an das Europäische Patentamt weitergeleitet werden.

(3) Europäische Patentanmeldungen, bei denen näher geprüft werden muß, ob sie geheimhaltungsbedürftig sind, sind so rechtzeitig weiterzuleiten, daß sie innerhalb von vier Monaten nach Einreichung der Anmeldung oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, innerhalb von vierzehn Monaten nach dem Prioritätstag beim Europäischen Patentamt eingehen.

(4) Eine europäische Patentanmeldung, deren Gegenstand unter Geheimschutz gestellt worden ist, wird nicht an das Europäische Patentamt weitergeleitet.

(5) Europäische Patentanmeldungen, die nicht bis zum Ablauf des vierzehnten Monats nach Einreichung der Anmeldung oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, nach dem Prioritätstag dem Europäischen Patentamt zugehen, gelten als zurückgenommen. Die Anmeldegebühr, die Recherchegebühr und die Benennungsgebühren werden zurückgezahlt.

Artikel 78

Erfordernisse der europäischen Patentanmeldung

(1) Die europäische Patentanmeldung muß enthalten:

- a) einen Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents;
- b) eine Beschreibung der Erfindung;
- c) einen oder mehrere Patentansprüche;

d) die Zeichnungen, auf die sich die Beschreibung oder die Patentansprüche beziehen;

e) eine Zusammenfassung.

(2) Für die europäische Patentanmeldung sind die Anmeldegebühr und die Recherchegebühr innerhalb eines Monats nach Einreichung der Anmeldung zu entrichten.

(3) Die europäische Patentanmeldung muß den Erfordernissen genügen, die in der Ausführungsordnung vorgeschrieben sind.

Artikel 79

Benennung von Vertragsstaaten

(1) Im Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents sind der Vertragsstaat oder die Vertragsstaaten, in denen für die Erfindung Schutz begehrt wird, zu benennen.

(2) Für die Benennung eines Vertragsstaats ist die Benennungsgebühr zu entrichten. Die Benennungsgebühren sind innerhalb von zwölf Monaten nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, nach dem Prioritätstag zu entrichten; im letztgenannten Fall kann die Zahlung noch bis zum Ablauf der in Artikel 78 Absatz 2 genannten Frist erfolgen, wenn diese Frist später abläuft.

(3) Die Benennung eines Vertragsstaats kann bis zur Erteilung des europäischen Patents zurückgenommen werden. Die Zurücknahme der Benennung aller Vertragsstaaten gilt als Zurücknahme der europäischen Patentanmeldung. Die Benennungsgebühren werden nicht zurückgezahlt.

Artikel 80

Anmeldetag

Der Anmeldetag einer europäischen Patentanmeldung ist der Tag, an dem die vom Anmelder eingereichten Unterlagen enthalten:

- a) einen Hinweis, daß ein europäisches Patent beantragt wird;

- b) die Benennung mindestens eines Vertragsstaats;
- c) Angaben, die es erlauben, die Identität des Anmelders festzustellen;
- d) in einer der in Artikel 14 Absätze 1 und 2 vorgesehenen Sprachen eine Beschreibung und einen oder mehrere Patentansprüche, selbst wenn die Beschreibung und die Patentansprüche nicht den übrigen Vorschriften dieses Übereinkommens entsprechen.

Artikel 81

Erfindernennung

In der europäischen Patentanmeldung ist der Erfinder zu nennen. Ist der Anmelder nicht oder nicht allein der Erfinder, so hat die Erfindernennung eine Erklärung darüber zu enthalten, wie der Anmelder das Recht auf das europäische Patent erlangt hat.

Artikel 82

Einheitlichkeit der Erfindung

Die europäische Patentanmeldung darf nur eine einzige Erfindung enthalten oder eine Gruppe von Erfindungen, die untereinander in der Weise verbunden sind, daß sie eine einzige allgemeine erfinderische Idee verwirklichen.

Artikel 83

Offenbarung der Erfindung

Die Erfindung ist in der europäischen Patentanmeldung so deutlich und vollständig zu offenbaren, daß ein Fachmann sie ausführen kann.

Artikel 84

Patentansprüche

Die Patentansprüche müssen den Gegenstand angeben, für den Schutz begehrt wird. Sie müssen deutlich, knapp gefaßt und von der Beschreibung gestützt sein.

Artikel 85

Zusammenfassung

Die Zusammenfassung dient ausschließlich der technischen Information; sie kann nicht für andere Zwecke, insbesondere nicht für die Bestimmung des Umfangs des begehrten Schutzes und für die Anwendung des Artikels 54 Absatz 3, herangezogen werden.

Artikel 86

Jahresgebühren für die europäische Patentanmeldung

(1) Für die europäische Patentanmeldung sind nach Maßgabe der Ausführungsordnung Jahresgebühren an das Europäische Patentamt zu entrichten. Sie werden für das dritte und jedes weitere Jahr, gerechnet vom Anmeldetag an, geschuldet.

(2) Erfolgt die Zahlung einer Jahresgebühr nicht bis zum Fälligkeitstag, so kann die Jahresgebühr noch innerhalb von sechs Monaten nach Fälligkeit wirksam entrichtet werden, sofern gleichzeitig die Zuschlagsgebühr entrichtet wird.

(3) Werden die Jahresgebühr und gegebenenfalls die Zuschlagsgebühr nicht rechtzeitig entrichtet, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen. Das Europäische Patentamt ist allein befugt, hierüber zu entscheiden.

(4) Die Verpflichtung zur Zahlung von Jahresgebühren endet mit der Zahlung der Jahresgebühr, die für das Jahr fällig ist, in dem der Hinweis auf die Erteilung des europäischen Patents bekanntgemacht wird.

Kapitel II

Priorität

Artikel 87

Prioritätsrecht

(1) Jedermann, der in einem oder mit Wirkung für einen Vertragsstaat der Pariser Verbandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums eine Anmeldung für ein Patent, ein Gebrauchsmuster, ein Gebrauchszertifikat oder einen Erfinderschein vorschriftsmäßig eingereicht hat, oder sein Rechtsnachfolger genießt für die Anmeldung derselben Erfindung zum europäischen Patent während einer Frist von zwölf Monaten nach der Einreichung der ersten Anmeldung ein Prioritätsrecht.

(2) Als prioritätsbegründend wird jede Anmeldung anerkannt, der nach dem nationalen Recht des Staats, in dem die Anmeldung eingereicht worden ist, oder nach zwei- oder mehrseitigen Verträgen unter Einschluß dieses Übereinkommens die Bedeutung einer vorschriftsmäßigen nationalen Anmeldung zukommt.

(3) Unter vorschriftsmäßiger nationaler Anmeldung ist jede Anmeldung zu verstehen, die zur Festlegung des Tags ausreicht, an dem die Anmeldung eingereicht worden ist, wobei das spätere Schicksal der Anmeldung ohne Bedeutung ist.

(4) Als erste Anmeldung, von deren Einreichung an die Prioritätsfrist läuft, wird auch eine jüngere Anmeldung angesehen, die denselben Gegenstand betrifft wie eine erste ältere in demselben oder für denselben Staat eingereichte Anmeldung, sofern diese ältere Anmeldung bis zur Einreichung der jüngeren Anmeldung zurückgenommen, fallengelassen oder zurückgewiesen worden ist, und zwar bevor sie öffentlich ausgelegt worden ist und ohne daß Rechte bestehen geblieben sind; ebenso wenig darf diese ältere Anmeldung schon Grundlage für die Inanspruchnahme des Prioritätsrechts gewesen sein. Die ältere Anmeldung kann in diesem Fall nicht mehr als Grundlage für die Inanspruchnahme des Prioritätsrechts dienen.

(5) Ist die erste Anmeldung in einem nicht zu den Vertragsstaaten der Pariser Verbandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums gehörenden Staat eingereicht worden, so sind die Absätze 1 bis 4 nur insoweit anzuwenden, als dieser Staat nach einer Bekanntmachung des Verwaltungsrats aufgrund einer ersten Anmeldung beim Europäischen Patentamt und aufgrund einer ersten Anmeldung in jedem oder für jeden Vertragsstaat gemäß zwei- oder mehrseitigen Verträgen ein Prioritätsrecht gewährt, und zwar unter Voraussetzungen und mit Wirkungen, die denen der Pariser Verbandsübereinkunft vergleichbar sind.

Artikel 88

Inanspruchnahme der Priorität

(1) Der Anmelder, der die Priorität einer früheren Anmeldung in Anspruch nehmen will, hat eine Prioritätsklärung, eine Abschrift der früheren Anmeldung und, wenn die Sprache der früheren Anmeldung nicht eine Amtssprache des Europäischen Patentamts ist, eine Übersetzung der früheren Anmeldung in einer der Amtssprachen einzureichen. Das Verfahren zur Durchführung dieser Vorschrift ist in der Ausführungsordnung vorgeschrieben.

(2) Für eine europäische Patentanmeldung können mehrere Prioritäten in Anspruch genommen werden, selbst wenn sie aus verschiedenen Staaten stammen. Für einen Patentanspruch können mehrere Prioritäten in Anspruch genommen werden. Werden mehrere Prioritäten in Anspruch genommen, so beginnen Fristen, die vom Prioritätstag an laufen, vom frühesten Prioritätstag an zu laufen.

(3) Werden eine oder mehrere Prioritäten für die europäische Patentanmeldung in Anspruch genommen, so umfaßt das Prioritätsrecht nur die Merkmale der europäischen Patentanmeldung, die in der Anmeldung oder den Anmeldungen enthalten sind, deren Priorität in Anspruch genommen worden ist.

(4) Sind bestimmte Merkmale der Erfindung, für die die Priorität in Anspruch genommen wird, nicht in den in der früheren Anmeldung aufgestellten Patentansprüchen enthalten, so reicht es für die Gewährung der Priorität aus, daß die Gesamtheit der Anmeldungsunterlagen der früheren Anmeldung diese Merkmale deutlich offenbart.

Artikel 89

Wirkung des Prioritätsrechts

Das Prioritätsrecht hat die Wirkung, daß der Prioritätstag als Tag der europäischen Patentanmeldung für die Anwendung des Artikels 54 Absätze 2 und 3 sowie des Artikels 60 Absatz 2 gilt.

VIERTER TEIL
ERTEILUNGSVERFAHREN

Artikel 90

Eingangsprüfung

- (1) Die Eingangsstelle prüft, ob
- a) die europäische Patentanmeldung den Erfordernissen für die Zuerkennung eines Anmeldetags genügt;
 - b) die Anmeldegebühr und die Recherchegebühr rechtzeitig entrichtet worden sind;
 - c) im Fall des Artikels 14 Absatz 2 die Übersetzung der europäischen Patentanmeldung in der Verfahrenssprache rechtzeitig eingereicht worden ist.
- (2) Kann ein Anmeldetag nicht zuerkannt werden, so gibt die Eingangsstelle dem Anmelder nach Maßgabe der Ausführungsordnung Gelegenheit, die festgestellten Mängel zu beseitigen. Werden die Mängel nicht rechtzeitig beseitigt, so wird die Anmeldung nicht als europäische Patentanmeldung behandelt.
- (3) Sind die Anmeldegebühr und die Recherchegebühr nicht rechtzeitig entrichtet worden oder ist im Fall des Artikels 14 Absatz 2 die Übersetzung der europäischen Patentanmeldung in der Verfahrenssprache nicht rechtzeitig eingereicht worden, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

Artikel 91

Formalprüfung

- (1) Steht der Anmeldetag einer europäischen Patentanmeldung fest und gilt die Anmeldung nicht nach Artikel 90 Absatz 3 als zurückgenommen, so prüft die Eingangsstelle, ob
- a) den Erfordernissen des Artikels 133 Absatz 2 entsprochen worden ist;
 - b) die Anmeldung den Formerfordernissen genügt, die zur Durchführung dieser Vorschrift in der Ausführungsordnung vorgeschrieben sind;
 - c) die Zusammenfassung eingereicht worden ist;

d) der Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents hinsichtlich seines Inhalts den zwingenden Vorschriften genügt, die in der Ausführungsordnung vorgeschrieben sind, und ob gegebenenfalls den Vorschriften dieses Übereinkommens über die Inanspruchnahme der Priorität entsprochen worden ist;

- e) die Benennungsgebühren entrichtet worden sind;
- f) die Erfindernennung nach Artikel 81 erfolgt ist;
- g) die in Artikel 78 Absatz 1 Buchstabe d genannten Zeichnungen am Anmeldetag eingereicht worden sind.

(2) Stellt die Eingangsstelle behebbare Mängel fest, so gibt sie dem Anmelder nach Maßgabe der Ausführungsordnung Gelegenheit, diese Mängel zu beseitigen.

(3) Werden die in den Fällen des Absatzes 1 Buchstaben a bis d festgestellten Mängel nicht nach Maßgabe der Ausführungsordnung beseitigt, so wird die europäische Patentanmeldung zurückgewiesen; betreffen die in Absatz 1 Buchstabe d genannten Vorschriften den Prioritätsanspruch, so erlischt der Prioritätsanspruch für die Anmeldung.

(4) Wird im Fall des Absatzes 1 Buchstabe e die Benennungsgebühr für einen Vertragsstaat nicht rechtzeitig entrichtet, so gilt die Benennung dieses Staats als zurückgenommen.

(5) Wird im Fall des Absatzes 1 Buchstabe f die Erfindernennung nicht nach Maßgabe der Ausführungsordnung vorbehaltlich der darin vorgesehenen Ausnahmen innerhalb von sechzehn Monaten nach dem Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, nach dem Prioritätstag nachgeholt, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

(6) Werden im Fall des Absatzes 1 Buchstabe g die Zeichnungen nicht am Anmeldetag eingereicht und wird der Mangel nicht nach Maßgabe der Ausführungsordnung beseitigt, so tritt nach der vom Anmelder aufgrund der Ausführungsordnung getroffenen Wahl die Rechtsfolge ein, daß entweder der Anmeldetag neu auf den Tag der Einreichung der Zeichnungen festgesetzt wird oder die Bezugnahmen auf die Zeichnungen in der Anmeldung als gestrichen gelten.

Artikel 92

Erstellung des europäischen Recherchenberichts

- (1) Steht der Anmeldetag einer europäischen Patentanmeldung fest und gilt die Anmeldung nicht nach

Artikel 90 Absatz 3 als zurückgenommen, so erstellt die Recherchenabteilung den europäischen Recherchenbericht auf der Grundlage der Patentansprüche unter angemessener Berücksichtigung der Beschreibung und der vorhandenen Zeichnungen in der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Form.

(2) Der europäische Recherchenbericht wird unmittelbar nach seiner Erstellung dem Anmelder zusammen mit den Abschriften aller angeführten Schriftstücke übersandt.

Artikel 93

Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung

(1) Die europäische Patentanmeldung wird unverzüglich nach Ablauf von achtzehn Monaten nach dem Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, nach dem Prioritätstag veröffentlicht. Sie kann jedoch auf Antrag des Anmelders vor Ablauf dieser Frist veröffentlicht werden. Wird die Entscheidung, durch die das europäische Patent erteilt worden ist, vor Ablauf dieser Frist wirksam, so wird die Anmeldung gleichzeitig mit der europäischen Patentschrift veröffentlicht.

(2) Die Veröffentlichung enthält die Beschreibung, die Patentansprüche und gegebenenfalls die Zeichnungen jeweils in der ursprünglich eingereichten Fassung sowie als Anlage den europäischen Recherchenbericht und die Zusammenfassung, sofern diese vor Abschluß der technischen Vorbereitungen für die Veröffentlichung vorliegen. Sind der europäische Recherchenbericht und die Zusammenfassung nicht mit der Anmeldung veröffentlicht worden, so werden sie gesondert veröffentlicht.

Artikel 94

Prüfungsantrag

(1) Das Europäische Patentamt prüft auf schriftlichen Antrag, ob die europäische Patentanmeldung und die Erfindung, die sie zum Gegenstand hat, den Erfordernissen dieses Übereinkommens genügen.

(2) Der Prüfungsantrag kann vom Anmelder bis zum Ablauf von sechs Monaten nach dem Tag gestellt werden, an dem im Europäischen Patentblatt auf die Veröffentlichung des europäischen Recherchenberichts hingewiesen worden ist. Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn die Prüfungsgebühr entrichtet worden ist. Der Antrag kann nicht zurückgenommen werden.

(3) Wird bis zum Ablauf der in Absatz 2 genannten Frist ein Prüfungsantrag nicht gestellt, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

Article 95

Verlängerung der Frist zur Stellung des Prüfungsantrags

(1) Der Verwaltungsrat kann die Frist zur Stellung des Prüfungsantrags verlängern, wenn feststeht, daß die europäischen Patentanmeldungen nicht in angemessener Zeit geprüft werden können.

(2) Verlängert der Verwaltungsrat die Frist, so kann er beschließen, daß auch ein Dritter die Prüfung beantragen kann. In diesem Fall legt der Verwaltungsrat in der Ausführungsordnung die Vorschriften zur Durchführung dieses Beschlusses fest.

(3) Ein Beschluß des Verwaltungsrats, die Frist zu verlängern, ist nur auf die europäischen Patentanmeldungen anzuwenden, die nach der Veröffentlichung dieses Beschlusses im Amtsblatt des Europäischen Patentamts eingereicht werden.

(4) Verlängert der Verwaltungsrat die Frist, so hat er Maßnahmen zu treffen, um die ursprüngliche Frist so schnell wie möglich wiederherzustellen.

Artikel 96

Prüfung der europäischen Patentanmeldung

(1) Hat der Anmelder den Prüfungsantrag gestellt, bevor ihm der europäische Recherchenbericht zugegangen ist, so fordert ihn das Europäische Patentamt nach Übersendung des Berichts auf, innerhalb einer zu bestimmenden Frist zu erklären, ob er die europäische Patentanmeldung aufrechterhält.

(2) Ergibt die Prüfung, daß die europäische Patentanmeldung oder die Erfindung, die sie zum Gegenstand hat, den Erfordernissen dieses Übereinkommens nicht genügt, so fordert die Prüfungsabteilung den Anmelder nach Maßgabe der Ausführungsordnung so oft wie erforderlich auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmten Frist eine Stellungnahme einzureichen.

(3) Unterläßt es der Anmelder, auf eine Aufforderung nach Absatz 1 oder 2 rechtzeitig zu antworten, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

Artikel 98

Veröffentlichung der europäischen Patentschrift

Das Europäische Patentamt gibt gleichzeitig mit der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents eine europäische Patentschrift heraus, in der die Beschreibung, die Patentansprüche und gegebenenfalls die Zeichnungen enthalten sind.

Artikel 97

Zurückweisung oder Erteilung

(1) Ist die Prüfungsabteilung der Auffassung, daß die europäische Patentanmeldung oder die Erfindung, die sie zum Gegenstand hat, den Erfordernissen dieses Übereinkommens nicht genügt, so weist sie die europäische Patentanmeldung zurück, sofern in diesem Übereinkommen nicht eine andere Rechtsfolge vorgeschrieben ist.

(2) Ist die Prüfungsabteilung der Auffassung, daß die europäische Patentanmeldung und die Erfindung, die sie zum Gegenstand hat, den Erfordernissen dieses Übereinkommens genügen, so beschließt sie die Erteilung des europäischen Patents für die benannten Vertragsstaaten, vorausgesetzt, daß

a) gemäß der Ausführungsordnung feststeht, daß der Anmelder mit der Fassung, in der die Prüfungsabteilung das europäische Patent zu erteilen beabsichtigt, einverstanden ist,

b) die Erteilungsgebühr und die Druckkostengebühr innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist entrichtet und

c) die bereits fälligen Jahresgebühren und Zuschlagsgebühren entrichtet worden sind.

(3) Werden die Erteilungsgebühr und die Druckkostengebühr nicht rechtzeitig entrichtet, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

(4) Die Entscheidung über die Erteilung des europäischen Patents wird erst an dem Tag wirksam, an dem im Europäischen Patentblatt auf die Erteilung hingewiesen worden ist. Dieser Hinweis wird frühestens drei Monate nach Beginn der in Absatz 2 Buchstabe b genannten Frist bekanntgemacht.

(5) In der Ausführungsordnung kann vorgesehen werden, daß der Anmelder eine Übersetzung der Fassung der Patentansprüche, in der die Prüfungsabteilung das europäische Patent zu erteilen beabsichtigt, in den beiden Amtssprachen des Europäischen Patentamts einzureichen hat, die nicht die Verfahrenssprache sind. In diesem Fall beträgt die in Absatz 4 vorgesehene Frist mindestens fünf Monate. Wird die Übersetzung nicht rechtzeitig eingereicht, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

FÜNFTER TEIL
EINSPRUCHSVERFAHREN

Artikel 99
Einspruch

- (1) Innerhalb von neun Monaten nach der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents kann jedermann beim Europäischen Patentamt gegen das erteilte europäische Patent Einspruch einlegen. Der Einspruch ist schriftlich einzureichen und zu begründen. Er gilt erst als eingelegt, wenn die Einspruchsgebühr entrichtet worden ist.
- (2) Der Einspruch erfaßt das europäische Patent für alle Vertragsstaaten, in denen es Wirkung hat.
- (3) Der Einspruch kann auch eingelegt werden, wenn für alle benannten Vertragsstaaten auf das europäische Patent verzichtet worden ist oder wenn das europäische Patent für alle diese Staaten erloschen ist.
- (4) Am Einspruchsverfahren sind neben dem Patentinhaber die Einsprechenden beteiligt.
- (5) Weist jemand nach, daß er in einem Vertragsstaat aufgrund einer rechtskräftigen Entscheidung anstelle des bisherigen Patentinhabers in das Patentregister dieses Staats eingetragen ist, so tritt er auf Antrag in bezug auf diesen Staat an die Stelle des bisherigen Patentinhabers. Abweichend von Artikel 118 gelten der bisherige Patentinhaber und derjenige, der sein Recht geltend macht, nicht als gemeinsame Inhaber, es sei denn, daß beide dies verlangen.

Artikel 100
Einspruchsgründe

Der Einspruch kann nur darauf gestützt werden, daß

- a) der Gegenstand des europäischen Patents nach den Artikeln 52 bis 57 nicht patentfähig ist;
- b) das europäische Patent die Erfindung nicht so deutlich und vollständig offenbart, daß ein Fachmann sie ausführen kann;
- c) der Gegenstand des europäischen Patents über den Inhalt der Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung oder, wenn das Patent auf einer europäischen Teilanmeldung oder einer nach Artikel 61 eingereichten neuen europäischen Patentanmeldung beruht, über den Inhalt der früheren Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht.

Artikel 101
Prüfung des Einspruchs

- (1) Ist der Einspruch zulässig, so prüft die Einspruchsabteilung, ob die in Artikel 100 genannten Einspruchsgründe der Aufrechterhaltung des europäischen Patents entgegenstehen.

- (2) Bei der Prüfung des Einspruchs, die nach Maßgabe der Ausführungsordnung durchzuführen ist, fordert die Einspruchsabteilung die Beteiligten so oft wie erforderlich auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme zu ihren Bescheiden oder zu den Schriftsätzen anderer Beteiligter einzureichen.

Artikel 102
Widerruf oder Aufrechterhaltung
des europäischen Patents

- (1) Ist die Einspruchsabteilung der Auffassung, daß die in Artikel 100 genannten Einspruchsgründe der Aufrechterhaltung des europäischen Patents entgegenstehen, so widerruft sie das Patent.
- (2) Ist die Einspruchsabteilung der Auffassung, daß die in Artikel 100 genannten Einspruchsgründe der Aufrechterhaltung des europäischen Patents in unveränderter Form nicht entgegenstehen, so weist die den Einspruch zurück.
- (3) Ist die Einspruchsabteilung der Auffassung, daß unter Berücksichtigung der vom Patentinhaber im Einspruchsverfahren vorgenommenen Änderungen das europäische Patent und die Erfindung, die es zum Gegenstand hat, den Erfordernissen dieses Übereinkommens genügen, so beschließt sie die Aufrechterhaltung des Patents in dem geänderten Umfang, vorausgesetzt, daß
- a) gemäß der Ausführungsordnung feststeht, daß der Patentinhaber mit der Fassung, in der die Einspruchsabteilung das Patent aufrechtzuerhalten beabsichtigt, einverstanden ist, und
- b) die Druckkostengebühr für eine neue europäische Patentschrift innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist entrichtet worden ist.
- (4) Wird die Druckkostengebühr für eine neue europäische Patentschrift nicht rechtzeitig entrichtet, so wird das europäische Patent widerrufen.
- (5) In der Ausführungsordnung kann vorgesehen werden, daß der Patentinhaber eine Übersetzung der geänderten Patentansprüche in den beiden Amtssprachen des Europäischen Patentamts, die nicht Verfahrenssprache sind, einzureichen hat. Wird die Übersetzung nicht rechtzeitig eingereicht, so wird das europäische Patent widerrufen.

Artikel 103
Veröffentlichung einer
neuen europäischen Patentschrift

Ist das europäische Patent nach Artikel 102 Absatz 3 geändert worden, so gibt das Europäische Patentamt gleichzeitig mit der Bekanntmachung des Hinweises auf

die Entscheidung über den Einspruch eine neue europäische Patentschrift heraus, in der die Beschreibung, die Patentansprüche und gegebenenfalls die Zeichnungen in der geänderten Form enthalten sind.

(2) Der Beitritt ist schriftlich zu erklären und zu begründen. Er ist erst wirksam, wenn die Einspruchsgebühr entrichtet worden ist. Im übrigen wird der Beitritt als Einspruch behandelt, soweit in der Ausführungsordnung nichts anderes bestimmt ist.

Artikel 104

Kosten

(1) Im Einspruchsverfahren trägt jeder Beteiligte die ihm erwachsenen Kosten selbst, soweit nicht die Einspruchsabteilung oder die Beschwerdekammer, wenn und soweit dies der Billigkeit entspricht, über eine Verteilung der Kosten, die durch eine mündliche Verhandlung oder eine Beweisaufnahme verursacht worden sind, nach Maßgabe der Ausführungsordnung anders entscheidet.

(2) Die Geschäftsstelle der Einspruchsabteilung setzt auf Antrag den Betrag der Kosten fest, die aufgrund einer Entscheidung über die Verteilung zu erstatten sind. Gegen die Kostenfestsetzung der Geschäftsstelle ist der Antrag auf Entscheidung durch die Einspruchsabteilung innerhalb einer in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist zulässig.

(3) Jede unanfechtbare Entscheidung des Europäischen Patentamts über die Festsetzung der Kosten wird in jedem Vertragsstaat in bezug auf die Vollstreckung wie ein rechtskräftiges Urteil eines Zivilgerichts des Staats behandelt, in dessen Hoheitsgebiet die Vollstreckung stattfindet. Eine Überprüfung dieser Entscheidung darf sich lediglich auf ihre Echtheit beziehen.

Artikel 105

Beitritt des vermeintlichen Patentverletzers

(1) Ist gegen ein europäisches Patent Einspruch eingelegt worden, so kann jeder Dritte, der nachweist, daß gegen ihn Klage wegen Verletzung dieses Patents erhoben worden ist, nach Ablauf der Einspruchsfrist dem Einspruchsverfahren beitreten, wenn er den Beitritt innerhalb von drei Monaten nach dem Tag erklärt, an dem die Verletzungsklage erhoben worden ist. Das gleiche gilt für jeden Dritten, der nachweist, daß er nach einer Aufforderung des Patentinhabers, eine angebliche Patentverletzung zu unterlassen, gegen diesen Klage auf gerichtliche Feststellung erhoben hat, daß er das Patent nicht verletze.

SECHSTER TEIL**BESCHWERDEVERFAHREN***Artikel 106*

Beschwerdefähige Entscheidungen

- (1) Die Entscheidungen der Eingangsstelle, der Prüfungsabteilungen, der Einspruchsabteilungen und der Rechtsabteilung sind mit der Beschwerde anfechtbar. Die Beschwerde hat aufschiebende Wirkung.
- (2) Beschwerde gegen die Entscheidung der Einspruchsabteilung kann auch eingelegt werden, wenn für alle benannten Vertragsstaaten auf das europäische Patent verzichtet worden ist oder wenn das europäische Patent für alle diese Staaten erloschen ist.
- (3) Eine Entscheidung, die ein Verfahren gegenüber einem Beteiligten nicht abschließt, ist nur zusammen mit der Endentscheidung anfechtbar, sofern nicht in der Entscheidung die gesonderte Beschwerde zugelassen ist.
- (4) Die Verteilung der Kosten des Einspruchsverfahrens kann nicht einziger Gegenstand einer Beschwerde sein.
- (5) Eine Entscheidung über die Festsetzung des Betrags der Kosten des Einspruchsverfahrens ist mit der Beschwerde nur anfechtbar, wenn der Betrag eine in der Gebührenordnung bestimmte Höhe übersteigt.

Artikel 107

Beschwerdeberechtigte und Verfahrensbeteiligte

Die Beschwerde steht denjenigen zu, die an dem Verfahren beteiligt waren, das zu der Entscheidung geführt hat, soweit sie durch die Entscheidung beschwert sind. Die übrigen an diesem Verfahren Beteiligten sind am Beschwerdeverfahren beteiligt.

Artikel 108

Frist und Form

Die Beschwerde ist innerhalb von zwei Monaten nach Zustellung der Entscheidung schriftlich beim Europäischen Patentamt einzulegen. Die Beschwerde gilt erst als eingelegt, wenn die Beschwerdegebühr entrichtet worden ist. Innerhalb von vier Monaten nach Zustellung der Entscheidung ist die Beschwerde schriftlich zu begründen.

Artikel 109

Abhilfe

- (1) Erachtet das Organ, dessen Entscheidung angefochten wird, die Beschwerde für zulässig und begründet, so hat es ihr abzuweichen. Dies gilt nicht, wenn dem Beschwerdeführer ein anderer an dem Verfahren Beteiligter gegenübersteht.
- (2) Wird der Beschwerde innerhalb eines Monats nach Eingang der Begründung nicht abgeholfen, so ist sie unverzüglich ohne sachliche Stellungnahme der Beschwerdekammer vorzulegen.

Artikel 110

Prüfung der Beschwerde

- (1) Ist die Beschwerde zulässig, so prüft die Beschwerdekammer, ob die Beschwerde begründet ist.
- (2) Bei der Prüfung der Beschwerde, die nach Maßgabe der Ausführungsordnung durchzuführen ist, fordert die Beschwerdekammer die Beteiligten so oft wie erforderlich auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme zu ihren Bescheiden oder zu den Schriftsätzen anderer Beteiligter einzureichen.
- (3) Unterläßt es der Anmelder, auf eine Aufforderung nach Absatz 2 rechtzeitig zu antworten, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen, es sei denn, daß die mit der Beschwerde angefochtene Entscheidung von der Rechtsabteilung erlassen worden ist.

Artikel 111

Entscheidung über die Beschwerde

- (1) Nach der Prüfung, ob die Beschwerde begründet ist, entscheidet die Beschwerdekammer über die Beschwerde. Die Beschwerdekammer wird entweder im Rahmen der Zuständigkeit des Organs tätig, das die angefochtene Entscheidung erlassen hat, oder verweist die Angelegenheit zur weiteren Entscheidung an dieses Organ zurück.
- (2) Verweist die Beschwerdekammer die Angelegenheit zur weiteren Entscheidung an das Organ zurück, das die angefochtene Entscheidung erlassen hat, so ist dieses

Organ durch die rechtliche Beurteilung der Beschwerdekammer, die der Entscheidung zugrunde gelegt ist, gebunden, soweit der Tatbestand derselbe ist. Ist die angefochtene Entscheidung von der Eingangsstelle erlassen worden, so ist die Prüfungsabteilung ebenfalls an die rechtliche Beurteilung der Beschwerdekammer gebunden.

Artikel 112

Entscheidung oder Stellungnahme der Großen Beschwerdekammer

- (1) Zur Sicherung einer einheitlichen Rechtsanwendung oder wenn sich eine Rechtsfrage von grundsätzlicher Bedeutung stellt,
- a) befaßt die Beschwerdekammer, bei der ein Verfahren anhängig ist, von Amts wegen oder auf Antrag eines Beteiligten die Große Beschwerdekammer, wenn sie hierzu eine Entscheidung für erforderlich hält. Weist die Beschwerdekammer den Antrag zurück, so hat sie die Zurückweisung in der Endentscheidung zu begründen;
- b) kann der Präsident des Europäischen Patentamts der Großen Beschwerdekammer eine Rechtsfrage vorlegen, wenn zwei Beschwerdekammern über diese Frage voneinander abweichende Entscheidungen getroffen haben.
- (2) In den Fällen des Absatzes 1 Buchstabe a sind die am Beschwerdeverfahren Beteiligten am Verfahren vor der Großen Beschwerdekammer beteiligt.
- (3) Die in Absatz 1 Buchstabe a vorgesehene Entscheidung der Großen Beschwerdekammer ist für die Entscheidung der Beschwerdekammer über die anhängige Beschwerde bindend.

SIEBENTER TEIL

GEMEINSAME VORSCHRIFTEN

Kapitel I

Allgemeine Vorschriften für das Verfahren

Artikel 113

Rechtliches Gehör

- (1) Entscheidungen des Europäischen Patentamts dürfen nur auf Gründe gestützt werden, zu denen die Beteiligten sich äußern konnten.
- (2) Bei der Prüfung der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents und bei den Entscheidungen darüber hat sich das Europäische Patentamt an die vom Anmelder oder Patentinhaber vorgelegte oder gebilligte Fassung zu halten.

Artikel 114

Ermittlung von Amts wegen

- (1) In den Verfahren vor dem Europäischen Patentamt ermittelt das Europäische Patentamt den Sachverhalt von Amts wegen; es ist dabei weder auf das Vorbringen noch auf die Anträge der Beteiligten beschränkt.
- (2) Das Europäische Patentamt braucht Tatsachen und Beweismittel, die von den Beteiligten verspätet vorgebracht werden, nicht zu berücksichtigen.

Artikel 115

Einwendungen Dritter

- (1) Nach der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung kann jeder Dritte Einwendungen gegen die Patentierbarkeit der angemeldeten Erfindung erheben. Die Einwendungen sind schriftlich einzureichen und zu begründen. Der Dritte ist am Verfahren vor dem Europäischen Patentamt nicht beteiligt.
- (2) Die Einwendungen werden dem Anmelder oder Patentinhaber mitgeteilt, der dazu Stellung nehmen kann.

Artikel 116

Mündliche Verhandlung

- (1) Eine mündliche Verhandlung findet entweder auf Antrag eines Beteiligten oder, sofern das Europäische Patentamt dies für sachdienlich erachtet, von Amts wegen statt. Das Europäische Patentamt kann jedoch einen Antrag auf erneute mündliche Verhandlung vor demselben Organ ablehnen, wenn die Parteien und der dem Verfahren zugrundeliegende Sachverhalt unverändert geblieben sind.

(2) Vor der Eingangsstelle findet eine mündliche Verhandlung auf Antrag des Anmelders nur statt, wenn die Eingangsstelle dies für sachdienlich erachtet oder beabsichtigt, die europäische Patentanmeldung zurückzuweisen.

(3) Die mündliche Verhandlung vor der Eingangsstelle, den Prüfungsabteilungen und der Rechtsabteilung ist nicht öffentlich.

(4) Die mündliche Verhandlung, einschließlich der Verkündung der Entscheidung, ist vor den Beschwerdekammern und der Großen Beschwerdekammer nach Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung sowie vor der Einspruchsabteilung öffentlich, sofern das angerufene Organ nicht in Fällen anderweitig entscheidet, in denen insbesondere für eine am Verfahren beteiligte Partei die Öffentlichkeit des Verfahrens schwerwiegende und ungerechtfertigte Nachteile zur Folge haben könnte.

Artikel 117 Beweisaufnahme

(1) In den Verfahren vor einer Prüfungsabteilung, einer Einspruchsabteilung, der Rechtsabteilung oder einer Beschwerdekammer sind insbesondere folgende Beweismittel zulässig:

- a) Vernehmung der Beteiligten;
- b) Einholung von Auskünften;
- c) Vorlegung von Urkunden;
- d) Vernehmung von Zeugen;
- e) Begutachtung durch Sachverständige;
- f) Einnahme des Augenscheins;
- g) Abgabe einer schriftlichen Erklärung unter Eid.

(2) Die Prüfungsabteilung, die Einspruchsabteilung und die Beschwerdekammer können eines ihrer Mitglieder mit der Durchführung der Beweisaufnahme beauftragen.

(3) Hält das Europäische Patentamt die mündliche Vernehmung eines Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen für erforderlich, so wird

- a) der Betroffene zu einer Vernehmung vor dem Europäischen Patentamt geladen oder
- b) das zuständige Gericht des Staats, in dem der Betroffene seinen Wohnsitz hat, nach Artikel 131 Absatz 2 ersucht, den Betroffenen zu vernehmen.

(4) Ein vor das Europäische Patentamt geladener Beteiligter, Zeuge oder Sachverständiger kann beim Europäischen Patentamt beantragen, daß er vor einem zuständigen Gericht in seinem Wohnsitzstaat vernommen wird. Nach Erhalt eines solchen Antrags oder in dem Fall, daß innerhalb der vom Europäischen Patentamt in der Ladung festgesetzten Frist keine Äußerung auf die Ladung erfolgt ist, kann das Europäische Patentamt nach

Artikel 131 Absatz 2 das zuständige Gericht ersuchen, den Betroffenen zu vernehmen.

(5) Hält das Europäische Patentamt die erneute Vernehmung eines von ihm vernommenen Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen unter Eid oder in gleichermaßen verbindlicher Form für zweckmäßig, so kann es das zuständige Gericht im Wohnsitzstaat des Betroffenen hierum ersuchen.

(6) Ersucht das Europäische Patentamt das zuständige Gericht um Vernehmung, so kann es das Gericht ersuchen, die Vernehmung unter Eid oder in gleichermaßen verbindlicher Form vorzunehmen und es einem Mitglied des betreffenden Organs zu gestatten, der Vernehmung beizuwohnen und über das Gericht oder unmittelbar Fragen an die Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen zu richten.

Artikel 118

Einheit der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents

Verschiedene Anmelder oder Inhaber eines europäischen Patents für verschiedene benannte Vertragsstaaten gelten im Verfahren vor dem Europäischen Patentamt als gemeinsame Anmelder oder gemeinsame Patentinhaber. Die Einheit der Anmeldung oder des Patents im Verfahren vor dem Europäischen Patentamt wird nicht beeinträchtigt; insbesondere ist die Fassung der Anmeldung oder des Patents für alle benannten Vertragsstaaten einheitlich, sofern in diesem Übereinkommen nichts anderes vorgeschrieben ist.

Artikel 119 Zustellung

Das Europäische Patentamt stellt von Amts wegen alle Entscheidungen und Ladungen sowie die Bescheide und Mitteilungen zu, durch die eine Frist in Lauf gesetzt wird oder die nach anderen Vorschriften des Übereinkommens zuzustellen sind oder für die der Präsident des Europäischen Patentamts die Zustellung vorgeschrieben hat. Die Zustellungen können, soweit dies außergewöhnliche Umstände erfordern, durch Vermittlung der Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Vertragsstaaten bewirkt werden.

Artikel 120
Fristen

In der Ausführungsordnung wird bestimmt:

- a) die Art der Berechnung der Fristen sowie die Voraussetzungen, unter denen Fristen verlängert werden können, wenn das Europäische Patentamt oder die in Artikel 75 Absatz 1 Buchstabe b genannten Behörden zur Entgegennahme von Schriftstücken nicht geöffnet sind oder Postsendungen am Sitz des Europäischen Patentamts oder der genannten Behörden nicht zugestellt werden oder die Postzustellung allgemein unterbrochen oder im Anschluß an eine solche Unterbrechung gestört ist;
- b) die Mindest- und die Höchstdauer der vom Europäischen Patentamt zu bestimmenden Fristen.

Artikel 121

Weiterbehandlung der europäischen Patentanmeldung

- (1) Ist nach Versäumung einer vom Europäischen Patentamt bestimmten Frist die europäische Patentanmeldung zurückzuweisen oder zurückgewiesen worden oder gilt sie als zurückgenommen, so tritt die vorgesehene Rechtsfolge nicht ein oder wird, falls sie bereits eingetreten ist, rückgängig gemacht, wenn der Anmelder die Weiterbehandlung der Anmeldung beantragt.
- (2) Der Antrag ist innerhalb von zwei Monaten nach dem Tag, an dem die Entscheidung über die Zurückweisung der europäischen Patentanmeldung oder an dem die Mitteilung, daß die Anmeldung als zurückgenommen gilt, zugestellt worden ist, schriftlich einzureichen. Die versäumte Handlung ist innerhalb dieser Frist nachzuholen. Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn die Weiterbehandlungsgebühr entrichtet worden ist.
- (3) Über den Antrag entscheidet das Organ, das über die versäumte Handlung zu entscheiden hat.

Artikel 122

Wiedereinsetzung in den vorigen Stand

- (1) Der Anmelder oder Patentinhaber, der trotz Beachtung aller nach den gegebenen Umständen gebotenen Sorgfalt verhindert worden ist, gegenüber dem Europäischen Patentamt eine Frist einzuhalten, wird auf Antrag wieder in den vorigen Stand eingesetzt, wenn die Verhinderung nach dem Übereinkommen zur unmittelbaren Folge hat, daß die europäische Patentanmeldung oder ein Antrag zurückgewiesen wird, die Anmeldung als zurückgenommen gilt, das europäische Patent widerrufen wird oder der Verlust eines sonstigen Rechts oder eines Rechtsmittels eintritt.

(2) Der Antrag ist innerhalb von zwei Monaten nach Wegfall des Hindernisses schriftlich einzureichen. Die versäumte Handlung ist innerhalb dieser Frist nachzuholen. Der Antrag ist nur innerhalb eines Jahrs nach Ablauf der versäumten Frist zulässig. Im Fall der Nichtzahlung einer Jahresgebühr wird die in Artikel 86 Absatz 2 vorgesehene Frist in die Frist von einem Jahr eingerechnet.

(3) Der Antrag ist zu begründen, wobei die zur Begründung dienenden Tatsachen glaubhaft zu machen sind. Er gilt erst als gestellt, wenn die Wiedereinsetzungsgebühr entrichtet worden ist.

(4) Über den Antrag entscheidet das Organ, das über die versäumte Handlung zu entscheiden hat.

(5) Dieser Artikel ist nicht anzuwenden auf die Fristen des Absatzes 2 sowie der Artikel 61 Absatz 3, 76 Absatz 3, 78 Absatz 2, 79 Absatz 2, 87 Absatz 1 und 94 Absatz 2.

(6) Wer in einem benannten Vertragsstaat in gutem Glauben die Erfindung, die Gegenstand einer veröffentlichten europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents ist, in der Zeit zwischen dem Eintritt eines Rechtsverlusts nach Absatz 1 und der Bekanntmachung des Hinweises auf die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand in Benutzung genommen oder wirkliche und ernsthafte Veranstaltungen zur Benutzung getroffen hat, darf die Benutzung in seinem Betrieb oder für die Bedürfnisse seines Betriebs unentgeltlich fortsetzen.

(7) Dieser Artikel läßt das Recht eines Vertragsstaats unberührt, Wiedereinsetzung in den vorigen Stand in Fristen zu gewähren, die in diesem Übereinkommen vorgesehen und den Behörden dieses Staats gegenüber einzuhalten sind.

Artikel 123
Änderungen

(1) Die Voraussetzungen, unter denen eine europäische Patentanmeldung oder ein europäisches Patent im Verfahren vor dem Europäischen Patentamt geändert werden kann, sind in der Ausführungsordnung geregelt. In jedem Fall ist dem Anmelder zumindest einmal Gelegenheit zu geben, von sich aus die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen zu ändern.

(2) Eine europäische Patentanmeldung und ein europäisches Patent dürfen nicht in der Weise geändert werden, daß ihr Gegenstand über den Inhalt der Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht.

(3) Im Einspruchsverfahren dürfen die Patentansprüche des europäischen Patents nicht in der Weise geändert werden, daß der Schutzbereich erweitert wird.

Artikel 124

Angaben über nationale Patentanmeldungen

(1) Die Prüfungsabteilung oder die Beschwerdekammer kann den Anmelder auffordern, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist die Staaten anzugeben, in denen er nationale Patentanmeldungen für die Erfindung oder einen Teil der Erfindung, die Gegenstand der europäischen Patentanmeldung ist, eingereicht hat, und die Aktenzeichen der genannten Anmeldungen mitzuteilen.

(2) Unterläßt es der Anmelder, auf eine Aufforderung nach Absatz 1 rechtzeitig zu antworten, so gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

Artikel 125

Heranziehung allgemeiner Grundsätze

Soweit dieses Übereinkommen Vorschriften über das Verfahren nicht enthält, berücksichtigt das Europäische Patentamt die in den Vertragsstaaten im allgemeinen anerkannten Grundsätze des Verfahrensrechts.

Artikel 126

Beendigung von Zahlungsverpflichtungen

(1) Ansprüche der Organisation auf Zahlung von Gebühren an das Europäische Patentamt erlöschen nach vier Jahren nach Ablauf des Kalenderjahrs, in dem die Gebühr fällig geworden ist.

(2) Ansprüche gegen die Organisation auf Rückerstattung von Gebühren oder von Geldbeträgen, die bei der Entrichtung einer Gebühr zuviel gezahlt worden sind, durch das Europäische Patentamt erlöschen nach vier Jahren nach Ablauf des Kalenderjahrs, in dem der Anspruch entstanden ist.

(3) Die in den Absätzen 1 und 2 vorgesehene Frist wird im Fall des Absatzes 1 durch eine Aufforderung zur Zahlung der Gebühr und im Fall des Absatzes 2 durch eine schriftliche Geltendmachung des Anspruchs unterbrochen. Diese Frist beginnt mit der Unterbrechung erneut zu laufen und endet spätestens sechs Jahre nach Ablauf des Jahrs, in dem sie ursprünglich zu laufen begonnen hat, es sei denn, daß der Anspruch gerichtlich geltend gemacht worden ist; in diesem Fall endet die Frist frühestens ein Jahr nach der Rechtskraft der Entscheidung.

Kapitel II

Unterrichtung der Öffentlichkeit und Behörden

Artikel 127

Europäisches Patentregister

Das Europäische Patentamt führt ein Patentregister mit der Bezeichnung europäisches Patentregister, in dem alle Angaben vermerkt werden, deren Eintragung in diesem Übereinkommen vorgeschrieben ist. Vor der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung erfolgt keine Eintragung in das Patentregister. Jedermann kann in das Patentregister Einsicht nehmen.

Artikel 128

Akteneinsicht

(1) Einsicht in die Akten europäischer Patentanmeldungen, die noch nicht veröffentlicht worden sind, wird nur mit Zustimmung des Anmelders gewährt.

(2) Wer nachweist, daß der Anmelder sich ihm gegenüber auf seine europäische Patentanmeldung berufen hat, kann vor der Veröffentlichung dieser Anmeldung und ohne Zustimmung des Anmelders Akteneinsicht verlangen.

(3) Nach der Veröffentlichung einer europäischen Teilanmeldung oder einer nach Artikel 61 Absatz 1 eingereichten neuen europäischen Patentanmeldung kann jedermann Einsicht in die Akten der früheren Anmeldung ungeachtet deren Veröffentlichung und ohne Zustimmung des Anmelders verlangen.

(4) Nach der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung wird vorbehaltlich der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Beschränkungen auf Antrag Einsicht in die Akten der europäischen Patentanmeldung und des darauf erteilten europäischen Patents gewährt.

(5) Das Europäische Patentamt kann folgende Angaben bereits vor der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung Dritten gegenüber machen oder veröffentlichen:

- a) Nummer der europäischen Patentanmeldung;
- b) Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung und, wenn die Priorität einer früheren Anmeldung in Anspruch genommen worden ist, Tag, Staat und Aktenzeichen der früheren Anmeldung;
- c) Name des Anmelders;
- d) Bezeichnung der Erfindung;
- e) die benannten Vertragsstaaten.

Artikel 129

Regelmäßig erscheinende Veröffentlichungen

Das Europäische Patentamt gibt regelmäßig folgende Veröffentlichungen heraus:

- a) ein Europäisches Patentblatt, das die Eintragungen in das europäische Patentregister wiedergibt sowie sonstige Angaben enthält, deren Veröffentlichung in diesem Übereinkommen vorgeschrieben ist;
- b) ein Amtsblatt des Europäischen Patentamts, das allgemeine Bekanntmachungen und Mitteilungen des Präsidenten des Europäischen Patentamts sowie sonstige Übereinkommen und seine Anwendung betreffende Veröffentlichungen enthält.

Artikel 130

Gegenseitige Unterrichtung

(1) Das Europäische Patentamt und vorbehaltlich der Anwendung der in Artikel 75 Absatz 2 genannten Rechts- und Verwaltungsvorschriften die Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Vertragsstaaten übermitteln einander auf Ersuchen sachdienliche Angaben über die Einreichung europäischer oder nationaler Patentanmeldungen und über Verfahren, die diese Anmeldungen und die darauf erteilten Patente betreffen.

(2) Absatz 1 gilt nach Maßgabe von Arbeitsabkommen auch für die Übermittlung von Angaben zwischen dem Europäischen Patentamt und

- a) den Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Staaten, die nicht Vertragsstaaten sind,
- b) den zwischenstaatlichen Organisationen, die mit der Erteilung von Patenten beauftragt sind, und
- c) jeder anderen Organisation.

(3) Die Übermittlung von Angaben nach Absatz 1 und Absatz 2 Buchstaben a und b unterliegt nicht den Beschränkungen des Artikels 128. Der Verwaltungsrat kann beschließen, daß die Übermittlung von Angaben nach Absatz 2 Buchstabe c den genannten Beschränkungen nicht unterliegt, sofern die betreffende Organisation die übermittelten Angaben bis zur Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung vertraulich behandelt.

Artikel 131

Amts- und Rechtshilfe

(1) Das Europäische Patentamt und die Gerichte oder Behörden der Vertragsstaaten unterstützen einander auf Antrag durch die Erteilung von Auskünften oder die Gewährung von Akteneinsicht, soweit nicht Vorschriften dieses Übereinkommens oder des nationalen Rechts entgegenstehen. Gewährt das Europäische Patentamt Gerichten, Staatsanwaltschaften oder Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz Akteneinsicht, so unterliegt diese nicht den Beschränkungen des Artikels 128.

(2) Die Gerichte oder andere zuständige Behörden der Vertragsstaaten nehmen für das Europäische Patentamt auf dessen Ersuchen um Rechtshilfe Beweisaufnahmen oder andere gerichtliche Handlungen innerhalb ihrer Zuständigkeit vor.

Artikel 132

Austausch von Veröffentlichungen

(1) Das Europäische Patentamt und die Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Vertragsstaaten übermitteln einander auf entsprechendes Ersuchen kostenlos für ihre eigenen Zwecke ein oder mehrere Exemplare ihrer Veröffentlichungen.

(2) Das Europäische Patentamt kann Vereinbarungen über den Austausch oder die Übermittlung von Veröffentlichungen treffen.

Kapitel III
Vertretung

Artikel 133

Allgemeine Grundsätze der Vertretung

- (1) Vorbehaltlich Absatz 2 ist niemand verpflichtet, sich in den durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren durch einen zugelassenen Vertreter vertreten zu lassen.
- (2) Natürliche oder juristische Personen, die weder Wohnsitz noch Sitz in einem Vertragsstaat haben, müssen in jedem durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren durch einen zugelassenen Vertreter vertreten sein und Handlungen mit Ausnahme der Einreichung einer europäischen Patentanmeldung durch ihn vornehmen; in der Ausführungsordnung können weitere Ausnahmen zugelassen werden.
- (3) Natürliche oder juristische Personen mit Wohnsitz oder Sitz in einem Vertragsstaat können in jedem durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren durch einen ihrer Angestellten handeln, der kein zugelassener Vertreter zu sein braucht, aber einer Vollmacht nach Maßgabe der Ausführungsordnung bedarf. In der Ausführungsordnung kann vorgeschrieben werden, ob und unter welchen Voraussetzungen Angestellte einer juristischen Person für andere juristische Personen mit Sitz im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats, die mit ihr wirtschaftlich verbunden sind, handeln können.
- (4) In der Ausführungsordnung können Vorschriften über die gemeinsame Vertretung mehrerer Beteiligter, die gemeinsam handeln, vorgesehen werden.

Artikel 134

Zugelassene Vertreter

- (1) Die Vertretung natürlicher oder juristischer Personen in den durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren kann nur durch zugelassene Vertreter wahrgenommen werden, die in einer beim Europäischen Patentamt geführten Liste eingetragen sind.
- (2) In die Liste der zugelassenen Vertreter kann jede natürliche Person eingetragen werden, die folgende Voraussetzungen erfüllt:
- Sie muß die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzen;
 - sie muß ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz im Hoheitsgebiet des Vertragsstaats haben;
 - sie muß die europäische Eignungsprüfung bestanden haben.
- (3) Die Eintragung erfolgt aufgrund eines Antrags, dem die Bescheinigungen beizufügen sind, aus denen sich die Erfüllung der in Absatz 2 genannten Voraussetzungen ergibt.

(4) Die Personen, die in der Liste der zugelassenen Vertreter eingetragen sind, sind berechtigt, in den durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren aufzutreten.

(5) Jede Person, die in der Liste der zugelassenen Vertreter eingetragen ist, ist berechtigt, zur Ausübung ihrer Tätigkeit als zugelassener Vertreter einen Geschäftssitz in jedem Vertragsstaat zu begründen, in dem die Verfahren durchgeführt werden, die durch dieses Übereinkommen unter Berücksichtigung des dem Übereinkommen beigefügten Zentralisierungsprotokolls geschaffen worden sind. Die Behörden dieses Staats können diese Berechtigung nur im Einzelfall in Anwendung der zum Schutz der öffentlichen Sicherheit und Ordnung erlassenen Rechtsvorschriften entziehen. Vor einer solchen Maßnahme ist der Präsident des Europäischen Patentamts zu hören.

(6) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann in besonders gelagerten Fällen von der Voraussetzung nach Absatz 2 Buchstabe a Befreiung erteilen.

(7) Die Vertretung in den durch dieses Übereinkommen geschaffenen Verfahren kann wie von einem zugelassenen Vertreter auch von jedem Rechtsanwalt, der in einem Vertragsstaat zugelassen ist und seinen Geschäftssitz in diesem Staat hat, in dem Umfang wahrgenommen werden, in dem er in diesem Staat die Vertretung auf dem Gebiet des Patentwesens ausüben kann. Absatz 5 ist entsprechend anzuwenden.

(8) Der Verwaltungsrat kann folgende Vorschriften erlassen:

- über die Vorbildung und Ausbildung, die eine Person besitzen muß, um zu der europäischen Eignungsprüfung zugelassen zu werden, und die Durchführung dieser Eignungsprüfung;
- über die Errichtung oder Anerkennung eines Instituts, in dem die aufgrund der europäischen Eignungsprüfung oder nach Artikel 163 Absatz 7 zugelassenen Vertreter zusammengeschlossen sind, und
- über die Disziplinargewalt, die dieses Institut oder das Europäische Patentamt über diese Personen besitzt.

ACHTER TEIL

AUSWIRKUNGEN AUF DAS NATIONALE RECHT

Kapitel I

Umwandlung in eine nationale Patentanmeldung

Artikel 135

Umwandlungsantrag

(1) Die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines benannten Vertragsstaats leitet das Verfahren zur Erteilung eines nationalen Patents nur auf Antrag des Anmelders oder Inhabers eines europäischen Patents in den folgenden Fällen ein:

a) wenn die europäische Patentanmeldung nach Artikel 77 Absatz 5 oder Artikel 162 Absatz 4 als zurückgenommen gilt;

b) in den sonstigen vom nationalen Recht vorgesehenen Fällen, in denen nach diesem Übereinkommen die europäische Patentanmeldung zurückgewiesen oder zurückgenommen worden ist oder als zurückgenommen gilt oder das europäische Patent widerrufen worden ist.

(2) Der Umwandlungsantrag muß innerhalb von drei Monaten nach dem Tag eingereicht werden, an dem die europäische Patentanmeldung zurückgenommen worden ist oder die Mitteilung, daß die Anmeldung als zurückgenommen gilt, oder die Entscheidung über die Zurückweisung der Anmeldung oder über den Widerruf des europäischen Patents zugestellt worden ist. Die in Artikel 66 vorgeschriebene Wirkung erlischt, wenn der Antrag nicht rechtzeitig eingereicht worden ist.

Artikel 136

Einreichung und Übermittlung des Antrags

(1) Der Umwandlungsantrag ist beim Europäischen Patentamt zu stellen; im Antrag sind die Vertragsstaaten zu bezeichnen, in denen die Einleitung des Verfahrens zur Erteilung eines nationalen Patents gewünscht wird. Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn die Umwandlungsgebühr entrichtet worden ist. Das Europäische Patentamt übermittelt den Umwandlungsantrag den Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der im Antrag bezeichneten Vertragsstaaten und fügt eine Kopie der Akten der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents bei.

(2) Ist dem Anmelder die Mitteilung zugestellt worden, daß die europäische Patentanmeldung nach Artikel 77 Absatz 5 als zurückgenommen gilt, so ist der Umwandlungsantrag bei der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz zu stellen, bei der die Anmeldung eingereicht worden ist. Diese Behörde leitet vorbehaltlich der Vorschriften über die nationale Sicherheit den Antrag mit einer Kopie der europäischen Patentanmeldung unmittelbar an die Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der vom Anmelder in dem Antrag

bezeichneten Vertragsstaaten weiter. Die in Artikel 66 vorgeschriebene Wirkung erlischt, wenn der Antrag nicht innerhalb von zwanzig Monaten nach dem Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, nach dem Prioritätstag weitergeleitet wird.

Artikel 137

Formvorschriften für die Umwandlung

(1) Eine europäische Patentanmeldung, die nach Artikel 136 übermittelt worden ist, darf nicht solchen Formerfordernissen des nationalen Rechts unterworfen werden, die von denen abweichen, die im Übereinkommen vorgesehen sind oder über sie hinausgehen.

(2) Die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz, der die europäische Patentanmeldung übermittelt worden ist, kann verlangen, daß der Anmelder innerhalb einer Frist, die nicht weniger als zwei Monate betragen darf,

a) die nationale Anmeldegebühr entrichtet und

b) eine Übersetzung der europäischen Patentanmeldung in einer der Amtssprachen des betreffenden Staats einreicht, und zwar in der ursprünglichen Fassung der Anmeldung und gegebenenfalls in der im Verfahren vor dem Europäischen Patentamt geänderten Fassung, die der Anmelder dem nationalen Verfahren zugrunde zu legen wünscht.

Kapitel II

Nichtigkeit und ältere Rechte

Artikel 138

Nichtigkeitsgründe

(1) Vorbehaltlich Artikel 139 kann aufgrund des Rechts eines Vertragsstaats das europäische Patent mit Wirkung für das Hoheitsgebiet dieses Staats nur für nichtig erklärt werden, wenn

a) der Gegenstand des europäischen Patents nach den Artikeln 52 bis 57 nicht patentfähig ist;

b) das europäische Patent die Erfindung nicht so deutlich und vollständig offenbart, daß ein Fachmann sie ausführen kann;

c) der Gegenstand des europäischen Patents über den Inhalt der Anmeldung in der eingereichten Fassung oder, wenn das Patent auf einer europäischen Teilanmeldung oder einer nach Artikel 61 eingereichten neuen europäischen Patentanmeldung beruht, über den Inhalt der früheren Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht;

d) der Schutzbereich des europäischen Patents erweitert worden ist;

e) der Inhaber des europäischen Patents nicht nach Artikel 60 Absatz 1 berechtigt ist.

(2) Betreffen die Nichtigkeitsgründe nur einen Teil des europäischen Patents, so wird die Nichtigkeit durch entsprechende Beschränkung dieses Patents erklärt. Wenn es das nationale Recht zuläßt, kann die Beschränkung in Form einer Änderung der Patentansprüche, der Beschreibung oder der Zeichnungen erfolgen.

Artikel 139

Ältere Rechte und Rechte mit gleichem Anmelde- oder Prioritätstag

(1) In jedem benannten Vertragsstaat haben eine europäische Patentanmeldung und ein europäisches Patent gegenüber einer nationalen Patentanmeldung und einem nationalen Patent die gleiche Wirkung als älteres Recht wie eine nationale Patentanmeldung und ein nationales Patent.

(2) Eine nationale Patentanmeldung und ein nationales Patent in einem Vertragsstaat haben gegenüber einem europäischen Patent, soweit dieser Vertragsstaat benannt ist, die gleiche Wirkung als älteres Recht wie gegenüber einem nationalen Patent.

(3) Jeder Vertragsstaat kann vorschreiben, ob und unter welchen Voraussetzungen eine Erfindung, die sowohl in einer europäischen Patentanmeldung oder einem europäischen Patent als auch in einer nationalen Patentanmeldung oder einem nationalen Patent mit gleichem Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, mit gleichem Prioritätstag offenbart ist, gleichzeitig durch europäische und nationale Anmeldungen oder Patente geschützt werden kann.

Kapitel III

Sonstige Auswirkungen

Artikel 140

Nationale Gebrauchsmuster und Gebrauchszertifikate

Die Artikel 66, 124, 135 bis 137 und 139 sind in den Vertragsstaaten, deren Recht Gebrauchsmuster oder Gebrauchszertifikate vorsieht, auf diese Schutzrechte und deren Anmeldungen entsprechend anzuwenden.

Artikel 141

Jahresgebühren für das europäische Patent

(1) Jahresgebühren für das europäische Patent können nur für die sich an das in Artikel 86 Absatz 4 genannte Jahr anschließenden Jahre erhoben werden.

(2) Werden Jahresgebühren für das europäische Patent innerhalb von zwei Monaten nach der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents fällig, so gelten diese Jahresgebühren als wirksam entrichtet, wenn sie innerhalb der genannten Frist gezahlt werden. Eine nach nationalem Recht vorgesehene Zuschlagsgebühr wird nicht erhoben.

NEUNTER TEIL

BESONDERE ÜBEREINKOMMEN

Artikel 142

Einheitliche Patente

(1) Eine Gruppe von Vertragsstaaten, die in einem besonderen Übereinkommen bestimmt hat, daß die für diese Staaten erteilten europäischen Patente für die Gesamtheit ihrer Hoheitsgebiete einheitlich sind, kann vorsehen, daß europäische Patente nur für alle diese Staaten gemeinsam erteilt werden können.

(2) Hat eine Gruppe von Vertragsstaaten von der Ermächtigung in Absatz 1 Gebrauch gemacht, so sind die Vorschriften dieses Teils anzuwenden.

Artikel 143

Besondere Organe des Europäischen Patentamts

(1) Die Gruppe von Vertragsstaaten kann dem Europäischen Patentamt zusätzliche Aufgaben übertragen.

(2) Für die Durchführung der in Absatz 1 genannten zusätzlichen Aufgaben können im Europäischen Patentamt besondere, den Vertragsstaaten der Gruppe gemeinsame Organe gebildet werden. Die Leitung dieser besonderen Organe obliegt dem Präsidenten des Europäischen Patentamts; Artikel 10 Absätze 2 und 3 sind entsprechend anzuwenden.

Artikel 144

Vertretung vor den besonderen Organen

Die Gruppe von Vertragsstaaten kann die Vertretung vor den in Artikel 143 Absatz 2 genannten Organen besonders regeln.

Artikel 145

Engerer Ausschuß des Verwaltungsrats

(1) Die Gruppe von Vertragsstaaten kann zur Überwachung der Tätigkeit der nach Artikel 143 Absatz 2 gebildeten besonderen Organe einen engeren Ausschuß des Verwaltungsrats einsetzen, dem das Europäische Patentamt das Personal, die Räumlichkeiten und die Ausstattung zur Verfügung stellt, die er zur Durchführung seiner Aufgaben benötigt. Der Präsident des Europäischen Patentamts ist dem engeren Ausschuß des Verwaltungsrats gegenüber für die Tätigkeit der besonderen Organe verantwortlich.

(2) Die Zusammensetzung, die Zuständigkeit und die Tätigkeit des engeren Ausschusses bestimmt die Gruppe von Vertragsstaaten.

Artikel 146

Deckung der Kosten für die Durchführung besonderer Aufgaben

Sind dem Europäischen Patentamt nach Artikel 143 zusätzliche Aufgaben übertragen worden, so trägt die Gruppe von Vertragsstaaten die der Organisation bei der Durchführung dieser Aufgaben entstehenden Kosten. Sind für die Durchführung dieser Aufgaben im Europäischen Patentamt besondere Organe gebildet worden, so trägt die Gruppe die diesen Organen zurechenbaren Kosten für das Personal, die Räumlichkeiten und die Ausstattung. Artikel 39 Absätze 3 und 4, Artikel 41 und Artikel 47 sind entsprechend anzuwenden.

Artikel 147

Zahlungen aufgrund der für die Aufrechterhaltung des einheitlichen Patents erhobenen Gebühren

Hat die Gruppe von Vertragsstaaten für das europäische Patent einheitliche Jahresgebühren festgesetzt, so bezieht sich der Anteil nach Artikel 39 Absatz 1 auf diese einheitlichen Gebühren; der Mindestbetrag nach Artikel 39 Absatz 1 bezieht sich auf das einheitliche Patent. Artikel 39 Absätze 3 und 4 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 148

Die europäische Patentanmeldung als Gegenstand des Vermögens

(1) Artikel 74 ist anzuwenden, wenn die Gruppe von Vertragsstaaten nichts anderes bestimmt hat.

(2) Die Gruppe von Vertragsstaaten kann vorschreiben, daß die europäische Patentanmeldung, soweit für sie diese Vertragsstaaten benannt sind, nur für alle diese Vertragsstaaten und nur nach den Vorschriften des besonderen Übereinkommens Gegenstand eines Rechtsübergangs sein sowie belastet oder Zwangsvollstreckungsmaßnahmen unterworfen werden kann.

Artikel 149

Gemeinsame Benennung

(1) Die Gruppe von Vertragsstaaten kann vorschreiben, daß ihre Benennung nur gemeinsam erfolgen kann und daß die Benennung eines oder mehrerer der Vertragsstaaten der Gruppe als Benennung aller dieser Vertragsstaaten gilt.

(2) Ist das Europäische Patentamt nach Artikel 153 Absatz 1 Bestimmungsamt, so ist Absatz 1 anzuwenden, wenn der Anmelder in der internationalen Anmeldung mitgeteilt hat, daß er für einen oder mehrere der benannten Staaten der Gruppe ein europäisches Patent begehrt. Das gleiche gilt, wenn der Anmelder in der internationalen Anmeldung einen dieser Gruppe angehörenden Vertragsstaat benannt hat, dessen Recht vorschreibt, daß eine Bestimmung dieses Staats die Wirkung einer Anmeldung für ein europäisches Patent hat.

ZEHNTER TEIL

INTERNATIONALE ANMELDUNG NACH DEM VERTRAG ÜBER DIE INTERNATIONALE ZUSAMMENARBEIT AUF DEM GEBIET DES PATENTWESENS

Artikel 150

Anwendung des Vertrags über die internationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Patentwesens

- (1) Der Vertrag über die internationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Patentwesens vom 19. Juni 1970, im folgenden Zusammenarbeitsvertrag genannt, ist nach Maßgabe dieses Teils anzuwenden.
- (2) Internationale Anmeldungen nach dem Zusammenarbeitsvertrag können Gegenstand von Verfahren vor dem Europäischen Patentamt sein. In diesen Verfahren sind der Zusammenarbeitsvertrag und ergänzend dieses Übereinkommen anzuwenden. Stehen die Vorschriften dieses Übereinkommens denen des Zusammenarbeitsvertrags entgegen, so sind die Vorschriften des Zusammenarbeitsvertrags maßgebend. Insbesondere läuft die in Artikel 94 Absatz 2 dieses Übereinkommens genannte Frist zur Stellung des Prüfungsantrags für eine internationale Anmeldung nicht vor der in Artikel 22 oder 39 des Zusammenarbeitsvertrags genannten Frist ab.
- (3) Eine internationale Anmeldung, für die das Europäische Patentamt als Bestimmungsamt oder ausgewähltes Amt tätig wird, gilt als europäische Patentanmeldung.
- (4) Soweit in diesem Übereinkommen auf den Zusammenarbeitsvertrag Bezug genommen ist, erstreckt sich die Bezugnahme auch auf dessen Ausführungsordnung.

Artikel 151

Das Europäische Patentamt als Anmeldeamt

- (1) Das Europäische Patentamt kann Anmeldeamt im Sinn des Artikels 2 Ziffer xv des Zusammenarbeitsvertrags sein, wenn der Anmelder Staatsangehöriger eines Vertragsstaats dieses Übereinkommens ist, für den der Zusammenarbeitsvertrag in Kraft getreten ist; das gleiche gilt, wenn der Anmelder in diesem Staat seinen Wohnsitz oder Sitz hat.
- (2) Das Europäische Patentamt kann auch Anmeldeamt sein, wenn der Anmelder Staatsangehöriger eines Staats ist, der nicht Vertragsstaat dieses Übereinkommens, jedoch Vertragsstaat des Zusammenarbeitsvertrags ist und der mit der Organisation eine Vereinbarung geschlossen hat, nach der das Europäische Patentamt nach Maßgabe des Zusammenarbeitsvertrags anstelle des nationalen Amtes dieses Staats als Anmeldeamt tätig wird; das gleiche gilt, wenn der Anmelder in diesem Staat seinen Wohnsitz oder Sitz hat.

- (3) Vorbehaltlich der vorherigen Zustimmung des Verwaltungsrats wird das Europäische Patentamt aufgrund einer zwischen der Organisation und dem Internationalen Büro der Weltorganisation für geistiges Eigentum geschlossenen Vereinbarung auch für andere Anmeldeämter als Anmeldeamt tätig.

Artikel 152

Einreichung und Weiterleitung der internationalen Anmeldung

- (1) Wählt der Anmelder das Europäische Patentamt als Anmeldeamt für seine internationale Anmeldung, so hat er diese unmittelbar beim Europäischen Patentamt einzureichen. Artikel 75 Absatz 2 ist jedoch entsprechend anzuwenden.
- (2) Die Vertragsstaaten ergreifen im Fall der Einreichung einer internationalen Anmeldung beim Europäischen Patentamt durch Vermittlung der zuständigen Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz alle geeigneten Maßnahmen, um sicherzustellen, daß die Anmeldungen so rechtzeitig an das Europäische Patentamt weitergeleitet werden, daß dieses den Übermittlungspflichten nach dem Zusammenarbeitsvertrag rechtzeitig genügen kann.
- (3) Für die internationale Anmeldung ist die Übermittlungsgebühr zu zahlen, die gleichzeitig mit der Anmeldung zu entrichten ist.

Artikel 153

Das Europäische Patentamt als Bestimmungsamt

- (1) Das Europäische Patentamt ist Bestimmungsamt im Sinn des Artikels 2 Ziffer xiii des Zusammenarbeitsvertrags für die in der internationalen Anmeldung benannten Vertragsstaaten dieses Übereinkommens, für die der Zusammenarbeitsvertrag in Kraft getreten ist, wenn der Anmelder in der internationalen Anmeldung dem Anmeldeamt mitgeteilt hat, daß er für diese Staaten ein europäisches Patent begehrt. Das gleiche gilt, wenn der Anmelder in der internationalen Anmeldung einen Vertragsstaat benannt hat, dessen Recht vorschreibt, daß eine Bestimmung dieses Staats die Wirkung einer Anmeldung für ein europäisches Patent hat.
- (2) Für Entscheidungen, die das Europäische Patentamt als Bestimmungsamt nach Artikel 25 Absatz 2 Buchstabe a des Zusammenarbeitsvertrags zu treffen hat, sind die Prüfungsabteilungen zuständig.

Artikel 154

Das Europäische Patentamt
als Internationale Recherchenbehörde

- (1) Vorbehaltlich einer zwischen der Organisation und dem Internationalen Büro der Weltorganisation für geistiges Eigentum geschlossenen Vereinbarung wird das Europäische Patentamt für Anmelder, die Staatsange-

hörige eines Vertragsstaats sind, für den der Zusammenarbeitsvertrag in Kraft getreten ist, als Internationale Recherchenbehörde im Sinn des Kapitels I des Zusammenarbeitsvertrags tätig; das gleiche gilt, wenn der Anmelder in diesem Staat seinen Wohnsitz oder Sitz hat.

(2) Vorbehaltlich der vorherigen Zustimmung des Verwaltungsrats wird das Europäische Patentamt aufgrund einer zwischen der Organisation und dem Internationalen Büro der Weltorganisation für geistiges Eigentum geschlossenen Vereinbarung auch für andere Anmelder als Internationale Recherchenbehörde tätig.

(3) Für Entscheidungen über einen Widerspruch des Anmelders gegen eine vom Europäischen Patentamt nach Artikel 17 Absatz 3 Buchstabe a des Zusammenarbeitsvertrags für die internationale Recherche festgesetzte zusätzliche Gebühr sind die Beschwerdekammern zuständig.

Artikel 155

Das Europäische Patentamt als mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde

(1) Vorbehaltlich einer zwischen der Organisation und dem Internationalen Büro der Weltorganisation für geistiges Eigentum geschlossenen Vereinbarung wird das Europäische Patentamt für Anmelder, die Staatsangehörige eines Vertragsstaats sind, für den Kapitel II des Zusammenarbeitsvertrags verbindlich ist, als mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde im Sinn des Kapitels II des Zusammenarbeitsvertrags tätig; das gleiche gilt, wenn der Anmelder in diesem Staat seinen Wohnsitz oder Sitz hat.

(2) Vorbehaltlich der vorherigen Zustimmung des Verwaltungsrats wird das Europäische Patentamt aufgrund einer zwischen der Organisation und dem Internationalen Büro der Weltorganisation für geistiges Eigentum geschlossenen Vereinbarung auch für andere Anmelder als mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde tätig.

(3) Für Entscheidungen über einen Widerspruch des Anmelders gegen eine vom Europäischen Patentamt nach Artikel 34 Absatz 3 Buchstabe a des Zusammenarbeitsvertrags für die internationale vorläufige Prüfung festgesetzte zusätzliche Gebühr sind die Beschwerdekammern zuständig.

Artikel 156

Das Europäische Patentamt
als ausgewähltes Amt

Das Europäische Patentamt wird als ausgewähltes Amt im Sinn des Artikels 2 Ziffer xiv des Zusammenarbeitsvertrags tätig, wenn der Anmelder einen der benannten Staaten, auf die sich Artikel 153 Absatz 1 oder Artikel 149 Absatz 2 bezieht, ausgewählt hat und für diesen

Staat Kapitel II dieses Vertrags verbindlich geworden ist. Vorbehaltlich der vorherigen Zustimmung des Verwaltungsrats gilt dies auch dann, wenn der Anmelder in einem Staat seinen Wohnsitz oder Sitz hat oder Staatsangehöriger eines Staats ist, der nicht Mitglied des Zusammenarbeitsvertrags ist oder für den Kapitel II nicht verbindlich ist, sofern er einer Personengruppe angehört, der die Versammlung des Internationalen Verbands für die Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Patentwesens durch einen Beschluß nach Artikel 31 Absatz 2 Buchstabe b des Zusammenarbeitsvertrags gestattet hat, einen Antrag auf internationale vorläufige Prüfung zu stellen.

Artikel 157

Internationaler Recherchenbericht

(1) Unbeschadet der nachstehenden Absätze treten der internationale Recherchenbericht nach Artikel 18 des Zusammenarbeitsvertrags oder eine Erklärung nach Artikel 17 Absatz 2 Buchstabe a des Vertrags und deren Veröffentlichung nach Artikel 21 des Vertrags an die Stelle des europäischen Recherchenberichts und des Hinweises auf dessen Veröffentlichung im Europäischen Patentblatt.

(2) Vorbehaltlich der Beschlüsse des Verwaltungsrats nach Absatz 3

a) wird zu jeder internationalen Anmeldung ein ergänzender europäischer Recherchenbericht erstellt;
b) hat der Anmelder die Recherchegebühr zu zahlen, die gleichzeitig mit der nationalen Gebühr nach Artikel 22 Absatz 1 oder Artikel 39 Absatz 1 des Zusammenarbeitsvertrags zu entrichten ist. Ist die Recherchegebühr nicht rechtzeitig entrichtet worden, so gilt die Anmeldung als zurückgenommen.

(3) Der Verwaltungsrat kann beschließen, unter welchen Voraussetzungen und in welchem Umfang

a) auf einen ergänzenden europäischen Recherchenbericht verzichtet wird;
b) die Recherchegebühr herabgesetzt wird.

(4) Der Verwaltungsrat kann die nach Absatz 3 gefaßten Beschlüsse jederzeit rückgängig machen.

Artikel 158

Veröffentlichung der internationalen Anmeldung
und ihre Übermittlung an das Europäische Patentamt

(1) Die Veröffentlichung einer internationalen Anmeldung nach Artikel 21 des Zusammenarbeitsvertrags, für die das Europäische Patentamt Bestimmungsamt ist, tritt vorbehaltlich Absatz 3 an die Stelle der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung und wird im Europäischen Patentblatt bekanntgemacht. Eine solche Anmeldung gilt jedoch nicht als Stand der Technik nach Artikel 54 Absatz 3, wenn die in Absatz 2 genannten Voraussetzungen nicht erfüllt sind.

(2) Die internationale Anmeldung ist dem Europäischen Patentamt in einer seiner Amtssprachen zuzuleiten. Der Anmelder hat die nationale Gebühr nach Artikel 22 Absatz 1 oder Artikel 39 Absatz 1 des Zusammenarbeitsvertrags an das Europäische Patentamt zu entrichten.

(3) Ist die internationale Anmeldung in einer Sprache veröffentlicht, die nicht eine der Amtssprachen des Europäischen Patentamts ist, so veröffentlicht das Europäische Patentamt die ihm nach Absatz 2 zugeleitete internationale Anmeldung. Vorbehaltlich Artikel 67 Absatz 3 tritt der einstweilige Schutz nach Artikel 67 Absätze 1 und 2 erst von dem Tag dieser Veröffentlichung an ein.

ELFTER TEIL

ÜBERGANGSBESTIMMUNGEN

Artikel 159

Verwaltungsrat während einer Übergangszeit

(1) Die in Artikel 169 Absatz 1 genannten Staaten bestellen ihre Vertreter im Verwaltungsrat; auf Einladung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland tritt der Verwaltungsrat nicht später als zwei Monate nach Inkrafttreten des Übereinkommens zusammen, um insbesondere den Präsidenten des Europäischen Patentamts zu ernennen.

(2) Die Amtszeit des ersten nach Inkrafttreten des Übereinkommens ernannten Präsidenten des Verwaltungsrats beträgt vier Jahre.

(3) Die Amtszeit eines gewählten Mitglieds des ersten nach Inkrafttreten des Übereinkommens gebildeten Präsidiums des Verwaltungsrats beträgt fünf Jahre und die Amtszeit eines weiteren gewählten Mitglieds dieses Präsidiums vier Jahre.

Artikel 160

Ernennung von Bediensteten während einer Übergangszeit

(1) Bis zum Erlaß des Statuts der Beamten und der für die sonstigen Bediensteten des Europäischen Patentamts geltenden Beschäftigungsbedingungen stellen der Verwaltungsrat und der Präsident des Europäischen Patentamts im Rahmen ihrer Zuständigkeit das erforderliche Personal ein und schließen zu diesem Zweck befristete Verträge. Der Verwaltungsrat kann für die Einstellung des Personals allgemeine Grundsätze aufstellen.

(2) Während einer Übergangszeit, deren Ende der Verwaltungsrat bestimmt, kann der Verwaltungsrat nach Anhörung des Präsidenten des Europäischen Patentamts zu Mitgliedern der Großen Beschwerdekammer oder der Beschwerdekammern auch technisch vorgebildete oder rechtskundige Mitglieder nationaler Gerichte und Behörden der Vertragsstaaten ernennen, die ihre Tätigkeit in den nationalen Gerichten oder Behörden weiterhin ausüben können. Sie können für einen Zeitraum ernannt werden, der weniger als fünf Jahre beträgt, jedoch mindestens ein Jahr betragen muß; sie können wiederernannt werden.

Artikel 161

Erstes Haushaltsjahr

(1) Das erste Haushaltsjahr der Organisation beginnt mit dem Tag des Inkrafttretens dieses Übereinkommens und endet am 31. Dezember desselben Jahrs. Beginnt das erste Haushaltsjahr in der zweiten Jahreshälfte, so endet es am 31. Dezember des folgenden Jahrs.

(2) Der Haushaltsplan für das erste Haushaltsjahr ist baldmöglichst nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens aufzustellen. Bis zum Eingang der in Artikel 40 vorgesehenen Beiträge der Vertragsstaaten im Rahmen des ersten Haushaltsplans zahlen die Vertragsstaaten auf Verlangen des Verwaltungsrats in der von ihm festgesetzten Höhe Vorschüsse, die auf ihre Beiträge für diesen Haushaltsplan angerechnet werden. Die Vorschüsse werden nach dem in Artikel 40 vorgesehenen Aufbringungsschlüssel festgesetzt. Artikel 39 Absätze 3 und 4 ist auf die Vorschüsse entsprechend anzuwenden.

Artikel 162

Stufenweise Ausdehnung des Tätigkeitsbereichs des Europäischen Patentamts

(1) Europäische Patentanmeldungen können von dem Tag an beim Europäischen Patentamt eingereicht werden, den der Verwaltungsrat auf Vorschlag des Präsidenten des Europäischen Patentamts bestimmt.

(2) Der Verwaltungsrat kann auf Vorschlag des Präsidenten des Europäischen Patentamts die Behandlung europäischer Patentanmeldungen von dem in Absatz 1 genannten Zeitpunkt an beschränken. Die Beschränkung kann sich auf bestimmte Gebiete der Technik beziehen. Jedoch sind die Anmeldungen in jedem Fall daraufhin zu prüfen, ob sie einen Anmeldetag haben.

(3) Ist ein Beschluß nach Absatz 2 ergangen, so kann der Verwaltungsrat die Behandlung europäischer Patentanmeldungen nicht mehr weiter beschränken.

(4) Kann eine europäische Patentanmeldung infolge der Beschränkung des Verfahrens nach Absatz 2 nicht weiterbehandelt werden, so teilt das Europäische Patentamt dies dem Anmelder mit und weist ihn darauf hin, daß er einen Umwandlungsantrag stellen kann. Mit dieser Mitteilung gilt die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen.

Artikel 163

Zugelassene Vertreter während einer Übergangszeit

(1) Während einer Übergangszeit, deren Ende der Verwaltungsrat bestimmt, kann in Abweichung von Artikel 134 Absatz 2 in die Liste der zugelassenen Vertreter jede natürliche Person eingetragen werden, die die folgenden Voraussetzungen erfüllt:

- a) Die Person muß die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzen;
- b) sie muß ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats haben;

c) sie muß befugt sein, natürliche oder juristische Personen auf dem Gebiet des Patentwesens vor der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz des Vertragsstaats zu vertreten, in dem sie ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz hat.

(2) Die Eintragung erfolgt auf Antrag, dem eine Bescheinigung der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz beizufügen ist, aus der sich die Erfüllung der in Absatz 1 genannten Voraussetzungen ergibt.

(3) Unterliegt in einem Vertragsstaat die in Absatz 1 Buchstabe c genannte Befugnis nicht dem Erfordernis einer besonderen beruflichen Befähigung, so muß der Antragsteller die Vertretung auf dem Gebiet des Patentwesens vor der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz dieses Staats mindestens fünf Jahre lang regelmäßig ausgeübt haben. Die Voraussetzung der Berufsausübung ist jedoch nicht erforderlich für Personen, deren berufliche Befähigung, natürliche oder juristische Personen auf dem Gebiet des Patentwesens vor der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines Vertragsstaats zu vertreten, nach den Vorschriften dieses Staats amtlich festgestellt worden ist. Aus der Bescheinigung der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz muß sich ergeben, daß der Antragsteller eine der in diesem Absatz genannten Voraussetzungen erfüllt.

(4) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann Befreiung erteilen:

- a) vom Erfordernis nach Absatz 3 Satz 1, wenn der Antragsteller nachweist, daß er die erforderliche Befähigung auf andere Weise erworben hat;
- b) in besonders gelagerten Fällen vom Erfordernis nach Absatz 1 Buchstabe a.

(5) Der Präsident des Europäischen Patentamts hat von dem Erfordernis des Absatzes 1 Buchstabe a Befreiung zu erteilen, wenn der Antragsteller am 5. Oktober 1973 die Voraussetzungen des Absatzes 1 Buchstaben b und c erfüllt hat.

(6) Personen, die ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz in einem Staat haben, der diesem Übereinkommen weniger als ein Jahr vor Ablauf der Übergangszeit nach Absatz 1 oder nach Ablauf der Übergangszeit beitrifft, können während eines Zeitraums von einem Jahr, gerechnet vom Zeitpunkt des Wirksamwerdens des Beitritts des genannten Staats an, unter den Voraussetzungen der Absätze 1 bis 5 in die Liste der zugelassenen Vertreter eingetragen werden.

(7) Nach Ablauf der Übergangszeit bleiben unbeschadet der in Anwendung von Artikel 134 Absatz 8 Buchstabe c getroffenen Disziplinarmaßnahmen Personen, die während der Übergangszeit in die Liste der zugelassenen Vertreter eingetragen worden sind, in der Liste eingetragen oder werden auf Antrag in die Liste wieder eingetragen, sofern sie die Voraussetzungen des Absatzes 1 Buchstabe b erfüllen.

ZWÖLFTER TEIL

SCHLUSSBESTIMMUNGEN

Artikel 164

Ausführungsordnung und Protokolle

(1) Die Ausführungsordnung, das Anerkennungsprotokoll, das Protokoll über Vorrechte und Immunitäten, das Zentralisierungsprotokoll sowie das Protokoll über die Auslegung des Artikels 69 sind Bestandteile des Übereinkommens.

(2) Im Fall mangelnder Übereinstimmung zwischen Vorschriften des Übereinkommens und Vorschriften der Ausführungsordnung gehen die Vorschriften des Übereinkommens vor.

Artikel 165

Unterzeichnung – Ratifikation

(1) Dieses Übereinkommen liegt für die Staaten, die an der Regierungskonferenz über die Einführung eines europäischen Patenterteilungsverfahrens teilgenommen haben oder die über die Abhaltung dieser Konferenz unterrichtet worden sind und denen die Möglichkeit der Teilnahme geboten worden ist, bis zum 5. April 1974 zur Unterzeichnung auf.

(2) Dieses Übereinkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden werden bei der Regierung der Bundesrepublik Deutschland hinterlegt.

Artikel 166

Beitritt

(1) Dieses Übereinkommen steht zum Beitritt offen:

- a) den in Artikel 165 Absatz 1 genannten Staaten;
- b) auf Einladung des Verwaltungsrats jedem anderen europäischen Staat.

(2) Jeder ehemalige Vertragsstaat, der dem Übereinkommen nach Artikel 172 Absatz 4 nicht mehr angehört, kann durch Beitritt erneut Vertragspartei des Übereinkommens werden.

(3) Die Beitrittsurkunden werden bei der Regierung der Bundesrepublik Deutschland hinterlegt.

Artikel 167

Vorbehalte

(1) Jeder Vertragsstaat kann bei der Unterzeichnung oder bei der Hinterlegung seiner Ratifikations- oder Beitrittsurkunde nur die in Absatz 2 vorgesehenen Vorbehalte machen.

(2) Jeder Vertragsstaat kann sich vorbehalten zu bestimmen:

- a) daß europäische Patente übereinstimmend mit den für nationale Patente geltenden Vorschriften unwirksam

sind oder für nichtig erklärt werden können, soweit sie Schutz für chemische Erzeugnisse als solche oder für Nahrungs- oder Arzneimittel als solche gewähren; ein solcher Vorbehalt berührt nicht den Schutz aus dem Patent, soweit es ein Verfahren zur Herstellung oder Verwendung eines chemischen Erzeugnisses oder ein Verfahren zur Herstellung eines Nahrungs- oder Arzneimittels betrifft;

- b) daß europäische Patente übereinstimmend mit den für nationale Patente geltenden Vorschriften unwirksam sind oder für nichtig erklärt werden können, soweit sie Schutz für landwirtschaftliche oder gartenbauliche Verfahren gewähren, auf die nicht bereits Artikel 53 Buchstabe b anzuwenden ist;

- c) daß europäische Patente übereinstimmend mit den für nationale Patente geltenden Vorschriften eine kürzere Laufzeit als zwanzig Jahre haben;

- d) daß das Anerkennungsprotokoll für ihn nicht verbindlich sein soll.

(3) Alle von einem Vertragsstaat gemachten Vorbehalte sind für einen Zeitraum von höchstens zehn Jahren vom Inkrafttreten dieses Übereinkommens an wirksam. Hat ein Vertragsstaat Vorbehalte nach Absatz 2 Buchstabe a oder b gemacht, so kann der Verwaltungsrat mit Wirkung für diesen Staat die Frist für alle oder einen Teil der gemachten Vorbehalte um höchstens fünf Jahre verlängern, wenn dieser Staat spätestens ein Jahr vor Ablauf des Zeitraums von zehn Jahren einen begründeten Antrag stellt, der es dem Verwaltungsrat erlaubt zu entscheiden, daß dieser Vertragsstaat am Ende des Zeitraums von zehn Jahren nicht in der Lage ist, den Vorbehalt zurückzunehmen.

(4) Jeder Vertragsstaat, der einen Vorbehalt gemacht hat, nimmt ihn zurück, sobald es die Umstände gestatten. Die Zurücknahme des Vorbehalts erfolgt durch eine an die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gerichtete Notifikation und wird einen Monat nach dem Tag des Eingangs der Notifikation wirksam.

(5) Ein nach Absatz 2 Buchstabe a, b oder c gemachter Vorbehalt erstreckt sich auf die europäischen Patente, die aufgrund von europäischen Patentanmeldungen erteilt worden sind, die während der Wirksamkeit des Vorbehalts eingereicht worden sind. Der Vorbehalt bleibt während der gesamten Geltungsdauer dieser Patente wirksam.

(6) Jeder Vorbehalt wird mit Ablauf des in Absatz 3 Satz 1 erwähnten Zeitraums und, falls der Zeitraum verlängert worden ist, mit Ablauf des verlängerten Zeitraums unwirksam; Absätze 4 und 5 bleiben unberührt.

Artikel 168

Räumlicher Anwendungsbereich

(1) Jeder Vertragsstaat kann in seiner Ratifikations- oder Beitrittsurkunde oder zu jedem späteren Zeitpunkt durch eine Notifikation an die Regierung der Bundesrepublik Deutschland erklären, daß das Übereinkommen

auf alle oder einzelne Hoheitsgebiete anzuwenden ist, für deren auswärtige Beziehungen er verantwortlich ist. Die für den betreffenden Vertragsstaat erteilten europäischen Patente haben auch in den Hoheitsgebieten Wirkung, für die eine solche Erklärung wirksam ist.

(2) Ist die in Absatz 1 genannte Erklärung in der Ratifikations- oder Beitrittsurkunde enthalten, so wird sie gleichzeitig mit der Ratifikation oder dem Beitritt wirksam; wird die Erklärung nach der Hinterlegung der Ratifikations- oder Beitrittsurkunde in einer Notifikation abgegeben, so wird diese Notifikation sechs Monate nach dem Tag ihres Eingangs bei der Regierung der Bundesrepublik Deutschland wirksam.

(3) Jeder Vertragsstaat kann jederzeit erklären, daß das Übereinkommen für alle oder einzelne Hoheitsgebiete, für die er nach Absatz 1 eine Notifikation vorgenommen hat, nicht mehr anzuwenden ist. Diese Erklärung wird ein Jahr nach dem Tag wirksam, an dem sie der Regierung der Bundesrepublik Deutschland notifiziert worden ist.

Artikel 169

Inkrafttreten

(1) Dieses Übereinkommen tritt in Kraft drei Monate nach Hinterlegung der letzten Ratifikations- oder Beitrittsurkunde von sechs Staaten, in deren Hoheitsgebiet im Jahre 1970 insgesamt mindestens 180 000 Patentanmeldungen für die Gesamtheit dieser Staaten eingereicht wurden.

(2) Jede Ratifikation oder jeder Beitritt nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens wird am ersten Tag des dritten Monats nach der Hinterlegung der Ratifikations- oder Beitrittsurkunde wirksam.

Artikel 170

Aufnahmebeitrag

(1) Jeder Staat, der nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens das Übereinkommen ratifiziert oder ihm beiträgt, hat der Organisation einen Aufnahmebeitrag zu zahlen, der nicht zurückgezahlt wird.

(2) Der Aufnahmebeitrag beträgt 5 % des Betrags, der sich ergibt, wenn der für den betreffenden Staat nach dem in Artikel 40 Absätze 3 und 4 vorgesehenen Aufbringungsschlüssel ermittelte Prozentsatz, der zu dem Zeitpunkt gilt, zu dem die Ratifikation oder der Beitritt wirksam wird, auf die Summe der von den übrigen Vertragsstaaten bis zum Abschluß des diesem Zeitpunkt vorangehenden Haushaltsjahrs geschuldeten besonderen Finanzbeiträge angewendet wird.

(3) Werden besondere Finanzbeiträge für das Haushaltsjahr, das dem in Absatz 2 genannten Zeitpunkt vorausgeht, nicht mehr gefordert, so ist der in Absatz 2 genannte Aufbringungsschlüssel derjenige, der auf den betreffenden Staat auf der Grundlage des letzten Jahrs, für das besondere Finanzbeiträge zu zahlen waren, anzuwenden gewesen wäre.

Artikel 171

Geltungsdauer des Übereinkommens

Dieses Übereinkommen wird auf unbegrenzte Zeit geschlossen.

Artikel 172

Revision

(1) Dieses Übereinkommen kann durch Konferenzen der Vertragsstaaten revidiert werden.

(2) Die Konferenz wird vom Verwaltungsrat vorbereitet und einberufen. Sie ist nur beschlußfähig, wenn mindestens drei Viertel der Vertragsstaaten auf ihr vertreten sind. Die revidierte Fassung des Übereinkommens bedarf zu ihrer Annahme der Dreiviertelmehrheit der auf der Konferenz vertretenen Vertragsstaaten, die eine Stimme abgeben. Stimmenthaltung gilt nicht als Stimmabgabe.

(3) Die revidierte Fassung des Übereinkommens tritt nach Hinterlegung der Ratifikations- oder Beitrittsurkunden durch die von der Konferenz festgesetzte Anzahl von Vertragsstaaten und zu dem von der Konferenz bestimmten Zeitpunkt in Kraft.

(4) Die Staaten, die die revidierte Fassung des Übereinkommens im Zeitpunkt ihres Inkrafttretens weder ratifiziert haben noch ihr beigetreten sind, gehören von diesem Zeitpunkt dem Übereinkommen nicht mehr an.

Artikel 173

Streitigkeiten zwischen Vertragsstaaten

(1) Jede Streitigkeit zwischen Vertragsstaaten über die Auslegung oder Anwendung dieses Übereinkommens, die nicht im Verhandlungsweg beigelegt worden ist, wird auf Ersuchen eines beteiligten Staats dem Verwaltungsrat unterbreitet, der sich bemüht, eine Einigung zwischen diesen Staaten herbeizuführen.

(2) Wird eine solche Einigung nicht innerhalb von sechs Monaten nach dem Tag erzielt, an dem der Verwaltungsrat mit der Streitigkeit befaßt worden ist, so kann jeder beteiligte Staat die Streitigkeit dem Internationalen Gerichtshof zum Erlaß einer bindenden Entscheidung unterbreiten.

Artikel 174

Kündigung

Jeder Vertragsstaat kann dieses Übereinkommen jederzeit kündigen. Die Kündigung wird der Regierung der Bundesrepublik Deutschland notifiziert. Sie wird ein Jahr nach dem Tag dieser Notifikation wirksam.

Artikel 175

Aufrechterhaltung wohlverworbener Rechte

- (1) Hört ein Staat nach Artikel 172 Absatz 4 oder Artikel 174 auf, Vertragspartei dieses Übereinkommens zu sein, so berührt dies nicht die nach diesem Übereinkommen bereits erworbenen Rechte.
- (2) Die europäischen Patentanmeldungen, die zu dem Zeitpunkt anhängig sind, zu dem ein benannter Staat aufhört, Vertragspartei dieses Übereinkommens zu sein, werden in bezug auf diesen Staat vom Europäischen Patentamt so weiterbehandelt, als ob das Übereinkommen in der nach diesem Zeitpunkt geltenden Fassung auf diesen Staat anzuwenden wäre.
- (3) Absatz 2 ist auf europäische Patente anzuwenden, für die zu dem in Absatz 2 genannten Zeitpunkt ein Einspruchsverfahren anhängig oder die Einspruchsfrist noch nicht abgelaufen ist.
- (4) Das Recht eines ehemaligen Vertragsstaats, ein europäisches Patent nach der Fassung des Übereinkommens zu behandeln, die auf ihn anzuwenden war, wird durch diesen Artikel nicht berührt.

*Artikel 176*Finanzielle Rechte und Pflichten eines
ausgeschiedenen Vertragsstaats

- (1) Jeder Staat, der nach Artikel 172 Absatz 4 oder Artikel 174 nicht mehr dem Übereinkommen angehört, erhält die von ihm nach Artikel 40 Absatz 2 geleisteten besonderen Finanzbeiträge von der Organisation erst zu dem Zeitpunkt und den Bedingungen zurück, zu denen die Organisation besondere Finanzbeiträge, die im gleichen Haushaltsjahr von anderen Staaten gezahlt worden sind, zurückzahlt.
- (2) Der in Absatz 1 bezeichnete Staat hat den in Artikel 39 genannten Anteil an den Jahresgebühren für die in diesem Staat aufrechterhaltenen europäischen Patente auch in der Höhe weiterzuzahlen, die zu dem Zeitpunkt maßgebend war, zu dem er aufgehört hat, Vertragspartei zu sein.

Artikel 177

Sprachen des Übereinkommens

- (1) Dieses Übereinkommen ist in einer Urschrift in deutscher, englischer und französischer Sprache abgefaßt, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist, und wird im Archiv der Regierung der Bundesrepublik Deutschland hinterlegt.

- (2) Fassungen des Übereinkommens in anderen als den in Absatz 1 genannten Amtssprachen von Vertragsstaaten, die der Verwaltungsrat genehmigt hat, gelten als amtliche Fassungen. Bei Meinungsverschiedenheiten über die Auslegung der verschiedenen Fassungen sind die in Absatz 1 genannten Fassungen maßgebend.

Artikel 178

Übermittlungen und Notifikationen

- (1) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland stellt beglaubigte Abschriften des Übereinkommens her und übermittelt sie den Regierungen aller anderen Staaten, die das Übereinkommen unterzeichnet haben oder ihm beigetreten sind.
- (2) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland notifiziert den in Absatz 1 genannten Regierungen:
- jede Unterzeichnung;
 - die Hinterlegung jeder Ratifikations- oder Beitrittsurkunde;
 - Vorbehalte und Zurücknahmen von Vorbehalten nach Artikel 167;
 - Erklärungen und Notifikationen nach Artikel 168;
 - den Zeitpunkt des Inkrafttretens dieses Übereinkommens;
 - Kündigungen nach Artikel 174 und jeden Zeitpunkt des Inkrafttretens dieser Kündigungen.
- (3) Die Regierung der Bundesrepublik Deutschland läßt dieses Übereinkommen beim Sekretariat der Vereinten Nationen registrieren.

ZU URKUND DESSEN haben die hierzu ernannten Bevollmächtigten nach Vorlage ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten dieses Übereinkommen unterschrieben.

GESCHEHEN zu München am fünften Oktober neunzehnhundertdreundsiebzig.

Das Übereinkommen ist von den folgenden Staaten unterzeichnet :

Belgien (C. SCHUURMANS, Botschafter von Belgien in Bonn), Dänemark, Deutschland (Bundesrepublik), Frankreich, Griechenland (1), Irland, Italien, Liechtenstein, Luxemburg, Niederlande, Norwegen, Schweden, Schweiz und Vereinigtes Königreich.

- (1) Unter allen in Artikel 167 vorgesehenen Vorbehalten.

**AUSFÜHRUNGSORDNUNG
ZUM ÜBEREINKOMMEN
ÜBER DIE ERTEILUNG EUROPÄISCHER PATENTE**

ERSTER TEIL**AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ERSTEN
TEIL DES ÜBEREINKOMMENS****Kapitel I****Sprachen des Europäischen Patentamts****Regel 1****Ausnahmen von den Vorschriften über die
Verfahrenssprache im schriftlichen Verfahren**

(1) Einsprechende und die einem Einspruchsverfahren beitretenen Dritten können Schriftstücke in jeder Amtssprache des Europäischen Patentamts einreichen. Ist der Einsprechende oder der einem Einspruchsverfahren beitretenende Dritte eine Person im Sinn des Artikels 14 Absatz 2, so kann er die Übersetzung eines fristgebundenen Schriftstücks in jeder Amtssprache des Europäischen Patentamts einreichen.

(2) Schriftstücke, die als Beweismittel vor dem Europäischen Patentamt verwendet werden sollen, insbesondere Veröffentlichungen, können in jeder Sprache eingereicht werden. Das Europäische Patentamt kann jedoch verlangen, daß innerhalb einer von ihm zu bestimmenden Frist, die nicht kürzer als ein Monat sein darf, eine Übersetzung in einer seiner Amtssprachen eingereicht wird.

Regel 2**Ausnahmen von den Vorschriften über die
Verfahrenssprache im mündlichen Verfahren**

(1) Jeder an einem mündlichen Verfahren vor dem Europäischen Patentamt Beteiligte kann sich anstelle der Verfahrenssprache einer anderen Amtssprache des Europäischen Patentamts bedienen, sofern er dies entweder dem Europäischen Patentamt spätestens zwei Wochen vor dem angesetzten Termin mitgeteilt hat oder selbst für die Übersetzung in die Verfahrenssprache sorgt. Jeder Beteiligte kann sich auch einer Amtssprache eines der Vertragsstaaten bedienen, sofern er selbst für die Übersetzung in die Verfahrenssprache sorgt. Von den Vorschriften dieses Absatzes kann das Europäische Patentamt Ausnahmen zulassen.

(2) Die Bediensteten des Europäischen Patentamts können sich im mündlichen Verfahren anstelle der Verfahrenssprache einer anderen Amtssprache des Europäischen Patentamts bedienen.

(3) In der Beweisaufnahme können sich die zu vernehmenden Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen, die sich in einer der Amtssprachen des Europäischen Patentamts oder der Vertragsstaaten nicht hinlänglich ausdrücken können, einer anderen Sprache bedienen. Ist die Beweisaufnahme auf Antrag eines Beteiligten angeordnet worden, so werden die zu vernehmenden Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen mit Erklärungen, die

sie in anderen Sprachen als den Amtssprachen des Europäischen Patentamts abgeben, nur gehört, sofern der antragstellende Beteiligte selbst für die Übersetzung in die Verfahrenssprache sorgt; das Europäische Patentamt kann jedoch die Übersetzung in eine seiner anderen Amtssprachen zulassen.

(4) Mit Einverständnis aller Beteiligten und des Europäischen Patentamts kann in einem mündlichen Verfahren jede Sprache verwendet werden.

(5) Das Europäische Patentamt übernimmt, soweit erforderlich, auf seine Kosten die Übersetzung in die Verfahrenssprache und gegebenenfalls in seine anderen Amtssprachen, sofern ein Beteiligter nicht selbst für die Übersetzung zu sorgen hat.

(6) Erklärungen der Bediensteten des Europäischen Patentamts, der Beteiligten, Zeugen und Sachverständigen in einem mündlichen Verfahren, die in einer Amtssprache des Europäischen Patentamts abgegeben werden, werden in dieser Sprache in die Niederschrift aufgenommen. Erklärungen in einer anderen Sprache werden in der Amtssprache aufgenommen, in die sie übersetzt worden sind. Änderungen des Textes der Beschreibung und der Patentansprüche der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents werden in der Verfahrenssprache in die Niederschrift aufgenommen.

Regel 3**Änderung der Verfahrenssprache**

(1) Auf Antrag des Anmelders oder Patentinhabers kann das Europäische Patentamt nach Anhörung der übrigen Beteiligten statt der bisherigen Verfahrenssprache eine seiner anderen Amtssprachen als neue Verfahrenssprache zulassen.

(2) Änderungen der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents müssen in der ursprünglichen Verfahrenssprache eingereicht werden.

Regel 4**Sprache der europäischen Teilanmeldung**

Eine europäische Teilanmeldung oder, im Fall des Artikels 14 Absatz 2, ihre Übersetzung muß in der ursprünglichen Verfahrenssprache der früheren europäischen Patentanmeldung eingereicht werden.

Regel 5

Beglaubigung von Übersetzungen

Ist die Übersetzung eines Schriftstücks einzureichen, so kann das Europäische Patentamt innerhalb einer von ihm zu bestimmenden Frist die Einreichung einer Beglaubigung darüber verlangen, daß die Übersetzung mit dem Urtext übereinstimmt. Wird die Beglaubigung nicht rechtzeitig eingereicht, so gilt das Schriftstück als nicht eingegangen, sofern im Übereinkommen nichts anderes bestimmt ist.

Regel 6

Fristen und Gebührenermäßigung

(1) Die in Artikel 14 Absatz 2 vorgeschriebene Übersetzung ist innerhalb von drei Monaten nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung einzureichen, jedoch nicht später als dreizehn Monate nach dem Prioritätstag.

(2) Die in Artikel 14 Absatz 4 vorgeschriebene Übersetzung ist innerhalb eines Monats nach Einreichung des Schriftstücks einzureichen. Ist das Schriftstück ein Einspruch oder eine Beschwerde, so verlängert sich die genannte Frist gegebenenfalls bis zum Ablauf der Einspruchs- oder Beschwerdefrist.

(3) Macht ein Anmelder, Patentinhaber oder Einsprechender von den durch Artikel 14 Absätze 2 und 4 eröffneten Möglichkeiten Gebrauch, so werden dementsprechend die Anmeldegebühr, die Prüfungsgebühr, die Einspruchsgebühr und die Beschwerdegebühr ermäßigt. Die Ermäßigung wird in der Gebührenordnung in Höhe eines Prozentsatzes der Gebühren festgelegt.

Regel 7

Rechtliche Bedeutung der Übersetzung der europäischen Patentanmeldung

Das Europäische Patentamt kann, soweit nicht der Gegenbeweis erbracht wird, für die Bestimmung, ob der Gegenstand der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents nicht über den Inhalt der Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht, davon ausgehen, daß die in Artikel 14 Absatz 2 genannte Übersetzung mit dem ursprünglichen Text der Anmeldung übereinstimmt.

Kapitel II

Organisation des Europäischen Patentamts

Regel 8

Patentklassifikation

(1) Das Europäische Patentamt benutzt

a) bis zum Inkrafttreten des Straßburger Abkommens über die Internationale Patentklassifikation vom 24. März 1971 die Patentklassifikation, die in Artikel 1 der Europäischen Übereinkunft über die Internationale Patentklassifikation vom 19. Dezember 1954 vorgesehen ist;

b) nach Inkrafttreten des genannten Straßburger Abkommens die in Artikel 1 dieses Abkommens vorgesehene Patentklassifikation.

(2) Die Klassifikation nach Absatz 1 wird nachstehend als Internationale Klassifikation bezeichnet.

Regel 9

Geschäftsverteilung für die erste Instanz

(1) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt die Zahl der Recherchenabteilungen, der Prüfungsabteilungen und der Einspruchsabteilungen. Er verteilt die Geschäfte auf diese Abteilungen in Anwendung der Internationalen Klassifikation und entscheidet gegebenenfalls über die Klassifikation einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents nach Maßgabe der Internationalen Klassifikation.

(2) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann der Eingangsstelle, den Recherchenabteilungen, den Prüfungsabteilungen, den Einspruchsabteilungen und der Rechtsabteilung über die Zuständigkeit hinaus, die ihnen durch das Übereinkommen zugewiesen ist, weitere Aufgaben übertragen.

(3) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann mit der Wahrnehmung einzelner den Prüfungsabteilungen oder Einspruchsabteilungen obliegender Geschäfte, die technisch oder rechtlich keine Schwierigkeiten bereiten, auch Bedienstete betrauen, die keine technisch vorgebildeten oder rechtskundigen Prüfer sind.

(4) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann bestimmen, daß nur eine der Geschäftsstellen der Einspruchsabteilungen für die Kostenfestsetzung nach Artikel 104 Absatz 2 zuständig ist.

Regel 10

Geschäftsverteilung für die zweite Instanz und Bestimmung ihrer Mitglieder

(1) Vor Beginn eines jeden Geschäftsjahrs werden die Geschäfte auf die Beschwerdekammern verteilt und die ständigen Mitglieder der einzelnen Beschwerdekammern und der Großen Beschwerdekammer sowie ihre Vertreter bestimmt. Jedes Mitglied einer Beschwerdekammer kann

zum Mitglied mehrerer Beschwerdekammern bestimmt werden. Falls erforderlich, können diese Anordnungen im Laufe des Geschäftsjahrs geändert werden.

(2) Die in Absatz 1 bezeichneten Anordnungen trifft das Präsidium, das sich zusammensetzt aus dem Präsidenten des Europäischen Patentamts als Vorsitzendem, dem für die Beschwerdekammern zuständigen Vizepräsidenten, den Vorsitzenden der Beschwerdekammern und drei weiteren Mitgliedern der Beschwerdekammern, die von der Gesamtheit der Mitglieder der Beschwerdekammern für die Dauer des Geschäftsjahrs gewählt werden. Zur Beschlußfähigkeit des Präsidiums ist die Anwesenheit von mindestens fünf Mitgliedern erforderlich, unter denen sich der Präsident oder ein Vizepräsident des Europäischen Patentamts und die Vorsitzenden von zwei Beschwerdekammern befinden müssen. Das Präsidium entscheidet mit Stimmenmehrheit; bei Stimmengleichheit gibt die Stimme des Vorsitzenden den Ausschlag.

(3) Bei Meinungsverschiedenheiten zwischen mehreren Beschwerdekammern über ihre Zuständigkeit entscheidet das Präsidium.

(4) Der Verwaltungsrat kann den Beschwerdekammern Aufgaben nach Artikel 134 Absatz 8 Buchstabe c übertragen.

Regel 11

Verfahrensordnungen für die zweite Instanz

Das in Regel 10 Absatz 2 genannte Präsidium erläßt die Verfahrensordnung der Beschwerdekammern. Die Große Beschwerdekammer erläßt ihre Verfahrensordnung selbst.

Regel 12

Verwaltungsmäßige Gliederung des Europäischen Patentamts

(1) Die Prüfungsabteilungen und Einspruchsabteilungen werden verwaltungsmäßig zu Direktionen zusammengefaßt, deren Zahl vom Präsidenten des Europäischen Patentamts bestimmt wird.

(2) Die Direktionen, die Rechtsabteilung, die Beschwerdekammern und die Große Beschwerdekammer sowie die Dienststellen für die innere Verwaltung des Europäischen Patentamts werden verwaltungsmäßig zu Generaldirektionen zusammengefaßt. Die Eingangsstelle und die Recherchenabteilungen werden verwaltungsmäßig zu einer Generaldirektion zusammengefaßt.

(3) Jede Generaldirektion wird von einem Vizepräsidenten geleitet. Der Verwaltungsrat entscheidet nach Anhörung des Präsidenten des Europäischen Patentamts über die Zuweisung der Vizepräsidenten an die Generaldirektionen.

ZWEITER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ZWEITEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Kapitel I

Verfahren bei mangelnder Berechtigung des Anmelders oder Patentinhabers

Regel 13

Aussetzung des Verfahrens

(1) Weist ein Dritter dem Europäischen Patentamt nach, daß er ein Verfahren gegen den Anmelder eingeleitet hat, in dem der Anspruch auf Erteilung des europäischen Patents ihm zugesprochen werden soll, so setzt das Europäische Patentamt das Erteilungsverfahren aus, es sei denn, daß der Dritte der Fortsetzung des Verfahrens zustimmt. Diese Zustimmung ist dem Europäischen Patentamt schriftlich zu erklären; sie ist unwiderruflich. Das Erteilungsverfahren kann jedoch nicht vor der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung ausgesetzt werden.

(2) Wird dem Europäischen Patentamt nachgewiesen, daß in dem Verfahren zur Geltendmachung des Anspruchs auf Erteilung des europäischen Patents eine rechtskräftige Entscheidung ergangen ist, so teilt das Europäische Patentamt dem Anmelder und gegebenenfalls den Beteiligten mit, daß das Erteilungsverfahren von einem in der Mitteilung genannten Tag an fortgesetzt wird, es sei denn, daß nach Artikel 61 Absatz 1 Buchstabe b eine neue europäische Patentanmeldung für alle benannten Vertragsstaaten eingereicht worden ist. Ist die Entscheidung zugunsten des Dritten ergangen, so darf das Verfahren erst nach Ablauf von drei Monaten nach Eintritt der Rechtskraft dieser Entscheidung fortgesetzt werden, es sei denn, daß der Dritte die Fortsetzung des Erteilungsverfahrens beantragt.

(3) Mit der Entscheidung über die Aussetzung des Verfahrens oder später kann das Europäische Patentamt einen Zeitpunkt festsetzen, zu dem es beabsichtigt, das vor ihm anhängige Verfahren ohne Rücksicht auf den Stand des in Absatz 1 genannten, gegen den Anmelder eingeleiteten Verfahrens fortzusetzen. Der Zeitpunkt ist dem Dritten, dem Anmelder und gegebenenfalls den Beteiligten mitzuteilen. Wird bis zu diesem Zeitpunkt nicht nachgewiesen, daß eine rechtskräftige Entscheidung ergangen ist, so kann das Europäische Patentamt das Verfahren fortsetzen.

(4) Weist ein Dritter dem Europäischen Patentamt während eines Einspruchsverfahrens oder während der Einspruchsfrist nach, daß er gegen den Inhaber des europäischen Patents ein Verfahren eingeleitet hat, in dem das europäische Patent ihm zugesprochen werden soll, so setzt das Europäische Patentamt das Einspruchsverfahren aus, es sei denn, daß der Dritte der Fortsetzung des Verfahrens zustimmt. Diese Zustimmung ist dem Europäischen Patentamt schriftlich zu erklären; sie ist unwiderruflich. Die Aussetzung darf jedoch erst angeordnet werden, wenn die Einspruchsabteilung den Einspruch für zulässig hält. Die Absätze 2 und 3 sind entsprechend anzuwenden.

(5) Die am Tag der Aussetzung laufenden Fristen mit Ausnahme der Fristen zur Zahlung der Jahresgebühren werden durch die Aussetzung gehemmt. An dem Tag der Fortsetzung des Verfahrens beginnt der noch nicht verstrichene Teil einer Frist zu laufen; die nach Fortsetzung des Verfahrens verbleibende Frist beträgt jedoch mindestens zwei Monate.

Regel 14

Beschränkung der Zurücknahme der europäischen Patentanmeldung

Von dem Tag an, an dem ein Dritter dem Europäischen Patentamt nachweist, daß er ein Verfahren zur Geltendmachung des Anspruchs auf Erteilung des europäischen Patents eingeleitet hat, bis zu dem Tag, an dem das Europäische Patentamt das Erteilungsverfahren fortsetzt, darf weder die europäische Patentanmeldung noch die Benennung eines Vertragsstaats zurückgenommen werden.

Regel 15

Einreichung einer neuen europäischen Patentanmeldung durch den Berechtigten

(1) Reicht die Person, der durch rechtskräftige Entscheidung der Anspruch auf Erteilung des europäischen Patents zugesprochen worden ist, nach Artikel 61 Absatz 1 Buchstabe b eine neue europäische Patentanmeldung ein, so gilt die frühere europäische Patentanmeldung für die in ihr benannten Vertragsstaaten, in denen die Entscheidung ergangen oder anerkannt worden ist, mit dem Tag der Einreichung der neuen europäischen Patentanmeldung als zurückgenommen.

(2) Für die neue europäische Patentanmeldung sind innerhalb eines Monats nach ihrer Einreichung die Anmeldegebühr, die Recherchegebühr und die Benennungsgebühren zu entrichten. Die Zahlung der Benennungsgebühren kann noch bis zum Ablauf der für die frühere europäische Patentanmeldung nach Artikel 79 Absatz 2 maßgebenden Frist erfolgen, wenn diese Frist nach der in Satz 1 genannten Frist abläuft.

(3) Die in Artikel 77 Absätze 3 und 5 vorgeschriebenen Fristen für die Weiterleitung europäischer Patentanmeldungen betragen für die neue europäische Patentanmeldung vier Monate nach Einreichung dieser Anmeldung.

Regel 16

Teilweiser Rechtsübergang aufgrund einer Entscheidung

(1) Ergibt sich aus einer rechtskräftigen Entscheidung, daß einem Dritten der Anspruch auf Erteilung eines europäischen Patents nur für einen Teil des in der europäischen Patentanmeldung offenbarten Gegenstands zugesprochen worden ist, so sind für diesen Teil Artikel 61 und Regel 15 entsprechend anzuwenden.

(2) Erforderlichenfalls hat die frühere europäische Patentanmeldung für die benannten Vertragsstaaten, in denen die Entscheidung ergangen oder anerkannt worden ist, und für die übrigen benannten Vertragsstaaten unterschiedliche Patentansprüche, Beschreibungen und Zeichnungen zu enthalten.

(3) Ist ein Dritter nach Artikel 99 Absatz 5 in bezug auf einen oder mehrere Vertragsstaaten an die Stelle des bisherigen Patentinhabers getreten, so kann das im Einspruchsverfahren aufrechterhaltene europäische Patent für diesen Staat oder diese Staaten unterschiedliche Patentansprüche, Beschreibungen und Zeichnungen enthalten.

Kapitel II

Erfindernennung

Regel 17

Einreichung der Erfindernennung

(1) Die Erfindernennung hat in dem Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents zu erfolgen. Ist jedoch der Anmelder nicht oder nicht allein der Erfinder, so ist die Erfindernennung in einem gesonderten Schriftstück einzureichen; sie muß den Namen, die Vornamen und die vollständige Anschrift des Erfinders, die in Artikel 81 genannte Erklärung und die Unterschrift des Anmelders oder Vertreters enthalten.

(2) Die Richtigkeit der Erfindernennung wird vom Europäischen Patentamt nicht geprüft.

(3) Ist der Anmelder nicht oder nicht allein der Erfinder, so stellt das Europäische Patentamt dem Erfinder eine Kopie der Erfindernennung zusammen mit den in Artikel 128 Absatz 5 vorgesehenen Angaben zu.

(4) Der Anmelder und der Erfinder können aus der Unterlassung der Mitteilung nach Absatz 3 und aus in ihr enthaltenen Fehlern keine Ansprüche herleiten.

*Regel 18***Bekanntmachung der Erfindernennung**

(1) Die als Erfinder genannte Person wird auf der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung und auf der europäischen Patentschrift als Erfinder vermerkt. Ist dies nicht mehr möglich, so wird auf Antrag des Anmelders oder Patentinhabers die als Erfinder genannte Person auf den noch nicht ausgegebenen Stücken der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung oder europäischen Patentschrift vermerkt.

(2) Reicht ein Dritter beim Europäischen Patentamt eine rechtskräftige Entscheidung ein, aus der hervorgeht, daß der Anmelder oder Patentinhaber verpflichtet ist, ihn als Erfinder zu nennen, so ist Absatz 1 entsprechend anzuwenden. Jedoch kann im Fall des Absatzes 1 Satz 2 auch der Dritte beantragen, auf den noch nicht ausgegebenen Stücken der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung oder der Patentschrift vermerkt zu werden.

(3) Verzichtet der vom Anmelder oder Patentinhaber genannte Erfinder dem Europäischen Patentamt gegenüber schriftlich auf seine Nennung als Erfinder, so unterbleiben die in Absatz 1 vorgesehenen Maßnahmen.

*Regel 19***Berichtigung der Erfindernennung**

(1) Eine unrichtige Erfindernennung kann nur auf Antrag berichtigt werden; mit dem Antrag ist die Zustimmungserklärung des zu Unrecht als Erfinder Genannten, und, wenn der Antrag nicht vom Anmelder oder Patentinhaber eingereicht wird, dessen Zustimmungserklärung einzureichen. Regel 17 ist entsprechend anzuwenden.

(2) Ist eine unrichtige Erfindernennung im europäischen Patentregister vermerkt oder im Europäischen Patentblatt bekanntgemacht, so wird diese Eintragung oder diese Bekanntmachung berichtigt. Die unrichtige Erfindernennung wird auf den noch nicht ausgegebenen Stücken der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung oder der Patentschrift berichtigt.

(3) Absatz 2 ist auf den Widerruf einer unrichtigen Erfindernennung entsprechend anzuwenden.

Kapitel III**Eintragung von Rechtsübergängen sowie von Lizenzen und anderen Rechten***Regel 20***Eintragung von Rechtsübergängen**

(1) Jeder Rechtsübergang der europäischen Patentanmeldung wird auf Antrag eines Beteiligten in das europäische Patentregister eingetragen, wenn das Original oder eine beglaubigte Abschrift des Übertragungsvertrags oder der öffentlichen Urkunden, aus denen sich der Rechtsübergang ergibt, oder zur Feststellung des Rechtsübergangs ausreichende Auszüge aus dem Vertrag oder den Urkunden eingereicht werden. Ein Stück dieser Unterlagen wird vom Europäischen Patentamt aufbewahrt.

(2) Der Eintragungsantrag gilt erst als gestellt, wenn eine Verwaltungsgebühr entrichtet worden ist. Er kann nur zurückgewiesen werden, wenn die in Absatz 1 und gegebenenfalls in Artikel 72 vorgeschriebenen Voraussetzungen nicht erfüllt sind.

(3) Jeder Rechtsübergang wird dem Europäischen Patentamt gegenüber erst nach Erhalt der in Absatz 1 genannten Unterlagen und nur in dem Umfang wirksam, in dem er sich aus diesen Unterlagen ergibt.

*Regel 21***Eintragung von Lizenzen und anderen Rechten**

(1) Regel 20 Absätze 1 und 2 ist auf die Eintragung der Erteilung oder des Übergangs einer Lizenz sowie auf die Eintragung der Begründung oder des Übergangs eines dinglichen Rechts an einer europäischen Patentanmeldung und auf die Eintragung von Zwangsvollstreckungsmaßnahmen in eine solche Anmeldung entsprechend anzuwenden.

(2) Die in Absatz 1 genannten Eintragungen werden auf Antrag gelöscht; der Antrag gilt erst als gestellt, wenn eine Verwaltungsgebühr entrichtet worden ist. Dem Antrag sind Urkunden, aus denen sich ergibt, daß das Recht nicht mehr besteht, oder eine Erklärung des Rechtsinhabers darüber beizufügen, daß er in die Löschung der Eintragung einwilligt; der Antrag darf nur zurückgewiesen werden, wenn diese Voraussetzungen nicht erfüllt sind.

*Regel 22***Besondere Angaben bei der Eintragung von Lizenzen**

- (1) Eine Lizenz an einer europäischen Patentanmeldung wird im europäischen Patentregister als ausschließliche Lizenz bezeichnet, wenn der Anmelder und der Lizenznehmer dies beantragen.
- (2) Eine Lizenz an einer europäischen Patentanmeldung wird im europäischen Patentregister als Unterlizenz bezeichnet, wenn sie von einem Lizenznehmer erteilt wird, dessen Lizenz im europäischen Patentregister eingetragen ist.

Kapitel IV**Ausstellungsbescheinigung***Regel 23***Ausstellungsbescheinigung**

Der Anmelder muß innerhalb von vier Monaten nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung die in Artikel 55 Absatz 2 genannte Bescheinigung einreichen, die während der Ausstellung von der Stelle erteilt wird, die für den Schutz des gewerblichen Eigentums auf dieser Ausstellung zuständig ist, und in der bestätigt wird, daß die Erfindung dort tatsächlich ausgestellt worden ist. In dieser Bescheinigung ist ferner der Tag der Eröffnung der Ausstellung und, wenn die erstmalige Offenbarung der Erfindung nicht mit dem Eröffnungstag der Ausstellung zusammenfällt, der Tag der erstmaligen Offenbarung anzugeben. Der Bescheinigung muß eine Darstellung der Erfindung beigelegt sein, die mit einem Beglaubigungsvermerk der vorstehend genannten Stelle versehen ist.

DRITTER TEIL**AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM DRITTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS****Kapitel I****Einreichung der europäischen Patentanmeldung***Regel 24***Allgemeine Vorschriften**

- (1) Europäische Patentanmeldungen können unmittelbar oder durch die Post eingereicht werden.
- (2) Die Behörde, bei der die europäische Patentanmeldung eingereicht wird, vermerkt auf den Unterlagen der Anmeldung den Tag des Eingangs dieser Unterlagen. Sie erteilt dem Anmelder unverzüglich eine Empfangsbescheinigung, die zumindest die Nummer der Anmeldung, die Art und Zahl der Unterlagen und den Tag ihres Eingangs enthält.
- (3) Wird die europäische Patentanmeldung bei einer in Artikel 75 Absatz 1 Buchstabe b genannten Behörde eingereicht, so unterrichtet diese Behörde das Europäische Patentamt unverzüglich vom Eingang der Unterlagen der Anmeldung. Sie teilt dem Europäischen Patentamt die Art und den Tag des Eingangs dieser Unterlagen, die Nummer der Anmeldung und gegebenenfalls den Prioritätstag mit.
- (4) Hat das Europäische Patentamt eine europäische Patentanmeldung durch Vermittlung einer Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines Vertragsstaats erhalten, so teilt es dies dem Anmelder unter Angabe des Tages ihres Eingangs beim Europäischen Patentamt mit.

*Regel 25***Vorschriften für europäische Teilanmeldungen**

- (1) Eine europäische Teilanmeldung kann eingereicht werden:
- a) jederzeit, nachdem die frühere europäische Patentanmeldung dem Europäischen Patentamt zugegangen ist; nach Erhalt des ersten Bescheids der Prüfungsabteilung jedoch nur, wenn die Teilanmeldung innerhalb der in diesem Bescheid festgesetzten Frist eingereicht wird oder wenn nach Ablauf dieser Frist die Prüfungsabteilung die Einreichung einer Teilanmeldung für sachdienlich hält;
- b) innerhalb von zwei Monaten nach der auf Aufforderung durch die Prüfungsabteilung erfolgten Beschränkung der früheren europäischen Patentanmeldung, wenn diese nicht Artikel 82 entspricht.

(2) Die Beschreibung und die Zeichnungen der früheren europäischen Patentanmeldung und einer europäischen Teilanmeldung sollen sich nach Möglichkeit nur auf den Gegenstand beziehen, für den in der betreffenden Anmeldung Schutz begehrt wird. Ist es erforderlich, in einer Anmeldung einen Gegenstand zu beschreiben, für den in einer anderen Anmeldung Schutz begehrt wird, so ist auf diese zu verweisen.

(3) Die Anmeldegebühr, die Recherchegebühr und die Benennungsgebühren sind für jede europäische Teilanmeldung innerhalb eines Monats nach ihrer Einreichung zu entrichten. Die Zahlung der Benennungsgebühren kann noch bis zum Ablauf der für die frühere europäische Patentanmeldung nach Artikel 79 Absatz 2 maßgebenden Frist erfolgen, wenn diese Frist nach der in Satz 1 genannten Frist abläuft.

Kapitel II Anmeldebestimmungen

Regel 26 Erteilungsantrag

(1) Der Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents ist schriftlich auf einem vom Europäischen Patentamt vorgeschriebenen Formblatt einzureichen. Vordruckte Formblätter werden von den in Artikel 75 Absatz 1 genannten Behörden gebührenfrei zur Verfügung gestellt.

(2) Der Antrag muß enthalten:

- a) ein Ersuchen auf Erteilung eines europäischen Patents;
- b) die Bezeichnung der Erfindung, die eine kurz und genau gefaßte technische Bezeichnung der Erfindung wiedergibt und keine Phantasiebezeichnung enthalten darf. Enthält die europäische Patentanmeldung Patentansprüche verschiedener Kategorien (Erzeugnis, Verfahren, Vorrichtung, Verwendung), so muß dies aus der Bezeichnung ersichtlich sein;
- c) den Namen, die Anschrift, die Staatsangehörigkeit und den Staat des Wohnsitzes oder Sitzes des Anmelders. Bei natürlichen Personen sind Familienname und Vorname anzugeben, wobei der Familienname vor dem Vornamen zu stehen hat. Bei juristischen Personen und juristischen Personen gemäß dem für sie maßgebenden Recht gleichgestellten Gesellschaften ist die amtliche Bezeichnung anzugeben. Anschriften sind in der Weise anzugeben, daß die üblichen Anforderungen für eine schnelle Postzustellung an die angegebene Anschrift erfüllt sind. Sie müssen in jedem Fall alle maßgeblichen Verwaltungseinheiten, gegebenenfalls bis zur Hausnummer einschließlich enthalten. Gegebenenfalls sollen Telegramm- und Telexanschriften und Telefonnummern angegeben werden;

d) falls ein Vertreter bestellt ist, seinen Namen und seine Geschäftsanschrift nach Maßgabe von Buchstabe c;

e) gegebenenfalls eine Erklärung, daß es sich um eine europäische Teilanmeldung handelt, und die Nummer der früheren europäischen Patentanmeldung;

f) im Fall des Artikels 61 Absatz 1 Buchstabe b die Nummer der früheren europäischen Patentanmeldung;

g) falls die Priorität einer früheren Anmeldung in Anspruch genommen wird, eine entsprechende Erklärung, in der der Tag dieser Anmeldung und der Staat angegeben sind, in dem oder für den sie eingereicht worden ist;

h) die Benennung des Vertragsstaats oder der Vertragsstaaten, in denen für die Erfindung Schutz begehrt wird;

i) die Unterschrift des Anmelders oder Vertreters;

j) eine Liste über die dem Antrag beigefügten Anlagen. In dieser Liste ist die Blattzahl der Beschreibung, der Patentansprüche, der Zeichnungen und der Zusammenfassung anzugeben, die mit dem Antrag eingereicht werden;

k) die Erfindernennung, wenn der Anmelder der Erfinder ist.

(3) Im Fall mehrerer Anmelder soll der Antrag die Bezeichnung eines Anmelders oder Vertreters als gemeinsamer Vertreter enthalten.

Regel 27

Inhalt der Beschreibung

(1) In der Beschreibung

a) ist am Anfang die im Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents genannte Bezeichnung der Erfindung anzugeben;

b) ist das technische Gebiet, auf das sich die Erfindung bezieht, anzugeben;

c) ist der bisherige Stand der Technik anzugeben, soweit er nach der Kenntnis des Anmelders für das Verständnis der Erfindung, die Erstellung des europäischen Recherchenberichts und die Prüfung als nützlich angesehen werden kann; es sollen auch die Fundstellen angegeben werden, aus denen sich dieser Stand der Technik ergibt;

d) ist die Erfindung, wie sie in den Patentansprüchen gekennzeichnet ist, so darzustellen, daß danach die technische Aufgabe, auch wenn sie nicht ausdrücklich als solche genannt ist, und deren Lösung verstanden werden können; außerdem sind gegebenenfalls vorteilhafte Wirkungen der Erfindung unter Bezugnahme auf den bisherigen Stand der Technik anzugeben;

e) sind die Abbildungen der Zeichnungen, falls solche vorhanden sind, kurz zu beschreiben;

f) ist wenigstens ein Weg zur Ausführung der beanspruchten Erfindung im einzelnen anzugeben; dies soll, wo es angebracht ist, durch Beispiele und gegebenenfalls unter Bezugnahme auf Zeichnungen geschehen;

g) ist, wenn es sich aus der Beschreibung oder der Art der Erfindung nicht offensichtlich ergibt, ausdrücklich anzugeben, in welcher Weise der Gegenstand der Erfindung gewerblich anwendbar ist.

(2) Die Beschreibung ist in der in Absatz 1 angegebenen Art und Weise sowie Reihenfolge einzureichen, sofern nicht wegen der Art der Erfindung eine abweichende Form oder Reihenfolge zu einem besseren Verständnis oder zu einer knapperen Darstellung führen würde.

Regel 28

Erfordernisse europäischer Patentanmeldungen betreffend Mikroorganismen

(1) Bezieht sich eine Erfindung auf ein mikrobiologisches Verfahren oder auf ein mit Hilfe dieses Verfahrens gewonnenes Erzeugnis und wird hierbei ein Mikroorganismus verwendet, der der Öffentlichkeit nicht zugänglich ist, so gilt die Erfindung in der europäischen Patentanmeldung und in dem europäischen Patent nur dann als so deutlich und vollständig offenbart, daß ein Fachmann sie ausführen kann, wenn

a) eine Kultur des Mikroorganismus spätestens am Anmeldetag bei einer Sammelstelle für Kulturen hinterlegt worden ist,

b) die Anmeldung in ihrer ursprünglich eingereichten Fassung die dem Anmelder zur Verfügung stehenden maßgeblichen Angaben über die Merkmale des Mikroorganismus enthält und

c) die Sammelstelle, der Tag der Hinterlegung der Kultur und das Aktenzeichen der Hinterlegung in der Anmeldung angegeben sind.

(2) Die in Absatz 1 Buchstabe c genannten Angaben können innerhalb von zwei Monaten nach Einreichung der Anmeldung nachgereicht werden. Die Mitteilung dieser Angaben gilt vorbehaltlos und unwiderruflich als Zustimmung des Anmelders, daß die von ihm hinterlegte Kultur nach Maßgabe dieser Regel der Öffentlichkeit zugänglich gemacht wird.

(3) Vom Tag der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung an ist die hinterlegte Kultur jedermann auf Antrag zugänglich. Der Antrag ist an die Sammelstelle zu richten und gilt erst dann als gestellt, wenn er enthält:

a) den Namen und die Anschrift des Antragstellers,

b) die Verpflichtung des Antragstellers gegenüber dem Anmelder oder Patentinhaber, die Kultur anderen Personen nicht zugänglich zu machen, und,

c) sofern der Antrag vor Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents gestellt worden ist, die Verpflichtung des Antragstellers gegenüber dem Anmelder, die Kultur lediglich zu Versuchszwecken zu verwenden.

(4) Eine Kopie des Antrags wird dem Anmelder oder Patentinhaber mitgeteilt.

(5) Die in Absatz 3 Buchstabe b vorgesehene Verpflichtung endet, wenn die Patentanmeldung zurückgewiesen oder zurückgenommen wird oder als zurückgenommen gilt oder das europäische Patent in allen benannten Vertragsstaaten erloschen ist.

(6) Die in Absatz 3 Buchstabe c vorgesehene Verpflichtung endet, wenn die Patentanmeldung zurückgewiesen oder zurückgenommen wird oder als zurückgenommen gilt oder am Tag der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents.

(7) Die in Absatz 3 Buchstabe c vorgesehene Verpflichtung besteht nicht, soweit der Antragsteller die Kultur als Inhaber einer Zwangslizenz verwendet. Unter Zwangslizenzen sind auch Amtslizenzen und Rechte zur Benutzung einer patentierten Erfindung im öffentlichen Interesse zu verstehen.

(8) Der Präsident des Europäischen Patentamts veröffentlicht im Amtsblatt des Europäischen Patentamts die Sammelstellen, die für die Anwendung dieser Regel anerkannt werden, und schließt mit ihnen Abkommen, insbesondere über die Hinterlegung, Aufbewahrung und Zugänglichmachung der Kulturen.

Regel 29

Form und Inhalt der Patentansprüche

(1) Der Gegenstand des Schutzbegehrens ist in den Patentansprüchen durch Angabe der technischen Merkmale der Erfindung anzugeben. Wo es zweckdienlich ist, haben die Patentansprüche zu enthalten:

a) die Bezeichnung des Gegenstands der Erfindung und die technischen Merkmale, die zur Festlegung des beanspruchten Gegenstands der Erfindung notwendig sind, jedoch in Verbindung miteinander zum Stand der Technik gehören;

b) einen kennzeichnenden Teil, der durch die Worte „dadurch gekennzeichnet“ oder „gekennzeichnet durch“ eingeleitet wird und die technischen Merkmale bezeichnet, für die in Verbindung mit den unter Buchstabe a angegebenen Merkmalen Schutz begehrt wird.

(2) Vorbehaltlich Artikel 82 können in einer europäischen Patentanmeldung zwei oder mehr unabhängige Patentansprüche der gleichen Kategorie (Erzeugnis, Verfahren, Vorrichtung oder Verwendung) enthalten sein, sofern es mit Rücksicht auf den Gegenstand der Anmeldung nicht zweckmäßig ist, diesen in einem einzigen Anspruch wiederzugeben.

(3) Zu jedem Patentanspruch, der die wesentlichen Merkmale der Erfindung wiedergibt, können ein oder mehrere Patentansprüche aufgestellt werden, die sich auf besondere Ausführungsarten dieser Erfindung beziehen.

(4) Jeder Patentanspruch, der alle Merkmale eines anderen Patentanspruchs enthält (abhängiger Patentanspruch), hat, wenn möglich in seiner Einleitung, eine Bezugnahme auf den anderen Patentanspruch zu enthalten und nachfolgend die zusätzlichen Merkmale anzugeben, für die Schutz begehrt wird. Ein abhängiger Patentanspruch ist auch zulässig, wenn der Patentanspruch, auf den er sich unmittelbar bezieht, selbst ein abhängiger Patentanspruch ist. Alle abhängigen Patentansprüche, die sich auf einen oder mehrere vorangehende Patentansprüche beziehen, sind soweit wie möglich und auf die zweckmäßigste Weise zusammenzufassen.

(5) Die Anzahl der Patentansprüche hat sich bei Berücksichtigung der Art der beanspruchten Erfindung in vertretbaren Grenzen zu halten. Mehrere Patentansprüche sind fortlaufend mit arabischen Zahlen zu numerieren.

(6) Die Patentansprüche dürfen sich, wenn dies nicht unbedingt erforderlich ist, im Hinblick auf die technischen Merkmale der Erfindung nicht auf Bezugnahmen auf die Beschreibung oder die Zeichnungen stützen. Sie dürfen sich insbesondere nicht auf Hinweise stützen wie: „wie beschrieben in Teil... der Beschreibung“ oder „wie in Abbildung... der Zeichnung dargestellt“.

(7) Sind der europäischen Patentanmeldung Zeichnungen beigelegt, so sollen die in den Patentansprüchen genannten technischen Merkmale mit Bezugszeichen, die auf diese Merkmale hinweisen, versehen werden, wenn dies das Verständnis des Patentanspruchs erleichtert; die Bezugszeichen sind in Klammern zu setzen. Die Bezugszeichen dürfen nicht zu einer einschränkenden Auslegung des Patentanspruchs herangezogen werden.

Regel 30

Patentansprüche verschiedener Kategorien

Artikel 82 ist so auszulegen, daß in einer europäischen Patentanmeldung insbesondere enthalten sein können:

- a) neben einem unabhängigen Patentanspruch für ein Erzeugnis ein unabhängiger Patentanspruch für ein besonders angepaßtes Verfahren zu dessen Herstellung und ein unabhängiger Patentanspruch für eine Verwendung des Erzeugnisses oder
- b) neben einem unabhängigen Patentanspruch für ein Verfahren ein unabhängiger Patentanspruch für eine Vorrichtung oder ein Mittel, die zur Ausführung des Verfahrens besonders entwickelt wurden, oder
- c) neben einem unabhängigen Patentanspruch für ein Erzeugnis ein unabhängiger Patentanspruch für ein besonders angepaßtes Verfahren zu dessen Herstellung und ein unabhängiger Patentanspruch für eine Vorrichtung oder ein Mittel, die zur Ausführung des Verfahrens besonders entwickelt wurden.

Regel 31

Gebührenpflichtige Patentansprüche

(1) Enthält eine europäische Patentanmeldung bei der Einreichung mehr als zehn Patentansprüche, so ist für jeden weiteren Patentanspruch eine Anspruchsgebühr zu entrichten. Die Anspruchsgebühren sind bis zum Ablauf eines Monats nach Einreichung der Anmeldung zu entrichten.

(2) Absatz 1 ist entsprechend anzuwenden, wenn die europäische Patentanmeldung zum Zeitpunkt der Mitteilung der Prüfungsabteilung nach Regel 51 Absatz 4 mehr gebührenpflichtige Patentansprüche als bei ihrer Einreichung oder erst zu diesem Zeitpunkt mehr als zehn Patentansprüche enthält. Anspruchsgebühren, die zum Zeitpunkt dieser Mitteilung fällig werden, sind innerhalb der in der genannten Vorschrift vorgeschriebenen Frist zu entrichten.

(3) Wird die Anspruchsgebühr für einen Patentanspruch nicht rechtzeitig entrichtet, so gilt dies als Verzicht auf diesen Patentanspruch. Eine fällig gewordene Anspruchsgebühr, die entrichtet worden ist, wird nicht zurückgezahlt.

Regel 32

Form der Zeichnungen

(1) Auf Blättern, die Zeichnungen enthalten, darf die benutzte Fläche 26,2 cm mal 17 cm nicht überschreiten. Die Blätter dürfen keine Umrahmungen um die benutzbare oder benutzte Fläche aufweisen. Die Mindestränder sind folgende:

Oberer Rand:	2,5 cm
Linker Seitenrand:	2,5 cm
Rechter Seitenrand:	1,5 cm
Unterer Rand:	1 cm

(2) Die Zeichnungen sind wie folgt auszuführen:

- a) Die Zeichnungen sind in widerstandsfähigen, schwarzen oder blauen, ausreichend festen und dunklen, in sich gleichmäßig starken und klaren Linien oder Strichen ohne Farben oder Tönungen auszuführen.
- b) Querschnitte sind durch Schraffierungen kenntlich zu machen, die die Erkennbarkeit der Bezugszeichen und Führungslinien nicht beeinträchtigen dürfen.
- c) Der Maßstab der Zeichnungen und die Klarheit der zeichnerischen Ausführung müssen gewährleisten, daß eine fotografische Wiedergabe auch bei Verkleinerungen auf zwei Drittel alle Einzelheiten noch ohne Schwierigkeiten erkennen läßt. Wird der Maßstab in Ausnahmefällen auf der Zeichnung angegeben, so ist er zeichnerisch darzustellen.
- d) Alle Zahlen, Buchstaben und Bezugszeichen in den Zeichnungen müssen einfach und eindeutig sein. Klammern, Kreise oder Anführungszeichen dürfen bei Zahlen und Buchstaben nicht verwendet werden.

e) Alle Linien in den Zeichnungen sollen mit Zeichen-geräten gezogen werden.

f) Jeder Teil der Abbildung muß im richtigen Verhältnis zu jedem anderen Teil der Abbildung stehen, sofern nicht die Verwendung eines anderen Verhältnisses für die Klarheit der Abbildung unerläßlich ist.

g) Die Ziffern und Buchstaben müssen mindestens 0,32 cm hoch sein. Für die Beschriftung der Zeichnungen sind lateinische und, soweit üblich, griechische Buchstaben zu verwenden.

h) Ein Zeichnungsblatt kann mehrere Abbildungen enthalten. Sollen Abbildungen auf zwei oder mehr Blättern nur eine einzige vollständige Abbildung darstellen, so sind die Abbildungen auf den einzelnen Blättern so anzuordnen, daß die vollständige Abbildung zusammengesetzt werden kann, ohne daß ein Teil der Abbildungen auf den einzelnen Blättern verdeckt wird. Die einzelnen Abbildungen sind auf einem Blatt oder auf mehreren Blättern ohne Platzverschwendung anzuordnen, eindeutig voneinander getrennt und vorzugsweise in Hochformat. Sie sind durch arabische Zahlen fortlaufend und unabhängig von den Zeichnungsblättern zu numerieren.

i) Bezugszeichen dürfen in den Zeichnungen nur insoweit verwendet werden, als sie in der Beschreibung und in den Patentansprüchen aufgeführt sind; das gleiche gilt für den umgekehrten Fall. Gleiche mit Bezugszeichen gekennzeichnete Teile müssen in der ganzen Anmeldung die gleichen Zeichen erhalten.

j) Die Zeichnungen dürfen keine Erläuterungen enthalten; ausgenommen sind kurze unentbehrliche Angaben wie „Wasser“, „Dampf“, „Offen“, „Zu“, „Schnitt nach A-B“ sowie in elektrischen Schaltplänen und Blockschaltbildern oder Flußdiagrammen kurze Stichworte, die für das Verständnis unentbehrlich sind. Diese Erläuterungen sind so anzubringen, daß sie im Fall der Übersetzung überklebt werden können, ohne daß die Linien der Zeichnungen verdeckt werden.

(3) Flußdiagramme und Diagramme gelten als Zeichnungen.

Regel 33

Form und Inhalt der Zusammenfassung

(1) Die Zusammenfassung muß die Bezeichnung der Erfindung enthalten.

(2) Die Zusammenfassung muß eine Kurzfassung der in der Beschreibung, den Patentansprüchen und Zeichnungen enthaltenen Offenbarung enthalten; die Kurzfassung soll das technische Gebiet der Erfindung angeben und so gefaßt sein, daß sie ein klares Verständnis des technischen Problems, des entscheidenden Punkts der Lösung der Erfindung und der hauptsächlichlichen Verwendungsmöglichkeiten ermöglicht. In der Zusammenfassung ist gegebenenfalls die chemische Formel anzugeben, die unter den in der europäischen Patentanmeldung enthaltenen Formeln die Erfindung am besten kennzeichnet. Sie darf keine Behauptungen über angebliche Vorzüge oder den angeblichen Wert der Erfindung oder über deren theoretische Anwendungsmöglichkeiten enthalten.

(3) Die Zusammenfassung soll aus nicht mehr als 150 Worten bestehen.

(4) Enthält die europäische Patentanmeldung Zeichnungen, so hat der Anmelder diejenige Abbildung oder in Ausnahmefällen diejenigen Abbildungen anzugeben, die er zur Veröffentlichung mit der Zusammenfassung vorschlägt. Das Europäische Patentamt kann eine oder mehrere andere Abbildungen veröffentlichen, wenn es der Auffassung ist, daß diese die Erfindung besser kennzeichnen. Hinter jedem wesentlichen Merkmal, das in der Zusammenfassung erwähnt und durch die Zeichnung veranschaulicht ist, hat in Klammern ein Bezugszeichen zu stehen.

(5) Die Zusammenfassung ist so zu formulieren, daß sie eine wirksame Handhabe zur Sichtung des jeweiligen technischen Gebiets gibt und insbesondere eine Beurteilung der Frage ermöglicht, ob es notwendig ist, die europäische Patentanmeldung selbst einzusehen.

Regel 34

Unzulässige Angaben

(1) Die europäische Patentanmeldung darf nicht enthalten:

a) Angaben oder Zeichnungen, die gegen die öffentliche Ordnung oder die guten Sitten verstoßen;

b) herabsetzende Äußerungen über Erzeugnisse oder Verfahren Dritter oder den Wert oder die Gültigkeit von Anmeldungen oder Patenten Dritter. Reine Vergleiche mit dem Stand der Technik allein gelten nicht als herabsetzend;

c) Angaben, die den Umständen nach offensichtlich belanglos oder unnötig sind.

(2) Enthält eine europäische Patentanmeldung Angaben oder Zeichnungen im Sinn des Absatzes 1 Buchstabe a, so schließt das Europäische Patentamt diese Angaben bei der Veröffentlichung aus und gibt dabei die Stelle der Auslassung sowie die Zahl der ausgelassenen Wörter und Zeichnungen an.

(3) Enthält eine europäische Patentanmeldung Äußerungen im Sinn des Absatzes 1 Buchstabe b, so kann das Europäische Patentamt diese Angaben bei der Veröffentlichung der Anmeldung ausschließen. Dabei gibt es die Stelle der Auslassung und die Zahl der ausgelassenen Wörter an und stellt auf Antrag eine Abschrift der ausgelassenen Stellen zur Verfügung.

Regel 35

Allgemeine Bestimmungen über die Form der Anmeldungsunterlagen

(1) Die in Artikel 14 Absatz 2 genannten Übersetzungen gelten als Unterlagen der europäischen Patentanmeldung.

(2) Die Unterlagen der europäischen Patentanmeldung sind in drei Stücken einzureichen. Dies gilt nicht für den Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents und für die nach Artikel 14 Absatz 2 Satz 1 eingereichten Unterlagen.

(3) Die Unterlagen der europäischen Patentanmeldung sind in einer Form einzureichen, die gewährleistet, daß eine unmittelbare Vervielfältigung durch Fotografie, elektrostatisches Verfahren, Foto-Offsetdruck und Mikroverfilmung in einer unbeschränkten Stückzahl vorgenommen werden kann. Die Blätter müssen glatt und knitterfrei sein. Sie dürfen nicht gefaltet sein und sind einseitig zu beschriften.

(4) Die Unterlagen der europäischen Patentanmeldung sind auf biegsamem, festem, weißem, glattem, mattem und widerstandsfähigem Papier im Format A 4 (29,7 cm mal 21 cm) einzureichen. Vorbehaltlich Regel 32 Absatz 2 Buchstabe h ist jedes Blatt in der Weise zu verwenden, daß die kurzen Seiten oben und unten erscheinen (Hochformat).

(5) Jeder Bestandteil der europäischen Patentanmeldung (Antrag, Beschreibung, Patentansprüche, Zeichnungen und Zusammenfassung) muß auf einem neuen Blatt beginnen. Alle Blätter müssen so miteinander verbunden sein, daß sie leicht gewendet sowie leicht entfernt und wieder miteinander verbunden werden können.

(6) Vorbehaltlich Regel 32 Absatz 1 sind auf den Blättern als Mindestränder folgende Flächen unbeschriftet zu lassen:

Oberer Rand des ersten Blatts	
mit Ausnahme des Antragsblatts:	8 cm
Oberer Rand der anderen Blätter:	2 cm
Linker Seitenrand:	2,5 cm
Rechter Seitenrand:	2 cm
Unterer Rand:	2 cm

Die empfohlenen Höchstmaße für die vorstehenden Ränder sind folgende:

Oberer Rand des ersten Blatts	
mit Ausnahme des Antragsblatts:	9 cm
Oberer Rand der anderen Blätter:	4 cm
Linker Seitenrand:	4 cm
Rechter Seitenrand:	3 cm
Unterer Rand:	3 cm

(7) Die Ränder der Blätter müssen bei der Einreichung der europäischen Patentanmeldung vollständig unbenutzt sein.

(8) Alle Blätter der europäischen Patentanmeldung sind fortlaufend mit arabischen Zahlen zu numerieren. Die Blattzahlen sind oben in der Mitte, aber nicht auf dem oberen Rand anzubringen.

(9) Auf jedem Blatt der Beschreibung und der Patentansprüche soll jede fünfte Zeile numeriert sein. Die Zahlen sind an der linken Seite, rechts vom Rand anzubringen.

(10) Der Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents, die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zusammenfassung müssen mit Maschine geschrieben oder gedruckt sein. Nur graphische Symbole und Schriftzeichen, chemische oder mathematische Formeln können, falls notwendig, handschrieben oder gezeichnet sein. Der Zeilenabstand hat 1 1/2zeilig zu sein. Alle Texte müssen in Buchstaben, deren Großbuchstaben eine Mindesthöhe von 0,21 cm besitzen, und mit dunkler unauslöschlicher Farbe geschrieben sein.

(11) Der Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents, die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zusammenfassung dürfen keine Zeichnungen enthalten. Die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zusammenfassung können chemische oder mathematische Formeln enthalten. Die Beschreibung und die Zusammenfassung können Tabellen enthalten. Ein Patentanspruch darf dies nur dann, wenn sein Gegenstand die Verwendung von Tabellen wünschenswert erscheinen läßt.

(12) Gewichts- und Maßeinheiten sind nach dem metrischen System oder, falls den Angaben ein anderes System zugrunde liegt, auch nach dem metrischen System anzugeben. Temperaturen sind in Grad Celsius oder, falls den Angaben ein anderes System zugrunde liegt, auch in Grad Celsius anzugeben. Die Dichte ist in metrischen Einheiten anzugeben. Für die übrigen physikalischen Einheiten sind die in der internationalen Praxis anerkannten Einheiten, für mathematische Formeln die allgemein üblichen Schreibweisen und für chemische Formeln die allgemein üblichen Symbole, Atomgewichte und Molekularformeln zu verwenden. Grundsätzlich sind nur solche technischen Bezeichnungen, Zeichen und Symbole zu verwenden, die auf dem Fachgebiet allgemein anerkannt sind.

(13) Terminologie und Zeichen sind in der gesamten europäischen Patentanmeldung einheitlich zu verwenden.

(14) Jedes Blatt muß weitgehend frei von Radierstellen und frei von Änderungen, Überschreibungen und Zwischenbeschriftungen sein. Von diesem Erfordernis kann abgesehen werden, wenn der verbindliche Text dadurch nicht in Frage gestellt wird und die Voraussetzungen für eine gute Vervielfältigung nicht gefährdet sind.

Regel 36

Unterlagen nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung

(1) Die Regeln 27, 29 und 32 bis 35 sind auf Schriftstücke, die die Unterlagen der europäischen Patentanmeldung ersetzen, anzuwenden.

(2) Alle anderen als die in Absatz 1 genannten Schriftstücke sollen mit Maschine geschrieben oder gedruckt sein. Auf jedem Blatt ist links ein etwa 2,5 cm breiter Rand freizulassen.

(3) Die nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung einzureichenden Schriftstücke sind zu unterzeichnen, soweit es sich nicht um Anlagen handelt. Ist ein Schriftstück nicht unterzeichnet worden, so fordert das Europäische Patentamt den Beteiligten auf, das Schriftstück innerhalb einer vom Europäischen Patentamt zu bestimmenden Frist zu unterzeichnen. Wird das Schriftstück rechtzeitig unterzeichnet, so behält es den ursprünglichen Tag des Eingangs; anderenfalls gilt das Schriftstück als nicht eingegangen.

(4) Schriftstücke, die anderen Personen mitzuteilen sind oder die mehrere europäische Patentanmeldungen oder europäische Patente betreffen, sind in der entsprechenden Stückzahl einzureichen. Kommt ein Beteiligter dieser Verpflichtung trotz Aufforderung des Europäischen Patentamts nicht nach, so werden die fehlenden Stücke auf Kosten des Beteiligten angefertigt.

(5) Nach Einreichung der europäischen Patentanmeldung können Schriftstücke abweichend von den Absätzen 2 bis 4 beim Europäischen Patentamt auch telegraphisch oder fernschriftlich eingereicht werden. Innerhalb von zwei Wochen nach Eingang des Telegramms oder Fernschreibens ist jedoch ein Schriftstück nachzureichen, das den Inhalt des Telegramms oder Fernschreibens wiedergibt und dieser Ausführungsordnung entspricht. Wird dieses Schriftstück nicht rechtzeitig eingereicht, so gilt das Telegramm oder das Fernschreiben als nicht eingegangen.

Kapitel III Jahresgebühren

Regel 37 Fälligkeit

(1) Die Jahresgebühren für die europäische Patentanmeldung sind jeweils für das kommende Jahr am letzten Tag des Monats fällig, der durch seine Benennung dem Monat entspricht, in den der Anmeldetag für diese Anmeldung fällt. Die Jahresgebühr kann frühestens ein Jahr vor ihrer Fälligkeit wirksam entrichtet werden. Eine Jahresgebühr ist in Höhe des Satzes zu entrichten, der am Tag ihrer Fälligkeit gilt.

(2) Wird für eine Jahresgebühr, die innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten einer Gebührenerhöhung fällig wird, nur der vor der Erhöhung maßgebende Betrag rechtzeitig gezahlt, so gilt die Jahresgebühr als wirksam entrichtet, sofern der fehlende Betrag innerhalb von sechs Monaten nach Fälligkeit der Jahresgebühr gezahlt wird. Eine Zuschlagsgebühr wird nicht erhoben.

(3) Die für eine europäische Teilanmeldung nach Artikel 86 Absatz 1 in Verbindung mit Artikel 76 Absatz 2 fälligen Jahresgebühren sind innerhalb von vier Monaten nach ihrer Einreichung zu entrichten. Absatz 2 und Artikel 86 Absätze 2 und 3 sind anzuwenden.

(4) Für eine nach Artikel 61 Absatz 1 Buchstabe b eingereichte neue europäische Patentanmeldung sind Jahresgebühren für das Jahr, in dem diese Anmeldung eingereicht worden ist, und für vorhergehende Jahre nicht zu entrichten.

Kapitel IV Priorität

Regel 38

Prioritätserklärung und Prioritätsunterlagen

(1) Die in Artikel 88 Absatz 1 genannte Prioritätserklärung besteht aus einer Erklärung über den Tag der früheren Anmeldung und den Staat, in dem oder für den sie eingereicht worden ist, sowie aus der Angabe des Aktenzeichens.

(2) Die Erklärung über den Tag und den Staat der früheren Anmeldung ist bei Einreichung der europäischen Patentanmeldung anzugeben; das Aktenzeichen ist vor Ablauf des sechzehnten Monats nach dem Prioritätstag zu nennen.

(3) Die für die Inanspruchnahme der Priorität erforderliche Abschrift der früheren Anmeldung ist vor Ablauf des sechzehnten Monats nach dem Prioritätstag einzureichen. Die Abschrift muß von der Behörde, bei der die frühere Anmeldung eingereicht worden ist, als mit der früheren Anmeldung übereinstimmend bescheinigt sein; der Abschrift ist eine Bescheinigung dieser Behörde über den Tag der Einreichung der früheren Anmeldung beizufügen.

(4) Ist eine Übersetzung der früheren Anmeldung in einer der Amtssprachen des Europäischen Patentamts erforderlich, so muß die Übersetzung innerhalb von zwanzig Monaten nach dem Prioritätstag eingereicht werden.

(5) Die Angaben der Prioritätserklärung sind in der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung und auf der europäischen Patentschrift zu vermerken.

VIERTER TEIL
AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM VIERTEN
TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Kapitel I

Prüfung durch die Eingangsstelle

Regel 39

Mitteilung aufgrund der Eingangsprüfung

Genügt die europäische Patentanmeldung nicht den Erfordernissen des Artikels 80, so teilt die Eingangsstelle die festgestellten Mängel dem Anmelder mit und weist ihn darauf hin, daß die Anmeldung nicht als europäische Patentanmeldung behandelt wird, wenn er die festgestellten Mängel nicht innerhalb eines Monats beseitigt. Beseitigt der Anmelder rechtzeitig die festgestellten Mängel, so teilt ihm die Eingangsstelle den Anmeldetag mit.

Regel 40

Prüfung bestimmter Formerfordernisse

Die Formerfordernisse, denen eine europäische Patentanmeldung nach Artikel 91 Absatz 1 Buchstabe b genügen muß, sind die in Regel 32 Absätze 1 und 2, Regel 35 Absätze 2 bis 11 und 14 sowie in Regel 36 Absätze 2 und 4 vorgeschriebenen Erfordernisse.

Regel 41

Beseitigung von Mängeln
in den Anmeldungsunterlagen

(1) Werden aufgrund der in Artikel 91 Absatz 1 Buchstaben a bis d und g vorgeschriebenen Prüfung Mängel der europäischen Patentanmeldung festgestellt, so teilt die Eingangsstelle dies dem Anmelder mit und fordert ihn auf, die Mängel innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist zu beseitigen. Die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen können nur insoweit geändert werden, als es erforderlich ist, um die festgestellten Mängel gemäß den Bemerkungen der Eingangsstelle zu beseitigen.

(2) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der Anmelder, der eine Priorität in Anspruch nimmt, bei Einreichung der europäischen Patentanmeldung den Tag oder Staat der früheren Anmeldung nicht angegeben hat.

(3) Absatz 1 ist auch nicht anzuwenden, wenn die Prüfung ergeben hat, daß der bei Einreichung der europäischen Patentanmeldung genannte erste Anmeldetag um mehr als ein Jahr vor dem Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung liegt. In diesem Fall teilt die Eingangsstelle dem Anmelder mit, daß kein Prioritätsanspruch besteht, wenn der Anmelder nicht innerhalb eines Monats einen berechtigten Prioritätstag angibt, der in das Jahr fällt, das vor dem Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung liegt.

Regel 42

Nachholung der Erfindernennung

(1) Ergibt die in Artikel 91 Absatz 1 Buchstabe f vorgeschriebene Prüfung, daß die Erfindernennung nicht nach Regel 17 erfolgt ist, so teilt die Eingangsstelle dem Anmelder mit, daß die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen gilt, wenn der Mangel nicht innerhalb der in Artikel 91 Absatz 5 vorgeschriebenen Frist beseitigt wird.

(2) Handelt es sich um eine europäische Teilanmeldung oder um eine nach Artikel 61 Absatz 1 Buchstabe b eingereichte neue europäische Patentanmeldung, so endet die Frist für die Erfindernennung nicht vor Ablauf von zwei Monaten nach der in Absatz 1 genannten Mitteilung: auf diese Frist wird in der Mitteilung hingewiesen.

Regel 43

Verspätet oder nicht eingereichte Zeichnungen

(1) Ergibt die in Artikel 91 Absatz 1 Buchstabe g vorgeschriebene Prüfung, daß die Zeichnungen nach dem Anmeldetag eingereicht worden sind, so teilt die Eingangsstelle dem Anmelder mit, daß die Zeichnungen und die Bezugnahmen auf die Zeichnungen in der europäischen Patentanmeldung als gestrichen gelten, wenn der Anmelder nicht innerhalb eines Monats beantragt, den Anmeldetag neu auf den Tag der Einreichung der Zeichnungen festzusetzen.

(2) Ergibt die in Absatz 1 genannte Prüfung, daß die Zeichnungen nicht eingereicht worden sind, so fordert die Eingangsstelle den Anmelder auf, die Zeichnungen innerhalb eines Monats einzureichen, und teilt dem Anmelder mit, daß der Anmeldetag neu auf den Tag der Einreichung der Zeichnungen festgesetzt wird oder, wenn die Zeichnungen nicht rechtzeitig eingereicht werden, die Bezugnahmen auf die Zeichnungen in der europäischen Patentanmeldung als gestrichen gelten.

(3) Jeder neu festgesetzte Anmeldetag wird dem Anmelder mitgeteilt.

Kapitel II Europäischer Recherchenbericht

Regel 44

Inhalt des europäischen Recherchenberichts

- (1) Im europäischen Recherchenbericht werden die dem Europäischen Patentamt zum Zeitpunkt der Erstellung des Berichts zur Verfügung stehenden Schriftstücke genannt, die zur Beurteilung der Neuheit der europäischen Patentanmeldung zugrundeliegenden Erfindung und der erfinderischen Tätigkeit, auf der die Erfindung beruht, in Betracht gezogen werden können.
- (2) Die Schriftstücke werden im Zusammenhang mit den Patentansprüchen aufgeführt, auf die sie sich beziehen. Soweit erforderlich werden die maßgeblichen Teile jedes Schriftstücks näher gekennzeichnet (beispielsweise durch Angabe der Seite, der Spalte und der Zeilen oder der Abbildungen).
- (3) Im europäischen Recherchenbericht ist zu unterscheiden zwischen Schriftstücken, die vor dem beanspruchten Prioritätstag, zwischen dem Prioritätstag und dem Anmeldetag und an oder nach dem Anmeldetag veröffentlicht worden sind.
- (4) Schriftstücke, die sich auf eine vor dem Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung der Öffentlichkeit zugänglich gemachte mündliche Beschreibung, Benutzung oder sonstige Offenbarung beziehen, werden in dem europäischen Recherchenbericht unter Angabe des Tags einer etwaigen Veröffentlichung des Schriftstücks und einer nichtschriftlichen Offenbarung genannt.
- (5) Der europäische Recherchenbericht wird in der Verfahrenssprache abgefaßt.
- (6) Auf dem europäischen Recherchenbericht ist die Klassifikation des Gegenstands der europäischen Patentanmeldung nach der Internationalen Klassifikation anzugeben.

Regel 45

Unvollständige Recherche

Ist die Recherchenabteilung der Auffassung, daß die europäische Patentanmeldung den Vorschriften dieses Übereinkommens so wenig entspricht, daß es nicht möglich ist, auf der Grundlage aller oder einiger Patentansprüche sinnvolle Ermittlungen über den Stand der

Technik durchzuführen, so stellt sie entweder in einer Erklärung fest, daß Ermittlungen nicht möglich sind, oder erstellt, soweit dies durchführbar ist, für einen Teil der Anmeldung einen europäischen Recherchenbericht. Diese Erklärung und dieser Bericht gelten für das weitere Verfahren als europäischer Recherchenbericht.

Regel 46

Europäischer Recherchenbericht bei mangelnder Einheitlichkeit

- (1) Entspricht die europäische Patentanmeldung nach Auffassung der Recherchenabteilung nicht den Anforderungen an die Einheitlichkeit der Erfindung, so erstellt sie den europäischen Recherchenbericht für die Teile der Anmeldung, die sich auf die zuerst in den Patentansprüchen erwähnte Erfindung oder Gruppe von Erfindungen im Sinn des Artikels 82 beziehen. Sie teilt dem Anmelder mit, daß für die übrigen in der Anmeldung enthaltenen Erfindungen europäische Recherchenberichte nur erstellt werden, wenn hierfür innerhalb einer von der Recherchenabteilung zu bestimmenden Frist, die nicht kürzer als zwei Wochen sein und sechs Wochen nicht übersteigen darf, die Recherchegebühren für diese Berichte entrichtet werden. Die Recherchenabteilung erstellt für die Teile der Anmeldung europäische Recherchenberichte, die sich auf die Erfindung beziehen, für die die genannten Gebühren entrichtet worden sind.
- (2) Eine nach Absatz 1 gezahlte Recherchegebühr wird zurückgezahlt, wenn der Anmelder im Verlauf der Prüfung der europäischen Patentanmeldung durch die Prüfungsabteilung einen Erstattungsantrag stellt und die Prüfungsabteilung feststellt, daß die in Absatz 1 genannte Mitteilung nicht gerechtfertigt war.

Regel 47

Endgültiger Inhalt der Zusammenfassung

- (1) Gleichzeitig mit der Erstellung des europäischen Recherchenberichts bestimmt die Recherchenabteilung den endgültigen Inhalt der Zusammenfassung.
- (2) Der endgültige Inhalt der Zusammenfassung wird dem Anmelder zusammen mit dem europäischen Recherchenbericht übersandt.

Kapitel III

Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung

Regel 48

Technische Vorbereitungen für die Veröffentlichung

- (1) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt, wann die technischen Vorbereitungen für die Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung als abgeschlossen gelten.
- (2) Die europäische Patentanmeldung wird nicht veröffentlicht, wenn sie vor Abschluß der technischen Vorbereitungen für die Veröffentlichung rechtskräftig zurückgewiesen oder zurückgenommen worden ist oder als zurückgenommen gilt.

Regel 49

Form der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldungen und europäischen Recherchenberichte

- (1) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt, in welcher Form die europäischen Patentanmeldungen veröffentlicht werden und welche Angaben sie enthalten. Das gleiche gilt, wenn der europäische Recherchenbericht und die Zusammenfassung gesondert veröffentlicht werden. Der Präsident des Europäischen Patentamts kann für die Veröffentlichung der Zusammenfassung besondere Vorschriften erlassen.
- (2) In der veröffentlichten europäischen Patentanmeldung werden die benannten Vertragsstaaten angegeben.
- (3) Sind vor Abschluß der technischen Vorbereitungen für die Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung die Patentansprüche nach Regel 86 Absatz 2 geändert worden, so werden in der Veröffentlichung außer den ursprünglichen Patentansprüchen auch die neuen oder geänderten Patentansprüche aufgeführt.

Regel 50

Mitteilung über die Veröffentlichung

- (1) Das Europäische Patentamt hat dem Anmelder den Tag mitzuteilen, an dem im Europäischen Patentblatt auf die Veröffentlichung des europäischen Recherchenberichts hingewiesen worden ist, und ihn in dieser Mitteilung auf Artikel 94 Absätze 2 und 3 hinzuweisen, dessen Wortlaut beizufügen ist.

- (2) Der Anmelder kann aus der Unterlassung der Mitteilung nach Absatz 1 keine Ansprüche herleiten. Ist in der Mitteilung ein späterer Tag der Veröffentlichung angegeben, so ist für die Frist zur Stellung des Prüfungsantrags der spätere Tag als der Tag des Hinweises auf die Veröffentlichung maßgebend, wenn der Fehler nicht ohne weiteres erkennbar war.

Kapitel IV

Prüfung durch die Prüfungsabteilung

Regel 51

Prüfungsverfahren

- (1) In dem Bescheid nach Artikel 96 Absatz 1 stellt das Europäische Patentamt dem Anmelder anheim, zu dem europäischen Recherchenbericht Stellung zu nehmen und gegebenenfalls die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen zu ändern.
- (2) In den Bescheiden nach Artikel 96 Absatz 2 fordert die Prüfungsabteilung den Anmelder gegebenenfalls auf, die festgestellten Mängel zu beseitigen und soweit erforderlich die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen in geänderter Form einzureichen.
- (3) Die Bescheide nach Artikel 96 Absatz 2 sind zu begründen; dabei sollen alle Gründe zusammengefaßt werden, die der Erteilung des europäischen Patents entgegenstehen.
- (4) Bevor die Prüfungsabteilung die Erteilung des europäischen Patents beschließt, teilt sie dem Anmelder mit, in welcher Fassung sie das europäische Patent zu erteilen beabsichtigt, und fordert ihn auf, innerhalb von drei Monaten die Erteilungsgebühr und die Druckkostengebühr zu entrichten sowie eine Übersetzung der Patentansprüche in den beiden Amtssprachen des Europäischen Patentamts einzureichen, die nicht die Verfahrenssprache sind. Teilt der Anmelder innerhalb dieser Frist mit, daß er mit der Erteilung des europäischen Patents in der vorgesehenen Fassung nicht einverstanden ist, so gilt die Mitteilung der Prüfungsabteilung als nicht erfolgt; die Prüfung wird fortgesetzt.
- (5) In der Mitteilung der Prüfungsabteilung nach Absatz 4 werden die benannten Vertragsstaaten angegeben, die eine Übersetzung nach Artikel 65 Absatz 1 verlangen.
- (6) In der Entscheidung, durch die das europäische Patent erteilt wird, ist die der Patenterteilung zugrundeliegende Fassung der europäischen Patentanmeldung anzugeben.

*Regel 52*Erteilung des europäischen Patents an
verschiedene Anmelder

Sind als Anmelder für verschiedene Vertragsstaaten verschiedene Personen in das europäische Patentregister eingetragen, so erteilt die Prüfungsabteilung das europäische Patent den verschiedenen Anmeldern jeweils für die sie betreffenden Vertragsstaaten.

Kapitel V**Europäische Patentschrift***Regel 53*

Form der europäischen Patentschrift

Regel 49 Absätze 1 und 2 ist auf die europäische Patentschrift entsprechend anzuwenden. Außerdem wird in der Patentschrift die Frist angegeben, innerhalb deren Einspruch gegen das europäische Patent eingelegt werden kann.

Regel 54

Urkunde über das europäische Patent

(1) Sobald die europäische Patentschrift herausgegeben worden ist, stellt das Europäische Patentamt dem Patentinhaber die Urkunde über das europäische Patent aus, der als Anlage die Patentschrift beigelegt ist. In dieser Urkunde wird bescheinigt, daß das Patent für die in der Patentschrift beschriebene Erfindung der in der Urkunde genannten Person für die in der Patentschrift bezeichneten Vertragsstaaten erteilt worden ist.

(2) Der Patentinhaber kann verlangen, daß ihm gegen Entrichtung einer Verwaltungsgebühr Ausfertigungen der Urkunde über das europäische Patent ausgestellt werden.

FÜNFTER TEIL**AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM FÜNFTEN
TEIL DES ÜBEREINKOMMENS***Regel 55*

Inhalt der Einspruchsschrift

Die Einspruchsschrift muß enthalten:

- a) den Namen, die Anschrift und den Staat des Wohnsitzes oder Sitzes des Einsprechenden nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c;
- b) die Nummer des europäischen Patents, gegen das der Einspruch eingelegt wird, sowie die Bezeichnung des Inhabers dieses Patents und der Erfindung;
- c) eine Erklärung darüber, in welchem Umfang gegen das europäische Patent Einspruch eingelegt und auf welche Einspruchsgründe der Einspruch gestützt wird, sowie die Angabe der zur Begründung vorgebrachten Tatsachen und Beweismittel;
- d) falls ein Vertreter des Einsprechenden bestellt ist, seinen Namen und seine Geschäftsanschrift nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c.

Regel 56

Verwerfung des Einspruchs als unzulässig

(1) Stellt die Einspruchsabteilung fest, daß der Einspruch Artikel 99 Absatz 1 sowie Regel 1 Absatz 1 und Regel 55 Buchstabe c nicht entspricht oder daß das europäische Patent, gegen das der Einspruch eingelegt wird, nicht hinreichend bezeichnet ist, so verwirft sie den Einspruch als unzulässig, sofern die Mängel nicht bis zum Ablauf der Einspruchsfrist beseitigt worden sind.

(2) Stellt die Einspruchsabteilung fest, daß der Einspruch anderen als den in Absatz 1 bezeichneten Vorschriften der Regel 55 nicht entspricht, so teilt sie dies dem Antragsteller mit und fordert ihn auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist die festgestellten Mängel zu beseitigen. Werden die Mängel nicht rechtzeitig beseitigt, so verwirft die Einspruchsabteilung den Einspruch als unzulässig.

(3) Jede Entscheidung, durch die ein Einspruch als unzulässig verworfen wird, wird dem Patentinhaber mit einer Abschrift des Einspruchs mitgeteilt.

Regel 57

Vorbereitung der Einspruchsprüfung

(1) Ist der Einspruch zulässig, so teilt die Einspruchsabteilung dem Patentinhaber den Einspruch mit und

fordert ihn auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme und gegebenenfalls Änderungen der Beschreibung, der Patentansprüche und der Zeichnungen einzureichen.

(2) Sind mehrere Einsprüche eingelegt worden, so teilt die Einspruchsabteilung gleichzeitig mit der Mitteilung nach Absatz 1 die Einsprüche den übrigen Einsprechenden mit.

(3) Die Einspruchsabteilung teilt die Stellungnahme des Patentinhabers und gegebenenfalls die Änderungen den übrigen Beteiligten mit und fordert sie auf, wenn sie dies für sachdienlich erachtet, sich innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist hierzu zu äußern.

(4) Im Fall eines Antrags auf Beitritt zum Einspruchsverfahren kann die Einspruchsabteilung von der Anwendung der Absätze 1 bis 3 absehen.

Regel 58

Prüfung des Einspruchs

(1) Alle Bescheide nach Artikel 101 Absatz 2 und alle hierzu eingehenden Stellungnahmen werden den Beteiligten übersandt.

(2) In den Bescheiden, die nach Artikel 101 Absatz 2 an den Patentinhaber ergehen, wird dieser gegebenenfalls aufgefordert, soweit erforderlich die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen in geänderter Form einzureichen.

(3) Die Bescheide, die nach Artikel 101 Absatz 2 an den Patentinhaber ergehen, sind soweit erforderlich zu begründen; dabei sollen alle Gründe zusammengefaßt werden, die der Aufrechterhaltung des europäischen Patents entgegenstehen.

(4) Bevor die Einspruchsabteilung die Aufrechterhaltung des europäischen Patents in geändertem Umfang beschließt, teilt sie den Beteiligten mit, in welchem Umfang sie das Patent aufrechtzuerhalten beabsichtigt, und fordert sie auf, innerhalb eines Monats Stellung zu nehmen, wenn sie mit der Fassung, in der das Patent aufrechterhalten werden soll, nicht einverstanden sind.

(5) Ist ein Beteiligter mit der von der Einspruchsabteilung mitgeteilten Fassung nicht einverstanden, so kann das Einspruchsverfahren fortgesetzt werden; anderenfalls fordert die Einspruchsabteilung den Patentinhaber nach Ablauf der in Absatz 4 genannten Frist auf, innerhalb von drei Monaten die Druckkostengebühr für eine neue europäische Patentschrift zu entrichten und eine Übersetzung der geänderten Patentansprüche in den beiden Amtssprachen des Europäischen Patentamts einzureichen, die nicht die Verfahrenssprache sind.

(6) In der Mitteilung der Einspruchsabteilung nach Absatz 5 werden die benannten Vertragsstaaten angegeben, die eine Übersetzung nach Artikel 65 Absatz 1 verlangen.

(7) In der Entscheidung, durch die das europäische Patent in geändertem Umfang aufrechterhalten wird, ist die der Aufrechterhaltung zugrundeliegende Fassung des europäischen Patents anzugeben.

Regel 59

Anforderung von Unterlagen

Werden im Einspruchsverfahren von einem Beteiligten Unterlagen genannt, die im Europäischen Patentamt nicht vorhanden sind, so kann das Europäische Patentamt die Nachreichung der Unterlagen innerhalb einer von ihm zu bestimmenden Frist verlangen. Werden die Unterlagen nicht rechtzeitig eingereicht, so braucht das Europäische Patentamt das darauf gestützte Vorbringen nicht zu berücksichtigen.

Regel 60

Fortsetzung des Einspruchsverfahrens von Amts wegen

(1) Hat der Patentinhaber für alle benannten Vertragsstaaten auf das europäische Patent verzichtet oder ist das europäische Patent für alle diese Staaten erloschen, so kann das Einspruchsverfahren auf Antrag des Einsprechenden fortgesetzt werden; der Antrag ist innerhalb von zwei Monaten nach dem Tag zu stellen, an dem ihm das Europäische Patentamt den Verzicht oder das Erlöschen mitgeteilt hat.

(2) Stirbt ein Einsprechender oder verliert er seine Geschäftsfähigkeit, so kann das Einspruchsverfahren auch ohne die Beteiligung seiner Erben oder gesetzlichen Vertreter von Amts wegen fortgesetzt werden. Das Verfahren kann auch fortgesetzt werden, wenn der Einspruch zurückgenommen wird.

Regel 61

Rechtsübergang des europäischen Patents

Regel 20 ist auf einen Rechtsübergang des europäischen Patents während der Einspruchsfrist oder der Dauer des Einspruchsverfahrens entsprechend anzuwenden.

*Regel 62*Form der neuen europäischen Patentschrift
im Einspruchsverfahren

Regel 49 Absätze 1 und 2 ist auf die neue europäische Patentschrift entsprechend anzuwenden.

Regel 63

Kosten

(1) Die Kostenverteilung wird in der Entscheidung über den Einspruch angeordnet. Es können nur die Kosten berücksichtigt werden, die zur zweckentsprechenden Wahrung der Rechte notwendig waren. Zu den Kosten gehört die Vergütung für die Vertreter der Beteiligten.

(2) Dem Antrag auf Kostenfestsetzung sind eine Kostenberechnung und die Belege beizufügen. Der Antrag ist erst zulässig, wenn die Entscheidung, für die die Kostenfestsetzung beantragt wird, rechtskräftig ist. Zur Festsetzung der Kosten genügt es, daß sie glaubhaft gemacht werden.

(3) Der Antrag auf Entscheidung der Einspruchsabteilung über die Kostenfestsetzung der Geschäftsstelle ist innerhalb eines Monats nach Zustellung der Kostenfestsetzung schriftlich beim Europäischen Patentamt einzureichen und zu begründen. Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn die Kostenfestsetzungsgebühr entrichtet worden ist.

(4) Die Einspruchsabteilung entscheidet über den in Absatz 3 genannten Antrag ohne mündliche Verhandlung.

SECHSTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM SECHSTEN
TEIL DES ÜBEREINKOMMENS*Regel 64*

Inhalt der Beschwerdeschrift

Die Beschwerdeschrift muß enthalten:

- a) den Namen und die Anschrift des Beschwerdeführers nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c;
- b) einen Antrag, der die angefochtene Entscheidung und den Umfang anzugeben hat, in dem ihre Änderung oder Aufhebung begehrt wird.

Regel 65

Verwerfung der Beschwerde als unzulässig

(1) Entspricht die Beschwerde nicht den Artikeln 106 bis 108 sowie Regel 1 Absatz 1 und Regel 64 Buchstabe b, so verwirft die Beschwerdekammer sie als unzulässig, sofern die Mängel nicht bis zum Ablauf der nach Artikel 108 maßgebenden Fristen beseitigt worden sind

(2) Stellt die Beschwerdekammer fest, daß die Beschwerde der Regel 64 Buchstabe a nicht entspricht, so teilt sie dies dem Beschwerdeführer mit und fordert ihn auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist die festgestellten Mängel zu beseitigen. Werden die Mängel nicht rechtzeitig beseitigt, so verwirft die Beschwerdekammer die Beschwerde als unzulässig.

Regel 66

Prüfung der Beschwerde

(1) Die Vorschriften für das Verfahren vor der Stelle, die die mit der Beschwerde angefochtene Entscheidung erlassen hat, sind im Beschwerdeverfahren entsprechend anzuwenden, soweit nichts anderes bestimmt ist.

(2) Die Entscheidung ist vom Vorsitzenden der Beschwerdekammer und von dem dafür zuständigen Bediensteten der Geschäftsstelle der Beschwerdekammer zu unterschreiben. Die Entscheidung enthält:

- a) die Feststellung, daß sie von der Beschwerdekammer erlassen ist;
- b) den Tag, an dem die Entscheidung erlassen worden ist;
- c) die Namen des Vorsitzenden und der übrigen Mitglieder der Beschwerdekammer, die bei der Entscheidung mitgewirkt haben;
- d) die Bezeichnung der Beteiligten und ihrer Vertreter;
- e) die Anträge der Beteiligten;

- f) eine kurze Darstellung des Sachverhalts;
- g) die Entscheidungsgründe;
- h) die Formel der Entscheidung, gegebenenfalls einschließlich der Entscheidung über die Kosten.

Regel 67

Rückzahlung der Beschwerdegebühr

Die Rückzahlung der Beschwerdegebühr wird angeordnet, wenn der Beschwerde abgeholfen oder ihr durch die Beschwerdekammer stattgegeben wird und die Rückzahlung wegen eines wesentlichen Verfahrensmangels der Billigkeit entspricht. Die Rückzahlung wird, falls der Beschwerde abgeholfen wird, von dem Organ, dessen Entscheidung angefochten wurde, und in den übrigen Fällen von der Beschwerdekammer angeordnet.

SIEBENTER TEIL

**AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM SIEBENTEN
TEIL DES ÜBEREINKOMMENS**

Kapitel I

**Entscheidungen, Bescheide und Mitteilungen
des Europäischen Patentamts**

Regel 68

Form der Entscheidungen

(1) Findet eine mündliche Verhandlung vor dem Europäischen Patentamt statt, so können die Entscheidungen verkündet werden. Später sind die Entscheidungen schriftlich abzufassen und den Beteiligten zuzustellen.

(2) Die Entscheidungen des Europäischen Patentamts, die mit der Beschwerde angefochten werden können, sind zu begründen und mit einer schriftlichen Belehrung darüber zu versehen, daß gegen die Entscheidung die Beschwerde statthaft ist. In der Belehrung sind die Beteiligten auch auf die Artikel 106 bis 108 aufmerksam zu machen, deren Wortlaut beizufügen ist. Die Beteiligten können aus der Unterlassung der Rechtsmittelbelehrung keine Ansprüche herleiten.

Regel 69

Feststellung eines Rechtsverlusts

(1) Stellt das Europäische Patentamt fest, daß ein Rechtsverlust aufgrund des Übereinkommens eingetreten ist, ohne daß eine Entscheidung über die Zurückweisung der europäischen Patentanmeldung oder über die Erteilung, den Widerruf oder die Aufrechterhaltung des europäischen Patents oder über die Beweisaufnahme ergangen ist, so teilt es dies dem Betroffenen nach Artikel 119 mit.

(2) Ist der Betroffene der Auffassung, daß die Feststellung des Europäischen Patentamts nicht zutrifft, so kann er innerhalb von zwei Monaten nach Zustellung der

Mitteilung nach Absatz 1 eine Entscheidung des Europäischen Patentamts beantragen. Eine solche Entscheidung wird nur getroffen, wenn das Europäische Patentamt die Auffassung des Antragstellers nicht teilt; andernfalls unterrichtet das Europäische Patentamt den Antragsteller.

Regel 70

Form der Bescheide und Mitteilungen

Bescheide und Mitteilungen des Europäischen Patentamts sind mit der Unterschrift und der Namenswiedergabe des zuständigen Bediensteten zu versehen. Statt der Unterschrift und der Namenswiedergabe kann ein vorgedrucktes oder aufgestempeltes Dienstsiegel des Europäischen Patentamts angebracht werden.

Kapitel II

Mündliche Verhandlung und Beweisaufnahme

Regel 71

Ladung zur mündlichen Verhandlung

- (1) Zur mündlichen Verhandlung nach Artikel 116 werden die Beteiligten unter Hinweis auf Absatz 2 geladen. Die Ladungsfrist beträgt mindestens einen Monat, sofern die Beteiligten nicht mit einer kürzeren Frist einverstanden sind.
- (2) Ist ein zu einer mündlichen Verhandlung ordnungsgemäß geladener Beteiligter vor dem Europäischen Patentamt nicht erschienen, so kann das Verfahren ohne ihn fortgesetzt werden.

Regel 72

Beweisaufnahme durch das Europäische Patentamt

- (1) Hält das Europäische Patentamt die Vernehmung von Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen oder eine Augenscheinseinnahme für erforderlich, so erläßt es eine entsprechende Entscheidung, in der das betreffende

Beweismittel, die rechtserheblichen Tatsachen sowie Tag, Uhrzeit und Ort angegeben werden. Hat ein Beteiligter die Vernehmung von Zeugen oder Sachverständigen beantragt, so wird in der Entscheidung des Europäischen Patentamts die Frist festgesetzt, in der der antragstellende Beteiligte dem Europäischen Patentamt Name und Anschrift der Zeugen und Sachverständigen mitteilen muß, die er vernehmen zu lassen wünscht.

(2) Die Frist zur Ladung von Beteiligten, Zeugen und Sachverständigen zur Beweisaufnahme beträgt mindestens einen Monat, sofern diese nicht mit einer kürzeren Frist einverstanden sind. Die Ladung muß enthalten:

- a) einen Auszug aus der in Absatz 1 genannten Entscheidung, aus der insbesondere Tag, Uhrzeit und Ort der angeordneten Beweisaufnahme sowie die Tatsachen hervorgehen, über die die Beteiligten, Zeugen und Sachverständigen vernommen werden sollen;
- b) die Namen der am Verfahren Beteiligten sowie die Ansprüche, die den Zeugen und Sachverständigen nach Regel 74 Absätze 2 bis 4 zustehen;
- c) einen Hinweis darauf, daß der Beteiligte, Zeuge oder Sachverständige seine Vernehmung durch das zuständige Gericht seines Wohnsitzstaats verlangen kann, sowie eine Aufforderung, dem Europäischen Patentamt innerhalb einer von diesem festgesetzten Frist mitzuteilen, ob er bereit ist, vor dem Europäischen Patentamt zu erscheinen.

(3) Beteiligte, Zeugen und Sachverständige werden vor ihrer Vernehmung darauf hingewiesen, daß das Europäische Patentamt das zuständige Gericht in ihrem Wohnsitzstaat um Wiederholung der Vernehmung unter Eid oder in gleichermaßen verbindlicher Form ersuchen kann.

(4) Die Beteiligten können an der Beweisaufnahme teilnehmen und sachdienliche Fragen an die vernommenen Beteiligten, Zeugen und Sachverständigen richten.

Regel 73

Beauftragung von Sachverständigen

- (1) Das Europäische Patentamt entscheidet, in welcher Form das Gutachten des von ihm beauftragten Sachverständigen zu erstatten ist.
- (2) Der Auftrag an den Sachverständigen muß enthalten:
 - a) die genaue Umschreibung des Auftrags;
 - b) die Frist für die Erstattung des Gutachtens;

- c) die Bezeichnung der am Verfahren Beteiligten;
- d) einen Hinweis auf die Rechte, die ihm nach Regel 74 Absätze 2 bis 4 zustehen.
- (3) Die Beteiligten erhalten eine Abschrift des schriftlichen Gutachtens.
- (4) Die Beteiligten können den Sachverständigen ablehnen. Über die Ablehnung entscheidet das Organ des Europäischen Patentamts, das für die Beauftragung des Sachverständigen zuständig ist.

Regel 74

Kosten der Beweisaufnahme

- (1) Das Europäische Patentamt kann die Beweisaufnahme davon abhängig machen, daß der Beteiligte, der sie beantragt hat, beim Europäischen Patentamt einen Vorschuß hinterlegt, dessen Höhe im Wege einer Schätzung der voraussichtlichen Kosten bestimmt wird.
- (2) Zeugen und Sachverständige, die vom Europäischen Patentamt geladen worden sind und vor diesem erscheinen, haben Anspruch auf Erstattung angemessener Reise- und Aufenthaltskosten. Es kann ihnen ein Vorschuß auf diese Kosten gewährt werden. Satz 1 ist auch auf Zeugen und Sachverständige anzuwenden, die ohne Ladung vor dem Europäischen Patentamt erscheinen und als Zeugen oder Sachverständige vernommen werden.
- (3) Zeugen, denen nach Absatz 2 ein Erstattungsanspruch zusteht, haben Anspruch auf eine angemessene Entschädigung für Verdienstausschlag; Sachverständige haben Anspruch auf Vergütung ihrer Tätigkeit. Diese Entschädigung oder Vergütung wird den Zeugen und Sachverständigen gezahlt, nachdem sie ihrer Pflicht oder ihrem Auftrag genügt haben.
- (4) Der Verwaltungsrat legt die Einzelheiten der Anwendung der Absätze 2 und 3 fest. Das Europäische Patentamt zahlt die nach den Absätzen 2 und 3 fälligen Beträge aus.

Regel 75

Beweissicherung

- (1) Das Europäische Patentamt kann auf Antrag zur Sicherung eines Beweises unverzüglich eine Beweisaufnahme über Tatsachen vornehmen, die für eine Entscheidung von Bedeutung sein können, die das Europäische Patentamt hinsichtlich einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents wahrscheinlich zu treffen hat, wenn zu besorgen ist, daß die Beweisaufnahme zu einem späteren Zeitpunkt erschwert oder unmöglich sein wird. Der Zeitpunkt der Beweisaufnahme ist dem Anmelder oder Patentinhaber so rechtzeitig mitzuteilen, daß er daran teilnehmen kann. Er kann sachdienliche Fragen stellen.

- (2) Der Antrag muß enthalten:

- a) den Namen, die Anschrift und den Staat des Wohnsitzes oder Sitzes des Antragstellers nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c;
- b) eine ausreichende Bezeichnung der europäischen Patentanmeldung oder des europäischen Patents;
- c) die Bezeichnung der Tatsachen, über die Beweis erhoben werden soll;
- d) die Bezeichnung der Beweismittel;
- e) die Darlegung und die Glaubhaftmachung des Grunds, der die Besorgnis rechtfertigt, daß die Beweisaufnahme zu einem späteren Zeitpunkt erschwert oder unmöglich sein wird.

- (3) Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn die Beweissicherungsgebühr entrichtet worden ist.

- (4) Für die Entscheidung über den Antrag und für eine daraufhin erfolgende Beweisaufnahme ist das Organ des Europäischen Patentamts zuständig, das die Entscheidung zu treffen hätte, für die die zu beweisenden Tatsachen von Bedeutung sein können. Die Vorschriften des Übereinkommens über die Beweisaufnahme in den Verfahren vor dem Europäischen Patentamt sind entsprechend anzuwenden.

Regel 76

Niederschrift über mündliche Verhandlungen und Beweisaufnahmen

- (1) Über eine mündliche Verhandlung oder Beweisaufnahme wird eine Niederschrift aufgenommen, die den wesentlichen Gang der mündlichen Verhandlung oder Beweisaufnahme, die rechtserheblichen Erklärungen der Beteiligten und die Aussagen der Beteiligten, Zeugen oder Sachverständigen sowie das Ergebnis eines Augenscheins enthalten soll.
- (2) Die Niederschrift über die Aussage eines Zeugen, Sachverständigen oder Beteiligten wird diesem vorgelesen oder zur Durchsicht vorgelegt. In der Niederschrift wird vermerkt, daß dies geschehen und die Niederschrift von der Person genehmigt ist, die ausgesagt hat. Wird die Niederschrift nicht genehmigt, so werden die Einwendungen vermerkt.
- (3) Die Niederschrift wird von dem Bediensteten, der die Niederschrift aufnimmt, und von dem Bediensteten, der die mündliche Verhandlung oder Beweisaufnahme leitet, unterzeichnet.
- (4) Die Beteiligten erhalten eine Abschrift der Niederschrift.

Kapitel III Zustellungen

Regel 77

Allgemeine Vorschriften über Zustellungen

- (1) In den Verfahren vor dem Europäischen Patentamt ist Gegenstand einer Zustellung entweder das Original des zuzustellenden Schriftstücks oder eine vom Europäischen Patentamt beglaubigte Abschrift dieses Schriftstücks. Jedoch bedürfen Abschriften von Schriftstücken, die von Beteiligten eingereicht werden, keiner Beglaubigung durch das Europäische Patentamt.
- (2) Die unmittelbare Zustellung wird bewirkt:
- durch die Post;
 - durch Übergabe im Europäischen Patentamt;
 - durch öffentliche Bekanntmachung.
- (3) Die Zustellung durch Vermittlung der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines Vertragsstaats erfolgt nach den Vorschriften, die von dieser Behörde in nationalen Verfahren anzuwenden sind.

Regel 78

Zustellung durch die Post

- (1) Entscheidungen, durch die eine Beschwerdefrist in Lauf gesetzt wird, Ladungen und andere vom Präsidenten des Europäischen Patentamts bestimmte Schriftstücke werden durch eingeschriebenen Brief mit Rückschein zugestellt. Alle anderen Zustellungen durch die Post, mit Ausnahme der in Absatz 2 genannten, erfolgen mittels eingeschriebenen Briefs.
- (2) **Zustellungen an Empfänger, die weder Wohnsitz noch Sitz im Gebiet eines Vertragsstaats haben und einen Vertreter nach Artikel 133 Absatz 2 nicht bestellt haben, werden dadurch bewirkt, daß das zuzustellende Schriftstück als gewöhnlicher Brief unter der dem Europäischen Patentamt bekannten letzten Anschrift des Empfängers zur Post gegeben wird. Die Zustellung wird mit der Aufgabe zur Post als bewirkt angesehen, selbst wenn der Brief als unbestellbar zurückkommt.**
- (3) Bei der Zustellung mittels eingeschriebenen Briefs mit oder ohne Rückschein gilt dieser mit dem zehnten Tag nach der Abgabe zur Post als zugestellt, es sei denn, daß das zuzustellende Schriftstück nicht oder an einem späteren Tag zugegangen ist; im Zweifel hat das Europäische Patentamt den Zugang des Schriftstücks und gegebenenfalls den Tag des Zugangs nachzuweisen.
- (4) Die Zustellung mittels eingeschriebenen Briefs mit oder ohne Rückschein gilt auch dann als bewirkt, wenn die Annahme des Briefs verweigert wird.

- (5) Soweit die Zustellung durch die Post durch die Absätze 1 bis 4 nicht geregelt ist, ist das Recht des Staats anzuwenden, in dessen Hoheitsgebiet die Zustellung erfolgt.

Regel 79

Zustellung durch unmittelbare Übergabe

Die Zustellung kann in den Dienstgebäuden des Europäischen Patentamts durch unmittelbare Übergabe des Schriftstücks an den Empfänger bewirkt werden, der dabei den Empfang zu bescheinigen hat. Die Zustellung gilt auch dann als bewirkt, wenn der Empfänger die Annahme des Schriftstücks oder die Bescheinigung des Empfangs verweigert.

Regel 80

Öffentliche Zustellung

- (1) Kann der Aufenthaltsort des Empfängers nicht festgestellt werden, so wird durch öffentliche Bekanntmachung zugestellt.
- (2) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt, in welcher Weise die öffentliche Bekanntmachung erfolgt und wann die Frist von einem Monat zu laufen beginnt, nach deren Ablauf das Schriftstück als zugestellt gilt.

Regel 81

Zustellung an Vertreter

- (1) Ist ein Vertreter bestellt worden, so werden die Zustellungen an den Vertreter gerichtet.
- (2) Sind mehrere Vertreter für einen Beteiligten bestellt, so genügt die Zustellung an einen von ihnen.
- (3) Haben mehrere Beteiligte einen gemeinsamen Vertreter, so genügt die Zustellung nur eines Schriftstücks an den gemeinsamen Vertreter.

Regel 82

Heilung von Zustellungsmängeln

Kann das Europäische Patentamt die formgerechte Zustellung eines Schriftstücks nicht nachweisen oder ist das Schriftstück unter Verletzung von Zustellungs-vorschriften zugegangen, so gilt das Schriftstück als an dem Tag zugestellt, den das Europäische Patentamt als Tag des Zugangs nachweist.

Kapitel IV

Fristen

Regel 83

Berechnung der Fristen

- (1) Die Fristen werden nach vollen Tagen, Wochen, Monaten oder Jahren berechnet.
- (2) Bei der Fristberechnung wird mit dem Tag begonnen, der auf den Tag folgt, an dem das Ereignis eingetreten ist, aufgrund dessen der Fristbeginn festgelegt wird; dieses Ereignis kann eine Handlung oder der Ablauf einer früheren Frist sein. Besteht die Handlung in einer Zustellung, so ist das maßgebliche Ereignis der Zugang des zugestellten Schriftstücks, sofern nichts anderes bestimmt ist.
- (3) Ist als Frist ein Jahr oder eine Anzahl von Jahren bestimmt, so endet die Frist in dem maßgeblichen folgenden Jahr in dem Monat und an dem Tag, die durch ihre Benennung oder Zahl dem Monat und Tag entsprechen, an denen das Ereignis eingetreten ist; hat der betreffende nachfolgende Monat keinen Tag mit der entsprechenden Zahl, so läuft die Frist am letzten Tag dieses Monats ab.
- (4) Ist als Frist ein Monat oder eine Anzahl von Monaten bestimmt, so endet die Frist in dem maßgeblichen folgenden Monat an dem Tag, der durch seine Zahl dem Tag entspricht, an dem das Ereignis eingetreten ist; hat der betreffende nachfolgende Monat keinen Tag mit der entsprechenden Zahl, so läuft die Frist am letzten Tag dieses Monats ab.
- (5) Ist als Frist eine Woche oder eine Anzahl von Wochen bestimmt, so endet die Frist in der maßgeblichen Woche an dem Tag, der durch seine Benennung dem Tag entspricht, an dem das Ereignis eingetreten ist.

Regel 84

Dauer der Fristen

Ist im Übereinkommen oder in dieser Ausführungsordnung eine Frist vorgesehen, die vom Europäischen Patentamt zu bestimmen ist, so darf diese Frist auf nicht weniger als zwei Monate und auf nicht mehr als vier Monate sowie, wenn besondere Umstände vorliegen, auf nicht mehr als sechs Monate festgesetzt werden. In besonders gelagerten Fällen kann die Frist vor Ablauf auf Antrag verlängert werden.

Regel 85

Verlängerung von Fristen

- (1) Läuft eine Frist an einem Tag ab, an dem das Europäische Patentamt zur Entgegennahme von Schriftstücken nicht geöffnet ist oder an dem gewöhnliche Postsendungen aus anderen als den in Absatz 2 genannten Gründen am Sitz des Europäischen Patentamts nicht zugestellt werden, so erstreckt sich die Frist auf den nächstfolgenden Tag, an dem das Europäische Patentamt zur Entgegennahme von Schriftstücken geöffnet ist und an dem gewöhnliche Postsendungen zugestellt werden.
- (2) Läuft eine Frist an einem Tag ab, an dem die Postzustellung in einem Vertragsstaat oder zwischen einem Vertragsstaat und dem Europäischen Patentamt allgemein unterbrochen oder im Anschluß an eine solche Unterbrechung gestört ist, so erstreckt sich die Frist für Beteiligte, die in diesem Staat ihren Wohnsitz oder Sitz haben oder einen Vertreter mit Geschäftssitz in diesem Staat bestellt haben, auf den ersten Tag nach Beendigung der Unterbrechung oder Störung. Ist der betreffende Staat der Sitzstaat des Europäischen Patentamts, so gilt diese Vorschrift für alle Beteiligten. Die Dauer der Unterbrechung oder Störung der Postzustellung wird in einer Mitteilung des Präsidenten des Europäischen Patentamts bekanntgegeben.
- (3) Die Absätze 1 und 2 sind auf Fristen, die im Übereinkommen vorgesehen sind, in Fällen entsprechend anzuwenden, in denen Handlungen bei der zuständigen Behörde im Sinn des Artikels 75 Absatz 1 Buchstabe b vorzunehmen sind.

Kapitel V

Änderungen und Berichtigungen

Regel 86

Änderung der europäischen Patentanmeldung

- (1) Vor Erhalt des europäischen Recherchenberichts darf der Anmelder die Beschreibung, die Patentansprüche oder die Zeichnungen der europäischen Patentanmeldung nicht ändern, soweit nichts anderes vorgeschrieben ist.

(2) Nach Erhalt des europäischen Recherchenberichts und vor Erhalt des ersten Bescheids der Prüfungsabteilung kann der Anmelder von sich aus die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen ändern.

(3) Nach Erhalt des ersten Bescheids der Prüfungsabteilung kann der Anmelder von sich aus die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen einmal ändern, sofern die Änderung gleichzeitig mit der Erwiderung auf den Bescheid eingereicht wird. Weitere Änderungen können nur mit Zustimmung der Prüfungsabteilung vorgenommen werden.

Regel 87

Unterschiedliche Patentansprüche, Beschreibungen und Zeichnungen für verschiedene Staaten

Stellt das Europäische Patentamt fest, daß für einen oder mehrere der benannten Vertragsstaaten der Inhalt einer früheren europäischen Patentanmeldung nach Artikel 54 Absätze 3 und 4 zum Stand der Technik gehört, so kann die europäische Patentanmeldung oder das europäische Patent für diesen Staat oder diese Staaten unterschiedliche Patentansprüche und, wenn es das Europäische Patentamt für erforderlich hält, unterschiedliche Beschreibungen und Zeichnungen enthalten.

Regel 88

Berichtigung von Mängeln in den beim Europäischen Patentamt eingereichten Unterlagen

Sprachliche Fehler, Schreibfehler und Unrichtigkeiten in den beim Europäischen Patentamt eingereichten Unterlagen können auf Antrag berichtigt werden. Betrifft jedoch der Antrag auf Berichtigung die Beschreibung, die Patentansprüche oder die Zeichnungen, so muß die Berichtigung derart offensichtlich sein, daß sofort erkennbar ist, daß nichts anderes beabsichtigt sein konnte als das, was als Berichtigung vorgeschlagen wird.

Regel 89

Berichtigung von Fehlern in Entscheidungen

In Entscheidungen des Europäischen Patentamts können nur sprachliche Fehler, Schreibfehler und offenbare Unrichtigkeiten berichtigt werden.

Kapitel VI

Unterbrechung des Verfahrens

Regel 90

Unterbrechung des Verfahrens

(1) Das Verfahren vor dem Europäischen Patentamt wird unterbrochen:

a) im Fall des Todes oder der fehlenden Geschäftsfähigkeit des Anmelders oder Patentinhabers oder der Person, die nach dem Heimatrecht des Anmelders oder Patentinhabers zu dessen Vertretung berechtigt ist. Solange die genannten Ereignisse die Vertretungsbefugnis eines nach Artikel 134 bestellten Vertreters nicht berühren, tritt eine Unterbrechung des Verfahrens jedoch nur auf Antrag dieses Vertreters ein;

b) wenn der Anmelder oder Patentinhaber aufgrund eines gegen sein Vermögen gerichteten Verfahrens aus rechtlichen Gründen verhindert ist, das Verfahren vor dem Europäischen Patentamt fortzusetzen;

c) im Fall des Todes oder der fehlenden Geschäftsfähigkeit eines Vertreters des Anmelders oder Patentinhabers.

(2) Wird dem Europäischen Patentamt bekannt, wer in den Fällen des Absatzes 1 Buchstaben a und b die Berechtigung erlangt hat, das Verfahren vor dem Europäischen Patentamt fortzusetzen, so teilt es dieser Person und gegebenenfalls den übrigen Beteiligten mit, daß das Verfahren nach Ablauf einer von ihm zu bestimmenden Frist wieder aufgenommen wird.

(3) Im Fall des Absatzes 1 Buchstabe c wird das Verfahren wieder aufgenommen, wenn dem Europäischen Patentamt die Bestellung eines neuen Vertreters des Anmelders angezeigt wird oder das Europäische Patentamt die Anzeige über die Bestellung eines neuen Vertreters des Patentinhabers den übrigen Beteiligten zugestellt hat. Hat das Europäische Patentamt drei Monate nach dem Beginn der Unterbrechung des Verfahrens noch keine Anzeige über die Bestellung eines neuen Vertreters erhalten, so teilt es dem Anmelder oder Patentinhaber mit:

a) im Fall des Artikels 133 Absatz 2, daß die europäische Patentanmeldung als zurückgenommen gilt oder das europäische Patent widerrufen wird, wenn die Anzeige nicht innerhalb von zwei Monaten nach Zustellung dieser Mitteilung erfolgt, oder,

b) wenn der Fall des Artikels 133 Absatz 2 nicht vorliegt, daß das Verfahren vom Tag der Zustellung dieser Mitteilung an mit dem Anmelder oder Patentinhaber wieder aufgenommen wird.

(4) Die am Tag der Unterbrechung für den Anmelder oder Patentinhaber laufenden Fristen, mit Ausnahme der Frist zur Stellung des Prüfungsantrags und der Frist für die Entrichtung der Jahresgebühren, beginnen an dem Tag von neuem zu laufen, an dem das Verfahren wieder aufgenommen wird. Liegt dieser Tag später als zwei Monate vor Ablauf der Frist zur Stellung des Prüfungsantrags, so kann ein Prüfungsantrag noch bis zum Ablauf von zwei Monaten nach diesem Tag gestellt werden.

Kapitel VII

Verzicht auf Beitreibung

Regel 91

Verzicht auf Beitreibung

Der Präsident des Europäischen Patentamts kann davon absehen, geschuldete Geldbeträge beizutreiben, wenn der beizutreibende Betrag geringfügig oder die Beitreibung zu ungewiß ist.

Kapitel VIII

Unterrichtung der Öffentlichkeit

Regel 92

Eintragungen in das europäische Patentregister

(1) Im europäischen Patentregister müssen folgende Angaben eingetragen werden:

- a) Nummer der europäischen Patentanmeldung;
- b) Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung;
- c) Bezeichnung der Erfindung;
- d) Symbole der Klassifikation der europäischen Patentanmeldung;
- e) die benannten Vertragsstaaten;
- f) Name, Vornamen, Anschrift, Wohnsitz oder Sitz des Anmelders oder Patentinhabers;
- g) Name, Vornamen und Anschrift des vom Anmelder oder Patentinhaber genannten Erfinders, sofern er nicht nach Regel 18 Absatz 3 auf seine Nennung verzichtet hat;

h) Name, Vornamen und Geschäftsanschrift des in Artikel 134 bezeichneten Vertreters des Anmelders oder Patentinhabers;

i) Prioritätsangaben (Tag, Staat und Aktenzeichen der früheren Anmeldung);

j) im Fall der Teilung der europäischen Patentanmeldung die Nummern der europäischen Teilanmeldungen;

k) bei europäischen Teilanmeldungen und bei den nach Artikel 61 Absatz 1 Buchstabe b eingereichten neuen europäischen Patentanmeldungen die unter den Buchstaben a, b und i vorgesehenen Angaben für die frühere europäische Patentanmeldung;

l) Tag der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung und gegebenenfalls Tag der gesonderten Veröffentlichung des europäischen Recherchenberichts;

m) Tag der Stellung eines Prüfungsantrags;

n) Tag, an dem die europäische Patentanmeldung zurückgewiesen oder zurückgenommen worden ist oder als zurückgenommen gilt;

o) Tag der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents;

p) Tag des Erlöschens des europäischen Patents in einem Vertragsstaat während der Einspruchsfrist und gegebenenfalls bis zur rechtskräftigen Entscheidung über den Einspruch;

q) Tag der Einlegung des Einspruchs;

r) Tag und Art der Entscheidung über den Einspruch;

s) Tag der Aussetzung und der Fortsetzung des Verfahrens im Fall der Regel 13;

t) Tag der Unterbrechung und der Wiederaufnahme des Verfahrens im Fall der Regel 90;

u) Tag der Wiedereinsetzung in den vorigen Stand, sofern eine Eintragung nach den Buchstaben n oder r erfolgt ist;

v) die Einreichung eines Antrags nach Artikel 135 beim Europäischen Patentamt;

w) Rechte an der europäischen Patentanmeldung oder am europäischen Patent und Rechte an diesen Rechten, soweit ihre Eintragung in Anwendung dieser Ausführungsordnung vorgenommen wird.

(2) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann bestimmen, daß in das europäische Patentregister andere als die in Absatz 1 vorgesehenen Angaben eingetragen werden.

(3) Auf Antrag werden Auszüge aus dem europäischen Patentregister nach Entrichtung einer Verwaltungsgebühr erteilt.

Regel 93

Von der Einsicht ausgeschlossene Aktenteile

Von der Akteneinsicht sind nach Artikel 128 Absatz 4 folgende Aktenteile ausgeschlossen:

- a) Vorgänge über die Frage der Ausschließung oder Ablehnung von Mitgliedern der Beschwerdekammern oder der Großen Beschwerdekammer;
- b) Entwürfe zu Entscheidungen und Bescheiden sowie sonstige Schriftstücke, die der Vorbereitung von Entscheidungen und Bescheiden dienen und den Beteiligten nicht mitgeteilt werden;
- c) die Erfindernennung, wenn der Erfinder nach Regel 18 Absatz 3 auf seine Nennung verzichtet hat;
- d) andere Schriftstücke, die vom Präsidenten des Europäischen Patentamts von der Einsicht ausgeschlossen werden, weil die Einsicht in diese Schriftstücke nicht dem Zweck dient, die Öffentlichkeit über die europäische Patentanmeldung oder das darauf erteilte europäische Patent zu unterrichten.

Regel 94

Durchführung der Akteneinsicht

- (1) Die Einsicht in die Akten europäischer Patentanmeldungen und europäischer Patente wird in das Original oder in eine Kopie gewährt. Für die Akteneinsicht ist eine Verwaltungsgebühr zu entrichten.
- (2) Die Akteneinsicht wird in den Dienstgebäuden des Europäischen Patentamts gewährt. Auf Antrag wird die Einsicht in eine Kopie der Akten europäischer Patentanmeldungen und europäischer Patente auch in den Dienstgebäuden der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz des Vertragsstaats gewährt, in dessen Hoheitsgebiet der Antragsteller seinen Wohnsitz oder Sitz hat.
- (3) Auf Antrag wird die Akteneinsicht durch Erteilung von Kopien gewährt. Diese Kopien sind gebührenpflichtig.
- (4) Auf Antrag stellt das Europäische Patentamt beglaubigte Kopien der europäischen Patentanmeldung gegen Entrichtung einer Verwaltungsgebühr aus.

Regel 95

Auskunft aus den Akten

Das Europäische Patentamt kann vorbehaltlich der in Artikel 128 Absätze 1 bis 4 und Regel 93 vorgesehenen Beschränkungen auf Antrag und gegen Entrichtung einer Verwaltungsgebühr Auskünfte aus den Akten europäischer Patentanmeldungen oder europäischer Patente erteilen. Das Europäische Patentamt kann jedoch verlan-

gen, daß von der Möglichkeit der Akteneinsicht Gebrauch gemacht wird, wenn dies im Hinblick auf den Umfang der zu erteilenden Auskünfte zweckmäßig erscheint.

Regel 96

Weitere Veröffentlichungen des Europäischen Patentamts

- (1) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann bestimmen, daß und in welcher Form die in Artikel 128 Absatz 5 vorgesehenen Angaben Dritten mitgeteilt oder veröffentlicht werden.
- (2) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann bestimmen, daß und in welcher Form neue oder geänderte Patentansprüche, die nach dem in Regel 49 Absatz 3 genannten Zeitpunkt eingegangen sind, veröffentlicht werden und daß ein Hinweis auf Einzelheiten solcher Ansprüche im Europäischen Patentblatt bekanntgemacht wird.

Kapitel IX

Rechts- und Amtshilfe

Regel 97

Verkehr des Europäischen Patentamts mit Behörden der Vertragsstaaten

- (1) Bei Mitteilungen, die sich aus der Anwendung des Übereinkommens ergeben, verkehren das Europäische Patentamt und die Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Vertragsstaaten unmittelbar miteinander. Das Europäische Patentamt und die Gerichte sowie die übrigen Behörden der Vertragsstaaten können miteinander durch Vermittlung der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz verkehren.
- (2) Die Kosten, die durch die in Absatz 1 genannten Mitteilungen entstehen, sind von der Behörde zu tragen, die die Mitteilungen gemacht hat; diese Mitteilungen sind gebührenfrei.

Regel 98

Akteneinsicht durch Gerichte und Behörden der Vertragsstaaten oder durch deren Vermittlung

- (1) Die Einsicht in die Akten einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents durch Gerichte und Behörden der Vertragsstaaten wird in das Original oder in eine Kopie gewährt; Regel 94 ist nicht anzuwenden.

(2) Gerichte und Staatsanwaltschaften der Vertragsstaaten können in Verfahren, die bei ihnen anhängig sind, Dritten Einsicht in die vom Europäischen Patentamt übermittelten Akten oder Kopien der Akten gewähren. Die Akteneinsicht wird nach Maßgabe des Artikels 128 gewährt; die Verwaltungsgebühr für die Akteneinsicht wird nicht erhoben.

(3) Das Europäische Patentamt weist die Gerichte und Staatsanwaltschaften der Vertragsstaaten bei der Übermittlung der Akten oder Kopien der Akten auf die Beschränkungen hin, denen die Gewährung der Einsicht in die Akten einer europäischen Patentanmeldung oder eines europäischen Patents an Dritte nach Artikel 128 Absätze 1 und 4 unterworfen ist.

Regel 99

Verfahren bei Rechtshilfeersuchen

(1) Jeder Vertragsstaat bestimmt eine zentrale Behörde, die vom Europäischen Patentamt ausgehende Rechtshilfeersuchen entgegenzunehmen und dem zuständigen Gericht oder der zuständigen Behörde zur Erledigung zuzuleiten hat.

(2) Das Europäische Patentamt faßt Rechtshilfeersuchen in der Sprache des zuständigen Gerichts oder der zuständigen Behörde ab oder fügt den Rechtshilfeersuchen eine Übersetzung in dieser Sprache bei.

(3) Vorbehaltlich der Absätze 5 und 6 hat das zuständige Gericht oder die zuständige Behörde bei der Erledigung eines Ersuchens in den Formen zu verfahren, die ihr Recht vorsieht. Sie hat insbesondere geeignete Zwangsmittel nach Maßgabe ihrer Rechtsvorschriften anzuwenden.

(4) Ist das ersuchte Gericht oder die ersuchte Behörde nicht zuständig, so ist das Rechtshilfeersuchen von Amts wegen unverzüglich an die in Absatz 1 genannte zentrale Behörde zurückzusenden. Die zentrale Behörde übermittelt das Rechtshilfeersuchen, wenn ein anderes Gericht oder eine andere Behörde in diesem Staat zuständig ist, diesem Gericht oder dieser Behörde, oder, wenn kein Gericht oder keine Behörde in diesem Staat zuständig ist, dem Europäischen Patentamt.

(5) Das Europäische Patentamt ist von Zeit und Ort der durchzuführenden Beweisaufnahme oder der anderen vorzunehmenden gerichtlichen Handlungen zu benachrichtigen und unterrichtet seinerseits die betreffenden Beteiligten, Zeugen und Sachverständigen.

(6) Auf Ersuchen des Europäischen Patentamts gestattet das zuständige Gericht oder die zuständige Behörde die Teilnahme von Mitgliedern des betreffenden Organs und erlaubt diesen, an vernommene Personen über das Gericht oder die Behörde oder unmittelbar Fragen zu richten.

(7) Für die Erledigung von Rechtshilfeersuchen dürfen Gebühren und Auslagen irgendwelcher Art nicht erhoben werden. Der ersuchte Staat ist jedoch berechtigt, von der Organisation die Erstattung der an Sachverständige und an Dolmetscher gezahlten Entschädigung sowie der Auslagen zu verlangen, die durch das Verfahren nach Absatz 6 entstanden sind.

(8) Haben nach dem von dem zuständigen Gericht oder der zuständigen Behörde angewendeten Recht die Beteiligten selbst für die Aufnahme der Beweise zu sorgen und ist das Gericht oder die Behörde zur Erledigung des Rechtshilfeersuchens außerstande, so kann das Gericht oder die Behörde mit Einverständnis des Europäischen Patentamts eine geeignete Person mit der Erledigung beauftragen. Bei der Einholung des Einverständnisses des Europäischen Patentamts gibt das zuständige Gericht oder die zuständige Behörde die ungefähre Höhe der Kosten an, die durch dieses Verfahren entstehen. Durch das Einverständnis des Europäischen Patentamts wird die Organisation verpflichtet, die entstehenden Kosten zu erstatten; ohne ein solches Einverständnis ist die Organisation zur Zahlung der Kosten nicht verpflichtet.

Kapitel X

Vertretung

Regel 100

Bestellung eines gemeinsamen Vertreters

(1) Wird eine europäische Patentanmeldung von mehreren Personen eingereicht und ist im Antrag auf Erteilung eines europäischen Patents kein gemeinsamer Vertreter bezeichnet, so gilt der Anmelder, der im Antrag als erster genannt ist, als gemeinsamer Vertreter. Ist einer der Anmelder jedoch verpflichtet, einen zugelassenen Vertreter zu bestellen, so gilt dieser Vertreter als gemeinsamer Vertreter, sofern nicht der im Antrag als erster genannte Anmelder einen zugelassenen Vertreter bestellt hat. Entsprechendes gilt für gemeinsame Patentinhaber und mehrere Personen, die gemeinsam einen Einspruch oder einen Antrag auf Beitritt einreichen.

(2) Erfolgt im Laufe des Verfahrens ein Rechtsübergang auf mehrere Personen und haben diese Personen keinen gemeinsamen Vertreter bezeichnet, so ist Absatz 1 entsprechend anzuwenden. Ist eine entsprechende Anwendung nicht möglich, so fordert das Europäische Patentamt die genannten Personen auf, innerhalb von zwei Monaten einen gemeinsamen Vertreter zu bestellen. Wird dieser Aufforderung nicht entsprochen, so bestimmt das Europäische Patentamt den gemeinsamen Vertreter.

Regel 101

Vollmacht

(1) Die Vertreter vor dem Europäischen Patentamt haben eine unterzeichnete Vollmacht zu den Akten einzureichen. Die Vollmacht kann sich auf eine oder mehrere europäische Patentanmeldungen oder ein oder mehrere europäische Patente erstrecken und ist in der entsprechenden Stückzahl einzureichen.

(2) Die Beteiligten können allgemeine Vollmachten einreichen, die einen Vertreter zur Vertretung in allen ihren Patentangelegenheiten bevollmächtigen. Die allgemeine Vollmacht braucht nur in einem Stück eingereicht zu werden.

(3) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann Form und Inhalt

- a) einer Vollmacht, die die Vertretung von Personen im Sinn des Artikels 133 Absatz 2 betrifft, und
- b) einer allgemeinen Vollmacht

bestimmen und im Amtsblatt des Europäischen Patentamts bekanntmachen.

(4) Wird dem Europäischen Patentamt die Bestellung eines Vertreters mitgeteilt, so ist die Vollmacht für diesen Vertreter innerhalb von zwei Monaten nach dieser Mitteilung einzureichen. Wird die Vollmacht nicht rechtzeitig eingereicht, so gelten die Handlungen des Vertreters mit Ausnahme der Einreichung einer europäischen Patentanmeldung als nicht erfolgt.

(5) Die Absätze 1 und 2 sind auf Schriftstücke über den Widerruf von Vollmachten entsprechend anzuwenden.

(6) Der Vertreter, dessen Vertretungsmacht erloschen ist, wird weiter als Vertreter angesehen, bis das Erlöschen der Vertretungsmacht dem Europäischen Patentamt angezeigt worden ist.

(7) Sofern die Vollmacht nichts anderes bestimmt, erlischt sie gegenüber dem Europäischen Patentamt nicht mit dem Tod des Vollmachtgebers.

(8) Hat ein Beteiligter die Vertretung mehreren Bevollmächtigten übertragen, so sind diese ungeachtet einer abweichenden Bestimmung in der Vollmacht berechtigt, sowohl gemeinschaftlich als auch einzeln zu handeln.

Regel 102

Änderungen in der Liste der Vertreter

(1) Die Eintragung des zugelassenen Vertreters wird auf dessen Antrag in der Liste der zugelassenen Vertreter gelöscht.

(2) Nach Ablauf der in Artikel 163 Absatz 1 genannten Übergangszeit wird die Eintragung des zugelassenen Vertreters von Amts wegen nur gelöscht:

- a) im Fall des Todes oder der fehlenden Geschäftsfähigkeit des zugelassenen Vertreters;
- b) im Fall, daß der zugelassene Vertreter nicht mehr die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt, sofern der Präsident des Europäischen Patentamts eine Befreiung nach Artikel 134 Absatz 6 nicht erteilt hat;
- c) im Fall, daß der zugelassene Vertreter seinen Geschäftssitz oder Arbeitsplatz nicht mehr in einem Vertragsstaat hat.

(3) Eine Person, deren Eintragung gelöscht worden ist, wird auf Antrag in die Liste der zugelassenen Vertreter wieder eingetragen, wenn die Voraussetzungen für die Löschung entfallen sind.

ACHTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ACHTEN, ZEHNTEN UND ELFTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Regel 103

Unterrichtung der Öffentlichkeit bei Umwandlungen

(1) Die Unterlagen, die dem Umwandlungsantrag nach Artikel 136 beizufügen sind, sind der Öffentlichkeit von der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz unter den gleichen Voraussetzungen und im gleichen Umfang wie die Unterlagen eines nationalen Verfahrens zugänglich zu machen.

(2) Auf den Patentschriften der nationalen Patente, die aus der Umwandlung einer europäischen Patentanmeldung hervorgehen, ist diese Anmeldung anzugeben.

Regel 104

Weiterleitung der internationalen Anmeldung an das Europäische Patentamt

Wird eine internationale Anmeldung bei einer Behörde eines Vertragsstaats zur Weiterleitung an das Europäische Patentamt als Anmeldeamt eingereicht, so hat der Vertragsstaat dafür zu sorgen, daß die Anmeldung beim Europäischen Patentamt spätestens zwei Wochen vor Ablauf des dreizehnten Monats nach ihrer Einreichung oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen wird, nach dem Prioritätstag eingeht.

Regel 105

Beschränkungen der Prüfung

(1) Die Beschränkungen der Prüfung der europäischen Patentanmeldungen nach Artikel 162 und die Aufhebung dieser Beschränkungen werden im Europäischen Patentblatt bekanntgemacht.

(2) Die Gebiete der Technik, auf denen europäische Patentanmeldungen behandelt werden, werden in Anwendung der Internationalen Klassifikation festgelegt.

*Regel 106*Änderungen in der Liste der Vertreter
während der Übergangszeit

(1) Während der in Artikel 163 Absatz 1 genannten Übergangszeit nimmt die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eine nach Artikel 163 Absatz 2 erteilte Bescheinigung zurück:

- a) in den in Regel 102 Absatz 2 genannten Fällen;
- b) wenn andere, nach dem nationalen Recht des betreffenden Vertragsstaats vorgesehene Voraussetzungen für die Erteilung der Bescheinigung nicht mehr erfüllt sind.

(2) Die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz teilt die Rücknahme der Bescheinigung dem Europäischen Patentamt mit. Das Europäische Patentamt löscht daraufhin von Amts wegen die Eintragung des Vertreters in der Liste der zugelassenen Vertreter, es sei denn, daß Artikel 163 Absatz 4 Buchstabe b oder Absatz 5 angewendet wird.

(3) Regel 102 Absatz 1 ist anzuwenden.

(4) Eine Person, deren Eintragung gelöscht worden ist, wird auf ihren Antrag in die Liste der zugelassenen Vertreter wieder eingetragen, wenn sie eine Bescheinigung der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz einreicht, aus der hervorgeht, daß die Gründe, die zur Rücknahme der in Absatz 1 genannten Bescheinigung geführt haben, entfallen sind.

**PROTOKOLL
ÜBER DIE GERICHTLICHE ZUSTÄNDIGKEIT UND
DIE ANERKENNUNG VON ENTSCHEIDUNGEN
ÜBER DEN ANSPRUCH AUF ERTEILUNG EINES
EUROPÄISCHEN PATENTS**

(Anerkennungsprotokoll)

Abschnitt I
Zuständigkeit

Artikel 1

(1) Für Klagen gegen den Anmelder, mit denen der Anspruch auf Erteilung eines europäischen Patents für einen oder mehrere der in der europäischen Patentanmeldung benannten Vertragsstaaten geltend gemacht wird, bestimmt sich die Zuständigkeit der Gerichte der Vertragsstaaten nach den Artikeln 2 bis 6.

(2) Den Gerichten im Sinn dieses Protokolls sind Behörden gleichgestellt, die nach dem nationalen Recht eines Vertragsstaats für die Entscheidung über die in Absatz 1 genannten Klagen zuständig sind. Die Vertragsstaaten teilen dem Europäischen Patentamt die Behörden mit, denen eine solche Zuständigkeit zugewiesen ist; das Europäische Patentamt unterrichtet die übrigen Vertragsstaaten hiervon.

(3) Als Vertragsstaaten im Sinn dieses Protokolls sind nur die Vertragsstaaten zu verstehen, die die Anwendung dieses Protokolls nach Artikel 167 des Übereinkommens nicht ausgeschlossen haben.

Artikel 2

Der Anmelder, der seinen Wohnsitz oder Sitz in einem Vertragsstaat hat, ist vorbehaltlich der Artikel 4 und 5 vor den Gerichten dieses Vertragsstaats zu verklagen.

Artikel 3

Wenn der Anmelder seinen Wohnsitz oder Sitz außerhalb der Vertragsstaaten hat und die Person, die den Anspruch auf Erteilung des europäischen Patents geltend macht, ihren Wohnsitz oder Sitz in einem Vertragsstaat hat, sind vorbehaltlich der Artikel 4 und 5 die Gerichte des letztgenannten Staats ausschließlich zuständig.

Artikel 4

Ist der Gegenstand der europäischen Patentanmeldung eine Erfindung eines Arbeitnehmers, so sind vorbehaltlich Artikel 5 für einen Rechtsstreit zwischen dem Arbeitnehmer und dem Arbeitgeber ausschließlich die Gerichte des Vertragsstaats zuständig, nach dessen Recht sich das Recht auf das europäische Patent gemäß Artikel 60 Absatz 1 Satz 2 des Übereinkommens bestimmt.

Artikel 5

(1) Haben die an einem Rechtsstreit über den Anspruch auf Erteilung eines europäischen Patents beteiligten Parteien durch eine schriftliche oder durch eine mündliche, schriftlich bestätigte Vereinbarung bestimmt, daß ein Gericht oder die Gerichte eines bestimmten Vertragsstaats über diesen Rechtsstreit entscheiden sollen, so sind dieses Gericht oder die Gerichte dieses Staats ausschließlich zuständig.

(2) Handelt es sich bei den Parteien um einen Arbeitnehmer und seinen Arbeitgeber, so ist Absatz 1 jedoch nur anzuwenden, soweit das für den Arbeitsvertrag maßgebliche nationale Recht eine solche Vereinbarung zuläßt.

Artikel 6

In den nicht in den Artikeln 2 bis 4 und in Artikel 5 Absatz 1 geregelten Fällen sind die Gerichte der Bundesrepublik Deutschland ausschließlich zuständig.

Artikel 7

Die Gerichte der Vertragsstaaten, die mit Klagen nach Artikel 1 befaßt werden, prüfen ihre Zuständigkeit nach den Artikeln 2 bis 6 von Amts wegen.

Artikel 8

(1) Werden bei Gerichten verschiedener Vertragsstaaten Klagen wegen desselben Anspruchs zwischen denselben Parteien anhängig gemacht, so hat sich das später angerufene Gericht von Amts wegen zugunsten des zuvor angerufenen Gerichts für unzuständig zu erklären.

(2) Das Gericht, das sich nach Absatz 1 für unzuständig zu erklären hätte, hat die Entscheidung bis zur rechtskräftigen Entscheidung des zuvor angerufenen Gerichts auszusetzen, wenn der Mangel der Zuständigkeit des anderen Gerichts geltend gemacht wird.

Abschnitt II
Anerkennung

Artikel 9

(1) Die in einem Vertragsstaat ergangenen rechtskräftigen Entscheidungen über den Anspruch auf Erteilung eines europäischen Patents für einzelne oder alle in der europäischen Patentanmeldung benannte Vertragsstaaten werden vorbehaltlich Artikel 11 Absatz 2 in den anderen Vertragsstaaten anerkannt, ohne daß es hierfür eines besonderen Verfahrens bedarf.

(2) Die Zuständigkeit des Gerichts, dessen Entscheidung anerkannt werden soll, und die Gesetzmäßigkeit dieser Entscheidung dürfen nicht nachgeprüft werden.

Artikel 10

Artikel 9 Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn:

- a) der Anmelder, der sich auf die Klage nicht eingelassen hat, nachweist, daß ihm das diesen Rechtsstreit einleitende Schriftstück nicht ordnungsgemäß und nicht so rechtzeitig zugestellt worden ist, daß er sich verteidigen konnte;
- b) der Anmelder nachweist, daß die Entscheidung mit einer anderen Entscheidung unvereinbar ist, die zwischen

denselben Parteien in einem Vertragsstaat auf eine Klage hin ergangen ist, die früher eingereicht wurde als die Klage, die zu der anzuerkennenden Entscheidung geführt hat.

Artikel 11

- (1) Im Verhältnis der Vertragsstaaten zueinander haben die Vorschriften dieses Protokolls Vorrang vor widersprechenden Vorschriften anderer Abkommen, die die gerichtliche Zuständigkeit oder die Anerkennung von Entscheidungen regeln.
- (2) Dieses Protokoll steht der Anwendung von Abkommen zwischen Vertragsstaaten und einem nicht durch das Protokoll gebundenen Staat nicht entgegen.

**PROTOKOLL
ÜBER DIE VORRECHTE UND IMMUNITÄTEN
DER EUROPÄISCHEN PATENTORGANISATION**
(Protokoll über Vorrechte und Immunitäten)

Artikel 1

(1) Die Räumlichkeiten der Organisation sind unverletzlich.

(2) Die Behörden der Staaten, in denen die Organisation Räumlichkeiten hat, dürfen diese Räumlichkeiten nur mit Zustimmung des Präsidenten des Europäischen Patentamts betreten. Bei Feuer oder einem anderen Unglück, das sofortige Schutzmaßnahmen erfordert, wird diese Zustimmung vermutet.

(3) Die Zustellung einer Klageschrift oder sonstiger Schriftstücke, die sich auf ein gegen die Organisation gerichtetes Verfahren beziehen, in den Räumlichkeiten der Organisation stellt keinen Bruch der Unverletzlichkeit dar.

Artikel 2

Die Archive der Organisation und alle Dokumente, die ihr gehören oder sich in ihrem Besitz befinden, sind unverletzlich.

Artikel 3

(1) Die Organisation genießt im Rahmen ihrer amtlichen Tätigkeit Immunität von der Gerichtsbarkeit und Vollstreckung mit Ausnahme folgender Fälle:

a) soweit die Organisation im Einzelfall ausdrücklich hierauf verzichtet;

b) im Fall eines von einem Dritten angestregten Zivilverfahrens wegen Schäden aufgrund eines Unfalls, der durch ein der Organisation gehörendes oder für sie betriebenes Motorfahrzeug verursacht wurde, oder im Fall eines Verstoßes gegen die Vorschriften über den Straßenverkehr, an dem dieses Fahrzeug beteiligt ist;

c) im Fall der Vollstreckung eines nach Artikel 23 ergangenen Schiedsspruchs.

(2) Das Eigentum und die sonstigen Vermögenswerte der Organisation genießen ohne Rücksicht darauf, wo sie sich befinden, Immunität von jeder Form der Beschlagnahme, Einziehung, Enteignung und Zwangsverwaltung.

(3) Das Eigentum und die sonstigen Vermögenswerte der Organisation genießen ebenfalls Immunität von jedem behördlichen Zwang oder jeder Maßnahme, die einem Urteil vorausgehen, es sei denn, daß dies im Zusammenhang mit der Verhinderung und gegebenenfalls der Untersuchung von Unfällen, an denen der Organisation gehörende oder für sie betriebene Motorfahrzeuge beteiligt sind, vorübergehend notwendig ist.

(4) Unter amtlicher Tätigkeit der Organisation im Sinn dieses Protokolls sind alle Tätigkeiten zu verstehen, die für ihre im Übereinkommen vorgesehene Verwaltungsarbeit und technische Arbeit unbedingt erforderlich sind.

Artikel 4

(1) Im Rahmen ihrer amtlichen Tätigkeit sind die Organisation, ihr Vermögen und ihre Einkünfte von jeder direkten Besteuerung befreit.

(2) Sind bei größeren Einkäufen, die von der Organisation getätigt werden und die für ihre amtliche Tätigkeit erforderlich sind, Steuern oder sonstige Abgaben im Preis enthalten, so werden in jedem Fall, in dem dies möglich ist, von den Vertragsstaaten geeignete Maßnahmen getroffen, um der Organisation den Betrag der Steuern oder sonstigen Abgaben dieser Art zu erlassen oder zu erstatten.

(3) Von Abgaben, die lediglich die Vergütung für Leistungen öffentlicher Versorgungsbetriebe darstellen, wird keine Befreiung gewährt.

Artikel 5

Die von der Organisation ein- oder ausgeführten Waren, die für deren amtliche Tätigkeit erforderlich sind, werden von Zöllen und sonstigen Abgaben bei der Ein- oder Ausfuhr – mit Ausnahme der Abgaben für Dienstleistungen – befreit sowie von allen Ein- und Ausfuhrverboten und -beschränkungen ausgenommen.

Artikel 6

Für Waren, die für den persönlichen Bedarf der Bediensteten des Europäischen Patentamts gekauft oder eingeführt werden, wird keine Befreiung nach den Artikeln 4 und 5 gewährt.

Artikel 7

(1) Die in den Artikeln 4 und 5 angeführten, der Organisation gehörenden Waren dürfen nur zu den Bedingungen verkauft oder veräußert werden, die von den Vertragsstaaten, welche die Befreiung gewährt haben, genehmigt sind.

(2) Der Waren- und Dienstleistungsverkehr zwischen den verschiedenen Dienstgebäuden der Organisation ist von Abgaben und Beschränkungen jeder Art befreit; gegebenenfalls treffen die Vertragsstaaten geeignete Maßnahmen, um solche Abgaben zu erlassen oder zu erstatten oder um solche Beschränkungen aufzuheben.

Artikel 8

Der Versand von Veröffentlichungen und sonstigem Informationsmaterial durch oder an die Organisation unterliegt keinen Beschränkungen.

Artikel 9

Die Vertragsstaaten räumen der Organisation die devisa-rechtlichen Befreiungen ein, die zur Ausübung ihrer amtlichen Tätigkeit erforderlich sind.

Artikel 10

(1) Bei ihrem amtlichen Nachrichtenverkehr und bei der Übermittlung aller ihrer Schriftstücke genießt die Organisation in jedem Vertragsstaat die günstigste Behandlung, die dieser Staat einer anderen internationalen Organisation gewährt.

(2) Der amtliche Nachrichtenverkehr der Organisation, gleichviel mit welchem Nachrichtenmittel, unterliegt nicht der Zensur.

Artikel 11

Die Vertragsstaaten treffen geeignete Maßnahmen, um Einreise, Aufenthalt und Ausreise der Bediensteten des Europäischen Patentamts zu erleichtern.

Artikel 12

(1) Die Vertreter der Vertragsstaaten, deren Stellvertreter, Berater oder Sachverständige genießen während der Tagungen des Verwaltungsrats oder der Tagungen anderer vom Verwaltungsrat eingesetzter Organe sowie während der Reise zum und vom Tagungs-ort folgende Vorrechte und Immunitäten:

a) Immunität von Festnahme oder Haft sowie von der Beschlagnahme ihres persönlichen Gepäcks, außer wenn sie auf frischer Tat ertappt werden;

b) Immunität von der Gerichtsbarkeit, auch nach Beendigung ihres Auftrags, bezüglich der von ihnen in Ausübung ihres Amtes vorgenommenen Handlungen einschließlich ihrer schriftlichen und mündlichen Äußerungen; diese Immunität gilt jedoch nicht im Fall eines Verstoßes gegen die Vorschriften über den Straßenverkehr durch eine der genannten Personen und im Fall von Schäden, die durch ein Motorfahrzeug verursacht wurden, das einer dieser Personen gehört oder von einer solchen Person gesteuert wurde;

c) Unverletzlichkeit aller ihrer amtlichen Schriftstücke und Urkunden;

d) das Recht, Verschlüsselungen zu verwenden sowie Urkunden oder sonstige Schriftstücke durch Sonderkurier oder in versiegelten Behältern zu empfangen;

e) Befreiung für sich und ihre Ehegatten von allen Einreisebeschränkungen und von der Meldepflicht für Ausländer;

f) die gleichen Erleichterungen hinsichtlich der Währungs- und Devisenvorschriften wie die Vertreter ausländischer Regierungen mit vorübergehendem amtlichen Auftrag.

(2) Die Vorrechte und Immunitäten werden den in Absatz 1 genannten Personen nicht zu ihrem persönlichen Vorteil gewährt, sondern um ihre vollständige Unabhängigkeit bei der Ausübung ihres Amtes im Zusammenhang mit der Organisation zu gewährleisten. Ein Vertragsstaat hat deshalb die Pflicht, die Immunität in allen Fällen aufzuheben, in denen sie nach Auffassung dieses Staats verhindern würde, daß der Gerechtigkeit Genüge geschieht, und in denen sie ohne Beeinträchtigung der Zwecke aufgehoben werden kann, für die sie gewährt wurde.

Artikel 13

(1) Vorbehaltlich Artikel 6 steht der Präsident des Europäischen Patentamts im Genuß der Vorrechte und Immunitäten, die Diplomaten nach dem Wiener Übereinkommen über diplomatische Beziehungen vom 18. April 1961 eingeräumt werden.

(2) Die Immunität von der Gerichtsbarkeit gilt jedoch nicht im Fall eines Verstoßes des Präsidenten des Europäischen Patentamts gegen die Vorschriften über den Straßenverkehr oder im Fall eines Schadens, der durch ein ihm gehörendes oder von ihm gesteuertes Motorfahrzeug verursacht wurde.

Artikel 14

Die Bediensteten des Europäischen Patentamts

a) genießen auch nach ihrem Ausscheiden aus dem Dienst Immunität von der Gerichtsbarkeit hinsichtlich der von ihnen in Ausübung ihres Amtes vorgenommenen Handlungen einschließlich ihrer mündlichen und schriftlichen Äußerungen; diese Immunität gilt jedoch nicht im Fall eines Verstoßes gegen die Vorschriften über den Straßenverkehr durch einen Bediensteten des Europäischen Patentamts oder eines Schadens, der durch ein ihm gehörendes oder von ihm geführtes Motorfahrzeug verursacht wurde;

b) sind von jeder Verpflichtung zum Wehrdienst befreit;

c) genießen Unverletzlichkeit aller ihrer amtlichen Schriftstücke und Urkunden;

d) genießen in bezug auf Einwanderungsbeschränkungen und die Meldepflicht der Ausländer dieselbe Erleichterung, die allgemein den Mitgliedern des Personals internationaler Organisationen gewährt wird; das gleiche gilt für die in ihrem Haushalt lebenden Familienangehörigen;

e) genießen in bezug auf Devisenvorschriften dieselben Vorrechte, die allgemein den Mitgliedern des Personals internationaler Organisationen gewährt werden;

f) genießen im Fall einer internationalen Krise dieselben Erleichterungen bei der Rückführung in ihren Heimatstaat wie die Diplomaten; das gleiche gilt für die in ihrem Haushalt lebenden Familienangehörigen;

g) haben das Recht, ihre Wohnungseinrichtung und ihre persönlichen Gebrauchsgegenstände bei Antritt ihres Dienstes in dem betreffenden Staat zollfrei einzuführen und bei Beendigung ihres Dienstes in diesem Staat zollfrei wieder auszuführen, vorbehaltlich der Bedingungen, welche die Regierung des Staats, in dem dieses Recht ausgeübt wird, jeweils für erforderlich hält, und mit Ausnahme der Güter, die in diesem Staat erworben wurden und dort einem Ausfuhrverbot unterliegen.

Artikel 15

Sachverständige genießen bei der Ausübung ihrer Tätigkeit für die Organisation oder bei der Ausführung von Aufträgen für diese die nachstehenden Vorrechte und Immunitäten, soweit sie für die Ausübung ihrer Tätigkeiten notwendig sind, und zwar auch während der Reisen, die in Ausübung ihrer Tätigkeit oder zur Durchführung ihres Auftrags ausgeführt werden:

a) Immunität von der Gerichtsbarkeit hinsichtlich der von ihnen in Ausübung ihres Amtes vorgenommenen Handlungen einschließlich ihrer mündlichen und schriftlichen Äußerungen, außer im Fall eines Verstoßes gegen die Vorschriften über den Straßenverkehr durch einen Sachverständigen oder im Fall eines Schadens, der durch ein ihm gehörendes oder von ihm geführtes Motorfahrzeug verursacht wurde; die Sachverständigen genießen diese Immunität auch nach Beendigung ihrer Tätigkeit bei der Organisation;

b) Unverletzlichkeit aller ihrer amtlichen Schriftstücke und Urkunden;

c) die zur Überweisung ihrer Bezüge erforderlichen devisarechtlichen Befreiungen.

Artikel 16

(1) Die in den Artikeln 13 und 14 genannten Personen sind für die von der Organisation gezahlten Gehälter und Bezüge nach Maßgabe der Bedingungen und Regeln, die der Verwaltungsrat innerhalb eines Jahrs nach Inkrafttreten des Übereinkommens festlegt, zugunsten der Organisation steuerpflichtig. Von diesem Zeitpunkt an sind diese Gehälter und Bezüge von der staatlichen Einkommensteuer befreit. Die Vertragsstaaten können jedoch die befreiten Gehälter und Bezüge bei der Festsetzung des auf Einkommen aus anderen Quellen zu erhebenden Steuerbetrags berücksichtigen.

(2) Absatz 1 ist auf Renten und Ruhegehälter, die von der Organisation an ehemalige Bedienstete des Europäischen Patentamts gezahlt werden, nicht anzuwenden.

Artikel 17

Der Verwaltungsrat bestimmt die Gruppen von Bediensteten, auf die Artikel 14 ganz oder teilweise und Artikel 16 anzuwenden sind, sowie die Gruppen von Sachverständigen, auf die Artikel 15 anzuwenden ist. Die Namen, Dienstbezeichnungen und Anschriften der zu diesen Gruppen gehörenden Bediensteten und Sachverständigen werden den Vertragsstaaten von Zeit zu Zeit mitgeteilt.

Artikel 18

Vorbehaltlich von Abkommen, die nach Artikel 25 mit den Vertragsstaaten geschlossen werden, sind die Organisation und die Bediensteten des Europäischen Patentamts von sämtlichen Pflichtbeiträgen an staatliche Sozialversicherungsträger befreit, sofern die Organisation ein eigenes Sozialversicherungssystem errichtet.

Artikel 19

(1) Die in diesem Protokoll vorgesehenen Vorrechte und Immunitäten sind nicht dazu bestimmt, den Bediensteten des Europäischen Patentamts oder den Sachverständigen, die für die Organisation oder in deren Auftrag tätig sind, persönliche Vorteile zu verschaffen. Sie sind lediglich zu dem Zweck vorgesehen, unter allen Umständen die ungehinderte Tätigkeit der Organisation und die vollständige Unabhängigkeit der Personen, denen sie gewährt werden, zu gewährleisten.

(2) Der Präsident des Europäischen Patentamts hat die Pflicht, eine Immunität aufzuheben, wenn sie nach seiner Ansicht verhindern würde, daß der Gerechtigkeit Genüge geschieht, und wenn sie ohne Beeinträchtigung der Interessen der Organisation aufgehoben werden kann. Aus den gleichen Gründen kann der Verwaltungsrat eine Immunität des Präsidenten aufheben.

Artikel 20

(1) Die Organisation wird jederzeit mit den zuständigen Behörden der Vertragsstaaten zusammenarbeiten, um die Rechtspflege zu erleichtern, die Einhaltung der Vorschriften über Sicherheit und Ordnung sowie über den Gesundheits- und Arbeitsschutz und ähnlicher staatlicher Rechtsvorschriften zu gewährleisten und jeden Mißbrauch der in diesem Protokoll vorgesehenen Vorrechte, Immunitäten und Erleichterungen zu verhindern.

(2) Die Einzelheiten der in Absatz 1 genannten Zusammenarbeit können in den in Artikel 25 genannten Ergänzungsabkommen festgelegt werden.

Artikel 21

Jeder Vertragsstaat behält das Recht, alle im Interesse seiner Sicherheit notwendigen Vorsichtsmaßnahmen zu ergreifen.

Artikel 22

Ein Vertragsstaat ist nicht verpflichtet, die in den Artikeln 12, 13, 14 Buchstaben b, e und g sowie in Artikel 15 Buchstabe c bezeichneten Vorrechte und Immunitäten zu gewähren:

- a) seinen eigenen Staatsangehörigen;
- b) Personen, die bei Aufnahme ihrer Tätigkeit bei der Organisation ihren ständigen Wohnsitz in diesem Staat haben und nicht Bedienstete einer anderen zwischenstaatlichen Organisation sind, deren Personal in die Organisation übernommen wird.

Artikel 23

(1) Jeder Vertragsstaat kann einem internationalen Schiedsgericht jede Streitigkeit unterbreiten, die sich auf die Organisation oder einen Bediensteten oder Sachverständigen, der für die Organisation oder in deren Auftrag tätig ist, bezieht, soweit die Organisation oder die Bediensteten und Sachverständigen ein Vorrecht oder eine Immunität nach diesem Protokoll in Anspruch genommen haben und diese Immunität nicht aufgehoben worden ist.

(2) Hat ein Vertragsstaat die Absicht, eine Streitigkeit einem Schiedsgericht zu unterbreiten, so notifiziert er dies dem Präsidenten des Verwaltungsrats; dieser unterrichtet sofort jeden Vertragsstaat von der Notifikation.

(3) Das Verfahren nach Absatz 1 ist auf Streitigkeiten zwischen der Organisation und den Bediensteten oder Sachverständigen über das Statut oder die Beschäftigungsbedingungen oder, was die Bediensteten anbelangt, über die Versorgungsordnung nicht anzuwenden.

(4) Gegen den Spruch des Schiedsgerichts, der endgültig und für die Parteien bindend ist, kann ein Rechtsmittel nicht eingelegt werden. Im Fall einer Streitigkeit über Sinn und Tragweite des Schiedsspruchs obliegt es dem Schiedsgericht, den Spruch auf Antrag einer Partei auszulegen.

Artikel 24

(1) Das in Artikel 23 genannte Schiedsgericht besteht aus drei Mitgliedern; ein Schiedsrichter wird von dem

Staat oder den Staaten, die Parteien des Schiedsverfahrens sind, ein weiterer vom Verwaltungsrat ernannt; diese beiden Schiedsrichter ernennen einen dritten Schiedsrichter, der als Obmann tätig wird.

(2) Die Schiedsrichter werden aus einem Verzeichnis ausgewählt, das höchstens sechs von jedem Vertragsstaat und sechs vom Verwaltungsrat benannte Schiedsrichter umfaßt. Dieses Verzeichnis wird so bald wie möglich nach Inkrafttreten dieses Protokolls erstellt und in der Folge je nach Bedarf geändert.

(3) Nimmt eine Partei innerhalb von drei Monaten nach der in Artikel 23 Absatz 2 genannten Notifizierung die in Absatz 1 vorgesehene Ernennung nicht vor, so wird der Schiedsrichter auf Antrag der anderen Partei vom Präsidenten des Internationalen Gerichtshofs aus dem Kreis der in dem Verzeichnis aufgeführten Personen bestimmt. Das gleiche geschieht auf Antrag der zuerst handelnden Partei, wenn innerhalb eines Monats nach der Ernennung des zweiten Schiedsrichters die beiden ersten Schiedsrichter sich nicht über die Ernennung des dritten einigen können. Ist jedoch in diesen beiden Fällen der Präsident des Internationalen Gerichtshofs verhindert, die Wahl zu treffen, oder ist er Angehöriger eines an der Streitigkeit beteiligten Staats, so nimmt der Vizepräsident des Internationalen Gerichtshofs die erwähnten Ernennungen vor, sofern er nicht selbst Angehöriger eines an der Streitigkeit beteiligten Staats ist; im letztgenannten Fall obliegt es dem Mitglied des Internationalen Gerichtshofs, das nicht selbst Angehöriger eines an der Streitigkeit beteiligten Staats ist und das vom Präsidenten oder Vizepräsidenten ausgewählt worden ist, die Ernennungen vorzunehmen. Ein Angehöriger des antragstellenden Staats kann nicht für den Posten des Schiedsrichters gewählt werden, dessen Ernennung dem Verwaltungsrat oblag, und eine auf Vorschlag des Verwaltungsrats in das Verzeichnis aufgenommene Person kann nicht für den Posten des Schiedsrichters gewählt werden, dessen Ernennung dem antragstellenden Staat oblag. Die diesen beiden Gruppen angehörenden Personen können auch nicht zum Obmann des Schiedsgerichts gewählt werden.

(4) Das Schiedsgericht gibt sich eine Verfahrensordnung.

Artikel 25

Die Organisation kann auf Beschluß des Verwaltungsrats mit einem oder mehreren Vertragsstaaten Ergänzungsabkommen zur Durchführung dieses Protokolls in ihren Beziehungen mit diesem Staat oder diesen Staaten sowie sonstige Vereinbarungen schließen, um eine wirksame Tätigkeit der Organisation und den Schutz ihrer Interessen zu gewährleisten.

PROTOKOLL
ÜBER DIE ZENTRALISIERUNG DES EUROPÄISCHEN
PATENTSYSTEMS UND SEINE EINFÜHRUNG
(Zentralisierungsprotokoll)

Abschnitt I

(1)(a) Bei Inkrafttreten des Übereinkommens treffen die Vertragsstaaten des Übereinkommens, die gleichzeitig Mitgliedstaaten des durch das Haager Abkommen vom 6. Juni 1947 errichteten Internationalen Patentinstituts sind, die notwendigen Maßnahmen, um sicherzustellen, daß alle Aktiva und Passiva sowie das gesamte Personal des Internationalen Patentinstituts spätestens zu dem in Artikel 162 Absatz 1 des Übereinkommens vorgesehenen Zeitpunkt auf das Europäische Patentamt übertragen werden. Diese Übertragung erfolgt im Wege eines Vertrags zwischen dem Internationalen Patentinstitut und der Europäischen Patentorganisation. Die oben erwähnten Staaten und die anderen Vertragsstaaten des Übereinkommens treffen die notwendigen Maßnahmen, um sicherzustellen, daß dieser Vertrag spätestens zu dem in Artikel 162 Absatz 1 des Übereinkommens vorgesehenen Zeitpunkt angewendet wird. Die Mitgliedstaaten des Internationalen Patentinstituts, die gleichzeitig Vertragsstaaten des Übereinkommens sind, verpflichten sich ferner, ihre Mitgliedschaft am Haager Abkommen zum Zeitpunkt der Anwendung des Vertrags zu beenden.

(b) Die Vertragsstaaten des Übereinkommens treffen die notwendigen Maßnahmen, um sicherzustellen, daß die Aktiva und Passiva sowie das gesamte Personal des Internationalen Patentinstituts in das Europäische Patentamt nach Maßgabe des unter Buchstabe a erwähnten Vertrags übernommen werden. Die Zweigstelle in Den Haag übernimmt von der Anwendung dieses Vertrags an einerseits die Aufgaben, die dem Internationalen Patentinstitut am Tag der Auflage des Übereinkommens zur Unterzeichnung obliegen, insbesondere diejenigen, die es zu diesem Zeitpunkt gegenüber seinen Mitgliedstaaten wahrnimmt, wobei es unerheblich ist, ob diese Staaten Vertragsstaaten des Übereinkommens werden oder nicht, und andererseits die Aufgaben, zu deren Wahrnehmung es sich bei Inkrafttreten des Übereinkommens gegenüber Staaten verpflichtet hat, die in diesem Zeitpunkt sowohl Mitgliedstaaten des Internationalen Patentinstituts als auch Vertragsstaaten des Übereinkommens sind. Außerdem kann der Verwaltungsrat der Europäischen Patentorganisation der Zweigstelle weitere Aufgaben auf dem Gebiet der Recherche übertragen.

(c) Die obengenannten Verpflichtungen beziehen sich sinngemäß auch auf die gemäß dem Haager Abkommen geschaffene Dienststelle unter den im Abkommen zwischen dem Internationalen Patentinstitut und der Regierung des beteiligten Vertragsstaats vorgesehenen Bedingungen. Diese Regierung verpflichtet sich, mit der Europäischen Patentorganisation ein neues Abkommen, das das bereits bestehende Abkommen mit dem Internationalen Patentinstitut ablöst, zu schließen, um die Bestimmungen über die Organisation, die Tätigkeit und die Finanzierung der Dienststelle mit diesem Protokoll in Einklang zu bringen.

(2) Die Vertragsstaaten des Übereinkommens verzichten zu dem in Artikel 162 Absatz 1 des Übereinkommens genannten Zeitpunkt vorbehaltlich Abschnitt III für ihre

Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz zugunsten des Europäischen Patentamts auf die Tätigkeit als Internationale Recherchenbehörde nach dem Zusammenarbeitsvertrag.

(3)(a) Zu dem in Artikel 162 Absatz 1 des Übereinkommens genannten Zeitpunkt wird in Berlin (West) zum Zweck der Durchführung von Recherchen für europäische Patentanmeldungen eine Dienststelle des Europäischen Patentamts errichtet. Diese Dienststelle untersteht der Zweigstelle in Den Haag.

(b) Der Verwaltungsrat legt die Befugnisse der Dienststelle Berlin unter Berücksichtigung allgemeiner Erwägungen und der Bedürfnisse des Europäischen Patentamts auf dem Recherchegebiet fest.

(c) Zumindest am Anfang des Zeitabschnitts nach der stufenweisen Ausdehnung des Tätigkeitsbereichs des Europäischen Patentamts muß der Umfang der dieser Dienststelle übertragenen Arbeiten eine volle Auslastung des im Zeitpunkt der Auflage des Übereinkommens zur Unterzeichnung bei der Dienststelle Berlin des Deutschen Patentamts beschäftigten Prüferpersonals ermöglichen.

(d) Die Bundesrepublik Deutschland übernimmt die zusätzlichen Kosten, die der Europäischen Patentorganisation aus der Errichtung und dem Betrieb der Dienststelle Berlin entstehen.

Abschnitt II

Die Vertragsstaaten des Übereinkommens verzichten vorbehaltlich der Abschnitte III und IV für ihre Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz zugunsten des Europäischen Patentamts auf die Tätigkeit als mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde nach dem Zusammenarbeitsvertrag. Diese Verpflichtung wird nur in dem Umfang, in dem das Europäische Patentamt nach Artikel 162 Absatz 2 des Übereinkommens die Prüfung europäischer Patentanmeldungen durchführen kann, wirksam; diese Wirkung tritt zwei Jahre nach dem Zeitpunkt ein, zu dem das Europäische Patentamt nach einem Fünfjahresplan, der die Zuständigkeit des Amts stufenweise auf alle Gebiete der Technik ausdehnt und nur durch einen Beschluß des Verwaltungsrats geändert werden kann, seine Prüfungstätigkeit auf die betreffenden Gebiete der Technik ausgedehnt hat. Die Einzelheiten der Erfüllung der genannten Verpflichtung werden durch Beschluß des Verwaltungsrats festgelegt.

Abschnitt III

(1) Die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz jedes Vertragsstaats des Übereinkommens, dessen

Amtssprache nicht eine der Amtssprachen des Europäischen Patentamts ist, ist berechtigt, eine Tätigkeit als Internationale Recherchenbehörde und als mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde nach dem Zusammenarbeitsvertrag auszuüben. Die Inanspruchnahme dieses Rechts setzt die Verpflichtung des betreffenden Staats voraus, diese Tätigkeit auf internationale Anmeldungen zu beschränken, die von Staatsangehörigen des betreffenden Staats, von Personen mit Wohnsitz oder Sitz im Hoheitsgebiet dieses Staats, von Staatsangehörigen eines diesem Übereinkommen angehörenden Nachbarstaats dieses Staats oder von Personen, die in einem solchen Nachbarstaat ihren Wohnsitz oder Sitz haben, eingereicht werden. Der Verwaltungsrat kann der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines Vertragsstaats durch Beschluß gestatten, die genannte Tätigkeit auf solche internationale Anmeldungen auszudehnen, die von Staatsangehörigen oder von Personen mit Wohnsitz oder Sitz im Hoheitsgebiet eines Nichtvertragsstaats, der die gleiche Amtssprache wie der betreffende Vertragsstaat hat, eingereicht werden und die in dieser Sprache abgefaßt sind.

(2) Im Hinblick auf eine Harmonisierung der nach dem Zusammenarbeitsvertrag vorgesehenen Recherchentätigkeiten im Rahmen des europäischen Patenterteilungssystems wird eine Zusammenarbeit zwischen dem Europäischen Patentamt und den nach diesem Abschnitt zugelassenen Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz hergestellt. Diese Zusammenarbeit erfolgt aufgrund einer besonderen Vereinbarung, die sich zum Beispiel erstrecken kann auf Rechercheverfahren und -methoden, die Anforderungen für die Einstellung und Ausbildung von Prüfern, Richtlinien für den Austausch von Recherchen und anderen Diensten zwischen den Behörden sowie andere, zur Sicherstellung der erforderlichen Kontrolle und Überwachung notwendige Maßnahmen.

Abschnitt IV

(1)(a) Um den nationalen Patentämtern der Vertragsstaaten des Übereinkommens die Anpassung an das europäische Patentsystem zu erleichtern, kann der Verwaltungsrat, wenn er es für wünschenswert hält, unter den nachstehend festgelegten Bedingungen den Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz dieser Staaten, in denen das Verfahren in einer der Amtssprachen des Europäischen Patentamts durchgeführt werden kann, die Bearbeitung der europäischen Patentanmeldungen, die in der betreffenden Sprache abgefaßt sind, übertragen, soweit nach Artikel 18 Absatz 2 des Übereinkommens in der Regel ein Prüfer der Prüfungsabteilung beauftragt wird. Diese Aufgaben sind im Rahmen des im Übereinkommen vorgesehenen Erteilungsverfahrens durchzuführen; die Entscheidung über diese Anmeldungen trifft die Prüfungsabteilung in ihrer nach Artikel 18 Absatz 2 vorgesehenen Zusammensetzung.

(b) Die nach Maßgabe des Buchstabens a übertragenen Arbeiten dürfen nicht mehr als 40 % der Gesamtzahl der eingereichten europäischen Patentanmeldungen betragen; die einem einzelnen Staat übertragenen Arbeiten

dürfen nicht mehr als ein Drittel der Gesamtzahl der eingereichten europäischen Patentanmeldungen betragen. Diese Arbeiten werden für einen Zeitraum übertragen, der von der Aufnahme der Tätigkeit des Europäischen Patentamts an gerechnet 15 Jahre beträgt, und werden während der letzten 5 Jahre schrittweise (um grundsätzlich 20 % jährlich) bis auf Null verringert.

(c) Aufgrund des Buchstabens b beschließt der Verwaltungsrat über die Art, den Ursprung und die Anzahl der europäischen Patentanmeldungen, mit deren Bearbeitung die Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz eines der genannten Vertragsstaaten beauftragt werden kann.

(d) Die vorstehenden Durchführungsbestimmungen werden in ein besonderes Abkommen aufgenommen, das zwischen der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz des betreffenden Vertragsstaats und der Europäischen Patentorganisation geschlossen wird.

(e) Ein Patentamt, mit dem ein solches besonderes Abkommen geschlossen worden ist, kann bis zum Ablauf des Zeitraums von 15 Jahren eine Tätigkeit als eine mit der internationalen vorläufigen Prüfung beauftragte Behörde nach dem Zusammenarbeitsvertrag ausüben.

(2)(a) Ist der Verwaltungsrat der Auffassung, daß dies mit dem guten Funktionieren des Europäischen Patentamts vereinbar ist, so kann er, um Schwierigkeiten abzuwehren, die für bestimmte Vertragsstaaten aus der Anwendung von Abschnitt I Nummer 2 erwachsen können, den Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz dieser Staaten die Aufgabe übertragen, Recherchen für europäische Patentanmeldungen durchzuführen, sofern deren Amtssprache eine der Amtssprachen des Europäischen Patentamts ist und diese Behörden die Voraussetzungen erfüllen, um gemäß den im Zusammenarbeitsvertrag vorgesehenen Bedingungen als internationale Recherchenbehörde ernannt zu werden.

(b) Bei diesen Arbeiten, die unter der Verantwortung des Europäischen Patentamts durchgeführt werden, hat sich die betreffende Zentralbehörde an die für die Erstellung des europäischen Recherchenberichts geltenden Richtlinien zu halten.

(c) Nummer 1 Buchstabe b Satz 2 und Buchstabe d ist entsprechend anzuwenden.

Abschnitt V

(1) Die in Abschnitt I Nummer 1 Buchstabe c genannte Dienststelle ist berechtigt, für europäische Patentanmeldungen, die von Angehörigen des Staats, in dem die Dienststelle ihren Sitz hat, und von Personen mit Wohnsitz oder Sitz in diesem Staat eingereicht werden, eine Recherche in der ihr zur Verfügung stehenden Dokumentation durchzuführen, soweit diese in der Amtssprache dieses Staats abgefaßt ist. Hierdurch darf jedoch weder das europäische Patenterteilungsverfahren verzögert werden, noch dürfen der Europäischen Patentorganisation zusätzliche Kosten entstehen.

(2) Die in Nummer 1 genannte Dienststelle ist berechtigt, auf Antrag und auf Kosten des Anmelders eines europäischen Patents eine Recherche für die von ihm eingereichte Patentanmeldung in der unter Nummer 1 vorgesehenen Dokumentation durchzuführen. Die Be-

rectigung gilt, solange die in Artikel 92 des Übereinkommens vorgesehene Recherche nicht gemäß Abschnitt VI auf diese Dokumentation ausgedehnt worden ist; doch darf dadurch das europäische Patenterteilungsverfahren nicht verzögert werden.

(3) Der Verwaltungsrat kann die in den Nummern 1 und 2 vorgesehenen Berechtigungen unter den in den genannten Nummern vorgesehenen Voraussetzungen auch auf Zentralbehörden für den gewerblichen Rechtsschutz der Vertragsstaaten ausdehnen, die als Amtssprache keine der Amtssprachen des Europäischen Patentamts haben.

Abschnitt VI

Die in Artikel 92 des Übereinkommens vorgesehene Recherche wird grundsätzlich für alle europäischen Patentanmeldungen auf Patentschriften und veröffentlichte Patentanmeldungen sowie weitere einschlägige Dokumente von Vertragsstaaten ausgedehnt, die zu dem

in Artikel 162 Absatz 1 des Übereinkommens erwähnten Zeitpunkt nicht im Prüfstoff des Europäischen Patentamts enthalten sind. Der Verwaltungsrat legt aufgrund der Ergebnisse einer Studie, die sich insbesondere mit den technischen und finanziellen Aspekten zu befassen hat, den Umfang, die näheren Bedingungen und den Zeitplan der Ausdehnung fest.

Abschnitt VII

Dieses Protokoll geht entgegenstehenden Vorschriften des Übereinkommens vor.

Abschnitt VIII

Die in diesem Protokoll vorgesehenen Beschlüsse des Verwaltungsrats werden mit Dreiviertelmehrheit getroffen (Artikel 35 Absatz 2 des Übereinkommens). Die Vorschriften über Stimmenwägung (Artikel 36 des Übereinkommens) sind anzuwenden.

**PROTOKOLL
ÜBER DIE AUSLEGUNG DES
ARTIKELS 69 DES ÜBEREINKOMMENS**

Artikel 69 ist nicht in der Weise auszulegen, daß unter dem Schutzbereich des europäischen Patents der Schutzbereich zu verstehen ist, der sich aus dem genauen Wortlaut der Patentansprüche ergibt, und daß die Beschreibung sowie die Zeichnungen nur zur Behebung etwaiger Unklarheiten in den Patentansprüchen anzuwenden sind. Ebensowenig ist Artikel 69 dahingehend

auszulegen, daß die Patentansprüche lediglich als Richtlinie dienen und der Schutzbereich sich auch auf das erstreckt, was sich dem Fachmann nach Prüfung der Beschreibung und der Zeichnungen als Schutzbegehren des Patentinhabers darstellt. Die Auslegung soll vielmehr zwischen diesen extremen Auffassungen liegen und einen angemessenen Schutz für den Patentinhaber mit ausreichender Rechtssicherheit für Dritte verbinden.

ÜBEREINKOMMEN ÜBER DAS EUROPÄISCHE PATENT FÜR DEN GEMEINSAMEN MARKT

(Gemeinschaftspatentübereinkommen)

(Luxemburg, 15. Dezember 1975)

PRÄAMBEL

DIE HOHEN VERTRAGSPARTEIEN des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft –

IN DEM WUNSCH, europäischen Patenten, die für ihre Hoheitsgebiete nach dem Übereinkommen über die Erteilung europäischer Patente vom 5. Oktober 1973 erteilt werden, einheitliche und autonome Wirkung zu verleihen,

IN DEM BESTREBEN, ein gemeinschaftliches Patentsystem zu schaffen, das dazu beiträgt, die Ziele des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft zu verwirklichen und insbesondere innerhalb der Gemeinschaft die Verfälschungen des Wettbewerbs zu beseitigen, die sich aus der territorialen Begrenzung der nationalen Schutzrechte ergeben können,

IN DER ERWÄGUNG, daß eines der grundlegenden Ziele des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft die Beseitigung der Hindernisse für den freien Warenverkehr ist,

IN DER ERWÄGUNG, daß eines der geeignetsten Mittel, um sicherzustellen, daß dieses Ziel in bezug auf den freien Verkehr der durch Patente geschützten Waren erreicht wird, die Schaffung eines gemeinschaftlichen Patentsystems ist,

IN DER ERWÄGUNG, daß die Schaffung eines solchen gemeinschaftlichen Patentsystems deshalb untrennbar von der Verwirklichung der Ziele des Vertrages und daher mit der rechtlichen Ordnung der Gemeinschaft verbunden ist,

IN DER ERWÄGUNG, daß es erforderlich ist, zu diesem Zweck zwischen ihnen ein Übereinkommen zu schließen, das ein besonderes Übereinkommen im Sinn des Artikels 142 des Übereinkommens über die Erteilung europäischer Patente, einen regionalen Patentvertrag im Sinn des Artikels 45 Absatz 1 des Vertrages über die internationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet des Patentwesens vom 19. Juni 1970 und ein Sonderabkommen im Sinn des Artikels 19 der am 20. März 1883 in Paris unterzeichneten und zuletzt am 14. Juli 1967 revidierten Verbandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums darstellt,

IN DER ERWÄGUNG, daß es wesentlich ist, daß dieses Übereinkommen einheitlich ausgelegt wird, so daß die Rechte und Pflichten aus einem Gemeinschaftspatent im gesamten Gebiet der Gemeinschaft identisch sind, und daß daher dem Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften Zuständigkeiten übertragen werden,

IN DER ÜBERZEUGUNG, daß der Abschluß dieses Übereinkommens notwendig ist, um die Erfüllung der Aufgaben der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft zu erleichtern, und daß er deshalb eine geeignete Maßnahme darstellt, die von den Mitgliedstaaten, vorbehaltlich der innerstaatlichen Ratifikationsverfahren, zur Erfüllung von Gemeinschaftsverpflichtungen vorzunehmen ist —

HABEN BESCHLOSSEN, dieses Übereinkommen zu schließen, und haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

- SEINE MAJESTÄT DER KÖNIG DER BELGIER
Herrn J. DESCHAMPS,
Botschafter Belgiens in Luxemburg
- IHRE MAJESTÄT DIE KÖNIGIN VON DÄNEMARK
Herrn K. V. SKJØDT,
Direktor, Dänisches Patentamt
- DER PRÄSIDENT DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
Herrn Dr. Peter HERMES,
Staatssekretär, Bundesministerium des Auswärtigen
- DER PRÄSIDENT DER FRANZÖSISCHEN REPUBLIK
Herrn Emile CAZIMAJOU,
Gesandter, Stellvertreter des Ständigen Vertreters
- DER PRÄSIDENT IRLANDS
Herrn John BRUTON,
Parlamentarischer Staatssekretär, Ministerium für Industrie und Handel
- DER PRÄSIDENT DER ITALIENISCHEN REPUBLIK
Herrn F. CATTANEI,
Staatssekretär, Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten
- SEINE KÖNIGLICHE HOHEIT DER GROSSHERZOG VON LUXEMBURG
Herrn Marcel MART,
Minister für Wirtschaft, den Mittelstand und Fremdenverkehr
- IHRE MAJESTÄT DIE KÖNIGIN DER NIEDERLANDE
Herrn Th. M. HAZEKAMP,
Staatssekretär, Ministerium für Wirtschaft
- IHRE MAJESTÄT DIE KÖNIGIN DES VEREINIGTEN KÖNIGREICHS GROSSBRITANNIEN UND NORDIRLAND
The Rt. Hon. Lord GORONWY-ROBERTS,
Staatsminister, Ministerium für Auswärtige und Commonwealth-Angelegenheiten, Vizepräsident des Oberhauses.

DIESE im Rat der Europäischen Gemeinschaften vereinigten Bevollmächtigten sind nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten

WIE FOLGT ÜBEREINGEKOMMEN:

ERSTER TEIL

ALLGEMEINE UND INSTITUTIONELLE VORSCHRIFTEN

KAPITEL I

ALLGEMEINE VORSCHRIFTEN

*Artikel 1***Gemeinsames Patentrecht**

(1) Durch dieses Übereinkommen wird ein den Vertragsstaaten gemeinsames Recht der Erfindungspatente geschaffen.

(2) Dem gemeinsamen Recht unterliegen die für die Vertragsstaaten nach dem Übereinkommen über die Erteilung europäischer Patente, im folgenden Europäisches Patentübereinkommen genannt, erteilten europäischen Patente und die europäischen Patentanmeldungen, in denen diese Staaten benannt sind.

*Artikel 2***Gemeinschaftspatent**

(1) Die für die Vertragsstaaten erteilten europäischen Patente werden als Gemeinschaftspatente bezeichnet.

(2) Das Gemeinschaftspatent ist einheitlich. Es hat in allen Hoheitsgebieten, für die dieses Übereinkommen gilt, die gleiche Wirkung und kann nur für alle diese Gebiete erteilt, übertragen oder für nichtig erklärt werden oder erlöschen. Entsprechendes gilt für die europäische Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind.

(3) Das Gemeinschaftspatent ist autonom. Es ist nur den Vorschriften dieses Übereinkommens und den für jedes europäische Patent zwingend geltenden Vorschriften des Europäischen Patentübereinkommens, die insoweit als Vorschriften dieses Übereinkommens gelten, unterworfen.

*Artikel 3***Gemeinsame Benennung**

Die Benennung der Vertragsstaaten dieses Übereinkommens nach Artikel 79 des Europäischen Patentübereinkommens kann nur gemeinsam erfolgen. Die Benennung eines oder mehrerer dieser Staaten gilt als Benennung aller dieser Staaten.

*Artikel 4***Bildung besonderer Organe**

Im Europäischen Patentamt werden besondere, den Vertragsstaaten gemeinsame Organe gebildet, denen die Durchführung der in diesem Übereinkommen vorgesehenen Verfahren obliegt. Die Tätigkeit dieser Organe wird von einem engeren Ausschuß des Verwaltungsrats der Europäischen Patentorganisation überwacht.

*Artikel 5***Zuständigkeit des Gerichtshofs der Europäischen Gemeinschaften**

(1) Der Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften ist in bezug auf dieses Übereinkommen zuständig, soweit es in diesem Übereinkommen vorgesehen ist. Das Protokoll über die Satzung des Gerichtshofs der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und die Verfahrensordnung des Gerichtshofs sind anzuwenden.

(2) Die Verfahrensordnung wird, soweit erforderlich, nach Artikel 188 des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft angepaßt und ergänzt.

*Artikel 6***Nationale Patente**

Dieses Übereinkommen läßt das Recht der Vertragsstaaten unberührt, nationale Patente zu erteilen.

KAPITEL II

BESONDERE ORGANE DES EUROPÄISCHEN PATENTAMTS*Artikel 7***Besondere Organe**

Die besonderen Organe sind:

- a) eine Patentverwaltungsabteilung,
- b) eine oder mehrere Nichtigkeitsabteilungen,
- c) eine oder mehrere Nichtigkeitskammern.

*Artikel 8***Patentverwaltungsabteilung**

(1) Die Patentverwaltungsabteilung ist für alle Angelegenheiten des Europäischen Patentamts, die das Gemeinschaftspatent betreffen, zuständig, soweit nicht die Zuständigkeit anderer Organe des Europäischen Patentamts begründet ist. Sie ist insbesondere für Entscheidungen über Eintragungen und Löschungen von Angaben im Register für Gemeinschaftspatente zuständig.

(2) Entscheidungen der Patentverwaltungsabteilung werden von einem rechtskundigen Mitglied getroffen.

(3) Die Mitglieder der Patentverwaltungsabteilung dürfen weder den Beschwerdekammern oder der Großen Beschwerdekammer, die nach dem Europäischen Patentübereinkommen gebildet werden, noch den Nichtigkeitskammern angehören.

*Artikel 9***Nichtigkeitsabteilungen**

(1) Die Nichtigkeitsabteilungen sind für die Prüfung von Anträgen auf Beschränkung und Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents sowie für die Festsetzung der Vergütung nach Artikel 44 Absatz 5 zuständig.

(2) Eine Nichtigkeitsabteilung setzt sich aus einem rechtskundigen Mitglied, das den Vorsitz übernimmt, und zwei technisch vorgebildeten Mitgliedern zusammen. Bis zum Erlaß der Entscheidung über den Antrag kann die Nichtigkeitsabteilung eines ihrer Mitglieder mit der Bearbeitung des Antrags beauftragen. Die mündliche Verhandlung findet vor der Nichtigkeitsabteilung selbst statt.

*Artikel 10***Nichtigkeitskammern**

(1) Die Nichtigkeitskammern sind für die Prüfung von Beschwerden gegen Entscheidungen der Nichtigkeitsabteilungen und der Patentverwaltungsabteilung sowie für die Stellungnahme zum Schutzbereich eines Gemeinschaftspatents zuständig.

(2) Bei Beschwerden gegen die Entscheidung einer Nichtigkeitsabteilung setzt sich eine Nichtigkeitskammer aus zwei rechtskundigen Mitgliedern, von denen eines den Vorsitz übernimmt, und drei technisch vorgebildeten Mitgliedern zusammen.

(3) Bei Beschwerden gegen die Entscheidung der Patentverwaltungsabteilung setzt sich eine Nichtigkeitskammer aus drei rechtskundigen Mitgliedern zusammen.

(4) Bei Stellungnahmen zum Schutzbereich eines Gemeinschaftspatents setzt sich die Nichtigkeitskammer in der Regel aus zwei rechtskundigen Mitgliedern, von denen eines den Vorsitz übernimmt, und einem technisch vorgebildeten Mitglied zusammen. Ist die Stellungnahme im Zusammenhang mit einer Entscheidung über eine Beschwerde gegen eine Entscheidung einer Nichtigkeitsabteilung abzugeben oder ist die Nichtigkeitskammer der Meinung, daß es die Art der Stellungnahme erfordert, so setzt sich die Nichtigkeitskammer nach Absatz 2 zusammen.

*Artikel 11***Ernennung der Mitglieder der Nichtigkeitskammern**

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats ernennt:

a) die Vorsitzenden der Nichtigkeitskammern auf Vorschlag eines Ausschußmitglieds nach Anhörung des Präsidenten des Europäischen Patentamts oder auf dessen Vorschlag;

b) die übrigen Mitglieder der Nichtigkeitskammern auf Vorschlag des Präsidenten des Europäischen Patentamts.

(2) Die Mitglieder der Kammern können vom engeren Ausschuß des Verwaltungsrats nach Anhörung des Präsidenten des Europäischen Patentamts wiederernannt werden.

(3) Vorbehaltlich Artikel 12 Absatz 1 übt der engere Ausschuß des Verwaltungsrats die Disziplinargewalt über die nach Absatz 1 ernannten Bediensteten aus.

*Artikel 12***Unabhängigkeit der Mitglieder der Nichtigkeitskammern**

(1) Die Mitglieder der Nichtigkeitskammern werden für einen Zeitraum von fünf Jahren ernannt und können während dieses Zeitraums ihrer Funktion nicht enthoben werden, es sei denn, daß schwerwiegende Gründe vorliegen und der Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften auf Antrag des Präsidenten des Europäischen Patentamts einen entsprechenden Beschluß faßt.

(2) Die Mitglieder der Kammern dürfen weder der Eingangsstelle, den Prüfungsabteilungen, den Einspruchsabteilungen oder der Rechtsabteilung, die nach dem Europäischen Patentübereinkommen gebildet werden, noch der Patentverwaltungsabteilung oder den Nichtigkeitsabteilungen angehören.

(3) Die Mitglieder der Kammern sind für ihre Entscheidungen an Weisungen nicht gebunden und nur diesem Übereinkommen unterworfen.

(4) Die Verfahrensordnung der Nichtigkeitskammern wird nach Maßgabe der Ausführungsordnung erlassen. Sie bedarf der Genehmigung des engeren Ausschusses des Verwaltungsrats.

Artikel 13

Ausschließung und Ablehnung

(1) Die Mitglieder der Nichtigkeitsabteilungen und der Nichtigkeitskammern dürfen nicht an der Erledigung einer Sache mitwirken, an der sie ein persönliches Interesse haben, in der sie vorher als Vertreter eines Beteiligten tätig gewesen sind oder an deren abschließender Entscheidung im Erteilungsverfahren oder Einspruchsverfahren sie mitgewirkt haben. Die Mitglieder der Nichtigkeitskammern dürfen ferner an einem Beschwerdeverfahren nicht mitwirken, wenn sie an der abschließenden Entscheidung in der Vorinstanz mitgewirkt haben.

(2) - Glaubt ein Mitglied einer Nichtigkeitsabteilung oder einer Nichtigkeitskammer, aus einem der in Absatz 1 genannten Gründe oder aus einem sonstigen Grund an einem Verfahren nicht mitwirken zu können, so teilt es dies der Abteilung oder der Kammer mit.

(3) Die Mitglieder der Nichtigkeitsabteilungen oder der Nichtigkeitskammern können von jedem Beteiligten aus einem der in Absatz 1 genannten Gründe oder wegen Besorgnis der Befangenheit abgelehnt werden. Die Ablehnung ist nicht zulässig, wenn der Beteiligte im Verfahren Anträge gestellt oder Stellungnahmen abgegeben hat, obwohl er bereits den Ablehnungsgrund kannte. Die Ablehnung kann nicht mit der Staatsangehörigkeit der Mitglieder begründet werden.

(4) Die Nichtigkeitsabteilungen und die Nichtigkeitskammern entscheiden in den Fällen der Absätze 2 und 3 ohne Mitwirkung des betroffenen Mitglieds. Bei dieser Entscheidung wird das abgelehnte Mitglied durch seinen Vertreter ersetzt.

Artikel 14

Sprachen für Verfahren und Veröffentlichungen

(1) Die Amtssprachen des Europäischen Patentamts sind auch die Amtssprachen der besonderen Organe.

(2) Während der Verfahren vor den besonderen Organen kann die nach Artikel 14 Absatz 2 Satz 2 des Europäischen Patentübereinkommens eingereichte Übersetzung mit der europäischen Patentanmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung in Übereinstimmung gebracht werden.

(3) Die Amtssprache des Europäischen Patentamts, in der das Gemeinschaftspatent erteilt ist, ist in allen Verfahren vor den besonderen Organen, die dieses Gemeinschaftspatent betreffen, als Verfahrenssprache zu verwenden, soweit in der Ausführungsordnung nichts anderes bestimmt ist.

(4) Natürliche oder juristische Personen mit Wohnsitz oder Sitz im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats, in dem eine andere Sprache als eine der Amtssprachen des Europäischen Patentamts Amtssprache ist, und die Angehörigen dieses Staates mit Wohnsitz im Ausland können fristgebundene Schriftstücke in einer Amtssprache des betreffenden Vertragsstaats einreichen. Sie müssen jedoch innerhalb einer in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist eine Übersetzung in der Verfahrenssprache einreichen; in den in der Ausführungsordnung vorgesehenen Fällen können sie auch eine Übersetzung in einer anderen Amtssprache des Europäischen Patentamts einreichen.

(5) Wird ein Schriftstück nicht in der in diesem Übereinkommen vorgeschriebenen Sprache eingereicht oder wird eine Übersetzung, die durch dieses Übereinkommen vorgeschrieben ist, nicht rechtzeitig eingereicht, so gilt das Schriftstück als nicht eingegangen.

(6) Die im Beschränkungs- oder Nichtigkeitsverfahren herausgegebene neue Patentschrift für das Gemeinschaftspatent wird in der Verfahrenssprache veröffentlicht; sie enthält eine Übersetzung der geänderten Patentansprüche in einer der Amtssprachen eines jeden Vertragsstaats, dessen Amtssprache nicht die Verfahrenssprache ist.

(7) Das Blatt für Gemeinschaftspatente wird in den drei Amtssprachen des Europäischen Patentamts veröffentlicht.

(8) Die Eintragungen in das Register für Gemeinschaftspatente werden in den drei Amtssprachen des Europäischen Patentamts vorgenommen. In Zweifelsfällen ist die Eintragung in der Verfahrenssprache maßgebend.

(9) Kein Vertragsstaat darf von der Ermächtigung der Artikel 65, 67 Absatz 3 und 70 Absatz 3 des Europäischen Patentübereinkommens Gebrauch machen.

KAPITEL III

DER ENGERE AUSSCHUSS DES VERWALTUNGSRATS

Artikel 15

Zusammensetzung

(1) Der engere Ausschuss des Verwaltungsrats besteht aus den Vertretern der Vertragsstaaten und der Kommission der Europäischen Gemeinschaften sowie aus deren

Stellvertretern. Jeder Vertragsstaat und die Kommission sind berechtigt, einen Vertreter und einen Stellvertreter für den engeren Ausschuß zu bestellen. Die Vertragsstaaten sind im Verwaltungsrat und im engeren Ausschuß durch dieselben Mitglieder vertreten.

(2) Die Mitglieder des engeren Ausschusses können nach Maßgabe der Geschäftsordnung des Ausschusses Berater oder Sachverständige hinzuziehen.

Artikel 16

Vorsitz

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats wählt aus den Vertretern der Vertragsstaaten und deren Stellvertretern einen Präsidenten und einen Vizepräsidenten. Der Vizepräsident tritt im Fall der Verhinderung des Präsidenten von Amts wegen an dessen Stelle.

(2) Die Amtszeit des Präsidenten und des Vizepräsidenten beträgt drei Jahre. Wiederwahl ist zulässig.

Artikel 17

Präsidium

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats kann ein aus fünf seiner Mitglieder bestehendes Präsidium bilden.

(2) Der Präsident und der Vizepräsident des engeren Ausschusses sind von Amts wegen Mitglieder des Präsidiums; die drei übrigen Mitglieder werden vom engeren Ausschuß gewählt.

(3) Die Amtszeit der vom engeren Ausschuß gewählten Präsidiumsmitglieder beträgt drei Jahre. Die Wiederwahl dieser Mitglieder ist nicht zulässig.

(4) Das Präsidium nimmt die Aufgaben wahr, die ihm der engere Ausschuß nach Maßgabe der Geschäftsordnung zuweist.

Artikel 18

Tagungen

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats wird von seinem Präsidenten einberufen.

(2) Der Präsident des Europäischen Patentamts nimmt an den Beratungen teil.

(3) Der engere Ausschuß hält jährlich eine ordentliche Tagung ab; außerdem tritt er auf Veranlassung seines Präsidenten oder auf Antrag eines Drittels der Vertragsstaaten zusammen.

(4) Der engere Ausschuß berät auf Grund einer Tagesordnung nach Maßgabe seiner Geschäftsordnung.

(5) Jede Frage, die auf Antrag eines Vertragsstaats nach Maßgabe der Geschäftsordnung auf die Tagesordnung gesetzt werden soll, wird in die vorläufige Tagesordnung aufgenommen.

Artikel 19

Sprachen des engeren Ausschusses

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats bedient sich bei seinen Beratungen der deutschen, englischen und französischen Sprache.

(2) Die dem engeren Ausschuß unterbreiteten Dokumente und die Protokolle über seine Beratungen werden in den drei in Absatz 1 genannten Sprachen erstellt.

Artikel 20

Befugnisse des engeren Ausschusses in bestimmten Fällen

(1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats ist befugt, folgende Vorschriften zu ändern:

a) die Dauer der in diesem Übereinkommen festgesetzten Fristen, die gegenüber dem Europäischen Patentamt einzuhalten sind;

b) die Ausführungsordnung.

(2) Der engere Ausschuß ist befugt, in Übereinstimmung mit diesem Übereinkommen folgende Vorschriften zu erlassen und zu ändern:

a) die Finanzordnung,

b) die Gebührenordnung,

c) seine Geschäftsordnung.

Artikel 21

Stimmrecht

(1) Stimmberechtigt im engeren Ausschuß des Verwaltungsrats sind nur die Vertragsstaaten.

(2) Jeder Vertragsstaat verfügt über eine Stimme, soweit nicht Artikel 23 anzuwenden ist.

*Artikel 22***Abstimmungen**

- (1) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats faßt seine Beschlüsse vorbehaltlich Absatz 2 mit der einfachen Mehrheit der vertretenen Vertragsstaaten, die eine Stimme abgeben.
- (2) Dreiviertelmehrheit der vertretenen Vertragsstaaten, die eine Stimme abgeben, ist für die Beschlüsse erforderlich, zu denen der engere Ausschuß nach Artikel 20 und 25 Buchstabe a) befugt ist.
- (3) Stimmenthaltung gilt nicht als Stimmabgabe.

*Artikel 23***Stimmenwägung**

Für die Annahme und die Änderung der Gebührenordnung sowie, falls dadurch die finanzielle Belastung der Vertragsstaaten dieses Übereinkommens vergrößert wird, für die Beschlüsse nach Artikel 25 Buchstabe a) erfolgt die Abstimmung nach Artikel 36 des Europäischen Patentübereinkommens. Unter der Bezeichnung Vertragsstaaten sind dabei die Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu verstehen.

KAPITEL IV

FINANZVORSCHRIFTEN

*Artikel 24***Finanzielle Verpflichtungen und Einnahmen**

- (1) Der Betrag, der nach Artikel 146 des Europäischen Patentübereinkommens von den Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu zahlen ist, wird durch Finanzbeiträge gedeckt, die für jeden Staat entsprechend dem in Artikel 40 Absatz 3 des Europäischen Patentübereinkommens genannten Schlüssel festgelegt werden.
- (2) Die Einnahmen aus Gebühren, die nach der Gebührenordnung gezahlt worden sind, abzüglich der Zahlungen an die Europäische Patentorganisation nach den Artikeln 39 und 147 des Europäischen Patentübereinkommens sowie alle sonstigen Einnahmen der Europäischen Patentorganisation in Ausführung des vorliegenden Übereinkommens werden nach Absatz 1 auf die Vertragsstaaten dieses Übereinkommens verteilt.

- (3) Mit Inkrafttreten dieses Übereinkommens werden die erforderlichen Arbeiten eingeleitet, um zu prüfen, unter welchen Bedingungen und zu welchem Zeitpunkt die in den Absätzen 1 und 2 vorgesehene Finanzierungsregelung durch eine andere Regelung ersetzt werden kann, die unter Berücksichtigung der Entwicklung in den Europäischen Gemeinschaften auf einer gemeinschaftlichen Finanzierung beruht. Diese Regelung kann die Beträge, die die Vertragsstaaten dieses Übereinkommens auf Grund des Europäischen Patentübereinkommens zu zahlen haben, sowie die Beträge, die diesen Staaten auf Grund des Europäischen Patentübereinkommens zustehen, umfassen. Bei Abschluß dieser Arbeiten können dieser Artikel und gegebenenfalls auch Artikel 23 auf Vorschlag der Kommission durch einstimmigen Beschluß des Rates der Europäischen Gemeinschaften geändert werden.

*Artikel 25***Haushaltsrechtliche Zuständigkeiten des engeren Ausschusses des Verwaltungsrats**

Es obliegt dem engeren Ausschuß des Verwaltungsrats:

- a) jährlich die Voranschläge für die Einnahmen und Ausgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Übereinkommens festzustellen und etwaige vom Präsidenten des Europäischen Patentamts beantragte Berichtigungen oder Nachträge dieser Voranschläge zu genehmigen sowie die Ausführung zu überwachen;
- b) die in Artikel 47 Absatz 2 des Europäischen Patentübereinkommens vorgesehene Genehmigung zu erteilen, sofern es sich um Ausgaben im Zusammenhang mit der Durchführung des vorliegenden Übereinkommens handelt;
- c) die Jahresrechnung der Europäischen Patentorganisation, die die Durchführung dieses Übereinkommens betrifft, sowie den sich darauf beziehenden Teil des Berichtes der nach Artikel 49 Absatz 1 des Europäischen Patentübereinkommens bestellten Rechnungsprüfer zu genehmigen und dem Präsidenten des Europäischen Patentamts Entlastung zu erteilen.

*Artikel 26***Gebührenordnung**

Die Gebührenordnung bestimmt insbesondere die Höhe der Gebühren und die Art und Weise, wie sie zu entrichten sind.

ZWEITER TEIL

MATERIELLES PATENTRECHT

KAPITEL I

RECHT AUF DAS GEMEINSCHAFTSPATENT

*Artikel 27***Geltendmachung des Rechts auf das Gemeinschaftspatent**

(1) Ist das Gemeinschaftspatent einer Person erteilt worden, die nach Artikel 60 Absatz 1 des Europäischen Patentübereinkommens nicht berechtigt ist, so kann der nach der genannten Vorschrift Berechtigte unbeschadet anderer Ansprüche verlangen, daß das Patent ihm übertragen wird.

(2) Steht einer Person das Recht auf das Gemeinschaftspatent nur teilweise zu, so kann sie nach Absatz 1 verlangen, daß ihr die Mitinhaberschaft an dem Patent eingeräumt wird.

(3) Die Rechte nach den Absätzen 1 und 2 können nur innerhalb einer Ausschlußfrist von zwei Jahren nach dem Tag gerichtlich geltend gemacht werden, an dem im Europäischen Patentblatt auf die Erteilung des europäischen Patents hingewiesen worden ist. Dies gilt nicht, wenn der Patentinhaber bei der Erteilung oder bei dem Erwerb des Patents Kenntnis davon hatte, daß ihm das Recht auf das Patent nicht zustand.

(4) Die Einleitung eines gerichtlichen Verfahrens wird in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen. Die rechtskräftige Entscheidung über die Klage oder eine andere Beendigung des Verfahrens wird gleichfalls eingetragen.

*Artikel 28***Folgen des Wechsels der Rechtsinhaberschaft**

(1) Bei vollständigem Wechsel der Rechtsinhaberschaft am Gemeinschaftspatent infolge eines in Artikel 27 genannten gerichtlichen Verfahrens erlöschen mit der Eintragung des Berechtigten in das Register für Gemeinschaftspatente Lizenzen und sonstige Rechte.

(2) Hat vor der Einleitung des gerichtlichen Verfahrens

a) der Patentinhaber die Erfindung im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats benutzt oder dazu wirkliche und ernsthafte Veranstaltungen getroffen oder

b) der Lizenznehmer seine Lizenz erhalten und die Erfindung im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats benutzt oder dazu wirkliche und ernsthafte Veranstaltungen getroffen,

so kann er diese Benutzung fortsetzen, wenn er bei dem in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragenen neuen Patentinhaber eine nicht ausschließliche Lizenz beantragt. Der Antrag muß innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist gestellt werden. Die Lizenz ist für einen angemessenen Zeitraum zu angemessenen Bedingungen zu gewähren.

(3) Absatz 2 ist nicht anzuwenden, wenn der Patentinhaber oder der Lizenznehmer zu dem Zeitpunkt, zu dem er mit der Benutzung der Erfindung begonnen oder die Veranstaltung dazu getroffen hat, bösgläubig gehandelt hat.

KAPITEL II

WIRKUNGEN DES GEMEINSCHAFTSPATENTS UND DER EUROPÄISCHEN PATENTANMELDUNG

*Artikel 29***Verbot der unmittelbaren Benutzung der Erfindung**

Das Gemeinschaftspatent gewährt seinem Inhaber das Recht, es Dritten zu verbieten, ohne seine Zustimmung:

a) ein Erzeugnis, das Gegenstand des Patents ist, herzustellen, anzubieten, in Verkehr zu bringen oder zu gebrauchen oder zu den genannten Zwecken entweder einzuführen oder zu besitzen;

b) ein Verfahren, das Gegenstand des Patents ist, anzuwenden oder, wenn der Dritte weiß oder es auf Grund der Umstände offensichtlich ist, daß die Anwendung des Verfahrens ohne Zustimmung des Patentinhabers verboten ist, zur Anwendung im Gebiet der Vertragsstaaten anzubieten;

c) das durch ein Verfahren, das Gegenstand des Patents ist, unmittelbar hergestellte Erzeugnis anzubieten, in Verkehr zu bringen oder zu gebrauchen oder zu den genannten Zwecken entweder einzuführen oder zu besitzen.

*Artikel 30***Verbot der mittelbaren Benutzung der Erfindung**

(1) Das Gemeinschaftspatent gewährt seinem Inhaber auch das Recht, es Dritten zu verbieten, ohne seine Zustimmung im Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten anderen als zur Benutzung der patentierten Erfindung berechtigten Personen Mittel, die sich auf ein wesentliches Element der Erfindung beziehen, zur Benutzung der Erfindung in diesem Gebiet anzubieten oder zu liefern, wenn der Dritte weiß oder wenn es auf Grund der Umstände offensichtlich ist, daß diese Mittel dazu geeignet und bestimmt sind, für die Benutzung der Erfindung verwendet zu werden.

(2) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn es sich bei den Mitteln um allgemein im Handel erhältliche Erzeugnisse handelt, es sei denn, daß der Dritte den Belieferten bewußt veranlaßt, in einer nach Artikel 29 verbotenen Weise zu handeln.

(3) Personen, die die in Artikel 31 Buchstaben a) bis c) genannten Handlungen vornehmen, gelten im Sinn des Absatzes 1 nicht als Personen, die zur Benutzung der Erfindung berechtigt sind.

*Artikel 31***Beschränkungen der Wirkung des Gemeinschaftspatents**

Das Recht aus dem Gemeinschaftspatent erstreckt sich nicht auf:

- a) Handlungen, die im privaten Bereich zu nichtgewerblichen Zwecken vorgenommen werden;
- b) Handlungen zu Versuchszwecken, die sich auf den Gegenstand der patentierten Erfindung beziehen;
- c) die unmittelbare Einzelzubereitung von Arzneimitteln in Apotheken auf Grund ärztlicher Verordnung sowie auf Handlungen, welche die auf diese Weise zubereiteten Arzneimittel betreffen;
- d) den an Bord von Schiffen der nicht zu den Vertragsstaaten gehörenden Mitgliedstaaten der Pariser Verbandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums stattfindenden Gebrauch des Gegenstands der patentierten Erfindung im Schiffskörper, in den Maschinen, im Takelwerk, an den Geräten und sonstigem Zubehör, wenn die Schiffe vorübergehend oder zufällig in die Gewässer der Vertragsstaaten gelangen, vorausgesetzt, daß dieser Gegenstand dort ausschließlich für die Bedürfnisse des Schiffes verwendet wird;
- e) den Gebrauch des Gegenstands der patentierten Erfindung in der Bauausführung oder für den Betrieb der Luft- oder Landfahrzeuge der nicht zu den Vertragsstaaten gehörenden Mitgliedstaaten der Pariser Ver-

bandsübereinkunft zum Schutz des gewerblichen Eigentums oder des Zubehörs solcher Fahrzeuge, wenn diese vorübergehend oder zufällig in das Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten gelangen;

- f) die in Artikel 27 des Abkommens vom 7. Dezember 1944 über die internationale Zivilluftfahrt vorgesehenen Handlungen, wenn diese Handlungen ein Luftfahrzeug eines nicht zu den Vertragsstaaten gehörenden Staates betreffen, auf den dieser Artikel anzuwenden ist.

*Artikel 32***Erschöpfung des Rechts aus dem Gemeinschaftspatent**

Das Recht aus dem Gemeinschaftspatent erstreckt sich nicht auf Handlungen, die ein durch das Patent geschütztes Erzeugnis betreffen und im Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten vorgenommen werden, nachdem das Erzeugnis vom Patentinhaber oder mit seiner ausdrücklichen Zustimmung in einem dieser Staaten in Verkehr gebracht worden ist, es sei denn, daß Gründe vorliegen, die es nach den Regeln des Gemeinschaftsrechts gerechtfertigt erscheinen lassen, daß sich das Recht aus dem Gemeinschaftspatent auf solche Handlungen erstreckt.

*Artikel 33***Übersetzung der Patentansprüche im Prüfungs- und Einspruchsverfahren**

(1) Der Anmelder hat eine Übersetzung der Patentansprüche, die der Erteilung des europäischen Patents zugrunde gelegt werden, in jeweils einer der Amtssprachen der Vertragsstaaten, in denen Deutsch, Englisch oder Französisch nicht Amtssprache ist, beim Europäischen Patentamt innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist einzureichen.

(2) Absatz 1 ist auf die im Einspruchsverfahren geänderten Patentansprüche entsprechend anzuwenden.

(3) Die Übersetzungen der Patentansprüche werden vom Europäischen Patentamt veröffentlicht.

(4) Der Anmelder oder Patentinhaber hat die Gebühr für die Veröffentlichung der Übersetzungen der Patentansprüche innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Fristen zu entrichten.

(5) Werden die in den Absätzen 1 und 2 vorgeschriebenen Übersetzungen nicht rechtzeitig eingereicht oder wird die Gebühr für die Veröffentlichung der Übersetzungen der Patentansprüche nicht rechtzeitig entrichtet, so gelten die Wirkungen des Gemeinschaftspatents als von Anfang an nicht eingetreten, es sei denn, daß innerhalb der

in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist diese Handlungen nachgeholt werden und die Zuschlagsgebühr entrichtet wird.

Artikel 34

Rechte aus der europäischen Patentanmeldung nach Veröffentlichung

(1) Eine den Umständen nach angemessene Entschädigung kann von jedem Dritten verlangt werden, der in der Zeit zwischen der Veröffentlichung der europäischen Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, und dem Tag der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents die Erfindung in einer Weise benutzt hat, die nach diesem Zeitraum auf Grund des Gemeinschaftspatents verboten wäre.

(2) Jeder Vertragsstaat kann für den Fall, daß die Verfahrenssprache einer europäischen Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, nicht eine seiner Amtssprachen ist, vorsehen, daß diese Anmeldung in Bezug auf Benutzungen der Erfindung, die in seinem Hoheitsgebiet vorgenommen werden, das in Absatz 1 genannte Recht erst dann gewährt, wenn der Anmelder nach seiner Wahl

- a) eine Übersetzung der Patentansprüche in einer der Amtssprachen dieses Staates bei der zuständigen Behörde dieses Staates eingereicht hat und die Übersetzung veröffentlicht worden ist oder
- b) eine solche Übersetzung demjenigen übermittelt hat, der die Erfindung in diesem Vertragsstaat benutzt.

Artikel 35

Wirkung des Widerrufs und der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents

(1) Die in diesem Kapitel vorgesehene Wirkung der europäischen Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, und des darauf erteilten Gemeinschaftspatents gilt in dem Umfang, in dem das Patent für nichtig erklärt worden ist, als von Anfang an nicht eingetreten.

(2) Vorbehaltlich der nationalen Rechtsvorschriften über Ansprüche auf Ersatz des Schadens, der durch fahrlässiges oder vorsätzliches Verhalten des Patentinhabers verursacht worden ist, sowie vorbehaltlich der nationalen Rechtsvorschriften über ungerechtfertigte Bereicherung berührt die Rückwirkung des Widerrufs oder der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents nicht:

- a) Entscheidungen in Verletzungsverfahren, die vor dem Widerruf oder der Nichtigkeitsklärung rechtskräftig geworden und vollstreckt worden sind;
- b) vor dem Widerruf oder der Nichtigkeitsklärung geschlossene Verträge insoweit, als sie vor dem Widerruf oder

der Nichtigkeitsklärung erfüllt worden sind; es kann jedoch verlangt werden, daß in Erfüllung des Vertrages gezahlte Beträge aus Billigkeitsgründen insoweit zurückerstattet werden, als die Umstände dies rechtfertigen.

Artikel 36

Ergänzende Anwendung des nationalen Rechts bei Verletzung

(1) Die Wirkung des Gemeinschaftspatents bestimmt sich ausschließlich nach diesem Übereinkommen. Im übrigen unterliegen Verletzungen eines Gemeinschaftspatents dem nationalen Recht, das auf die Verletzung eines nationalen Patents in dem Vertragsstaat anzuwenden ist, in dem sich das mit der Sache befaßte Gericht befindet, soweit nicht nach dem internationalen Privatrecht dieses Staates das nationale Recht eines anderen Vertragsstaates anzuwenden ist.

(2) Das anzuwendende Verfahrensrecht bestimmt sich nach Artikel 74.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind auf eine europäische Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, entsprechend anzuwenden.

KAPITEL III

NATIONALE RECHTE

Artikel 37

Ältere nationale Rechte

(1) Gegenüber einem Gemeinschaftspatent, das einen späteren Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, einen späteren Prioritätstag hat als eine nationale Patentanmeldung oder ein nationales Patent, das in einem Vertragsstaat der Öffentlichkeit am oder nach diesem Tag zugänglich gemacht worden ist, hat die nationale Patentanmeldung oder das nationale Patent für diesen Vertragsstaat die gleiche Wirkung als älteres Recht wie eine veröffentlichte europäische Patentanmeldung, in der der betreffende Vertragsstaat benannt ist.

(2) Hat in einem Vertragsstaat eine nationale Patentanmeldung oder ein nationales Patent, das auf Grund des nationalen Rechts dieses Staates über die Geheimhaltung von Erfindungen nicht veröffentlicht ist, einem nationalen Patent gegenüber, das einen späteren Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, einen späteren Prioritätstag hat, die Wirkung als älteres Recht, so gilt dies in dem betreffenden Staat auch in bezug auf ein Gemeinschaftspatent.

*Artikel 38***Vorbenutzungsrecht und persönliches Besitzrecht**

(1) Wer in einem der Vertragsstaaten ein Vorbenutzungsrecht oder ein persönliches Besitzrecht an einer Erfindung erworben hätte, wenn ein nationales Patent für diese Erfindung erteilt worden wäre, hat das gleiche Recht in diesem Staat auch gegenüber dem Gemeinschaftspatent, das diese Erfindung zum Gegenstand hat.

(2) Das Recht aus dem Gemeinschaftspatent erstreckt sich nicht auf Handlungen, die ein durch das Patent geschütztes Erzeugnis betreffen und im Hoheitsgebiet des betreffenden Vertragsstaats vorgenommen werden, nachdem das Erzeugnis von dem in Absatz 1 genannten Berechtigten in diesem Staat in Verkehr gebracht worden ist, sofern das Recht dieses Staates diese Wirkung für nationale Patente vorsieht.

KAPITEL IV

DAS GEMEINSCHAFTSPATENT ALS GEGENSTAND DES VERMÖGENS*Artikel 39***Behandlung des Gemeinschaftspatents wie ein nationales Patent**

(1) Soweit in diesem Übereinkommen nichts anderes bestimmt ist, wird das Gemeinschaftspatent als Gegenstand des Vermögens im ganzen und für alle Hoheitsgebiete, in deren Bereich es Wirkung hat, wie ein nationales Patent des Vertragsstaats behandelt, in dessen Hoheitsgebiet gemäß der Eintragung in dem im Europäischen Patentübereinkommen vorgesehenen Register für europäische Patente

- a) der Anmelder am Anmeldetag der europäischen Patentanmeldung seinen Wohnsitz oder Sitz hatte oder
- b) der Anmelder in den Fällen, in denen die Voraussetzungen des Buchstaben a) nicht gegeben sind, am Anmeldetag eine Niederlassung hatte oder
- d) der zuerst in das europäische Patentregister eingetragene Vertreter des Anmelders in den Fällen, in denen die Voraussetzungen der Buchstaben a) und b) nicht gegeben sind, am Tag seiner Eintragung seinen Geschäftssitz hatte.

(2) Sind die Voraussetzungen des Absatzes 1 Buchstaben a), b) oder c) nicht gegeben, so ist der nach Absatz 1 maßgebende Vertragsstaat die Bundesrepublik Deutschland.

(3) Sind mehrere Personen als gemeinsame Anmelder im europäischen Patentregister eingetragen, so ist für die Anwendung des Absatzes 1 der zuerst genannte gemein-

same Anmelder maßgebend; liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 für diesen Anmelder nicht vor, so ist der jeweils nächstgenannte gemeinsame Anmelder maßgebend. Liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 für keinen der gemeinsamen Anmelder vor, so ist Absatz 2 anzuwenden.

(4) Hängt in einem nach den vorstehenden Absätzen bestimmten Vertragsstaat die Wirksamkeit eines Rechts am nationalen Patent von seiner Eintragung in das nationale Patentregister ab, so ist ein Recht am Gemeinschaftspatent nur dann wirksam, wenn es in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen ist.

*Artikel 40***Rechtsübergang**

(1) Die rechtsgeschäftliche Übertragung des Gemeinschaftspatents muß schriftlich erfolgen und bedarf der Unterschrift der Vertragsparteien, es sei denn, daß sie auf einer gerichtlichen Entscheidung beruht.

(2) Vorbehaltlich Artikel 28 Absatz 1 berührt ein Rechtsübergang nicht die Rechte Dritter, die vor dem Zeitpunkt des Rechtsübergangs erworben worden sind.

(3) Der Rechtsübergang kann Dritten nur in dem Umfang, in dem er sich aus den in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Unterlagen ergibt, und erst dann entgegengehalten werden, wenn er in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen ist. Jedoch kann ein Rechtsübergang, der noch nicht eingetragen ist, Dritten entgegengehalten werden, die Rechte nach dem Zeitpunkt des Rechtsübergangs erworben haben, aber zum Zeitpunkt des Erwerbs dieser Rechte von dem Rechtsübergang Kenntnis hatten.

*Artikel 41***Vollstreckungsverfahren**

Für die Vollstreckung in ein Gemeinschaftspatent sind die Gerichte und Behörden des nach Artikel 39 maßgebenden Vertragsstaats ausschließlich zuständig.

*Artikel 42***Konkursverfahren oder konkursähnliche Verfahren**

(1) Bis zum Inkrafttreten gemeinsamer Vorschriften für die Vertragsstaaten auf diesem Gebiet wird ein Gemeinschaftspatent von einem Konkursverfahren oder einem konkursähnlichen Verfahren nur in dem Vertragsstaat erfaßt, in dem das Verfahren zuerst eröffnet wird.

(2) Absatz 1 ist im Fall der Mitinhaberschaft an einem Gemeinschaftspatent auf den Anteil des Mitinhabers entsprechend anzuwenden.

*Artikel 43***Vertragliche Lizenzen**

- (1) Das Gemeinschaftspatent kann ganz oder teilweise Gegenstand von Lizenzen für alle oder einen Teil der Hoheitsgebiete sein, in denen es Wirkung hat. Eine Lizenz kann ausschließlich oder nicht ausschließlich sein.
- (2) Gegen einen Lizenznehmer, der gegen eine Beschränkung seiner Lizenz nach Absatz 1 verstößt, können die Rechte aus dem Gemeinschaftspatent geltend gemacht werden.
- (3) Artikel 40 Absätze 2 und 3 ist auf die Erteilung oder den Übergang einer Lizenz an einem Gemeinschaftspatent entsprechend anzuwenden.

*Artikel 44***Lizenzbereitschaft**

- (1) Erklärt sich der Inhaber eines Gemeinschaftspatents dem Europäischen Patentamt gegenüber schriftlich bereit, jedermann die Benutzung der Erfindung als Lizenznehmer gegen angemessene Vergütung zu gestatten, so werden die für das Gemeinschaftspatent nach Eingang der Erklärung fällig werdenden Jahresgebühren ermäßigt; die Höhe der Ermäßigung wird in der Gebührenordnung festgelegt. Bei vollständigem Wechsel der Rechtsinhaberschaft infolge eines in Artikel 27 genannten gerichtlichen Verfahrens gilt die Erklärung mit der Eintragung des Berechtigten in das Register für Gemeinschaftspatente als zurückgenommen.
- (2) Die Erklärung kann jederzeit gegenüber dem Europäischen Patentamt schriftlich zurückgenommen werden, solange dem Patentinhaber noch nicht die Absicht angezeigt worden ist, die Erfindung zu benutzen. Die Zurücknahme wird mit ihrer Einreichung wirksam. Der Betrag, um den sich die Jahresgebühren ermäßigt haben, ist innerhalb eines Monats nach der Zurücknahme zu entrichten; Artikel 49 Absatz 2 ist mit der Maßgabe anzuwenden, daß die Sechsmonatsfrist nach Ablauf der oben vorgeschriebenen Frist beginnt.
- (3) Die Erklärung kann nicht abgegeben werden, solange in dem Register für Gemeinschaftspatente eine ausschließliche Lizenz eingetragen ist oder ein Antrag auf Eintragung einer solchen Lizenz dem Europäischen Patentamt vorliegt.
- (4) Auf Grund der Erklärung ist jedermann zur Benutzung der Erfindung als Lizenznehmer nach Maßgabe der Ausführungsordnung berechtigt. Eine auf diese Weise er-

langte Lizenz ist im Sinn dieses Übereinkommens einer vertraglichen Lizenz gleichgestellt.

(5) Auf schriftlichen Antrag eines Beteiligten setzt die Nichtigkeitsabteilung die angemessene Vergütung fest oder ändert sie, wenn Umstände eingetreten oder bekannt geworden sind, denen zufolge die festgesetzte Vergütung offenbar unangemessen ist. Die Vorschriften über das Nichtigkeitsverfahren gelten entsprechend, es sei denn, daß diese wegen der Besonderheiten des Nichtigkeitsverfahrens nicht anwendbar sind. Der Antrag gilt erst als gestellt, wenn eine Verwaltungsgebühr entrichtet worden ist.

(6) Nach Abgabe der Erklärung ist der Antrag auf Eintragung einer ausschließlichen Lizenz in das Register für Gemeinschaftspatente unzulässig, es sei denn, daß die Erklärung zurückgenommen worden ist oder als zurückgenommen gilt.

*Artikel 45***Die europäische Patentanmeldung als Gegenstand des Vermögens**

- (1) Die Artikel 39 bis 43 sind auf eine europäische Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, entsprechend anzuwenden, wobei an die Stelle des Registers für Gemeinschaftspatente das im Europäischen Patentübereinkommen vorgesehene europäische Patentregister tritt.
- (2) Die Rechte, die Dritte an einer unter Absatz 1 fallenden europäischen Patentanmeldung erworben haben, bleiben mit Wirkung für das auf diese Anmeldung erteilte Gemeinschaftspatent bestehen.

KAPITEL V

ZWANGSLIZENZEN AM GEMEINSCHAFTSPATENT*Artikel 46***Zwangslizenzen**

- (1) Das Recht der Vertragsstaaten, das die Erteilung von Zwangslizenzen an nationalen Patenten vorsieht, ist auf Gemeinschaftspatente anzuwenden. Der Umfang und die Wirkung von Zwangslizenzen, die an Gemeinschaftspatenten erteilt werden, sind auf das Hoheitsgebiet des jeweiligen Vertragsstaats beschränkt; Artikel 32 ist nicht anzuwenden.

(2) Die Vertragsstaaten müssen vorsehen, daß zumindest wegen der Vergütung für die Zwangslizenz in letzter Instanz der Rechtsweg offensteht.

(3) Die nationalen Behörden teilen dem Europäischen Patentamt die Erteilung einer Zwangslizenz an einem Gemeinschaftspatent so weit wie möglich mit.

(4) Für die Anwendung dieses Übereinkommens sind unter Zwangslizenzen auch Amtslizenzen und Rechte zur Benutzung einer patentierten Erfindung im öffentlichen Interesse zu verstehen.

Artikel 47

Zwangslizenzen wegen Nichtausübung oder unzureichender Ausübung

Zwangslizenzen wegen Nichtausübung oder wegen unzureichender Ausübung dürfen an Gemeinschaftspatenten

nicht erteilt werden, wenn das in einem Vertragsstaat hergestellte, durch das Patent geschützte Erzeugnis im Hoheitsgebiet eines anderen Vertragsstaats, in dem die Erteilung einer solchen Lizenz beantragt ist, in einem Umfang in Verkehr gebracht wird, der für die Bedürfnisse im Gebiet dieses Vertragsstaats ausreicht. Dies gilt nicht für Zwangslizenzen, die im öffentlichen Interesse erteilt werden.

Artikel 48

Zwangslizenzen zugunsten abhängiger Patente

Das Recht der Vertragsstaaten, das die Erteilung von Zwangslizenzen an älteren Patenten zugunsten jüngerer abhängiger Patente vorsieht, ist auf das Verhältnis von Gemeinschaftspatenten zu nationalen Patenten und von Gemeinschaftspatenten untereinander anzuwenden.

DRITTER TEIL

AUFRECHTERHALTUNG, ERLÖSCHEN, BESCHRÄNKUNG UND NICHTIGKEIT DES GEMEINSCHAFTSPATENTS

KAPITEL I

AUFRECHTERHALTUNG UND ERLÖSCHEN

Artikel 49

Jahresgebühren

(1) Für das Gemeinschaftspatent sind nach Maßgabe der Ausführungsordnung Jahresgebühren an das Europäische Patentamt zu entrichten. Sie werden für die Jahre geschuldet, die auf das in Artikel 86 Absatz 4 des Europäischen Patentübereinkommens genannte Jahr folgen, jedoch nicht für die ersten beiden Jahre, gerechnet vom Anmeldetag an.

(2) Erfolgt die Zahlung einer Jahresgebühr nicht bis zum Fälligkeitstag, so kann die Jahresgebühr noch innerhalb von sechs Monaten nach Fälligkeit wirksam entrichtet werden, sofern gleichzeitig die Zuschlagsgebühr entrichtet wird.

(3) Wird eine Jahresgebühr für das Gemeinschaftspatent innerhalb von zwei Monaten nach der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des europäischen Patents fällig, so gilt diese Jahresgebühr als wirksam ent-

richtet, wenn sie innerhalb der genannten Frist gezahlt wird. Eine Zuschlagsgebühr wird nicht erhoben.

Artikel 50

Verzicht

(1) Auf das Gemeinschaftspatent kann nur in vollem Umfang verzichtet werden.

(2) Der Verzicht ist von dem Patentinhaber dem Europäischen Patentamt gegenüber schriftlich zu erklären. Der Verzicht wird erst wirksam, wenn er in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen ist.

(3) Ist im Register für Gemeinschaftspatente eine Person als Inhaber eines dinglichen Rechts eingetragen oder ist für sie eine Eintragung nach Artikel 27 Absatz 4 Satz 1 erfolgt, so wird der Verzicht nur mit Zustimmung dieser Person eingetragen. Ist eine Lizenz im Register eingetragen, so wird der Verzicht erst eingetragen, wenn der Patentinhaber glaubhaft macht, daß er vorher den Lizenznehmer von seiner Verzichtsabsicht unterrichtet hat; die Eintragung erfolgt nach Ablauf der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist.

*Artikel 51***Erlöschen**

- (1) Das Gemeinschaftspatent erlischt:
- a) mit der Beendigung der Laufzeit nach Artikel 63 des Europäischen Patentübereinkommens;
 - b) wenn der Patentinhaber darauf nach Artikel 50 verzichtet;
 - c) wenn eine Jahresgebühr und gegebenenfalls die Zuschlagsgebühr nicht rechtzeitig entrichtet werden.
- (2) Das Gemeinschaftspatent erlischt im Zeitpunkt des Artikels 54 Absatz 4 in dem Umfang, in dem es nicht aufrechterhalten worden ist.
- (3) Das Erlöschen des Gemeinschaftspatents wegen nicht rechtzeitiger Entrichtung einer Jahresgebühr und gegebenenfalls der Zuschlagsgebühr gilt als am Fälligkeitstag der Jahresgebühr eingetreten.
- (4) Über das Erlöschen des Gemeinschaftspatents entscheiden gegebenenfalls die Patentverwaltungsabteilung oder, sofern in bezug auf dieses Gemeinschaftspatent ein Verfahren bei ihnen anhängig ist, die Nichtigkeitsabteilungen oder die Nichtigkeitskammern.

KAPITEL II

BESCHRÄNKUNGSVERFAHREN

*Artikel 52***Antrag auf Beschränkung**

- (1) Auf Antrag des Patentinhabers kann das Gemeinschaftspatent in Form einer Änderung der Patentansprüche, der Beschreibung oder der Zeichnungen beschränkt werden. Die Beschränkung des Gemeinschaftspatents für einen oder mehrere Vertragsstaaten kann nur im Fall des Artikels 37 Absatz 1 beantragt werden.
- (2) Der Antrag kann nicht gestellt werden, solange ein Einspruch noch eingelegt werden kann oder ein Einspruchsverfahren oder ein Nichtigkeitsverfahren anhängig ist.
- (3) Der Antrag ist schriftlich beim Europäischen Patentamt einzureichen. Er gilt erst als gestellt, wenn die Beschränkungsgebühr entrichtet worden ist.
- (4) Artikel 50 Absatz 3 ist auf die Stellung des Antrags entsprechend anzuwenden.

- (5) Wird während eines Beschränkungsverfahrens ein Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents gestellt, so setzt die Nichtigkeitsabteilung das Beschränkungsverfahren bis zur rechtskräftigen Entscheidung über den Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit aus.

*Artikel 53***Prüfung des Antrags**

- (1) Die Nichtigkeitsabteilung prüft, ob die in Artikel 57 Absatz 1 Buchstaben a) bis d) genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents in der geänderten Form entgegenstehen würden.
- (2) Bei der Prüfung des Antrags, die nach Maßgabe der Ausführungsordnung durchzuführen ist, fordert die Nichtigkeitsabteilung den Patentinhaber so oft wie erforderlich auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme zu ihren Bescheiden einzureichen.
- (3) Unterläßt es der Patentinhaber, auf eine Aufforderung nach Absatz 2 rechtzeitig zu antworten, so gilt der Antrag als zurückgenommen.

*Artikel 54***Zurückweisung des Antrags oder Beschränkung des Gemeinschaftspatents**

- (1) Ist die Nichtigkeitsabteilung nach der in Artikel 53 vorgesehenen Prüfung der Auffassung, daß die Änderungen nicht zugelassen werden können, so weist sie den Antrag zurück.
- (2) Ist die Nichtigkeitsabteilung der Auffassung, daß unter Berücksichtigung der vom Patentinhaber im Beschränkungsverfahren vorgenommenen Änderungen die in Artikel 57 genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents nicht entgegenstehen, so beschließt sie die entsprechende Beschränkung des Gemeinschaftspatents, vorausgesetzt, daß
- a) gemäß der Ausführungsordnung feststeht, daß der Patentinhaber mit der Fassung, in der die Nichtigkeitsabteilung das Patent zu beschränken beabsichtigt, einverstanden ist, und
 - b) eine Übersetzung der geänderten Patentansprüche in einer der Amtssprachen eines jeden Vertragsstaats, dessen Amtssprache nicht die Verfahrenssprache ist, innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist eingereicht worden ist, und
 - c) die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist entrichtet worden ist.

(3) Wird eine Übersetzung nicht rechtzeitig eingereicht oder wird die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift nicht rechtzeitig entrichtet, so gilt der Antrag als zurückgenommen, es sei denn, daß innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist diese Handlungen nachgeholt werden und die Zuschlagsgebühr entrichtet wird.

(4) Die Entscheidung über die Beschränkung des Gemeinschaftspatents wird erst an dem Tag wirksam, an dem im Blatt für Gemeinschaftspatente auf die Beschränkung hingewiesen worden ist.

Artikel 55

Veröffentlichung einer neuen Patentschrift im Beschränkungsverfahren

Ist das Gemeinschaftspatent nach Artikel 54 Absatz 2 beschränkt worden, so gibt das Europäische Patentamt gleichzeitig mit der Bekanntmachung des Hinweises auf die Entscheidung über die Beschränkung eine neue Patentschrift für das Gemeinschaftspatent heraus, in der die Beschreibung, die Patentansprüche und gegebenenfalls die Zeichnungen in der geänderten Form enthalten sind.

KAPITEL III

NICHTIGKEITSVERFAHREN

Artikel 56

Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit

(1) Jedermann kann beim Europäischen Patentamt Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents stellen; im Fall des Artikels 57 Absatz 1 Buchstabe e) kann der Antrag jedoch nur von einer Person, die ihre Eintragung in das Register für Gemeinschaftspatente als Alleininhaber des Patents verlangen kann, oder gemeinsam von allen Personen, die ihre Eintragung als Mitinhaber des Patents nach Artikel 27 verlangen können, gestellt werden.

(2) Der Antrag kann in den Fällen des Artikels 57 Absatz 1 Buchstaben a) bis d) nicht gestellt werden, solange ein Einspruch noch eingelegt werden kann oder ein Einspruchsverfahren anhängig ist.

(3) Der Antrag kann auch nach dem Erlöschen des Gemeinschaftspatents gestellt werden.

(4) Der Antrag ist schriftlich einzureichen und zu begründen. Er gilt erst als gestellt, wenn die Nichtigkeitsgebühr entrichtet worden ist.

(5) Am Nichtigkeitsverfahren ist neben dem Patentinhaber der Antragsteller beteiligt.

(6) Hat der Antragsteller weder Wohnsitz noch Sitz in einem Vertragsstaat, so hat er auf Verlangen des Patentinhabers Sicherheit für die Kosten des Verfahrens zu leisten. Die Nichtigkeitsabteilung setzt nach billigem Ermessen die Höhe der Sicherheit und eine Frist fest, innerhalb der die Sicherheit zu leisten ist. Wird die Sicherheit nicht rechtzeitig geleistet, so gilt der Antrag als zurückgenommen.

Artikel 57

Nichtigkeitsgründe

(1) Der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit kann nur darauf gestützt werden, daß

- a) der Gegenstand des Gemeinschaftspatents nach den Artikeln 52 bis 57 des Europäischen Patentübereinkommens nicht patentfähig ist;
- b) das Gemeinschaftspatent die Erfindung nicht so deutlich und vollständig offenbart, daß ein Fachmann sie ausführen kann;
- c) der Gegenstand des Gemeinschaftspatents über den Inhalt der europäischen Patentanmeldung in der eingereichten Fassung oder, wenn das Patent auf einer europäischen Teilanmeldung oder einer nach Artikel 61 des Europäischen Patentübereinkommens eingereichten neuen europäischen Patentanmeldung beruht, über den Inhalt der früheren Anmeldung in der ursprünglich eingereichten Fassung hinausgeht;
- d) der Schutzbereich des Gemeinschaftspatents erweitert worden ist;
- e) der Inhaber des Gemeinschaftspatents auf Grund einer Entscheidung, die in allen Vertragsstaaten anzuerkennen ist, nicht nach Artikel 60 Absatz 1 des Europäischen Patentübereinkommens berechtigt ist;
- f) der Gegenstand des Gemeinschaftspatents nach Artikel 37 Absatz 1 nicht patentfähig ist.

(2) Betreffen die Nichtigkeitsgründe nur einen Teil des Gemeinschaftspatents, so wird die Nichtigkeit durch entsprechende Beschränkung des Patents erklärt. Die Beschränkung kann in Form einer Änderung der Patentansprüche, der Beschreibung oder der Zeichnungen erfolgen.

(3) Im Fall des Absatzes 1 Buchstabe f) wird die Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents nur für den Vertragsstaat erklärt, in dem die nationale Patentanmeldung oder das nationale Patent der Öffentlichkeit zugänglich gemacht worden ist.

*Artikel 58***Prüfung des Antrags**

(1) Ist der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents zulässig, so prüft die Nichtigkeitsabteilung, ob die in Artikel 57 genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents entgegenstehen.

(2) Bei der Prüfung des Antrags, die nach Maßgabe der Ausführungsordnung durchzuführen ist, fordert die Nichtigkeitsabteilung die Beteiligten so oft wie erforderlich auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme zu ihren Bescheiden oder zu den Schriftsätzen anderer Beteiligten einzureichen.

*Artikel 59***Erklärung der Nichtigkeit oder Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents**

(1) Ist die Nichtigkeitsabteilung der Auffassung, daß die in Artikel 57 genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents entgegenstehen, so erklärt sie das Patent für nichtig.

(2) Ist die Nichtigkeitsabteilung der Auffassung, daß die in Artikel 57 genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents in unveränderter Form nicht entgegenstehen, so weist sie den Antrag zurück.

(3) Ist die Nichtigkeitsabteilung der Auffassung, daß unter Berücksichtigung der vom Patentinhaber im Nichtigkeitsverfahren vorgenommenen Änderungen die in Artikel 57 genannten Nichtigkeitsgründe der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents nicht entgegenstehen, so beschließt sie die Aufrechterhaltung des Patents in dem geänderten Umfang, vorausgesetzt, daß

- a) gemäß der Ausführungsordnung feststeht, daß der Patentinhaber mit der Fassung, in der die Nichtigkeitsabteilung das Patent aufrechtzuerhalten beabsichtigt, einverstanden ist, und
- b) eine Übersetzung der geänderten Patentansprüche in einer der Amtssprachen eines jeden Vertragsstaats, dessen Amtssprache nicht die Verfahrenssprache ist, innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist eingereicht worden ist, und

c) die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist entrichtet worden ist.

(4) Wird eine Übersetzung nicht rechtzeitig eingereicht oder wird die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift nicht rechtzeitig entrichtet, so wird das Patent nichtig erklärt, es sei denn, daß innerhalb der in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist diese Handlungen nachgeholt werden und die Zuschlagsgebühr entrichtet wird.

*Artikel 60***Veröffentlichung einer neuen Patentschrift im Nichtigkeitsverfahren**

Ist das Gemeinschaftspatent nach Artikel 59 Absatz 3 geändert worden, so gibt das Europäische Patentamt gleichzeitig mit der Bekanntmachung des Hinweises auf die Entscheidung über den Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit eine neue Patentschrift für das Gemeinschaftspatent heraus, in der die Beschreibung, die Patentansprüche und gegebenenfalls die Zeichnungen in der geänderten Form enthalten sind.

*Artikel 61***Kosten**

(1) Im Nichtigkeitsverfahren trägt jeder Beteiligte die ihm erwachsenen Kosten selbst, soweit nicht die Nichtigkeitsabteilung oder die Nichtigkeitskammer, wenn und soweit dies der Billigkeit entspricht, über eine Verteilung der Kosten, die durch eine mündliche Verhandlung oder eine Beweisaufnahme verursacht worden sind, nach Maßgabe der Ausführungsordnung anders entscheidet. Auf Antrag ist eine Entscheidung über die Verteilung der Kosten auch dann zu treffen, wenn der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit zurückgenommen oder das Gemeinschaftspatent erloschen ist.

(2) Die Geschäftsstelle der Nichtigkeitsabteilung setzt auf Antrag den Betrag der Kosten fest, die auf Grund einer Entscheidung über die Verteilung zu erstatten sind. Gegen die Kostenfestsetzung der Geschäftsstelle ist der Antrag auf Entscheidung durch die Nichtigkeitsabteilung innerhalb einer in der Ausführungsordnung vorgeschriebenen Frist zulässig.

(3) Artikel 104 Absatz 3 des Europäischen Patentübereinkommens ist entsprechend anzuwenden.

VIERTER TEIL

BESCHWERDEVERFAHREN

*Artikel 62***Beschwerde**

- (1) Die Entscheidungen der Nichtigkeitsabteilungen und der Patentverwaltungsabteilung sind mit der Beschwerde anfechtbar.
- (2) Die Artikel 106 bis 111 des Europäischen Patentübereinkommens sind auf das Beschwerdeverfahren entsprechend anzuwenden.

*Artikel 63***Rechtsbeschwerde**

- (1) Die Entscheidungen der Nichtigkeitskammern, durch die über eine Beschwerde entschieden wird, sind mit der Rechtsbeschwerde beim Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften anfechtbar. Die Rechtsbeschwerde hat aufschiebende Wirkung.
- (2) Die Rechtsbeschwerde ist zulässig wegen Verletzung wesentlicher Formvorschriften sowie wegen Verletzung dieses Übereinkommens oder einer bei seiner Durchführung anzuwendenden Rechtsnorm, soweit es sich nicht um Vorschriften des nationalen Rechts handelt. Die Prüfung des Gerichtshofs erstreckt sich nicht auf den in der Entscheidung der Nichtigkeitskammer festgestellten Tatbestand.
- (3) Die Rechtsbeschwerde steht den an dem Verfahren vor der Nichtigkeitskammer Beteiligten zu, soweit sie durch die Entscheidung beschwert sind.
- (4) Die Rechtsbeschwerde ist innerhalb von zwei Monaten nach Zustellung der Entscheidung der Nichtigkeitskammer beim Gerichtshof einzulegen.
- (5) Die Rechtsbeschwerde kann auch nach dem Erlöschen des Gemeinschaftspatents eingereicht werden.
- (6) Verweist der Gerichtshof die Angelegenheit zur weiteren Entscheidung an die Nichtigkeitskammer zurück, so ist diese durch die rechtliche Beurteilung des Gerichtshofs, die der Entscheidung zugrunde gelegt ist, gebunden, soweit der Tatbestand derselbe ist.

FÜNFTER TEIL

GEMEINSAME VORSCHRIFTEN

*Artikel 64***Allgemeine Vorschriften für das Verfahren und die Vertretung**

- (1) Der Siebente Teil Kapitel I und III des Europäischen Patentübereinkommens mit Ausnahme der Artikel 121 und 124 ist im Rahmen dieses Übereinkommens mit folgender Maßgabe entsprechend anzuwenden:
- a) Artikel 114 Absatz 1 ist nur auf die Nichtigkeitsabteilungen und Nichtigkeitskammern anzuwenden;
- b) Artikel 116 Absätze 2 und 3 ist nur auf die Patentverwaltungsabteilung und Artikel 116 Absatz 4 ist nur auf die Nichtigkeitsabteilungen und Nichtigkeitskammern anzuwenden;
- c) Artikel 122 ist auch auf alle anderen an Verfahren vor den besonderen Organen Beteiligten anzuwenden;
- d) Artikel 123 Absatz 3 ist auf das Beschränkungs- und Nichtigkeitsverfahren anzuwenden;
- e) unter der Bezeichnung Vertragsstaaten sind die Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu verstehen.
- (2) Abweichend von Absatz 1 Buchstabe e) ist eine Person, die in der beim Europäischen Patentamt geführten Liste der zugelassenen Vertreter eingetragen ist und nicht die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats dieses Übereinkommens besitzt oder ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz nicht im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats dieses Übereinkommens hat, berechtigt, als zugelassener Vertreter in den ein Gemeinschaftspatent betreffenden Verfahren vor den besonderen Organen für einen Beteiligten aufzutreten, vorausgesetzt, daß
- a) sie nach der Eintragung im europäischen Patentregister die Person ist, die zuletzt bevollmächtigt war, als zugelassener Vertreter für denselben Beteiligten oder für seinen Rechtsvorgänger in einem durch das Euro-

päische Patentübereinkommen geschaffenen Verfahren aufzutreten, das dieses Gemeinschaftspatent oder die europäische Patentanmeldung betrifft, auf die dieses Gemeinschaftspatent erteilt worden ist, und

- b) der Staat, dessen Staatsangehörigkeit diese Person besitzt oder in dessen Hoheitsgebiet diese Person ihren Geschäftssitz oder Arbeitsplatz hat, für die Vertretung vor der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz des betreffenden Staates Regeln anwendet, die hinsichtlich der Gegenseitigkeit den Bedingungen entsprechen, die vom engeren Ausschuß des Verwaltungsrats festgelegt werden können.

Artikel 65

Register für Gemeinschaftspatente

Das Europäische Patentamt führt ein Patentregister mit der Bezeichnung Register für Gemeinschaftspatente, in dem alle Angaben vermerkt werden, deren Eintragung in diesem Übereinkommen vorgeschrieben ist. Jedermann kann in das Patentregister Einsicht nehmen.

Artikel 66

Blatt für Gemeinschaftspatente

Das Europäische Patentamt gibt regelmäßig ein Blatt für Gemeinschaftspatente heraus, das die Eintragungen in das Register für Gemeinschaftspatente wiedergibt sowie sonstige Angaben enthält, deren Veröffentlichung in diesem Übereinkommen vorgeschrieben ist.

Artikel 67

Unterrichtung der Öffentlichkeit und Behörden

Artikel 128 Absatz 4 und die Artikel 130 bis 132 des Europäischen Patentübereinkommens sind mit der Maßgabe entsprechend anzuwenden, daß unter der Bezeichnung Vertragsstaaten die Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu verstehen sind.

SECHSTER TEIL

ZUSTÄNDIGKEIT UND VERFAHREN FÜR KLAGEN, DIE GEMEINSCHAFTSPATENTE BETREFFEN

KAPITEL I

GERICHTLICHE ZUSTÄNDIGKEIT UND VOLLSTRECKUNG

Artikel 68

Allgemeine Vorschriften

Soweit in diesem Übereinkommen nichts anderes bestimmt ist, gilt das am 27. September 1968 in Brüssel unterzeichnete Übereinkommen über die gerichtliche Zuständigkeit und die Vollstreckung gerichtlicher Entscheidungen in Zivil- und Handelssachen, im folgenden Vollstreckungsübereinkommen genannt, für Klagen, die Gemeinschaftspatente betreffen, sowie für Entscheidungen, die auf Grund dieser Klagen ergehen.

Artikel 69

Zuständigkeit nationaler Gerichte für Klagen, die Gemeinschaftspatente betreffen

- (1) Klagen wegen Verletzung der Gemeinschaftspatente werden vor den Gerichten des Vertragsstaats erhoben,

in dem der Beklagte seinen Wohnsitz oder in Ermanglung eines solchen eine Niederlassung hat. Hat der Beklagte weder seinen Wohnsitz noch eine Niederlassung in einem Vertragsstaat, so werden diese Klagen abweichend von Artikel 4 des Vollstreckungsübereinkommens vor den Gerichten des Vertragsstaats erhoben, in dem der Kläger seinen Wohnsitz oder in Ermanglung eines solchen eine Niederlassung hat. Haben weder der Beklagte noch der Kläger ihren Wohnsitz oder eine Niederlassung in einem Vertragsstaat, so sind die Gerichte der Bundesrepublik Deutschland zuständig. Das angerufene Gericht ist für die Entscheidung über die in einem jeden der Vertragsstaaten begangenen Verletzungshandlungen zuständig.

- (2) Klagen wegen Verletzung der Gemeinschaftspatente können auch vor den Gerichten des Vertragsstaats erhoben werden, in dem eine Verletzungshandlung begangen worden ist. Das angerufene Gericht ist nur für die Entscheidung über Verletzungshandlungen zuständig, die in dem Hoheitsgebiet dieses Vertragsstaats begangen worden sind.

- (3) Artikel 5 Nummern 3 und 4 des Vollstreckungsübereinkommens ist für Klagen wegen Verletzung der Gemeinschaftspatente nicht anzuwenden.

(4) Ohne Rücksicht auf den Wohnsitz sind ausschließlich zuständig:

- a) für Klagen, die Zwangslizenzen an Gemeinschaftspatenten zum Gegenstand haben, die Gerichte des Vertragsstaats, dessen nationales Recht auf eine solche Lizenz anwendbar ist;
- b) für Klagen über das Recht auf das Patent, bei denen sich Arbeitgeber und Arbeitnehmer gegenüberstehen, die Gerichte des Vertragsstaats, nach dessen Recht sich das Recht auf das europäische Patent nach Artikel 60 Absatz 1 Satz 2 des Europäischen Patentübereinkommens bestimmt. Eine Gerichtsstandsvereinbarung ist nur insoweit gültig, als das für den Arbeitsvertrag maßgebliche nationale Recht eine solche Vereinbarung zuläßt.

(5) Für die Anwendung dieses Artikels wird der Wohnsitz einer Partei nach den Artikeln 52 und 53 des Vollstreckungsübereinkommens bestimmt.

Artikel 70

Ergänzende Vorschriften über die Zuständigkeit

- (1) Innerhalb des Vertragsstaats, dessen Gerichte nach den Artikeln 68 und 69 zuständig sind, sind Klagen vor den Gerichten zu erheben, die örtlich und sachlich zuständig wären, wenn es sich um Klagen handeln würde, die ein in diesem Staat erteiltes nationales Patent betreffen.
- (2) Die Artikel 68 und 69 sind auf Klagen anzuwenden, die europäische Patentanmeldungen betreffen, in denen die Vertragsstaaten benannt sind, soweit nicht das Recht auf ein europäisches Patent geltend gemacht wird.
- (3) Ist nach den Artikeln 68 und 69 sowie nach den Absätzen 1 und 2 kein Gericht für die Entscheidung über eine Klage, die ein Gemeinschaftspatent betrifft, zuständig, so kann die Klage vor den Gerichten der Bundesrepublik Deutschland erhoben werden.

Artikel 71

Ergänzende Vorschrift über die Anerkennung und Vollstreckung

- (1) Artikel 27 Nummern 3 und 4 des Vollstreckungsübereinkommens ist auf die Entscheidungen, die das Recht auf das Gemeinschaftspatent betreffen, nicht anzuwenden.
- (2) Im Fall widersprechender Entscheidungen, die das Recht auf das Gemeinschaftspatent betreffen und zwi-

schen denselben Parteien ergangen sind, ist nur die Entscheidung anzuerkennen, die von dem zuerst angerufenen Gericht erlassen worden ist. Aus der anderen Entscheidung kann eine Partei auch für den Vertragsstaat, in dem die Entscheidung ergangen ist, keine Rechte herleiten.

Artikel 72

Nationale Behörden

Für Klagen, die das Recht auf das Gemeinschaftspatent oder Zwangslizenzen am Gemeinschaftspatent betreffen, sind unter der Bezeichnung Gerichte in diesem Übereinkommen und im Vollstreckungsübereinkommen auch Behörden zu verstehen, die nach dem Recht eines Vertragsstaats für Entscheidungen über solche Klagen in bezug auf ein in diesem Staat erteiltes nationales Patent zuständig sind. Die Vertragsstaaten teilen dem Europäischen Patentamt die Behörden mit, denen eine solche Zuständigkeit zugewiesen ist; das Europäische Patentamt unterrichtet die übrigen Vertragsstaaten hiervon.

Artikel 73

Vorabentscheidung durch den Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften

- (1) Der Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften entscheidet in Verfahren, die vor nationalen Gerichten anhängig sind und Gemeinschaftspatente betreffen, im Weg der Vorabentscheidung über
 - a) die Auslegung dieses Übereinkommens und der nach Artikel 2 Absatz 3 für jedes Gemeinschaftspatent zwingend geltenden Vorschriften des Europäischen Patentübereinkommens;
 - b) die Gültigkeit und die Auslegung von Vorschriften, die zur Durchführung dieses Übereinkommens erlassen worden sind, sofern es sich nicht um Vorschriften des nationalen Rechts handelt.
- (2) Wird eine derartige Frage einem nationalen Gericht gestellt und hält dieses Gericht eine Entscheidung darüber zum Erlaß seines Urteils für erforderlich, so kann es diese Frage dem Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften zur Entscheidung vorlegen.
- (3) Wird eine derartige Frage in einem schwebenden Verfahren bei einem nationalen Gericht gestellt, dessen Entscheidungen selbst nicht mehr mit Rechtsmitteln des nationalen Rechts angefochten werden können, so ist dieses Gericht zur Anrufung des Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften verpflichtet.

KAPITEL II

VERFAHREN

Artikel 74

Verfahrensrecht

Soweit in diesem Übereinkommen nichts anderes bestimmt ist, sind auf die in den Artikeln 68 bis 70 genannten Klagen die nationalen Verfahrensvorschriften für gleichartige Klagen anzuwenden, die nationale Patente betreffen.

Artikel 75

Beweislast

(1) Ist Gegenstand des Gemeinschaftspatents ein Verfahren zur Herstellung eines neuen Erzeugnisses, so gilt bis zum Beweis des Gegenteils das gleiche Erzeugnis, das von einem anderen hergestellt worden ist, als nach dem patentierten Verfahren hergestellt.

(2) Bei der Führung des Beweises des Gegenteils sind die berechtigten Interessen des Beklagten an der Wahrung seiner Herstellungs- und Betriebsgeheimnisse zu berücksichtigen.

Artikel 76

Bindung des nationalen Gerichts

Das nationale Gericht, vor dem eine Klage betreffend ein Gemeinschaftspatent anhängig ist, hat von der Rechtsgültigkeit des Gemeinschaftspatents auszugehen.

Artikel 77

Aussetzung des Verfahrens

(1) Hängt die Entscheidung eines nationalen Gerichts über eine Klage, die eine europäische Patentanmeldung betrifft, in der die Vertragsstaaten benannt sind, von der Patentierbarkeit der Erfindung ab, so kann diese Entscheidung erst ergehen, wenn das Europäische Patentamt das europäische Patent erteilt oder die Anmeldung zurückgewiesen hat. Nach der Erteilung des europäischen Patents ist Absatz 2 anzuwenden.

(2) Das nationale Gericht kann auf Antrag einer Partei und nach Anhörung der anderen Partei ein das Gemein-

schaftspatent betreffendes Verfahren aussetzen, wenn Einspruch eingelegt oder Antrag auf Beschränkung oder Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents gestellt worden ist, sofern die Entscheidung des Gerichts von der Rechtsgültigkeit des Patents abhängt. Auf Antrag einer Partei hat das nationale Gericht die Akten des Einspruchs-, Beschränkungs- oder Nichtigkeitsverfahrens für die Entscheidung über den Aussetzungsantrag beizuziehen.

Artikel 78

Stellungnahme zum Schutzbereich

(1) Wird nach Artikel 77 Absatz 2 ein Verletzungsverfahren durch ein nationales Gericht ausgesetzt, das über die Frage des Schutzbereichs des Gemeinschaftspatents im Zusammenhang mit der angeblichen Verletzung zu entscheiden hat, so hat das Europäische Patentamt, wenn es die Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents beschlossen hat, zum Schutzbereich dieses Patents Stellung zu nehmen.

(2) In anderen als den in Artikel 77 Absatz 2 vorgesehenen Fällen kann das nationale Gericht, bei dem ein Verfahren wegen Verletzung eines Gemeinschaftspatents anhängig ist, von Amts wegen oder auf Antrag eines Beteiligten nach Anhörung der anderen Beteiligten vor Erlass einer Entscheidung eine Stellungnahme des Europäischen Patentamts zum Schutzbereich des Patents einholen.

(3) Die Stellungnahme wird gegen eine angemessene Gebühr von einer Nichtigkeitskammer abgegeben und berücksichtigt das Erzeugnis oder das Verfahren, das nach den Feststellungen des nationalen Gerichts eine Verletzung darstellen kann. Die Stellungnahme bindet das Gericht nicht. Artikel 116 Absatz 1 des Europäischen Patentübereinkommens ist anzuwenden.

(4) Zur Einholung der Stellungnahme übermittelt das nationale Gericht dem Europäischen Patentamt in einer der drei Amtssprachen dieses Amtes den vom Gericht ermittelten Sachverhalt, die Fragen des Gerichts sowie gegebenenfalls alle vom Gericht als sachdienlich erachteten Unterlagen.

Artikel 79

Strafbarkeit der Patentverletzung

Die nationalen Strafvorschriften über Patentverletzung sind auf die Verletzung eines Gemeinschaftspatents anwendbar, wenn und soweit dieselben Verletzungshandlungen strafbar wären, falls sie gegen ein nationales Patent gerichtet wären.

SIEBENTER TEIL

AUSWIRKUNGEN AUF DAS NATIONALE RECHT

Artikel 80

Verbot des Doppelschutzes

(1) Soweit der Gegenstand eines in einem Vertragsstaat erteilten nationalen Patents eine Erfindung ist, für die ein und demselben Erfinder oder seinem Rechtsnachfolger ein Gemeinschaftspatent mit gleichem Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, mit gleichem Prioritätstag erteilt worden ist, hat das nationale Patent in dem Umfang, in dem es dieselbe Erfindung wie das Gemeinschaftspatent schützt, von dem Zeitpunkt an keine Wirkung mehr, zu dem

- a) die Frist zur Einlegung des Einspruchs gegen das Gemeinschaftspatent abgelaufen ist, ohne daß Einspruch eingelegt worden ist,
- b) das Einspruchsverfahren unter Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents abgeschlossen wird, oder
- c) es erteilt wird, wenn dieser Zeitpunkt nach dem in Buchstabe a) oder b) genannten Zeitpunkt liegt.

(2) Absatz 1 bleibt durch das spätere Erlöschen und die spätere Nichtigerklärung des Gemeinschaftspatents unberührt.

(3) Jeder Vertragsstaat kann vorsehen, in welchem Verfahren festgestellt wird, daß und gegebenenfalls in welchem Umfang das nationale Patent keine Wirkung mehr hat. Er kann ferner vorsehen, daß der Verlust der Wirkung von Anfang an eintritt.

(4) Auf Grund eines Gemeinschaftspatents oder einer europäischen Patentanmeldung und eines nationalen Patents oder einer nationalen Patentanmeldung wird vor dem nach Absatz 1 maßgeblichen Zeitpunkt Doppelschutz gewährt, sofern nicht ein Vertragsstaat etwas anderes vorschreibt.

Artikel 81

Erschöpfung des Rechts aus nationalen Patenten

(1) Das Recht aus einem nationalen Patent in einem Vertragsstaat erstreckt sich nicht auf Handlungen, die ein durch das Patent geschütztes Erzeugnis betreffen und im Hoheitsgebiet dieses Staates vorgenommen werden, nachdem das Erzeugnis vom Patentinhaber oder mit sei-

ner ausdrücklichen Zustimmung in einem der Vertragsstaaten in Verkehr gebracht worden ist, es sei denn, daß Gründe vorliegen, die es nach den Regeln des Gemeinschaftsrechts gerechtfertigt erscheinen lassen, daß sich das Recht aus dem Patent auf solche Handlungen erstreckt.

(2) Absatz 1 ist auch auf ein Erzeugnis anzuwenden, das der Inhaber eines für dieselbe Erfindung in einem anderen Vertragsstaat erteilten nationalen Patents, der mit dem Inhaber des in Absatz 1 genannten Patents wirtschaftlich verbunden ist, in Verkehr gebracht hat. Als wirtschaftlich verbunden im Sinn dieses Absatzes gelten zwei Personen, wenn in bezug auf die Verwertung eines Patents die eine Person auf die andere unmittelbar oder mittelbar maßgeblichen Einfluß ausüben kann oder wenn Dritte auf beide Personen einen solchen Einfluß ausüben können.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn das Erzeugnis auf Grund einer Zwangslizenz in Verkehr gebracht worden ist.

Artikel 82

Zwangslizenzen an nationalen Patenten

Artikel 47 ist auf die Erteilung von Zwangslizenzen an nationalen Patenten wegen Nichtausübung oder wegen unzureichender Ausübung entsprechend anzuwenden.

Artikel 83

Wirkung von nichtveröffentlichten nationalen Patentanmeldungen oder Patenten

(1) Im Fall der Anwendung des Artikels 37 Absatz 2 hat das Gemeinschaftspatent in dem betreffenden Vertragsstaat insoweit keine Wirkung, als es dieselbe Erfindung betrifft wie die nationale Patentanmeldung oder das nationale Patent.

(2) Die Feststellung, daß das Gemeinschaftspatent nach Absatz 1 in dem Vertragsstaat keine Wirkung hat, erfolgt in dem betreffenden Staat nach dem Verfahren, das anzuwenden wäre, wenn das Gemeinschaftspatent ein nationales Patent wäre, und in dem es für nichtig oder für unwirksam erklärt werden könnte.

*Artikel 84***Nationale Gebrauchsmuster und Gebrauchszertifikate**

(1) Die Artikel 37, 80 und 81 sind in den Vertragsstaaten, deren Recht Gebrauchsmuster oder Gebrauchszertifikate vorsieht, auf diese Schutzrechte und deren Anmeldungen entsprechend anzuwenden.

(2) Sieht das Recht eines Vertragsstaats vor, daß ein Patent nicht ausgeübt werden kann, solange ein Gebrauchsmuster besteht, das einen früheren Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, einen früheren Prioritätstag hat, so gilt dies abweichend von Absatz 1 auch für das Gemeinschaftspatent in diesem Staat.

ACHTER TEIL

ÜBERGANGSBESTIMMUNGEN

*Artikel 85***Anwendung des Vollstreckungsübereinkommens**

Die Vorschriften des Vollstreckungsübereinkommens, die auf Grund der vorstehenden Artikel anwendbar sind, gelten für einen Vertragsstaat, für den das Vollstreckungsübereinkommen noch nicht in Kraft getreten ist, erst von dem Zeitpunkt an, zu dem es für ihn in Kraft tritt.

anzuwenden, daß in den Artikeln 80 und 84 an die Stelle des Gemeinschaftspatents und in den Artikeln 81 und 82 an die Stelle des nationalen Patents jeweils das europäische Patent tritt.

(4) Die in Absatz 1 vorgesehene Übergangszeit kann durch Beschluß des Rates der Europäischen Gemeinschaften, der auf Vorschlag der Kommission der Europäischen Gemeinschaften oder eines Vertragsstaats ergeht, beendet werden.

(5) Der in Absatz 4 genannte Beschluß des Rates der Europäischen Gemeinschaften bedarf

a) während der ersten 10 Jahre, gerechnet vom Tag des Inkrafttretens dieses Übereinkommens an, der Einstimmigkeit,

b) nach diesem Zeitraum der qualifizierten Mehrheit. Die Mehrheit bestimmt sich nach Artikel 148 Absatz 2 Unterabsatz 2 zweiter Gedankenstrich des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft.

*Artikel 86***Wahlmöglichkeit zwischen Gemeinschaftspatent und europäischem Patent**

(1) Auf eine während einer Übergangszeit eingereichte europäische Patentanmeldung oder auf ein darauf erteiltes europäisches Patent ist dieses Übereinkommen vorbehaltlich Absatz 3 nicht anzuwenden, wenn der Erteilungsantrag die Erklärung enthält, daß der Anmelder kein Gemeinschaftspatent zu erhalten wünscht. Die Erklärung kann nicht zurückgenommen werden.

(2) Artikel 54 Absätze 3 und 4 des Europäischen Patentübereinkommens ist anzuwenden, wenn eine europäische Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, oder ein Gemeinschaftspatent einen späteren Anmeldetag oder, wenn eine Priorität in Anspruch genommen worden ist, einen späteren Prioritätstag hat als eine europäische Patentanmeldung, in der ein oder mehrere Vertragsstaaten benannt sind. Wird aus diesem Grund ein Gemeinschaftspatent beschränkt oder für nichtig erklärt, so wird die Beschränkung oder die Erklärung der Nichtigkeit nur für die Vertragsstaaten beschlossen, die in der veröffentlichten früheren europäischen Patentanmeldung benannt worden sind.

(3) Die Artikel 80 bis 82 und Artikel 84 sind auf europäische Patente im Sinn von Absatz 1 mit der Maßgabe

*Artikel 87***Nachträgliche Wahl eines Gemeinschaftspatents**

Auf ein europäisches Patent, das auf eine vor Inkrafttreten dieses Übereinkommens eingereichte europäische Patentanmeldung, in der alle Vertragsstaaten benannt sind, erteilt worden ist, ist dieses Übereinkommen anzuwenden, sofern der Anmelder vor Ablauf der in Artikel 97 Absatz 2 Buchstabe b) des Europäischen Patentübereinkommens genannten Frist dem Europäischen Patentamt gegenüber schriftlich erklärt, daß er ein Gemeinschaftspatent zu erhalten wünscht.

Artikel 88

Vorbehalt betreffend die Übersetzung der Patentschrift des Gemeinschaftspatents

- (1) Abweichend von Artikel 14 Absatz 9 kann jeder Vertragsstaat bei der Unterzeichnung oder bei der Hinterlegung seiner Ratifikationsurkunde erklären, daß er sich vorbehält, zu bestimmen, daß, falls die Patentschrift des Gemeinschaftspatents nicht in einer der Amtssprachen dieses Staates veröffentlicht worden ist, der Patentinhaber nach den folgenden Absätzen die Rechte aus diesem Patent in diesem Staat erst geltend machen kann, wenn er eine Übersetzung der Patentschrift mit Ausnahme der Patentansprüche in einer der Amtssprachen dieses Staates beim Europäischen Patentamt eingereicht hat.
- (2) Wird die Übersetzung innerhalb einer Frist von drei Monaten nach der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des Patents eingereicht, so kann der Patentinhaber die Rechte aus dem Patent vom Zeitpunkt der Bekanntmachung des Hinweises an geltend machen.
- (3) Wird die Übersetzung nach Ablauf der in Absatz 2 genannten Frist eingereicht, so kann der Patentinhaber seine Rechte aus dem Patent vom Tag der Einreichung der Übersetzung an geltend machen. Hinsichtlich der ohne seine Zustimmung erfolgten Benutzung der Erfindung in der Zeit zwischen der Bekanntmachung des Hinweises auf die Erteilung des Patents und dem Tag der Einreichung der Übersetzung stehen dem Patentinhaber Rechte aus dem Patent nur insoweit zu, als er nach der Einreichung der Übersetzung einen Anspruch auf eine angemessene Entschädigung geltend machen kann.
- (4) Wird die Übersetzung später als drei Jahre nach Ablauf der in Artikel 99 Absatz 1 des Europäischen Patentübereinkommens genannten Frist eingereicht, so kann jeder, der während des in Absatz 3 Satz 2 genannten Zeitraums die Erfindung benutzt oder dazu wirkliche und ernsthafte Veranstaltungen getroffen hat, die Benutzung der Erfindung zu angemessenen Bedingungen fortsetzen.
- (5) Ein von einem Vertragsstaat nach Absatz 1 gemachter Vorbehalt wird zu dem Zeitpunkt unwirksam, zu dem der Rat der Europäischen Gemeinschaften auf Vorschlag der Kommission der Europäischen Gemeinschaften oder eines Vertragsstaats die Streichung dieses Vorbehalts einstimmig beschließt.
- (6) Ein Vertragsstaat, der einen Vorbehalt nach Absatz 1 gemacht hat, kann ihn jederzeit zurücknehmen. Die Zurücknahme erfolgt durch eine Notifikation an den Ge-

neralsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften und wird einen Monat nach dem Tag des Eingangs der Notifikation wirksam.

- (7) Die Beendigung der Wirkung des Vorbehalts erstreckt sich nicht auf Gemeinschaftspatente, die vor dem Tag erteilt worden sind, an dem der Vorbehalt unwirksam wird.

Artikel 89

Vorbehalt bei Zwangslizenzen

- (1) Jeder Vertragsstaat kann bei der Unterzeichnung oder bei der Hinterlegung seiner Ratifikationsurkunde erklären, daß er sich vorbehält, zu bestimmen, daß die Artikel 47 und 82 in seinem Hoheitsgebiet weder auf Gemeinschaftspatente noch auf europäische Patente, die für diesen Staat erteilt worden sind, noch auf von ihm erteilte nationale Patente anzuwenden sind.
- (2) Ein von einem Vertragsstaat nach Absatz 1 gemachter Vorbehalt ist für einen Zeitraum von höchstens zehn Jahren vom Inkrafttreten dieses Übereinkommens an wirksam. Der Rat der Europäischen Gemeinschaften kann jedoch mit qualifizierter Mehrheit auf Vorschlag eines Vertragsstaats diesen Zeitraum für einen Vertragsstaat, der einen solchen Vorbehalt gemacht hat, um höchstens fünf Jahre verlängern. Die qualifizierte Mehrheit bestimmt sich nach Artikel 86 Absatz 5 Buchstabe b).
- (3) Die nach Absatz 1 gemachten Vorbehalte werden unwirksam, sobald eine gemeinsame Regelung über die Erteilung von Zwangslizenzen an Gemeinschaftspatenten anwendbar ist.
- (4) Ein Vertragsstaat, der einen Vorbehalt nach Absatz 1 gemacht hat, kann ihn jederzeit zurücknehmen. Die Zurücknahme erfolgt durch eine Notifikation an den Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften und wird einen Monat nach dem Tag des Eingangs der Notifikation wirksam.
- (5) Die Beendigung der Wirkung des Vorbehalts berührt nicht die Zwangslizenzen, die vor dem Tag erteilt worden sind, an dem der Vorbehalt unwirksam wird.

Artikel 90

Vorbehalt bei Verletzungsverfahren

- (1) Abweichend von Artikel 76 kann jeder Vertragsstaat, dessen nationales Recht die Möglichkeit vorsieht, im Verletzungsverfahren auch über die Gültigkeit des nationalen Patents zu entscheiden, bei der Unterzeichnung

oder bei der Hinterlegung seiner Ratifikationsurkunde erklären, daß er sich vorbehält, zu bestimmen, daß seine Gerichte, die mit einer Verletzungsklage betreffend ein Gemeinschaftspatent befaßt sind, mit Zustimmung der Parteien über die Wirkung des Gemeinschaftspatents im Hoheitsgebiet des Staates, in dem das Gericht seinen Sitz hat, entscheiden können. In diesem Fall gilt jedoch folgendes:

- a) Das Gericht ist durch eine frühere Entscheidung des Europäischen Patentamts hinsichtlich der Gültigkeit des Gemeinschaftspatents insoweit gebunden, als es sich um denselben Sachverhalt handelt;
- b) das Gericht kann über die in Artikel 57 festgelegten Nichtigkeitsgründe nicht hinausgehen und hat die sonstigen Vorschriften dieses Übereinkommens zu beachten.

(2) Das Gemeinschaftspatent hat im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaats, der einen Vorbehalt nach Absatz 1 gemacht hat, insoweit keine Wirkung, als ein Gericht in diesem Staat entschieden hat, daß das Patent unwirksam ist.

(3) Über die Wirkung des Gemeinschaftspatents in einem Vertragsstaat, der einen Vorbehalt nach Absatz 1 gemacht hat, wird in dem Verfahren entschieden, das anzuwenden wäre, wenn das Gemeinschaftspatent ein nationales Patent wäre.

(4) Ein von einem Vertragsstaat nach Absatz 1 gemachter Vorbehalt ist für einen Zeitraum von höchstens zehn Jahren vom Inkrafttreten dieses Übereinkommens an wirksam. Der Rat der Europäischen Gemeinschaften kann jedoch mit qualifizierter Mehrheit auf Vorschlag eines Vertragsstaats diesen Zeitraum für einen Vertragsstaat, der einen solchen Vorbehalt gemacht hat, um höchstens fünf Jahre verlängern. Die qualifizierte Mehrheit bestimmt sich nach Artikel 86 Absatz 5 Buchstabe b).

(5) Der nach Absatz 1 gemachte Vorbehalt wird unwirksam, sobald besondere Vereinbarungen für Streitfälle betreffend Gemeinschaftspatente anwendbar sind.

(6) Ein Vertragsstaat, der einen Vorbehalt nach Absatz 1 gemacht hat, kann ihn jederzeit zurücknehmen. Die Zurücknahme erfolgt durch eine Notifikation an den Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften und wird einen Monat nach dem Tag des Eingangs der Notifikation wirksam.

(7) Im Fall der Anwendung dieses Artikels ist das Gericht nur für die Entscheidung über Verletzungshandlungen zuständig, die in dem Hoheitsgebiet des Vertragsstaats begangen wurden, in dem das Gericht seinen Sitz hat. Die Artikel 21 bis 23 des Vollstreckungsübereinkommens sind nicht anzuwenden.

Artikel 91

Sonstige Übergangsbestimmungen

(1) Die Artikel 159, 160 Absatz 2, 161 und 163 des Europäischen Patentübereinkommens sind mit folgender Maßgabe entsprechend anzuwenden:

- a) Der engere Ausschuß des Verwaltungsrats tritt zu seiner ersten Tagung auf Einladung des Generalsekretärs des Rates der Europäischen Gemeinschaften zusammen,
- b) unter der Bezeichnung Vertragsstaaten sind die Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu verstehen.

(2) Abweichend von Absatz 1 Buchstabe b) ist Artikel 64 Absatz 2 anzuwenden.

NEUNTER TEIL

SCHLUSSBESTIMMUNGEN

Artikel 92

Ausführungsordnung

- (1) Die Ausführungsordnung ist Bestandteil des Übereinkommens.
- (2) Im Fall mangelnder Übereinstimmung zwischen Vorschriften des Übereinkommens und Vorschriften der Ausführungsordnung gehen die Vorschriften des Übereinkommens vor.

Artikel 93

Vorrang der Vorschriften des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft

Keine Vorschrift dieses Übereinkommens kann gegen die Anwendung einer Vorschrift des Vertrages zur Gründung der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft geltend gemacht werden.

*Artikel 94***Ratifikation**

Dieses Übereinkommen bedarf der Ratifikation durch die Unterzeichnerstaaten. Die Ratifikationsurkunden werden beim Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften hinterlegt.

*Artikel 95***Beitritt**

(1) Diesem Übereinkommen kann jeder Staat beitreten, der Mitglied der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft wird.

(2) Urkunden über den Beitritt zu diesem Übereinkommen werden beim Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften hinterlegt. Der Beitritt wird am ersten Tag des dritten Monats wirksam, der auf die Hinterlegung der Beitrittsurkunde folgt, jedoch nicht vor dem Zeitpunkt, zu dem die Ratifikation des Europäischen Patentübereinkommens durch den betreffenden Staat oder dessen Beitritt zu dem genannten Übereinkommen wirksam wird.

(3) Die Vertragsstaaten bekräftigen, daß jeder Staat, der Mitglied der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft wird, diesem Übereinkommen beitreten muß.

(4) Zwischen den Vertragsstaaten und dem beitretenden Staat kann ein besonderes Übereinkommen geschlossen werden, in dem die Einzelheiten der Anwendung dieses Übereinkommens festgelegt werden, deren Regelung sich durch den Beitritt dieses Staates als erforderlich erweist.

*Artikel 96***Beteiligung von Drittstaaten**

Der Rat der Europäischen Gemeinschaften kann auf einstimmigen Beschluß einen Vertragsstaat des Europäischen Patentübereinkommens, der mit der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft eine Zollunion oder Freihandelszone bildet, einladen, in Verhandlungen einzutreten, die zum Ziel haben, daß sich dieser Drittstaat auf Grund eines besonderen Übereinkommens, das zwischen den Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens und dem Drittstaat geschlossen wird und in dem die Bedingungen und Einzelheiten der Anwendung des vorliegenden Übereinkommens für den Drittstaat festgelegt werden, an dem vorliegenden Übereinkommen beteiligt.

*Artikel 97***Räumlicher Anwendungsbereich**

(1) Dieses Übereinkommen gilt für das Königreich Belgien, das Königreich Dänemark, die Bundesrepublik

Deutschland, die Französische Republik einschließlich ihrer überseeischen Departements und ihrer überseeischen Gebiete, Irland, die Italienische Republik, das Großherzogtum Luxemburg, das europäische Hoheitsgebiet des Königreichs der Niederlande sowie für das Vereinigte Königreich Großbritannien und Nordirland.

(2) Unter der Bezeichnung Vereinigtes Königreich Großbritannien und Nordirland ist für die Anwendung des Absatzes 1 England und Wales, Schottland und Nordirland zu verstehen.

(3) Dieses Übereinkommen gilt nicht für die Färöer. Das Königreich Dänemark kann jederzeit durch eine Notifikation an den Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften erklären, daß das Übereinkommen für die Färöer gilt.

(4) Das Königreich der Niederlande kann in seiner Ratifikationsurkunde oder zu jedem späteren Zeitpunkt durch eine Notifikation an den Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften erklären, daß das Übereinkommen für die Niederländischen Antillen gilt.

(5) Das Vereinigte Königreich Großbritannien und Nordirland kann in seiner Ratifikationsurkunde oder zu jedem späteren Zeitpunkt durch eine Notifikation an den Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften erklären, daß das Übereinkommen für ein oder mehrere europäische Hoheitsgebiete gilt, für deren auswärtige Beziehungen es verantwortlich ist.

(6) Ist eine in Absatz 3, 4 oder 5 genannte Erklärung in der Ratifikationsurkunde enthalten, so wird sie gleichzeitig mit der Ratifikation wirksam; wird die Erklärung nach der Hinterlegung der Ratifikationsurkunde in einer Notifikation abgegeben, so wird sie sechs Monate nach dem Tag des Eingangs beim Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften wirksam.

(7) Die in den Absätzen 4 und 5 genannten Staaten können jederzeit erklären, daß das Übereinkommen für ein oder mehrere Hoheitsgebiete, für die sie nach Absatz 4 oder 5 eine Erklärung abgegeben haben, nicht mehr gilt. Diese Erklärung wird ein Jahr nach dem Tag wirksam, an dem sie dem Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften notifiziert worden ist.

(8) Für die Anwendung dieses Übereinkommens gilt derjenige Teil des Festlandssockels, der an ein in Absatz 1, 3, 4 oder 5 genanntes Hoheitsgebiet grenzt, im Rahmen der durch die Genfer Konvention vom 29. April 1958 über den Festlandssockel oder einer anderen diese für die Ver-

tragsstaaten ändernden oder ergänzenden Konvention umschriebenen Hoheitsrechte der Küstenstaaten als zu diesem Hoheitsgebiet gehörig.

Artikel 98

Inkrafttreten

Dieses Übereinkommen tritt in Kraft drei Monate nach Hinterlegung der Ratifikationsurkunde durch denjenigen Unterzeichnerstaat, der diese Förmlichkeit als letzter vornimmt; tritt jedoch das Europäische Patentübereinkommen für die Unterzeichnerstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu einem späteren Zeitpunkt in Kraft, so tritt das vorliegende Übereinkommen zu diesem späteren Zeitpunkt in Kraft.

Artikel 99

Geltungsdauer des Übereinkommens

Dieses Übereinkommen wird auf unbegrenzte Zeit geschlossen.

Artikel 100

Revision

Wenn die Mehrheit der Vertragsstaaten eine Revision des Übereinkommens beantragt, beruft der Präsident des Rates der Europäischen Gemeinschaften eine Revisionskonferenz ein. Die Konferenz wird vom engeren Ausschuß des Verwaltungsrats vorbereitet.

Artikel 101

Streitigkeiten zwischen Vertragsstaaten

(1) Jede Streitigkeit zwischen Vertragsstaaten über die Auslegung oder Anwendung dieses Übereinkommens, die nicht im Verhandlungsweg beigelegt worden ist, wird auf Ersuchen eines beteiligten Staates dem engeren Ausschuß

des Verwaltungsrats unterbreitet, der sich bemüht, eine Einigung zwischen diesen Staaten herbeizuführen.

(2) Wird innerhalb von sechs Monaten nach dem Tag, an dem der engere Ausschuß mit der Streitigkeit befaßt worden ist, keine Einigung erzielt, so kann jeder beteiligte Staat die Streitigkeit dem Gerichtshof der Europäischen Gemeinschaften unterbreiten.

(3) Stellt der Gerichtshof fest, daß ein Vertragsstaat gegen eine Verpflichtung aus diesem Übereinkommen verstoßen hat, so hat dieser Staat die Maßnahmen zu ergreifen, die sich aus dem Urteil des Gerichtshofs ergeben.

Artikel 102

Urschrift des Übereinkommens

Dieses Übereinkommen ist in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, französischer, irischer, italienischer und niederländischer Sprache abgefaßt, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist, und wird im Archiv des Sekretariats des Rates der Europäischen Gemeinschaften hinterlegt; der Generalsekretär übermittelt der Regierung jedes Unterzeichnerstaates eine beglaubigte Abschrift.

Artikel 103

Notifikationen

Der Generalsekretär des Rates der Europäischen Gemeinschaften notifiziert den Unterzeichnerstaaten:

- a) die Hinterlegung jeder Ratifikations- und Beitrittsurkunde;
- b) Vorbehalte und Zurücknahmen von Vorbehalten nach Artikel 88, 89 oder 90;
- c) den Zeitpunkt des Inkrafttretens dieses Übereinkommens;
- d) Erklärungen und Notifikationen nach Artikel 97.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Udfærdiget i Luxembourg, den femtende december nitten hundrede og femoghalvfjerds.

Geschehen zu Luxemburg am fünfzehnten Dezember neunzehnhundertfünfundsiebzig.

Done at Luxembourg on the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and seventy-five.

Fait à Luxembourg, le quinze décembre mil neuf cent soixante-quinze.

Arna dhéanamh i Lucsamburg, an cúigiú lá déag de mhí na Nollag, míle naoi gcéad seachtó a cúig.

Fatto a Lussemburgo, addì quindici dicembre millenovecentosettantacinque.

Gedaan te Luxemburg, de vijftiende december negentienhonderd vijfenzeventig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

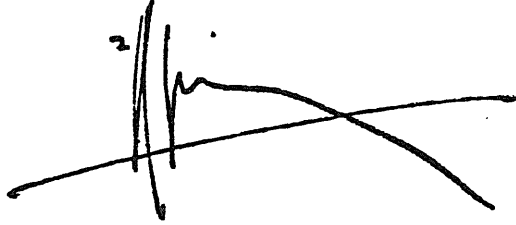
For Hendes Majestæt dronningen af Danmark

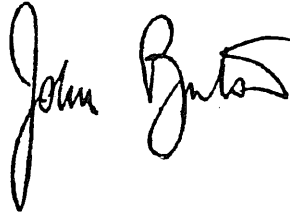
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

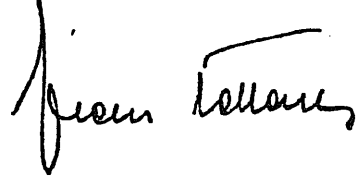
Pour le président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

*il governo italiano dichiara di voler vedere delle riserve
previste dagli articoli 88, 89 e 90*

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland

*Clodwyn - Roberts of Caernarvon &
of Ogwen. Member of State.*

**AUSFÜHRUNGSORDNUNG
ZUM ÜBEREINKOMMEN ÜBER DAS EUROPÄISCHE PATENT
FÜR DEN GEMEINSAMEN MARKT**

ERSTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ERSTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

KAPITEL I

ORGANISATION DER BESONDEREN ORGANE

Regel 1

Geschäftsverteilung für die erste Instanz

- (1) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt die Zahl der Nichtigkeitsabteilungen. Er verteilt die Geschäfte auf diese Abteilungen in Anwendung der Internationalen Klassifikation.
- (2) Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt mit Zustimmung des engeren Ausschusses des Verwaltungsrats im einzelnen, für welche Handlungen die Patentverwaltungsabteilung nach Artikel 8 zuständig ist.
- (3) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann der Patentverwaltungsabteilung und den Nichtigkeitsabteilungen über die Zuständigkeit hinaus, die ihnen durch das Übereinkommen zugewiesen ist, weitere Aufgaben übertragen.
- (4) Der Präsident des Europäischen Patentamts kann mit der Wahrnehmung einzelner der Patentverwaltungsabteilung oder den Nichtigkeitsabteilungen obliegender Geschäfte, die technisch oder rechtlich keine Schwierigkeiten bereiten, auch Bedienstete betrauen, die keine technisch vorgebildeten oder rechtskundigen Mitglieder sind.

Regel 2

**Geschäftsverteilung für die zweite Instanz und
Bestimmung ihrer Mitglieder**

- (1) Vor Beginn eines jeden Geschäftsjahres werden die Geschäfte auf die Nichtigkeitskammern verteilt und die ständigen Mitglieder der einzelnen Nichtigkeitskammern sowie ihre Vertreter bestimmt. Jedes Mitglied einer Nichtigkeitskammer kann zum Mitglied mehrerer Nichtigkeitskammern bestimmt werden. Falls erforderlich, können diese Anordnungen im Laufe des Geschäftsjahrs geändert werden.
- (2) Die in Absatz 1 bezeichneten Anordnungen trifft das Präsidium, das sich hierfür zusammensetzt aus dem

Präsidenten des Europäischen Patentamts als Vorsitzenden, dem für die Nichtigkeitskammern zuständigen Vizepräsidenten, den Vorsitzenden der Nichtigkeitskammern und einem weiteren Mitglied der Nichtigkeitskammern, das von der Gesamtheit der Mitglieder der Nichtigkeitskammern für die Dauer des Geschäftsjahrs gewählt wird. Zur Beschlußfähigkeit des Präsidiums ist die Anwesenheit von mindestens drei Mitgliedern erforderlich, unter denen sich der Präsident oder ein Vizepräsident des Europäischen Patentamts und der Vorsitzende einer Nichtigkeitskammer befinden müssen. Das Präsidium entscheidet mit Stimmenmehrheit; bei Stimmengleichheit gibt die Stimme des Vorsitzenden den Ausschlag.

- (3) Bei Meinungsverschiedenheiten zwischen mehreren Nichtigkeitskammern über ihre Zuständigkeit entscheidet das Präsidium.

Regel 3

Verfahrensordnung der Nichtigkeitskammern

Das in Regel 2 Absatz 2 genannte Präsidium erläßt die Verfahrensordnung der Nichtigkeitskammern.

Regel 4

Verwaltungsmäßige Gliederung der besonderen Organe

- (1) Die Nichtigkeitsabteilungen können verwaltungsmäßig mit den Prüfungsabteilungen und Einspruchsabteilungen zu Direktionen zusammengefaßt werden oder mit der Patentverwaltungsabteilung eine Direktion bilden.
- (2) Die besonderen Organe können mit den anderen Organen des Europäischen Patentamts verwaltungsmäßig zu Generaldirektionen zusammengefaßt werden oder eine eigene Generaldirektion bilden; im letztgenannten Fall ist Regel 12 Absatz 3 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen mit der Maßgabe anzuwenden, daß der engere Ausschuß des Verwaltungsrats über die Zuweisung des Vizepräsidenten an die Generaldirektion entscheidet.

KAPITEL II
SPRACHEN DER BESONDEREN ORGANE

Regel 5

Verfahrenssprache

(1) Die Regeln 1 bis 3, 5, 6 Absatz 2 und Regel 7 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentüberein-

kommen sind auf die Verfahren vor den besonderer Organen entsprechend anzuwenden.

(2) Macht ein Patentinhaber oder im Nichtigkeitsverfahren ein Antragsteller von der in Artikel 14 Absatz 4 eröffneten Möglichkeit Gebrauch, so werden dementsprechend die Beschränkungsgebühr, die Nichtigkeitsgebühr und die Beschwerdegebühr ermäßigt. Die Ermäßigung wird in der Gebührenordnung in Höhe eines Prozentsatzes der Gebühren festgelegt.

ZWEITER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ZWEITEN TEIL
DES ÜBEREINKOMMENS

Regel 6

Aussetzung des Verfahrens

Regel 13 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen ist auf das Beschränkungs- und Nichtigkeitsverfahren entsprechend anzuwenden.

b) im Fall des Einspruchsverfahrens gleichzeitig mit der Aufforderung nach Regel 58 Absatz 5 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen.

(3) Die in Artikel 33 Absatz 5 genannte Frist beträgt zwei Monate.

Regel 7

**Eintragung von Klagen auf Übertragung des
Gemeinschaftspatents**

Eintragungen von Klagen nach Artikel 27 Absatz 4 erfolgen:

- a) auf Ersuchen der Geschäftsstelle des befaßten Gerichts;
- b) auf Antrag des Klägers oder eines anderen Interessierten.

Regel 8

**Aufforderung zur Einreichung der Übersetzungen der
Patentansprüche im Prüfungs- oder Einspruchsverfahren**

(1) Das Europäische Patentamt fordert den Anmelder oder Inhaber eines Gemeinschaftspatents auf, innerhalb von drei Monaten die in Artikel 33 Absätze 1 und 2 vorgeschriebenen Übersetzungen einzureichen und die Gebühr für die Veröffentlichung der Übersetzungen der Patentansprüche zu entrichten.

(2) Die Aufforderung ergeht:

- a) im Fall des Prüfungsverfahrens gleichzeitig mit der Aufforderung nach Regel 51 Absatz 4 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen;

Regel 9

Berichtigung der Übersetzung

(1) In den Fällen des Artikels 33 Absätze 1 und 2 kann der Anmelder oder Patentinhaber beim Europäischen Patentamt eine berichtigte Übersetzung zum Zweck der Veröffentlichung einreichen. Die berichtigte Übersetzung gilt erst als eingereicht, wenn die Gebühr für ihre Veröffentlichung entrichtet worden ist.

(2) Hat ein Vertragsstaat eine Vorschrift nach Artikel 34 Absatz 2 erlassen, so kann der Anmelder, dessen Übersetzung der Patentansprüche veröffentlicht worden ist, bei der zuständigen Behörde dieses Staates eine berichtigte Übersetzung zum Zweck der Veröffentlichung einreichen.

Regel 10

**Eintragung von Rechten, die das Gemeinschaftspatent
betreffen**

(1) Die Regeln 20 bis 22 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen sind auf Eintragungen in das Register für Gemeinschaftspatente entsprechend anzuwenden.

(2) Der Antrag nach Artikel 28 Absatz 2 ist in dem in Buchstabe a) genannten Fall innerhalb von zwei Monaten,

in dem in Buchstabe b) genannten Fall innerhalb von vier Monaten nach dem Erhalt der Mitteilung des Europäischen Patentamts zu stellen, daß ein neuer Patentinhaber in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen worden ist.

(3) Wird das Gemeinschaftspatent von einem Konkursverfahren oder einem konkursähnlichen Verfahren erfaßt, so wird dies auf Ersuchen der zuständigen nationalen Stelle in das Register für Gemeinschaftspatente eingetragen. Die Eintragung ist gebührenfrei.

(4) Die in Absatz 3 genannte Eintragung wird auf Ersuchen der zuständigen Stelle gelöscht. Das Ersuchen ist gebührenfrei.

(5) Wird eine europäische Patentanmeldung, in der die Vertragsstaaten benannt sind, von einem Konkursverfahren oder einem konkursähnlichen Verfahren erfaßt, so sind die Absätze 3 und 4 entsprechend anzuwenden, wobei an die Stelle des Registers für Gemeinschaftspatente das im Europäischen Patentübereinkommen vorgesehene europäische Patentregister tritt.

Regel 11

Lizenzbereitschaft

(1) Wer auf Grund der in Artikel 44 Absatz 1 genannten Erklärung die Erfindung benutzen will, hat seine Ab-

sicht dem Patentinhaber durch eingeschriebenen Brief anzuzeigen. Die Anzeige gilt eine Woche nach der Aufgabe des eingeschriebenen Briefes zur Post als bewirkt. Eine Abschrift der Anzeige ist dem Europäischen Patentamt unter Angabe des Tages der Aufgabe der Anzeige zur Post zu übermitteln. Geschieht dies nicht, so gilt für das Europäische Patentamt im Fall der Zurücknahme der Erklärung die Anzeige als nicht erfolgt.

(2) In der Anzeige ist anzugeben, wie die Erfindung benutzt werden soll. Nach bewirkter Anzeige ist der Anzeigende zur Benutzung der Erfindung in der von ihm angegebenen Weise berechtigt.

(3) Der Lizenznehmer ist verpflichtet, dem Patentinhaber nach Ablauf eines jeden Kalendervierteljahrs Auskunft über die erfolgte Benutzung zu geben und die Vergütung dafür zu entrichten. Kommt er dieser Verpflichtung nicht nach, so kann der Patentinhaber ihm hierzu eine angemessene Nachfrist setzen. Nach fruchtlosem Ablauf der Frist erlischt die Lizenz.

(4) Ein Antrag auf Änderung der von der Nichtigkeitsabteilung festgesetzten Vergütung kann erst nach Ablauf eines Jahres seit der letzten Festsetzung gestellt werden.

DRITTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM DRITTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

KAPITEL I

JAHRESGEBÜHREN

Regel 12

Fälligkeit

(1) Regel 37 Absätze 1 und 2 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen ist auf die Entrichtung der Jahresgebühren für Gemeinschaftspatente anzuwenden.

(2) Die Zuschlagsgebühr gilt im Sinn des Artikels 49 Absatz 2 als gleichzeitig mit der Jahresgebühr entrichtet, wenn sie innerhalb der in dieser Vorschrift vorgeschriebenen Frist entrichtet wird.

Regel 13

Frist für die Eintragung des Verzichts

Die in Artikel 50 Absatz 3 genannte Frist beträgt drei Monate nach dem Tag, an dem der Patentinhaber dem Europäischen Patentamt gegenüber glaubhaft gemacht hat, daß er den Lizenznehmer von seiner Verzichtsabsicht unterrichtet hat. Weist der Patentinhaber vor Ablauf der Frist dem Europäischen Patentamt die Zustimmung des Lizenznehmers nach, so kann der Verzicht sofort eingetragen werden.

KAPITEL II
BESCHRÄNKUNGSVERFAHREN

Regel 14

Frist für die Stellung des Antrags auf Beschränkung

Regel 13 ist auf die Stellung des Antrags auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents entsprechend anzuwenden.

Regel 15

Inhalt des Antrags auf Beschränkung

Der Antrag auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents muß enthalten:

- a) die Nummer des Gemeinschaftspatents, dessen Beschränkung beantragt wird, sowie die Bezeichnung des Inhabers dieses Patents und der Erfindung;
- b) die gewünschten Änderungen;
- c) falls ein Vertreter des Patentinhabers bestellt ist, seinen Namen und seine Geschäftsanschrift nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c) der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen.

Regel 16

Verwerfung des Antrags auf Beschränkung als unzulässig

Stellt die Nichtigkeitsabteilung fest, daß der Antrag auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents Artikel 52 Absätze 1 und 3 sowie Regel 15 nicht entspricht, so teilt sie dies dem Patentinhaber mit und fordert ihn auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist die festgestellten Mängel zu beseitigen. Werden diese Mängel nicht rechtzeitig beseitigt, so verwirft die Nichtigkeitsabteilung den Antrag als unzulässig.

Regel 17

Prüfung des Antrags auf Beschränkung

- (1) Ist der Antrag auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents zulässig, so wird der Patentinhaber in den Bescheiden, die nach Artikel 53 Absatz 2 ergehen, gegebenenfalls aufgefordert, die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen in geänderter Form einzureichen.
- (2) Die Bescheide, die nach Artikel 53 Absatz 2 ergehen, sind, soweit erforderlich, zu begründen; dabei sollen alle Gründe zusammengefaßt werden, die der beantragten Beschränkung des Gemeinschaftspatents entgegenstehen.

(3) Bevor die Nichtigkeitsabteilung die Beschränkung des Gemeinschaftspatents beschließt, teilt sie dem Patentinhaber mit, in welchem Umfang sie das Patent zu beschränken beabsichtigt, und fordert ihn auf, innerhalb von drei Monaten die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift zu entrichten und die in Artikel 54 Absatz 2 Buchstabe b) vorgeschriebenen Übersetzungen einzureichen. Teilt der Patentinhaber innerhalb dieser Frist mit, daß er mit der Beschränkung des Patents in der vorgesehenen Fassung nicht einverstanden ist, so gilt die Mitteilung der Nichtigkeitsabteilung als nicht erfolgt; das Beschränkungsverfahren wird fortgesetzt.

(4) Die in Artikel 54 Absatz 3 genannte Frist beträgt zwei Monate.

(5) In der Entscheidung, durch die das Gemeinschaftspatent beschränkt wird, ist die Fassung des beschränkten Patents anzugeben.

Regel 18

Fortsetzung des Beschränkungsverfahrens

Ist das Beschränkungsverfahren wegen eines Nichtigkeitsverfahrens ausgesetzt worden und hat das Nichtigkeitsverfahren zu einer Entscheidung nach Artikel 59 Absätze 2 oder 3 geführt, so teilt die Nichtigkeitsabteilung dem Patentinhaber nach der Bekanntmachung des Hinweises auf diese Entscheidung mit, daß das Verfahren nach Zustellung dieser Mitteilung fortgesetzt wird. Regel 13 Absatz 5 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen ist entsprechend anzuwenden.

Regel 19

Unterschiedliche Patentansprüche, Beschreibungen und Zeichnungen im Fall der Beschränkung

Wird ein Gemeinschaftspatent für einen oder mehrere Vertragsstaaten beschränkt, so kann das Gemeinschaftspatent für diesen Staat oder diese Staaten gegebenenfalls unterschiedliche Patentansprüche und, wenn es die Nichtigkeitsabteilung für erforderlich hält, unterschiedliche Beschreibungen und Zeichnungen enthalten.

Regel 20

Form der neuen Patentschrift im Beschränkungsverfahren

Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt, in welcher Form die neue Patentschrift des Gemeinschaftspatents herausgegeben wird und welche Angaben sie enthält.

KAPITEL III
NICHTIGKEITSVERFAHREN

Regel 21

Inhalt des Antrags auf Erklärung der Nichtigkeit

Der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents muß enthalten:

- a) den Namen, die Anschrift und den Staat des Wohnsitzes oder Sitzes des Antragstellers nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c) der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen;
- b) die Nummer des Patents, dessen Nichtigklärung begehrt wird, sowie die Bezeichnung des Inhabers dieses Patents und der Erfindung;
- c) eine Erklärung darüber, in welchem Umfang die Nichtigklärung des Patents begehrt und auf welche der Nichtigkeitsgründe der Antrag gestützt wird, sowie die Angabe der zur Begründung vorgebrachten Tatsachen und Beweismittel;
- d) falls ein Vertreter des Antragstellers bestellt ist, seinen Namen und seine Geschäftsanschrift nach Maßgabe der Regel 26 Absatz 2 Buchstabe c) der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen.

Regel 22

Sicherheitsleistung für die Kosten des Verfahrens

Die Sicherheit für die Kosten des Verfahrens ist in einer Währung zu leisten, in der die Gebühren entrichtet werden können. Die Sicherheit ist bei einem Finanz- oder Bankinstitut zu leisten, das in einer vom Präsidenten des Europäischen Patentamts aufgestellten Liste genannt ist. Für die geleistete Sicherheit ist das nationale Recht des Vertragsstaats anzuwenden, in dem das Finanz- oder Bankinstitut seinen Geschäftssitz hat.

Regel 23

Verwerfung des Antrags auf Erklärung der Nichtigkeit als unzulässig

- (1) Die Nichtigkeitsabteilung teilt den Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit dem Patentinhaber mit, der innerhalb eines Monats nach der Mitteilung zur Zulässigkeit des Antrags Stellung nehmen kann.
- (2) Stellt die Nichtigkeitsabteilung fest, daß der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit Artikel 56 Absätze 1 und 4 Regel 21 sowie Regel 5 dieser Ausführungsordnung in

Verbindung mit Regel 1 Absatz 1 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen nicht entspricht, so teilt sie dies dem Patentinhaber und dem Antragsteller mit und fordert den Antragsteller auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist die festgestellten Mängel zu beseitigen. Werden die Mängel nicht rechtzeitig beseitigt, so verwirft die Nichtigkeitsabteilung den Antrag als unzulässig.

- (3) Die Entscheidung, durch die ein Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit als unzulässig verworfen wird, wird dem Patentinhaber mitgeteilt.

Regel 24

Vorbereitung der Prüfung des Antrags auf Erklärung der Nichtigkeit

(1) Ist der Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit zulässig, so fordert die Nichtigkeitsabteilung den Patentinhaber auf, innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist eine Stellungnahme und gegebenenfalls Änderungen der Beschreibung, der Patentansprüche und der Zeichnungen einzureichen.

(2) Die Nichtigkeitsabteilung teilt die Stellungnahme des Patentinhabers und gegebenenfalls die Änderungen dem Antragsteller mit und fordert ihn auf, wenn sie dies für sachdienlich erachtet, sich innerhalb einer von ihr zu bestimmenden Frist hierzu zu äußern.

Regel 25

Prüfung des Antrags auf Erklärung der Nichtigkeit

(1) Alle Bescheide nach Artikel 58 Absatz 2 und alle hierzu eingehenden Stellungnahmen werden den Beteiligten übersandt.

(2) In den Bescheiden, die nach Artikel 58 Absatz 2 an den Patentinhaber ergehen, wird dieser gegebenenfalls aufgefordert, die Beschreibung, die Patentansprüche und die Zeichnungen in geänderter Form einzureichen.

(3) Die Bescheide, die nach Artikel 58 Absatz 2 an den Patentinhaber ergehen, sind soweit erforderlich zu begründen; dabei sollen alle Gründe zusammengefaßt werden, die der Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents entgegenstehen.

(4) Bevor die Nichtigkeitsabteilung die Aufrechterhaltung des Gemeinschaftspatents in geändertem Umfang beschließt, teilt sie den Beteiligten mit, in welchem Umfang sie das Patent aufrechtzuerhalten beabsichtigt, und fordert sie auf, innerhalb eines Monats Stellung zu nehmen, wenn sie mit der Fassung, in der das Patent aufrechterhalten werden soll, nicht einverstanden sind.

(5) Ist ein Beteiligter mit der von der Nichtigkeitsabteilung mitgeteilten Fassung nicht einverstanden, so kann das Nichtigkeitsverfahren fortgesetzt werden; anderenfalls fordert die Nichtigkeitsabteilung den Patentinhaber nach Ablauf der in Absatz 4 genannten Frist auf, innerhalb von drei Monaten die Druckkostengebühr für eine neue Patentschrift zu entrichten und, falls die Patentansprüche geändert worden sind, die in Artikel 59 Absatz 3 Buchstabe b) vorgeschriebenen Übersetzungen einzureichen.

(6) Die in Artikel 59 Absatz 4 genannte Frist beträgt zwei Monate.

(7) In der Entscheidung, durch die das Gemeinschaftspatent in geändertem Umfang aufrechterhalten wird, ist die der Aufrechterhaltung zugrunde liegende Fassung des Patents anzugeben.

Regel 26

Verbindung mehrerer Anträge auf Erklärung der Nichtigkeit

(1) Die Nichtigkeitsabteilung kann die Verbindung mehrerer bei ihr anhängiger Anträge auf Erklärung der Nichtigkeit, die dasselbe Gemeinschaftspatent betreffen, zum Zweck der gleichzeitigen Verhandlung und Entscheidung anordnen.

(2) Die Nichtigkeitsabteilung kann eine Anordnung nach Absatz 1 wieder aufheben.

Regel 27

Unterschiedliche Patentansprüche, Beschreibungen und Zeichnungen im Fall der Nichtigkeit

Wird ein Gemeinschaftspatent für einen oder mehrere Vertragsstaaten für nichtig erklärt, so ist Regel 19 entsprechend anzuwenden.

Regel 28

Form der neuen Patentschrift im Nichtigkeitsverfahren

Regel 20 ist auf die in Artikel 60 genannte neue Patentschrift des Gemeinschaftspatents anzuwenden.

Regel 29

Weitere auf das Nichtigkeitsverfahren anwendbare Vorschriften

Im Nichtigkeitsverfahren sind für die Anforderung von Unterlagen, die Fortsetzung des Verfahrens von Amts wegen und die Kosten die Regeln 59, 60 und 63 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen entsprechend anzuwenden.

VIERTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM VIERTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Regel 30

Beschwerdeverfahren

Die Regeln 64 bis 67 der Ausführungsordnung zum Europäischen Patentübereinkommen sind im Beschwerdeverfahren entsprechend anzuwenden.

FÜNFTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM FÜNFTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Regel 31

Eintragungen in das Register für Gemeinschaftspatente

(1) Regel 92 Absatz 1 Buchstaben a) bis l), o), q) bis u) und w) sowie Absätze 2 und 3 der Ausführungsordnung

zum Europäischen Patentübereinkommen ist auf das Register für Gemeinschaftspatente entsprechend anzuwenden.

(2) Im Register für Gemeinschaftspatente müssen ferner folgende Angaben eingetragen werden:

- a) Tag des Erlöschens des Gemeinschaftspatents in den Fällen des Artikels 51 Absatz 1 Buchstaben b) und c);
- b) Tag der Abgabe der in Artikel 44 vorgesehenen Erklärung;
- c) Tag der Stellung eines Antrags auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents;
- d) Tag und Inhalt der Entscheidung über den Antrag auf Beschränkung des Gemeinschaftspatents;
- e) Tag der Stellung eines Antrags auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents;
- f) Tag und Inhalt der Entscheidung über den Antrag auf Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents;
- g) Einzelheiten über Klagen nach Artikel 27 Absatz 4.

Regel 32

Weitere Veröffentlichungen des Europäischen Patentamts

Der Präsident des Europäischen Patentamts bestimmt, in welcher Form die vom Anmelder oder Patentinhaber nach

diesem Übereinkommen eingereichten Übersetzungen Patentansprüche und gegebenenfalls die berichtigten Übersetzungen veröffentlicht werden und ob ein Hinweis auf Einzelheiten solcher Übersetzungen und Berichtigungen im Blatt für Gemeinschaftspatente veröffentlicht wird.

Regel 33

Sonstige gemeinsame Vorschriften

Die Regeln 36 und 106 der Ausführungsordnung Europäischen Patentübereinkommen und die Vorschriften des Siebenten Teils der genannten Ausführungsordnung mit Ausnahme der Regeln 85 Absatz 3, 86, 87 und 96 sind mit folgender Maßgabe entsprechend wendbar:

- a) Regel 69 ist nicht auf Entscheidungen über den Antrag auf Beschränkung oder Erklärung der Nichtigkeit des Gemeinschaftspatents anzuwenden;
- b) die Einzelheiten der Anwendung der Regeln 2 und 3 legt der engere Ausschuss des Verwaltungsrats fest;
- c) unter der Bezeichnung Vertragsstaaten sind die Vertragsstaaten des vorliegenden Übereinkommens zu verstehen.

SECHSTER TEIL

AUSFÜHRUNGSVORSCHRIFTEN ZUM ACHTEN TEIL DES ÜBEREINKOMMENS

Regel 34

Übermittlung von Übersetzungen

Das Europäische Patentamt trägt in das Register für Gemeinschaftspatente den Tag ein, an dem eine Übersetzung nach Artikel 88 eingereicht worden ist, und übermittelt so bald wie möglich der Zentralbehörde für den gewerblichen Rechtsschutz des betreffenden Vertragsstaats eine Kopie der Übersetzung.

BELGISCHE SENAAAT**SENAT DE BELGIQUE**

 ZITTING 1976-1977

 SESSION DE 1976-1977

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees octrooverdrag), uitvoeringsreglement en vier protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooverdrag) en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
2. Traité de coopération en matière de brevets et règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), règlement d'exécution et quatre protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975

Gemeenschappelijke memories van toelichting opgemaakt door de Raad der Europese Gemeenschappen.

Exposés des motifs communs établis par le Conseil des Communautés européennes.

BELGISCHE SENAAAT**SENAT DE BELGIQUE**

 ZITTING 1976-1977

 SESSION DE 1976-1977

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van volgende internationale akten :

1. Verdrag betreffende de eenmaking van enige beginselen van het octrooirecht, opgemaakt te Straatsburg op 27 november 1963;
2. Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Washington op 19 juni 1970;
3. Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien (Europees octrooiverdrag), uitvoeringsreglement en vier protocollen, opgemaakt te München op 5 oktober 1973;
4. Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de Gemeenschappelijke Markt (Gemeenschapsoctrooiverdrag) en uitvoeringsreglement, opgemaakt te Luxemburg op 15 december 1975

Gemeenschappelijke memories van toelichting opgemaakt door de Raad der Europese Gemeenschappen.

Projet de loi portant approbation des actes internationaux suivants :

1. Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, faite à Strasbourg le 27 novembre 1963;
2. Traité de coopération en matière de brevets et règlement d'exécution, faits à Washington le 19 juin 1970;
3. Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen), règlement d'exécution et quatre protocoles, faits à Munich le 5 octobre 1973;
4. Convention relative au brevet européen pour le Marché commun (Convention sur le brevet communautaire) et règlement d'exécution, faits à Luxembourg le 15 décembre 1975

Exposés des motifs communs établis par le Conseil des Communautés européennes.

INHOUD

	Bladz.
1. Gemeenschappelijke memorie van toelichting betreffende het Verdrag van Straatsburg van 1963	3
2. Gemeenschappelijke memorie van toelichting betreffende het Verdrag van Washington van 1970	5
3. Gemeenschappelijke memorie van toelichting betreffende het Verdrag van München van 1973	16
Bijlage	46
4. Gemeenschappelijke memorie van toelichting betreffende het Verdrag van Luxemburg van 1975	50

SOMMAIRE

	Pages
1. Exposé des motifs commun concernant la Convention de Strasbourg de 1963	77
2. Exposé des motifs commun concernant le Traité de Washington de 1970	79
3. Exposé des motifs commun concernant la Convention de Munich de 1973	90
Annexe	120
4. Exposé des motifs commun concernant la Convention de Luxembourg de 1975	124

1 GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING BETREFFENDE HET VERDRAG
VAN STRAATSBURG VAN 1963

-:-:-:-:-

Het Verdrag van 26 november 1963 heeft ten doel bepaalde fundamentele begrippen van het materiële octrooierecht in de Verdragsstaten te harmoniseren. Dit Verdrag is het werk van een Comité van Deskundigen, dat in het kader van de Raad van Europa te STRAATSBURG bijeenkwam. Het werd door elf Lid-Staten van de Raad ondertekend: Duitsland, België, Denemarken, Frankrijk, Groot-Brittannië, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Zweden en Zwitserland; door Ierland werd het eerst op 25 januari 1968 bekrachtigd.

Het Verdrag van STRAATSBURG van 26 november 1963 heeft enerzijds betrekking op de voorwaarden waaronder uitvindingen kunnen worden geïntroduceerd, en anderzijds op de inhoud en de uitlegging van het octrooi.

De preambule van het Verdrag plaatst de twee belangen die met de beoogde eemaking gemeend zijn, op de voorgrond.

Allereerst is het in een tijdperk waarin de bescherming van uitvindingen steeds meer de tendens vertoont de nationale grenzen te overschrijden en zich tot een groot aantal landen uit te strekken, in het belang van de research en de industrie dat de onverenigbare voorschriften van de nationale wetgevingen zoveel mogelijk door regels voor uniforme bescherming worden vervangen.

Anderzijds maakt de harmonisatie van de bepalingen die de octrooierbaarheid van uitvindingen en de inhoud van de octrooiaanvragen regelen, de samenwerking van de Staten bij de uitvoering van de octrooiverleningsprocedures makkelijker.

Zonder een minimum aan juridische eemaking kan een dergelijke samenwerking niet werkelijk vruchtbaar zijn.

De Staten die op 5 oktober 1973 te München het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien hebben ondertekend, hadden reeds gemeenschappelijk de rechtsregels in verband met het Verdrag van Straatsburg van 26 november 1963 vastgesteld. Deze regels, die hoofdzakelijk betrekking hebben op het delicate vraagstuk wanneer voor uitvindingen octrooi mag worden verleend, zijn voor de instelling van het Europees octrooi geen moment in het geding geweest en vormen voor deze Staten een uniform recht dat natuurlijk zijn plaats in de nationale octrooiwetgevingen moet vinden.

De fundamentele bepalingen van het Verdrag van Straatsburg zijn in zijn eerste acht artikelen vervat.

Deze bepalingen zijn van tweeërlei aard.

De artikelen 1 tot en met 7 stellen de voorwaarden vast die vereist zijn om een uitvinding rechtsgeldig te kunnen octrooierbaar.

Artikel 8 heeft betrekking op de inhoud van het octrooi en de uitlegging daarvan.

De voorwaarden waaronder een uitvinding kan worden geïntroduceerd, welke zijn overgenomen in artikel 52, lid 1, van het Europees Octrooiwetverdrag, zijn nedergeleegd in artikel 1, waarin wordt bepaald dat octrooi wordt verleend voor elke uitvinding die vatbaar is voor toepassing op het gebied van de nijverheid, nieuw is en op uitvindingswerkzaamheid berust. Deze voorwaarden worden achtereenvolgens in de artikelen 2 tot en met 6 ontwikkeld, hetgeen het Europees Octrooiwetverdrag eveneens zou doen, maar in een andere volgorde, in zijn artikelen 53 tot en met 57.

Artikel 2, dat overeenstemt met artikel 53 van het Europees Octrooiwetverdrag, is een van de wezenlijke bepalingen van het Verdrag. Het stelt limitatief de soorten uitvindingen vast die door de wetgevingen der Verdragsstaten van bescherming kunnen worden uitgesloten.

In de eerste plaats (sub a) gaat het om uitvindingen die in strijd zijn met de openbare orde of de goede zeden. Deze uitsluiting, met de daaraan gestelde grenzen, is reeds in alle nationale wetgevingen gemaakt.

In de tweede plaats (sub b) gaat het om uitvindingen waarvan bescherming kan worden ontzegd, omdat 'ze tot bepaalde gebieden van de techniek behoren. De enige uitzondering die op dit punt is toegelaten, heeft betrekking op creaties op biologisch gebied en hoofdzakelijk op nieuwe plant- of diersoorten. De Staten zijn niet verplicht om deze creaties door octrooi te beschermen, hoewel het hen niet verboden is dit te doen. Een uitzondering wordt evenwel gemaakt voor microbiologische producten die qua aard verwant zijn aan industrieproducten in enige zin en waarvan het belang voor de industrie, vooral de farmaceutica, bekend is. Dergelijke

creaties moeten door octrooi bescherming kunnen krijgen.

De uitsluitingsmogelijkheid voor de Staten krachtens artikel 2, sub b, was vooral nodig wegens de sluiting van het Verdrag van Parijs van 2 december 1961 inzake de bescherming van nieuwe plantsoorten; dit Verdrag geeft de aangesloten Staten de vrijheid om deze bescherming te regelen door het octrooi of door een specifiek recht.

Geen enkele andere algemene uitsluiting die gebaseerd is op de technische eigenschappen van de uitvinding, wordt door de onderhavige bepaling toegelaten en daarom is ze van belang. Zij heeft de rechtspositie in de meeste aangesloten Staten namelijk zeer ingrijpend gewijzigd; het Europees Octrooiwetverdrag sluit derhalve niet chemische farmaceutische en voedingsproducten van octrooibescherming uit. Om redenen van economisch beleid of sociale ethiek hadden bepaalde wetgevingen namelijk uitvindingen van dergelijke producten van bescherming uitgesloten of sluiten deze nog steeds uit.

Deze bepaling geeft derhalve een tendens weer, die in de meeste Staten aan het licht is getreden, om de mogelijkheid van wettige octrooierbaarheid uit te breiden.

Vanwege de draagwijdte van deze bepaling werd het echter noodzakelijk geoordeeld om de betrokken landen in staat te stellen de toepassing ervan tijdelijk uit te stellen.

Dit staat in artikel 12 van het Verdrag, dat de Verdragsstaten machtigt om voor farmaceutische en voedingsproducten de vroegere bepalingen gedurende tien jaar na inwerkingtreding van het Verdrag op hun grondgebied te handhaven. Lange een andere weg maakt artikel 167 van het Europees Octrooiwetverdrag het trouwens mogelijk om eveneens de vroegere bepalingen voor te behouden, maar daar worden ook nog de chemische producten genoemd.

Er moet op gewezen worden dat de bepalingen van het Verdrag van STRAATSBURG rechtstreeks van toepassing zijn op chemische producten.

Artikel 3 van het Verdrag definieert het "industriële karakter" dat voor de uitvinding vereist is in bewoordingen waarvan men de letter in artikel 57 van het Europees Octrooiwetverdrag en de geest in alle wetgevingen terugvindt. Zij behoeven geen toelichting.

Anders is het met artikel 4 gesteld, met betrekking tot het begrip "nieuwheid", dat fundamentele wijzigingen in de meeste wetgevingen invoert en dat een van de voornaamste bepalingen van het Verdrag is.

De nationale opvattingen over dit punt waren en blijven namelijk zeer uiteenlopend. Een klein aantal wetgevingen stelt een eis van "absolute nieuwheid" aan de uitvinding. Om als nieuw beschouwd te worden en bijgevolg voor octrooiverlening in aanmerking te komen, mag voor de dag van aanvraag aan de uitvinding geen enkele bekendheid zijn gegeven die een deskundige in staat kan stellen de uitvinding toe te passen, wat ook de wijze, plaats of tijd van deze bekendmaking moge zijn.

Een groot aantal Staten koos het beginsel van "betrekkelijke nieuwheid". Voorafgaande bekendmakingen staan de nieuwheid van de uitvinding slechts in de weg wanneer deze zich in bepaalde omstandigheden hebben voorgedaan. Deze omstandigheden zijn trouwens van land tot land op zeer uiteenlopende wijze omschreven. Sommige wetgevingen nemen slechts op algemene wijze, de bekendmakingen die op nationaal grondgebied hebben plaatsgevonden, in aanmerking. Andere maken op dit punt een onderscheid tussen voorafgaande bekendmakingen en het eenvoudige eerdere gebruik van de uitvinding, waarbij de territoriale beperking slechts op het tweede betrekking heeft. Sommige Staten laten deze beperkingen vergezeld gaan van beperkingen in de tijd voor de vraag of voorafgaande publicaties in aanmerking worden genomen. De nationale wetgevingen verschillen tenslotte eveneens ten aanzien van de vorm van de voorafgaande bekendmakingen en met name het in aanmerking nemen van mondelinge bekendmakingen.

In de leden 1 en 2 van artikel 4, die overeenstemmen met de leden 1 en 2 van artikel 54 van het Europees Octrooiwetverdrag, wordt de oplossing van "absolute nieuwheid" gegeneraliseerd door alles wat voor het publiek overschillig vorm en omstandigheden toegankelijk is gemaakt, te beschouwen als onderdeel van "de stand der techniek" en bijgevolg als argument tegen de nieuwheid van de uitvinding.

Lid 1 behelst evenwel twee uitzonderingen, die zijn overgenomen in artikel 55 van het Europees Octrooiwetverdrag.

De eerste uitzondering betreft wederrechtelijke bekendmakingen die tegen de wil van de aanvrager gedaan zijn en die een duidelijke schending van vertrouwen vormen. Deze restrictie geldt trouwens slechts voor een beperkte tijd; de bekendmaking kan aan de indijver worden tegeworpen, wanneer deze meer dan zes maanden na de indiening van de octrooiaanvraag is voorafgegaan. Een dergelijke beperking in de tijd is gerechtvaardigd vanuit een behoefte aan rechtszekerheid voor de concurrerende industrie.

De tweede "immunitet", die eveneens in de tijd beperkt is, heeft betrekking op bekendmakingen door tentoonstelling van de uitvinding op een officiële tentoonstelling. Deze is opgenomen in het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom en geldt uit dien hoofde voor de Staten die het Verdrag van 1963 ondertekend hebben.

Lid 3 van artikel 4 behoeft een bijzondere opmerking. Deze bepaling heeft betrekking op het geval waarin twee octrooiaanvragen, die geheel of gedeeltelijk dezelfde uitvinding dekken, achtereenvolgens zijn ingediend en allebei bij de nationale overheid in behandeling zijn voor de verlening van een octrooi. De bepaling machtigt de Verdragsstaten om de nieuwheid van de in tweede instantie ingediende uitvinding als door de eerste achterhaald te beschouwen, hoewel er in dit geval geen bekendmaking heeft plaatsgevonden die aan de indijver vooraf is gegaan. Hiervolgt dat het octrooi dat voor de tweede aanvraag wordt verkregen, slechts rechtsgeldig kan worden verleend voor zover dit nieuwe elementen bevat en voor zover deze aanvullende elementen voldoende zijn om bescherming te rechtvaardigen. Deze oplossing, die de onderhavige situatie gelijkstelt met het ontbreken van nieuwheid, is gekozen in het Europees Octrooiwetverdrag (artikel 54.3).

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat artikel 6 van het Verdrag de Verdragsstaten in staat stelt een andere oplossing te kiezen.

Door de inhoud van de twee opeenvolgende aanvragen te vergelijken wordt het tweede octrooi rechtsgeldig verleend voor de aanvullende elementen, onverschillig hun belang en waarde en zelfs wanneer zij ten opzichte van de concurrerende aanvraag niet getuigen van "uitvinderswerkzaamheid", die in artikel 5 vereist wordt als een algemene voorwaarde voor de bescherming.

Laatstgenoemd artikel heeft een nieuw element in bepaalde nationale wetgevingen ingevoerd. Het eist van de uitvinding onder de benaming "uitvinderswerkzaamheid" een "intrinsieke" kwaliteit die aan de kwaliteit van eenvoudige nieuwheid wordt toegevoegd, zoals die in het voorafgaande artikel is vastgesteld. De uitvinding wordt, zelfs wanneer zij nieuw is, slechts octrooieerbaar geacht wanneer zij niet duidelijk voor de hand ligt voor een technicus die op de hoogte is van de stand van de techniek. Zij moet zo zeer afwijken van de vroegere techniek dat de conceptie ervan verder gaat dan een eenvoudige aaneenschakeling van overwegingen waartoe iedereen die normaal gekwalificeerd is op het desbetreffende gebied in staat zou zijn. Het vereiste van "uitvinderswerkzaamheid" komt voor in artikel 56 van het Europees Octrooiverdrag.

Het is van belang hieraan toe te voegen dat dit vereist geen bijzondere invloed kan hebben op het lot van de zogenaamde "kleine uitvindingen". Het houdt niet in dat er een hiërarchie bestaat tussen de technische gebieden. Een uitvinding in de sector elektronica of kernfysica kan in een enkel opzicht aan dit vereiste beantwoorden wanneer zij het normale denken van een specialist niet te boven gaat, terwijl een uitvinding in een sector die van minder belang wordt geacht, van een opmerkelijke originaliteit kan getuigen. Onderzoek van de octrooien die in de landen die reeds het begrip "uitvinderswerkzaamheid" kennen, zijn verleend, toont trouwens aan dat, ondanks het verschil in strengheid van beoordeling van dit soort, het gamma van beschermde uitvindingen van land tot land weinig verschilt.

Artikel 6 van het Verdrag werd reeds in verband met artikel 4, lid 3, ter sprake gebracht.

Artikel 7 heeft nu juist betrekking op deze twee laatste bepalingen. Dit artikel heeft de situatie op het oog waarin verscheidene Verdragsstaten zouden besluiten om onderling een gemeenschappelijke procedure tot indiening van een internationale aanvraag in te stellen, die de zuiver nationale procedures echter laat voortbestaan. Als algemene regel (artikel 6, artikel 4, lid 3) geldt dat twee aanvragen die een zelfde uitvinding dekken en die gelijktijdig in behandeling zijn, elkaar slechts uitsluiten wanneer zij in een zelfde land zijn ingediend. Dit geldt niet in de verhouding van land tot land: slechts een reeds afgegeven buitenlands octrooi kan een nationale aanvraag voor hetzelfde onderwerp in de weg staan. Artikel 7 bevat een uitzondering op deze regel in de daar genoemde situatie. De betrokken Staten kunnen overeenkomen dat elke nationale aanvraag die in een van hun landen wordt ingediend, tagengeworpen kan worden aan een gemeenschappelijke octrooiaanvraag van dezelfde inhoud.

Deze bepaling heeft haar logische toepassing gevonden in artikel 139 van het Europees Octrooiverdrag /en artikel 33 van het ontwerp betreffende het Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt/.

Dit zijn de verschillende voorwaarden die door het Verdrag worden gesteld voor de verlening van octrooien.

Artikel 8, heeft zoals reeds werd aangegeven een ander onderwerp. Het vormt eveneens een van de wezenlijke bepalingen van het Verdrag.

In dit opzicht dient de aandacht gevestigd te worden op de eis van de "conclusies" die aan het einde van lid 1 wordt gesteld en de functie die door lid 3 aan deze conclusies wordt toebedeeld. Er bestaan momenteel namelijk twee manieren om de bescherming vast te stellen die door een octrooi wordt gegeven.

Sommige wetgevingen bepalen dat deze bescherming zich tot de gehele inhoud van de beschrijving van de uitvinding uitstrekt. Deze opzet is uiteraard voordelig voor de uitvinder.

Andere wetgevingen beperken de bescherming, afhankelijk van de "conclusies" die na de beschrijving worden geformuleerd en waarin de uitvinder nauwkeurig de inhoud van het gevraagde exclusieve recht omschrijft. Dit systeem is duidelijk gunstiger voor de rechtszekerheid van derden.

Algemeen is men het erover eens dat de gestage toename van het aantal octrooien en de groeiende ingewikkeldheid van de techniek voor de zekerheid van de industrie eisen dat de draagwijdte van de bescherming die aan de uitvinder verleend wordt, duidelijk wordt vastgesteld. Het staat anderszits vast de instelling van een nieuwheidsonderzoek van de octrooiaanvragen veronderstelt dat conclusies vereist zijn. Daarom is in het Europees Octrooiverdrag (artikel 69) gekozen voor verplichte conclusies, die de omvang van de aan het octrooi verbonden bescherming bepalen, en zijn de bewoordingen van lid 3 van artikel 8 van het Verdrag van Straatsburg overgenomen, door te bepalen dat "de beschrijving en de tekeningen dienen voor de uitlegging van de conclusies".

De artikelen 9 tot en met 14 van het Verdrag, die betrekking hebben op de toetredingsvoorwaarden, de inwerkingtreding en de territoriale toepassing, schijnen hier geen bijzondere toelichting te behoeven, voor zover deze niet reeds hierboven met betrekking tot artikel 12 inzake het voorbehoud werd gegeven. Hooftens kan men hieraan toevoegen dat lid 3 van dit artikel de Staten die dergelijke reserves tijdens de ondertekening hebben gemaakt, aanbeveelt om deze "zodra de omstandigheden dit toestaan" in te trekken.

2. GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING BETREFFENDE HET VERDRAG
VAN WASHINGTON VAN 1970

A.

Algemeen deel

Inhoud en doeleinden van het Verdrag

I. Inleiding

Het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien (Patent Cooperation Treaty - PCT -) werd op 19 juni 1970 ter afsluiting van een vier weken durende Diplomatieke Conferentie in Washington ter ondertekening voorgelegd. Met dit Verdrag moeten op mondiaal vlak de moeilijkheden worden opgelost, die zich bij de indiening en behandeling van octrooiaanvragen ter bescherming van dezelfde uitvinding in meer dan een land voordoen.

Aanleiding tot de opstelling van het Verdrag was de situatie op octrooigebied sedert het eind van de tweede wereldoorlog. In bijna alle landen neemt het aantal octrooiaanvragen gestaag toe. Dit komt ten eerste doordat er ten gevolge van de toenemende industrialisering meer uitvindingen worden gedaan. De voornaamste oorzaak is echter dat door de toenemende internationale verplechting van de markten hoe langer hoe meer aanvragen voor dezelfde uitvinding in verscheidene landen worden ingediend. Voorts geraken de octrooibureaus die de ingediende octrooiaanvragen ambtshalve op nieuwigheid onderzoeken, niet alleen door het grotere aantal aanvragen, maar ook door de voortschrijdende verfijning en gecompliceerdheid van de techniek, in moeilijkheden. Een ander probleem voor deze bureaus wordt gevormd door de zonder meer explosief te noemen toename van de technische literatuur die bij het onderzoek van octrooiaanvragen moet worden geraadpleegd. Ten slotte kan in de landen waarin de octrooibureaus tot dusver octrooien zonder nieuwigheidsonderzoek verleender en het onderzoek in geval van betwisting aan de rechter overlieten, de zogenaamde registratielanden, een groeiende ontevredenheid met dit systeem worden geconstateerd. Men ziet hoe langer hoe meer in dat zo een systeem tot een grote rechtsonzekerheid in dit land en als gevolg daarvan tot een concurrentienadeel voor de eigen industrie leidt. Gezien de moeilijkheden die toch al bestaan door het toenemen van het aantal octrooiaanvragen en van de technische literatuur is een overgang van een registratiesysteem naar een onderzoekstelsel slechts mogelijk met grote uitgaven aan personeel en materieel.

In de landen in West- en Midden-Europa zal een deel van deze problemen worden opgelost doordat een uniforme octrooiverleningsprocedure wordt ingevoerd. Het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien van 5 oktober 1973 voorziet in de oprichting van een Europees Octrooibureau, dat naar keuze van de octrooiaanvrager Europese octrooien kan verlenen voor alle Staten die bij dat Verdrag zijn aangesloten. Een zodanige integratie van de gehele octrooiverleningsprocedure is op mondiaal niveau niet mogelijk. Daar zijn de verschillen tussen de economische en octrooistelsels te groot dan dat de nationale octrooiverleningsprocedure door een internationaal stelsel kan worden vervangen. Een afdoende oplossing van de problemen die in Europa wordt nagestreefd en die ook voor andere gebieden van de wereld uitvoerbaar is, zoals het voorbeeld van de reeds sinds enige jaren bestaande gemeenschappelijke octrooiverleningsprocedure van de 13 Lid-Staten van de Afrikaans-Malgassische Unie aantoon, is

niet voor de gehele wereld mogelijk. Aan de andere kant rijzen bovengenoemde problemen ook op internationaal vlak, dus boven de regionale Statengroeperingen uit waarin eenmaking van de gehele octrooiverleningsprocedure thans reeds mogelijk is. In het bijzonder is ook internationaal een voortdurende toeneming van het aantal octrooiaanvragen voor een en dezelfde uitvinding waar te nemen. De Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom te Genève heeft daarom de taak op zich genomen een wereldwijd Verdrag uit te werken, dat de octrooiaanvraag voor een en dezelfde uitvinding in verschillende Staten op internationaal vlak vergemakkelijkt. Zij moest trachten dit doel met bescheidener middelen te bereiken dan die welke regionale Statengroeperingen ten dienste staan.

II. Doeleinden van het Verdrag

Het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien heeft ten doel eerst en vooral de octrooiaanvrager, voor zover mondiaal mogelijk, te ontlasten van het dubbele werk dat momenteel moet worden verricht wanneer voor één uitvinding in verschillende Staten octrooi wordt aangevraagd. De kosten die de octrooiaanvrager en indirect de gehele economie door dit dubbele werk te dragen krijgen, zijn zeer hoog. Wie een octrooi verlangt, moet in elke Staat een afzonderlijke octrooiaanvraag in de betrokken landstaal indienen. Hij moet de verschillende voorschriften van de nationale octrooiwetten, die voor een deel sterk van elkaar verschillen, in acht nemen. In de meeste gevallen is het onontbeerlijk om reeds bij de indiening van de octrooiaanvraag een octrooigemachtigde of een andere zaakkundige vertegenwoordiger in elk afzonderlijk land in de arm te nemen. De hoge kosten die hieruit voortvloeien, leiden er vaak toe dat van octrooibeschermt voor een uitvinding in veel Staten wordt afgezien en de uitvinder daardoor in een deel van de wereld de vruchten van zijn prestatie ontgaat. Met de situatie voor degene die een octrooi verlangt komt overeen de dubbele - of liever meervoudige - arbeid van de octrooibureaus, die dezelfde uitvinding parallel onder in wezen dezelfde formele en - voor zover het gaat om onderzoekbureaus - materiele aspecten onderzoeken. Zolang de tijd niet rijp is voor een wereldoctrooistelsel en een wereldoctrooibureau, zal dit dubbele werk op mondiaal vlak niet volledig te vermijden zijn. Met het Verdrag wordt echter getracht dit te beperken en met name hen die een octrooi verlangen en octrooibureaus in de kritieke aanvangsfase van de behandeling van octrooiaanvragen te ontlasten van onnodige parallelarbeid. Daarnaast wordt met het Verdrag het doel nagestreefd, de waarschijnlijkheid te verhogen dat in de Lid-Staten zo veilig mogelijke octrooien worden verleend, ook in die landen waar de octrooibureaus geen omvangrijk nieuwigheidsonderzoek en geen omvangrijke beoordeling kunnen verrichten. Een ander doel is tenslotte de verbetering van de informatie en van de technische bijstand aan de bij het Verdrag aangesloten ontwikkelingslanden.

Voorcoming van dubbel werk voor de octrooiaanvrager wordt in de eerste plaats bereikt doordat het Verdrag hem de mogelijkheid biedt, bij een bureau in één taal en voor een eenheidstaks een internationale aanvraag in te dienen die in alle aangesloten Staten die de aanvrager aanwijst, de gevolgen van een nationale aanvraag heeft, en die in het beginstadium ten minste gedurende de eerste 20 maanden centraal wordt behandeld. Pas na dit beginstadium gaat de aanvraag over in het nationale stadium. Ze is in dit eerste stadium al getoetst op de vraag of ze aan de in het Verdrag voorgeschreven eisen naar de uiterlijke vorm voldoet. Bovendien wordt er in normale gevallen een verslag over de val terug zijnde stand van de techniek, dat door een centrale instantie is opgesteld, en in veel gevallen zelfs

een verslag van de voorlopige beoordeling bijgevoegd. Hierdoor wordt het werk van de onderzoekverrichtende octrooibureaus in het nationale stadium zo niet overbodig gemaakt, dan toch aanzienlijk verlicht.

De waarschijnlijkheid dat op aanvragen die overeenkomstig het Verdrag worden ingediend, vrij veilige octrooien worden verleend, resulteert uit het feit dat reeds in het internationale stadium in ieder geval een verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek en in veel gevallen zelfs een verslag van de internationale voorlopige beoordeling wordt opgesteld. De taak deze verslagen op te stellen zal berusten bij bijzondere instanties die voor deze taak bij uitstek geschikt zijn en waarvan het werk volgens het Verdrag wordt gecoördineerd en, naarmate het Verdrag langer van kracht is, door de ervaring bij de behandeling van internationale aanvragen voortdurend wordt verbeterd.

De snellere en verdere verspreiding van nieuwe uitvindingen wordt gewaarborgd doordat de aanvragen overeenkomstig het Verdrag internationaal worden gepubliceerd in een internationaal octrooiblad. De publicatie gaat steeds vergezeld van een uittreksel en van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek. Het publiek wordt dus niet alleen voor het eerst over het bestaan en de inhoud van de octrooi-aanvraag in een over de gehele wereld verspreide publicatie ingelicht, ook krijgt het inzicht in de betrokken uitvinding in een uittreksel, dat steeds ook in het Engels wordt opgenomen; voorts wordt in het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek de van belang zijnde stand van de techniek aangegeven.

Deze snelle verspreiding van nieuwe uitvindingen is van bijzonder belang voor de ontwikkelingslanden. Deze hebben er aan de ene kant bijzonder belang bij op de hoogte te worden gebracht van nieuwe technologische ontwikkelingen. Anderzijds hebben zij niet evenveel mogelijkheden als de industrielanden om aan deze informatiebehoefte te voldoen. Het Verdrag voorziet bovendien in de oprichting van informatiediensten voor de bijzondere behoeften der ontwikkelingslanden en in hulp aan ontwikkelingslanden bij de opbouw van een eigen octrooisysteem op nationale of regionale grondslag. Deze bijzondere aspecten voor de ontwikkelingslanden zijn de oorzaak dat de eerste Staten die hun akte van bekrachtiging of van toetreding hebben gedeponseed, ontwikkelingslanden waren. De ontwikkelingslanden zelf zien in het Verdrag dus een instrument om de voordelen van het octrooiestelsel aan te wenden voor hun ontwikkelingspolitiek.

III. Overzicht van de inhoud van het Verdrag

Het Verdrag behelst twee fasen. De eerste fase omvat de internationale aanvraag, het internationale nieuwheidsonderzoek en de publicatie van de internationale aanvraag. De tweede fase bestaat uit de internationale voorlopige beoordeling.

Grondslag van de gehele internationale procedure volgens het Verdrag is de indiening van een internationale octrooiaanvraag in één taal bij een bureau, het zogenaamde ontvangende bureau. Het ontvangende bureau is in de regel het nationale octrooibureau van de Staat waar de aanvrager woont of is gevestigd of waarvan hij onderdaan is. Het ontvangende bureau kan ook een regionaal octrooibureau zoals bijvoorbeeld het Europese Octrooibureau zijn. De aanvraag moet naar vorm en inhoud voldoen aan de voorschriften van het Verdrag en het uitvoeringsreglement daarvan. Maar de naleving van deze vormvoorschriften is dan ook voor alle Verdragsstaten voldoende. Geen Verdragsstaat kan voor de

aanvraag de naleving van verdergaande vormvoorschriften verlangen.

Het ontvangende bureau gaat na of de aanvraag vormgebreken heeft. Het zendt een afschrift van de aanvraag naar het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom met het oog op registratie en nog een afschrift rechtstreeks naar de bevoegde onderzoekinstantie, die bepaalt welke literatuur voor de beoordeling van de nieuwigheid en van de uitvinderswerkzaamheid van de aanvraag in aanmerking moet worden genomen. De instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek wordt door de Algemene Vergadering van de PCT-Unie, dus door de Vertegenwoordigers van de bij het Verdrag aangesloten Staten, aangewezen. Het zal een ervaren nationaal of regionaal octrooibureau zijn. Bij de sluiting van het Verdrag werd ervan uitgegaan dat de nationale octrooibureaus in Moskou, München, Tokio en Washington en het Internationaal Octrooi Instituut te Den Haag met deze taak zouden worden belast. Het uiteindelijke doel zou zijn om het internationale nieuwheidsonderzoek geheel bij het Internationaal Octrooi Instituut te Den Haag te centraliseren. Nadat de Europese Staten hadden besloten het Internationale Octrooi Instituut te integreren in het Europese Octrooibureau en nadat het merendeel van de Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien er ten gunste van het Europese Octrooibureau van had afgezien de functie van instanties voor nieuwheidsonderzoek in het kader van het Verdrag op zich te nemen, komt als instantie voor nieuwheidsonderzoek naast de nationale octrooibureaus in Moskou, Tokio en Washington het Europese Octrooibureau in aanmerking. Verder zal het tweede octrooibureau deze functie voor aanvragen uit Zweden en aangrenzende landen vervullen.

Het nieuwheidsonderzoek wordt in een verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek weergegeven, dat in hoofdzaak uit een lijst van anticipaties bestaat. Indien dit door de aanvrager wordt verlangd, worden ook afschriften van deze anticipaties afgegeven. De aanvrager kan tot op dit tijdstip, waarop hij niet meer onkosten dan voor één enkele aanvraag heeft hoeven maken, beslissen of hij de aanvraag handhaaft en of hij die eventueel nog wijzigt. Vervolgens wordt de internationale aanvraag samen met het verslag van het nieuwheidsonderzoek door het Internationale Bureau toegezonden aan de octrooibureaus van alle door de aanvrager aangewezen Staten. Onafhankelijk hiervan, maar in de regel tegelijkertijd en uiterlijk 18 maanden na de datum van voorrang, wordt de internationale aanvraag met het internationale verslag van het nieuwheidsonderzoek en het uittreksel door het Internationale Bureau gepubliceerd.

Met de toezending van de internationale aanvraag aan de door de aanvrager aangewezen Staten en de publicatie van de aanvraag is de internationale procedure van de eerste fase afgesloten. De procedure wordt voortgezet bij de nationale octrooibureaus, waaraan de aanvrager uiterlijk 20 maanden na de voorrangdatum de nationale taken moet voldoen en een vertaling van de aanvraag moet zenden, voor zover het nationale octrooirecht in de betrokken Staat zulks vereist. In de landen die van rechtswege elke internationale aanvraag zonder een bijzonder verzoek op nieuwigheid en uitvinderswerkzaamheid onderzoeken, begint op dit moment de beoordelingsprocedure op de grondslag van de internationale aanvraag en van het daarbij gevoegde verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek. Bij de octrooibureaus waar de beoordeling pas ingevolge een speciaal verzoek wordt verricht (Duitse octrooibureau, Nederlandse Octrooiraad), begint de nationale beoordeling eerst wanneer een verzoek om beoordeling is ingediend. In de registratiebureaus vindt op dat tijdstip de verlening van het octrooi plaats.

De aanvrager kan bij de aanwijzing van Staten die tot een regionaal octrooistelsel behoren, bepalen dat hem voor deze Staten niet een nationaal octrooi, maar een regionaal octrooi wordt verleend. Hij kan bijvoorbeeld verzoeken dat hem voor de Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien van 5 oktober 1973 een Europees octrooi wordt verleend. Uit hij een dergelijke wens voor een Verdragsstaat van het Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt, dan geldt zo een verklaring mede als aanwijzing van de andere bij dat Verdrag aangesloten Staten. Dit is nodig omdat een Europees octrooi slechts voor alle Verdragsstaten van het Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt eenvormig kan worden verleend. Het Europese Octrooibureau heeft in zo een geval in het kader van het PCT dezelfde positie als een nationaal octrooibureau.

Het Verdrag bevat geen bepalingen omtrent de nationale fase, en laat deze nu aan het nationale recht over. Alleen wordt bepaald dat een nationale behandeling van de aanvraag niet voor de 20e maand na de voorrangdatum kan beginnen en dat de aanvrager de mogelijkheid moet behouden de aanvraag in elke Staat te wijzigen. Ook is bepaald dat geen Staat strengere vormvereisten aan de internationale aanvraag in het stadium van de aanvraag kan stellen. Hij kan echter in de verleningsprocedure de overlegging van bewijzen vorderen.

De tweede fase van de internationale procedure bestaat uit de internationale voorlopige beoordeling. Deze tweede fase is in tweeërlei opzicht facultatief. Ten eerste kunnen de Verdragsstaten de tweede fase uitsluiten door te verklaren dat zij een voorbehoud maken. Doen zij dit niet, dan heeft toch iedere aanvrager nog de keuze of hij de internationale voorlopige beoordeling al dan niet wil laten plaatsvinden.

In beginsel kan het verzoek om internationale voorlopige beoordeling slechts worden gedaan door personen die wonen of gevestigd zijn in een Staat die deze fase niet door een voorbehoud heeft uitgesloten, of door personen die de nationaliteit van zo een Staat bezitten. De tweede fase kan ook slechts plaatshebben met rechtsgevolgen voor Staten die deze fase niet door een voorbehoud hebben uitgesloten. Deze Staten worden als gekozen Staten aangeduid.

De tweede fase bestaat erin dat, in aansluiting op het internationale nieuwheidsonderzoek, door bepaalde internationale onderzoeksinstanties voor elke aanvraag een verslag van de internationale voorlopige beoordeling wordt opgesteld. Ook voor deze taak zullen grote nationale octrooibureaus of regionale octrooibureaus worden ingeschakeld. De met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie onderzoekt of de uitvinding volgens de in het Verdrag neergelegde maatstaven nieuw is, op uitvinderswerkzaamheid berust en vatbaar is voor toepassing op het gebied van de nijverheid. De resultaten van dit onderzoek, dat in hoofdzaak overeenstemt met de beoordeling van een octrooiaanvraag door een nationaal octrooibureau, worden in een verslag van de internationale voorlopige beoordeling neergelegd. Dit verslag heeft voor de daarop aansluitende nationale procedure weliswaar slechts de betekenis van een onverbindend advies, maar toch zal het veel gezag hebben en vooral in landen zonder eigen beoordelingsprocedure een beslissende invloed op de verleningsprocedure uitoefenen. Het beoordelingsverslag wordt ter kennis gebracht van de octrooibureaus van de Staten die de aanvrager voor de tweede fase heeft uitgekozen. Vindt de tweede fase plaats, dan heeft de aanvrager, ingeval de afzonderlijke Staten dit niet door een voorbehoud uitsluiten, de mogelijkheid met de betaling van de nationale taks en de overlegging van de vertalingen 25 maanden (en niet 20 maanden zoals in de eerste fase) na de voorrangdatum te wachten. Hij heeft dus meer tijd om na te gaan of en in welke

Staten het zin heeft voor zijn uitvinding bescherming te verlangen en de dure nationale verleningsprocedure te volgen. Als grondslag voor deze beslissing staat hem behalve het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek nog het verslag van de internationale voorlopige beoordeling ter beschikking, dat een betere beslissingsgrondslag biedt omdat het een evaluatie van de uitvinding bevat.

De Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien hebben in het Protocol inzake de centralisering van het Europese octrooistelsel (centraliseringsprotocol) er onder bepaalde voorwaarden ten gunste van het Europese Octrooibureau van afgezien dat hun nationale octrooibureaus de functie van een instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek of van een met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie volgens het PCT uitoefenen. De Staten hebben er echter niet van afgezien, de functie van internationaal ontvangend bureau te vervullen. Voor de functie van instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek is het afstand doen geregeld in afdeling I, paragraaf 2. De afstand geldt voor de tijd na het tijdstip waarop het Europese Octrooibureau na de aanwijzing van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie Europese octrooiaanvragen in ontvangst neemt. Octrooibureaus van bij het Verdrag aangesloten Staten waarvan de officiële taal niet een van de officiële talen van het Europese Octrooibureau is, kunnen geen afstand doen. Binnen afzienbare tijd zal deze uitzondering slechts voor het Zweedse Octrooibureau van betekenis zijn. Een dergelijk bureau moet er zich echter toe verbinden de werkzaamheid te beperken tot personen die noch in deze Staat noch in een aangrenzende Staat zijn gevestigd of wonen, noch de nationaliteit van zo een Staat bezitten. Voor de functie van instantie die is belast met de internationale voorlopige beoordeling is de afstand in afdeling II van het centraliseringsprotocol geregeld. De afstand werkt echter slechts voor zover het Europese Octrooibureau het onderzoek van Europese octrooiaanvragen kan verrichten. Ook hier is afstand uitgesloten voor de octrooibureaus van Verdragsstaten waarvan de officiële taal niet een der officiële talen van het Europese Octrooibureau is. Bovendien staat afstand niet open voor de nationale octrooibureaus die gedurende een overgangstijd overeenkomstig afdeling IV van het centraliseringsprotocol onderzoek voor het Europese Octrooibureau verrichten; deze uitsluiting geldt echter slechts voor genoemde overgangstijd.

IV. Taalgebruik

1. De internationale aanvraag

De internationale aanvraag moet worden gesteld in een taal waarin de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek de aanvraag kan behandelen. Het ontvangende bureau bepaalt welke instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek bevoegd is voor een bepaalde aanvraag. De Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien, met uitzondering van Zweden, zullen overeenkomstig het centraliseringsprotocol het Europese Octrooibureau de taak toevertrouwen als instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek op te treden. Officiële talen van het Europese Octrooibureau zijn het Duits, Engels en Frans. Internationale aanvragen overeenkomstig het PCT zullen dus in ieder geval in deze talen kunnen worden ingediend. Ook is het mogelijk dat het Europese Octrooibureau tevens internationale aanvragen behandelt die in een andere taal zijn ingediend. Dit op voorwaarde dat het een taal betreft waarin de afdeling Den Haag van het Europese Octrooibureau nieuwheidsonderzoek kan verrichten en dat een Verdragsstaat van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien of een derde Staat een daartoe strekkende overeenkomst met het Europese Octrooibureau sluit. Het Zweedse Octrooibureau zal internationale aanvragen in het Zweeds in ontvangst nemen daar het eigen Octrooibureau als instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek zal optreden.

Bij het Japanse, het Russische en het VS-octrooibureau zullen internationale aanvragers in het Japans, Russisch en Engels ingediend kunnen worden.

2. Publikatie van de internationale aanvraag

De publikatie van de internationale aanvraag geschiedt in het Engels, Frans, Duits, Japans of Russisch. Is de aanvraag in een andere taal ingediend, dan wordt ze onder verantwoordelijkheid van de bevoegde instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek vertaald en in het Engels gepubliceerd. Wordt de internationale aanvraag in het Frans, Duits, Japans of Russisch gepubliceerd, dan worden het uittreksel en het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek in twee talen gepubliceerd, in de taal van de internationale aanvraag en in het Engels. De internationale aanvraag, het uittreksel en het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek vormen de internationale publikatie. Daarnaast verschijnt een aankondiging in het blad van het Internationale Bureau. De aankondiging bevat de aanwijzingen in de titel van de internationale publikatie en het uittreksel. Het blad verschijnt minstens in het Engels of het Frans. Daarnaast verschijnen uitgaven in de talen waarvoor de gemaakte kosten worden gedekt door abonnementen of nationale subsidies. Waarschijnlijk zullen er ook uitgaven in het Duits, Japans, Russisch en vermoedelijk ook in het Spaans verschijnen.

3. Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek en het verslag van de internationale voorlopige beoordeling

Beide verslagen worden gesteld in de talen waarin de internationale aanvragen moet worden gepubliceerd. Het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek wordt, wanneer het niet reeds in het Engels is gesteld, onder verantwoordelijkheid van het Internationale Bureau in het Engels vertaald, en het verslag van de internationale voorlopige beoordeling ook in bepaalde andere talen wanneer een gekozen bureau dat verlangt, namelijk in het Duits, Engels, Frans, Japans, Russisch en Spaans.

4. Vertalingen voor het nationale stadium

De vertalingen van de internationale aanvraag die na 20 of 25 maanden na de voorrangsdatum naar de nationale octrooibureaus moeten worden gestuurd, moet de aanvrager onder eigen verantwoordelijkheid maken.

5. Vertalingen in andere talen

Het Internationale Bureau kan van de nationale octrooibureaus afschriften verlangen van de vertalingen van de internationale aanvraag die door de aanvrager bij deze nationale bureaus zijn ingediend. Het Internationale Bureau stelt aan elke derde tegen betaling duplicaten van deze vertalingen ter beschikking.

Taksen

In de procedure overeenkomstig het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien worden de volgende taksen geheven :

1. De internationale taks

Voor de in ontvangstneming van een internationale aanvraag wordt allereerst de internationale taks geheven, die bestemd is ter dekking van de uitgaven van het Internationale Bureau. Deze uitgaven bestaan uit de kosten van de voorbereiding van de exemplaren voor de door de aanvrager aangewezen bureaus, de kosten van publikatie en de kosten van de vertaling van het uittreksel van de aanvraag en, voor zover nodig, van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek. Het bedrag van de taks hangt af van het aantal der door de aanvrager aangewezen Staten en wordt hoger wanneer de Internationale

aanvraag meer dan 30 bladen beslaat.

De internationale taks bestaat uit twee delen, de basistaks en de aanwijzingstaks, die voor elke afzonderlijke door de aanvrager aangewezen Staat moet worden betaald. De aanwijzingstaks wordt evenwel bereikt tot één enkele taks voor elke groep van Verdragsstaten waarvoor één regionaal octrooi wordt verlangd. Zo is bijvoorbeeld slechts één aanwijzingstaks verschuldigd wanneer de aanvrager om verlenging van een Europees octrooi voor de Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien van 5 oktober 1973 verzoekt. De basistaks is vanaf de ontvangst van de internationale aanvraag verschuldigd, maar het ontvangende bureau kan de aanvrager een latere vervaldag tot één maand na ontvangst van de internationale aanvraag gunnen. De aanwijzingstaks behoeft pas uiterlijk één jaar na de voorrangsdatum te worden voldaan.

De details zijn in regel 15 van het uitvoeringsreglement van het Verdrag geregeld. Daar is ook de hoogte van de taksen bepaald, die echter met inachtneming van de wijzigingen in het internationale monetair stelsel na de inwerkingtreding van het Verdrag moeten worden aangepast.

2. De toezendingstaks

Het ontvangende bureau kan terzelfdertijd als de heffing van de internationale taks voor zijn eigen onkosten een toezendingstaks heffen waarvan het zelf de hoogte vaststelt.

3. De taks voor het nieuwheidsonderzoek

De instantie voor het internationale nieuwheidsonderzoek kan voor haar eigen werkzaamheden een taks voor het nieuwheidsonderzoek heffen. Deze taks zal de hoogste taks in de procedure zijn, daar het internationale nieuwheidsonderzoek het duurste onderdeel van de procedure is. Het bedrag van deze taks wordt door de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek vastgesteld.

4. De behandelingstaks

In de facultatieve tweede fase van de internationale procedure wordt een behandelingstaks geheven ter dekking van de onkosten van het Internationale Bureau. Deze kosten ontstaan door de voorbereiding van exemplaren en vertalingen van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling vóór de toezending van het verslag aan de nationale bureaus. De hoogte van deze behandelingstaks hangt af van het aantal vertalingen dat moet worden gemaakt. Er moet een bepaald basisbedrag worden betaald wanneer er geen vertaling nodig is. Voor elke extra taal wordt de taks met een gelijk bedrag verhoogd.

5. De taks voor voorlopige beoordeling

Iedere met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie kan en zal een taks voor de internationale voorlopige beoordeling heffen.

Voor het bedrag van de door de nationale bureaus geheven nationale taksen geeft het Verdrag geen voorschrift. Het voorziet noch in een verhoging van de nationale aanvraagstaks noch in die van de nationale taks voor nieuwheidsonderzoek of voor beoordeling, hoewel de Verdragsstaten door de voorafgaande internationale procedure hun eigen kosten verlaagd zien. Er wordt van uitgegaan dat de Verdragsstaten in elk geval wanneer de internationale procedure plaatsvindt, waardoor hun eigen kosten aanzienlijk verrinderen, ten aanzien van de internationale aanvragers lagere taksen zullen toepassen.

VI. Nieuwheidsonderzoek van internationaal type

Het nationale recht van elke Verdragsstaat kan bepalen dat aanvragers van de bevoegde instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek ook voor nationale octrooiaanvragen verslagen van het nieuwheidsonderzoek kunnen verkrijgen die overeenstemmen met de voor internationale aanvragen opgestelde onderzoekverslagen. De zin van zo een procedure is, de aanvrager op de grondslag van een nationale octrooiaanvraag in staat te stellen te beoordelen of het de moeite loont nog tijdens de eenjarige voorrangstermijn volgens het Unieverdrag van Parijs een internationale aanvraag in te dienen.

Het nationale recht van elke Verdragsstaat kan voorts bepalen dat iedere nationale aanvraag die bij dit bureau wordt ingediend, aan een nieuwheidsonderzoek van internationaal type wordt onderworpen. Daarmee vervalt iedere stimulans om ter vermijding van het "filtereffect" van het PCT nationale aanvragen in te dienen.

In beide gevallen moet de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek zoveel mogelijk de resultaten van het nieuwheidsonderzoek van internationaal type bij de opstelling van het verslag van het nieuwheidsonderzoek voor een daarop volgende internationale aanvraag in aanmerking nemen en de taks voor het latere internationale nieuwheidsonderzoek naar rata van de besparingen die zij heeft verwezenlijkt, aan de aanvrager terugbetalen.

II. Voordelen van het verdrag

1. Voordelen voor de aanvrager

Voor de aanvrager die octrooibescherming in verscheidene bij het Verdrag aangesloten Staten verlangt, biedt de procedure grote voordelen. In plaats van talrijke aanvragen, waarbij verschillende voorschriften inzake vorm en indeling van de aanvraag in acht moeten worden genomen, hoeft hij nu alleen nog, dat wil zeggen in elk geval voor de eerste 20 maanden na de datum van voorrang, één enkele aanvraag in één taal in te dienen. Hij hoeft hierbij alleen de internationale bepalingen voor aanvragen na te leven en heeft de garantie dat ook in de latere procedure bij de nationale bureaus geen verdere eisen aan de vorm van de aanvraag kunnen worden gesteld. De datum van de internationale aanvraag is verbindend voor alle Verdragsstaten die de aanvrager heeft aangewezen als landen voor de internationale aanvraag. De formele voorlopige beoordeling geschiedt centraal.

De nationale bureaus kunnen in de latere procedure alleen bezwaar maken tegen de niet-naleving van bepalingen over internationale aanvragen wanneer het ontvangende bureau bijvoorbeeld geen bezwaar heeft gemaakt tegen een schending van vormvoorschriften. Waarschijnlijk zullen zij echter slechts in zeldzame uitzonderingsgevallen van deze mogelijkheid gebruik maken. In het algemeen zal de aanvrager er na afsluiting van de voorlopige beoordeling door het ontvangende bureau op kunnen vertrouwen dat hij met andere bureaus niet meer behoeft te discussiëren over vragen inzake vorm en indeling van de aanvraag.

Ook het eerste onderdeel van de beoordelingsprocedure, het onderzoek naar de stand der techniek, is op één plaats geconcentreerd. Deze plaats is evenwel niet voor alle internationale aanvragen dezelfde. De internationale instanties voor nieuwheidsonderzoek zullen hun arbeid echter dermate coördineren dat hun onderzoekingen hetzelfde niveau hebben. De aanvrager verkrijgt dus door het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek voor alle nationale beoordelingsprocedures die later plaatsvinden, een uniforme grondslag. Hij kan aan de hand van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek in de regel nog op een moment waarop hij nog niet meer kosten dan die voor de internationale procedure heeft gemaakt, nagaan of voortzetting van de procedure lonend is. Vindt het tweede deel van

de internationale procedure plaats, dan ligt aan de procedure bij de nationale octrooibureaus zelfs een verslag van de internationale voorlopige beoordeling ten grondslag, hetgeen een aanzienlijk voordeel vormt wanneer het materiële octrooi-recht in de landen die dit beoordelingsverslag ontvangen, precies of in hoge mate overeenstemt met de aan de internationale voorlopige beoordeling ten grondslag gelegde maatstaven van het Verdrag. Dat is hoe dan ook het geval in de landen die de Overeenkomst van de Raad van Europa betreffende de eenmaking van bepaalde begrippen van het materiële octrooirecht van 27 november 1963 zullen bekrachtigen, aangezien de in die overeenkomst vastgelegde begrippen met de maatstaven van het PCT overeenstemmen.

Een bijzonder voordeel voor de aanvrager is, dat hij vertalingen van de aanvraag in de talen der afzonderlijke Staten eerst op een later tijdstip behoeft in te dienen. Hierdoor wint hij tijd voor een zorgvuldige uitwerking van deze vertalingen en hoeft hij de grote kosten hiervoor pas te spenderen wanneer hij veel betere mogelijkheden voor de beoordeling van de kans van zijn aanvraag heeft dan op het tijdstip van aanvraag het geval is. Ook de inschakeling van buitenlandse octrooigemachtigden - eveneens een kostbare affaire - hoeft pas later te gebeuren.

Een ander voordeel ligt daarin, dat het eerste gedeelte van de aanvraagprocedure met rechtsgevolgen voor alle door de aanvrager aangewezen landen in de regel wordt afgewikkeld bij een octrooibureau dat geografisch dicht bij de aanvrager ligt en hem vertrouwd is en altijd in zijn eigen taal. Een definitieve kostendaling wordt in elk geval bereikt door de aanvragers die zich op grond van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek of van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling genoopt zien hun aanvraag niet voort te zetten of ingrijpend te wijzigen. Ook voor andere aanvragers dalen de totale kosten, doordat de andere dan officiële kosten lager zijn. Of er ook op de - overigens lagere - officiële kosten kan worden bespaard, zal er voornamelijk van afhangen in hoeverre de Staten voor de aansluitende nationale procedure van taksen afzien of die verlagen. Het zal van beslissende betekenis zijn in hoeverre de Verdragsstaten in de nationale fase een nieuwheidsonderzoek verrichten en daarvoor een taks eisen. Volgens het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien kan de Raad van Bestuur van een aanvullend nieuwheidsonderzoek afzien en de taks voor nieuwheidsonderzoek verlagen (artikel 157, lid 3, van genoemd Verdrag). De Verdragsstaten zullen van deze mogelijkheid gebruik maken zodra dat wordt gerechtvaardigd door de kwaliteit van de onderzoekverslagen van de andere instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek. Ook al zouden de officiële taksen in de beginjaren niet dalen, dan heeft de aanvrager in ieder geval het voordeel dat hij een belangrijk gedeelte van zijn totale uitgaven pas na het tijdstip van de aanvraag hoeft op te brengen.

Deze voordelen hebben echter geen betekenis wanneer de uitvinding alleen in de Lid-Staten van het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien moet worden beschermd. In dat geval zal de uitvinder rechtstreeks een Europese octrooiaanvraag indienen, die hem grotere voordelen biedt. De weg via het PCT naar het Europese octrooi werpt alleen dan vrucht af wanneer ook octrooibescherming wordt verlangd voor een andere Staat die niet bij het Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien is aangesloten. Het aantal van deze gevallen is op het ogenblik al niet

onbetekenend ; gezien de steeds sterkere internationale vervlechting der markten moet op een voortdurende toewijding worden gerekend. De voordelen van het Verdrag voor de aanvragers zullen dus ook naast het Europese octrooi-systeem in de loop der tijd in betekenis toenemen.

2. Voordelen voor de bureaus

Het voordeel van het Verdrag voor de nationale en regionale octrooibureaus is verschillend naargelang het om octrooibureaus voor onderzoek dan wel om octrooibureaus voor registratie gaat.

Voor de onderzoeksbureaus is het voordeel het grootst. Het bestaat daarin, dat deze bureaus uit het buitenland reeds behandelde aanvragen ontvangen en daardoor eigen arbeid besparen. De langs internationale kanalen geleide aanvragen bereiken de onderzoeksbureaus in een uniforme vorm, zij zijn in formeel opzicht reeds onderzocht en gaan vergezeld van een verslag van het nieuwheidsonderzoek. Het voordeel zal des te groter zijn naarmate de internationale procedure langer heeft geduurd. Door dit voordeel wordt het nadeel dat wordt gevormd doordat aanmeldingen uit het buitenland later dan tot nog toe bij de octrooibureaus binnenkomen en met de behandeling ervan pas later kan worden begonnen, meer dan gecompenseerd.

Voor registratiebureaus is het voordeel geringer. Ook zij behoeven echter niet de formele beoordeling van de aanvragen te verrichten, noch eventueel de uitgaven voor publikatie te doen.

3. Voordelen voor de ontwikkelingslanden

De meeste ontwikkelingslanden hebben geen onderzoeksbureaus. Octrooien worden dus zonder controle op nieuwheid, uitvinderswerkzaamheid en toepasbaarheid op het gebied van de nijverheid verleend. Dit is juist voor de ontwikkelingslanden een groot nadeel, omdat in deze landen de mogelijkheden om de rechtsgeldigheid van een octrooi te onderzoeken, veel kleiner zijn dan in industrielanden. Nochtans verhinderen de hoge kosten van een onderzoek en het gebrek aan deskundig personeel dat deze taken sanken, dat in de ontwikkelingslanden nationale onderzoeksbureaus worden opgericht. Het Verdrag geeft in zoverre steun dat internationale aanvragen die ontwikkelingslanden bereiken en daar tot verlening van een octrooi leiden, in ieder geval vergezeld gaan van een onderzoekverslag in het Engels en eventueel zelfs van een verslag van de internationale voorlopige beoordeling. Daardoor wordt de mogelijkheid om de rechtsgeldigheid van dit octrooi te bewijzen of te controleren, aanzienlijk vergroot.

Verder wordt door het Verdrag in het begin aanzienlijke steun gegeven voor het geval dat het ontwikkelingspeil van een dergelijk land de invoering van een onderzoekstelsel mogelijk maakt.

Bovendien komen de bijzondere bepalingen van het PCT over technische diensten hoofdzakelijk, en ten dele uitsluitend, ten goede van de ontwikkelingslanden, bijvoorbeeld bij de oprichting van documentatiecentra.

Tenslotte draagt het Verdrag in zijn geheel, met name door de publikatie van de internationale aanvragen, bij tot de verspreiding van de technische kennis en bevordert aldus de ontwikkeling van de niet-geïndustrialiseerde landen.

4. Voordelen voor de gemeenschap

Het Verdrag heeft ten gevolge dat nagenoeg alle internationale aanvragen na het verstrijken van 18 maanden worden

republiceerd. Daar althans het uittreksel in het Engels wordt gepubliceerd, draagt dit bij tot een algemene verspreiding van de technische kennis en tot een wereldomvattend inzicht in de rechtstoestand inzake bescherming.

Doordat het Verdrag dubbel werk voorkomt, in veel gevallen tot bespoediging van de octrooiverleningsprocedure bijdraagt, de waarde der verleende octrooien door het centrale nieuwheidsonderzoek en eventueel de internationale voorlopige beoordeling verhoogt en tot een in hoge mate gecoördineerde internationale rechtstoestand inzake bescherming leidt, ruimt het bovendien aanzienlijke bezwaren die tegen het huidige octrooistelsel kunnen worden gemaakt, uit de weg.

VIII. Voorbehoud

Krachtens het Verdrag kan op verscheidene punten een voorbehoud worden gemaakt. Staten kunnen de toepassing van het tweede hoofdstuk, dat de procedure van de tweede fase regelt, uitsluiten. Verder kunnen zij, door een voorbehoud te maken, bereiken dat voor overlegging van vertalingen van de aanvraag en voor hun publikatie, ook wanneer de internationale voorlopige beoordeling plaatsvindt, niet een termijn van 25 maanden maar van slechts 20 maanden geldt. Bovendien kan een Verdragsstaat verklaren dat hij geen internationale publikatie van een internationale aanvraag verlanet. Hierdoor wordt echter niet de internationale publikatie uitgesloten wanneer de aanvrager ook maar één Staat heeft aangewezen die geen voorbehoud van deze aard heeft gemaakt. Ook de toepassing van de jurisdictie van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 59 van het Verdrag kan door een voorbehoud worden uitgesloten. Tenslotte kunnen de Verdragsstaten door middel van een voorbehoud bereiken dat zij voor de bepaling van de van belang zijnde stand van de techniek tussen een datum van een internationale aanvraag, welke datum wordt bepaald door de indiening in het buitenland, en de datum van werkelijke ontvangst van de aanvraag in de betrokken Staat een onderscheid kunnen maken ; deze mogelijkheid kan alleen maar van belang zijn voor de Verenigde Staten in verband met het daar geldende recht.

IX. Het Verdrag, het uitvoeringsreglement en andere bepalingen

De bepalingen tot invoering van een mondiaal stelsel voor samenwerking op octrooigebied staan in het Verdrag zelf, in het uitvoeringsreglement of in administratieve instructies.

Het Verdrag bevat de fundamentele bepalingen, met name alle belangrijke rechten en plichten van de aanvragers. De verdragsbepalingen kunnen op enkele uitzonderingen na slechts door herzieningsconferenties, welke resultaten door de Verdragsstaten moeten worden bekrachtigd, worden gewijzigd. Er zijn twee groepen van uitzonderingen. Volgens artikel 47 kunnen alle in het Verdrag gestelde termijnen door een besluit van de Verdragsstaten worden gewijzigd. Het besluit wordt in de Vergadering of door een schriftelijke stemming met eenstemmigheid genomen.

Verder kunnen overeenkomstig artikel 61 afzonderlijke bepalingen die eigenlijk alleen administratieve betekenis hebben, met name bepalingen die betrekking hebben op het Internationale Bureau en op de financiering van de Unie, door de Vergadering van de Unie met drie kwart van de uitgebrachte stemmen worden gewijzigd. Deze regeling heeft een parallel in artikel 17 van het Unieverdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom in de op 14 juli 1967 te Stockholm vastgestelde versie.

Het uitvoeringsreglement van het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien bevat de bijzondere bepalingen zover die gevolgen voor de aanvragers, de Verdragsstaten en de internationale instanties kunnen hebben. De bepalingen van het uitvoeringsreglement kunnen door de Vergadering worden gewijzigd. Afzonderlijke regels van het uitvoeringsreglement kunnen door de Vergadering worden gewijzigd. Sommige regels van het uitvoeringsreglement kunnen slechts met eenstemmigheid worden gewijzigd, voor andere regels is eenstemmigheid nodig gedurende een overgangstijd van 5 jaar; de overige regels kunnen met een meerderheid van drie vierde van de uitgebrachte stemmen worden gewijzigd. Voor sommige regels die van bijzonder belang zijn voor de instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek en voor de met de internationale voorlopige beoordeling belaste instanties, is bepaald dat een wijziging van zo een regeling kan worden verhinderd door het veto van een Staat waarvan het nationale octrooibureau een dergelijke instantie is. Oefent een internationale organisatie zoals het Europees Octrooibureau de functie van een dergelijke instantie uit, dan kan de regel niet worden gewijzigd wanneer een bepaalde bij deze organisatie aangesloten Verdragsstaat die voor dit doel door de andere Lid-Staten van de organisatie is gemachtigd, tegen de wijziging stemt; of andere tot deze organisatie behorende Verdragsstaten daartegen stemmen, doet niet ter zake zolang de voor de wijziging vereiste meerderheid is bereikt.

De overige detailvraagstukken zullen in de administratieve instructies worden geregeld. Deze administratieve instructies worden door het Internationale Bureau met deelneming van de betrokken instanties en onder toezicht van de Vergadering uitgevaardigd. Momenteel worden ze uitgewerkt door een bijzonder Interimcomité.

Na de inwerkingtreding van het Verdrag zullen er administratieve overeenkomsten tussen het Internationale Bureau en afzonderlijke bureaus moeten worden gesloten over het verrichten van het internationale nieuwheidsonderzoek en de internationale voorlopige beoordeling.

B

Bijzonder deel

De afzonderlijke bepalingen van het Verdrag

Ad artikel 1

Lid 1 schrijft de vorming van een Unie voor die uit de Lid-Staten bestaat. Verdragsluitende Staat is ook een Staat die de toepassing van hoofdstuk II (internationale voorlopige beoordeling) heeft uitgesloten. Soortgelijke bepalingen over de vorming van unies treft men aan in de meeste verdragen op het gebied van de intellectuele eigendom die door de Wereldorganisatie voor de bescherming van de intellectuele eigendom (WIPO) te Genève worden beheerd.

Lid 2 bepaalt dat de rechten bedoeld in het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom niet door het Verdrag worden aangetast. Dit is uitsluitend een voorzorgsmaatregel; het Verdrag bevat geen bepalingen waarop strijdigheid met het Parijse Unieverdrag tot bescherming van de industriële eigendom kan worden gegrond.

Ad artikel 2

Dit artikel bevat definities van de in het Verdrag gebezigde termen.

Ad artikel 3

Dit artikel bevat de bepaling omtrent de betekenis en de samenstelling van een internationale aanvraag. In lid 3 wordt met name bepaald dat uit de formulering van het bij de aanvraag te voegen verzoek een conclusie mogen worden getrokken voor de uitlegging van de omvang van de bescherming van een octrooi.

Wat de taal betreft waarin de internationale aanvraag moet worden gesteld, de vormvoorschriften, de vereisten van eenheid van

uitvinding en de taksen wordt in lid 4 door het gebruik van het woord "voorgeschreven" verwezen naar de regels 11 tot en met 14 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 4

Lid 1 bevat de bepalingen over het verzoekschrift, die door de regels 3 en 4 van het uitvoeringsreglement worden aangevuld. Het is van bijzondere betekenis dat de aanwijzingen van Verdragsstaten waarvoor de aanvraag moet gelden, reeds moeten plaatsvinden op het tijdstip van de aanvraag. Bovendien zij erop gewezen dat daar waar de verlening van een regionaal octrooi wordt gewenst, niet alleen deze wens moet worden vermeld, maar ook de Verdragsstaten moeten worden aangewezen waarvoor de verlening van het regionale octrooi wordt gevraagd.

Voor de taks en het tijdstip voor de betaling van de taks voor de aanwijzing van een Verdragsstaat wordt in lid 2 verwezen naar het uitvoeringsreglement, dat in regel 15 de toepassingsbepalingen bevat. Met name is van betekenis dat de aanwijzingstaksen pas uiterlijk één jaar na de voorrangsdatum moeten worden betaald.

Lid 3 bepaalt dat de verlening van een octrooi wordt verlangd voor zover de aanvrager niet voor een bepaalde Staat een der in artikel 43 genoemde andere soorten van bescherming (bijvoorbeeld een gebruiksmode) verlangt.

Lid 4 geeft een regeling voor het geval dat de aanduiding van de uitvinder ontbreekt of onvolledig is.

Ad artikel 5

Dit artikel bevat het in de meeste nationale octrooiwetten neergelegde beginsel dat de uitvinding zo duidelijk en volledig moet worden weergegeven dat een deskundige haar kan toepassen. Verdere bepalingen voor de beschrijving van de uitvinding staan in de regels 5, 9, 10 en 11 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 6

Dit artikel is de grondslag voor de formulering van de conclusie of conclusies van de internationale octrooiaanvraag. Het wordt aangevuld door de regels 6, 9, 10 en 11 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 7

Dit artikel bevat de regeling voor tekeningen, zowel voor tekeningen die nodig zijn voor het begrijpen van de uitvinding (lid 1), als ook voor andere tekeningen (lid 2). Het artikel wordt aangevuld door regel 11, met name 11.13 van het uitvoeringsreglement. Van betekenis zijn voorts de regels 7.1 en 10.

Ad artikel 8

Lid 1, dat de fundamentele bepaling bevat dat voor een internationale aanvraag de voorrang van een vroegere aanvraag in een land dat partij is bij het Unieverdrag van Parijs in aanmerking kan worden genomen, wordt door de regels 4.10 en 17 van het uitvoeringsreglement aangevuld. Beslissend zijn de bepalingen van de Akte van Stockholm van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, ook voor die Staten die nog geen partij zijn bij deze Akte.

Lid 2, onder b) bepaalt dat, wanneer beroep op voorrang van een vroegere aanvraag in een Verdragsstaat wordt gedaan, hierdoor de aanwijzing van deze Verdragsstaat in de internationale aanvraag niet wordt verhinderd. In dat geval echter worden voorwaarden en gevolgen van het beroep op voorrang in deze Staat geregeld naar het nationale recht van die Staat.

Ad artikel 9

In dit artikel wordt het aantal van de personen die internationale aanvragen kunnen indienen, beperkt. Lid 1 bevat de hoofdregeling, lid 2 een uitzondering voor het bijzondere geval dat de Vergadering van de Verdragsstaten ook onderdanen van of personen met vestiging of woonplaats in Staten die niet bij het verdrag zijn aangesloten, in staat wil stellen internationale aanvragen in te dienen. Lid 3 wordt aangevuld door de regels 18.1 tot en met 18.5 van het uitvoeringsreglement; ook regel 4.8 is van betekenis.

Ad artikel 10

Dit artikel bepaalt allereerst dat de internationale aanvraag bij een bepaald ontvangend bureau moet worden ingediend. Welk ontvangend bureau in de praktijk bevoegd is, wordt in de regels 19.1 en 19.2 van het uitvoeringsreglement bepaald. De Taken van een ontvangend bureau kunnen worden gedelegeerd (regel 19.1, onder b, en regel 19.3). Het artikel geeft het ontvangende bureau verder de opdracht, de internationale aanvraag uit formeel oogpunt te controleren. In dit stadium moet in het bijzonder worden nagegaan of aan de eisen van artikel 11, lid 1, is voldaan en of er geen gebrek in de zin van artikel 14, lid 1, onder a), lid 2 en lid 3 is.

Ad artikel 11

Lid 1 bepaalt aan welke minimumvereisten een aanvraag moet voldoen, wil daaraan een dagtekening van depot kunnen worden toegekend. Lid 2 voorziet in de mogelijkheid van een verbetering.

De leden 3 en 4 bepalen dat aan een internationale aanvraag waaraan een dagtekening van het internationale depot is toegekend, in elk opzicht de rechtsgevolgen van een regelmatige nationale aanvraag worden verbonden, in het bijzonder ook voor het in aanmerking nemen van de voorrang van deze aanvraag. De dagtekening van het internationale depot wordt in elke aangewezen staat beschouwd als de werkelijke depotdatum (vgl. artikel 64, lid 4).

Ad artikel 12

Dit artikel, dat de doorzending van de internationale aanvraag aan het internationale bureau en de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek regelt, wordt aangevuld door de regels 11.1, 21, 24 en 25 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 13

In lid 1 wordt ieder aangewezen bureau de mogelijkheid gegeven om aan het Internationale Bureau een zo spoedig mogelijke toezending van iedere internationale aanvraag te verzoeken. Volgens lid 2 kan ook de aanvrager de internationale aanvraag te allen tijde zo spoedig mogelijk zelf of via het Internationale Bureau aan elk aangewezen bureau toezenden. Een nationaal bureau kan deze vroegtijdige toezending van internationale aanvragen evenwel verhinderen. De meeste octrooibureaus zullen immers waarschijnlijk niet willen dat internationale aanvragen worden toegezonden vóór het moment waarop zij deze aanvragen kunnen behandelen.

Ad artikel 14

Dit is het kernartikel voor het vormonderzoek door het ontvangende bureau. Daarin wordt gedetailleerd, maar niet limitatief, bepaald op welke gebreken de internationale aanvraag moet worden getoetst en worden procedure en rechtsgevolgen bij het constateren van gebreken geregeld. Voor lid 1 zijn de regels 11, 26 en 28 van het uitvoeringsreglement, voor lid 2 de regels 20.2, onder a), sub iii), en 26.6, onder a) en b), voor lid 3 de regels 27.1, 14 tot en met 16 en voor lid 4 de regels 19.1, onder a), 29.3 en 30 van betekenis.

Ad artikel 15

De leden 1 tot en met 4 vormen de grondslagen voor het internationale nieuwheidsonderzoek, dat voor elke internationale octrooiaanvraag verplicht is. Lid 5 behandelt het nieuwheidsonderzoek van internationaal type, dat onder bepaalde voorwaarden voor een nationale

aanvraag kan worden verricht. Voor de leden 1 tot en met 4 zijn de regels 33 en 34 van het uitvoeringsreglement van betekenis; voor lid 5 moet naar regel 41.1 worden verwezen.

Ad artikel 16

Dit artikel regelt de oprichting van de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek. Het is veelzeggend dat in lid 2 wordt uitgegaan van het latere doel van de oprichting van een Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, maar dat realistisch genoeg voorsnog wordt gedacht aan de instelling van verscheidene van deze instanties. Lid 1 noemt als mogelijke instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek nog het Internationaal Octrooi Instituut in Den Haag, dat in de toekomst deel zal uitmaken van het Europees Octrooibureau. Voor lid 2 zijn de regels 35.1 en 35.2 van het uitvoeringsreglement van belang, voor lid 3, onder b), de regels 16.3, 41.1 en 44.3, onder b), en voor lid 3, onder c), regel 36.1.

Ad artikel 17

Dit artikel regelt de procedure voor de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek, in het bijzonder voor het geval dat deze instantie gebreken van de internationale aanvraag constateert. Het is van betekenis dat de instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek geen definitieve beslissingen neemt. Dit is niet mogelijk omdat er tegen zulke beslissingen geen voldoende rechtsbescherming zou zijn. De instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek stelt alleen de feiten vast en verricht voor het geheel of een deel van een aanvraag geen nieuwheidsonderzoek. Het blijft aan de aangewezen bureaus van de Verdragsstaten voorbehouden, in zo een geval de juridische consequenties te trekken.

Ad artikel 18

Dit artikel, dat handelt over het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek, de toezending en de vertaling ervan, wordt aangevuld door de regels 42 tot en met 45.1 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 19

De essentie van dit artikel ligt in de garantie voor de aanvrager dat hij na ontvangst van het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek minstens eenmaal de conclusies van de internationale aanvragen het licht van de resultaten van de onderzoekprocedure kan wijzigen. De beschrijving en de tekeningen kan hij niet wijzigen, maar daaraan kan hij toelichtingen toevoegen.

Lid 2 bevat de op zichzelf vanzelfsprekende bepaling dat de wijziging niet buiten het kader van de uiteenzetting in de aanvraag mag vallen. Deze niet toegestane aanvulling heeft echter in een aangewezen Staat die zulke aanvullingen wel toestaat, geen nadelige gevolgen (lid 3).

Lid 1 vindt zijn aanvulling in regel 46 van het uitvoeringsreglement. De publikatie van de wijzigingen geschiedt overeenkomstig regel 48.2, onder f) en onder h). Voor het overige zijn de regels 49.3, 62.2 onder c) en 76.3 van het uitvoeringsreglement van betekenis.

Ad artikel 20

Dit artikel regelt de toezending van de internationale aanvraag en de vraag welke andere documenten moeten worden toegezonden. Regel 47 van het uitvoeringsreglement is van toepassing.

Ad artikel 21

Dit artikel bepaalt het tijdstip, de omvang, de vorm en de taal van de internationale publikatie. In lid 6 wordt het Internationaal Bureau de mogelijkheid gegeven, bepaalde delen van publikatie uit te sluiten. Hierop heeft regel 9 van het uitvoeringsreglement betrekking.

Ad artikel 22

Dit artikel bepaalt dat de aanvrager tot het verstrijken van een termijn van 20 maanden na de voorrangsdatum aan ieder aangewezen bureau een afschrift van de internationale aanvraag, voor zover dit nog nodig is, en een vertaling van de aanvraag, wanneer dit wordt verlangd, moet

toezenden en de nationale taks moet betalen alsmede eventueel ook de gegevens over de uitvinder moet aanvullen. Op dit artikel hebben de regels 49 en 50 van het uitvoeringsreglement betrekking.

Ad artikel 23

Dit artikel bevat een fundamentele waarborg voor de aanvrager: geen aangewezen bureau mag de internationale aanvraag voor het verstrijken van de in artikel 22 gestelde termijn van 20 maanden na de voorvangdatum beoordelen of behandelen, tenzij de aanvrager hierom uitdrukkelijk verzoekt.

Ad artikel 24

In dit artikel worden de gevallen genoemd waarin de rechtsgevolgen van de internationale aanvraag als nationale aanvraag in elke aangewezen Staat tenietgaan. Niettemin kan elke aangewezen Staat ook in zo een geval de rechtsgevolgen van een nationale aanvraag handhaven (lid 2). Ten aanzien van het artikel in zijn geheel geldt bovendien het voorbehoud van een andersluidende beslissing van de aangewezen bureaus volgens artikel 25.

Ad artikel 25

Dit artikel bepaalt dat iedere beslissing van een ontvangend bureau of van het Internationale Bureau, die ertoe leidt dat de rechtsgevolgen van de internationale aanvraag als nationale aanvraag tenietgaan, op verzoek van ieder aangewezen bureau kan worden getoetst.

Ad artikel 26

Dit artikel bepaalt dat de aangewezen bureaus personen die een internationale aanvraag indienen, dezelfde mogelijkheden tot verbetering van de aanvraag moeten bieden als die welke volgens het nationale recht in vergelijkbare gevallen worden gegeven aan personen die een nationale aanvraag indienen.

Ad artikel 27

Lid 1 bevat de voor de aanvrager belangrijke garantie dat het nationale recht ten aanzien van vorm en inhoud van de internationale aanvraag niet de eis mag stellen dat wordt voldaan aan vereisten die verder gaan dan die welke in het verdrag en het uitvoeringsreglement zijn gesteld. In de volgende leden wordt bepaald dat tijdens de verdere procedure bepaalde bewijzen kunnen worden verlangd en worden de belangrijkste van deze gevallen afzonderlijk genoemd. Voor het overige blijven, zoals uit dit artikel blijkt, het materiële octrooirecht en andere belangrijke gebieden van de verdragsstaten onaangetast.

Ad artikel 28

Dit artikel geeft de aanvrager het recht de conclusies, de beschrijvingen en de tekeningen in de procedure bij het aangewezen bureau binnen een voorgeschreven termijn te wijzigen. De termijn is in regel 52.1 van het uitvoeringsreglement vastgelegd. Ook in het kader van deze wijziging mag niet worden uitgegaan boven de uiteenzetting in de internationale aanvraag (lid 2).

Ad artikel 29

Dit artikel bepaalt dat de internationale publikatie van een internationale aanvraag de aanvrager in elke aangewezen Staat principieel dezelfde voorlopige bescherming biedt als een wettelijk voorgeschreven octrooiaanvraag. Dit recht wordt in lid 2 voor het geval dat de internationale aanvraag niet in een officiële taal van een aangewezen Staat wordt gepubliceerd, afhankelijk gesteld van de vervulling van bijzondere voorwaarden. De leden 3 en 4 bevatten verdere mogelijkheden tot beperking van het beginsel door het nationale recht van de aangewezen Staten.

Ad artikel 30

Dit artikel waarborgt de inachtneming van de vertrouwelijke aard van een internationale aanvraag tot per geval vastgestelde tijdstippen.

In artikel 2, onder b), wordt het maximaal aantal gegevens (in hoofdzaak gegevens over de aanvraag) bepaald dat voor dat tijdstip aan derden mag worden meegedeeld. Bijzondere betekenis heeft ook lid 2, onder c), dat bepaalt dat de aangewezen bureaus gerechtelijke autoriteiten onbeperkt toegang tot een internationale aanvraag mogen geven.

Ad artikel 31

Lid 1 bevat het beginsel dat op verzoek een internationale voorlopige beoordeling van de aanvraag plaatsvindt.

Lid 2 bepaalt welke aanvragers tot het indienen van zo een verzoek gerechtigd zijn.

Lid 3 bepaalt dat het verzoek om een internationale voorlopige beoordeling gescheiden van de internationale aanvraag wordt ingediend, en verwijst voor vorm, taal en inhoud van het verzoek naar het uitvoeringsreglement.

Lid 4 bepaalt welke verdragsstaten als toekomstige ontvangers van een verslag van een internationale voorlopige beoordeling kunnen worden gekozen (gekozen Staten).

De volgende leden bevatten nadere voorschriften betreffende de taksen, de voor de inontvangstneming van verzoeken bevoegde instanties en de kennisgeving aan de gekozen bureaus.

Voor lid 3 wordt naar de regels 53, 55 en 60.1 van het uitvoeringsreglement, voor lid 4 naar de regels 53.7, 56, 60.2 en 60.3, voor lid 5 naar de regels 57 en 58, voor lid 6 naar regel 59 en voor lid 7 naar regel 61.2 verwezen.

Ad artikel 32

Dit artikel, dat de instelling van de met de internationale voorlopige beoordeling belaste instanties en hun bevoegdheid behandelt, wordt door regel 63 van het uitvoeringsreglement aangevuld. Deze regel bevat de minimumvereisten die aan zulke instanties moeten worden gesteld.

Ad artikel 33

In lid 1 wordt de aard van de internationale voorlopige beoordeling vastgesteld en met name uitdrukkelijk bepaald dat het bij het verslag van de internationale voorlopige beoordeling slechts om een niet verbindend advies gaat. Voorts bevat het artikel de maatstaven volgens welke de beoordeling wordt verricht; lid 5 bepaalt uitdrukkelijk dat deze maatstaven slechts van betekenis zijn voor de voorlopige beoordeling en een verdragsstaat niet beletten, internationale aanvragen naar andere criteria te beoordelen.

De regels 64 en 65 van het uitvoeringsreglement zijn van toepassing.

Ad artikel 34

Dit artikel regelt de procedure van de internationale voorlopige beoordeling en geeft de aanvrager met name het recht, met de beoordelingsinstantie in contact te treden, alsmede de bevoegdheid de conclusies, de beschrijving en de tekeningen binnen de in het uitvoeringsreglement gestelde termijn te wijzigen voordat het verslag van de internationale voorlopige beoordeling wordt opgesteld. Bovendien wordt bepaald dat de aanvrager in het algemeen een schriftelijk oordeel moet ontvangen, waarop hij kan reageren. Voorts zijn de gevallen geregeld waarin de beoordelingsinstantie bepaalde gebreken in de aanvraag vaststelt.

De regels 66 tot en met 74 en 91 van het uitvoeringsreglement zijn van toepassing.

Ad artikel 35

Dit artikel bepaalt welke verklaringen het verslag van de internationale voorlopige beoordeling mag bevatten. Lid 2 verbiedt verklaringen over de vraag of de uitvinding waarvoor uitsluitende rechten worden verlangd, al dan niet octrooieerbaar is overeenkomstig enige nationale wetgeving.

Voor lid 1 zijn de regels 69 en 71 van het uitvoeringsreglement van toepassing en voor lid 2 regel 70, met name regel 70.6, regel 70.8 en regel 70.12.

Ad artikel 36

Dit artikel regelt de verdere procedure, d.w.z. de toezending van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling, de vertaling ervan door het Internationale Bureau in andere talen en de mededeling aan de gekozen bureaus.

De regels 71 t/m 74 van het uitvoeringsreglement zijn van toepassing.

Ad artikel 37

Voor dit artikel, dat de intrekking van het verzoek om internationale voorlopige beoordeling of van een keuze en de mogelijke rechtsgevolgen daarvan behandelt, is regel 75 van het uitvoeringsreglement van betekenis.

Ad artikel 38

Dit artikel waarborgt ook voor de internationale voorlopige beoordeling de noodzakelijke vertrouwelijke aard.

Ad artikel 39

Dit artikel komt overeen met artikel 22 van de eerste fase. Er wordt bepaald dat de handelingen die de aanvrager moet verrichten, namelijk het verstrekken van een afschrift van de internationale aanvraag, voor zover nog vereist, alsmede een vertaling daarvan, voor zover noodzakelijk, en de betaling van de nationale taks, uiterlijk vóór het verstrijken van 25 maanden moeten plaatsvinden. Deze regeling kan door elke Verdragsstaat door middel van een voorbehoud worden beperkt.

De regels 76 en 77 van het uitvoeringsreglement zijn van toepassing.

Ad artikel 40

Dit artikel bepaalt dat een internationale aanvraag die aan de internationale voorlopige beoordeling wordt onderworpen, onder bepaalde voorwaarden niet vóór het verstrijken van een termijn van 25 maanden mag worden behandeld (anders: 20 maanden, cf. artikel 23).

Ad artikel 41

Dit artikel geeft de aanvrager de mogelijkheid om ook bij de gekozen bureaus de conclusies, de beschrijving en de tekeningen te wijzigen.

De regels 78.1 en 78.2 van het uitvoeringsreglement zijn van toepassing.

Ad artikel 42

Dit artikel bevat het verbod om van een aanvrager die zijn aanvraag aan een internationale voorlopige beoordeling onderwerpt, nadere inlichtingen over het resultaat van de beoordeling van dezelfde internationale aanvraag door een ander gekozen bureau te verlangen. Het beoordelingsverslag moet toereikend zijn om te voldoen aan de nationale bepalingen volgens welke de aanvrager onderzoek- en beoordelingsresultaten van andere staten moet voorleggen (voorzien in beperking tot één beoordelingsverslag, waardoor kostenbesparing). Het artikel belet niet dat een gekozen bureau van een ander gekozen bureau rechtstreeks zulke inlichtingen vraagt.

Ad artikel 43

Krachtens deze bepaling kan de aanvrager ook de verlening van een andere soort van bescherming dan een octrooi verlangen op de grondslag van een internationale aanvraag.

Er zij gewezen naar regel 4.12, onder a), van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 44

Om internationale aanvragers niet in een slechtere positie dan nationale aanvragers te brengen, is uitdrukkelijk bepaald dat op grond van een internationale aanvraag ook twee soorten van bescherming kunnen worden gevraagd wanneer het nationale recht van een aangewezen bureau dat toestaat. In bepaalde landen is bijvoorbeeld tegelijkertijd de verlening

van een octrooi en de verlening van een gebruiksmodel voor dezelfde uitvinding toegestaan.

Ad artikel 45

Lid 1 bepaalt dat internationale aanvragen ook als aanvragen voor de verlening van regionale octrooien kunnen worden ingediend. Dit is echter verbonden aan de voorwaarde dat het desbetreffende regionale octrooiverdrag vrij toegankelijk is en aan alle personen die bevoegd zijn internationale aanvragen in te dienen, het recht toekent een aanvraag voor een regionaal octrooi in te dienen. Dit geldt voor het verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien.

Lid 2 geeft de aangewezen Staten het recht, te bepalen dat een aanwijzing of keuze van deze Staat in een internationale aanvraag moet worden beschouwd als de wens tot het verkrijgen van een regionaal octrooi ingevolge een regionaal octrooiverdrag.

Dit artikel is de grondslag voor de coördinatie van het verdrag tot samenwerking inzake octrooien met regionale octrooiverdragen, zoals die voor de twee Europese octrooiverdragen heeft plaatsgevonden (zie bijlage van dit memorandum).

Ad artikel 46

Dit artikel geeft de bevoegde instanties van elke Verdragsstaat de mogelijkheid, de omvang van een in deze Staat verleend octrooi met terugwerkende kracht te beperken en het gedeeltelijk van nul en gener waarde te verklaren voor zover deze omvang berust op een onjuiste vertaling van de internationale aanvraag in de oorspronkelijke taal.

Ad artikel 47

Dit artikel verwijst in lid 1 voor de berekening van de in het verdrag gestelde termijnen naar regel 80 van het uitvoeringsreglement; lid 2 bevat de bepaling dat alle in het verdrag genoemde termijnen door een eenparig besluit van de Verdragsstaten kunnen worden gewijzigd; dit besluit wordt in de vergadering of door een schriftelijke stemming genomen. Deze flexibele regeling der termijnen scheen noodzakelijk omdat bij het verdrag geheel nieuwe procedures worden ingevoerd. Of de in het kader van deze procedure bepaalde termijnen adequaat zijn, moet uit de praktijk blijken. Afgezien van de reeds genoemde regel 80 zijn voor dit artikel de regels 79 en 81 van het uitvoeringsreglement van toepassing.

Ad artikel 48

Lid 1 strekt ertoe, de aanvrager en de andere betrokkenen te vrijwaren voor verlies van rechten wegens onderbreking in de postdiensten of andere moeilijkheden bij de postbezorging. De details zijn in regel 82 van het uitvoeringsreglement geregeld.

Lid 2 heeft ten doel ervoor te zorgen dat de aanvrager of betrokkene door het verdrag niet slechter wordt behandeld dan door hun nationale recht in geval van overschrijding van termijnen.

Ad artikel 49

Dit artikel regelt het recht tot optreden voor de bij dit verdrag ingestelde internationale instanties naar analogie van het recht tot optreden voor het ontvangende bureau. De onderdelen van de procedure zijn geregeld in regel 83 van het uitvoeringsreglement.

Ad artikel 50

Dit artikel geeft het Internationale Bureau het recht, diensten op te richten die de in de octrooi-instanties in het belang van de octrooiverleningsprocedure vergaarde waardevolle technische informatie voor het publiek toegankelijk maken. Het Internationale Bureau kan deze diensten hetzij zelf verlenen hetzij zich hierbij bedienen

van een of meer onderzoekinstanties. Ook kan het Bureau voor de vervulling van deze taak andere instellingen inzetten, waarmee het de nodige overeenkomsten sluit. Het artikel is op verzoek van de delegaties der ontwikkelingslanden op de diplomatieke conferentie te Washington in 1970 ingelaat. De diensten voor inlichtingen inzake octrooien moeten echter niet alleen ter beschikking staan van de ontwikkelingslanden, want ook industrielanden hebben belangstelling voor de oprichting van zulke diensten.

De technische informatie moet tegen kostprijs ter beschikking staan van de Regeringen der Verdragsstaten. Aan ontwikkelingslanden kan informatie onder de kostprijs worden gegeven wanneer het verlies kan worden gedekt door inkomsten uit diensten verleend aan andere personen of lichamen dan Regeringen.

Ad artikel 51

Bij dit artikel wordt een bijzondere Commissie voor technische bijstand opgericht, die maatregelen ten gunste van de ontwikkelingslanden bij de opbouw van hun octrooistelsels moet nemen en reeds genomen maatregelen moet controleren. Na de ondertekening van het verdrag is reeds een interimcomité ingesteld, die de arbeid van de Commissie voor technische bijstand moet voorbereiden. Over de afzonderlijke maatregelen zal de Vergadering van de Unie beslissen. Lid 4 bepaalt dat de financiering geschiedt met middelen die enerzijds door de begunstigde Staten, anderzijds door internationale organisaties ter beschikking worden gesteld; in het bijzonder is hierbij gedacht aan de Verenigde Naties en de met technische bijstand belaste organen van de Verenigde Naties en gespecialiseerde organisaties, vooral aan het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP) en de Wereldbank.

Ad artikel 52

Dit artikel bepaalt dat de diensten voor inlichtingen inzake octrooien en het programma voor technische bijstand aan ontwikkelingslanden bijzondere programma's zijn, waarop de in het verdrag neergelegde bepalingen betreffende de financiering van de internationale samenwerking niet van toepassing zijn. De financiering van deze bijzondere programma's moet, zoals reeds in artikel 51, lid 4, tot uitdrukking is gebracht, langs andere weg geschieden.

Ad artikelen 53 tot en met 55 en artikel 57

Deze artikelen bevatten de organisatorische bepalingen. De Internationale Unie voor samenwerking inzake octrooien zal een Algemene Vergadering en een Uitvoerende Commissie hebben. De Vergadering zal, afgezien van buitengewone zittingen, eenmaal in de drie jaar bijeenkomen en de Uitvoerende Commissie eenmaal per jaar. Enkele administratieve taken worden opgedragen aan het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (zie hiervoor ook artikel 2, sub xix en xviii van het verdrag).

De artikelen komen in hoge mate overeen met soortgelijke bepalingen van de meeste door de WIPO beheerde overeenkomsten op het gebied van de intellectuele eigendom in hun in 1967 te Stockholm vastgestelde versie. Van bijzondere betekenis is artikel 55, lid 4, dat bepaalt dat het Internationale Bureau een bijzonder blad van de Unie uitgeeft met mededelingen over internationale aanvragen. De bijzondere regels betreffende dit blad staan in regel 86 van het uitvoeringsreglement. Voorts zijn de regels 84 en 85 van het uitvoeringsreglement van betekenis.

Ad artikel 56

Krachtens dit artikel wordt een Commissie voor Technische Samenwerking ingesteld. Deze Commissie, die niet alleen uit Regeringsvertegenwoordigers, maar ook uit Vertegenwoordigers van belanghebbende organisaties bestaat, heeft tot taak de werkzaamheden van de bij het verdrag ingestelde internationale instanties en diensten te coördineren.

Deze commissie heeft een bijzondere taak bij de voorbereiding van het uiteindelijke doel van het verdrag, dat bestaat in de oprichting van één enkele instantie voor internationaal nieuwheidsonderzoek.

De bevoegdheid van deze commissie beperkt zich tot het geven van adviezen en aanbevelingen.

Spoedig na de ondertekening van het verdrag werd op een aanbeveling van de Diplomatieke Conferentie van Washington van 1970 een interimcomité voor technische samenwerking gevormd, die de arbeid van de commissie moet voorbereiden.

Ad artikel 58

Dit artikel bepaalt welke regelingen in het uitvoeringsreglement worden neergelegd. Het schrijft met name voor dat en met welke meerderheid de regels van het uitvoeringsreglement door de Vergadering kunnen worden gewijzigd. Lid 4 bepaalt dat de directeur-generaal van de WIPO onder toezicht van de Algemene Vergadering overeenkomstig het uitvoeringsreglement bovendien algemene instructies opstelt.

Voor dit artikel zijn de regels 88 en 89 van toepassing. Regel 89 schrijft voor dat bij het opstellen van algemene instructies ook de ontvangende bureaus, de instanties voor internationaal nieuwheidsonderzoek en de met de internationale voorlopige beoordeling belaste instanties moeten worden gehoord.

Ad artikel 59

Dit artikel, dat door een voorbehoud kan worden uitgesloten, heeft betrekking op de inschakeling van het Internationaal Gerechtshof als orgaan voor de beslechting van geschillen.

Ad artikel 60

Dit artikel bepaalt dat het verdrag, evenals de andere overeenkomsten op het gebied van de intellectuele eigendom, door een herzieningsconferentie kan worden gewijzigd. Sommige bepalingen kunnen eenvoudiger, zonder herzieningsconferentie en zonder bekrachtiging van de op een herzieningsconferentie vast stelde verdragwijziging door de Verdragsstaten worden gewijzigd (zie artikel 61). Deze artikelen zijn in lid 4 apart opgesomd (zie ook punt A IX van dit memorandum).

Ad artikel 61

Dit artikel betreft een vereenvoudigde procedure voor de wijziging van enkele bepalingen die louter voor de administratie en de financiering van de Unie van betekenis zijn en niet de grondslag vormen van rechten en plichten van particulieren. Zulke wijzigingen, waartoe met drie vierden van de uitgebrachte stemmen van de Vergadering moet worden besloten, binden alle Verdragsstaten, met uitzondering van wijzigingen die de financiële verplichtingen van deze Staten uitbreiden. Deze financiële verplichtingen binden slechts die Staten die hebben meegedeeld dat zij de wijziging aanvaarden alsmede alle Staten die later toetreden (zie ook punt A IX van dit memorandum).

Ad artikelen 62 en 66 tot en met 69

Deze artikelen bevatten de gebruikelijke slotbepalingen.

Ad artikel 63

Dit artikel bevat de voorschriften omtrent de inwerkingtreding van het verdrag. Er zij op gewezen dat het verdrag eerst in werking treedt wanneer voldoende Staten tot het verdrag zijn toegetreden die door hun betekenis de toepassing van het verdrag zinvol doen schijnen.

Ad artikel 64

Dit artikel noemt alle mogelijkheden tot het maken van een voorbehoud ten aanzien van verdragsbepalingen. De inhoud van de mogelijke punten van voorbehoud is reeds in het algemene deel van dit memorandum (punt A VIII) uiteengezet.

Ad artikel 65

Krachtens dit artikel wordt de Vergadering de mogelijkheid geboden het verdrag geleidelijk toe te passen.

3. GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING BETREFFENDE HET VERDRAG
VAN MUNCHEN VAN 1973

Algemene Inleiding

Voorgeschiedenis

Het Verdrag betekent een belangrijk punt in de internationale samenwerking op het gebied van de Industriële Eigendom, meer in het bijzonder op dat van het octrooirecht; een samenwerking die zich in de loop der jaren op allerlei niveaus en in velerlei opzichten heeft gemanifesteerd. In het raam van de samenwerking in Europees verband vormt het Verdrag zelf de afsluiting van een jarenlang gegroeid proces.

De internationale samenwerking heeft voor het eerst gestalte gekregen in het Verdrag van Parijs tot bescherming van de Industriële Eigendom van 1883. Dit Verdrag bevat enkele zeer algemene regelingen op het gebied van de Industriële Eigendom. Het verplicht de verdragsluitende Staten o.m. tot gelijke bescherming van de eigen onderdanen en die van de verdragsluitende Staten, terwijl dit Verdrag verder het zgn. prioriteitsrecht invoerde, dat in de onderstaande toelichting op het Derde Deel, Hoofdstuk II nader ter sprake komt. Bij dit Verdrag van Parijs dat verschillende malen is gewijzigd, zijn meer dan 70 landen aangesloten.

In Europees verband is de samenwerking vooral de laatste tientallen jaren zeer intens geweest, zo o.m. in het kader van de Raad van Europa doch ook daarbuiten. Een drietal Verdragen is hiervan de vrucht geweest. Het zijn het Europees Verdrag betreffende de voor octrooiaanvragen voorgeschreven formaliteiten (Convention européenne relative aux formalités prescrites pour les demandes de brevet) op 11 december 1953 te Parijs ondertekend, het Europees Verdrag betreffende de internationale classificatie van octrooien (Convention européenne sur la classification des brevets d'invention) op 19 december 1954 te Parijs ondertekend en het Europees Verdrag over de éénnaking van bepaalde onderdelen van het octrooirecht (Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention) op 27 november 1963 te Straatsburg ondertekend.

Het eerstgenoemde Verdrag heeft ten doel eenheid te brengen in de uiterlijke vorm van octrooiaanvragen. De verdragsluitende Staten mogen aan octrooiaanvragen geen andere eisen stellen dan in het Verdrag omschreven.

Het tweede Verdrag beoogt een uniforme classificatie op het gebied van de octrooien.

Het derde Verdrag brengt eenheid op het gebied van het materiele octrooirecht. Het stelt vast, dat octrooi wordt verleend voor uitvindingen, die nieuw zijn, uitvindingshoogte bezitten en vatbaar zijn voor industriële toepassing en bepaalt wanneer aan deze vereisten is voldaan. Het omschrijft ook enkele categorieën van uitvindingen, die niet voor octrooiverlening in aanmerking komen.

Bij de opstelling van het onderhavige Verdrag is met de inhoud van het eerste en derde Verdrag rekening gehouden. Bij de uitvoering van het Verdrag zal de internationale classificatie van het tweede Verdrag worden gehanteerd.

De genoemde Europese Verdragen beogen niet meer dan harmonisatie van nationaal recht en laten voor het overige de verschillende nationale octrooiverleningsprocedures bestaan. Zij brengen dus met name geen Europees recht, dat voorziet in een gemeenschappelijke Europese verleningsprocedure, en een volkenrechtelijk lichaam dat met de uitvoering daarvan is belast. Plannen in die richting zijn wel in Europees verband aan de orde geweest, doch zijn nimmer verder gekomen dan het stadium van discussie.

Naast deze Europese Verdragen moeten nog twee andere internationale overeenkomsten worden vermeld, waarvan het eerste ook in Europees verband is gesloten, zij het in veel beperktere kring en het andere een mondiaal karakter draagt. In 1947 is gesloten het "Accord de la Haye d'un Bureau International des

Brevets". Dit Bureau, sindsdien genaamd Institut International des Brevets, is een volkenrechtelijke organisatie, die tot taak heeft adviezen uit te brengen op het punt van de nieuwheid van uitvindingen; het zal in het Europees Octrooibureau worden geïncorporeerd en zal na incorporatie deze taak gaan uitoefenen in het kader van het onderhavige Verdrag.

Het tweede Overeenkomst waarvan melding moet worden gemaakt is het in 1970 gesloten Patent Cooperation Treaty, meestal afgekort tot P.C.T., welke overeenkomst open staat voor leden van het Verdrag van Parijs. Dit laatste Verdrag voorziet in de mogelijkheid van indiening van een internationale octrooiaanvraag, die dus voor meer landen is bestemd en die aan een internationaal nieuwheidsonderzoek ten dienste van de aanvrager en van die Staten wordt onderworpen. Bij de opstelling van het onderhavige Verdrag is nauw met P.C.T. rekening gehouden, waaraan het gehele Tiende Deel is gewijd.

De voorgeschiedenis van het onderhavige Verdrag gaat terug tot 1960, in welk jaar besloten is in het kader van de E.E.G. een aanvang te maken met het opstellen van eenvormig recht op het gebied van de bescherming middels octrooien, handelsmerken en modellen. Deze ontwikkeling was een logisch gevolg van het bestaan van een gemeenschappelijke markt, met welk begrip een marktverdeling die het gevolg is van b.v. nationale octrooien moeilijk verenigbaar is. Te dien einde werd o.m. de "Werkgroep octrooien" in het leven geroepen, die in 1962 een voorontwerp voor een Verdrag betreffende een Europees octrooirecht publiceerde. Dit voorontwerp voorzag in een unitair octrooi voor de gemeenschappelijke markt, dat werd verleend door een volkenrechtelijk lichaam, het Europees Octrooibureau.

Gebeurtenissen op het politieke vlak in 1963 waren de oorzaak dat de werkzaamheden aan dit voorontwerp geen verdere voortgang vonden.

Het voorontwerp is echter daarna in verschillende kringen onderwerp van studie geweest, o.m. in het kader van de E.P.T.A. waar is nagegaan op welke wijze het E.E.G.-voorontwerp zou kunnen dienen voor een regeling in breder Europees verband. Op 13 maart 1969 hebben de Lidstaten van de E.E.G. een Memorandum uitgegeven, waarin de grote lijnen van een Europees octrooiverleningsysteem werden beschreven, dat deze Lidstaten tezamen met andere Europese Staten beoogden in te voeren en waarin de wens werd uitgesproken met die andere Europese Staten in onderhandeling te treden teneinde tot opstelling van een Conventie te komen. Hiertoe werden alle Staten uitgenodigd, die in het kader van de E.P.T.A. en de Raad van Europa tot dusverre belangstelling hadden getoond in de werkzaamheden op Europees niveau inzake het octrooirecht. Aan de uitnodiging hebben aanvankelijk zeventien Staten gehoor gegeven, terwijl sindsdien het aantal Staten tot eenentwintig is gegroeid. Op deze uitnodiging is op 21 mei 1969 een Inter-Gouvernementele Conferentie gehouden, waarbij werd besloten een Ontwerp-Conventie op te stellen op basis van het Memorandum. De Inter-Gouvernementele Conferentie is in totaal zes maal in vergadering bijeen gekomen teneinde de resultaten vast te stellen van de werkzaamheden, die hiervoor door vier werkgroepen zijn uitgevoerd. Deze werkzaamheden hebben geleid tot opstelling van het onderhavige Verdrag met een Uitvoeringsreglement alsmede een viertal Protocollen. In de werkgroepen hadden uitsluitend ambtelijke vertegenwoordigers der verschillende Staten zitting. De uiteindelijke teksten zijn echter niet vastgesteld dan nadat een aantal internationale organisaties van belanghebbenden meermalen in de gelegenheid is gesteld hun zienswijze te geven op de ontwerp-teksten en zich daarna in een zitting van de Conferentie hierover uit te spreken. Met veel van de door belanghebbenden gemaakte opmerkingen is rekening gehouden.

Strekking van het Verdrag

Volgens de situatie, zoals die thans is, moet degen, die zijn uitvinding in een aantal Europese Staten wil beschermen, in elke Staat een aanvraag om octrooi indienen. Weliswaar is in de loop der jaren als gevolg van de bovengeschetste ontwikkeling, op het gebied van het octrooirecht in de verschillende Staten op een aantal punten een sekere gelijkheid ontstaan. Doch nationale wetgeving, rechtspraak en praktijk vertonen in de Staten onderling desondanks nog steeds vele min of meer

grote verschillen. Dit brengt mede, dat ingeval van deselfde uitvinding in verschillende Staten een aanvraag om octrooi is ingediend, bij elke aanvraag rekening moet worden gehouden met het voor de betrokken Staat geldend recht en de daar geldende opvattingen; daardoor ook vertonen de aanvragen in onderscheidene Staten steeds op allerlei punten min of meer grote verschillen.

Deze situatie is ook om andere redenen voor de aanvrager om octrooi onslachtig. In elke Staat waar een aanvraag is ingediend, moet n.l. apart een verleningsprocedure worden doorlopen, terwijl deze nationale verleningsprocedures in allerlei opzichten van elkaar afwijken. Een essentieel verschilpunt hierbij is bv. dat in een aantal Staten reeds octrooi wordt verleend als de aanvraag voldoet aan een aantal formele vereisten, terwijl in andere Staten daarentegen ook de uitvinding zelve wordt getoetst en octrooiverlening alleen volgt als de uitvinding voldoet aan materiële vereisten van octrooieerbaarheid.

Overigens bestaan ook op dit laatste punt tussen de desbetreffende Staten onderling weer min of meer grote verschillen. De afloop van de in de verschillende Staten gevolgde verleningsprocedures is daarom vaak niet dezelfde en de verleende octrooien lopen naar hun inhoud nogal uiteen. Tenslotte moet nog worden vermeld dat in elke Staat de i.v.m. de verleningsprocedure verschuldigde taken en andere kosten moeten worden betaald. Het behoeft verder geen betoog dat deze situatie voor de aanvraag bezwaarlijk is. Voor de Staten zelf is de huidige situatie echter evenmin bevredigend. Zij vergt arbeid en brengt uitgaven mede, die in zeker opzicht overbodig zijn, omdat de verschillende octrooiadministraties immers werk moeten verrichten, dat vaak voor een groot deel hetzelfde is.

Het onderhavige Verdrag brengt in deze situatie een fundamentele verandering. Het schept n.l. één, voor alle verdragsluitende Europese Staten, gemeenschappelijke octrooiverleningsprocedure. Daarbij is ook voorzien in de instelling van een Europees Octrooibureau, dat de bij dat Bureau ingediende aanvragen om octrooi beoordeelt met inachtneming van in het Verdrag neergelegde regels van octrooirecht. Deze regels, die dus nieuw gemeenschappelijk recht vormen, kunnen overigens beschouwd worden als de neerslag van de in Europa en ook elders reeds gehuldigde opvattingen op het gebied van octrooirecht en praktijk.

Degeen, die een uitvinding in een aantal Staten langs deze Europese weg door octrooi wil beschermen behoeft niet langer even zovele aanvragen in te dienen; hij kan volstaan met de indiening van één enkele ^{aanvraag}, die voldoet aan de in het Verdrag neergelegde vereisten. Hierop volgt de verleningsprocedure voor het Europees Octrooibureau, waarin de aanvraag wordt getoetst aan regels van formeel en materieel octrooirecht. Voldoet de aanvraag aan de gestelde vereisten en beantwoordt de uitvinding, die het onderwerp der aanvraag is, aan de voor de octrooiverlening gestelde criteria dan wordt octrooi verleend onder de naam "Europees octrooi".

Dit octrooi heeft gelding in die Europese Staten, die de aanvrager om octrooi in zijn aanvraag heeft vermeld; het is in die Staten, behoudens sporadische uitzondering, gelijkkluidend van inhoud.

Net aan het moment van octrooiverlening heeft de Europese procedure zich afgevikeld volgens regels van gemeenschappelijk recht; de octrooiaanvraag die naar dit ene Europese recht werd beoordeeld vormde een eenheid. Deze eenheid wordt echter verbroken op het moment van verlening van het Europees octrooi. Dit octrooi wordt n.l. niet wederom geregeerd door gemeenschappelijk recht, doch is wat werking en verdere rechtsgevolgen betreft in beginsel onderworpen aan het recht van de Staten, voor welke het is verleend; d.w.z. het in die Staten voor nationale octrooien geldende recht.

De Europese octrooiverleningsprocedure resulteert dus a.h.w. in een aantal nationale octrooien, die Europees octrooi heten en naar inhoud volkomen gelijk zijn. Men kan het ook aldus uitdrukken, dat het Europees octrooi niets anders is dan een bundel nationale octrooien van onderling deselfde inhoud. Het hier uiteengezette beginsel brengt o.m. mede dat de inhoud van het door een octrooi verleend uitsluitend recht, d.w.z. de handelingen die de octrooihouder met uitsluiting van anderen mag verrichten, bepaald worden door het nationale recht; en ook dat de beoordeling van inbreuk op een Europees

octrooi en van de geldigheid daarvan tot de bevoegdheid van de nationale rechter behoren. Op dit beginsel van nationaal régime bestaan echter een aantal uitzonderingen. Zo regelt b.v. het Verdrag de duur van het Europese octrooi alsmede de ~~beschermingsomvang~~ beschermingsomvang daarvan en kan de nietigheid ervan door de nationale rechter slechts op bepaalde in het Verdrag omschreven gronden worden uitgesproken. Bij de toelichting op artikel 2 zijn deze uitzonderingen opgesomd.

De Lid Staten van de Europese Gemeenschappen hebben evenwel verder willen gaan en daarom laat het Verdrag toe, dat een Groep verdragsluitende Staten bij afzonderlijke overeenkomst bepalen, dat Europese octrooien, die zijn verleend voor hun gezamenlijke grondgebied een eenheid vormen doordat zij aan een gemeenschappelijke recht zijn onderworpen.

Er zij op gewezen, dat naast Europese octrooien voorlopig ook plaats is voor nationale octrooien, al is bij de totstandkoming van het Verdrag door de Regeringen meermalen de verwachting uitgesproken, dat het nationale octrooirecht in de toekomst steeds meer aan belang zal verliezen en dat tenslotte de nationale octrooien wellicht geheel zullen verdwijnen. Hiernaast bestaat de verwachting dat het Europees octrooi een harmoniserende invloed zal uitoefenen op de nationale wetgeving, voor de duur van hun bestaan.

De inhoud van het Verdrag in grote lijnen.

Zoals hiervoren is uiteengezet schept het Verdrag nieuw Europees recht dat de verlening van een Europees octrooi beoogt. Het Europees octrooirecht is in de eerste plaats neergelegd in het Verdrag zelve en het Uitvoeringsreglement. Bij het Verdrag behoren verder nog een viertal protocollen. Het Uitvoeringsreglement en alle Protocollen maken deel uit van het Verdrag zelve. Het Verdrag is verdeeld in "Delen", die weer zijn onderverdeeld in "Hoofdstukken".

De hoofdlijnen van het nieuwe Europees octrooirecht, neergelegd in Verdrag en Uitvoeringsreglement zullen thans worden geschetst, waarbij de volgorde van de Delen en Hoofdstukken van het Verdrag wordt gevolgd.

Het Eerste Deel van het Verdrag bevat naast enkele algemene bepalingen de instelling van "de Europese Octrooiorganisatie" (Hoofdstuk II) alsmede de interne en financiële organisatie daarvan. De Europese Octrooiorganisatie bestaat uit het Europees Octrooibureau (nader geregeld in Hoofdstuk III) en de Raad van Bestuur (Hoofdstuk IV). Het Europees Octrooibureau is belast met de verlening van Europese octrooien, onder toezicht van de Raad van Bestuur. Het functioneert door middel van Afdelingen en Kamers.

In Hoofdstuk II, artikel 14, is ook het belangrijke vraagstuk van de taal geregeld. De officiële talen zijn Duits, Frans en Engels. Octrooiaanvragen dienen in één dezer talen te worden ingediend, of in bepaalde gevallen in de taal van één der andere verdragsluitende Staten, mits binnen sekere tijd een vertaling in één der officiële talen volgt.

Tweede Deel. Europees octrooi wordt verleend voor uitvindingen, die voldoen aan bepaalde normen inzake nieuwigheid en uitvindingshoogte en die vatbaar zijn voor industriële toepassing. Deze materiële vereisten, die a.h.w. de neerslag vormen van de huidige internationale opvattingen daaronder zijn neergelegd en uitgewerkt in Hoofdstuk I.

Volgens Hoofdstuk II kan de uitvinder of zijn rechtverkriggende, Europees octrooi verkrijgen. Ingeval voor eenzelfde uitvinding meerdere aanvragen zijn ingediend, doordat er meerdere uitvinders zijn, is de datum van de aanvraag beslissend. Hoofdstuk III regelt de werking van het Europees octrooi en van de Europese aanvraag om octrooi. Onder "Strekking van het Verdrag" is reeds uiteengezet dat het octrooi in beginsel wordt beheerst door de nationale wet. Dit geldt dus ook voor de rechtsgevolgen van het Europees octrooi, waarbij evenwel enkele in dit hoofdstuk opgenomen eenvormige regelingen moeten worden in acht genomen. Eenzelfde beginsel geldt bij de rechtsgevolgen van de Europese aanvraag om octrooi, waarbij evenwel een sekere minimaalbescherming is voorgeschreven. Hoofdstuk IV regelt de Europese aanvraag als vermogensbestanddeel.

Derde Deel. Voor het verkrijgen van een Europees octrooi moet een daartoe strekkende aanvraag worden ingediend. De aanvraag moet voldoen aan een aantal vereisten, die zijn neergelegd in

Hoofdstuk I, - het vereiste van de taal is reeds daarvoor in het Eerste Deel neergelegd - terwijl dit hoofdstuk tevens de wijze van indiening regelt. Deze indiening kan ofwel bij het Europese Octrooibureau geschieden ofwel bij de bevoegde nationale autoriteit, dit laatste voorzover het desbetreffende nationale recht zulks toelaat. Een en ander kan echter nimmer afbreuk doen aan nationale voorschriften, die een rechtstreekse indiening elders niet of slechts onder voorwaarden toestaan; Hoofdstuk II bevat regelingen omtrent het zgn. prioriteitsrecht.

Vierde Deel. De verlening van het Europees octrooi verloopt in grote lijnen als volgt.

In de eigenlijke verleningsprocedure zijn twee fasen te onderscheiden. Na binnenkomst van een aanvraag wordt nagegaan of zij ontvankelijk is en zo dit het geval is, wordt de aanvraag onderzocht op formele vereisten. Tegelijkertijd wordt een aanvang gemaakt met de opstelling van een nieuwheidsrapport, dat dient om de uitvinding te kunnen toetsen op de vereisten van nieuwigheid en uitvindingshoogte. Binnen zekere termijnen worden de aanvraag en dit rapport ten behoeve van derden gepubliceerd en wordt van deze publikatie officieel kennis gegeven. Hiermede is de eerste fase afgesloten.

De tweede fase vangt alleen aan, als de aanvrager een verzoek tot onderzoek van zijn aanvraag indient. Dit verzoek kan de aanvrager desnoods reeds gelijktijdig met de indiening van de aanvraag doen, hij kan het ook eerst later indienen, doch hij moet het hebben gedaan uiterlijk zes maanden na de kennisgeving van de publikatie van het rechnerapport. In de tweede fase toetst het Europese Octrooibureau de aanvraag op alle formele en materiele vereisten, treedt hierbij in gedachtenwisseling met de aanvrager en beslist tenslotte over de octrooiverlening.

Vijfde Deel. Tegen het verleende octrooi kan ieder binnen negen maanden oppositie instellen, waarvoor een drietal gronden bestaan. De oppositieprocedure, waarin bepaalde belanghebbende derden zich kunnen voegen, is enigszins als een nietigheidsprocedure op Europees niveau te beschouwen. Zij eindigt met herroeping van het octrooi ofwel met handhaving daarvan; dit laatste eventueel in gewijzigde vorm.

Zesde Deel. Zoals reeds bij het Eerste Deel is vermeld, functioneert het Europese Octrooibureau door middel van Afdelingen en Kamers. Van iedere beslissing van Afdelingen van het Europese Octrooibureau staat beroep open dat wordt behandeld door de kamers van beroep; dit geldt echter niet voor de afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek en uiteraard niet voor de kamers van beroep zelf. Daarnaast voorziet het Zesde Deel nog in een "Grote Kamer van beroep", die geen "derde instantie" is, doch in principiële zaken een uitspraak doet op verzoek van hetzij een kamer van beroep, hetzij de Voorzitter van het Europese Octrooibureau. Een en ander in het belang van de eenheid van rechtspraak.

Zevende Deel. In Hoofdstuk I zijn een aantal algemene voorschriften neergelegd, die van toepassing zijn op de procedures voor de verschillende onderdelen van het Europese Octrooibureau.

In Hoofdstuk II is geregeld hoe het publiek op de hoogte wordt gesteld en kennis kan nemen van hetgeen van belang is inzake Europese octrooiaanvragen en octrooien, alsmede op welke wijze de autoriteiten der verschillende landen zullen samenwerken en zonedig elkander op de hoogte stellen. Hoofdstuk III bevat voorschriften omtrent de vertegenwoordiging voor het Europese Octrooibureau.

Achtste Deel. Dit deel omvat drie regelingen. In Hoofdstuk I wordt geregeld in welke gevallen een Europese aanvraag kan worden omgezet in een nationale aanvraag. Het betreft hier gevallen van tweeërlei categorie. Onder de eerste categorie zijn de gevallen begrepen dat een Europese aanvraag via een nationale autoriteit is ingediend doch door de laatste niet of niet tijdig aan het Europese Octrooibureau is doorgezonden; ook zijn hieronder begrepen de gevallen, dat een aanvraag door het Europese Octrooibureau in de aanloopperiode niet verder in behandeling kon worden genomen omdat zij op een gebied van de techniek ligt dat het Europese Octrooibureau in die periode nog niet bestrijkt. In al deze gevallen zijn de verdragsluitende Staten verplicht de Europese aanvraag verder langs de nationale weg te behandelen. De tweede

categorie omvat de gevallen dat een Europese aanvraag om verschillende redenen niet tot octrooi heeft geleid of een verleend octrooi in oppositie is herroepen. Hier kunnen de landen de aanvraag als nationale aanvraag in behandeling nemen, zij zijn er echter niet toe verplicht.

In Hoofdstuk II zijn een vijftal gronden genoemd, waarop eenmaal verleend Europees octrooi kan worden nietig verklaard. Het zijn de drie gronden waarop ook een oppositie kan worden gebaseerd - de oppositie is immers zoals bij het Vijfde Deel is opgemerkt als een nietigheidsprocedure te beschouwen - plus twee andere gronden, die zich eerst na oppositie kunnen manifesteren. De opsomming is uitputtend, zodat de verdragsluitende Staten een Europees octrooi niet op andere gronden kunnen nietig verklaren. In de slotbepalingen is echter onder artikel 167 de mogelijkheid opgenomen, dat de verdragsluitende Staten voor een zekere tijdsduur een voorbehoud op dit punt maken, wanneer het octrooiën betreft voor chemische stoffen, voedingsmiddelen of farmaceutica dan wel octrooien van werkvijsen op het gebied van de land- of tuinbouw. Verder bevat Hoofdstuk II een bepaling, die de conflicten regelt tussen enerzijds een Europees recht en anderzijds een nationaal recht. Hoofdstuk III geeft enige beperkingen die de verdragsluitende Staten in acht moeten nemen bij de heffing van jaartaksen ter instandhouding van het Europees octrooi. Het regelt verder in hoeverre het Verdrag toepassing vindt op nationale gebruiksmodellen en gebruikscertificaten. Negende Deel. Dit is hierboven onder "Strekking van het Verdrag" reeds ter sprake gekomen, bij de vermelding dat groepen van landen de rechtsgevolgen van een Europees octrooi voor hun gezamenlijke grondgebieden uniform kunnen regelen. Tiende Deel. Dit bevat bepalingen die verband houden met het P.C.T.-Verdrag.

Elfde Deel. Dit deel bevat een aantal overgangsbepalingen, die o.m. het functioneren van de Raad van Bestuur en de benoeming van ambtenaren in de aanloopperiode van het Europees Octrooibureau regelen. De Raad van Bestuur kan bepalen dat de werkzaamheden van het Europese Octrooibureau zich niet terstond over alle gebieden van de techniek uitstrekken en bepaalde gebieden aanwijzen waartoe de werkzaamheden voorlopig beperkt blijven. Bij het Bureau ingediende octrooiaanvragen die buiten de aangegeven gebieden vallen kunnen, zoals hiervoren bij de bespreking van het Achtste Deel werd genoemd, in een nationale aanvraag worden omgezet.

Twaalfde Deel. De Slotbepalingen uit het Twaalfde Deel regelen o.m. dat het Uitvoeringsreglement en de verschillende bij het Verdrag behorende Protocollen deel van het Verdrag uitmaken. De bepaling van artikel 167 dat de verdragsluitende Staten een voorbehoud mogen maken t.o.v. octrooien verleend op het gebied der chemie, voedingsmiddelen, farmacie en de land- of tuinbouw is hierboven reeds ter sprake gekomen, zie Achtste Deel, Hoofdstuk II. Verder bevatten de slotbepalingen zoals gebruikelijk bepalingen over ondertekening, ratificatie, toetreding, inwerkingtreding, duur, opzegging, conflicten tussen landen etc.

In het onderstaande zal per Deel en per Hoofdstuk een artikelsgewijze behandeling van het Verdrag volgen. Het Uitvoeringsreglement zal niet afzonderlijk worden besproken, doch bij de behandeling van de artikelen van het Verdrag zullen telkens de daarop betrekking hebbende belangrijkste bepalingen van het Uitvoeringsreglement in de beschouwing worden betrokken.

Eerste Deel

Dit Deel bevat in Hoofdstuk I enkele algemene bepalingen, en in de daaropvolgende Hoofdstukken zgn. institutionele bepalingen betreffende de Europese Octrooiorganisatie (Hoofdstuk II) en de onderdelen daarvan t.w. het Europese Octrooibureau (Hoofdstuk III) alsmede de Raad van Bestuur (Hoofdstuk IV) en tenslotte in Hoofdstuk V financiële bepalingen.

Hoofdstuk I

Dit Hoofdstuk bevat een viertal algemene bepalingen.

Artikel 1

Dit artikel brengt tot uitdrukking, dat het Verdrag een voor de verdragsluitende Staten gemeenschappelijk recht in het

leven roept met betrekking tot de verlening van octrooien voor uitvindingen. Een met toepassing daarvan verleend octrooi geldt in de Verdragsluitende Staten, waarvoor het is verleend en heeft dan ook een voor al deze Staten gelijklopende tekst. In bijzondere gevallen bestaat hierop een uitzondering en kan een octrooi in verschillende Staten een verschillende tekst hebben. Zie hiervoor Regel 16, leden 2 en 3, en voorts Regel 87. Zie hiervoor de toelichting op de artikelen 61 resp. 54, vierde lid.

Artikel 2

De octrooien, die zijn verleend met toepassing van de in artikel 1 bedoelde gemeenschappelijke regels heten "Europese octrooien", aldus het eerste lid.

Het tweede lid bevat het beginsel, dat een Europees octrooi in de verschillende Staten, waarvoor het geldt, wat werking en régime betreft op één lijn staat met in die Staten verleende nationale octrooien; het is m.a.w. in die Staten aan de daar geldende nationale rechtsvoorschriften onderworpen. Dit geldt met name voor de uitsluitende rechten die het octrooi verschaft en de gevolgen van inbreuk op die rechten, de licenties van het octrooi, de voor de instandhouding van het octrooi verschuldigde taksen, de bevoegdheid van de nationale rechter te beslissen in geschillen die het octrooi betreffen, zoals die over de geldigheid van het octrooi en de inbreuk daarop, de regeling der gevolgen in geval van nietigverklaring van het octrooi, en voor het octrooi als vermogensbestanddeel.

Het slot van dit tweede lid herinnert er aan, dat op dit beginsel een aantal uitzonderingen bestaan. Deze uitzonderingen, die later nader ter sprake komen, betreffen de duur van het Europees octrooi (artikel 63), de bescherming van het met toepassing ener geoctrooideerde werkwijze rechtstreeks verkregen voortbrengsel (artikel 64, tweede lid), de oppositieprocedure (artikelen 99 e.v.) en de werking van de herroeping van het octrooi in een oppositieprocedure (artikel 68), de omvang van de technische-bescherming van het octrooi (artikel 69) de gronden voor de nietigverklaring van het octrooi (artikel 138) en het tijdstip waarop voor het octrooi voor het eerst jaartaksen kunnen worden geheven (artikel 141).

Artikel 3

Een Europees octrooi behoeft niet te worden aangevraagd voor alle verdragsluitende Staten doch kan ook worden aangevraagd voor slechts één of enkele daarvan.

Artikel 4

Voor de verwezenlijking van de in de eerste drie artikelen neergelegde opzet wordt door de verdragsluitende Staten een volkenrechtelijke organisatie in het leven geroepen, de Europese Octrooiorganisatie. Deze heeft twee organen: het Europees Octrooibureau, dat met de verlening van octrooien, d.w.z. met taken van uitvoering en rechtpraak is belast, en de Raad van Bestuur, die een toezichthoudende en wetgevende taak heeft. Hier zij nog gewezen op additionele taken, die de Organisatie op zich nemen kan, zoals die, voortvloeiende uit een bijzondere overeenkomst van verdragsluitende Staten, met name die betreffende het Gemeenschapsoctrooi (zie artikel 142 vgl.), en die, voortvloeiend uit het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien (P.C.T.) (artikel 150 vgl.).

Hoofdstuk II

Dit Hoofdstuk betreft de Europese Octrooi-organisatie.

Artikel 5

Dit artikel regelt de rechtspositie van de Europese Octrooiorganisatie en wel in publiekrechtelijke als in privaatrechtelijke zin.

De Organisatie is rechtspersoon en als zodanig draagster van rechten en verplichtingen. Zij wordt - in de ruimste zin - vertegenwoordigd door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau.

Artikelen 6 en 7

De Organisatie heeft haar zetel in München, alwaar ook het Europees Octrooibureau is gevestigd. Het Europees Octrooibureau kent evenwel een onderdeel in 's-Gravenhage; zie hieromtrent ook de artikelen 16 en 17. Daarnaast kent het agentschappen in de Verdragsluitende staten of bij volkenrechtelijke

organisaties, die met het oog op informatie- of verbindings-taken in het leven geroepen kunnen worden. In het Protocol betreffende de Organisatie worden reeds twee zodanige agentschappen aangeduid; het agentschap Berlijn (sectie I, derde lid), belast met nieuwheidsonderzoek, dat tot het onderdeel in 's-Gravenhage behoort, en het huidige IIB-agentschap te Rome (Sectie I, eerste lid onder c).

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan overeenkomstig artikel 10, tweede lid onder b, bepalen welke handelingen bij het Europees Octrooibureau te München of bij het onderdeel te 's-Gravenhage kunnen worden verricht, voorzover in het Verdrag daarover niets is bepaald.

Artikel 8 regelt tezamen met het "Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Europese Octrooiorganisatie", de voorrechten en immuniteiten van de Organisatie en de bij de Organisatie werkzame personen. Aan dit protocol hebben bestaande protocollen van volkenrechtelijke organisaties ten voorbeeld gestaan; de in het protocol opgenomen voorrechten en immuniteiten hebben een beperkt karakter, hetgeen aansluit bij de taak van de Organisatie, die immers niet diplomatiek, maar technisch van aard is.

Artikel 9

Terville van de rechtszekerheid wordt uitdrukkelijk vastgelegd welk recht van toepassing is met betrekking tot de aansprakelijkheid van de Europese Octrooiorganisatie. De aansprakelijkheid uit overeenkomst wordt geregeld door de op die overeenkomst toepasselijke wet. De aansprakelijkheid buiten overeenkomst door de Duitse wet, of indien het handelingen bij het onderdeel te 's-Gravenhage of bij de agentschappen betreft, door de wet van het land waar zij gevestigd zijn. Het betreft hier de aansprakelijkheid van de Organisatie voor haar eigen handelingen of voor die van de bij haar werkzame personen. Op de aansprakelijkheid van deze personen zelf hebben betrekking de artikelen 12 en 14 van het protocol inzake de voorrechten en immuniteiten.

Artikel 10

Eerste lid. De leiding van het Europees Octrooibureau berust bij zijn Voorzitter. Voor de uitoefening van deze taak sont het tweede lid een aantal bevoegdheden op. Hierdoor wordt mede beseikt dat zijn verantwoordelijkheden worden afgebakend tegenover die van de Raad van Bestuur.

Tweede lid. De Voorzitter is hoofd van het administratieve apparaat, neemt alle voor een goede gang van zaken noodzakelijke maatregelen, bepaalt welke handelingen te München of Den Haag plaats kunnen vinden, oefent hiërarchisch gezag over het personeel uit, benoemt het personeel - met enkele in artikel 11 tweede en derde lid opgenomen uitzonderingen - en kan disciplinaire maatregelen tegen dat personeel treffen; zie onderdelen a, b, f, g en h. Hij doet voorstellen voor de wetgevende maatregelen, die de Raad van Bestuur treft, en voorstellen voor het budget; zie onderdelen c en d.

Artikel 11

Eerste lid. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau wordt benoemd door de Raad van Bestuur.

Tweede en derde lid. De Voorzitter van het Europees Octrooibureau doet voorstellen voor de niet door hem doch door de Raad van Bestuur te benoemen functionarissen. Omtrent de benoeming van de Ondervoorzitters wordt hij slechts gehoord. Vierde lid. De Raad van Bestuur neemt de disciplinaire maatregelen ten aanzien van de Voorzitter en de andere door de Raad te benoemen functionarissen.

Artikel 12 omschrijft de ambtsplicht meer in het bijzonder de geheimhoudingsplicht van het personeel.

Artikel 13

Volgens dit artikel kan het personeel, binnen de grenzen en voorwaarden van het Statuut voor het personeel, van geschillen met het Europees Octrooibureau in beroep gaan bij het Tribunal administratif de l'Organisation internationale du travail. Het Statuut voor het personeel^{wordt} ingevolge het bepaalde in artikel 33, tweede lid onder b vastgesteld door de Raad van Bestuur.

Artikel 14 bevat tezamen met de Regels 1-7 de voor de werkzaamheden van het Europees Octrooibureau buitengewoon belangrijke regeling inzake het talengebruik.

Eerste lid. De officiële talen zijn: Duits, Engels en Frans.

Aanvragen om een Europees octrooi moeten dan ook in één dezer talen worden ingediend, behoudens het bepaalde in het volgende lid.

Tweede lid. Onderdanen van Verdragsstaten, die een andere officiële taal hebben dan het Duits, Engels of Frans, kunnen hun aanvragen om octrooi desgewenst indienen in die andere taal, mits zij binnen een in Regel 6 gestelde termijn een vertaling in één der officiële talen van het Europees Octrooibureau doen volgen; een uitzondering hierop vormen de afgesplitste aanvragen, die volgens Regel 4 moeten worden ingediend onderscheidenlijk vertaald in de officiële taal, die voor de hoofdaanvraag is gekozen.

Vertalingen, die vanzelfsprekend niet mogen uitgaan boven de inhoud van de oorspronkelijke stukken, kunnen gedurende de gehele octrooiverleningsprocedure in overeenstemming met de oorspronkelijke tekst worden gebracht. Zie verder ook artikel 70, eerste en tweede lid, waarin de verhouding tussen de vertaling en de oorspronkelijke tekst wordt geregeld alsmede de rechtskracht van beide; alsook Regel 7 bepallende dat het Europees Octrooibureau de overeenstemming tussen vertaling en oorspronkelijke tekst moet aannemen, behoudens tegenbewijs.

De hier besproken bevoegdheid, die wordt gegeven aan onderdanen van Verdragsstaten, die een andere officiële taal hebben dan het Duits, Engels of Frans, bezitten deze onderdanen onverschillig waar zij wonen. Dezelfde bevoegdheid komt toe aan een ieder, ongeacht zijn nationaliteit, die in zulk een Verdragsstaat woont of daar een zetel heeft.

Derde lid. De officiële taal, waarin de Europese aanvraag is ingediend of waarin zij ingevolge het tweede lid is vertaald geldt als zgn. processtaal, d.i. de taal die in de verleningsprocedure steeds gebezigd moet worden. Regels 1 en 2 bevatten hierop een uitzondering, terwijl Regel 3 een voorschrift geeft betreffende wijziging van de processtaal.

Vierde lid. De regeling van het tweede lid geldt ook voor andere termijngebonden stukken die de in dat lid bedoelde personen overleggen, met dien verstande dat de vertaling moet volgen in de processtaal, tenzij krachtens Regel 1 een andere taal is toegelaten.

Vijfde lid. Dit lid regelt de gevolgen als een stuk dat geen deel uitmaakt van een octrooiaanvraag, niet in de krachtens de vorige leden voorgeschreven taal wordt ingediend, of niet tijdig door een vertaling is gevolgd. Het stuk wordt dan geslacht niet te zijn ontvangen.

Zesde lid. De Europese octrooiaanvraag wordt uitsluitend gepubliceerd in de processtaal. Gevezen mag echter worden op artikel 67, derde lid, op grond waarvan de aanvrager genoodsaakt kan zijn een vertaling van de conclusies te verschaffen in een officiële taal van een Verdragsstaat.

Zevende lid. Europese octrooischriften worden eveneens in de processtaal gepubliceerd, met dien verstande dat zij ook een vertaling van de conclusies bevatten in de beide andere officiële talen van het Europees Octrooibureau. Deze vertaling moet volgens Regel 51, vierde lid eerste volzin, worden verschaft door de aanvrager. Daarnaast kan een Verdragsstaat o.g.v. artikel 65 de vertaling eisen van het gehele octrooischrift in een van zijn officiële talen.

Het achtste lid bepaalt dat het "Europees Octrooiblad" en het "Officiële Mededelingen, blad van het Europees Octrooibureau" in de drie officiële talen worden gepubliceerd.

Het negende lid bepaalt, dat de inschrijvingen in het Europees Octrooiregister in de drie officiële talen plaatsvinden. Ingeval van twijfel is de inschrijving in de processtaal doorslaggevend.

De artikelen 15 en volgende regelen de diverse procedureinstanties. De bevoegdheden en samenstelling daarvan zijn nauwkeurig omschreven. Daarbij is gestreefd naar een evenwicht tussen een doelmatige behandeling en een zo groot mogelijke rechtszekerheid van de aanvrager. In eerste aanleg oordelen over de aanvragende aanvraagafdeling, de afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek, gevestigd in Den Haag, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen en de rechtskundige afdeling. In tweede instantie de kamers van beroep. In de samenstelling van de oppositieafdeling, tenminste twee van de drie leden mogen niet hebben meegewerkt aan de verlening van het betrokken octrooi, alsmede in het feit dat de mondelinge behandeling

van deze afdeling openbaar is (artikel 116, vierde lid) waar spiegelt zich de opvatting, dat dit een aan een beroepsinstantie verwant lichaam is. In feite wordt in de procedure voor de oppositieafdeling de beslissing van de onderzoekafdeling ook opnieuw beoordeeld. Vermeldenswaard is, dat de onderzoekafdeling en de oppositieafdeling in bepaalde gevallen uit vier leden kunnen bestaan. Bij staking der stemmen is dan de stem van de voorzitter beslissend.

Ingevolge de artikelen 16 en 17 behoren de Aanvraagafdeling en de Afdelingen voor het nieuwheidsonderzoek tot het onderdeel van het Europees Octrooibureau te 's-Gravenhage. Europese octrooiaanvragen worden dus in de eerste fase van de octrooiverleningsprocedure uitsluitend in den Haag behandeld. Een bijzondere instantie is de Grote Kamer van Beroep (artikel 22). Zij is enigszins te vergelijken met een hof van cassatie. Zij oordeelt over rechtsvragen, die haar door een kamer van beroep zijn voorgelegd, en haar beslissing is dan bindend voor die kamer. Indien echter zodanige rechtsvraag niet is voorgelegd en verschil van inzicht daarover mogelijk is, of uit tegenstrijdige beslissingen van kamers van beroep gebleken is, kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau de Grote Kamer van Beroep daarover advies vragen, dat echter bestaande beslissingen niet aantast, doch uiteraard voor een uniforme interpretatie van groot belang kan zijn. Uit de formulering blijkt dat de aanvrager of een opposant zelf geen zaak bij de Grote Kamer van Beroep aanhangig kunnen maken, al kunnen zij uiteraard een kamer van beroep of de Voorzitter van het Europees Octrooibureau daartoe wel het verzoek doen.

Artikelen 23 en 24. De Grote Kamer van Beroep en de kamers van beroep zijn te beschouwen als rechterlijke colleges. In overeenstemming daarmee bevat het verdrag waarborgen voor hun onafhankelijkheid en onpartijdigheid. De leden van de Grote Kamer van Beroep en van de kamers van beroep worden benoemd door de Raad van Bestuur op voorstel van de voorzitter van het Europees Octrooibureau (artikel 11, derde lid) voor een periode van vijf jaar (artikel 23). Zij kunnen door de Raad van Bestuur opnieuw worden benoemd, doch in dat geval wordt de Voorzitter van het Europees Octrooibureau alleen gehoord (artikel 11, derde lid), hetgeen derhalve inhoudt, dat zijn oordeel over de vervulling door het lid van zijn ambt in de afgelopen periode niet beslissend is. De Raad van Bestuur kan disciplinaire maatregelen treffen (artikel 11, vierde lid); hij kan evenwel de betrokken leden niet uit hun functie ontheffen dan op ernstige gronden en op voorstel van de Grote Kamer van Beroep. De leden kunnen niet tevens lid zijn van vorige instanties; zij komen onafhankelijk tot hun beslissing (artikel 23, tweede en derde lid). De onpartijdigheid wordt door artikel 24 gewaarborgd. Het betrokken lid kan zelf verzoeken van een zaak ontheven te worden (tweede lid) of kan door een der partijen worden gewraakt, op de gronden als in het artikel weergegeven. Om vertraging te voorkomen is wraking niet mogelijk, indien de betrokken partij "procedurele stappen" heeft ondernomen, hoewel hij van de gronden voor wraking kennis droeg. Er zij op gewezen, dat de Duitse tekst een iets nauwkeuriger omschrijving geeft van wat in de Engelse en Franse tekst met "procedurele stappen" is aangegeven, hetgeen van belang kan zijn bij de uitleg van deze drie, gelijkelijk authentiek zijnde, teksten.

Artikel 25. In Nederland kan de rechter, voor wie procedures met betrekking tot een octrooi aanhangig zijn het technische advies van de Octrooiraad vragen. Zodanige regeling is ook in artikel 25 voor het Europees Octrooibureau opgenomen. Dit is verplicht aan nationale rechters, waarvoor een inbreukactie of nietigheidsactie aanhangig is, op hun verzoek technisch advies inzake het Europees octrooi te geven. Het betreft hier alleen een technisch advies; een juridisch oordeel, zoals bijvoorbeeld een uitspraak over de nietigheid, kan het Europees octrooibureau niet geven. Uiteraard is de nationale rechter vrij in hoeverre hij het advies wil volgen.

De artikelen 26-36 hebben vervolgens betrekking op de Raad van Bestuur. Deze Raad is het vertegenwoordigend lichaam van de Verdragsluitende Staten en heeft soortgelijke bevoegdheden als verwante lichamen bij internationale organisaties. De belangrijkste bevoegdheden van de Raad zijn:

1. uitoefening van bestuursbevoegdheden op het hoogste niveau, zoals het toezicht op het Europees Octrooibureau (ar-

tikel 4, derde lid, artikel 10, tweede lid, onder e), uitoefening van het budgetrecht (artikel 46, tweede lid), benoeming van hoge functionarissen bij het Europees Octrooibureau en uitoefening van disciplinaire bevoegdheden (artikelen 11 en 23), oprichting van agentschappen van het bureau, machtiging tot het aangaan van belangrijke overeenkomsten (artikel 33, vierde lid), beslissingen ten aanzien van de bijdragen van de Verdragsluitende Staten (artikelen 39 en 40), beslissingen ten aanzien van taken van het Europees Octrooibureau in het kader van PCT (artikelen 151, 154, 155, 156 en 157), uitnodiging aan nieuwe staten tot toetreding (artikel 166), bijeenroeping van herzieningsconferenties (artikel 172);

2. uitoefening van wetgevende bevoegdheden (artikel 33) zoals wijziging van de in het verdrag gestelde termijnen, wijziging van het uitvoeringsreglement, vaststelling van andere reglementen; in dit verband kunnen ook genoemd worden de beslissingen inzake de verlenging van de termijn, bedoeld in artikel 95, en de daarmee verband houdende regelingen, en inzake de geleidelijke uitbreiding van de werkzaamheden van het Europees Octrooibureau (artikel 162).

Artikel 26 regelt de samenstelling van de Raad van Bestuur. Iedere Staat heeft een vertegenwoordiger in de Raad en een plaatsvervanger. Zij kunnen zich doen bijstaan door adviseurs en deskundigen. De Raad kiest uit zijn midden een Voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter (artikel 27). Indien het aantal leden te groot wordt, is een snelle besluitvorming niet goed meer mogelijk; derhalve kan de Raad dan een dagelijks bestuur (Bureau) instellen voor de uitvoering van de taken, die hij nodig oordeelt (artikel 28). De Voorzitter van het Europees Octrooibureau neemt deel aan de vergaderingen van de Raad van Bestuur (artikel 29). Internationale organisaties kunnen worden toegelaten om de vergaderingen als waarnemer bij te wonen; voor de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (OMPI/WIPO) is de positie van waarnemer in beginsel al in het Verdrag neergelegd (artikel 30).

Artikel 33 regelt de bevoegdheden van de Raad, voornamelijk die, welke van wetgevende aard zijn. Daarnaast zijn, zoals hiervoor reeds aangegeven, vele bevoegdheden van de Raad op andere plaatsen in het Verdrag neergelegd. De aandacht zij nog gevestigd op het vierde lid, slots; de bevoegdheid van de Raad tot machtiging van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau overeenkomsten o.a. met internationale documentatiecentra te sluiten. Het uitdrukkelijk noemen van dit soort overeenkomsten waarbij in het bijzonder is gedacht aan het Internationale Documentatiecentrum te Venen, laat onverlet, dat de Voorzitter van het Europees Octrooibureau reeds op grond van zijn in artikel 10, tweede lid, onder a, genoemde bevoegdheid overeenkomsten met dergelijke documentatiecentra aan kan gaan.

Iedere staat heeft één stem in de Raad (artikel 34). Beslissingen worden met gewone meerderheid van stemmen genomen; de meest principiële besluiten - bijna alle besluiten waartoe de Raad in het Verdrag uitdrukkelijk bevoegd is verklaard - bij een meerderheid van drievierde van de stemmen (artikel 35). Een quorum is er niet. Voor belangrijke financiële besluiten houdt artikel 36 nog een bijzondere regeling in; elke staat kan dan verzoeken, dat de stemmen van de staten volgens een in dat artikel vermelde sleutel worden gewogen. Hiermede is beoogd de staten met belangrijke activiteiten op octrooigebied ook een grotere financiële zeggenschap te geven. Aangezien echter, ingevolge het tweede lid, onder d, het maximale aantal stemmen, dat een staat bereiken kan, dertig is, wordt deze zeggenschap van de belangrijkste staten weer zodanig begrensd, dat hun steminvloed maar weinig boven die van een "gemiddeld" land uitgaat. De regeling komt er daarom in feite op neer, dat landen met een geringe octrooiactiviteit een minder dan evenredige zeggenschap hebben.

Tenslotte houden de artikelen 37-51 financiële bepalingen in. Artikel 37 geeft aan met welke middelen de uitgaven van de Organisatie willen worden gedekt. Dit zijn: a) de eigen inkomsten (taksen met betrekking tot de octrooiverlening), b) de betalingen van de staten van een percentage van de door hen geheven taksen voor de instandhouding van voor die staten verleende Europese octroolen, c) buitengewone financiële bijdragen van de staten en tenslotte d) de inkomsten van de staten, die partij zijn bij een Verdrag als dat inzake het ge-

meenschapsoctrooi, voor de uitgaven ten behoeve van de daaruit voortvloeiende additionele taken. Van bovengenoemde categorieën zijn die onder a en b genoemd de normale bronnen van inkomsten. Het is de bedoeling, dat op den duur hiermede de uitgaven van de Organisatie geheel worden gedekt. Dit wordt tot uitdrukking gebracht in artikel 40, eerste lid. Voor zover dekking uit die bronnen niet mogelijk is, hetgeen met name in de beginperiode het geval zal zijn, worden buitengewone bijdragen geheven volgens een in artikel 40, derde lid, bepaalde sleutel. Op grond van deze sleutel zijn staten met grote octrooiactiviteiten een grotere bijdrage verschuldigd, waarbij in aanmerking wordt genomen zowel het aantal octrooi-aanvragen, ingediend in de betrokken staat, als het aantal aanvragen, dat door zijn onderdanen in het buitenland wordt ingediend (zgn. export van octrooien). Omdat door dit laatste criterium de bijdrage van sommige staten onevenredig hoog zou kunnen worden, is in de laatste volzin van het derde lid bepaald, dat voor die staten, waarin het aantal octrooiaanvragen per jaar groter is dan 25.000 (dit zullen naar verwachting zijn Duitsland, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk), de bijdragen, die zij ingevolge de sleutel verschuldigd zouden zijn, worden opgeteld en weer tussen die staten verdeeld in evenredigheid met het aantal in die staten ingediende octrooiaanvragen.

De buitengewone uitgaven zullen, met rente, weer worden teruggegeven zodra de middelen daarvoor aanwezig zijn (artikel 40, zesde lid). Het ligt in de bedoeling, op grond van de gemaakte berekeningen, dat met deze terugbetaling 11 jaar na de opening van het Europees Octrooibureau zal worden aangevangen en dat zij 26 jaar na de opening zal zijn voltooid.

Artikel 41 bepaalt voorts, dat de Staten op verzoek van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau voorschotten op hun betalingen zullen geven.

De artikelen 42-49 handelen over de begroting. Zij wordt opgesteld door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau en goedgekeurd door de Raad van Bestuur.

De artikelen 50 en 51 vormen tenslotte de basis voor het Financiële Reglement en het Taksenreglement.

Tweede Deel

Het Tweede Deel bevat het zgn. materiële Octrooirecht. Het regelt de materiële vereisten waaraan een uitvinding moet voldoen om in aanmerking te komen voor de verlening van een Europees octrooi (Hoofdstuk I), de bevoegdheid om een Europese octrooiaanvraag in te dienen, het recht op het octrooi en wat daarmee samenhangt (Hoofdstuk II), de rechtsgevolgen van de octrooiaanvraag en van het octrooi (Hoofdstuk III) en tenslotte de Europese octrooiaanvraag als onderwerp van verzoegen (Hoofdstuk IV).

Hoofdstuk I

Dit Hoofdstuk bevat de materiële vereisten waaraan een uitvinding moet voldoen om voor een Europees octrooi in aanmerking te komen. De bepalingen van dit hoofdstuk houden in de grootst mogelijke mate rekening met twee Verdragen, die in de Inleiding reeds zijn genoemd nl. het Europees Verdrag over de eennaking van bepaalde onderdelen van het octrooirecht, vastgesteld te Straatsburg en het P.C.T..

Deze materiële vereisten sluiten, zeker wat de grondslagen betreft, ook aan bij de nationale wetgevingen die in de Verdragsluitende Staten thans gelden op het gebied van het octrooirecht. Hoofdbeginsel van het materiële octrooirecht is, dat octrooi wordt verleend voor uitvindingen, mits die nieuw zijn, uitvindingshoogte bezitten en vatbaar zijn voor industriële toepassing. Deze vereisten voor octrooiverlening zijn in de artikelen van dit hoofdstuk verder uitgeverkt.

Artikel 52 noemt in het eerste lid alle hiervoren genoemde vereisten voor octrooiverlening, zij zijn geheel in overeenstemming met artikel 1 van het Verdrag van Straatsburg.

Het tweede lid dat in grote mate overeenstemt met Regel 39.1 P.C.T. geeft een niet uitputtende opsomming van materie die geen uitvinding is; zo o.m. ontdekkingen, wetenschappelijke theorieën, scheppingen van esthetische aard, computerprogramma's. Deze bepaling is opgenomen in het belang van de rechts-

zekerheid. De opvattingen, die in de Verdragsluitende Staten in dit opzicht bestaan, stemmen n.l. wel grotendeels overeen, doch er kan twijfel rijzen of dit t.a.v. alle hier opgesomde onderwerpen het geval is.

In aansluiting hierop maakt het derde lid duidelijk, dat het tweede lid alleen in zoverre de octrooierbaarheid uitsluit als de inhoud van een aanvraag of een octrooi op die materie als zodanig betrekking heeft. Het vinden van een natuurwet is niet octrooierbaar. De toepassing van deze natuurwet voor een bepaald technisch doel kan echter een octrooierbare uitvinding inhouden.

Het vierde lid sluit aan bij het hierna in artikel 57 opgenomen vereiste dat een uitvinding voor industriële toepassing vatbaar moet zijn. Niet als zodanig en dus niet voor octrooi-verlening vatbaar merkt het vierde lid aan geneeskundige en therapeutische methoden alsmede methoden van diagnostiek, die het menselijk of dierlijk lichaam betreffen. Deze uitzondering is zeker voor wat Nederland betreft in overeenstemming met de geldende rechtspraak en literatuur, zij stoelt op ethische overwegingen; de uitzondering geldt niet t.a.v. voortbrengselen die bij zodanige methoden worden gebezigd, en die dus in beginsel wel octrooierbaar zijn. Voor bekende stoffen en mengsels van stoffen die worden toegepast bij een der vorenbedoelde methoden geeft artikel 54, vijfde lid, een regeling.

Artikel 53

Terwijl het tweede lid van het vorige artikel materie noemt die niet als uitvinding mag gelden, bevat artikel 53 materie die wel uitvinding kan zijn doch waarop nochtans nimmer octrooi mag worden verleend. Het betreft in de eerste plaats uitvindingen, waarvan openbaarmaking in strijd met de openbare orde of de goede zeden zou komen; in dit verband verdient Regel 34 de aandacht bepalende dat o.m. materie, die in strijd met de openbare orde of de goede zeden komt, bij de publikatie van een octrooiaanvraag wordt weggelaten. Verder kan geen octrooi worden verkregen voor planten- en dierenrassen alsmede voor wezenlijk biologische werkwijzen voor de voortbrenging van planten en dieren; in feite zullen derhalve ook de voortbrengselen van die werkwijzen niet octrooierbaar zijn. Van de biologische werkwijzen zijn weer uitgezonderd de microbiologische werkwijzen en de voortbrengselen daarvan, welke dus wel voor octrooi-verlening in aanmerking komen. De bepaling is vrijwel letterlijk ontleend aan het neergenoemde Verdrag van Straatsburg. De beperking zondert dus van octrooi-verlening niet uit chemisch en farmaceutische produkten, voedingsmiddelen en werkwijzen op het gebied van land- en tuinbouw andere dan de hierboven bedoelde werkwijzen. Europese octrooiën kunnen dus ook voor uitvindingen op deze gebieden worden verleend, niettegenstaande enkele Europese landen een absoluut verbod tot octrooi-verlening voor uitvindingen in deze sectoren kennen. Omdat deze Staten o grond van artikel 138 ook niet de vrijheid hebben octrooiën op deze gebieden nietig te verklaren is, teneinde hen niet voor moeilijkheden te plaatsen, onder de slothepalingen in artikel 167 een speciale voorziening op dit punt opgenomen, die voor een overgangperiode geldt.

Artikel 54 behandelt de eis dat een uitvinding nieuw is. Als zodanig merkt het artikel aan een uitvinding, die niet tot de zogenaamde stand der techniek behoort. Deze stand der techniek wordt gevormd door alles, wat vóór de datum van indiening van de aanvraag op enigerlei wijze aan de openbaarheid is prijs gegeven. Vergelijk hierbij artikel 4, eerste en tweede lid van het Verdrag van Straatsburg en Regel 33.1 onder a P.C.T.. Een bijzonder probleem vormen hierbij de octrooiaanvragen die binnen betrekkelijk korte tijd na elkaar voor dezelfde materie zijn ingediend. De oudere aanvraag zal dan vaak ingevolge artikel 93 eerst openbaar zijn geworden na de datum van indiening van de jongere aanvraag. De oudere aanvraag behoort zodoende niet tot de stand der techniek, zodat de jongere aanvraag niet kan worden afgewezen wegens gebrek aan nieuwheid. Op deze wijze zou tweemaal octrooi voor eenzelfde uitvinding kunnen worden verleend. Teneinde dubbele bescherming te voorkomen breidt het derde lid bij wijze van fictie de stand der techniek uit door daaronder ook zulke oudere aanvragen te begrijpen. Het betreft hier dus Europese aanvragen, die weliswaar een oudere indieningsdatum bezitten dan een andere,

jongere, Europese aanvraag, doch die eerst op of na de indieningsdatum van de jongere aanvraag zijn gepubliceerd; voor de toepassing van deze bepaling geldt de oorspronkelijk ingediende tekst van de aanvraag met de oudere indieningsdatum. De bepaling van het derde lid volgt hiermede een van de twee alternatieve oplossingen die het Verdrag van Straatsburg op dit punt ter voorkoming van dubbele bescherming geeft.

Bevat de jongere aanvraag slechts gedeeltelijk dezelfde materie als de oudere dan mist uiteraard de inhoud van die jongere aanvraag slechts voor dit deel nieuwheid en is de overige materie wel nieuw en kan, als zij tenminste uitvindingshoogte besit, octrooierbaar zijn.

Dat bij het bepalen van de uitvindingshoogte de in het derde lid bedoelde oudere Europese aanvragen niet mogen meespelen wordt uiteengezet bij artikel 56.

Natuurlijk mag de uitbreiding van de stand der techniek in het derde lid tot oudere Europese aanvragen alleen gelden voorzover beide aanvragen - de oudere aanvraag en de te onderzoeken jongere aanvraag - voor dezelfde Staten gelden. Het vierde lid bevat een daartoe strekkende bepaling. Ingeval de aanwijzing van een Staat voor een oudere aanvraag na publikatie van die oudere aanvraag wordt ingetrokken moet in het hier gevolgde systeem echter worden aangenomen dat deze aanvraag niettemin in die Staat de nieuwheid van de jongere aanvraag schaaft.

Tot het voorgaande volgt tevens dat een oudere aanvraag t.o.v. een jongere beswaard kan zijn voor slechts één of enkele van de Staten, waarvoor de jongere aanvraag is ingediend.

Regel 87 maakt het daarom voor die gevallen mogelijk dat voor verschillende Staten het octrooi in verschillende vorm wordt verleend.

De voorgaande bepalingen beperken zich tot Europese octrooiaanvragen en geven dus alleen een regeling bij een conflict tussen Europese rechten van verschillende datum. Soortgelijke conflicten kunnen zich ook voordoen tussen enerzijds Europese en anderzijds nationale rechten. Hiervoor bevat artikel 139 een regeling.

Het vijfde lid bevat een bepaling voor bekende stoffen of mengsels daarvan, die op nog niet bekende wijze toegepast bij de in artikel 52, vierde lid, genoemde geneeskundige en therapeutische methoden en methoden van diagnostiek. De omstandigheid dat die stoffen tot de stand der techniek behoren, staat - naar die bepaling verduidelijkt - hun octrooierbaarheid voorzover zij bestemd zijn voor de nieuwe toepassing, niet in de weg.

Artikel 55

Op het voetspoor van artikel 4, vierde lid, van het Verdrag van Straatsburg, noemt dit artikel in het eerste lid twee omstandigheden dat uitvindingen die aan de openbaarheid zijn prijsgegeven niettemin niet tot de stand der techniek behoren. Dit is het geval, indien het openbaar zijn het gevolg is van een kennelijk misbruik t.o.v. de uitvinder of zijn rechtsvoorganger (onderdeel a) en wanneer de uitvinding door de uitvinder of zijn rechtsvoorganger is tentoongesteld op een in onderdeel b bedoelde internationale tentoonstelling. De onder b gegeven omschrijving beperkt de uitzondering praktisch tot de zgn. werelddtentoonstellingen.

Er mag op worden gewezen, dat de woorden "dans les six mois précédant le dépôt de la demande", die in artikel 4, vierde lid, van het Verdrag van Straatsburg voorkomen, in de onderhavige bepaling luiden "niet eerder dan zes maanden voor de indiening der aanvraag"; dat wil dus zeggen hetzij binnen zes maanden vóór, hetzij ná het tijdstip van de aanvraag in kwestie. Hiermede is het volgende beoogd. Indien degene, die een uitvinding heeft ontleend aan een ander, een octrooiaanvraag heeft ingediend en deze aanvraag openbaar wordt gemaakt, kan volgens de in het Verdrag van Straatsburg gevolgde tekst de werkelijke uitvinder nog gedurende zes maanden daarna een aanvraag indienen, zonder dat hem de door de ontlenaar ingediende aanvraag als nieuwheids-schadelijk kan worden tegengeworpen. Dit vormt een uitzondering op artikel 54, tweede lid. Het is echter ook mogelijk dat de werkelijke uitvinder reeds zelf een aanvraag had ingediend in het stadium, dat de - eerdere - aanvraag van de ontlenaar nog niet openbaar was. Indien nu de tekst van het Verdrag van Straatsburg letterlijk zou

zijn gevolgd zou de aanvraag van de ontleder op grond van artikel 54, derde lid, aan de uitvinder worden tegengeworpen en zou diens aanvraag wegens gebrek aan nieuwigheid niet octrooieerbaar zijn. Dit zou een ongewenst gevolg zijn, dat het Verdrag van Straatsburg ook niet heeft gewild.

De in het onderhavige artikel gebezigde formulering voorkomt zulks. Ondanks de t.o.v. het Verdrag van Straatsburg gegeven uitbreiding, moet zij naar algemene opvatting van de bij de totstandkoming van het Europees Octrooiverdrag betrokken Staten geheel in overeenstemming met de strekking van de bepaling uit dat Verdrag worden geacht.

Het tweede lid geeft tezamen met Regel 23 enkele uitvoeringsvoorschriften.

Artikel 56 dat is ontleend aan artikel 5 van het Verdrag van Straatsburg handelt over het vereiste van uitvindingshoogte. Hieraan is voldaan als de uitvinding gegeven is in artikel 54 omschreven stand der techniek, voor de vakman niet voor de hand ligt.

Het tweede lid sluit aan bij de in artikel 54, derde lid, gegeven regeling krachtens welke voor de beoordeling van de nieuwigheid van een in een aanvraag beschreven uitvinding de inhoud van bepaalde oudere aanvragen bij wege van fictie tot de stand der techniek wordt gerekend. Bevat de jongere aanvraag slechts gedeeltelijk dezelfde materie als zulke oudere aanvragen dan mist zij, zoals bij artikel 54, derde lid, reeds is toegelicht, slechts voor dit deel nieuwigheid; voor het overige is zij octrooieerbaar als tenminste de desbetreffende materie uitvindingshoogte bezit ten opzichte van de stand der techniek. Het zou nu te ver gaan om bij het bepalen van de stand der techniek voor wat betreft de uitvindingshoogte ook de vorenbedoelde oudere aanvragen tot de stand der techniek te rekenen. Het doel van de bij artikel 54, derde lid, geschapen fictie, n.l. het voorkomen van dubbele bescherming, is reeds bereikt door de bepaling van dat derde lid. De tweede volzin van artikel 56 bevat een bepaling, die ook volgens de tweede volzin van artikel 5 van het Verdrag van Straatsburg geoorloofd is, dat meerbedoelde oudere aanvragen voor de beoordeling van de uitvindingshoogte geen rol spelen.

Artikel 57 is een letterlijke weergave van artikel 3 van het Verdrag van Straatsburg. Aan het vereiste van industriële toepasbaarheid, waarover dit artikel gaat, is voldaan als het voorwerp der uitvinding kan worden vervaardigd of toegepast op het gebied der nijverheid, daaronder begrepen de landbouw. Verwezen mag ook worden naar de toelichting op artikel 52, vierde lid.

Hoofdstuk II

Hierin wordt geregeld wie een Europese aanvraag mag indienen, wie rechthebbende is op het Europees octrooi en tenslotte de aanspraak van de uitvinder, die niet de aanvrager om octrooi is, op vermelding van zijn naam.

Artikel 58 stelt de weg van de Europese octrooiverleningsprocedure open voor een ieder ongeacht zijn nationaliteit. Het geeft derhalve meer dan waartoe het Verdrag van Parijs verplicht.

Door op het punt van nationaliteit geen beperkingen te stellen is gewaarborgd dat het Europees octrooiverdrag als regionaal verdrag in de zin van artikel 45 P.C.T. kan worden aangemerkt en dat daardoor onderdanen van P.C.T. Staten langs de weg van het P.C.T. ook Europese octrooien kunnen aanvragen. Daardoor ook kunnen de verdragsluitende Staten langs de weg van P.C.T. verkrijging van nationale octrooien uitsluiten. Dit laatste verzekert een inkrimping van de werkzaamheden van de desbetreffende nationale diensten op het gebied van het octrooirecht.

Artikel 59 maakt duidelijk dat een aanvraag kan worden ingediend door een aantal personen gemeenschappelijk of door meerdere personen, die daarbij elk verschillende Staten aanwijzen. Hierdoor mag echter de eenheid van de Europese aanvraag niet worden aangetast. Verder mag worden verwezen naar artikel 118.

Artikel 60 bepaalt in het eerste en tweede lid wie recht op het Europees octrooi heeft. Het artikel wijst als rechthebbende aan de uitvinder of diens rechtsopvolger. De nadere defini-

erking van deze begrippen laat het verdrag over aan het nationale recht. Als er meer uitvinders zijn, die onafhankelijk van elkaar hebben gewerkt en die voor hetzelfde land een Europese octrooiaanvraag hebben ingediend, kan men de vraag stellen of aan elk van hen octrooi moet worden verleend of zij het octrooi tezamen moeten verkrijgen ofwel dat het recht toekomt aan diegene, wiens aanvraag de oudste indieningsdatum heeft. Aan de laatste mogelijkheid is in het tweede lid de voorkeur gegeven. Vanzelfsprekend geldt dit beginsel alleen, indien de aanvraag met de oudste indieningsdatum ingevolge artikel 93 is gepubliceerd. Deze bepaling verhindert dus niet dat verschillende personen voor dezelfde uitvinding elk voor verschillende Staten een eigen aanvraag indienen. Het is hierbij niet nodig dat deze aanvragen dezelfde indieningsdatum hebben immers de aanvraag met de oudste indieningsdatum zal de andere aanvraag niet kunnen hinderen langs de weg van artikel 54, derde lid en wel uit hoofde van het bepaalde in het vierde lid van het laatstgenoemde artikel.

Op de regel dat de uitvinder de rechthebbende is bestaat een uitzondering voor het geval de uitvinding is gedaan in dienstverband. Vrijwel alle landen kennen dan onder bepaalde omstandigheden het recht op octrooi toe aan de werkgever. De uitwerking van dit beginsel verschilt van Staat tot Staat. Het Verdrag heeft op dit punt van arbeidsrecht geen eenheid willen brengen. In hoeverre een uitvinding, in dienstverband gedaan, toekomt aan de werkgever laat het eerste lid van artikel 60 daarom afhangen van het nationale recht van de Staat, waar de werkgever in hoofdzaak zijn werkzaamheden vervult. Voor gevallen waarin dit moeilijk is vast te stellen - te denken valt b.v. aan teverstelling in meer dan één Staat - wordt bepaald, dat het recht toepasselijk is van de Staat, waar het bedrijf van de werkgever is gevestigd.

Volgens het derde lid geldt in de verleningsprocedure voor het Europees Octrooibureau degenen, die een aanvraag om octrooi indiende als de rechthebbende op het octrooi. Het Europees Octrooibureau kan immers bezwaarlijk belast worden met het onderzoek of de aanvrager ook de werkelijk gerechtigde is. Dit is een taak van de nationale rechter. Het hierna volgende artikel precificeert de rechtspositie van de rechthebbende op een Europees octrooi in een lopende verleningsprocedure, als hij eenmaal van de bevoegde nationale rechter een vonnis heeft verkregen waarin zijn recht wordt vastgesteld.

Artikel 61

Ingeval de aanvraag om octrooi is ingediend door iemand die daartoe volgens artikel 60, eerste lid, geen recht had, staan de rechthebbende, wiens recht uit een vonnis van een nationale rechter blijkt, drie mogelijkheden open. Hij kan de verleningsprocedure voortzetten, een nieuwe aanvraag indienen ofwel verzoeken de hangende aanvraag af te wijzen. Daarnaast kan de rechthebbende, die een procedure voor de nationale rechter heeft aangehangig gemaakt, aan het Europees Octrooibureau verzoeken de verleningsprocedure op te schorten zolang er nog geen vonnis is gewezen. Zulks uit hoofde van Regel 13, die een gedetailleerde regeling geeft omtrent schorsing en hervatting der procedure - waarbij ook met de belangen van derden is rekening gehouden - de stuiting van termijnen en enkele andere punten. In aansluiting hierop verbiedt Regel 14 de aanvrager gedurende de schorsing de aanvraag in te trekken waardoor hij de belangen van de werkelijk rechthebbende niet kan schaden.

Wil de rechthebbende na verkregen vonnis de lopende verleningsprocedure niet voortzetten doch een nieuwe aanvraag indienen, dan wordt door de indiening van de nieuwe aanvraag de oude aanvraag als ingetrokken beschouwd (Regel 15). In geen geval mogen in de nieuwe aanvraag andere Staten worden genoemd dan in de oorspronkelijke aanvraag. Op de nieuwe aanvraag vinden de in artikel 76, eerste lid, neergelegde voorschriften omtrent de afgesplitste aanvraag overeenkomstige toepassing; diensgevolge kan de nieuwe aanvraag geen andere materie bevatten dan die welke reeds in de oorspronkelijke aanvraag neergelegd was en verkrijgt zij de indieningsdatum van de oorspronkelijke aanvraag. Verder geeft Regel 15 hier de nodige voorschriften. Regel 16 treft speciale voorzieningen voor het geval het recht op octrooi slechts gedeeltelijk aan de eisende partij is toegewezen.

Een vonnis, gewezen in één van de verdragsluitende Staten kan derhalve gevolgen hebben in andere Staten. Dat is naar algemene beginselen zonder tussenkomst van een nationale rechter van zo'n andere Staat alleen mogelijk, indien vonnissen over en weer worden erkend. Vandaar dat artikel 61 bepaalt, dat de rechthebbende, wiens recht bij vonnis is vastgesteld, de drie hierboven vermelde middelen alleen kan aanwenden voor die Staten waar dit vonnis is gewezen, erkend is of krachtens een bij het Verdrag gevoegd Protocol erkend moet worden. Aldus worden moeilijkheden als gevolg van tegenstrijdige beslissingen voorkomen.

Het is dus denkbaar, dat een vonnis niet voor alle Staten geldt waarvoor de oorspronkelijke aanvraag is ingediend. De reeds genoemde Regels 15 en 16 houden met deze mogelijkheid rekening. In geval bij vonnis het recht op octrooi slechts voor een deel der desbetreffende materie is toegewezen aan een ander dan de oorspronkelijke aanvraag en dit vonnis niet voor alle Staten gelding heeft, waarvoor de aanvraag geldt, kunnen b.v. ingevolge Regel 16, tweede lid, de stukken van een aanvraag verschillen al naar gelang zij voor de ene of voor de andere Staat gelden.

Artikel 62

De uitvinder, die niet zelf octrooi heeft aangevraagd, heeft recht op naamvermelding. Dit kan zich b.v. voordoen als er een dienstbetrokking bestaat als in artikel 60, eerste lid, bedoeld.

Vergelijk verder artikel 81.

Hoofdstuk III

Hierin zijn de rechtsgevolgen van het Europees octrooi en van de Europese octrooiaanvraag geregeld.

Artikel 63 stelt in het eerste lid de maximale duur van een octrooi vast op twintig jaar te rekenen van de indieningsdatum. Deze bepaling vormt dus een uitzondering op het in de inleiding vermelde beginsel, dat het Europees octrooi in elk der landen, waar het voor geldt aan het daar geldende nationale recht is onderworpen. Zie echter ook artikel 167, tweede lid onder c.

Het tweede lid geeft de verdragsluitende Staten de bevoegdheid deze tijdsduur te verlengen in geval van oorlog of een vergelijkbare bijzondere toestand.

Artikel 64

In overeenstemming met het beginsel, dat een Europees octrooi in elk der Staten waarvoor het is verleend, aan het daar geldende nationale recht is onderworpen, laat het eerste lid de werking van het octrooi bepalen door dat nationale recht. Het betreft hier de rechtsgevolgen van het octrooi d.w.z. de omschrijving van de handelingen die het uitsluitende recht van de octrooihouder uitmaken. Inbreuk op dit recht wordt dan ook, volgens het derde lid, beoordeeld naar het nationale recht. In één opzicht wordt echter het nationale recht op dit punt zijn autonomie ontnomen, doordat het tweede lid de bescherming van een geoctrooieerde werkwijze uitstrekt tot de voortbrengselen, die rechtstreeks door toepassing van deze werkwijze zijn verkregen. Het opnemen van deze bepaling is o.a. geschied om de volgende reden. Het is n.l. niet altijd mogelijk, zo b.v. in de chemische industrie, om een stof behoorlijk te omschrijven los van de bij de fabricage gevolgde werkwijze. Daardoor zou het vaak onmogelijk zijn naast de conclusie voor een werkwijze ook een conclusie te richten op de volgens die werkwijze verkregen stof. Zonder een bepaling als nu in het tweede lid is opgenomen, zou dan ook de houder van een werkwijze-octrooi in vele gevallen machteloos staan tegenover uit het buitenland geïmporteerde produkten, die met toepassing van die werkwijze zijn vervaardigd. Hoewel een bepaling van gelijke strekking als die van het tweede lid ook voorkomt in de wetgeving van de meeste Staten, heeft het Verdrag op dit punt een uniforme bescherming zekerheidshalve willen waarborgen.

Bijzondere betekenis heeft de bepaling van het tweede lid voor de octrooibescherming in die Staten, die gebruik maken van de in artikel 167, tweede lid onder a, opgenomen reserve. Deze Staten kunnen voor een overgangperiode de bescherming aan Europese octrooien voor chemische produkten, farmaceutische

produkten en voedingsmiddelen onthouden. Dit geldt echter alleen de bescherming ten aanzien van die produkten als rodenig; de bescherming ten aanzien van de werkwijze tot vervaardiging van die stof kan niet worden uitgesloten. Ingevolge artikel 64, tweede lid, zal derhalve aan de volgens die werkwijze verkregen stoffen eveneens bescherming toekomen. Naast de in dit artikel bedoelde rechtsgevolgen van het octrooi is van belang de -technische- beschermingsomvang zoals die uit het octrooischrift volgt. Voor de omvang van deze bescherming zij verwezen naar artikel 69.

Artikel 65

Ingevolge het eerste lid heeft iedere Staat de bevoegdheid om van een voor die Staat verleend Europees octrooi dat niet in een officiële taal van die Staat luidt een vertaling in die taal te eisen, die binnen een bepaalde tijd moet zijn overgelegd. De termijn is zo gesteld, dat op het in artikel 97, vierde lid voorziene tijdstip, waarop het besluit tot octrooiverlening van kracht wordt, een vertaling voorhanden kan zijn. Het tweede lid voegt hier aan toe dat de betrokken Staat desgeveest betaling kan vorderen van de kosten of een deel ervan, die met een publikatie van die vertaling zijn gemoeid. Ook voor deze betaling kan de Staat een termijn stellen.

Volgens het derde lid kan de betrokken Staat verder bepalen, dat indien binnen de daartoe gestelde termijn geen vertaling is overgelegd of de kosten voor publikatie hiervoor niet zijn betaald, het octrooi voor de betrokken Staat geen werking heeft en wel met terugwerkende kracht.

Artikel 66

Een aanvraag om een Europees octrooi, die voldoet aan de in artikel 80 gestelde vereisten en waarvan dientengevolge de indieningsdatum vaststaat, wordt voor de Staten waarvoor zij is ingediend, gelijkgesteld met een aldaar regelmatig ingediende nationale aanvraag. Deze fictieve gelijkstelling is met name van belang, indien met inroeping van de prioriteit van de Europese aanvraag een aanvraag om octrooi wordt ingediend in een andere Staat die is toetreden tot het Verdrag van Parijs; zie hiervoor artikel 4a van laatstgenoemd Verdrag. Voorts is deze gelijkstelling nodig voor het geval de aanvrager zijn Europese aanvraag om wil zetten in een nationale aanvraag. Zie hiervoor de artikelen 135 - 137.

Artikel 67 geeft een regeling aangaande de rechten, die uit een octrooiaanvraag voortvloeien, nadat deze op de wijze van artikel 93 is gepubliceerd. De verdragsluitende Staten hebben hierbij de keus uit twee mogelijkheden. Als zij nieuw op dit punt bepalen geniet volgens het eerste lid een octrooiaanvraag dezelfde bescherming - zij het voorlopig - als het Europees octrooi d.i. de bescherming volgens artikel 64.

De Staten kunnen volgens het tweede lid op het punt van deze voorlopige bescherming een afwijkende regeling treffen.

Zij zijn daarbij echter aan de volgende beperkingen gebonden. De bescherming mag nimmer geringer zijn dan de bescherming die een gepubliceerde nationale aanvraag geniet; voorts moet deze bescherming tenminste zodanig zijn, dat de aanvrager van de publikatiedatum van de aanvraag af een passende vergoeding kan vorderen van derden, die de uitvinding hebben toegepast onder omstandigheden die octrooiinbreuk zouden hebben opgeleverd als er sprake van een nationaal octrooi zou zijn geweest.

Volgens het derde lid kan elke Staat bepalen voor het geval de aanvraag niet in één van de officiële talen van die Staat is gesteld, dat deze voorlopige bescherming eerst intreedt als de aanvrager een vertaling van de conclusies heeft verschaft op één der twee in het derde lid onder a en b aangegeven wijzen.

De hiervoren omschreven rechten, die uit een Europese aanvraag voortvloeien, vervallen met terugwerkende kracht als de aanvraag wordt afgevoerd of op welke wijze ook komt te vervallen. Als de aanvraag wordt ingetrokken voor slechts een of enkele Staten, waarvoor zij is aangevraagd, geldt dit verval met terugwerkende kracht slechts voor die Staten.

Artikel 68 bepaalt dat alle rechten die uit de aanvraag en uit het octrooi voortvloeien geen werking hebben en wel met terugwerkende kracht als het octrooi in oppositie is herroepen. Zie voor de herroeping in oppositie artikel 102.

Het Verdrag houdt geen bepaling in voor de gevolgen van de nietigverklaring van een Europees octrooi; deze zijn daarom geheel aan het nationale recht voorbehouden. Artikel 1 van het Verdrag van Straatsburg waarborgt echter, dat de nationale voorschriften voor de bij dat Verdrag partij zijnde Staten gelijk zijn; een nietigverklaard octrooi wordt geacht van de aanvang af nietig te zijn.

Artikel 69

Waar de artikelen 64 en 67 de rechtsgevolgen van het octrooi en de aanvraag om octrooi regelen, omschrijft artikel 69 de technische beschermingsomvang. De tekst van het eerste lid is letterlijk die van artikel 8, derde lid, van het Verdrag van Straatsburg. Deze beschermingsomvang wordt in de eerste plaats bepaald door de conclusies, de beschrijving en tekeningen dienen tot uitleg van de conclusies. Om elk verschil van interpretatie, waartoe de bepaling gemakkelijk aanleiding zou kunnen geven, te vermijden, is in een Protocol betreffende de uitleg van dit artikel 69 een authentieke interpretatie vastgelegd. De tekst van dit Protocol spreekt voor zichzelf. Het tweede lid bevat een bepaling voor de beschermingsomvang van de gepubliceerde aanvraag. Indien het octrooi, in de vorm zoals het is verleend of in oppositie is gewijzigd, afwijkt van de gepubliceerde aanvraag, bepaalt het in deze laatste vorm met terugwerkende kracht de beschermingsomvang van de aanvraag. Dit geldt echter niet, indien de beschermingsomvang van het octrooi verruimd is ofwel ten opzichte van de aanvraag ofwel -in oppositie- ten opzichte van het verleende octrooi.

Artikel 70

Artikel 14, derde lid, wijst de taal aan, die voor een aanvraag om octrooi als de zogenaamde proceestaal geldt. De tekst van de Europese octrooiaanvraag en van het Europees octrooi in deze proceestaal - die één der drie officiële talen van het Europees Octrooibureau is - is volgens het eerste lid van artikel 70 de authentieke tekst.

Ingeval een aanvraag in een andere dan een officiële taal is ingediend - waartoe artikel 14, tweede lid, de mogelijkheid opent - is volgens het tweede lid van artikel 70 in procedures voor het Europees Octrooibureau niet de proceestaal doch die andere taal bepalend om vast te stellen of in een latere tekst van de aanvraag of in het octrooi geen materie is geslopen, die niet in de oorspronkelijke stukken voorkwam. Het Verdrag opent de mogelijkheid - zie b.v. de artikelen 65 en 67, derde lid - dat een verdragsluitende Staat een vertaling eist van de Europese aanvraag of het Europees octrooi. In zulk een geval zullen derden vaak deze vertaling raadplegen. De desbetreffende Staat kan daarom volgens het derde lid van artikel 70 ook bepalen dat de tekst van de vertaling beslissend is voor de beschermingsomvang in die Staat als die vertaling tot een engere beschermingsomvang leidt dan de in de proceestaal opgestelde stukken. Dit laatste geldt echter weer niet in nietigheidsprocedures, omdat het dan gaat over de vraag of de verlening van het octrooi terecht is geweest en hiervan de tekst van de vertaling niet doorslaggevend is. Artikel 100 onder c en artikel 138, eerste lid onder c gaan er dan ook vanuit dat de taal, waarin de aanvraag is ingediend, beslissend is in nietigheidsprocedures. Het vierde lid tenslotte bepaalt, dat als een verdragsluitende Staat een bepaling treft als in het vorige lid voorzien, deze Staat wel de mogelijkheid moet openen de vertaling te corrigeren. De gecorrigeerde tekst wordt dan verbindend op de wijze als onder punt a van het vierde lid aangegeven. Onder punt b wordt een regeling gegeven ter bescherming van derden, die afgaande op de eerdere tekst, reeds te goeder trouw de uitvinding zijn gaan gebruiken, indien dit gebruik ingevolge de oorspronkelijke tekst van de vertaling geen inbreuk zou hebben opgeleverd.

Hoofdstuk IV

De artikelen van dit Hoofdstuk geven regels voor de Europese octrooiaanvraag als vermogensbestanddeel.

artikelen 71 - 74

Het is vanzelfsprekend dat de Europese octrooiaanvraag, die het onderwerp van één voor alle Staten gemeenschappelijke ver-

leningsprocedure uitsmaakt, in die procedure één en ondeelbaar is; een eenheid die onverminderd blijft gelden ook als de aanvraag door meerdere personen voor dezelfde of voor verschillende Staten wordt ingediend. Zie hiervoor artikel 118. Zoals in de algemene inleiding reeds is uiteengezet eindigt de octrooiverleningsprocedure in een Europees octrooi, dat in feite niet anders is dan een bundel nationale octrooien. De Europese octrooiaanvraag is m.a.w. niet anders dan een bundel aanvragen die echter in de octrooiverleningsprocedure aan uniforme rechtsregels zijn onderworpen en dus in dit opzicht een eenheid vormen. Er bestaat echter geen enkele noodzaak om deze procesrechtelijke eenheid ook in ander opzicht door te trekken, zo b.v. naar het civielrechtelijke vlak. Dit betekent dat de aanvraag als bestanddeel van vermogen genomen als een verzameling nationale rechten moet worden beschouwd, waarvan de eigenaar van Staat tot Staat een andere kan zijn. In overeenstemming hiermede bepaalt artikel 74 dat de aanvraag voor één of meer Staten overgedragen kan worden en voorwerp van rechten - zo b.v. pand- kan zijn. Regel 20 regelt de aantekening van overgang van een aanvraag in het register en bepaalt de werking daarvan tegenover het Europees Octrooibureau.

Omdat de Europese octrooiaanvraag in civielrechtelijke zin een bundel nationale rechten is, bepaalt artikel 74 dat de aanvraag als vermogensbestanddeel in iedere Staat onderworpen is aan het aldaar voor nationale aanvragen in dit opzicht geldende recht. Het Verdrag geeft in dit opzicht dus geen eenvormig recht, behalve op het punt van de vorm der overdracht, die volgens artikel 72 moet geschieden bij geschrift dat door alle partijen ondertekend is.

Artikel 73 bepaalt dat de aanvraag het voorwerp van licenties kan zijn. De voorwaarden der licentie kunnen door partijen worden geregeld. Het Verdrag noemt de mogelijkheid van beperking naar gebied of omvang. Regels 21 en 22 regelen de inschrijving van licenties in het Register. Regel 20 aangaande de overgang van de aanvraag, is van overeenkomstige toepassing met uitzondering van de bepaling omtrent de werking t.o.v. het Europees Octrooibureau, die hier als zijnde voor dat Bureau niet van belang, kan worden gemist.

Derde Deel

Hoofdstuk I.

De artikelen 75 - 77 regelen de wijze van indiening van een Europese octrooiaanvraag, d.w.z. de plaats waar zulk een aanvraag kan worden ingediend alsmede enkele daarmee samenhangende onderwerpen.

Artikel 78 bevat een opsomming van de vereisten waaraan een Europese aanvraag moet voldoen; terwijl in de artikelen 82 - 85 enkele van die vereisten nader worden gepreciseerd. In de volgende artikelen worden nog een tweetal punten genoemd die ook in een aanvraag moeten zijn vermeld, nl. de aanwijzing van de Staten, waarvoor een aanvraag geldt (artikel 79) en de vermelding van de uitvinder (artikel 81).

Artikel 80 stelt de zgn. indieningsdatum van een Europese octrooiaanvraag vast, welke datum voor de toepassing van verschillende bepalingen van belang is.

Artikel 86 tenslotte regelt de terzake van de Europese aanvraag te betalen taksen.

Artikel 75

Een Europese octrooiaanvraag kan volgens het eerste lid worden ingediend rechtstreeks bij het Europees Octrooibureau, in München zowel als in Den Haag bij het daar ter plaatse gevestigde onderdeel. Een aanvraag kan echter ook met gelijk rechtsgevolg worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van een verdragsluitende Staat, dat laatste echter alleen wanneer het recht van deze Staat zulks toestaat en met uitzondering van de in het derde lid genoemde afgesplitste aanvraag. In geval een verdragsluitende Staat met gebruikmaking van het hier bepaalde de indiening bij een nationale autoriteit heeft mogelijk gemaakt, zijn aanvragers bevoegd doch niet verplicht hun aanvraag bij de nationale Dienst in te dienen.

Het tweede lid bepaalt dat het voorgaande evenwel geen afbreuk doet aan de in de verdragsluitende Staten geldende voor-

schriften die niet toelaten dat octrooiaanvragen zonder meer elders worden ingediend. Hierbij moet in het bijzonder worden gedacht aan voorschriften ter waarborging van de geheimhouding van uitvindingen in het belang der defensie. Op grond van zodanige voorschriften kan dus een Staat eisen ofwel dat toestemming wordt gevraagd tot indiening van een Europese aanvraag bij het Europees Octrooibureau, ofwel dat de Europese aanvraag wordt ingediend bij een nationale autoriteit. In dit laatste geval zijn in tegenstelling tot het geval voorzien in het vorige lid, aanvragers wel verplicht hun aanvragen in te dienen bij de daarvoor aangevoerde nationale autoriteit. Het niet nakomen van de nationale voorschriften op dit punt is een zuiver nationale aangelegenheid en moet door de desbetreffende nationale autoriteiten worden gecontroleerd; het Europees Octrooibureau is in dit opzicht geen taak opgedragen en evenmin bevat het Verdrag op dit punt enige sanctie.

- Regel 24 geeft voor de indiening bij het Europees Octrooibureau of bij de nationale autoriteiten de nodige uitvoeringsvoorschriften.

- Het derde lid bepaalt dat een verdragsluitende Staat noch mag bepalen noch mag toestaan dat een zgn. afgesplitste aanvraag - als bedoeld in artikel 76 - bij de nationale autoriteit wordt ingediend.

Artikel 76

Volgens artikel 82 mag een Europese octrooiaanvraag slechts één enkele uitvinding of, onder speciale omstandigheden, een enkele groep van uitvindingen bevatten. Voldoet de aanvraag niet aan dat vereiste dan kan de aanvrager een zgn. afgesplitste aanvraag of afgesplitste aanvragen indienen voor een deel of delen van de oorspronkelijke aanvraag. Het onderhavige artikel geeft regelen voor afgesplitste aanvragen.

Een afgesplitste aanvraag dient rechtstreeks bij het Europees Octrooibureau in München of in den Haag te worden ingediend. De Europese aanvraag, waarvan materie is afgesplitst, is immers reeds bij het Europees Octrooibureau in behandeling.

Zulk een aanvraag mag slechts materie bevatten, die ook in de oorspronkelijke aanvraag voorkomt en heeft dan dezelfde indieningsdatum als de oorspronkelijke aanvraag (voor zover de aanvraag nieuwe materie bevat wordt deze buiten beschouwing gelaten). Voorts mag een afgesplitste aanvraag alleen worden ingediend voor Staten, waarvoor de oorspronkelijke aanvraag ook gold.

Regel 25 bepaalt verder in het eerste lid wanneer een afgesplitste aanvraag mag worden ingediend, geeft in het tweede lid een enkel aanvullend voorschrift voor de beschrijving en de tekeningen en bepaalt in het derde lid wanneer de verschillende terzake van een afgesplitste aanvraag te betalen taksen voldaan moeten worden.

Artikel 77

Dit artikel betreft de Europese octrooiaanvragen, die niet rechtstreeks bij het Europees Octrooibureau zijn ingediend, doch via de bevoegde nationale autoriteit; de aanvrager kan dit vrijwillig hebben gedaan, zie artikel 75, eerste lid, of gedwongen, zie artikel 75, tweede lid. De leden 1-3 alsmede Regel 104 geven een aantal voorschriften, die waarborgen dat de nationale autoriteiten deze aanvragen ten spoedigste aan het Europees Octrooibureau doen toekomen, waarbij rekening wordt gehouden met de nationale voorschriften inzake de geheimhouding.

De desbetreffende nationale autoriteit stuurt deze aanvragen enkel en alleen door en verricht verder ten aanzien daarvan geen enkele handeling. Zij neemt met name geen beslissing omtrent de aan de aanvraag uit hoofde van artikel 80 toe te kennen datum van indiening; deze wordt door de Aanvraagafdeling van het Europees Octrooibureau vastgesteld (zie hiervoor artikel 90). Blijkens het vierde lid worden echter de aanvragen om een Europees octrooi waarvan blijkt dat zij krachtens nationaal voorschrift onder geheimhouding vallen, niet doorgestuurd.

Deze aanvragen, en in het algemeen aanvragen die niet binnen veertien maanden gerekend van de indieningsdatum of van de prioriteitsdatum zijn doorgestuurd, worden ingevolge het bepaalde in het vijfde lid geacht te zijn ingetrokken. De taksen, die voor deze als ingetrokken beschouwde aanvragen reeds

zijn betaald, worden gerestitueerd. De artikelen 135-137 die de omzetting regelen van Europese aanvragen in nationale aanvragen zijn op deze aanvragen van toepassing.

Regel 15, derde lid bevat van het derde en vijfde lid van dit artikel afwijkende termijnen voor de doorzending aan het Europees Octrooibureau van nieuwe aanvragen, die worden ingediend uit hoofde van artikel 61, eerste lid onder b.

Artikel 78

Dit artikel bevat de vereisten, waaraan een Europese octrooiaanvraag moet voldoen. Men treft hier de gebruikelijke vereisten aan: een verzoek tot octrooiverlening, beschrijving, eventueel tekeningen, conclusies en een korte samenvatting. De aan de stukken te stellen formele vereisten zijn, naar het derde lid vermeldt, uitgewerkt in het Uitvoeringsreglement en wel in de Regels 26-35. Al deze vereisten sluiten zeer nauw aan bij de dienovereenkomstige vereisten in het P.C.T. Voor een Europese aanvraag moeten een indienings- en een onderzoek-taks worden betaald en wel, naar het tweede lid bepaalt, binnen een maand na indiening.

- De Europese aanvraag moet verder ook nog voldoen aan de bepalingen van de artikelen 79 en 81.

Voor wat de taal betreft, waarin de Europese aanvraag moet zijn gesteld, wordt verwezen naar artikel 14, eerste en tweede lid. Een aanvraag moet worden ingediend in het Engels, Frans of Duits, de officiële talen van het Europees Octrooibureau. Onderdanen van Verdragsluitende Staten, waarvan de officiële taal andere is, alsmede andere in die landen gevestigde personen, mogen desgeveest een aanvraag in de officiële taal van die Staat indienen. Zij moeten dan wel binnen zekere termijn een vertaling in het Engels, Frans of Duits laten volgen.

Artikel 79

Volgens het eerste lid moet in de aanvraag worden vermeld voor welke Staat of welke Staten de aanvraag geldt. Later kunnen geen andere Staten worden aangewezen. De aanvrager die zulks zou willen doen kan dit echter wel langs een omweg bereiken. Hij kan nl. voor dezelfde uitvinding een tweede Europese aanvraag indienen, waarin die andere Staten worden aangewezen. Deze tweede aanvraag verkrijgt dan onder bepaalde omstandigheden dezelfde indieningsdatum als de eerste. Op grond van het bepaalde in artikel 66 geldt de eerste aanvraag immers als een regelmatige nationale aanvraag als zij tenminste voldoet aan de in artikel 80 gestelde minimum vereisten. Op grond van het bepaalde in artikel 87, tweede lid, doet zij een prioriteitsrecht ontstaan, zodat de tweede aanvraag als die met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 87 en 88 wordt ingediend, dezelfde indieningsdatum verkrijgt als de eerste aanvraag.

Het tweede lid bepaalt dat voor elke aanwijzing van een Staat een takse moet worden betaald en stelt de termijn vast waarbinnen dit moet geschieden.

Volgens het derde lid kan de aanwijzing van één of meer Staten worden ingetrokken. Deze intrekking kan geschieden tot aan de octrooiverlening. Vanzelfsprekend betekent een intrekking van die aanwijzing van alle Staten, het intrekken van de aanvraag zelf. De voor een aanwijzing verschuldigde takse wordt nimmer terugbetaald.

Artikel 80

Een Europese octrooiaanvraag behoeft niet terstond bij indiening te voldoen aan alle bij of krachtens het Verdrag gestelde vereisten, die hierboven bij artikel 78 zijn besproken. Zij moet echter wel aan een aantal minimum vereisten voldoen, wil zij een indieningsdatum verkrijgen en door het Europees Octrooibureau als een aanvraag om octrooi in behandeling worden genomen. Deze minimumvereisten zijn in artikel 80 genoemd. Zij sluiten aan bij artikel 11 van het P.C.T.

- De indieningsdatum is van belang voor de toepassing van verschillende artikelen, zo bv. de artikelen 54, tweede en derde lid; 60, tweede lid; 66; 87, tweede lid; en 90.

Artikel 81

Artikel 81 bepaalt dat de uitvinder in elke aanvraag om octrooi moet worden vermeld. Als de aanvrager om octrooi niet

zelf de uitvinder of de enige uitvinder is, moet een verklaring worden bijgevoegd hoe hij het recht heeft verkregen. De Regels 17 - 19 regelen hoe de uitvinder zijn recht om in de aanvraag als zodanig te worden genoemd, geldend kan maken en hoe in voorkomend geval van een verkeerde vermelding verbetering kan worden verzocht. De uitvinder wordt als zodanig genoemd in de gepubliceerde aanvraag om octrooi en op het octrooischrift, tenzij hij schriftelijk te kennen heeft gegeven dat niet te wensen. Regel 42 omschrijft de taak van het Europese Octrooibureau terzake.

Artikel 82

Aan dit artikel ligt het algemeen aanvaarde beginsel ten grondslag, dat op een octrooiaanvraag slechts octrooi wordt verleend, voorzover er sprake is van eenheid van uitvinding. Naar huidige opvattingen is aan deze eenheidsgedachte voldaan niet alleen als de aanvraag betrekking heeft op één enkele uitvinding, maar ook als er een groep van uitvindingen aanwezig is, die, zoals artikel 82 verder omschrijft, op een algemene uitvindingsgedachte berusten.

Aldus ook Regel 15.1 P.C.T. Regel 30 van het Uitvoeringsreglement van het Europees Octrooi verdrag geeft enkele gevallen aan, waarin die eenheid van uitvinding in elk geval aanwezig is.

Artikel 83

Dit artikel bepaalt dat een uitvinding in de stukken zo duidelijk en volledig moet worden geopenbaard dat een vakman haar kan uitvoeren. Deze bepaling is geheel terug te vinden in artikel 8, tweede lid van het Verdrag van Straatsburg en in artikel 5 P.C.T.

- Als de aanvraag een micro-organisme betreft, geeft Regel 28 een gedetailleerde regeling in hoeverre aan deze eis van duidelijkheid en volledige openbaring is voldaan. De aanvrager moet daartoe niet alleen bepaalde gegevens in de aanvraag opnemen, hij moet ook o.m. een cultuur van het desbetreffende micro-organisme bij een Microbenverzameling deponeren en wel uiterlijk op de dag van indiening der octrooiaanvraag. Regel 28 voorziet er verder in dat de gedeponeerde cultuur na de in artikel 93 voorziene publikatie der aanvraag voor derden toegankelijk is; dit laatste geschiedt onder een aantal voorwaarden die de strekking hebben de belangen van de aanvrager te beschermen. Het achtste lid van Regel 28 bepaalt, dat bijzonderheden omtrent de uitvoering worden neergelegd in een overeenkomst tussen de Voorzitter van het Europese Octrooibureau en de verschillende Microbenverzamelingen.

Artikel 84

Dit artikel geeft voorschriften omtrent vorm en inhoud der conclusies en is ontleend aan artikel 6 P.C.T. Het vindt een gedetailleerde uitwerking in de Regels 29-30 welke aansluiten aan die van Regel 6 P.C.T.

Als een aanvraag meer dan tien conclusies bevat is volgens Regel 31 voor elke verdere conclusie een taks verschuldigd, met welk voorschrift is beoogd het aantal conclusies in het belang van de overzichtelijkheid zo klein mogelijk te houden. De Regel geeft nadere voorschriften aangaande deze taks.

Artikel 85

De korte samenvatting dient alleen ter technische informatie, doch heeft overigens geen betekenis, zij heeft met name geen rechtsgevolgen.

De vorm en de inhoud van de samenvatting zijn uitgeverkt in Regel 33, in nauwe aansluiting op Regel 8 van P.C.T.

Artikel 86

Voor een Europese octrooiaanvraag zijn ieder jaar van de aanvang van het derde jaar af, gerekend van de indieningsdatum, jaartaksen verschuldigd. De hoogte ervan wordt in het Reglement betreffende de taksen vastgesteld. Het artikel regelt tot welk tijdstip een jaartaks nog kan worden betaald - waarbij in geval van betaling na de vervaldag een verhoging is verschuldigd - op straffe van verval der aanvraag; het stelt verder vast hoelang de jaartaksen verschuldigd zijn. Regel 37 geeft o.m. aanvullende bepalingen inzake de opeisbaarheid van jaartaksen en stelt vast wanneer de jaartaksen op zijn vroegst betaald mogen worden. Deze Regel geeft in de leden drie en vier voor enige speciale categorieën van octrooiaanvragen een bijzondere regeling.

Hoofdstuk II

In dit hoofdstuk wordt het zgn. prioriteitsrecht geregeld. Dit is een recht dat onder bepaalde voorwaarden toekomt aan degene, die voordat hij een Europese octrooiaanvraag indiende reeds eerder "dezelfde uitvinding een aanvraag voor een octrooi had ingediend. Zulk een prioriteitsrecht verschaft bepaalde voordelen in het bijzonder doordat de indieningsdatum a.h.w. naar een vroeger tijdstip wordt verschoven.

Artikel 87 regelt wanneer bij de indiening van Europese octrooiaanvragen een beroep op een prioriteitsrecht kan worden gedaan. Dit is het geval wanneer de aanvrager voor dezelfde uitvinding reeds een octrooiaanvraag heeft ingediend in of met werking voor één der Staten behorende tot de Unie van Parijs tot bescherming van de Industriële Eigendom; met een aanvraag om octrooi wordt gelijkgesteld een aanvraag om een gebruiksmodel een gebruikscertificaat en enkele andere vormen van bescherming. Het prioriteitsrecht kan alleen gegroond worden op de eerste aanvraag die in of met werking van zulk een andere Staat werd ingediend.

- De termijn waarbinnen de aanvrager op een Europees octrooi een beroep op zijn prioriteitsrecht moet doen is één jaar.

- De leden 1, 2, 3 en 4 geven een verdere regeling inzake het prioriteitsrecht, in het bijzonder regelen zij aan welke vereisten de eerste aanvraag moet voldoen om een recht van prioriteit te doen ontstaan. Deze bepalingen zijn vrijwel woordelijk ontleend aan het Verdrag van Parijs.

Volgens het tweede lid kan men een prioriteitsrecht ook baseren op een eerdere Europese aanvraag doch vanzelfsprekend alleen voorzover de tweede Europese aanvraag andere Europese Staten betreft.

- Het vijfde lid geeft de Raad van Bestuur de bevoegdheid om Staten, die niet tot de Unie van Parijs behoren nochtans aan te wijzen als Staten die op het punt van toekenning van prioriteitsrechten hiermede gelijkgesteld kunnen worden. Het betreft hier Staten die een prioriteitsrecht toekennen, dat vergelijkbaar is met dat uit het Verdrag van Parijs en dat is gebaseerd op eerdere aanvragen, zowel indien zij zijn ingediend bij het Europese Octrooibureau, als in of voor één der Verdragsluitende Staten.

Ingeval van aanwijzing van een Staat gaat de gelijkstelling door de Raad van Bestuur voor de toepassing van de leden 1-4 slechts zover als het door de aangevozen Staat toegekende prioriteitsrecht gelijk is aan de regelen die het onderhavige artikel 87 geeft.

Artikel 88

Het eerste lid regelt tezamen met Regel 32 de formele voorwaarden, die de aanvrager moet vervullen om zijn prioriteitsrecht geldend te kunnen maken. Hierbij zijn de P.C.T. voorschriften gevolgd.

- De leden 2, 3 en 4 geven verdere bepalingen omtrent het prioriteitsrecht. Zo wordt o.m. toegestaan en verder geregeld dat op meer dan een prioriteitsrecht een beroep kan worden gedaan, zelfs als die rechten uit verschillende Staten afkomstig zijn. Ook hier is het Verdrag van Parijs op de voet gevolgd.

Artikel 89 stelt de werking van het prioriteitsrecht vast.

Deze prioriteitsdatum is bepalend voor de vaststelling van de in artikel 54, leden 2 en 3, omschreven stand der techniek, die op haar beurt weer bepalend is voor de nieuwigheid en de uitvindingshoogte. Zij is ook doorslaggevend bij de vaststelling, ingevolge artikel 60, tweede lid, wie rechthebbende op het Europees octrooi is in geval voor dezelfde uitvinding meer dan een aanvraag is ingediend.

Vierde Deel

De Verleningsprocedure

Na binnenkomst van een octrooiaanvraag bij het Europese Octrooibureau gaat de Aanvraagafdeling na of de aanvraag ontvankelijk is d.w.z. of de voorwaarden zijn vervuld om de aanvraag als zodanig in behandeling te nemen.

In de verleningsprocedure zijn twee fasen te onderscheiden. Is de aanvraag ontvankelijk dan wordt zij door de Aanvraagafdeling op formele vereisten onderzocht, terwijl tevens door

een afdeling van het nieuwheidsonderzoek een nieuwheidsrapport wordt opgesteld. In deze eerste fase worden verder de aanvraag en het onderzoeksrapport gepubliceerd. De publikatie van de aanvraag geschiedt ofwel zo spoedig mogelijk na verloop van achttien maanden sedert de indieningsdatum of de prioriteitsdatum, ofwel op verzoek van de aanvrager reeds eerder; zo mogelijk wordt het nieuwheidsrapport gelijktijdig met de aanvraag gepubliceerd. Met deze publikatie is de eerste fase afgesloten.

- De tweede fase neemt alleen een aanvang als de aanvrager tijdig een verzoek tot onderzoek heeft ingediend, waarna de aanvraag en de uitvinding door een onderzoekafdeling op alle formele en materiële vereisten wordt onderzocht. Deze fase, waarin de aanvrager het recht heeft door de onderzoekafdeling te worden gehoord eindigt hetzij met verlening van het octrooi hetzij met afwijzing der aanvraag. De tweede fase behoeft niet noodzakelijk te wachten op de publikatie van de aanvraag doch kan reeds eerder ingaan, indien het inleidend verzoek vroegtijdig ingediend; de aanvrager kan dit n.l. zelfs reeds gelijktijdig met de aanvraag doen. Het onderzoek in de tweede fase begint echter niet voordat het nieuwheidsrapport is uitgebracht. De eerste en de tweede fase kunnen dus gedeeltelijk in tijd samenvallen.

- Ingeval octrooi wordt verleend, wordt hiervan kennis gegeven en wordt het octrooi gepubliceerd. Hierna bestaat de mogelijkheid tegen de verlening van het octrooi bezwaar te maken, waarna de oppositieprocedure volgt, die is geregeld in het Vijfde Deel.

Aangestipt mag worden, dat ingevolge Deel VI van beslissingen van de Aanvraagafdelingen van de onderzoekafdelingen beroep opstaat en dat voor alle procedures die voor het Europees Octrooi bureau worden gevoerd de algemene regelen van Deel VII gelden; bij de toelichting op Deel IV zal een enkele maal op de algemene regelen worden ingegaan.

- Artikel 90 regelt met Regel 39 het inleidend onderzoek van de Aanvraagafdeling na binnenkomst van de aanvraag. De artikelen 91 - 93 regelen met de Regels 40-50 het verdere verloop van de eerste fase van de octrooiverleningsprocedure, de artikelen 94-98 met de Regels 51-54 de tweede fase.

Artikel 90

Na binnenkomst van een octrooiaanvraag gaat de Aanvraagafdeling na of alle voorwaarden aanwezig zijn om de aanvraag in behandeling te nemen. Zij onderzoekt daartoe of de octrooiaanvraag voldoet aan de minimumvereisten, die artikel 80 stelt voor de toekenning van een indieningsdatum. Als dit niet zo is, geeft zij de aanvrager de gelegenheid de stukken binnen één maand te verbeteren - zie ook Regel 39 - bij gebreke waarvan de aanvraag niet als zodanig in behandeling wordt genomen en dientengevolge niet de in artikel 66 omschreven werking heeft. Worden de stukken wel tijdig verbeterd, dan wordt de indieningsdatum bepaald door de datum van indiening van de verbetering of van de verbeterde stukken. Voorts gaat de Aanvraagafdeling na of de indieningstakse en onderzoekstakse zijn betaald en tenslotte of in voorkomend geval de door artikel 14 tweede lid geëiste vertaling in een der officiële talen is overgelegd.

Is aan deze vereisten voldaan dan wordt zonder meer een aanvang gemaakt met het onderzoek in de eerste fase der verleningsprocedure naar formele gebreken en met het opstellen van het nieuwheidsrapport, zoals in de volgende artikelen geregeld. Is aan deze vereisten niet voldaan dan wordt de aanvraag geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 91 geeft in het eerste lid onder a-g een opsomming van de punten, waarop de Aanvraagafdeling in de eerste fase de aanvraag onderzoekt. De onder b bedoelde vereisten zijn aangegeven. Dit zijn de formaliteiten, genoemd in het eerste lid en uitgewerkt in de Regels 26 en 40; een onderzoek van materiële vereisten, met name de vereisten voor octrooieerbaarheid, komt in dit stadium dus niet aan de orde. De Aanvraagafdeling stelt volgens het tweede lid de aanvrager in de gelegenheid de gebreken, die de aanvraag op dit punt vertoont op te heffen. Verzuimt de aanvrager dit, dan bevatten de leden 3 - 6 de sancties hierop, die uiteenlopen al naar gelang het ene of het andere gebrek niet is hersteld, van verlies van een enkel recht - bv. verlies van het prioriteitsrecht - tot verlies van de aanvraag ^{zelf} voor alle of voor enkele landen; verlies van de aanvraag zal overigens in de praktijk slechts zelden voorkomen.

Artikel 92 draagt het opstellen van het nieuwheidsrapport op aan een afdeling voor het nieuwheidsonderzoek, die zulks doet op basis van de conclusies en met inachtneming van Regels 44 en 45. Het nieuwheidsrapport heeft ten doel de beoordeling van de nieuwheid en uitvindingshoogte mogelijk te maken en vermeldt daartoe de publikaties die voor het bepalen van de in artikel 54 bedoelde stand van de techniek in aanmerking kunnen komen. Volgens Regel 46 wordt bij dit onderzoek ook nagegaan of de aanvraag voldoet aan het in artikel 82 gestelde vereiste van eenheid van uitvinding.

Is dit laatste niet het geval dan bepaalt Regel 46 tot welk deel van de aanvraag het rapport voorlopig beperkt blijft. De aanvrager krijgt echter de gelegenheid door het betalen van aanvullende taksen het onderzoek ook te doen uitstrekken over verdere materie. Indien de aanvrager het met de beslissing van de betrokken afdeling voor het nieuwheidsonderzoek inzake de eenheid niet eens is, kan hij naderhand van de onderzoekafdeling een beslissing vragen en daarbij verzoeken hem de eventueel teveel betaalde takse terug te betalen.

Het nieuwheidsrapport wordt terstond met kopieën van de aangehaalde stukken aan de aanvrager toegezonden.

Artikel 93 schrijft voor dat de aanvraag met de daarbij behorende stukken ten spoedigste na verloop van achttien maanden na de indieningsdatum of, als een beroep op prioriteit is gedaan, na de prioriteitsdatum wordt bekend gemaakt. De publikatie heeft ten doel derden zo spoedig mogelijk van de aanvraag in kennis te stellen, opdat zij daarmee rekening kunnen houden. De uit een aanvraag voortvloeiende voorlopige rechten gaan ingevolge artikel 67, eerste lid, ook niet eerder in dan na publikatie der aanvraag. De aanvrager kan echter met het oog op dit artikel 67 om eerdere publikatie van de aanvraag verzoeken.

- De derde volzin van het eerste lid bevat een speciale regeling voor de publikatie voor het geval de octrooiverlening heeft plaatsgevonden vóór afloop van de termijn van achttien maanden. Dit laatste zal kunnen voorkomen - zij het sporadisch - als de aanvrager zeer vroegtijdig een verzoek tot onderzoek heeft ingediend en het uitbrengen van het nieuwheidsrapport alsmede de afwikkeling van de tweede fase zijn geschied voor afloop van de termijn van achttien maanden. Zie ook de toelichting op artikel 96.

- Omdat voor de toepassing van artikel 54, derde lid, de aanvraag in de oorspronkelijk ingediende vorm doorslaggevend is, geschiedt in alle gevallen publikatie van de oorspronkelijke stukken van de aanvraag. In het geval omschreven in Regel 49, derde lid, is eveneens publikatie van de conclusies in de gewijzigde vorm voorgeschreven.

- Ook het nieuwheidsrapport wordt gepubliceerd en wel zo mogelijk gelijktijdig met de aanvraag en anders apart.

- De publikatie van het nieuwheidsrapport wordt officieel vermeld in het Europees Octrooiblad (zie artikel 129).

Van de datum daarvan wordt ingevolge Regel 50 aan de aanvrager kennis gegeven, zulks met het oog op de in artikel 94, tweede lid gestelde termijn van zes maanden.

Artikel 94

De tweede fase treedt niet automatisch in, doch alleen indien de aanvrager een schriftelijk verzoek tot - verder - onderzoek indient; dit verzoek geldt eerst als ingediend na betaling van de daarvoor verschuldigde takse. Een eenmaal gedaan verzoek tot onderzoek kan niet meer worden ingetrokken.

Dit onderzoek door het Europees Octrooibureau omvat alle formele en materiële vereisten, waaraan de aanvraag om octrooi en de uitvinding moeten voldoen. Bij dit onderzoek geeft artikel 114, bepalende dat het Europees Octrooibureau de zaken ambtshalve beoordeelt, de afdeling de nodige aanslag tot een zo volledig mogelijke toetsing.

- De aanvrager kan het hierbedoelde verzoek tot onderzoek indienen uiterlijk zes maanden na de officiële vermelding van de publikatie van het nieuwheidsrapport op straffe van verlies der aanvraag. Met het stellen van deze termijn van zes maanden heeft men tweerlei doel nagestreefd.

Allereerst wordt de aanvrager hiernede voldoende tijd geboden om zich aan de hand van het nieuwheidsrapport te beraden over de kansen van octrooiverlening. Vermeden wordt daardoor dat verleningsprocedures plaatsvinden of worden voortgezet

in gevallen, waarin dit geen zin heeft, met name als uit het rapport duidelijk blijkt, dat de uitvinding niet aan de normen van octrooieerbaarheid voldoet. Bij elkaar krijgt de aanvrager in dit systeem een termijn van achttien maanden (de termijn voor de publicatie van het nieuwheidsrapport) plus zes maanden voor het indienen van een verzoek tot onderzoek; deze termijn van twee jaar kan iets langer zijn als het uitbrengen van het nieuwheidsrapport vertraagd wordt. Anderzijds dient deze termijn de rechtszekerheid; derden blijven immers zodoende niet langer dan nodig in het onzekere omtrent het al of niet verlenen van octrooi op de uitvinding.

- Een aantal landen kent het systeem van het zgn. uitgesteld onderzoek (examen différé; aufgeschobene Prüfung), waarbij de aanvrager een veel langere termijn, n.l. van een aantal jaren krijgt om het onderzoek aan te vragen. Dit systeem gaat van de gedachte uit, dat de aanvrager om octrooi vaak eerst na verloop van een aantal jaren de economische waarde van zijn uitvinding kan beoordelen en daardoor het indienen van een verzoek tot onderzoek zal uitstellen of in vele gevallen zelfs geheel achterwege zal laten. Zulks betekent besparing van werk voor de met octrooiverlening belaste autoriteit; ook wordt vermeden dat uitsluitende rechten worden verleend voor uitvindingen, die niet tot exploitatie leiden. Dit systeem heeft echter het nadeel, dat de belangen van derden, die met een spoedige beslissing gediend zijn, in het gedrang komen. Om deze reden is dit systeem in het Verdrag niet gevolgd. Verwacht mag bovendien worden, dat aanvragers om een Europees octrooi een verleningsprocedure niet lichtvaardig zullen voortzetten.

Overigens biedt artikel 95 de mogelijkheid, dat de Raad van Bestuur de termijn van zes maanden verlengt, n.l. wanneer het Europese Octrooibureau de binnengekomen aanvragen niet binnen redelijke termijn kan onderzoeken. Daarbij zal de Raad tevens maatregelen moeten treffen om de oorspronkelijke termijn zo spoedig mogelijk weer te herstellen.

- Verlengt de Raad van Bestuur de termijn dan kan de Raad daarbij besluiten dat ook derden een verzoek tot onderzoek kunnen indienen. In dat geval zal de Raad in het Uitvoeringsreglement tevens de nodige uitvoeringsvoorschriften moeten vaststellen.

Artikel 96 geeft een regeling omtrent het verloop van de procedure in de tweede fase voor een onderzoekafdeling. Het eerste lid behandelt het speciale geval dat het verzoek tot onderzoek is gedaan, vóórdat het nieuwheidsrapport is uitgebracht.

- De indiening van een verzoek tot onderzoek moet immers wel voor afloop van de in artikel 94 gestelde termijn van zes maanden geschieden, doch is overigens, niet aan een tijdstip gebonden.

Indien nu het verzoek is gedaan, voordat het nieuwheidsrapport is uitgebracht, wordt met de eigenlijke procedure, zoals die in het tweede lid is geregeld, gewacht tot na het uitbrengen van dit rapport. Voordien is een beoordeling van nieuwigheid en uitvindingshoogte ook niet mogelijk. Na het uitbrengen van het nieuwheidsrapport wordt de procedure niet terstond voortgezet, doch wordt eerst het rapport aan de aanvrager toegezonden. Het eerste lid van artikel 96 waarborgt tezamen met Regel 51, eerste lid, dat de aanvrager zich van de inhoud van het rapport rekenschap geeft. De aanvrager dient ook te bevestigen dat hij de octrooiaanvraag handhaaft, waarbij hij zonodig de stukken kan wijzigen. Zie omtrent deze wijziging artikel 123 en Regel 86, tweede lid.

- Het tweede lid behandelt met Regel 51, leden 2 - 5, het verloop van de procedure voor de betrokken onderzoekafdeling. Deze doet van haar bezwaren gemotiveerd mededeling aan de aanvrager. Daarbij wijst zij op de gebreken, die de aanvrager kan opheffen, bv. door verbetering van formele gebreken of door wijziging der aanvraag. De onderzoekafdeling kan ook bezwaren hebben, die niet uit de weg kunnen worden geruimd. Hierbij valt in het bijzonder te denken aan bezwaren, die de afdeling heeft tegen de in de aanvraag vervatte materie; zo bv. dat het onderwerp van de aanvraag niet voor octrooiverlening in aanmerking komt wegens gebrek aan nieuwigheid of uitvindingshoogte of omdat zij niet voor industriële toepassing vatbaar is. De aanvrager krijgt de gelegenheid zijn opmerkingen omtrent deze bezwaren kenbaar te maken. Volgens Regel 86, derde

lid kan hij bij die gelegenheid de stukken eenmaal wijzigen, volgende wijzigingen behoeven de toestemming van de Afdeling.

Volgens artikel 97 beslist tenslotte de betrokken onderzoekafdeling omtrent de verlening van het octrooi.

Het eerste lid bepaalt dat een aanvraag, die niet aan de vereisten voldoet, wordt afgewezen. Afwijzing blijft echter achterwege als de aanvraag eerder om enigerlei reden is vervallen. Is de afdeling van opvatting, dat op de aanvraag octrooi kan worden verleend, dan kan zij volgens het tweede lid eerst een daartoe strekkend besluit nemen, als de in dat lid onder a, b en c omschreven voorwaarden zijn vervuld en tevens de aanvrager vertalingen van de conclusies in de beide andere officiële talen heeft overgelegd, die zijn vereist krachtens het vijfde lid in samenhang met Regel 51, vierde lid. Volgens voorwaarde a moet de aanvrager instemmen met de tekst, waarin de afdeling het octrooi wil verlenen; voorwaarde b betreft de betaling door de aanvrager van de onder die letters omschreven taksen, op straffe van verval van de aanvraag.

- Ter uitvoering van een en ander zendt de afdeling, volgens Regel 51, vierde lid, de door haar opgestelde tekst van het octrooi aan de aanvrager toe, waarbij zij hem tevens wijst op zijn verplichting binnen drie maanden de hiervoren onder b bedoelde taksen te betalen en binnen gelijke termijn de vertalingen van de conclusies over te leggen.

Als de aanvrager niet met deze tekst akkoord gaat - hij krijgt drie maanden om de afdeling hiervan in kennis te stellen - dan wordt de procedure voortgezet en volgt tussen de afdeling en de aanvrager een verdere gedachtenwisseling, die ingevolge artikel 116 ook mondeling kan geschieden.

- De afdeling zal tenslotte, als niets de octrooiverlening naar de weg staat, een daartoe strekkend besluit nemen. Dit besluit wordt volgens het vierde lid eerst van kracht op de dag, waarop van die verlening in het Europees Octrooiblad melding wordt gemaakt; op die dag wordt tevens ingevolge artikel 98 het octrooischrift uitgegeven.

Het vierde lid geeft verder een voorschrift omtrent het tijdstip, waarop die vermelding van het besluit op zijn vroegst kan geschieden; overigens geldt in feite niet het in het vierde lid genoemde tijdstip doch het in het vijfde lid genoemde, dat twee maanden later ligt. Door dit samenstel van bepalingen ligt tussen het tijdstip van het besluit tot octrooiverlening en het tijdstip van officiële mededeling van de octrooiverlening en uitgifte van het octrooischrift een termijn van tenminste vijf maanden.

Deze termijn waarborgt, dat voldoende tijd resteert voor de werkzaamheden, die samenhangen met het drukken der stukken; in het octrooischrift moeten n.l. volgens artikel 14, zevende lid de vertalingen der conclusies worden opgenomen, die de aanvrager binnen drie maanden heeft moeten verschaffen. Ingevolge het bepaalde in artikel 65, eerste lid, zullen tezelfdertijd ook de vertalingen van het octrooischrift in andere dan de officiële talen voorhanden kunnen zijn.

Artikel 98 bepaalt, dat gelijktijdig met de in artikel 97, vierde lid bedoelde officiële vermelding in het Europees Octrooiblad een octrooischrift wordt uitgegeven.

De Regels 53 en 54 bevatten nadere voorschriften omtrent dit octrooischrift en het aan de octrooihouder te verstrekken octrooibewijs.

Volgens artikel 14, zevende lid worden in het octrooischrift ook de vertaling van de conclusies in de beide andere officiële talen opgenomen.

Vijfde Deel

Na verlening van een octrooi kan gedurende zekere tijd een feitelijke tegen de verlening bezwaar maken, waarvoor een drietal gronden bestaan. Daarna wikkelt zich de oppositieprocedure af voor een oppositieafdeling. Deze procedure eindigt ofwel met de instandhouding van het octrooi in al of niet gewijzigde vorm ofwel met de herroeping van het octrooi.

Ingeval van instandhouding van het octrooi in gewijzigde vorm wordt het gewijzigde octrooi opnieuw gepubliceerd. Voor de oppositieprocedure gelden behalve de bepalingen van het Vijfde Deel ook de bepalingen van Deel VII waarnaar verder mag worden verwezen.

- De oppositieprocedure kan in zekere zin vergeleken worden met een procedure tot nietigverklaring van het octrooi, die zich echter niet op nationaal doch op Europees niveau afwijkt en die voor alle betrokken landen geldt.

- In de meeste nationale octrooiwetgevingen van de Verdragsluitende Staten kan reeds oppositie worden ingesteld voordat octrooi is verleend, in sommige stelsel daarentegen pas na octrooiverlening. In dit Verdrag is het stelsel van oppositie na octrooiverlening gekozen. Hiermede zijn allerlei praktische problemen vermeden, die samenhangen met de eis, dat in een stelsel van oppositie vóór octrooiverlening eventuele opposanten inzage moeten hebben van de aanvraag in de gewijzigde vorm. Voorts wordt in het gekozen stelsel voorkomen dat de oppositie wordt misbruikt om octrooiverlening op weinig gefundeerde gronden tegen te houden en hierdoor de rechten van de aanvrager te verkorten. In dit stelsel krijgen derden een ruime tijd om zich te bezinnen omtrent het instellen van een oppositie, zonder dat aan de rechten van de octrooihouder afbreuk wordt gedaan.

- Het is mogelijk dat een Europese oppositieprocedure wordt ingesteld gelijktijdig met een of meer nationale vorderingen tot nietigverklaring van het octrooi, die zich voor de nationale rechter afspelen. In dat geval laat het Verdrag het aan het nationale recht over of de rechter de nationale procedure kan schorsen in afwachting van de afloop van de Europese oppositieprocedure.

Voor schorsing zal b.v. geen aanleiding behoeven te zijn als de nietigheid voor de nationale rechten gevorderd wordt uit hoofde van het bestaan van een ouder nationaal recht als bedoeld in artikel 139, tweede lid. Dit aspect komt immers in de Europese octrooiverleningsprocedure niet aan de orde. Zie de toelichting op artikel 139.

Artikel 99 bevat in het eerste lid het voorschrift dat een ieder die oppositie wil instellen dit schriftelijk en geëtiëerd moet doen. Regel 55 geeft hieromtrent nadere voorschriften - onder betaling van een taks, en wel binnen negen maanden nadat in het officiële Europese Octrooiblad van de verlening van het octrooi is kennisgegeven. De termijnen, genoemd in artikel 65, eerste lid, en 97, vijfde lid, waarborgen, dat op het tijdstip van genoemde kennisgeving een ieder van het octrooi kennis heeft kunnen nemen ook in andere talen van Staten, waarvoor het octrooi geldt. Het tweede lid bepaalt dat de oppositie geldt voor alle landen, waarvoor het octrooi is verleend. Volgens het derde lid kan de oppositie ook nog worden ingesteld na afstand of verval van het octrooi. Een mogelijkheid die is geopend met het oog op de in artikel 68 voorziene terugwerkende kracht van de herroeping van het octrooi, waardoor het voor de vermeende inbreukmaker van belang is de herroeping ook te kunnen voorderen na het einde van het octrooi. Om dezelfde reden is in Regel 60 voorzien, dat indien de octrooihouder tijdens de oppositieprocedure afstand doet van het octrooi, de opposant voortzetting van de procedure kan vragen. Het vierde lid houdt in dat in de procedure zowel de octrooihouder als de opposant partij zijn. Het vijfde lid tenslotte geeft een speciale regeling voor het geval in één der Staten waarvoor het octrooi geldt, blijkens het nationale octrooiregister krachtens kennisgeving in de persoon van de octrooihouder heeft plaatsgevonden. In dat geval treedt de nieuwe rechthebbende voor die Staat in de plaats van de oorspronkelijke octrooihouder.

In afwijking van het in artikel 118 neergelegde beginsel behoeft hij echter in de oppositieprocedure niet tezamen met de oorspronkelijke octrooihouder op te treden. Ingevolge Regel 16, derde lid kan dan ook het in oppositie in stand gebleven octrooi voor verschillende Staten een andere inhoud hebben. De regeling van het vijfde lid komt overeen met die welke artikel 61, eerste lid onder a geeft ingeval bij een octrooi-aanvraag een ander in de plaats van de oorspronkelijke aanvrager treedt; de mogelijkheid die daar onder b wordt gegeven, n.l. het indienen van een nieuwe aanvraag kont bij een verleend octrooi uit de aard der zaak niet in aanmerking, evenmin als het rechtsmiddel onder c. Dit laatste vindt echter een parallel in artikel 138, eerste lid onder e.

Artikel 100 bevat de gronden, drie in getal, waarop een oppositie kan steunen. Op deze gronden kan ook ingevolge artikel 138 de nietigverklaring van het octrooi worden gevorderd. De oppositieprocedure is n.l. zoals hierboven reeds is vermeld te vergelijken met een procedure tot nietigverklaring van het octrooi.

- Het behoeft geen betoog, dat derden een octrooi moeten kunnen aantasten omdat de uitvinding niet voldoet aan de in de artikelen 52 - 57 gestelde materiële vereisten voor octrooierbaarheid. Dit is dan ook als eerste grond onder punt a vermeld.

De opposant kan dus met name stellen dat het onderwerp van het octrooi geen uitvinding is in de zin van die artikelen, of een uitvinding is die niet geöctrooieerd had mogen worden. Voorts kan hij stellen dat de materie niet nieuw is of geen uitvindingshoogte bezit ofwel niet is voldaan aan de eis van industriële toepassing.

- De tweede grond, vermeld onder punt b, betreft strijd met artikel 83, dat een zodanig duidelijke en volledige weergave van de uitvinding in de stukken eist, dat een deskundige de uitvinding kan toepassen. Deze grond omvat ook het geval, dat de conclusies slechts zijn gebaseerd op verwachtingen. Voor het opnemen van deze grond heeft in het bijzonder een rol gespeeld dat het hierbij vaak om vragen gaat op het gebied van de praktische toepassing, die de industrie vaak beter kan beoordelen dan het Octrooibureau.

- De derde grond, onder c vermeld, betreft het geval, dat tijdens de procedure op enigerlei wijze door redactiewijzigingen of het indienen van nieuwe stukken, de aanvraag zo is komen te luiden dat zij uitgaat boven de inhoud der stukken in de oorspronkelijke vorm. Hoewel het Octrooibureau tijdens de verleningsprocedure er nauwlettend op zal toezien, dat zulks niet geschiedt, is het niet altijd even gemakkelijk vast te stellen of bij wijziging der stukken nieuwe materie insluipst. Daarom is derden de mogelijkheid gegeven ook op deze grond te opponen.

- Er bestaan geen termen om derden de mogelijkheid te geven op andere gronden te opponen. Een oppositie kan dus b.v. nimmer gegrond zijn op formele gronden. Geenszins eenheid in de zin van artikel 82 kan in de oppositie evenmin aan de orde komen, zodat in dit stadium ook geen sprake meer kan zijn van het splitsen van een aanvraag en van het indienen van afgesplitste aanvragen in de zin van artikel 76.

Artikelen 101 en 102

De betrokken oppositieafdeling gaat eerst na, met inachtneming van Regel 56, of de oppositie ontvankelijk is. Is dit zo dan wordt de oppositieprocedure met inachtneming van Regel 57 voorbereid, waarna zich met inachtneming van Regel 58 de oppositieprocedure afwikkelt. Daarbij wordt ervoor zorg gedragen, dat partijen - de octrooihouder en de opposant of opposanten alsmede eventuele in artikel 105 bedoelde derden - alle gelegenheid krijgen zich te laten horen omtrent elkaars standpunt alsook omtrent de zienswijze van de oppositieafdeling. De octrooihouder heeft enkele malen de gelegenheid in de beschrijving, de conclusies en de tekeningen wijzigingen aan te brengen.

- De oppositieprocedure kan eindigen in afwijzing van de oppositie en derhalve instandhouding van het octrooi ofwel herroeping van het octrooi. Daarnaast is ook mogelijk instandhouding van het octrooi in gewijzigde vorm. Ingevolge het bepaalde in artikel 123, derde lid kunnen in dit laatste geval de conclusies nimmer zodanig worden gewijzigd dat de beschermingsomvang van het octrooi wordt verruimd. Instandhouding van het octrooi in gewijzigde vorm is echter alleen mogelijk als vaststaat - in overeenstemming met het beginsel van artikel 113, tweede lid - dat de octrooihouder met het octrooi in gewijzigde vorm instemt, waarna een nieuw octrooi-schrift wordt uitgegeven; een opposant, die bezwaar tegen de gewijzigde tekst heeft, staat alleen de weg van het hoger beroep open.

Ter uitvoering van het voorgaande wordt de octrooihouder de door de oppositieafdeling voorgestelde tekst toegestuurd. Als de octrooihouder tegen de gewijzigde tekst geen bezwaar heeft - evenals bij de verleningsprocedure kan ook hier eerst in een voortzetting van de procedure een verdere gedachten-

wisseling tussen de afdeling en de octrooihouder plaatsvinden - wordt de octrooihouder verzocht de taksen voor drukkosten te voldoen en een vertaling van de gewijzigde conclusies in de beide andere officiële talen over te leggen; evenals bij de verleningsprocedure krijgt hij hiervoor een termijn van drie maanden.

- Anders dan bij de verleningsprocedure het geval is, wordt hier geen regeling gegeven voor het in werking treden van het besluit van de oppositieafdeling. Artikel 68 immers regelt de gevolgen van een besluit tot herroeping van een octrooi of van de instandhouding ervan in gewijzigde vorm in die zin dat deze besluiten terugverwendbaar zijn.

- Voor het overige zijn de grondslagen van de oppositieprocedure in grote lijnen dezelfde als bij de verleningsprocedure. Ook hier mag worden gewezen op artikel 114, welke bepaling een oppositieprocedure in staat stelt ambtshalve het octrooi te herroepen op andere - uiteraard binnen artikel 100 vallende - gronden dan de opposant heeft aangevoerd of uit hoofde van ander dan door opposanten aangevoerd bezarend materiaal.

Artikel 103 bevat voorschriften voor het geval het octrooi wordt gewijzigd en een nieuw octrooischrift wordt uitgegeven, deze zijn gelijk aan de voorschriften van artikel 98. Ingevolge artikel 68 bepaalt het gewijzigde octrooischrift met tegenwerkende kracht de beschermingsomvang van het octrooi.

Artikel 104 bevat een regeling over de verdeling van de kosten over partijen, waarbij volgens het eerste lid van het beginsel dat elke partij de eigen kosten draagt uit overwegingen van billijkheid kan worden afgeweken. Het derde lid geeft een regeling voor de executie van in kracht van gewijsde gemaakte beslissingen inzake de vaststellingen van de kosten in oppositie. Zie verder Regel 65.

Artikel 105 opent de mogelijkheid dat derden, tegen wie een inbreukactie is ingesteld of die daarmee bedreigd worden, zoals in dat artikel nader omschreven, zich binnen een zekere termijn in een oppositieprocedure kunnen voegen. In beginsel vinden daarbij de bepalingen in deze oppositie toepassing.

Zesde Deel

Het beroep.

Dit deel behandelt het beroep van beslissingen die zijn genomen in procedures voor het Europese Octrooibureau. Het beroep is opgedragen aan kamers van beroep.

Artikel 106 bepaalt welke beslissingen appellabel zijn, en artikel 107 welke personen tegen een appellabele beslissing beroep kunnen instellen. Artikel 108 stelt de termijn vast, waarbinnen beroep moet worden ingesteld, alsmede in welke vorm dit moet geschieden. Artikel 110 en 111 bevatten tezamen met Regels 65 en 66 voorschriften omtrent de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het ingestelde beroep, alsmede omtrent de beslissing daarop. Artikel 109 voorziet in de herziening van beslissingen vóór de behandeling van het beroep door de afdeling die de beslissing nam.

Met het oog op de eenheid van rechtspraak is een Grote Kamer van Beroep ingesteld, waar artikel 112 betrekking op heeft. Voor de beroepsprocedure gelden ook de regels van Deel VII.

Artikel 106

Het eerste lid bevat de hoofdregel dat hoger beroep openstaat van elke beslissing, die is genomen door de Aanvraagafdeling, de onderzoekafdelingen, de oppositieafdelingen of de rechtskundige afdeling. De beslissingen waar het hier om gaat zijn niet alleen beslissingen inzake de verlening van octrooien doch ook beslissingen in alle andere procedures die zich voor het Europese Octrooibureau kunnen afspelen; zo b.v. beslissingen omtrent de inzage van stukken (artikel 128).

- Een tweede hoofdregel is dat het beroep opschortende werking heeft. Een aangevallen beschikking heeft dus slechts werking indien en voorzover zij in beroep wordt bevestigd.

- Wat de beslissingen van de oppositieafdelingen betreft, kan volgens het tweede lid, in overeenstemming met artikel 99, derde lid, ook nog beroep worden ingesteld nadat het octrooi zijn werking heeft verloren voor alle landen waarvoor het was verleend.

- Hoewel elke beslissing vatbaar is voor beroep, betekent zulks niet dat beroep in alle gevallen aanstonds openstaat. Dit laatste is volgens het derde lid uitsluitend het geval bij de daarin omschreven zgn. eindbeslissingen. Op zgn. tussenbeschikkingen staat alleen terstond beroep open als dit in de beschikking zelf is bepaald; anders kan van een tussenbeschikking alleen beroep worden ingesteld tegelijk met de eindbeschikking. Deze regel wil nodige vertraging van procedures voorkomen.

- Het vierde en vijfde lid houden een enkele beperking in op de hoofdregel dat elke beslissing vatbaar is voor hoger beroep. De in een beslissing inzake een oppositie vastgestelde verdeling van kosten is slechts met de beslissing in zijn geheel appellabel en dan nog alleen voorzover de kosten een bedrag overschrijven, dat in het taksenreglement is vastgesteld.

Artikel 107

Het beroep tegen beslissingen komt een ieder toe, die partij was bij de procedure, welke tot de betrokken beslissing heeft geleid. Partij moet hier in ruime zin worden genomen, vergelijk echter ook artikel 115.

Zoals in rechtsstelsels gebruikelijk moet de appellant door de beslissing in het ongelijk zijn gesteld.

Alle partijen zijn in eerste aanleg ook partij in hoger beroep, ook als zij niet daadwerkelijk aan de beroepsprocedure deelnemen. Hierdoor wordt de beslissing in hoger beroep ook b.v. omtrent de kosten, voorzover die afwijkt van de beslissing in eerste instantie voor alle partijen bindend.

Artikel 108

Dit artikel stelt de beroepstermijn vast op twee maanden vanaf de datum van kennisgeving van het betrokken besluit. Het beroep moet schriftelijk geschieden en geldt pas als ingesteld als de terzake van een beroep verschuldigde taks is betaald. Om de appellant tegemoet te komen behoeft het beroepschrift, omtrent de inhoud waarvan Regel 64 verder voorschriften bevat, bij de indiening slechts de aangevallen beschikking te noemen en aan te geven in hoeverre wijziging of ongedaanmaking van de beschikking wordt verlangd. Daarnaast dient iedere appellant de gronden, waarop het beroep steunt schriftelijk in te dienen; hiervoor beschikt hij over vier maanden vanaf de datum van kennisgeving van het besluit, waartegen beroep wordt ingesteld; hij behoeft dit dus niet in het beroepschrift zelve te doen.

Artikel 109

Ingeval beroep is ingesteld tegen de beslissing van een afdeling geeft dit artikel deze afdeling gelegenheid haar beslissing te herzien. Hierbij is b.v. gedacht aan gevallen, dat de beslissing op een vergissing beruiste. De betrokken afdeling herzien haar beslissing als zij het beroep ontvankelijk en gegrond acht; anders zendt zij het beroep binnen een maand, zonder commentaar harezijds, door aan de betrokken kamer van beroep. Op deze wijze wordt vermeden dat een beroepsprocedure voortgang vindt in gevallen, waarin dit niet strikt nodig is.

- Herziening kan echter niet volgen als bij de procedure in eerste aanleg niet alleen de appellant doch ook een tegenpartij was betrokken. Dit geldt in het bijzonder, zij het niet uitsluitend, voor de oppositieprocedure.

Artikel 110

Volgens het eerste lid onderzoekt de betrokken kamer van beroep eerst of het beroep ontvankelijk is, waartoe zij het beroepschrift toetst aan de in Regel 65, eerste lid, vermelde voorschriften.

Leenten in het beroepschrift kunnen met inachtneming van Regel 65, eerste en tweede lid, worden hersteld.

- Bij ontvankelijkheid van het beroep gaat de kamer na of het beroep gegrond is. Ingevolge het tweede lid nodigt zij hierbij partijen uit hun zienswijze te geven over de gewisselde stukken. Blijft de aanvrager in gebreke binnen de hem daartoe gestelde termijn zijn zienswijze te geven dan geldt de aanvraag als ingetrokken. Deze sanctie geldt niet als beroep is ingesteld tegen een beslissing van de rechtskundige afdeling, omdat deze sanctie hier te hard zou zijn.

De kamer van beroep neemt verder, ingevolge Regel 66 de procedureregels van de eerste instantie in acht, voorzover niet anders is voorgeschreven.

Ook voor de beroepsprocedure geldt verder artikel 114, zodat een kamer van beroep een beslissing in eerste instantie in haar geheel kan vernietigen, ook al heeft de appellante deze slechts gedeeltelijk aangevallen. Een beroep tegen een beschikking, die een aanvraag om octrooi slechts ten dele afwees, kan langs deze weg tot een algehele afwijzing van de aanvraag leiden.

Artikel 111

Bij de beslissing omtrent het beroep kan een kamer van beroep ofwel zelf recht doen ofwel de zaak voor behandeling terug verwijzen naar de afdeling in eerste instantie. Deze is gebonden aan de beslissing in beroep. Beslissingen in beroep genomen op beslissingen van de Aanvraagafdeling binden ook een onderzoeksafdeling. Dit laatste voorschrift voorkomt dat over eenzelfde kwestie tweemaal beroep zou worden ingesteld, als nl. de onderzoeksafdeling een andere mening zou zijn toegegaan dan de kamer van beroep.

Regel 66, tweede lid, bevat de formele voorschriften omtrent beslissingen van de kamers van beroep, terwijl Regel 67 voorschrijft in welke gevallen terugbetaling geschiedt van de terzake van het beroep verschuldigde taks.

Artikel 112

Dit artikel is gewijd aan de Grote Kamer van Beroep die is ingesteld ter waarborging van de eenheid van rechtstoepassing. De Grote Kamer van Beroep is geen "derde instantie". Haar taak bestaat uit het geven van uitspraken in zaken van principieel belang. Zulk een uitspraak kan langs twee wegen worden gevraagd.

In de eerste plaats door een kamer van beroep, indien deze zulks dienstig acht. Een kamer van beroep kan uit eigen beweging een kwestie aan de Grote Kamer voorleggen en behoeft hiertoe niet een daartoe strekkend verzoek van één der partijen af te wachten.

Dient één der partijen zulk een verzoek in en acht de betrokken kamer van beroep het niet dienstig van de Grote Kamer van Beroep een uitspraak te verkrijgen, dan zal zij dit in haar eindbeslissing moeten motiveren. Partijen in beroep gelden als partijen voor de Grote Kamer van Beroep. De uitspraak van de Grote Kamer van Beroep bindt de kamer van beroep bij het nemen van haar beslissing.

Voorts kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau aan de Grote Kamer van Beroep verzoeken een uitspraak te doen over een rechtsvraag, indien hierover door verschillende kamers van beroep uiteenlopende beslissingen zijn gegeven. Deze uitspraak heeft het karakter van een advies. Hoewel de kamers van beroep in dit geval formeel niet aan de uitspraak van de Grote Kamer van Beroep zijn gebonden, anders dan wanneer zij zelf een uitspraak aan de Grote Kamer van Beroep hebben verzocht, zullen zij zich in feite voortaan vanzelfsprekend naar die uitspraak richten.

Zevende Deel

Dit deel bevat gemeenschappelijke voorschriften te onderscheiden in gemeenschappelijke voorschriften voor procedures (Hoofdstuk I) het verstrekken van inlichtingen aan het publiek en autoriteiten (Hoofdstuk II) en de vertegenwoordiging voor het Europees Octrooibureau (Hoofdstuk III)

Hoofdstuk I: Hierin zijn in het algemeen voorschriften opgenomen die niet speciaal gelden voor een bepaalde procedure voor één der afdelingen van het Europees Octrooibureau, doch die in acht moeten worden genomen bij elke procedure, die zich voor één van de afdelingen van het Europees Octrooibureau afwikkelt. Deze voorschriften vormen voor het merendeel de neerslag van algemeen erkende beginselen. Een aantal dezer voorschriften zal in de nationale wetgevingen niet met zoveel woorden terug te vinden zijn, omdat zij tot het ongeschreven recht behoren. In dit Europees Verdrag, dat Europees recht schept, moeten zij echter uitdrukkelijk worden vermeld.

Artikel 113

Eerste lid.

Beslissingen van het Europees Octrooibureau mogen alleen steunen op gronden, waaromtrent partijen zich hebben kunnen uitspreken.

De regels 68 en 70 bevatten verdere voorschriften aangaande de vorm der beslissingen. Het tweede lid van Regel 68 schrijft voor dat de beslissingen, die voor beroep vatbaar zijn, gemotiveerd moeten zijn; het schrijft verder voor op welke wijze belanghebbenden gewezen moet worden op de mogelijkheid van beroep. Regel 8y betreft verbetering van beslissingen.

Tweede lid.

Het Europees Octrooibureau moet bij zijn onderzoek en bij het nemen van beslissingen uitgaan van de aanvraag of het octrooi in de tekst, waarmee de aanvrager of de octrooihouder heeft ingestemd. Dit beginsel is ook neergelegd in artikel 97, tweede lid, onder a, artikel 102, derde lid, onder a, en de bij de toelichting op die artikelen vermelde Regel 51, vierde lid, en Regel 58, vierde lid.

Artikel 114

Het eerste lid legt vast, dat het onderzoek door het Europees Octrooibureau een ambtshalve onderzoek is. Het Bureau behoeft zich dan ook bij het nemen van zijn beslissingen niet te beperken tot hetgeen door partijen is te berde gebracht, doch kan daarbij ook andere gegevens betrekken, met inachtneming nochtans van het bepaalde in artikel 113. Volgens het tweede lid is het Europees Octrooibureau vrij om feiten en bewijsmiddelen, die partijen niet tijdig hebben overgelegd, geheel buiten beschouwing te laten.

Artikel 115

Na de in artikel 93 voorziene publicatie van de aanvraag om octrooi kan een ieder schriftelijk en gemotiveerd bezwaren tegen octrooiverlening aanvoeren. De aanvrager of de octrooihouder ontvangt hieromtrent mededeling en kan vanzelfsprekend daartegen verweer voeren. Degen, die langs deze weg bezwaar aanvoert is geen partij in de procedure. Dit betekent, dat hij ingevolge artikel 107 geen beroep kan instellen.

Artikel 116

Dit artikel betreft de mondelinge behandeling voor het Europees Octrooibureau.

Eerste lid.

Mondelinge behandeling geschiedt hetzij op verzoek van één der partijen, hetzij ambtshalve. Het Europees Octrooibureau is echter niet verplicht aan een verzoek tot mondelinge behandeling gehoor te geven, indien het een hernieuwde mondelinge behandeling voor dezelfde instantie betreft en in partijen of in de zaak zelve geen verandering heeft plaatsgevonden.

Tweede lid.

In afwijking van het eerste lid heeft een mondelinge behandeling voor de aanvraagafdeling op verzoek van de aanvrager alleen plaats, als de aanvraagafdeling zulke dienstig acht of wanneer zij voornemens is de aanvraag af te wijzen.

Derde lid.

De mondelinge behandeling voor de aanvraagafdeling voor de onderzoeksafdeling en voor de rechtskundigeafdeling is nimmer openbaar. De behandeling voor de aanvraagafdeling geschiedt immers in het stadium dat de aanvraag nog niet gepubliceerd is; voor de onderzoeksafdeling kan de aanvrager ter ondersteuning van zijn aanvraag gegevens te berde brengen, die hij voorlopig geheim wil houden. De taak van de rechtskundigeafdeling brengt mee dat aan openbaarheid van een behandeling geen behoefte bestaat.

Vierde lid.

De mondelinge behandeling inzake opposities, die tegen de verlening van een octrooi zijn ingesteld, voor een oppositieafdeling, is in beginsel openbaar. Ditzelfde beginsel geldt ook voor de mondelinge behandeling van zaken voor een kamer van beroep en de Grote Kamer van Beroep, doch vanzelfsprekend alleen voorzover het aanvragen betreft, die reeds zijn gepubliceerd. Van dit beginsel der openbaarheid kan de betrokken instantie echter afwijken als ernstige en ongerechtvaardigd nadeel voor een partij is te vreesen.

Het voorgaande geldt evenzeer voor de uitspraak van de beslissing van genoemde instanties.

-Regel 71 regel de oproep voor een mondelinge behandeling en de in acht te nemen termijn. Is degen, die behoorlijk is opgeroepen niet verschenen, dan kan de behandeling zonder hem plaatsvinden.

-Regel 2 bevat een bijzondere regeling voor de taal bij een mondelinge behandeling.

Artikel 117.

Dit artikel behandelt de bewijsvoering voor het Europees Octrooibureau.

Het eerste lid bevat een niet limitatieve opsomming der bewijsmiddelen, die in de Europese rechtsstaten zijn terug te vinden. Bij de opsomming van de afdelingen van het Europees Octrooibureau, waarvoor deze bewijsmiddelen kunnen worden gebezigd, ontbreekt de aanvraagafdeling. De taak van deze afdeling bestaat immers alleen uit het toetsen van de binnengekomen aanvragen op formele vereisten; enige bewijsvoering komt hierbij niet aan de orde. Het tweede lid bepaalt, dat de betrokken afdelingen van het Europees Octrooibureau een van hun leden kunnen aanwijzen ten overstaan van wie de bewijsvoering dient te geschieden. Het derde en het vierde lid bevatten de volgende regeling. Het Europees Octrooibureau kan een persoon - een partij, getuige of een deskundige - die het Bureau wenst te horen oproepen voor het Bureau zelf te verschijnen. De betrokken persoon kan dan echter verzoeken gehoord te worden voor de bevoegde nationale rechter van de Staat waar hij woont. Na ontvangst van zulk een verzoek kan het Europees Octrooibureau de bevoegde nationale rechter verzoeken de betrokken persoon te horen. Het Europees Octrooibureau kan zulk een verzoek ook doen als betrokkene op de oproep van het Bureau niet reageert, en zelfs kan het Bureau betrokkene niet eerst zelf oproepen, doch terstond tot de nationale rechter zulk een verzoek richten waardoor o.a. ongerechtvaardigde verplaat-singskosten kunnen worden bespaard. Als een persoon door de nationale rechter wordt opgeroepen, is hij krachtens nationaal recht tot verschijnen verplicht, een verplichting die meestal door een strafaanctie wordt bekrachtigd. Het Verdrag kent zulk een verschijningsplicht t.o.v. het Europees Octrooibureau niet. De nationale rechter is tot medewerking verplicht op grond van artikel 131, tweede lid.

Vijfde lid.

Het Verdrag heeft het Europees Octrooibureau niet de bevoegdheid gegeven personen onder ede te horen. Daarom bevat het vijfde lid de mogelijkheid dat het Bureau een reeds gehoorde partij, getuige of deskundige opnieuw laat horen voor de nationale rechter en dan onder ede of in een andere vergelijkbare vorm.

Bij dit laatste valt b.v. te denken aan het afleggen van een belofte in die landen waar deze mogelijkheid bestaat. Ook hier is artikel 131, tweede lid van toepassing.

Zes lid.

Ingeval het Europees Octrooibureau aan een nationale rechter ingevolge het derde of vierde lid een verzoek doet een persoon te horen kan het daarbij verzoeken de betrokken persoon onder ede of in een vergelijkbare vorm te horen. Het Bureau kan tevens verzoeken toe te staan dat een lid van de betrokken afdeling de zitting bijwoont en daarbij vragen aan betrokkene stelt. Dit laatste geldt ook in het geval voorzien in het vijfde lid.

In aansluiting op het bovenstaande mag worden gewezen op de Regels 72-76, die voorschriften geven omtrent het horen van personen door het Europees Octrooibureau.

Artikel 118 bevat het reeds bij de artikelen 71-74 ter sprake gekomen beginsel, dat de Europese octrooiaanvraag in de Europese verleningsprocedure één en ondeelbaar is. Het belangrijkste gevolg hiervan is, dat de inhoud van de aanvraag en van het daarop verleende octrooi voor alle landen, waarvoor de aanvraag geldt, gelijkkluidend is.

Indien een Europese aanvraag door één persoon voor verschillende landen wordt ingediend, volgt zulks reeds uit het stelsel van de bepalingen van het Verdrag. Minder vanzelfsprekend is misschien deze ondeelbaarheid ingeval meerdere personen rechthebbende op een octrooiaanvraag, zijn, doch niet allen van dezelfde Staten. Dit is mogelijk volgens artikel 59 alsook bij toepassing van artikel 61, eerste lid onder a, ingeval de in die bepaling bedoelde rechterlijke beslissing niet voor alle Staten geldt, waarvoor de octrooiaanvraag is ingediend. Artikel 118 neemt voor die gevallen in de eerste volzin elke twijfel weg door te bepalen dat aanvragers in de octrooiverleningsprocedure als gemeenschappelijke aanvragers gelden; zij kunnen dus tegenover het Europees Octrooi-

bureau niet afzonderlijk optreden. Vermeden wordt aldus, dat de verleningsprocedure voor elk der verschillende landen uiteen zou gaan lopen en het octrooi voor die landen een verschillende inhoud zou hebben. Een oplossing in andere zin zou bovendien voor het Bureau belangrijk meer werk opleveren.

-Op dit punt van de eenheid bestaat een uitzondering, nl. wanneer een Europese aanvraag krachtens rechterlijke uitspraak slechts voor een deel op een ander dan de oorspronkelijke aanvrager is overgegaan en dit vonnis niet voor alle Staten geldt, waarvoor de octrooiaanvraag is ingediend; zie hieromtrent de bij artikel 61 toegelichte Regel 16, tweede lid.

Wat voor de Europese aanvraag in de verleningsprocedure geldt, is evenzeer van toepassing op het Europees octrooi gedurende de oppositieprocedure. Ook hier geldt het beginsel van de eenheid en ondeelbaarheid van het octrooi tegenover het Europees Octrooibureau, en ook hier kunnen in geval het Europees octrooi voor verschillende Staten in andere landen is, de gerechtigden slechts gezamenlijk en als gemeenschappelijke houders van het octrooi optreden. Ook hierop bestaat weer een uitzondering, nl. als het octrooi in een of enkele van de Staten, waarvoor het is verleend, als gevolg van een in kracht van gewijsde gegaan rechterlijk vonnis in andere handen is geraakt. Alsdan kan de nieuwe octrooihouder desverlangd afzonderlijk optreden-zie hiervoor artikel 99, vijfde lid- en kan het octrooi ingevolge Regel 16, derde lid, voor verschillende landen anders luiden.

Tenslotte mag nog een uitzondering op het punt van de eenheid en ondeelbaarheid worden gememoreerd, die in het algemeen geldt. Wanneer ingevolge artikel 54, vierde lid, de stand der techniek niet voor alle in de aanvraag aangevoerde landen gelijk is, kunnen ingevolge Regel 87 de stukken met inbegrip van het Europees octrooi voor de verschillende landen verschillend luiden; zie hieromtrent de toelichting op artikel 54.

Artikel 119.

Dit artikel behandelt de officiële toezending van stukken door het Europees Octrooibureau. Ambtshalve zendt het Bureau aan betrokkene toe. Beslissingen en oproepen alsmede alle mededelingen waardoor een termijn begint te lopen en voorts alle andere mededelingen, waarvan bij of krachtens het Verdrag toezending in officiële vorm is voorgeschreven. Indien buitengewone omstandigheden zulks vereisen kan toezending ook door middel van een nationale Dienst voor de industriële eigendom geschieden. De Regels 77-82 bevatten gedetailleerde voorschriften terzake.

Artikel 120.

Dit artikel, dat over termijnen gaat, beperkt zich ertoe te bepalen dat een aantal onderwerpen worden geregeld in het Uitvoeringsreglement. Het betreft hier de wijze van berekening van termijnen alsmede de verlenging van termijnen ingeval van sluiting van het Europees Octrooibureau of van de nationale Diensten of ingeval geen postbestelling plaatsvindt. Regel 83, respectievelijk Regel 85 bevatten hieromtrent een gedetailleerde regeling.

-Aan het Uitvoeringsreglement wordt ook de bepaling van de minimum en maximum duur overgelaten van termijnen, die het Europees Octrooibureau volgens het Verdrag kan stellen. Zie hiervoor Regel 84.

Artikel 121.

Dit artikel bevat een voorziening voor het geval een termijn niet in achtgenomen is die het Europees Octrooibureau krachtens het Verdrag of het Uitvoeringsreglement in de loop van de octrooi-verleningsprocedure heeft gesteld. Het gevolg van zulk een verzuim van de aanvrager is ofwel dat het Europees Octrooibureau zal beslissen dat de aanvraag wordt afgewezen ofwel dat de aanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken. Voorbeelden hiervan zijn te vinden in artikel 91, derde lid en 124, tweede lid. - In zulke gevallen treden de rechtsgevolgen van afwijzing of intrekking echter niet in, of gelden niet terugwerkende kracht als niet ingetreden, als de aanvraag een verzoek tot verdere behandeling indient. Voor de geldigheid van zulk een verzoek moet aan drie vereisten zijn voldaan. Het verzoek moet zijn gedaan voor afloop van twee maanden nadat de aanvrager de beslissing houdende afwijzing of de mededeling betreffende de intrekking is toegezonden. Verder moet de aanvrager binnen dezelfde termijn de nagelaten handeling alsnog hebben verricht. En tenslotte moet ter gelegenheid van de indiening van zulk een ver-

zoek een takse zijn voldaan; het verzoek geldt eerst als ingediend als de takse is voldaan.

-Voor de geldigheid van het verzoek worden geen andere eisen gesteld. De aanvrager behoeft dus niet te motiveren, waarom hij de gestelde termijn niet heeft in acht genomen. Zulks betekent dat een aanvraag altijd éénumaal verlenging kan verkrijgen van elke door het Europees Octrooibureau gestelde termijn door betaling van bovenbedoelde takse. De bepaling geldt dus niet voor termijnen, die door het Verdrag of het Uitvoeringsreglement zelf zijn gesteld. Een enkelemaal houdt echter een artikel zelf de mogelijkheid van verlenging in. Zie b.v. artikel 86, tweede lid, krachtens welke bepaling jaartaksen nog geldig kunnen worden betaald een half jaar na de vervaldatum onder betaling van een aanvullende takse.

-Het verdrag kent echter geen mogelijkheid, zoals andere stelsels van octrooiverlening soms wel kennen, om verlenging voor langere termijn of meerdere malen verlenging te verkrijgen. Wel kent het Verdrag nog de mogelijkheid dat de aanvrager en ook de octrooihouder in zijn recht wordt hersteld als dit door het niet in acht nemen van een termijn is verloren gegaan; zoals hieronder bij artikel 122 zal blijken, is de mogelijkheid echter beperkt tot zeer bijzondere gevallen. Door dit in het Verdrag gevolgde systeem wordt tegenwoordig aan de eisen van billijkheid zonder dat zulks leidt tot onnodige verlenging van de octrooiverleningsprocedure.

Artikel 122.

Dit artikel regelt het herstel van rechten, die zijn verloren gegaan door het laten verlopen van termijnen die in de verleningsprocedure of in de oppositieprocedure tegenover het Europees Octrooibureau in acht moeten worden genomen. Deze regeling komt dus in zekere zin neer op verlenging van termijnen en is in zoverre te vergelijken met die van artikel 121. De regeling van artikel 122 omvat echter meer termijnen dan die van artikel 121. Zij is n.l. niet beperkt tot de termijnen die het Europees Octrooibureau heeft gesteld, doch omvat alle termijnen, die tegenover het Bureau in acht moeten worden genomen met uitzondering van die genoemd in het vijfde lid. Bovendien is de regeling van artikel 122 niet beperkt tot de verleningsprocedure. Anderzijds is de regeling van artikel 122 minder vrijgevig dan die van artikel 121 omdat de aanvrager of octrooihouder moet aantonen dat hij de termijn niet heeft kunnen respecteren, ondanks het in acht nemen van alle in de gegeven omstandigheden vereiste zorgvuldigheid. Hiermede introduceert het Verdrag een nieuw begrip, dat in de plaats komt van in de nationale rechtsstelsel gehanteerde begrippen zoals "excuses légitimes", "overmacht" etc. welke begrippen elkaar vaak niet in alle opzichten dekken. De omschrijving van hierbedoelde bijzondere zorgvuldigheid brengt mede, dat het subjectief afwezig zijn van schuld bij de aanvrager of octrooihouder in de regel niet voldoende zal zijn.

-De verhinderdheid van de rechthebbende om de termijn in acht te nemen moet het verlies van een recht of een rechtsmiddel tot onmiddellijk gevolg hebben gehad, zo b.v. de afwijzing van de aanvraag of de herroeping van het octrooi ofwel het verlies van de mogelijkheid beroep in te stellen.

-De regeling is beperkt tot de aanvrager en de octrooihouder omdat derden, in het bijzonder opposanten, hun recht veelal nog langs de weg van een nietigheidprocedure kunnen geldend maken. -Als handelingen van de aanvrager of octrooihouder zijn ook die van de vertegenwoordiger aan te merken, zodat het verlies van rechten tengevolge van het optreden van de vertegenwoordiger alleen hersteld kan worden ingeval deze vertegenwoordiger de vereiste zorgvuldigheid heeft in acht genomen.

Volgens het tweede lid moet degen die herstel van rechten vraagt zulks doen binnen twee maanden, nadat de verhinderdheid, die het niet in acht nemen van de desbetreffende termijn tot gevolg had, is opgeheven. Binnen deze termijn moet ook de nagelaten handeling zijn verricht.

-Het herstel van verloren gegane rechten, dat uit een oogpunt van billijkheid ten opzichte van de aanvrager of van de octrooihouder geboden is, brengt in het algemeen voor derden een element van rechtsonzekerheid mee. Teneinde deze rechtsonzekerheid zo gering mogelijk te maken, moet een verzoek, met inachtneming overigens van de hierboven genoemde termijn van twee maanden, uiterlijk worden gedaan binnen een jaar na afloop van de termijn, die niet is in acht genomen.

- Het derde lid bepaalt, dat een verzoek tot herstel van rechten gemotiveerd moet zijn en de omstandigheden, waarop het steunt moet worden vermeld. Het verzoek geldt eerst als ingediend, als de terzake verschuldigde takse is betaald.

Vierde lid. Over het verzoek beslist de instantie van het Europees Octrooibureau, die over de nagelaten handeling te beslissen had. Het Vijfde lid noemt een aantal termijnen, waarvan het niet in acht nemen nimmer kan leiden tot toepassing van het onderhavige artikel 122.

-Hieronder vallen in de eerste plaats de termijnen van twee maanden en van een jaar, die in het tweede lid worden gesteld voor het indienen van een verzoek tot herstel van recht. Deze termijnen zijn immers juist gesteld met het oog op de belang van derden; verlenging van deze termijnen zou daaromjuist zijn en tot verlenging ad infinitum kunnen leiden.

-Voorts kan nimmer herstel van rechten plaatsvinden bij het niet in acht nemen van de termijnen, die zijn gesteld voor het betalen van de indieningstakse en de takse terzake van het nieuwheidsrapport (artikelen 78, tweede lid, 61, derde lid en 76, derde lid), en voor het betalen van de takse terzake van de aanwijzing van een Staat (artikelen 79, tweede lid, 61, derde lid en 76, derde lid).

- Voor al deze taksen geldt dat de aanvrager deze reeds betalen kan gelijktijdig met het verrichten van de handeling, waarvoor de takse wordt gehoven. Wil hij de betaling uitstellen dan geven voornoemde artikelen hem hiervoor een ruime termijn, doch de aanvrager neemt ingeval hij niet terstond betaalt doch met betaling wacht zelf het risico dat de betaling niet binnen de gestelde termijn kan plaatsvinden. Voor herstel van recht bestaat daarom geen reden.

-Dok kan nimmer herstel gevraagd worden bij overschrijding van de in artikel 87, eerste lid, genoemde prioriteitstermijn van twaalf maanden, die is ontleend aan het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom. Herstel van recht bij overschrijding van deze termijn zou strijdig zijn, met de gebruikelijke opvattingen op dit punt.

-Tenslotte kan geen herstel worden gevraagd van de termijn, die artikel 94, tweede lid, stelt voor het indienen van een verzoek tot onderzoek. In het belang van de rechtszekerheid, die een spoedige beslissing op octrooi-pretenties vereist, is deze termijn juist kort gesteld, doch anderzijds weer zo, dat de aanvrager voldoende tijd heeft om zich te beraden over het voortzetten van de verleningsprocedure. Voor het verlengen van deze termijn is daarom geen reden.

-Het zesde lid bevat een regeling van de rechten van hen die in een Verdragsstaat waarvoor de herestelde aanvraag of het herestelde octrooi geldt, te goeder trouw de uitvinding, die het onderwerp van de aanvraag of van het herestelde octrooi vormt, hebben toegepast in het tijdvak tussen het verval en de bekendmaking van het herstel. Zij blijven bevoegd de uitvinding bedrijfsmatig toe te passen zonder tot enige vergoeding verplicht te zijn. Hetzelfde geldt voor hen, die in voornoemd tijdvak te goeder trouw daadwerkelijk en serieuze voorbereidingen tot zulk een toepassing hebben getroffen.

-Het zevende lid laat de Verdrag-sluitende Staten vrij in de regeling omtrent het herstel van rechten, die verloren zijn gegaan omdat termijnen welke krachtens het Verdrag moeten worden in acht genomen jegens die Staten niet zijn gerespecteerd. Een voorbeeld levert de termijn die de Verdrag-sluitende Staten uit hoofde van artikel 137, tweede lid kunnen stellen ter gelegenheid van de omzetting van een Europese octrooiaanvraag in één of meer nationale aanvragen; en voorts de termijn van artikel 65, eerste lid tweede volzin, waarbinnen Verdrag-sluitende Staten de overlegging van een vertaling van een Europees octrooi-schrift kunnen verlangen.

Artikel 123.

Dit artikel regelt in hoeverre een Europese octrooiaanvraag en een Europees octrooi in de procedure voor het Europees Octrooibureau kunnen worden gewijzigd. Het artikel bevat de twee volgende hoofdregels.

Naar het tweede lid bepaalt mogen Europese octrooiaanvragen en octrooien niet zodanig veranderd worden, dat het onderwerp ervan zich uitstrekt buiten de inhoud van de oorspronkelijk ingediende stukken. Verder mogen, naar het derde lid bepaalt, in de oppositieprocedure de conclusies niet zodanig worden gewijzigd, dat daardoor de beschermingsomvang van het eenmaal verleende octrooi wordt verruimd. De sanctie op deze bepalingen is te vinden in artikel 100 onder c en artikel 138, eerste lid onder c en d.

-Binnen deze grenzen laat het artikel, naar het eerste lid bepaalt, de regeling van de voorwaarden, waaronder wijziging van een octrooi-

aanvraag of van een octrooi mag plaatsvinden, over aan het Uitvoeringsreglement, waar deze materie is geregeld in de Regels 86 en 88.

- Volgens Regel 86, eerste lid, mag de aanvrager vóór ontvangst van het nieuwheidsrapport geen wijzigingen aanbrengen. Dit laatste behoudens de wijzigingen op formele punten, die mogen worden aangebracht in het kader van het door de aanvraagafdeling verrichte onderzoek op formele vereisten; zie hiervoor de toelichting op artikel 91, tweede lid en de daar vermelde Regel 41. Door het aanbrengen van wijzigingen in dit stadium toe te laten zou de opstelling van het nieuwheidsrapport kunnen worden vertraagd. Een overeenkomstige bepaling is daaronder ook te vinden in artikel 19 PCM. Regel 86 houdt verder rekening met het voorschrift van artikel 123, eerste lid, dat de aanvrager tenminste eenmaal de gelegenheid moet hebben de aanvraag op eigen initiatief te wijzigen. Deze gelegenheid wordt hem gegeven in de periode na ontvangst van het nieuwheidsrapport en vóór ontvangst van het eerste bericht van de onderzoekafdeling. Na ontvangst van het eerste bericht kan de aanvrager ook nog de stukken op eigen initiatief wijzigen, mits hij deze wijzigingen gelijktijdig met zijn antwoord op dit eerste bericht aan de onderzoekafdeling doet toekomen; de aanvrager krijgt hierdoor de gelegenheid zijn aanvraag zodanig in te richten, dat deze in de procedure zo min mogelijk bezwaren zal ontmoeten. Daarna kan hij alleen nog met toestemming van de onderzoekafdeling de stukken wijzigen. Zie ook de toelichting op artikel 96.

- Naast de hiervoor geschetste regeling van Regel 86 staat die van Regel 88, welke de wijziging van afspraak - en schrijffouten en van vergissingen betreft. Deze kunnen op verzoek worden verbeterd. Wijzigingen in de beschrijving, de conclusies of de tekeningen is echter alleen van kennelijke fouten of vergissingen toegestaan.

Artikel 124.

De aanvraagafdeling en de kamers van beroep kunnen van de aanvrager verlangen binnen een door hen te stellen termijn opgave te doen van de landen waarin hij nationale octrooiaanvragen voor dezelfde uitvinding of een deel daarvan heeft ingediend. Het niet tijdig voldoen aan zulk een verzoek brengt mee dat de aanvraag wordt geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 125.

Als in een nationale regeling lacunes voorkomen, kan hiervoor een oplossing worden gevonden, doordat men kan terugvallen op soortgelijke regelingen of algemene beginselen. In een verdrag als het onderhavige bestaat deze mogelijkheid niet. Vandaar dat uitdrukkelijk bepaald is, dat voor gevallen, waarin het Verdrag geen procedurevoorschriften bevat, de in de Verdragsluitende Staten algemeen geldende regels van toepassing zijn.

Artikel 126.

Dit artikel gaat over het verval van financiële verplichtingen zowel van de Europese Octrooiorganisatie jegens derden als van derden jegens de Organisatie doch uitsluitend voor wat betreft de betaling of terugbetaling van taksen.

- Het eerste lid bepaalt dat na vier jaren aanspraken van de Organisatie tot betaling van taksen vervallen. De organisatie kan echter geen aanspraak doen gelden op de betaling van taksen, indien het Verdrag aan niet betaling daarvan het verval van rechten verbindt. Aangezien het Verdrag in het merendeel van de gevallen van niet betaling van taksen dit gevolg voorziet zal invordering van taksen beperkt blijven tot taksen verschuldigd voor toezending van uittreksels etc.; zie b.v. Regels 94 en 95.

- Het tweede lid bepaalt dat vorderingen jegens de Europese ^{Octrooi-}organisatie, uit hoofde van terugbetaling van taksen of terugbetaling wegens teveel betaalde bedragen, na vier jaren vervallen.

- Het derde lid regelt op welke wijze de in het eerste en tweede lid gestelde termijnen kunnen worden gestuit. ^{Octrooi-}Naafloop der stuiting begint een nieuwe termijn, die echter nimmer langer duurt dan zes jaren te rekenen van het tijdstip, waarop de oorspronkelijke termijn begon te lopen. Dit laatste geldt echter weer uitzondering ingeval de vordering langs gerechtelijke weg is geldend gemaakt, in welk geval de termijn niet eerder eindigt dan een jaar nadat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

- In dit verband moet Regel 91 worden vermeld, waarbij de President van het Europees Octrooibureau uit praktische overwegingen de bevoegdheid krijgt te beslissen dat geringe bedragen niet worden ingevorderd.

- Aan het slot van dit Hoofdstuk mag nog worden gewezen op Regel 90, waarin wordt bepaald dat een procedure voor het Europees Octrooibureau wordt gechorst bij dood of ^{of} handelings^{on}vermogen van de aanvrager,

de octrooihouder of de gemachtigde ofwel ingeval de aanvrager of octrooihouder in de juridische onmogelijkheid verkeert - te denken valt b.v. aan faillissement - de procedure voort te zetten.

De Regel bevat verder voorschriften omtrent schorsing van lopende termijnen, voortzetting van de procedure en verval van instantie.

Hoofdstuk II.

In dit hoofdstuk zijn de bepalingen ondergebracht betreffende het verstrekken van inlichtingen door het Europees Octrooibureau aan het publiek, het verstrekken van inlichtingen door het Europees Octrooibureau aan nationale instanties van de Verdragsluitende Staten en door die nationale instanties aan het Bureau alsmede de verdere samenwerking tussen beide.

De inlichtingen betreffen de Europese aanvragen om octrooi en de Europese octrooien en alles wat daarmee samenhangt.

- De inlichting van het publiek geschiedt op drie wijzen nl. door middel van een openbaar register - geregeld in artikel 127 - de inzage van stukken - artikel 128 - en de uitgifte van officiële publikaties - artikel 129. Bij het verstrekken van inlichtingen omtrent aanvragen om octrooi wordt er in het algemeen van uitgegaan dat zulks pas kan geschieden na de in artikel 93 voorziene publikatie van de aanvraag; vóór dit tijdstip kan de aanvraag immers nog altijd worden ingetrokken, zodat de inhoud daarvan vóórdien geheim moet blijven en niet aan derden bekend mag worden. Een uitzondering geldt alleen voor de in artikel 128, vijfde lid genoemde gegevens, waarvan bekendmaking de aanvrager in het algemeen geen nadeel kan bezorgen.

Artikel 127.

Dit artikel bevat de instelling van een openbaar register, waarin omtrent Europese octrooiaanvragen en Europese octrooien gegevens worden opgenomen, die voor derden van belang zijn. Welke deze gegevens zijn wordt geregeld in Regel 92, eerste lid, terwijl volgens het tweede lid de President van het Europees Octrooibureau nog andere gegevens in het register kan doen opnemen.

- Een ieder kan inzage in de registers nemen en volgens Regel 92, derde lid, tegen betaling uittreksels daaruit verkrijgen.

- Ingevolge het hierbovenvermelde beginsel van geheimhouding van niet gepubliceerde aanvragen, geschiedt in de registers geen inschrijving van gegevens omtrent octrooiaanvragen voordat deze aanvragen zijn gepubliceerd. Het artikel bevat op dit punt geen enkele uitzondering, ook niet voor de in artikel 128, vijfde lid vermelde gegevens; ingevolge Regel 96, eerste lid kan evenwel de President van het Europees Octrooibureau erin voorzien dat bedoelde gegevens voor het publiek toegankelijk worden gemaakt.

Artikel 128.

Eerste lid. Voor de publikatie van een octrooiaanvraag zijn de op de aanvraag betrekking hebbende stukken niet toegankelijk voor het publiek, uiteraard behoudens toestemming van de aanvrager. Hierop bestaan twee uitzonderingen, die in het tweede respectievelijk derde lid zijn vermeld.

Tweede lid. Als de aanvrager zich tegenover iemand op zijn aanvraag beroept - dit zal met name geschieden als laatstbedoelde de uitvinding toepast of wil gaan toepassen - kan deze ook zonder toestemming van de aanvrager kennisnemen van het dossier. Hierdoor zal in het bijzonder diegene, die reeds met de exploitatie van een uitvinding is begonnen, zich een zo volledig mogelijk beeld kunnen vormen in hoeverre hij hiermede kan doorgaan.

Derde lid. Als een gepubliceerde aanvraag is gebaseerd op een eerdere aanvraag, die niet is gepubliceerd, kan ook inzage worden verkregen van die eerdere aanvraag. Dit zal zich voordoen wanneer, in het geval van afplitsing - artikel 76 - en van indiening van een nieuwe aanvraag - artikel 61 -, de eerdere aanvraag vóór publikatie is ingetrokken. Derden moeten dan kunnen nagaan of de afgesplitste aanvraag of de nieuwe aanvraag binnen de inhoud van de eerdere aanvraag is gebleven.

Vierde lid. Na de publikatie ingevolge artikel 93 van een aanvraag, zijn alle stukken uit het dossier op verzoek vrij toegankelijk voor het publiek. Een uitzondering vormen de in Regel 93 genoemde stukken, zo b.v. ontwerp-beschikkingen, stukken die de wraking van leden van een kamer van beroep of de Grote Kamer van Beroep betreffen en verder stukken, bij kennisgeving waarvan, naar het oordeel van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau derden geen redelijk belang hebben.

- De Regels 94 en 95 regelen op welke wijze de inzage in de registers geschiedt, inlichtingen daaruit worden gegeven en misreksels worden verstrekt.

Het vijfde lid, dat een aantal gegevens vermeldt, die reeds voor de publikatie der aanvraag ter kennis van derden mogen worden gebracht, is reeds in de inleiding tot dit Hoofdstuk ter sprake gekomen.

Artikel 129.

Het Europees Octrooibureau zal regelmatig twee publikatiebladen doen verschijnen n.l. het "Europees Octrooiblاد" en het "Publikatieblad van het Europees Octrooibureau".

Artikel 130.

Volgens het eerste lid zullen het Europees Octrooibureau en de nationale Diensten voor de industriële eigendom elkaar op verzoek over en weer de nodige inlichtingen geven over de indiening van octrooiaanvragen alsmede over de verschillende daarmede samenhangende procedures. Dit kunnen inlichtingen van algemene aard zijn doch ook inlichtingen over bepaalde octrooiaanvragen of bepaalde octrooien. De nationale Diensten geven echter geen inlichtingen als zulks hen door nationale wettelijke voorschriften de geheimhouding betreffende, is verboden.

- Volgens het tweede lid kan het Europees Octrooibureau overeenkomsten sluiten, teneinde eenzelfde uitwisseling van gegevens te bereiken met nationale Diensten voor de industriële eigendom van niet Verdragsluitende Staten en intergouvernementele organisaties. Bij de uitwisseling op basis van deze overeenkomsten is het Bureau niet gebonden aan de beperking, die artikel 128 stelt t.a.v. niet-gepubliceerde aanvragen. De geheimhouding van vertrouwelijke gegevens is immers bij genoemde lichamen verzekerd. Aan deze beperking is het Bureau echter wel gebonden als het uitwisselingsovereenkomst sluit met andere organisaties, tenzij de Raad van Bestuur anders beslist. In dit laatste geval dient de desbetreffende organisatie zich wel de verplichten de haar verstrekte gegevens vertrouwelijk te behandelen (derde lid).

Artikel 131.

Dit artikel behandelt de samenwerking tussen het Europees Octrooibureau enerzijds en de rechterlijke colleges en autoriteiten van de Verdragsluitende Staten anderzijds. Regel 97 geeft aan op welke wijze het verkeer tussen het Bureau en genoemde colleges en autoriteiten verloopt.

- Het eerste lid is gewijd aan de verplichting tot het elkaar op verzoek over en weer verschaffen van inlichtingen en het ter inzage geven van stukken. Deze verplichting geldt onder het voorbehoud dat geen nationale wettelijke voorschriften of bepalingen van het Verdrag zich hiertegen middels een verbod verzetten. Bij bepalingen van het Verdrag moet in het bijzonder worden gedacht aan artikel 128 dat het Bureau het ter inzage geven van dossiers vóór het tijdstip der publikatie van een aanvraag verbiedt; een verbod dat echter niet geldt voor het ter inzage geven van stukken aan rechterlijke colleges, het Openbaar Ministerie of nationale Diensten voor de industriële eigendom der Verdragsluitende Staten; zie de tweede volzin van het hier besproken eerste lid.

Regel 98 bepaalt op welke wijze het ter inzage geven van stukken geschiedt.

- Het tweede lid is gewijd aan de verplichting van de nationale autoriteiten mede te werken aan het horen van personen of het verrichten van gerechtelijke handelingen en vindt naast Regel 97 een gedetailleerde uitwerking in Regel 99.

Artikel 132.

Dit artikel behandelt de kosteloze uitwisseling van publikaties tussen het Europees Octrooibureau en de nationale Diensten voor de industriële eigendom.

Hoofdstuk III.

Dit hoofdstuk behandelt de vertegenwoordiging van personen in de verschillende procedures voor het Europees Octrooibureau. Artikel 133 bevat de algemene grondbeginselen van de vertegenwoordiging en regelt o.m. in hoeverre men zich in die procedures moet laten vertegenwoordigen door een speciaal op dit punt gekwalificeerd persoon, de zgn. octrooigemachtigde. Artikel 134 bevat een regeling wie als octrooigemachtigde bij het Europees Octrooibureau kunnen worden ingeschreven. In aansluiting hierop wordt in de overgangsbepalingen onder artikel 163 geregeld wie gedurende een zekere overgangperiode als octrooigemachtigde kunnen worden ingeschreven. Bij deze overgangsregeling is rekening gehouden met de belangen van hen, die tot nog toe in de Verdragsluitende Staten als gemachtigde voor de nationale Diensten voor de industriële eigendom konden optreden.

- De artikelen 133 en 134 bevatten de volgende hoofdregels. Een ieder kan zelf in procedures voor het Europees Octrooibureau optreden. Een uitzondering geldt echter voor personen, die geen woonplaats of zetel hebben in een der Verdragsluitende Staten; deze moeten zich door een octrooigemachtigde laten vertegenwoordigen. Als iemand, die zelf voor het Europees Octrooibureau kan optreden er de voorkeur aan geeft zich te doen vertegenwoordigen behoeft hij hiervoor de tussenkomst van een octrooigemachtigde. Personen - zowel natuurlijke als rechtspersonen - die hun woonplaats of zetel in een Verdragsluitende Staat hebben, kunnen optreden door middel van een daartoe gevolmachtigde werknemer. Voor personen die geen woonplaats of zetel in een der Verdragsluitende Staten hebben geldt deze laatste faciliteit niet.

- Tenslotte zij nog vermeld dat de in de Verdragsluitende Staten toegelaten advocaten op het punt van de vertegenwoordiging voor het Europees Octrooibureau binnen zekere grenzen zijn gelijk gesteld met octrooigemachtigden.

Artikel 133.

Het eerste lid bevat de hoofdregels, dat niemand verplicht is zich in procedures voor het Europees Octrooibureau door een octrooigemachtigde te doen vertegenwoordigen; in beginsel kan een ieder desgewenst zelf optreden. Voor rechtspersonen betekent dit, dat zij in procedures voor het Europees Octrooibureau kunnen handelen door het orgaan (directeur etc.) dat terzake bevoegd is; dit is geen vertegenwoordiging in de zin van dit hoofdstuk.

Het tweede lid bevat evenwel op deze hoofdregel een uitzondering voor personen, die woonplaats noch zetel in een der Verdragsluitende Staten hebben. Zij kunnen wel zelf, zonder tussenkomst van een octrooigemachtigde, een Europese octrooiaanvraag indienen, doch zijn voor elk ander optreden in procedures op de benoeding van een octrooigemachtigde aangewezen. Deze verplichting geldt niet voor het optreden buiten procedures bij het Europees Octrooibureau. Zo kunnen zij b.v. op grond van artikel 115 opmerkingen met betrekking tot octrooiaanvragen aanvoeren, zonder dat daar de tussenkomst van een octrooigemachtigde voor is vereist. Ook betaling van de krachtens artikel 66 verschuldigde jaartaken kan te allen tijde zonder de tussenkomst van een octrooigemachtigde geschieden. Hetzelfde geldt voor de inschrijving van licenties.

Het derde lid bevat op het punt der vertegenwoordiging voor het Europees Octrooibureau een bijzondere regeling voor personen - onverschillig of dit natuurlijke of rechtspersonen zijn - die woonplaats of zetel in één der Verdragsluitende Staten bezitten. Zij behoeven als zij niet zelf voor het Europees Octrooibureau willen optreden niet de hulp van een octrooigemachtigde in te roepen doch kunnen zich ook door één hunner werknemers laten vertegenwoordigen. Aan de in het derde lid voorziene mogelijkheid, dat in het Uitvoeringsreglement een regeling wordt getroffen in hoeverre werknemers van een rechtspersoon kunnen optreden voor andere daarmede gelieerde rechtspersonen, is in het Uitvoeringsreglement geen uitvoering gegeven.

De in het Vierde lid voorziene regelen aangaande de gemeenschappelijke vertegenwoordiging van meerdere personen, die gemeenschappelijk handelen, zijn neergelegd in Regel 100. Deze regel gaat er vanuit dat als gemeenschappelijke vertegenwoordiger optreedt de persoon, die als zodanig is aangewezen, en bij gebreke daarvan degene die als eerste genoemd staat. Als één van de personen verplicht is zich door een octrooigemachtigde te doen vertegenwoordigen, is diens gemachtigde tot optreden bevoegd tenzij de eerstgenoemde reeds een octrooigemachtigde heeft. Deze regel geldt voor alle procedures en bevat een speciale uitwerking voor het geval in de loop van een procedure een rechtsovergang plaatsvindt.

Regel 101 bevat nog een aantal bepalingen met betrekking tot de volmacht. Iedere vertegenwoordiger - dit kan dus een octrooigemachtigde of een advocaat zijn dan wel in de speciale in artikel 133, derde lid voorziene gevallen, een werknemer moet een ondertekende volmacht overleggen. Volgens het eerste en tweede lid kan een volmacht voor één bepaalde aanvraag doch ook voor meer dan één aanvraag gelden, terwijl ook een algemene volmacht mogelijk is. De leden 4-8 van Regel 101 geven o.m. bepalingen omtrent het tijdstip waarop de volmacht moet zijn overgelegd, de herroeping van de volmacht, het einde van de vertegenwoordiging e.d.

Artikel 134. bevat een regeling inzake de octrooigemachtigde. Het eerste lid bevat de hoofdregel, dat als iemand zich in een procedure voor de Octrooiraad doet vertegenwoordigen hij dit alleen kan doen door een octrooigemachtigde, die op een door het Europees Octrooibureau bijgehouden lijst staat ingeschreven. Zie echter ook het zevende lid inzake de gelijke bevoegdheid van advocaten.

-In het tweede lid wordt geregeld wie als octrooigemachtigde kan worden ingeschreven. Daarvoor moet betrokkene aan drie eisen voldoen.

- a. Hij moet de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezitten;
 - b. zijn kantoor of de plaats van zijn tewerkstelling moet zich in een Verdragsluitende Staat bevinden;
 - c. hij moet het Europees examen voor octrooigemachtigde met goed gevolg hebben afgelegd.
- Van voorwaarde a., kan ingevolge het zesde lid ontheffing worden verleend.

Het vierde lid verklaart een ieder, die in de lijst van octrooigemachtigden is ingeschreven, bevoegd in alle procedures voor het Europees Octrooibureau op te treden.

Het vijfde lid verklaart de ingeschreven octrooigemachtigde bevoegd kantoor te houden in alle Verdragsluitende Staten waar zich, ingevolge het Verdrag en het Centralisatieprotocol, procedures kunnen afspelen. Dit laatste kan ook in andere plaatsen zijn dan München en Den Haag. De autoriteiten van de desbetreffende Staten kunnen deze bevoegdheid alleen in bijzondere gevallen opheffen en wel uit overwegingen, die gebaseerd moeten zijn op wettelijke voorschriften de openbare orde en veiligheid betreffende. Alvorens hiertoe over te gaan moeten deze autoriteiten evenwel de President van het Europees Octrooibureau horen.

Het zevende lid laat ook advocaten toe als vertegenwoordiger in procedures voor het Europees Octrooibureau op te treden mitz zij ook in één der Verdragsluitende Staten als zodanig kunnen optreden en tevens in die Staat kantoor houden. Deze advocaten kunnen voorts alleen in die mate als vertegenwoordiger in octrooizaken optreden, als zij dat ook in die Staat kunnen. Hierbij is het vijfde lid van overeenkomstige toepassing; deze advocaten kunnen daarom ook in de in dat lid bedoelde andere Verdragsluitende Staten hun werkzaamheden op dit punt uitoefenen en daar kantoor houden.

Het achtste lid verklaart de Raad van Bestuur bevoegd drieërlei regelingen uit te vaardigen en wel:

- a. betreffende een examen voor octrooigemachtigde en de eisen voor toelating tot dat examen;
- b. inzake de oprichting of erkenning van een instituut waarin octrooigemachtigden zijn verenigd;
- c. betreffende disciplinaire maatregelen, die ^{een} onder b. bedoeld instituut of het Europees Octrooibureau t.o.v. octrooigemachtigden kan treffen.

Tijdens een door de Raad van Bestuur te bepalen overgangperiode geldt voor de inschrijving op de lijst van octrooigemachtigden een bijzondere regeling die is neergelegd in artikel 163. De regeling is getroffen in het belang van personen, die bevoegd zijn in octrooizaken als gemachtigde op te treden voor de nationale Diensten voor de industriële eigendom. Voor de inschrijving in die periode is nodig dat aan de vereisten onder a., b. en c. van artikel 163, eerste lid is voldaan. De aldus ingeschreven bezittende dezelfde bevoegdheden als degenen, die uit hoofde van artikel 134 zijn ingeschreven en blijven na afloop van de overgangperiode deze bevoegdheid behouden. Van deze regeling kunnen in de eerste plaats profiteren zij, die op 5 oktober 1973 - de datum van ondertekening van het Verdrag - reeds als gemachtigde in een der Verdragsluitende Staten optreden; doch ook zij die eerst na dat tijdstip aan de vereisten voldoen kunnen zich gedurende de overgangperiode laten inschrijven.

- Voorwaarden a. en b. corresponderen met de voorwaarden a. en b. van artikel 134, tweede lid. Voor inschrijving in het register is dus in de eerste plaats vereist, dat betrokkene zowel de nationaliteit van een der Verdragsluitende Staten bezit als daar kantoor houdt. Voorwaarde c. evenwel wijkt af van voorwaarde c. uit artikel 134 tweede lid. Bovendien is de mogelijkheid om van voorwaarde a. ontheffing te verkrijgen in de overgangstijd ruimer en wel in gevolge het vijfde lid.

- Volgens voorwaarde c., moet betrokkene de bevoegdheid bezitten om op het gebied van het octrooirecht personen te vertegenwoordigen voor de nationale Dienst voor de industriële eigendom in de Verdragsluitende Staat, waar hij kantoor houdt. In de overgangperiode gelden dus in dit opzicht geen Europese eisen, doch hangt de mogelijkheid om te worden ingeschreven af van het vervuld zijn van nationale eisen. Een aldus op de Europese lijst ingeschreven gemachtigde kan voor het Europees Octrooibureau optreden zonder enige beperking, zelfs als op dit punt in het eigen land wel beperkingen zouden bestaan. Voorwaarde c. wordt verder uitgewerkt in het derde lid.

- Volgens het tweede lid moet de vervulling van de voorwaarden a., b. en c. door de nationale Diensten voor de industriële eigendom niet worden gecertificeerd met inachtneming van het derde lid.

- Het derde lid van artikel 169 nu maakt voor de vervulling van voorwaarde c. onderscheid tussen Staten, waar voor het optreden als gemachtigde in octrooizaken speciale eisen van bekwaamheid worden gesteld, en Staten, waar geen eisen gelden. In het eerste geval, zal de nationale Dienst moeten bevestigen dat betrokkene aan de gestelde eisen voldoet. In het tweede geval moet uit de certificatie blijken ofwel dat betrokkene tenminste vijf jaren regelmatig personen voor de nationale Diensten voor de industriële eigendom heeft vertegenwoordigd, ofwel dat betrokkene een officiële erkenning bezit, dat hij in de desbetreffende Staat tot vertegenwoordiging in octrooizaken voor de nationale Dienst bevoegd is.

- Volgens het vierde lid kan de President van het Europees Octrooibureau aan iemand die aantoonde dat hij de bekwaamheden, vereist voor inschrijving op de lijst, op andere wijze heeft verkregen dan in het derde lid omschreven, van dat derde lid ontheffing verlenen.

-Ook kan de President in bijzondere omstandigheden ontheffing verlenen van de in het eerste lid onder a. bedoelde als van nationaliteit.

- Volgens het vijfde lid geeft de President altijd ontheffing van het in het eerste lid onder a. gestelde vereiste van nationaliteit, indien betrokkene op 5 oktober 1973 de datum van ondertekening van dat Verdrag aan de in het eerste lid onder b. en c. gestelde voorwaarde voldeed. Personen van andere nationaliteit dan die van één der Verdragsluitende Staten, die zich na de ondertekening van het Verdrag nog in één der Staten als octrooigemachtigde vestigen, kunnen dus op deze bepaling geen beroep doen. Deze bepaling is vooral getroffen teneinde te voorkomen, dat personen uit niet-Verdragsluitende Staten zich tijdens de overgangperiode zouden vestigen in één der Verdragsluitende Staten, enkel en alleen met het oog op het ontgaan van de eis betreffende het afleggen van het examen.

Het zesde lid behandelt de positie van personen, die kantoor houden in een Staat die tot het onderhavige Verdrag is toegetreden op een tijdstip dat ligt ofwel binnen een jaar voor het einde van de overgangstijd ofwel daarna. Zij kunnen als octrooigemachtigde worden ingeschreven binnen een jaar na die toetreding; uiteraard met inachtneming van het bepaalde in de leden 1-5.

Het zevende lid bepaalt dat personen, die tijdens de overgangstijd ingeschreven zijn, als octrooigemachtigde ingeschreven blijven. Deze personen, die dus voldoen aan de nationale eisen die voor het optreden als gemachtigde worden gesteld, behoeven ook na afloop van de overgangperiode niet aan de Europese eisen te voldoen. Verder kunnen personen, die tijdens de overgangperiode op de lijst zijn ingeschreven, doch waarvan de inschrijving is doorgehaald na de overgangperiode wederom worden ingeschreven mits hun kantoor of plaats van tewerkstelling zich in één der Verdragsluitende Staten bevindt; onder het voorbehoud nochtans van disciplinaire maatregelen, die mochten zijn getroffen. Zie hierontrant het slot van de hierna volgende toelichting op de Regels 102 en 106.

- De inschrijving op de lijst van octrooigemachtigden is dus geregeld in het Verdrag zelf. Het aanbrengen van wijzigingen in die lijst is geregeld in een tweetal regels van het Uitvoeringsreglement en wel in Regel 102 en, speciaal voor de overgangperiode in Regel 106.

- De inschrijving van een octrooigemachtigde wordt zonder meer doorgehaald op verzoek van de ingeschrevene zelf. (Regel 102, eerste lid en Regel 106, derde lid).

- Voorts geschiedt ambtshalve doorhaling van de inschrijving van een octrooigemachtigde, zowel tijdens de overgangsperiode als daarna, in de volgende drie gevallen:

- ingeval van overlijden of handelingsonbekwaamheid;
 - ingeval de gemachtigde niet meer de nationaliteit van een Verdragsluitende Staat bezit; dit laatste behoudens ontheffing verleend uit hoofde van artikel 134, zes lid of artikel 163, vierde lid;

- ingeval de gemachtigde niet langer kantoor houdt of werkzaam is in een Verdragsluitende Staat (Regel 102, tweede lid, en Regel 106, eerste lid, onder a).

Tijdens de overgangsperiode kan doorhaling bovendien nog geschieden in de hieronder nader te bespreken gevallen van Regel 106, eerste lid, onder b.

Wanneer de ingeschreven zelf om doorhaling verzoekt gaat het Europees Octrooibureau daar altijd zonder meer toe over.

Verder gaat het Bureau tijdens de overgangsperiode eerst tot doorhaling over als de betrokken nationale Dienst voor de industriële eigendom de voor een inschrijving vereiste certificatie - zie hiervoor artikel 163, tweede lid - heeft ingetrokken en het Bureau van deze intrekking in kennis heeft gesteld (zie Regel 106 eerste en tweede lid); doorhaling geschiedt echter niet als betrokkene inmiddels een ontheffing heeft verkregen als bedoeld in artikel 163 vierde lid onder b of vijfde lid.

- De nationale Diensten kunnen tijdens de overgangsperiode de certificatie niet alleen intrekken in de drie hierboven genoemde gevallen (zie Regel 106, eerste lid onder a), doch ook wanneer andere krachtens het nationale recht voor de afgifte van een certificatie gestelde voorwaarden, niet langer zijn vervuld, (zie Regel 106, eerste lid onder b). Hierbij valt in het bijzonder te denken aan gevallen dat de betrokken gemachtigde b.v. op grond van tegen hem genomen disciplinaire maatregelen niet langer bevoegd is tot vertegenwoordiging van personen voor de nationale Dienst.

De certificatie kan echter nimmer worden ingetrokken op de enkele grond dat een gemachtigde niet langer kantoor houdt in de Staat, waar de certificatie is afgegeven; zolang hij dit maar doet in een der andere Verdragsluitende Staten, loopt hij in dit opzicht geen gevaar. Een octrooigemachtigde is dus zowel na als tijdens de overgangsperiode vrij zijn kantoor naar andere Verdragsluitende Staten te verplaatsen.

- Na doorhaling van de inschrijving van een octrooigemachtigde kan deze wederom een inschrijving in de lijst verkrijgen als de redenen, die tot doorhaling hebben geleid zijn vervallen (zie Regel 102, derde lid en Regel 106, vierde lid). Tijdens de overgangsperiode moet van dit laatste blijken uit een certificatie van de nationale Dienst voor de industriële eigendom.

- Voor octrooigemachtigden, waarvan de inschrijving tijdens de overgangsperiode is doorgehaald gelden, als zij na de overgangsperiode wederinschrijving willen verkrijgen, naast elkaar artikel 163, zevende lid en Regel 102, derde lid.

Dit betekent, dat zij wederinschrijving kunnen krijgen als zij voldoen aan de eis van het houden van kantoor in een der Verdragsluitende Staten; de eis van nationaliteit van een Verdragsluitende Staat geldt niet. Er mogen echter inmiddels tegen hen geen disciplinaire maatregelen zijn getroffen, die de wederinschrijving in de weg staan.

Achtste Deel

Hoofdstuk I

In dit Hoofdstuk wordt geregeld in welke gevallen een Europese octrooiaanvraag voor Staten, waarvoor de Europese aanvraag gold kan worden omgezet in een nationale aanvraag, op welke wijze dit kan geschieden en welke voorwaarden de desbetreffende Staten hierbij kunnen stellen. Het gaat hier steeds om gevallen, waarin de Europese aanvraag om enigerlei reden niet tot octrooi heeft geleid, ofwel een verleend Europees octrooi in oppositie is herroepen.

De aanvrager kan de omzetting inleiden door indiening van een verzoekschrift. Artikel 135 regelt in welke gevallen een verzoek tot omzetting gedaan kan worden en de termijn waarbinnen zulks moet geschieden. Artikel 136 schrijft voor waar

het verzoekschrift moet worden ingediend en hoe dit met de bijbehorende stukken aan de verschillende Diensten voor de Industriële Eigendom moet worden doorgestuurd. Artikel 137 bevat de voorwaarde, die de desbetreffende Staten ter gelegenheid van het in behandeling nemen van de octrooiaanvraag mogen stellen.

Artikel 135.

Volgens het eerste lid moet de aanvrager om een Europees octrooi, die zijn aanvraag wil doen omzetten in een nationale aanvraag voor een of meer der Staten, waarvoor de Europese aanvraag geldt, hiertoe een verzoekschrift indienen. Zulk een verzoek kan niet altijd worden gedaan; de bepaling van het eerste lid noemt twee categorieën van gevallen - onder a resp. onder b - waarin de Verdragsluitende Staten een verzoek in behandeling zullen nemen. Punt a betreft weer tweeërlei gevallen, n.l. ten eerste dat een Europese aanvraag via een nationale autoriteit is ingediend naar door deze autoriteit niet binnen de daartoe in artikel 77, vijfde lid, gestelde termijn is doorgestuurd; en ten tweede de in artikel 162, vierde lid voorziene gevallen dat een Europese aanvraag in de aanloopperiode van het Europees Octrooibureau niet verder in behandeling kan worden genomen. Het zou onbillijk zijn in deze gevallen de aanvrager niet altijd de mogelijkheid te geven zijn aanvraag langs nationale weg voort te zetten. Vandaar dat het Verdrag voor de gevallen van punt a de Verdragsluitende Staten de verplichting oplegt deze aanvragen langs de nationale weg verder in behandeling te nemen. Het Verdrag heeft uitdrukkelijk de Verdragsluitende Staten vrij gelaten te beslissen of zij in de onder punt b genoemde gevallen, een verzoek tot omzetting in behandeling zullen nemen. Daaraan zal in sommige Staten, doch zeker niet in alle, behoefte bestaan. Een verplichting voor de Staten op dit punt zou bovendien de hun in artikel 45 ECT gegeven bevoegdheid, de nationale weg te sluiten voor ECT aanvragen, ondergraven. Het punt b noemt de gevallen dat een Europese aanvraag is afgevoerd, is ingetrokken of als ingetrokken wordt beschouwd of het Europees octrooi in oppositie is herroepen.

De op een Verdragsluitende Staat krachtens het eerste lid rustende verplichting de behandeling van een Europese aanvraag langs de weg van de nationale verleningsprocedure voort te zetten, zou de aanvraag nog weinig baten zonder het bestaan van artikel 66. Ingevolge dat artikel geldt een Europese aanvraag, waarvan de indieningsdatum vaststaat, als een regelmatige nationale aanvraag met dezelfde indieningsdatum of prioriteitsdatum als de Europese aanvraag. De indieningsdatum staat vast, als aan de minimumvereisten van artikel 80 is voldaan. Dit betekent dat als deze minimumvereisten vervuld zijn de aanvrager geen hinder kan ondervinden van andere octrooiaanvragen die in de tussentijd zijn ingediend.

De werking van artikel 66 vervalt echter als de voorwaarden niet zijn vervuld, die in het tweede lid van dit artikel en in artikel 136 zijn gesteld met betrekking tot de indiening en doorzending van het verzoek tot omzetting.

Het tweede lid stelt de eis, dat het verzoekschrift tot omzetting binnen drie maanden is ingediend, onder nadere precisering wanneer deze termijn begint te lopen. Wordt deze termijn niet in acht genomen dan vervalt de hiervoren uiteengezette werking van artikel 66. Vergelijk hierbij ook artikel 136, tweede lid, laatste volzin.

Artikel 136.

Eerste lid. Het verzoek tot omzetting moet worden ingediend bij het Europees Octrooibureau, behoudens in het geval als bedoeld in het tweede lid, waarin de indiening moet geschieden bij de desbetreffende nationale Dienst voor de Industriële Eigendom. In het verzoekschrift moet worden vermeld voor welke Staten omzetting verzocht wordt. Het verzoek wordt eerst geacht te zijn ingediend als de terzake verschuldigde taks is voldaan. Het Europees Octrooibureau zendt alle bescheiden door aan de desbetreffende nationale Diensten voor de Industriële Eigendom. Onder deze bescheiden zijn te verstaan het verzoekschrift tot omzetting alsmede een kopie van het dossier van de aanvraag of van het octrooi.

Tweede lid. Betreft het verzoek tot omzetting een Europese aanvraag, die via een nationale autoriteit is ingediend en die als ingetrokken geldt, omdat de nationale autoriteit haar niet binnen de daartoe in artikel 77, vijfde lid gestelde termijn

van veertien maanden aan het Europees Octrooibureau heeft doen toekomen, dan moet het verzoek tot omzetting evenwel worden ingediend bij de nationale Dienst voor de Industriële Eigendom van de eigen Staat; het zal hier nagenoeg altijd gaan om octrooiaanvragen, waarvan het onderwerp onder geheimhouding is gesteld. Deze Dienst zendt het verzoekschrift met een kopie van de octrooiaanvraag door aan de andere Diensten voor de Industriële Eigendom, behoudens wanneer de nationale veiligheidsvoorschriften zich daartegen verzetten. Tegen doorzending behoeft niet altijd bezwaar te bestaan zo bv. wanneer de betrokken Staat, ondanks het geheime karakter van het onderwerp der octrooiaanvraag, de geheimhouding elders voldoende gewaarborgd acht. Heeft doorzending niet zo tijdig plaats gevonden dat de stukken binnen twintig maanden sedert de indieningsdatum of de prioriteitsdatum bij de andere nationale Diensten zijn ontvangen dan vervalt, evenals ook in artikel 135 tweede lid is bepaald, de werking van artikel 66; de aanvraag geldt dan niet als een op de oorspronkelijke datum regelmatig ingediende nationale aanvraag. Deze termijn van twintig maanden betekent, dat de aanvraag bij de andere nationale Diensten moet zijn binnengekomen uiterlijk zes maanden na afloop van de in artikel 77, vijfde lid, gestelde termijn. Op welke wijze wordt bereikt dat verzoeken tot omzetting zo tijdig worden doorgestuurd dat deze termijn niet wordt overschreden is geheel ter regeling aan de Verdragsluitende Staten overgelaten.

Er mag hier ook op worden gewezen dat het Europees Octrooibureau volgens Regel 24, vierde lid degenen, die een aanvraag om een Europees octrooi via een nationale Dienst heeft ingediend, ervan in kennis stelt als het de aanvraag heeft ontvangen. Een verdere taak heeft het Bureau niet. Met name behoeft het Bureau de aanvrager er niet op te wijzen dat het zijn aanvraag niet tijdig heeft ontvangen. De aanvrager kan echter uit het uitblijven van de kennisgeving van het Bureau afleiden, dat zijn aanvraag nog niet is doorgezonden.

Artikel 137.

Het eerste lid bepaalt dat ter gelegenheid van een omzetting aan de octrooiaanvraag geen andere voorvoorschriften mogen worden gesteld dan in het Verdrag voorzien. Zulks betekent met name dat een aanvraag, die voldoet aan de in artikel 80 gestelde minimumvereisten nimmer de oorspronkelijke indieningsdatum of prioriteitsdatum mag worden gevoerd.

Volgens het tweede lid mogen de nationale Diensten ter gelegenheid van de omzetting wel verlangen, dat de nationale indieningsdatum wordt betaald, alsmede een vertaling der stukken verlangen in de officiële taal van hun land.

Voor het voldoen aan deze verplichtingen moet de aanvrager een termijn van tenminste twee maanden worden gegeven. De sancties op het niet nakomen hiervan laat het Verdrag aan de nationale wet over.

Regel 105 bevat nog enkele verplichtingen voor de nationale Diensten voor de Industriële Eigendom, die een omgezette aanvraag in behandeling nemen. Zij moeten de desbetreffende stukken die bij een omgezette aanvraag behoren ter inzage leggen op gelijke wijze als geschiedt met nationale aanvragen; als een omgezette Europese aanvraag leidt tot een nationaal octrooi moet het octrooischrift melding maken van de Europese aanvraag.

Hoofdstuk II

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen, waarvan artikel 138 de nietigverklaring van een Europees octrooi regelt en artikel 139 een regeling geeft voor conflicten tussen Europese rechten enerzijds en nationale rechten anderzijds alsmede voor het geval dat voor eenzelfde uitvinding gelijktijdig bescherming is gevraagd zowel langs Europese als langs nationale weg.

Artikel 138.

Een Europees octrooi kan naar nationaal recht door de daartoe bevoegde nationale rechter uitsluitend worden nietigverklaard uit hoofde van de in dit artikel genoemde gronden. Nietigverklaring uit anderen hoofde is niet mogelijk; dit laatste behoudens het bepaalde in artikel 139.

De bepaling van artikel 138 betekent een belangrijke afwijking van het beginsel, dat het Europees octrooi in de Verdragsluitende Staten is onderworpen aan de daar geldende nationale voorschriften, welk beginsel in het algemene deel en bij artikel 1 is uiteengezet. Aan deze afwijking op genoemd beginsel heeft ten grond-

slag gelegen de overweging, dat de eenvormige octrooiverleningsprocedure veel van haar aantrekkelijkheid zou verliezen, indien de geldigheid van het Europees octrooi in de onderscheidende Staten op verschillende gronden zou kunnen worden aangetast.

Het eerste lid bevat onder de punten a-e de gronden, waarop in de Verdragsluitende Staten een octrooi nietig kan worden verklaard. De onder a, b en c genoemde gronden zijn dezelfde als die, waarop een oppositie kan steunen en die onder gelijke letters zijn vermeld in artikel 100.

Bij laatstgenoemd artikel is reeds verklaard waarom op deze gronden zowel een oppositie als een nietigverklaring gebaseerd moet kunnen worden.

Naast deze drie gronden noemt het eerste lid onder de punten d en e nog een tweetal gronden van nietigheid. Beide gronden passen niet in de oppositieprocedure van het Verdrag, grond d niet vanwege zijn aard, grond e niet vanwege het in het Verdrag gevolgde systeem.

Punt d noemt als nietigheidsgrond verruiming van de beschermingsomvang van een octrooi. In oppositie kan nl. een octrooi worden gehandhaafd, doch in gewijzigde vorm; zie hiervoor de toelichting op artikel 101 en 102. Het zou mogelijk zijn, dat daarbij de beschermingsomvang in strijd met artikel 123, tweede en derde lid wordt verruimd. Hetzelfde zou kunnen gebeuren in een nationale nietigheidsprocedure.

Punt d dient tot herstel van zulke vergissingen, in die zin dat gehele of gedeeltelijke nietigverklaring kan volgen.

Punt e noemt als nietigheidsgrond de omstandigheid dat de houder van het Europees octrooi niet volgens artikel 60 eerste lid daartoe gerechtigd is. Zolang het Europees octrooi niet is verleend geeft artikel 61 degenen wiens recht uit een, erkend, rechterlijk vonnis blijkt een drietal middelen om zijn recht geldend te maken; één dier middelen is het verzoek de octrooiaanvraag van de niet-gerechtigde af te wijzen. Dit middel zal vooral te baat worden genomen als de gerechtigde uitvinder zijn uitvinding in het publiek domein wil brengen. Indien zulk een rechterlijk vonnis echter eerst volgt als eenmaal het Europees octrooi is verleend, kan dit in artikel 61 genoemd middel geen uitkomst meer bieden. Punt e trekt de lijn van artikel 61 door en geeft de werkelijk rechthebbende voor dat geval de mogelijkheid de vernietiging van het Europees octrooi te vorderen. De opsomming van de nietigheidsgronden in het eerste lid is, zoals hiervoren uiteengezet, limitatief. Doch het Verdrag heeft ook weer niet zover willen gaan de Verdragsluitende Staten dwingend voor te schrijven alle vijf gronden over te nemen. Zij zijn dus vrij een of meer gronden niet in hun nationale wetgeving op te nemen. Het zou daarom mogelijk zijn, dat van eenzelfde Europees octrooi in het ene land wel en in het andere land niet op een bepaalde grond de nietigheid kan worden gevorderd. De beperking van het aantal gronden waarop een Europees octrooi kan worden nietig verklaard geeft enerzijds de octrooihouder een grote mate van rechtszekerheid. Anderzijds kunnen hierdoor -zoals bij artikel 53 reeds is aangestipt- een aantal landen, die op bepaalde gebieden een absoluut verbod van octrooiverlening kennen, voor moeilijkheden worden geplaatst. Om deze landen tegemoet te komen geeft artikel 167 een speciale voorziening die als overgangsbepaling is bedoeld. Het biedt de Verdragsluitende Staten de mogelijkheid gedurende een beperkte periode Europese octrooien op bepaalde gebieden der techniek niet rechtsgeldig of nietig te verklaren.

Tenslotte mag erop worden gewezen, dat het eerste lid in de aanvang een verwijzing naar artikel 139 bevat, die eraan herinnert dat een Europees octrooi ook nietig kan worden verklaard wegens strijd met een nationaal recht van oudere datum.

Tweede lid. Als de ingeroepen nietigheidsgrond slechts een deel van het Europees octrooi betreft, wordt het octrooi slechts voor dat deel nietig verklaard en wel in de vorm van een beperking ervan. Deze beperking kan als het nationale recht zulks toestaat in de vorm van een wijziging van het octrooischrift geschieden.

Artikel 139.

Dit artikel behandelt in zijn drie leden drie afzonderlijke onderwerpen. Deze onderwerpen hebben gemeen, dat zij een regeling treffen ter voorkoming van dubbele octrooiverlening in de zin van bescherming van dezelfde uitvinding zowel langs Europese weg als langs nationale weg. In alle drie leden is dus sprake van enerzijds een Europees recht en anderzijds een nationaal recht; beide

rechten kunnen hetzij in de vorm van een aanvraag hetzij in die van een octrooi zijn.

In het eerste lid heeft het Europese recht de oudste datum, in het tweede lid is het nationale recht van eerdere datum dan het Europese. In het derde lid bezitten Europese recht en nationaal recht dezelfde datum.

Alle drie de leden geven een regeling voor een conflict tussen het Europese en het nationale recht; zij gelden dus als vanzelfsprekend alleen voorzover het Europese recht geldt voor de Staat waar voor dezelfde uitvinding een nationaal recht bestaat.

Eerste en tweede lid.

Artikel 54 voert het begrip stand der techniek in tegen de achtergrond waarvan een Europese aanvraag wordt onderzocht op nieuwheid en uitvindingshoogte. Het derde lid van artikel 54 breidt bij wijze van fictie de stand der techniek uit tot Europese octrooiaanvragen die van oudere datum zijn doch eerst op of na de indieningsdatum of prioriteitsdatum van de te onderzoeken aanvraag worden gepubliceerd. Deze fictie voorkomt dubbele octrooiverlening; zonder deze fictie zou zowel voor de oudere als voor de jongere aanvraag octrooi worden verleend; zie hiervoor nader de toelichting op artikel 54. Aldaar is ook reeds vermeld, dat artikel 54 derde lid zich beperkt tot een regeling van conflicten tussen Europese rechten van verschillende datum. Het eerste en tweede lid van artikel 139 geven nu een regeling voor soortgelijke conflicten tussen enerzijds Europese rechten en anderzijds nationale rechten.

Zij stellen vast welk recht in geval van zulk een conflict prevaleert.

De regeling van beide leden komt hierop neer dat het Europese recht - de Europese aanvraag of het Europese octrooi - in dit opzicht wordt beschouwd als een nationaal recht. Door deze gelijkstelling wordt bereikt dat het recht met de jongste datum moet wijken voor het oudere recht. Als het Europese recht de jongste datum heeft, levert artikel 139 tweede lid dus in dit opzicht een grond van nietigverklaring op naast die van artikel 138 indien tenminste naar nationaal recht zulk een geval voor nietigheid oplevert. De verwijzing in de aanhef van artikel 139 eerste lid naar artikel 139 heeft het oog op deze nietigverklaring.

Het derde lid geeft een regeling voor het geval dat voor eenzelfde uitvinding zowel een Europese aanvraag of een Europees octrooi als een nationale aanvraag of een nationaal octrooi bestaan, en het Europese recht en het nationale recht dezelfde datum bezitten. In dat geval maakt het Verdrag geen keuze tussen het Europese recht en het nationale recht, doch laat het aan de Verdragluitende Staten over te bepalen of en onder welke voorwaarden dubbele bescherming toegelaten is. Ook dit zou een additionele grond van nietigheid kunnen vormen.

Hoofdstuk III.

Artikel 140.

Dit artikel verklaart in de Staten die een bescherming kennen langs de weg van een gebruiksmodel of een gebruikscertificaat, enkele bepalingen uit het Verdrag van overeenkomstige toepassing.

Artikel 141.

Dit artikel bevat enkele bepalingen omtrent de voor een Europees octrooi door de Verdragluitende Staten te heffen jaartaksen. Het artikel gaat ervan uit dat de Staten de bevoegdheid hebben tot het heffen van jaartaksen op het voor hun grondgebied verleend Europees octrooi. Het bepaalt in het eerste lid echter van we tijdstip af jaartaksen kunnen worden geheven en in het tweede lid wanneer de eerste jaartaksen nog rechtsgeldig en zonder enige verhoging kunnen worden betaald.

Negende deel

In de Algemene Inleiding is onder "Strekking van het Verdrag" reeds ter sprake gekomen, dat een groep van staten kan bepalen, dat Europese Octrooien, die voor deze staten zijn verleend een eenvormig karakter zullen hebben voor hun gezamenlijk grondgebied. Een Europees octrooi heeft dan deshalve niet meer de werking van een nationaal octrooi, doch heeft de rechtsgevolgen zoals die in de overeenkomst tussen de staten is omschreven. Aldus wordt bereikt, wat de staten van de Europese Gemeenschappen bij de aanvang van de werkzaamheden aan het Europees Octrooi voor ogen heeft gestaan: een eenvormige regeling van het octrooi-recht voor de betrokken staten, teneinde aldus de doeleinden

van de gemeenschappelijke markt verder te verzevenlijken. Deze eenvormige regeling voor de EEG-staten vindt nu echter zijn neerslag niet in één verdrag, doch in twee, zij het nauw samenhangende, verdragen.

De bepalingen van het negende deel zijn nauwkeurig afgestemd op het, bij de opstelling daarvan reeds in een vergevorderd stadium van voorbereiding zijnde Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt, hierna te noemen Gemeenschapsoctrooi-verdrag. Zij zijn nodig om de nauwe samenhang tussen beide verdragen te verzekeren en om de afwijkingen en bijzondere voorzieningen, die laatstgenoemd verdrag ten opzichte van het Europees Octrooi-verdrag bevat, mogelijk te maken.

Hoewel men in het bijzonder het oog heeft gehad op het Gemeenschapsoctrooi-verdrag, sluit de regeling niet uit, dat ook andere groepen van staten van de in dit deel geopende mogelijkheden gebruik maken.

Artikel 142.

Dit artikel gaat er van uit, dat staten de bevoegdheid hebben onderling overeen te komen, dat het Europees octrooi in hun staten niet het in artikel 2 bepaalde effect hebben van afzonderlijke octrooien, doch voor hun gezamenlijk grondgebied een eenheid zal vormen en met name voor wat betreft de rechtsgevolgen onderworpen zal zijn aan de bepalingen van die bijzondere overeenkomst. Waar ook op andere plaatsen van het Verdrag wordt verwezen naar nationale octrooiwetgeving, zal daaronder dan mede verstaan moeten worden: de bijzondere overeenkomst.

Het slot van het eerste lid bepaalt dat, indien van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, tevens bepaald kan worden dat zulk een octrooi voor al deze staten gezamenlijk verleend kan worden. Dit is derhalve een beperking van de in artikel 79 neergelegde vrijheid voor de aanvrager van het Europees octrooi een keuze te kunnen maken, teneinde alleen voor die staten, die hij aanwijst, rechten te verkrijgen. Artikel 149, eerste lid, bepaalt dan, dat voorgeschreven kan worden, dat aanwijzing van één van de staten van de groep geldt als aanwijzing van al die Staten van de groep.

Uit het voorgaande blijkt, dat de betrokken staten in hun unificatie niet zover behoeven te gaan. Zij kunnen ook bepalen, dat de aanvrager een keuze heeft tussen een gemeenschappelijk octrooi voor alle staten of een octrooi dat het in artikel 2 bepaalde effect heeft van een in die staten verleend nationaal octrooi.

Artikel 143.

Een groep van staten kan bijkomende taken aan het Europees Octrooibureau opdragen, voor de uitvoering waarvan bij het Europees Octrooibureau bijzondere instanties in het leven kunnen worden geroepen onder leiding van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. Zedelijke taken zijn, ingevolge het Gemeenschapsoctrooi-verdrag, de administratie van de gemeenschapsoctrooien, de beoordeling van de nietigheid van gemeenschapsoctrooien en de behandeling van de beperking van die octrooien. Daarvoor zijn in dat verdrag belast een afdeling voor de administratie van octrooien, een of meer nietigheidsafdelingen en een of meer nietigheidskamers (de beroepsinstanties).

Artikel 144 voorziet in het scheppen van een bijzondere regeling voor de vertegenwoordiging van partijen voor bovengenoemde bijzondere instanties. Van deze mogelijkheid is in het gemeenschapsoctrooi-verdrag geen gebruik gemaakt.

Artikel 145.

Voor het toezicht op de bijzondere instanties bij het Europees Octrooibureau kan een Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur in het leven worden geroepen. Het Gemeenschapsoctrooi-verdrag houdt ten aanzien van die Beperkte Commissie soortgelijke bepalingen in als het onderhavige verdrag ten aanzien van de Raad van Bestuur.

Ingevolge artikel 146 draagt de groep van staten bij de bijzondere overeenkomst de financiële lasten, die voortvloeien uit de bijkomende taken van het Europees Octrooibureau.

Artikel 147 geeft een bijzondere regeling, die in de plaats komt van de in artikel 39 vervatte verplichting voor elke staat een percentage van de door hen geheven nationale taken voor de instandhouding van Europese octrooien af te dragen. Indien nl. de groep van staten gemeenschappelijk jaartaksen vaststelt, hetgeen bij het Gemeenschapsoctrooi-verdrag is

geschied, wordt genoemd percentage over deze gemeenschappelijke jaartaksen berekend.

Artikel 148

Zoals bij de artikelen 71-74 is uiteengezet wordt de Europese octrooiaanvraag als bestanddeel van het vermogen beschouwd als een verzameling nationale rechten. Dit is een gevolg hiervan, dat het Europees octrooi geen eenheid vormt, doch een bundel nationale rechten is. Het moge duidelijk zijn, dat indien een groep van staten de rechtsgevolgen van het Europees octrooi eenvormig heeft geregeld, en hiermede het octrooi tot een eenheid voor die Staten heeft gemaakt terwijl in die regeling ook het octrooi als deel van het vermogen is betrokken, dit ook van invloed zal zijn op de Europese octrooiaanvraag als deel van het vermogen. Vandaar dat artikel 148 nog een uitdrukkelijk vastlegt de mogelijkheid voor de betrokken staten te bepalen, dat de Europese octrooiaanvraag als deel van het vermogen als een eenheid wordt beschouwd.

Artikel 149

Het eerste lid van dit artikel is hierboven bij artikel 142 reeds ter sprake gekomen. De groep van staten kan voorschrijven, dat de aanwijzing van de betrokken staten slechts gezamenlijk kan plaatsvinden, en dat de aanwijzing van een of enkele staten geldt als aanwijzing van alle staten van de groep. Het tweede lid geeft aan, welke gevolgen de bepaling van het eerste lid heeft voor de toepassing van PCT en wel in het bijzonder met het oog op artikel 4, eerste lid onder ii, en artikel 45 van dat verdrag. Twee situaties zijn denkbaar. a) De aanvrager ingevolge PCT is vrij aan te geven of hij een nationaal octrooi, dan wel een (Europees) octrooi wil. Indien hij de keuze op een regionaal octrooi heeft laten vallen, kan hij alleen de staten gezamenlijk aanwijzen en geldt de aanwijzing van een van de staten als die van de gezamenlijke staten. b) De aanvrager ingevolge PCT is niet vrij aan te geven of hij een nationaal of een regionaal octrooi wil, omdat de staat, die hij aanwijst ingevolge artikel 45 tweede lid PCT heeft bepaald, dat die aanwijzing geldt als de vermelding van de wens tot het verkrijgen van een regionaal octrooi (niet van de nationale weg). Indien de aanvrager dan de betrokken staat heeft aangegeven, zelfs met de vermelding dat hij in die staat een nationaal octrooi wil, zal die aanvraag behandeld worden als een regionaal (Europees) octrooi en geldt zijn aanwijzing als aanwijzing van de gezamenlijke staten. Men zie hiervoor ook de toelichting op het Tienste Deel onder I Algemeen.

Elfde Deel

Het elfde deel bevat een aantal voorzieningen met betrekking tot de periode kort na de inwerkingtreding van het verdrag.

Artikel 159 bevat bepalingen betreffende de Raad van Bestuur. Een van zijn eerste beslissingen zal moeten zijn de benoeming van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, op wiens schouders immers voor een belangrijk deel de uitvoering van de in het Verdrag voorziene taken rust. Daarom wordt in artikel 159 bepaald, dat de Raad niet later dan twee maanden na de inwerkingtreding van het Verdrag bijeenkomt, teneinde met name de Voorzitter van het Europees Octrooibureau te benoemen. Voor het tijdstip van inwerkingtreding van het Verdrag zie men artikel 169.

Het tweede en derde lid van artikel 159 geven uitdrukking aan de wens gedurende deze aanvangsperiode zo min mogelijk geconfronteerd te hoeven worden met mutaties in de leidinggevende posities. Vandaar dat de benoemingstermijnen van de eerste Voorzitter van de Raad van Bestuur en van de eerste twee leden van het Dagelijks bestuur van die Raad langer zijn dan normaal.

Artikel 160

Zolang er nog geen personeelsstatuut is vastgesteld - dat overigens in de periode voor de inwerkingtreding van het Verdrag al grotendeels kan zijn ontworpen - worden overeenkomsten met het personeel van beperkte duur aangegaan, aldus bepaalt het eerste lid.

Het tweede lid ziet op een situatie, die van langere duur kan zijn. Kamers van beroep en een Grote Kamer van beroep moeten er van de aanvang af zijn. Te verwachten is echter, dat zij eerst geleidelijk een zodanig aantal zaken te behandelen krijgen, dat de leden van de kamers daaraan een volledige taak hebben. Dit vindt zijn oorzaak enerzijds in het feit, dat het Europees Octrooibureau eerst geleidelijk aan zijn volle werkzaamheden zal uitoefenen (artikel 162), anderzijds in het feit, dat het aantal beroepsprocedures altijd eerst na enige tijd de omvang van de normale procedures weerspiegelt. Gedurende de aanvangsperiode kunnen de leden van genoemde beroepsinstanties gerecrueteerd worden uit leden van de rechterlijke macht of van nationale diensten van de Verdragsluitende Staten, die daarnaast nog hun nationale functies blijven uitoefenen.

Artikel 161

Dit artikel houdt bepalingen in voor de eerste begroting, die meer of minder dan een jaar kan omvatten, al naar gelang de datum van inwerkingtreden van het Verdrag in de tweede of in de eerste jaarhelft valt. De financiering van dit eerste begrotingsjaar geschiedt door voorschotten, bepaald overeenkomstig de sleutel van artikel 40.

Artikel 162 betreft de aanloopperiode van het Europees Octrooibureau, in het bijzonder de behandeling van Europese octrooiaanvragen in die periode.

Volgens het eerste lid bepaalt de Raad van Bestuur, en wel op voorstel van de Voorzitter van het Europees Octrooibureau, van welke dag af Europese aanvragen om octrooi bij het Bureau kunnen worden ingediend.

Het tweede lid houdt er rekening mee, dat het Europees Octrooibureau bij de aanvang van zijn werkzaamheden niet over genoeg personeel zal beschikken om alle ingediende aanvragen volledig te behandelen. Daarom kan de Raad van Bestuur, op voorstel van de Voorzitter, besluiten de behandeling van octrooiaanvragen te beperken. Dit kan dan met name geschieden door beperking tot bepaalde gebieden van de techniek. Beperking kan echter ook op andere wijze geschieden.

Het Europees Octrooibureau blijft nochtans verplicht alle bij het Bureau ingediende aanvragen om octrooi in ieder geval te toetsen aan artikel 80 teneinde vast te stellen of aan de aanvraag een indieningsdatum kan worden toegekend.

Naar echter te verwachten is, zal het Europees Octrooibureau van de aanvang af in staat zijn voor alle bij het Bureau ingediende aanvragen de eerste fase van de octrooiverleningsprocedure af te wikkelen.

Volgens het derde lid kan de Raad van Bestuur na een besluit te hebben genomen de behandeling te beperken daarna de behandeling niet nog verder beperken.

Artikel 163

Hiervoor mag worden verwezen naar de toelichting op artikel 134

Twaalfde Deel

De artikelen 164-178 bevatten de bepalingen betreffende bekrachtiging, toetreding, reserves, inwerkingtreding, herziening en opzegging, zoals die gebruikelijk zijn bij internationale overeenkomsten. Zij worden hieronder alleen toegelicht voorzover daarover bijzonderheden te vermelden zijn.

Artikel 164 bepaalt, dat het uitvoeringsreglement, het erkenningsprotocol, het protocol over de voorrechten en immuniteiten, het protocol over de centralisatie en het protocol over de uitlegging van artikel 69 bestanddeel van het Verdrag zijn. Zij zijn dus niet onderworpen aan afzonderlijke ondertekening of bekrachtiging. Wel kan ten aanzien van het erkenningsprotocol een, tijdelijk, voorbehoud worden gemaakt (artikel 167). De tekst van het Verdrag prevaleert boven die van het uitvoeringsreglement, indien zij tegenstrijdig zijn (tweede lid).

Artikel 165

Het Verdrag stond tot 5 april 1974 ter ondertekening open. Op die datum was het ondertekend door 16 staten, te weten België, Denemarken, Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Zwitserland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 167

Dit artikel houdt limitatief de reserves in, die staten bij hun bekrachtiging of toetreding kunnen maken.

De reserves kunnen op de volgende onderwerpen betrekking hebben:

- a) de bescherming van chemische stoffen als zodanig en van geneesmiddelen en voedingsmiddelen als zodanig,
- b) de bescherming van werkwijzen in land- en tuinbouw,
- c) de duur van het octrooi,
- d) het erkenningsprotocol.

De mogelijkheid ten aanzien van de eerste drie onderwerpen een voorbehoud te maken, vindt zijn grond in de reeds eerder vermelde omstandigheid, dat het verdrag zich niet uitsluitend bezig houdt met de octrooiverleningsprocedure en voor de periode daarna alles aan het nationale recht overlaat, maar dat het ten aanzien van enkele onderwerpen ook een bindende regeling inhoudt voor het reeds verleende octrooi. Zodanige onderwerpen zijn de nietigheidgronden, limitatief opgesomd in artikel 138, en de duur van het octrooi (artikel 63). Aangezien het verdrag in de artikelen 52, 53 en 57 ruimere mogelijkheden voor octrooiverlening inhoudt, dan in sommige staten thans bestaan, met name voor wat betreft bescherming van stoffen en van werkwijzen in land- en tuinbouw, zou onverkorte toepassing van het verdrag er toe leiden, dat Europese octrooien met werking in die landen een bescherming zouden verkrijgen die voor nationale octrooien niet is toegestaan en waarvoor de octrooiwetgeving verleden nietigheidgrond bevat. Dit verschil in bescherming van nationale en Europese octrooien is niet wenselijk, zodat zulk een staat genoodzaakt zou zijn eerst een wijziging van de nationale octrooiwetgeving door te voeren alvorens partij te kunnen worden bij het verdrag. Dit kan op grote weerstanden stuiten en derhalve vertraging opleveren. Artikel 167 laat nu toe, dat voor een beperkte periode ten deze reserves kunnen worden gemaakt. De betrokken staten moeten er derhalve wel rekening mee houden, dat in de toekomst hun wetgeving geheel aan de eisen van het verdrag moet zijn aangepast.

Voor wat de aard van de reserves betreft: reeds het Verdrag van Straatsburg over de éénmaking van bepaalde onderdelen van het octrooirecht hield de mogelijk in voor een bepaalde periode reserves te maken ten aanzien van de bescherming van geneesmiddelen en voedingsmiddelen en van werkwijzen in de land- en tuinbouw. In het onderhavige verdrag is daar nog bijgekomen de uitsluiting van de bescherming voor chemische stoffen, op wens van enkele landen.

De reserve onder a) betreft alleen de bescherming van de voortbrengselen; bescherming van werkwijzen voor vervaardiging of toepassing van chemische stoffen of voor vervaardiging van geneesmiddelen of levensmiddelen kan niet worden uitgesloten. Aan de reserve wordt veel van zijn effect ontnomen door het bepaalde in artikel 64, tweede lid: indien de werkwijze is geoctrooieerd, strekt de bescherming zich ook uit tot het voortbrengsel, dat rechtstreeks is verkregen door de werkwijze. De reserve onder d) betreft een geheel ander onderwerp. Zij vindt haar grond in de overweging, dat aan het octrooirecht niet verwante aangelegenheden, zoals de erkenning van door vreemde rechters gewezen vonnissen, niet het partij worden bij de overeenkomst moeten vertragen, hoewel de gelding van het erkenningsprotocol voor alle Staten ook govenst wordt geacht. De reserves gelden voor een periode van tien jaar te rekenen van de inwerkingtreding van het verdrag, dus niet van de datum van bekrachtiging of toetreding af. Op verzoek van de betrokken staat kan deze periode door de Raad van Bestuur worden verlengd tot ten hoogste vijf jaren. De termijn, gedurende welke de reserves hun uitwerking hebben, is in feite langer, aangezien zij van toepassing blijven op de octrooien, waarvan de aanvraag gedurende het tijdvak van tien jaar was ingediend (vijfde lid).

Tenslotte zij er op gewezen, dat voor de lid-staten van de Europese Gemeenschappen het maken van reserves of gezamenlijk zou moeten plaatsvinden of achterwege moet blijven. Indien slechts enige staten reserves zouden maken, zou dat immers het eenheidskarakter van het gemeenschapsoctrooi aantasten. In het Gemeenschapsoctrooi-verdrag zijn geen bepalingen voorzien, die tot het maken van enige reserve aanleiding geven.

Artikel 169

De overeenkomst treedt in werking, indien zes staten partij zijn, op het grondgebied waarvan in 1970 het totaal van de octrooiaanvragen tenminste 180.000 voor de gezamenlijke staten bedroeg. Dit houdt in, dat als de lid-staten van de Europese Gemeenschappen partij worden, aan deze voorwaarde is voldaan. Het verdrag kan niet in werking treden door de bekrachtiging of toetreding van uitsluitend de staten die geen lid van de Europese Gemeenschappen zijn.

Artikel 170

Voor de staten, die na de inwerkingtreding van het verdrag partij worden, is een aanvangsbijdrage verschuldigd. De staten, die reeds partij waren voor de inwerkingtreding van het verdrag, zijn ingevolge artikel 162, tweede lid, voorschotten verschuldigd.

Artikel 172

Dit artikel handelt over de herzieningen van de overeenkomst. Herziening geschiedt door een conferentie van verdragsluitende staten. Wijzigingen worden met ten minste drie vierde van de aanwezige staten aangenomen, terwijl ten minste drie vierde van de staten op de conferentie vertegenwoordigd moet zijn. De herziening treedt in werking, mdat een door de conferentie te bepalen aantal staten haar heeft geratificeerd of daartoe is toegetreden, en wel op het tijdstip, dat de conferentie daarvoor heeft bepaald. De conferentie zal dat tijdstip uiteraard zodanig vaststellen, dat, indien het voor de inwerkingtreding noodzakelijke aantal ratificaties of toetredingen is bereikt, het voor de overige staten nog binnen een redelijke termijn mogelijk is eveneens te ratificeren of toe te treden. Indien zij dat immers op het tijdstip van inwerkingtreding niet hebben gedaan, houden zij van dat tijdstip op partij te zijn bij het Verdrag (vierde lid).

Een dergelijk strikt voorrecht is noodzakelijk, omdat een situatie, waarin sommige staten aan de oude tekst en andere staten aan de nieuwe tekst gebonden zouden zijn, tot zeer grote problemen in het bijzonder voor het Europees Octrooi-bureau zou leiden.

Hieronder wordt bij de artikelen 175 en 176 nog uiteengezet, wat de gevolgen zijn van het feit, dat een staat ophoudt partij te zijn bij het Verdrag.

Artikel 173

Dit artikel houdt bepalingen in ten aanzien van de regeling van geschillen tussen de Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van het Verdrag. Het artikel onderscheidt drie fasen: de eerste is de beslechting van het geschil in onderling overleg, de tweede is de benoeding van de Raad van Bestuur in het geschil, en tenslotte kan, indien na het betrekken van de Raad van Bestuur in het geschil zes maanden verlopen zijn, iedere betrokken staat het geschil voorleggen aan het Internationale Hof van Justitie te Den Haag, dat dan een de partijen bindende beslissing geeft.

Artikel 174

Iedere staat kan met een termijn van een jaar het verdrag opzeggen. De gevolgen daarvan worden in de artikelen 175 en 176 geregeld.

Artikel 175

Eerste lid. Indien een staat niet langer partij is bij het verdrag - hetzij doordat hij geen partij is geworden bij een herziene tekst, hetzij door opzegging - zal dit niet van invloed zijn op de rechten die voor dit tijdstip ingevolge het verdrag zijn verkregen.

Het tweede lid treft een regeling voor de houders van aanvragen om octrooi, die aanhangig waren op het tijdstip dat een staat ophoudt partij te zijn bij het verdrag. De met betrekking tot die staat nog aanhangige octrooiaanvragen worden voortgezet overeenkomstig de na dat tijdstip geldende bepalingen van het verdrag.

Het derde lid trekt de lijn van het tweede lid door naar de oppositieprocedures. De oppositieprocedures die aanhangig waren op het tijdstip dat een staat ophoudt partij te zijn, worden voortgezet met inachtneming van de na dat tijdstip geldende bepalingen. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op octrooien:

ten aanzien waarvan de oppositietermijn nog niet was verstreken, daaronder begrepen octrooien verleend uit hoofde van het tweede lid.

Het vierde lid legt ten overvloede vast, dat, onverminderd het bepaalde in het derde lid een staat die geen partij meer is bij het verdrag, het recht heeft de bepalingen van het Verdrag, zoals die luiden tot aan dat tijdstip, toe te passen op Europese octrooien.

Artikel 176

Dit artikel houdt enige uitzonderingen in op de regel, dat, nadat een staat heeft opgehouden partij te zijn bij het Verdrag, zijn financiële verplichtingen een einde nemen en zijn vorderingen opeisbaar worden. Zoals reeds bij artikel 40 is uiteengezet, worden de bijzondere financiële bijdragen, die de staten in de aanvangsperiode hebben betaald, geleidelijk terugbetaald, welke terugbetaling naar verwachting een aanvang neemt elf jaar na de opening van het Europees Octrooibureau. Indien een staat ophoudt partij te zijn, kan daardoor het terugbetalingschema niet worden verstoord, aldus het eerste lid. Het tweede lid houdt voor de betrokken staat de verplichting in het percentage van de jaartaksen, verschuldigd voor de instandhouding van de voor dat land verleende Europese octrooien, af te blijven dragen. Het afdragen van deze taksen vormt immers een onderdeel van de financiering, zij het achteraf, van de kosten van octrooiverlening. Uiteraard kan een verhoging of verlaging van het percentage ingevolge artikel 39, eerste lid, nadat de betrokken staat heeft opgehouden partij te zijn, niet van invloed zijn op de in het onderhavige artikel opgenomen verplichting.

Artikel 177

De talen, waarin het Verdrag is geredigeerd, Duits, Engels en Frans, zijn gelijkelijk authentiek. Evenals bij vele andere verdragen op het gebied van de industriële eigendom, kunnen officiële teksten in andere talen worden vastgesteld, die echter ingeval van tegenspraak moeten wijken voor de authentieke teksten.

Protocol over de Privileges en Immunititeiten.

De feitelijke aanwezigheid van de bureaus van een intergouvernementele organisatie in een of meer der aan die organisatie deelnemende landen zou medebrengen, dat de autoriteiten dier landen ten aanzien van die bureaus en de daar werkzame personen soortgelijke bevoegdheden hebben als ten aanzien van de bureaus van particuliere organisaties. Om de daaruit mogelijk voortvloeiende moeilijkheden te vermijden plegen aan dergelijke intergouvernementele organisaties zekere privileges en immunititeiten met betrekking tot de nationale wetgeving te worden toegekend. Dit kan geschieden door afspraken tussen gastheerland en organisatie of ook, zoals hier, door een speciaal Protocol tussen alle aan de organisatie deelnemende landen.

De strekking der toegekende voorrechten en immunititeiten is niet meer dan te waarborgen, dat de werkzaamheden der organisatie niet door hantering der nationale wetgeving kunnen worden gestoord. De strekking is dus niet de aantrekkelijkheid tot dienstverband bij de organisatie te vergroten. Een en ander wordt duidelijk gemaakt door artikel 19, dat op de Europese Octrooiorganisatie de verplichting legt de voorrechten en immunititeiten op te heffen, voorzover zij de normale berechting zouden verhinderen en voorzover hun opheffing geen schade aan de belangen der Organisatie toebrengt.

De inhoud der toegekende voorrechten en immunititeiten komt overeen met wat te dezen thans gebruikelijk is, waarbij wel valt op te merken, dat de huidige inzichten op dit gebied restrictiever zijn dan vroeger veelal gebruikelijk was. Het is gebruikelijk, dat het gastheerland niet wordt verplicht zekere voorrechten en immunititeiten ook zijn eigen onderdanen of ingezetenen toe te kennen, al belet niets dat toch te doen. Dit gebruik brengt hier een bijzondere moeilijkheid mede. Het I.I.B. personeel zal immers naar het E.O.B. overgaan, maar de leden daarvan zijn reeds thans ingezetenen in Nederland. Het ware niet redelijk aan Nederland de mogelijkheid te geven deze voorrechten en immunititeiten op

grond van dat ingezetenschap achterwege te laten. Dit punt is in artikel 22 geregeld.

Aandacht verdient nog artikel 16, krachtens hetwelk het personeel van het E.O.B. een interne belasting zal betalen, maar daar tegenover van de nationale inkomstenbelasting is vrijgesteld.

Het Centralisatie Protocol.

Het Centralisatie Protocol behandelt, in zes secties, de volgende onderwerpen:

1. de incorporatie van het I.I.B. in het E.O.B. en de oprichting van een agentschap in Berlijn (Sectie I (1) en (3));
2. de afstand van PCT taken door de Leden-Staten (Secties I (2), II, III, IV (1)(c));
3. tijdelijke overdracht van aanvraag-onderzoek aan nationale diensten (Sectie IV (1));
4. tijdelijke overdracht van nieuwheidsonderzoek aan nationale diensten (Sectie IV (2));
5. taak van agentschappen en nationale diensten;
6. geleidelijke uitbreiding der documentatie.

Sectie VII bepaalt dan nog, dat de bepalingen van dat protocol voorrang hebben boven daarmee niet verenigbare bepalingen tot het verdrag. Sectie VIII schrijft voor, dat de in het protocol voorziene besluiten van de Bestuursraad een 3/4 meerderheid vereisen.

Ad 1. Het is altijd de bedoeling geweest, dat de voor het Europees Octrooiverdrag nodige nieuwheidsonderzoeken zouden worden verricht door het I.I.B., dat op dit gebied een langjarige ervaring en reputatie bezit. Dit zou tot gevolg hebben, dat de opdrachten van het E.O.B. aan het I.I.B. het overgrote deel van de taak van het I.I.B. zouden gaan vormen. Hieruit vloeit voort de gedachte het I.I.B. in het E.O.B. te doen opgaan. Sectie I (1) legt op de Lid-Staten een verplichting ter realisering dier gedachte het nodige te doen. Een en ander moet zo geschieden, dat de verplichtingen van het I.I.B. tegenover zijn leden door het E.O.B. worden overgenomen. Men mag verwachten, dat de realisering dezer gedachte niet op moeilijkheden zal stuiten, omdat de leden van het I.I.B. alle aan de voorbereiding van het Europees Octrooi hebben deelgenomen.

Natuurlijk zal het E.O.B. ook tegenover leden van het I.I.B., die onverhoopt niet aan het Europees Octrooi Verdrag zouden deelnemen, de op het I.I.B. rustende verplichtingen nakomen. Het I.I.B. heeft sinds kort een agentschap in Rome, dat door de Italiaanse regering wordt behandeld en bekostigd; het verricht nieuwheidsonderzoek in Italiaanse documentatie. Ook dit agentschap gaat in de bestaande verhouding tot de Italiaanse regering over op het E.O.B. Voorts bepaalt het protocol dat in West-Berlijn een agentschap van het Europees Octrooibureau zal worden gevestigd dat tot het onderdeel te den Haag zal behoren. Hierdoor zal het agentschap Berlijn van het "Deutsches Patentamt" nieuwheidsonderzoek kunnen blijven verrichten binnen het kader van het Europees Octrooibureau.

Ad 2. Het streven naar het zoveel mogelijk centraliseren der Europese octrooiverlening bij Europese in plaats van bij nationale instanties brengt mede, dat de nationale instanties in beginsel behoren af te zien van het eventueel vervullen van taken in het kader van het P.C.T. Deze taken kunnen immers beter door het E.O.B. met het hierin geïncorporeerde I.I.B. worden verricht. Hiertoe strekken de secties I (2) en II. Algehele doorvoering van dit beginsel zou echter een bijzonder nadeel kunnen meebrengen voor de burgers van landen, welke officiële taal niet een der officiële talen van het E.O.B. is.

Sectie III geeft hun daarom de mogelijkheid hun nationale Diensten voor de industriële eigendom als instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek of als Instantie voor de Internationale Voorlopige Beoordeling werkzaam te doen zijten behoeve van eigen onderdanen of de onderdanen van buurlanden of, met toestemming van de bestuursraad, ten behoeve van onderdanen van niet-Leden-Staten die P.C.T. aanvragen in diezelfde taal indienen.

Ad 3. Het is te verwachten, dat tengevolge van het Europees Octrooiverdrag het aantal nationale aanvragen in de Leden-Staten geleidelijk maar in sterke mate zal verminderen. Uiteraard zal dit geleidelijke inkrimping van de nationale diensten met zich meebrengen. De bestuursraad kan de daardoor veroorzaakte moeilijkheden beperken door aan nationale diensten, die de octrooiprocedure in een der officiële talen van het E.O.B. kunnen doen, voor een overgangstijd voorbereidende taken op het gebied van het aanvraag-onderzoek op te dragen. De omvang van de aldus op te dragen werkzaamheden wordt door het Protocol beperkt. Bovendien mag een dergelijke nationale dienst gedurende de overgangstijd ook P.C.T.-taken verrichten. [Sectie IV(1)].

Ad 4. Afgezien van de gevolgen, die het Europees Octrooiverdrag voor het aantal nationale aanvragen zal hebben, kunnen de nationale diensten in sommige Leden-Staten, welke officiële taal tevens een der officiële talen van het E.O.B. is, ook worden beïnvloed door de afstand van P.C.T.-taken op het gebied van het nieuwheidsonderzoek. Ook hier kan de bestuursraad de moeilijkheden beperken door aan deze diensten voor een overgangstijd taken op dit gebied op te dragen [Sectie IV(2)].

Ad 5. Het reeds ad 1 genoemde agentschap in Rome mag naast zijn bestaande taak ook nieuwheidsonderzoeken verrichten in de Italiaanse documentatie voor Europese octrooiaanvragen van onderdanen en inwoners in Italië, mits dit de Europese octrooiverleningsprocedure niet vertraagt en geen extra kosten meebrengt. Het mag dit ook op verzoek van niet-Italiaanse aanvragers. Voorts kan de bestuursraad soortgelijke bevoegdheden aan nationale diensten [Sectie V].

Ad 6. Tenslotte legt het Protocol vast, dat de documentatie in beginsel moet worden uitgebreid tot alle octrooien en octrooiaanvragen van de Verdragsluitende landen alsmede tot andere relevante documenten; hierover besluit de bestuursraad op grond van desbetreffende studies.

Het Erkeningsprotocol.

Artikel 60 bepaalt wie gerechtigd is een Europees octrooi te verkrijgen. Indien bij rechterlijke uitspraak de aanspraak op verlening van het Europees octrooi, bedoeld in artikel 60, eerste lid, aan een ander dan de aanvrager is toegekend, kan dit ingevolge artikel 61 voor de Europese octrooiverleningsprocedure tot drieërlei gevolgen leiden. De rechthebbende ingevolge het vonnis kan de verleningsprocedure op eigen naam voortzetten, hij kan een nieuwe aanvraag indienen ofwel hij kan verzoeken de hangende aanvraag af te wijzen. In de toelichting op artikel 61 is reeds uiteengezet, dat door een dergelijke regeling een vonnis rechtsgevolgen heeft niet alleen in de Staat, waar het vonnis gewezen is, maar in alle Staten die in de aanvraag zijn aangewezen. Dat is zonder tussenkomst van een nationale rechter van zo'n andere Staat alleen mogelijk, indien het vonnis in die Staat wordt erkend. Vandaar dat genoemde rechtsgevolgen beperkt zijn tot die Staten, waar het vonnis is gewezen, is erkend, of dient te worden erkend op grond van het bij het Verdrag gevoegde Erkeningsprotocol.

Het hierna te bespreken Erkeningsprotocol strekt ertoe zoveel mogelijk Verdragsluitende Staten te verplichten elkaars vonnissen inzake de aanspraak op verlening van het Europees octrooi over en weer te erkennen.

De erkenningverplichting is neergelegd in artikel 9; daaraan voorafgaand bevat het protocol de voor de erkenningsverplichting onontbeerlijke regels van de rechterlijke bevoegdheid.

De regeling is in een afzonderlijk Protocol neergelegd om twee redenen. In de eerste plaats kwam het gewenst voor deze bepalingen van internationaal procesrecht, die naar hun aard wel te onderscheiden zijn van de vraagstukken van octrooirecht en die voorts samenhangen met een in octrooi-procedures niet vaak voorkomend incident, in een afzonderlijke regeling te vatten. De tweede reden is, dat het niet uitgesloten is, zij het weinig waarschijnlijk, dat in enige verdragsluitende Staat de erkenningeregeling op moeilijkheden zal stuiten, en dat het ongewenst is geoordeeld, dat dergelijke buiten het octrooirecht liggende moeilijkheden tot vertraging bij de bekrachtiging van of toetreding tot het Verdrag door enige Staat zouden leiden. Daaronder is

bepaald, dat het Protocol onderwerp kan zijn van een voorbehoud bij de bekrachtiging of toetreding (artikel 167, tweede lid, onder d), van het Verdrag). Het Protocol vormt overigens een geheel met het Verdrag (artikel 164).

De regeling van het Erkeningsprotocol is afgestemd op een voor een deel van de Verdragsluitende Staten reeds bestaande regeling van erkenning en tenuitvoerlegging, namelijk op het tussen de Staten van de Europese Gemeenschappen gesloten Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Verdrag betreffende de tenuitvoerlegging). Door het beperkte onderwerp en het streven zo min mogelijk het nationale recht van de lid-Staten te beïnvloeden, is de regeling beknopt gebleven.

Het Erkeningsprotocol valt in twee delen uiteen.

Het eerste betreft de regeling van de rechterlijke competentie; het tweede die betreffende de erkenning van de vonnissen.

Artikel 1

Het eerste lid bepaalt op welke rechterlijke beslissingen de competentieregeling betrekking heeft. De regeling is beperkt tot vorderingen tegen de aanvrager, strekkende tot verkrijging van de aanspraak op verlening van het octrooi. Dit zijn derhalve de gevallen, waar artikel 61 op betrekking heeft. Onder deze omschrijving vallen niet de vorderingen, ingesteld nadat het Europees octrooi is verleend. Het protocol heeft immers maar een beperkt doel: de moeilijkheden op te heffen, die verband houden met de eenvormige verleningsprocedure.

Het eerste lid heeft betrekking op de bevoegdheid van de gerichten, doch het tweede lid breidt deze bevoegdheid weer uit tot andere instanties, die in enige Staat bevoegd zijn van genoemde vorderingen kennis te nemen, zoals het British Patent Office. Met het oog op de rechtszekerheid is bepaald, dat elke Staat van het bestaan van zodanige bevoegdheid kennis geeft aan het Europees Octrooibureau.

De artikelen 2-6 houden de competentieregeling zelve in. Allereerst is bevoegd de rechter van de woonplaats van de gedaagde (artikel 2); is zodanige rechter er niet, dan is de rechter van de woonplaats van de eiser bevoegd (artikel 3).

Op deze regeling bestaan twee uitzonderingen. De eerste is die van de vrijwillige forumkeuze (artikel 5).

Indien partijen bij overeenkomst hebben vastgesteld aan welke rechter zij hun conflict willen voorleggen, heeft deze keuze voorrang boven de andere competentieregelingen met een hieronder te omschrijven restrictie. De tweede uitzondering betreft de vordering met betrekking tot een uitvinding die in dienstverband is gemaakt (artikel 4). Het oog op het feit, dat de openbare orde nauw betrokken is bij het arbeidsrecht, is exclusieve competentie toegankelijk aan de rechter van de Staat, volgens het recht waarvoor het recht op het Europees octrooi overeenkomstig artikel 60, eerste lid, tweede volzin, bepaald wordt, dat wil zeggen de rechter van de Staat, waar de werknemer in overwegende mate werkzaam is, of - indien dat niet vast te stellen is - van de Staat waar de werkgever zijn bedrijf heeft.

Voor deze in artikel 4 neergelegde exclusieve competentie maakt ook de door partijen gemaakte forumkeuze, indien althans het nationale recht, dat op de arbeidsverhouding betrekking heeft, zo'n keuze verbiedt (artikel 5, tweede lid).

Artikel 6 houdt het sluitstuk van de competentieregeling in door te bepalen, dat, indien geen rechter ingevolge de voorgaande bepalingen bevoegd is, de rechter van de zetelstaat van de Europese Octrooiorganisatie, dus van de Bondsrepubliek Duitsland, bevoegd is.

Ingevolge artikel 7 beoordelen de gerechten, bij wie een vordering aanhangig wordt gemaakt, ambtshalve hun bevoegdheid.

Artikel 8 geeft regels voor het geval van conflicten inzake de bevoegdheid. Het gaat daarbij uit van het beginsel, dat bevoegd is het gerecht, waarvoor de vordering het eerst aanhangig is gemaakt. Elk gerecht, waarvoor daarna eenzelfde vordering aanhangig wordt gemaakt, moet zich ambtshalve onbevoegd verklaren. Nochtans kan het voorkomen, dat de bevoegdheid van het gerecht, waar de eerste vordering aanhangig is gemaakt, wordt betwist, in welk geval het volgende gerecht zijn beslissing tot onbevoegdverklaring moet opschorten. Dezelfde regeling bestaat in het Verdrag betreffende de tenuitvoerlegging.

De tweede afdeling houdt de kern van het protocol in: de verplichting tot erkenning van de vonnissen.

Artikel 9 bepaalt dat elke uitspraak, gewezen in een verdragsluitende Staat, die in kracht van gewijsde is gegaan, over de aanspraak op verlening van een Europees octrooi in alle andere verdragsluitende Staten wordt erkend, zonder dat enige nadere procedure vereist is en zonder dat de bevoegdheid van de betrokken rechter of de juistheid van de beslissing wordt beoordeeld. Soortgelijke bepalingen vindt men in het reeds eerder genoemde Brusselse Verdrag inzake de tenuitvoerlegging.

Artikel 10 bevat de gronden voor een betwisting van de erkenning. De onder b) genoemde grond gaat uit van hetzelfde beginsel, dat bij artikel 8 is gehanteerd; de beslissing van het gerecht, waarvoor het eerst een vordering aanhangig is gemaakt, heeft voorrang boven die van een gerecht, waar later de zaak is aangebracht, ook al zou deze laatste beslissing op een eerder tijdstip dan dat van eerstgenoemd gerecht zijn gegeven. Hier zij nog aangetekend, dat in de meeste gevallen het Europees Octrooibureau geroepen zal zijn de gronden van betwisting te beoordelen, nl. bij de toepassing van artikel 61. Aangezien dit aangelegenheden van formele aard betreft, behoeft dit geen bezwaar op te leveren.

Artikel 11 tenslotte geeft een regeling over de verhouding tussen het protocol en andere overeenkomsten van de verdragsluitende Staten betreffende rechterlijke bevoegdheid en erkenning van vonnissen. Het eerste lid houdt in dat de bepalingen van het protocol voorgaan boven afwijkende bepalingen van andere overeenkomsten, althans voor wat betreft de verhouding tussen de verdragsluitende Staten. Het is daarmee in overeenstemming met artikel 57 van het Verdrag betreffende de tenuitvoerlegging. Het tweede lid bepaalt wellicht ten overvloede, dat het protocol de uitvoering van een andere overeenkomst tussen verdragsluitende Staat en een Staat die niet bij het Protocol partij is, niet in de weg kan staan.

Het is mogelijk dat krachtens een overeenkomst tussen een verdragsluitende Staat en een Staat, die niet bij het Protocol partij is, rechterlijke beslissingen, waarop het Protocol betrekking heeft en die gewezen zijn in laatstgenoemde Staat, in de verdragsluitende Staat erkend moeten worden. Zodanige beslissingen zijn geen beslissing als bedoeld in artikel 9 van het Protocol en leiden derhalve ingevolge het Protocol niet tot erkenning in de andere verdragsluitende Staten. Nochtans is erkenning in die Staat uit anderen hoofde natuurlijk mogelijk.

BIJLAGE

I. Algemeen

Het Verdrag over de verlening van Europese octrooien (Europees Octrooiverdrag) van 5 oktober 1973 en het Verdrag tot samenwerking op het gebied van het octrooirecht (samenwerkingsverdrag) van 19 juni 1970 werden naast elkaar opgesteld. De met de voorbereiding belaste Regeringsdeskundigen hebben in elke fase van de preliminaire besprekingen en op de diplomatieke Conferenties van Washington en München beklemtoond dat beide verdragen zo veel mogelijk met elkaar verenigbaar moeten zijn. De auteurs van beide verdragen hebben zich altijd ten doel gesteld dat de octrooi-aanvrager de mogelijkheid moet krijgen om voor een en dezelfde aanvraag de voordelen van beide verdragen te genieten. Daarom werden in het samenwerkingsverdrag, in de eerste plaats met het oog op het toekomstige Europese octrooistelsel, bijzondere bepalingen over regionale octrooien opgenomen die ten doel hebben bij de toepassing van het samenwerkingsverdrag regionale octrooistelsels gelijk te stellen met de nationale octrooistelsels. Hiervoor zij in het bijzonder naar artikel 2 van het samenwerkingsverdrag verwezen. Artikel 2, sub x), bepaalt dat verwijzingen naar het nationale recht ook verwijzingen omvatten naar een verdrag, dat voorziet in de indiening van regionale octrooiaanvragen of de verlening van regionale octrooien. Sub vi) wordt bepaald dat het begrip "nationale octrooiaanvragen" ook aanvragen om verlening van regionale octrooien omvat. Volgens het bepaalde sub xiv) staat een regionaal octrooibureau gelijk met een nationaal octrooibureau en volgens het bepaalde sub ix) moeten ook regionale octrooien als octrooien in de zin van het verdrag worden beschouwd.

De essentiële bepaling voor de verhouding tussen het samenwerkingsverdrag en het Europese Octrooiverdrag alsmede het daarop gebaseerde Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt is artikel 45. In lid 1 wordt, om elk misverstand bij voorbaat uit te sluiten, bepaald dat met een internationale octrooi-aanvraag in de zin van het samenwerkingsverdrag ook een aanvraag voor de verlening van een regionaal octrooi kan worden ingediend. Als voorwaarde hiervoor wordt evenwel gesteld dat iedereen die volgens artikel 9 van het samenwerkingsverdrag een internationaal octrooi kan aanvragen, gebruik kan maken van de voordelen van het regionale octrooiverdrag. Aan deze voorwaarden wordt door het Europese Octrooiverdrag voldaan, hetgeen in het eerste voorontwerp van dit verdrag niet het geval was.

Van betekenis is ook nog lid 2 van artikel 45, dat een bij het samenwerkingsverdrag aangesloten Staat het recht geeft de aanwijzing of de keuze van deze Staat te beschouwen als een aanvraag om verlening van een regionaal octrooi dat voor deze Staat van kracht is. Deze Staat kan daardoor uitsluiten dat een aanvrager via een internationale aanvraag in de zin van het samenwerkingsverdrag een nationaal octrooi van deze Staat verkrijgt.

Voor de praktische toepassing van artikel 45, lid 2, is artikel 4, lid 1, sub ii), van het samenwerkingsverdrag geschreven. Daarin wordt allereerst bepaald dat degene die via een internationale aanvraag de verlening van een regionaal octrooi beoogt, dit in de internationale aanvraag moet vermelden. Voorts wordt bepaald dat in de gevallen waarin een regionaal octrooi niet voor een enkele Staat, maar alleen voor een groep van Staten verleend kan worden - zoals dit voor de groep van Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen het geval zal zijn ingevolge het verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt -, de kennisgeving van de wens om een regionaal octrooi te verkrijgen, wordt beschouwd als aanwijzing van alle tot deze groep van Staten behorende Verdragsstaten. Wie dus bijvoorbeeld in de toekomst één

Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen in een internationale aanvraag aanwijst en tegelijkertijd te kennen geeft een Europees octrooi te verlangen, wordt behandeld alsof hij in de internationale aanvraag alle Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen heeft aangewezen. In een nationale procedure inzake octrooiverlening wordt dit reeds bereikt door de aanwijzing van een enkele Staat die is aangesloten bij een Verdrag dat alleen voorziet in de verlening van een regionaal octrooi voor alle Staten van een groep van Staten, mits deze Staat van de mogelijkheid van artikel 45, lid 2, van het samenwerkingsverdrag gebruik heeft gemaakt, dat wil zeggen als deze Staat heeft voorgeschreven dat de aanwijzing van deze Staat altijd moet worden beschouwd als een aanvraag om een regionaal octrooi overeenkomstig het regionale octrooiverdrag.

Een belangrijk voorschrift ten gunste van regionale octrooiverdragen is de in de regels 15.1 sub ii) en 15.2, lid b, van het uitvoeringsreglement bij het samenwerkingsverdrag neergelegde bepaling dat voor de aanwijzing van meerdere Staten met het oog op de verlening van een regionaal octrooi slechts één aanwijzingstaks voor elke Staat afzonderlijk verschuldigd is.

Bovendien werd er in alle bepalingen van het samenwerkingsverdrag en omgekeerd bij de bepalingen van het Europese octrooiverdrag de nadruk op gelegd dat identieke gevallen zo mogelijk op identieke wijze moeten worden geregeld. Dit heeft deels tot een eensluidende redactie van sommige bepalingen geleid.

De mogelijkheid om voor dezelfde uitvinding gebruik te maken van beide Verdragstelsels, is in de Lid-Staten van de Europese Octrooi-organisatie van belang voor degenen die voor hun uitvinding zowel de verlenging van een Europees octrooi als octrooi-bescherming in andere Staten - bijvoorbeeld de Verenigde Staten, Japan of de Sovjet-Unie - wensen. Deze aanvragers kunnen dit bereiken door bij het Europese Octrooibureau of een nationaal bureau in een Lid-Staat van de Europese Octrooi-organisatie één enkele internationale octrooi-aanvraag in te dienen. Ook kan anderzijds een Amerikaan of een Japanner door één enkele in Washington of Tokio ingediende aanvraag om een internationaal octrooi zijn uitvinding zowel buiten Europa als in Europa beschermen dank zij een Europees octrooi. Ook hierbij heeft Europa belang omdat deze aanvraag pas in "behandelde" staat bij het Europese Octrooibureau binnenkomt, of, indien er sprake is van gebreken, het bureau helemaal niet bereikt.

2. De afzonderlijke bepalingen van het Europees Octrooiverdrag

De bepalingen van het Europese Octrooiverdrag betreffende aanvragen krachtens het samenwerkingsverdrag staan in het tiende deel van het Verdrag.

a) Artikel 150

Volgens dit artikel kunnen internationale aanvragen uit hoofde van het samenwerkingsverdrag het voorwerp zijn van procedures voor het Europese Octrooibureau. Dit betekent dus dat in het Europese Octrooiverdrag gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid die artikel 45, lid 1, van het samenwerkingsverdrag biedt. Met een internationale aanvraag in de zin van het samenwerkingsverdrag moet ook een procedure ter verlenging van Europese octrooien kunnen worden ingeleid.

Uit het artikel blijkt verder dat in dit geval op de aanvraag allereerst en met voorrang de bepalingen van het samenwerkingsverdrag van toepassing zijn en dat de bepalingen van het Europese Octrooiverdrag slechts aanvullend worden toegepast. Speciaal is bepaald dat de termijn voor de indiening van een verzoek om onderzoek volgens artikel 94, lid 2, van het Europese Octrooiverdrag in geen geval verstrikt voor het einde van de in artikel 22 c.q. 39 van het samenwerkingsverdrag bedoelde termijn, die eerst moet zijn verstreken voordat nationale bureaus een internationale aanvraag in behandeling mogen nemen.

Om ervoor te zorgen dat - voorzover dit niet in strijd is met de bepalingen van het samenwerkingsverdrag - op zo'n aanvraag alle bepalingen van het Europese Octrooiverdrag worden toegepast, wordt in lid 3 uitdrukkelijk bepaald dat een internationale aanvraag waarvoor het Europese Octrooibureau als aangewezen

of gekozen bureau optreedt, als een aanvraag om een Europees octrooi wordt beschouwd. Dit rechtsgevolg vloeit overigens reeds voort uit artikel 11, lid 3, van het samenwerkingsverdrag.

Lid 4 bepaalt dat verwijzingen naar het samenwerkingsverdrag ook verwijzingen naar het daarbij behorende uitvoeringsreglement omvatten.

b) Artikel 151

Dit artikel handelt over de taak van het Europese Octrooibureau als ontvangend bureau.

Uit lid 1 blijkt dat het Europese Octrooibureau alleen als ontvangend bureau in de zin van artikel 2, sub xv, van het samenwerkingsverdrag kan worden beschouwd, indien althans voor één bij het Europese Octrooiverdrag aangesloten Staat het samenwerkingsverdrag van kracht is geworden. Onderdanen van deze Staat of personen, die in deze Staat hun woonplaats of plaats van vestiging hebben, kunnen vanaf dat moment bij het Europese Octrooibureau een aanvraag om een internationaal octrooi indienen.

Lid 2 biedt de mogelijkheid dat een bij het samenwerkingsverdrag aangesloten Staat die niet bij het Europese Octrooiverdrag is aangesloten, bij overeenkomst het Europese Octrooibureau opdraagt internationale aanvragen van onderdanen van deze Staat of van personen die in deze Staat hun plaats van vestiging of woonplaats hebben, als ontvangend bureau in ontvangst te nemen.

De mogelijkheid tot overdracht van de functie van ontvangend bureau wordt geboden in regel 19.1, sub b), van het uitvoeringsreglement behorende bij het samenwerkingsverdrag. Van deze mogelijkheid zou bijvoorbeeld een ontwikkelingsland gebruik kunnen maken dat zichzelf niet in staat acht de taken van een ontvangend bureau over te nemen, maar zijn eigen onderdanen of personen met plaats van vestiging of woonplaats in dit land toch de mogelijkheid wil bieden om internationale aanvragen volgens het samenwerkingsverdrag in te dienen.

Lid 3 heeft betrekking op het geval dat het Europese Octrooibureau op grond van een overeenkomst met het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom in Genève de functie van ontvangend bureau overneemt voor aanvragers, die onderdanen zijn van een Staat of hun plaats van vestiging of woonplaats hebben in die Staat, die noch bij het Europese Octrooiverdrag noch bij het samenwerkingsverdrag is aangesloten. Een dergelijke overeenkomst zou gebaseerd kunnen worden op regel 19.1, sub c), van het uitvoeringsreglement van het samenwerkingsverdrag.

c) Artikel 152

Lid 1 bepaalt dat internationale aanvragen gewoonlijk alleen bij het Europese Octrooibureau zelf en niet tevens bij een nationaal octrooibureau van een bij het Europese Octrooiverdrag aangesloten Staat als ontvangend bureau voor het Europese Octrooibureau kunnen worden ingediend, zoals in andere gevallen volgens artikel 57, lid 1, sub d), van het Europese Octrooiverdrag is toegestaan. Deze regel wordt in ieder geval niet toegepast in het geval dat een Verdragsstaat in het kader van artikel 75, lid 2, van het Europese Octrooiverdrag andersluidende bepalingen met het oog op de geheimhouding van bepaalde uitvindingen vaststelt.

De concentratie van de ontvangst van aanvragen om internationale octrooien bij het Europese Octrooibureau heeft hoofdzakelijk ten doel de naleving van de korte termijn voor het doorzenden der aanvragen te waarborgen. In het uitzonderlijke geval dat bij het Europese Octrooiverdrag aangesloten Staten verlangen dat alle dan wel een deel van de internationale aanvragen via hun eigen octrooibureau moeten worden ingediend, bepaalt lid 2 dat alle maatregelen moeten worden getroffen om er zorg voor te dragen dat de aanvragen tijdig aan het Europese Octrooibureau worden doorgeleverd zodat dit bureau de in het samenwerkingsverdrag genoemde korte termijnen in acht kan nemen. In regel 105 v. het uitvoeringsreglement van het Europese Octrooiverdrag wordt deze verplichting in die zin geconcretiseerd dat de aanvraag bij het Europese Octrooibureau niet later dan 2 weken voor het verstrijken van de in het samenwerkingsverdrag genoemde termijn van 13 maanden moet plaatsvinden.

Volgens lid 3 moeten voor een internationale aanvraag de toezendingstaksen tegelijk met de aanvraag worden betaald.

d) Artikel 153

Dit artikel bevat voorschriften over de werkzaamheden van het Europese Octrooibureau als aangewezen bureau in de zin van het samenwerkingsverdrag.

Volgens lid 1 kan het Europese Octrooibureau als aangewezen bureau optreden als de aanvrager in de aanvraag om een internationaal octrooi overeenkomstig artikel 4, lid 1, sub ii), van het samenwerkingsverdrag een bij het Europese Octrooiverdrag aangesloten Staat aanwijst en voor deze Staat een verzoek om verlening van een Europees en niet van een nationaal octrooi heeft ingediend. Als voorwaarde voor het optreden van het Europese Octrooibureau geldt natuurlijk ook dat voor deze Verdragsstaat het samenwerkingsverdrag reeds van kracht is geworden. Het is daarentegen niet nodig dat het samenwerkingsverdrag voor alle Lid-Staten van het Europese Octrooiverdrag reeds van kracht is geworden. Uit de tweede zin blijkt duidelijk dat de gevolgen dezelfde zijn als de aanvrager in de internationale aanvraag een bij het Europese Octrooiverdrag aangesloten Staat heeft aangewezen die gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid van artikel 45, lid 2, van het samenwerkingsverdrag en heeft voorgeschreven dat de aanwijzing van die Staat de gevolgen heeft van een aanvraag om een Europees octrooi. Is de aangewezen Staat aangesloten bij het Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt, dan heeft de aanwijzing van deze Staat voorts de betekenis dat daardoor ook de andere bij laatstgenoemd Verdrag aangesloten Staten worden aangewezen. Dit blijkt uit artikel 149, lid 2, van het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien; van de in dit artikel bedoelde machtiging wordt in het Verdrag betreffende het Europese octrooi voor de gemeenschappelijke markt gebruik gemaakt.

Lid 2 bepaalt dat voor het in artikel 25, lid 2, sub a), van het samenwerkingsverdrag bedoelde onderzoek naar beslissingen van een ander ontvangend bureau of van het internationale bureau, in het Europese Octrooibureau de onderzoekafdelingen bevoegd zijn.

e) Artikel 154

Dit artikel bepaalt dat het Europese Octrooibureau voor aanvragers, die hetzij onderdaan zijn van een Verdragsstaat hetzij in deze Staat hun woonplaats of plaats van vestiging hebben, ook als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek in de zin van het samenwerkingsverdrag optreedt. Voorwaarde is een daartoe strekkende overeenkomst met de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom overeenkomstig artikel 16, lid 3, sub b), van het samenwerkingsverdrag. Bovendien is vereist dat het samenwerkingsverdrag van kracht is geworden voor de Staat waarvan de aanvrager onderdaan is of waar hij zijn plaats van vestiging of woonplaats heeft.

Volgens lid 2 kan het Europese Octrooibureau ook op grond van een overeenkomst tussen de Europese Octrooi-organisatie en de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom voor andere aanvragers als Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek optreden. (Mogelijkheid van PCT-onderzoekactiviteiten voor aanvragers uit PCT-Staten buiten de Europese Octrooi-organisatie of voor overeenkomstig artikel 9, lid 2, van het samenwerkingsverdrag toegelaten aanvragers uit derde landen).

Lid 3 is een noodzakelijke aanvulling op artikel 17, lid 3, sub a), van het samenwerkingsverdrag. Volgens dit voorschrift kan de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek van de aanvrager, die een aanvraag heeft ingediend die niet voldoet aan de eis van eenheid van uitvinding, eisen dat hij voor het onderzoek aanvullende taksen betaalt. Volgens regel 40.2, sub c), van het uitvoeringsreglement van het samenwerkingsverdrag kan de aanvrager deze taksen onder protest betalen. Volgens deze bepaling wordt dit protest door een uit drie leden bestaande raad of een ander bijzonder orgaan van de Instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek, of een bevoegd hoger orgaan onderzocht. Volgens artikel 154, lid 3, zijn de instanties die over het protest moeten oordelen de kamers van beroep van het Europese Octrooibureau.

Voor het onderzoek is in het Europees Octrooibureau het Directoraat-Generaal "onderzoek" in Den Haag bevoegd. Dit Directoraat-Generaal bestaat voornamelijk uit het in het Europees Octrooibureau te integreren Internationale Octrooi-Instituut in Den Haag (Protocol betreffende de centralisering van het Europees octrooiestelsel en de invoering ervan - Centraliseringsprotocol - deel I). Het Europees Octrooibureau zal als instantie voor Internationaal Nieuwheidsonderzoek niet alleen optreden voor aanvragen om internationale octrooien waarmee een Europees octrooi wordt aangevraagd, doch ook voor internationale aanvragen die moeten leiden tot de verlening van nationale octrooien in de bij het Europees Octrooiverdrag aangesloten Staten. De details zullen in bijzondere overeenkomsten tussen de Europese Octrooi-Organisatie en deze Verdragsstaten alsmede het Internationale Bureau van de WIPO moeten worden geregeld doch overeenkomsten met de Verdragsstaten zijn niet nodig wanneer reeds vóór de integratie van het Internationale Octrooi-Instituut in het Europees Octrooibureau een desbetreffende verbintenis is aangegaan waarop deel I, punt 1, sub b), tweede zin, van het Centraliseringsprotocol moet worden toegepast.

f) Ad artikel 155

Dit artikel bepaalt dat het Europees Octrooibureau op grond van een overeenkomst tussen de Europese octrooi-organisatie en de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom ook optreedt als instantie die in de zin van hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag belast is met de internationale voorlopige beoordeling, voor aanvragers die onderdaan zijn van een Verdragsstaat of in een Verdragsstaat hun woonplaats of plaats van vestiging hebben. Hiervoor is het nodig dat voor deze Staat hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag verbindend is d.w.z. dat deze Staat hoofdstuk II niet door een voorbehoud buiten toepassing heeft gelaten.

Volgens lid 2 kan het Europees Octrooibureau ook voor andere aanvragers optreden als de met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie, als daartoe een overeenkomst tussen de Europese octrooi-organisatie en de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom is gesloten. Het kan hierbij gaan om aanvragers uit Staten waarvoor hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag weliswaar verbindend is, doch die niet tot de Europese octrooi-organisatie behoren. Het kan echter ook gaan om onderdaan van Staten waarvoor hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag niet verbindend is, doch die bij wijze van uitzondering tot de procedure van hoofdstuk II worden toegelaten. Tenslotte is het ook nog denkbaar dat de Staat waarvan de aanvrager onderdaan is of waar hij zijn plaats van vestiging of woonplaats heeft, niet eens bij het samenwerkingsverdrag is aangesloten. Voor al deze gevallen kan het Europees Octrooibureau, als de Raad van bestuur van de Europese octrooi-organisatie zulks wenst en een daartoe strekkende overeenkomst gesloten wordt, als instantie voor de internationale voorlopige beoordeling optreden.

Lid 3 is een noodzakelijke aanvulling op artikel 34, lid 3, sub a), van het samenwerkingsverdrag. Volgens deze bepaling kan de met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie van de aanvrager die een internationale aanvraag heeft ingediend die niet voldoet aan de eis van eenheid van uitvinding, eisen om naar keuze hetzij de conclusies te beperken, hetzij aanvullende taken te betalen. Deze taken kunnen volgens regel 68.3 van het uitvoeringsreglement van het samenwerkingsverdrag onder protest worden betaald. Bevoegde instanties voor de beslissing over een dergelijk protest zijn volgens artikel 55, lid 3, de kamers van beroep. Ook als met de internationale voorlopige beoordeling belaste instantie zal het Europees Octrooibureau niet alleen een onderzoek instellen naar internationale aanvragen die tot verlening van een Europees octrooi moeten leiden, doch ook naar internationale aanvragen waarmee de verlening van nationale octrooien van de Verdragsstaten van het Europees Octrooibureau wordt beoogd. Ook hier zullen de details in overeenkomsten tussen enerzijds de Europese octrooi-organisatie en anderzijds de bij het Europees Octrooiverdrag aangesloten Staten en de WIPO moeten worden geregeld.

g) Ad artikel 156

Dit artikel bepaalt wanneer het Europees Octrooibureau gekozen bureau in de zin van hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag kan zijn, dus verslagen van de internationale voorlopige beoor-

deling in ontvangst neemt en daar bij de verdere beoordeling van uitgaat en de aanvraag normaliter niet voor het verstrijken van de voorgeschreven termijnen in behandeling neemt (artikel 40 van het samenwerkingsverdrag, zie ook artikel 39 van dat verdrag).

Het Europees Octrooibureau is gekozen bureau als de aanvrager voor een internationale aanvraag althans één Verdragsstaat van het Europees octrooiverdrag heeft aangewezen of gekozen, waarvoor hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag reeds verbindend is geworden en die dit hoofdstuk dus niet door een voorbehoud van toepassing heeft uitgesloten. Als uitdrukkelijke aanwijzing van zo'n Verdragsstaat geldt ook het geval dat deze Staat volgens artikel 149, lid 2, in verband met zijn lidmaatschap van een groep van Staten als "aangewezen" moet worden beschouwd.

Volgens het samenwerkingsverdrag is het verder voor de mogelijkheid de internationale voorlopige beoordeling aan te vragen nog nodig dat de aanvrager onderdaan is van een bij het samenwerkingsverdrag aangesloten Staat die hoofdstuk II van het Verdrag niet door een voorbehoud heeft uitgesloten, dan wel dat hij in deze Staat zijn woonplaats of plaats van vestiging heeft (artikel 31, lid 2, sub a), van het samenwerkingsverdrag). De Algemene Vergadering van de PCT-Staten kan evenwel bij besluit ook andere personen die bevoegd zijn een internationale aanvraag in te dienen, toestaan een verzoek om een internationale voorlopige beoordeling in te dienen (artikel 31, lid 2, sub b), van het samenwerkingsverdrag). Deze personen kunnen echter niet iedere Verdragsstaat kiezen waarvoor hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag verbindend is geworden, doch alleen Verdragsstaten die zich tot inontvangstneming van het verslag van de internationale voorlopige beoordeling bereid hebben verklaard (artikel 31, lid 4, sub b), van het samenwerkingsverdrag). Artikel 156, tweede zin, opent de mogelijkheid dat ook het Europees Octrooibureau zich bereid kan verklaren om te worden gekozen door aanvragers die slechts door een besluit van de PCT-Vergadering tot hoofdstuk II van het samenwerkingsverdrag worden toegelaten. Hiervoor is evenwel vereist dat de Raad van Bestuur van de Europese octrooi-organisatie vooraf toestemming verleent.

h) Ad artikel 157

Lid 1 van dit artikel bepaalt in de eerste plaats dat het verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek in de zin van artikel 18 van het samenwerkingsverdrag, dan wel de verklaring dat er geen verslag van het internationale nieuwheidsonderzoek wordt opgesteld (artikel 17, lid 2, sub a), van het samenwerkingsverdrag) en de publikatie ervan volgens artikel 21 van het samenwerkingsverdrag in de plaats treden van het verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek en de verwijzing naar de publikatie daarvan in het Europees octrooiblad. Bij elke internationale aanvraag wordt echter op kosten van de aanvrager een aanvullend verslag van het Europees nieuwheidsonderzoek opgesteld. De Raad van Bestuur heeft echter volgens lid 3 de bevoegdheid om van een aanvullend Europees onderzoekverslag en van de onderzoektaken geheel of gedeeltelijk af te zien, indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De Raad kan in het bijzonder bij een beperking van de omvang van het onderzoekverslag ook de onderzoektaken verminderen. Men moet ervan uitgaan dat de Raad van Bestuur van de mogelijkheid gebruik maakt wanneer gebleken is dat de door bepaalde internationale onderzoekinstanties opgestelde internationale onderzoekverslagen gelijkwaardig zijn aan de Europese verslagen. Dit geldt zonder twijfel voor het internationale onderzoekverslag dat het Europees Octrooibureau zelf als internationale onderzoekinstantie heeft opgesteld. Het is denkbaar dat ook in gevallen, waarin de onderzoekverslagen volledig gelijkwaardig zijn, toch een deel van de onderzoektaken in rekening wordt gebracht om daarmee de onkosten van het Europees Octrooibureau te dekken die voortvloeien uit het in bepaalde gevallen noodzakelijke nasonderzoek. Deze relatief lage onkosten zouden echter beter door een overeenkomstige vaststelling van de aanvraagtaken kunnen worden verrekend, hetgeen ook administratieve voordelen zou bieden.

Volgens lid 4 mag de Raad van Bestuur een eenmaal genomen beslissing om geen aanvullend Europees onderzoek te verrichten en om een deel van de onderzoektaken in rekening te brengen, intrekken. Het Europees Octrooibureau is daardoor in staat bij een later intredende

verslechtering van de internationale onderzoekverslagen aan bepaalde internationale onderzoekinstanties opdracht te geven tot aanvullend onderzoek.

i) Ad artikel 158

Volgens dit artikel staat de publikatie van een internationale aanvraag volgens artikel 21 van het samenwerkingsverdrag principieel gelijk met de publikatie van de aanvraag om het Europese octrooi, indien voor de internationale aanvraag het Europese Octrooibureau het aangewezen bureau is. De publikatie wordt in het Europese Octrooiblad bekendgemaakt.

Volgens lid 2 moet de internationale aanvraag in een van de officiële talen van het Europese Octrooibureau bij dit bureau worden ingediend. Deze verplichting stemt overeen met

artikel 22, lid 1, c.q. artikel 39, lid 1, van het samenwerkingsverdrag. Duidelijkheidshalve bepaalt lid 2, tweede zin, voorts dat de aanvrager ook aanvraagtaxen (nationale taksen) aan het Europese Octrooibureau verschuldigd is. Pas als de aanvrager aan deze voorwaarden voldoet, wordt de aanvraag volgens artikel 54, lid 3, vanaf de dag van indiening of voorrang in de stand der techniek opgenomen (lid 1, tweede zin).

De internationale aanvraag kan in een taal zijn gepubliceerd die geen officiële taal van het Europese Octrooibureau is. In dit geval publiceert het Europese Octrooibureau de aanvraag in de taal waarin deze volgens lid 2 is ingediend (lid 3, eerste zin). Volgens lid 3, tweede zin, wordt het intreden van de voorlopige bescherming verschoven tot op het moment van publikatie, voor zover dit moment niet volgens artikel 67, lid 3, nog verder wordt verschoven.

4. GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING BETREFFENDE HET VERDRAG
VAN LUXEMBURG VAN 1975

A

Algemeen

I. Voorgeschiedenis

De sluiting van de Verdragen van Rome tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie in 1957 betekende een nieuwe en doelgerichte stimulans voor het streven naar Europeïsering van de industriële eigendom en met name van het octrooiwezen. Tot aan de oprichting van de Europese Economische Gemeenschap werd in het kader van de Raad van Europa alleen gestreefd naar de invoering van een gemeenschappelijke Europese procedure van octrooiverlening met de daarvoor vereiste aanpassing van de wetgevingen. Daarmee wilde men het de octrooi-aanvragers gemakkelijker maken om op een groter Europees gebied rechtsbescherming te verkrijgen, en tegelijkertijd de nationale octrooibureaus ontlasten van het meervoudige onderzoek van dezelfde uitvinding. Ter bereiking van de verderstrekkende doelstellingen, die de oorspronkelijke EEG-Statens met de totstandbrenging van de gemeenschappelijke markt nastreefden, was voor dit kleinere, toen slechts zes Staten omvattende deel van Europa meer nodig dan alleen een gemeenschappelijke Europese procedure van octrooiverlening die met de verlening van een in elke Staat volgens verschillend recht verderlevend octrooi eindigt. Voor de gemeenschappelijke markt was een naar ontstaan en inhoud uniform octrooi nodig, omdat alleen op die manier op dit gebied gelijke concurrentievoorwaarden kunnen worden geschapen en zodoende door octrooien veroorzaakte belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap kunnen worden uitgesloten.

Daar bij de in een grotere kring van Europese Staten toen lopende werkzaamheden betreffende een gemeenschappelijke Europese procedure van octrooiverlening geen snelle vooruitgang viel te constateren en de beperkte doelstellingen daarvoor bovendien niet voldoende waren om aan de eisen van de gemeenschappelijke markt te voldoen, werd op een door de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap bijeengeroepen vergadering van de ter zake van de industriële eigendom bevoegde Staatssecretarissen der Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap op 19 november 1959 in Brussel besloten om op het gebied van het octrooirecht, het merkenrecht en het recht inzake kunstnijverheidsmodellen te gaan werken aan een uniformisering van het recht in de gemeenschappelijke markt. Op het gebied van het octrooirecht, waarop de werkzaamheden het verst gevorderd waren en dat derhalve een leidende rol kreeg te vervullen werd zeer snel een eerste succes geboekt. Reeds op 14 november 1962 werd een "Voorontwerp van een Verdrag betreffende een Europees Octrooirecht" gepubliceerd, dat niet alleen voorzag in een gemeenschappelijke procedure van octrooiverlening, maar ook een gesloten octrooisysteem bevatte met alle nodige bepalingen om ook na de verlening van het octrooi een situatie te creëren waarin overal dezelfde rechtsbescherming geldt. Het werk aan het voorontwerp van 1962 verliep aanvankelijk vlot. In 1963 deden zich echter politieke moeilijkheden voor, die in 1965 tot de voorlopige opschorting van dat werk leidden. Deze moeilijkheden kwamen in het bijzonder voort uit het feit dat er in die tijd geschillen tussen de oprichtingsstatens van de Europese Economische Gemeenschap bestonden over de kwestie van de verruiming van de Gemeenschap. Ten tweede was het ook onmiskenbaar dat een veel grotere kring van Europese Statens dan de Europese Economische Gemeenschap wel in een gemeenschappelijke Europese procedure van octrooiverlening, doch niet in een verdergaand rechtssysteem geïnteresseerd was. Deze belangstelling bleek ook uit het feit dat de Lid-Statens van de Europese Vrijhandelsassociatie in de jaren 1965 tot en met 1967 een ontwerp-regeling opstelden, die uitging van twee Verdragen met een trapsgewijze doelstelling. In die situatie lag het voor de hand, de totstandbrenging van een Europese procedure van octrooiverlening in een grote kring van Europese Statens na te streven en de verderstrekkende, op de doelstellingen van de gemeenschappelijke markt gerichte onderlinge rechtsaanpassing te beperken tot de Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap. Begin 1969 was deze nieuwe opvatting,

waardoor het werk kon worden voortgezet, geboren. Op Frans initiatief stuurde de Raad van de Europese Economische Gemeenschap aan alle Europese Statens die belangstelling voor de vroegere werkzaamheden voor de Raad van Europa hadden getoond, een "Memorandum over de invoering van een Europese procedure van octrooiverlening" d.d. 13 mei 1969. De Raad bood deze Statens aan, de in het memorandum uiteengezette nieuwe conceptie voor een Europeïsering van het octrooiwezen op een Regeringsconferentie te bespreken. In het memorandum was voorgesteld om allereerst door een grotere kring van Europese Statens dan de EEG alleen een eerste verdrag te sluiten onder de titel "Verdrag over de invoering van een Europese procedure van octrooiverlening". Dit eerste verdrag diende beperkt te blijven tot de bepalingen die noodzakelijk waren om voor door octrooi-aanvragers aan te wijzen Statens in een gemeenschappelijke procedure een octrooi te verlenen, dat vanaf de verlening als een bundel van elkaar onafhankelijke nationale octrooien verder leeft. De materierechtelijke bepalingen zouden moeten overeenstemmen met het op 27 november 1963 in Straatsburg ondertekende "Verdrag over de aemaking van bepaalde onderdelen van het octrooirecht". Volgens het memorandum moest met de behoeften van de EEF aan verdergaande uniformisering van het octrooirecht via een tweede verdrag rekening worden gehouden; dat was het hieronder toegelichte "Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt".

De op 21 mei 1969 te Brussel bijeengekomen "Regeringsconferentie betreffende de invoering van een Europese procedure van octrooiverlening" van 17 Europese Statens keurde de basisgedachte van het memorandum goed. In de daaropvolgende jaren werden de ontwerpen van de beide verdragen uitgewerkt. De "Regeringsconferentie betreffende de invoering van een Europese procedure van octrooiverlening" werkte van 1969 tot 1972 in Luxemburg eerst met 17 en later met 21 statens het ontwerp van het eerste verdrag uit. Parallel daarmee, zij het enige tijd later, vond het werk plaats van de door de Raad van de Europese Economische Gemeenschap ingestelde deskundigengroep "Gemeenschapsoctrooi", die in Brussel samenkwam en haar werkzaamheden in verband met het ontwerp van het tweede verdrag in februari 1975 voltooide. Aan de voorbereiding van beide verdragen werd deelgenomen door interstatale en privaatrechtelijke internationale organisaties die betrokken zijn bij de industriële eigendom.

Als "Verdrag betreffende de verlening van Europese octrooien" (Europees octrooiverdrag) werd het eerste verdrag op 5 oktober 1973 in München ondertekend. Behalve de 9 EEG-Statens behoren inmiddels tot de reeks van ondertekenende landen: Griekenland, Liechtenstein, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland. Een Interimcomité, bestaande uit vertegenwoordigers van deze Statens, bereidt sinds 1974 de opening van een Europees Octrooibureau voor. Dit Europees Octrooibureau zal op grond van een enkele Europese octrooi-aanvraag in het kader van een enkelvoudige verleningsprocedure Europese octrooien voor de in de Europese octrooi-aanvraag aangegeven Verdragsluitende Statens verlenen en sluit zodoende een procedureonderdeel af, waarop het tweede verdrag tussen de Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap is gebaseerd.

De Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap zijn na de Diplomatieke Conferentie van München verder gegaan met het ontwerp van hun verder strekkende verdrag. De afronding van de werkzaamheden ondervond enige vertraging, onder andere doordat het een tijdlang erker was hoe de nieuwe tot de Europese Economische Gemeenschap toegetreden Lid-Statens zich zouden opstellen. Nadat deze kwestie geregeld was, kon in het eerste halfjaar van 1975 een oplossing gevonden worden voor de moeilijkheden die de invoering van een Gemeenschapsoctrooi door het tweede Verdrag nog in de weg stonden.

De door de Raad van de Europese Gemeenschappen bijeengeroepen afsluitende Conferentie begon op 17 november 1975 en werd op 15 december van dat jaar beëindigd met de ondertekening van het "Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt" (Gemeenschapsoctrooiverdrag).

II. Doel van het Verdrag

De rechtseenheid die met het in München ondertekende Europees Octrooi-overdrag is bereikt, is niet toereikend voor de behoeften van de gemeenschappelijke markt. Wel wordt de tot dusver bestaande band tussen het octrooiwezen en de nationale grondgebieden van de afzonderlijke Staten - het zogenaamde territorialiteitsbeginsel - wat de octrooiverlening betreft, door het Europees Octrooi-overdrag geslaakt, maar toch blijft dit beginsel in één ander opzicht voortbestaan. Het Europees Octrooi-overdrag geeft de octrooihouder de mogelijkheid om te kiezen en ook om tijdens de verleningsprocedure van bescherming voor enkele Staten af te zien. Maar ook leidt het overeenkomstig het Europees Octrooi-overdrag verleende octrooi in elke Staat waarvoor het werd verleend, na de verlening een eigen leven volgens het telkens toepasselijke nationale, dus verschillende recht. Dit geldt in de eerste plaats voor het voortbestaan van het octrooi. Het kan voor elke Staat afzonderlijk door afstand of niet-betaling van de jaartaksen eindigen, en het kan afzonderlijk nietig verklaard of beperkt worden. Dit geldt echter ook voor het rechtsverkeer van het octrooi en voor de exploitatie ervan, daar het voor elke Staat afzonderlijk kan worden overgedragen. Vooral ook zijn er verschillen in de rechten die het Europees octrooi, dat in elke Staat met een nationaal octrooi is gelijkgesteld, aan de houder geeft.

De splitsing van het Europees octrooi in een pakket nationale octrooien scheidt dus niet de gelijkheid van beschermende rechten die in een gemeenschappelijke markt noodzakelijk is. In zulk een markt zijn het vrije goederenverkeer tussen de Lid-Staten en de gelijkheid van de concurrentievoorwaarden in de Lid-Staten de op de voorgrond staande doeleindingen. Van gelijkheid van de concurrentievoorwaarden kan echter slechts worden gesproken wanneer de rechten ter bescherming van een bepaald uitvinding in alle Staten van de gemeenschappelijke markt in wezen dezelfde zijn. Soort, omvang en uitvoerbaarheid van de bescherming, de duur ervan, alsook houderschap en overige rechten op het octrooi moeten in wezen gelijk en overzichtelijk zijn. Het vrije goederenverkeer tussen de Lid-Staten wordt gehinderd wanneer er voor beschermende rechten binnen de gemeenschappelijke markt grenzen bestaan, bijvoorbeeld doordat de uitvinding slechts in één Lid-Staat beschermd is, doordat de rechten die aan een octrooi worden ontleend, in de Lid-Staten verschillen, of doordat de uit een octrooi voortvloeiende rechten door verschillende rechtshouders, dat wil zeggen houders of licentiehouders, worden uitgeoefend op een manier die het vrije goederenverkeer hindert.

Het Gemeenschapsoctrooi-overdrag moet nu de gelijkheid van beschermende rechten in de Lid-Staten bewerkstelligen en zo-doende de concurrentievoorwaarden in grotere mate gelijkstellen dan mogelijk zou zijn door louter harmonisering van het nationale octrooirecht. Hiertoe wordt bepaald dat de octrooi-aanvrager in beginsel slechts uniform voor het gebied van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap Europese octrooi-bescherming kan verkrijgen. Bovendien worden de uit de octrooi-verlening voortvloeiende negen nationale octrooien tot één enkel octrooi, het Gemeenschapsoctrooi, gebundeld. Dit Gemeenschapsoctrooi heeft in alle Lid-Staten dezelfde rechtsgevolgen. Het kan slechts als geheel worden overgedragen en nietig worden verklaard en als geheel eindigen. Alle rechtsverhoudingen die betrekking hebben op het Gemeenschapsoctrooi, worden in hoge mate eengemaakt.

Uit het eenheidskarakter van het Gemeenschapsoctrooi vloeit ook voort dat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen geen gebruik mogen maken van de in het Europees Octrooi-overdrag genoemde reserves. Dit geldt ten eerste voor de duur van een octrooi en bepaalde uitzonderingen op de octrooi-eerbaarheid (bijvoorbeeld voor geneesmiddelen). Ten tweede geldt dit voor bepaalde machtigheden op grond waarvan de bij het Europees Octrooi-overdrag aangesloten Staten bijvoorbeeld de voorlopige bescherming voor de gepubliceerde octrooi-aanvragen in een verschillende vorm kunnen gieten of vertalingen van het octrooi-schrift in de afzonderlijke landstalen kunnen verlangen.

Door het Gemeenschapsoctrooi wordt de rechtstoestand betreffende een geoctrooierde uitvinding binnen de Gemeenschap evenwel nog niet zo volledig uniform gemaakt als thans op grond van een nationaal octrooi binnen de betrokken Staat het geval is. Beraalde (bijvoorbeeld contractenrecht, licentierecht, het recht inzake de uitvinder die tevens werkmaker is) zijn welbepast buiten de rechtsuniformering gehouden. Op andere gebieden (bijvoorbeeld gedwongen licenties, recht van voorbruik) kon in dit eerste stadium nog niet het vereiste gemeenschappelijke rechtspolitieke concept worden gevonden. Ook werden er grenzen aan de eenmaking van het recht gesteld doordat elk octrooirecht, wat de aan het octrooi verbonden rechten betreft in het burgerlijk recht, en wat de executie betreft in het burgerlijk procesrecht zijn aanvulling vindt.

Verschillen in de beschermende rechten kunnen echter ook ontstaan door het naast elkaar bestaan van nationaal en Europees octrooirecht. Zo kan het Gemeenschapsoctrooi in de ene Staat wegens het bestaan van een ouder nationaal octrooi nietig zijn, terwijl het in de andere Staten van de Gemeenschap rechtsgeldig is. Andere verschillen in de rechtstoestand van Staat tot Staat ontstaan doordat bepaalde in de tijd beperkte overgangso oplossingen, die in de overgangsbepalingen zijn geregeld, noodzakelijk waren.

Het Gemeenschapsoctrooi-overdrag is er - op de lange termijn gezien - op gericht dat ook de nog bestaande verschillen tussen beschermende rechten geleidelijk zullen verdwijnen. Dit zal op verschillende manieren geschieden. De uit de overgangsbepalingen voortvloeiende verschillen zullen door tijdsverloop of het niet gebruiken van een voorbehoud vervallen. Voor bepaalde onderwerpen is in de bij het Verdrag gevoegde resoluties voorzien in een verdergaande rechtseenheid. Andere gebieden, bijvoorbeeld de verschillen die ontstaan uit de groeiende toepassing van het nationale burgerlijk recht, zijn nog niet aangesneden, maar ook hier is een toekomstige eenmaking van het recht mogelijk.

Met het doel van het scheppen van gelijke concurrentievoorwaarden door de invoering van gelijke beschermende rechten hangt een ander doel van het Verdrag samen, namelijk de verwijdering van hinderpalen voor het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap, die kunnen voortvloeien uit het territoriaal karakter van de nationale beschermende rechten. Een beperking van de bescherming tot afzonderlijke Staten, zoals bij nationale octrooien, is volgens het Gemeenschapsoctrooi-overdrag niet mogelijk. Daardoor worden echter ook de tot dusver bestaande ruimten waar geen bescherming bestaat, opgevuld, en wordt een territorium geschapen dat een eenheid vormt, namelijk het grondgebied van de gemeenschappelijke markt.

Het Gemeenschapsoctrooi-overdrag waarborgt het vrije goederenverkeer op de gemeenschappelijke markt ook nog door de regeling betreffende gedwongen licenties wegens niet-toepassing van de uitvinding. Zulke licenties mogen, onverminderd een overgangsregeling, noch op het Gemeenschapsoctrooi noch op nationale octrooien worden verleend wanneer het beschermde voortbrengsel in een Staat weliswaar niet wordt geproduceerd, maar wanneer de markt in deze Staat door de produktie in andere Staten van de Gemeenschap voldoende wordt voorzien. Dit stemt overeen met het beginsel van de arbeidsverdeling op de gemeenschappelijke markt, volgens hetwelk de goederen dienen te worden geproduceerd op de plaats waar daarvoor de beste voorwaarden bestaan.

Naast deze op de voorgrond staande doeleindingen van het Verdrag op het gebied van het economische beleid, biedt het Gemeenschapsoctrooi-overdrag ook een veel betere en goedkopere bescherming van de uitvinding dan het Europees Octrooi-overdrag. Het Europees Octrooi-overdrag scheidt de belangrijkste voorwaarde voor de rationalisering van de bescherming van uitvindingen in Europa en stelt de Europese Staten op deze wijze in staat in de toekomst gemeenschappelijk een stelsel van octrooi-onderzoek te laten functioneren, hetgeen in het kader van nationale Staten in verband met de hoge kosten niet meer mogelijk is. Een voor de octrooihouder rationele bescherming van de uitvinding in een groot economisch verband vereist daarenboven een uniform recht

dat de octrooihouder overal dezelfde rechtspositie verleent en dat ondanks de versnipperde en uiteenlopende nationale rechterlijke bevoegdheden snel en met rechtsgevolgen voor het gehele economische gebied kan worden uitgeoefend. Deze betekenis heeft het Gemeenschapsoctrooi-overdrag gekregen door de koppeling met het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 1968.

Tenslotte heeft het Gemeenschapsoctrooi ook een groot integratie-effect. Dit vloeit reeds voort uit het feit dat buiten het kader van de oprichtingsverdragen een uniform materieel recht voor negen Staten in het leven wordt geroepen. Een vergelijkbaar voorbeeld is er tot dusver niet te vinden.

III. Beknopt overzicht van de inhoud van het Verdrag

Het Verdrag bestaat uit de Verdragstekst met een Preambule en 103 artikelen, alsmede een Uitvoeringsreglement met 34 regels dat een wezenlijk bestanddeel van het Verdrag vormt.

Het Uitvoeringsreglement wordt samen met de inhoudelijk daarmee samenhangende artikelen van het Verdrag behandeld.

Het dispositief is in negen "delen" verdeeld, waarvan de eerste drie in "hoofdstukken" zijn onderverdeeld.

Volgens de Preambule heeft het Verdrag ten doel de totstandbrenging van een Gemeenschapsregeling voor octrooien, die dient tot het verwezenlijken van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap. Het draagt in het bijzonder bij tot het doen verdwijnen van concurrentievervalsingen en hinderpalen voor het vrije verkeer van goederen die kunnen voortvloeien uit het territoriaal karakter van de nationale beschermende rechten. Daarbij wordt een nauwe juridische samenhang tussen dit Verdrag en het EEC-Verdrag tot stand gebracht en de nadruk gelegd op de noodzaak van uniforme uitlegging door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. De voorrang van het EEC-Verdrag boven het Gemeenschapsoctrooi-overdrag wordt in artikel 93 nog eens uitdrukkelijk naar voren gebracht. Voor het overige krijgt het Gemeenschapsoctrooi-overdrag een plaats in het stelsel van het internationale octrooirecht, bestaande uit het Europees Octrooi-overdrag, het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien en het Unieverdrag van Parijs.

Het eerste deel van het Verdrag bevat de algemene en institutionele bepalingen. In hoofdstuk I wordt het juridische karakter van het Verdrag en van het Gemeenschapsoctrooi in zijn verhouding tot het Europees Octrooi-overdrag en het nationale octrooirecht nader gedefinieerd. Ter uitvoering van het Verdrag worden bijzondere organen bij het Europees Octrooibureau opgericht en wordt het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in bepaalde gevallen bevoegd verklaard. In hoofdstuk II worden de verschillende organen van het Europees Octrooibureau genoemd, en worden het karakter ervan en het gebruik van de officiële talen bij deze organen geregeld. In hoofdstuk III wordt een Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie geïntroduceerd om toezicht te houden op de bijzondere organen. De financiering van de beide Europese Octrooi-overdragen, voor zover die ten laste van de bij het tweede Verdrag aangesloten Staten komt, wordt in hoofdstuk IV geregeld.

Het tweede deel bevat het voor het Gemeenschapsoctrooi geldende materiële octrooirecht. Terwijl het materiële octrooirecht van het Europees Octrooi-overdrag in wezen in het recht van octrooieerbaarheid bestaat, ligt hier het zwaartepunt bij de in hoofdstuk II gedefinieerde rechten die de houder aan zijn Gemeenschapsoctrooi ontleent. In aansluiting op de desbetreffende voorschriften van het Europees Octrooi-overdrag regelt hoofdstuk I het recht

op het Gemeenschapsoctrooi, terwijl hoofdstuk IV de eigendom van het Gemeenschapsoctrooi - dat wil zeggen het Gemeenschapsoctrooi als vermogensbestanddeel - behandelt. Bepaalde effecten van het nationale octrooirecht op het Gemeenschapsoctrooi worden in de hoofdstukken III en V geregeld. In hoofdstuk III wordt bepaald welke rechtsgevolgen oudere nationale octrooien en nationale rechten van voor gebruik en van persoonlijk bezit ten opzichte van het Gemeenschapsoctrooi hebben, terwijl in hoofdstuk V het Gemeenschapsoctrooi met bepaalde beperkingen nog aan het nationale recht inzake gedwongen licenties moest worden onderworpen.

Het derde deel regelt het juridische bestaan of het voortbestaan van het Gemeenschapsoctrooi als een ook na de octrooi-overlening nog uniform recht. Hoofdstuk I behandelt de instandhouding alsmede het einde door het verstrijken van termijnen, het doen van afstand of het niet betalen van jaartaksen. Hoofdstuk II stelt de octrooihouder een procedure ter beschikking, waarin hij zijn octrooi kan beperken. In hoofdstuk III worden in overeenstemming met het Europees Octrooi-overdrag de nietigheidsgronden genoemd; voorts bevat het hoofdstuk een procedure tot nietigverklaring.

Het vierde deel bevat een beroepsprocedure, opgezet als een gerechtelijke procedure in tweede aanleg conform de beroepsprocedure van het Europees Octrooi-overdrag, met de mogelijkheid van cassatie bij het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen.

Met veel verwijzingen naar het Europees Octrooi-overdrag geeft het vijfde deel algemene voorschriften voor de procedure en voor de vertegenwoordiging voor de bijzondere organen.

Het zesde deel gaat over de rechterlijke bevoegdheid en de procedure inzake rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooien. Voortbordurend op het EEC-Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 1968 gaat dit deel hoofdzakelijk over de procedure ter zake van octrooi-inbreuk. Al kunnen de uit het Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten alleen met behulp van nationale rechters geldend worden gemaakt, dan wordt hier toch getracht verschillen bij de rechtstoepassing zoveel mogelijk te vermijden.

Het zevende deel regelt de gevolgen die het Gemeenschapsoctrooi-overdrag voor het nationale recht heeft ten gevolge van het naast elkaar bestaan van Gemeenschapsoctrooi en nationale beschermende rechten.

Het achtste deel bevat slotbepalingen, waarbij het zwaartepunt ligt in de voorschriften krachtens welke tijdens een overgangsperiode in plaats van het Gemeenschapsoctrooi een Europees octrooi voor een deel van de Gemeenschap kan worden gekozen, of luidens welke op grond van een voorbehoud bepaalde bijzondere voorschriften alleen voor enkele Staten van de Gemeenschap kunnen gelden.

Het negenste deel bevat de gebruikelijke volkenrechtelijke slotbepalingen.

B

De bepalingen van het Verdrag

E e r s t e d e e l

Het eerste deel bevat de algemene en institutionele bepalingen. In hoofdstuk I wordt het juridische karakter van het door het Verdrag gecreëerde Gemeenschapsoctrooi in de betrekkingen tot het Europees Octrooi-overdrag en het nationale octrooirecht afgebakend. Hoofdstuk II handelt over de afzonderlijke organen met hun respectieve bevoegdheid en samenstelling, alsmede over het gebruik van de officiële talen. In hoofdstuk III wordt voor het toezicht op de bijzondere organen een Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie ingevoerd. Hoofdstuk IV regelt de financiering van de twee Europese octrooi-overdragen, voor zover die voor rekening komt van de bij het onderhavige Verdrag aangesloten Staten.

H o o f d s t u k I

A r t i k e l 1

Artikel 1 stelt de inhoud van het Verdrag als een gemeenschappelijk octrooirecht van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap voor. Dit octrooirecht geldt principieel voor alle overeenkomstig het Europees Octrooiverdrag verleende Europese octrooien en Europese octrooi-aanvragen, waarin de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap zijn aangewezen.

Tijdens een overgangperiode kan de aanvrager evenwel krachtens artikel 86 bij de indiening van een Europese octrooi-aanvraag verklaren dat hij geen Gemeenschapsoctrooi wenst te verkrijgen.

Dit heeft tot gevolg dat het gemeenschappelijk octrooirecht krachtens het Gemeenschapsoctrooiverdrag, op enkele uitzonderingen na, niet op deze aanvraag noch op het op basis daarvan verleende Europees octrooi mag worden toegepast, en in beginsel dus het nationaal octrooirecht van kracht is.

Onder "Verdragsluitende Staten" worden de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap verstaan. Deze Staten vormen een "groep Verdragsluitende Staten" en het Gemeenschapsoctrooiverdrag is een "bijzondere overeenkomst" in de zin van artikel 142 van het Europees Octrooiverdrag.

A r t i k e l 2

In artikel 2 wordt het voor alle Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap verleende Europees octrooi "Gemeenschaps-octrooi" genoemd. Het wordt juridisch als een eenheid en een zelfstandig octrooi gekarakteriseerd.

Het eenheidskarakter van het Gemeenschapsoctrooi, waarmee de eenheid van recht en het vrije verkeer van goederen in de Gemeenschappelijke Markt moet worden bereikt, wordt in het tweede lid nader gedefinieerd. Er bestaan enige uitzonderingen op dit beginsel van het eenheidskarakter. Deze vloeien met name voort uit het bestaan van oudere nationale octrooien, gebruiksmodellen of gebruikscertificaten (artikel 37, 83 en 84), nationale rechten van voor gebruik of -bezit, dan wel gedwongen licenties (artikel 38 en 46) of uit de overgangsbepalingen (artikel 86 tot en met 90).

De zelfstandigheid van het Gemeenschapsoctrooi betekent vooral dat dit octrooi alleen aan het Gemeenschapsoctrooiverdrag en aan de voor ieder Europees octrooi geldende bepalingen van dwingend recht van het Europees Octrooiverdrag is onderworpen. Bepalingen van laatstgenoemd Verdrag, die rechtstreeks op het Gemeenschapsoctrooi van toepassing zijn, staan met name in het tweede deel, hoofdstuk III "Rechtsgevolgen van het Europees octrooi en van de Europese octrooi-aanvraag", zoals bijvoorbeeld de twintigjarige looptijd (aldaar artikel 63) en de omvang van de bescherming (aldaar artikel 69).

A r t i k e l 3

Zowel in het Europees Octrooiverdrag (artikel 79) als in het Verdrag tot samenwerking inzake octrooien (artikel 4, lid 1, sub ii), wordt bepaald dat de aanvrager de Staten aanwijst waar hij de bescherming verlangt. De verlening van een eenheids-octrooi kan derhalve alleen geschieden op basis van een bepaling, op grond waarvan de aanwijzing van een groep Verdragsluitende Staten alleen gezamenlijk kan geschieden en de aanwijzing van één of meer Staten van de groep als aanwijzing van de gehele groep geldt. Op grond van de artikelen 142 en 149 van het Europees Octrooiverdrag wordt daarom in artikel 3 de gezamenlijke aanwijzing van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap voorgeschreven; deze gezamenlijke aanwijzing wordt aangenomen voor het geval dat niet alle Staten zijn aangewezen. Ook hier dient evenwel artikel 86 in acht te worden genomen, dat gedurende een overgangperiode een uitzondering toestaat, indien de aanvrager uitdrukkelijk verklaart dat hij geen Gemeenschapsoctrooi wenst te verkrijgen.

A r t i k e l 4

Door artikel 4 wordt gebruik gemaakt van de machtiging die artikel 143 van het Europees Octrooiverdrag aan een kleinere kring van zijn Lid-Staten verleent om bijzondere organen bij het Europees Octrooibureau op te richten. De institutionele bepalingen voor deze bijzondere organen volgen in de artikelen 7 tot en met 11. Overeenkomstig artikel 143, tweede lid, van het Europees Octrooiverdrag, berust ook de leiding van deze bijzondere organen bij de Voorzitter van het Europees Octrooibureau. Overeenkomstig artikel 4, tweede zin, jo. artikel 145 van het Europees Octrooiverdrag staan zij onder toezicht van een Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooi-organisatie. Bepalingen over deze Beperkte Commissie zijn vervat in de artikelen 15 tot en met 23.

A r t i k e l 5

Waar in de preambule er reeds van wordt uitgegaan, dat in het belang van de nagestreefde rechtseenheid een eenvormige uitlegging van dit Verdrag door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen noodzakelijk is, voegt artikel 5 het door dit Verdrag bestreken gebied toe aan het bevoegdheidssterrein van het Hof van de Europese Gemeenschappen. De bevoegdheid is evenwel niet algemeen, doch beperkt tot de uitdrukkelijk voorgeschreven gevallen (beroep in cassatie ex artikel 63; prejudiciële beslissing ex artikel 73; geschillen tussen Verdragsluitende Staten overeenkomstig artikel 101). Bovendien bepaalt artikel 5 dat het procesrecht van het Hof van Justitie, dat wil zeggen het Statuut en het Reglement voor de procesvoering van het Hof, van toepassing zijn, en dat het Reglement voor de procesvoering moet worden aangepast en aangevuld ten einde rekening te houden met de eisen van de nieuwe bevoegdheden.

A r t i k e l 6

In artikel 6 wordt bevestigd dat de Verdragsluitende Staten nationale octrooien kunnen blijven verlenen. Daarvoor is vereist dat er ook nationaal octrooirecht bestaat. De doelstellingen van het Gemeenschapsoctrooiverdrag - verwezenlijking van het vrije verkeer van goederen in de gemeenschappelijke markt en van gelijke concurrentievoorwaarden dank zij een meer eenvormig recht - gelden echter ook ten aanzien van het nationale octrooirecht. Zoals in de Preambule al is gezegd, is het een doel van het EEG-Verdrag om binnen de Gemeenschap de concurrentievervalsingen op te heffen die kunnen voortvloeien uit het territoriaal karakter van de nationale beschermende rechten.

Hoewel het voortbestaan van nationaal octrooirecht en nationale octrooien niet ter discussie wordt gesteld, geldt deze doelstelling ook voor die octrooien. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft reeds in verschillende beslissingen betreffende nationale octrooien en andere beschermende rechten het in het EEG-Verdrag vastgelegde beginsel van het vrije verkeer van goederen toegepast. Het Gemeenschapsoctrooiverdrag bevat in de artikelen 81 en 82 voorschriften omtrent nationale octrooien, die eveneens in die zin de doelstellingen van het EEG-Verdrag dienen. Tenslotte heeft het Verdrag een resolutie betreffende aanpassing van de nationale octrooiwetgevingen meegekregen, waarin wordt gezegd dat het nationale octrooirecht moet worden aangepast op basis van het Europese octrooirecht. Het voortbestaan van nationaal octrooirecht in de gemeenschappelijke markt kan het doel van deze markt echter niet in de weg staan, als het nationaal octrooirecht noch het vrije verkeer van goederen belemmert, noch door zijn verschillen van land tot land tot concurrentievervalsingen leidt. Dit wordt ook bevestigd door de in artikel 36 van het EEG-Verdrag vervatte bescherming van de industriële eigendom.

H o o f d s t u k II

A r t i k e l 7

Artikel 7 noemt de door het Gemeenschapsoctrooiverdrag in het leven geroepen bijzondere organen van het Europese Octrooi-

bureau. De afdeling voor de administratie van octrooien en de nietigheidsafdelingen zijn organen in eerste aanleg, de nietigheidskamers zijn organen in tweede aanleg. Dienovereenkomstig kunnen volgens regel 4 de eerstgenoemde organen met de onderzoekafdelingen en de oppositieafdelingen worden samengevoegd tot directoraten, terwijl voor laatstgenoemde een samenvoeging met de kamers van beroep in aanmerking komt.

A r t i k e l 8

De belangrijkste taak van de afdeling voor de administratie van octrooien zal, zoals uit haar naam al blijkt, de administratie van de verleende Gemeenschapsoctrooien zijn. Daarbij is zij bevoegd ter zake van het Register van Gemeenschapsoctrooien met alle daarbij behorende beslissingen. Zij moet de jaartakken overeenkomstig artikel 49 innen en in voorkomend geval overeenkomstig artikel 51, vierde lid, beslissen over het eindigen van het Gemeenschapsoctrooi; ook moet zij beslissen over verzoeken om herstel in rechten (artikel 64 jo., artikel 22, vierde en vijfde lid van het Europees Octrooioverdrag) en over het teloorgaan van rechten (regel 33 jo., regel 69, eerste lid, van het Europees Octrooioverdrag).

Volgens regel 1, tweede en derde lid, regelt de Voorzitter van het Europees Octrooibureau de bevoegdheden van de afdeling voor de administratie van octrooien in bijzonderheden en kan hij aan deze afdeling verdere taken opdragen.

Volgens lid 2 worden de beslissingen van de afdeling voor de administratie van octrooiën waartegen volgens artikel 52 beroep kan worden ingesteld, door een rechtsgeleerd lid genomen. Volgens regel 1, vierde lid, kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau administratieve taken aan personeelsleden toevertrouwen, die geen rechtsgeleerd lid zijn.

Aangezien de afdeling voor de administratie van octrooien niet alleen een administratief orgaan is, maar ook een instantie die in eerste aanleg beslist, wordt ter aanvulling van artikel 23, tweede lid, van het Europees Octrooioverdrag, in het derde lid van artikel 8 gezegd dat de leden van de afdeling voor de administratie van octrooien geen deel mogen uitmaken van de in tweede aanleg rechtsprekende organen van het Europees Octrooibureau.

A r t i k e l 9

De nietigheidsafdelingen hebben tot taak, in eerste aanleg te beslissen over verzoeken tot beperking en tot nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi, alsmede in het geval van een licentie van rechtswege de redelijke vergoeding overeenkomstig artikel 44, vijfde lid, vast te stellen. Volgens regel 1, eerste lid, bepaalt de Voorzitter van het Europees Octrooibureau het aantal afdelingen en de taakverdeling. De technische leden van de nietigheidsafdelingen zullen gelijktijdig en hoofdzakelijk als onderzoeker van de octrooiafdelingen en van de oppositieafdelingen overeenkomstig het Europees Octrooioverdrag werkzaam zijn; daarom mogen de nietigheidsafdelingen volgens regel 4 administratief met deze organen van het Europees Octrooibureau worden samengevoegd.

A r t i k e l 10

Evenals de kamers van beroep in de octrooiverleningsprocedure krachtens het Europees Octrooioverdrag, vormen de nietigheidskamers in de procedure krachtens het Gemeenschapsoctrooioverdrag de in tweede aanleg rechtsprekende instantie. Volgens artikel 10 jo. artikel 62 beslissen zij over het beroep tegen beslissingen van de nietigheidsafdelingen en van de afdeling voor de administratie van octrooien; voorts brengen zij volgens artikel 78 adviezen uit over de beschermingsomvang van een Gemeenschapsoctrooi voor nationale gerechten waarbij een inbreukprocedure aanhangig is. De bevoegdheid om Gemeenschapsoctrooien nietig te verklaren is exclusief. Dit wordt weliswaar niet met zoveel woorden in het Verdrag gezegd, maar blijkt uit artikel 10 jo. artikel 76.

Het procesrecht voor de nietigheidskamers vloeit volgens artikel 64 voort uit de overeenkomstige voorschriften voor de procedure voor de kamers van beroep van het Europees Octrooibureau. Overeenkomstig het rechtsprekende karakter van de nietigheidskamers bevatten de artikelen 11 tot en met 13 bepalingen om de persoonlijke onafhankelijkheid van de leden der kamers te garanderen. De kamers hebben voorts volgens regel 2 en 3 een verstrekkende administratieve zelfstandigheid. Volgens die regels wordt de taakverdeling tussen de nietigheidskamers geregeld door een presidium van de nietigheidskamers, een college dat volgens artikel 12, vierde lid in aanvulling op het procesrecht, ook het reglement voor de procesvoering van de nietigheidskamers moet vaststellen.

Volgens het tweede tot en met het vierde lid beslist de nietigheidskamer, naargelang de aard van de beslissing, in verschillende samenstelling. Normaal bestaat een kamer uit twee rechtsgeleerde en drie technische leden. Bij zuiver juridische, in eerste aanleg door de afdeling voor de administratie van octrooien besliste gevallen, bestaat de kamer uit drie rechtsgeleerde leden. Bij het uitbrengen van advies over de beschermingsomvang van een Gemeenschapsoctrooi bestaat zij in de regel uit twee rechtsgeleerde leden en één technisch lid. Het voorzitterschap van de nietigheidskamer berust altijd bij een jurist.

Op grond van hun bevoegdheid en hun rechtsprekende karakter hebben de nietigheidskamers een voor de rechtstoepassing belangrijke positie. In de beroepsang zijn zij de laatste instantie die feiten onderzoekt, alvorens bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een beroep in cassatie volgens artikel 63 kan worden ingesteld.

A r t i k e l 11

Overeenkomstig de belangrijke rechtsprekende functie van de nietigheidskamers worden de Voorzitters van deze kamers en de overige leden benoemd door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur, die ook het tuchtrecht uitoefent. Bij de benoeming van de voorzitter mogen de Staten een voordracht doen. Op grond van de tegelijk met het Verdrag aangenomen resolutie betreffende benoeming van de voorzitters van de nietigheidskamers mogen in dat ambt alleen personen worden benoemd, die enige jaren ervaring hebben, bijvoorbeeld als lid van een rechterlijke instantie of een soortgelijk rechtsprekend orgaan. Voor de benoeming van de gewone leden van de kamer kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau een voorstel doen, want deze leden zullen in ruime mate tegelijk ook lid van de kamers van beroep van het Europees octrooibureau zijn.

A r t i k e l 12

In verband met het rechtsprekende karakter van de nietigheidskamers genieten de leden ervan, evenals de leden van de kamers van beroep van artikel 23 van het Europees Octrooioverdrag, in ruime mate onafhankelijkheid.

Evenals artikel 23, tweede lid van het Europees Octrooioverdrag bepaalt het tweede lid dat de leden niet gelijktijdig lid mogen zijn van de organen in eerste en in tweede aanleg bij het Europees octrooibureau. Dat zij tegelijkertijd lid zijn van de kamers van beroep volgens het Europees Octrooioverdrag en de nietigheidskamers volgens het Gemeenschapsoctrooioverdrag, zal echter met name bij de technische leden, gebruikelijk zijn. Volgens het derde lid zijn de leden van de kamers aan geen enkele aanwijzing gebonden. Bij hun beslissingen zullen de nietigheidskamers ook niet aan richtlijnen van de Voorzitter van het Europees octrooibureau gebonden zijn. Het vierde lid jo. regel 2 en 3 bepaalt juist dat noodzakelijke aanvullingen van het in het Verdrag en het Uitvoeringsreglement vervatte procesrecht door een presidium van de nietigheidskamers met goedkeuring van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur in een bijzonder reglement voor de procesvoering van de nietigheidskamers zullen worden vastgelegd.

A r t i k e l 13

In artikel 13, eerste lid, wordt evenals in artikel 24 van het Europees octrooiverdrag allereerst bepaald dat niet alleen de leden van de rechtsprekende nietigheidskamers, doch ook die van de nietigheidsafdelingen in de volgende drie gevallen niet aan de afwikkeling van een zaak mogen meewerken : indien zij bij de zaak een persoonlijk belang hebben, indien zij daarin voordien in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van een van de partijen zijn opgetreden, of indien zij aan de verleningsprocedure of de oppositieprocedure overeenkomstig het Europees octrooiverdrag hebben deelgenomen. Dit geldt ook voor een verlenings- of oppositieprocedure in de tweede aanleg, dus voor een beroepsprocedure. De leden van de nietigheidskamers zijn voorts uitgesloten als zij in eerste aanleg in de zin van dit Verdrag, dus in de nietigheidsafdeling of de afdeling voor de administratie van de octrooien aan de zaak hebben meegewerkt. De uitsluiting bij vroegere medewerking aan de zaak is evenwel beperkt tot medewerking bij beslissingen die een einde aan de procedure maakten. Voorbereidende medewerking, zoals bijvoorbeeld het opstellen van een nieuwheidsrapport of van een onderzoekverslag, leidt niet tot uitsluiting.

In het tweede lid wordt bepaald dat het lid, dat vanwege de in het eerste lid genoemde dan wel andere gronden uitgesloten is, zelf de kwestie van zijn verdere medewerking aan de afdeling of de kamer ter beslissing moet voorleggen. Daarbij kan hij ook zelf verklaren partijdig te zijn.

Volgens het derde lid kunnen zowel de leden van de nietigheidskamers als de leden van de nietigheidsafdelingen door procespartijen worden gewraakt, als een van de drie uitsluitingsgronden aanwezig is dan wel indien aan hun onpartijdigheid kan worden getwijfeld. De wraking is niet meer ontvankelijk indien de betrokken partij in de procedure een proceshandeling heeft verricht, ofschoon zij reeds kennis droeg van de reden tot wraking. Gezien het feit dat de organen van het Europees octroobureau bestaan uit onderdanen van verschillende naties en ook als partijen onderdanen van verschillende naties tegenover elkaar staan, leek het nodig uitdrukkelijk te bepalen dat twijfel aan de onpartijdigheid niet kan zijn gegrond op de nationaliteit.

Het vierde lid regelt de procedure waarin over de verdere medewerking van het betrokken lid wordt beslist. Zelf neemt het lid aan deze beslissing geen deel. Bij wraking door een procespartij wordt het lid overeenkomstig de tweede zin vervangen door zijn plaatsvervanger, die volgens de taakverdeling ook in andere gevallen voor hem optreedt (bijvoorbeeld bij ziekte of vakantie).

A r t i k e l 14

Artikel 14 is het eerste voorschrift in het Verdrag waarin de veel aspecten vertonende kwestie van de talen wordt behandeld. Bij iedere uiteenzetting over en beoordeling van de in de beide Europese octrooiverdragen voor de talenkwestie getroffen regelingen zij eraan herinnerd dat in de 21 staten die op de diplomatieke conferentie van München vertegenwoordigd waren, meer dan 15 verschillende officiële talen, in de 16 staten die het Europees octrooiverdrag hebben ondertekend 10 officiële talen, en in de 9 staten van de Gemeenschap 7 officiële talen bestaan. De oprichting van een Europees octroobureau en van de bijzondere organen van dit bureau vergt dan ook een beperking tot zeer weinig officiële of procestalen. De talenregelingen in de beide Europese octrooiverdragen gaan derhalve over de verhouding tussen de 3 officiële en procestalen - Duits, Engels en Frans - onderling, of over de betekenis die in het Europees octrooirecht moet worden toegekend aan de andere officiële talen van Lid-Staten van het betreffende verdrag.

De regeling in het Gemeenschapsoctrooiverdrag moest enerzijds uitgaan van de regeling van het Europees octrooiverdrag, maar anderzijds ook rekening houden met het feit dat in de 9 staten van de Gemeenschap 7 verschillende officiële talen bestaan,

waarin het Verdrag overeenkomstig artikel 102 gelijkelijk authentiek is opgesteld.

In het Gemeenschapsoctrooiverdrag moet onderscheid worden gemaakt tussen twee categorieën talenregelingen. De eerste categorie treft men aan in artikel 14 en regel 5, welke bepalingen op basis van artikel 14 en de regels 1 tot en met 7 van het Europees octrooiverdrag regelen wat de officiële talen van de bijzondere organen zijn en hoe ze daarin worden aangewend, doch ook welke betekenis andere talen in de procedure kunnen hebben. De tweede categorie is te vinden in de artikelen 33, 34 en 88. In die artikelen wordt gebruik gemaakt van machtigingen van het Europees Octrooiverdrag om een vertaling van de conclusies en van de beschrijving in andere talen voor te schrijven. Dienovereenkomstig verbiedt artikel 14, negende lid, de bij het Gemeenschapsoctrooiverdrag aangesloten Staten om nog afzonderlijk van deze machtigingen van het Europees Octrooiverdrag gebruik te maken.

De basisstructuur van artikel 14 vindt men in het eerste, het derde en het vijfde lid. Daar worden de officiële talen van het Europees Octroobureau - Duits, Engels en Frans - als officiële talen voor de bijzondere organen overgenomen. De officiële taal waarin het Gemeenschapsoctrooi is verleend, wordt voor alle procedures voor de bijzondere organen tot procestaal bestempeld. Daarbij wordt evenwel de mogelijkheid geopend om in de schriftelijke procedure de beide andere officiële talen en in de mondelinge procedure weer andere talen te bezigen. Als sanctie op het niet-naleven van de zeer liberale en flexibele voorschriften inzake de talen wordt bepaald dat een stuk, dat niet in de voorgeschreven taal is ingediend, geacht wordt niet te zijn ontvangen. Daaruit kan evenals bij het niet op tijd indienen van verzoeken verlies van rechten voortvloeien. Natuurlijk bestaan ook hier dezelfde mogelijkheden om een verdere behandeling of een herstel in rechten te verkrijgen, als die welke bestaan bij een andere overschrijding van termijnen.

Het tweede lid transposeert het voorschrift van artikel 14, tweede lid, tweede zin van het Europees Octrooiverdrag op de procedure voor de bijzondere organen. Volgens artikel 14, tweede lid van het Europees Octrooiverdrag mogen octrooiaanvragers Europese octrooiaanvragen in alle officiële talen van de bij het Europees Octrooiverdrag aangesloten staten indienen. Is de aanvraag echter niet in het Duits, Engels of Frans gesteld, dan moet later een vertaling in een van deze talen worden ingediend. Volgens regel 7 van het Europees Octrooiverdrag ligt deze vertaling ten grondslag aan de procedure. Op basis van artikel 14, tweede lid laatste zinsnede van het Europees Octrooiverdrag heeft de aanvrager echter nog de mogelijkheid, gebreken in de vertaling te corrigeren. Deze correctiemogelijkheid bestaat vanwege de overneming van dit voorschrift principieel ook tijdens de procedure voor de bijzondere organen. De betekenis van het voorschrift zal waarschijnlijk wel niet groot zijn. De beschermingsomvang van het Gemeenschapsoctrooi mag namelijk niet uitgebreid worden (zie artikel 123, derde lid van het Europees Octrooiverdrag en artikel 57, eerste lid sub d) van het Gemeenschapsoctrooiverdrag). De hier in het tweede lid genoemde mogelijkheid om de vertaling te corrigeren kan wel van belang worden als tegen een Gemeenschapsoctrooi de nietigheidsgrond van de oorspronkelijk niet toereikende publikatie (artikel 57, eerste lid sub c)) wordt aangevoerd. In dat geval kan de octrooihouder op de oorspronkelijk ingediende versie van de octrooiaanvrager teruggrijpen en de vertaling daarmee in overeenstemming brengen.

Het vierde lid vergemakkelijkt de zaken voor aanvragers uit staten van de Gemeenschap met een andere officiële taal dan die van het Europees octroobureau. Deze aanvragers kunnen stukken waarvan de indiening aan een termijn is gebonden, ook in iedere officiële taal van een Lid-Staat van de Gemeenschap indienen, mits zij binnen een maand een vertaling in de procestaal indienen. De kring van hier begunstigde talen is iets nauwer dan die van de door artikel 14, vierde lid van het Europees Octrooiverdrag bevoorrchte talen, daar hier alleen sprake is van de staten die zijn aangesloten bij dit verdrag op kleinere schaal. Voor zover het bij de aan

termijnen gebonden stukken om verzoeken gaat, waarme een beperkings- of nietigheidsprocedure wordt ingeleid, krijgt de verzoeker (octrooihouder of derde) volgens regel 5, tweede lid een korting op het bedrag der taksen voor het verzoek en een eventueel later beroep. Dank zij deze regeling, die overeenkomt met die van regel 6, derde lid van het Europees Octrooioverdrag, moet de betrokkene tot op zekere hoogte compensatie krijgen voor het feit dat hij zich alleen voor de indiening van zijn aanvraag van zijn eigen taal kan bedienen, maar daarna via een vertaling op de procestaal moet overschakelen, waaraan voor hem extra kosten zijn verbonden.

In het zesde lid wordt als consequentie van de in artikel 33 getroffen regeling bepaald dat het na een beperkings- of nietigheidsprocedure uitgegeven nieuwe Gemeenschapsoctrooi-schrift voor het Gemeenschapsoctrooi naast de conclusies in de procestaal ook een vertaling bevat van de gewijzigde conclusies in een van de officiële talen van elke Verdragsluitende Staat waar de procestaal niet een officiële taal is. Het nieuwe octrooi-schrift zal derhalve eerst de conclusies in de procestaal - d.w.z. in het Duits, Engels of Frans - bevatten, en dan vertalingen van de conclusies in de beide andere officiële talen van het Europees octrooi-bureau, alsmede vertalingen van deze conclusies in het Deens, Italiaans en het Nederlands.

De leden 7 en 8 volgen de regeling van artikel 14, achtste lid van het Europees Octrooioverdrag. Evenals het Europees Octrooi-blad wordt ook het Blad van Gemeenschapsoctrooiën in de drie officiële talen van het Europees Octrooi-bureau uitgegeven; inschrijvingen in het Register geschieden ook in die talen. Een speciaal blad voor de bijzondere organen bestaat niet; hun publikaties zullen derhalve in het Publikatieblad van het Europees Octrooi-bureau verschijnen.

H o o f d s t u k III

Dit hoofdstuk bevat in aansluiting op artikel 145 van het Europees Octrooioverdrag de institutionele bepalingen voor de controlerende instantie van de bijzondere organen, te weten de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur van de Europese Octrooi-organisatie.

A r t i k e l e n 15 t o t e n m e t 19

Volgens deze artikelen bestaat de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur uit dezelfde personen die de bij dit Verdrag op kleinere schaal aangesloten Staten in de Raad van Bestuur van de Europese Octrooiorganisatie vertegenwoordigen. De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft alleen adviserende bevoegdheid (zie artikel 21, eerste lid). Voor de rest stemmen deze voorschriften grotendeels overeen met de desbetreffende artikelen van het Europees octrooi-overdrag (artikel 26 e.v.). Over de deelneming van waarnemers wordt niets gezegd. Waarnemers kunnen echter door het reglement van orde in 't algemeen of bij besluit in een apart geval worden toegelaten. Personeel, kantoorruimten en uitrusting worden overeenkomstig artikel 145, eerste lid van het Europees Octrooi-overdrag door het Europees Octrooi-bureau ter beschikking van de Beperkte Commissie gesteld.

A r t i k e l 20

Aanleunend bij artikel 33, eerste lid van het Europees Octrooi-overdrag regelt dit artikel de bevoegdheden van de Beperkte Commissie in bepaalde gevallen. Het gaat hier om de gevallen waarin de Beperkte Commissie wijzigingsbevoegdheden uitoefent. Andere bevoegdheden zijn daar geregeld waar zij thuishoren, zoals bijvoorbeeld de algemene bevoegdheid tot toezicht op de bijzondere organen in artikel 4 en de bevoegdheid om de leden van de nietigheidskamers te benoemen in artikel 11.

A r t i k e l e n 21 t o t e n m e t 23

Aansluitend op de artikelen 34 tot en met 36 van het Europees Octrooi-overdrag wordt in deze artikelen de besluitvorming via stemming in de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur ge-

regeld. Een besluit wordt doorgaans met gewone meerderheid genomen. Een drie vierde meerderheid is echter vereist voor wijzigingsbesluiten overeenkomstig artikel 20 en voor de uitoefening van de begrotingsbevoegdheid volgens artikel 25 sub a). Voor begrotingsbesluiten kan evenwel in de tweede stamronde een stemmenweging volgens artikel 36 van het Europees Octrooi-overdrag plaatsvinden. Daarbij wordt rekening gehouden met de procentuele hoogte van de financiële bijdrage van elke Staat. De invloed van de grotere Staten wordt begrensd door een maximum- en een minimumaantal stemmen.

H o o f d s t u k IV

Dit hoofdstuk, dat bestaat uit de artikelen 24 tot en met 25, behelst op basis van artikel 146 en ter aanvulling van de artikelen 37 tot en met 51 van het Europees Octrooi-overdrag de bepalingen die nodig zijn voor de financiering van de bijzondere organen van het Europees Octrooi-bureau.

A r t i k e l 24

Volgens artikel 146 van het Europees Octrooi-overdrag moeten de bij het Gemeenschapsoctrooi-overdrag aangesloten Staten de kosten dragen, die voor het Europees Octrooi-bureau uit dat Verdrag voortvloeien. Dat zijn in de eerste plaats de kosten van de bijzondere organen doch ook andere door dat Verdrag of kleinere schaal ontstane kosten. De financiering van dat Verdrag is in zoverre relatief eenvoudig, omdat voor het Gemeenschapsoctrooi jaartaksen van aanzienlijke omvang ex artikel 49 worden geïnd door de afdeling voor de administratie van octrooiën, waarvan volgens artikel 39 van het Europees Octrooi-overdrag echter slechts maximaal 75 % voor de financiering van de begroting van het Europees octrooi-bureau moet worden afgedragen. Er blijft dus ten minste 25 % over voor de financiering van de bijzondere organen en om andere door dit Verdrag veroorzaakte kosten te dekken.

Daar in het kader van de beide Europese verdragen verschillende financiële rechten en plichten van de Lid-Staten van dit Verdrag tegenover elkaar staan, die bovendien nog gedeeltelijk tegen elkaar kunnen worden weggestreep, werd eerst gedacht aan een gemeenschappelijke financiering van de beide verdragen, die wellicht ook in de begroting van de Europese Gemeenschappen geïncorporeerd had kunnen worden. Om verschillende redenen moest daarvan al spoedig worden afgezien en moest er naar een voorlopige financiering van het Gemeenschapsoctrooi-overdrag worden gezocht, waarbij alle financiële rechten en plichten individueel per Verdragsluitende Staat worden toegerekend. Dienovereenkomstig worden in artikel 24, eerste lid, wat de plichten betreft, de procentuele financiële bijdragen op grond van het Europees Octrooi-overdrag op het Gemeenschapsoctrooi-overdrag getransponeerd. Volgens het tweede lid wordt het aandeel in de jaartaksen, dat niet aan het Europees Octrooi-bureau behoort te worden afgedragen, volgens dezelfde verdeelsleutel aan de Verdragsluitende Staten uitgekeerd. Op deze wijze komt 25 % of meer van alle inkomsten aan jaartaksen voor Gemeenschapsoctrooiën voor verdeling in aanmerking. Anderzijds moeten de bij het Gemeenschapsoctrooi-overdrag aangesloten Staten de begroting van de Europese Octrooiorganisatie mede financieren, totdat die in evenwicht is.

In lid 3 wordt bepaald dat na de inwerkingtreding van het Verdrag opnieuw zal worden gezocht naar een systeem van gemeenschappelijke financiering, waardoor alle financiële rechten en plichten van de EEG-Staten uit beide Europese octrooi-verdragen tot één geheel worden versmolten. Dat zou betekenen dat het systeem van stemmenweging volgens het Europees Octrooi-overdrag niet kan worden gehandhaafd. Daarom is ook bepaald dat de Raad van de Europese Gemeenschappen artikel 23 kan wijzigen.

A r t i k e l 25

Artikel 25 bevat de bevoegdheden van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur op begrotingsgebied. Daaronder valt het recht om de ramingen van uitgaven en ontvangsten met betrekking tot de uitvoering van het Verdrag goed te keuren. Voorts neemt de

Beperkte Commissie bepaalde bevoegdheden op begrotingsgebied, die de Verdragsluitende Staten afzonderlijk toekomen, voor de Lid-Staten als groep waar.

A r t i k e l 26

Artikel 26 handelt over een reglement betreffende de taksen, waarin met name de hoogte van de voor het Gemeenschapsoctrooi te betalen jaartaksen zal worden vastgelegd. Dit reglement zal door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur worden vastgesteld.

T w e e d e d e e l

In dit deel worden de bepalingen van het materiële octrooirecht van het Europees Octrooi-overdrag, dat in wezen slechts betrekking heeft op de Europese octrooiaanvragen, aangevuld met bepalingen die het Gemeenschapsoctrooi in materieel-rechtelijk opzicht tot een uniform octrooi maken. In de afzonderlijke hoofdstukken worden geresgeld: het recht op het Gemeenschapsoctrooi; de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi; nationale rechten die als ouder octrooi of als persoonlijk gebruiksrecht voorrang hebben boven Gemeenschapsoctrooi; het Gemeenschapsoctrooi als deel van het vermogen; gedwongen licenties op het Gemeenschapsoctrooi.

H o o f d s t u k I

Dit hoofdstuk bevat bepalingen over de opeising van het recht op het Gemeenschapsoctrooi alsmede de gevolgen van verandering in het houderschap.

A r t i k e l 27

In artikel 60 van het Europees Octrooi-overdrag is bepaald dat het recht op het Europees octrooi toekomt aan de uitvinder of diens rechtverkrijgende; verder wordt daar ook een antwoord gegeven op de vraag welk nationaal recht moet worden toegepast indien de uitvinder werknemer is. Artikel 27 is gebaseerd op deze materieel-rechtelijke regeling en bepaalt dat de rechthebbende bij de verlening van het Gemeenschapsoctrooi aan een niet-rechthebbende kan eisen dat het Gemeenschapsoctrooi aan hem wordt overgedragen. Uitdrukkelijk wordt bepaald dat andere rechten behouden blijven. Daaronder dient enerzijds te worden verstaan de in artikel 57, eerste lid, sub e), bedoelde mogelijkheid om het Gemeenschapsoctrooi nietig te laten verklaren indien de octrooihouder krachtens een in alle Verdragsluitende Staten te erkennen rechterlijke beslissing niet de rechthebbende op het octrooi is; anderzijds wordt de mogelijkheid bevestigd om bijvoorbeeld rechten uit onrechtmatige daad of wanprestatie te doen gelden.

Het tweede lid bepaalt voor het vaak voorkomende geval dat een uitvinding door verscheidene personen samen wordt gedaan, dat degene die een gedeeltelijk recht heeft, mederechthebbende op het Gemeenschapsoctrooi wordt.

Het derde lid bepaalt ter wille van de rechtszekerheid dat de rechten op overdraagt en op het worden van mederechthebbende slechts in rechte kunnen worden uitgeoefend binnen twee jaar nadat de octrooi-overlening in het Europees Octrooiblad is vermeld, waarbij dan tevens het Europees octrooischrift wordt uitgegeven. Deze termijn is als fatale termijn bedoeld, om te voorkomen dat de rechthebbende na het verstrijken van deze termijn nog een rechtsvordering kan instellen, maar ook om te verhinderen, dat hij tegenover de octrooihouder bijvoorbeeld zijn recht op het octrooi doet gelden door bezwaar te maken tegen de ongeoorloofde uitoefening van het recht. Deze termijn geldt evenwel niet wanneer de octrooihouder bij de verlening van het octrooi of bij het verkrijgen door een derde wist dat het recht niet bestond; komt hij dit na dat tijdstip te weten, dan is dat niet van invloed. Anders dan in vele nationale rechtsstelsels wordt een uitgesproken positieve kennis van het ontbreken van het recht

verlangd; ook bij onwetendheid van de octrooihouder door grove schuld geldt derhalve voor hem de termijn van twee jaar.

Het vierde lid bepaalt dat het instellen van een rechtsvordering waaronder met name een rechtsvordering tot overdracht van het octrooi of tot verkrijging van de status van mederechthebbende op het octrooi moet worden verstaan, alsmede de in kracht van gewijsde gegane beslissing of een andere beëindiging van de procedure worden ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoctrooiën. Deze bepaling is van betekenis voor de in artikel 26 verankerde bescherming van de goede trouw van de octrooihouder of licentiehouder die vóór de inschrijving van het instellen van de rechtsvordering de uitvinding heeft toegepast of daartoe voorbereidingen heeft getroffen. De inschrijvingen overeenkomstig artikel 27, vierde lid, geschieden overeenkomstig regel 7 op verzoek van de griffier van de aangezochte rechterlijke instantie, op verzoek van de eiser of van een andere belanghebbende, bijvoorbeeld een licentiehouder.

A r t i k e l 28

Het eerste lid bevat het beginsel dat bij volledige verandering in het houderschap van een Gemeenschapsoctrooi ingevolge een rechtsvordering of grond van artikel 27 licenties en andere rechten op het Gemeenschapsoctrooi vervallen door inschrijving van de rechthebbende in het Register van Gemeenschapsoctrooiën.

Het tweede lid behelst een belangrijke uitzondering op deze grondregel. Hebben degenen die tot dan toe octrooihouder of licentiehouder waren, de uitvinding op het grondgebied van een Verdragsluitende Staat toegepast of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen getroffen, dus eventueel niet geringe economische investeringen gedaan, dan zou de volledige toepassing van het in het eerste lid vastgelegde beginsel onder bepaalde omstandigheden aanzienlijke economische belangen kunnen schaden en daardoor deze octrooihouder of licentiehouder onredelijk hard kunnen treffen. Het tweede lid geeft daaronder de octrooihouder of de licentiehouder de mogelijkheid, voort te gaan met de toepassing. Voorwaarde daarvoor is dat de vroegere octrooihouder of de licentiehouder die in het Register van Gemeenschapsoctrooiën ingeschreven nieuwe octrooihouder om een niet-uitsluitende licentie verzoekt. Dit verzoek dient binnen de in regel 10, tweede lid, voorgeschreven termijn te worden gedaan. Aan de in het Register van Gemeenschapsoctrooiën ingeschreven nieuwe octrooihouder wordt in het tweede lid, laatste zin, de plicht opgelegd om de licentie voor een redelijke periode en op redelijke voorwaarden te verlenen, waarbij de redelijkheid afhankelijk is van de omstandigheden in het afzonderlijke geval, bijvoorbeeld van de grootte van de investeringen die de vroegere octrooihouder of de licentiehouder heeft gedaan.

Aangezien de uitzonderingsbepaling van het tweede lid ten doel heeft de vroegere octrooihouder of de licentiehouder de economische belangen te garanderen die zij in het vertrouwen op hun recht hebben verkregen, kunnen de vroegere octrooihouder of de licentiehouder zich niet op de bescherming van deze uitzonderingsbepaling beroepen wanneer zij op het tijdstip waarop zij de toepassing hebben aangevangen of voorbereid, te kwader trouw waren. Dit wordt uitdrukkelijk bepaald in het derde lid.

A r t i k e l 29

Uit de formulering van artikel 29 blijkt dat het Gemeenschapsoctrooi in de eerste plaats een uitsluitend recht is, dat wil zeggen dat de houder het recht heeft te verbieden dat een ander zich zonder zijn toestemming bedient van het onderwerp van het octrooi. Dat de octrooihouder zelf uiteraard het recht heeft, de door het octrooi beschermde uitvinding toe te passen, blijkt uit de formulering luidens welke het verbod betrekking heeft op derden.

De bepalingen van dit artikel en van de volgende artikelen zijn erop gericht te bereiken dat, alle in de Verdragsluitende Staten

aan een nationaal octrooi verbonden rechtsgevolgen ook voor het gemeenschapsoctrooi zullen gelden om met het Gemeenschapsoctrooi principieel in elke Verdragsluitende Staat een bescherming te bereiken, die mogelijk niet achter blijft bij de bescherming door een nationaal octrooi.

Duidelijkheidshalve wordt sub a), b) en c) een onderscheid gemaakt tussen de rechtsgevolgen ten aanzien van een voortbrengsel, een werkwijze en een voortbrengsel dat rechtstreeks volgens een werkwijze is verkregen.

De opsomming van de verboden handelingen is volledig. In zoverre ze niet onder de afzonderlijk vermelde toepassingshandelingen vallen, zijn ze niet verboden, zoals bijvoorbeeld de voorbereiding van een toepassing. Anderzijds worden verschillende apart gedefiniëerde handelingen in artikel 31 en volgende uitdrukkelijk van het verbod uitgesloten.

In de bepaling sub a) wordt de bescherming van het voortbrengsel waarop het Gemeenschapsoctrooi betrekking heeft, geregeld. Er worden vier toepassingsvormen verboden, namelijk vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen en gebruiken.

Onder aanbieden wordt daarbij niet alleen te koop aanbieden verstaan, wat uit de Franse versie van deze uitdrukking in het ontwerp (offrir en vente) had kunnen worden afgeleid, maar aanbieden in het algemeen, bijvoorbeeld te huur aanbieden, voor licentieverlening aanbieden en aanbieden voor lening of schenking; daarom werd op de conferentie de toevoeging "en vente" in de Franse versie geschrapt. Het is van geen belang hoe deze aanbieding plaatsvindt, schriftelijk, mondeling, telefonisch, door etaleren, vertonen of op welke andere wijze ook.

Onder in het verkeer brengen moet iedere activiteit worden verstaan waardoor het voorwerp van de uitvinding - zonder toestemming van de octrooihouder - daadwerkelijk onder de beschikingsbevoegdheid van een derde wordt gebracht, dus bijvoorbeeld door de levering op grond van koop, verhuur of lening.

De jurisprudentie van de nationale rechterlijke instantie van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap over de vraag of en in hoeverre de invoer en het bezit van voortbrengselen vallen onder het verbod om de geöctrooieerde uitvinding toe te passen, is niet uniform. Het leek derhalve geboden dit vraagstuk voor het Gemeenschapsoctrooi onduidelijk te regelen.

Invoer en bezit van zulk een voortbrengsel moeten verboden zijn wanneer deze handelingen ertoe strekken, een andere verboden toepassingshandeling tijdens de geldigheidsduur van het Gemeenschapsoctrooi mogelijk te maken.

De bepaling sub b) regelt de bescherming van een werkwijze. Uiteraard moet de toepassing van de beschermde werkwijze verboden kunnen worden. Maar ook reeds het aanbieden van een zodanige werkwijze moet onder het verbod vallen; dit evenwel slechts onder twee voorwaarden: ten eerste dat de derde het toepassingsverbod kent dan wel dit gezien de omstandigheden duidelijk is en ten tweede dat het aanbieden voor toepassing van de werkwijze op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten geschiedt, dus de werkwijze niet buiten de gemeenschappelijke grondgebieden van de Staten van de Europese Gemeenschappen moet worden aangewend. Deze bepaling heeft haar parallel in de in artikel 30 geregelde indirecte toepassing van de uitvinding en dient ertoe, de burgers van de Verdragsluitende Staten tegenover de burgers van derde Staten niet in een ongunstiger positie te brengen wanneer een werkwijze moet worden toegepast in het buitenland waar het octrooi niet geldt.

Het bepaalde sub c) bevat beginselen voor de bescherming van een voortbrengsel dat direct volgens een beschermde werkwijze is verkregen. Dat de bescherming van een octrooi voor een werkwijze zich tot deze voortbrengselen uitstrekt, is reeds als beginsel neergelegd in artikel 64, tweede lid, van het Europees Octrooiverdrag. In artikel 29, sub c), wordt bepaald dat de aldus onder de bescherming vallende voortbrengselen

in dezelfde mate worden beschermd als sub a) de voortbrengselen die rechtstreeks onder het octrooi vallen.

Artikel 53, sub b), van het Europees Octrooiverdrag bevat een verbod om planten- of dierenrassen alsmede werkwijzen van wezenlijk biologische aard voor de voortbrenging van planten of dieren te octrooieren. Is het resultaat van een werkwijze van niet-wezenlijk biologische aard, dus een octrooieerbare werkwijze, een planten- of dierenras, dan geldt echter op grond van artikel 64, tweede lid, van het Europees Octrooiverdrag en artikel 29, sub c), de in deze bepaling genoemde bescherming voor de plant of het dier. Deze niet voor rechtstreekse octrooibescherming in aanmerking komende categorie kan dus als rechtstreeks verkregen voortbrengsel door het Gemeenschapsoctrooi worden beschermd.

A r t i k e l 30

Artikel 30 geeft uitdrukkelijk het recht om de indirecte toepassing van de beschermde uitvinding te verbieden. In de meeste Verdragsluitende Staten worden de indirecte inbreuken op het octrooi zonder uitdrukkelijke wetsbepaling door de rechtspraak behandeld als een vorm van octrooiinbreuk. Daar de rechtspraak evenwel niet overal dezelfde is en er zelfs in de rechtssystematiek verschillen bestaan, moet het verbod van indirecte toepassing van de aan het Gemeenschapsoctrooi ten grondslag liggende uitvinding voor de Staten van de Europese Gemeenschappen volgens bepaalde criteria uniform worden geregeld.

In strijd met de beginselen van de rechtspraak in bepaalde Staten wordt de indirecte octrooiinbreuk niet als een vorm van octrooiinbreuk aangemerkt, maar als een zelfstandige vorm van inbreuk die geen directe inbreuk op het octrooi door een ander veronderstelt.

Deze bepaling is opgezet als een uit een fase bestaande omschrijving van de handeling. Verboden worden het aanbieden en leveren van middelen voor de toepassing van de geöctrooieerde uitvinding aan personen die ertoe niet gerechtigd zijn. De middelen moeten worden aangeboden of geleverd op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten en wel voor een toepassing van de uitvinding die eveneens op de grondgebieden van de Verdragsluitende Staten plaatsvindt. Deze bepaling heeft ten doel dat de burgers van de Verdragsluitende Staten bij de export niet slechter worden behandeld dan de burgers van derde landen.

De middelen moeten een wezenlijk bestanddeel van de uitvinding betreffen. Een uitdrukkelijke vereiste dat de middelen in het bijzonder op de uitvinding afgestemd moeten zijn, wordt niet gesteld.

Om echter een ongerechtvaardigde uitbreiding van het verbod van indirecte toepassing van de geöctrooieerde uitvinding te verhinderen, worden in het tweede lid "algemeen in de handel verkrijgbare produkten" (staple goods) uitdrukkelijk uitgezonderd van de in het eerste lid genoemde "middelen". Dat wil zeggen dat alle produkten die dagelijks worden gebruikt, zoals spijkers, schroeven, bouten, draad, chemicaliën, motorbrandstof en dergelijke ook dan aan derden kunnen worden geleverd, wanneer de leverancier weet dat degene aan wie hij levert deze produkten bij en voor een inbreuk op een octrooi wil gebruiken. De levering van zulke middelen is alleen dan een indirecte inbreuk op het octrooi, wanneer de leverancier degene aan wie geleverd wordt, bewust aanleiding geeft tot een directe inbreuk op het octrooi overeenkomstig artikel 29.

De leverancier is verder tegen het gevaar een indirecte octrooi-inbreuk te begaan ook nog beschermd, doordat slechts dan aan de omschrijving is voldaan wanneer hij weet of wanneer het gezien de omstandigheden duidelijk is dat deze middelen a) geschikt zijn en b) ook bestemd zijn om voor de geöctrooieerde uitvinding te worden toegepast. Er wordt dus in beginsel bij de leverancier een positieve kennis van de geschiktheid en bestemming van de middelen verlangd, maar aan de andere kant

wordt een verlichting van de bewijslast ingevoerd in die zin dat deze moeilijk te bewijzen kennis kan worden vervangen door het bewijs van de gezien de omstandigheden duidelijke geschiktheid en bestemming van de middelen. De levering van middelen voor de toepassing van de uitvinding aan personen die gerechtigd zijn de uitvinding toe te passen, dus bijvoorbeeld aan een licentiehouder, is volgens het eerste lid geoorloofd.

In artikel 31 wordt de werking van het Gemeenschapsoctrooi algemeen beperkt; zo moet onder meer de toepassing van de uitvinding in de particuliere sfeer en voor proefnemingen toegestaan zijn. Volgens artikel 30, derde lid, geldt een deel van deze ook te interpreteren uitzonderingsbepalingen evenwel niet bij indirecte inbreuk op het octrooi. Middelen voor de toepassing van de geoctrooieerde uitvinding mogen dus noch aan particulieren, noch voor proefnemingen aangeboden of geleverd worden. Hetzelfde geldt ook voor apotheken, waaraan in het kader van het eerste lid geen grondstoffen aangeboden of geleverd mogen worden, die voor de bereiding van een beschermd geneesmiddel nodig zijn.

Artikel 31

Artikel 31 voorziet in beperkingen van de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi zoals die in de Verdragsluitende Staten voor een groot deel met betrekking tot nationale octrooien gelden. Deze uitzonderingen berusten ten dele op gecodificeerd recht, ten dele op rechtspraak en ten dele op verdragen.

In de bepaling sub a) worden handelingen in de particuliere sfeer van het verbodsrecht uitgesloten. Door de formulering wordt echter tegelijkertijd duidelijk gemaakt dat deze uitzondering alleen geldt wanneer de handeling, bijvoorbeeld het vervaardigen, voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht.

Evenals de meeste nationale rechtstelsels staat ook artikel 31, sub b), toe dat de door het Gemeenschapsoctrooi beschermde uitvinding voor proefnemingen wordt aangewend, bijvoorbeeld om na te gaan of ze toegepast en verder ontwikkeld kan worden. Uit de gekozen formulering blijkt dat de proefneming zelf betrekking moet hebben op de geoctrooieerde uitvinding; de geoctrooieerde uitvinding mag dus niet worden toegepast in het kader van een proefneming die op een ander onderwerp betrekking heeft.

De bepaling sub c) verlicht de uitoefening van het werk van de arts en stelt de personen die in individuele gevallen geneesmiddelen bereiden en verstrekken, vrij. De bepaling is een aanvulling op het in artikel 52, vierde lid, van het Europees Octrooiverdrag neergelegde verbod van octrooibescherming voor methoden voor heel- of geneeskundige behandeling van mens of dier. Om eventueel misbruik van deze uitzonderingsregeling te voorkomen, wordt uitdrukkelijk bepaald dat het moet gaan om bereidingen op medisch voorschrift voor direct gebruik ten behoeve van individuele gevallen van geneesmiddelen in apotheken, dus niet in bedrijven; dat betekent ook dat er een medisch voorschrift moet zijn voordat het geneesmiddel voor dit speciale geval wordt bereid. Daarmee is ook de bereiding van grotere hoeveelheden geneesmiddelen voor meer patiënten, zoals dit in ziekenhuisapotheken gebeurt, niet geoorloofd.

d) Sub d) en e) zijn de bepalingen van artikel 5 ter van het Unieverdrag van Parijs, waar alle negen Verdragsluitende Staten bij zijn aangesloten, overgenomen. Volgens dat artikel worden bepaalde handelingen aan boord van schepen, luchtvaartuigen en landvoertuigen niet als inbreuk op een octrooi beschouwd. Dit geldt echter voor zover deze schepen en andere voertuigen wel van de Lid-Staten van het Unieverdrag van Parijs zijn, maar niet van de Staten die bij het onderhavige Verdrag zijn aangesloten.

f) De bepaling sub f) tenslotte houdt rekening met de verplichtingen die voor de Verdragsluitende Staten

voortvloeien uit het voor hen geldende Verdrag van 7 december 1944 inzake de internationale burgerlijke luchtvaart.

Artikel 32

Deze bepaling handelt over de vraag of en in hoeverre de rechten uit het Gemeenschapsoctrooi kunnen worden uitgeoefend wanneer het door het octrooi beschermde voortbrengsel in het verkeer is gebracht. De meeste Verdragsluitende Staten kennen in verband met het begrip uitputting van de uit een octrooi voortvloeiende rechten het beginsel dat deze rechten op het grondgebied waarop het octrooi rechtsgevolgen heeft, niet meer kunnen worden uitgeoefend wanneer het produkt aldaar door de octrooihouder zelf of met zijn toestemming in het verkeer is gebracht, aangezien de octrooihouder dan in het bezit is kunnen komen van de vergoeding waarop hij recht heeft.

Dit bijvoorbeeld in de Bondsrepubliek Duitsland sedert meer dan 70 jaar erkende beginsel moet ook voor het Gemeenschapsoctrooi gelden; het uit het Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende recht is uitgeput wanneer het door het octrooi beschermde voortbrengsel in een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen door de octrooihouder of met zijn uitdrukkelijke toestemming in het verkeer is gebracht.

Deze beginselen zijn ook door arresten van het Hof van Justitie voor nationale octrooien, zoals bijvoorbeeld in zaak 14/74 Centrafarm B.V. e.a./Sterling Drug Inc., voor het gebied van de gemeenschappelijke markt bevestigd.

Duidelijkheidshalve wordt in deze Verdragsbepaling de uitdrukkelijke toestemming van de octrooihouder verlangd. Daarmee wordt het positieve karakter van deze toestemming aangegeven en wordt een interpretatie uitgesloten volgens welke de toestemming van de octrooihouder bijvoorbeeld bij het in het verkeer brengen door de houder van een gedwongen licentie overeenkomstig artikel 48, zou aangenomen kunnen worden. Deze opvatting wordt overigens in artikel 46, eerste lid, laatste zin, uitdrukkelijk bevestigd; daar wordt de uitputting in geval van het in het verkeer brengen voor de Verdragsluitende Staten waar de gedwongen licentie geen rechtsgevolgen heeft, uitgesloten door de uitdrukkelijke uitsluiting van de toepassing van artikel 32.

Van de uitdrukkelijke toestemming van de octrooihouder is ook geen sprake wanneer en in zover een derde de voor hem uit het octrooi voortvloeiende rechten overtreedt. Dit geldt met name wanneer bijvoorbeeld een licentiehouder meer produkten vervaardigt en in het verkeer brengt dan is overeengekomen, wanneer hij, in plaats van het door de octrooihouder geleverde produkt alleen te verkopen, het ook zelf vervaardigt of wanneer hij in strijd met de territoriaal beperkte licentie, het produkt uitvoert naar een Verdragsluitende Staat waar de licentie niet geldt.

Deze grondregel wordt in artikel 43, tweede lid, bevestigd en onderstreept. Volgens dat artikel kunnen de rechten uit het Gemeenschapsoctrooi worden uitgeoefend tegen een licentiehouder die inbreuk maakt op een beperking van zijn licentie; het recht uit het Gemeenschapsoctrooi wordt dus in dit geval niet uitgeput.

Artikel 32 behelst overigens nog een uitzondering op de uitputting van de rechten uit het Gemeenschapsoctrooi, namelijk wanneer er redenen bestaan die het volgens de regels van het Gemeenschapsrecht rechtvaardigen dat de uit het Gemeenschaps-octrooi voortvloeiende rechten zich tot die handelingen uitstrekken. Na ampel beraad in het kader van de conferentie van Luxemburg werd men het erover eens dat onder "regels van het Gemeenschapsrecht" moeten worden verstaan de uitdrukkelijke bepalingen van het Verdrag van Rome en de aanvullende bepalingen daarvan, de jurisprudentie van het Hof van Justitie alsook de beginselen die de nationale rechtstelsels van de negen Lid-Staten gemeen hebben. Zo moet datgene wat het Hof van

Justitie altijd al als Gemeenschapsrecht heeft erkend, hier overeenkomstig de wil van de Verdragsluitende Staten ook onder de in dit artikel gekozen formulering "regels van het Gemeenschapsrecht" worden verstaan; daaronder vallen dus ook rechtsbegrippen die bijvoorbeeld in de Bondsrepubliek Duitsland zijn ontstaan zoals "Treu und Glauben" en "gute Sitten", en, wanneer ze dezelfde inhoud hebben, ook in alle andere Lid-Staten der Europese Gemeenschappen erkend worden.

A r t i k e l 33

In artikel 14, zevende lid, van het Europees Octrooi-overdrag wordt voor het verleende Europees octrooi een vertaling van de conclusies in de twee andere officiële talen van het Europees Octrooibureau voorgeschreven, zodat de conclusies van het Europees octrooi in het Duits, Engels en Frans worden gepubliceerd.

Volgens artikel 65 van het Europees Octrooi-overdrag kan elke aangewezen Staat onder bepaalde voorwaarden een vertaling van het gehele octrooi-schrift in een van zijn officiële talen verlangen. Het Gemeenschapsoctrooi-overdrag maakt van deze mogelijkheid in artikel 33, lid 1, in beperkte mate gebruik. Naast de overeenkomstig het Europees Octrooi-overdrag verlangde vertalingen van de conclusies, moeten deze ook nog in het Deens, Italiaans en Nederlands worden ingediend en door het Europees Octrooibureau worden gepubliceerd.

Door deze bepaling is rekening gehouden met het feit dat het ook in de gemeenschappelijke markt niet zeker is dat de drie officiële talen van het Europees Octrooibureau, namelijk Duits, Engels en Frans, voldoende door het bedrijfsleven worden begrepen. De octrooihouder wordt door de indiening van meer vertalingen financieel zwaarder belast: voor de uitlogging van het Gemeenschapsoctrooi blijft echter overeenkomstig de artikelen 69 en 70 van het Europees Octrooi-overdrag de versie van de conclusies en van het octrooi in de procestaal doorslaggevend. Maar ook door onnauwkeurige vertalingen van de conclusies mag de positie van de concurrent niet onredelijk worden verslechterd; maar gelang van het geval zal iemand die, objectief gezien, het Gemeenschapsoctrooi overtreedt maar te goeder trouw is, op grond van het ontbreken van schuld, nauwelijks tot betaling van schadevergoeding kunnen worden veroordeeld.

De rechtsgevolgen van een Gemeenschapsoctrooi treden volgens de artikelen 64 en 97, vierde lid, en 98 van het Europees Octrooi-overdrag in gelijktijdig met de publikatie van het Europees octrooi-schrift. Worden echter de vertalingen van de conclusies in het Deens, Italiaans en Nederlands niet tijdig ingediend of wordt de taks voor de publikatie voor deze vertalingen niet tijdig betaald, dan wordt het Gemeenschapsoctrooi krachtens artikel 33, vijfde lid, geacht van de aanvang af geen rechtsgevolgen te hebben gehad.

Overeenkomstig regel 8, eerste lid, verzoekt het Europees Octrooibureau de aanvrager, binnen drie maanden de vertalingen in te dienen en de taks voor de publikatie te betalen. De in artikel 33, vijfde lid, genoemde extra termijn bedraagt volgens regel 8, derde lid, twee maanden.

Voor wijzigingen van de conclusies in de loop van een voor het Europees Octrooibureau gevoerde oppositieprocedure gelden deze beginselen krachtens artikel 33, tweede lid, dienovereenkomstig.

A r t i k e l 34

Artikel 34 regelt de rechten voortvloeiende uit de gepubliceerde Europese octrooiaanvragen die tot een Gemeenschapsoctrooi moet leiden. Het Europees Octrooi-overdrag bepaalt in artikel 67, eerste lid, dat de Europese octrooiaanvraag in beginsel voorlopig de bescherming van een nationaal octrooi moet bieden; in het tweede lid van dat artikel is een uitzondering op deze regeling opgenomen, namelijk een voorbehoud luidens hetwelk elke Staat een geringere bescherming kan verlenen, maar toch tenminste een vorderingsrecht

op een redelijke vergoeding moet geven. Van dit voorbehoud wordt in artikel 34, eerste lid, van het onderhavige Verdrag voor de bij het Gemeenschapsoctrooi-overdrag aangesloten Staten een uniform gebruik gemaakt; dat wil zeggen vanaf de dag van de publikatie van de Europese octrooiaanvraag kan voor de grondgebieden van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap een gezien de omstandigheden redelijke vergoeding worden geëist van een derde die de uitvinding heeft toegepast op een wijze die verboden zou zijn op grond van het Gemeenschapsoctrooi.

De eenvormigheid van deze bescherming wordt echter in zoverre doorbroken dat elke Verdragsluitende Staat in welks officiële taal de conclusies niet zijn gepubliceerd, kan bepalen dat deze rechtsgevolgen pas intreden wanneer de aanvrager naar zijn keuze hetzij een vertaling van de conclusies in een officiële taal van deze Staat indient en de vertaling wordt gepubliceerd of wanneer hij deze vertaling heeft doen toekomen aan degene die de uitvinding toepast.

A r t i k e l 35

Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat de nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi ex tunc werkt. Voor de herroeping van het Europees octrooi in de oppositieprocedure bevat artikel 68 van het Europees Octrooi-overdrag een overeenkomstige bepaling. De uit hoofdstuk II voortvloeiende rechtsgevolgen van de Europese octrooiaanvraag waarin de Verdragsluitende Staten van het Gemeenschapsoctrooi-overdrag zijn aangewezen, en van het daarop verleende Gemeenschapsoctrooi - met name het verbod van directe en indirecte toepassing van de uitvinding, respectievelijk van het recht op een redelijke vergoeding bij toepassing van een aanvraag - worden derhalve in de mate waarin het octrooi nietig is verklaard, van de aanvang af geacht niet te hebben bestaan.

De volledige toepassing van dit beginsel zou echter in de praktijk gevolgen kunnen hebben die in het belang van de rechtszekerheid niet aanvaardbaar zijn. Het tweede lid bevat daarom twee belangrijke beperkingen op het in het eerste lid neergelegde beginsel:

Volgens de bepaling sub a) worden beslissingen ter zake van inbreuk die vóór de herroeping of de nietigverklaring in kracht van gewijsde zijn gegaan en ten uitvoer zijn gelegd, niet beïnvloed door de terugwerkende kracht van de herroeping of van de nietigheid van het Gemeenschapsoctrooi.

Volgens de bepaling sub b) worden vóór de herroeping of nietigverklaring gesloten overeenkomsten niet beïnvloed door de terugwerkende kracht van de herroeping of van de nietigheid van het Gemeenschapsoctrooi, voor zover deze vóór de nietigverklaring of de herroeping zijn uitgevoerd.

Deze uitzonderingsregeling wordt evenwel op haar beurt weer beperkt doordat overeenkomstig het tweede lid rechten op vergoeding van schade, veroorzaakt door nalatigheid of kwade trouw van de octrooihouder, of betreffende ongerechtvaardigde verrijking overeenkomstig de nationale wetgeving kunnen worden uitgeoefend. Aangezien de nationale wetgeving niet in alle Verdragsluitende Staten een toereikende rechtsgrond voor de belangenafweging in geval van ongerechtvaardigde verrijking bij uitgeoefende overeenkomsten biedt, is voor dit in de praktijk belangrijke geval sub b) uitdrukkelijk bepaald dat uit billijkheidsoverwegingen terugbetaling kan worden geëist van op grond van deze overeenkomst betaalde bedragen, en wel in de mate als door de omstandigheden gerechtvaardigd is. Het komt dus op de situatie in elk afzonderlijk geval aan of bedragen teruggeëist kunnen worden; hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn wanneer een licentiehouder voor langere tijd aan de octrooihouder vooruit licentievergoedingen heeft betaald en het octrooi kort na deze betaling nietig wordt verklaard.

A r t i k e l 36

Het eerste lid, eerste zin, van dit artikel bepaalt dat de rechtsgevolgen van een Gemeenschapsoctrooi uitsluitend worden beheerst door de bepalingen van dit Verdrag, dus met name door de artikelen 29 tot en met 32; deze regeling komt overeen met het in

artikel 2, derde lid, gestelde beginsel van de zelfstandigheid van het Gemeenschapsoctrooi.

Voor het overige worden echter inbreuken op een Gemeenschapsoctrooi overeenkomstig de tweede zin van het eerste lid beheerst door het nationale recht dat moet worden toegepast op de inbreuk op een nationaal octrooi in de Verdragsluitende Staat waar de rechterlijke instantie waarbij de zaak aanhangig is, gevestigd is. Dit betekent dat de vraag welke vorderingen er bij inbreuk op een octrooi bestaan (bijvoorbeeld vordering tot nalaten, schadevergoeding), de schuldvraag, de vraag van de berekening van de door de inbreuk ontstane schade, alsmede de vraag van een mogelijke verjaring van de vorderingen, niet volgens dit Verdrag, maar overeenkomstig het toepasselijke nationale recht moeten worden beoordeeld. Overeenkomstig het in artikel 36 neergelegde beginsel is dit het nationale recht van de Staat waar de rechterlijke instantie waarbij de zaak aanhangig is, gevestigd is (lex fori). Het internationale privaatrecht van de betrokken Staat kan weer verwijzen naar de toepassing van het nationale recht van een andere Verdragsluitende Staat. Dit internationale privaatrecht kan gevonden worden in de wet of de rechtsspraak van de betrokken Verdragsluitende Staat of in verdragen waarbij deze Staat partij is.

Volgens het tweede lid wordt het toepasselijke procesrecht bepaald overeenkomstig artikel 74, dat de procedureregels van het nationale recht voor rechtsvorderingen betreffende nationale octrooien van toepassing verklaart, tenzij het Gemeenschapsoctrooi verdrag anders bepaalt.

De verwijzing naar het nationale recht voor de inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi is het gevolg van de omstandigheid dat de Europeïsering van het inbreukrecht, wegens de talrijke daarmee samenhangende juridische problemen, in dit Verdrag nog niet het gehele gebied van het recht kon bestrijken.

Artikel 37

Dit artikel regelt de verhouding tussen een jonger Gemeenschapsoctrooi en een nationaal recht met een oudere voorrangdatum in materieel-rechtelijk opzicht, dit artikel wordt aangevuld door het voor de nietigheidsprocedure geldende artikel 57, eerste lid, sub f). Het Europees Octrooioverdrag bepaalt in artikel 139, tweede lid, voor het Europees octrooi dat het oudere nationale recht ten opzichte van het Europees octrooi dezelfde rechtsgevolgen moet hebben als ten opzichte van een nationaal octrooi.

In het belang van de rechtszekerheid wordt in het eerste lid, wat de verhouding tussen het oudere nationale recht en het Gemeenschapsoctrooi betreft, geopteerd voor de "whole contents approach" die overeenkomstig artikel 54, derde lid, van het Europees Octrooioverdrag geldt voor de verhouding van Europese rechten onderling. De gepubliceerde nationale aanvraag met een oudere voorrangdatum of, indien de aanvraag niet is gepubliceerd, het octrooi geldt met de gehele inhoud als stand der techniek en wel met terugwerkende kracht tot de aanvraagdatum of eventueel de voorrangdatum, uiteraard heeft de nationale aanvraag of het nationaal octrooi deze rechtsgevolgen slechts op het eigen grondgebied. Het is evenwel zelfs niet nodig dat het nationale oudere recht in druk is verschenen, het is voldoende dat het op een of andere manier publiek toegankelijk is gemaakt, bijvoorbeeld door de toestemming om de stukken in te zien en de openbare bekendmaking van dit feit. Het gevolg van een ouder recht is de gedeeltelijke territoriale nietigheid van het Gemeenschapsoctrooi, die overeenkomstig artikel 56 e.v. bij het Europees Octrooibureau kan worden gesteld.

Het tweede lid behandelt het bijzondere geval dat een oudere nationale octrooiaanvraag of een ouder nationaal octrooi op grond van de geheimhouding in het belang van een Staat niet is gepubliceerd. Heeft deze aanvraag of dit octrooi naar nationaal recht de rechtsgevolgen van een ouder recht ten opzichte van een nationaal octrooi met een latere voorrangdatum, dan moet het voor deze Staat ook ouder recht ten opzichte van een Gemeenschaps-

octrooi met een latere voorrangdatum zijn. In artikel 83 wordt bepaald dat het Gemeenschapsoctrooi in zoverre geen rechtsgevolgen heeft en dat de overeenkomstige vaststelling nationaal moet geschieden.

Artikel 38

Volgens de meeste nationale rechtssystemen van de Verdragsluitende Staten heeft degene die de uitvinding heeft toegepast of bezeten voordat een derde een octrooiaanvraag voor die uitvinding indient, een zogenaamd recht van voor gebruik of een recht van persoonlijk bezit op grond waarvan hij de uitvinding kan toepassen of blijven toepassen.

Artikel 38 bepaalt dat een naar nationaal recht ten aanzien van nationale octrooien bestaand recht van voor gebruik of van persoonlijk bezit, in deze Staat ook ten aanzien van een Gemeenschapsoctrooi moet bestaan en dat het ten aanzien van een Gemeenschapsoctrooi dezelfde rechtsgevolgen moet hebben als ten aanzien van een nationaal octrooi.

Aangezien deze regeling niet overeenstemt met het eenheidskarakter van het Gemeenschapsoctrooi, hebben de Regeringen van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap in een bij dit Verdrag gevoegde resolutie betreffende voor gebruik en eerder bezit besloten, binnenkort een recht van voor gebruik of eerder bezit op het Gemeenschapsoctrooi in het leven te roepen, dat op de gezamenlijke grondgebieden van de Verdragsluitende Staten eenvormige rechtsgevolgen heeft.

Artikel 39

Deze bepaling bevat het beginsel dat het Gemeenschapsoctrooi als deel van het vermogen wordt behandeld als een nationaal octrooi. Daarbij is beslissend dat het Gemeenschapsoctrooi op alle grondgebieden waarop het rechtsgevolgen heeft, wordt behandeld als een nationaal octrooi van een bepaalde Verdragsluitende Staat. Dit beantwoordt aan de in artikel 2, tweede lid, neergelegde grondregel van de eenheid van het Gemeenschapsoctrooi.

Overeenkomstig het eerste lid wordt - voor zover het Verdrag niet anders bepaalt - het Gemeenschapsoctrooi als deel van het vermogen in zijn geheel en voor alle grondgebieden waarop het rechtsgevolgen heeft, beschouwd als een nationaal octrooi in de Verdragsluitende Staat op welks grondgebied, volgens het Europees Octrooiregister bedoeld in het Europees Octrooioverdrag, de aanvrager op de dag van indiening van de Europese octrooiaanvraag zijn woonplaats of zetel had (sub a)). Indien de aanvrager op de indieningsdatum geen woonplaats of zetel in een Verdragsluitende Staat had, dan is het de Verdragsluitende Staat waar de aanvrager op de dag van indiening een vestiging had (sub b). Is er ook geen vestiging in een Verdragsluitende Staat, dan is het de Verdragsluitende Staat waar de eerste in het Europees Octrooiregister ingeschreven gemachtigde van de aanvrager op de dag van inschrijving kantoor hield (sub c). Is ook aan deze voorwaarde niet voldaan, dan is deze Verdragsluitende Staat de Bondsrepubliek Duitsland, als Staat waar het Europees Octrooibureau gevestigd is (tweede lid).

Indien twee of meer personen als medeaanvragers zijn ingeschreven in het Europees Octrooiregister, wordt het bepaalde in het eerste lid, sub a), c.g. sub b) of sub c), toegepast op de eerstingeschrevene. Voldoet deze aanvrager niet aan de voorwaarden van het eerste lid, dan is de volgende medeaanvrager de bedoelde persoon. Voldoet geen der medeaanvragers aan de voorwaarden van het eerste lid, dan is de Bondsrepubliek Duitsland de bedoelde Verdragsluitende Staat (derde lid).

Het vierde lid bepaalt dat in de overeenkomstige de voorgaande leden aangewezen Staat waarin een recht op een nationaal octrooi eerst gevolgen heeft na inschrijving ervan in het nationaal Octrooiregister, ook het recht op een Gemeenschapsoctrooi eerst gevolgen heeft nadat dit recht is ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoctrooien.

Overeenkomstig deze bepaling moet bijvoorbeeld het pandrecht op een Gemeenschapsoctrooi, wil het rechtsgevolgen in Nederland hebben, worden ingeschreven in het Register van Gemeenschapsoctrooiën, aangezien krachtens artikel 40, eerste lid, van de Nederlandse Rijksoctrooiwet van 26 september 1968 een pandrecht op een Nederlands octrooi wordt gevestigd door inschrijving van de betrokken rechtshandeling in het openbare register van de Nederlandse Octrooiraad. Voor een recht op een Gemeenschapsoctrooi gelden dus wat de registratie betreft dezelfde voorwaarden voor het intreden van rechtsgevolgen als voor een recht op een nationaal octrooi. Ook ten aanzien van de vestiging van rechten op een octrooi wordt het Gemeenschapsoctrooi als een nationaal octrooi behandeld.

A r t i k e l 40

Deze bepaling regelt vorm en rechtsgevolgen van de overdracht van het Gemeenschapsoctrooi.

In het eerste lid wordt voor de vorm van de overdracht bepaald dat deze geschiedt bij een schriftelijke akte ondertekend door de partijen bij de overeenkomst. Is de overdracht het gevolg van een rechterlijke beslissing, dan is aan dit vormversiste voldaan door de rechterlijke beslissing.

Het tweede lid bevat het beginsel dat een overgang de door derden vóór de datum van de overgang verkregen rechten onverlet laat. Artikel 28, eerste lid, blijft echter van toepassing. Dit betekent bijvoorbeeld dat de licentie die een derde vóór de overgang van een Gemeenschapsoctrooi heeft verkregen, ook na de overgang voortbestaat. Wordt de licentie echter door een niet-gerechtigde in de zin van artikel 27, eerste lid, verleend en treedt daarna ingevolge een vordering ex artikel 27, derde lid, een volledige verandering in het houderschap van het Gemeenschapsoctrooi in, dan vervalt de licentie overeenkomstig artikel 28, eerste lid.

Volgens het derde lid kan de overgang eerst na inschrijving in het Register van Gemeenschapsoctrooiën aan derden worden tegengeworpen, en wel in de omvang die blijkt uit de stukken bedoeld in het Uitvoeringsreglement. De toepasselijke regel van het Uitvoeringsreglement is regel 8, waarin weer wordt verwezen naar de regels 20 tot en met 22 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag. Overeenkomstig regel 20, eerste lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag moeten voor de inschrijving worden overgelegd het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de akte van overdracht of van de officiële documenten waaruit de rechtsovergang blijkt, hetzij uittreksel van deze akte of van die documenten voor zover aan de hand hiervan de rechtsovergang is vast te stellen.

Volgens het derde lid, tweede zin, kan echter een overgang die nog niet in het Register van Gemeenschapsoctrooiën is ingeschreven, worden tegengeworpen aan derden die na de datum van de overgang rechten hebben verkregen maar bij de verkrijging van deze rechten kennis van de overgang droegen. In deze gevallen ontbreken de voorwaarden voor de bescherming van de goede trouw overeenkomstig het derde lid, eerste zin.

A r t i k e l 41

Dit artikel bepaalt dat de rechterlijke instanties en de andere autoriteiten van de overeenkomstig artikel 39 aangewezen Verdragsluitende Staat uitsluitend bevoegd zijn voor de executie betreffende een Gemeenschapsoctrooi. Dit volgt uit het in artikel 39 neergelegde beginsel dat het Gemeenschapsoctrooi als deel van het vermogen op alle grondgebieden waarop het rechtsgevolgen heeft, wordt behandeld als een nationaal octrooi van een overeenkomstig artikel 39 aan te wijzen Verdragsluitende Staat.

A r t i k e l 42

Dit artikel behelst voor de tijd tot de inwerkingtreding van het gemeenschappelijk faillissementsrecht dat voor de Verdrag-

sluitende Staten van de Europese Economische Gemeenschap is gepland, het beginsel dat wie het eerst komt, het eerst maalt: een Gemeenschapsoctrooi kan in een faillissementsprocedure of een soortgelijke procedure - bijvoorbeeld naar Duits recht een "Vergleichsverfahren" (akkoordprocedure) - slechts in de Verdragsluitende Staat worden betrokken, waar deze procedure het eerst werd ingeleid. Deze bepaling is in geval van medehouderschap van een Gemeenschapsoctrooi van overeenkomstige toepassing op het aandeel van een medehouder.

A r t i k e l 43

In aansluiting op de bepalingen over de verlening van licenties op Europese Octrooiaanvragen overeenkomstig artikel 73 van het Europees Octrooi-verdrag wordt in artikel 43, eerste lid, een overeenkomstige regeling voor het Gemeenschapsoctrooi getroffen. Deze bepaling heeft ten doel, duidelijk te maken dat ook een zakelijk deel, zoals bijvoorbeeld een bepaalde toepassingsvorm, onderwerp van de licentie kan zijn, maar dat de licentie ook voor bepaalde grondgebieden van de Gemeenschappelijke Markt kan worden verleend. Verder wordt uitdrukkelijk gesteld dat wat het octrooirecht betreft zowel uitsluitende als niet uitsluitende licenties kunnen worden verleend.

Ook het tweede lid bepaalt voor het Gemeenschapsoctrooi slechts wat in de Verdragsluitende Staten met betrekking tot nationale octrooiën geldend recht is, dat namelijk een licentiehouder die een van de in artikel 43, eerste lid, bedoelde grenzen van zijn licentie overschrijft, overeenkomstig artikel 29 e.v. een inbreuk op het Gemeenschapsoctrooi maakt. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor kwantitatieve beperkingen bij de vervaardiging van het geoctrooieerde voortbrengsel als voor de niet-malevering van een territoriale beperking van de licentie.

De bepaling regelt op zich slechts het octrooirechtelijk aspect van de licentie en zegt niets over de vraag of en in welke mate een licentieovereenkomst om andere redenen, bijvoorbeeld in verband met het vrije goederenverkeer en de vrije concurrentie, rechts geldig is of niet. Dit zal echter in het licht van de principiële octrooirechtelijke verklaring niet algemeen, doch steeds alleen voor een bepaald geval besloten moeten worden. Zo zijn bijvoorbeeld ook uitsluitende licenties in beginsel toegestaan en kunnen slechts wegens bijzondere omstandigheden in een bepaald geval ontoelaatbaar verklaard worden.

In het derde lid wordt door de verwijzing naar artikel 40, tweede en derde lid, onder andere bepaald dat oudere rechten van derden niet worden aangetast door de licentieverlening. Uit het feit dat niet wordt verwezen naar het eerste lid van artikel 40 blijkt dat de schriftelijke vorm niet algemeen wordt voorgeschreven voor licentieovereenkomsten over een Gemeenschapsoctrooi.

De voor het aanvoeren van de geldigheid van de licentie principiële vereiste inschrijving in het Register van Gemeenschapsoctrooiën wordt in regel 10, eerste lid, door een verwijzing naar regel 21 van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag geregeld.

A r t i k e l 44

Het uit nationale rechtstelsels bekende instituut van de licentie van rechtswege wordt in deze bepaling ook voor het Gemeenschapsoctrooi ingevoerd. Het vermindert enerzijds voor de octrooihouder, door de verlaging van de jaartaksen, de kosten voor de instandhouding van het Gemeenschapsoctrooi en geeft anderzijds aan belanghebbende derden de waarborg dat zij de geoctrooieerde uitvinding tegen een redelijke vergoeding kunnen toepassen.

In het eerste lid is bepaald dat de toekomstige jaartaksen op grond van een schriftelijke verklaring van de octrooihouder dat hij bereid is aan ieder toe te staan als licentiehouder de uitvinding toe te passen tegen betaling van een redelijke vergoeding, worden verlaagd tot de omvang die in het Reglement betreffende de taksen moet worden vastgesteld.

Volgens het tweede lid kan, anders dan in veel nationale rechtstelsels de verklaring worden ingetrokken mits nog niemand de octrooihouder in kennis heeft gesteld van zijn voornemen de uitvinding toe te passen. In geval van intrekking van de verklaring moet het bedrag waarmee de jaartaksen verlaagd werden, alsnog worden betaald.

Details over de wijze van toepassing van de uitvinding zijn in regel 11 van het Uitvoeringsreglement geregeld. Volgens die regel moet degene die de uitvinding wenst toe te passen, de octrooihouder per aangetekende brief op de hoogte stellen van zijn voornemen en van de wijze van toepassing; ook moet hij een afschrift van deze brief aan het Europees Octrooibureau toezenden. Ingevolge deze verklaring is hij overeenkomstig artikel 44, vierde lid, gelijkgesteld met een licentiehouder en wordt de licentie gelijkgesteld met een contractuele licentie.

Kunnen de octrooihouder en degene die de uitvinding toepast, het niet eens worden over de hoogte van de redelijke vergoeding, dan stelt krachtens het vijfde lid de nietigheidsafdeling van het Europees Octrooibureau de redelijke vergoeding op schriftelijk verzoek van één van de partijen vast. Tegen de beslissing van de nietigheidsafdeling kan overeenkomstig de artikelen 62 en 10 beroep worden ingesteld bij een nietigheidskamer van het Europees Octrooibureau.

Artikel 45

Hoofdstuk IV behandelt het Gemeenschapsoctrooi als deel van het vermogen. De Europese octrooiaanvraag als deel van het vermogen wordt in beginsel in de artikelen 71 tot en met 74 van het Europees Octrooi-Verdrag geregeld. In artikel 45 wordt echter gebruik gemaakt van de mogelijkheid van artikel 148 van het Europees Octrooi-Verdrag. Krachtens artikel 45 zijn ter wille van de eenvormigheid van een Europese octrooiaanvraag die tot een Gemeenschapsoctrooi moet leiden, de overeenkomstige bepalingen inzake het Gemeenschapsoctrooi reeds op zulke Europese octrooiaanvragen van toepassing.

Hoofdstuk V

De rechtstelsels van de Verdragsluitende Staten voorzien voor nationale octrooien in de verlening van gedwongen licenties op grond van uiteenlopende voorwaarden. De in het belang van het vrije goederenverkeer doelmatige uniforme regeling van de verlening van gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi kon in het kader van dit Verdrag nog niet worden getroffen. Ze moet zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van dit Verdrag worden uitgewerkt overeenkomstig de bij het Verdrag gevoegde "Resolutie betreffende een gemeenschappelijke regeling voor het verlenen van gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi". Totdat deze voor de gehele Gemeenschap uniforme oplossing is gevonden, moeten de bevoegde nationale instanties onder bepaalde beperkingen en garanties territoriaal beperkte gedwongen licenties overeenkomstig het nationale recht op een Gemeenschapsoctrooi kunnen verlenen.

Artikel 46

Dit artikel verwijst voor de verlening van gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi naar het recht dat voor nationale octrooien geldt. Het beperkt echter omvang en rechtsgevolgen van zulke gedwongen licenties op het Gemeenschapsoctrooi uitdrukkelijk tot het grondgebied van de betrokken Staat. Uit de uitdrukkelijke uitsluiting van de toepassing van artikel 32 blijkt dat de uit het Gemeenschaps-octrooi voortvloeiende rechten in de Verdragsluitende Staten waarvoor de gedwongen licenties niet was verleend, niet uitgeput worden. Dat betekent bijvoorbeeld dat de houder van het Gemeenschaps-octrooi de rechten uit dit octrooi kan uitoefenen tegen het in het verkeer brengen in een andere Verdragsluitende Staat van een op grond van de gedwongen licentie vervaardigd produkt.

Ter bescherming van de octrooihouder leek het noodzakelijk, in het tweede lid te bepalen dat hij bij de ernstige ingreep in zijn vrije beschikingsbevoegdheid die de verlening van een gedwongen

licentie is, in ieder geval ten aanzien van de grootte van de vergoeding voor de gedwongen licentie het recht moet hebben van uiteindelijk beroep op een rechterlijke instantie van de betrokken Staat. Met name constitutionele beginselen van verscheidene Verdragsluitende Staten laten niet toe dat deze vragen in laatste instantie door administratieve organen worden beslist.

De nationale rechtstelsels van de afzonderlijke Verdragsluitende Staten kennen naast de verlening van gedwongen licenties ook nog andere mogelijkheden om de uit het octrooi voortvloeiende rechten te beperken. Zo kunnen bijvoorbeeld in het Franse, het Britse en het Ierse recht ambtshalve licenties worden verleend en biedt het Duitse octrooirecht de mogelijkheid; de uitvinding toe te passen in het algemeen belang op beschikking van de Bondsregering. Overeenkomstig het vierde lid zijn zulke beperkingen voor het betrokken grondgebied ook met betrekking tot Gemeenschaps-octrooien mogelijk wanneer de voorwaarden daartoe zijn vervuld. Voor de toepassing van dit Verdrag worden zij gelijkgesteld met gedwongen licenties.

Artikel 47

De meeste Verdragsluitende Staten bepalen in hun nationale recht uitdrukkelijk dat gedwongen licenties kunnen worden verleend wegens niet of onvoldoende toepassing. De in artikel 46 verankerde principiële toepassing van het nationale recht op gedwongen licenties op Gemeenschaps-octrooien wordt echter in artikel 47 in overeenstemming met het beginsel van het vrije goederenverkeer in het kader van de gemeenschappelijke markt beperkt.

Anders dan in sommige nationale rechtstelsels geldt als criterium voor de verlening van zo een gedwongen licentie niet het feit dat het voortbrengsel in de betrokken Verdragsluitende Staat niet in voldoende hoeveelheid wordt voortgebracht. Het komt er veeleer op aan dat het voortbrengsel niet in voldoende hoeveelheid in deze Verdragsluitende Staat in het verkeer wordt gebracht. Het volstaat wanneer het in voldoende hoeveelheid uit een andere Lid-Staat van de Gemeenschappelijke Markt wordt ingevoerd. Het voortbrengsel moet evenwel op het gebied van de Gemeenschappelijke Markt vervaardigd zijn; invoer uit een niet-Lid-Staat van de gemeenschappelijke markt is dus niet genoeg. Bovendien mogen zulke gedwongen licenties op Gemeenschaps-octrooien slechts in zoverre worden verleend als nodig is om aan de behoeften op het grondgebied van de betrokken Verdragsluitende Staat te voldoen. Deze maatregel heeft ten doel om de voorziening van de nationale markt met het door het Gemeenschaps-octrooi beschermde voortbrengsel te waarborgen, maar principieel niet om de mogelijkheid te scheppen via deze gedwongen licentie ook de export te bevorderen.

De beperking vindt volgens de tweede zin haar begrenzing waar het openbaar belang van deze Staat vereist dat de licentie in grotere omvang wordt verleend dan nodig is voor de dekking van de in de eigen Staat optredende behoeften.

Deze laatstgenoemde mogelijkheid zal in de praktijk slechts voor de uitvoer naar Staten buiten het gebied van de Gemeenschappelijke Markt in aanmerking komen; want overeenkomstig de voor alle gedwongen licenties op Gemeenschaps-octrooien geldende bepaling van artikel 46, eerste lid, laatste zin, treedt de uitputting van het recht uit het Gemeenschaps-octrooi bij gedwongen licenties door het in het verkeer brengen in de Staat waar het voortbrengsel op grond van de gedwongen licenties in het verkeer is gebracht, niet in voor de overige Verdragsluitende Staten. De houder van het Gemeenschaps-octrooi heeft dus in deze gevallen de mogelijkheid, de invoer van het voortbrengsel in andere Verdragsluitende Staten door middel van een vordering wegens inbreuk op het Gemeenschaps-octrooi te verhinderen.

Een overeenkomstige regeling voor de verlening van gedwongen licenties wegens niet of onvoldoende toepassing op nationale octrooien in het kader van de Gemeenschappelijke Markt wordt in artikel 82 gegeven.

Voor een beperkte overgangstijd wordt de Verdragsluitende Staten in artikel 89 de mogelijkheid geboden, een voorbehoud te maken ten aanzien van de toepassing van deze bepalingen.

A r t i k e l 48

Het recht van vele Verdragsluitende Staten kent onder verschillende voorwaarden de verlening van gedwongen licenties op oudere octrooi ten behoeve van jongere afhankelijke octrooien.

Volgens artikel 48 zijn deze bepalingen voor deze Staten tevens van toepassing op de verhouding tussen Gemeenschapsoctrooien en nationale octrooien, alsmede op de verhouding tussen Gemeenschapsoctrooien onderling.

D e r d e d e e l

Dit deel gaat over het verdere bestaan van een verleend Europees octrooi, dat een Gemeenschapsoctrooi is. Het behelst de beginselen voor maatregelen tot instandhouding van het Gemeenschapsoctrooi, voor de mogelijkheden inzake beëindiging en beperking ervan en voor de nietigverklaring.

H o o f d s t u k I

Dit hoofdstuk regelt de betaling van de jaartaksen, de mogelijkheden en voorwaarden voor het doen van afstand van het Gemeenschapsoctrooi en het einde van het Gemeenschapsoctrooi.

A r t i k e l 49

In dit artikel wordt de betaling van de jaartaksen voor Gemeenschapsoctrooien geregeld. De bepaling volgt het systeem van artikel 36 van het Europees Octrooioverdrag, waarin de betaling van de jaartaksen voor Europese octrooiaanvragen is vastgelegd.

Terwijl volgens artikel 86, vierde lid, van het Europees Octrooi-overdrag de betaling van jaartaksen aan het Europees Octrooibureau eindigt bij de verlening van het Europees octrooi, worden, zoals in artikel 147 van het Europese Octrooi-overdrag is bepaald, in artikel 49, eerste lid, van het onderhavige Verdrag voor het Gemeenschapsoctrooi uniforme aan het Europees Octrooibureau te betalen jaartaksen voor het Gemeenschapsoctrooi vastgesteld. De houder van een Gemeenschapsoctrooi moet dus, in plaats van de anders voor Europese octrooien aan de Octrooibureaus van de betrokken Verdragsluitende Staten te betalen jaartaksen, uniforme taksen aan het Europees Octrooibureau betalen. Luidens artikel 26 worden de jaartaksen en de wijze waarop deze moeten worden betaald, in het Reglement betreffende de taksen vastgesteld. Het bedrag ervan zou kunnen worden bepaald in overeenstemming met de volgens het Europees Octrooi-overdrag voor Europese octrooiaanvragen verschuldigde jaartaksen.

De jaartaksen voor het Gemeenschapsoctrooi moeten ten vroegste voor het derde jaar na de indiening van de Europese octrooiaanvraag worden betaald. Dit betekent dat ook bij een zeer snelle verlening van het Europees octrooi de houder van een Gemeenschapsoctrooi niet eerder jaartaksen hoeft te betalen dan bij een normale behandeling van een Europese octrooiaanvraag. Met betrekking tot de bijzonderheden van de betaling van de jaartaksen verwijst regel 12 van het Uitvoeringsreglement naar regel 37, eerste en tweede lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-overdrag. Bovendien behelst het tweede lid van regel 12 ook nog een interpretatie van het in artikel 49, tweede lid, gehanteerde begrip "gelijktijdige betaling van de toeslag", dat ook voorkomt in artikel 86, tweede lid, van het Europees Octrooi-overdrag. Deze bedragen worden geacht gelijktijdig te zijn betaald indien de jaartaks en de toeslag worden betaald binnen de in artikel 49, tweede lid, genoemde extra termijn van 6 maanden na de vervaldag.

A r t i k e l 50

In deze bepaling wordt de afstand van het Gemeenschapsoctrooi geregeld. In tegenstelling tot verscheidene nationale rechtsstelsels

kan van een Gemeenschapsoctrooi slechts in zijn geheel afstand worden gedaan, dus niet bijvoorbeeld van slechts één enkele conclusie of ook niet van een Gemeenschapsoctrooi voor een bepaalde Staat. Deze regeling werd ten behoeve van de rechtszekerheid en de bescherming van derden getroffen; voor het geval dat een octrooihouder van een deel van zijn Gemeenschapsoctrooi afstand wenst te doen - veelal wegens een te verwachten gedeeltelijke nietigheid van zijn octrooi - wordt hem in de artikelen 52 e.v. de mogelijkheid tot beperking van zijn Gemeenschapsoctrooi geboden, waarbij de belangen van het publiek worden gevrijwaard door de controle van het Europees Octrooibureau en de publikatie van een nieuw octrooischrift.

De afstand veroorzaakt volgens artikel 51, eerste lid, sub b), het einde van het Gemeenschapsoctrooi, d.w.z. het octrooi is geldig tot op het moment waarop de afstand van kracht wordt. Volgens de in artikel 50, tweede lid omschreven regeling wordt de afstand, die dient te geschieden door middel van een schriftelijke verklaring aan het Europees Octrooibureau, niet van kracht bij ontvangst van de verklaring bij het Europees Octrooibureau, doch eerst na inschrijving in het Register.

Het probleem hoe derden, die rechten op het Gemeenschapsoctrooi hebben, tegen onrechtmatige afstandsverklaringen kunnen worden beschermd, wordt in het derde lid in dier voege opgelost, dat zonder de toestemming van de houders van zakelijke rechten een afstand niet kan worden ingeschreven en dus ook niet van kracht kan worden. Ter bescherming van licentiehouders die uit hoofde van investeringen een niet onaanzienlijk belang bij de instandhouding van een Gemeenschapsoctrooi kunnen hebben, is in het derde lid voorts bepaald dat de octrooihouder bij het Europees Octrooibureau moet aantonen dat hij de licentiehouder in kennis heeft gesteld van zijn voornemen afstand te doen. In deze gevallen wordt de afstand overeenkomstig regel 13 eerst 3 maanden nadat de voornoemde kennisgeving is aangekomen, ingeschreven, en daardoor van kracht. Aldus heeft een licentiehouder voldoende tijd om tegen een zijns inziens onrechtmatige afstand gerechtelijke stappen te ondernemen.

A r t i k e l 51

In dit artikel wordt geregeld op welk tijdstip het Gemeenschapsoctrooi eindigt in normale gevallen, d.w.z. afgezien van de in artikel 50 behandelde afstand en de nietigverklaring van het octrooi.

Bij nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi of ook bij herroeping van het octrooi in een oppositieprocedure, wordt het octrooi, overeenkomstig artikel 35, eerste lid, van het onderhavige verdrag en artikel 68 van het Europees Octrooi-overdrag, geacht van de aanvang af niet de eraan verbonden rechtsgevolgen te hebben gehad; beide handelingen gelden dus ex tunc, met inachtneming van de bepalingen van artikel 35.

In de gewone gevallen van beëindiging van het Gemeenschapsoctrooi, dus bij het verstrijken van de termijn en bij niet-betaling van de jaartaks, alsmede bij afstand, heeft de beëindiging geen terugwerkende kracht, doch geschiedt zij ex nunc.

H o o f d s t u k II

De in de artikelen 52 tot en met 55 geregelde beperkingsprocedure biedt de houder van een Gemeenschapsoctrooi de mogelijkheid, van slechts een deel van zijn Gemeenschapsoctrooi afstand te doen. De in artikel 50 bedoelde afstand heeft, in tegenstelling met deze procedure, betrekking op het Gemeenschapsoctrooi in zijn geheel.

Beperkingsprocedures komen bijvoorbeeld in het nationale recht van de Bonderepubliek Duitsland voor, waar zij evenwel op een andere wijze zijn georganiseerd. De bijzonderheden betreffende de Europese beperkingsprocedure zijn in de regels 14 tot en met 20 vastgelegd.

Voor de beperkingsprocedure is in eerste aanleg een nietigheidsafdeling en in tweede aanleg een nietigheidskamer van het Europees Octrooibureau bevoegd. Tegen de beslissing van een nietigheidskamer kan ook beroep in cassatie worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

A r t i k e l 52

In het eerste lid wordt bepaald dat een Gemeenschapsoctrooi op verzoek van de octrooihouder door het Europees Octrooibureau kan worden beperkt; de indiening van het verzoek dient krachtens het derde lid, gepaard te gaan met de betaling van de verschuldigde kosten. De beperking kan geschieden door wijziging van de conclusies, beschrijving of tekeningen; het is dus mogelijk een Gemeenschapsoctrooi bijvoorbeeld door schrapping of wijziging van een deel van de beschrijving zonder wijziging van de conclusies te beperken. In beginsel kan, gezien de aard van het Gemeenschapsoctrooi, de beperking alleen op de materiële inhoud van het octrooi betrekking hebben. Ter voorkoming van nietigheidsprocedures, die wegens het bestaan van een ouder nationaal recht het Gemeenschapsoctrooi uitsluitend op het grondgebied van een bepaalde Verdragsluitende Staat aantasten, leek het evenwel passend, voor dit speciale geval ook in de territoriale beperking van het Gemeenschapsoctrooi voor een of meer Verdragsluitende Staten te voorzien.

Voor de in het tweede en het vijfde lid geregelde relatie tussen oppositie- en nietigheidsprocedure enerzijds en de beperkingsprocedure anderzijds is bepaald dat, wegens de aan de herroeping of nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi verbonden ex tunc-werking, deze procedures voorrang hebben boven de beperkingsprocedure, die een ex nunc-effect heeft.

A r t i k e l 53

In het eerste lid wordt bepaald in hoeverre het Europees Octrooibureau ambtshalve verplicht is te onderzoeken of het beperkte Gemeenschapsoctrooi materieelrechtelijk nog in stand kan blijven. Volgens deze bepaling dient het verzoek tot beperking te worden ingewilligd wanneer de materieelrechtelijke voorwaarden voor het in stand te houden deel van het Gemeenschapsoctrooi vervuld zijn, dat wil zeggen de in artikel 57, eerste lid, sub a) tot en met d) genoemde nietigheidsgronden mogen voor dit deel niet aanwezig zijn.

Antwoordt de octrooihouder bij de beperkingsprocedure niet binnen de gestelde termijn op een kennisgeving van het Europees Octrooibureau, dan wordt overeenkomstig het derde lid het verzoek tot beperking van het Gemeenschapsoctrooi als ingetrokken beschouwd, zodat het Gemeenschapsoctrooi in zijn oorspronkelijke vorm in stand blijft. Dus zelfs wanneer op grond van de door het Europees Octrooibureau ambtshalve vastgestelde feiten vaststaat dat het Gemeenschapsoctrooi geheel of gedeeltelijk nietig is, kan het Europees Octrooibureau de beperkingsprocedure niet voortzetten indien de octrooihouder niet binnen de gestelde termijn antwoordt.

A r t i k e l 54

In dit artikel wordt gezegd welke beslissingen, onder welke voorwaarden, over een verzoek tot beperking van een Gemeenschapsoctrooi kunnen worden genomen.

Indien, volgens het eerste lid, de nietigheidsafdeling de gevraagde wijziging niet aanvaardbaar acht, omdat één van de in artikel 57, eerste lid, sub a) tot en met d) genoemde nietigheidsgronden aan het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi in de gevraagde omvang in de weg staat, wijst zij het verzoek tot beperking af; het Gemeenschapsoctrooi blijft in zijn geheel bestaan.

Indien geen nietigheidsgronden zich verzetten tegen het in stand blijven van het Gemeenschapsoctrooi in de door de octrooihouder gevraagde vorm en ook de overige voorwaarden voor de

beperking zijn vervuld, besluit de nietigheidsafdeling, volgens het tweede lid, het Gemeenschapsoctrooi dienovereenkomstig te beperken.

Wanneer in dat geval de nodige vertalingen en de taks voor het drukken van een nieuw octrooischrift niet tijdig zijn ingediend, c.q. is betaald, dan wordt het verzoek tot beperking geacht te zijn ingetrokken en blijft het octrooi zonder beperking bestaan.

A r t i k e l 55

Het Europees Octrooibureau publiceert, op het moment waarop de beperking van het Gemeenschapsoctrooi overeenkomstig artikel 54, vierde lid, in werking treedt, een nieuw octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi. De bijzonderheden betreffende het nieuwe octrooischrift worden volgens regel 20 bepaald door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau.

H o o f d s t u k III

Conform het uniforme karakter van het Gemeenschapsoctrooi behelzen de artikelen 56 tot en met 61 bepalingen die mogelijk maken en waarborgen dat het Gemeenschapsoctrooi slechts naar uniforme regels van materieel recht door een centrale Europese instantie, het Europees Octrooibureau, nietig kan worden verklaard. Bijzonderheden betreffende de procedure zijn vervat in de regels 21 tot en met 29.

Bepaalde uitzonderingen op deze centrale procedure zijn tijdens een overgangsperiode overeenkomstig artikel 90 mogelijk. Heeft een Verdragsluitende Staat overeenkomstig deze bepaling een voorbehoud gemaakt, dan kan onder bepaalde voorwaarden ook een nationale rechterlijke instantie in procedures inzake inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi beslissen over de rechtsgevolgen, evenwel niet over een gedeeltelijke nietigheid van het Gemeenschapsoctrooi op het grondgebied van de desbetreffende Staat.

A r t i k e l 56

Volgens het eerste lid kan het verzoek tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi door een ieder worden ingediend. De verzoeker hoeft niet aan te tonen dat hij een rechtmatig of gegrond belang bij de nietigverklaring heeft.

In het vierde lid wordt bepaald dat bij de indiening van het verzoek de verschuldigde kosten moeten worden betaald en dat het verzoek met redenen moet zijn omkleed. Nadere bijzonderheden daaromtrent staan in regel 21.

Daar de oppositie en verzoek tot nietigverklaring hetzelfde doel beogen, namelijk de ongeldigheid ex tunc van het Gemeenschapsoctrooi, kan volgens het tweede lid tijdens de oppositietermijn en zolang een oppositieprocedure aanhangig is, geen verzoek tot nietigverklaring worden ingediend.

In het derde lid wordt uitdrukkelijk bepaald dat een verzoek tot nietigverklaring ook kan worden ingediend nadat het Gemeenschapsoctrooi is geëindigd. Deze bepaling is nodig, daar volgens artikel 51 een octrooi ex nunc en zonder terugwerkende kracht eindigt, en een octrooihouder dus ook na het einde van het Gemeenschapsoctrooi voor de beweerde schending van zijn octrooi vóór het einde schadevergoeding kan vorderen. Indien het Gemeenschapsoctrooi tijdens de nietigheidsprocedure eindigt, kan op grond van regel 29 juncto regel 60, eerste lid, van het Europees Octrooi-verdrag de procedure op verzoek van diegene die het verzoek tot nietigverklaring heeft ingediend, worden voortgezet.

De verzoeker kan zijn verzoek tot nietigverklaring te allen tijde intrekken. Volgens regel 29 juncto regel 60, tweede lid van het Europees Octrooi-verdrag kan het Europees Octrooibureau de nietigheidsprocedure evenwel ambtshalve voortzetten. Hetzelfde geldt onder andere ook bij overlijden van de verzoeker. In dat geval kan de procedure zelfs worden voortgezet zonder dat de

erfgenamen van de verzoeker hieraan deelnemen. Deze bepalingen moeten het Europees Octrooibureau in deze gevallen in staat stellen, het Gemeenschapsoctrooi, ondanks het vervallen van procesrechtelijke voorwaarden, nietig te verklaren, vooral wanneer volgens de reeds vastgestelde feiten voldoende gronden voor nietigheid aanwezig zijn.

Zijn meerdere verzoeken tot nietigverklaring van een Gemeenschaps-octrooi ingediend, dan kunnen deze op zich zelfstandige procedures krachtens regel 26 gevoegd worden. Dit is anders bij een oppositieprocedure, waarbij volgens artikel 99, vierde lid van het Europees Octrooiverdrag alle opposanten bij de enkelvoudige oppositieprocedure partij zijn.

Bij de nietigheidsprocedure kan overeenkomstig artikel 61 de bevoegde nietigheidsinstantie van het Europees Octrooibureau op gronden van billijkheid een besluit nemen over de verdeling van de kosten en de kosten bepalen. Volgens artikel 61, derde lid, juncto artikel 104, derde lid van het Europees Octrooiverdrag moeten zulke beslissingen worden beschouwd als in kracht van gewijsde gegane beslissingen van een rechterlijke instantie. In de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen kunnen deze beslissingen op grond van het Bevoegdheids- en Executieverdrag van 27 september 1968 snel en eenvoudig ten uitvoer worden gelegd. Om de houders van Gemeenschapsoctrooien gemakkelijker in staat te stellen, de niet onaanzienlijke kosten die aan de verdediging tegen verzoeken tot nietigverklaring zijn verbonden zonder te grote moeilijkheden vergoed te krijgen, wordt in artikel 56, zesde lid, bepaald dat een verzoeker die zijn woonplaats of zetel buiten de Staten van de Europese Gemeenschappen heeft, op vordering van de octrooihouder zekerheid moet stellen voor de proceskosten. Volgens regel 22 dient de zekerheid gesteld te worden bij een financiële instelling of bij een bank die voorkomt op een lijst opgesteld door de Voorzitter van het Europees Octrooibureau.

A r t i k e l 57

In dit artikel worden de gronden genoemd, die tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi kunnen leiden; zij zijn geheel dezelfde als de in de artikelen 138 en 139 van het Europees Octrooiverdrag genoemde gronden.

In het eerste lid, sub f) worden oudere nationale rechten als bedoeld in de in artikel 37, eerste lid omschreven materiele-rechtelijke regeling uitdrukkelijk als nietigheidsgrond genoemd. Volgens het derde lid wordt in geval van strijdigheid met een ouder nationaal recht de nietigheid van een Gemeenschapsoctrooi evenwel slechts uitgesproken voor de Verdragsluitende Staat waar het oudere nationale recht bestaat.

A r t i k e l 58

Dit artikel gaat over het onderzoek van de ontvankelijkheid van de verzoeken en over het onderzoek vanuit materiele-rechtelijke gezichtspunten. Het artikel volgt op dat punt de formulering van artikel 101 van het Europees Octrooiverdrag.

Alleen in regel 23 wijkt de voor de nietigverklaring gekozen procedure in geringe mate af van de voor de oppositieprocedure geldende regel 56 van het Europees Octrooiverdrag.

Om de nietigheidsprocedure nog meer formeelrechtelijk te maken dan de oppositieprocedure, wordt bepaald dat de octrooihouder van het verzoek tot nietigverklaring in kennis wordt gesteld voordat de nietigheidsafdeling een beslissing neemt over de ontvankelijkheid van het verzoek; de octrooihouder krijgt de gelegenheid om binnen een maand opmerkingen te maken inzake de ontvankelijkheid.

A r t i k e l 59

Dit artikel komt qua opbouw en inhoud overeen met artikel 102 van het Europees Octrooiverdrag, en bepaalt welke beslissingen de nietigheidsafdeling moet nemen. Is er een nietigheids-

grond aanwezig, dan wordt het Gemeenschapsoctrooi nietig verklaard, terwijl het octrooi bij een oppositieprocedure wordt herroepen.

Evenals na afloop van een oppositieprocedure, waarbij de conclusies gewijzigd zijn (artikel 33, tweede lid), en na beperking van het Gemeenschapsoctrooi (artikel 54, tweede lid, sub b)) moeten ook na voltooiing van een nietigheidsprocedure waarbij de conclusies zijn gewijzigd, overeenkomstig artikel 59, derde lid, sub b) binnen de in het Uitvoeringsreglement gestelde termijn vertalingen van de gewijzigde conclusies in de overige 5 voorgeschreven talen worden ingediend. De termijn bedraagt volgens regel 25, vijfde lid, drie maanden na het verzoek om de vertalingen in te dienen. Overeenkomstig artikel 59, vierde lid en regel 25, zesde lid, bestaat de mogelijkheid van een extra termijn van twee maanden, wanneer de voorgeschreven toeslag wordt betaald.

Indien de vertalingen niet binnen deze termijn zijn ingediend of de taks voor het drukken van een nieuw octrooischrift niet tijdig is betaald, wordt het Gemeenschapsoctrooi krachtens het vierde lid nietig verklaard.

A r t i k e l 60

In tegenstelling met de meeste nationale rechtsstelsels wordt, bij wijziging van het Gemeenschapsoctrooi in het kader van een nietigheidsprocedure, op kosten van de octrooihouder een nieuw octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi gepubliceerd. Deze maatregel is getroffen ten behoeve van de rechtszekerheid en een zo volledig mogelijke voorlichting van het publiek.

A r t i k e l 61

Deze bepaling, volgens welke de door een mondelinge procedure of een bewijslevering veroorzaakte kosten op gronden van billijkheid worden verdeeld, is gebaseerd op het voor de oppositieprocedure geldende artikel 104 van het Europees Octrooiverdrag. Nadere bijzonderheden over de in aanmerking te nemen kosten zijn vervat in regel 63 van het Europees Octrooiverdrag, die overeenkomstig regel 29 van het onderhavige Verdrag van overeenkomstige toepassing is.

Ter verduidelijking is in het eerste lid, ten opzichte van artikel 104, eerste lid, van het Europees Octrooiverdrag, nog een aanvullende zin opgenomen. Volgens deze tekst kan op verzoek een beslissing over de verdeling van de kosten ook worden genomen indien het verzoek tot nietigverklaring is ingetrokken of indien het Gemeenschapsoctrooi is geëindigd.

V i e r d e d e e l

In dit deel wordt de beroepsprocedure bij de nietigheidskamer van het Europees Octrooibureau geregeld, alsmede de mogelijkheid om een beroep in cassatie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in te dienen.

A r t i k e l 62

In het 1e lid wordt bepaald dat tegen de beslissingen in eerste aanleg, namelijk van de nietigheidsafdelingen en van de afdelingen voor de administratie van octrooien, beroep kan worden ingesteld. In artikel 10 wordt bepaald dat de nietigheidskamers bevoegd zijn voor de behandeling van dit beroep, en wordt ook hun samenstelling geregeld.

In het tweede lid worden de artikelen 106 tot en met 111 van het Europees Octrooiverdrag, dus nagenoeg alle bepalingen inzake de beroepsprocedure van het eerste Verdrag, ook voor beroep in het kader van dit Verdrag van toepassing verklaard; zo verwijst ook regel 30, die betrekking heeft op de beroepsprocedure, naar de regels 64 tot en met 67 van het Europees Octrooiverdrag.

A r t i k e l 63

Dit artikel gaat over het beroep in cassatie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en maakt zodoende nog-

maals de relatie van dit Verdrag met het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap duidelijk. Teeds in de preambule wordt gezegd dat aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bevoegdheid wordt verleend; in artikel 5 wordt dit nader gepreciseerd en worden het Protocol betreffende het statuut van het Hof van Justitie en het Reglement voor de procesvoering van het Hof van toepassing verklaard.

Volgens het eerste lid van artikel 63 kan tegen beslissingen van een nietigheidskamer beroep in cassatie, met schorsende werking, worden ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Het beroep in cassatie heeft een schorsende werking.

In het tweede lid worden de gronden genoemd waarop een beroep in cassatie kan steunen. Evenals in artikel 173, eerste alinea, van het EEG-Verdrag worden genoemd schending van wezenlijke vormvoorschriften, schending van het onderhavige Verdrag en van enige uitvoeringsregeling daarvan; daarbij worden uitgezonderd tot het nationale recht behorende regelingen; deze worden volgens nationaal recht onderzocht. Voorts wordt duidelijk gesteld dat het Hof van Justitie louter als cassatie-instantie optreedt, die de door de nietigheidskamer vastgestelde feiten niet meer onderzoekt.

Volgens het vierde lid moet beroep in cassatie bij het Hof van Justitie worden ingesteld binnen twee maanden na kennisgeving van de beslissing van de nietigheidskamer. De voor beroep bij het Europese Octrooibureau in artikel 108, derde zin, van het Europees Octrooiverdrag genoemde aanvullende termijn van 4 maanden voor de indiening van een uiteenzetting van de grieven, is niet opgenomen voor de instelling van het beroep in cassatie, daar bij procedures voor het Hof van Justitie een dergelijke termijn in het algemeen niet wordt gehanteerd en de procedure op uniforme wijze in het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie dient te worden geregeld.

Het leek dienstig in het zesde lid, voor het geval dat de zaak wordt teruggevoerd, te bepalen dat de nietigheidskamer gebonden is aan de beoordeling van de rechtsvragen door het Hof. Deze gebondenheid bestaat overigens slechts voor zover de feiten dezelfde zijn. Indien de nietigheidskamer bijvoorbeeld bij de verdere behandeling van de zaak op een tot dusver niet bekende stand van de techniek stuit, is zij voor de beoordeling van dit nieuwe materiaal niet gebonden aan de beslissing van het Hof van Justitie.

V i j f d e d e e l

Dit deel behelst algemene bepalingen betreffende de procedure voor de bijzondere organen van het Europees Octrooibureau en de vertegenwoordiging voor het Bureau, alsmede bepalingen betreffende de voorlichting van het publiek en de officiële instanties.

A r t i k e l 6 4

In dit artikel wordt de overeenkomstige toepassing van de algemene procedurebepalingen van het Europees Octrooiverdrag alsmede van de bepalingen van het Europees Octrooiverdrag inzake de vertegenwoordiging (Zevende deel, Hoofdstukken I en III van het Europees Octrooiverdrag) geregeld. Het betreft hier de volgende bepalingen:

Artikel 113 (rechtgronden van de beslissingen), artikel 114 (onderzoek van ambtswege), artikel 115 (opmerkingen van derden), artikel 116 (mondelinge procedure), artikel 117 (bewijsvoering), artikel 118 (ondeelbaarheid van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi), artikel 119 (mededeling), artikel 120 (termijnen), artikel 122 (restitutio in integrum), artikel 123 (wijzigingen), artikel 125 (verwijzing naar algemene beginselen), artikel 126 (einde der financiële verplichtingen), artikel 133 (algemene beginselen betreffende de vertegenwoordiging) en artikel 134 (erkende gemachtigden).

De artikelen 121 (verdere procedure van de Europese octrooiaanvragen) en 124 (aanduidingen betreffende de nationale octrooiaanvragen) van het Europees Octrooiverdrag zijn van de overeenkomstige toepassing uitgesloten, omdat het hier bijzondere bepalingen voor de aanvraagprocedure betreft, die wegens hun doel en inhoud niet dienstig zijn voor de procedure na de verlening van het octrooi. Overigens wordt het volgende bepaald:

Volgens het bepaalde sub a) mag het in artikel 114, eerste lid, van het Europees Octrooiverdrag vervatte procedurebeginsel van het onderzoek van ambtswege slechts door de nietigheidsafdelingen en nietigheidskamers worden toegepast. Voor de werkzaamheden van de afdeling voor de administratie van octrooien is dit beginsel niet dienstig.

Volgens het bepaalde sub b) vindt bij overeenkomstige toepassing van artikel 116, tweede en derde lid, van het Europees Octrooiverdrag voor de afdeling voor de administratie van octrooien slechts in uitzonderingsgevallen een mondelinge procedure plaats; deze procedure is niet openbaar. Voor de nietigheidsafdelingen en nietigheidskamers is de mondelinge procedure daarentegen de regel; bij overeenkomstige toepassing van artikel 116, vierde lid, van het Europees Octrooiverdrag is zij meestal openbaar.

Op grond van artikel 122 van het Europees Octrooiverdrag kan de octrooihouder, in geval van niet-inachtneming van een termijn, onder bepaalde voorwaarden in zijn rechten worden hersteld. Door artikel 64, sub c), wordt deze mogelijkheid ook ingeruimd voor alle andere partijen in procedures voor de bijzondere organen, bijvoorbeeld voor diegenen die een rechtsvordering inzake nietigverklaring hebben ingesteld.

Volgens het bepaalde sub d) kunnen bij overeenkomstige toepassing van artikel 123, derde lid, van het Europees Octrooiverdrag de conclusies tijdens beperkings- en nietigheidsprocedures niet zodanig gewijzigd worden dat de bescherming wordt uitgebreid.

Volgens het bepaalde sub e) worden onder de in het Zevende deel, Hoofdstukken I en III van het Europees Octrooiverdrag gebedigde uitdrukking "Verdragsluitende Staten" de Staten verstaan, die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooiverdrag. Dit is met betrekking tot de volgende artikelen van het Europees Octrooiverdrag van belang:

artikel 118 (ondeelbaarheid van de Europese octrooiaanvraag of van het Europees octrooi), artikel 119 (mededeling), artikel 122 (restitutio in integrum), artikel 125 (verwijzing naar algemene beginselen), alsmede artikel 133 (algemene beginselen betreffende de vertegenwoordiging) en artikel 134 (erkende gemachtigden).

Met betrekking tot de erkende gemachtigden (artikel 134 van het Europees Octrooiverdrag) behelst het tweede lid een bijzondere regeling die haar oorsprong vindt in een in artikel 144 van het Europees Octrooiverdrag vervatte machtiging. Op grond van deze machtiging kunnen de Staten die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooiverdrag, een bijzondere regeling treffen ten aanzien van de vertegenwoordiging voor de bij dit Verdrag in het leven geroepen bijzondere organen. Dit geschiedt in artikel 64, tweede lid, in diër voege, dat degene die bij het Europees octrooibureau is ingeschreven in de lijst van erkende gemachtigden en niet de nationaliteit bezit van een van de Staten die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooiverdrag, noch kantoor houdt of werkzaam is op het grondgebied van een van die Staten - bijvoorbeeld een Oostenrijkse octrooigemachtigde - onder twee voorwaarden bevoegd is als erkend gemachtigde voor een partij in een procedure inzake Gemeenschapsoctrooien voor de bijzondere organen van het Europees Octrooibureau op te treden:

De vertegenwoordiger moet volgens het Europees Octrooiregister degene zijn die als laatste gemachtigde was als erkend gemachtigde voor die partij of haar rechtsvoorganger op te treden in een in het Europees Octrooiverdrag vastgestelde procedure inzake dat Gemeenschapsoctrooi of inzake de Europese octrooiaanvraag die tot verlening daarvan heeft geleid. De tweede voorwaarde is

dat de Staat waarvan de gemachtigde de nationaliteit bezit of op welks grondgebied hij kantoor houdt of werkzaam is - bijvoorbeeld Oostenrijk - ten aanzien van de vertegenwoordiging bij de centrale dienst voor de industriële eigendom van deze Staat - dus bijvoorbeeld het Oostenrijkse Octrooibureau - bepalingen toepast die beantwoorden aan de eisen van wederkerigheid die door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur kunnen worden gesteld.

Deze in het tweede lid neergelegde regeling, die onder de genoemde voorwaarden aan erkende gemachtigden uit derde Staten het recht verleent om verder op te treden in een procedure inzake een Gemeenschapsoctrooi voor de bijzondere organen van het Europees Octrooibureau, is om de volgende redenering opgenomen: het lijkt onbevredigend wanneer bijvoorbeeld een octrooihouder die - om bij het bovengenoemde voorbeeld te blijven - bij een verlenings-, onderzoek- en oppositieprocedure voor het Europees Octrooibureau door een Oostenrijkse octrooigemachtigde werd vertegenwoordigd, in geval van een tegen hem aanhangig gemaakte nietigheidsprocedure voor de bijzondere organen van het Europees Octrooibureau zou zijn een andere vertegenwoordiger te nemen. In een dergelijk geval lijkt het doelmatiger dat de vertegenwoordiger die in de voorafgaande fase is opgetreden en die tijdens de procedure in het kader van het Europees Octrooi-verdrag een grondige kennis van het desbetreffende geval heeft verworven, deze kennis, door verder als gemachtigde op te treden, ook bij de procedure voor de bijzondere organen kan gebruiken. Het moet echter gaan om de vertegenwoordiging van dezelfde partij of haar rechtsopvolger en de vertegenwoordiging moet op hetzelfde octrooi betrekking hebben.

A r t i k e l 6 5

Dit artikel voorziet in de instelling van een officieel register, waarin alle gegevens betreffende Gemeenschapsoctrooien worden aangetekend, die voor derden van belang zijn. Welke deze gegevens zijn, wordt gezegd in regel 31 van het Uitvoeringsreglement, waarin regel 92, eerste lid, sub a) tot en met sub l), sub o), sub q) tot en met sub u) en sub w), en het tweede en derde lid van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag van overeenkomstige toepassing wordt verklaard. Bij overeenkomstige toepassing van regel 92, tweede lid, van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag kan de Voorzitter van het Europees Octrooibureau bepalen dat ook andere gegevens dan de in de genoemde regels bedoelde in het register worden ingeschreven.

Overeenkomstig het door de instelling van het register beoogde doel kan een ieder inzage van het register krijgen.

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan in het kader van zijn organisatiebevoegdheid voorts bepalen dat het Register van Gemeenschapsoctrooien met het in artikel 127 van het Europees Octrooi-verdrag genoemde Europese octrooiregister wordt samengevoegd.

A r t i k e l 6 6

In dit artikel wordt bepaald dat het Europees Octrooibureau regelmatig een Blad van Gemeenschapsoctrooien uitgeeft, dat de inschrijvingen in het Register van Gemeenschapsoctrooien bevat, alsmede alle andere gegevens waarvan het Verdrag publicatie voorschrijft.

De Voorzitter van het Europees Octrooibureau kan in het kader van zijn organisatiebevoegdheid bepalen dat het Blad van Gemeenschapsoctrooien met het in artikel 129, sub a), van het Europees Octrooi-verdrag genoemde Europese octrooiblad wordt samengevoegd.

A r t i k e l 6 7

Dit artikel regelt door overeenkomstige toepassing van artikel 128, vierde lid, en van de artikelen 130, 131 en 132 van het Europees Octrooi-verdrag de voorlichting van het publiek door middel van inzage van de dossiers (artikel 128), de uitwisseling van gegevens tussen het Europees Octrooibureau en de Octrooibureaus van de

Verdragsluitende Staten (artikel 130), de administratieve en juridische samenwerking tussen het Europees Octrooibureau en de gerechtelijke of andere bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten (artikel 131), alsmede de uitwisseling van publikaties tussen het Europees Octrooibureau en de Octrooibureaus van de Verdragsluitende Staten (artikel 132). Daarbij worden onder "Verdragsluitende Staten" de Staten verstaan, die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooi-verdrag.

Op grond van regel 33 zijn de desbetreffende regels van het uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag van overeenkomstige toepassing. Het betreft hier de volgende bepalingen:

Regel 36 (Stukken, ingediend na de indiening van de Europese octrooiaanvraag), regels 68 tot en met 70 (besluiten en mededelingen van het Europees Octrooibureau), regels 71 tot en met 76 (mondelinge procedure en bewijsvoering), regels 77 tot en met 82 (kennisgevingen), regel 83 tot en met regel 85, eerste en tweede lid (termijnen), regels 88 en 89 (herstel van fouten), regel 90 (onderbreking van de procedure), regel 91 (het afstand doen van gerechtelijke invordering), regels 93 tot en met 95 (voorlichting van het publiek), regels 97 tot en met 99 (juridische en administratieve samenwerking), regels 100 tot en met 102 (vertegenwoordiging) en regel 106 (wijziging van de lijst van erkende gemachtigden tijdens de overgangperiode).

Regel 85, derde lid (verlenging van de termijnen), regel 86 (wijziging van de Europese octrooiaanvraag), regel 87 (andere conclusies, beschrijvingen en tekeningen voor verschillende Staten), regel 92 (inschrijving in het Europees octrooiregister) en regel 96 (verdere publikaties van het Europees Octrooibureau) zijn van de overeenkomstige toepassing uitgesloten. Voor regel 85, derde lid, en regel 86 werd zulks gedaan omdat het hier bijzondere bepalingen voor de aanvraagprocedure betreft die wegens hun doel en inhoud niet dienstig zijn voor de procedure na de verlening van het octrooi. Regel 87 voorziet in de mogelijkheid van verschillende conclusies, beschrijvingen en tekeningen voor verschillende Staten en is dus, gelet op artikel 2, tweede lid, principieel niet toepasselijk op het Gemeenschapsoctrooi. Daar, als uitzondering op het in artikel 2, tweede lid, neergelegde beginsel van de ondeelbaarheid van het Gemeenschapsoctrooi, volgens artikel 37 juncto artikel 57, eerste lid, sub f), en derde lid, een territoriale gedeeltelijke nietigheid mogelijk is, worden voor het Gemeenschapsoctrooi in de regels 19 en 27 bepalingen gegeven, die overeenkomen met regel 87 van het Europees Octrooi-verdrag. De regels 92 en 96 tenslotte zijn niet van overeenkomstige toepassing omdat het Uitvoeringsreglement bij het Gemeenschapsoctrooi-verdrag in de regels 31 en 32 bijzondere bepalingen op dat punt behelst. Voor het overige geldt het volgende:

Volgens regel 33, sub a), is regel 69 van het Europees Octrooi-verdrag, die betrekking heeft op het vaststellen door het Europees Octrooibureau van het teloorgaan van rechten op grond van de bepalingen van het Europees Octrooi-verdrag, niet van toepassing op beslissingen betreffende verzoeken tot beperking of tot nietigverklaring van een Gemeenschapsoctrooi.

Volgens het bepaalde sub b) worden de bijzonderheden betreffende de kostenvergoeding voor getuigen en deskundigen, alsmede de vergoeding voor dienstverzuim van getuigen en het honorarium voor de werkzaamheden van de deskundigen (regel 74, tweede en derde lid) door de beperkte Commissie van de Raad van Bestuur vastgesteld.

Volgens het bepaalde sub c) worden onder "Verdragsluitende Staten" de Staten verstaan, die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooi-verdrag. Dit is met betrekking tot de volgende regels van het Uitvoeringsreglement bij het Europees Octrooi-verdrag van belang:

Regel 77 (algemene bepalingen betreffende de kennisgevingen), regel 78 (kennisgeving per post), regel 85 (verlenging van de termijnen), regel 94 (regeling van de inzage voor het publiek), regel 97 (mededelingen gewisseld tussen het Europees Octrooibureau en de autoriteiten van de Verdragsluitende Staten), regel 98 (inzage van dossiers door gerechtelijke instanties en autoriteiten van de Verdragsluitende Staten of door hun bemiddeling), regel 99 (procedure bij rogatoire commissies), regel 102

(wijziging van de lijst van erkende gemachtigden) en regel 106 (wijziging van de lijst van erkende gemachtigden tijdens de overgangsperiode).

Z e s d e d e e l

Dit deel regelt de bevoegdheid en de procedure inzake rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooiën, en legt zodoende de juridische grondslagen voor civiele processen waarbij Gemeenschapsoctrooiën centraal staan, in de eerste plaats voor processen betreffende inbreuk op Gemeenschapsoctrooiën.

Hoofdstuk I vormt praktisch een aanpassing en aanvulling van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Bevoegdheids- en Executieverdrag) van 27 september 1968. Het zwaartepunt ligt in de regeling van de rechterlijke bevoegdheid voor rechtsvorderingen betreffende inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi. Daarin wordt gewaarborgd dat een inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi in meerdere Staten van de Gemeenschap voor een rechterlijke instantie kan worden gebracht.

Tegelijkertijd wordt in ruime mate verhinderd dat de eiser eïgendunkelijk voordeel kan trekken van eventuele verschillen in de procedure, de organisatie en de rechtspraak van de nationale rechterlijke instanties.

Hoofdstuk II regelt in de eerste plaats de verhouding tussen de Europese octrooirechtspraak, die wordt uitgeoefend door de nietigheidskamers van het Europees Octrooibureau en door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, en de nationale rechtspraak, waarbij eveneens het proces betreffende inbreuk op de voorgrond staat.

Met het zesde deel hangen materieel samen: artikel 85, dat een overgangsbepaling betreffende de toepassing van het Bevoegdheids- en Executieverdrag behelst, artikel 90, dat een overgangsregeling voor inbreukprocedures behelst, de "Resolutie betreffende centralisatie van de rechtspraak inzake inbreuk op Gemeenschapsoctrooiën in de Verdragsluitende Staten" en de "Resolutie betreffende geschillen over Gemeenschapsoctrooiën".

Uit artikel 90 en de beide resoluties wordt duidelijk dat het zesde deel van dit Verdrag slechts een begin van Europese regelingen binnen het bereik van de octrooirechtspraak brengt, waaraan later moet worden voortgebouwd.

H o o f d s t u k I

A r t i k e l 6 8

Aan het begin van dit civielprocessuele deel van het Verdrag wordt gesteld dat de bepalingen van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 27 september 1968 - hierna genoemd "Bevoegdheids- en Executieverdrag" - van toepassing zijn, tenzij in het Gemeenschapsoctrooiverdrag anders is bepaald. Het Gemeenschapsoctrooiverdrag is een bijzonder verdrag voor een bijzonder onderwerp zoals bedoeld in artikel 57 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag.

Met het Bevoegdheids- en Executieverdrag hebben de oorspronkelijke zes Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap, ter uitvoering van artikel 220 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en ter vervanging van de onder hen geldende bilaterale overeenkomsten inzake bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging een regeling tot stand gebracht waarbij de desbetreffende kwesties op een gemeenschappelijke grondslag worden geregeld. Het Bevoegdheids- en Executieverdrag is voor deze zes Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap op 1 februari 1973 in werking getreden. De toetreding van de drie nieuwe Lid-Staten van de Gemeenschap wordt thans voorbereid. In samenhang met deze toetreding wordt het Bevoegdheids- en Executieverdrag herzien. Het spreekt vanzelf dat het Bevoegdheids- en Executieverdrag in zijn op een gegeven moment geldende herziene versie van toepassing is. Een zodanige

koppeling tussen beide verdragen, dat eerst het Bevoegdheids- en Executieverdrag met de algemene regelingen voor de drie nieuwe Staten en daarna het Gemeenschapsoctrooiverdrag met de bijzondere regelingen in werking treden, bestaat echter niet. Daarom kon in de overgangsbepaling van artikel 85 worden gesteld dat de bepalingen van het Bevoegdheids- en Executieverdrag voor een Verdragsluitende Staat eerst gelden wanneer dat Verdrag voor die Staat in werking is getreden. Mocht het Bevoegdheids- en Executieverdrag in zijn herziene versie voor de uitgebreide Gemeenschap later in werking treden dan het onderhavige Verdrag, dan worden algemene kwesties inzake bevoegdheid, alsmede erkenning en tenuitvoerlegging van vonnissen volgens de nog geldende bilaterale of multilaterale overeenkomsten op dit gebied geregeld.

Een van de algemene kwesties die door het Bevoegdheids- en Executieverdrag worden geregeld, is bijvoorbeeld de regeling van de rechterlijke bevoegdheid, ingeval er meer dan één verweerder is (t.a.p. artikel 6), ingeval er een overeenkomst van partijen over de bevoegdheid bestaat (t.a.p. artikel 17) of bij samenhangende vorderingen (t.a.p. artikel 22). Van belang kunnen ook de bij het Bevoegdheids- en Executieverdrag behorende protocollen en verklaringen zijn, evenals nationale uitvoeringswetten (voor de Bondsrepubliek Duitsland: Wet van 29 juli 1972 BGBI I S. 1328).

A r t i k e l 6 9

Artikel 69 regelt in het eerste tot en met het derde lid de internationale bevoegdheid voor rechtsvorderingen betreffende inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi, en in het vierde lid bepaalde gevallen van exclusieve bevoegdheid op andere punten.

Het doel van de bevoegdheidsregeling voor rechtsvorderingen betreffende inbreuk was in het bijzonder een doeltreffende werking van het Gemeenschapsoctrooi mogelijk te maken door te bewerkstelligen dat voor alle in de verschillende Verdragsluitende Staten verrichte handelingen van degene die inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi heeft gemaakt, bij één enkele rechterlijke instantie een rechtsvordering kan worden ingesteld. Tegelijk moest er echter zorg voor worden gedragen dat eventuele verschillen in de organisatie, de procedure en de rechtspraak van de rechterlijke instanties in de verschillende Verdragsluitende Staten er niet toe leiden dat de eiser, ten detrimente van de verweerder, de voorkeur geeft aan rechterlijke instanties van bepaalde Staten. Deze ongewenste handelwijze, het zogenaamde "forum shopping", wordt in aanzienlijke mate voorkomen doordat de rechtsvervolgving voor alle inbreukmakende handelingen binnen de EEG alleen bij de bevoegde rechter van de woonplaats van de verweerder, subsidiair ook van de eiser, kan worden ingesteld, en doordat bij een rechtsvordering voor de ter zake van de onrechtmatige daad bevoegde rechter de inbreuk slechts in aanmerking kan worden genomen voor zover zij op het grondgebied van de desbetreffende Verdragsluitende Staat heeft plaatsgevonden.

In het eerste lid is het met artikel 2 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag overeenkomende beginsel, dat in de regel de rechter van de woonplaats van de verweerder bevoegd is, nader geregeld. Gezien de bijzondere eisen van procedures betreffende octrooi-inbreuken kan daarbij subsidiair ook de woonplaats van de eiser in aanmerking worden genomen en, ingeval ook deze geen woonplaats heeft binnen de Gemeenschap, bevoegdheid worden verleend aan de rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland. In afwijking van het spraakgebruik elders in beide Europese Octrooiverdragen, wordt hier niet van "woonplaats of zetel" gesproken, doch, overeenkomstig de terminologie en wetgevingstechniek van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, alleen van "woonplaats". Volgens het vijfde lid moet de woonplaats worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 52 en 53 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, waaruit volgt dat onder woonplaats ook de plaats van vestiging van vennootschappen en rechtspersonen dient te worden verstaan.

Het eerste lid deelt de bevoegde rechterlijke instanties waarvoor de eiser alle inbreukmakende handelingen, ongeacht waar zij binnen de EEG zijn verricht, kan vervolgen zodanig in, dat in beginsel

de rechterlijke instanties van de woonplaats van de verweerder of, ingeval de verweerder een vennootschap of een rechtspersoon is, van de zetel daarvan bevoegd zijn. Bij gebreke van een woonplaats of zetel is de eerste bijzonderheid in vergelijking met het Bevoegdheids- en Executieverdrag, dat de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat waar de verweerder een vestiging heeft, bevoegd is. De uitlegging van het begrip vestiging is aan de rechtspraak overgelaten. Een verschillende uitlegging van het begrip vestiging in artikel 39, eerste lid, sub b), en het begrip "inrichting" in artikel 3 van het Unieverdrag van Parijs of in andere Verdragen, zoals bijvoorbeeld in het geplande Faillissementsverdrag, is principieel niet gewild. Het is evenwel ook niet uitgesloten dat de rechtspraak een materieel onderscheid maakt. Ingeval er met betrekking tot de verweerder geen passende aanknopingspunten zijn op het grondgebied van de Gemeenschap, kan de eiser deze rechtsvordering, die een ondeelbare vervolging van alle inbreukmakende handelingen toelaat, instellen bij de rechterlijke instanties die bevoegd zijn voor zijn woonplaats of zetel, subsidiair voor zijn vestiging. Ingeval er ook geen dergelijke bevoegde rechter van de eiser is, dat wil zeggen ingeval geen van beide partijen aanknopingspunten met het gebied van de Gemeenschap heeft, wordt er een bevoegde rechter met grote materiele bevoegdheid bij de rechterlijke instanties van de Bondsrepubliek Duitsland aangewezen.

De laatstgenoemde regeling leidt tot de vaststelling dat de bevoegdheid ingevolge het eerste lid geenszins een exclusieve bevoegdheid is. Aan de houder van een Gemeenschapsoctrooi, ongeacht of hij al dan niet aanknopingspunten met het gebied van de Gemeenschap heeft, dient op zijn minst een bevoegde rechter te worden gegeven voor wie hij alle inbreukmakende handelingen kan brengen, die binnen het gehele gebied van de EEG hebben plaatsgevonden. Zulk een bevoegde rechter is juist van bijzonder belang voor degenen die geen aanknopingspunten met het gebied hebben, omdat zij op die manier snel een rechterlijk bevel tot beëindiging van de octrooi-inbreuk kunnen verkrijgen, dat in alle Staten van de Gemeenschap ten uitvoer kan worden gelogd.

Volgens het tweede lid kan ook een ander forum worden gekozen, namelijk het forum van de onrechtmatige daad. Om te verhinderen dat de rechterlijke instanties van een Verdragsluitende Staat waar slechts in geringe mate inbreuk op een Gemeenschapsoctrooi is gemaakt, ook van belangrijke inbreukmakende handelingen in andere Verdragsluitende Staten kennis neemt, is de internationale bevoegdheid van de rechterlijke instantie van de plaats waar de onrechtmatige daad is gepleegd, beperkt tot de handelingen die in de desbetreffende Verdragsluitende Staat hebben plaatsgevonden.

Als alternatief voor de krachtens de regel van het eerste lid bevoegde rechter komen, naast de rechter van de onrechtmatige daad overeenkomstig het tweede lid, in het bijzonder nog de volgende gevallen in aanmerking: een tussen partijen overeengekomen bevoegde rechter binnen of buiten de Gemeenschap; een bevoegde rechter, binnen of buiten de Gemeenschap, binnen wiens ressort de verweerder vermogensbestanddelen heeft, voor zover volgens het op de rechtsvordering toepasselijke recht aan die rechter bevoegdheid kan worden verleend; de rechter van de buiten de Gemeenschap gelegen woonplaats van degene die inbreuk op het octrooi heeft gemaakt. In deze gevallen dient volgens algemene regels te worden bepaald hoever de internationale bevoegdheid van de geadieerde rechter reikt ter zake van een beslissing ten principale.

Door aan de uit hoofde van het eerste lid bevoegde rechterlijke instanties bevoegdheid te verlenen om kennis te nemen van alle op het gehele grondgebied van de Gemeenschap verrichte inbreukmakende handelingen (eerste lid, laatste zin) en door de bevoegdheidsbeperking van de rechterlijke instantie van de plaats waar de inbreukmakende handelingen zijn verricht (tweede lid, laatste zin) worden regelingen inzake de internationale bevoegdheid getroffen en geen internationaal-privatrechterlijke regelingen. Het naast het Europees octrooierecht nog van toepassing zijnde nationale recht wordt bepaald op grond van de artikelen 36 en 74.

In het vierde lid worden bepaalde gevallen van exclusieve bevoegdheid voor rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooien

genoemd. Voor rechtsvorderingen inzake gedwongen licenties op Gemeenschapsoctrooien zijn de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat waarvan de wetgeving van toepassing is, bij uitsluiting bevoegd. Voor rechtsvorderingen waarbij werkgemers en werknemers tegenover elkaar staan, zijn de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staat waarvan overeenkomstig artikel 60, eerste lid, van het Europees octrooiverdrag de wetgeving van toepassing is, bij uitsluiting bevoegd. Deze regeling volgt artikel 4 en artikel 5, tweede lid, van het bij het Europees Octrooiverdrag behorende Protocol inzake erkenning. Zij beoogt te verhinderen dat voor en na de octrooiverlening verschillende rechterlijke instanties bevoegd zijn. Deze beide gevallen van exclusieve bevoegdheid zijn hier evenwel ook opgenomen omdat in die gevallen de Verdragsluitende Staten er een bijzonder belang bij hebben dat hun eigen instanties bevoegd zijn wanneer hun recht van toepassing is.

Exclusieve bevoegdheid bestaat echter ook nog in andere dan de in het vierde lid genoemde gevallen. Hier moet in het bijzonder de uitsluitende bevoegdheid van het Europees Octrooibureau ter zake van nietigverklaring en beperking van Gemeenschapsoctrooien worden genoemd. Deze uitsluitende bevoegdheid is niet uitdrukkelijk vastgelegd. Zij volgt echter op dwingende wijze uit de artikelen 9 en 10, de procedurebepalingen van de artikelen 52 tot en met 63, alsmede artikel 76. Wat de nationale octrooien betreft, zijn krachtens artikel 16, 4°, van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, voor rechtsvorderingen ten aanzien van de registratie of de geldigheid van die octrooien, bij uitsluiting de gerechten van de desbetreffende Staat bevoegd. Ten aanzien van de tijdens een overgangsperiode overeenkomstig artikel 86 verleende Europese octrooien, die krachtens artikel 2, tweede lid, van het Europees Octrooiverdrag dezelfde rechtsgevolgen als nationale octrooien hebben, geldt eveneens artikel 16, 4°, van het Bevoegdheids- en Executieverdrag, voor zover het gaat om de geldigheid, dat wil zeggen de nietigverklaring van deze octrooien. Daarentegen vloeien wat het recht op het octrooi aangaat, uit het bij het Europees Octrooiverdrag behorende Protocol inzake erkenning bijzondere bevoegdheidsregelingen voort.

A r t i k e l 70

Dit artikel behelst aanvullende bepalingen inzake bevoegdheid die niet reeds uit het Bevoegdheids- en Executieverdrag voortvloeien. Het eerste lid regelt de interne bevoegdheid van de rechterlijke instanties binnen een Verdragsluitende Staat en sluit daarbij aan bij de aldaar bestaande bevoegdheid ter zake van nationale octrooien. In samenhang hiermede dient te worden verwezen naar de aan het Verdrag gehechte "Resolutie betreffende centralisatie van de rechtspraak inzake inbreuk op Gemeenschapsoctrooien in de Verdragsluitende Staten". De in enkele Staten reeds bestaande concentratie van octrooigeschillen bij een klein aantal rechterlijke instanties van eerste aanleg dient op grond van deze resolutie in alle Staten van de Gemeenschap te worden ingevoerd. Het tweede lid breidt de toepasselijkheid van de artikelen 68 en 69 uit tot rechtsvorderingen inzake Europese octrooiaanvragen. Uitgezonderd zijn evenwel rechtsvorderingen waarbij aanspraak wordt gemaakt op het recht tot verkrijging van een Europees octrooi. De rechterlijke bevoegdheid voor deze rechtsvorderingen is geregeld in het bij het Europees Octrooiverdrag behorende Protocol inzake erkenning.

Het derde lid geeft voor alle rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooien een zelfde subsidiaire bevoegdheidsregeling als ook in artikel 6 van het bij het Europees Octrooiverdrag behorende Protocol inzake erkenning is vervat.

A r t i k e l 71

In dit artikel wordt ervan uitgegaan dat beslissingen van de rechterlijke instanties van de Verdragsluitende Staten over rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooien, overeen-

komstig het Bevoegdheids- en Executieverdrag moeten worden erkend en ten uitvoer gelegd. Dit volgt uit de basisbepaling van artikel 68. Gelet op het bij het Europees Octrooi-verdrag behorende Protocol inzake erkenning was echter ten aanzien van artikel 27, 3° en 4°, van het Bevoegdheids- en Executieverdrag een aanpassing nodig, en wel voor beslissingen inzake het recht op Gemeenschapsoctrooiën. Voor het sub 3° geregelde geval van strijdige beslissingen, die volgens het Bevoegdheids- en Executieverdrag niet worden erkend, is hier naar analogie van de artikelen 9 en 10 van het Protocol inzake erkenning bepaald dat slechts de beslissing betreffende de rechtsvordering die het eerst werd ingediend, wordt erkend. De bepaling sub 4° diende voor beslissingen inzake het recht op een Gemeenschapsoctrooi buiten toepassing te blijven, omdat zij betrekking heeft op conflictsituaties in het internationale privaatrecht die in de werkingssfeer van het Europees Octrooi-verdrag, voor wat het recht op het Europees octrooi betreft, niet kunnen voorkomen omdat daar materieelrechtelijke en internationaal-privaatrechtelijke regelingen zijn getroffen. Deze regelingen staan in artikel 60, eerste lid, van het Europees octrooi-verdrag en zijn in artikel 27, eerste lid, van het onderhavige Verdrag overgenomen.

Artikel 72

Aangezien in enkele Verdragsluitende Staten ook de octrooi-bureaus of andere autoriteiten in bepaalde gevallen bevoegd zijn te beslissen wie recht heeft op het Gemeenschapsoctrooi, of bevoegd zijn gedwongen licenties op Gemeenschapsoctrooiën te verlenen, diende het in het onderhavige Verdrag en in het Bevoegdheids- en Executieverdrag gehanteerde begrip "rechterlijke instantie" c.q. "gerecht" zich ook tot deze autoriteiten uit te strekken. Een overeenkomstige regeling staat in artikel 1, tweede lid, van het bij het Europees Octrooi-verdrag behorende Protocol inzake erkenning.

Artikel 73

Artikel 73, waarin de tekst van artikel 177 van het EEG-Verdrag is overgenomen, bepaalt dat het Europees octrooierecht, dat door de nationale rechterlijke instanties wordt toegepast, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bij wijze van prejudiciële beslissing bindend wordt uitgelegd. Deze bevoegdheid is niet beperkt tot het in dit Verdrag vervatte Europees octrooierecht, doch omvat ook het rechtstreeks voor het Gemeenschapsoctrooi geldende recht van het Europees Octrooi-verdrag. Daarbij dient in het bijzonder te worden gedacht aan artikel 69 van het Europees Octrooi-verdrag, waarin de eisen van de bescherming van het Europees octrooi wordt geregeld, en aan het Protocol inzake de uitlegging van dit artikel.

Volgens het eerste lid sub b), is het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ook bevoegd alle bepalingen te toetsen die ter uitvoering van het onderhavige Verdrag worden vastgesteld. De bij deze toetsing in aanmerking te nemen normen, zijn alle normen die door het Beperkte Comité van de Raad van Bestuur op grond van zijn wetgevende bevoegdheid uit hoofde van artikel 20 worden vastgesteld.

Het tweede en het derde lid, die de voorlegging van desbetreffende vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen regelen, stemmen woordelijk overeen met de desbetreffende alinea's van artikel 177 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschappen.

Hoofdstuk II

Artikel 74

In artikel 74 wordt bepaald dat alle rechtsvorderingen betreffende Gemeenschapsoctrooiën onderworpen zijn aan de procedure-regels die van toepassing zijn op gelijksoortige rechtsvorderingen inzake nationale octrooiën. De uitbreiding tot rechts-

vorderingen betreffende Europese octrooi-aanvragen waarin de Verdragsluitende Staten zijn aangewezen, vloeit voort uit artikel 70, tweede lid.

Artikel 75

Artikel 75 voorziet in een omkering van de bewijslast ingeval een Gemeenschapsoctrooi betrekking heeft op een werkwijze tot vervaardiging van een nieuw voortbrengsel. De materieelrechtelijke bepaling van artikel 64, tweede lid, van het Europees Octrooi-verdrag, die de bescherming van een octrooi betreffende een werkwijze ook uitbreidt tot de rechtstreeks door die werkwijze verkregen voortbrengselen, wordt hier, voor het geval dat het om een nieuw voortbrengsel gaat, in het processuele vlak aangevuld. Er is van afgezien de bepaling tot nieuwe langs chemische weg vervaardigde stoffen te beperken, omdat de afbakening ten opzichte van stoffen die langs fysieke weg worden vervaardigd, moeilijk leek. Met betrekking tot de overeenstemming van de voortbrengselen wordt alleen gezegd dat het om "zulk een voortbrengsel" moet gaan. Omschrijvingen in diër voege dat het concurrerend produkt een voortbrengsel van dezelfde of in wezen dezelfde hoedanigheid moet zijn, werden niet dienstig geacht. Het is derhalve aan de rechterlijke instanties overgelaten om te beslissen, of zij in een bepaald geval een zo grote overeenstemming met de concurrerende voortbrengsels vaststellen, dat een inbreuk op de beschermde werkwijze op grond van de opgedane ervaring waarschijnlijk en de omkering van de bewijslast aangevoerd kan worden.

Bij de vaststelling van deze bijzondere bewijslastregel betreffende Gemeenschapsoctrooiën was men zich ervan bewust dat er in iedere Verdragsluitende Staat met betrekking tot nationale octrooiën soortgelijke voorschriften bestaan of, althans met behulp van algemene beginselen van het procesrecht, een overeenkomstige processituatie kan worden verkregen. Een bijzondere regeling voor Gemeenschapsoctrooiën werd evenwel noodzakelijk geacht omdat het nationale procesrecht op dit punt te onoverzichtelijk en te verschillend is. Om uiteenlopende mogelijkheden op het stuk van de werking van Gemeenschapsoctrooiën te vermijden, heeft men derhalve aanvaard dat voor Gemeenschapsoctrooiën een bewijslastregeling geldt, die min of meer kan afwijken van de regeling voor nationale octrooiën.

In het tweede lid is een bepaling opgenomen ter bescherming van de verweerder bij een rechtsvordering betreffende inbreuk. Er dient te worden vermeden dat de omkering van de bewijslast door de eiser misbruikt wordt om aan de verweerder bedrijfsgeheimen te ontfutselen. De bepaling is zodanig geformuleerd dat zij rechtstreeks kan worden toegepast en dus niet eerst een beslissing van de nationale wetgever vereist.

Artikel 76

Artikel 76 bindt de nationale rechterlijke instantie aan het Gemeenschapsoctrooi in zijn meest recente geldige versie. De bevoegdheid om een Gemeenschapsoctrooi te beperken of nietig te verklaren is uitsluitend aan de bijzondere organen van het Europees Octrooi-bureau voorbehouden. Dit vloeit voort uit de artikelen 9 en 10 alsmede uit de artikelen 52 tot en met 63 juncto artikel 76. Deze gebondenheid van de nationale rechterlijke instantie geldt ook wanneer voor het gebied van een Verdragsluitende Staat de ongeldigheid van een Gemeenschapsoctrooi op grond van artikel 37 wegens het bestaan van een ouder nationaal recht wordt ingeroepen. Deze ongeldigheid kan namelijk slechts door een verzoek tot nietigverklaring worden ingeroepen (zie artikel 57, eerste lid, sub f)). Een uitzondering hierop is volgens artikel 37, tweede lid, juncto artikel 83, het geval dat het oudere nationaal recht een geheim octrooi is. Artikel 76 verhindert de nationale rechterlijke instantie evenwel niet, bezwaren van de verweerder in een rechtsvordering betreffende inbreuk te onderzoeken, die de geldigheid van het Gemeenschapsoctrooi niet in het geding brengen. Dit geldt voor de uitoefening van een recht van voorgebruik krachtens artikel 38, voor de aan artikel 84, tweede lid, juncto artikel 6 van de Duitse wet op het gebruiksmodel ontleende exceptie dat de uit

een Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten wegens het bestaan van een nog geldend onder nationaal gebruiksmodel tijdelijk niet kunnen worden uitgeoefend, of voor de voor afzonderlijke Staten mogelijkerwijs toe te passen exceptie op grond van artikel 88, eerste lid, dat de uit een Gemeenschapsoctrooi voortvloeiende rechten in een Verdragssluitende Staat nog niet kunnen worden uitgeoefend bij gebreke van een vertaling.

Artikel 76 is tijdens een overgangsperiode aan een zeer belangrijke beperking onderworpen vanwege het krachtens artikel 90 mogelijke voorbehoud. Volgens dit artikel kan een Verdragssluitende Staat bepalen dat de rechterlijke instanties in die Staat in procedures inzake inbreuk kunnen beslissen over de rechtsgevolgen van het desbetreffende Gemeenschapsoctrooi op het grondgebied van die Staat. Wat de bijzonderheden betreft, zij verwezen naar de uitvoeringsregels van artikel 90.

A r t i k e l 77

In het eerste lid wordt geregeld wanneer een rechtsvordering betreffende een Europese octrooiaanvraag, en in het tweede lid wanneer een rechtsvordering betreffende een Gemeenschapsoctrooi door de nationale rechterlijke instantie dient te worden geschorst. Aangezien het bij een octrooiaanvraag nog niet om een onderrocht recht op bescherming gaat, is het zaak dat een beslissing die afhankelijk is van de octrooieerbaarheid van de uitvinding, door de nationale rechterlijke instantie eerst kan worden genomen wanneer de onderzoeksprocedure voor het Europees Octrooibureau is afgesloten. De instelling van oppositie schorst de verlening van het octrooi niet, aangezien in het Europees Octrooi verdrag het systeem van oppositie achteraf is opgenomen. Artikel 76 staat niet de instelling van een rechtsvordering op grond van een Europese octrooiaanvraag, bijvoorbeeld een vordering tot betaling van een redelijke vergoeding uit hoofde van artikel 34, in de weg, doch alleen de beslissing.

Het tweede lid regelt het geval van een verleend octrooi. De geldigheid van het octrooi wordt als voorwaarde gesteld, en de rechterlijke instantie is krachtens artikel 76 aan deze geldigheid gebonden. De rechterlijke instantie kan evenwel op verzoek van één van de partijen en na de andere partij te hebben gehoord, de inbreukprocedure schorsen, mits een van de procedures is ingeleid waardoor de geldigheid van verleende octrooien kan worden getoetst, te weten een oppositieprocedure op grond van het Europees Octrooi verdrag of een beperkings- of nietigheidsprocedure op grond van het onderhavige Verdrag. Ook hier geldt echter de voorwaarde dat de door het Europees Octrooibureau te geven beslissing belangrijk moet zijn voor de beslissing van de nationale rechterlijke instantie.

Voor de beslissing of de procedure wordt geschorst, moeten op verzoek van een van de partijen de stukken van het Europees Octrooibureau worden overgelegd. Dit biedt de mogelijkheid om bij de beslissing over het verzoek tot schorsing rekening te houden met de verwachtingen ten aanzien van de afloop van de bij het Europees Octrooibureau ingeleide procedure. Of deze van invloed kunnen zijn op de beslissing betreffende de schorsing, wordt overgelaten aan het nationale procesrecht en aan de beoordeling van de nationale rechterlijke instantie.

Artikel 77 geldt ook voor de nationale rechterlijke instanties die op grond van artikel 90 tijdens een overgangsperiode als zodanig de mogelijkheid hebben om zelf over de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi te beslissen, doch van deze beslissingsbevoegdheid geen gebruik maken.

A r t i k e l 78

Artikel 78 voorziet in de verplichting, c.q. de mogelijkheid - naar gelang van de omstandigheden - voor de rechterlijke instantie waarbij een inbreukprocedure is ingesteld, om voordat zij een beslissing neemt, advies van het Europees Octrooibureau in te winnen over de beschermingsomvang van het Gemeenschapsoctrooi. Volgens het eerste lid is het inwinnen van advies bij schorsing van de inbreukprocedure verplicht, wanneer het Euro-

pees Octrooibureau los daarvan naar aanleiding van een oppositie-, beperkings- of nietigheidsprocedure over het Gemeenschapsoctrooi moet oordelen. Het advies hoeft echter eerst te worden uitgebracht, wanneer het Europees Octrooibureau heeft besloten het Gemeenschapsoctrooi in stand te houden. In de gevallen bedoeld in het tweede lid is het inwinnen van het advies facultatief.

Het advies wordt opgesteld aan de hand van het concrete onderwerp waarop de inbreuk betrekking heeft; er wordt in uiteengezet of dit onderwerp waarop de inbreuk betrekking heeft, binnen de beschermingsomvang van het Gemeenschapsoctrooi valt. Aangezien het hier gaat om een toepassing en uitlegging van artikel 69 van het Europees Octrooi verdrag en van het hierop betrekking hebbende Protocol, heeft het advies niet alleen een technisch doch ook een juridisch karakter. Het heeft derhalve een ruimere strekking dan het in artikel 25 van het Europees Octrooi verdrag genoemde technisch advies.

Ondanks zijn juridisch karakter is het advies toch niet bindend voor de rechterlijke instantie. Dienovereenkomstig kan het ook niet met rechtsmiddelen worden aangevochten.

Het advies wordt uitgebracht door een nietigheidskamer, die overeenkomstig artikel 10, vierde lid, bestaat uit twee rechtsgelerde leden en, afhankelijk van het geval, een of drie technische leden. Daar artikel 116, eerste lid, van het Europees Octrooi verdrag van toepassing is, bestaat de mogelijkheid van een mondelinge procedure.

Het advies wordt uitgebracht tegen betaling van een passende taks. Dit stemt overeen met de regeling van artikel 25 van het Europees Octrooi verdrag, zij het dat de taksen, gezien het uiteenlopend karakter van de adviezen, verschillend zullen zijn. Het bedrag van de taks wordt door de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur in het Reglement betreffende de taksen vastgesteld (zie artikel 20 en 26). De nationale rechterlijke instantie kan deze taks nadien in aanmerking nemen bij zijn beslissing betreffende de kosten in het kader van de inbreukprocedure.

A r t i k e l 79

Octrooi-inbreuk kan slechts in een deel van de Verdragssluitende Staten strafrechtelijk worden vervolgd. In andere Verdragssluitende Staten hebben bestaande strafbepalingen geen praktische betekenis. Desondanks worden in artikel 79 de bestaande nationale strafbepalingen in geval van inbreuk op Gemeenschapsoctrooien van toepassing verklaard. Zulks is in de eerste plaats gedaan op grond van de principiële overweging dat de bescherming van het Gemeenschapsoctrooi niet minder mag zijn dan die van het nationaal octrooi. Een tweede overweging is geweest dat strafbepalingen bij gelegenheid ook civielrechtelijk betekenis verkrijgen, zulks vooral wanneer in een Verdragssluitende Staat een civielrechtelijke vordering tot schadevergoeding kan worden ingesteld in samenhang met een strafprocedure.

Z e v e n d e d e e l

In dit deel worden de gevolgen van het Gemeenschapsoctrooisysteem voor het nationale recht behandeld. De in dit deel vervatte en qua aard uiteenlopende bepalingen handelen deels over economisch-politieke aspecten van het octrooiwezen en deels over bijzondere kenmerken van de nationale industriële eigendom.

A r t i k e l 80

Doel van het Verdrag is om aan de industrie een Gemeenschapsoctrooi ter beschikking te stellen dat voor de Gemeenschappelijke Markt in haar geheel geldt. Volgens artikel 6 moeten echter ook voor het grondgebied van de afzonderlijke Verdragssluitende Staten nationale octrooien verleend kunnen blijven worden. Niet beoogd is evenwel dubbele bescherming voor één en dezelfde uitvinding door een Gemeenschapsoctrooi en door een nationaal octrooi.

Reeds op grond van artikel 139 van het Europees Octrooioverdrag is dubbele bescherming in zoverre verboden, als het om beschermende rechten met een verschillende aanvraag- of voorrangdatum gaat; volgens het derde lid van dat artikel mogen de Verdragsluitende Staten de kwestie van de dubbele bescherming voor aanvragen en beschermende rechten met dezelfde aanvraag- of voorrangdatum echter zelf regelen.

Artikel 80 van het Gemeenschapsoctrooioverdrag maakt gebruik van deze machtiging voor de betrekkingen tussen het Gemeenschaps-octrooi en de desbetreffende aanvraag enerzijds en nationale octrooien en desbetreffende aanvragen anderzijds, voor zover de uitvinding waar het om gaat van dezelfde uitvinder afkomstig is.

Het eerste lid bepaalt dat in deze gevallen het Gemeenschaps-octrooi voorrang heeft en dat het parallel bestaande nationale octrooi zijn rechtsgevolgen verliest. Het verlies van rechtsgevolgen treedt echter alleen in wanneer er sprake is van een identieke uitvinding. Wanneer dat gebeurt, wordt uitvoerig geregeld en hangt af van de vraag of er oppositie tegen het Gemeenschaps-octrooi is ingesteld en van het tijdstip van de verlaring van het nationale octrooi. Bij de gekozen oplossing neemt men op de koop toe dat de beschermende rechten tijdelijk naast elkaar bestaan, en wel in beginsel totdat is uitgemaakt of het Gemeenschaps-octrooi wegens het instellen van de oppositie wordt herroepen. Tot dat tijdstip heeft de houder van het Gemeenschaps-octrooi de keuze; hij kan namelijk afzien van zijn Gemeenschaps-octrooi, zodat het nationale octrooi blijft bestaan.

In het tweede lid wordt bepaald dat het einde van het Gemeenschaps-octrooi na het tijdstip waarop het nationale octrooi zijn rechtsgevolgen verloren heeft, de rechtsgevolgen van het nationale octrooi niet doet herleven.

Daar de gevolgen van het verbod van dubbele bescherming betrekking hebben op het nationale octrooi, wordt het in het derde lid aan de Verdragsluitende Staten overgelaten, de procedure vast te stellen volgens welke wordt geconstateerd dat het nationale octrooi geen rechtsgevolgen meer heeft; dat geldt ook voor de vraag in welke mate het nationale octrooi zijn rechtsgevolgen verliest.

Het vierde lid staat in beginsel de dubbele bescherming door Europese en nationale octrooiaanvragen toe; de Verdragsluitende Staten krijgen evenwel de mogelijkheid ook de dubbele bescherming via aanvragen te verbieden.

A r t i k e l 81

In artikel 32 wordt de uitputting van de uit nationale octrooien voortvloeiende rechten geregeld. Artikel 81 schrijft in het belang van het vrije verkeer van goederen dezelfde regeling ook voor nationale octrooien voor. Deze regeling komt overeen met de al artikel 32 genoemde jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, dat zich tot op heden alleen met de uitputting van rechten uit nationale octrooien kon bezighouden.

Het eerste lid handelt niet over de vraag of en in hoeverre parallelle octrooien in de verschillende Verdragsluitende Staten bestaan, doch bepaalt alleen dat het recht uit het nationale octrooi uitgeput raakt, als het door het octrooi beschermde voortbrengsel in een Verdragsluitende Staat door de octrooihouder of met zijn uitdrukkelijke toestemming in het verkeer is gebracht. In dit verband krijgt de uit artikel 32 overgenomen beperking dat de uitputting niet intreedt als er redenen bestaan die een dergelijke gevolgtrekking volgens het Gemeenschapsrecht lijken te rechtvaardigen, een bijzondere betekenis.

Volgens het tweede lid doet het rechtsgevolg van de uitputting zich ook voor, als het voortbrengsel weliswaar niet door de octrooihouder in het verkeer is gebracht, maar door een persoon met wie hij economische banden heeft en die voor dezelfde uitvinding in een andere Verdragsluitende Staat ook een nationaal octrooi bezit. In de tweede zin wordt het begrip "economische banden" in de zin van dit lid nader omschreven.

In het derde lid wordt, evenals in artikel 46, eerste lid, laatste zin, voor gedwongen licenties op Gemeenschaps-octrooien bepaald dat het in het verkeer brengen op grond van een gedwongen licentie op een nationaal octrooi niet wordt beschouwd als het in het verkeer brengen door de octrooihouder of een persoon die met hem economische banden onderhoudt, noch als het in het verkeer brengen met zijn toestemming in de zin van dit artikel.

A r t i k e l 82

Volgens artikel 47 worden gedwongen licenties op Gemeenschaps-octrooien wegens niet of onvoldoende toepassing alleen in die omvang verleend, die voor de behoeften in het gebied van de in aanmerking komende Staat voldoende is; een uitzondering geldt alleen voor gedwongen licenties in het algemeen belang.

Volgens artikel 82 is deze in het belang van het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschappelijke Markt opgestelde bepaling ook van toepassing op de verlening van gedwongen licenties op nationale octrooien.

A r t i k e l 83

In artikel 37, tweede lid is bepaald dat uitvindingen die op grond van de nationale wetgeving van een Staat inzake geheimhouding van uitvindingen niet zijn gepubliceerd, doch rechtsgevolgen hebben als ouder nationaal recht, ook ten opzichte van Gemeenschaps-octrooien rechtsgevolgen hebben als ouder nationaal recht.

Volgens artikel 83, eerste lid gelden de rechtsgevolgen van dergelijke oudere nationale rechten in die zin dat het Gemeenschaps-octrooi in de desbetreffende Verdragsluitende Staat geen rechtsgevolgen heeft op het terrein waarop het oudere nationale recht bescherming biedt. Anders dan bij niet geheim gehouden oudere rechten die tot nietigheid van het Gemeenschaps-octrooi leiden, verliest het Gemeenschaps-octrooi hier zijn rechtsgevolgen alleen voor de desbetreffende Staat.

Vanwege het bijzondere karakter van deze oudere nationale rechten wordt daarvoor een bijzondere regeling in het leven geroepen. Terwijl een beroep oudere nationale rechten principieel in de nietigheidsprocedure voor het Europese Octrooibureau moet plaatsvinden, geschiedt voor geheim gehouden oudere nationale rechten volgens het tweede lid de vaststelling dat het Gemeenschaps-octrooi in de desbetreffende Verdragsluitende Staat geen rechtsgevolgen heeft, in de voor dienovereenkomstige vaststellingen ter zake van nationale octrooien toe te passen nationale procedure.

A r t i k e l 84

In enkele Verdragsluitende Staten kunnen uitvindingen onder bepaalde voorwaarden ook door gebruiksmodellen of gebruikscertificaten worden beschermd; dit geldt voor de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en Italië.

In het eerste lid wordt bepaald dat ook deze speciale beschermende rechten ten opzichte van Gemeenschaps-octrooien als oudere rechten werken, en dat daarvoor het verbod van dubbele bescherming en het beginsel van de uitputting van nationale rechten gelden.

In het tweede lid wordt rekening gehouden met het in de Bondsrepubliek Duitsland bestaande recht ter zake van gebruiksmodellen; daar leidt een gebruiksmodel als ouder recht ten opzichte van een recenter octrooi niet tot nietigheid van dat octrooi, doch heeft het alleen ten gevolge dat de aan het octrooi verbonden rechten niet kunnen worden uitgeoefend zolang het gebruiksmodel bestaat. Toegepast op het Gemeenschaps-octrooi betekent dit dat na het wegvallen van het gebruiksmodel, dat een geldigheidsduur van maximaal 6 jaar heeft, het Gemeenschaps-octrooi ook in de Bondsrepubliek Duitsland weer al zijn rechtsgevolgen krijgt. Deze rechtsgevolgen treden echter naar Duits recht onder bepaalde voorwaarden niet in jegens de vroegere houder van het gebruiksmodel, die ten opzichte van het recentere octrooi een recht van voorgebruik heeft.

A c h t s t e d e e l

Dit deel bevat speciale regelingen voor een zekere overgangstijd na de inwerkingtreding van het Verdrag.

A r t i k e l 8 5

Voor kwesties betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de gerechtelijke procedures voor vorderingen ter zake van Gemeenschapsoctrooien, bepaalt artikel 68 dat het Bevoegdheids- en Executieverdrag van toepassing is, voor zover in het onderhavige Verdrag niet anders wordt bepaald. De verhouding tussen beide Verdragen is bij de uiteenzetting over artikel 68 toegelicht. Aangezien de beide Verdragen elkaar aanvullen, doch qua inwerkingtreding van elkaar onafhankelijk zijn, werd in artikel 85 uitdrukkelijk bepaald dat de voorschriften van het Bevoegdheids- en Executieverdrag ten aanzien van een Verdragsluitende Staat eerst van kracht worden als dat Verdrag voor die Staat in werking is getreden.

A r t i k e l 8 6

Een van de belangrijkste overgangsbepalingen betreft de keuzemogelijkheid die de aanvrager heeft tussen Gemeenschapsoctrooi en Europees octrooi.

Volgens het eerste lid kan de aanvrager van een Europees octrooi gedurende een overgangsperiode in plaats van een voor de gehele Gemeenschappelijke Markt geldend Gemeenschapsoctrooi één of meer Europese octrooien voor de door hem aangewezen Verdragsluitende Staten vragen. De verklaring dat hij geen Gemeenschapsoctrooi wenst, moet de aanvrager in het verzoek tot verlening (artikel 78, eerste lid, sub a en regel 26 van het Europees Octrooi-overdrag) opnemen; zij moet dus afgelegd worden bij de indiening van de Europese octrooiaanvraag. In het belang van de rechtszekerheid, met name ten aanzien van de rechtsgevolgen van de Europese octrooiaanvraag, werd bepaald dat de verklaring niet kan worden herroepen.

De wens geen Gemeenschapsoctrooi te verkrijgen, heeft ten gevolge dat dit Verdrag in beginsel niet van toepassing is op een dergelijke Europese octrooiaanvraag. Indien aan de voorwaarden is voldaan, verkrijgt de aanvrager ook voor de door hem aangewezen Staten van de Gemeenschappelijke Markt Europese octrooien krachtens het Europees Octrooi-overdrag, die in de desbetreffende Staten de in het Europees Octrooi-overdrag genoemde rechtsgevolgen hebben, dat wil zeggen de rechtsgevolgen van een nationaal octrooi. Natuurlijk moeten in dat geval ook de nationale jaartaksen van deze Staten betaald worden.

Voor het geval dat de aanvrager geen Gemeenschapsoctrooi wenst, wordt in het derde lid bepaald dat toch enkele bepalingen van het Gemeenschapsoctrooi-overdrag van toepassing zijn.

Het tweede lid regelt voor de Gemeenschappelijke Markt het probleem van de oudere Europese rechten voor het geval dat in de oudere Europese octrooiaanvraag een of meer Verdragsluitende Staten zijn aangewezen en in de recentere Europese octrooiaanvraag alle negen Staten zijn aangewezen of de recentere Europese octrooiaanvraag tot een Gemeenschapsoctrooi heeft geleid. Voor zover de recentere Europese octrooiaanvraag nog in de onderzoeksprocedure verkeert, kan dat volgens regel 87 van het Europees Octrooi-overdrag tot een Europees Octrooi met verschillende conclusies, beschrijvingen of tekeningen voor verschillende Verdragsluitende Staten leiden. Iets dergelijks geldt voor het resultaat van een eventuele oppositieprocedure.

Als op de oudere Europese rechten pas in de beperkingsprocedure of in de nietigheidsprocedure een beroep wordt gedaan, dan wordt de beperking of de nietigheid dienovereenkomstig alleen voor de in aanmerking komende Staten uitgesproken.

Het vierde en het vijfde lid regelen de duur van de voor de keuzemogelijkheid vastgestelde overgangsperiode.

A r t i k e l 8 7

Deze bepaling houdt rekening met de mogelijkheid dat het Gemeenschapsoctrooi-overdrag niet tegelijk met het Europees Octrooi-overdrag in werking treedt. Indien het laatstgenoemde Verdrag nog vóór het eerstgenoemde, maar beide nog voor het verlenen van een bepaald Europees octrooi in werking treden, moet de aanvrager die in zijn Europese octrooiaanvraag alle negen Staten van de Europese Gemeenschappen heeft aangewezen, de mogelijkheid krijgen om in plaats van een Europees octrooi voor de Verdragsluitende Staten een Gemeenschapsoctrooi te verkrijgen. De aanvrager moet derhalve tot aan het allerlaatste moment vóór de verlening van het Europees octrooi bij het Europees Octrooibureau schriftelijk kunnen verklaren dat hij een Gemeenschapsoctrooi wenst te verkrijgen.

A r t i k e l 8 8

Deze volgende belangrijke overgangsbepaling betreft de vertaling van het octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi. Volgens artikel 65 van het Europees Octrooi-overdrag moet in beginsel iedere Verdragsluitende Staat de vertaling van het Europees octrooischrift kunnen eisen, als dat niet in een van de officiële talen van dat Verdrag is gesteld. Artikel 14, negende lid, van het Gemeenschapsoctrooi-overdrag sluit deze mogelijkheid voor de bij dat Verdrag aangesloten Staten uit.

Volgens artikel 88 mogen de bij dit Verdrag aangesloten Staten gedurende een overgangsperiode zich het recht voorbehouden, een vertaling te eisen van het octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi dat niet is gepubliceerd in één van de officiële talen van die Staat. De mogelijkheid ex artikel 65 van het Europees Octrooi-overdrag wordt evenwel aanzienlijk beperkt ten gunste van de octrooihouder, met name wat de publicatie van de vertaling en de rechtsgevolgen van het niet-indienen van de vertaling betreft. De vertaling behoeft niet op kosten van de octrooihouder te worden gepubliceerd en bij niet-indiening worden de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi in deze Staat niet geacht, van het begin af niet te zijn ingetreden.

Volgens het eerste lid heeft iedere Verdragsluitende Staat de mogelijkheid, bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging een dergelijk voorbehoud te maken. Bij de ondertekening van het Verdrag heeft alleen Italië van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Volgens het voorbehoud kan een octrooihouder zich op de rechten uit het Gemeenschapsoctrooi in de betreffende Staat pas beroepen, als hij de verlangde vertaling van het octrooischrift bij het Europees Octrooibureau - dus niet, zoals in artikel 65, eerste lid, van het Europees Octrooi-overdrag wordt bepaald, bij het in aanmerking komende nationaal octrooibureau - heeft ingediend.

Het tweede lid bepaalt ten gunste van de octrooihouder dat deze rechtgevolgen ook reeds bij de publikatie van het octrooischrift van het Gemeenschapsoctrooi intreden, als hij de vertaling binnen drie maanden na dit tijdstip bij het Europees Octrooibureau indient.

Als de vertaling later wordt ingediend, kan de octrooihouder voor de toepassing van zijn uitvinding tot aan dat tijdstip dezelfde rechten doen gelden als voor de toepassing van de uitvinding na de publikatie van de aanvraag overeenkomstig artikel 34, eerste lid; hij kan dus aanspraak maken op een redelijke vergoeding; de vordering kan echter pas worden ingediend nadat de vertaling is ingediend. Voor de tijd na de indiening van de vertaling bezit de octrooihouder alle rechten uit het octrooi ex artikel 29 e.v., dus ook het recht om aan degene die de uitvinding vroeger heeft toegepast, deze toepassing te verbieden. Dit rechtsgevolg is evenwel met betrekking tot diegene die in de tussentijd de uitvinding heeft toegepast of hiertoe daadwerkelijke en wezenlijke voorbereidingen heeft getroffen, beperkt tot een termijn van drie jaar te rekenen vanaf het verstrijken van de oppositietermijn tegen het Europees octrooi. Als de vertaling namelijk pas drie jaar na het ver-

strijken van deze termijn wordt ingediend, bepaalt lid 4 dat het recht om toepassing te verbieden tegenover deze "tussentijdse gebruikers" niet meer kan worden uitgeoefend. Deze hebben veeleer het recht de toepassing van de uitvinding op redelijke voorwaarden voort te zetten. De redelijke voorwaarden behoeven niet met de in het derde lid bedoelde redelijke vergoeding samen te vallen. Onder redelijke voorwaarden moet niet alleen een passende hoogte van de vergoeding voor de toepassing worden verstaan, doch ook het karakter, de wijze en de omvang van de toepassing. Het begrip "redelijke voorwaarden" staat overigens ook in artikel 28, tweede lid, laatste zin.

In het vijfde, zesde en zevende lid wordt de beëindiging van het voorbehoud geregeld. Voor zover een in aanmerking komende Verdragsluitende Staat het voorbehoud niet zelf intrekt, verliest het door een met eenparigheid van stemmen genomen besluit van de Raad der Europese Gemeenschappen zijn rechtsgevolgen.

Artikel 89

De artikelen 47 en 82 beperken de mogelijkheid van de Verdragsluitende Staten om wegens niet of onvoldoende toepassing gedwongen licenties op Gemeenschapsoctrooien, Europese octrooien en nationale octrooien te verlenen, tot de specifieke behoeften van de desbetreffende Staten in de in deze artikelen bepaalde omvang. Volgens de aan het Verdrag gehechte "resolutie betreffende een gemeenschappelijke regeling voor het verlenen van gedwongen licenties op een Gemeenschapsoctrooi" is het de bedoeling, het Verdrag zo spoedig mogelijk aan te vullen met een gemeenschappelijke regeling over de verlening van gedwongen licenties op Gemeenschapsoctrooien.

Volgens het eerste lid van artikel 89 hebben de Verdragsluitende Staten het recht om ten aanzien van de in de artikelen 47 en 82 getroffen regeling bij de ondertekening of bij de nederlegging van de akten van bekrachtiging een voorbehoud te maken. Italië heeft bij de ondertekening van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Volgens het tweede lid geldt dit voorbehoud gedurende een periode van ten hoogste tien jaar, welke periode door de Raad van de Europese Gemeenschappen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen met ten hoogste vijf jaar kan worden verlengd.

Tenzlotte geldt het voorbehoud volgens het derde lid niet meer, zodra de in het vooruitzicht gestelde gemeenschappelijke regeling voor het verlenen van gedwongen licenties van kracht is geworden.

Artikel 90

Artikel 76 splitst de nietigheidsprocedure van de inbreukprocedure bij vorderingen ter zake van inbreuk op het Gemeenschapsoctrooi. Aangezien verschillende Verdragsluitende Staten, wier nationaal recht tot op heden wel de mogelijkheid kent om in de inbreukprocedure ook over de geldigheid van een octrooi te beslissen, bezwaren tegen de onmiddellijke invoering van deze regeling hebben geopperd, moesten deze Staten de mogelijkheid krijgen zich het recht voor te behouden hun huidige regeling nog tijdelijk op het Gemeenschapsoctrooi toe te passen. Het gebruik van deze mogelijkheid is evenwel aan een reeks beperkende voorwaarden gebonden. Allereerst mag de nationale rechter alleen over de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi beslissen. Gezien het in artikel 2, tweede lid, neergelegde beginsel van de overal geldende nietigverklaring en het beginsel dat de nietigheid alleen door het Europees Octrooibureau mag worden uitgesproken, werd er een terminologisch onderscheid met de nietigverklaring gemaakt. Qua karakter stent deze beslissing over de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi evenwel grotendeels overeen met de territoriaal begrensde nietigverklaring.

Aangezien de beslissing over de nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi een zeer verstrekkende uitzondering vormt op het in artikel 76 vermelde beginsel van de exclusieve bevoegdheid van het Europees Octrooibureau, is voor een beslissing van de nationale rechter over de rechtsgevolgen van het Gemeenschaps-

octrooi de toestemming van de partijen vereist. Zelfs als deze toestemming is gegeven, kan de rechter zelf van een beslissing afzien en in plaats daarvan de artikelen 76 en 77 toepassen.

Als extra voorwaarde is in het eerste lid, sub a), bepaald dat de nationale rechter, voor zover de feiten dezelfde zijn, is gebonden door een eerdere beslissing van het Europees Octrooibureau, dat wil dus zeggen door een beslissing in de nietigheids- of beperkingsprocedure. Sub b) wordt de mogelijkheid uitgesloten dat aan het Gemeenschapsoctrooi op andere dan de in artikel 57 genoemde nietigheidsgronden rechtsgevolgen worden ontzegd of andere rechterlijke overwegingen daarop worden toegepast, die volgens dit Verdrag niet tot de nietigverklaring van het Gemeenschapsoctrooi kunnen leiden.

De voor een overgangperiode getroffen uitzonderingsregeling van artikel 90 is territoriaal begrensd. Volgens het eerste lid geldt dat in de eerste plaats voor de beslissing over de rechtsgevolgen van het Gemeenschapsoctrooi zelf. Volgens het zevende lid is ook de internationale bevoegdheid van de nationale rechter ter zake van de inbreukmakende handelingen begrensd. Evenals bij artikel 69, tweede lid, is de rechter alleen bevoegd ter zake van inbreukmakende handelingen die op het grondgebied van zijn Staat zijn verricht.

In tegenstelling tot een krachtens artikel 69, tweede lid, beslissende rechter is een krachtens artikel 90 beslissende rechter evenwel niet gebonden aan inbreukprocedures die in andere Staten van de Gemeenschap zijn ingeleid. Dit blijkt uit het feit dat de artikelen 21 tot en met 23 van het Bevoegdheids- en Executieverdrag niet van toepassing zijn. In deze artikelen worden de aanhangigheid en de samenhang van vorderingen geregeld.

Daar artikel 90 alleen overgangsmoeilijkheden moet ondervangen, die in bepaalde Verdragsluitende Staten in de inbreukprocedure kunnen optreden, wordt de in dit artikel geboden mogelijkheid door het vierde lid beperkt tot een periode van ten hoogste tien jaar, welke periode evenwel door de Raad van de Europese Gemeenschappen met vijf jaar kan worden verlengd. Een definitieve oplossing van deze problemen wordt ook verwacht van het protocol dat op grond van de aan het Verdrag gehechte "resolutie betreffende geschillen over Gemeenschapsoctrooien" moet worden opgesteld. Daarom werd in het vijfde lid bepaald dat ook bij de inwerking-treding van dat protocol het voorbehoud ophoudt te gelden.

Artikel 91

Dit artikel bepaalt dat artikel 159 (Raad van Bestuur gedurende een overgangperiode), artikel 160, tweede lid, (Benoeming van personeel gedurende een overgangperiode), artikel 161 (Eerste begrotingsjaar) en artikel 163 (Erkende gemachtigden tijdens een overgangperiode) van het Europees Octrooiverdrag van overeenkomstige toepassing zijn.

Volgens het bepaalde sub a) wordt de eerste vergadering van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur, in afwijking van artikel 159, eerste lid, van het Europees Octrooiverdrag, door de Secretaris-Generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen bijeengeroepen.

Volgens het bepaalde sub b) worden onder "Verdragsluitende Staten" in de artikelen 160, tweede lid, 161, tweede lid en 163 van het Europees Octrooiverdrag de Staten verstaan, die partij zijn bij het Gemeenschapsoctrooiverdrag.

Het tweede lid bevat ten aanzien van de bij het Europees Octrooibureau erkende gemachtigden in zoverre een bijzondere bepaling dat artikel 64, tweede lid, van toepassing wordt verklaard. Volgens deze bepaling hebben erkende gemachtigden uit niet-Verdragsluitende Staten onder bepaalde voorwaarden het recht om in een procedure voor de bijzondere organen van het Europees Octrooibureau ter zake van een Gemeenschapsoctrooi verder op te treden.

N e g e n d e d e e l

Dit deel bevat de in internationale verdragen gebruikelijke bepalingen betreffende bekrachtiging, toetreding, territoriale werkingssfeer, inwerkingtreding en herziening. Zij worden hieronder alleen toegelicht als er zich bijzonderheden voordoen.

A r t i k e l 92

In het eerste lid wordt bepaald dat het Uitvoeringsreglement een wezenlijk bestanddeel van het Verdrag vormt. Het Uitvoeringsreglement behoeft derhalve niet afzonderlijk te worden ondertekend en bekrachtigd.

Het tweede lid bepaalt dat, indien de tekst van het Verdrag en de tekst van het Uitvoeringsreglement met elkaar in strijd zijn, de tekst van het Verdrag de doorslag geeft.

A r t i k e l 93

Volgens dit artikel kan een bepaling van het Verdrag niet worden ingeroepen om de toepassing van een bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap te beletten. De bepalingen van het Gemeenschapsoctrooi verdrag moeten juist in de zin van het EEG-Verdrag worden geïnterpreteerd. Dat stemt overeen met het in de Preambule van het Verdrag gestelde doel van een Gemeenschapsregeling voor octrooien dat bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

A r t i k e l 95

In dit artikel erkennen de Verdragsluitende Staten de noodzaak dat elke Staat die tot de Europese Economische Gemeenschap toetreedt, ook tot het Verdrag toetreedt. De toetreding kan evenwel niet van kracht worden voor het tijdstip waarop deze Staat lid van het Europees Octrooi verdrag is geworden (tweede lid).

A r t i k e l 96

Volgens dit artikel kunnen derde Staten aan het Verdrag deelnemen. Dat moet dan wel een bij het Europees Octrooi verdrag aangesloten Staat zijn, die door een douane-unie of een vrijhandelszone met de Europese Economische Gemeenschap is verbonden. Deze Staat kan door de Raad van de Europese Gemeenschappen met eenparigheid van stemmen worden uitgenodigd onderhandelingen aan te knopen over deelneming van deze Staat aan het Verdrag.

A r t i k e l 98

Volgens dit artikel kan het Verdrag niet in werking treden voordat het Europees Octrooi verdrag voor de Staten die het Gemeenschapsoctrooi verdrag hebben ondertekend, in werking treedt. Op die manier wordt rekening gehouden met de omstandigheid dat het Gemeenschapsoctrooi verdrag op het Europees Octrooi verdrag geënt is.

A r t i k e l 100

Dit artikel bepaalt dat, indien een meerderheid van de Verdragsluitende Staten herziening van het Verdrag verzoekt, de Voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen een herzieningsconferentie bijeenroep. Daardoor wordt de nauwe band van het Verdrag met de Europese Economische Gemeenschap onderstreept.

A r t i k e l 101

Dit artikel bevat bepalingen over de regeling van geschillen tussen Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van het Verdrag. In de bepaling worden verschillende fasen onderscheiden : in de eerste plaats de onderhandelingen tussen de Staten die een geschil hebben. Leidt dat niet tot bijlegging van het geschil, dan volgt in de tweede fase de bemiddeling van de Beperkte Commissie van de Raad van Bestuur. Indien er binnen zes maanden na de inschakeling van deze Commissie geen overeenstemming is bereikt, kan elk van de betrokken Staten het geschil aanhangig maken bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

D e r e s o l u t i e s

De resolutie betreffende benoeming van de Voorzitters van de nietigheidskamers

Deze resolutie hangt qua inhoud samen met artikel 11 en werd dan ook aldaar besproken.

De resolutie betreffende centralisatie van de rechtspraak inzake inbreuk op Gemeenschapsoctrooien in de Verdragsluitende Staten :

Deze resolutie hangt qua inhoud samen met artikel 70 en werd dan ook aldaar besproken.

De resolutie betreffende geschillen over Gemeenschapsoctrooien

Deze resolutie hangt qua inhoud samen met de artikelen 76 en 90 en werd bij artikel 76 besproken.

1. EXPOSE DES MOTIFS COMMUN
CONCERNANT LA CONVENTION DE STRASBOURG DE 1963

---:---:---:---:---:---

La Convention du 26 novembre 1963 a pour objet d'harmoniser dans les Etats contractants certaines notions fondamentales du droit applicable en matière de brevets d'invention. Cette convention est l'oeuvre d'un Comité d'experts réuni à STRASBOURG sous l'égide du Conseil de l'Europe. Elle a été signée par 11 Etats membres du Conseil : Allemagne, Belgique, Danemark, France, Grande-Bretagne, Irlande, Italie, Luxembourg, Pays-Bas, Suède et Suisse ; elle a été seulement ratifiée par l'Irlande le 25 janvier 1968.

Les dispositions de la Convention de STRASBOURG du 26 novembre 1963 ont trait d'une part aux conditions de brevetabilité des inventions, d'autre part, au contenu et à l'interprétation du brevet.

Le préambule de la Convention met en évidence le double intérêt de l'unification qu'elle tend à réaliser.

Tout d'abord, à une époque où la protection des inventions tend de plus en plus à dépasser les limites du territoire national et à s'étendre à un grand nombre de pays, il est de l'intérêt de la recherche et de l'industrie que les prescriptions disparates des législations nationales soient remplacées, autant que possible, par des règles de protection uniformes.

D'autre part, l'harmonisation des dispositions qui gouvernent la brevetabilité des inventions et le contenu des demandes de brevet est de nature à faciliter la coopération des Etats dans la mise en oeuvre des procédures de délivrance des brevets.

Une telle coopération ne saurait être vraiment fructueuse sans un minimum d'unification juridique.

Les Etats qui ont signé, le 5 octobre 1973 à Munich, la Convention sur la délivrance de brevets européens avaient déjà établi en commun les règles juridiques posées par la Convention de STRASBOURG du 26 novembre 1963. Ces règles qui portent principalement sur la délicate question de la brevetabilité des inventions n'ont jamais été remises en cause pour l'institution du brevet européen et constituent pour ces Etats un droit uniforme qui, naturellement, doit trouver sa place dans les législations nationales sur les brevets d'invention.

0

0 0

Les dispositions fondamentales de la Convention de STRASBOURG sont contenues dans ses huit premiers articles.

Ces dispositions sont de deux ordres.

Celles des articles 1 à 7 ont pour objet de définir les conditions requises pour qu'une invention puisse être valablement brevetée.

Celles de l'article 8 ont trait au contenu du brevet et à son interprétation.

Les conditions de brevetabilité d'une invention, reprises par l'article 52 (1) de la Convention de la Convention sur le brevet européen, sont posées par l'article 1er qui dispose que "des brevets seront accordés pour toute invention qui est susceptible d'application industrielle, est nouvelle et implique une activité inventive". Elles sont développées tour à tour dans les articles 2 à 6, ce que fera également la Convention sur le brevet européen, mais dans un ordre différent, dans ses articles 53 à 57.

L'article 2 auquel correspond l'article 53 de la Convention sur le brevet européen est l'une des dispositions essentielles de la Convention. Il définit, de façon limitative, les catégories d'inventions que les législations des Etats contractants peuvent exclure de la protection.

Il s'agit en premier lieu (paragraphe a) des inventions contraires à l'ordre public ou aux bonnes moeurs. Cette exclusion, avec les limites qu'elle comporte, est déjà consacrée dans toutes les législations nationales.

Il s'agit, en second lieu (paragraphe b) des inventions dont la protection peut être refusée en raison de leur appartenance à certains domaines de la technique. Sur ce point, la seule exclusion permise a trait aux créations du domaine biologique, et essentiellement aux nouvelles variétés végétales ou races animales. Les Etats ne sont pas tenus de protéger ces créations par des brevets d'invention, encore qu'il ne leur soit pas interdit de le faire. Une exception est toutefois prévue pour les produits microbiologiques que leur nature rapproche des produits de l'industrie, au sens

étroit, et dont on sait l'importance qu'ils revêtent pour celle-ci, notamment dans le domaine pharmaceutique. De telles créations doivent être admises à la protection par la voie du brevet.

La faculté d'exclusion ainsi ouverte aux Etats par l'article 2 (b) s'imposait notamment en raison de la conclusion de la Convention de Paris du 2 décembre 1961, sur la protection des nouvelles obtentions végétales, qui laisse aux Etats contractants la liberté d'organiser cette protection soit par le brevet d'invention, soit par un titre spécifique.

Aucune autre exclusion de caractère général, fondée sur l'appartenance technique de l'invention, n'est autorisée par la disposition en cause, et c'est à ce titre que cette disposition est importante. Elle a modifié en effet très profondément la situation juridique dans la majorité des Etats signataires et la Convention sur le brevet européen n'exclut donc pas de la protection du brevet les produits chimiques, pharmaceutiques et alimentaires. Pour des raisons de politique économique ou d'éthique sociale, certaines législations avaient, en effet, écarté ou écartent encore de la protection les inventions de tels produits.

La disposition examinée traduit donc une tendance, qui s'est fait jour dans la majorité des Etats, à élargir le champ de la brevetabilité légale.

Toutefois, en raison de la portée de cette disposition, il a été jugé nécessaire de permettre aux pays intéressés d'en différer temporairement l'application.

Tel est l'objet de l'article 12 de la Convention qui, pour les produits pharmaceutiques et alimentaires, habilite les Etats contractants à maintenir les dispositions antérieures pendant une période de dix années suivant l'entrée en vigueur de la Convention sur leur territoire. Par une voie différente, l'article 167 de la Convention sur le brevet européen permet d'ailleurs de réserver aussi les dispositions antérieures mais en visant en outre les produits chimiques.

Or, il faut noter que les dispositions de la Convention de STRASBOURG sont immédiatement applicables en ce qui concerne les produits chimiques.

L'article 3 de la Convention définit le "caractère industriel" requis de l'invention, en des termes dont on retrouve la lettre et c'est le cas de l'article 57 de la Convention sur le brevet européen, ou l'esprit dans toutes les législations et qui n'appellent aucun commentaire.

Il en est autrement de l'article 4, relatif à la notion de "nouveauté", qui introduit des changements fondamentaux dans la plupart des législations et qui constitue l'une des dispositions capitales de la Convention.

Les conceptions nationales sur ce point ont été et restent en effet des plus diverses. Certaines législations, peu nombreuses, consacrent une exigence de "nouveauté absolue" de l'invention. Pour être réputée nouvelle et par conséquent brevetable, celle-ci ne doit avoir fait l'objet, avant le jour de son dépôt, d'aucune divulgation propre à permettre à une personne qualifiée d'en entreprendre l'exécution, quoique soit le mode, le lieu ou l'époque de cette divulgation.

D'autres Etats, plus nombreux, ont retenu un principe de "nouveauté relative". Les divulgations antérieures ne font échec à la nouveauté de l'invention que si elles se sont produites dans des conditions déterminées. Ces conditions sont d'ailleurs définies, d'un pays à l'autre, de façon très discordante. Certaines législations ne prennent en considération, d'une manière générale, que les divulgations réalisées sur le territoire national. D'autres introduisent sur ce point une distinction entre les publications territoriales et le simple usage antérieur de l'invention, la restriction territoriale n'étant retenue que pour le deuxième. Certains Etats assortissent ces restrictions de limitations temporelles quant à la prise en considération des publications antérieures. Enfin les droits nationaux divergent également en ce qui touche la forme des antériorités et notamment la prise en considération des divulgations orales.

Les paragraphes 1 et 2 de l'article 4 qui trouvent leur correspondance dans les paragraphes 1 et 2 de l'article 54 de la Convention sur le brevet européen, généralisent la solution de la "nouveauté absolue" en réputant compris dans "l'état de la technique", et par conséquent opposable à la nouveauté de l'invention, tout ce qui a été rendu accessible au public sous quelque forme et dans quelque condition que ce soit.

Deux exceptions reprises par l'article 55 de la Convention sur le brevet européen sont toutefois prévues par le paragraphe 4.

La première concerne les divulgations abusives, faites contre le gré du demandeur et qui constituent la violation manifeste d'une confiance. Cette restriction n'est d'ailleurs acquise que pour un temps limité : la divulgation devient opposable à l'inventeur si elle a précédé de plus de six mois le dépôt de la demande de brevet. Une telle limitation dans le temps se justifie par un souci de sécurité des industries concurrentes.

La deuxième "immunité", également restreinte dans le temps, a trait aux divulgations constituées par l'exposition de l'invention dans une exposition officielle. Elle est prévue par la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle et elle s'impose, à ce titre, aux Etats signataires de la Convention de 1963.

Une remarque particulière s'impose en ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 4. Cette disposition se réfère au cas où deux demandes de brevet couvrant en tout ou partie la même invention ont été déposées successivement et sont l'une et l'autre en instance de délivrance devant l'administration nationale. La disposition en cause habilite les Etats contractants à considérer que la nouveauté de l'invention déposée en second lieu est alors mise en échec, encore qu'il n'y ait pas eu, en l'occurrence, divulgation préalable au dépôt. Il en résulte que le brevet issu de la demande seconde ne pourra être valablement délivré que dans la mesure où il comporte des éléments nouveaux et pour autant que ces éléments additionnels soient suffisants pour justifier l'octroi d'une protection. Cette solution, qui assimile la situation en cause au cas du défaut de nouveauté, est celle qui a été retenue par la Convention sur le brevet européen (art. 54.3).

Il faut toutefois signaler que l'article 6 de la Convention permet aux Etats contractants de prévoir une solution différente.

La confrontation du contenu des deux demandes successives conduit à délivrer valablement le brevet second pour les éléments additionnels quelles que soient l'importance et la valeur de ces éléments et même s'ils ne témoignent pas, à l'égard de ce qui fait l'objet de la demande concurrente, de "l'activité inventive", requise par l'article 5 comme une condition générale de la protection.

Ce dernier article a introduit une innovation dans certains droits nationaux. Il requiert de l'invention, sous le nom "d'activité inventive", une qualité "intrinsèque" qui s'ajoute à celle de la simple nouveauté, celle que la définit l'article précédent. L'invention, même nouvelle, n'est réputée brevetable que si elle ne s'impose pas de manière évidente à l'esprit d'un technicien informé de l'état de la technique. Elle doit s'écarter de la technique antérieure par une marge suffisante pour que sa conception dépasse le simple enchaînement des réflexions que pourrait faire toute personne normalement qualifiée dans le domaine dont elle relève. L'exigence de "l'activité inventive" figure à l'article 56 de la Convention sur le brevet européen.

Il est important d'ajouter que cette exigence ne saurait avoir aucune incidence particulière sur le sort de ce qu'il est convenu d'appeler les "petites inventions". Elle n'implique aucune hiérarchie des domaines techniques. Une invention relevant de l'électronique ou de la physique nucléaire peut ne répondre en rien à cette exigence, si elle ne dépasse pas la réflexion normale d'un spécialiste, cependant qu'une invention qui relève d'un domaine réputé mineur peut témoigner d'une originalité notable. L'examen des brevets délivrés dans les pays qui connaissent déjà la notion de "l'activité inventive" montre d'ailleurs qu'en dépit de la rigueur variable des appréciations de ce genre, l'éventail des inventions protégées varie assez peu d'un pays à l'autre.

L'article 6 de la Convention a déjà été évoqué en liaison avec l'article 4, paragraphe 3.

L'article 7 se réfère précisément à ces deux dernières dispositions. La situation qu'il envisage est celle où plusieurs Etats contractants conviendraient d'instituer entre eux une procédure commune comportant le dépôt d'une demande internationale, cette procédure commune laissant d'autre part subsister les procédures purement nationales. En règle générale (article 6, article 4.3) deux demandes couvrant une même invention et se trouvant simultanément en instance ne s'opposent l'une à l'autre que si elles ont été déposées dans un même pays. Cette opposabilité ne joue pas d'un pays à l'autre : seul un brevet étranger déjà délivré peut faire échec à une demande nationale couvrant ce même objet. La disposition de l'article 7 fait exception à cette règle dans la situation qu'elle envisage. Les Etats intéressés peuvent convenir de rendre opposable à une demande de brevet commune toute demande nationale de même contenu déposée dans l'un quelconque d'entre eux.

Cette disposition a donc naturellement trouvé son application dans le [a] article [a] 139 de la Convention sur le brevet européen /et 33 du projet de Convention relative au brevet européen pour le Marché Commun [a].

Telles sont les diverses conditions de brevetabilité stipulées par la Convention.

L'article 8, ainsi qu'il a été indiqué, a un objet différent. Il constitue également l'une des dispositions essentielles de la Convention.

Il convient de souligner à cet égard l'exigence des "revendications", posée in fine par son paragraphe 1, et la fonction dévolue à celles-ci par son paragraphe 3. Il existe en effet à l'heure actuelle deux modes de détermination de la protection conférée par un brevet.

Certaines législations considèrent que cette protection s'étend à tout ce que contient la description de l'invention. Il s'agit là d'une conception apparemment favorable à l'inventeur.

D'autres législations limitent la protection en fonction de "revendications" formulées à la suite de la description et par lesquelles l'inventeur définit, de façon précise, l'objet du droit exclusif sollicité. Ce système est évidemment plus favorable à la sécurité des tiers.

On s'accorde généralement à considérer que l'augmentation constante du nombre des brevets et la complexité croissante des techniques exigent, pour la sécurité des industries, que la portée de la protection assurée aux inventeurs soit clairement définie. Il est constant, d'autre part, que l'institution d'un examen de nouveauté des demandes de brevet suppose l'exigence de revendications. C'est pourquoi la Convention sur le brevet européen a retenu (article 59) l'exigence de revendications qui déterminent l'étendue de la protection attachée au brevet, et a repris les termes mêmes du paragraphe 3 de l'article 8 de la Convention de STRASBOURG en précisant que "la description et les dessins servent à interpréter les revendications".

Les dispositions des articles 9 à 14 de la Convention, qui concernent les conditions d'adhésion, d'entrée en vigueur et d'application territoriale, ne semblent appeler ici aucun commentaire particulier, si ce n'est celui déjà fait plus haut à propos de l'article 12 relatif aux réserves. Tout au plus peut-on ajouter que le paragraphe 3 de cet article recommande aux Etats ayant fait de telles réserves lors de la signature de les lever "aussitôt que les circonstances le permettront".

2. EXPOSE DES MOTIFS COMMUN
CONCERNANT LE TRAITEMENT DE WASHINGTON DE 1970

A.

Généralités

Contenu et objectifs du Traité

Introduction

Le Traité de Coopération en matière de brevets (Patent Cooperation Treaty - PCT -) a été soumis à la signature des Etats participants le 19 juin 1970, à l'issue d'une conférence diplomatique qui a siégé à Washington pendant quatre semaines. Ce Traité doit permettre de remédier sur le plan mondial aux difficultés créées par le dépôt et l'instruction de demandes de brevet multiples visant à assurer la protection d'une même invention dans plusieurs pays.

Les travaux en vue de l'élaboration de ce Traité ont trouvé leur impulsion dans la situation qui régnait dans le domaine des brevets à la fin de la seconde guerre mondiale. Dans la plupart des pays, le nombre des demandes de brevet ne cesse de croître. Cela est dû, d'une part, au caractère plus intensif de l'activité inventive qui résulte à son tour d'une industrialisation plus poussée. Néanmoins, l'accroissement du nombre de demandes de brevet résulte principalement de la multiplication des cas où, par suite des relations sans cesse plus étroites qui s'établissent entre les marchés sur le plan international, des demandes de brevet sont déposées pour la même invention dans plusieurs pays. De plus, les offices de brevets qui procèdent d'office à un examen des demandes de brevet quant à la nouveauté rencontrent certaines difficultés non seulement en raison de l'accroissement du nombre des demandes mais également du fait que la technique devient toujours plus élaborée et complexe. Pour ces offices de brevets, le développement prodigieux de la documentation technique représente un autre problème dont il convient de tenir compte lors de l'examen des demandes de brevet. Enfin, un mécontentement croissant se fait jour à l'égard de ce système dans les "pays à enregistrement" dont les offices délivraient jusqu'à présent les brevets sans examen de nouveauté, le soin de procéder à cet examen étant laissé aux tribunaux en cas de litige. Il est de plus en plus généralement reconnu que, sur le plan juridique, ce système crée pour ces pays une insécurité grave dont leur industrie subit les inconvénients dans le domaine de la concurrence. Vu les difficultés suscitées du seul fait de la multiplication des demandes de brevet et des ouvrages techniques, la substitution d'un système d'examen à un système d'enregistrement ne pourra être opérée qu'à l'aide d'importants moyens en personnel et en matériel.

En ce qui concerne les Etats de l'Europe occidentale et centrale, l'introduction d'un système uniforme de délivrance de brevets permettra de résoudre une partie de ces problèmes. La Convention sur la délivrance de brevets européens du 5 octobre 1973 prévoit la création d'un Office européen des brevets qui pourra, au gré du demandeur, délivrer des brevets européens valables dans tous les Etats parties à cette Convention. A l'échelle mondiale, il n'est pas possible d'unifier de la même façon l'ensemble des systèmes existants en matière de délivrance de brevets. En effet, les conditions économiques et les dispositions en matière de brevets sont trop disparates pour que l'on puisse substituer à l'ensemble des systèmes nationaux un système international unique de délivrance de brevets. Sur le plan mondial, on ne peut pas reprendre la solution totale que l'on recherche actuellement en Europe et qui est également applicable pour d'autres groupes de pays comme le montre l'exemple du système commun de délivrance de brevets déjà en vigueur depuis plusieurs années entre les treize Etats membres de l'Union africaine et malgache. Cependant, les problèmes évoqués

ci-dessus se posent également au niveau international, c'est-à-dire à un niveau supérieur à celui des groupes d'Etats dans lesquels une fusion des systèmes de délivrance de brevets est possible dès maintenant. Sur le plan international, en particulier, on constate également une augmentation constante du nombre de demandes de brevet déposées pour une seule et même invention. C'est pourquoi l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle de Genève a estimé qu'il était de son devoir d'élaborer une convention internationale à l'échelle mondiale en vue de faciliter sur le plan international le dépôt dans plusieurs Etats de demandes de brevet concernant une seule et même invention. Dans cette tentative, cette Organisation disposait de moyens plus modestes que les groupements régionaux d'Etats.

II. Objectifs du Traité

En premier lieu, le Traité de Coopération en matière de brevets a pour but principal, dans la mesure où cela est possible à l'échelle mondiale, d'éviter pour les déposants effectifs ou potentiels, la duplication des travaux qui résulte actuellement du dépôt dans plusieurs Etats d'une demande de brevet ayant pour objet la même invention. Cette duplication entraîne pour le déposant potentiel et pour l'ensemble de l'industrie des frais très élevés. Le déposant potentiel doit déposer dans chaque Etat une demande de brevet séparée, rédigée dans la langue officielle du pays concerné. Il doit respecter les dispositions, variables d'un pays à l'autre, des législations nationales en matière de brevets dont les différences sont parfois considérables. Dans la plupart des cas, l'intéressé n'a pas d'autre possibilité, dès le dépôt de la demande, que de charger un agent en brevets ou un autre mandataire agréé d'effectuer pour son compte les démarches requises dans chacun des Etats visés. Les frais élevés qui en résultent obligent souvent l'intéressé à renoncer à la protection d'une invention dans un grand nombre d'Etats, ce qui retire à l'inventeur le bénéfice de son oeuvre dans une partie du monde. A ces conditions qui caractérisent la situation des déposants potentiels correspond la duplication ou plutôt la multiplication des travaux effectués par les offices de brevets aux fins d'examen d'une même invention et auxquels ils procèdent parallèlement selon des critères pour ainsi dire identiques en ce qui concerne la forme de la demande et même, dans la mesure où il s'agit d'offices à examen, en ce qui concerne le fond. Aussi longtemps qu'il ne sera pas possible d'instituer un système mondial de délivrance de brevets et de créer un office mondial des brevets, la duplication des travaux ne pourra être totalement éliminée à cette échelle. Le Traité tente cependant d'en limiter l'importance et, en premier lieu, d'éviter aux déposants potentiels et aux offices de brevets la répétition inutile des travaux menés parallèlement durant la période critique du début de l'instruction des demandes. De plus, le Traité vise à augmenter la probabilité selon laquelle les brevets délivrés dans les Etats contractants le seront sur des bases aussi sûres que possible et cela également dans les pays dont les offices n'ont pas la possibilité de procéder à une recherche et à un examen approfondis. Enfin, le PCT a également pour but d'améliorer l'information et l'assistance technique destinées aux pays en voie de développement parties au Traité.

Pour le déposant, la duplication des travaux est évitée en premier lieu grâce à la possibilité que lui accorde le Traité de déposer, dans un seul office et moyennant paiement d'une taxe uniforme, une demande internationale, rédigée dans une seule langue, qui a la valeur d'une demande nationale dans tous les Etats contractants désignés par le déposant et dont l'instruction est effectuée, à son premier stade, par un office central, tout au moins pendant les vingt premiers mois. Ce n'est qu'après la phase initiale que la demande est instruite sur le plan national. A ce stade, elle a déjà été examinée pour déterminer si elle répond aux conditions requises par le Traité pour ce qui est de la forme. De plus, en règle générale, il est joint à la demande un rapport sur l'état de la technique pertinente, qui est établi par un service central, et, souvent également, un rapport d'examen

préliminaire. Si cela ne rend pas inutile au stade national les travaux des offices à examen, cela permet cependant de les faciliter considérablement.

La probabilité selon laquelle les brevets délivrés à la suite de demandes déposées au titre du Traité le seront sur des bases beaucoup plus sûres résulte du fait que, dès la phase de l'instruction sur le plan international, il est établi dans tous les cas un rapport de recherche internationale et, même, dans de nombreux cas, un rapport d'examen préliminaire international. Le soin d'établir ces rapports est confié à des autorités particulièrement compétentes à cet égard et dont le fonctionnement, coordonné en vertu du Traité, est constamment amélioré à mesure que la période d'application du Traité s'allonge, grâce à l'expérience acquise lors de l'instruction des demandes internationales.

La diffusion plus rapide et plus large des informations relatives aux nouvelles inventions est assurée par la publication des demandes dans une gazette internationale des brevets conformément au Traité. Cette publication comporte toujours le texte d'un abrégé et un rapport de recherche internationale. Cela permet, d'une part, d'informer le public de l'existence et du contenu de la demande de brevet dans une publication d'audience internationale ; et, d'autre part, de faire comprendre, grâce à l'abrégé, toujours publié en anglais également, l'invention objet de la demande, tandis que le rapport de recherche internationale indique l'état de la technique dans le domaine en question.

Cette diffusion rapide des inventions nouvelles revêt un intérêt particulier pour les pays en voie de développement. Ces derniers sont, en effet, particulièrement intéressés par la possibilité d'être informés de l'évolution récente de la technologie.

Cependant, ils ne disposent pas des mêmes moyens que les pays industriels pour répondre à ce besoin d'information. Par ailleurs, le Traité prévoit la création de services d'information pour les besoins particuliers des pays en voie de développement et l'octroi d'une aide à ces pays pour leur permettre de créer leur propre système de brevets sur une base nationale ou régionale. Ces particularités expliquent le fait que, en ce qui concerne ce Traité, les premiers Etats à avoir déposé leurs instruments de ratification ou d'adhésion ont été des pays en voie de développement. Cela prouve que ces pays voient dans ce Traité un instrument leur permettant de mettre à profit les avantages du système de brevets dans le cadre de leur politique de développement.

III. Aperçu du contenu du Traité

Le Traité prévoit deux étapes. La première porte sur la demande internationale, la recherche internationale et la publication de la demande internationale. La seconde étape concerne l'examen préliminaire international.

L'ensemble de la procédure internationale prévue par le Traité repose sur le dépôt d'une demande internationale dans une seule langue auprès d'un office dit office récepteur. Ce dernier est, en règle générale, l'office national de l'Etat dans lequel le déposant a son domicile ou son siège ou dont il possède la nationalité. L'office récepteur peut être également un office régional tel que, par exemple, l'Office européen des brevets. Par sa forme et par son contenu, la demande doit satisfaire aux prescriptions du Traité et de son règlement d'exécution. En revanche, il suffit de respecter ces prescriptions quant à la forme pour que la demande soit valable pour tous les Etats contractants. Aucun de ces Etats ne peut exiger le respect d'autres prescriptions

relatives à la forme.

L'office récepteur examine la demande quant à ses irrégularités éventuelles. Il transmet un exemplaire de la demande au Bureau international de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle aux fins de son enregistrement ; un autre exemplaire est communiqué par l'office récepteur directement à l'administration compétente chargée de la recherche internationale qui détermine les publications qu'il convient d'utiliser pour apprécier la nouveauté et le degré d'activité inventive de la demande. L'administration chargée de la recherche internationale est nommée par l'Assemblée de l'Union Internationale de Coopération en matière de brevets, c'est-à-dire par les représentants des Etats parties au Traité. Sont susceptibles d'être nommés les offices nationaux ou régionaux possédant une certaine expérience dans ce domaine. Lors de la conclusion du Traité, il avait été admis que ces tâches seraient confiées aux offices nationaux des brevets de Moscou, Munich, Tokyo et Washington, ainsi qu'à l'Institut International des Brevets de La Haye. Il avait été prévu de centraliser ultérieurement l'ensemble des recherches internationales dans le cadre de l'Institut International des Brevets de La Haye. Depuis que les Etats européens ont décidé d'incorporer l'Institut International des Brevets à l'Office européen des brevets et que la majorité des Etats parties à la Convention instituant un système européen de délivrance de brevets ont renoncé, au profit de l'Office européen des brevets, à exercer la fonction d'administration chargée de la recherche internationale dans le cadre du PCT, cette fonction peut être exercée, non seulement par les offices nationaux de Moscou, de Tokyo et de Washington, mais aussi par ledit Office européen. Plus tard, l'office suédois des brevets assumera cette fonction pour les demandes déposées en Suède et dans les Etats limitrophes.

Les résultats de la recherche sont consignés dans un rapport international de recherche qui consiste essentiellement en une liste des objections que soulève la demande. Dans la mesure où le déposant le souhaite, des copies des documents sur lesquels les objections sont fondées lui sont également communiquées. A ce moment, où le déposant ne supporte d'autres frais que ceux afférents au dépôt d'une seule demande, il peut décider de maintenir la demande ou, le cas échéant, de la modifier. Ensuite, la demande internationale et le rapport de recherche sont transmis conjointement par le Bureau international aux offices de brevets de tous les Etats désignés par le déposant. Indépendamment de cela, mais en règle générale simultanément et dans un délai maximum de 18 mois à compter de la date de priorité, la demande internationale est publiée par le Bureau international en même temps que le rapport de recherche internationale et l'abrégé.

La transmission de la demande internationale aux Etats désignés par le déposant et la publication de la demande marquent la fin de la première étape de la procédure internationale. Cette dernière se poursuit alors dans le cadre des offices nationaux de brevets auprès desquels le déposant doit, dans un délai maximum de 20 mois à compter de la date de priorité, acquitter les taxes nationales et produire une traduction de la demande dans la mesure où cela est requis en vertu des dispositions de la législation de cet Etat en matière de brevets. Dans les pays qui procèdent d'office et sans qu'une requête à cette fin soit nécessaire à l'examen de la demande internationale quant à la nouveauté et quant au degré d'activité inventive, la procédure d'examen est entreprise à ce moment-là sur la base de la demande internationale et du rapport de recherche internationale qui lui est joint. Les offices de brevets qui ne procèdent à l'examen que sur demande particulière (Office allemand des brevets, Office néerlandais des brevets) n'entreprennent cet examen sur le plan national que lorsque la requête a été déposée à cette fin. Au même moment, les offices à enregistrement procèdent à la délivrance du brevet.

Le déposant, lorsqu'il désigne des Etats qui font partie d'un système régional de brevets, peut préciser qu'il demande la délivrance pour ces Etats non pas d'un brevet national, mais d'un brevet régional. Il peut, par exemple, solliciter pour les Etats parties à la Convention du 5 octobre 1973 sur la délivrance de brevets européens, un brevet européen. S'il exprime ce vœu pour l'un des Etats parties à la Convention relative au brevet européen pour le marché commun, sa déclaration revient à désigner également les autres Etats parties à cette Convention. Cela est, en effet, nécessaire, car le brevet européen ne peut être délivré que de façon uniforme pour tous les Etats parties à la Convention relative au brevet européen pour le marché commun. L'Office européen des brevets joue en pareil cas, dans le cadre du Traité de Coopération en matière de brevets, le même rôle qu'un office national de brevets.

Le Traité ne contient aucune disposition s'appliquant à la phase nationale de la procédure qu'il abandonne ainsi à la législation nationale. Il prescrit seulement que le traitement de la demande dans le cadre national ne peut commencer avant l'expiration d'un délai de vingt mois à compter de la date de priorité et que le déposant doit conserver la possibilité d'apporter dans chaque Etat des modifications à la demande internationale. Il dispose également qu'aucun Etat ne peut, au stade de la demande, imposer des conditions de forme plus restrictives applicables à la demande internationale. Il peut toutefois exiger que des preuves lui soient présentées au cours de la procédure de délivrance.

La deuxième phase de la procédure internationale prévoit l'organisation d'un examen préliminaire international. Cette deuxième phase est cependant facultative à deux titres. Tout d'abord, les Etats parties au Traité peuvent, en formulant une réserve, supprimer la deuxième phase. S'ils ne le font pas, tout déposant n'en conserve pas moins le droit de faire procéder ou non, à son choix, à l'examen préliminaire international.

D'une manière générale, l'examen préliminaire international ne peut être demandé que par les personnes qui ont leur siège social ou leur domicile dans un Etat qui n'a pas supprimé cette phase en formulant une réserve ou qui sont des nationaux de cet Etat. La deuxième phase peut aussi être conçue de telle manière qu'elle n'aura d'effets que dans les Etats qui ne l'ont pas supprimée en exprimant une réserve. Ces Etats sont appelés Etats élus.

La deuxième phase consiste en la rédaction par certaines administrations internationales chargées de l'examen, après la recherche internationale, d'un rapport international provisoire d'examen pour chaque demande. Pour cette tâche également, il sera fait appel soit à des grands offices nationaux de brevets, soit à des offices régionaux. L'administration chargée de l'examen préliminaire international établit selon les critères fixés par le Traité, si l'invention qui fait l'objet de la demande est nouvelle, si elle révèle un certain degré d'activité inventive et si elle est susceptible d'application industrielle. Les résultats de cette recherche, qui correspondent pour l'essentiel à l'examen d'une demande de brevet par un office national de brevets, sont consignés dans un rapport d'examen préliminaire international. Toutefois, ce rapport n'aura, dans le cadre de la procédure nationale qui suivra, d'autre valeur que celle d'une expertise sans effet contraignant. Le rapport d'examen n'en jouira pas moins d'une certaine autorité et exercera, en particulier dans les pays qui n'ont pas de procédure d'examen qui leur soit propre, une influence décisive sur la procédure de délivrance du brevet. Le rapport d'examen est communiqué aux offices de brevets des Etats que le déposant a élus pour la deuxième phase. Si la deuxième phase a lieu, le déposant a la possibilité, au cas où les différents Etats ne l'ont pas exclue en exprimant une réserve, d'attendre 25 mois à compter de la date de priorité (et non plus 20 mois comme dans la première phase), pour acquitter la taxe nationale et produire les

traductions. Il dispose donc de plus de temps pour déterminer s'il sera rentable de demander la protection de son invention dans certains Etats et, dans l'affirmative, lesquels, ainsi que pour entreprendre la coûteuse procédure nationale de délivrance des brevets. Pour l'aider à prendre sa décision, il dispose, en plus du rapport de recherche internationale, du rapport d'examen préliminaire international qui constitue une meilleure base de décision, car il contient déjà une estimation de la valeur de l'invention.

Dans le protocole sur la centralisation et l'introduction du système européen des brevets (protocole sur la centralisation), les Etats parties à la Convention sur la délivrance de brevets européens ont, sous certaines conditions, renoncé, au profit de l'Office européen des brevets, à ce que leurs offices nationaux de brevets exercent toute activité en qualité d'administration chargée de la recherche internationale ou d'administration chargée de l'examen préliminaire international au sens du Traité de Coopération. Toutefois, ces Etats n'ont pas renoncé à assumer les fonctions d'office récepteur international. En ce qui concerne la fonction d'administration chargée de la recherche internationale, leur renonciation figure à la section I, paragraphe 2, du protocole. Elle sera valable à compter de la date à laquelle l'Office européen des brevets recevra les demandes européennes de brevets, qui sera fixée par le Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets. Sont toutefois exclus de cette renonciation les offices de brevets des Etats parties à la Convention dont la langue officielle n'est pas l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets. Dans un avenir prévisible, cette exception ne s'appliquera plus qu'à l'Office suédois des brevets. Ces offices devront d'ailleurs s'engager à limiter leurs activités aux personnes qui ont leur siège social ou leur domicile dans un de ces Etats ou un Etat voisin, ou qui sont des nationaux d'un de ces Etats. En ce qui concerne la fonction d'administration chargée de l'examen préliminaire international, la renonciation figure à la section II du protocole sur la centralisation. La renonciation ne s'appliquera d'ailleurs que dans la mesure où l'Office européen des brevets pourra effectivement entreprendre l'examen des demandes de brevets européens. Sont encore une fois exclus de cette renonciation les offices de brevets des Etats membres dont la langue officielle n'est pas l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets et, par ailleurs, les offices nationaux de brevets qui exerceront, pendant une période transitoire, en vertu de la section IV du protocole sur la centralisation, des tâches d'examen incombant à l'Office européen des brevets ; cette dernière exception ne vaut du reste que pour la période transitoire indiquée.

IV. La réglementation concernant les langues

1. La demande internationale

La demande internationale doit être rédigée dans une langue dans laquelle l'administration chargée de la recherche internationale peut l'instruire. L'office récepteur détermine l'administration compétente pour chaque demande. En vertu du protocole sur la centralisation, les Etats parties à la Convention sur la délivrance de brevets européens, à l'exception de la Suède, délégueront à l'Office européen des brevets la tâche d'agir en qualité d'administration chargée de la recherche internationale. Les langues officielles de l'Office européen des brevets sont l'allemand, l'anglais et le français. Les demandes internationales introduites en vertu du Traité de Coopération pourront ainsi, dans tous les cas, être déposées dans ces langues. Il est possible également que l'Office européen des brevets instruisse aussi des demandes internationales qui ont été déposées dans une autre langue. Cela suppose qu'il s'agit d'une langue dans laquelle le département de La Haye de l'Office européen des brevets pourra effectuer des recherches et qu'un Etat partie à la Convention sur la délivrance de brevets européens ou un Etat tiers signe avec l'Office européen des brevets un accord ad hoc. L'Office suédois des brevets recevra des demandes internationales rédigées en suédois, étant donné que l'office national des brevets agira en qualité d'administration chargée de la recherche internationale.

Des demandes internationales pourront être déposées en japonais, en russe et en anglais auprès des offices de brevets japonais, russe et américain respectivement.

2. Publication de la demande internationale

La demande internationale est publiée en anglais, en français, en allemand, en japonais ou en russe. Si la demande a été déposée dans une autre langue, elle est traduite sous la responsabilité de l'administration compétente chargée de la recherche internationale et elle est publiée en anglais. Si la demande internationale est publiée en français, en allemand, en japonais ou en russe, l'abrégé et le rapport de recherche internationale sont publiés dans deux langues, à savoir la langue de la demande internationale et l'anglais. La demande internationale, l'abrégé et le rapport de recherche internationale font l'objet de la publication internationale. A cela s'ajoute une mention publiée dans la gazette du Bureau international. Cette mention comprend les indications figurant à l'en-tête de la publication internationale et l'abrégé. La gazette paraît au moins en anglais ou en français. De plus, une édition est publiée dans chacune des langues pour lesquelles les frais engagés sont couverts par voie de souscription ou par des subventions nationales. Il est vraisemblable que des éditions paraîtront en allemand, en japonais, en russe et sans doute aussi en espagnol.

3. Rapport de recherche internationale et rapport d'examen préliminaire international

Ces deux rapports sont rédigés dans la langue de publication de la demande internationale. S'il n'est pas rédigé en anglais, le rapport de recherche internationale est traduit dans cette langue sous la responsabilité du Bureau international ; sur demande d'un office élu, le rapport d'examen préliminaire international est également traduit dans certaines autres langues, à savoir l'allemand, l'anglais, le français, le japonais, le russe et l'espagnol.

4. Traductions requises pour la procédure sur le plan national

Le déposant est tenu de faire établir sous sa propre responsabilité les traductions de la demande internationale qui doivent être fournies aux offices nationaux des brevets dans un délai de 20 ou 25 mois à compter de la date de priorité.

5. Traductions dans d'autres langues

Le Bureau international peut demander aux offices nationaux de brevets des duplicata des traductions de la demande internationale que le déposant a fournies à ces offices. Le Bureau international communique à tout tiers des doubles de ces traductions à titre onéreux.

Taxes

Dans le cadre de la procédure prévue par le Traité de Coopération en matière de brevets sont perçues les taxes suivantes :

1. Taxe internationale

Le dépôt d'une demande internationale donne tout d'abord lieu à la perception d'une taxe internationale destinée à couvrir les dépenses du Bureau international. Ces dépenses représentent les frais afférents à la mise au point des exemplaires destinés aux offices désignés par le déposant, les frais de publication et les frais de traduction de l'abrégé de la demande et, le cas échéant, les frais de traduction du rapport de recherche internationale. Le montant de cette taxe dépend du nombre d'Etats désignés par le déposant et il est majoré

lorsque la demande internationale comprend plus de trente feuilles.

En pratique, la taxe internationale comprend deux éléments, à savoir la taxe de base et la taxe de désignation qui doit être versée pour chacun des Etats désignés par le déposant. Cependant, la taxe de désignation est réduite à un versement unique pour tout groupe d'Etats contractants pour lequel est demandé un brevet régional unique. Par exemple, il n'est perçu qu'une seule taxe de désignation lorsque le déposant sollicite la délivrance d'un brevet européen pour les Etats parties à la Convention sur la délivrance de brevets européens du 5 octobre 1973. La taxe de base est exigible lors du dépôt de la demande internationale, mais l'office récepteur peut accorder au déposant un délai pouvant atteindre jusqu'à un mois après le dépôt de la demande internationale. La taxe de désignation n'est exigible qu'à l'expiration d'un délai d'un an à compter de la date de priorité.

Les modalités de paiement sont définies à la règle 15 du règlement d'exécution annexé au Traité, qui fixe également le montant des taxes, lequel devra cependant, une fois le Traité entré en vigueur, être adapté compte tenu de l'évolution du système monétaire international.

2. Taxe de transmission

En même temps qu'il perçoit la taxe internationale, l'office récepteur peut exiger pour couvrir les frais qu'il a engagés, le paiement d'une taxe de transmission dont il fixe lui-même le montant.

3. Taxe de recherche

L'administration chargée de la recherche internationale peut percevoir une taxe de recherche pour les services qu'elle fournit. Cette taxe de recherche internationale sera la plus élevée de toutes celles prévues par la procédure, parce que la recherche internationale en représente l'élément le plus onéreux. Le montant de cette taxe est fixé par l'administration chargée de la recherche internationale.

4. Taxe de traitement

La deuxième étape de la procédure internationale, qui est facultative, donne lieu à la perception d'une taxe de traitement destinée à couvrir les frais encourus par le Bureau international. Ces frais sont occasionnés par la mise au point des exemplaires et des traductions du rapport de recherche préliminaire internationale en vue de la transmission de ce rapport aux offices nationaux. Le montant de cette taxe est fonction du nombre de traductions nécessaires. Le paiement d'un certain montant de base est exigé dans le cas où la traduction n'est pas requise. La taxe est majorée d'un montant égal pour chaque traduction supplémentaire.

5. Taxe d'examen préliminaire international

Toute administration chargée de l'examen préliminaire international usera de la faculté dont elle dispose de percevoir une taxe à ce titre.

Le Traité ne comporte aucune disposition relative au montant des taxes nationales perçues par les offices nationaux. Il ne prévoit aucune réduction des taxes nationales de dépôt, de recherche ou d'examen, bien que la procédure internationale qui précède permette aux Etats contractants de réaliser certaines économies. Il est admis que les Etats contractants accorderont des réductions de taxes aux déposants d'une demande internationale, en tout cas lorsque la procédure internationale a lieu et qu'elle leur permet de réduire considérablement leurs propres dépenses.

VI. Recherche de type international

La législation nationale de tout Etat contractant peut prévoir que le déposant peut également, pour une demande de brevet national, obtenir de l'administration chargée de la recherche internationale un rapport de recherche équivalent à celui qui est établi au titre de la demande internationale. Cette procédure a pour but de permettre au déposant d'apprécier, sur la base d'une demande de brevet national, l'opportunité de déposer une demande internationale avant l'expiration du délai de priorité d'un an prévu par la Convention de l'Union de Paris.

De plus, la législation nationale de tout Etat contractant peut prévoir que toute demande de brevet national déposée auprès de cet office doit faire l'objet d'une recherche de type international. Cela permet d'éviter que les intéressés ne soient tentés d'avoir recours à la procédure nationale pour soustraire la demande au filtrage qu'implique le PCT.

Dans les deux cas, l'administration chargée de la recherche internationale doit, dans toute la mesure possible, tenir compte des résultats de la recherche internationale lors de l'établissement du rapport de recherche relatif à une demande internationale déposée postérieurement et elle est tenue aussi de rembourser au déposant la taxe perçue au titre de la recherche internationale ultérieure, au prorata du montant des économies qu'elle aura réalisées.

I. Avantages du Traité

1. Avantages pour le demandeur

Pour le déposant qui recherche la protection conférée par le brevet dans plusieurs Etats parties au Traité, la procédure prévue comporte des avantages importants. Au lieu de devoir déposer des demandes multiples en tenant compte de prescriptions diverses relatives à la forme et à la structure de la demande, il n'est tenu, au moins pendant la période de 20 mois à compter de la date de priorité, de déposer qu'une seule demande rédigée en une seule langue. Ce faisant, il n'a que les dispositions relatives à la demande internationale à observer et il a la certitude que, même lors de la poursuite de la procédure devant les offices nationaux, aucune autre exigence ne peut plus lui être imposée quant à la forme de la demande.

La date de la demande internationale est valable obligatoirement pour tous les Etats contractants que le déposant a désignés dans la demande internationale. L'examen préliminaire quant à la forme est effectué par un service central. Dans la suite de la procédure, les offices nationaux ne peuvent invoquer que la non-observation de dispositions relatives au dépôt prévues sur le plan international, dans le cas où l'office récepteur aurait omis de relever ces irrégularités. Il est cependant probable qu'il ne sera fait usage de cette faculté que dans des cas exceptionnels. En règle générale, le déposant pourra espérer à bon droit qu'après l'examen préliminaire par l'office récepteur il ne verra plus d'autres offices mettre en cause la forme et la structure de la demande.

La première partie de la procédure d'examen, portant sur la recherche en vue de déterminer l'état de la technique, est également effectuée par une seule instance. Il est vrai que cette instance n'est pas la même pour toutes les demandes internationales. Cependant, les administrations chargées de la recherche internationale assureront une coordination suffisante de leurs travaux pour que leurs recherches soient d'un niveau égal. Ainsi, le rapport de recherche internationale permet au déposant de disposer d'une base uniforme pour toutes les procédures d'examen qui auront lieu ultérieurement sur le plan national. Sur la base du rapport de recherche internationale et, en règle générale, à un moment où les seuls frais engagés sont ceux afférents à la procédure internationale, le demandeur peut juger de l'opportunité de poursuivre la procédure.

Si la deuxième partie de la procédure internationale a lieu, on dispose, en outre, pour cette procédure devant les offices de brevets nationaux d'un rapport d'examen préliminaire international, ce qui représente un avantage considérable lorsque le droit des brevets des pays dans lesquels ce rapport est transmis prévoit des critères identiques ou semblables à ceux appliqués en vertu du Traité lors de l'examen préliminaire international. Tel est d'ailleurs le cas en ce qui concerne tout au moins les pays qui ratifieront la Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention signée dans le cadre du Conseil de l'Europe le 27 novembre 1963, car les notions définies par cette Convention correspondent aux critères prévus par le PCT.

Le déposant bénéficie également de l'avantage particulier de pouvoir différer la production des traductions de la demande dans la langue de chacun des Etats désignés. Cela lui permet de disposer d'un délai plus long pour une mise au point soignée de ces traductions et il pourra n'engager les dépenses élevées nécessaires à cet égard qu'à un moment où il sera mieux en mesure d'apprécier les chances de sa demande que lors du dépôt. Il peut également ne pas avoir aussitôt recours aux services d'agents en brevets étrangers, ce qui entraîne aussi des frais élevés.

Un autre avantage réside enfin dans le fait que la première partie de la procédure valable pour tous les Etats désignés par le déposant se déroulera, en règle générale, dans sa propre langue, devant un office de brevets géographiquement proche du déposant et qui lui sera donc plus familier.

En tout état de cause, les frais sont réduits définitivement pour les déposants qui, en raison du rapport de recherche internationale ou du rapport d'examen préliminaire international, sont incités à ne pas maintenir leur demande ou à la modifier considérablement. Pour les autres déposants, le coût global se trouvera également réduit, étant donné la diminution des frais non officiels. Quant aux frais officiels, du reste moins importants, leur réduction éventuelle dépendra pour l'essentiel de la mesure dans laquelle les Etats renonceront à prélever des taxes pour les procédures nationales qui suivront ou en réduiront le montant. Dans cette optique, la décision que pourront prendre les Etats contractants de procéder, au cours de la phase nationale, à une nouvelle recherche et de prélever pour cela une taxe de recherche revêtira une importance décisive. En vertu de la Convention sur la délivrance de brevets européens, le Conseil d'administration aura la possibilité de renoncer à une recherche complémentaire et de réduire la taxe de recherche (article 157, paragraphe 3, de la Convention). Les Etats contractants profiteront de cette possibilité dès que la qualité des rapports de recherche établis par les autres administrations chargées de la recherche internationale le justifiera. Même s'il ne devait, au cours des premières années, en résulter aucune diminution des taxes officielles, le déposant aura en tout cas l'avantage de ne devoir effectuer l'essentiel des dépenses qu'après la date de dépôt de la demande.

Toutefois, ces avantages ne pourraient être mis à profit si l'invention ne devait être protégée que dans les Etats parties à la Convention sur la délivrance de brevets européens. En pareil cas, en effet, l'inventeur déposera directement une demande de brevet européen, ce qui lui procurera des avantages plus importants. Le passage au brevet européen par l'intermédiaire du Traité de Coopération en matière de brevets ne se justifie que lorsque la protection conférée par le brevet est recherchée également pour un autre Etat qui n'est pas partie à la Convention sur la délivrance de brevets européens. Dès maintenant, le nombre de ces cas n'est pas négligeable ; étant

donné l'interdépendance toujours plus étroite des marchés sur le plan international, on peut s'attendre à leur augmentation croissante. En conséquence, les effets favorables qu'aura le Traité pour le déposant, même indépendamment du système européen des brevets, ne feront que s'accroître avec le temps.

2. Avantages que présente le Traité pour les offices de brevets

Les avantages que les offices nationaux et régionaux de brevets retirent du Traité sont différents selon qu'il s'agit d'offices à examen ou de simples offices à enregistrement.

C'est pour les offices à examen que les avantages sont les plus importants. Ils résident dans le fait que ces offices vont recevoir de l'étranger des demandes déjà dépouillées et s'épargner ainsi du travail. Les demandes qui seront transmises aux offices à examen par la voie internationale leur parviendront sous la même forme, elles auront été soumises à un premier contrôle de forme et seront accompagnées d'un rapport de recherche. Le bénéfice sera d'autant plus grand que la procédure internationale aura été entamée depuis plus longtemps. Cet avantage compensera très largement l'inconvénient résultant du fait que les demandes en provenance de l'étranger arriveront aux offices de brevets plus tard qu'avant et que leur traitement ne pourra commencer en même temps que celui des autres.

En ce qui concerne les offices à enregistrement, ils seront moins avantagés. Toutefois, ils se verront épargner eux aussi le travail de contrôle portant sur la forme des demandes ainsi que, éventuellement, les dépenses de publication.

3. Avantages que présente le Traité pour les pays en voie de développement

La plupart des pays en voie de développement ne disposent pas d'offices à examen. En conséquence, les brevets sont délivrés sans que l'on contrôle leur nouveauté, leur degré d'invention et que l'on vérifie s'ils sont susceptibles d'applications industrielles. Cela constitue justement pour les pays en voie de développement un grand désavantage, car les possibilités de contrôle de la validité d'un brevet y sont nettement plus restreintes que dans les Etats industrialisés. Toutefois, le coût élevé de l'examen et le manque de personnel suffisamment qualifié pour l'effectuer empêchent de créer des offices à examen nationaux dans les pays en voie de développement. Le Traité est utile dans la mesure où les demandes internationales parvenant dans les pays en voie de développement et y donnant lieu à la délivrance d'un brevet sont, dans tous les cas, accompagnées d'un rapport de recherche et parfois même d'un rapport d'examen préliminaire international en anglais. Cela augmentera considérablement les possibilités d'établir, ou de contrôler, la validité de ce brevet.

Le Traité sera également très utile, au départ, dans le cas où le niveau de développement d'un tel pays permettra l'introduction d'un système d'examen.

En outre, les dispositions particulières du Traité de Coopération en matière de brevets relatives aux services techniques, comme par exemple la création de centres de documentation, avantageront principalement, et pour ainsi dire exclusivement, les pays en voie de développement.

Enfin, le Traité dans son ensemble contribuera, en particulier par la publication des demandes internationales, à la diffusion des connaissances techniques et favorisera ainsi le développement des pays non industrialisés.

4. Avantages que présente le Traité pour la collectivité

Grâce au Traité, presque toutes les demandes internationales sont publiées après un délai de 18 mois.

Comme, dans tous les cas, l'abrégé est publié en anglais, cela contribue à la diffusion générale des connaissances techniques et à la connaissance universelle de l'état des droits de protection.

Non seulement le Traité évite la duplication des travaux, contribue dans de nombreux cas à l'accélération de la procédure de délivrance des brevets et accroît, par la centralisation de la recherche et, le cas échéant, l'examen préliminaire international, la valeur des brevets délivrés, ce qui débouche sur une situation des droits de protection largement semblable dans tous les pays, mais il élimine en outre des réserves importantes qui pourraient être formulées à l'encontre du système actuel de brevets.

VIII. Réserves

Plusieurs réserves peuvent être formulées en vertu du Traité. Les Etats peuvent exclure l'application du chapitre II qui réglemente la procédure au cours de la deuxième phase. Ils peuvent en outre, en formulant une réserve, obtenir pour la production des traductions de la demande et la publication y afférente un délai de 20 mois seulement et non plus de 25 mois, même si l'examen préliminaire international est effectué. Par ailleurs, un Etat contractant peut déclarer qu'il n'exige pas la publication internationale d'une demande internationale. Cela n'exclut pourtant pas la publication internationale, si le déposant a désigné ne serait-ce qu'un seul Etat n'ayant pas formulé de réserve de cet ordre. Même l'application des dispositions relatives à la compétence juridictionnelle de la Cour internationale de Justice, fondée sur l'article 59 du Traité, peut être exclue par une réserve. Enfin, les Etats contractants ont la faculté d'obtenir, en exprimant une réserve, que l'on distingue, pour la détermination de l'état pertinent de la technique, la date de la demande internationale, qui est fixée par son dépôt à l'étranger, de la date de la réception effective de la demande dans l'Etat en cause, possibilité qui ne pourrait d'ailleurs s'appliquer qu'aux Etats-Unis en raison de la législation qui y est en vigueur.

IX. Le Traité, le règlement d'exécution et les autres dispositions

Les dispositions visant à la mise en place d'un système universel de coopération en matière de brevets sont contenues, soit dans le Traité lui-même, soit dans le règlement d'exécution ou des instructions administratives.

Le Traité contient les dispositions de base et fixe en particulier tous les droits et devoirs essentiels des déposants. Les dispositions du Traité ne peuvent être modifiées, à quelques exceptions près, que par des conférences de révision dont les résultats doivent être ratifiés par les Etats contractants. Deux groupes d'exceptions sont prévus. En vertu de l'article 47, tous les délais fixés par le Traité peuvent être modifiés par décision des Etats contractants. La décision est prise par l'Assemblée ou par vote par correspondance et doit être unanime.

En outre, en vertu de l'article 61, certaines dispositions, qui pour l'essentiel n'ont qu'une importance administrative, en particulier les dispositions qui se rapportent au Bureau international et au financement de l'Union, peuvent être modifiées par l'Assemblée de l'Union à la majorité des trois quarts des votes exprimés. Cette réglementation se retrouve à l'article 17 de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle dans la version adoptée à Stockholm le 14 juillet 1967.

Le règlement d'exécution du Traité de coopération en matière de brevets fixe les modalités de détail, pour autant qu'elles puissent avoir des conséquences pour le déposant, les Etats contractants et les administrations internationales. Les différentes dispositions du règlement d'exécution peuvent être modifiées par l'Assemblée. Les différentes règles du règlement d'exécution peuvent être modifiées par l'Assemblée. Certains règles ne peuvent l'être qu'à la majorité ; d'autres exigent l'unanimité durant une période transitoire de cinq ans ; d'autres enfin peuvent être modifiées à la majorité des trois quarts des votes exprimés. Pour certaines règles qui ont une importance particulière pour les administrations chargées de la recherche internationale et pour les administrations chargées de l'examen préliminaire international, il est prévu qu'il suffit du veto d'un Etat dont l'office de brevets national exerce de telles fonctions pour empêcher la modification de cette réglementation. Si une organisation internationale telle que l'Office européen des brevets exerce les fonctions d'une telle administration, la règle ne peut être modifiée au cas où un Etat particulier, membre de l'organisation et mandaté à cet effet par les autres Etats membres de cette organisation, voterait contre la modification ; peu importe d'ailleurs que d'autres Etats membres de cette organisation votent contre, pour autant que la majorité requise pour la modification soit atteinte.

Les autres problèmes de détail sont réglés par les instructions administratives. Ces instructions sont adoptées par le Bureau international avec la participation des administrations intéressées et sous le contrôle de l'Assemblée. Pour l'instant, c'est un comité intérimaire ad hoc qui s'occupe de leur élaboration.

Après l'entrée en vigueur du Traité, des conventions administratives relatives à la réalisation de la recherche internationale et de l'examen préliminaire international devront être conclues entre le Bureau international et les divers offices.

Analyse des dispositions particulières du Traité

Ad article premier

Le paragraphe 1 prévoit la création d'une union constituée par les Etats contractants. Les Etats qui ont exclu l'application du chapitre II (Examen préliminaire international) peuvent cependant participer à cette union. La plupart des conventions en matière de propriété industrielle qui relèvent de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (O.M.P.I.) de Genève comportent des dispositions analogues concernant la création d'une union des Etats contractants.

Le paragraphe 2 vise à garantir que les droits découlant de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle ne sont pas affectés par les dispositions du Traité. Cette précision n'est donnée qu'à titre de précaution, car le Traité ne comporte aucune disposition susceptible de créer un conflit entre les deux textes.

Ad article 2

Cet article définit les termes utilisés dans le Traité.

Ad article 3

Les dispositions de cet article portent sur la signification et la composition de la demande internationale. Le paragraphe 3 tend à garantir en particulier que le texte de l'abrégé joint à la demande ne puisse en aucune façon servir de base pour apprécier l'étendue de la protection demandée.

En ce qui concerne la langue dans laquelle la demande internationale doit être rédigée, les conditions matérielles et l'exigence d'unité

de l'invention auxquelles la demande doit satisfaire ainsi qu'en ce qui concerne les taxes, le paragraphe 4, par le biais du terme "prescrites", renvoie aux règles 11 à 14 du règlement d'exécution.

Ad article 4

Le paragraphe 1 comporte les dispositions relatives à la requête, complétées par les règles 3 et 4 du règlement d'exécution. La disposition qui prévoit que les Etats contractants dans lesquels la protection est demandée doivent être désignés dès le moment du dépôt est particulièrement importante. Il convient de noter, par ailleurs, que, si le déposant désire obtenir un brevet régional, la requête doit non seulement l'indiquer mais elle doit encore désigner les Etats contractants pour lesquels la délivrance du brevet régional est demandée.

En ce qui concerne la taxe et le délai de paiement de la taxe de désignation, l'article 2 renvoie au règlement d'exécution dont la règle 15 précise les modalités d'application. L'un des points les plus importants est que les taxes de désignation peuvent n'être acquittées qu'à l'expiration du délai d'un an à compter de la date de priorité.

Le paragraphe 3 précise que la protection demandée consiste en la délivrance d'un brevet, dans la mesure où le déposant ne demande pas, pour un Etat déterminé, l'un des autres titres de protection mentionnés à l'article 43 (par exemple, un modèle d'utilité).

Le paragraphe 4 définit une règle applicable dans les cas où l'inventeur n'est pas désigné ou lorsque cette désignation est incomplète.

Ad article 5

Cet article stipule que l'invention doit être exposée d'une manière suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter, principe qui figure également dans la plupart des législations nationales en matière de brevets. Les règles 5, 9, 10 et 11 comportent d'autres dispositions relatives à la description de l'invention.

Ad article 6

Cet article est fondamental pour la rédaction de la revendication ou des revendications de la demande internationale. Il est complété par les règles 6, 9, 10 et 11 du règlement d'exécution.

Ad article 7

Cet article porte sur la fourniture des dessins, tant ceux qui sont nécessaires à l'intelligence de l'invention (paragraphe 1) que les autres (paragraphe 2). Il est complété par la règle 11 du règlement d'exécution et notamment par son point 11.13. Les règles 7.1 et 10 sont également applicables à cet égard.

Ad article 8

Le paragraphe 1 comporte une disposition fondamentale prévoyant que la priorité d'une demande antérieure déposée dans un Etat partie à la Convention de Paris peut être revendiquée pour une demande internationale. Il est complété par les règles 4.10 et 17 du règlement d'exécution. Les dispositions applicables sont celles de l'Acte de Stockholm de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, même pour les Etats qui ne sont pas encore partie à cet Acte.

Le paragraphe 2, lettre b), précise que la revendication de la priorité d'une demande déposée antérieurement dans un Etat contractant n'interdit pas de désigner cet Etat dans la demande internationale. Dans ce cas toutefois, les conditions et les effets produits par la revendication de priorité dans cet Etat sont ceux que prévoit la législation nationale de ce dernier.

Ad article 9

Cet article tend à restreindre le nombre de personnes habilitées à déposer une demande internationale. Le paragraphe 1 définit la règle fondamentale, le paragraphe 2 prévoit une exception pour le cas particulier où l'Assemblée des Etats contractants veut permettre également aux personnes domiciliées dans un pays qui n'est pas partie au Traité ainsi qu'aux nationaux de ce dernier de déposer des demandes internationales. Le paragraphe 3 est complété par les règles 18.1 à 18.5 du règlement d'exécution. La règle 4.8 est également applicable.

Ad article 10

Cet article stipule tout d'abord que la demande internationale doit être déposée auprès d'un office récepteur déterminé. Les règles 19.1 et 19.2 précisent quel est l'office récepteur compétent dans chaque cas. Les tâches d'office récepteur peuvent être déléguées (règles 19.1, lettre b) et 19.3). De plus, cet article attribue à l'office récepteur la responsabilité du contrôle de la demande internationale du point de vue de la forme. A ce stade, il est nécessaire de contrôler, notamment, s'il est satisfait aux exigences prévues à l'article 11, paragraphe 1, et si la demande ne présente pas d'irrégularités au sens de l'article 14, paragraphe 1, lettre a), et paragraphes 2 et 3.

Ad article 11

Le paragraphe 1 fixe les exigences minimales auxquelles doit satisfaire la demande pour qu'une date de dépôt puisse lui être accordée. Le paragraphe 2 prévoit la possibilité d'une correction. Les paragraphes 3 et 4 prévoient qu'une demande internationale à laquelle une date de dépôt international a été accordée possède à tous égards les effets d'un dépôt national régulier, notamment en ce qui concerne la revendication de la priorité de cette demande. Dans tout Etat désigné, la date de dépôt international est réputée constituer la date du dépôt effectif (cf. à ce sujet les précisions à l'article 64, paragraphe 4).

Ad article 12

Cet article qui règle la transmission de la demande internationale au Bureau international et à l'administration chargée de la recherche internationale est complété par les règles 11.1, 21, 24 et 25 du règlement d'exécution.

Ad article 13

Le paragraphe 1 donne à chaque Etat désigné la possibilité de demander au Bureau international la transmission de toute demande internationale dès que possible. Aux termes du paragraphe 2, le déposant peut lui aussi, à tout moment, adresser une demande dans ce sens à tout office désigné, le cas échéant par l'entremise du Bureau international. Toutefois, l'office national peut s'opposer à la transmission anticipée des demandes internationales. Il faut mettre en effet que la plupart des offices nationaux ne désireront pas recevoir les demandes internationales avant de pouvoir procéder à leur traitement.

Ad article 14

Cet article définit les principes applicables lors de l'examen quant à la forme par l'office récepteur. Il détermine les irrégularités à déceler lors de l'examen de la demande internationale, sans les énumérer de manière exhaustive, et il précise la procédure applicable et les conséquences juridiques dans le cas où de telles irrégularités sont constatées. Pour le paragraphe 1, les règles 11, 26 et 28 du règlement d'exécution sont applicables ; pour le paragraphe 2, ce sont la règle 20.2 lettre a) sous iii) et la règle 26.6 lettres a) et b) ; pour le paragraphe 3, les règles 27.1 et 14 à 16 ; et pour le paragraphe 4, enfin, la règle 19.1 lettre a) et les règles 29.3 et 30.

Ad article 15

Les paragraphes 1 à 4 définissent les principes de base de la recherche internationale qui est effectuée obligatoirement pour

toute demande internationale. Le paragraphe 5 traite de la recherche de type international qui peut, dans certaines conditions, être effectuée pour une demande nationale. Pour les paragraphes 1 à 4, les règles 33 et 34 du règlement d'exécution sont applicables ; pour le paragraphe 5, il convient de se reporter à la règle 41.1.

Ad article 16

Cet article règle la mise en place de l'administration chargée de la recherche internationale. Il importe de souligner que le paragraphe 2 évoque, à titre d'objectif à long terme, l'institution d'une seule administration chargée de la recherche internationale, tout en envisageant pour l'instant l'intervention de plusieurs administrations de ce type, ce qui est plus réaliste. Le paragraphe 1 mentionne comme administration pouvant être chargée de la recherche internationale l'Institut International des Brevets de La Haye qui doit ultérieurement devenir partie intégrante de l'Office européen des brevets. Pour le paragraphe 2, les règles 35.1 et 35.2 du règlement d'exécution sont applicables ; pour le paragraphe 3, lettre b), ce sont les règles 15.3, 41.1 et 44.3 lettre b), et pour le paragraphe 3, lettre c), la règle 36.1.

Ad article 17

Cet article régit la procédure devant l'administration chargée de la recherche internationale, notamment dans le cas où cette administration constate l'existence d'irrégularités dans la demande internationale. Le fait que l'administration chargée de la recherche internationale ne prenne aucune décision définitive constitue un point important. Il ne peut pas en être ainsi, parce qu'il n'est pas prévu de protection juridique suffisante contre de telles décisions. L'administration chargée de la recherche internationale se borne à constater les faits et, en pratique, elle s'abstient de procéder à la recherche pour tout ou partie de la demande. Les offices désignés des Etats contractants conservent la faculté, en pareil cas, de tirer les conséquences juridiques de cet état de choses.

Ad article 18

Cet article porte sur le rapport de recherche internationale, sa transmission et sa traduction ; les règles 42 à 45.1 du règlement d'exécution sont applicables à cet égard.

Ad article 19

Cet article a essentiellement pour objectif de garantir au déposant qu'il peut modifier au moins une fois les revendications de la demande internationale après réception du rapport de recherche internationale, compte tenu des résultats de la procédure de recherche. Il n'a pas le droit de modifier la description et les dessins, mais il peut y joindre des explications les concernant.

Le paragraphe 2 comporte une stipulation qui en fait va de soi, à savoir que la modification ne doit pas aller au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande. Lorsqu'une telle modification complémentaire non autorisée a cependant été effectuée dans un Etat désigné qui permet ces modifications complémentaires, il n'en résulte pas de conséquences préjudiciables à l'intéressé (paragraphe 3).

Le paragraphe 1 est complété par la règle 46 du règlement d'exécution. La publication des modifications est faite conformément à la règle 48.2, lettres f) et h). Par ailleurs, les règles 49.3, 62.2 lettre c) ainsi que la règle 76.3 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 20

Cet article prévoit la communication de la demande internationale et indique les autres documents à transmettre. La règle 47 du règlement d'exécution est applicable.

Ad article 21

Cet article fixe le délai, la portée, la forme et la langue de la publication internationale. Le paragraphe 6 confère au Bureau international la faculté d'omettre des parties déterminées de la publication. A cet égard, la règle 9 du règlement d'exécution est applicable.

Ad article 22

Cet article prévoit que le déposant doit, avant l'expiration d'un délai de 20 mois à compter de la date de priorité, remettre à chaque office désigné une copie de la demande internationale, dans la

mesure où il y a encore lieu de le faire, et une traduction de la demande si celle-ci est exigée, payer la taxe nationale et compléter, le cas échéant, la désignation de l'inventeur. Les règles 49 et 50 du règlement d'exécution correspondent à cet article.

Ad article 23

Cet article comporte une garantie fondamentale pour le déposant : aucun office désigné ne peut examiner ou traiter la demande internationale avant l'expiration du délai de 20 mois à compter de la date de priorité prévu à l'article 22, dans la mesure où le déposant ne l'a pas expressément demandé.

Ad article 24

Cet article énumère les cas dans lesquels les effets produits par la demande internationale en tant que demande nationale cessent dans tout Etat désigné. Cependant, tout Etat désigné peut, même en pareil cas, maintenir les effets au titre de la demande nationale (paragraphe 2). Par ailleurs, l'ensemble des dispositions de cet article sont applicables sous réserve d'une décision contraire des offices désignés prise en vertu de l'article 25.

Ad article 25

Cet article prévoit que toute décision d'un office récepteur ou du Bureau international ayant pour conséquence de faire cesser les effets produits par une demande internationale en tant que demande nationale peut être révisée sur requête par chaque office désigné.

Ad article 26

Cet article a pour objet de garantir que les offices désignés offrent au déposant d'une demande internationale les mêmes possibilités de corriger la demande que celles qu'ils donnent, aux termes de la législation nationale, aux déposants d'une demande nationale dans des cas comparables.

Ad article 27

Le paragraphe 1 comporte la garantie, très importante pour le déposant, qu'aucune législation nationale ne peut exiger que la demande internationale satisfasse, quant à sa forme et à son contenu, à des exigences allant au-delà de celles prévues par le Traité et le règlement d'exécution. Les paragraphes suivants précisent que le déposant peut être invité à fournir certaines justifications au cours de la suite de la procédure et énumèrent les cas les plus importants. Il résulte, par ailleurs, de cet article que le droit des brevets et d'autres domaines importants relevant de l'intérêt des Etats contractants ne sont pas affectés.

Ad article 28

Aux termes de cet article, le déposant a le droit de modifier, dans le délai prescrit, les revendications, la description et les dessins, au cours de la procédure devant l'office désigné. La règle 52.1 du règlement d'exécution fixe ce délai. Ces modifications ne doivent pas non plus aller au-delà de l'exposé de l'invention figurant dans la demande internationale (paragraphe 2).

Ad article 29

Cet article prévoit que la publication internationale d'une demande internationale confère au déposant en principe la même protection provisoire dans tout Etat désigné que celle conférée aux termes de la législation nationale par une demande nationale. Si la demande internationale n'est pas publiée dans une langue officielle d'un Etat désigné, ce droit est subordonné, en vertu du paragraphe 2, au respect de conditions déterminées. Les paragraphes 3 et 4 prévoient d'autres possibilités de limiter la portée de ce principe par la législation nationale des Etats désignés.

Ad article 30

Cet article garantit le respect du caractère confidentiel de la demande internationale dans la limite des délais fixés cas par cas.

Le paragraphe 2, lettre b), précise les informations (essentiellement des indications relatives à la demande) qu'il est permis de communiquer à des tiers avant cette date. Le paragraphe 2, lettre c), revêt également une importance particulière en prévoyant que les offices désignés peuvent permettre aux autorités judiciaires d'avoir accès, sans aucune limitation, à une demande internationale.

Ad article 31

Le paragraphe 1 comporte le principe fondamental selon lequel la demande fait l'objet d'un examen préliminaire international sur demande du déposant.

Le paragraphe 2 détermine quels sont les déposants habilités à présenter une telle demande.

Le paragraphe 3 prévoit que la demande d'examen préliminaire international doit être établie indépendamment de la demande internationale, et renvoie au règlement d'exécution en ce qui concerne la forme, la langue et le contenu de la demande.

Le paragraphe 4 précise les Etats contractants qu'il est possible d'élire pour leur envoyer ultérieurement le rapport d'examen préliminaire international (Etats élus).

Les paragraphes suivants comportent d'autres dispositions détaillées en ce qui concerne les taxes, les autorités compétentes pour la réception de demandes et la notification de l'élection des offices.

Les règles 53, 55 et 60.1 du règlement d'exécution se réfèrent au paragraphe 3, les règles 53.7, 56, 60.2 et 60.3 au paragraphe 4, les règles 57 et 58 au paragraphe 5, la règle 59 au paragraphe 6 et la règle 61.2 au paragraphe 7.

Ad article 32

Cet article, qui traite de la désignation et de la compétence de l'administration chargée de l'examen préliminaire international, est complété par la règle 63 du règlement d'exécution. Cette règle fixe les exigences minimales à remplir par les administrations chargées de cette tâche.

Ad article 33

Le paragraphe 1 définit le caractère de l'examen préliminaire international et, en particulier, stipule expressément que le rapport d'examen préliminaire international ne constitue qu'une opinion sans engagement. Cet article fixe en outre les critères applicables en matière d'examen ; il précise clairement au paragraphe 5 que ces critères ne servent qu'aux fins de l'examen préliminaire international et que les Etats contractants peuvent néanmoins examiner des demandes internationales en appliquant des critères différents.

Les règles 64 et 65 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 34

Cet article prévoit la procédure à suivre en ce qui concerne l'examen préliminaire international et confère au déposant notamment le droit de communiquer avec l'administration chargée de l'examen ; il lui permet en outre de modifier les revendications, la description et les dessins dans le délai prescrit par le règlement d'exécution avant l'établissement du rapport d'examen préliminaire international. Cet article prévoit, par ailleurs, que le déposant doit généralement recevoir un avis écrit auquel il peut répondre. Cet article définit également la procédure à suivre dans les cas où l'administration chargée de l'examen constate certaines irrégularités concernant la demande.

Les règles 66 à 74 et la règle 91 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 35

Cet article précise les déclarations que le rapport d'examen préliminaire international peut contenir. Aux termes du paragraphe 2, il est interdit d'y faire figurer des déclarations relatives à la question de savoir si l'invention dont la protection est demandée est brevetable ou non au regard d'une législation nationale quelconque.

Pour le paragraphe 1, les règles 69 et 71 du règlement d'exécution sont applicables ; pour le paragraphe 2, la règle 70, notamment 70.6, 70.8 et 70.12.

Ad article 36

Cet article régit la suite de la procédure, c'est-à-dire la transmission du rapport d'examen préliminaire international, sa traduction dans d'autres langues par les soins du Bureau international et sa communication aux offices élus.

Les règles 71 à 74 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 37

Cet article, qui traite du retrait de la demande d'examen préliminaire international ou d'élections ainsi que des conséquences juridiques éventuelles de ce retrait, est complété par la règle 75 du règlement d'exécution.

Ad article 38

Cet article garantit également le caractère confidentiel que doit revêtir l'examen préliminaire international.

Ad article 39

Cet article correspond à l'article 22, relatif à la première étape de la procédure. Il stipule que le déposant dispose d'un délai de 25 mois pour accomplir les actes qui lui incombent, à savoir la transmission d'un exemplaire de la demande internationale, dans la mesure où cela est encore nécessaire, ainsi que d'une traduction de cette demande, le cas échéant, et le paiement de la taxe nationale. Tout Etat contractant peut formuler des réserves pour apporter des restrictions à cette réglementation.

Les règles 76 et 77 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 40

Cet article prévoit que, dans des circonstances déterminées, la demande internationale qui fait l'objet de l'examen préliminaire international ne peut être traitée avant l'expiration d'un délai de 25 mois, au lieu du délai de 20 mois prévu à l'article 23.

Ad article 41

Cet article donne également au déposant la possibilité de procéder auprès des offices élus à une modification des revendications, de la description et des dessins.

Les règles 78.1 et 78.2 du règlement d'exécution sont applicables.

Ad article 42

Cet article interdit d'exiger du déposant dont la demande fait l'objet d'un examen préliminaire international des informations détaillées sur les résultats de l'examen effectué pour la même demande internationale par un autre office élu. Le rapport d'examen doit suffire à satisfaire aux dispositions nationales, aux termes desquelles le déposant est tenu de produire les résultats de la recherche et de l'examen effectués dans d'autres Etats (en effet, il est avantageux de se limiter à un seul rapport d'examen et de réduire ainsi les frais). Cet article n'interdit cependant pas à un office élu de demander directement à un autre office élu de lui communiquer ces informations.

Ad article 43

Aux termes de cet article, le déposant peut, sur la base d'une demande internationale, demander également la délivrance d'un titre de protection autre qu'un brevet.

Il convient à cet égard de se reporter à la règle 4.12, lettre a), du règlement d'exécution.

Ad article 44

Pour que les déposants d'une demande internationale ne soient pas défavorisés par rapport aux déposants d'une demande nationale, il est expressément prévu que deux titres de protection peuvent être demandés sur la base d'une demande internationale lorsque la législation nationale appliquée par un office désigné le permet. Par exemple, dans certains Etats, la même invention peut faire simultanément l'objet de

la délivrance d'un brevet et d'un modèle d'utilité.

Ad article 45

Le paragraphe 1 stipule que les demandes internationales peuvent également être déposées en vue de la délivrance des brevets régionaux à condition, toutefois, que le traité de brevet régional concerné soit ouvert à quiconque et qu'il donne à toutes les personnes habilitées à déposer une demande de brevet international la possibilité de demander la délivrance du brevet régional. Cette disposition vaut pour la Convention sur la délivrance de brevets européens.

Le paragraphe 2 donne aux Etats désignés le droit de prévoir que toute désignation ou élection d'un de ces Etats dans la demande internationale sera considérée comme l'indication que le déposant désire obtenir un brevet régional conformément au traité de brevet régional.

C'est sur cet article que repose la coordination du Traité de coopération en matière de brevets et des traités de brevet régional, telle qu'elle a lieu dans le cas des deux conventions relatives aux brevets européens (cf. annexe à la présente étude).

Ad article 46

Cet article donne aux autorités compétentes de tout Etat contractant la possibilité de limiter l'étendue du brevet délivré dans cet Etat de manière rétroactive et de l'annuler en partie, dans la mesure où, du fait d'une traduction incorrecte, cette étendue dépasse celle de la demande internationale dans sa langue d'origine.

Ad article 47

Le paragraphe 1 renvoie à la règle 80 du règlement d'exécution pour le calcul des délais fixés par le Traité ; le paragraphe 2 stipule que tous les délais prévus par le Traité peuvent être modifiés par une décision des Etats contractants prise à l'unanimité soit par l'Assemblée soit par vote par correspondance. Cette soulesse dans la réglementation relative aux délais a paru nécessaire, parce que le Traité introduit des procédures entièrement nouvelles. Seule la pratique montrera si les délais prévus dans le cadre de cette procédure sont appropriés. Outre la règle 80 qui a déjà été mentionnée, les règles 79 et 81 du règlement d'exécution sont applicables en ce qui concerne cet article.

Ad article 48

Le paragraphe 1 doit éviter au déposant et aux autres personnes intéressées d'être déchu d'un droit en cas d'interruption des services postaux ou d'autres perturbations dans l'acheminement du courrier. Les modalités d'application de ces dispositions sont précisées à la règle 82 du règlement d'exécution.

Le paragraphe 2 vise à garantir qu'en cas de dépassement d'un délai le déposant ou les intéressés ne seront pas soumis en vertu du Traité à des règles plus sévères que celles prévues par la législation nationale des Etats contractants.

Ad article 49

Cet article régit le droit d'exercer auprès des administrations internationales créées par le Traité par des dispositions qui sont inspirées de celles valables à cet égard pour l'office récepteur. Les modalités d'application sont prévues à la règle 83 du règlement d'exécution.

Ad article 50

Aux termes de cet article, le Bureau international peut créer des institutions permettant au public d'accéder aux informations techniques de grande valeur réunies par les administrations compétentes en matière de brevets aux fins de la procédure de délivrance. Le Bureau international peut fournir ces services soit directement soit par l'intermédiaire d'une ou plusieurs administrations chargées de la recherche internationale. Il peut également créer à cette fin d'autres institutions avec lesquelles il conclura les accords néces-

saires. Cet article a été adopté lors de la Conférence diplomatique de Washington de 1970 à la demande des délégations des pays en voie de développement. Cependant, les services d'information en matière de brevets ne seront pas uniquement à la disposition de ces pays. Les pays industrialisés sont, en effet, également intéressés par leur création.

Les informations techniques doivent être fournies aux gouvernements des Etats contractants à leur prix de revient. En ce qui concerne les pays en voie de développement, les informations peuvent leur être fournies à un prix inférieur si la différence peut être couverte par les bénéfices réalisés sur la prestation de services à des destinataires autres que les gouvernements.

Ad article 51

Cet article prévoit la création d'un comité d'assistance technique chargé d'élaborer des mesures en vue du développement des systèmes de brevets dans les pays en voie de développement et de superviser l'application des mesures prises. Un comité intérimaire a déjà été créé après la signature du Traité en vue de la préparation des travaux du comité d'assistance technique. Les mesures particulières seront arrêtées par décision de l'Assemblée de l'Union. Le paragraphe 4 précise que le financement de ces mesures sera assuré à l'aide de crédits mis à la disposition du comité par les Etats bénéficiaires, d'une part, et par les organisations internationales, d'autre part ; ce seront notamment les Nations Unies et leurs agences et institutions spécialisées ayant compétence en matière d'assistance technique, en particulier le Programme des Nations Unies pour le développement (PNUD) et la Banque internationale pour la reconstruction et le développement.

Ad article 52

Cet article précise que les services d'information en matière de brevets et le programme d'assistance technique aux pays en voie de développement sont créés dans le cadre de programmes spéciaux auxquels les dispositions relatives au financement de la coopération internationale prévues par le Traité ne sont pas applicables.

Comme cela a déjà été mentionné à l'article 51, paragraphe 4, le financement de ces programmes spéciaux doit être assuré par d'autres moyens.

Ad articles 53 à 55 et ad article 57

Ces articles comportent les dispositions administratives. L'Union de coopération internationale en matière de brevets aura une Assemblée et un comité exécutif. Abstraction faite des sessions extraordinaires, l'Assemblée se réunira une fois tous les trois ans et le comité exécutif une fois par an. Un certain nombre de tâches administratives incombant à l'Union sont confiées au Bureau international de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (cf. également l'article 2, sous xviii) et xix) du Traité.

Ces articles correspondent dans une large mesure aux dispositions prévues dans ce domaine par la plupart des conventions en matière de propriété intellectuelle relevant de l'OMPI, dans les textes adoptés en 1967 à Stockholm. L'article 55, paragraphe 4, qui prévoit la publication par le Bureau international d'une gazette de l'Union comportant des indications relatives aux demandes internationales, est particulièrement important. La règle 86 du règlement d'exécution fixe les dispositions particulières dans ce domaine. De plus, les règles 84 et 85 sont applicables.

Ad article 56

Cet article prévoit la création d'un comité de coopération technique. Ce comité, composé non seulement de représentants des gouvernements mais également de représentants des organisations intéressées, a pour tâche de coordonner les travaux des administrations et services internationaux créés par le Traité.

Il lui incombe en particulier de s'employer à créer une administration unique chargée de la recherche internationale conformément à l'objectif à long terme du Traité.

La compétence du comité de coopération technique se limite à la formulation d'avis et de recommandations.

Aussitôt après la signature du Traité et sur recommandation de la Conférence diplomatique de Washington de 1970, un comité intérimaire de coopération technique a été créé en vue de la préparation des travaux dudit comité.

Ad article 58

Cet article détermine les règles relatives au Traité qui sont fixées dans le règlement d'exécution. Il prévoit notamment que les règles du règlement d'exécution peuvent être modifiées par l'Assemblée et précise la majorité nécessaire à cet effet. Le paragraphe 4 stipule que le Directeur général de l'OMPI établit, conformément aux dispositions du règlement d'exécution, des instructions administratives sous le contrôle de l'Assemblée.

Cet article est complété par les règles 88 et 89 du règlement d'exécution. La règle 89 stipule notamment que les instructions administratives sont promulguées après consultation des offices récepteurs, des administrations chargées de la recherche internationale et des administrations chargées de l'examen préliminaire international.

Ad article 59

Cet article, dont l'application peut être exclue au moyen d'une réserve formulée par les Etats concernés, prévoit la saisine de la Cour internationale de Justice pour arbitrer les différends entre Etats contractants.

Ad article 60

Cet article prévoit que le Traité et les autres conventions en matière de propriété intellectuelle peuvent être soumis à des révisions par le moyen de conférences spéciales. Pour certaines dispositions, la procédure est assouplie et les Etats contractants peuvent procéder à une modification sans qu'une conférence de révision soit réunie et sans ratification des modifications arrêtées par une telle conférence (cf. article 61). Les articles en question sont énumérés au paragraphe 4 (cf. également la section A, point IX de la présente étude).

Ad article 61

Cet article prévoit une procédure plus souple pour la modification de certaines dispositions qui concernent uniquement l'administration et le financement de l'Union et ne créent ni droits ni obligations ayant trait aux individus. Les modifications adoptées à la majorité des trois quarts des votes exprimés dans l'Assemblée lient tous les Etats contractants, sauf s'il s'agit de modifications qui augmentent leurs obligations financières. Ce dernier type de modification ne lie que les Etats qui ont notifié leur acceptation, ainsi que tous les Etats qui deviennent membres de l'Assemblée après l'entrée en vigueur de la modification (cf. également section A, point IX de la présente étude).

Ad articles 62 et 66 à 69

Ces articles contiennent les clauses finales usuelles.

Ad article 63

Cet article comporte les dispositions relatives à l'entrée en vigueur du Traité. Il faut remarquer que le Traité n'entre en vigueur que lorsqu'un nombre suffisant d'Etats dont l'importance permet de justifier l'application du Traité sont devenus parties à ce Traité.

Ad article 64

Cet article comporte une liste exhaustive des dispositions du Traité qui peuvent faire l'objet de réserves. Le contenu de ces dispositions a déjà été exposé dans la partie générale de la présente étude (section A, point VIII).

Ad article 65

Aux termes de cet article, l'Assemblée peut procéder à une application progressive du Traité.

3. EXPOSE DES MOTIFS COMMUN
CONCERNANT LA CONVENTION DE MUNICH DE 1973

Généralités

Origines

La Convention constitue un événement important dans l'histoire de la coopération internationale en matière de propriété industrielle et plus particulièrement dans le domaine du droit des brevets. Au fil des années, cette coopération s'est en effet manifestée à des niveaux divers et dans de nombreux domaines. La Convention proprement dite constitue d'ailleurs, dans le cadre de la coopération européenne, l'aboutissement d'une évolution qui s'est étendue sur de nombreuses années.

Cette coopération internationale a pris forme pour la première fois dans la Convention pour la protection de la propriété industrielle, signée à Paris en 1883. Cette Convention définit un certain nombre de règles très générales en matière de propriété industrielle. En vertu de cette Convention, chaque Etat contractant est tenu entre autre d'accorder la même protection à ses propres ressortissants qu'à ceux des autres Etats contractants ; la Convention a en outre introduit ce que l'on appelle le droit de priorité, qui sera étudié de manière plus approfondie dans la troisième partie, au chapitre II. Plus de soixante-dix pays ont signé cette Convention de Paris, qui a été modifiée à plusieurs reprises.

Au plan européen, la coopération a été particulièrement étroite surtout dans les dernières décennies, tant au sein du Conseil de l'Europe que dans le cadre d'autres institutions et organismes. Elle a permis l'adoption de trois Conventions, à savoir la Convention européenne relative aux formalités prescrites pour les demandes de brevet, signée à Paris le 11 décembre 1953, la Convention européenne sur la classification des brevets d'invention, signée à Paris le 19 décembre 1954, et la Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, signée à Strasbourg le 25 novembre 1963.

La première de ces Conventions a pour but d'uniformiser la présentation formelle des demandes de brevet. Les Etats contractants ne peuvent imposer, en ce qui concerne les demandes de brevet, d'autres conditions que celles fixées dans la Convention.

La deuxième Convention vise à harmoniser la classification des brevets.

La troisième Convention, enfin, a pour objectif d'unifier les éléments matériels du droit des brevets. Elle prévoit la délivrance de brevets dans le cas d'inventions nouvelles, impliquant un degré suffisant d'activité inventive et susceptibles d'être exploitées industriellement en fixant les critères permettant de déterminer si ces conditions sont réunies. Elle énumère également certaines catégories d'inventions qui ne peuvent donner lieu à la délivrance de brevets.

Lors de l'élaboration de la présente Convention, on s'est beaucoup inspiré des première et troisième Conventions précitées. Lors de l'application de la Convention sur le brevet européen, on recourra à la classification internationale des brevets prévue pour la deuxième des Conventions précitées.

Celles-ci ont uniquement pour but d'harmoniser les dispositions juridiques nationales et elles n'affectent pas les différentes procédures de délivrance de brevets en vigueur dans les divers Etats européens. Elles ne créent donc à vrai dire pas un droit européen instaurant une procédure européenne commune en matière de délivrance de brevets et instituant une instance juridique internationale chargée de son application. Certes, des projets ont été élaborés à cet effet au plan européen, mais ils n'ont jamais dépassé le stade de la discussion.

Outre ces Conventions européennes, il convient de citer également deux autres accords internationaux, le premier ayant été conclu, lui aussi, au plan européen même si c'est dans un cadre beaucoup plus restreint et le second ayant une portée mondiale. C'est en 1947 qu'a été conclu l'Accord de La Haye portant création d'un Bureau international des brevets. Ce Bureau, qui, depuis a reçu le nom d'Institut International des Brevets, est un organisme relevant du droit international et qui est chargé d'émettre des avis quant au caractère de nouveauté des inventions. Cet Institut doit être intégré dans l'Office européen des brevets et exercer, après cette fusion, les fonctions qui lui reviennent dans le cadre de la Convention sur le brevet européen.

Le second accord qu'il convient de citer est le Traité de Coopération en matière de brevets, signé en 1970 et le plus souvent dénommé PCT (Patent Cooperation Treaty), auquel peuvent adhérer les Etats signataires de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

En vertu de cette Convention, il est possible de présenter une demande internationale de brevet pour plusieurs pays et soumis, en ce qui concerne tant le demandeur que les Etats mentionnés, à un examen international quant au caractère de nouveauté de l'invention. Pour l'élaboration de la Convention sur le brevet européen, il a été tenu grand compte du PCT, auquel est d'ailleurs consacrée toute la dixième partie.

L'origine de la Convention sur le brevet européen remonte à 1960, date à laquelle il a été décidé de créer, dans le cadre de la CEE, un droit uniforme en ce qui concerne la protection conférée par les brevets, les marques et modèles déposés. Cette décision constituait la suite logique de la mise en place d'un marché commun dont l'existence aurait été difficilement compatible avec la division du marché qu'entraîne, par exemple, le maintien de systèmes nationaux en matière de brevets. C'est la raison pour laquelle on a constitué notamment un Groupe de travail "brevets" qui, en 1962, a publié un avant-projet de Convention instaurant un droit européen des brevets. Cet avant-projet prévoyait la création d'un brevet unique valable pour l'ensemble du marché commun, ce brevet étant délivré par un organisme international, à savoir l'Office européen des brevets.

Certains événements politiques survenus en 1963 provoquèrent l'interruption des travaux entrepris à propos de cet avant-projet.

Celui-ci devait cependant faire ultérieurement l'objet d'un examen par diverses instances et notamment l'AELE qui s'est penchée sur la question de savoir dans quelle mesure l'avant-projet élaboré par la CEE était susceptible de servir de base pour l'élaboration d'un accord européen plus vaste. Le 13 mars 1969, les Etats membres de la CEE publiaient un mémorandum exposant les grandes lignes du système européen de délivrance de brevets qu'ils envisageaient d'instaurer avec d'autres Etats européens ; ils y formulaient également le désir d'entamer avec ces autres Etats des négociations en vue de la conclusion d'une Convention en la matière. A cet effet, une invitation fut envoyée à tous les Etats qui, dans le cadre de l'AELE ou du Conseil de l'Europe, avaient déjà manifesté de l'intérêt pour les travaux entrepris sur le plan européen dans le domaine du droit des brevets. En un premier temps, dix-sept Etats ont répondu à cette invitation, puis le nombre de ces Etats est progressivement passé à vingt et un. A la suite de cette invitation, une Conférence intergouvernementale s'est tenue le 21 mai 1969 et il a été décidé d'élaborer un projet de Convention sur la base du mémorandum en question. En tout et pour tout, cette Conférence intergouvernementale s'est réunie six fois pour examiner les résultats des travaux entrepris par les quatre Groupes de travail qui avaient été constitués à cet effet. Ces travaux ont permis l'élaboration de la Convention sur le brevet européen, de son règlement d'exécution ainsi que des quatre protocoles annexes. Les Groupes de travail en question comprenaient exclusivement des représentants officiels des différents Etats participants. Les textes n'ont été établis dans leur version définitive qu'après qu'un certain nombre d'organisations internationales concernées eurent la possibilité de prendre plusieurs fois position à l'égard des différents projets de textes et de donner leur avis définitif lors d'une session de la Conférence. Il a été tenu compte d'un bon nombre d'observations formulées par les milieux intéressés.

But de la Convention

D'après les dispositions actuellement en vigueur, toute personne souhaitant assurer la protection d'une invention dans plusieurs Etats européens doit introduire une demande de brevet dans chacun de ces Etats. Certes, l'évolution que nous venons de décrire a abouti, au fil des années, sur divers points déterminés à une certaine concordance du droit des brevets appliqué dans les différents Etats. Néanmoins, on constate encore des différences plus ou moins grandes dans ces Etats au niveau de la législation, de la jurisprudence ou de la pratique dans ce domaine. Il en résulte que lorsqu'une même invention fait l'objet du dépôt d'une demande de brevet dans plusieurs Etats, il convient à chaque fois de tenir compte du droit en vigueur dans chacun de ces Etats comme de l'interprétation qui lui est donnée par ceux-ci ; de ce fait les demandes de brevet introduites dans plusieurs Etats présentent donc toujours, à différents égards, des disparités plus ou moins importantes.

Une telle situation entraîne aussi pour les demandeurs des inconvénients d'un autre ordre. En effet, dans chaque Etat où une demande de brevet est déposée, une procédure de délivrance de brevet particulière est mise en oeuvre et ces

diverses procédures nationales sont très différentes d'un Etat à l'autre. Une des différences essentielles réside dans le fait que, dans un certain nombre d'Etats, il suffit pour qu'un brevet soit délivré que la demande introduite réponde à certaines conditions quant à la forme, alors que dans d'autres Etats, l'invention elle-même fait l'objet d'un examen et que le brevet n'est délivré que lorsque cette invention satisfait à certaines exigences de fond concernant la brevetabilité.

Il existe d'ailleurs sur ce dernier point également des différences plus ou moins grandes entre les Etats concernés.

Il est donc fréquent que les procédures de délivrance de brevet mises en oeuvre dans les différents Etats ne se déroulent donc pas selon les mêmes modalités et la teneur des brevets délivrés peut elle-même varier fortement d'un Etat à l'autre. Il convient enfin de signaler que les taxes et autres frais exigibles au titre de la procédure de délivrance de brevet doivent être acquittés dans chacun de ces Etats et il va sans dire qu'ils constituent une charge extrêmement lourde pour le demandeur. Mais les Etats eux-mêmes sont loin de trouver la solution actuelle satisfaisante car elle entraîne des opérations et des dépenses qui, à bien des égards, sont superflues du fait que les différentes instances compétentes en matière de brevets sont amenées à effectuer des opérations dans une large mesure identiques.

La Convention sur le brevet européen modifie cette situation de manière fondamentale. Elle instaure en effet une procédure uniforme de délivrance de brevets commune à tous les Etats européens contractants. A cet égard, elle prévoit la création d'un Office européen des brevets qui examine les demandes de brevet dont il est saisi, conformément aux dispositions de la Convention en matière de droit des brevets. Ces dispositions, qui relèvent du droit communautaire, peuvent d'ailleurs être considérées comme la consécration logique des conceptions qui se font jour notamment en Europe, dans le domaine du droit et de la procédure en matière de brevets.

Aux termes de cette réglementation européenne, toute personne qui souhaite qu'une invention déterminée soit protégée dans plusieurs Etats par la délivrance d'un brevet ne sera dorénavant plus tenue d'introduire dans chacun de ces Etats une demande séparée. Il lui suffira d'introduire une seule demande de brevet répondant aux conditions fixées dans la Convention. Une procédure de délivrance sera alors engagée auprès de l'Office européen des brevets qui déterminera si la demande introduite est conforme aux dispositions arrêtées en matière de forme et de contenu. Si la demande satisfait à ces exigences et si l'invention répond aux critères fixés pour la délivrance d'un brevet, l'intéressé se verra accorder un brevet appelé "brevet européen". Ce brevet est valable dans les Etats européens cités par le demandeur dans sa demande et il a, à de rares exceptions près, le même contenu dans ces différents Etats.

Jusqu'à la délivrance du brevet, cette procédure européenne s'est déroulée selon les règles du droit communautaire ; la demande de brevet qui a été examinée en fonction du seul droit européen constitue une entité propre. Toutefois, cette entité disparaît dès que le brevet européen a été délivré. En effet, ce brevet ne relève plus du droit communautaire mais il est, en principe, soumis, en ce qui concerne son application et les autres conséquences juridiques liées à sa délivrance, au droit des Etats pour lesquels il a été délivré, c'est-à-dire aux dispositions juridiques applicables dans ces Etats à l'égard des brevets nationaux.

Dans une certaine mesure, la procédure européenne donne donc lieu à la délivrance d'une série de brevets nationaux, appelés "brevets européens" et tout à fait identiques quant à leur contenu. En d'autres termes, le brevet européen est un ensemble de brevets nationaux ayant tous le même contenu.

Le principe évoqué ci-dessus implique notamment, d'abord, que les droits exclusifs conférés par un brevet (droits qui autorisent le titulaire du brevet à effectuer certaines opérations à l'exclusion de tiers) sont déterminés par le droit national, ensuite, que l'appréciation relative à la violation des droits conférés par un brevet européen ou à la validité d'un tel brevet relève de la compétence du juge national. Toutefois, ce principe du régime national souffre un certain nombre d'exceptions. C'est ainsi que la Convention règle la durée du brevet européen ainsi que l'étendue de la protection conférée par ce brevet. De même, le juge national ne peut se prononcer sur la nullité d'un brevet européen que sur la base des motifs prévus par la Convention. Le commentaire concernant l'article 2 énumère les exceptions en question.

Les Etats membres des Communautés européennes ont cependant voulu aller plus loin. C'est pourquoi la Convention permet à un groupe d'Etats contractants de prévoir dans une convention séparée que les brevets européens, délivrés pour l'ensemble de leurs territoires, seraient unitaires, étant donné qu'ils seraient soumis à un droit commun.

Il convient d'indiquer, qu'à côté des brevets européens, des brevets nationaux peuvent provisoirement encore être délivrés, bien que lors de l'élaboration de la Convention les gouvernements aient émis, à diverses reprises, l'idée, qu'à l'avenir, l'importance du droit national en matière de brevets diminuerait progressivement, et que les brevets nationaux finirait, peut-être, par disparaître complètement.

Par ailleurs, on s'attend à ce que le brevet européen exerce une influence sur le plan de l'harmonisation des législations nationales, tant que celles-ci subsisteront.

Exposé sommaire de la Convention

Comme on l'a indiqué ci-dessus, la Convention crée un droit européen nouveau visant la délivrance de brevets européens. Le droit européen en matière de brevets est défini, en premier lieu, par la Convention et le règlement d'exécution. En outre, quatre protocoles sont annexés à la Convention. Le règlement d'exécution et les protocoles font partie intégrante de la Convention. Celle-ci est divisée en "parties", elles-mêmes subdivisées en chapitres.

On suivra l'ordre de ces parties et de ces chapitres en exposant sommairement le contenu de ce nouveau droit européen en matière de brevets, tel qu'il est défini par la Convention et le règlement d'exécution.

La première partie comprend, outre quelques dispositions générales, les articles relatifs à l'institution de "l'Organisation européenne des brevets" (chapitre II) ainsi qu'à son organisation interne et financière. L'Organisation européenne des brevets est composée de l'Office européen des brevets (dont la réglementation est précisée au chapitre III) et du Conseil d'administration (chapitre IV). L'Office européen des brevets est chargé de la délivrance des brevets européens, sous le contrôle du Conseil d'administration. Il est composé de divisions et de chambres.

Au chapitre II article 14, est réglée également l'importante question des langues. Les langues officielles de "l'Organisation européenne des brevets" (chapitre II) ainsi qu'à son organisation interne et financière. L'Organisation européenne des brevets est composée de l'Office européen des brevets (dont la réglementation est précisée au chapitre III) et du Conseil d'administration (chapitre IV). L'Office européen des brevets est chargé de la délivrance des brevets européens, sous le contrôle du Conseil d'administration. Il est composé de divisions et de chambres.

Deuxième partie. Les brevets européens sont délivrés pour les inventions qui répondent à un certain nombre de conditions concernant la nouveauté et l'activité inventive, et qui sont susceptibles d'application industrielle. Ces conditions matérielles qui reprennent, pour ainsi dire, l'essentiel des conceptions internationales actuelles en la matière, sont fixées et développées au chapitre I.

Conformément au chapitre II, l'inventeur, ou son ayant cause, est habilité à obtenir un brevet européen. Dans le cas où plusieurs demandes sont déposées pour une même invention, en raison d'une pluralité d'inventeurs, la date de dépôt de la demande est décisive.

Le chapitre III a trait aux effets du brevet européen et de la demande de brevet européen. Dans la section relative au "but de la Convention", il a déjà été indiqué que le brevet est, en principe, soumis à la législation nationale. Ce principe est donc applicable en ce qui concerne les conséquences juridiques du brevet européen, en même temps qu'il convient de tenir compte d'un certain nombre de règles uniformes comprises dans ce chapitre. Le même principe est applicable en ce qui concerne les effets juridiques de la demande de brevet européen, une certaine protection minimale étant cependant prescrite.

Le chapitre IV a trait à la demande de brevet européen comme objet de propriété.

Troisième partie. Pour obtenir un brevet européen, il convient de déposer une demande appropriée. Cette demande doit satisfaire à un certain nombre de conditions, qui sont fixées au chapitre I (la réglementation relative au régime linguistique a déjà été prévue dans la première partie). Ce chapitre contient également la procédure relative au dépôt de la demande. Celle-ci peut être déposée, soit auprès de l'Office européen des brevets, soit auprès du service national compétent, si la législation de l'Etat intéressé le permet. Toutefois, dans l'un et l'autre cas, il ne peut être porté atteinte aux dispositions nationales, qui ne permettent pas ou qui le permettent seulement dans certaines conditions, que les demandes soient déposées directement à l'étranger.

Le chapitre II comprend les dispositions relatives à ce qu'on appelle le droit de priorité.

Quatrième partie. Pour l'essentiel, la délivrance des brevets européens s'effectue comme suit.

Il convient de distinguer deux phases dans la procédure de délivrance proprement dite. Dès le dépôt de la demande on examine si celle-ci est recevable. Dans l'affirmative, la section de dépôt examine si la demande remplit les conditions formelles. En même temps commence l'élaboration d'un rapport de recherche. Ce rapport a pour but d'examiner si l'invention répond aux conditions requises en ce qui concerne la nouveauté et l'activité inventive. Dans certains délais on procède, à l'intention de tiers, à la publication de la demande et du rapport. Cette publication fait l'objet d'une mention officielle. Ainsi s'achève la première phase.

La deuxième phase ne commence que si le demandeur présente une requête en examen. Le cas échéant, le demandeur peut présenter la requête en même temps qu'il dépose la demande. Il peut également la formuler plus tard. Toutefois, la requête en examen doit avoir été formulée au plus tard six mois à compter de la date à laquelle la publication du rapport de recherche a fait l'objet d'une mention. Au cours de la deuxième phase, l'Office européen des brevets examine si la demande remplit toutes les conditions formelles et matérielles, se met en contact avec le demandeur et prend finalement une décision sur la délivrance du brevet.

Cinquième partie. Dans un délai de neuf mois, toute personne peut faire opposition au brevet européen délivré. L'opposition peut se fonder sur trois motifs. La procédure d'opposition, à laquelle certains tiers intéressés peuvent être parties, doit être considérée, en quelque sorte, comme une procédure de nullité au niveau européen. Elle s'achève par la révocation ou par le maintien du brevet; dans ce dernier cas, compte tenu éventuellement de certaines modifications.

Sixième partie. Comme on l'a déjà indiqué dans la première partie, l'Office européen des brevets est composé de divisions et de chambres. Les décisions de chacune des divisions de l'Office européen des brevets sont susceptibles de recours auprès des chambres de recours, excepté toutefois les divisions de recherche (et, naturellement, les chambres de recours). La sixième partie prévoit, en outre, une Grande Chambre de recours. Celle-ci ne constitue pas une "troisième instance". Elle se prononce toutefois sur des questions de principe, à la requête, soit d'une chambre de recours, soit du Président de l'Office européen des brevets. Tout cela doit assurer une application uniforme du droit.

Septième partie. Le chapitre I comporte un certain nombre de dispositions générales qui s'appliquent aux procédures devant les différentes instances de l'Office européen des brevets.

Le chapitre II définit les modalités selon lesquelles le public est mis au courant et peut prendre connaissance de tout ce qui est important en matière de demandes de brevet et de brevets européens. Il précise aussi comment les autorités des différents Etats coopéreront et échangeront des informations si nécessaires.

Le chapitre III contient en outre des dispositions relatives à la représentation devant l'Office européen des brevets.

Huitième partie. Cette partie contient trois réglementations. Le chapitre I règle les cas où une demande européenne pour ainsi dire peut être transformée en demande nationale. Il s'agit ici de cas qui relèvent de deux catégories. La première comprend les cas où une demande européenne a été introduite par l'intermédiaire d'une autorité nationale, mais n'a pas été transmise par cette dernière, ou n'a pas été transmise à temps, à l'Office européen des brevets; elle comprend également les cas où l'Office européen des brevets n'a pas pu poursuivre l'examen d'une demande au cours de la période initiale, parce qu'elle relève d'un secteur de la technique dont l'Office européen des brevets ne s'occupe pas encore au cours de cette période. Dans tous ces cas, les Etats contractants sont tenus à poursuivre l'examen de la demande européenne au niveau national. La seconde catégorie comprend des cas où une demande européenne n'a pas débouché, pour différentes raisons, sur la délivrance d'un brevet ou qu'un brevet délivré a été révoqué à l'issue d'une procédure d'opposition. Dans ce cas, les pays peuvent examiner la demande en tant que demande nationale, mais ils n'y sont pas tenus.

Le chapitre II indique les cinq motifs pour lesquels un brevet européen, une fois délivré, peut être déclaré nul. Ce sont les trois motifs pouvant être invoqués également comme fondement d'une opposition. L'opposition devant être considérée, comme nous l'avons déjà fait remarquer à propos de la cinquième partie, comme une sorte de procédure d'annulation, auxquels s'ajoutent deux autres motifs, qui ne peuvent être invoqués qu'après l'opposition. L'énumération est exhaustive, de sorte que les Etats contractants ne peuvent pas prononcer la nullité d'un

brevet pour d'autres motifs. Dans les dispositions finales, l'article 167 prévoit cependant la possibilité, pour les Etats contractants, de faire une réserve sur ce point pendant une certaine période, lorsqu'il s'agit de brevets portant sur des produits chimiques, pharmaceutiques ou alimentaires, ou sur des procédés agricoles ou horticoles.

Le chapitre II comprend encore une disposition qui règle les conflits entre, d'une part, les droits européens et, d'autre part, les droits nationaux. Le chapitre III précise certaines restrictions dont les Etats contractants doivent tenir compte lors de la perception des taxes annuelles de maintien en vigueur du brevet européen. Il précise en outre la mesure dans laquelle la Convention s'applique aux modèles d'utilité et aux certificats d'utilité nationaux.

Neuvième partie. Ce point a déjà été évoqué ci-dessus, sous le point "but de la Convention". A cette occasion, il a été signalé que des groupes de pays peuvent régler de manière uniforme, pour l'ensemble de leurs territoires, les conséquences juridiques d'un brevet européen.

Dixième partie. Cette partie contient des dispositions relatives au Traité de Coopération en matière de brevets.

Onzième partie. Cette partie contient un certain nombre de dispositions transitoires relatives notamment au fonctionnement du Conseil d'administration et à la nomination d'agents au cours de la période initiale de l'Office européen des brevets. Le Conseil d'administration peut décider que les activités de l'Office européen des brevets ne s'étendent pas immédiatement à tous les secteurs de la technique et désigner certains secteurs auxquels les activités de l'Office restent provisoirement limitées. Les demandes de brevet introduites auprès de l'Office qui ne se réfèrent pas aux secteurs indiqués peuvent, comme il a été rappelé plus haut lors de l'examen de la huitième partie, être transformées en une demande nationale.

Douzième partie. Les dispositions finales de la douzième partie stipulent, entre autres, que le règlement d'exécution et les différents protocoles annexés à la Convention en font partie intégrante. La disposition de l'article 167, suivant laquelle les Etats contractants peuvent faire une réserve à l'égard des brevets délivrés dans le domaine de la chimie, des produits alimentaires, de la pharmacie, de l'agriculture ou de l'horticulture, a déjà été évoquée ci-dessus (voir huitième partie, chapitre II). Les dispositions finales comprennent en outre, comme il est d'usage, des dispositions relatives à la signature, à la ratification, à l'adhésion, à l'entrée en vigueur, à la durée, à la dénonciation, aux différends entre pays, etc.

Il sera procédé dans les pages qui suivent à une analyse article par article de chaque partie et de chaque chapitre de la Convention. Le règlement d'exécution ne sera pas commenté séparément, ses dispositions essentielles y afférentes étant chaque fois prises en considération lors de l'examen des articles de la Convention.

Première partie

Cette partie comprend, en son chapitre I, quelques dispositions générales et, dans les chapitres suivants, des dispositions dites institutionnelles relatives à l'Organisation européenne des brevets (chapitre II) et à ses organes, à savoir l'Office européen des brevets (chapitre III) ainsi que le Conseil d'administration (chapitre IV), et enfin, au chapitre V, des dispositions financières.

Chapitre I

Ce chapitre comprend quatre dispositions générales.

Article 1

Cet article précise que la Convention crée un système juridique commun aux Etats contractants, en ce qui concerne la délivrance de brevets applicable à ces Etats. Un brevet délivré en vertu de ce droit est applicable dans les Etats contractants pour lesquels il a été délivré et le texte de ce brevet est donc identique pour tous ces Etats. Certains cas particuliers font exception à cette règle, le texte d'un brevet pouvant alors être différent dans différents Etats. Voir à ce sujet la règle 16 paragraphes 2 et 3, ainsi que la règle 87. Voir à ce sujet le commentaire concernant respectivement l'article 61 et l'article 54 paragraphe 4.

Article 2

Les brevets qui sont délivrés en application des règles communes visées à l'article premier sont dénommés brevets européens; c'est la teneur du paragraphe 1.

Le paragraphe 2 contient le principe suivant lequel, dans les différents Etats dans lesquels il produit ses effets, un brevet européen se situe sur le même plan, en ce qui concerne les effets et le régime, que les brevets nationaux, ce qui signifie en d'autres termes qu'il est soumis, dans ces Etats, aux dispositions juridiques nationales en vigueur. Cela vaut notamment pour les droits d'exclusivité qu'entraîne le brevet et les conséquences de la violation de ces droits, les licences du brevet, les taxes dues pour le maintien du brevet, la compétence des juges nationaux pour trancher les différends qui concernent le brevet, par exemple ceux relatifs à sa validité ou sa violation, la réglementation des conséquences en cas d'annulation du brevet et, enfin, pour le brevet en tant qu'objet de patrimoine. La fin du paragraphe 2 rappelle qu'il existe un certain nombre d'exceptions à ce principe. Ces exceptions, qui seront évoquées ultérieurement d'une manière plus approfondie, concernent la durée du brevet européen (article 63), la protection du produit obtenu directement par l'application d'un procédé breveté (article 64 paragraphe 2), la procédure d'opposition (articles 99 et suivants) et les effets de la révocation du brevet (article 69), les causes d'annulation du brevet dans une procédure d'opposition (article 68), l'étendue de la protection au moment où les taxes annuelles au titre du brevet peuvent être perçues pour la première fois (article 141).

Article 3

Un brevet européen ne doit pas nécessairement être demandé pour tous les Etats contractants, mais il peut être demandé pour plusieurs ou pour l'un d'entre eux seulement.

Article 4

Pour la réalisation de l'objectif défini dans les trois premiers articles, les Etats contractants instituent une organisation de droit international, l'Organisation européenne des brevets. Celle-ci est dotée de deux organes : l'Office européen des brevets, qui est chargé de la délivrance des brevets, c'est-à-dire des tâches d'exécution et de juridiction, et le Conseil d'administration, qui a une mission de contrôle et de législation. Il faut encore mentionner les tâches complémentaires dont l'Organisation peut se charger, comme celles qui découlent d'un accord particulier entre Etats contractants, notamment celles qui ont trait au brevet communautaire (voir article 142 ss) et celles qui découlent du Traité de Coopération en matière de brevets (P.C.T) (article 150).

Chapitre II

Ce chapitre concerne l'Organisation européenne des brevets.

Article 5

Cet article définit la situation juridique de l'Office européen des brevets au sens du droit public et du droit privé.

L'Organisation a la personnalité juridique et, en cette qualité, elle est porteuse de droits et d'obligations. Elle est représentée - au sens le plus large - par le Président de l'Office européen des brevets.

Articles 6 et 7

L'Organisation a son siège à Munich où est également établi l'Office européen des brevets. Celui-ci a cependant un département à La Haye ; cf. aussi à cet égard les articles 16 et 17. Il a en outre, dans les Etats contractants ou auprès d'organisations de droit international, des agences qui peuvent être créées dans un but d'information et de liaison. Deux de ces agences sont déjà prévues dans le Protocole relatif à l'Organisation : l'agence de Berlin (section I, paragraphe 3), chargée de l'examen de la nouveauté, qui fait partie du département de La Haye et l'agence actuelle de l'IIB à Rome (section I, paragraphe 1, lettre c).

Le Président de l'Office européen des brevets peut, conformément à l'article 10, paragraphe 2, lettre b), déterminer les formalités qui peuvent être accomplies respectivement auprès de l'Office européen des brevets à Munich ou de son département à La Haye, dans la mesure où la Convention ne comporte aucune disposition à cet égard.

L'article 8 en corrélation avec le "Protocole sur les privilèges et immunités de l'Organisation européenne des brevets" définit les privilèges et immunités de l'Organisation et des personnes qui participent aux activités de l'Organisation. Des protocoles déjà existants d'organisations de droit international ont servi de modèle pour l'établissement de ce protocole ; les privilèges et immunités repris dans le protocole ont un caractère limité, ce qui correspond à la mission de l'Organisation, qui n'est pas, en effet, de nature diplomatique mais technique.

Article 9

Pour la sécurité du droit, il est précisé expressément quel droit est applicable en ce qui concerne la responsabilité de l'Organisation européenne des brevets. La responsabilité contractuelle est régie par la loi applicable au contrat en cause. La responsabilité non contractuelle est régie par la loi allemande ou s'il s'agit d'actes accomplis au département de La Haye ou dans les agences, par la loi de l'Etat dans lequel le département ou l'agence est situé. Il s'agit ici de la responsabilité de l'Organisation pour ses propres actes ou ceux des personnes qui participent à ses activités. La responsabilité personnelle de ces personnes est régie par les articles 12 et 14 du Protocole sur les privilèges et immunités.

Article 10

Paragraphe 1. La direction de l'Office européen des brevets est assurée par son Président. Le paragraphe 2 énumère un certain nombre de compétences pour l'accomplissement de cette tâche. Il en résulte également que ses responsabilités sont définies vis-à-vis du Conseil d'administration.

Paragraphe 2. Le Président est le chef de l'appareil administratif, il prend toutes les mesures nécessaires pour assurer la bonne marche des travaux, il détermine les formalités qui peuvent être accomplies à Munich ou à La Haye, il exerce l'autorité hiérarchique sur le personnel, il nomme le personnel - sous réserve de quelques exceptions, reprises à l'article 11, paragraphes 2 et 3 - et il peut prendre des mesures disciplinaires à l'encontre du personnel ; cf. lettres a), b), f), g) et h). Il soumet des propositions pour les mesures législatives, qui sont prises par le Conseil d'administration, et des propositions pour le budget ; cf. lettres c) et d).

Article 11

Paragraphe 1. Le Président de l'Office européen des brevets est nommé par décision du Conseil d'administration.

Paragraphe 2 et 3. Le Président de l'Office européen des brevets soumet des propositions concernant les fonctionnaires qui ne sont pas nommés par lui, mais par le Conseil d'administration. Il est seulement consulté pour la nomination des vice-présidents.

Paragraphe 4. Le Conseil d'administration prend les mesures disciplinaires à l'encontre du Président et des autres fonctionnaires nommés par le Conseil.

L'article 12 définit les devoirs de la fonction qui incombent au personnel et plus particulièrement l'obligation du secret.

Article 13

En vertu de cet article, le personnel peut, dans les limites et conditions déterminées par le statut des fonctionnaires, recourir au Tribunal administratif de l'Organisation Internationale du Travail pour les litiges qui l'opposent à l'Office européen des brevets. Le statut du personnel est arrêté par le Conseil d'administration, conformément à l'article 33, paragraphe 2, lettre b).

L'article 14 et les règles 1 à 7 définissent les dispositions relatives à l'emploi des langues qui sont extrêmement importantes pour les travaux de l'Office européen des brevets.

Paragraphe 1. Les langues officielles sont l'allemand, l'anglais et le français. Les demandes de brevet européen doivent être déposées dans une de ces langues, sous réserve des dispositions du paragraphe suivant.

Paragraphe 2. Les ressortissants des Etats contractants ayant une langue officielle autre que l'allemand, l'anglais ou le français peuvent, le cas échéant déposer leurs demandes de brevet dans cette autre langue, à condition qu'ils fassent suivre une traduction dans une des langues officielles de l'Office européen des brevets, dans un délai fixé à la règle 6 ; les demandes divisionnaires font exception à ce principe et, conformément à la règle 4, celles-ci doivent être déposées ou traduites dans la langue officielle qui a été choisie pour la demande principale.

Les traductions, qui ne peuvent évidemment s'étendre au-delà du contenu des pièces originales, peuvent être rendues conformes au texte original pendant toute la durée de la procédure de délivrance. Cf. aussi l'article 70, paragraphes 1 et 2 ci-dessous, qui règle le rapport entre la traduction et le texte original, ainsi que la valeur juridique de l'une et de l'autre, de même que la règle 7 qui prévoit que l'Office européen des brevets doit présumer, sauf preuve contraire, que la traduction doit conforme au texte original.

La faculté en question, prévue pour les ressortissants des États contractants ayant une langue officielle autre que l'allemand, l'anglais ou le français, leur est accordée indépendamment du lieu où ils résident. Cette faculté est reconnue à toute personne, indépendamment de sa nationalité, qui a son domicile ou son siège dans un tel État contractant.

Paragraphe 3. La langue officielle dans laquelle la demande de brevet européen est déposée ou dans laquelle elle est traduite conformément au paragraphe 2 est considérée comme la langue dite de la procédure, c'est-à-dire la langue qui doit toujours être utilisée au cours de la procédure de délivrance. Les règles 1 et 2 prévoient une dérogation à ce principe, tandis que la règle 3 contient une disposition relative au changement de la langue de procédure.

Paragraphe 4. Le paragraphe 2 s'applique également aux autres pièces devant être produites dans un délai déterminé par les personnes visées dans ce paragraphe, étant entendu qu'une traduction doit être fournie dans la langue de la procédure, à moins que l'utilisation d'une autre langue ne soit autorisée en vertu de la règle 1.

Paragraphe 5. Ce paragraphe réglemente les conséquences qui résultent du cas où une pièce qui n'est pas comprise dans les pièces de la demande de brevet n'est pas produite dans la langue prescrite par les paragraphes précédents ou n'est pas suivie dans les délais par une traduction. Dans ce cas, la pièce est réputée n'avoir pas été reçue.

Paragraphe 6. La demande de brevet européen est publiée exclusivement dans la langue de la procédure. Il faut cependant mentionner l'article 67, paragraphe 3, sur la base duquel le demandeur peut être obligé de produire une traduction des revendications dans une langue officielle d'un État contractant.

Paragraphe 7. Les fascicules de brevet européen sont également publiés dans la langue de la procédure, mais ils comportent aussi une traduction des revendications dans les deux autres langues officielles de l'Office européen des brevets. En vertu de la règle 5, paragraphe 4, première phrase, cette traduction doit être produite par le demandeur. En outre, un État contractant peut, en application de l'article 65, réclamer la traduction de l'ensemble du fascicule du brevet dans une de ses langues officielles.

Le paragraphe 8 stipule que le Bulletin européen des brevets et le Journal Officiel de l'Office européen des brevets sont publiés dans les trois langues officielles.

Le paragraphe 9 stipule que les inscriptions au Registre européen des brevets sont effectuées dans les trois langues officielles. En cas de doute, l'inscription dans la langue de la procédure fait foi.

Les articles 15 et suivants contiennent des dispositions relatives aux différentes instances de la procédure, dont les compétences et la composition sont définies avec précision. On s'est efforcé à cet égard de réaliser un équilibre entre un traitement efficace des affaires et une sécurité juridique aussi grande que possible pour le demandeur. La demande est jugée en première instance par les sections de dépôt, les divisions de la recherche, qui sont établies à La Haye, les divisions d'examen, les divisions d'opposition et la division juridique. La chambre de recours est compétente en deuxième instance. La composition de la division d'opposition (deux au moins des trois membres de cette division ne doivent pas avoir prêté leur concours à la délivrance du brevet en question) ainsi que le fait que la procédure orale de cette division est publique (article 116, paragraphe 4) reflètent la conception qui apparente cet organe à une instance d'appel. En fait, la décision de la division d'examen est jugée une nouvelle fois au cours de la procédure devant la division d'opposition. Il convient de signaler que la division d'examen et la division d'opposition peuvent dans certains cas, être composées de quatre membres. En cas de partage des voix, la voix du président est prépondérante.

En vertu des articles 16 et 17, la section de dépôt et la division de la recherche ont partie du département de l'Office européen des brevets à La Haye. Les demandes de brevet européen sont donc examinées uniquement à La Haye durant la première phase de la procédure de délivrance de brevets européens.

La Grande Chambre de recours constitue une instance particulière (article 22) Elle peut en quelque sorte être comparée à une Cour de cassation. Elle statue sur des questions de droit qui lui sont soumises par une chambre de recours et sa décision est contraignante pour cette chambre. Toutefois, lorsqu'une telle question de droit ne lui est pas soumise et qu'une divergence d'opinion est susceptible de se manifester à cet égard, ou que les décisions contradictoires des chambres de recours montrent qu'une telle divergence existe effectivement, le Président de l'Office européen des brevets peut demander l'avis de la Grande Chambre de recours ; tout en ne portant pas atteinte aux décisions existantes, cet avis peut évidemment revêtir une grande importance en vue d'une interprétation uniforme. Il ressort du texte que le demandeur ou un opposant ne peuvent pas porter eux-mêmes une affaire devant la Grande Chambre de recours, bien qu'ils puissent faire une demande à cet effet auprès d'une chambre de recours ou du Président de l'Office européen des brevets.

Articles 23 et 24

La Grande Chambre de recours et les chambres de recours doivent être considérées comme des instances juridiques. En conséquence, la Convention prévoit une disposition garantissant leur indépendance et leur impartialité. Les membres de la Grande Chambre de recours et des chambres de recours sont nommés par le Conseil d'administration sur proposition du Président de l'Office européen des brevets (article 11, paragraphe 3) pour une période de 5 ans (article 23). Ils peuvent être reconduits dans leurs fonctions par le Conseil d'administration après consultation du seul Président de l'Office européen des brevets (article 11, paragraphe 3), ce qui implique que le jugement qu'il porte sur la manière dont un membre de son Office a accompli sa tâche au cours de la période écoulée n'est pas décisif. Le Conseil d'administration peut prendre des mesures disciplinaires (article 11, paragraphe 4) ; les membres en cause de la Grande Chambre de recours et des chambres de recours ne peuvent cependant être relevés de leurs fonctions sauf motifs graves et sur proposition de la Grande Chambre de recours. Les membres de ces chambres ne peuvent siéger simultanément dans les organes de première instance, dans leurs décisions, ils ne sont liés par aucune instruction (article 23, paragraphes 2 et 3). L'article 24 pose le principe de l'impartialité. Un membre d'une chambre de recours peut lui-même demander à être déchargé d'une affaire (paragraphe 2), ou il peut être récusé par une des parties pour les motifs énumérés dans cet article. Pour éviter des retards, la récusation n'est cependant pas recevable lorsque la partie en cause a fait des "actes de procédure" bien qu'elle ait déjà eu connaissance des motifs de récusation. Il convient d'attirer l'attention sur le fait que la rédaction du texte allemand rend de manière un peu plus précise que celle des textes anglais et français la notion d'"actes de procédure", ce qui peut avoir une certaine importance pour l'interprétation de ces trois textes qui font également foi.

Article 25

Aux Pays-Bas le tribunal saisi de l'action mettant en cause un brevet peut recueillir l'avis technique de l'Office néerlandais des brevets. Cette disposition est également applicable à l'Office européen des brevets en vertu de l'article 25. A la requête du tribunal national saisi de l'action en contrefaçon ou en nullité, l'Office est en effet tenu de fournir un avis technique sur le brevet européen en cause. Cette obligation ne porte que sur l'avis technique ; en effet, il n'est pas loisible à l'Office européen des brevets de donner un avis juridique concernant la nullité par exemple. Bien entendu, le tribunal national peut décider librement dans quelle mesure il entend suivre cet avis.

Les articles 26 à 36 traitent ensuite du Conseil d'administration. Ce Conseil est l'organe représentatif des États contractants et ses compétences sont analogues à celles des organes similaires existant dans les organisations internationales. Parmi les principales compétences du Conseil, on peut citer :

1. l'exercice de compétences administratives au plus haut niveau : contrôle des activités de l'Office européen des brevets (article 4, paragraphe 3, article 10, paragraphe 2, lettre e), exercice du droit de décision en matière budgétaire (article 46, paragraphe 2), nomination du personnel supérieur auprès de l'Office européen des brevets et l'exercice des pouvoirs disciplinaires (articles 11 et 23), création d'agences dépendant de l'Office, compétence pour autoriser la conclusion d'accords importants (article 33, paragraphe 4), pouvoir de décision en ce qui concerne la fixation du montant des contributions des États contractants (articles 39 et 40), ainsi que définition des secteurs d'activité confiés à l'Office européen des brevets dans le cadre du Traité de Coopération en matière de brevets (articles 151, 154, 155, 156 et 157), pouvoir d'inviter de nouveaux États à adhérer à la Convention (article 166) et convocation de conférences de révision (article 172) ;

2. Le Conseil d'administration a également compétence en matière réglementaire (article 33) notamment pour modifier les délais prévus par la Convention, et les dispositions du règlement d'exécution, et pour arrêter d'autres règlements ; dans ce contexte, on peut également citer les décisions relatives à la prorogation du délai visé à l'article 95 et aux dispositions y afférentes, ainsi que toutes les décisions ayant trait à l'extension progressive du champ d'activité de l'Office européen des brevets (article 162).

L'article 26 concerne la composition du Conseil d'administration. Chaque Etat désigne un représentant et un suppléant au Conseil d'administration. Ils peuvent se faire assister de conseillers et d'experts. Le Conseil élit parmi ses membres un Président et un Vice-Président (article 27). Lorsque le nombre des membres devient trop important, il n'est plus possible d'obtenir des décisions rapidement ; en conséquence, le Conseil peut créer un bureau qui assume l'exécution des tâches estimées nécessaires (article 28). Le Président de l'Office européen des brevets prend part aux délibérations du Conseil d'administration (article 29). Les organisations internationales peuvent être admises à participer à ces délibérations en qualité d'observateurs ; le principe de la représentation à ces délibérations de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (OMPI/WIPO) en qualité d'observateur est déjà énoncé dans la Convention (article 30).

L'article 33 a trait aux compétences du Conseil, notamment aux compétences de nature réglementaire. En outre, comme il a été indiqué auparavant, de nombreuses compétences du Conseil sont énumérées à d'autres passages de la Convention. Il convient encore d'attirer l'attention sur le paragraphe 4 in fine où cet article donne compétence au Conseil d'administration pour autoriser le Président de l'Office européen des brevets à conclure des accords avec des centres de documentation internationaux. En prévoyant expressément la conclusion de ce type d'accord, notamment avec le Centre international de documentation de Vienne, on ne préjuge pas la faculté du Président de l'Office européen des brevets de négocier des accords avec des centres de documentation analogues, cette compétence lui étant déjà reconnue par l'article 10, paragraphe 2, lettre a).

Chaque Etat contractant dispose d'une voix au Conseil d'administration (article 34). Les décisions sont prises à la majorité simple des votants ; les décisions de principe les plus importantes, c'est-à-dire presque toutes les décisions que le Conseil est habilité à prendre en vertu de la Convention requièrent la majorité des trois quarts (article 35). Le quorum n'est pas exigé. En ce qui concerne les décisions importantes d'ordre financier, l'article 36 comporte également une disposition spéciale en vertu de laquelle tout Etat contractant peut exiger une pondération des voix des Etats d'après une clé de répartition explicitée dans cet article. Cette disposition vise à donner aux Etats qui ont des activités importantes dans le domaine des brevets, une plus grande autorité en matière financière. Cependant, compte tenu du fait qu'en vertu du paragraphe 2, lettre d), le nombre de voix maximum dont peut disposer un Etat contractant est de 10, l'autorité des Etats les plus importants se trouve limitée par le fait que l'influence que leur confère leur nombre de voix n'est pas sensiblement supérieure à celle d'un Etat d'importance "moyenne". En fait, cette disposition équivaut à accorder aux Etats dont l'activité en matière de brevets est peu importante une autorité proportionnellement inférieure à celle dont ils pourraient disposer.

Les articles 37 à 51 concernent enfin les dispositions financières. L'article 37 énumère les ressources par lesquelles les dépenses de l'Organisation doivent être couvertes. Ce sont : a) les ressources propres (taxes perçues sur la délivrance de brevets), b) les versements par les Etats contractants d'un pourcentage des taxes qu'ils ont prélevées au titre de taxes de maintien en vigueur des brevets européens délivrés pour ces Etats, c) les contributions financières exceptionnelles des Etats contractants et enfin, d) les fonds versés par les Etats signataires, d'une convention comme la Convention sur le brevet européen, pour couvrir les frais qu'entraîne l'exécution des tâches supplémentaires attribuées à l'Office européen des brevets. Parmi les possibilités précitées, celles figurant sous les lettres a) et b) constituent des sources normales de revenus.

Il est prévu qu'après un certain nombre d'années, les dépenses de l'Organisation pourront être couvertes entièrement par ces ressources. Cela ressort de l'article 40, paragraphe 1. Dans la mesure où ces sources de revenu ne peuvent couvrir les dépenses, ce qui sera le cas surtout au cours de la période initiale, des contributions financières exceptionnelles seront prélevées selon une clé de répartition définie à l'article 40, paragraphe 3. D'après cette clé, les Etats ayant une activité importante en matière de dépôt devront verser une contribution plus importante, ce montant étant fixé en tenant compte aussi bien du nombre des demandes de brevet déposées dans l'Etat en cause que du nombre des demandes déposées par les ressortissants

de cet Etat à l'étranger (exportations de brevets). Etant donné que les contributions calculées d'après ce dernier critère peuvent atteindre un montant disproportionné par rapport à l'activité de certains Etats, le dernier alinéa du paragraphe 3 stipule que pour les Etats dans lesquels le nombre des demandes de brevet déposées est supérieur à 25 000 par an, (il s'agira probablement de l'Allemagne, de la France, de l'Italie et du Royaume-Uni) les sommes mises à la charge de ces Etats en application de la clé de répartition, sont reprises et réparties à nouveau proportionnellement au nombre total des demandes de brevet déposées dans ces mêmes Etats.

Les contributions financières exceptionnelles sont remboursées avec un intérêt dans la mesure où il est possible de disposer de crédits à cet effet (article 40, paragraphe 6). Compte tenu des calculs effectués, on se propose de faire débiter le remboursement 11 ans après l'ouverture de l'Office européen des brevets, et de l'achever à l'issue d'une période de 26 ans à dater de l'ouverture de l'Office.

L'article 41 stipule en outre que, sur demande du Président de l'Office européen des brevets, les Etats contractants doivent consentir des avances de trésorerie.

Les articles 42 à 49 concernent le budget. Celui-ci est établi par le Président de l'Office européen des brevets et approuvé par le Conseil d'administration.

Les articles 50 et 51 comportent enfin des dispositions de base du règlement financier et du règlement relatif aux taxes.

Deuxième partie

La deuxième partie traite des aspects matériels du droit des brevets. Elle précise les conditions matérielles auxquelles toute invention doit satisfaire pour qu'il puisse être envisagé de délivrer un brevet européen (chapitre I), les conditions d'habilitation à déposer une demande de brevet européen, les modalités du droit au brevet européen et les questions connexes (chapitre II), les effets juridiques de la demande de brevet européen et du brevet européen proprement dit (chapitre III) et enfin les questions soulevées par la demande de brevet européen comme objet de propriété (chapitre IV).

Chapitre I

Ce chapitre porte sur les conditions matérielles auxquelles toute invention doit satisfaire pour qu'elle puisse entrer en ligne de compte pour la délivrance d'un brevet européen. Les dispositions adoptées dans ce domaine tiennent compte, autant que possible, de deux accords déjà mentionnés dans l'introduction, à savoir la Convention européenne sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention, signée à Strasbourg, et le PCT.

Au moins en ce qui concerne leurs aspects fondamentaux, ces conditions matérielles se rattachent aux dispositions nationales actuellement en vigueur dans les Etats contractants dans le domaine du droit des brevets. La règle fondamentale du droit matériel en matière de brevets stipule que ceux-ci sont délivrés pour les inventions nouvelles impliquant une activité inventive et susceptibles d'application industrielle. Ces conditions à la délivrance d'un brevet sont précisées dans les articles de ce chapitre.

En son paragraphe 1, l'article 52 décrit toutes les conditions auxquelles il est nécessaire de répondre pour la délivrance d'un brevet, ces conditions, que nous avons citées plus haut, sont tout à fait conformes aux dispositions de l'article premier de la Convention de Strasbourg.

L'article 52, paragraphe 2, qui correspond dans une large mesure à la règle 39 paragraphe 1 du PCT, donne une énumération non exhaustive des éléments qui ne constituent pas des inventions, comme par exemple les découvertes, les théories scientifiques, les créations esthétiques ou les programmes d'ordinateurs. Cette disposition est insérée dans l'intérêt de la sécurité juridique. Les conceptions qui existent à cet égard dans les Etats contractants sont en grande partie concordantes mais on peut se demander si c'est le cas pour tous les éléments énumérés ici.

Cette disposition est complétée par le paragraphe 3 qui précise que les dispositions du paragraphe 2 n'excluent la brevetabilité que dans la mesure où le contenu de la demande de brevet ou du brevet ne concerne que l'un de ces éléments, considéré en tant que tel. La découverte d'une loi naturelle n'est pas brevetable. L'application de cette loi naturelle dans un but technique déterminé peut toutefois donner lieu à une invention brevetable.

Quant au paragraphe 4, il convient de le considérer en liaison avec la condition prévue à l'article 57 qui précise

qu'une invention doit être susceptible d'application industrielle. Ce paragraphe cite comme invention n'étant pas susceptible d'application industrielle et n'entrant donc pas en ligne de compte pour la délivrance de brevets les méthodes de traitement chirurgical ou thérapeutique du corps humain ou animal et les méthodes de diagnostic appliquées au corps humain ou animal. Pour les Pays-Bas, cette exception est assurément conforme à la jurisprudence et à la littérature existant dans ce domaine et elle repose sur des considérations morales ; cette exception ne vise pas les produits qui sont utilisés dans le cadre de telles méthodes et qui, en principe, peuvent parfaitement bénéficier de la délivrance d'un brevet. L'article 54 paragraphe 5 définit le régime qui est applicable aux substances ou compositions connues et destinées à être utilisées dans le cadre d'une des méthodes précitées.

Article 53

Tandis que l'article 52 paragraphe 2 énumère les éléments qui ne peuvent pas être considérés comme des inventions, l'article 53 porte, quant à lui, sur les objets et procédés qui, tout en pouvant être considérés comme des inventions, ne peuvent en aucun cas bénéficier de la délivrance de brevets. Il vise en premier lieu les inventions dont la publication serait contraire à l'ordre public ou aux bonnes moeurs ; à cet égard, il convient de renvoyer à la règle 34 qui stipule notamment que lors de la publication d'une demande de brevet il faut s'abstenir de faire figurer dans celle-ci des éléments ou dessins contraires à l'ordre public ou aux bonnes moeurs. Il ne peut en outre être délivré de brevet pour les variétés végétales ou les races animales, les procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux ; de fait, les produits obtenus par ces procédés ne doivent pas non plus être brevetables. Il convient toutefois d'exclure de ces procédés et produits les procédés microbiologiques et les produits obtenus par ceux-ci, des brevets pouvant être délivrés dans ces derniers cas. Cette disposition est reprise presque textuellement de la Convention de Strasbourg citée à plusieurs reprises. Cette restriction n'exclut donc pas pour la délivrance de brevets, les produits chimiques, pharmaceutiques ou alimentaires, ni les procédés agricoles et horticoles autres que les procédés précités. Des brevets européens peuvent donc être délivrés pour des inventions dans ces différents domaines, même si certains Etats européens interdisent catégoriquement la délivrance de brevets pour de telles inventions. Etant donné que les Etats concernés ne peuvent recourir à l'article 138 pour déclarer nuls les brevets délivrés dans ces domaines et afin d'éviter d'éventuelles difficultés, les dispositions finales et plus précisément l'article 167 contiennent à cet égard une réglementation spéciale et transitoire.

L'article 54 apporte des précisions quant à la nécessité pour une invention d'être nouvelle. Aux termes de cet article sont considérées comme nouvelles les inventions qui ne sont pas comprises dans ce qu'il a été convenu d'appeler l'état de la technique. L'état de la technique est constitué par tout ce qui, d'une manière ou d'une autre, a été rendu accessible au public avant la date de dépôt de la demande de brevet. A cet égard, il est utile de se reporter à l'article 4 paragraphes 1 et 2 de la Convention de Strasbourg et à la règle 33 paragraphe 1 du PCT.

A cet égard, le dépôt dans une période relativement courte de plusieurs demandes successives de brevet pour un même objet soulève un problème particulier. En effet, en vertu de l'article 93, la publication de la première demande n'interviendra bien souvent qu'après la date de dépôt de la demande ultérieure. La première demande ne serait donc pas comprise dans l'état de la technique et, par conséquent, il ne serait pas possible de rejeter la dernière pour manque de nouveauté. Il pourrait être ainsi délivré par deux fois un brevet pour une seule et même invention. Afin d'éviter qu'il ne soit accordé une double protection, le paragraphe 3 étend de manière fictive l'état de la technique en y incorporant également le contenu de telles demandes introduites en premier. Il s'agit donc en l'occurrence des demandes de brevet européen qui, bien qu'ayant été introduites avant la date de dépôt d'une demande ultérieure ne sont publiées qu'à cette date ou à une date postérieure. Le texte de la demande déposé initialement et la date du premier dépôt sont retenus pour l'application de cette disposition.

Le paragraphe 3 s'aligne donc sur l'une de ces solutions prévues par la Convention de Strasbourg pour que soit évitée la double protection.

Lorsqu'une demande introduite en dernier ne porte que sur une partie de l'objet visé par une demande antérieure, le contenu de la demande ultérieure ne perd son caractère de nouveauté que pour la partie en question, l'autre partie étant parfaitement nouvelle et, pour autant qu'elle soit le fruit d'une activité inventive, susceptible de bénéficier de la délivrance d'un brevet.

La disposition selon laquelle les demandes de brevet européen antérieures, visées à l'article 54 paragraphe 3, ne peuvent être prises en considération pour l'appréciation de l'activité inventive fait l'objet de l'article 56.

Il va de soi que l'extension de l'état de la technique à des demandes introduites antérieurement telle qu'elle est prévue au paragraphe 3, n'est applicable que dans la mesure où les deux demandes, à savoir la première demande et la demande ultérieure à examiner visent les mêmes Etats. Le paragraphe 4 prévoit une disposition à cet effet. Toutefois, au cas où la désignation d'un Etat dans une demande antérieure est retirée après la publication de ladite demande, il faut considérer, dans le cadre de ce système, que cette demande porte néanmoins préjudice à la nouveauté de la demande ultérieure.

Il résulte également de ce qui précède qu'une demande antérieure peut constituer une entrave à une demande ultérieure pour un ou plusieurs Etats seulement pour lesquels la demande ultérieure a été introduite. C'est pourquoi la règle 87 permet, dans ces cas, que le brevet soit délivré sous une forme différente pour différents Etats.

Les dispositions précédentes se limitent aux demandes de brevet européen et permettent donc de régler uniquement les cas de conflit entre les droits européens de brevets différents. De tels conflits peuvent également surgir entre, d'une part, des droits européens et, d'autre part, des droits nationaux. L'article 139 comprend une réglementation à cet effet.

Le paragraphe 5 comprend une disposition visant les substances connues ou leurs compositions, qui sont appliquées, d'une manière non encore connue, aux méthodes médicales et thérapeutiques et aux méthodes de diagnostic mentionnées à l'article 52 paragraphe 4. Le fait que ces substances soient comprises dans l'état de la technique n'empêche pas leur brevetabilité - comme le précise cette disposition - pour autant qu'elles soient destinées à la nouvelle application.

Article 55

A l'instar de l'article 4 paragraphe 4 de la Convention de Strasbourg, cet article mentionne au paragraphe 1 deux cas où des inventions, bien qu'ayant été divulguées, ne sont pas comprises dans l'état de la technique. C'est le cas lorsque la divulgation résulte d'un abus manifeste à l'égard de l'inventeur ou de son prédécesseur en droit (lettre a)) et lorsque l'inventeur ou son prédécesseur en droit a exposé l'invention dans une exposition internationale visée à la lettre b) la définition donnée lettre b) limite pratiquement l'exception aux expositions dites internationales.

Il convient de signaler, en ce qui concerne la lettre a), que l'expression "dans les six mois précédant le dépôt de la demande", qui figure à l'article 4 paragraphe 4 de la Convention de Strasbourg, se lit dans la disposition qui nous occupe "à plus tôt que six mois avant le dépôt de la demande" ; c'est-à-dire par conséquent soit au cours des six mois précédant la date de dépôt de la demande en question, soit après cette date. Voici pourquoi : si celui qui a emprunté une invention à un autre a introduit une demande de brevet et que cette demande est publiée, le véritable inventeur, en vertu de la formulation adoptée dans la Convention de Strasbourg, peut encore introduire une demande au cours des six mois suivants, sans que la demande introduite par l'emprunteur puisse lui être opposée comme élément affectant la nouveauté. Cette disposition constitue une exception à la règle figurant à l'article 54 paragraphe 2. Il se pourrait cependant aussi que le véritable inventeur ait déjà introduit lui-même une demande à un moment où la demande - antérieure - de l'emprunteur n'était pas encore publiée. Or, si le texte de la Convention de Strasbourg avait été repris textuellement, la demande de l'emprunteur pourrait être opposée à l'inventeur en vertu de l'article 54 paragraphe 3 et la demande de ce dernier ne serait pas brevetable en raison de l'absence du caractère de nouveauté. Cela constituerait une conséquence non souhaitée que la Convention de Strasbourg n'a pas non plus voulue. C'est ce que la formule retenue dans l'article 55 ne fait que empêcher. En dépit de l'extension qui lui est donnée par rapport à la Convention de Strasbourg, elle doit de l'avis général des Etats ayant participé à l'élaboration de la Convention sur le brevet européen être considérée comme parfaitement conforme à l'esprit de la disposition de cette Convention.

Le paragraphe 2 contient, conjointement avec la règle 23, certaines modalités d'application.

L'article 56, qui est emprunté à l'article 5 de la Convention de Strasbourg, traite de l'activité inventive en tant que condition de brevetabilité.

Cette condition est remplie lorsque l'invention, compte tenu de l'état de la technique défini à l'article 54, n'est pas évidente pour un homme de métier.

La deuxième phrase se rattache à la règle de l'article 54 paragraphe 3, en vertu de laquelle, pour l'appréciation de la nouveauté d'une invention décrite dans une demande, le contenu de certaines demandes antérieures est considéré fictivement comme étant compris dans l'état de la technique. Si la demande postérieure ne contient que partiellement la même matière que de telles demandes antérieures, elle ne perd son caractère de nouveauté que pour cette partie, comme il a déjà été précisé à propos de l'article 54 paragraphe 3; pour le reste, elle est brevetable dans la mesure où la matière en question implique une activité inventive par rapport à l'état de la technique. Il serait toutefois exagéré, lors de la définition de l'état de la technique en ce qui concerne l'activité inventive, d'y faire entrer également les demandes antérieures visées ci-dessus. Le but de la fiction créée à l'article 54 paragraphe 3, à savoir empêcher la double protection, est déjà atteint par la disposition de ce paragraphe 3. La deuxième phrase de l'article 56 comprend une disposition, qui est également permise en vertu de la deuxième phrase de l'article 5 de la Convention de Strasbourg et selon laquelle les demandes antérieures visées à plusieurs reprises ne jouent aucun rôle dans l'appréciation de l'activité inventive.

L'article 57 est une reproduction littérale de l'article 1 de la Convention de Strasbourg. La condition d'applicabilité industrielle, qui fait l'objet de cet article, est remplie lorsque l'objet de l'invention peut être fabriqué ou utilisé dans l'industrie, y compris l'agriculture. A cet égard, il convient de se référer également aux commentaires relatifs à l'article 52 paragraphe 4.

Chapitre II

Ce chapitre définit les personnes qui sont habilitées à demander et à obtenir un brevet européen. En outre, il précise que l'inventeur, qui n'est pas titulaire de la demande de brevet, a le droit d'exiger que son nom soit mentionné.

L'article 58 ouvre la voie de la procédure de délivrance d'un brevet européen à toute personne, quelle que soit sa nationalité. Cet article offre donc des possibilités plus grandes que celles découlant de la Convention de Paris.

Le fait de ne pas imposer de restrictions fondées sur la nationalité garantit que la Convention sur le brevet européen peut être considérée comme une convention régionale au sens de l'article 45 du PCT et que de ce fait les ressortissants d'Etats parties au PCT peuvent aussi demander des brevets européens par la voie du PCT. En conséquence, les Etats contractants peuvent également exclure par la voie du PCT l'obtention de brevets nationaux. Cette dernière disposition permettra de réduire les activités des services nationaux dans le domaine du droit des brevets.

L'article 59 précise qu'une demande peut être introduite soit collectivement par un certain nombre de personnes, soit par plusieurs personnes qui, ce faisant désignent chacune des Etats différents. Toutefois, dans de tels cas, l'unicité de la demande européenne ne devra pas être affectée. Il convient de se référer également à l'article 118.

L'article 60 stipule, aux paragraphes 1 et 2, à qui appartient le droit au brevet européen. La Convention laisse à la législation nationale le soin de donner une définition plus précise de ces notions. L'article désigne comme ayant droit : l'inventeur ou son ayant cause. S'il y a plusieurs inventeurs qui ont travaillé indépendamment l'un de l'autre et qui ont introduit, pour un même pays, une demande de brevet européen, on peut se demander s'il convient de délivrer un brevet à chacun d'entre eux ou s'ils doivent obtenir ensemble le brevet ou bien encore si le droit appartient à celui dont la demande publiée porte la date de dépôt la plus ancienne. Cette disposition n'empêche donc pas que différentes personnes introduisent leur propre demande pour la même invention, chacune pour des pays différents. A cet égard, il n'est pas nécessaire que ces demandes portent la même date de dépôt, en effet, la demande portant la date de dépôt la plus ancienne ne pourra pas faire obstacle aux autres demandes sur la base de l'article 54 paragraphe 3, et ce en vertu de la disposition du paragraphe 4 de ce dernier article.

Il existe une exception à la règle suivant laquelle l'inventeur est l'ayant droit, dans le cas où l'invention est le résultat de travaux effectués dans le cadre d'un contrat d'emploi. Presque tous les pays confèrent alors, sous certaines conditions, le droit au brevet à l'employeur. L'application de ce principe diffère d'Etat à Etat. La Convention n'a pas voulu uniformiser sur ce point, qui relève du droit du travail. C'est pourquoi le paragraphe 1 de l'article 60 laisse le soin à la législation nationale de l'Etat où l'employeur exerce principalement son activité de définir dans quelle mesure une invention, faite dans le cadre d'un contrat de travail, revient à l'employeur. Dans les cas où cela est difficile à déterminer on peut penser par exemple à une occupation dans plus d'un Etat; il est précisé que la législation applicable est celle de l'Etat où est établie l'entreprise de l'employeur.

En vertu du paragraphe 3, dans la procédure de délivrance devant l'Office européen des brevets, celui qui a introduit une demande de brevet est réputé habilité à exercer le droit au brevet européen. En effet, l'Office européen des brevets ne peut guère être chargé d'examiner si le demandeur est aussi le véritable ayant droit. Cette tâche appartient aux juges nationaux. L'article suivant précise la position juridique dont bénéficie, dans une procédure de délivrance en cours, la personne habilitée à recevoir un brevet européen après la reconnaissance de son droit par une décision de la juridiction nationale compétente.

Article 61

Dans le cas où la demande de brevet a été déposée par une personne non habilitée au sens de l'article 60, trois possibilités sont offertes à la personne habilitée en vertu d'une décision rendue par un juge national. Elle peut poursuivre la procédure relative à la demande en prenant cette demande à son compte, déposer une nouvelle demande de brevet ou demander le rejet de la demande qui a été déposée. De plus, la personne habilitée qui introduit une procédure devant le juge national peut demander à l'Office européen des brevets que la procédure de délivrance soit suspendue jusqu'à ce qu'une décision ait été rendue. La règle 13, qui est d'application dans ce cas prévoit une réglementation détaillée relative à la suspension et à la reprise de la procédure (les intérêts des tiers étant pris en considération également), à la suspension des délais et à certains autres points. De plus, la règle 14 interdit au demandeur de retirer la demande pendant la suspension de la procédure, de sorte que ce dernier ne peut pas porter atteinte aux droits de la personne réellement habilitée.

Une fois la décision rendue, si au lieu de poursuivre la procédure de délivrance qui est en cours, la personne habilitée veut déposer une nouvelle demande, la demande initiale est réputée retirée à compter du dépôt de la nouvelle demande (règle 15). Des Etats autres que ceux mentionnés dans la demande initiale ne peuvent en aucun cas être désignés dans la nouvelle demande. Les dispositions de l'article 76 paragraphe 1 relatives aux demandes divisionnaires sont applicables mutatis mutandis. D'après ces dispositions, l'objet de la nouvelle demande doit être identique à celui de la demande initiale et la date qui lui est opposée est celle du dépôt de la demande initiale. D'autres dispositions sont formulées à la règle 15. La règle 16 prévoit des prescriptions particulières pour le cas où le droit au brevet n'a été reconnu que partiellement à la personne qui le revendique.

Une décision rendue dans un Etat contractant peut donc avoir des conséquences juridiques pour le brevet européen dans d'autres Etats. En règle générale cela n'est possible sans l'intervention d'une juridiction nationale d'un autre Etat que s'il y a reconnaissance mutuelle des décisions. Pour cette raison, l'article 61 prévoit que la personne dont le droit a été reconnu par une décision ne peut recourir aux trois possibilités susmentionnées qu'en ce qui concerne les Etats contractants dans lesquels la décision a été rendue ou reconnue ou doit être reconnue en vertu du protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention. Cela permet d'éviter les difficultés qui pourraient découler de décisions contradictoires.

On peut donc concevoir qu'une décision ne soit pas valable pour tous les Etats pour lesquels la demande initiale a été déposée. Les règles 15 et 16 déjà mentionnées tiennent compte de cette éventualité.

Au cas où le droit au brevet n'a été reconnu par une décision à une personne autre que le demandeur initial que pour une partie de l'objet de la demande et où la décision concernée n'est passée en force de chose jugée que dans un Etat,

les documents relatifs à une demande de brevet peuvent par exemple, aux termes de la règle 16 paragraphe 2, être différants d'un Etat à l'autre.

Article 62

L'inventeur, qui n'a pas lui-même demandé de brevet, a cependant le droit d'être désigné en tant qu'inventeur. Cela peut se produire, par exemple, lorsque l'inventeur est un employé au sens de l'article 60 paragraphe 1.

cf. également l'article 81.

Chapitre III

Ce chapitre traite des conséquences juridiques du brevet européen et de la demande de brevet européen.

L'article 63 paragraphe 1 stipule que la durée maximale du brevet européen est de vingt années à compter de la date de dépôt de la demande. Cette disposition constitue donc une dérogation au principe formulé dans l'introduction selon lequel le brevet européen est soumis dans chacun des Etats pour lequel il est délivré à la législation nationale de cet Etat. Toutefois voir également l'article 167 paragraphe 2 lettre c).

Le paragraphe 2 accorde aux Etats contractants le droit de prolonger la durée du brevet pour tenir compte d'un état de guerre ou d'un état de crise comparable.

Article 64

Conformément au principe selon lequel le brevet européen est soumis à la législation nationale de chacun des Etats pour lesquels il a été délivré, le paragraphe 1 prévoit que l'effet du brevet est déterminé par la législation nationale. Il s'agit ici de déterminer les conséquences juridiques de la délivrance du brevet, c'est-à-dire de décrire les actes par lesquels se traduit le droit exclusif du titulaire. Aux termes du paragraphe 3, la violation de ce droit est également appréciée conformément aux dispositions de la législation nationale.

Sur un point cependant, l'autonomie de la législation nationale dans ce domaine n'est pas respectée ; en effet, le paragraphe 2 prévoit que la protection d'un procédé breveté s'étend aux produits obtenus directement par ce procédé. Cette disposition a été adoptée notamment pour les raisons suivantes : dans l'industrie chimique, par exemple, il n'est pas toujours possible de décrire correctement un produit en faisant abstraction du procédé utilisé pour sa fabrication. En conséquence, il serait souvent impossible de faire valoir un droit sur le produit obtenu par le procédé dont la protection est revendiquée. En l'absence d'une disposition telle que celle du paragraphe 2, le titulaire du brevet délivré pour un procédé serait en effet dans l'incapacité, dans de nombreux cas, de s'opposer à l'importation du produit obtenu dans d'autres pays au moyen de ce procédé. Bien qu'une disposition analogue soit prévue dans la législation de la plupart des Etats, la Convention sur le brevet européen prévoit pour plus de sécurité, une protection unitaire dans ce domaine.

Le paragraphe 2 revêt une importance particulière pour la protection conférée par le brevet dans les Etats qui font usage de la faculté de réserve prévue à l'article 167 paragraphe 2 lettre a). Pendant la période de transition, ces Etats peuvent prévoir que la protection des produits chimiques, pharmaceutiques ou alimentaires conférée par le brevet européen est suspendue. Cependant, cette réserve n'affecte que la protection de ces produits en tant que tels ; la protection du procédé par lequel ces produits sont obtenus ne peut pas être suspendue. Aux termes de l'article 64 paragraphe 2, les produits obtenus par ce procédé bénéficient donc également de la protection.

Outre les conséquences juridiques de la délivrance du brevet qui sont visées à cet article, l'étendue de la protection technique telle qu'elle résulte du fascicule de brevet est également importante. Pour ce qui est de l'étendue de cette protection, il convient de se reporter à l'article 69.

Article 65

Aux termes du paragraphe 1, tout Etat contractant peut prescrire que, lorsqu'un brevet est délivré pour cet Etat dans une langue qui n'est pas une de ses langues officielles, une traduction doit être produite dans un délai déterminé. Le délai est fixé de manière que l'on puisse disposer d'une traduction au moment visé à l'article 57 paragraphe 4 où prend effet la décision relative à la délivrance du brevet. Le paragraphe 2 ajoute que cet Etat peut, le cas échéant, prescrire que le demandeur acquitte tout ou partie des frais de publication de la traduction.

Cet Etat peut également fixer un délai pour l'acquiescement des frais.

Aux termes du paragraphe 3, l'Etat concerné peut également stipuler que si une traduction n'a pas été déposée dans le délai fixé ou si les frais de publication n'ont pas été acquittés, le brevet européen est, dès l'origine, réputé sans effet dans cet Etat.

Article 66

Une demande de brevet européen qui répond aux exigences prévues à l'article 80 et à laquelle une date de dépôt a donc été accordée a, dans les Etats contractants désignés, la valeur d'un dépôt national régulier. Cette assimilation fictive est particulièrement importante si, invoquant la priorité de la demande de brevet européen, on dépose une demande dans un autre Etat partie à la Convention de Paris (cf. à ce propos l'article 4 bis de cette dernière Convention). Elle revêt également de l'importance lorsque le demandeur veut transformer sa demande de brevet européen en une demande de brevet national (cf. articles 135 à 137).

L'article 67 prévoit une réglementation relative aux droits conférés par une demande de brevet publiée dans les conditions prévues à l'article 93. Dans ce cas, deux possibilités sont offertes aux Etats contractants. Si leur législation ne comporte pas de dispositions particulières sur ce point, le paragraphe 1 prévoit que la demande de brevet bénéficie, à titre provisoire, il est vrai, de la protection conférée par le brevet européen conformément aux dispositions de l'article 64.

Aux termes du paragraphe 2, les Etats contractants peuvent prévoir une dérogation à la règle de la protection provisoire. En pareil cas, certaines restrictions leur sont cependant imposées. La protection ne peut être inférieure à celle qui est attachée à la publication des demandes de brevets nationaux ; de plus, cette protection doit au moins donner au demandeur la possibilité, à partir de la publication de la demande, d'exiger une indemnité raisonnable des tiers qui ont exploité l'invention dans des conditions qui mettraient en jeu leur responsabilité s'il s'agissait d'une contrefaçon d'un brevet national.

Aux termes du paragraphe 3, tout Etat peut prévoir, dans le cas où la demande n'est pas rédigée dans l'une de ses langues officielles, que la protection provisoire n'est assurée qu'à partir de la date à laquelle le demandeur produit une traduction des revendications dans les conditions prévues au paragraphe 3 lettres a) ou b).

Les effets de la demande de brevet européen décrits ci-dessus sont nuls et non avenues lorsque la demande de brevet européen a été retirée ou lorsqu'elle est annulée pour toute autre raison. Si la demande n'est retirée que pour l'un des Etats contractants ou pour un certain nombre d'entre eux, celle-ci n'est nulle et non avenue que pour ces Etats.

L'article 68 stipule que tous les effets de la demande et du brevet sont réputés totalement ou partiellement nuls et non avenues si le brevet a été révoqué en tout ou en partie au cours d'une procédure d'opposition (Pour ce qui est de la révocation, cf. l'article 102).

La Convention ne comporte aucune disposition relative aux conséquences de l'annulation d'un brevet européen ; à cet égard, seule la législation nationale est applicable. L'article 1 de la Convention de Strasbourg garantit toutefois que les dispositions nationales des Etats parties à cette Convention sont identiques ; un brevet annulé est réputé nul et non avenue.

Article 69

Alors que les articles 64 et 67 règlent les conséquences juridiques de la délivrance du brevet et du dépôt de la demande de brevet, l'article 69 porte sur l'étendue de la protection technique. Le paragraphe 1 reprend textuellement l'article 8 paragraphe 3 de la Convention de Strasbourg. L'étendue de cette protection technique est déterminée en premier lieu par les revendications, la description et les dessins devant servir à interpréter ces dernières. Pour éviter des divergences d'interprétation auxquelles cette disposition pourrait facilement conduire, une interprétation obligatoire de cet article est prévue dans le Protocole interprétatif de l'article 69. Le texte de ce protocole se passe de commentaire.

Le paragraphe 2 comporte une réglementation relative à l'étendue de la protection conférée par la demande publiée.

Si le brevet tel qu'il a été délivré ou modifié au cours de la procédure d'opposition diffère de la demande publiée, c'est le texte du brevet qui détermine rétroactivement l'étendue de la protection conférée par la demande. Toutefois, cette disposition ne s'applique pas lorsque l'étendue de la protection est élargie soit en ce qui concerne la demande soit dans la procédure d'opposition - en ce qui concerne le brevet délivré.

Article 70

L'article 14 paragraphe 3 détermine la langue qui, pour une demande de brevet donnée, tient lieu de "langue de procédure". Aux termes de l'article 70, paragraphe 1, le texte de la demande de brevet européen ou du brevet européen rédigé dans la langue de la procédure est le texte qui fait foi, étant entendu que cette langue doit être l'une des trois langues officielles de l'Office européen des brevets.

Si la demande n'a pas été déposée dans une langue officielle (l'article 14 paragraphe 2 prévoit cette possibilité), le texte pris en considération pour déterminer, dans les procédures devant l'Office européen des brevets, si l'objet de la demande ou du brevet européen n'a pas été étendu au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée est, aux termes de l'article 70 paragraphe 2, non pas le texte rédigé dans la langue de la procédure mais le texte rédigé dans la langue dans laquelle la demande a été déposée. La Convention prescrit (cf. par exemple l'article 65 et l'article 67 paragraphe 3) qu'un Etat contractant peut exiger la production d'une traduction de la demande de brevet européen ou du brevet européen. En pareil cas, des tiers devront souvent consulter cette traduction ; en conséquence, l'Etat concerné peut également stipuler aux termes de l'article 70 paragraphe 3 que le texte de la traduction fait foi pour l'étendue de la protection dans cet Etat lorsque l'étendue de la protection dans la langue de la traduction est plus restreinte que dans la langue de la procédure. Cette dernière disposition ne s'applique cependant pas dans le cas des actions en nullité car il s'agit en l'occurrence de savoir si le brevet a été délivré à une personne habilitée, et en la matière le texte de la traduction ne fait pas foi. L'article 100 lettre c) et l'article 138 paragraphe 1 lettre c) partent donc du principe que la langue dans laquelle la demande a été déposée fait foi dans les actions en nullité. Le paragraphe 4 prévoit finalement qu'un Etat contractant qui arrête une disposition au sens du paragraphe 3 doit aussi permettre la production d'une traduction révisée. L'effet juridique de la traduction révisée est défini au paragraphe 4 lettre a). La lettre b) prévoit une réglementation visant à protéger les tiers qui ont, de bonne foi, commencé à exploiter une invention sur la base du texte initial, si cette utilisation conformément au texte initial n'a pas entraîné d'infraction.

Chapitre IV

Ce chapitre énumère les dispositions relatives à la demande de brevet européen comme objet de priorité.

Articles 71 à 74

La demande de brevet européen qui donne lieu à une procédure de délivrance commune à tous les Etats constitue naturellement dans cette procédure un tout indivisible ; cela vaut sans restriction également lorsque la demande est déposée par plusieurs personnes pour le même Etat ou pour plusieurs Etats. A cet égard, on se référera à l'article 118. Comme cela a déjà été indiqué dans l'introduction générale, la procédure de délivrance de brevets conduit au brevet européen qui n'est en fait rien d'autre qu'un ensemble de brevets nationaux. En d'autres termes, la demande de brevet européen n'est, elle non plus, rien d'autre qu'un ensemble de demandes, qui dans le cadre de la procédure de délivrance des brevets, est régi par des dispositions législatives uniformes et constitue donc à cet égard une unité. Il n'y a cependant aucune raison de maintenir cette unité de procédure dans d'autres domaines, par exemple en matière de droit civil. La demande comme objet de propriété doit donc être considérée comme un ensemble de droits nationaux dont le détenteur peut être différent d'Etat à Etat. En vertu de ce principe, l'article 71 prévoit que la demande de brevet européen peut être transférée pour un ou plusieurs Etats ou donner lieu à la constitution de droits, par exemple faire l'objet d'un nantissement. La règle 20 définit les conditions d'inscription du transfert d'une demande au Registre européen et détermine son effet à l'égard de l'Office européen des brevets.

La demande de brevet européen constituant en droit civil un ensemble de droits nationaux, l'article 74 prévoit que la demande comme objet de propriété est, dans chaque Etat, régie par le droit en vigueur dans cet Etat en matière de demandes nationales de brevets. A l'exception de la forme que doit revêtir le transfert, qui doit être fait par écrit et requiert la signature des parties au contrat en vertu de l'article 72, la Convention ne prévoit à cet égard pas de règles juridiques uniformes.

Aux termes de l'article 73, la demande peut faire l'objet de licences. Les règles de délivrance de la licence peuvent être fixées par les parties. La Convention mentionne la possibilité de limitations suivant le domaine ou l'étendue en cause. Les règles 21 et 22 arrêtent les dispositions en matière d'inscription de licences. La règle 20 relative au transfert de la demande de brevet est applicable mutatis mutandis, à l'exception de la disposition relative à l'effet du transfert à l'égard de l'Office européen des brevets dont l'importance est dans ce cas négligeable.

Troisième partie

Chapitre I

Les articles 75 à 77 définissent les conditions du dépôt de la demande de brevet européen, c'est-à-dire qu'ils précisent le lieu où le dépôt peut être effectué, et comportent des dispositions relatives à quelques questions connexes.

L'article 78 énumère les conditions auxquelles doit satisfaire une demande de brevet européen, tandis que les articles 82 à 85 explicitent quelques unes de ces conditions. Les articles suivants comportent encore deux autres conditions devant être remplies pour une demande de brevet, à savoir la désignation des Etats contractants pour lesquels la demande de brevet est déposée (article 79) et la désignation de l'inventeur (article 81).

L'article 80 précise ce que l'on entend par date de dépôt de la demande de brevet européen, date qui a une certaine importance pour l'application de diverses dispositions.

L'article 86, enfin, a trait aux taxes annuelles exigibles pour une demande de brevet européen.

Article 75

D'après le paragraphe 1, le dépôt de la demande de brevet européen peut être effectué soit directement auprès de l'Office européen des brevets à Munich, soit auprès de son département à La Haye. Une demande peut cependant être également déposée avec le même effet auprès des services compétents d'un Etat contractant dans la mesure où les dispositions législatives en vigueur dans l'Etat en cause le permettent. En vertu du paragraphe 3, les demandes divisionnaires n'offrent pas cette possibilité. Au cas où un Etat contractant recourant à ces dispositions a permis le dépôt auprès de services nationaux, les demandeurs sont autorisés mais non astreints à déposer leur demande auprès de ces services.

Le paragraphe 2 prévoit que les dispositions précitées ne peuvent faire obstacle à l'application, dans les Etats contractants, des dispositions législatives et réglementaires instituant certaines restrictions au dépôt de demandes de brevet. Il s'agit en l'occurrence notamment des dispositions visant à préserver le secret des inventions ayant trait à la défense. En vertu de ces dispositions, un Etat peut donc exiger soit la demande d'une autorisation pour le dépôt d'une demande de brevet européen soit le dépôt d'une demande européenne auprès de services nationaux. Dans ce dernier cas, les demandeurs sont bien tenus - contrairement au cas prévu au paragraphe précédent - de déposer leurs demandes auprès des services nationaux désignés à cet effet. A cet égard, il incombe aux instances nationales compétentes de chaque Etat de veiller au respect de ces dispositions de portée strictement nationale ; l'Office européen des brevets n'est pas compétent en la matière et la Convention ne prévoit pas d'ailleurs de sanctions dans ce domaine. La règle 24 comporte les dispositions d'application nécessaires pour le dépôt des demandes auprès de l'Office européen des brevets ou des services nationaux.

Le paragraphe 3 stipule qu'un Etat contractant ne peut prévoir ni autoriser le dépôt d'une demande divisionnaire au sens de l'article 76 auprès d'une autorité nationale.

Article 76

En vertu de l'article 82, une demande de brevet européen ne peut concerner qu'une invention, ou dans certaines circonstances, une pluralité d'inventions. Dans le cas où la demande ne remplit pas cette condition, le demandeur peut déposer une ou plusieurs demandes divisionnaires pour une ou plusieurs parties de la demande initiale. L'article 76 énumère les règles relatives aux demandes divisionnaires. Une demande divisionnaire doit être déposée directement auprès de l'Office européen des brevets à Munich ou à La Haye. La demande européenne dont les éléments ont été scindés est en effet déjà à l'examen à l'Office européen des brevets. Une telle demande ne peut être déposée que pour un élément qui ne s'étend pas au-delà du contenu de la demande initiale ; elle est alors considérée comme déposée à la date de dépôt de la demande initiale (cette date n'étant pas retenue dans la mesure où la demande concerne un nouvel élément). En outre, une demande divisionnaire ne peut être déposée que pour des Etats pour lesquels la demande initiale l'a également été.

Le paragraphe 1 de la règle 25 précise en outre la date à laquelle une demande divisionnaire peut être déposée ; le paragraphe 2 comporte uniquement une disposition complémentaire relative à la description et aux dessins et le paragraphe 3 précise la date à laquelle doivent être acquittées les différentes taxes dues au titre d'une demande divisionnaire.

Article 77

Cet article concerne les demandes de brevet européen qui ont été déposées auprès de l'Office européen des brevets non pas directement mais par l'intermédiaire des instances nationales compétentes ; le demandeur peut avoir suivi cette procédure volontairement, cf. article 75 paragraphe 1 ou obligatoirement, cf. article 75 paragraphe 2. Les paragraphes 1 à 3 ainsi que la règle 104 contiennent une série de dispositions destinées à assurer que les instances nationales transmettent ces demandes dans le plus court délai à l'Office européen des brevets, tout en respectant la législation en matière de préservation du secret. L'instance nationale en question se borne à transmettre ces demandes et n'entreprend aucune autre démarche. Elle ne prend, notamment, aucune décision en ce qui concerne la date du dépôt qu'il convient d'attribuer à la demande, conformément à l'article 80. Cette date est fixée par la section de dépôt de l'Office européen des brevets (article 90). Le paragraphe 4 prévoit cependant que les demandes de brevet européen dont l'objet, en vertu de la législation nationale, doit être mis au secret, ne sont pas transmises.

Ces demandes ainsi que, d'une manière générale, toute demande qui n'a pas été transmise dans un délai de quatorze mois calculé à partir de la date de dépôt ou de la date de priorité, sont réputées retirées en vertu du paragraphe 5. Les taxes déjà versées pour ces demandes réputées retirées sont restituées. Les articles 135 à 137 relatifs à la transformation des demandes de brevet européen en demandes de brevet national s'appliquent aux demandes précitées.

La règle 15, paragraphe 3 comporte des délais différents de ceux prévus à l'article 77 paragraphes 3 et 5 pour la transmission à l'Office européen des brevets de demandes nouvelles déposées en vertu de l'article 61 paragraphe 1 lettre b).

Article 78

Cet article énumère les conditions auxquelles doit satisfaire une demande de brevet européen. Il s'agit des conditions classiques : requête en délivrance d'un brevet européen, description, éventuellement dessins, revendications du brevet et un court abrégé. Les conditions quant à la forme auxquelles les documents doivent répondre sont, comme il est indiqué au paragraphe 3, énumérées dans le règlement d'exécution, dans les règles 26 à 35. Toutes ces conditions sont calquées sur les conditions correspondantes du Traité de Coopération en matière de brevets. La demande de brevet européen donne lieu au paiement d'une taxe de dépôt et d'une taxe de recherche qui, en vertu du paragraphe 2, doivent être acquittées au plus tard un mois après le dépôt de la demande.

La demande de brevet européen doit en outre satisfaire aux dispositions des articles 79 et 81.

En ce qui concerne la langue dans laquelle la demande de brevet doit être déposée, on se référera à l'article 14, paragraphes 1 et 2. Les demandes doivent être déposées en anglais, français ou allemand, c'est-à-dire les langues officielles de l'Office européen des brevets. Les ressortissants d'un Etat contractant dont la langue officielle n'est pas l'une de ces langues, ainsi que d'autres personnes ayant leur domicile ou leur siège dans cet Etat peuvent cependant déposer une demande dans la langue officielle de cet Etat. Toutefois, elles sont tenues de produire, dans un délai prescrit, une traduction en anglais, en français ou en allemand.

Article 79

En vertu du paragraphe 1, il convient d'indiquer dans la demande l'Etat contractant ou les Etats contractants pour lesquels la demande est déposée. D'autres Etats ne peuvent être désignés ultérieurement. Lorsqu'un demandeur désire cependant désigner d'autres Etats, il peut recourir à un biais de procédure. Il peut en effet déposer pour la même invention une deuxième demande de brevet européen dans laquelle les autres Etats sont désignés. Dans ce cas particulier, la date de dépôt de la seconde demande est la même que celle de la première demande. En vertu de l'article 66, la première demande est réputée avoir la valeur d'un dépôt national régulier, dans la mesure où elle remplit au moins les conditions minimales énumérées à l'article 80. En vertu de l'article 87 paragraphe 2, elle est reconnue comme donnant naissance aux droits de priorité, de sorte que la seconde demande, dans la mesure où elle est déposée conformément aux dispositions des articles 87 et 88, porte la même date de dépôt que la première demande.

En vertu du paragraphe 2, la désignation d'un Etat donne lieu au paiement d'une taxe de désignation ; ce paragraphe fixe en outre le délai dans lequel cette taxe doit être acquittée.

En vertu du paragraphe 3, la désignation d'un ou de plusieurs Etats contractants peut être retirée. Ce retrait peut s'effectuer jusqu'au moment de la délivrance du brevet. Naturellement, le retrait de la désignation de tous les Etats contractants est réputé être un retrait de la demande de brevet européen. Les taxes de désignation ne sont pas restituées.

Article 80

Il n'est pas nécessaire qu'une demande de brevet européen remplisse dès le dépôt, toutes les conditions énumérées dans la Convention ou définies sur la base de celle-ci et qui ont été traitées en relation avec l'article 78. Elle doit cependant remplir un certain nombre de conditions minimales pour qu'une date de dépôt puisse lui être attribuée et que la demande puisse être traitée en tant que telle par l'Office européen des brevets. Ces conditions minimales sont énumérées à l'article 80. Elles sont inspirées des conditions figurant à l'article 11 du Traité de Coopération en matière de brevets.

La date de dépôt revêt de l'importance pour l'application de différents articles, par exemple l'article 54 paragraphes 2 et 3, l'article 60 paragraphe 2, l'article 87 paragraphe 2 et l'article 90.

Article 81

L'article 81 prévoit que chaque demande de brevet doit comporter la désignation de l'inventeur. Par ailleurs, si le demandeur n'est pas lui-même l'inventeur ou l'unique inventeur, il convient de joindre une déclaration indiquant l'origine de l'acquisition du droit au brevet. Les règles 17 à 19 prévoient les modalités selon lesquelles l'inventeur peut faire valoir son droit et demander une rectification si la désignation de l'inventeur est erronée. La règle 42 définit les tâches à assumer par l'Office européen des brevets en pareil cas.

Article 82

Cet article est fondé sur le principe admis de façon générale selon lequel un brevet ne peut être délivré à la suite d'une demande de brevet que s'il y a unité d'invention. Conformément à la conception actuelle, cette exigence en matière d'unité d'invention n'est pas remplie seulement si la demande concerne une seule invention, mais également lorsqu'il s'agit d'une pluralité d'inventions qui, comme cela est spécifié en détail à l'article 82, ne forment qu'un seul concept inventif général. Cf. aussi à cet égard la règle 13 paragraphe 1 du Traité de Coopération en matière de brevets.

La règle 30 du règlement d'exécution de la Convention sur la délivrance de brevets européens énumère un certain nombre de cas dans lesquels l'unité d'invention est toujours respectée. L'inventeur est désigné en tant que tel dans la demande de brevet publiée et dans le fascicule de brevet à moins qu'il n'ait fait savoir par écrit qu'il ne le souhaitait pas.

Article 83

Aux termes de l'article 83, l'invention doit être exposée dans la demande de brevet de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme du métier puisse l'exécuter. L'article 8 paragraphe 2 de la Convention de Strasbourg et l'article 5 du Traité de Coopération en matière de brevets comportent également cette disposition.

Pour le cas où la demande de brevet concerne un micro-organisme, la règle 28 comporte des dispositions détaillées permettant de déterminer dans quelle mesure l'exigence relative à la divulgation claire et complète est remplie. A cet égard, le demandeur n'est pas seulement tenu de faire figurer dans sa demande certaines informations mais il doit, entre autres, déposer une culture du micro-organisme en question auprès d'un organisme détenant une collection de cultures, et cela au plus tard à la date du dépôt de la demande. La règle 28 prévoit en outre que la culture déposée est accessible à des tiers à partir de la publication de la demande visée à l'article 93, dans des conditions déterminées destinées à protéger les droits du demandeur. La règle 28 paragraphe 8 prévoit que les détails pratiques seront fixés dans un accord à conclure entre le Président de l'Office européen des brevets et les différents organismes détenant les collections.

Article 84

Cet article comporte des dispositions relatives à la forme et au contenu des revendications ; il s'inspire de l'article 6 du Traité de Coopération en matière de brevets. Les règles 29 et 30 apportent à cet égard des précisions qui correspondent à celles de la règle 6 du PCT. Si la demande comporte plus de dix revendications, une taxe doit être acquittée conformément à la règle 31 pour chaque revendication supplémentaire ; cette disposition vise, dans un souci de clarté, à limiter autant que possible le nombre de revendications. Ladite règle donne des précisions au sujet de cette taxe.

Article 85

L'abrégé sert exclusivement à des fins d'information technique ; il n'a aucune autre signification et, notamment, il n'a pas de valeur juridique.

La règle 33 précise la forme et le contenu de l'abrégé ; cette règle s'inspire largement de la règle 8 du Traité de Coopération en matière de brevets.

Article 86

Des taxes annuelles sont dues au titre d'une demande de brevet européen à compter de la troisième année, calculées à partir du jour anniversaire du dépôt de la demande, et pour chacune des années suivantes. Le montant des taxes annuelles est fixé dans le règlement relatif aux taxes. Cet article prévoit le délai dans lequel les taxes annuelles doivent être acquittées (en cas de paiement après l'échéance, une surtaxe est exigible) ; il stipule que la demande de brevet est réputée retirée si le paiement n'a pas été effectué dans les délais ; cet article stipule également pendant combien de temps il convient d'acquitter les taxes annuelles.

La règle 37 comporte, entre autres, des dispositions complémentaires concernant l'échéance des taxes annuelles et précise la date à partir de laquelle il est possible de payer les taxes annuelles. Les paragraphes 3 et 4 de cette règle prévoient un régime spécial pour quelques catégories particulières de demandes de brevet.

Chapitre II

Le présent chapitre traite de ce que l'on appelle le droit de priorité. Le droit de priorité est un droit qui revient, dans certaines conditions, à des personnes qui, avant le dépôt de la demande de brevet européen, avaient déposé pour la même invention une autre demande de brevet. Un tel droit de priorité entraîne certains avantages, notamment, du fait que la date du dépôt est en quelque sorte reportée dans le passé.

L'article 87 prévoit dans quelles conditions il est possible de bénéficier du droit de priorité lors du dépôt d'une demande de brevet européen. On peut s'en prévaloir si le demandeur a déjà déposé une demande de brevet ayant pour objet la même invention dans ou pour l'un des Etats parties à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle ; les demandes de modèle d'utilité, de certificat d'utilité ainsi que certaines autres formes de protection sont assimilées à une demande de brevet. Le droit de priorité ne peut se fonder que sur la première demande déposée dans ou pour un autre de ces Etats.

Le délai pendant lequel le demandeur d'un brevet européen peut se prévaloir du droit de priorité est d'un an. Les paragraphes 1, 2, 3 et 4 comportent d'autres dispositions relatives au droit de priorité ; on y précise

notamment les exigences auxquelles doit satisfaire le premier demandeur pour qu'un droit de priorité prenne naissance. Ces dispositions sont reprises presque textuellement de la Convention de Paris. Aux termes du paragraphe 2, une demande de brevet européen antérieure peut également donner naissance à un droit de priorité, mais bien entendu que dans la mesure où la deuxième demande de brevet européen concerne d'autres Etats européens.

Aux termes du paragraphe 5, le Conseil d'administration est habilité à déclarer que des Etats qui ne sont pas parties à la Convention de Paris sont néanmoins assimilés aux Etats signataires de cette Convention en ce qui concerne la reconnaissance de droits de priorité. Il s'agit en l'occurrence d'Etats qui reconnaissent un droit de priorité équivalant à celui prévu par la Convention de Paris et qui est fondé sur des demandes antérieures déposées soit auprès de l'Office européen des brevets, soit dans l'un des Etats contractants ou pour l'un de ces Etats.

Lorsque la désignation d'un Etat a été effectuée, l'assimilation décidée par le Conseil d'administration pour l'application des paragraphes 1 à 4 n'est valable que dans la mesure où le droit de priorité reconnu par l'Etat désigné satisfait aux dispositions de l'article 87.

Article 88

Le paragraphe 1 ainsi que la règle 38 définissent les conditions de forme auxquelles doit satisfaire la demande de brevet pour que le demandeur puisse se prévaloir de son droit de priorité. A cet égard, on a pris pour base les dispositions du Traité de Coopération en matière de brevets. Les paragraphes 2, 3 et 4 comportent d'autres règles concernant le droit de priorité. Ainsi, par exemple il est possible de revendiquer plusieurs priorités même si elles proviennent d'Etats différents. Ces dispositions aussi correspondent exactement à celles de la Convention de Paris.

L'article 89 fixe l'effet du droit de priorité. Cette date de priorité est déterminante pour définir l'état de la technique, tel qu'il est exposé aux paragraphes 2 et 3 de l'article 54, et qui, à son tour, permet de déterminer le caractère de nouveauté et le niveau de l'activité inventive. C'est également sur cette date que l'on se fonde pour établir, conformément à l'article 60 paragraphe 2, à qui appartient le droit au brevet européen au cas où plusieurs demandes de brevet ont été déposées pour une seule et même invention.

Quatrième partie

La procédure jusqu'à la délivrance

Après le dépôt d'une demande de brevet auprès de l'Office européen des brevets, la section de dépôt examine si la demande est recevable, c'est-à-dire si les conditions sont remplies pour traiter la demande en tant que demande de brevet européen.

Il convient de distinguer deux phases dans la procédure de délivrance. Si la demande est recevable, la "section de dépôt" examine si la demande satisfait aux conditions de forme, tandis qu'une "division de la recherche" établit simultanément un rapport de recherche. La demande et le rapport de recherche sont également publiés au cours de la première phase. La publication de la demande est effectuée dès que possible après l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de dépôt ou de la date de priorité, ou plus tôt, sur requête du demandeur. Dans la mesure du possible, le rapport de recherche est publié en même temps que la demande. Cette publication marque la fin de la première phase.

- La deuxième phase ne commence que lorsque le demandeur a déposé en temps utile une requête en examen ; une division d'examen examine ensuite si la demande et l'invention qui en fait l'objet satisfont à toutes les conditions de forme et de fond. Cette phase au cours de laquelle le demandeur a le droit de présenter ses observations devant la division d'examen prend fin soit par la délivrance du brevet, soit par le rejet de la demande. Cette deuxième phase peut commencer plus tôt, sans qu'il soit nécessaire d'attendre la publication de la demande, si la requête préalable a été présentée dans les délais. Le demandeur peut, en effet, la formuler en même temps qu'il dépose la demande. Toutefois, l'examen de la demande prévu au cours de la deuxième phase ne commence que lorsque le rapport de recherche est établi. La première et la deuxième phases peuvent donc coïncider partiellement dans le temps.

- Si le brevet est délivré, il est fait mention de la délivrance et cette mention est publiée au Bulletin européen des brevets. Il est possible de faire ensuite opposition au brevet délivré ; la procédure d'opposition fait l'objet de la cinquième partie. On peut signaler en passant que,

conformément à la sixième partie, les décisions de la section de dépôt et des divisions d'examen sont susceptibles de recours et que les dispositions communes prévues dans la septième partie s'appliquent à toutes les procédures devant l'Office européen des brevets ; nous n'examinerons qu'une seule fois ces règles communes en commentant la quatrième partie.

- L'article 90 et la règle 39 prévoient l'examen préalable par la section de dépôt après le dépôt de la demande. La suite de la première phase de la procédure de délivrance du brevet européen fait l'objet des articles 91 à 93 et des règles 40 à 50, la deuxième phase faisant l'objet des articles 94 à 98 et des règles 51 à 54.

Article 90

Après le dépôt d'une demande de brevet, la section de dépôt examine si toutes les conditions sont remplies pour traiter la demande en tant que demande de brevet européen. Elle examine à cet effet si la demande de brevet remplit les conditions minimales prévues à l'article 80 pour qu'il lui soit accordé une date de dépôt. Si ces conditions ne sont pas remplies, elle donne au demandeur la faculté de remédier dans un délai d'un mois aux irrégularités constatées dans les pièces de la demande (cf. également la règle 39), faute de quoi la demande ne sera pas traitée en tant que demande de brevet européen et n'aura pas, par conséquent, la valeur qui lui est reconnue à l'article 66, à savoir celle d'un dépôt national régulier. Si le demandeur remédie en temps utile aux irrégularités constatées dans les pièces de la demande, la date de dépôt est la date de dépôt de la correction ou des pièces corrigées. En outre, la section de dépôt examine si les taxes de dépôt et de recherche ont été acquittées et, enfin, si dans le cas visé à l'article 14, paragraphe 2, la traduction de la demande dans une des langues officielles a été produite dans les délais.

Si ces conditions sont remplies, on commence sans autres formalités, au cours de la première phase de la procédure de délivrance du brevet, l'examen de la demande de brevet européen quant à certaines irrégularités et l'établissement du rapport de nouveauté selon les modalités prévues dans les articles suivants. Si elles ne sont pas remplies, la demande est réputée retirée.

L'article 91, paragraphe 1, lettres a) à g) énumère les critères suivant lesquels la "section de dépôt" examine la demande au cours de la première phase. Les conditions visées à la lettre b) sont indiquées. Il s'agit des conditions de forme prévues au paragraphe 1 et précisées dans les règles 26 et 40, auxquelles la demande de brevet doit satisfaire. Il n'est donc pas question d'examiner à ce stade les conditions matérielles et notamment les conditions de brevetabilité. Conformément au paragraphe 2, la section de dépôt donne au demandeur la faculté de remédier aux irrégularités que présente la demande sur ce point. Les paragraphes 3 à 6 prévoient les sanctions qui sont appliquées en fonction de telle ou telle irrégularité commise et à laquelle le demandeur n'a pas remédié ; elles vont de la perte d'un droit unique, par exemple la perte du droit de priorité, au retrait de la demande de brevet elle-même, ce qui d'ailleurs ne se produira, dans la pratique, que rarement.

Conformément à l'article 92, la division de la recherche est chargée d'établir le rapport de recherche sur la base des revendications et en tenant compte des règles 44 et 45. Le rapport de recherche a pour objet de permettre une appréciation de la nouveauté de l'invention et de l'activité inventive et mentionne à cette fin les publications qui peuvent entrer en ligne de compte pour déterminer l'état de la technique visé à l'article 54. En vertu de la règle 46, la division de la recherche examine également si la demande de brevet satisfait à l'exigence concernant l'unité d'invention, prévue à l'article 82. Si ce n'est pas le cas, elle établit le rapport de recherche pour les parties de la demande qui se rapportent à l'invention ou à la pluralité d'inventions. Toutefois, le demandeur a la faculté de faire porter les rapports de recherche sur d'autres inventions en acquittant des taxes supplémentaires. Si le demandeur n'est pas d'accord sur la décision prise par la division de la recherche en question au sujet de l'unité d'invention, il peut demander par la suite à la division d'examen de statuer sur le remboursement des taxes qu'il aurait éventuellement acquittées en trop. Le rapport de recherche est aussitôt notifié au demandeur ; il est accompagné de copies des documents cités.

L'article 93 dispose que la demande de brevet ainsi que les documents annexes sont publiés dès que possible après l'expiration d'un délai de dix-huit mois à compter de la date de dépôt ou, si une priorité a été revendiquée, à compter de la date de cette priorité. La publication a pour but de permettre aux tiers de prendre connaissance de la demande le plus rapidement possible, afin qu'ils puissent en tenir compte. D'ailleurs, en vertu de l'article 67, paragraphe 1, les droits conférés provisoirement par la demande ne sont effectifs qu'à compter de la publication de celle-ci. Toutefois, le demandeur peut, en regard de cet article 67, solliciter une publication anticipée de la demande.

La troisième phrase de ce paragraphe 1 comporte une disposition particulière relative à la publication, pour le cas où la décision relative à la délivrance du brevet a pris effet avant l'expiration du délai de dix-huit mois. Ce cas pourra se présenter - fût-ce de façon sporadique - si le demandeur a introduit très tôt une requête en examen, et si la publication du rapport de recherche et le déroulement de la deuxième phase ont eu lieu avant l'expiration du délai de dix-huit mois. Voir également le commentaire concernant l'article 96.

- Etant donné que la demande, dans la forme qu'elle revêt dans le dépôt initial, est déterminante pour l'application de l'article 54 paragraphe 3, les pièces initiales de la demande sont publiées dans tous les cas. Dans le cas décrit à la règle 49 paragraphe 3, la publication des revendications sous leur forme modifiée est également prescrite.

- Le rapport de recherche est publié, conjointement, si possible, avec la demande. Sinon, ce rapport fait l'objet d'une publication séparée.

- La publication du rapport de recherche est mentionnée officiellement dans le Bulletin européen des brevets (cf. article 129). La date en est notifiée au demandeur conformément à la règle 50, et ce en regard au délai de six mois fixé à l'article 94 paragraphe 2.

Article 94

Le passage à la deuxième phase ne se fait pas automatiquement. Celle-ci ne commence que lorsque le demandeur a formulé une requête écrite en vue d'un examen ultérieur ; la requête n'est considérée comme formulée qu'après le paiement de la taxe d'examen et ne peut être retirée. Cet examen par l'Office européen des brevets porte sur toutes les conditions, formelles et matérielles, auxquelles la demande de brevet et l'invention doivent satisfaire. En vertu de l'article 114, aux termes duquel l'Office européen des brevets procède à l'examen d'office des faits, la division d'examen a toute latitude pour procéder à un examen le plus complet possible.

Le demandeur peut formuler cette requête en examen sous peine d'annulation de la demande, au plus tard six mois après la notification officielle de la publication du rapport concernant la nouveauté. La fixation de ce délai de six mois répond à un double objectif. Tout d'abord, le demandeur se voit offrir un délai suffisant pour examiner, sur la base du rapport de recherche, les chances qu'il a d'obtenir la délivrance d'un brevet. De la sorte, on évite que des procédures de délivrance de brevets ne soient entamées ou poursuivies en vain, par exemple lorsqu'il ressort clairement du rapport que l'invention ne répond pas aux conditions de brevetabilité. Selon ce système, le demandeur obtient donc, en tout, un délai de deux ans (dix-huit mois (délai fixé pour la publication du rapport concernant la nouveauté) plus six mois pour l'introduction d'une requête en examen). Ce délai peut éventuellement dépasser légèrement les deux ans, si un retard intervient dans la publication du rapport concernant la nouveauté. Par ailleurs ce délai assure la sécurité juridique. En effet, il ne laisse pas les tiers plus longtemps qu'il ne le faut dans l'incertitude concernant la délivrance du brevet ou le rejet de la demande.

Un certain nombre de pays connaissent ce qu'on appelle le système de l'examen différé, dans lequel le demandeur bénéficie d'un délai beaucoup plus long (plusieurs années) pour formuler la requête en examen. Ce système part du principe que le demandeur d'un brevet ne peut, le plus souvent, apprécier la valeur économique de son invention qu'après un certain nombre d'années, ce qui l'amène à reporter la requête en examen et, très souvent même, à y renoncer totalement. Cette façon de procéder représente une économie de travail pour l'office chargé de la délivrance des brevets ; on évite également d'accorder des droits d'exclusivité pour des inventions ne faisant pas l'objet d'exploitation. Toutefois, ce système comporte un inconvénient. En effet, il compromet les intérêts des tiers qu'une décision rapide favorise. C'est pour cette raison que la présente convention n'a pas repris ce système.

En outre, il est peu probable que ceux qui auront introduit une demande de brevet européen poursuivent la procédure de délivrance à la légère.

Par ailleurs, l'article 95 prévoit que le Conseil d'administration peut proroger le délai de six mois lorsque les demandes introduites auprès de l'Office européen des brevets ne peuvent être instruites en temps utile. En outre le

Conseil devra prendre en même temps des mesures pour rétablir aussi rapidement que possible le délai initial.

- Si le Conseil d'administration proroge le délai, celui-ci peut aussi décider que les tiers pourront également être habilités à présenter la requête en examen. En pareil cas, le Conseil devra également arrêter les modalités d'application nécessaires dans le règlement d'exécution.

L'article 96, établit la réglementation relative à la deuxième phase de la procédure, qui relève de la compétence d'une division d'examen. Le paragraphe 1 traite du cas particulier de la présentation d'une requête en examen avant la publication du rapport de recherche.

- La présentation d'une requête en examen doit en effet avoir lieu avant l'expiration du délai de six mois prévu à l'article 94. Toutefois, cette présentation n'est pas liée à une date donnée.

Si la requête a été présentée avant la publication du rapport de recherche, la procédure proprement dite est différée, conformément au paragraphe 2, jusqu'à la publication de ce rapport; auparavant, il n'est pas possible d'apprécier la nouveauté et l'activité inventive. La procédure n'est pas poursuivie aussitôt après la publication du rapport de recherche; celui-ci est tout d'abord notifié au demandeur. L'article 96, paragraphe 1, conjointement avec la règle 51, paragraphe 1, dispose que le demandeur prend connaissance du rapport. Le demandeur est également invité à déclarer s'il maintient la demande de brevet et à modifier, s'il y a lieu, la description, les revendications et les dessins. Cf. en ce qui concerne ces modifications l'article 123 et la règle 86 paragraphe 2.

- Le paragraphe 2, conjointement avec la règle 51, paragraphes 2 à 5, traite du déroulement de la procédure devant la division d'examen concernée. Celle-ci communique au demandeur ses objections dûment motivées. Elle indique les irrégularités auxquelles le demandeur peut remédier en corrigeant certaines irrégularités formelles, par exemple, ou encore, en modifiant la demande. La division d'examen peut également contester certains points auxquels il n'est pas possible de porter remède. A ce sujet, il convient de signaler particulièrement les objections formulées par la division d'examen concernant le contenu de la demande, lorsqu'elle constate, par exemple, que l'objet de la demande n'est pas brevetable par défaut de nouveauté ou d'activité inventive, ou parce que l'invention n'est pas susceptible d'application industrielle. Le demandeur est invité à présenter ses observations concernant ces objections. Aux termes de la règle 86 paragraphe 3, il peut, de sa propre initiative, modifier une seule fois la description, les revendications et les dessins, toutes autres modifications ultérieures étant subordonnées à l'autorisation de la division d'examen.

Le paragraphe 1 dispose qu'une demande qui ne satisfait pas aux conditions prévues est rejetée, à moins que des sanctions différentes du rejet n'aient été prises.

Lorsque la division d'examen estime que la demande de brevet peut être acceptée, elle ne peut, aux termes du paragraphe 2, prendre une décision à cet effet que si les conditions énoncées aux lettres a), b) et c) ont été remplies et si en outre le demandeur a produit une traduction des revendications dans les deux autres langues officielles, comme l'exige le paragraphe 5 en liaison avec la règle 51 paragraphe 4. Suivent la condition énoncée à la lettre a), le demandeur doit approuver le texte dans lequel la division d'examen envisage, de délivrer le brevet européen; les conditions visées aux lettres b) et c) concernent l'acquiescement par le demandeur des taxes visées sous les lettres précitées, faute de quoi la demande est réputée retirée.

- Au vue de la réalisation de toutes ces conditions, la division d'examen notifie au demandeur, aux termes de la règle 51 paragraphe 4, le texte du brevet qu'elle a élaboré, et lui signale en même temps qu'il est tenu d'acquiescer dans un délai de trois mois les taxes visées à l'article 97, paragraphe 2 lettre b) et de produire dans le même délai la traduction des revendications.

Si le demandeur n'est pas d'accord avec ce texte il dispose d'un délai de trois mois pour en informer la division - la procédure continue et il s'ensuit entre la division et le demandeur un nouvel échange de vues, suivant l'article 116, peut également s'effectuer sous forme orale.

- Enfin, si rien ne s'oppose plus à la délivrance du brevet, la division prend une décision à cet effet. Aux termes de l'article 97 paragraphe 4, cette décision ne prend effet qu'au jour de la publication au Bulletin européen des brevets de la mention de cette délivrance; en outre, aux termes de l'article 98, le fascicule du brevet est publié ce même jour.

Le paragraphe comporte en outre une disposition relative au délai minimum de publication de la décision; par ailleurs, ce n'est pas en fait le délai visé à l'article 4 qui est applicable, mais le délai visé à l'article 5 qui dépasse de deux mois le précédent.

Cet ensemble de dispositions fait apparaître un délai de cinq mois au moins entre le moment de la décision relative à la délivrance du brevet et celui de la communication officielle de la mention de cette délivrance et de la publication du fascicule de brevet.

Ce délai garantit qu'il reste un temps suffisant pour les opérations que comporte l'impression des différentes pièces; aux termes de l'article 14 paragraphe 7, le fascicule de brevet doit en effet comporter une traduction des revendications que le demandeur a dû fournir dans un délai de trois mois.

En vertu des dispositions de l'article 65 paragraphe 1, il pourra être exigé simultanément une traduction du fascicule du brevet qui n'est pas rédigé dans une des langues officielles.

L'article 98 dispose que la mention au Bulletin européen des brevets visée à l'article 97 paragraphe 4 et le fascicule du brevet sont publiés simultanément. Les règles 53 et 54 comportent d'autres dispositions relatives à ce fascicule du brevet et au certificat à délivrer au titulaire du brevet.

Aux termes de l'article 14 paragraphe 7, le fascicule du brevet comporte également une traduction des revendications dans les deux autres langues officielles.

Cinquième partie

Après la délivrance d'un brevet, toute personne peut, pendant une certaine période, faire opposition à la délivrance; trois motifs sont prévus pour cette opposition. La procédure d'opposition se déroule ensuite devant la division d'opposition. Cette procédure se termine soit par le maintien du brevet avec ou sans modification, soit par la révocation du brevet.

En cas de maintien du brevet sous une forme modifiée, le brevet modifié est de nouveau publié. La procédure d'opposition est régie non seulement par les dispositions de la cinquième partie, mais aussi par celles de la septième partie, auxquelles nous nous permettrons de faire allusion ultérieurement.

- La procédure d'opposition peut se comparer, en un certain sens à une procédure d'annulation du brevet, procédure qui ne s'applique pas au niveau national, mais au niveau européen, et qui est valable pour tous les pays concernés.

- Selon la plupart des législations nationales en matière de brevet des Etats contractants, l'opposition peut être formée avant même que le brevet ne soit délivré; dans d'autres systèmes, par contre, elle ne peut être formée qu'après la délivrance du brevet. Dans la Convention, c'est le système de l'opposition après la délivrance du brevet qui a été retenu. On évite ainsi toutes sortes de problèmes d'ordre pratique liés à l'exigence que dans un système d'opposition avant la délivrance du brevet les tiers qui font éventuellement opposition doivent avoir connaissance de la demande sous sa forme modifiée. En outre, le système retenu permet d'éviter qu'il soit fait un usage abusif de l'opposition pour empêcher la délivrance de brevet pour des motifs peu fondés, et rogner ainsi sur les droits du demandeur. Grâce à ce système, les tiers ont largement le temps de réfléchir à la formation d'une opposition sans qu'il soit porté atteinte aux droits du titulaire du brevet.

- Il est possible qu'une procédure d'opposition au niveau européen soit introduite en même temps qu'une ou plusieurs actions nationales en annulation du brevet, qui se déroulent devant la juridiction nationale. Dans ce cas, la Convention laisse à la législation nationale le soin de déterminer si le juge peut suspendre la procédure nationale en attendant l'issue de la procédure d'opposition au niveau européen.

C'est ainsi par exemple qu'il n'y a pas lieu de suspendre la procédure si une action en annulation d'un brevet national est introduite en raison de l'existence d'un droit national antérieur au sens de l'article 139 paragraphe 2. Cet aspect n'est en effet pas évoqué dans la procédure de délivrance de brevets européens. Cf. les observations relatives à l'article 139.

L'article 99, paragraphe 1, précise que toute personne qui veut faire opposition doit le faire par écrit - la règle 55 fournit de plus amples précisions à ce sujet - en motivant son opposition, et payer une taxe, et ce dans un délai de neuf mois à compter de la date de publication de la mention de la délivrance du brevet dans le Bulletin européen des brevets. Les délais visés aux articles 65 paragraphe 1 et 97 paragraphe 5 dernière phrase, garantissent qu'au moment de la publication mentionnée ci-dessus, chacun a pu prendre connaissance du brevet même dans d'autres langues de pays dans lesquels il produit ses effets.

Le paragraphe 2 stipule que l'opposition est valable dans tous les pays pour lesquels le brevet est délivré. En vertu du paragraphe 3, l'opposition peut encore être formée après qu'il a été renoncé au brevet ou après que celui-ci est éteint. Cette possibilité est ouverte eu égard à l'effet rétroactif de la révocation du brevet, prévu à l'article 68, en raison duquel il est important pour le contrefacteur présumé de pouvoir aussi réclamer la révocation après la fin du brevet. Pour les mêmes raisons, la règle 60 prévoit, que si le titulaire renonce au brevet au cours de la procédure d'opposition, la procédure peut être poursuivie sur requête de l'opposant. Le paragraphe 4 précise que le titulaire du brevet aussi bien que l'opposant sont parties à la procédure d'opposition. Enfin, le paragraphe 5 propose une réglementation spéciale pour le cas où, dans un des Etats dans lequel le brevet produit ses effets, une modification est intervenue, en vertu d'un jugement, dans la personne du titulaire d'après le registre des brevets nationaux. En pareil cas, le nouvel ayant droit pour cet Etat remplace le titulaire initial.

Par dérogation au principe énoncé à l'article 118, il n'est cependant pas obligé de se présenter dans la procédure d'opposition avec le titulaire initial. Aux termes de la règle 16 paragraphe 3, le brevet maintenu dans la procédure d'opposition peut donc avoir un autre contenu pour divers Etats.

- Les dispositions de l'article 99 paragraphe 5 concordent avec celles que prévoit l'article 61 paragraphes 1 lettre a) au cas où, lors d'une demande de brevet, une autre personne succède au demandeur initial ; la possibilité qui est donnée lettre b), à savoir que le dépôt d'une nouvelle demande n'est, par la nature des choses, pas envisagé pour un brevet délivré, pas plus que le recours visé à la lettre c). Toutefois, ce dernier trouve un parallèle à l'article 138 paragraphes 1 lettre c).

L'article 100 énumère les raisons, au nombre de trois, sur lesquelles une opposition peut être fondée. L'annulation du brevet peut également être réclagée pour ces mêmes raisons, en vertu de l'article 138. La procédure d'opposition est en effet comparable, comme il a déjà été indiqué ci-dessus, à une procédure d'annulation du brevet.

- Il est évident que des tiers doivent pouvoir contester la validité d'un brevet si l'invention ne satisfait pas aux conditions matérielles de brevetabilité énoncées aux articles 52 à 57. Et c'est d'ailleurs le premier motif mentionné à la lettre a). L'opposant peut donc faire valoir notamment que l'objet du brevet n'est pas une invention au sens de ces articles, ou est une invention qui n'aurait pas dû être brevetée. Il peut, en outre, faire valoir que la matière n'est pas nouvelle, ou ne possède pas une valeur inventive, ou n'est pas susceptible d'application industrielle

- Le deuxième motif, mentionné à la lettre b) a trait à l'incompatibilité avec l'article 83 qui stipule que l'invention doit être exposée dans le dossier de façon suffisamment claire et complète pour qu'un homme de métier puisse l'exécuter. Ceci recouvre aussi le cas où les conclusions sont uniquement basées sur des prévisions. Ce motif a été repris en particulier, en raison du fait qu'il s'agit souvent, en l'occurrence, de questions d'application pratique sur lesquelles l'industrie est souvent mieux à même de porter un jugement que l'office des brevets.

- Le troisième motif, mentionné à la lettre c), a trait au cas où, pendant la procédure de quelque façon que ce soit des modifications de rédaction ou le dépôt de nouveaux éléments ont pour effet que la demande s'étend au-delà du contenu du dossier dans sa forme initiale. Bien que l'Office des brevets veille soigneusement, au cours de la procédure de délivrance, à ce que cela ne se produise pas, il n'est pas toujours

facile de constater si la modification du dossier ajoute des éléments nouveaux. Aussi la possibilité est-elle donnée aux tiers de faire opposition aussi pour cette raison.

- Il n'y a pas lieu de donner aux tiers la possibilité de faire opposition pour d'autres raisons. Une opposition ne peut donc jamais être fondée, par exemple, sur des raisons de forme. Le manque d'unité au sens de l'article 82 ne peut pas non plus plus être invoqué dans l'opposition, de sorte qu'il ne peut plus non plus être question à ce stade de fractionnement d'une demande ou du dépôt de demandes divisionnaires au sens de l'article 76.

Articles 101 et 102

La division d'opposition intéressée examine d'abord, conformément à la règle 56, si l'opposition est recevable. Si tel est le cas la procédure d'opposition est préparée conformément à la règle 57, et elle se déroule ensuite conformément à la règle 58. On veille à ce que les parties, le titulaire du brevet et l'opposant ou les opposants ainsi que, éventuellement, les tiers visés à l'article 105, aient toute possibilité de donner leur avis, également à propos de la conception de la division d'opposition. Le titulaire du brevet a plusieurs fois l'occasion d'apporter des modifications à la description, aux revendications et aux dessins.

- La procédure d'opposition peut se terminer par le rejet de l'opposition et, par conséquent, le maintien du brevet, ou par la révocation du brevet. La procédure d'opposition peut également se terminer par le maintien du brevet sous une forme modifiée. En vertu des dispositions de l'article 123 paragraphes 3, les revendications ne peuvent jamais dans ce dernier cas être modifiées de façon à étendre la protection. Toutefois, le maintien du brevet sous une forme modifiée n'est possible - conformément au principe énoncé à l'article 113 paragraphe 2 - qu'à la condition que le titulaire du brevet accepte le brevet sous une forme modifiée ; un nouveau fascicule de brevet est alors publié ; un opposant qui a des objections à l'encontre d'un texte modifié peut seulement former un recours.

Aux fins d'application des dispositions précédentes, le texte proposé par la division d'opposition est notifié au titulaire du brevet. Si le titulaire du brevet n'a aucune objection à l'encontre du texte modifié - ici encore, comme lors de la procédure de délivrance ; un nouvel échange de vues entre la division et le titulaire du brevet ne peut avoir lieu en l'occurrence que lors de la poursuite de la procédure - le titulaire du brevet est invité à acquitter les frais d'imprimerie et à produire une traduction des revendications modifiées dans les deux autres langues officielles ; comme lors de la procédure de délivrance, un délai de trois mois lui est accordé à cet effet.

- A la différence de la procédure de délivrance, il n'est prévu en l'occurrence aucune disposition pour la mise en application de la décision de la division d'opposition. L'article 68 précise les effets d'une décision relative à la révocation d'un brevet ou à son maintien dans ce sens que ces décisions ont un effet rétroactif.

- Pour le reste, les principes de cette procédure sont dans leurs grandes lignes les mêmes que ceux qui régissent l'examen qui a lieu au cours de la procédure de délivrance. Dans ce cas, aussi, il peut être fait référence à l'article 114, dont les dispositions autorisent une division d'opposition à révoquer d'office le brevet pour des raisons autres que celles invoquées par l'opposant, à condition qu'elles tombent absolument sous le coup de l'article 100, ou en raison d'autres circonstances aggravantes.

L'article 103 contient des dispositions pour le cas où le brevet est modifié et qu'un nouveau fascicule du brevet est publié. Elles sont semblables aux dispositions de l'article 98. Aux termes de l'article 68, le fascicule du brevet modifié détermine avec effet rétroactif l'étendue de la protection.

L'article 104 contient une réglementation relative à la répartition des frais entre les parties, qui, aux termes du paragraphe 1, permet de s'écarter du principe suivant lequel, pour des considérations d'équité, chaque partie supporte les frais qu'elle a exposés. Le troisième paragraphe propose une réglementation relative à l'exécution des décisions passées en force de chose jugée en matière d'opposition ; cette réglementation ne nécessite pas de plus amples explications. Cf. également la règle 63.

L'article 105 donne la possibilité, aux tiers définis plus précisément dans cet article, et à l'encontre desquels une action en contrefaçon a été introduite ou qui en sont menacés d'intervenir dans une procédure d'opposition, dans un certain délai. Les dispositions en matière d'opposition sont en principe applicables.

Sixième partie

Procédure de recours

Cette partie traite du recours contre des décisions prises prises dans le cadre de procédures menées devant l'Office européen des brevets. Le recours est déferé aux chambres de recours. L'article 106 précise quelles décisions sont susceptibles de recours et l'article 107 quelles personnes sont admises à former un recours contre de telles décisions. L'article 108 fixe le délai dans lequel un recours doit être formé ainsi que la forme à respecter. Les articles 110 et 111 ainsi que les règles 65 et 66 comportent des dispositions concernant la recevabilité et le bien-fondé du recours introduit ainsi que des dispositions concernant la décision sur le recours. L'article 109 prévoit la révision de décisions par l'instance qui les a prises avant que le recours les concernant ne soit déferé à la chambre de recours.

Afin d'assurer une application uniforme du droit, il est institué une Grande Chambre de recours qui fait l'objet de l'article 112. Les dispositions de la septième partie sont également applicables à la procédure de recours.

Article 106

Le paragraphe 1 contient la règle générale selon laquelle les décisions des sections de dépôt, des divisions d'examen, des divisions d'opposition ou de la division juridique sont susceptibles de recours. Les décisions dont il s'agit ici ne sont pas seulement celles qui concernent la délivrance de brevets, mais également les décisions prises dans toutes les autres procédures qui se déroulent devant l'Office européen des brevets ; par exemple les décisions relatives à l'inspection de pièces (article 128).

- Une seconde règle générale est que le recours a un effet suspensif. Une décision attaquée ne continue donc à porter ses effets que si elle est confirmée après recours.
- En ce qui concerne les décisions des divisions d'opposition, il est possible, en vertu du paragraphe 2 et conformément à l'article 95, paragraphe 3, de former encore un recours après que le brevet a cessé de porter ses effets pour tous les Etats désignés.
- Bien que chaque décision puisse faire l'objet d'un recours, cela ne signifie pas que le recours soit possible immédiatement dans tous les cas. En vertu du paragraphe 3, cela ne peut être le cas que pour les décisions dites finales qui y sont mentionnées. Dans le cas de décisions dites provisoires, le recours ne peut être introduit tout de suite que si c'est précisé dans la décision même ; sinon, il ne peut être fait appel d'une décision provisoire qu'au même moment où un recours est introduit contre la décision finale. Cette règle veut éviter un retard inutile dans le déroulement des procédures.
- Les paragraphes 4 et 5 contiennent la seule restriction à la règle générale selon laquelle toute décision peut faire l'objet d'un recours. La répartition des frais de la procédure d'opposition ne peut faire l'objet que d'un recours formé contre la décision dans son ensemble, et encore seulement si le montant des frais est supérieur à celui fixé dans le règlement relatif aux taxes.

Article 107

Toute partie à la procédure ayant conduit à la décision concernée peut former un recours contre cette décision. En l'occurrence, le terme "partie" doit être compris dans son sens large. Toutefois cf. également l'article 115.

Comme il est d'usage dans tous les systèmes de droit, la décision doit avoir donné tort au requérant qui forme le recours.

Toutes les parties à la première procédure sont également parties à la procédure de recours même si elles n'y participent pas effectivement. Ainsi, la décision concernant également par exemple les frais, prise au cours de la procédure de recours, est obligatoire pour toutes les parties dans la mesure où elle s'écarte de la décision rendue dans la première procédure.

Article 108

Cet article fixe, pour la formation d'un recours, un délai de deux mois à compter de la date de la signification de la décision. Le recours doit être formé par écrit et n'est considéré comme formé qu'après le paiement de la taxe de recours.

Pour répondre au désir du requérant, l'acte de recours, dont la règle 64 précise le contenu, ne devrait, lors de la formation du recours, se référer qu'à la décision prise et indiquer dans quelle mesure il est possible de demander la modification ou l'annulation de cette décision. Par ailleurs toute personne formant un recours doit exposer par écrit les motifs de celui-ci ; il dispose pour ce faire d'un délai de quatre mois à compter de la date de la signification de la décision constatée ; il n'a donc pas besoin de le faire dans l'acte de recours proprement dit.

Article 109

Cet article donne la possibilité à l'instance contre la décision de laquelle un recours est formé, de revoir sa décision. En l'occurrence, il vise par exemple les cas où la décision reposait sur une erreur. L'instance concernée revoit sa décision si elle considère le recours comme recevable et fondé ; dans le cas contraire, elle transmet le recours à la chambre de recours, dans un délai d'un mois, sans commentaires de sa part. On évite ainsi qu'une procédure de recours ne soit poursuivie dans les cas où cela n'est pas strictement nécessaire.

- Toutefois, la révision ne peut avoir lieu que lorsque la première procédure opposait celui qui a introduit le recours à une autre partie. Cela vaut notamment, mais non exclusivement, pour la procédure d'opposition.

Article 110

En vertu du paragraphe 1, la chambre de recours examine d'abord si le recours est recevable sur la base d'un examen de l'acte de recours effectué selon les prescriptions mentionnées dans la règle 65, paragraphe 1.

Il peut être remédié aux irrégularités de l'acte de recours en tenant compte de la règle 65, paragraphes 1 et 2.

- En cas de recevabilité du recours, la chambre de recours examine s'il est fondé. En vertu du paragraphe 2, elle invite les parties à présenter leurs observations sur les documents échangés. Si le requérant ne défère pas à cette invitation dans le délai qui lui a été imparti et si le recours ne concerne pas une décision de la division juridique, ce recours est réputé retiré. Cette sanction n'est pas applicable si un recours a été formé contre une décision de la division juridique parce que cette sanction serait en l'occurrence trop rigoureuse.

A moins qu'il n'en soit disposé autrement, la chambre de recours tient compte, en outre, conformément à la règle 66, des dispositions relatives à la procédure devant l'instance qui a rendu la décision faisant l'objet du recours.

Les dispositions de l'article 114 s'appliquent en outre à la procédure de recours, de sorte que la chambre de recours peut annuler complètement une décision prise en première instance, même si le requérant n'a attaqué cette décision que partiellement. Un recours contre une décision de rejet partiel d'une demande de brevet peut donc conduire ainsi à un rejet global de la demande.

Article 111

En ce qui concerne la décision sur le recours, la chambre de recours peut soit statuer elle-même, soit renvoyer l'affaire à l'instance qui a pris la décision attaquée. Cette dernière est liée par la décision de la chambre de recours. Les décisions prises par la chambre de recours sur des décisions de la section de dépôt lient également une division d'examen. Cette dernière disposition doit éviter qu'une même question ne donne lieu à deux recours différents au cas notamment où la division d'examen serait d'un avis différent de celui de la chambre de recours.

La règle 66, paragraphe 2, contient les dispositions formelles relatives aux décisions des chambres de recours, tandis que la règle 67 prescrit dans quels cas la taxe de recours est remboursée.

Article 112

Cet article concerne la Grande Chambre de recours instituée afin d'assurer une application uniforme du droit. La Grande Chambre de recours ne constitue pas une "troisième instance". Sa tâche consiste à se prononcer sur des questions d'importance fondamentale. Son avis peut être sollicité de deux manières.

D'abord, par une chambre de recours lorsqu'elle le juge utile. Une chambre de recours peut soumettre de sa propre initiative une question à la Grande Chambre de recours et il

n'est pas nécessaire qu'elle attende pour cela une requête en ce sens de l'une des parties. Si l'une des parties présente une telle demande et si la chambre de recours concernée considère qu'il est inutile de demander un avis à la Grande Chambre de recours, la chambre de recours doit motiver son refus dans sa décision finale. Les parties à une procédure devant une chambre de recours sont considérées comme parties devant la Grande Chambre de recours. L'avis de la Grande Chambre de recours lie la chambre de recours lorsque celle-ci prend sa décision.

En outre, le Président de l'Office européen des brevets peut soumettre une question de droit à la Grande Chambre de recours lorsque deux chambres de recours ont rendu des décisions divergentes sur cette question. Bien que dans ce cas les chambres de recours ne soient pas strictement liées par l'arrêt de la Grande Chambre de recours, ce qui est différent lorsqu'elles ont sollicité elles-mêmes un avis de la Grande Chambre de recours, en fait il est bien évident qu'elles tiendront désormais compte de cet avis.

Septième partie

Cette partie comporte les dispositions communes où l'on distingue les dispositions générales de procédure (chapitre I), l'information du public et des instances officielles (chapitre II) et la représentation auprès de l'Office européen des brevets (chapitre III).

Chapitre I

Il contient en général des dispositions qui, tout en n'étant pas spécialement applicables à une procédure déterminée devant une des divisions de l'Office européen des brevets, doivent être observées au cours de toute procédure engagée devant une de ces divisions. Ces dispositions découlent, pour la plupart, de principes communément admis et un certain nombre d'entre elles ne sont pas expressément prévues dans les législations nationales, parce qu'elles relèvent du droit coutumier. Dans la Convention sur le brevet européen, qui crée une législation européenne, il est toutefois nécessaire de les préciser.

Article 113

Paragraphe 1. Les décisions de l'Office européen des brevets ne peuvent être fondées que sur des motifs au sujet desquels les parties ont pu prendre position. Les règles 68 et 70 comprennent d'autres dispositions concernant la forme des décisions. La règle 68 paragraphe 2 prescrit que les décisions contre lesquelles un recours est ouvert doivent être motivées ; elle prescrit en outre la manière dont il faut attirer l'attention des parties sur la possibilité d'un recours. La règle 89 porte sur la rectification d'erreurs dans les décisions.

Paragraphe 2. L'Office européen des brevets n'examine et ne prend de décision sur la demande de brevet européen ou le brevet européen que dans le texte accepté par le demandeur ou le titulaire du brevet. Ce principe est également énoncé à l'article 97 paragraphe 2 lettre a), l'article 102 paragraphe 3 lettre a), la règle 51 paragraphe 4 et la règle 58 paragraphe 4 visés dans les observations concernant ces articles.

Article 114

Le paragraphe 1 prévoit que l'Office européen des brevets procède à l'examen d'office des faits. Aussi l'Office n'est-il pas tenu, en prenant ses décisions, de se borner à examiner les moyens invoqués par les parties ; l'examen peut porter également sur d'autres données, en observant, toutefois les dispositions de l'article 113. Conformément au paragraphe 2, l'Office européen des brevets peut ne pas tenir compte de tout des faits que les parties n'ont pas invoqués ou des preuves qu'elles n'ont pas produites en temps utile.

Article 115

Après la publication de la demande de brevet européen, prévue à l'article 93, tout tiers peut présenter des observations, par écrit et dûment motivées sur la brevetabilité de l'invention faisant l'objet de la demande. Les observations sont notifiées au demandeur ou au titulaire du brevet qui peut évidemment se défendre. Les tiers qui présentent ainsi des observations n'acquiescent pas la qualité de parties à la procédure. Cela signifie qu'ils ne peuvent tenter de recours en vertu de l'article 107.

Article 116

Cet article concerne la procédure orale devant l'Office européen des brevets.

Paragraphe 1. Il est recouru à la procédure orale soit sur requête d'une partie à la procédure soit d'office. L'Office européen des brevets n'est cependant pas tenu de faire droit à une requête tendant à recourir à la procédure orale devant une même instance pour autant que les parties ainsi que les faits de la cause soient les mêmes.

Paragraphe 2. Par dérogation aux dispositions du paragraphe 1, il n'est recouru à la procédure orale devant la section de dépôt que lorsque celle-ci le juge utile ou lorsqu'elle envisage de rejeter la demande.

Paragraphe 3. La procédure orale devant la section de dépôt, les divisions d'examen et la division juridique n'est jamais publique. Il est, en effet, recouru à la procédure devant la section de dépôt lorsque la demande de brevet n'a pas encore été publiée ; le demandeur peut soumettre à la division d'examen, à l'appui de sa demande, des faits que le demandeur veut tenir secrets. Il résulte de la mission de la division juridique que la procédure n'a pas besoin d'être publique.

Paragraphe 4. La procédure orale en matière d'opposition formée devant une division d'opposition contre la délivrance d'un brevet européen est en principe publique. Il en est de même pour la procédure orale devant une chambre de recours et la Grande Chambre de recours, pour autant qu'il s'agisse évidemment de demandes de brevet qui ont déjà été publiées. L'instance concernée peut toutefois déroger à ce principe au cas où la publicité pourrait présenter des inconvénients graves et injustifiés pour une partie à la procédure.

- Ce qui précède s'applique également au prononcé de la décision rendue par les instances précitées.

- La règle 71 contient des dispositions relatives à la citation des parties à une procédure librement citée en délais à observer. Si une partie régulièrement citée n'a pas comparu, la procédure peut être poursuivie en son absence.

- La règle 2 contient des dispositions particulières relatives à l'utilisation de la langue de la procédure au cours de la procédure orale.

Article 117

Cet article traite de l'instruction devant l'Office européen des brevets.

Le paragraphe 1 contient une énumération non limitative des différentes mesures d'instruction qui sont d'ailleurs prévues dans les systèmes juridiques européens. La liste des divisions de l'Office européen des brevets, devant lesquelles ces mesures d'instruction peuvent être prises, ne mentionne pas la "section de dépôt". La tâche de cette section ne consiste, en effet, qu'à examiner si les demandes de brevet répondent aux différentes conditions de forme ; il ne lui appartient pas de procéder à des mesures d'instruction quelles qu'elles soient.

Le paragraphe 2 prévoit que les divisions concernées de l'Office européen des brevets peuvent charger un de leurs membres de procéder aux mesures d'instruction. Les paragraphes 3 et 4 contiennent les dispositions suivantes.

L'Office européen des brevets peut citer devant lui toute personne - une partie, un témoin ou un expert - dont il souhaite recueillir la déposition. La personne concernée peut toutefois demander à être entendue par les autorités judiciaires compétentes de l'Etat sur le territoire duquel elle réside. Après avoir reçu cette requête, l'Office européen des brevets peut demander auxdites autorités de recueillir la déposition de la personne concernée. Il peut également introduire lui-même une telle requête. Si la personne concernée n'a pas donné suite à la citation à comparaître devant lui, l'Office européen des brevets peut même ne pas citer d'abord devant lui la personne concernée mais demander directement aux autorités judiciaires compétentes de la citer devant elles, ce qui permet notamment d'éviter des frais de déplacement injustifiés. Si une personne est citée par lesdites autorités, elle est, en vertu de la législation nationale, tenue de comparaître et cette obligation est, le plus souvent, renforcée par une sanction pénale. La Convention ne prévoit pas une telle obligation à comparaître en ce qui concerne l'Office européen des brevets. Conformément à l'article 131, paragraphe 2, les autorités judiciaires nationales sont tenues de coopérer avec l'Office.

Paragraphe 5. En vertu de la Convention, l'Office européen des brevets n'a pas le pouvoir de recueillir la déposition des personnes citées à comparaître sous la foi du serment. C'est pourquoi l'Office peut, conformément au paragraphe 5, demander aux autorités judiciaires nationales de recueillir à nouveau la déposition, sous la foi du serment ou sous une autre forme également contraignante, d'une partie, d'un témoin ou d'un expert qui ont été déjà entendus.

En ce qui concerne ces autres formes, on a pensé notamment à la formule de la promesse solennelle qui existe dans certains pays. L'article 131, paragraphe 2 est également applicable en l'occurrence.

Paragraphe 6. Lorsque l'Office européen des brevets demande à une autorité judiciaire nationale, conformément aux paragraphes 3 et 4, de recueillir la déposition d'une personne, il peut, ce faisant, lui demander de recueillir

cette déposition sous la foi du serment ou sous une autre forme également contraignante, il peut également autoriser un des membres de l'instance intéressée à assister à l'audition de la partie, du témoin ou de l'expert et à l'interroger. Cette disposition s'applique aussi dans le cas prévu au paragraphe 5.

Outre ce qui précède, on peut attirer l'attention sur les règles 72 à 76 qui contiennent des dispositions relatives à l'audition des parties, des témoins ou des experts par l'Office européen des brevets.

L'article 118 est énoncé le principe fondamental dont il a déjà été question à propos des articles 71 à 74 et selon lequel la demande de brevet européen est une et indivisible au cours de la procédure de délivrance du brevet européen. La principale conséquence qui en découle est que le contenu de la demande et du brevet délivré à la suite de celle-ci est identique pour tous les pays désignés dans la demande.

Lorsqu'une demande de brevet européen est déposée par une seule personne pour différents pays, cet état de choses découle de l'ensemble des dispositions de la Convention.

Cette indivisibilité est peut-être moins évidente lorsqu'il existe pour une demande de brevet plusieurs ayants-droit ne provenant pas tous du même Etat. C'est possible aux termes de l'article 59 ainsi que par application de l'article 61 paragraphe 1 lettre a) au cas où la décision passée en force de chose jugée n'est pas applicable pour tous les Etats pour lesquels la demande de brevet a été déposée.

L'article 118 dissipe tous les doutes relatifs à ces cas en stipulant dans la première phrase que les demandeurs d'un brevet européen sont considérés comme co-demandeurs aux fins de la procédure devant l'Office européen des brevets ; ils ne peuvent donc agir séparément vis-à-vis de l'Office européen des brevets. On évite ainsi que la procédure de délivrance diffère pour chacun des divers pays et que le contenu du brevet varie d'un pays à l'autre. Toute autre solution imposerait d'ailleurs un important surcroît de travail à l'Office européen des brevets.

- quant à l'unicité, il existe une exception lorsqu'en vertu d'une décision passée en force de chose jugée une demande de brevet européen n'a été transférée qu'en partie à une personne autre que le demandeur initial, et que cette décision n'est pas applicable pour tous les Etats désignés dans la demande de brevet ;

cf. à ce sujet la règle 16 commentée à propos de l'article 61. Les dispositions concernant la demande de brevet européen au cours de la procédure de délivrance de ce brevet sont également applicables au brevet européen au cours de la procédure d'opposition. Ici encore prévaut le principe de l'unicité et de l'indivisibilité du brevet vis-à-vis de l'Office européen des brevets, et lorsque les titulaires du brevet européen ne sont pas les mêmes pour différents Etats, les ayants-droit ne peuvent se présenter que conjointement et à titre de copropriétaires du brevet. Dans ce domaine, il existe encore une exception lorsqu'une décision passée en force de chose jugée a pour effet de faire passer en d'autres mains le brevet dans un Etat (ou plusieurs Etats) pour lequel (pour lesquels) il a été accordé. Le nouveau titulaire du brevet peut alors, s'il le veut engager une action séparée - Cf. à ce sujet l'article 99, paragraphe 5 - et aux termes de la règle 16 paragraphe 3, le contenu du brevet peut varier pour différents pays.

Enfin, on peut encore rappeler, en ce qui concerne l'unicité et l'indivisibilité, une dérogation d'application générale. Lorsque, conformément à l'article 54 paragraphe 4, le niveau de la technique n'est pas le même pour tous les pays désignés dans la demande, les pièces y compris le brevet européen peuvent avoir un libellé différent selon les pays ; cf. à ce sujet les observations relatives à l'article 54.

Article 119

Cet article traite de la transmission de pièces par l'Office européen des brevets.

Celui-ci signifie d'office toutes les décisions et citations ainsi que les notifications qui font courir un délai ou dont la signification est prévue par d'autres dispositions de la présente Convention. Les significations peuvent être faites, lorsque des circonstances exceptionnelles l'exigent, par l'intermédiaire des services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants. Les règles 77 à 82 contiennent des dispositions détaillées en la matière.

Article 120

Cet article qui porte sur les délais prévoit seulement qu'un certain nombre de questions sont traitées dans le règlement d'exécution. Il s'agit en l'occurrence du mode de calcul des délais ainsi que de leur prorogation en cas de fermeture de l'Office européen des brevets ou des administrations nationales ou en cas d'interruption générale du service postal. Les règles 83 et 85 comportent des dispositions détaillées à ce sujet.

Le règlement d'exécution détermine également la durée minimale et maximale des délais que l'Office européen des brevets peut impartir en vertu de la Convention. Cf. à ce propos la règle 84.

Article 121

Cet article contient une disposition concernant le cas où un délai impartit, au cours de la procédure de délivrance d'un brevet européen, par l'Office européen des brevets en vertu de la Convention ou du règlement d'exécution, n'a pas été observé. Cette inobservation du délai par le demandeur a pour conséquence que la demande de brevet européen est soit rejetée par l'Office européen des brevets soit réputée retirée. On en trouve des exemples à l'article 91, paragraphe 3 et à l'article 124 paragraphe 2.

- Dans ces cas, les effets juridiques du rejet ou du retrait ne se produisent cependant pas ou sont considérés par rétroactivité comme ne s'étant pas produits, si le demandeur requiert la poursuite de la procédure. Pour être valable cette requête doit satisfaire à trois conditions. Elle doit être présentée dans un délai de deux mois à compter de la date à laquelle la décision de rejet a été signifiée au demandeur, ou à compter de la date à laquelle la notification que la demande est réputée retirée lui a été signifiée. Le demandeur doit en outre avoir effectué dans le même délai l'acte non accompli. Enfin, une taxe doit être acquittée lors du dépôt de cette requête ; la requête n'est réputée présentée qu'après paiement de la taxe.

- La requête ne doit satisfaire à aucune autre condition pour être valable. Le demandeur ne doit donc pas préciser pourquoi il n'a pas respecté le délai impartit. Cela signifie qu'un demandeur peut toujours obtenir une fois la prolongation de tout délai fixé par l'Office européen des brevets, moyennant paiement de la taxe mentionnée ci-dessus. Cette disposition ne s'applique donc pas aux délais qui sont fixés par la Convention ou par le règlement d'exécution. Exceptionnellement, certains articles prévoient eux-mêmes la possibilité d'une prolongation. Cf. par exemple l'article 86, paragraphe 2, en vertu duquel les taxes annuelles peuvent encore être valablement acquittées dans un délai de six mois à compter de l'échéance, sous réserve du paiement d'une surtaxe.

- La Convention ne prévoit pourtant pas la possibilité, que prévoient parfois d'autres systèmes de délivrance de brevets d'obtenir une prolongation pour un délai plus long ou d'obtenir plusieurs fois une prolongation. La Convention prévoit cependant encore la possibilité, pour le demandeur et aussi pour le titulaire d'un brevet, d'être rétabli dans son droit, lorsque la perte de ce droit résulte de la non-observation d'un délai ; comme nous le verrons ci-dessous à propos de l'article 122, cette possibilité est toutefois limitée à des cas très particuliers. Le système suivi dans la Convention répond aux exigences d'équité sans qu'il en résulte une prolongation inutile de la procédure de délivrance du brevet.

Article 122

Cet article régit le rétablissement des droits que le demandeur ou le titulaire d'un brevet a perdus en laissant passer les délais qui doivent être observés à l'égard de l'Office européen des brevets au cours de la procédure de délivrance ou au cours de la procédure d'opposition. Cette réglementation aboutit donc en quelque sorte par une prolongation des délais et, en ce sens, elle peut être comparée à celle de l'article 121. La réglementation de l'article 122 porte cependant sur plus de délais que celle de l'article 121. Elle n'est pas limitée, en effet, aux délais fixés par l'Office européen des brevets, mais elle englobe tous les délais qui doivent être observés à l'égard de l'Office à l'exception de ceux visés au paragraphe 5. En outre, les dispositions de l'article 122 ne se limitent pas à la procédure de délivrance. D'autre part, les dispositions de l'article 122 sont moins libérales que celles de l'article 121, car le demandeur ou le titulaire d'un brevet doit montrer qu'il n'a pas été mesuré d'observer le délai, bien qu'ayant fait preuve de toute la vigilance nécessitée par les circonstances. La Convention introduit ainsi une nouvelle notion qui remplace les notions utilisées dans les systèmes juridiques nationaux, telles que

"excuses légitimes", "force majeure", etc, qui, souvent, ne se recouvrent pas à tous les points de vue. Il résulte de la définition de la vigilance particulière visée ici qu'en règle générale, l'absence subjective de faute du demandeur ou du titulaire d'un brevet ne sera pas suffisante.

- Le fait que l'ayant droit se soit trouvé empêché d'observer le délai doit avoir eu pour conséquence directe la perte d'un droit ou d'un moyen de recours, ainsi par exemple le rejet de la demande ou la révocation du brevet ou la perte de la possibilité de former un recours.
- La réglementation est limitée au demandeur et au titulaire d'un brevet, car les tiers, en particulier les opposants, peuvent souvent faire encore valoir leur droit en engageant une procédure de nullité.
- Par actes du demandeur ou du titulaire, on vise également ceux de leur représentant, de sorte que les droits perdus à la suite de l'intervention du représentant ne peuvent être rétablis que si ce représentant a fait preuve de la vigilance nécessaire.

En vertu du paragraphe 2, celui qui réclame le rétablissement de ses droits doit le faire dans un délai de deux mois à compter de la cessation de l'empêchement qui a eu pour conséquence la non-observation du délai en question. L'acte non accompli doit également l'être dans ce délai.

- Le rétablissement des droits perdus, qui émane d'un souci d'équité à l'égard du demandeur ou du titulaire d'un brevet, introduit d'une manière générale pour les tiers un élément d'insécurité juridique. Afin de limiter autant que possible cette insécurité juridique, et compte tenu par ailleurs du délai, indiqué ci-dessus, de deux mois, une requête peut être présentée dans un délai maximum d'un an à compter de l'expiration du délai non observé.
- Le paragraphe 3 prévoit qu'une requête visant au rétablissement des droits doit être motivée et indiquer les faits et les justifications invoqués à son appui. La requête n'est recevable présentée que lorsque la taxe prévue a été acquittée.

Paragraphe 4. L'instance de l'Office européen des brevets qui est compétente pour statuer sur l'acte non accompli décide sur la requête.

Le paragraphe 5 cite un certain nombre de délais dont la non-observation ne peut jamais conduire à l'application de l'article 122.

- Il s'agit en premier lieu des délais de deux mois et d'un an prévus au paragraphe 2 pour la présentation d'une requête visant au rétablissement d'un droit. Ces délais sont en effet fixés avec précision en regard aux intérêts des tiers ; la prolongation de ces délais serait dès lors illogique et pourrait entraîner une prolongation à l'infini.
- De plus, le rétablissement des droits ne peut jamais intervenir en cas de non-observation des délais qui sont fixés pour le paiement de la taxe de dépôt et de la taxe de recherche (article 78 paragraphe 2, article 61 paragraphe 3 et 76 paragraphe 3), et pour le paiement de la taxe de désignation d'un Etat (article 79 paragraphe 2, article 61 paragraphe 3 et article 76 paragraphe 3).
- Il est admis pour toutes ces taxes, que le demandeur les acquitte au moment où il accomplit l'acte pour lequel la taxe est perçue. S'il veut différer le paiement, les articles précités lui accordent à cet effet un délai relativement long ; toutefois, au cas où le demandeur ne paie pas immédiatement, mais tarde à effectuer le paiement, il prend lui-même le risque de ne pas pouvoir effectuer le paiement dans le délai fixé. Par conséquent, aucun motif ne justifie le rétablissement des droits.
- En outre, le rétablissement d'un droit ne peut jamais être demandé en cas de non-observation du délai de priorité de douze mois mentionné à l'article 87, paragraphe 1, qui est emprunté à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle. Le rétablissement des droits en cas de non-observation de ce délai serait contraire aux conceptions habituelles en la matière.
- Enfin, il n'est pas possible de demander le rétablissement du délai fixé par l'article 94 paragraphe 2 pour le dépôt d'une requête en examen. Dans l'intérêt de la sécurité juridique qui exige une décision rapide en matière de droits à brevet, ce délai est court mais donne au demandeur assez de temps pour réfléchir à la poursuite de la procédure de délivrance.

Il n'y a donc aucune raison de prolonger ce délai.

- Le paragraphe 6 règle les droits de ceux, qui dans un Etat contractant pour lequel la demande rétablie ou le brevet rétabli est valable, ont exploité de bonne foi l'invention qui fait l'objet de la demande ou du brevet rétabli, au cours de la période comprise entre la perte d'un droit et la publication de la mention du rétablissement. Ils sont autorisés à poursuivre l'exploitation industrielle de l'invention, sans être tenu à aucun dédommagement. La même règle s'applique à ceux qui ont fait de bonne foi, au cours de la période précitée, des préparatifs effectifs et sérieux en vue de cette exploitation.
- Le paragraphe 7 laisse toute liberté aux Etats contractants en ce qui concerne les dispositions relatives aux rétablissement des droits qui ont été perdus parce que les délais prévus par la Convention n'ont pas été respectés à l'égard de ces Etats. Un exemple nous est donné par le délai que les Etats contractants peuvent fixer en vertu de l'article 137, paragraphe 2, lors de la transformation d'une demande de brevet européen en une ou plusieurs demandes de brevet national ; un deuxième exemple nous est fourni par le délai prévu à l'article 65, paragraphe 1, deuxième phrase, dans lequel les Etats contractants peuvent demander la présentation d'une traduction du fascicule du brevet européen.

Article 123

Cet article définit dans quelle mesure une demande de brevet européen et un brevet européen peuvent être modifiés. L'article comporte deux dispositions fondamentales énoncées ci-après.

D'après le deuxième paragraphe de cet article, les demandes de brevet européen et les brevets européens ne peuvent être modifiés de manière que leur objet s'étende au-delà du contenu de la demande telle qu'elle a été déposée. Le troisième paragraphe prévoit en outre qu'au cours de la procédure d'examen, les revendications du brevet européen délivré ne peuvent être modifiées de façon à étendre la protection. Ces dispositions sont sanctionnées par l'article 100, lettre l), et l'article 138 paragraphe 1, lettres c) et d).

- En ce qui concerne le détail des dispositions relatives aux conditions dans lesquelles une demande de brevet européen ou un brevet européen peut être modifié, le paragraphe 1 de cet article renvoie, dans ces limites, aux règles 86 et 88 du règlement d'exécution.

- Aux termes de la règle 86, paragraphe 1, et sous réserve des modifications quant à la forme qui peuvent être apportées dans le cadre de l'examen relatif aux conditions de forme effectué par la section de dépôt, le demandeur ne peut procéder à aucune modification avant d'avoir reçu le rapport de recherche. On peut se référer à cet égard au commentaire de l'article 91, paragraphe 2 et à la règle 41 dont il fait mention. S'il était permis d'apporter des modifications à ce stade, l'établissement du rapport de recherche pourrait s'en trouver retardé. C'est pourquoi une disposition en ce sens figure également à l'article 19 du PCT.

La règle 86 reprend en outre la disposition de l'article 123, paragraphe 1, aux termes de laquelle le demandeur doit pouvoir modifier au moins une fois la demande de sa propre initiative. Cette possibilité lui est donnée au cours de la période qui suit la réception du rapport de recherche et qui précède la réception du premier rapport de la division d'examen. Après réception du premier rapport, le demandeur peut également, de sa propre initiative et dans certaines limites, modifier les pièces du dossier, à la condition que les modifications et la réponse au premier rapport de la division d'examen soient concomitantes ; le demandeur a de ce fait la possibilité d'établir sa demande de manière que celle-ci rencontre le moins possible de difficultés au cours de la procédure.

- Ensuite, c'est seulement avec l'autorisation de la division d'examen qu'il peut procéder à la modification des pièces du dossier. Sur ce point, se référer également au commentaire de l'article 96. La règle 88 relative à la correction des fautes d'expression ou de transcription et des erreurs complète les dispositions de la règle 86 qui viennent d'être énumérées. Ces fautes peuvent être rectifiées à la suite d'une requête en rectification. Cependant, des modifications ne peuvent être apportées à la description, aux revendications ou aux dessins que dans la mesure où les fautes ou les erreurs s'imposent à l'évidence.

Article 124

La division d'examen et la chambre de recours peuvent inviter le demandeur à indiquer dans un délai qu'elle lui impartit, les pays dans lesquels il a déposé les demandes de brevet national pour la même invention ou pour une partie de celle-ci. Si, dans le délai qui lui a été imparti, le demandeur ne défère pas à cette invitation, la demande de brevet européen est réputée retirée.

Article 125

Lorsque des lacunes se font jour dans une réglementation nationale, on peut y remédier en recourant à des réglementations analogues ou à des principes généraux. Dans une convention comme celle dont il s'agit, cette possibilité n'existe pas. C'est pourquoi il est prescrit expressément qu'en l'absence d'une disposition de procédure dans la Convention, les règles généralement admises en la matière dans les Etats contractants sont applicables.

Article 126

Cet article concerne la prescription des obligations financières aussi bien celles de l'Organisation européenne des brevets à l'encontre de tiers que les obligations de tiers à l'encontre de l'Organisation, mais exclusivement en ce qui concerne le paiement ou le remboursement des taxes.

- Le paragraphe 1 dispose qu'à l'expiration d'un délai de quatre ans il y a prescription des droits de l'Organisation au paiement des taxes. L'Organisation européenne des brevets ne peut toutefois faire valoir aucun droit au paiement de taxes dans la mesure où la Convention stipule que le non-paiement des taxes entraîne la prescription des droits. Etant donné que la Convention prévoit cet effet dans la majorité des cas de non-paiement de taxes, le recouvrement des taxes demeurera limité à celles dues pour communication d'informations contenues dans les dossiers. Se reporter sur ce point notamment aux règles 94 et 95.
- Le paragraphe 2 dispose qu'il y a prescription des demandes portant sur le remboursement de taxes ou de sommes indues par l'Office européen des brevets à l'expiration d'un délai de quatre ans.
- Le paragraphe 3 définit les modalités selon lesquelles les délais fixés aux paragraphes 1 et 2 peuvent être interrompus. A compter de la date de son interruption, le délai recommence à courir mais pour une période maximale de six ans calculée à compter de la date à laquelle il a commencé à courir initialement. Cette disposition connaît une exception lorsque une action en justice a été engagée pour faire valoir le droit, auquel cas le délai expire au plus tôt au terme d'une période d'une année calculée à compter de la date à laquelle la décision est passée en force de chose jugée.
- Dans ce contexte, il convient de rappeler la règle 91 aux termes de laquelle le Président de l'Office européen des brevets peut, en vertu de considérations pratiques, renoncer à procéder au recouvrement de sommes minimes.
- En conclusion à ce chapitre, il convient également d'attirer l'attention sur la règle 90 dans laquelle il est stipulé qu'une procédure devant l'Office européen des brevets est interrompue en cas de décès ou d'incapacité soit du demandeur ou du titulaire du brevet européen, soit de la personne qui est habilitée ou si le demandeur ou le titulaire du brevet européen se trouve dans l'impossibilité juridique de poursuivre la procédure en raison par exemple d'une situation de faillite. La règle prévoit en outre des dispositions relatives à la suspension des délais en cours, à la poursuite de la procédure et à la prescription des procédures.

Chapitre II

Ce chapitre contient les dispositions relatives à la communication d'informations au public par l'Office européen des brevets, la communication d'informations par l'Office européen des brevets aux instances nationales des Etats contractants et la communication d'informations par les instances nationales à l'Office, ainsi qu'aux autres formes de coopération entre ces deux parties. Les informations concernent les demandes de brevet européen et les brevets européens ainsi que tout ce qui y a trait.

L'information du public se fait de trois façons, au moyen d'un registre public - prévu à l'article 127 -, de l'inspection publique - article 128 - et de l'édition de publications officielles - article 129. En ce qui concerne la communication d'informations relatives à une demande de brevet, il est admis en règle générale qu'elle ne peut avoir lieu qu'après la publication de la demande, prévue à l'article 93 ; avant cette date, en effet, le demandeur peut toujours être retiré, de sorte que son contenu doit rester secret jusque là et ne peut être communiqué aux tiers. Une exception est prévue uniquement pour les indications mentionnées à l'article 128, paragraphe 5, dont la communication ne peut causer d'une manière générale aucun préjudice au demandeur.

Article 127

Cet article prévoit l'établissement d'un registre public où sont portées les indications relatives aux demandes de brevet européen et aux brevets européens qui présentent un intérêt pour les tiers. La règle 92, paragraphe 1, précise quelles sont ces indications et le paragraphe 2 de cette règle dispose que le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire l'inscription d'autres indications dans le registre.

- Les registres sont ouverts à l'inspection publique et, en vertu de la règle 92, paragraphe 3, des extraits sont délivrés après paiement d'une taxe d'administration.

- Conformément au principe énoncé ci-dessus, suivant lequel les demandes qui ne sont pas encore publiées doivent être gardées secrètes, aucune indication relative à des demandes de brevet n'est inscrite dans le registre avant que ces demandes ne soient publiées. L'article 127 ne prévoit aucune exception à cette règle, même pour les indications mentionnées à l'article 128, paragraphe 5 ; en vertu de la règle 96, paragraphe 1, le Président de l'Office européen des brevets peut cependant prescrire la communication de ces indications au public.

Article 128

Paragraphe 1. Avant la publication d'une demande de brevet, les dossiers relatifs à cette demande ne peuvent être ouverts à l'inspection publique, sauf, bien entendu, avec l'accord du demandeur. Il y a cependant deux exceptions qui sont indiquées respectivement au paragraphe 2 et au paragraphe 3.

Paragraphe 2. Lorsque le demandeur se prévaut de la demande d'un tiers à son encontre - ce sera notamment le cas lorsque ce dernier exploite ou a l'intention d'exploiter l'invention - celui-ci peut prendre connaissance du dossier même sans l'accord du demandeur. Cela permettra en particulier à celui qui a déjà commencé à exploiter l'invention de se faire une idée aussi complète que possible de la situation et de voir aussi dans quelle mesure il peut continuer à agir.

Paragraphe 3. Lorsqu'une demande publiée est établie sur la base d'une demande antérieure qui n'a pas été publiée, le dossier de cette demande antérieure peut aussi être consulté. Ce sera le cas lorsque, en cas de demande divisionnaire - article 76 - et de dépôt d'une nouvelle demande - article 61 -, la demande antérieure a été retirée avant la publication. Les tiers doivent alors pouvoir vérifier si la demande divisionnaire ou la nouvelle demande ne s'étend pas au-delà du contenu de la demande antérieure.

Paragraphe 4. Après la publication d'une demande conformément à l'article 93, toutes les pièces du dossier peuvent, sur requête, être ouvertes à l'inspection publique. Il existe une exception pour les pièces mentionnées à la règle 93, comme par exemple les projets de décision, les pièces concernant la récusation de recours et, en outre, les pièces de la Grande Chambre de membres d'une chambre de recours ou de la Grande Chambre de recours et, en outre, les pièces dont la connaissance ne présente pas, de l'avis du Président de l'Office européen des brevets, de véritable intérêt pour les tiers.

- Les règles 94 et 95 prévoient les modalités de la consultation des registres, de la communication d'informations contenues dans ces registres et de la délivrance d'extraits.

Le paragraphe 5, qui mentionne un certain nombre d'indications qui peuvent être communiquées à des tiers avant même la publication de la demande, a déjà été évoqué dans l'introduction de ce chapitre.

Article 129

L'Office européen des brevets fera paraître périodiquement deux publications, le "Bulletin européen des brevets" et le "Journal officiel de l'Office européen des brevets".

Article 130

Conformément au paragraphe 1, l'Office européen des brevets et les services nationaux de la propriété industrielle se communiqueront, sur requête, toutes informations utiles sur le dépôt de demandes de brevet ainsi que sur les différentes procédures y afférentes. Il peut s'agir, en l'occurrence, tout aussi bien d'informations de nature générale que d'informations sur certaines demandes de brevet ou certains brevets. Les services nationaux ne sont cependant tenus de donner aucune information si leurs dispositions législatives nationales en matière de secret le leur interdisent.

- Conformément au paragraphe 2, l'Office européen des brevets peut conclure des accords afin de procéder avec les services nationaux de la propriété industrielle d'Etats qui ne sont pas parties à la Convention et avec des organisations intergouvernementales à un échange d'informations. Lors de l'échange d'informations sur la base de ces accords, l'Office n'est pas tenu à la restriction prévue à l'article 128 en ce qui concerne les demandes n'ayant pas encore été publiées, les organismes concernés garantissant que le secret sera gardé sur les indications confidentielles. L'Office est toutefois tenu à cette restriction lorsqu'il conclut des accords d'échange avec d'autres organisations, sous réserve d'une décision contraire du Conseil d'administration. Dans ce dernier cas, l'organisation intéressée doit néanmoins s'engager à considérer les informations communiquées comme confidentielles (paragraphe 3).

Article 131

Cet article régit la coopération entre, d'une part, l'Office européen des brevets et, d'autre part, les juridictions ou autres autorités compétentes des Etats

contractants. La règle 97 indique les modalités des communications entre l'Office et les juridictions et autorités en question.

Le paragraphe 1 traite de l'obligation pour les deux parties de se communiquer, sur demande, des informations ou des dossiers. Cette obligation existe à moins que des dispositions contraires de la Convention ou des législations nationales ne l'interdisent. En ce qui concerne les dispositions de la Convention, il faut rappeler notamment l'article 128 qui interdit à l'Office d'ouvrir les dossiers à l'inspection publique tant que les demandes n'ont pas été publiées ; cette interdiction ne s'applique toutefois pas à la communication de dossiers aux juridictions, aux ministères publics ou aux services centraux de la propriété industrielle des Etats contractants (Cf. la deuxième phrase du paragraphe 1).

La règle 98 énonce les modalités de la communication des dossiers.

Le paragraphe 2 traite de l'obligation qui incombe aux autorités nationales de participer aux mesures d'instruction ou autres actes juridictionnels ; en plus de la règle 97, la règle 99 donne des indications détaillées à ce sujet.

Article 132

Cet article traite de l'échange gratuit de publications entre l'Office européen des brevets et les services nationaux de la propriété industrielle.

Chapitre III

Ce chapitre traite de la représentation des personnes dans les différentes procédures devant l'Office européen des brevets. L'article 133 énonce les principes généraux relatifs à la représentation et il précise notamment dans quelles conditions les intéressés doivent se faire représenter dans les procédures par une personne spécialement qualifiée à cet effet. Le mandataire agréé. L'article 134 indique quelles sont les personnes qui peuvent être inscrites en qualité de mandataires agréés auprès de l'Office européen des brevets. En corrélation avec cet article, il est précisé dans les dispositions transitoires, à l'article 163, quelles sont les personnes qui peuvent être inscrites en qualité de mandataires agréés pendant une certaine période transitoire.

Il a été tenu compte, dans cette disposition transitoire, des intérêts des personnes jusqu'à présent habilitées à agir, dans les Etats contractants, en qualité de mandataires pour les centres nationaux de la propriété industrielle.

- Les articles 133 et 134 énoncent les règles principales suivantes. Toute personne peut agir elle-même dans les procédures devant l'Office européen des brevets. Il y a toutefois une exception pour les personnes qui n'ont ni domicile ni siège sur le territoire de l'un des Etats contractants ; ces personnes doivent se faire représenter par un mandataire agréé. Si une personne qui peut agir elle-même devant l'Office européen des brevets préfère se faire représenter, elle doit, à cette fin, recourir à l'entremise d'un mandataire agréé. Les personnes, aussi bien physiques que morales, qui ont leur domicile ou leur siège sur le territoire de l'un des Etats contractants peuvent agir par l'entremise d'un employé qui doit disposer d'un pouvoir à cet effet. Les personnes qui n'ont ni domicile ni siège sur le territoire de l'un des Etats contractants ne peuvent bénéficier de cette faculté.

- Enfin, il faut encore signaler que les avocats habilités à exercer dans les Etats contractants sont assimilés dans une certaine mesure aux mandataires agréés en ce qui concerne la représentation devant l'Office européen des brevets.

Article 133

Le paragraphe 1 énonce la règle générale suivant laquelle nul n'est tenu de se faire représenter par un mandataire agréé dans les procédures devant l'Office européen des brevets ; en principe, toute personne peut agir elle-même si elle le désire. Pour les personnes morales, cela signifie qu'elles peuvent agir dans les procédures devant l'Office européen des brevets par l'entremise d'un représentant qualifié (directeur, etc.) compétent en la matière ; il ne s'agit pas d'une représentation au sens de cet article.

Le paragraphe 2 prévoit néanmoins une exception à cette règle générale pour les personnes qui n'ont ni domicile ni siège sur le territoire de l'un des Etats contractants. Ces personnes peuvent déposer elles-mêmes une demande de brevet européen, sans l'entremise d'un mandataire agréé, mais, pour tous les autres actes au cours

de la procédure, elles doivent se faire représenter par un mandataire agréé. Cette obligation ne s'applique pas aux relations engagées avec l'Office européen des brevets en dehors de la procédure. Ces personnes peuvent ainsi, par exemple, présenter des observations sur des demandes de brevet au titre de l'article 115, sans que l'intervention d'un mandataire agréé soit requise à cet effet. De même, le paiement des taxes annuelles dues en vertu de l'article 86 peut être effectué à tout moment sans l'intervention d'un mandataire agréé. Il en est de même pour l'enregistrement des licences.

Le paragraphe 3 prévoit, pour ce qui concerne la représentation devant l'Office européen des brevets, une réglementation particulière pour les personnes - tant physiques que morales - qui ont leur domicile ou leur siège sur le territoire de l'un des Etats contractants. Elles ne sont pas tenues de faire appel à un mandataire agréé lorsqu'elles ne veulent pas agir elles-mêmes devant l'Office européen des brevets, mais peuvent aussi se faire représenter par un de leurs employés. Le paragraphe 3 prévoit que le règlement d'exécution pourra comporter une disposition précisant si et dans quelles conditions les employés d'une personne morale peuvent également agir pour d'autres personnes morales ayant des liens économiques avec elle ; il n'a pas encore été donné suite à cette éventualité dans le règlement d'exécution.

Les dispositions prévues au paragraphe 4, relatives à la représentation commune de parties agissant en commun, figurent à la règle 100. Cette règle est fondée sur le principe suivant lequel la personne qui agit en qualité de représentant commun est celle qui a été désignée en tant que telle ou à défaut la personne citée en premier lieu. Si l'une de ces personnes est tenue de se faire représenter par un mandataire agréé, ce mandataire est habilité à assumer la représentation à moins que le demandeur cité en premier lieu n'ait déjà désigné un mandataire agréé. Cette règle est applicable dans toutes les procédures et a un effet particulier dans le cas où un transfert de droits intervient au cours de la procédure. La règle 101 comporte en outre un certain nombre de dispositions relatives au pouvoir. Tout représentant (donc, soit un mandataire agréé ou un avocat, soit dans les cas particuliers prévus à l'article 133, paragraphe 3, un employé) doit déposer un pouvoir signé. Conformément aux paragraphes 1 et 2, le pouvoir peut être donné pour une ou plusieurs demandes, mais un pouvoir général peut également être donné. Les paragraphes 4 à 8 de la règle 101 énoncent notamment des dispositions relatives au moment où le pouvoir doit être déposé, à la révocation du pouvoir, à la cessation de la représentation.

L'article 134 comprend une réglementation relative aux mandataires agréés.

Le paragraphe 1 contient la disposition principale, selon laquelle, lorsqu'un quelqu'un se fait représenter dans une procédure devant l'Office, cette représentation ne peut être assurée que par un mandataire agréé inscrit sur une liste tenue à cet effet par l'Office européen des brevets. Cf. également le paragraphe 7 aux termes duquel des avocats sont aussi habilités à assurer cette représentation.

Le paragraphe 2 précise quelles sont les personnes qui peuvent être inscrites à titre de mandataires agréés. À cet effet, la personne intéressée doit remplir trois conditions. Elle doit :

- posséder la nationalité de l'un des Etats contractants ;
- avoir son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un des Etats contractants ;
- avoir satisfait aux épreuves de l'examen européen de qualification destiné aux mandataires.

Une dérogation à la condition sous a) peut être accordée en vertu du paragraphe 6.

Le paragraphe 4 dispose que les personnes qui sont inscrites sur la liste des mandataires agréés sont habilitées à agir dans toutes les procédures devant l'Office européen des brevets.

Le paragraphe 5 dispose que le mandataire inscrit est habilité à avoir un domicile professionnel dans tous les Etats contractants dans lesquels, en vertu de la Convention et du Protocole sur la centralisation, des procédures peuvent se dérouler. Ces dernières peuvent également se dérouler ailleurs qu'à Munich et à La Haye. Les autorités des Etats intéressés ne peuvent retirer cette habilitation que dans des cas particuliers et pour des motifs qui doivent être fondés sur la législation nationale relative à l'ordre public et à la sécurité publique. Avant de prendre

une telle mesure, ces autorités doivent consulter le Président de l'Office européen des brevets. Aux termes du paragraphe 7, certains avocats sont également autorisés à agir en qualité de mandataires dans les procédures devant l'Office européen des brevets à condition qu'ils puissent également agir à ce titre sur le territoire de l'un des Etats contractants et y possèdent leur domicile professionnel. Par ailleurs, ces avocats ne peuvent agir en qualité de mandataires en matière de brevets que dans la mesure où ils sont habilités à exercer les mêmes activités dans cet Etat. A cet égard, les dispositions du paragraphe 5 sont également applicables. Ces avocats peuvent donc exercer leurs activités dans ce domaine, également dans les autres Etats contractants visés dans ce paragraphe et y avoir leur domicile professionnel.

Le paragraphe 8 dispose que le Conseil d'administration peut prendre trois types de dispositions, qui concernent respectivement,

- l'examen destiné aux mandataires en matière de brevets et les conditions d'admission y afférentes ;
- la création ou l'agrément d'un institut regroupant les mandataires agréés ;
- les règles disciplinaires susceptibles d'être prises par l'institut visé sous b) ou l'Office européen des brevets à l'encontre des mandataires.

En ce qui concerne l'inscription sur la liste des mandataires agréés, une réglementation particulière, prévue à l'article 163, est valable pendant une période transitoire dont le terme devra être fixé par le Conseil d'administration. Cette réglementation a été arrêtée dans l'intérêt des personnes qui sont habilitées à agir en qualité de mandataires en matière de brevets devant les services centraux de la propriété industrielle. Pour s'inscrire durant cette période, il est nécessaire de satisfaire aux exigences prévues à l'article 163, paragraphe 1, lettres a), b), c). Cette inscription leur confère des compétences identiques à celles des personnes inscrites conformément aux dispositions de l'article 134. A l'expiration de la période transitoire, ces compétences leur restent acquises. Peuvent bénéficier de cette réglementation, en premier lieu, les personnes qui, à la date du 5 octobre 1973 (date de la signature de la Convention), agissaient déjà en qualité de mandataires dans un des Etats contractants. Toutefois, les personnes qui ont rempli ces conditions à une date postérieure peuvent également se faire inscrire sur la liste durant la période transitoire.

Les conditions a) et b) sont celles figurant à l'article 134, paragraphe 2, lettres a) et b). Pour pouvoir être inscrit sur la liste, l'intéressé doit donc, en premier lieu, posséder la nationalité de l'un des Etats contractants et y avoir son domicile professionnel. Par contre, la condition c) ne correspond pas à celle figurant à l'article 134, paragraphe 2, lettre c). Par ailleurs, les possibilités de dérogation en ce qui concerne la condition a) sont plus vastes pendant la période transitoire conformément au paragraphe 5.

Conformément à la condition c), qui est valable pendant la période transitoire, l'intéressé doit, pour pouvoir être inscrit comme mandataire agréé, être habilité en matière de brevets, à représenter des personnes devant le service central de la propriété industrielle de l'Etat contractant sur le territoire duquel il a son domicile professionnel ou le lieu de son emploi. Pendant la période transitoire, il n'existe donc pas de conditions sur le plan européen à cet égard. Toutefois, pour pouvoir être inscrit, l'intéressé doit remplir des conditions fixées sur le plan national. Un mandataire ainsi inscrit sur la liste européenne peut agir devant l'Office européen des brevets, sans aucune limitation, même si la législation nationale en prévoit certaines sur ce point. La condition c) est précisée au paragraphe 3.

Le paragraphe 2 dispose qu'il faut présenter une attestation fournie par le service central de la propriété industrielle et indiquant que les conditions a), b) et c) sont remplies compte tenu des dispositions du paragraphe 3.

Précisément en ce qui concerne la condition c), le paragraphe 3 fait une distinction entre les Etats dans lesquels l'habilitation à agir en qualité de mandataire en matière de brevets est subordonnée à des exigences particulières de qualification et ceux dans lesquels de telles exigences n'existent pas. Dans le premier cas, le service central devra confirmer que l'intéressé remplit les conditions prévues. Dans le second cas, l'attestation fournie doit indiquer soit que l'intéressé a assuré, à titre habituel, pendant cinq ans au moins, la représentation de personnes devant le service central de la propriété industrielle, soit que l'intéressé possède une qualification reconnue officiellement qui l'autorise à agir en qualité de mandataire en matière de brevets devant le service central dudit Etat.

Conformément au paragraphe 4, le Président de l'Office européen des brevets peut accorder une dérogation pour l'exigence visée au paragraphe 3, lorsque le requérant fournit la preuve qu'il a acquis, d'une manière autre que celle qui est décrite dans le paragraphe 3, la qualification requise pour l'inscription sur la liste.

Dans certains cas, le Président peut également accorder une dérogation à l'exigence concernant la nationalité visée au paragraphe 1, lettre a).

Conformément au paragraphe 5, le Président est tenu d'accorder une dérogation pour l'exigence concernant la nationalité, visée au paragraphe 1, lettre a), lorsque l'intéressé remplissait à la date du 5 octobre 1973 (date de la signature de la Convention), les conditions visées au paragraphe 1, lettres b) et c). Les personnes possédant une nationalité autre que celle de l'un des Etats contractants qui se sont établies en qualité de mandataires dans un des Etats, à une date postérieure à celle de la signature de la Convention ne peuvent donc invoquer cette disposition. Cette disposition ne peut être prise pour empêcher que des personnes provenant d'Etats non contractants ne s'établissent sur le territoire de l'un des Etats contractants pendant la période transitoire à seule fin d'échapper à l'exigence de satisfaire aux épreuves de l'examen.

Le paragraphe 6 concerne les personnes qui ont leur domicile professionnel ou le lieu de leur emploi sur le territoire d'un Etat qui a adhéré à la Convention moins d'un an avant la date d'expiration de la période transitoire ou postérieurement à cette date. Elles peuvent être inscrites sur la liste des mandataires agréés dans un délai d'un an à compter de l'adhésion dudit Etat, sous réserve, évidemment, des dispositions des paragraphes 1 à 5.

Le paragraphe 7 dispose que toute personne qui a été inscrite sur la liste des mandataires agréés pendant la période transitoire le demeure. Ces personnes, qui répondent ainsi aux conditions fixées sur le plan national pour pouvoir agir en qualité de mandataires, ne sont pas tenues, même à l'expiration de la période transitoire, de remplir les conditions arrêtées sur le plan européen. Par ailleurs, des personnes qui ont été inscrites sur la liste pendant la période transitoire, mais qui ont été radiées, peuvent y être inscrites à nouveau après cette période à condition que leur domicile professionnel ou le lieu de leur emploi se trouve sur le territoire de l'un des Etats contractants sans préjudice d'éventuelles mesures disciplinaires. Cf., à cet égard, la fin du commentaire concernant les règles 102 et 106 ci-dessous.

Les conditions d'inscription sur la liste des mandataires agréés sont donc définies dans la Convention et portent sur cette liste, elles ont lieu conformément à deux règles du règlement d'exécution, à savoir la règle 102 et la règle 106, qui concernent spécialement la période transitoire.

Sur sa requête, un mandataire agréé est radié de la liste sans autres formalités (règle 102, paragraphe 1 et règle 106, paragraphe 3).

En outre, tout mandataire est radié d'office, aussi bien pendant la période transitoire qu'après celle-ci, dans les trois cas suivants.

- en cas de décès ou d'incapacité ;
- s'il ne possède plus la nationalité d'un Etat contractant, sauf si une dérogation a été accordée en vertu de l'article 134, paragraphe 6 ou en vertu de l'article 163, paragraphe 4 ;
- s'il n'a plus son domicile professionnel ou le lieu de son emploi sur le territoire de l'un des Etats contractants (règle 102, paragraphe 1 et règle 106, paragraphe 1, lettre a).

De plus, durant la période transitoire, un mandataire agréé peut être radié dans les cas prévus à la règle 106, paragraphe 1, lettre b) et qui sont examinés plus en détail ci-dessous.

Lorsque le mandataire lui-même demande à être radié, l'Office européen des brevets procède à la radiation sans autres formalités. Par ailleurs, pendant la période transitoire, l'Office ne procède à la radiation que lorsque le service central de la propriété industrielle intéressé a retiré l'attestation exigée pour l'inscription (cf., à cet égard, l'article 163, paragraphe 2) et en a informé l'Office (cf. règle 106, paragraphes 1 et 2).

Toutefois il n'est pas procédé à la radiation lorsque l'intéressé a obtenu entre-temps une dérogation au sens de l'article 163 paragraphe 4 lettre b) ou paragraphe 5.

Durant la période transitoire, les services centraux peuvent retirer l'attestation non seulement dans les trois cas énumérés ci-dessus (Cf. règle 106, paragraphe 1, lettre a), mais encore dans les cas où d'autres conditions requises pour la délivrance de l'attestation en vertu de la législation nationale de l'Etat contractant en cause ne sont plus remplies (Cf. règle 106, paragraphe 1, lettre b). A cet égard, il convient de songer particulièrement aux cas où le mandataire intéressé n'est plus habilité, en raison par exemple, de mesures disciplinaires prises à son endroit, à représenter des personnes devant le service central.

Toutefois, l'attestation ne peut jamais être retirée pour la seule raison que le mandataire n'a plus son domicile professionnel sur le territoire de l'Etat où l'attestation a été délivrée. Tant que le mandataire a son domicile professionnel sur le territoire d'un autre Etat contractant, il est parfaitement en règle à cet égard. Un mandataire est donc libre, aussi bien pendant la période transitoire qu'après celle-ci, de fixer son domicile professionnel sur le territoire d'un autre Etat contractant.

Lorsqu'un mandataire a été radié, il peut être inscrit à nouveau sur la liste des mandataires agréés si les motifs qui ont entraîné sa radiation n'existent plus (Cf. règle 102, paragraphe 3 et règle 106, paragraphe 4). Durant la période transitoire, cette dernière constatation doit ressortir de l'attestation fournie par le service central de la propriété industrielle.

L'article 163, paragraphe 7, est applicable conjointement avec la règle 102, paragraphe 3, aux mandataires qui ont été radiés pendant la période de transition et qui désirent être inscrits à nouveau sur la liste des mandataires agréés après cette période. Cela signifie qu'ils peuvent faire l'objet d'une nouvelle inscription s'ils remplissent la condition relative au domicile professionnel sur le territoire de l'un des Etats contractants. La condition de nationalité (être ressortissant de l'un des Etats contractants) n'entre pas en ligne de compte. Toutefois, ils doivent ne pas avoir entre-temps fait l'objet de mesures disciplinaires qui s'opposent à la nouvelle inscription.

Huitième partie

Chapitre I

Ce chapitre dispose dans quels cas une demande de brevet européen peut être transformée en demande de brevet national pour des pays pour lesquels la demande de brevet européen est valable, il détermine les modalités de procédure à suivre et les conditions que les Etats intéressés peuvent poser à cet égard. En l'occurrence, il s'agit toujours soit d'une demande de brevet européen qui pour une raison ou une autre n'a pas abouti à la délivrance d'un brevet, soit d'un brevet européen effectivement délivré mais qui a été révoqué.

Le demandeur peut engager la procédure de transformation en présentant une requête. L'article 135 dispose dans quels cas une requête en transformation peut être présentée et fixe le délai dans lequel cette présentation doit se faire. L'article 136 indique le lieu où la requête doit être présentée et il précise, en outre, comment la requête accompagnée des documents annexes doit être transmise aux divers services centraux de la propriété industrielle. L'article 137 fixe les conditions auxquelles les Etats intéressés peuvent soumettre l'instruction de la demande de brevet.

Article 135

Conformément au paragraphe 1, le demandeur d'un brevet européen qui désire transformer sa demande en demande nationale pour un ou plusieurs Etats pour lesquels la demande européenne est valable, doit présenter une requête à cet effet. Une telle requête ne peut pas être présentée dans tous les cas ; le paragraphe 1 énumère deux catégories de cas - respectivement sous a) et b) - dans lesquels les Etats contractants procéderont à l'examen de la requête. Le point a) distingue à son tour deux espèces de cas, à savoir, d'une part, le cas où la demande européenne, déposée auprès d'un service central, n'a pas été transmise à l'Office dans le délai prévu à cet effet à l'article 77, paragraphe 5, et d'autre part, le cas prévu à l'article 162, paragraphe 4 où l'instruction d'une demande européenne ne peut être poursuivie au cours de la période de démarrage de l'Office européen des brevets. Dans tous ces cas, il serait injuste que le demandeur ne puisse obtenir la possibilité de faire poursuivre l'instruction de sa demande au niveau national. C'est la raison pour laquelle la Convention oblige les Etats contractants, en ce qui concerne

les cas visés sous le point a), à poursuivre l'instruction de la demande par l'intermédiaire du service central.

La Convention a laissé expressément les Etats contractants libres de décider s'ils doivent dans les cas visés à la lettre b), examiner les requêtes en transformation. Un certain nombre d'Etats, mais pas tous à coup sûr, seront désireux de le faire. Par ailleurs, le fait de lier les Etats sur ce point porterait atteinte à la faculté qu'ils ont aux termes de l'article 45 PCT de refuser d'engager la procédure nationale pour les demandes de brevet européen est soit rejetée, soit retirée, soit réputée retirée ou le brevet européen révoqué.

L'obligation de poursuivre l'instruction d'une demande européenne par la voie de la procédure de délivrance nationale, qui incombe aux Etats contractants en vertu du paragraphe 1, ne présenterait que peu d'intérêt pour le demandeur en l'absence de l'article 66. Aux termes de cet article, la demande de brevet européen, à laquelle une date de dépôt a été accordée, à la valeur d'un dépôt national régulier, la date de dépôt ou de priorité étant identique à celle de la demande européenne. La date de dépôt est accordée lorsque les conditions minimales prévues à l'article 80 sont remplies. Si ces conditions minimales sont remplies, le demandeur ne peut donc plus être embarrassé par des demandes de brevet déposées entre-temps.

Toutefois, la disposition faisant l'objet de l'article 66 cesse de produire ses effets si les conditions concernant la présentation et la transmission de la requête en transformation prévues au paragraphe 2 de cet article et à l'article 136 ne sont pas remplies.

Le paragraphe 2 dispose que la requête en transformation doit être présentée dans un délai de trois mois. Il précise, en outre, la date à compter de laquelle ce délai commence à courir. Si ce délai n'est pas respecté, la disposition faisant l'objet de l'article 66 cesse de produire ses effets. Voir également, à cet égard, l'article 136, paragraphe 2, dernière phrase.

Article 136

Paragraphe 1. La requête en transformation doit être présentée à l'Office européen des brevets, sous réserve du cas visé au paragraphe 2, où la requête doit être introduite auprès du service central national de la propriété industrielle intéressé. La requête doit mentionner les Etats contractants sur lesquels porte la demande en transformation. Cette requête n'est réputée présentée qu'après le paiement de la taxe de transformation. L'Office européen des brevets transmet tous les documents aux services centraux de la propriété industrielle intéressés. Par ces documents on entend la requête ainsi qu'une copie du dossier de la demande de brevet européen ou une copie du dossier du brevet européen.

Paragraphe 2. Si la requête en transformation concerne une demande européenne qui a été déposée par l'intermédiaire d'un service central et qui est réputée retirée parce que ce service central ne l'a pas transmise à l'Office européen des brevets dans le délai de quatorze mois prévu à l'article 77, paragraphe 5, cette requête doit être introduite auprès du service central de la propriété industrielle du pays du demandeur. Il s'agira le plus souvent en l'occurrence, de demandes de brevet dont le contenu est soumis au secret. Ce service transmet la requête, à laquelle il joint une copie de la demande de brevet européen, aux autres services centraux de la propriété industrielle, sauf si les dispositions nationales en matière de sécurité s'y opposent. La transmission ne sera pas nécessairement empêchée à l'Office. Celle-ci peut être autorisée par exemple, lorsque l'Etat intéressé, malgré le caractère confidentiel du contenu de la demande de brevet, estime que le secret est suffisamment garanti par ailleurs.

Si la transmission aux autres services centraux n'est pas effectuée dans un délai de vingt mois à compter de la date de dépôt ou de priorité, il est prévu, comme à l'article 135 paragraphe 2, que l'article 66 cesse de produire ses effets, la demande n'ayant pas dans ce cas la valeur d'un dépôt national effectué en bonne et due forme à la date initiale.

Ce délai de vingt mois signifie que la demande doit parvenir aux autres services centraux au plus tard six mois après l'expiration du délai prévu à l'article 77, paragraphe 5. La Convention laisse entièrement à la discrétion des Etats contractants le soin de fixer les modalités qui doivent permettre que les requêtes en transformation soient transmises dans le délai prévu.

A cet égard, il convient également de signaler que, conformément à la règle 24, paragraphe 4, lorsque l'Office européen des brevets a reçu une demande de brevet européen par l'intermédiaire d'un service central, il en informe le demandeur. La Convention n'exige rien de plus de la part de l'Office. Ainsi, l'Office n'est pas tenu de signaler au demandeur qu'il n'a pas reçu sa demande dans le délai prévu. Le demandeur peut cependant déduire de l'absence de notification de l'Office que sa demande n'a pas encore été transmise.

Article 137

Le paragraphe 1 dispose qu'une demande de brevet européen ne peut, à l'occasion de sa transformation en demande de brevet national, être soumise à des conditions de même nature que celles qui sont prévues par la Convention. Cela implique, notamment, que l'on ne peut en aucun cas refuser d'accorder la date de dépôt ou de priorité initiale à une demande qui satisfait aux conditions minimales prévues à l'article 80.

Conformément au paragraphe 2, le service central peut exiger, à l'occasion de la transformation en demande de brevet national, que le demandeur acquitte la taxe nationale de dépôt et produise, dans l'une des langues officielles de l'Etat en cause, une traduction des documents.

Un délai minimum de deux mois doit être accordé au demandeur pour qu'il puisse satisfaire à ces conditions. La Convention laisse à chacune des législations nationales le soin de déterminer les sanctions qui sont applicables lorsque ces conditions ne sont pas remplies.

La règle 103 comporte encore quelques obligations incombant aux services centraux de la propriété industrielle qui engagent la procédure de transformation. Ces services sont tenus de mettre à la disposition du public les pièces jointes à la requête en transformation, dans les mêmes conditions que les pièces relatives à la procédure nationale. Le fascicule du brevet national résultant de la transformation d'une demande de brevet européen doit faire mention de cette demande.

Chapitre II

Ce chapitre comprend deux articles. Le premier, l'article 138, concerne la déclaration de nullité d'un brevet européen. Le second, l'article 139, prescrit la réglementation qui est applicable en cas de conflit entre les droits européens, d'une part, et les droits nationaux, d'autre part, ainsi que pour le cas où l'on demande la protection pour une même invention à la fois par l'intermédiaire de l'Office européen et par l'intermédiaire d'un service national.

Article 138

En vertu de la législation nationale, le brevet européen ne peut être déclaré nul par l'instance nationale compétente qu'en raison des motifs énumérés dans cet article. Une déclaration de nullité pour d'autres motifs est impossible, sous réserve, toutefois, des dispositions de l'article 139.

La disposition de l'article 138 s'écarte dans une large mesure du principe selon lequel le brevet européen est soumis dans les Etats contractants aux législations nationales en vigueur. Ce principe a déjà été examiné dans notre exposé général et dans les commentaires relatifs à l'article premier. On s'est écarté de ce principe parce que l'on a estimé qu'une procédure de délivrance uniforme perdrait beaucoup de son attrait, si la validité d'un brevet européen pouvait éventuellement être remise en cause sur la base de motifs différents dans les divers Etats.

Le paragraphe 1 énumère, sous les lettres a) à e), les motifs pour lesquels le brevet européen peut être déclaré nul en vertu de la législation d'un Etat contractant. Les motifs énumérés sous a), b) et c) sont les mêmes que ceux sur lesquels une opposition peut être fondée / voir article 100, également lettres a), b) et c) /. Le commentaire concernant ce dernier article a déjà fourni les raisons pour lesquelles, tant une opposition qu'une déclaration de nullité, doivent pouvoir être fondées sur ces motifs.

Outre ces trois premiers motifs de nullité, le paragraphe 1 énumère encore deux autres aux lettres d) et e). Ces deux derniers motifs ne peuvent être invoqués au cours de la procédure d'opposition prévue par la Convention, le premier en raison de sa nature, le second en raison du système adopté par la Convention.

La lettre d) donne comme motif de nullité le fait que la protection conférée par le brevet européen a été étendue. En effet, à l'issue d'une procédure d'opposition, un brevet peut être maintenu, à condition, toutefois, qu'il soit modifié (voir, à cet égard, le commentaire concernant les articles 101 et 102). Or il se pourrait qu'au cours de cette procédure d'opposition les modifications aient eu pour effet d'étendre la protection, contrairement aux dispositions de l'article 123, paragraphes 2 et 3. Le même phénomène pourrait se produire au cours d'une procédure nationale de nullité. La disposition de la lettre d) a été prévue pour permettre la correction de telles erreurs, en ce sens qu'il peut en résulter une déclaration de nullité totale ou partielle.

La disposition de la lettre e) donne comme motif de nullité le fait que le titulaire du brevet européen n'avait pas le droit de l'obtenir aux termes de l'article 60, paragraphe 1. Tant que le brevet européen n'a pas été délivré, la personne à qui une décision passée en force de chose jugée a reconnu le droit à l'obtention du brevet européen se voit attribuer, aux termes de l'article 61, trois moyens de faire valoir ses droits. Un de ces moyens consiste à demander le rejet de la demande déposée par une personne qui n'était pas habilitée à le faire. L'inventeur habilité pourra surtout recourir à ce moyen s'il désire rendre son invention publique. Toutefois, si une telle décision judiciaire est postérieure à la délivrance du brevet européen, les dispositions de l'article 61 n'offrent plus de possibilité de recours. La disposition de la lettre e) prolonge les dispositions de l'article 61 et offre, dans ce cas, à la personne habilitée la possibilité d'exiger la nullité du brevet européen.

Ainsi qu'il a été indiqué ci-dessus, la liste des motifs de nullité énumérés dans le paragraphe 1 est limitative. Toutefois, la Convention n'a pas voulu pousser ses exigences au point d'obliger les Etats contractants à reprendre dans leur législation nationale l'ensemble des cinq motifs. Ces Etats sont donc libres de ne pas reprendre dans leur législation nationale un ou plusieurs de ces motifs. Il se pourrait donc que, pour un même brevet européen, on puisse exiger la nullité pour un motif donné dans un pays et non pas dans un autre.

Le nombre limité de motifs pour lesquels un brevet européen peut être déclaré nul donne au titulaire du brevet une grande sécurité juridique. D'autre part, ainsi qu'il a déjà été indiqué dans le commentaire concernant l'article 53, certains pays dont la législation interdit absolument la délivrance de brevets dans des domaines spécifiques, pourraient de ce fait se trouver dans une situation difficile. Pour tenir compte des difficultés de ces pays, l'article 167 prévoit une réglementation particulière transitoire qui offre à tout Etat contractant, pendant une période limitée, la faculté de déclarer sans effet les brevets européens relevant de certains domaines de la technique ou de les annuler.

Il convient de signaler enfin que le début du paragraphe 1 contient une référence à l'article 139, qui rappelle que le brevet européen peut également être déclaré nul en cas de conflit avec des droits nationaux antérieurs.

Paragraphe 2. Si les motifs de nullité n'affectent le brevet européen qu'en partie, la nullité est prononcée sous la forme d'une limitation correspondante dudit brevet. Si la législation nationale l'admet, la limitation peut être effectuée sous la forme d'une modification de fascicule.

Article 139

Les trois paragraphes de cet article concernent trois matières distinctes. Ces matières ont toutefois un point commun. En effet, elles ont toutes trait à une réglementation adoptée en vue d'empêcher une double délivrance de brevet, donc la protection d'une même invention à la fois par l'intermédiaire du système européen et l'intermédiaire du système national. Dans chacun de ces trois paragraphes, il est donc question, d'une part, de droits européens, et d'autre part, de droits nationaux, ces droits pouvant revêtir la forme soit d'une demande de brevet, soit d'un brevet proprement dit.

Le paragraphe 1 vise le cas où les droits européens sont antérieurs. Dans le paragraphe 2, les droits nationaux sont antérieurs aux droits européens. Le paragraphe 3 règle le cas où les droits européens et nationaux ont pris naissance à la même date.

Les dispositions de chacun de ces trois paragraphes prévoient une réglementation en cas de conflit entre droits européens et droits nationaux ; il va donc de soi qu'elles

ne sont applicables que dans la mesure où les droits européens sont valables pour l'Etat dans lequel il existe des droits nationaux pour la même invention.

Paragraphe 1 et 2. L'article 54 introduit la notion d'Etat de la technique en vue de l'examen d'une demande européenne quant à la nouveauté et à l'activité inventive. L'article 54, paragraphe 3, étend fictivement l'Etat de la technique aux demandes de brevet européen qui ont une date de dépôt antérieure mais qui n'ont été publiées qu'à la date de dépôt ou de priorité de la demande qui fait l'objet de l'examen ou à une date postérieure. Cette fiction permet d'empêcher une double délivrance. En l'absence d'une telle fiction, le brevet serait délivré aussi bien pour la demande antérieure que pour la demande plus récente. Voir, à ce sujet, le commentaire concernant l'article 54. Il y est déjà signalé que l'article 54, paragraphe 3, se limite à la réglementation de conflits entre droits européens ayant pris naissance à des dates différentes. L'article 139 prévoit en ces paragraphes 1 et 2 une réglementation en cas de conflit entre droits européens, d'une part, et droits nationaux, d'autre part.

Ces paragraphes déterminent les droits qui prennent à l'occasion d'un tel conflit. La réglementation adoptée précise en fait que les droits européens - la demande européenne ou le brevet européen - sont considérés dans ce contexte comme des droits nationaux. Le fait de placer ainsi les divers droits sur un pied d'égalité a pour conséquence que les droits antérieurs l'emportent sur les droits plus récents. Au cas où les droits européens sont les plus récents, l'article 139 fournit donc, dans ce contexte, un motif de nullité qui s'ajoute à ceux qui sont énumérés à l'article 138, paragraphe 2, si du moins la législation nationale prévoit un tel cas de nullité. La référence à l'article 139 figurant au début de l'article 138 vise ce motif de nullité supplémentaire.

Le paragraphe 3 prévoit une réglementation pour le cas où il existe, pour une même invention, à la fois une demande européenne ou un brevet européen et une demande nationale ou un brevet national, les droits conférés par ces demandes ou brevets ayant pris naissance à la même date. Dans ce cas, la Convention ne tranche ni en faveur des droits européens ni en faveur des droits nationaux, mais elle laisse aux Etats contractants le soin de décider si et dans quelles conditions les protections peuvent être cumulées. Un tel cumul pourrait également constituer un motif de nullité supplémentaire.

Chapitre III

Article 140

Cet article précise qu'un certain nombre de dispositions de la Convention sont applicables aux modèles d'utilité et aux certificats d'utilité, dans les Etats contractants dont la législation prévoit de tels titres de protection.

Article 141

Cet article comprend un certain nombre de dispositions relatives aux taxes annuelles perçues par les Etats contractants au titre du brevet européen. Ces dispositions sont régies par le principe que les Etats ont la faculté de percevoir des taxes annuelles sur le brevet européen délivré pour leur territoire. Le paragraphe 1 précise, en outre, la date à compter de laquelle les taxes annuelles peuvent être perçues, alors que le paragraphe 2 fixe le délai dans lequel les premières taxes annuelles peuvent encore être valablement acquittées sans aucune surtaxe.

Neuvième partie

Dans l'introduction générale, sous le titre "Portée de la Convention", il a déjà été indiqué qu'un groupe d'Etats peut disposer que les brevets européens délivrés pour ces Etats auront un caractère unitaire sur l'ensemble de leurs territoires. Dans ce cas, un brevet européen ne produira plus les effets d'un brevet national, mais ses conséquences juridiques résulteront de la Convention qui aura été conclue entre les Etats intéressés.

De cette façon on atteint l'objectif que les Etats des Communautés européennes se sont fixé dès le début des travaux concernant le brevet européen, à savoir une réglementation uniforme des législations en matière de brevets, afin de poursuivre ainsi la réalisation des objectifs du marché commun. Or, cette réglementation uniforme pour les Etats C.E.E. vient de trouver son expression non pas dans une seule convention, mais dans deux conventions, à vrai dire, très connexes.

Les dispositions de la neuvième partie reflètent fidèlement celles de la Convention relative au brevet européen pour le marché commun (dénommée ci-après Convention relative au brevet communautaire) dont les travaux préparatoires, au moment de la mise au point des présentes dispositions, avaient déjà atteint un stade très avancé. Ces dispositions sont nécessaires, d'une part, afin d'assurer une étroite

connexion entre les deux conventions, et, d'autre part, afin de rendre possibles certains écarts et dispositions particulières que comprend la Convention relative au brevet communautaire par rapport à la Convention sur la délivrance de brevets européens.

Bien que cette réglementation tienne particulièrement compte de la Convention relative au brevet communautaire elle n'exclut pas pour autant que d'autres groupes d'Etats puissent bénéficier des possibilités offertes par cette neuvième partie.

Article 142

Cet article part du principe que les Etats contractants peuvent convenir entre eux que les brevets européens ne produisent pas sur leur territoire les mêmes effets que des brevets nationaux séparés conformément à l'article 2, mais ont un caractère unitaire sur l'ensemble de leurs territoires et sont soumis, notamment en ce qui concerne les conséquences juridiques, aux dispositions de l'accord particulier. Lorsque dans d'autres articles de la Convention il est fait mention de la législation nationale en matière de brevets, il convient d'entendre par là également l'accord particulier.

Le paragraphe 1 dispose, à la fin, qu'en cas de recours à cette possibilité il est également possible qu'un brevet soit délivré pour l'ensemble de ces Etats. Cette disposition constitue, par conséquent, une restriction à la faculté qu'a le demandeur, conformément à l'article 79, d'opérer un choix en vue de n'obtenir des droits que pour les Etats qu'il désigne. L'article 149, paragraphe 1, prévoit que le groupe d'Etats contractants peut prescrire que la désignation d'un des Etats dudit groupe vaut désignation de l'ensemble de ceux-ci.

- Il ressort de ce qui précède que les Etats intéressés ne sont pas obligés de poursuivre si loin leur unification. Ils peuvent également stipuler que le demandeur a le choix entre un brevet commun pour tous les Etats ou un brevet ayant les effets visés à l'article 2 d'un brevet national délivré dans ces Etats.

Article 143

Le groupe d'Etats contractants peut confier des tâches supplémentaires à l'Office européen des brevets. Pour l'exécution de ces tâches, il pourra être créé, au sein de l'Office européen des brevets, des instances spéciales dont la direction sera assurée par le Président dudit Office. En vertu de la Convention relative au brevet européen pour le marché commun, ces tâches supplémentaires consistent à gérer les brevets communautaires et à examiner les demandes en limitation et en nullité de tout brevet communautaire.

En vertu de cette Convention, ces tâches sont assumées par une division d'administration des brevets, une ou plusieurs divisions d'annulation et une ou plusieurs chambres d'annulation (instances de recours).

Article 144

Le groupe d'Etats contractants peut prévoir, conformément à l'article 144, une réglementation spéciale pour la représentation des parties devant les instances visées à l'article précédent. Il n'a toutefois pas été fait usage de cette possibilité dans la Convention relative au brevet européen pour le marché commun.

Article 145

Pour contrôler l'activité des instances spéciales créées à l'Office européen des brevets, le groupe d'Etats contractants peut instituer un Comité restreint du Conseil d'administration. En ce qui concerne ce Comité, la Convention relative au brevet européen pour le marché commun contient des dispositions analogues à celles de la présente Convention en ce qui concerne le Conseil d'administration.

Conformément à l'article 145, le Groupe d'Etats signataires de l'accord particulier prend à sa charge les frais encourus par l'Office européen des brevets lors de l'accomplissement des tâches supplémentaires.

L'article 147 contient une disposition particulière qui remplace la disposition de l'article 39 faisant obligation à chaque Etat contractant de verser une somme dont le montant correspond à un pourcentage des taxes nationales perçues pour le maintien en vigueur des brevets européens. Par conséquent, si le groupe d'Etats contractants fixe des taxes annuelles, ce qui a été prévu dans la Convention relative au brevet européen pour le Marché commun, ledit pourcentage est prélevé sur ces taxes.

Article 148

Comme il a déjà été expliqué dans les commentaires relatifs

aux articles 71 à 74, la demande de brevet européen en tant qu'objet de propriété est considérée comme pouvant donner lieu à la constitution de droits pour les Etats contractants. Ceci résulte du fait que le brevet européen n'a pas un caractère unitaire mais constitue un ensemble de droits nationaux. Il est évident que si un groupe d'Etats contractants, en uniformisant les effets du brevet européen, ont conféré au brevet un caractère unitaire, pour ces Etats, et dès lors que cette réglementation concerne également le brevet en tant qu'objet de propriété, cela peut aussi avoir une incidence sur la demande de brevet européen en tant qu'objet de propriété. C'est pourquoi, l'article 148 prévoit expressément la possibilité pour les Etats contractants concernés de disposer de la demande de brevet européen en tant qu'objet de propriété soit considérée comme ayant un caractère unitaire.

Article 149

Il a déjà été question du paragraphe 1 de cet article dans les commentaires relatifs à l'article 142. Le groupe d'Etats contractants peut prescrire que la désignation des Etats du groupe ne peut se faire que conjointement et que la désignation d'un ou de plusieurs Etats audit groupe vaut désignation de l'ensemble de ceux-ci. Le paragraphe 2 porte sur les incidences de la disposition du paragraphe 1 sur l'application du Traité de Coopération et notamment de ses articles 4, paragraphe 1, sous ii) et 45. Deux cas peuvent se présenter : a) le demandeur au sens du Traité de Coopération peut faire connaître s'il entend obtenir un brevet national ou un brevet régional (européen). S'il a opté en faveur d'un brevet régional, il ne peut désigner les Etats que conjointement et la désignation d'un des Etats vaut désignation de l'ensemble de ceux-ci. b) le demandeur au sens du Traité de Coopération n'a pas la faculté d'indiquer s'il veut obtenir un brevet national ou régional, parce que l'Etat qu'il désigne conformément à l'article 45 paragraphe 2 du PCT a disposé que cette désignation équivaut à demander l'obtention d'un brevet régional (fin de la procédure nationale). Si le demandeur a désigné l'Etat concerné, même en indiquant qu'il entend obtenir un brevet national dans cet Etat, la demande de brevet sera considérée comme une demande de brevet régional (européen) et la désignation de l'Etat en question vaudra désignation de l'ensemble des Etats. Cf. également à cet égard les observations relatives à la Dixième partie sous I généralités.

Onzième partie

La onzième partie contient un certain nombre de dispositions relatives à la période transitoire qui fait suite à l'entrée en vigueur de la Convention.

Les dispositions de l'article 159 concernent le Conseil d'administration. Une de ses premières tâches consistera à nommer le Président de l'Office européen des brevets qui sera chargé essentiellement de l'exécution des tâches prévues par la Convention. C'est pourquoi l'article 159 prévoit que le Conseil d'administration siège au plus tard deux mois après l'entrée en vigueur de la Convention, notamment à l'effet de nommer le Président de l'Office européen des brevets. En ce qui concerne la date d'entrée en vigueur de la Convention, cf. article 169.

Les dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 159 répondent au souci d'éviter, autant que possible, pendant la période transitoire, les mutations au sein des instances supérieures de l'Organisation européenne des brevets. C'est pourquoi la durée du mandat du premier Président du Conseil d'administration et de ceux des membres de son premier Bureau dépasse celle d'un mandat normal.

Article 160

Le paragraphe 1 prévoit que jusqu'à l'adoption du statut des fonctionnaires - qui pourra d'ailleurs être ébauché en grande partie au cours de la période précédant l'entrée en vigueur de la Convention - le Conseil d'administration et le Président de l'Office européen des brevets concluent des contrats d'engagement de durée limitée.

Le paragraphe 2 vise une période qui risque de se prolonger. Il s'agit de nommer d'emblée les membres des chambres de recours et de la Grande Chambre de recours. Toutefois, il faut s'attendre à ce que ceux-ci ne soient amenés que progressivement à connaître un nombre d'affaires tel qu'ils seront occupés à temps plein. Ceci est dû, d'une part, à l'extension progressive du champ d'activité de l'Office européen des brevets (cf. article 162) et, d'autre part, au fait que le nombre des procédures de recours ne reflètera qu'au

bout d'un certain temps l'ampleur des procédures normales. Durant la période transitoire, les membres des instances de recours précitées pourront être recrutés parmi des techniciens ou des juristes appartenant aux juridictions nationales ou aux services nationaux des Etats contractants, qui continueront à assumer leurs fonctions au sein de ces juridictions ou de ces services nationaux.

Article 161

Les dispositions de cet article concernent le premier exercice budgétaire qui peut s'étendre sur plus ou moins un an, selon que la date d'entrée en vigueur de la Convention tombe dans le second ou le premier semestre. Le financement de ce premier exercice est assuré par des avances dont le montant est fixé selon la clé de répartition prévue à l'article 40.

L'article 162 concerne la période de démarrage de l'Office européen des brevets et notamment l'examen des demandes de brevet au cours de cette période.

Conformément au paragraphe 1, le Conseil d'administration décide, sur proposition du Président de l'Office européen des brevets, à partir de quelle date les demandes de brevet européen peuvent être déposées auprès de l'Office.

Le paragraphe 2 tient compte du fait que l'Office européen des brevets, lorsqu'il commencera à exercer ses activités, ne disposera pas du personnel suffisant pour instruire à fond toutes les demandes déposées. Le Conseil d'administration peut par conséquent, sur proposition du Président de l'Office européen des brevets, décider de limiter l'instruction des demandes de brevet notamment à certains secteurs de la technique. Toutefois, cette limitation peut également prendre d'autres formes. L'Office européen des brevets sera cependant tenu d'examiner en tout état de cause toutes les demandes de brevet déposées sur la base de l'article 80 afin de déterminer si une date de dépôt peut leur être accordée.

Il faut toutefois espérer que l'Office européen des brevets sera en mesure, dès le début, d'achever la première phase de la procédure de délivrance des brevets pour toutes les demandes déposées.

Conformément au paragraphe 3, si une décision de limitation de l'instruction a été prise, le Conseil d'administration ne peut ultérieurement limiter davantage l'instruction des demandes de brevet européen.

Article 163

En ce qui concerne cet article, on vaudra bien se reporter aux commentaires relatifs à l'article 134.

Deuxième partie

Les articles 164 à 178 contiennent les dispositions concernant la ratification, l'adhésion, les réserves, l'entrée en vigueur, la révision et la dénonciation, qui sont d'usage dans les conventions internationales. Ces dispositions ne seront commentées que dans la mesure où il est nécessaire de les préciser.

L'article 164 prévoit que le règlement d'exécution, le Protocole sur la reconnaissance, le Protocole sur les privilèges et immunités, le Protocole sur la centralisation et le Protocole interprétatif de l'article 69 font partie intégrante de la Convention. Le règlement d'exécution et lesdits Protocoles ne sont donc pas soumis à une signature ou une ratification particulière. Des réserves provisoires peuvent toutefois être faites au sujet du Protocole sur la reconnaissance (cf. article 167).

En cas de divergence entre le texte de la Convention et le texte du règlement d'exécution, le premier de ces textes fait foi (cf. paragraphe 2).

Article 165

La Convention a été ouverte à la signature jusqu'au 5 avril 1974. Elle a été signée à cette date par seize Etats, à savoir l'Autriche, la Belgique, le Danemark, la France, la Grèce, l'Irlande, l'Italie, le Liechtenstein, le Luxembourg, Monaco, la Norvège, les Pays-Bas, la République fédérale d'Allemagne, le Royaume-Uni, la Suisse et la Suède.

Article 167

Cet article comporte une énumération limitative des réserves que peuvent faire les Etats contractants lorsqu'ils ratifient la Convention ou y adhèrent.

Ces réserves peuvent porter sur les points suivants :

- a) la protection de produits chimiques, pharmaceutiques ou alimentaires en tant que tels,

- b) la protection de procédés agricoles ou horticoles,
- c) la durée des brevets,
- d) le Protocole sur la reconnaissance.

La possibilité de faire une réserve en ce qui concerne les trois premiers points est motivée par le fait déjà signalé que la Convention ne porte pas seulement sur la procédure de délivrance des brevets en laissant le soin aux législations nationales de régler les questions qui se poseront ultérieurement, mais qu'elle comporte également, en ce qui concerne certaines matières, des dispositions impératives qui ont trait aux brevets déjà délivrés.

Il s'agit en l'occurrence des causes de nullité dont l'énumération limitative figure à l'article 138, ainsi que de la durée des brevets (article 63). Etant donné que les articles 52, 53 et 57 de la Convention prévoient pour la délivrance des brevets des possibilités plus larges que ce n'est le cas actuellement dans certains Etats, notamment en ce qui concerne la protection des produits chimiques, pharmaceutiques ou alimentaires et des procédés agricoles ou horticoles, l'application intégrale de la Convention aurait pour conséquence que les brevets européens en vigueur dans ces Etats bénéficieraient d'une protection dont ne bénéficiaient pas les brevets nationaux et pour lesquels des législations en matière de brevets prévoient le plus souvent des causes de nullité. Une telle disparité entre les droits qui confèrent les brevets nationaux et les brevets européens n'est pas souhaitable. Par conséquent, ces Etats seraient tenus de procéder d'abord à une modification de leur législation en matière de brevets avant de pouvoir adhérer à la Convention. Cette disposition peut se heurter à bien des oppositions et, par conséquent, entraîner des retards.

L'article 157 permet précisément à tout Etat contractant de faire des réserves sur ce point au cours d'une période déterminée. Les Etats concernés doivent dès lors tenir compte du fait qu'à l'avenir leurs législations devront être complètement adaptées aux exigences prévues dans la Convention.

En ce qui concerne la nature des réserves en question, la Convention de Strasbourg sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention avait déjà prévu la possibilité de faire des réserves limitées dans le temps au sujet de la protection des produits pharmaceutiques et alimentaires et au sujet des procédés agricoles ou horticoles. A cela s'est ajoutée dans la présente Convention l'exclusion de la protection des produits chimiques, à la demande de certains pays.

Les réserves visées à la lettre a) ne concernant que la protection des produits ; la protection des procédés de fabrication ou d'application de produits chimiques ou de fabrication de produits pharmaceutiques ou alimentaires ne peut pas être exclue. La portée de ces réserves est considérablement limitée par la disposition de l'article 64, paragraphe 2 : si l'objet du brevet européen porte sur un procédé, des droits conférés par ce brevet s'étendent aux produits obtenus directement par ce procédé.

Les réserves visées à la lettre d) concernant une question tout à fait différente. Elles sont motivées par la considération que des matières qui ne relèvent pas du droit des brevets, telles que la reconnaissance des jugements rendus par des juridictions étrangères, ne doivent pas retarder l'adhésion à la Convention, bien que l'on s'accorde à reconnaître qu'il est également souhaitable que le Protocole sur la reconnaissance soit en vigueur pour tous les Etats.

Les réserves produisent leurs effets pendant une période de dix ans à compter de l'entrée en vigueur de la Convention et non à partir de la date de ratification ou d'adhésion. A la demande de l'Etat contractant concerné, cette période peut être prorogée par le Conseil d'administration d'une durée de cinq ans au maximum. La période durant laquelle les réserves produisent leurs effets est en fait plus longue, étant donné qu'elles continuent de s'appliquer aux brevets dont la demande a été déposée dans le délai de dix ans (paragraphe 5).

Il convient enfin de faire observer que les Etats membres des Communautés européennes devraient faire des réserves conjointement ou s'abstenir d'en faire. Si certains Etats membres devaient faire des réserves individuelles, cela porterait en effet préjudice au caractère unitaire du brevet communautaire. Aucune disposition permettant de faire des réserves qu'elles soient n'est prévue dans la Convention relative au brevet européen pour le Marché Commun.

Article 169

La Convention entre en vigueur après l'adhésion de six Etats sur le territoire desquels le nombre total de demandes de brevets déposés en 1970 s'est élevé à 180 000 au moins pour l'ensemble desdits Etats. Cela signifie que si les Etats membres des

Communautés européennes adhèrent à la Convention, cette condition est remplie. La Convention ne peut pas entrer en vigueur par la ratification ou l'adhésion des seuls Etats qui ne sont pas membres des Communautés européennes.

Article 170

Les Etats qui adhèrent à la Convention après son entrée en vigueur versent une cotisation initiale. Les Etats qui ont adhéré à la Convention avant son entrée en vigueur font des avances conformément à l'article 161, paragraphe 2.

Article 172

Cet article concerne la révision de la Convention. Celle-ci est révisée par une Conférence des Etats contractants. Pour être adoptés, les amendements doivent être approuvés par les trois quarts au moins des Etats présents. En outre, les trois quarts au moins des Etats contractants doivent être représentés à la Conférence. Le texte révisé entre en vigueur après le dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion d'un nombre d'Etats déterminé par la Conférence et à la date qu'elle a fixée. Il est évident que la Conférence fixera cette date de manière telle que si le nombre de ratifications et d'adhésions requis pour l'entrée en vigueur de la Convention révisée est atteint, les autres Etats puissent également la ratifier ou y adhérer dans un délai raisonnable. En effet, les Etats qui n'ont pas ratifié la Convention ou qui n'y ont pas adhéré à la date d'entrée en vigueur de la Convention révisée, cessent d'être parties à la Convention à compter de ladite date (paragraphe 4).

Cette disposition impérative est nécessaire parce que l'Office européen des brevets, notamment, se trouverait confronté à des difficultés considérables si certains Etats devaient appliquer les dispositions de l'ancien texte alors que d'autres Etats appliqueraient les dispositions du texte révisé.

Il est expliqué ci-dessous, dans les commentaires relatifs aux articles 175 et 176, quelles seront les conséquences lorsqu'un Etat cesse d'être partie à la Convention.

Article 173

Les dispositions de cet article ont trait au règlement des différends entre Etats contractants qui concernent l'interprétation ou l'application de la Convention.

L'article 173 distingue trois phases ; une première phase au cours de laquelle le différend est réglé par voie de négociations, une seconde phase au cours de laquelle le Conseil d'administration offre sa médiation et enfin une troisième phase au cours de laquelle il est prévu que si six mois se sont écoulés après l'intervention du Conseil d'administration, l'un quelconque des Etats en cause peut porter le différend devant la Cour internationale de Justice en vue d'une décision liant les parties en cause.

Article 174

Tout Etat contractant peut dénoncer la Convention dans un délai d'un an. Les conséquences de cette dénonciation sont prévues dans les articles 175 et 176.

Article 175

Paragraphe 1. Lorsqu'un Etat cesse d'être partie à la Convention - soit parce qu'il n'a pas adhéré à la date d'entrée en vigueur de la Convention révisée, soit parce qu'il a dénoncé la Convention - il n'est pas porté atteinte aux droits acquis antérieurement en vertu de la Convention.

Le paragraphe 2 contient des dispositions relatives aux demandes de brevet en instance à la date à laquelle un Etat cesse d'être partie à la Convention. Les demandes de brevet en instance relatives à cet Etat continuent à être instruites conformément aux dispositions de la Convention applicables après cette date.

Le paragraphe 3 prévoit des dispositions analogues pour les procédures d'opposition. Les procédures d'opposition qui sont en cours à la date à laquelle un Etat cesse d'être partie à la Convention sont poursuivies compte tenu des dispositions applicables après cette date. Ces dispositions s'appliquent également aux brevets pour lesquels le délai d'opposition n'était pas encore expiré et y compris les brevets délivrés en vertu du paragraphe 2.

Afin d'être complet, le paragraphe 4 prévoit que, sans préjudice de la disposition du paragraphe 3 l'Etat qui a cessé d'être partie à la Convention a le droit d'appliquer aux brevets européens les dispositions de la Convention dans la version existant à la date de son retrait.

Article 176

Cet article prévoit certaines dérogations à la règle selon laquelle les obligations financières d'un Etat contractant prennent fin et ses créances deviennent exigibles au moment où il a cessé d'être partie à la Convention. Comme il a déjà été expliqué à propos de l'article 40, les contributions financières exceptionnelles versées par les Etats contractants au cours de la période initiale, sont remboursées progressivement. Ce remboursement commencera probablement onze ans après l'ouverture de l'Office européen des brevets. Le paragraphe 1 prévoit que si un Etat contractant cesse d'être partie à la Convention, le plan de remboursement ne se trouve pas modifié. Le paragraphe 2 prévoit l'obligation pour l'Etat concerné de continuer à verser le pourcentage des taxes annuelles dues pour le maintien en vigueur des brevets européens délivrés pour cet Etat. Le versement de ces taxes constitue en effet un élément du financement a posteriori des frais de délivrance des brevets. Il est évident qu'une augmentation ou une réduction du pourcentage visé à l'article 39, paragraphe 1, qui interviendrait après que l'Etat concerné a cessé d'être partie à la Convention ne peut pas affecter l'obligation prévue au présent article.

Article 177

Les langues dans lesquelles la Convention est rédigée sont l'allemand, l'anglais et le français. Les trois textes font également foi. Comme pour bon nombre d'autres Conventions relatives à la propriété industrielle, des textes officiels peuvent être établis dans d'autres langues. En cas de contestation sur l'interprétation des divers textes, les textes authentiques font foi.

Protocole sur les privilèges et immunités

La présence effective de services représentant une organisation intergouvernementale dans un ou plusieurs Etats membres de cette organisation impliquerait que les autorités de ces Etats disposent, à l'égard de ces services ou du personnel qu'ils emploient, de compétences analogues à celles dont ils disposent à l'égard des services des organisations privées établies dans ces Etats. Pour éviter qu'il ne découle de cette situation d'éventuelles difficultés, il est d'usage de reconnaître à ces organisations intergouvernementales certains privilèges et immunités à l'égard de la législation nationale. Ceux-ci peuvent être conférés par voie d'accord entre le pays hôte et l'organisation, ou bien, comme c'est le cas en l'occurrence, par la conclusion d'un protocole spécial entre tous les Etats membres de l'Organisation.

Ces privilèges et immunités reconnus n'ont d'autre but que de garantir que la législation nationale n'entravera pas les activités de l'organisation. Ils ne sont donc pas accordés en vue d'étendre l'avantage personnel des agents en fonction dans l'organisation. Cela ressort clairement de l'article 19 aux termes duquel l'Office européen des brevets a le devoir de lever l'immunité et de supprimer les privilèges lorsqu'ils empêchent le jeu normal de la justice, et dans la mesure où il est possible d'y renoncer sans porter atteinte aux intérêts de l'organisation.

La portée des privilèges et immunités accordés correspond à l'usage actuel en la matière mais il convient cependant de souligner que les conceptions actuellement en vigueur dans ce domaine sont plus restrictives que celles que l'on avait généralement coutume d'appliquer auparavant.

Il est d'usage que le pays hôte ne soit pas tenu d'étendre le bénéfice de certains privilèges et immunités à ses propres ressortissants ou aux personnes domiciliées sur son territoire, bien que rien ne l'empêche de leur accorder également le bénéfice de ces dispositions. Cet usage crée une difficulté particulière. En effet, le personnel de l'IEB devra être intégré à l'Office européen des brevets, alors que les agents de l'IEB sont actuellement déjà domiciliés aux Pays-Bas. Il ne serait pas équitable de donner aux Pays-Bas la possibilité de ne pas accorder ces privilèges et immunités en invoquant que les agents en cause sont des ressortissants néerlandais. Ce point est traité à l'article 22.

Il convient également d'attirer l'attention sur l'article 16 en vertu duquel le personnel de l'Office européen des brevets devra verser un impôt interne, et sera en revanche exempté de l'impôt national sur le revenu.

Protocole sur la centralisation

Le Protocole sur la centralisation se subdivise en six sections traitant des questions suivantes :

1. le transfert à l'Office européen des brevets de l'Institut International des Brevets et la création d'une agence à Berlin (section I, paragraphes 1 et 3) ;
2. l'abandon par les Etats contractants des tâches prévues par le Traité de Coopération en matière de brevets (section I paragraphe 2 et sections II, III, IV paragraphe 1 lettre c) ;
3. le transfert à titre temporaire des tâches d'instruction des demandes aux services centraux (section IV paragraphe 1) ;
4. le transfert à titre temporaire des travaux de recherche relatifs à des demandes de brevet européen aux services centraux (section IV paragraphe 2) ;
5. la définition des tâches incombant aux agences et aux services centraux ;
6. l'extension progressive de la recherche documentaire.

La section VII prévoit également que les dispositions de ce Protocole prévalent sur celles de la Convention qui s'y opposeraient. La section VIII stipule que les décisions du Conseil d'administration prévues dans le Protocole requièrent la majorité des trois parts.

Ad. 1 On s'est de tout temps proposé de confier les travaux de recherche relatifs à des demandes de brevet européen à l'Institut International des Brevets qui jouit dans ce domaine d'une longue expérience et d'une bonne réputation. En conséquence, les tâches confiées par l'Office européen des brevets à l'Institut International des Brevets constitueraient l'essentiel du travail de cet Institut. De cette constatation découle l'idée d'intégrer l'Institut International des Brevets dans l'Office européen des brevets. Aux termes de la section I, paragraphe 1, il incombe aux Etats contractants de mettre en oeuvre les mesures nécessaires à la réalisation de ce projet. Les modalités de cette intégration seront définies de telle sorte que les obligations contractées par l'Institut International des Brevets à l'égard de ses membres seront assumées par l'Office européen des brevets. On peut espérer que la réalisation de ce projet ne présentera pas de difficultés majeures, étant donné que les membres de l'Institut International des Brevets ont participé aux travaux préparatoires à la création d'un brevet européen. Naturellement, l'Office européen des brevets devra également assumer ses responsabilités à l'égard des membres de l'Institut International des Brevets qui, contre toute attente, n'adhèreraient pas à la Convention sur la délivrance de brevets européens.

L'Institut International des Brevets dispose depuis peu d'une agence à Rome équipée et financée par le Gouvernement italien ; elle effectue des travaux de recherche dans la documentation italienne. Cette agence également doit être intégrée à l'Office européen des brevets, compte tenu de son statut à l'égard du Gouvernement italien.

En outre le Protocole prévoit la création à Berlin-Ouest d'une agence de l'Office européen des brevets relevant du département de La Haye. L'annexe de Berlin de l'Office allemand des brevets pourra ainsi continuer à effectuer des travaux de recherche dans le cadre de l'Office européen des brevets.

Ad. 2. La tendance visant à centraliser autant que possible la procédure de délivrance de brevets européens dans des services européens plutôt que dans les services nationaux implique que ces derniers doivent, en principe, renoncer à accomplir les tâches leur incombant éventuellement dans le cadre du Traité de Coopération en matière de brevets. En effet, ces tâches pourront être accomplies dans de meilleures conditions par l'Office européen des brevets auquel serait intégré l'Institut International des Brevets. Les dispositions des sections I paragraphe 2 et II vont dans ce sens. L'application intégrale de ce principe risquerait cependant de comporter un inconvénient particulier pour les ressortissants des Etats dont la langue officielle n'est pas l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets.

La section III leur reconnaît, à cet égard la possibilité de faire exercer à leurs services nationaux de propriété industrielle une activité en qualité d'administration chargée de la recherche ou en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire pour leurs nationaux ou ceux d'Etats limitrophes, ou, sur autorisation du Conseil d'administration, pour des nationaux d'Etats non contractants qui présentent des demandes internationales dans la langue de l'Etat contractant en cause.

Ad. 3. On doit s'attendre à ce que, par suite de l'existence de la Convention sur la délivrance de brevets européens, le nombre des demandes nationales déposées dans les Etats membres diminue progressivement dans une proportion sensible. Cette diminution aura essentiellement pour conséquence une réduction progressive de l'importance des services nationaux. Le Conseil d'administration peut limiter les difficultés

qu'entraînera cette situation en confiant, à titre temporaire, aux services centraux de la propriété industrielle où l'on est en mesure de conduire la procédure dans une des langues officielles de l'Office européen des brevets, des tâches d'instruction des demandes de brevet européen. Le Protocole limite la quantité des travaux confiés en vertu de cette disposition. En outre, ces services nationaux auront, au cours de la période transitoire, la possibilité d'assurer également des tâches au titre du Traité de Coopération section IV paragraphe 1/.

Ad. 4. Indépendamment de l'impact de l'application de la Convention sur la délivrance de brevets européens sur le nombre de demandes nationales, les services centraux de la propriété industrielle de certains Etats contractants dont la langue officielle est en même temps une des langues officielles de l'Office européen des brevets subiront également les effets du transfert des tâches dans le domaine des travaux de recherche dans le cadre du Traité de Coopération. Dans ce cas également le Conseil d'administration peut limiter les difficultés en confiant, à titre temporaire, à ces services le soin d'exécuter certaines tâches dans ce domaine [section IV paragraphe 2/].

Ad. 5. Outre les tâches qui lui sont actuellement confiées, l'agence de Rome déjà citée à propos du point 1 peut effectuer des travaux de recherche dans la documentation italienne pour les demandes de brevet européen déposées par des ressortissants italiens et des personnes domiciliées en Italie, à condition que cela n'entraîne ni retard ni frais supplémentaires dans le déroulement de la procédure de délivrance des brevets européens. Le bénéfice de cette autorisation peut être étendu à la requête de demandeurs qui ne sont pas ressortissants italiens. En outre, le Conseil d'administration peut accorder cette compétence aux services centraux de la propriété industrielle [section V].

Ad. 6. Le Protocole stipule enfin que la documentation doit en principe être étendue à tous les brevets et demandes de brevet des Etats contractants ainsi qu'à d'autres documents pertinents. Sur ce point, le Conseil d'administration décide sur la base d'études appropriées.

Protocole sur la reconnaissance

L'article 60 précise à qui appartient le droit au brevet européen. Si une décision passée en force de chose jugée reconnaît le droit au brevet européen, visé à l'article 60, paragraphe 1, à une personne autre que le demandeur, cela peut, selon l'article 61, entraîner trois conséquences différentes en ce qui concerne la procédure de délivrance du brevet européen. La personne habilitée en vertu de la décision peut poursuivre pour son propre compte la procédure de demande de délivrance, elle peut déposer une nouvelle demande ou bien elle peut demander le rejet de la demande pendante.

Il a déjà été expliqué dans les commentaires relatifs à l'article 61 qu'en vertu d'une telle réglementation, la décision entraîne des conséquences juridiques non seulement dans l'Etat où elle a été prise mais également dans tous les Etats désignés dans la demande. Cela n'est possible sans l'intervention d'un juge national de l'un de ces autres Etats que si la décision est reconnue dans ce dernier Etat. Il s'ensuit que les conséquences juridiques citées se limitent aux Etats où la décision est prise, où elle est reconnue ou bien où elle doit être reconnue en vertu du Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention.

Le Protocole sur la reconnaissance, objet des commentaires ci-après, a donc pour but d'obliger, dans la mesure du possible, chacun des Etats contractants à reconnaître à titre de réciprocité les décisions rendues par les autres Etats contractants en matière de droit à l'obtention du brevet européen. L'obligation de reconnaissance est énoncée à l'article 9 ; les articles antérieurs du Protocole contiennent les règles relatives à la compétence judiciaire indispensable pour la reconnaissance des décisions.

Cette réglementation fait l'objet d'un Protocole séparé pour deux raisons. La première est que le souhait a été exprimé de rassembler dans une réglementation séparée ces dispositions de procédure internationale que leur nature oblige à distinguer des questions relevant du droit des brevets et qui, en outre, ont trait à une difficulté qui n'apparaît pas souvent dans les procédures de délivrance de brevets. La seconde raison est qu'il n'est pas exclu, même si cela est peu probable, que dans un Etat contractant la réglementation concernant la reconnaissance ne se heurte à des obstacles et qu'il a été jugé inopportun que de telles difficultés étrangères au droit des brevets retardent éventuellement la ratification de la Convention par certains Etats ou leur adhésion à cette dernière. C'est pourquoi il est stipulé que le Protocole peut faire l'objet d'une réserve lors de la ratification de la Convention ou de l'adhésion à cette Convention (cf. article 167, paragraphe 2, lettre d), de la Convention). Le Protocole fait d'ailleurs partie intégrante de la Convention (cf. article 164).

La réglementation objet du Protocole sur la reconnaissance tient compte d'une réglementation déjà en vigueur pour une partie des Etats contractants et qui porte sur la reconnaissance

et l'exécution, notamment de la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale (Convention concernant l'exécution) conclue entre les Etats membres des Communautés européennes le 27 septembre 1968. La limitation du sujet et le souci d'influencer le moins possible le droit national des Etats membres expliquent que cette réglementation soit demeurée sommaire.

Le Protocole sur la reconnaissance se compose de deux parties. La première concerne la réglementation relative à la compétence judiciaire ; la seconde concerne la réglementation relative à la reconnaissance de décisions.

Article premier

Le paragraphe 1 précise à quelles décisions judiciaires a trait la réglementation concernant la compétence. Cette réglementation se limite aux actions intentées contre le titulaire d'une demande de brevet européen visant à faire valoir le droit à l'obtention du brevet. Il s'agit par conséquent des cas visés à l'article 61. Cette définition n'englobe pas les actions intentées après que le brevet européen a été délivré. Le protocole n'a en effet, qu'un objectif limité : supprimer les difficultés que comporte la procédure uniforme de délivrance.

Le paragraphe 1 concerne la compétence des tribunaux mais le paragraphe 2 étend cette compétence à d'autres autorités habilitées dans certains Etats à connaître des actions mentionnées, comme par exemple l'Office britannique des brevets (British Patent Office). Par souci de sécurité juridique, il est prévu que chaque Etat contractant fait connaître à l'Office européen des brevets les autorités auxquelles une telle compétence est conférée.

Les articles 2 à 6 contiennent la réglementation proprement dite concernant la compétence. C'est tout d'abord le juge du domicile du défendeur qui est compétent (cf. article 2) ; à défaut de ce juge, c'est celui du domicile du demandeur qui est compétent (cf. article 3).

Il y a deux exceptions à cette réglementation. La première est celle du libre choix du tribunal (cf. article 5). Au cas où les parties ont désigné par une convention le juge auquel elles désirent soumettre leur différend, ce choix prime les autres réglementations concernant la compétence avec toutefois une restriction qui sera énoncée ci-dessous. La seconde exception concerne l'action relative à l'invention d'un employé (cf. article 4). Compte tenu du fait que l'ordre public est étroitement concerné par le droit du travail, une compétence exclusive est reconnue au juge de l'Etat selon le droit duquel est déterminé le droit au brevet européen conformément à l'article 60, paragraphe 1, deuxième phrase, c'est-à-dire le juge de l'Etat sur le territoire duquel l'employé exerce son activité principale ou - si cet Etat ne peut être déterminé - de l'Etat sur le territoire duquel se trouve l'établissement de l'employeur.

Le choix d'un tribunal par convention entre les parties est sans effet dans le cas de cette compétence exclusive visée à l'article 4, du moins si le droit national qui régit le contrat de travail interdit une telle convention (cf. article 5, paragraphe 2).

L'article 6 contient la disposition finale de la réglementation relative à la compétence dans la mesure où il précise qu'au cas où aucun juge n'est compétent en vertu des dispositions précédentes, la compétence est alors reconnue au juge de l'Etat où est situé le siège de l'Organisation européenne des brevets, à savoir la République fédérale d'Allemagne.

Selon l'article 7 les juridictions saisies d'une action vérifient d'office si elles sont compétentes.

L'article 8 fixe les règles à appliquer en cas de conflit en matière de compétence. En l'occurrence il part du principe que c'est le tribunal qui a été le premier saisi de l'action qui est compétent. Tout tribunal saisi ultérieurement de la même action doit se déclarer d'office incompétent. Toutefois, il peut arriver que la compétence du tribunal saisi le premier de l'action soit contestée ; dans ce cas le second tribunal doit surseoir à la décision par laquelle il se déclare incompétent. La même réglementation se retrouve dans la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions.

La seconde partie contient l'essentiel du Protocole : l'obligation de reconnaître les décisions.

L'article 9 précise que toute décision passée en force de chose jugée rendue dans un Etat contractant en ce qui concerne le droit à l'obtention du brevet européen, est

reconnue dans tous les autres Etats contractants sans qu'il soit nécessaire de recourir à une procédure particulière et sans qu'il soit procédé au contrôle de la compétence du juge concerné ou de l'exactitude de sa décision. Des dispositions analogues se trouvent dans la Convention de Bruxelles déjà citée plus haut et concernant l'exécution des décisions.

L'article 10 indique les motifs de contestation de la reconnaissance. Le motif mentionné à la lettre b) part du même principe que celui qui est appliqué à l'article 8 : la décision du tribunal qui a été saisi le premier de l'action prime celle du tribunal qui en a été saisi ultérieurement même si la décision de ce dernier était rendue plus tôt que celle du tribunal mentionné le premier. Il convient d'indiquer encore en l'occurrence que dans la majorité des cas l'Office européen des brevets sera appelé à apprécier les motifs de contestation notamment lors de l'application de l'article 61. Puisqu'il s'agit de questions d'ordre formel, cela ne devrait pas nécessairement soulever de difficultés.

L'article 11, enfin, régit les rapports entre le Protocole sur la reconnaissance et d'autres conventions relatives

à la compétence judiciaire ou à la reconnaissance des décisions auxquelles sont parties les Etats contractants. Le paragraphe 1 précise que les dispositions du Protocole sur la reconnaissance priment les dispositions contraires d'autres conventions du moins en ce qui concerne les rapports entre Etats contractants. Ce paragraphe correspond donc à l'article 57 de la Convention concernant l'exécution des décisions. Le paragraphe 2 stipule peut-être inutilement que le Protocole ne fait pas obstacle à l'application d'un autre accord entre un Etat contractant et un Etat qui n'est pas lié par le Protocole.

Il est possible qu'en vertu d'un accord conclu entre un Etat contractant et un Etat qui n'est pas partie au Protocole sur la reconnaissance, des décisions judiciaires visées par le Protocole et prises dans le dernier Etat mentionné doivent être reconnues dans l'Etat contractant. De telles décisions ne sont pas visées par l'article 9 du Protocole et elles ne sont donc pas reconnues dans les autres Etats contractants en vertu du Protocole. Néanmoins, la reconnaissance de ces décisions est bien entendu possible dans ces Etats à d'autres titres.

ANNEXE

I. Généralités

La Convention sur la délivrance de brevets européens (Convention sur le brevet européen) du 5 octobre 1973 et le Traité de Coopération en matière de brevets (Traité de Coopération) du 19 juin 1970 ont été élaborés parallèlement. Les experts gouvernementaux chargés des travaux préparatoires ont attaché la plus grande importance, au cours des différentes étapes des négociations préliminaires et pendant le déroulement des conférences diplomatiques de Washington et de Munich, à ce que les deux conventions concordent le plus largement possible. L'objectif que les rédacteurs des deux conventions s'étaient proposé d'atteindre a toujours été de donner au demandeur du brevet la possibilité de bénéficier, pour une seule et même demande, des avantages des deux conventions. C'est la raison pour laquelle le Traité de Coopération comporte, principalement en vue du futur système européen de délivrance de brevets, des dispositions particulières concernant le brevet régional visant à assimiler, pour l'application du Traité de Coopération, les systèmes de délivrance de brevets régionaux aux systèmes de délivrance de brevets nationaux. Cela est notamment prévu à l'article 2 du Traité de Coopération. Le point x de l'article 2 stipule que toute référence à la législation nationale s'entend également comme une référence au Traité qui prévoit le dépôt de demandes régionales ou la délivrance de brevets régionaux. Il est précisé au point vi que la notion de "demande nationale" inclut également des demandes en vue de la délivrance de brevets régionaux. Le point xiv assimile un office régional de brevets à un office national de brevets et le point ix prévoit que l'on entend également par brevets au sens du Traité les brevets régionaux.

L'article 45 du Traité comporte les dispositions fondamentales régissant les rapports entre le Traité de Coopération et la Convention sur le brevet européen ainsi que la Convention relative au brevet européen pour le marché commun qui s'en inspire. Afin d'éviter toute ambiguïté, le paragraphe 1 stipule qu'une demande internationale, au sens du Traité de Coopération, peut être déposée en vue de la délivrance d'un brevet régional. Cette disposition n'est cependant applicable qu'à condition que toute personne habilitée, en vertu du paragraphe 9 du Traité de Coopération, à déposer une demande internationale puisse bénéficier des avantages du Traité de brevet régional. La Convention sur le brevet européen satisfait à cette exigence contrairement à ses premiers avant-projets.

A cet égard, il convient également de souligner l'importance du paragraphe 2 de l'article 45 qui permet à un Etat contractant du Traité de Coopération de considérer la désignation ou l'élection de cet Etat dans une demande en vue de la délivrance d'un brevet régional comme étant celle dudit Etat. De ce fait, l'Etat en question a la faculté d'empêcher qu'un brevet national ne soit délivré au déposant pour cet Etat par le biais d'une demande internationale au sens du Traité de Coopération.

L'article 4, paragraphe 1, point ii, du Traité de Coopération précise les modalités d'application de l'article 45, paragraphe 2. Ce paragraphe prévoit en premier lieu que le déposant qui désire obtenir la délivrance d'un brevet régional en déposant une demande internationale doit l'indiquer dans la requête de la demande internationale. Il est en outre précisé que, lorsqu'un brevet régional peut être délivré non pas pour un Etat donné mais pour un groupe d'Etats, comme ce sera le cas pour le groupe des Etats membres des Communautés européennes en vertu de la convention relative au brevet européen pour le marché commun le fait d'indiquer que l'on sollicite un brevet régional tient lieu de désignation de tous les Etats contrac-

tants de ce groupe d'Etats. Ainsi, par exemple, si à l'avenir un déposant désigne un seul Etat membre des Communautés européennes dans une demande internationale en indiquant qu'il souhaite obtenir la délivrance d'un brevet européen, on considère qu'il a, de ce fait, désigné dans la demande internationale tous les Etats membres des Communautés européennes. En ce qui concerne la procédure nationale de délivrance de brevets, ces mêmes effets seront déjà produits par la désignation d'un seul Etat contractant d'une convention prévoyant la délivrance de brevets exclusivement pour l'ensemble des Etats d'un groupe d'Etats, si cet Etat a usé de la possibilité prévue par l'article 45, paragraphe 2, du Traité de Coopération, c'est-à-dire s'il a prescrit que sa désignation doit toujours être considérée comme l'indication qu'il s'agit d'une demande de brevet régional au sens du Traité de brevet régional.

Les dispositions des règles 15.1, point ii, et 15.2, paragraphe b), du règlement d'exécution du Traité de Coopération présentent un avantage considérable pour les traités de brevets régionaux en prévoyant qu'une seule taxe de désignation est due lorsqu'un brevet régional est demandé pour plusieurs Etats désignés.

Par ailleurs, lors de l'élaboration des dispositions du Traité de Coopération ainsi que de celle de la Convention sur le brevet européen, on s'est efforcé, dans la mesure du possible, de régler des situations identiques de façon analogue. C'est pour cette raison qu'un libellé identique a été adopté pour certaines dispositions.

La possibilité de bénéficier des deux systèmes de délivrance de brevets institués par le Traité et la Convention présente un intérêt considérable au sein des Etats contractants de l'Organisation européenne des brevets pour les demandeurs qui souhaitent obtenir tant la délivrance d'un brevet européen que la protection de l'invention dans d'autres Etats, par exemple aux Etats-Unis, au Japon ou en Union soviétique. Les demandeurs concernés peuvent atteindre cet objectif en déposant une seule demande internationale auprès de l'Office européen des brevets ou d'un office national de brevets d'un Etat contractant de l'Organisation européenne des brevets. De même, un ressortissant américain ou japonais, qui dépose une seule demande internationale de brevet à Washington ou à Tokyo, a la faculté de demander que la protection de son invention soit assurée aussi bien en dehors de l'Europe qu'en Europe par la délivrance d'un brevet européen. Sur le plan européen, cette façon de procéder est intéressante puisqu'une telle demande ne parvient à l'Office européen des brevets qu'après avoir subi un premier examen ou, lorsqu'elle comporte des irrégularités, elle ne lui est même pas transmise.

2. Dispositions particulières de la Convention sur le brevet européen

Les dispositions de la Convention sur le brevet européen qui concernent les demandes au sens du Traité de Coopération figurent à la dixième partie de la Convention.

a) Article 150

Cet article prévoit en premier lieu que les demandes internationales peuvent, conformément au Traité de Coopération, faire l'objet de procédures devant l'Office européen des brevets. Il précise donc qu'il est fait usage, dans le cadre de la Convention sur le brevet européen, de la possibilité offerte à l'article 45, paragraphe 1, du Traité de Coopération. Il est de même possible d'engager la procédure en vue de la délivrance de brevets européens par une demande internationale au sens du Traité de Coopération.

Cet article prévoit, en outre, qu'en pareil cas ce sont les dispositions du Traité de Coopération applicables à la demande qui prévalent, et que celles de la Convention sur le brevet européen ne sont applicables qu'à titre complémentaire. Il est précisé que en tout état de cause le délai dans lequel la requête en examen doit être présentée en vertu de l'article 94, paragraphe 2, de la Convention sur le brevet européen, ne vient pas à expiration avant le délai prescrit par l'article 22 ou l'article 39 du Traité de Coopération et avant l'expiration duquel les offices nationaux ne peuvent procéder à l'examen d'une demande internationale.

Afin de garantir, dans la mesure où cela n'est pas contraire aux dispositions du Traité de Coopération, que l'ensemble des dispositions de la Convention sur le brevet européen soit applicable à cette demande, il est expressément stipulé au paragraphe 3 que lorsque l'Office européen des brevets agit en qualité d'Office désigné ou d'Office élu pour une demande internationale, cette demande est réputée être une demande de brevet européen. Cette conséquence juridique résulte par ailleurs déjà de l'article 11, paragraphe 3, du Traité de Coopération.

Au paragraphe 4, il est précisé que les références faites au Traité de Coopération s'étendent également à celles faites au règlement d'exécution y afférent.

b) Article 151

Cet article porte sur les tâches confiées à l'Office européen des brevets en tant qu'Office récepteur.

Il résulte du paragraphe 1 que l'Office européen des brevets ne peut faire fonction d'Office récepteur au sens de l'article 2, point xv, du Traité de Coopération que dans la mesure où le Traité de Coopération est entré en vigueur au moins pour un Etat contractant de la Convention sur le brevet européen. Des ressortissants de cet Etat ou des personnes qui ont leur domicile ou leur siège dans cet Etat, sont habilités, à partir de cette date, à déposer une demande internationale auprès de l'Office européen des brevets.

Conformément au paragraphe 2, il est possible qu'un Etat contractant du Traité de Coopération, qui n'est pas partie à la Convention sur le brevet européen, conclue un accord avec l'Office européen des brevets aux termes duquel celui-ci agira en qualité d'Office récepteur pour des demandes émanant de ressortissants de cet Etat ou de personnes qui ont leur siège ou leur domicile dans cet Etat.

La règle 19.1, lettre b), du règlement d'exécution du Traité de Coopération prévoit la faculté de déléguer cette fonction d'Office récepteur. Cette possibilité pourrait, par exemple, être mise à profit par un pays en voie de développement qui n'est pas lui-même en mesure d'assumer les tâches d'Office récepteur, mais qui voudrait néanmoins permettre à ses propres ressortissants ou à des personnes qui ont leur siège ou leur domicile dans ce pays d'effectuer le dépôt de demandes internationales au sens du Traité de Coopération.

Le paragraphe 3 traite, en outre, le cas où l'Office européen des brevets agit en qualité d'Office récepteur en vertu d'un contrat conclu avec le Bureau International de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle à Genève, pour les demandeurs qui sont ressortissants d'un Etat ou dont le siège ou le domicile se trouve dans un Etat qui n'est partie ni à la Convention sur le brevet européen ni au Traité de Coopération. Un tel accord pourrait être conclu sur la base de la règle 19.1, lettre c), du règlement d'exécution du Traité de Coopération.

c) Article 152

Le paragraphe 1 prévoit que les demandes internationales doivent, en règle générale, être déposées directement auprès de l'Office européen des brevets et non pas également auprès d'un office national des brevets d'un Etat contractant de la Convention sur le brevet européen agissant en qualité d'office récepteur pour l'Office européen des brevets, comme c'est autorisé dans d'autres Etats en vertu de l'article 75, paragraphe 1, lettre d), de la Convention sur le brevet européen. Toutefois, une exception est faite à cette règle lorsqu'un Etat contractant prend des dispositions différentes dans le cadre de l'article 75, paragraphe 2, de la Convention sur le brevet européen dans l'intérêt de sauvegarder le secret de certaines inventions.

Le fait de centraliser la réception des demandes internationales auprès de l'Office européen des brevets a essentiellement pour objectif de garantir que le délai limité pour la transmission des

demandes soit respecté. En ce qui concerne le cas exceptionnel où des Etats contractants de la Convention sur le brevet européen exigent que toutes les demandes internationales, ou une partie de ces demandes seulement, soient déposées auprès de leur propre office des brevets, le paragraphe 2 comporte l'obligation de prendre toutes les mesures appropriées pour garantir que des demandes soient transmises à l'Office européen des brevets en temps utile afin que celui-ci puisse observer les brefs délais prescrits par le Traité de Coopération. La règle 104 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen précise cette obligation en stipulant que la demande doit parvenir à l'Office européen des brevets au plus tard deux semaines avant l'expiration du délai de 13 mois prévu par le Traité de Coopération.

Aux termes du paragraphe 3, la taxe de transmission doit être versée au moment du dépôt de la demande internationale.

d) Article 153

Cet article définit les activités de l'Office européen des brevets agissant en qualité d'Office désigné au sens du Traité de Coopération.

Aux termes du paragraphe 1, l'Office européen des brevets peut agir en qualité d'Office désigné si le déposant désigne dans la demande internationale, conformément à l'article 4, paragraphe 1, point ii, du Traité de Coopération, un Etat contractant de la Convention sur le brevet européen et demande pour cet Etat la délivrance d'un brevet européen et non pas celle d'un brevet national. L'Office européen des brevets ne peut évidemment assumer cette fonction que si le Traité de Coopération est entré en vigueur pour cet Etat contractant. Par contre, il n'est pas nécessaire que le Traité de Coopération soit déjà entré en vigueur à l'égard de tous les Etats parties à la Convention sur le brevet européen. Il est précisé à la phrase 2 que les mêmes effets se produisent si le déposant a désigné dans la demande internationale un Etat contractant de la Convention sur le brevet européen qui a fait usage de la possibilité prévue à l'article 45, paragraphe 2, du Traité de Coopération et a stipulé que sa désignation sera considérée comme une demande de brevet européen. Lorsque l'Etat désigné est également partie à la Convention relative au brevet européen pour le marché commun, sa désignation vaut désignation de tous les Etats contractants de cette dernière convention. Cette conséquence résulte de l'article 149, paragraphe 2, de la Convention sur la délivrance de brevets européens ; la Convention relative au brevet européen pour le marché commun fait usage de la possibilité offerte par cet article.

Le paragraphe 2 prévoit que la révision des décisions d'un autre office récepteur ou du Bureau International, visée à l'article 75, paragraphe 2, lettre a), du Traité de Coopération, relève, dans le cadre de l'Office européen des brevets, de la compétence des divisions d'examen.

e) Article 154

Cet article prévoit que l'Office européen des brevets agit également en qualité d'administration chargée de la recherche internationale au sens du Traité de Coopération, pour les demandeurs ayant la nationalité d'un Etat contractant ou ceux dont le domicile ou le siège est situé dans cet Etat. Ces dispositions sont applicables à condition qu'un accord dans ce sens ait été conclu avec l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle conformément à l'article 16, paragraphes 3, lettre b), du Traité de Coopération. Il est en outre nécessaire que le Traité de Coopération soit entré en vigueur à l'égard de l'Etat dont le demandeur est ressortissant ou dans lequel est situé son siège ou son domicile.

Aux termes du paragraphe 2, l'Office européen des brevets peut également agir en qualité d'administration chargée de la recherche internationale pour d'autres demandeurs conformément à un accord conclu entre l'Organisation européenne des brevets et l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

(Possibilité d'effectuer la recherche prévue par le PCT pour des déposants originaires d'Etats contractants du PCT qui ne sont pas parties à l'Organisation européenne des brevets ou pour les déposants de pays tiers habilités en vertu de l'article g), paragraphe 2, du Traité de Coopération).

Le paragraphe 3 de cet article est le complément nécessaire de l'article 17, paragraphe 3, lettre a), du Traité de Coopération. En vertu de cette disposition, l'administration chargée de la recherche internationale peut inviter le déposant d'une demande ne satisfaisant pas à l'exigence d'unité de l'invention, à verser une taxe additionnelle pour la recherche. Aux termes de la règle 40.2, lettre c), du règlement d'exécution du Traité de Coopération, le déposant peut payer cette taxe sous réserve. La règle précitée prévoit que cette réserve est examinée par "un comité de trois membres - ou toute autre instance spéciale - de l'administration chargée de la recherche internationale, ou toute autorité supérieure compétente". Le paragraphe 3 de l'article 154 attribue la compétence de statuer sur une réserve aux chambres de recours de l'Office européen des brevets.

En matière de recherche, la Direction Générale de la recherche du département de La Haye est compétente dans le cadre de l'Office européen des brevets. Cette Direction Générale sera essentiellement constituée par l'Institut International des Brevets de La Haye dont l'incorporation à l'Office européen des brevets est prévue (Protocole sur la centralisation et l'introduction du système européen des brevets - protocole sur la centralisation - section I -). L'Office européen des brevets n'agira pas seulement en qualité d'autorité chargée de la recherche internationale pour des demandes internationales visant à la délivrance d'un brevet européen, mais aussi pour des demandes internationales déposées en vue de la délivrance de brevets nationaux pour les Etats contractants de la Convention sur le brevet européen. Les questions de détail seront réglées par des accords particuliers à conclure entre l'Organisation européenne des brevets et les Etats contractants concernés ainsi que le Bureau International de l'OMPI, il n'est pas nécessaire de conclure un tel accord avec les Etats contractants dans la mesure où un engagement dans ce sens a déjà été contracté avant l'incorporation de l'Institut International des Brevets dans l'Office européen des brevets et auquel la section I, paragraphe 1, lettre b), deuxième phrase, du protocole sur la centralisation est applicable.

Ad article 155

Cet article stipule que, conformément à un accord conclu entre l'Organisation européenne des brevets et l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle, l'Office européen des brevets agit en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international au sens du chapitre II du Traité de Coopération pour les demandeurs ressortissants d'un Etat contractant ayant leur domicile ou leur siège dans cet Etat, à condition que, pour ledit Etat, le chapitre II du Traité de Coopération soit entré en vigueur et que cet Etat n'ait donc pas fait usage de sa faculté de réserve pour surseoir à l'application de ce chapitre.

Aux termes du paragraphe 2, l'Office européen des brevets peut également agir pour tout autre demandeur en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international conformément à un accord conclu entre l'Organisation européenne des brevets et l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle. Il peut s'agir là de demandeurs originaires des Etats pour lesquels le chapitre II du Traité de Coopération est entré en vigueur sans que ces Etats appartiennent à l'Organisation européenne des brevets. Cependant, il peut s'agir également de ressortissants d'Etats pour lesquels le chapitre II du Traité de Coopération n'est pas entré en vigueur mais qui sont autorisés, à titre exceptionnel, à demander l'application de la procédure prévue par ce chapitre. Enfin, l'Etat dont le demandeur est ressortissant ou dans lequel il a son domicile ou son siège peut même n'être pas partie au Traité de Coopération. Dans tous ces cas, l'Office européen des brevets peut, si le Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets le souhaite et si un accord a été conclu à cet effet, agir en qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international.

Le paragraphe 3 apporte un complément nécessaire à l'article 34, paragraphe 3, lettre a), du Traité de Coopération. Aux termes de ce paragraphe, l'administration chargée de l'examen préliminaire international peut, lorsque la demande internationale ne satisfait pas à l'exigence d'unité de l'invention, inviter le déposant, au choix de ce dernier, soit à limiter les revendications, soit à payer des taxes additionnelles. Selon la règle 68.3 du règlement d'exécution du Traité de Coopération, cette taxe peut être payée sous réserve. En vertu de l'article 155, paragraphe 3, les chambres de recours sont compétentes pour statuer sur ces réserves. En qualité d'administration chargée de l'examen préliminaire international, l'Office européen des brevets n'examinera pas seulement les demandes internationales tendant à la délivrance d'un brevet européen, mais également les demandes internationales visant à la délivrance de brevets nationaux des Etats membres de l'Office européen des brevets. Dans ce domaine également, les dispositions d'application seront arrêtées par des accords à conclure entre l'Organisation européenne des brevets et les Etats parties à la Convention sur la délivrance de brevets européens et avec l'OMPI.

g) Ad article 156

Cet article détermine les conditions dans lesquelles l'Office européen des brevets peut agir en qualité d'Office élu au sens du chapitre II du Traité de Coopération et, en conséquence, poursuivre l'examen de la demande sur la base du rapport d'examen préliminaire international et engager les autres procédures relatives à la demande en règle générale seulement après l'expiration de certains délais (cf. article 40 du Traité de Coopération, compte tenu également de l'article 39 de ce Traité).

L'Office européen des brevets est Office élu lorsque le déposant de la demande internationale a désigné et élu au moins un Etat partie à la Convention sur le brevet européen à l'égard duquel le chapitre II du Traité de Coopération est déjà entré en vigueur et qui n'a donc pas fait usage de la faculté de réserve pour suspendre l'application de ce chapitre. Cet Etat contractant est également réputé être désigné expressis verbis si, conformément à l'article 149, paragraphe 2, il doit être considéré comme désigné en raison de son appartenance à un groupe d'Etats.

Aux termes du Traité de Coopération, pour pouvoir demander un examen préliminaire international, il est nécessaire, en outre, que le demandeur soit ressortissant d'un Etat partie à ce Traité qui n'a pas exclu l'application du chapitre II par recours à la faculté de réserve ou que le demandeur ait son domicile ou son siège dans cet Etat (article 31, paragraphe 2, lettre a), du Traité de Coopération). Cependant, l'Assemblée de l'Union du PCT peut décider de permettre aux personnes autorisées à déposer des demandes internationales de présenter des demandes d'examen préliminaire international (cf. article 31, paragraphe 2, lettre b), du Traité de Coopération). Néanmoins, ces personnes ne peuvent être que les Etats contractants liés par le chapitre II qui se sont déclarés disposés à prendre réception des rapports d'examen préliminaire international (article 31, paragraphe 4, lettre b), du Traité de Coopération). L'article 156, deuxième phrase, comporte une disposition de base en vertu de laquelle l'Office européen des brevets peut également se déclarer disposé à être élu par des demandeurs qui ne sont autorisés à le faire que sur décision prise par l'Assemblée du PCT relative au chapitre II du Traité de Coopération. Toutefois, l'accord préalable du Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets est nécessaire à cet égard.

h) Ad article 157

En premier lieu, le paragraphe 1 stipule que le rapport de recherche internationale prévu à l'article 18 du Traité de Coopération ou toute déclaration faite en vertu de l'article 17, paragraphe 2, lettre a), de ce Traité selon laquelle le rapport de recherche internationale n'est pas établi et leur publication en vertu de l'article 21 du même Traité remplacent le rapport de recherche européenne et la mention de sa publication au Bulletin européen des brevets. Toutefois, il est procédé, aux frais du demandeur, à l'établissement d'un rapport complémentaire de recherche européenne relatif à toute demande internationale. Cependant, aux termes du paragraphe 3, le Conseil d'administration peut renoncer en tout ou en partie à l'établissement

d'un rapport complémentaire de recherche européenne et à la perception de la taxe de recherche, si certaines conditions sont remplies. En cas de limitation de l'importance du rapport de recherche, notamment, il peut réduire le montant de la taxe de recherche. Il est probable que le Conseil d'administration utilisera cette possibilité s'il est prouvé que les rapports établis par certaines administrations chargées de la recherche internationale sont de valeur égale à celle des rapports de recherche européenne. Il est certain que ce sera le cas pour les rapports de recherche internationale établis par l'Office européen des brevets lui-même en qualité d'administration chargée de la recherche internationale. On peut penser que, même si les rapports de recherche sont de valeur rigoureusement égale, une partie de la taxe de recherche continuera néanmoins à être perçue afin de couvrir les frais exposés par l'Office européen des brevets dans les cas où une recherche supplémentaire s'avérerait nécessaire. Cependant, il serait préférable, pour couvrir ces frais relativement limités, de fixer une taxe de dépôt appropriée, ce qui aurait également des avantages sur le plan administratif.

Aux termes du paragraphe 4, le Conseil d'administration peut rapporter les décisions par lesquelles il est renoncé à un rapport complémentaire de recherche européenne et à la perception d'une partie de la taxe de recherche. En conséquence si, par la suite, les rapports de recherche internationale établis par certaines administrations chargées de cette recherche devaient être de moindre valeur, l'Office européen des brevets serait en mesure de faire effectuer, en règle générale, une recherche complémentaire.

i) Ad article 158

Aux termes de cet article, la publication d'une demande internationale effectuée en vertu de l'article 21 du Traité de Coopération équivaut en principe à la publication de la demande de brevet européen lorsque l'Office européen des brevets est Office désigné pour cette demande internationale. La publication fait l'objet d'une mention au Bulletin européen des brevets.

Aux termes du paragraphe 2, la demande internationale doit être remise à l'Office européen des brevets dans l'une de ses langues officielles. Cette obligation correspond à l'article 22, paragraphe 1, et, le cas échéant, à l'article 39, paragraphe 1, du Traité de Coopération. Par souci de clarté, il est précisé au paragraphe 2, deuxième phrase, que le demandeur est tenu également de payer la taxe de dépôt ("taxe nationale") à l'Office européen des brevets. Ce n'est que lorsque le demandeur a rempli ces conditions que le contenu de la demande est considéré comme compris dans l'état de la technique au sens de l'article 54, paragraphe 3, à compter de la date de dépôt ou de la date de priorité (paragraphe 1, deuxième phrase).

La demande internationale peut être publiée dans une langue autre que l'une des langues officielles de l'Office européen des brevets. Dans ce cas, ce dernier publie la demande dans le texte qui lui est remis en vertu du paragraphe 2 (cf. paragraphe 3, première phrase). Le paragraphe 3, deuxième phrase, stipule que la protection provisoire n'est assurée qu'à partir de la date de cette publication à moins que, en vertu des dispositions de l'article 67, paragraphe 3, ce ne soit encore à une date ultérieure.

4. EXPOSE DES MOTIFS COMMUN
CONCERNANT LA CONVENTION DE LUXEMBOURG DE 1975

A

Généralités

I. Historique

La conclusion, en 1957, des traités de Rome instituant la Communauté économique européenne et la Communauté européenne de l'énergie atomique, a donné une nouvelle impulsion, et a fixé un objectif plus vaste aux efforts visant à assurer sur le plan européen la protection de la propriété industrielle et, notamment, à créer un brevet européen. Jusqu'à l'institution de la Communauté économique européenne, on s'était borné, dans le cadre du Conseil de l'Europe, à s'efforcer d'instaurer une procédure commune de délivrance de brevets européens, en apportant aux législations en la matière l'harmonisation nécessaire. Par ce moyen, on entendait faciliter aux demandeurs de brevets l'obtention de titres de protection dans un cadre européen élargi et, en même temps, décharger les offices nationaux de brevets d'examen multiples. Or, si l'on voulait atteindre les objectifs plus vastes que poursuivaient les Etats fondateurs de la Communauté économique européenne en créant le marché commun, il devenait nécessaire, pour les six Etats qui constituaient à eux seuls la petite Europe, après la conclusion des traités de Rome, d'aller au-delà de l'instauration d'une procédure commune de délivrance de brevets européens débouchant sur la délivrance d'un brevet dont la validité serait ensuite régie par des législations différentes d'un Etat à l'autre. Pour le marché commun, il était nécessaire de créer un brevet uniforme parce que c'était le seul moyen de créer, dans ce domaine, les mêmes conditions de concurrence et d'abolir ainsi les obstacles au libre échange de marchandises à l'intérieur de la Communauté que constituaient les brevets.

Etant donné que manifestement les travaux relatifs à l'instauration d'une procédure commune de délivrance de brevets européens déjà en cours à cette époque dans un cercle plus large d'Etats européens ne progressaient pas rapidement et que de surcroît ils ne répondaient pas, de par leurs objectifs limités, aux exigences du marché commun, il fut décidé, le 19 novembre 1960, à Bruxelles, lors d'une réunion des secrétaires d'Etat des Etats membres de la Communauté économique européenne compétents en matière de propriété industrielle, convoquée par la Commission européenne, d'entreprendre des travaux dans les domaines du droit des brevets, du droit des marques de fabrique et du droit des modèles et dessins, dans le but d'uniformiser les législations en la matière dans le marché commun. Dans le domaine du droit des brevets où les travaux étaient les plus avancés et auquel a donc été attribué le rôle principal, les efforts ont été très vite couronnés de succès. Un "Avant-projet de convention relatif à un droit européen des brevets" a été publié dès le 14 novembre 1962. Cet avant-projet ne prévoyait pas seulement une procédure commune de délivrance de brevets, mais un système de brevets complet et contenant toutes les dispositions nécessaires pour créer, même après la délivrance des brevets, une situation uniforme de protection. Au départ, les travaux à partir de l'avant-projet de 1962 ont été rapides. Toutefois, des difficultés d'ordre politique apparurent en 1963 et conduisirent en 1965 à l'interruption provisoire de ces travaux. Ces difficultés étaient dues notamment au fait qu'à cette époque, la question de l'élargissement de la Communauté soulevait une controverse au sein des Etats fondateurs de la Communauté économique européenne. Par ailleurs, il était également indéniable qu'un certain nombre d'Etats européens, débordant

sensiblement le cadre de la Communauté économique européenne, était intéressé par une procédure commune de délivrance de brevets européens, mais ne l'était pas par un système juridique allant au-delà. Cet intérêt se manifesta également par l'élaboration, entre 1965 et 1967, par les Etats membres de l'Association européenne de libre échange (AELE), d'un projet de réglementation fondé sur deux conventions dont les objectifs devaient être réalisés par étapes. On a donc été amené à tenter d'instaurer une procédure de délivrance de brevets européens dans un cercle plus large d'Etats européens et de limiter aux Etats membres de la Communauté économique européenne une uniformisation plus étroite des législations orientée vers la réalisation des objectifs du marché commun.

Cette idée nouvelle, qui permettait aux travaux de reprendre, a vu le jour au début de l'année 1969. A l'initiative de la France, le Conseil de la Communauté économique européenne a transmis à tous les Etats européens qui avaient paru intéressés par les travaux antérieurs du Conseil de l'Europe un "Mémoire relatif à l'institution d'un système européen de délivrance de brevets" daté du 13 mai 1969 et il leur a proposé d'examiner, au sein d'une conférence intergouvernementale, l'idée nouvelle, exposée dans ce mémorandum, d'une européanisation du droit des brevets. Le mémorandum proposait que soit conclue d'abord entre un certain nombre d'Etats européens débordant le cadre de la Communauté économique européenne une première convention qui serait appelée "Convention pour l'institution d'un système européen de délivrance de brevets". Cette première convention devait se limiter aux dispositions nécessaires pour délivrer, selon une procédure commune et pour des Etats que choisirait le demandeur, un brevet dont la validité, à partir du moment de la délivrance, serait comparable à celle d'un ensemble de brevets nationaux indépendants les uns des autres. Les dispositions relatives au fond devaient correspondre à la "Convention sur l'unification de certains éléments du droit des brevets d'invention" (Convention de Strasbourg sur les brevets), signée à Strasbourg, le 27 novembre 1963. Selon ce mémorandum, une deuxième convention, à savoir la "Convention relative au brevet européen pour le marché commun" qui fait l'objet du présent mémoire, devait permettre de tenir compte de la nécessité, pour la Communauté économique européenne, d'accroître l'unification du droit des brevets.

La "Conférence intergouvernementale pour l'institution d'un système européen de délivrance de brevets" réunie à Bruxelles le 21 mai 1969, à laquelle participaient dix-sept Etats européens, a approuvé les principes énoncés dans le mémorandum. Les projets relatifs aux deux conventions ont été élaborés au cours des années suivantes. Cette conférence intergouvernementale, à laquelle ont participé d'abord dix-sept, puis vingt et un Etats européens, a élaboré à Luxembourg, de 1969 à 1972, le projet relatif à la première convention. C'est parallèlement, bien qu'avec un certain décalage, qu'ont été exécutés les travaux du Groupe d'experts "Brevet communautaire" créé par le Conseil de la Communauté économique européenne, qui s'est toujours réuni à Bruxelles et qui a mis au point, en février 1975, le projet relatif à la deuxième convention, qui fait l'objet du présent mémoire. Les organisations intergouvernementales et les organisations internationales privées s'intéressent à la propriété industrielle ont été associées aux travaux préparatoires consacrés aux deux conventions.

La première convention, appelée "Convention sur la délivrance de brevets européens" (Convention sur le brevet européen) a été signée à Munich, le 5 octobre 1973. Outre les neuf Etats membres de la CEE, les Etats suivants font partie des Etats signataires : Autriche, Grèce, Liechtenstein, Monaco, Norvège, Suède et Suisse. Un Comité intérimaire composé de représentants de ces Etats signataires dirige, depuis 1974, les travaux préparatoires à l'ouverture d'un Office européen des brevets. Cet office, qui délivrera, sur la base d'une seule demande de brevet européen et selon une procédure uniforme,

des brevets européens pour les Etats contractants désignés dans la demande, mettra ainsi fin à une phase de la procédure sur laquelle est fondée la deuxième convention conclue par les Etats membres de la Communauté économique européenne. Après la Conférence diplomatique de Munich, ceux-ci ont poursuivi les travaux consacrés au projet relatif à cette deuxième, et plus importante, convention. Ces travaux ont traîné en longueur, en raison notamment du fait que l'on s'est demandé, pendant un certain temps, quelle serait l'attitude des nouveaux Etats membres de la Communauté économique européenne. Cette question ayant été réglée, on a pu surmonter, au cours du premier semestre de 1975, toutes les difficultés qui faisaient encore obstacle à la conclusion d'une convention sur le brevet communautaire.

La conférence de clôture convoquée par le Conseil des Communautés européennes s'ouvrit le 17 novembre 1975 et s'acheva le 15 décembre 1975 avec la signature de la "Convention relative au brevet européen pour le marché commun" (Convention sur le brevet communautaire).

II. Objectif de la Convention

Le degré d'uniformisation du droit qu'a permis d'atteindre la Convention sur le brevet européen, signée à Munich reste insuffisant pour satisfaire aux besoins du marché commun. Cette convention a certes permis, en ce qui concerne la délivrance des brevets, de dépasser le principe selon lequel les brevets avaient été jusqu'alors liés aux territoires nationaux des différents Etats membres, mais ce principe de la territorialité continue d'être appliqué sous bien d'autres rapports. La Convention sur le brevet européen permet au titulaire d'un brevet de choisir librement les Etats pour lesquels il recherche la protection. Elle lui permet également de renoncer à certains Etats au cours de la procédure de délivrance du brevet. Toutefois, le brevet délivré conformément à la Convention sur le brevet européen produit, après avoir été délivré, ses effets dans chaque Etat membre pour lequel il a été délivré dans les conditions prévues par la législation de cet Etat, c'est-à-dire dans des conditions différentes d'un Etat à l'autre. Il en va de même tout d'abord du maintien du brevet. Il peut s'éteindre pour chaque Etat séparément, du fait de la renonciation au brevet ou du non paiement des taxes annuelles, et il peut être annulé ou limité pour chaque Etat séparément. Il en va encore de même du commerce juridique dont le brevet fait l'objet et de son exploitation, puisqu'il peut être cédé à chaque Etat séparément. Toutefois, ce sont surtout les droits que le brevet européen, assimilé dans chaque Etat à un brevet national, confère à son titulaire qui diffèrent d'un Etat à un autre.

La division du brevet européen en un ensemble de brevets nationaux ne crée donc pas la situation uniforme de protection indispensable dans le marché commun, dont les principaux objectifs consistent à vouloir instaurer une libre circulation des marchandises entre les Etats membres et des conditions de concurrence homogènes dans ces Etats.

On ne pourra toutefois parler de conditions de concurrence homogènes que lorsque la situation, du point de vue de la protection d'une invention déterminée, sera en substance identique dans tous les Etats membres du marché commun. La nature, l'étendue de la protection et la possibilité de la faire appliquer effectivement, sa durée, de même que la propriété d'un brevet et les autres droits en découlant, doivent être, pour l'essentiel, identiques et facilement reconnaissables. L'existence, au sein du marché commun, de limites à la protection fait obstacle à la libre circulation des marchandises entre les Etats membres, parce que, par exemple, telle ou telle invention n'est protégée que dans un Etat membre, que les droits conférés par un brevet sont différents d'un Etat membre à l'autre ou encore que les droits conférés par un brevet sont revendiqués par les différentes personnes habilitées à cet effet, c'est-à-dire le titulaire du brevet ou de la licence, d'une manière qui entrave la libre circulation des marchandises.

La Convention sur le brevet communautaire doit maintenant assurer une protection homogène dans les Etats membres et créer ainsi des conditions de concurrence plus homogènes que ne le permettrait une harmonisation des législations nationales en matière de brevets. A cette fin, il est prescrit que le demandeur ne peut en principe, bénéficier de la protection conférée par un brevet européen que pour l'ensemble des territoires des Etats membres de la Communauté économique européenne. Par ailleurs, les neuf brevets nationaux issus de la procédure de délivrance sont rassemblés en un brevet unitaire : le brevet communautaire. Ce brevet communautaire produit les mêmes effets dans tous les Etats membres. Ce n'est que dans sa totalité qu'il peut être transféré, annulé ou qu'il peut s'éteindre. Toutes les relations juridiques concernant le brevet communautaire se trouvent ainsi, dans une large mesure, uniformisées.

Le brevet communautaire ayant un caractère unitaire, les Etats membres de la Communauté économique européenne ne peuvent pas faire usage des réserves prévues dans la Convention sur le brevet européen. Cela vaut, d'une part, pour la durée de validité du brevet et pour certaines exceptions à la brevetabilité (par exemple, pour les médicaments) et, d'autre part, pour certaines autorisations qui permettent aux Etats parties à la Convention sur le brevet européen d'assurer, par exemple, de différentes manières la protection provisoire d'une demande de brevet qui a été publiée ou de demander des traductions du fascicule du brevet européen dans les langues de l'Etat contractant.

Toutefois, l'existence du brevet communautaire ne rend pas encore la situation juridique, en ce qui concerne une invention protégée à l'intérieur de la Communauté, aussi complètement uniforme que le fait le brevet national à l'intérieur de l'Etat concerné. Certains domaines (par exemple le droit conventionnel, le droit des licences, le droit d'invention des travailleurs salariés) ont été jusqu'à présent volontairement exclus de l'uniformisation des législations. Dans d'autres domaines, (par exemple celui des licences obligatoires ou celui des droits fondés sur une utilisation antérieure de l'invention, objet d'un brevet), on n'a pas encore pu parvenir d'emblée à la conception politique et juridique commune nécessaire. L'unification du droit des brevets s'est trouvée également limitée du fait que chaque législation trouve son complément dans le droit civil, en ce qui concerne les droits conférés par le brevet, et dans la procédure civile, en ce qui concerne l'exécution du droit.

Les différences existant en matière de protection peuvent toutefois découler également de la coexistence de législations nationales et d'un droit européen en matière de brevets. Ainsi, le brevet communautaire peut être déclaré nul dans un Etat membre en raison de l'existence d'un brevet national antérieur, alors qu'il sera valide dans les autres Etats membres de la Communauté. La situation juridique présente encore d'autres différences d'un Etat à un autre du fait qu'il a été nécessaire d'adopter certaines solutions provisoires, qui font l'objet des dispositions transitoires.

La Convention sur le brevet communautaire vise aussi, si l'on considère ses objectifs à long terme, à supprimer progressivement les différences existant encore sur le plan de la protection. Cette disparition s'effectuera de plusieurs manières. Les différences découlant des dispositions transitoires disparaîtront avec le temps ou du fait qu'une réserve ne sera pas utilisée. Dans certains domaines, les résolutions annexées à la convention prévoient que l'unification du droit sera poursuivie. D'autres, comme par exemple les différences découlant du recours complémentaire au droit civil national, n'ont pas encore été abordés, mais il est possible que les législations en la matière soient uniformisées dans l'avenir.

L'objectif visant à instaurer, par la création d'une situation uniforme de protection, des conditions de concurrence analogues est lié à l'autre objectif de la convention, à savoir

l'élimination des obstacles à la libre circulation des marchandises à l'intérieur de la Communauté, susceptibles de résulter de la limitation territoriale des titres nationaux de protection. En vertu de la Convention sur le brevet communautaire, il n'est pas possible de limiter la protection à certains Etats comme dans le cas des brevets nationaux. Mais les zones non protégées jusqu'à présent sont elles aussi incluses et un territoire unique, celui du marché commun, est créé.

La Convention sur le brevet communautaire garantit encore la libre circulation des marchandises dans le marché commun par ses dispositions concernant les licences obligatoires pour défaut d'exploitation de l'invention. Ces licences, sous réserve d'un régime transitoire, ne peuvent être concédées sur un brevet communautaire ou sur des brevets nationaux lorsqu'un Etat ne fabrique pas le produit couvert par le brevet, mais que le marché de cet Etat est suffisamment approvisionné par la production d'autres Etats de la Communauté. Cette disposition est conforme au principe de la répartition du travail dans le marché commun, qui doit permettre d'encourager la fabrication des produits là où les conditions sont les meilleures.

Outre ces objectifs de politique économique primordiaux, la Convention sur le brevet communautaire permet également d'améliorer la protection de l'invention et d'en réduire le prix et ce, bien au-delà de ce que permet, à cet égard, la Convention sur le brevet européen. Celle-ci crée cependant la condition fondamentale nécessaire à une protection rationnelle de l'invention en Europe et elle permettra aux Etats européens d'assurer ainsi, à l'avenir et en commun, le fonctionnement d'un système d'examen des brevets, ce qui n'est plus possible au niveau national en raison du coût. Pour assurer au titulaire du brevet, dans un grand espace économique, une protection rationnelle de l'invention, il faut en outre un droit uniforme qui confère au titulaire du brevet partout les mêmes droits, qui s'impose rapidement en dépit de l'existence de juridictions nationales morcelées et différentes et qui produise des effets uniformes dans l'ensemble de cet espace économique. L'importance que revêt la Convention sur le brevet communautaire à ces deux derniers égards provient du fait qu'elle exerce ses effets conjointement à ceux de la Convention de 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale.

Enfin, le brevet communautaire produit également un effet d'intégration important dû au fait qu'en dehors des traités instituant les Communautés européennes, un droit uniforme a été créé pour neuf Etats. A cet égard, il n'existe pas actuellement d'exemple comparable.

III. Aperçu sur le contenu de la convention

La convention comprend le texte de la convention proprement dit, soit un préambule et 103 articles, et un règlement d'exécution de 34 règles qui fait partie intégrante de la convention.

Le règlement d'exécution est commenté en même temps que les dispositions correspondantes de la convention.

Le texte de la convention, qui est précédé d'un préambule, est divisé en neuf "parties", dont les trois premières sont subdivisées en "chapitres".

Dans son préambule, la convention se fixe comme objectif l'établissement d'un régime communautaire de brevets qui serve à la réalisation des objectifs du traité instituant la Communauté économique européenne, en contribuant notamment à éliminer les distorsions de concurrence et les entraves à la libre circulation des marchandises qui peuvent résulter de la territorialité des titres nationaux de protection. Un lien juridique étroit est ainsi créé entre la convention et le traité instituant la Communauté économique européenne, en même temps qu'est soulignée la nécessité de son interprétation cohérente

par la Cour de justice des Communautés européennes. La primauté du traité instituant la Communauté économique européenne sur la présente convention fait en outre l'objet d'une mention particulière à l'article 93. La Convention sur le brevet communautaire s'insère par ailleurs dans le système du droit international des brevets, constitué par la Convention sur le brevet européen, le Traité de coopération en matière de brevets et la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

La première partie de la convention comprend les dispositions générales et institutionnelles. Le chapitre I situe la convention et le brevet communautaire sur le plan juridique par rapport à la Convention sur le brevet européen et au droit national en matière de brevets. Des instances spéciales sont créées à l'Office européen des brevets pour l'application de la convention et la compétence est attribuée dans certains cas à la Cour de justice des Communautés européennes. Le chapitre II définit les modalités de l'institution des différentes instances de l'Office européen des brevets, précise le caractère de ces dernières et établit l'usage des langues officielles. En vertu du chapitre III, il est institué un Comité restreint du Conseil de l'Organisation européenne des brevets, dont le rôle est de contrôler les instances spéciales. Le chapitre IV précise les modalités du financement des deux accords européens sur les brevets, pour autant que celui-ci est à la charge des Etats parties à la présente convention.

La deuxième partie comprend le droit des brevets qui régit le brevet communautaire. Alors que le droit des brevets de la Convention sur le brevet européen est essentiellement constitué de la législation sur la brevetabilité, l'accent est mis ici sur les droits, définis au chapitre II, que le brevet communautaire confère à son titulaire. Dans la ligne des dispositions correspondantes de la Convention sur le brevet européen, le chapitre premier réglemente le droit au brevet communautaire, tandis que le chapitre IV traite du droit sur le brevet communautaire, c'est-à-dire du brevet communautaire comme objet de propriété. Les chapitres III et V concernent certains effets du droit national en matière de brevets sur le brevet communautaire. Les effets sur le brevet communautaire des brevets nationaux antérieurs ainsi que des droits nationaux fondés sur une utilisation et une possession personnelle antérieures sont définis au chapitre III ; quant au chapitre V, il stipule que la législation nationale en matière de licences obligatoires devrait s'appliquer encore, avec certaines restrictions, au brevet communautaire.

La troisième partie réglemente l'existence juridique ou prolongement de l'existence du brevet communautaire en continuant à le considérer comme un droit unitaire après sa délivrance. Le chapitre I concerne le maintien en vigueur, ainsi que l'extinction par expiration du terme, la renonciation ou le non-paiement des taxes annuelles. Le chapitre II met à la disposition du titulaire d'un brevet une procédure lui permettant de limiter son brevet. Le chapitre III énumère, en accord avec la Convention sur le brevet européen, les causes de nullité et prévoit une procédure de déclaration de nullité.

La quatrième partie prévoit une procédure de recours comme procédure d'une instance parajudiciaire du deuxième degré, qui correspond à la procédure de recours prévue par la Convention sur le brevet européen, avec la possibilité d'un pourvoi en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes.

La cinquième partie, qui comporte de nombreux renvois aux dispositions de la Convention sur le brevet européen, porte sur les dispositions générales relatives à la procédure et à la représentation devant les instances spéciales.

La sixième partie est consacrée à la réglementation des compétences judiciaires et de la procédure concernant les

actions relatives aux brevets communautaires. Se fondant sur la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale de 1968, elle concerne essentiellement l'action en contrefaçon. Même si le respect des droits découlant du brevet communautaire ne peut être obtenu qu'à l'aide des tribunaux nationaux, il s'agit ici d'une tentative pour éviter autant que possible les disparités en matière de poursuite judiciaire.

La septième partie concerne les incidences sur le droit national de la Convention sur le brevet communautaire, qui résultent de la coexistence du brevet communautaire et de titres nationaux de protection.

La huitième partie comporte des dispositions transitoires essentiellement des dispositions qui prévoient durant une période transitoire, la possibilité de choisir, au lieu du brevet communautaire, un brevet européen, pour une partie de la Communauté, ou bien admettent pour quelques Etats certaines particularités, fondées sur une réserve faite par ces Etats.

La neuvième partie comprend les dispositions finales d'usage en matière de droit international.

B

Observations relatives aux dispositions de la Convention

Ad Première Partie

La première partie comprend les dispositions générales et institutionnelles. Le chapitre premier situe le brevet communautaire, sur le plan juridique, par rapport à la Convention sur le brevet européen et au droit national en matière de brevets. Les dispositions du chapitre II prévoient la création des différentes instances, en fixent les compétences, la composition et les langues officielles. Le chapitre III prévoit, pour le contrôle des instances spéciales, l'institution d'un Comité restreint du Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets. Le chapitre IV précise les modalités du financement des deux accords européens sur les brevets, pour autant que celui-ci est à la charge des Etats parties à la présente convention.

Ad Chapitre premier

Ad article 1er

L'article 1er présente le contenu de la convention comme un droit commun des brevets pour les Etats membres de la Communauté économique européenne. Ce droit commun régit tous les brevets européens délivrés en vertu de la Convention sur le brevet européen ainsi que les demandes de brevet européen dans lesquelles sont désignés les Etats membres de la Communauté économique européenne.

L'article 86 prévoit que, pendant une période transitoire, le demandeur peut toutefois déclarer, lors du dépôt d'une demande de brevet européen, qu'il ne désire pas obtenir un brevet communautaire. Dans ce cas, le droit commun des brevets, créé par la Convention sur le brevet communautaire, ne s'applique pas, sauf quelques exceptions, à cette demande, ni au brevet européen délivré à la suite de cette demande, c'est donc en principe la législation nationale des brevets qui s'applique.

On entend par Etats contractants les Etats membres de la Communauté économique européenne. Les Etats de la Communauté économique européenne constituent un "groupe d'Etats contractant" et la Convention sur le brevet communautaire un "accord particulier" au sens de l'article 142 de la Convention sur le brevet européen.

Ad Article 2

A l'article 2, le brevet délivré pour l'ensemble des Etats membres de la Communauté économique européenne reçoit la dénomination de "brevet communautaire", et il est défini juridiquement comme un brevet unitaire et autonome.

Le caractère unitaire du brevet communautaire, qui doit permettre d'aboutir à l'unité juridique et à la libre circulation des marchandises dans le marché commun, est précisé au paragraphe 2. Il existe certaines exceptions au principe du caractère unitaire du brevet communautaire, qui résultent surtout de l'existence de brevets, de modèles ou de certificats d'utilité nationaux antérieurs (articles 37, 83 et 84), de droits nationaux fondés sur une utilisation ou une possession antérieures ou de licences obligatoires nationales (articles 38 et 46) ou des dispositions transitoires (articles 86 à 90).

Le caractère autonome du brevet communautaire indique surtout que ce brevet n'est régi que par la Convention sur le brevet communautaire et par les dispositions de la Convention sur le brevet européen applicables à chaque brevet européen. Les dispositions de la Convention sur le brevet européen qui s'appliquent donc directement au brevet communautaire figurent notamment dans la deuxième partie de cette convention, au chapitre III "Effets du brevet européen et de la demande de brevet européen", de même que la durée du brevet, fixée à vingt années (article 63 de ladite convention), et la définition de l'étendue de la protection (article 69).

Ad article 3

Il est stipulé dans la Convention sur le brevet européen (article 79), ainsi que dans le traité de coopération en matière de brevets (article 4, paragraphe 1, sous ii) que le demandeur désigne les Etats, dans lesquels la protection est demandée. La délivrance d'un brevet unitaire ne peut donc être régie que par une disposition spécifiant que la désignation d'un groupe d'Etats ne peut se faire que conjointement et que la désignation d'un ou de plusieurs Etats dudit groupe vaut désignation de tout le groupe. C'est pourquoi l'article 3 prévoit, sur la base des articles 142 à 149 de la Convention sur le brevet européen, la désignation conjointe des Etats membres de la Communauté économique européenne et la suppose lorsque tous ne sont pas désignés. Toutefois, il y a lieu de tenir compte de l'article 86 qui prévoit une exception pendant une période transitoire, lorsque le demandeur déclare expressément qu'il ne désire pas obtenir un brevet communautaire

Ad article 4

Il est fait usage, à l'article 4, de la faculté conférée par l'article 143 de la Convention sur le brevet européen à un groupe restreint d'Etats membres de créer des instances spéciales à l'Office européen des brevets. Les dispositions institutionnelles concernant ces instances spéciales font l'objet des articles 7 à 11 ci-dessous. Selon l'article 143, paragraphe 2, de la Convention sur le brevet européen, ces instances spéciales sont, elles aussi, placées sous la direction du Président de l'Office européen des brevets. En liaison avec l'article 145 de la Convention sur le brevet européen, la deuxième phrase de l'article 4 stipule qu'elles sont contrôlées par un Comité restreint du Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets. Ce comité restreint fait l'objet des articles 15 à 23.

Ad article 5

Le préambule partant déjà du principe qu'il est nécessaire, si l'on veut arriver à l'unité juridique visée, que la Cour de justice des Communautés européennes donne une interprétation uniforme de la présente convention, l'article 5 la place

dans le domaine de compétence de la Cour de justice des Communautés européennes. Il ne s'agit toutefois pas là d'une compétence d'ordre général ; elle est en effet limitée aux cas prévus expressément, tels que le pourvoi en cassation (article 63), la décision préjudicielle (article 73) et les différends entre Etats contractants (article 101). L'article 5 prévoit en outre que les règles de procédure de la Cour de justice, par conséquent son statut et son règlement de procédure sont applicables et que le règlement de procédure est adapté et complété, de manière à répondre aux exigences des nouvelles compétences.

Ad article 6

L'article 6 confirme que les Etats contractants continuent à pouvoir délivrer des brevets nationaux. Ce qui suppose qu'il existe aussi un droit national en matière de brevets. Les buts de la Convention sur le brevet communautaire consistent à garantir la libre circulation des marchandises à l'intérieur du marché commun et l'égalité des conditions de concurrence par l'unification juridique, sont toutefois encore valables en ce qui concerne le droit national en matière de brevets. Comme le dit le préambule, l'un des objectifs du traité instituant la Communauté économique européenne est l'élimination à l'intérieur de la Communauté des distorsions de concurrence pouvant résulter de la territorialité des titres nationaux de protection.

L'existence d'un droit national en matière de brevets et de brevets nationaux n'est pas remise en question, mais elle est, elle aussi, subordonnée à cet objectif. La Cour de justice des Communautés européennes a déjà mis en application, lors de diverses décisions concernant des brevets et d'autres titres de protection nationaux, ce principe de la libre circulation des marchandises qui est inscrit dans le traité de la CEE. Dans ses articles 81 et 82, la présente convention comprend des dispositions relatives aux brevets nationaux qui servent également dans ce sens les buts du traité instituant la Communauté économique européenne. Enfin, la présente convention comporte en annexe une "résolution relative à l'aménagement des législations nationales en matière de brevets", qui prévoit une harmonisation des législations nationales en matière de brevets en fonction de la législation européenne correspondante. Le maintien de législations nationales en matière de brevets dans le marché commun ne saurait toutefois contrarier la réalisation des objectifs de ce dernier, dans la mesure où les législations nationales n'entravent pas la libre circulation des marchandises et ne conduisent pas, par leurs divergences, à des distorsions de concurrence. C'est ce que confirme également la garantie du maintien de la propriété industrielle contenue à l'article 36 du traité instituant la Communauté économique européenne.

Ad Chapitre I I

Ad article 7

L'article 7 énumère les instances spéciales de l'Office européen des brevets créées par la Convention sur le brevet communautaire. La division d'administration des brevets et les divisions d'annulation sont des instances du premier degré, les chambres d'annulation des instances du second degré. Il en résulte, selon la règle 4, que les premières peuvent être groupées avec les divisions d'examen et les divisions d'opposition de l'Office européen des brevets pour former des directions, tandis que les dernières seraient éventuellement groupées avec les chambres de recours.

Ad article 8

Comme son nom l'indique, la division d'administration des brevets sera chargée essentiellement d'administrer les brevets communautaires délivrés. Elle a, à cet effet, compétence pour

tenir le registre des brevets communautaires avec toutes les décisions que cela implique. Elle est chargée, en vertu de l'article 49, de percevoir les taxes annuelles et est habilitée, en vertu de l'article 51 paragraphe 4, à décider, le cas échéant, de l'extinction du brevet communautaire ; elle statue également en matière de requêtes en restitutio in integrum (article 64 en liaison avec l'article 122, paragraphes 4 et 5, de la Convention sur le brevet européen) et de pertes de droit (règle 33 en liaison avec la règle 69, paragraphe 1, de la Convention sur le brevet européen).

Selon la règle 1 paragraphes 2 et 3, c'est le Président de l'Office européen des brevets qui fixe dans le détail les compétences de la division d'administration des brevets ; il est habilité à lui confier d'autres attributions.

Le paragraphe 2 stipule que les décisions de la division d'administration des brevets, susceptibles de recours aux termes de l'article 62, sont prises par un membre juriste. La règle 1 paragraphe 4 autorise le Président de l'Office européen des brevets à confier à des agents qui ne sont pas membres juristes des tâches de nature administrative.

La division d'administration des brevets étant non seulement une unité administrative, mais également un organe habilité à prendre des décisions en première instance, le paragraphe 3 précise, complétant par là l'article 23, paragraphe 2, de la Convention sur le brevet européen, que ses membres ne peuvent pas être membres des instances parajudiciaires du deuxième degré de l'Office européen des brevets.

Ad article 9

Le rôle des divisions d'annulation est de statuer en première instance sur les demandes en limitation et en nullité de tout brevet communautaire, ainsi que de fixer, dans le cas d'une licence de droit, le montant adéquat de la redevance (article 44 paragraphe 5). Le nombre et la répartition des attributions des divisions d'annulation sont déterminés, selon la règle 1 paragraphe 1, par le Président de l'Office européen des brevets. Les membres techniciens des chambres d'annulation exercent, parallèlement et essentiellement, les fonctions d'examineurs des divisions d'examen et des divisions d'opposition ; c'est pourquoi la règle 4 autorise le regroupement sur le plan administratif des divisions d'annulation et de ces instances de l'Office européen des brevets.

Ad Article 10

Tout comme les chambres de recours dans la procédure de délivrance des brevets instituée par la Convention sur le brevet européen, les chambres d'annulation représentent, dans le cadre de la procédure instituée par la Convention sur le brevet communautaire, la deuxième instance de nature parajudiciaire. Selon l'article 10 en liaison avec l'article 62, elles statuent sur les recours formés contre les décisions des divisions d'annulation et de la division d'administration des brevets ; elles émettent, en outre, en vertu de l'article 78, des avis sur l'étendue de la protection conférée par le brevet communautaire, lorsque les tribunaux nationaux saisis d'une action en contrefaçon le leur demandent. La compétence concernant la déclaration de nullité des brevets communautaires est une compétence exclusive. Bien que n'étant pas expressément stipulée dans la Convention, cette clause résulte de l'article 10 en liaison avec l'article 76.

Les règles de procédure des chambres d'annulation résultent conformément à l'article 64, des dispositions correspondantes concernant la procédure des chambres de recours de l'Office européen des brevets. Etant donné le caractère parajudiciaire des chambres d'annulation, des dispositions sont prévues aux articles 11 à 13 en vue de garantir l'indépendance des membres des chambres. Les règles 2 et 3 confèrent en outre à ces chambres une large autonomie sur le plan administratif. Elles

prévoient la répartition des attributions entre les chambres d'annulation par une "instance" issue des chambres d'annulation qui, conformément aux dispositions de l'article 12 paragraphe 4, arrête un règlement de procédure complétant les règles de procédure des chambres d'annulation.

Selon les paragraphes 2 à 4, la composition de la chambre d'annulation varie selon la nature de la décision à prendre. Elle est normalement de deux membres juristes et de trois membres techniciens. Dans les affaires purement juridiques, où une décision a déjà été prise en première instance par la division d'administration des brevets, la chambre d'annulation se compose de trois membres juristes. Pour les avis sur l'étendue de la protection d'un brevet communautaire, sa composition est généralement de deux membres juristes et d'un membre technicien. La fonction de président de la chambre d'annulation est toujours assumée par un membre juriste.

Etant donné la compétence et le caractère parajudiciaire des chambres d'annulation la position qu'elles adoptent est importante pour l'application du droit. Ces chambres constituent la dernière instance statuant sur le fond avant le pouvoir en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes, prévu par l'article 63.

Ad article 11

Conformément à l'importante fonction des chambres d'annulation qui équivalent à celle d'un tribunal, la nomination des présidents et des autres membres incombe au Comité restreint du Conseil d'administration qui exerce aussi le pouvoir disciplinaire. Lors de la nomination des présidents, les Etats ont le droit de proposer des candidats. En vertu de la résolution relative à la nomination des Présidents des chambres d'annulation qui est annexée à la Convention, seules les personnes qui disposent d'une expérience de plusieurs années dans une activité correspondante auprès d'un tribunal ou d'un organisme équivalent à un tribunal peuvent être nommées à ce poste. En ce qui concerne la nomination des simples membres des chambres d'annulation, le Président de l'Office européen des brevets a le droit de proposer des candidats, étant donné que ces membres des chambres d'annulation seront dans une large mesure également membres des chambres de recours de l'Office européen des brevets.

Ad article 12

Conformément à la nature des chambres d'annulation, qui est analogue à celle d'un tribunal, leurs membres jouissent d'une grande indépendance tout comme ceux des chambres de recours en vertu de l'article 23 de la Convention sur le brevet européen.

Le paragraphe 2 dispose, conformément à l'article 23, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen, qu'une même personne peut être en même temps membre d'une instance du premier degré et d'une instance du deuxième degré de l'Office européen des brevets. Toutefois, l'appartenance simultanée aux chambres de recours prévues par la Convention sur le brevet européen et aux chambres d'annulation prévues par la Convention sur le brevet communautaire sera la règle générale, notamment en ce qui concerne les membres ayant une formation technique. Le paragraphe 3 garantit l'indépendance des membres qui ne sont liés par aucune instruction. Dans leurs décisions, les chambres d'annulation ne seront pas non plus liées par des directives du Président de l'Office européen des brevets. Le paragraphe 4, conjointement avec les règles 2 et 3, prévoit bien au contraire que les dispositions complémentaires qu'il sera nécessaire d'ajouter aux règles de procédure figurant dans la convention et dans le règlement d'exécution seront arrêtées par un Bureau des chambres d'annulation avec l'approbation du Comité restreint du conseil d'administration dans le cadre d'un règlement de procédure spécial des chambres d'annulation.

Ad article 13

Conformément à l'article 24 de la Convention sur le brevet européen, l'article 13 paragraphe 1 dispose en premier lieu que non seulement les membres des chambres d'annulation qui équivalent à des tribunaux, mais encore les divisions d'annulation ne peuvent participer au règlement d'une affaire dans les trois cas suivants : s'ils y possèdent un intérêt personnel, s'ils y sont antérieurement intervenus en qualité de représentants d'une des parties ou s'ils ont participé à la procédure de délivrance ou à la procédure d'opposition conformément à la Convention sur le brevet européen. Cela vaut également pour les procédures de délivrance ou d'opposition d'une instance du deuxième degré, donc pour les procédures de recours. En outre, les membres des chambres d'annulation ne peuvent pas participer au règlement d'une affaire lorsqu'ils ont pris part à la décision qui fait l'objet du recours, donc s'ils ont fait partie d'une division d'annulation ou d'une division d'administration des brevets. Toutefois, l'exclusion pour participation antérieure à une affaire ne concerne que la participation à la décision finale. Lorsque la participation se limite à des travaux préparatoires, tels que, par exemple, l'établissement d'un rapport de recherche ou d'un avis d'examen, celle-ci n'entraîne pas l'exclusion.

Le paragraphe 2 prévoit que le membre intéressé qui est exclu pour l'une des raisons mentionnées au paragraphe 1 ou pour tout autre motif doit soumettre de son propre chef à la division ou à la chambre la question de la participation ultérieure au règlement de l'affaire afin qu'une décision soit prise à cet égard. Le membre peut aussi se faire déposer par lui-même.

Conformément au paragraphe 3, tant les membres des chambres d'annulation que ceux des divisions d'annulation peuvent être récusés par toute partie pour l'un des trois motifs d'exclusion ou s'ils peuvent être suspectés de partialité. La récusation n'est plus recevable lorsque la partie en cause a fait des actes de procédure tout en ayant eu connaissance du motif de récusation. Compte tenu du fait que les instances de l'Office européen des brevets se composent de ressortissants de plusieurs pays et que les parties sont également constituées par des ressortissants de plusieurs pays, il a paru nécessaire de préciser expressément que le motif de partialité ne peut pas être fondé sur la nationalité de la personne récusée.

Le paragraphe 4 fixe la procédure par laquelle une décision intervient sur la participation ultérieure du membre concerné. Le membre intéressé ne prend pas part à cette décision. Il est stipulé dans la deuxième phrase dudit paragraphe qu'en cas de récusation par l'une des parties, le membre est remplacé par son suppléant qui le représente également, conformément à la répartition des attributions dans d'autres cas d'empêchement (par exemple, maladie, congé).

Ad article 14

L'article 14 constitue la première disposition de la convention qui traite de la question complexe des langues. Lors de tout exposé et de toute appréciation des dispositions arrêtées dans les deux conventions européennes sur les brevets en ce qui concerne les langues, il convient de rappeler que dans les 21 Etats qui étaient représentés lors de la Conférence diplomatique de Munich, on trouve plus de 15 langues officielles différentes, dans les 16 Etats signataires de la Convention sur le brevet européen, 10 langues officielles et dans les 9 Etats de la Communauté, 7 langues officielles. La création d'un Office européen des brevets ainsi que celle d'instances spéciales de cet office exige en revanche que le nombre de langues officielles ou de langues de procédure soit très limité. C'est pourquoi les dispositions relatives aux langues prévues dans les deux conventions européennes sur les brevets traitent soit le rapport des trois langues officielles et de procédure - allemand, anglais, français - entre elles, soit l'importance que les autres langues officielles des Etats membres de l'une

ou de l'autre convention revêtent dans le droit européen des brevets.

Les dispositions prévues dans la Convention sur le brevet communautaire devraient d'une part s'inspirer de celles prévues dans la Convention sur le brevet européen et d'autre part tenir également compte du fait que dans les 9 Etats de la Communauté il existe 7 langues officielles différentes dans lesquelles, conformément à l'article 102, la convention est rédigée, les sept textes faisant également foi.

Dans la Convention sur le brevet communautaire, il convient de faire une distinction entre deux groupes de dispositions relatives aux langues. Le premier groupe se compose de l'article 14 et de la règle 5 qui, sur la base de l'article 14 et des règles 1 à 7 de la Convention sur le brevet européen, définissent non seulement les langues officielles des instances spéciales et la manière dont celles-ci les utilisent, mais également l'importance que d'autres langues peuvent avoir dans la procédure. Le second groupe se trouve aux articles 33, 34 et 88. Ces articles invoquent les facultés prévues par la Convention sur le brevet européen qui permettent de prescrire la présentation d'une traduction des revendications et de la description dans d'autres langues. En conséquence, l'article 14 paragraphe 9 interdit aux Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire d'invoquer encore séparément des facultés ouvertes par la Convention sur le brevet européen.

La structure fondamentale de l'article 14 repose sur les paragraphes 1, 3 et 5. Les langues officielles de l'Office européen des brevets à savoir, l'allemand, l'anglais et le français y sont reprises pour les instances spéciales. La langue officielle dans laquelle le brevet communautaire a été délivré devient la langue de procédure dans toutes les procédures qui se déroulent devant les instances spéciales. Toutefois, il est possible d'utiliser les deux autres langues officielles dans la procédure écrite et d'autres langues dans la procédure orale. A titre de sanction en cas d'inobservation de ces dispositions relatives aux langues qui sont très libérales et très souples, il est prévu qu'une pièce qui n'est pas produite dans la langue prescrite est réputée n'avoir pas été produite. Il peut en résulter des pertes de droits, comme lors du dépôt tardif d'une requête. Il va de soi que l'on dispose ici des mêmes possibilités de poursuite de la procédure ou de restitution in integrum que dans le cas d'une autre non-observation des délais.

Le paragraphe 2 reprend la disposition de l'article 14, paragraphe 2, 2ème phrase de la Convention sur le brevet européen pour l'appliquer aux procédures devant les instances spéciales. L'article 14, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen autorise les demandeurs à déposer les demandes de brevet européen dans toutes les langues officielles des Etats parties à la Convention sur le brevet européen. Toutefois, si la demande n'est pas rédigée en allemand, anglais ou français, une traduction dans une de ces langues doit être produite ultérieurement. Conformément à la règle 7 de la Convention sur le brevet européen, la procédure prend pour base cette traduction. Toutefois, en vertu de l'article 14, paragraphe 2, deuxième partie de la phrase, le demandeur peut corriger les erreurs de traduction. Du fait que l'on a repris cette disposition dans la convention, cette possibilité de correction existe aussi en principe pendant les procédures devant les instances spéciales. Toutefois, l'importance de cette disposition ne devrait pas être très grande. En effet, le contenu de la protection conférée par le brevet communautaire ne peut pas être étendue (cf. article 123, paragraphe 3 de la Convention sur le brevet européen et article 57 paragraphe 1 sous d) de la présente convention). Toutefois, la possibilité de corriger la traduction qui est prévue au paragraphe 2 ne peut acquiescer de l'importance que lorsque l'on invoque contre un brevet communautaire une cause de nullité motivée par une divulgation initiale insuffisante (article 57 paragraphe 1 sous c)). Dans ce cas, le titulaire du brevet peut se reporter à la version de la demande de brevet qui avait été déposée antérieurement et rendre la traduction conforme à cette version.

Le paragraphe 4 prévoit une certaine souplesse pour les demandeurs provenant d'Etats de la Communauté dont la langue officielle n'est pas une des langues officielles de l'Office européen des brevets. Ces demandeurs peuvent aussi déposer, dans toutes les langues officielles d'un des Etats membres de la Communauté, les pièces devant être produites dans un délai déterminé, pour autant qu'ils produisent dans le délai d'un mois une traduction dans la langue de la procédure. Le nombre des langues bénéficiant de cette disposition est légèrement inférieur à celui des langues bénéficiant des dispositions de l'article 14, paragraphe 4 de la Convention sur le brevet européen, étant donné qu'on ne traite ici que des Etats parties à cette convention plus restreinte. S'il s'agit, pour les pièces devant être produites dans un délai déterminé, de demandes par lesquelles on introduit une procédure de limitation ou de nullité, le requérant (titulaire du brevet ou tiers) obtient, conformément à la règle 5 paragraphe 2, une réduction du montant des taxes pour la requête et pour un éventuel recours ultérieur. Cette disposition qui correspond à la règle 6, paragraphe 3 de la Convention sur le brevet européen, vise à donner aux personnes concernées une certaine compensation pour le fait qu'elles ne peuvent utiliser leur propre langue que pour le dépôt de la requête et doivent ensuite produire une traduction dans la langue de la procédure ce qui entraîne des frais supplémentaires pour elles.

Au paragraphe 6 il est prévu, en conséquence des dispositions de l'article 33, que le nouveau fascicule du brevet communautaire publié à l'issue de la procédure de limitation ou de la procédure de nullité, comporte, outre les revendications dans la langue de la procédure, une traduction des revendications modifiées dans l'une des langues officielles de chacun des Etats contractants qui n'a pas comme langue officielle la langue de la procédure. Les nouveaux fascicules comporteront donc d'abord les revendications dans la langue de la procédure, c'est-à-dire, en allemand, en anglais ou en français, ensuite la traduction des revendications dans les deux autres langues officielles de l'Office européen des brevets et enfin la traduction de ces revendications en danois, en italien et en néerlandais.

Les paragraphes 7 et 8 reprennent la disposition prévue à l'article 14, paragraphe 8 de la Convention sur le brevet européen. Conformément au Bulletin européen des brevets, le Bulletin des brevets communautaires est publié dans les trois langues officielles de l'Office européen des brevets et les inscriptions au registre sont effectuées dans ces trois langues. On n'a pas prévu de journal officiel particulier pour les instances spéciales ; les publications correspondantes paraîtront donc dans le Journal officiel de l'Office européen des brevets.

A d C h a p i t r e III

Ce chapitre établit, en se fondant sur l'article 145 de la Convention sur le brevet européen, les dispositions institutionnelles pour l'organe de contrôle des instances spéciales, c'est-à-dire le Comité restreint du Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets.

Ad articles 15 à 19

Conformément à ces articles, le Comité restreint du conseil d'administration se compose des mêmes personnes qui représentent les Etats parties à cette convention restreinte au sein du Conseil d'administration de l'Organisation européenne des brevets. La Commission des Communautés européennes s'y joint avec une voix consultative (cf. article 21 paragraphe 1). En outre, ces dispositions concordent dans une large mesure aux articles correspondants de la Convention sur le brevet européen (articles 26 et suivants). On n'a rien prévu en ce qui concerne la participation d'observateurs. Toutefois, les observateurs peuvent être admis en vertu du règlement intérieur en général

ou en vertu d'une décision dans les cas particuliers. Conformément à l'article 145, paragraphes 1 de la Convention sur le brevet européen, l'Office européen des brevets met à la disposition de ce Comité restreint le personnel, les locaux et les moyens matériels nécessaires à son fonctionnement.

Ad article 20

Cet article règle, sur le modèle de l'article 33, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen, les compétences du Comité restreint dans certains cas particuliers. Il s'agit en l'occurrence des cas dans lesquels le Comité restreint exerce une compétence législative. Les compétences d'autre nature sont définies chaque fois à l'article qui traite de la question concernée ; ainsi, la compétence générale en matière de contrôle des instances spéciales est définie à l'article 4 ou la compétence en matière de nomination des membres des chambres d'annulation à l'article 11.

Ad articles 21 à 23

Ces articles règlent, sur le modèle des articles 34 à 36 de la Convention sur le brevet européen, la manière dont les décisions sont prises au sein du Comité restreint du conseil d'administration par voie de scrutin. En règle générale, les décisions sont prises à la majorité simple. Toutefois, la majorité des trois quarts est prévue pour les actes législatifs conformément à l'article 20 et pour l'exercice des compétences en matière budgétaire conformément à l'article 25 sous a). Néanmoins pour les décisions qui ont une incidence budgétaire, les voix peuvent être pondérées lors du deuxième scrutin, conformément à l'article 36 de la Convention sur le brevet européen. Ce faisant, on tient compte du montant, exprimé en pourcentage, de la contribution financière de chaque Etat. L'influence des grands Etats est limitée par un nombre maximal et par un nombre minimal de voix.

Ad Chapitre IV

Dans ce chapitre, qui comporte les articles 24 à 26, on a prévu, en se fondant sur l'article 146 et en complément des articles 37 à 51 de la Convention sur le brevet européen, les dispositions qui sont nécessaires au financement des instances spéciales de l'Office européen des brevets.

Ad article 24

Conformément à l'article 146 de la Convention sur le brevet européen, les Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire doivent prendre à leur charge les frais qu'entraîne pour l'Office européen des brevets cette convention. Il s'agit en premier lieu des frais imputables aux instances spéciales, mais également des autres frais afférents à cette convention restreinte. Le financement de la présente convention est relativement simple en ce sens que pour le brevet communautaire des taxes annuelles d'un montant élevé sont encaissées par la division d'administration des brevets conformément à l'article 49, mais que, conformément à l'article 39 de la Convention sur le brevet européen, seul un pourcentage qui ne peut excéder 75 % doit être versé pour le financement du budget de l'Office européen des brevets. Un pourcentage d'au moins 25 % de ces recettes reste donc disponible pour le financement des instances spéciales et pour le règlement des autres frais qu'entraîne la présente convention.

Etant donné que dans le cadre des deux conventions européennes les Etats parties à cette convention ont différentes obligations financières et différents droits financiers, qui se compensent d'ailleurs en partie, on a d'abord examiné la possibilité d'un financement commun de ces deux conventions qui aurait peut-être aussi pu être inclus dans le budget des Communautés européennes. Pour diverses raisons, il a fallu renoncer pour l'instant à cette solution et rechercher un financement provisoire de la présente convention qui impute

individuellement aux Etats parties à cette convention toutes les obligations financières et tous les droits financiers. En conséquence, les contributions financières, calculées en pourcentage, qui doivent être payées en vertu de la Convention sur le brevet européen sont reprises pour la présente convention à l'article 24 paragraphe 1 concernant les obligations. Conformément au paragraphe 2, d'après la même clé de répartition, le pourcentage des taxes annuelles qui ne doit pas être versé à l'Office européen des brevets est réparti entre les Etats parties à la présente convention. 25 % ou plus de toutes les recettes provenant des taxes annuelles pour les brevets communautaires sont répartis de cette manière. Toutefois, les Etats parties à la présente convention doivent par ailleurs participer au financement du budget de l'Organisation européenne des brevets jusqu'à ce que celle-ci réalise l'équilibre de son budget.

Au paragraphe 3, il est prévu qu'après l'entrée en vigueur de la convention, on essaiera de nouveau de trouver un système de financement communautaire englobant toutes les obligations et tous les droits financiers des Etats membres des Communautés européennes découlant de l'exécution des deux conventions européennes sur les brevets. Une des conséquences de ce système sera que le système de pondération des voix prévu par la Convention sur le brevet européen ne pourrait pas être maintenu. C'est pourquoi il a également été prévu que le Conseil des Communautés européennes peut modifier l'article 23.

Ad article 25

L'article 25 définit les compétences du Comité restreint du conseil d'administration en matière budgétaire. Il s'agit du droit d'établir les prévisions de toutes les dépenses et de toutes les recettes relatives à l'exécution de la présente convention. Par ailleurs, le comité restreint exerce en bloc pour les Etats de la Communauté certaines compétences en matière budgétaire qui incomberaient sinon individuellement aux Etats parties à la présente convention.

Ad article 26

L'article 26 prévoit un règlement relatif aux taxes, qui fixe notamment le montant des taxes annuelles à acquitter pour le brevet communautaire. Ce règlement relatif aux taxes est arrêté par le Comité restreint du conseil d'administration.

Ad Deuxième Partie

Cette partie complète les dispositions du droit des brevets de la Convention sur le brevet européen qui, pour l'essentiel, ne se rapporte qu'à la demande de brevet européen, par des dispositions qui, d'un point de vue juridique, font du brevet communautaire un brevet unitaire. Les divers chapitres traitent des points suivants : le droit au brevet communautaire ; les effets du brevet communautaire ; les droits nationaux qui, en tant que brevet antérieur ou en tant que droit d'utilisation personnel, prennent sur le brevet communautaire ; le brevet communautaire comme objet de propriété ; les licences obligatoires sur le brevet communautaire.

Ad Chapitre premier

Ce chapitre contient des dispositions relatives à la revendication du droit au brevet communautaire ainsi que les effets d'un changement du titulaire de brevet communautaire.

Ad article 27

L'article 60 de la Convention sur le brevet européen dispose que le droit au brevet européen appartient à l'inventeur ou à son ayant-cause ; cet article précise par ailleurs quel est l'Etat dont le droit est applicable si l'inventeur est un employé. L'article 27, fondé sur

cette règle de fond, prévoit que si le brevet communautaire a été délivré à une personne non habilitée, la personne habilitée peut revendiquer le transfert du brevet en qualité de titulaire. La revendication de tous autres droits est expressément réservée. D'une part, on entend par là la possibilité prévue à l'article 57, paragraphe 1 lettre e) de faire prononcer la nullité d'un brevet communautaire en vertu d'une décision qui doit être reconnue dans tous les Etats contractants et qui concerne la non habilitation du titulaire du brevet communautaire ; d'autre part, ces dispositions confirment la possibilité de faire valoir des droits résultant d'une action illicite ou d'une violation contractuelle.

L'article 27, paragraphe 2 prévoit, pour le cas fréquent, où plusieurs personnes ont réalisé l'invention en commun, que la personne partiellement habilitée peut revendiquer le transfert du brevet en qualité de co-titulaire.

Par souci de sécurité juridique, le paragraphe 3 prévoit que les droits au transfert et à l'octroi de la qualité de co-titulaire ne peuvent être exercés en justice que dans un délai de deux ans à compter de la publication dans le Bulletin européen des brevets de la mention relative à la délivrance du brevet, laquelle est parallèlement apposée sur le fascicule de brevet européen. Ce délai est expressément considéré comme un délai de forclusion, ce qui signifie qu'à son expiration, la personne habilitée, non seulement ne peut plus introduire de demande en justice, mais encore, n'a pas la possibilité de faire valoir son droit au brevet à l'égard du titulaire du brevet, par exemple en formulant une objection à l'encontre de l'exercice irrégulier d'un droit. Ce délai de forclusion ne s'applique cependant pas si le titulaire du brevet savait, au moment de la délivrance du brevet ou de son acquisition par un tiers, que cette capacité faisait défaut. Le fait qu'il n'ait connaissance de l'absence de capacité qu'après ce délai ne modifie en rien cet état de choses. A l'inverse de la plupart des législations nationales, il est exigé que l'intéressé sache de manière évidente et formelle qu'il n'avait pas droit au brevet ; même si le titulaire du brevet a gravement négligé de s'informer, il bénéficie donc du délai de forclusion de deux ans.

Le paragraphe 4 stipule que l'introduction d'une demande en justice par laquelle il faut comprendre, notamment l'introduction d'un recours concernant le transfert du brevet ou l'octroi de la qualité de co-titulaire du brevet, ainsi qu'une décision passée en force de chose jugée ou tout abandon de la demande sont inscrits au Registre des brevets communautaires. Cette disposition est importante pour la protection, accordée à l'article 28, de la bonne foi du titulaire ou du licencié ayant exploité l'invention ou fait des préparatifs à cet effet avant l'inscription de l'introduction de la demande en justice. Les inscriptions visées à l'article 27 paragraphe 4 sont effectuées, conformément à la règle 7, à la requête du greffier de la juridiction saisie, à la requête du demandeur ou de tout intéressé, par exemple d'un licencié.

Ad article 28

Le paragraphe 1 stipule que lorsqu'un changement intégral de propriété d'un brevet communautaire est intervenu à la suite d'une demande en justice visée à l'article 27, les licences et autres droits au brevet communautaire s'éteignent par l'inscription de la personne habilitée au registre des brevets communautaires.

Le paragraphe 2 prévoit une dérogation importante à ce principe. Si l'ancien titulaire du brevet ou un licencié ont exploité l'invention sur le territoire d'un Etat contractant ou fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin, c'est-à-dire peut-être effectué des investissements économiques non négligeables, l'application intégrale du principe stipulé au paragraphe 1 pourrait, dans certaines circonstances, entraîner la destruction de valeurs économiques considérables et affecter de manière particulièrement sévère la position de l'ancien

titulaire ou du licencié. Le paragraphe 2 accorde par conséquent à l'ancien titulaire ou au licencié la possibilité de poursuivre l'exploitation, à condition que l'ancien titulaire du brevet ou le licencié demandent une licence non exclusive au nouveau titulaire inscrit au registre des brevets communautaires. Cette demande peut être introduite dans les délais prévus à la règle 10 paragraphe 2. Aux termes de la dernière phrase du paragraphe 2, le nouveau titulaire inscrit au registre des brevets communautaires est tenu de concéder la licence pour une période et à des conditions raisonnables, ces conditions étant fixées en fonction du cas d'espèce, c'est-à-dire en fonction de l'importance des investissements réalisés par l'ancien titulaire ou le licencié.

Etant donné que la dérogation prévue au paragraphe 2 vise à préserver les valeurs économiques que l'ancien titulaire ou le licencié ont créées dans la certitude d'être dans leur bon droit, l'ancien titulaire ou le licencié ne peuvent se prévaloir de la protection conférée par cette dérogation s'ils étaient de mauvaise foi au moment où ils ont commencé à exploiter l'invention ou fait des préparatifs à cet effet. Cette condition est stipulée au paragraphe 3.

Ad article 29

Il ressort clairement de la réaction de l'article 29 que le brevet communautaire confère essentiellement un droit d'exclusion en ce sens que son titulaire a le droit d'interdire l'exploitation de l'objet du brevet en l'absence de son consentement. Il est évident que le titulaire du brevet a lui-même le droit d'exploiter l'objet protégé par le brevet, ainsi qu'il ressort du texte de l'article aux termes duquel l'interdiction vise les tiers.

Les dispositions de cet article, ainsi que des articles suivants doivent permettre au brevet communautaire de couvrir tous les effets d'un brevet national dans les Etats signataires, de manière que le brevet communautaire confère en principe dans chaque Etat signataire une protection qui ne soit pas en retrait par rapport à celle conférée par un brevet national.

Par souci de clarté, une distinction est établie dans cet article sous a), b) et c) entre les effets concernant respectivement un produit, un procédé et un produit obtenu directement par le procédé objet du brevet.

L'énumération des actes interdits est limitative. Dans la mesure où ils ne figurent pas dans l'énumération des actes d'exploitation, ils ne sont pas interdits, comme c'est le cas par exemple des préparatifs d'une exploitation. D'autre part, plusieurs actes définis à l'article 31 et suivants sont expressément exclus de cette interdiction.

La disposition sous a) concerne la protection du produit, objet du brevet communautaire, l'interdiction vise quatre types d'exploitation, à savoir la fabrication, l'offre, la mise dans le commerce, et l'utilisation.

L'offre ne désigne pas seulement l'offre en vue de la vente, ainsi que la formulation française du projet (offrir en vente) aurait pu le laisser supposer, mais également l'offre en général, par exemple l'offre en vue de la location, de l'octroi de licences, de prêt ou de don. Par souci de précision, la mention "en vente" a par conséquent été supprimée de la version française lors de la conférence. Les conditions dans lesquelles s'effectue cette opération importent peu, que ce soit par écrit, oralement, par téléphone, par voie d'exposition, de présentation ou de toute autre manière.

La mise dans le commerce, désigne toute activité par laquelle l'objet de l'invention est, de fait, mise à la disposition d'un tiers, sans consentement du titulaire du brevet, par exemple par suite d'une fourniture consécutive à une vente, d'une location ou d'un prêt. L'élaboration de cette disposition et les discussions dont elle a fait l'objet pendant des années

ont montré que le consentement donné expressément par le titulaire du brevet ne suffit pas pour justifier la mise dans le commerce par un tiers.

En ce qui concerne la question de savoir si l'importation et la détention de produits sont visés par l'interdiction d'exploiter l'objet d'un brevet et dans l'affirmative dans quelle mesure elles le sont, la jurisprudence des tribunaux nationaux des Etats membres de la Communauté économique européenne n'est pas cohérente. Il est donc apparu souhaitable de régler cette question de manière univoque en ce qui concerne le brevet communautaire.

L'importation et la détention d'un tel produit sont interdits lorsque ces activités peuvent permettre de poursuivre des actes d'exploitation interdits pendant la période de validité du brevet communautaire.

La disposition sous b) a trait à la protection d'un procédé. Il est évident que l'utilisation d'un procédé objet d'un brevet peut être interdite. Cependant, l'offre d'un tel procédé peut elle-même déjà entrer dans le cadre de l'interdiction ; cela n'est cependant possible qu'à deux conditions, à savoir, que le tiers connaisse l'interdiction d'exploitation, ou que les circonstances rendent cette interdiction évidente et que l'offre d'utilisation du procédé ait lieu sur le territoire des Etats contractants, ce qui signifie que le procédé ne peut être exploité hors du territoire des Etats des Communautés européennes. Cette disposition trouve son pendant à l'article 30 relatif à l'exploitation directe de l'invention et elle est destinée à éviter que les ressortissants des Etats contractants ne soient défavorisés par rapport aux ressortissants d'Etats tiers en cas d'exploitation d'un procédé dans un pays étranger où la protection du brevet n'existe pas.

Des principes concernant la protection d'un produit obtenu directement par le procédé protégé sont définis sous c). A l'article 64, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen, il est déjà prévu que la protection conférée par un brevet ayant pour objet un procédé s'étend aux produits obtenus par ce procédé. Sous c) de la présente disposition, il est précisé que les produits ainsi inclus dans le champ de protection bénéficient de la même protection que les produits visés sous a) qui sont directement l'objet du brevet.

Aux termes de l'article 53, lettre b), de la Convention sur le brevet européen, il est interdit de breveter des variétés végétales ou des races animales ainsi que des procédés essentiellement biologiques d'obtention de végétaux ou d'animaux. Si le résultat d'un procédé non essentiellement biologique, c'est-à-dire d'un procédé susceptible d'être breveté est une variété végétale ou une race animale, cette plante ou cet animal bénéficient cependant, en vertu de l'article 64, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen et de l'article 29 sous c) de la protection prévue dans cette disposition. Cette catégorie, qui ne peut bénéficier directement de la protection d'un brevet, peut donc bénéficier de la protection conférée par le brevet communautaire en qualité de produit obtenu directement par un procédé.

Ad article 30

L'article 30 confère expressément le droit d'interdire l'exploitation indirecte de l'invention brevetée. Dans la plupart des Etats contractants, la contrefaçon indirecte est, en l'absence de dispositions légales explicites considérée par la jurisprudence comme une forme dérivée de contrefaçon du brevet. Cependant, étant donné que la jurisprudence n'est pas cohérente et qu'il existe même des différences entre les systèmes de droit, l'interdiction d'exploitation indirecte d'une invention ayant donné lieu à un brevet communautaire doit faire l'objet d'une réglementation uniforme fondée sur certains critères, applicables dans les Etats des Communautés européennes.

A l'inverse des principes de jurisprudence admis dans

certaines Etats, la contrefaçon indirecte n'est pas considérée, en droit des brevets communautaires, comme une forme dérivée de contrefaçon, mais comme une forme de contrefaçon existant en tant que telle et ne supposant pas qu'il y ait contrefaçon directe du brevet par une tierce personne.

Dans cette disposition, une distinction n'est pas opérée entre les points de fait et de droit. Il est interdit aux personnes non habilitées d'offrir et de fournir les moyens d'exploiter l'invention brevetée. Cependant, l'offre ou la fourniture de tels moyens doivent avoir lieu sur le territoire des Etats contractants et doivent en outre concerner l'exploitation de l'invention également sur le territoire des Etats contractants. Cette clause permet aux ressortissants des Etats contractants de ne pas être défavorisés par rapport aux ressortissants d'Etats tiers en ce qui concerne les exportations.

Les moyens doivent se rapporter à un élément essentiel de l'invention. Il n'est pas expressément exigé que ces moyens soient particulièrement adaptés à l'invention.

Cependant, afin d'éviter que l'interdiction d'exploitation indirecte de l'invention ne soit indûment étendue, "les produits qui se trouvent couramment dans le commerce" (staple goods) visés au paragraphe 2 sont explicitement exclus de la notion de "moyens" visée au paragraphe 1. Cela signifie que des produits d'usage quotidien tels que notamment des clous, des vis, des boulons, du fil de fer, des produits chimiques, des carburants, peuvent être fournis à des tiers même si le fournisseur sait que la personne à qui il livre utilisera ces produits à des fins de contrefaçon. La fourniture de ces moyens ne constitue une contrefaçon indirecte que lorsque le fournisseur incite la personne à qui il livre à procéder à une contrefaçon directe au sens de l'article 29.

Le fournisseur est par ailleurs protégé du risque de commettre une contrefaçon indirecte en ce sens que l'infraction n'existe de fait que lorsque le fournisseur sait ou lorsque les circonstances rendent évident que ces moyens a) sont aptes et b) également destinés à être exploités pour la mise en oeuvre de l'invention brevetée. Il est donc exigé en principe que le fournisseur ait réellement connaissance du fait que les moyens sont aptes et destinés à la mise en oeuvre en cause, la difficulté d'établir la preuve de cette connaissance pouvant cependant être surmontée grâce à la possibilité d'utiliser les circonstances, à titre de preuve, lorsque celles-ci rendent évident que les moyens sont aptes et destinés à la mise en oeuvre. En vertu du paragraphe 1, la fourniture de moyens d'exploitation de l'invention à des personnes habilitées à exploiter cette invention, c'est-à-dire par exemple à un licencié est autorisée.

En vertu de l'article 31, une limitation générale est imposée aux effets du brevet communautaire; est notamment autorisée la mise en oeuvre de l'invention dans un cadre privé et à titre expérimental. En vertu de l'article 30 paragraphe 3, une partie de ces dispositions d'exception, qu'il convient d'interpréter de manière restrictive, ne s'applique cependant pas aux contrefaçons indirectes. Les moyens d'exploiter une invention brevetée ne peuvent donc être ni offerts ni fournis à des personnes privées ou à titre expérimental. Cela vaut également pour les officines de pharmacie auxquelles il est interdit, en vertu de la disposition sous c), d'offrir ou de fournir des produits de base nécessaires à la préparation d'un médicament protégé par un brevet.

Ad article 31

L'article 31 prévoit, en ce qui concerne les effets du brevet communautaire, des limitations analogues à celles imposées aux effets des brevets nationaux dans un grand nombre d'Etats contractants. Ces exceptions se fondent en partie sur le droit codifié, en partie sur la jurisprudence et en partie sur des conventions internationales.

Aux termes de la disposition prévue sous a), les actes accomplis dans un cadre privé sont exclus de ce droit d'interdiction. En même temps, il est cependant précisé dans la rédaction que cette exception ne vaut que pour les actes tels que la fabrication, accomplis à des fins non commerciales.

Par analogie avec la majorité des droits nationaux, il est autorisé, en vertu de l'article 31 sous b), d'exploiter l'invention protégée par le brevet communautaire à titre expérimental, par exemple pour tester les possibilités d'utilisation et de développement qu'offre une invention. La formule choisie précise que l'expérience elle-même doit avoir trait à l'invention brevetée. L'utilisation de l'invention brevetée dans le cadre d'un essai concernant un autre objet n'est donc pas autorisée.

La disposition prévue sous c) est destinée à faciliter l'exercice de l'activité médicale et à libérer, dans certains cas, les personnes chargées de préparer et d'administrer des médicaments, des contraintes découlant de la protection conférée par le brevet. Cette disposition est destinée à compléter celle de l'article 52, paragraphe 4 de la Convention sur le brevet européen aux termes de laquelle les méthodes de traitement chirurgical ou thérapeutique du corps humain ou animal ne sont pas brevetables. Pour éviter tout emploi abusif de ce régime d'exception, il est indiqué explicitement qu'il doit s'agir de la préparation de médicaments faite extemporanément et par unité dans les officines de pharmacie, et non dans des entreprises industrielles, sur ordonnance médicale. Cela implique également que, dans ce cas précis, le médicament ne doit être préparé que sur ordonnance médicale. Cette disposition exclut également la préparation d'assez grandes quantités de médicaments pour plusieurs patients, comme cela peut être le cas dans les officines d'hôpitaux.

Sous d) et e) sont reprises les dispositions de l'article 5 ter de l'Union de Paris à laquelle les neuf Etats contractants sont parties. Aux termes de ces dispositions, certains actes accomplis à bord des navires ou à bord d'engins de locomotion aérienne ou terrestre ne sont pas considérés comme des violations de brevet. Cela ne vaut cependant que dans la mesure où ces navires et autres engins de locomotion appartiennent aux pays de l'Union de Paris mais non aux Etats contractants de la présente Convention.

La disposition prévue sous f) tient enfin compte de l'obligation découlant pour les Etats contractants de la Convention du 7 décembre 1944 relative à l'aviation civile internationale.

Ad article 32

Cette disposition traite de la question de savoir si, et dans quelle mesure, les droits conférés par le brevet communautaire peuvent être exercés lorsque le produit couvert par le brevet a été mis dans le commerce. La plupart des Etats contractants entendent par "épuiement des droits conférés par le brevet" le principe en vertu duquel les droits conférés par le brevet ne peuvent plus être exercés dans le cadre du territoire sur lequel le brevet produit des effets lorsque le produit y a été mis dans le commerce par le titulaire du brevet lui-même ou avec son consentement. Dans ce cas, en effet, le titulaire du brevet a été en mesure de percevoir la rémunération qui lui était due.

Ce principe qui est reconnu en République fédérale d'Allemagne, par exemple, depuis plus de soixante-dix ans, doit aussi être appliqué au brevet communautaire. Les droits conférés par le brevet communautaire seront épuisés lorsque le produit couvert par le brevet aura été mis dans le commerce sur le territoire de n'importe quel Etat membre des Communautés européennes par le titulaire du brevet ou avec son consentement exprès.

Ces principes ont été également confirmés pour l'ensemble

des territoires du marché commun par les arrêts de la Cour de Justice des Communautés européennes en matière de brevets nationaux, comme par exemple, dans l'affaire 14/74 Centrafarm E.V. v. a./Sterling Durg Inc.

Dans un souci de clarification, cette disposition de la convention exige le consentement exprès du titulaire du brevet. Cette précision a pour but de faire ressortir le caractère positif du consentement et d'exclure une interprétation en vertu de laquelle le consentement du titulaire pourrait être fictif, dans le cas où, par exemple, le produit serait mis dans le commerce par le titulaire d'une licence obligatoire aux termes de l'article 46. Cette interprétation est d'ailleurs expressément confirmée à l'article 46 paragraphe 1 dernière phrase ; en interdisant expressément d'appliquer l'article 32, cette disposition exclut la possibilité d'un épuisement des droits pour les Etats contractants qui ne sont pas concernés par la licence obligatoire en cas de mise dans le commerce.

On considère qu'il n'y a pas non plus de consentement exprès du titulaire du brevet lorsque, et dans la mesure où un tiers excède les droits au brevet qui lui ont été conférés. Cela vaut en particulier lorsque, par exemple, l'exploitant d'une licence fabrique et met dans le commerce une quantité de produits supérieure à la quantité convenue, lorsqu'au lieu de se limiter à écouler le produit fourni par le titulaire du brevet, il le fabrique lui-même, ou lorsque, possédant une licence limitée à un territoire déterminé, il exporte le produit dans un Etat contractant non couvert par la licence.

Ce principe est confirmé et mis en évidence à l'article 43 paragraphe 2. En vertu de cet article, les droits conférés par le brevet communautaire peuvent être invoqués à l'encontre d'un licencié qui enfreint l'une des limites de sa licence ; les droits conférés par le brevet communautaire ne sont donc pas épuisés dans ce cas.

Par ailleurs, l'article 32 prévoit encore une autre exception à l'épuisement des droits conférés par le brevet communautaire, à savoir lorsqu'il existe des motifs qui justifieraient, selon les règles de droit de la Communauté, que les droits conférés s'étendent à de tels actes. A l'issue de discussions prolongées qui ont eu lieu dans le cadre de la Conférence de Luxembourg, les Etats contractants ont été d'accord pour reconnaître que les "règles de droit de la Communauté englobent à la fois les dispositions expresses du Traité de Rome et ses dispositions complémentaires, la jurisprudence de la Cour de justice des Communautés européennes et les principes du droit national des neuf Etats membres qui sont communs au droit national de tous ces Etats membres. Ainsi, les Etats contractants ont-ils voulu que la formule "les règles de droit de la Communauté" utilisée dans cet article couvre également ce que la Cour de justice des Communautés européennes a depuis toujours reconnu faire partie du droit de la Communauté ; ces règles englobent donc également des notions juridiques comme, par exemple, celles de "Treu und Glauben" et de "gute Sitten" qui ont été élaborées en République fédérale d'Allemagne et sont également reconnues dans tous les autres Etats membres des Communautés européennes.

Ad article 33

En vertu de l'article 14, paragraphe 7 de la Convention sur le brevet européen, le brevet européen délivré doit comporter une traduction des revendications dans les deux autres langues officielles de l'Office européen des brevets, de sorte que les revendications du brevet européen sont elles aussi publiées en langue allemande, anglaise et française.

Conformément à l'article 65 de la Convention sur le brevet européen, chaque Etat désigné peut, dans certaines conditions, exiger une traduction du texte complet du fascicule de brevet dans l'une de ses langues officielles. L'article 33 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet communautaire prévoit un recours à vrai dire restreint à cette faculté. Outre qu'elles doivent être traduites dans les langues exigées par la Convention

sur le brevet européen, les revendications doivent également être déposées et publiées par l'Office européen des brevets en langues danoise, italienne et néerlandaise.

Cette disposition a pour but de tenir compte du fait que, même dans les pays du marché commun, il n'est pas certain que les trois langues officielles de l'Office européen des brevets, à savoir l'allemand, l'anglais et le français, sont suffisamment comprises par les commerçants concernés. Le titulaire du brevet subit une charge financière plus lourde du fait qu'il est tenu de produire des traductions supplémentaires ; conformément aux dispositions des articles 69 et 70 de la Convention sur le brevet européen, le texte des revendications et du brevet rédigé dans la langue de procédure reste cependant déterminant pour l'interprétation du brevet communautaire. Toutefois, même si les traductions des revendications sont imprécises, cela ne devrait pas aggraver injustement la situation des concurrents ; selon les circonstances, une personne qui, bien qu'objectivement coupable de contrefaçon du brevet communautaire, sera reconnue de bonne foi ne risquera pratiquement pas d'être condamnée à des dommages-intérêts en raison de l'absence de faute caractérisée.

Conformément à l'article 64, à l'article 97, paragraphe 4 et à l'article 98 de la Convention sur le brevet européen, le brevet communautaire prend effet le jour de la publication du fascicule de brevet européen. Toutefois, si les traductions des revendications dans les langues danoise, italienne et néerlandaise ne sont pas produites dans les délais ou si la taxe de publication de ces traductions n'est pas acquittée dans les délais, le brevet communautaire est, dès l'origine, réputé sans effet, conformément à l'article 33 paragraphe 5.

En vertu de la règle 8 paragraphe 1, l'Office européen des brevets invite le demandeur à produire les traductions et à acquitter la taxe de publication dans un délai de trois mois. Conformément à la règle 8 paragraphe 3, le délai supplémentaire visé à l'article 33 paragraphe 5 est de deux mois.

Conformément à l'article 33 paragraphe 2, ces principes sont applicables aux modifications des revendications intervenant au cours d'une procédure d'opposition introduite devant l'Office européen des brevets.

Ad article 34

L'article 34 régit les droits conférés par la demande de brevet européen publiée qui doit mener à la délivrance d'un brevet communautaire. L'article 67, paragraphe 1, de la Convention sur le brevet européen prévoit que la demande de brevet européen assure en principe provisoirement la protection d'un brevet national ; le paragraphe 2 de cet article prévoit toutefois une exception à cette règle à savoir une réserve d'après laquelle chaque Etat contractant peut accorder une protection inférieure, mais doit, pour le moins, prévoir que le demandeur peut exiger une indemnité raisonnable. L'article 34 paragraphe 1 de la présente convention prévoit que cette réserve s'applique uniformément pour les Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire ; c'est-à-dire qu'à compter du jour de la publication d'une demande de brevet européen, une indemnité raisonnable fixée suivant les circonstances peut être exigée, sur le territoire des Etats membres de la Communauté économique européenne, de tout tiers qui a fait de l'invention une exploitation qui serait interdite en vertu d'un brevet communautaire délivré pour cette invention.

Le caractère uniforme de cette protection est toutefois transgressé dans la mesure où chaque Etat contractant, lorsque les revendications ne sont pas publiées dans sa langue officielle, peut prévoir que ce droit ne prend effet que lorsque le demandeur, à son choix, produit une traduction des revendications dans l'une des langues officielles de l'Etat concerné et que cette traduction est publiée ou a remis cette traduction à l'exploitant.

Ad article 35

Le paragraphe 1 de cette disposition stipule que les effets de la décision de nullité s'exercent *ex tunc*. L'article 68 de la Convention sur le brevet européen prévoit une disposition analogue pour la révocation du brevet européen au cours d'une procédure d'opposition. La demande de brevet européen dans laquelle sont désignés les Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire, ainsi que le brevet communautaire auquel elle a donné lieu sont par conséquent réputés, dès l'origine, dans la mesure où le brevet a été annulé, n'avoir pas eu les effets prévus au chapitre II, ce qui s'applique notamment à l'interdiction d'exploitation directe ou indirecte de l'invention et au droit à une indemnité raisonnable en cas d'exploitation de l'invention qui fait l'objet de la demande.

L'application intégrale de ce principe risquerait toutefois d'entraîner, dans la pratique, des conséquences qui ne peuvent pas être acceptées dans l'intérêt de la sécurité juridique. Le paragraphe 2 prévoit de ce fait deux restrictions importantes au principe énoncé au paragraphe 1 : conformément à la disposition figurant sous a), les décisions en contrefaçon ayant acquis l'autorité de la chose jugée et exécutées antérieurement à la décision de révocation ou de nullité ne sont pas affectées par l'effet rétroactif de la révocation ou de la nullité du brevet ;

conformément à la disposition figurant sous b), les contrats conclus antérieurement à la décision de révocation ou de nullité ne sont pas affectés par l'effet rétroactif de la révocation ou de la nullité du brevet, dans la mesure où ils ont été exécutés antérieurement à cette décision.

Toutefois, ce régime d'exception se voit à son tour limité du fait qu'en vertu du paragraphe 2, il est possible d'invoquer les dispositions nationales pour déposer un recours en réparation du préjudice causé par la faute ou la mauvaise foi du titulaire du brevet ou un recours pour enrichissement sans cause. Etant donné que le droit national n'offre pas, dans tous les Etats contractants, une base juridique suffisante pour permettre d'obtenir une péréquation des intérêts par la voie d'une action "de in rem verso" en cas de contrats exécutés, il est prévu expressément sous b), pour ce cas important dans la pratique, que la restitution de sommes versées en vertu d'un tel contrat, dans la mesure où les circonstances le justifient, peut être réclamée pour des raisons d'équité. Ce sont par conséquent les circonstances particulières de chaque cause qui déterminent si la restitution des sommes peut être réclamée. Cela pourrait par exemple, être le cas lorsqu'un licencié a versé d'avance au titulaire du brevet des taxes de licence pendant une période prolongée et que, peu après, le brevet est annulé.

Ad article 36

La première phrase du paragraphe 1 de cet article précise que les effets du brevet communautaire sont exclusivement déterminés par les dispositions de la Convention sur le brevet communautaire, c'est-à-dire en particulier par les dispositions des articles 29 à 32 ; cette réglementation correspond au principe d'autonomie du brevet communautaire énoncé à l'article 2 paragraphe 3.

Conformément au paragraphe 1 deuxième phrase, les atteintes à un brevet communautaire sont toutefois régies par le droit national concernant les atteintes au brevet national de l'Etat contractant du tribunal saisi. Cela signifie que, par exemple, la question de savoir quels sont les recours qui peuvent être invoqués en cas d'atteinte au brevet (action en cessation, en dommages-intérêts, etc.), celle de la détermination du préjudice causé par l'atteinte au brevet, ainsi que celle d'une éventuelle prescription des droits de recours ne sont pas tranchées par la présente convention, mais par le droit national applicable en la matière. Selon le principe énoncé à l'article 36,

ce droit est le droit national de l'Etat même du tribunal saisi (lex fori). Les règles du droit international privé de l'Etat concerné peuvent à leur tour renvoyer au droit national d'un autre Etat contractant. Ces dispositions du droit international privé peuvent résulter de la loi ou de la jurisprudence de l'Etat contractant concerné ou encore de conventions internationales auxquelles cet Etat adhère.

Conformément au paragraphe 2, les règles de procédure à appliquer sont déterminées conformément à l'article 74, qui prescrit que les règles de procédure du droit national sont applicables aux actions relatives à un brevet national dans la mesure où la Convention sur le brevet communautaire ne prévoit pas de dispositions particulières.

Le renvoi au droit national en cas de contrefaçon du brevet communautaire découle du fait qu'en raison des nombreux problèmes d'ordre juridique qui lui sont liés, l'unification, à l'échelon européen, du droit relatif à la contrefaçon n'est pas encore suffisante pour englober toutes les matières juridiques dans la convention qui fait l'objet du présent mémoire.

Ad article 37

Cet article régit sur le plan du droit substantiel les rapports entre un brevet communautaire postérieur et un droit national dont la date de priorité est antérieure ; il est complété par l'article 57 paragraphe 1 sous f) applicable à la procédure de nullité. L'article 139, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen prévoit qu'un brevet national doit être traité, du point de vue des droits antérieurs, par rapport à un brevet européen, de la même manière que si ce brevet européen était un brevet national.

Dans l'intérêt de la sécurité juridique, le paragraphe 1 prévoit que les rapports entre le droit national antérieur et le brevet communautaire sont régis par la théorie du "whole contents approach" qui régit, conformément à l'article 54 paragraphe 3 de la Convention sur le brevet européen, les rapports des droits européens entre eux. Le contenu intégral de la demande nationale publiée dont la date de priorité est antérieure ou, à défaut de la publication de la demande, celui du brevet, est considéré comme compris dans l'état de la technique et ce, avec effet rétroactif, à compter de la date de dépôt ou, le cas échéant, de la date de priorité.

La demande nationale ou le brevet national n'ont bien entendu, cet effet que sur le territoire de l'Etat concerné. Toutefois, il n'est même pas nécessaire que le droit national antérieur ait fait l'objet d'une publication imprimée : il suffit qu'il ait été porté à la connaissance du public par n'importe quel moyen, par exemple, par l'ouverture des dossiers à l'inspection publique ou par une information communiquée au public. L'existence d'un droit antérieur entraîne la nullité territoriale partielle du brevet communautaire qui, en vertu des articles 56 et suivants peut être invoquée devant l'Office européen des brevets.

Le paragraphe 2 traite du cas particulier d'une demande nationale antérieure ou d'un brevet national antérieur qui, dans l'intérêt de l'Etat concerné, n'ont pas été publiés pour des raisons ayant trait à la mise au secret des inventions. Dans la mesure où cette demande ou ce brevet auraient, en vertu de la législation nationale l'effet d'un droit antérieur à l'égard d'un brevet national dont la date de priorité serait postérieure, ils l'auraient également, dans cet Etat, à l'égard d'un brevet national dont la date de priorité serait postérieure. L'article 83 prescrit que, dans cette mesure, le brevet communautaire est sans effet et que la constatation selon laquelle il est sans effet est faite par l'Etat concerné.

Ad article 38

La plupart des législations nationales des Etats contractants accordent à celui qui a utilisé ou possédé une invention avant que la demande de brevet ayant cette invention pour objet n'ait été déposée un droit fondé sur une utilisation antérieure ou droit de possession personnelle qui lui permet d'utiliser ou de continuer à utiliser l'invention.

L'article 38 stipule qu'un droit fondé sur une utilisation antérieure ou un droit de possession personnelle accordé en vertu de la législation nationale à l'égard de brevets nationaux doit également être maintenu dans cet Etat à l'égard du brevet communautaire et avoir les mêmes effets qu'à l'égard d'un brevet national.

Cette réglementation étant contraire au principe du caractère unitaire du brevet communautaire, les gouvernements des Etats membres de la Communauté économique européenne ont décidé, dans une "résolution relative à l'utilisation ou à la possession antérieures" annexée à la convention, de créer prochainement un droit d'utilisation ou de possession antérieures d'une invention objet d'un brevet communautaire qui aura des effets uniformes sur l'ensemble des territoires des Etats contractants.

Ad article 39

Cette disposition définit le principe de l'assimilation du brevet communautaire en tant qu'objet de propriété à un brevet national. A cet égard, il est déterminant que le brevet communautaire soit considéré, dans l'ensemble des territoires sur lesquels il produit ses effets, de la même manière qu'un brevet national d'un Etat contractant déterminé. Cette disposition correspond au principe du caractère unitaire du brevet communautaire énoncé à l'article 2 paragraphe 2.

Conformément au paragraphe 1, et sauf disposition contraire de la Convention, le brevet communautaire en tant qu'objet de propriété est considéré en sa totalité et pour l'ensemble des territoires sur lesquels il produit ses effets comme un brevet national de l'Etat contractant sur le territoire duquel, d'après le registre européen des brevets prévu par la Convention sur le brevet européen, le demandeur du brevet avait son domicile ou son siège à la date de dépôt de la demande de brevet européen [sous a)]. Si, à la date de dépôt, le demandeur n'avait pas de domicile ou de siège dans un Etat contractant, l'Etat contractant à prendre en considération est celui sur le territoire duquel il avait un établissement à cette date [sous b)].

Si il n'avait pas non plus d'établissement dans un Etat contractant, l'Etat contractant qui est pris en considération est celui dans lequel le premier mandataire du demandeur inscrit au registre européen des brevets avait son domicile professionnelle à la date de cette inscription [sous c)]. Dans le cas où cette dernière condition elle-même n'est pas remplie, l'Etat contractant à prendre en considération est la République fédérale d'Allemagne en tant qu'Etat où se trouve le siège de l'Office européen des brevets (paragraphe 2).

Dans le cas où plusieurs personnes sont inscrites au registre européen des brevets en tant que codemandeurs, les dispositions du paragraphe 1 sous a) ou, le cas échéant, celles sous b) ou sous c) sont applicables au premier code-mandeur inscrit. A défaut, elles s'appliquent dans l'ordre de leur inscription aux codemandeurs suivants. Lorsque le paragraphe 1 ne s'applique à aucun des codemandeurs, l'Etat contractant à prendre en considération est la République fédérale d'Allemagne (paragraphe 3).

Le paragraphe 4 a pour objet de garantir que, dans un Etat contractant déterminé en vertu des paragraphes 1 à 3

dans lequel un droit à l'égard d'un brevet national ne prend effet qu'après l'inscription de ce droit au registre européen des brevets, un droit à l'égard d'un brevet communautaire ne produit également d'effet que lorsque ce droit est inscrit au registre des brevets communautaires. Il résulte de ces dispositions que, par exemple, un droit de gage sur un brevet communautaire ne produit d'effets aux Pays-Bas que s'il est inscrit au registre des brevets communautaires, étant donné qu'en vertu de l'article 40, paragraphe 1 de la loi néerlandaise du 26 septembre 1968 relative aux brevets, un droit de gage sur un brevet néerlandais n'est fondé que si l'acte juridique correspondant a été inscrit au registre public de l'Office néerlandais des brevets. Pour produire des effets, un droit à l'égard du brevet communautaire est par conséquent soumis, dans chaque pays en matière d'inscription au registre, aux mêmes conditions qu'un droit à l'égard du brevet national. Le brevet communautaire est donc également considéré comme un brevet national en ce qui concerne le fondement des droits à l'égard du brevet.

Ad article 40

Cette disposition précise la forme et les effets de la cession du brevet communautaire.

Le paragraphe 1 stipule en ce qui concerne la forme de la cession, qu'elle doit être faite par écrit et que la signature des parties est requise. Si la cession résulte d'un jugement, les conditions quant à la forme sont ipso facto remplies.

Le paragraphe 2 énonce le principe selon lequel les droits acquis par un tiers avant le transfert ne sont pas affectés par celui-ci. Toutefois, il est précisé que ce principe ne vaut que sous réserve des dispositions de l'article 28 paragraphe 1. Cela signifie, par exemple, qu'une licence acquise par un tiers avant la cession du brevet communautaire garde sa validité même après le transfert. Si la licence a cependant été accordée par une personne non habilitée au sens de l'article 27 paragraphe 1 et si par la suite, du fait de l'introduction d'une action au sens de l'article 27 paragraphe 3, un changement intégral de propriété d'un brevet communautaire intervient, la licence s'éteint conformément à l'article 28 paragraphe 1.

Selon le paragraphe 3, le transfert n'est opposable à un tiers que dans la mesure où il ressort des documents prescrits dans le règlement d'exécution et seulement s'il est inscrit au registre des brevets communautaires. Les règles pertinentes du règlement d'exécution sont la règle 8 ainsi que les règles 20 à 22 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen auxquelles la règle 8 se réfère à son tour. Conformément à la règle 20 paragraphe 1 du règlement d'exécution de la Convention sur la délivrance de brevets européens, l'inscription se fait sur présentation, soit de l'original ou d'une copie certifiée conforme de l'acte de transfert ou des documents officiels établissant le transfert, soit d'extraits de cet acte ou de ces documents pour autant qu'ils permettent de constater le transfert.

Toutefois, aux termes de la 2ème phrase du paragraphe 3, un transfert, avant son inscription, est opposable aux tiers qui ont acquis des droits après la date du transfert s'ils avaient connaissance de celui-ci lors de l'acquisition de ces droits. Dans ce cas, les conditions nécessaires pour la protection de la bonne foi au sens de la première phrase du paragraphe 3 ne sont pas réunies.

Ad article 41

Cette disposition stipule qu'en matière de procédure d'exécution sur un brevet communautaire la compétence exclusive appartient aux tribunaux et aux autorités de l'Etat contractant, déterminé en application de l'article 39. Cela ressort du principe énoncé dans ce dernier selon lequel le

brevet communautaire en tant qu'objet de propriété est considéré pour l'ensemble des territoires sur lesquels il produit ses effets comme un brevet national d'un Etat contractant déterminé conformément à l'article 39.

Ad article 42

Cette disposition énonce, pour la période précédant l'entrée en vigueur entre les Etats contractants de la Communauté économique européenne de la législation commune projetée en matière de faillite, le principe selon lequel un brevet communautaire ne peut être compris dans une procédure de faillite ou une procédure analogue, par exemple, aux termes de la législation allemande, d'une procédure de conciliation, que dans l'Etat contractant où une telle procédure a été ouverte en premier lieu. Elle s'applique de manière analogue à la partie du cotitulaire en cas de copropriété d'un brevet communautaire.

Ad article 43

S'inspirant des dispositions relatives à la concession de licences sur des demandes de brevets européens conformément à l'article 73 de la Convention sur le brevet européen, l'article 43 paragraphe 1 prévoit une réglementation analogue pour le brevet communautaire. Cette disposition a pour but de préciser que même une partie matérielle, telle que par exemple un certain mode d'utilisation, peut faire l'objet d'une licence et que d'autre part celle-ci peut être concédée pour certaines parties du territoire du marché commun. En outre, il est souligné expressément que du point de vue du droit des brevets, les licences peuvent être exclusives ou non exclusives.

Le paragraphe 2 ne fait à son tour que reprendre pour le brevet communautaire le droit en vigueur dans les Etats contractants pour les brevets nationaux, selon lequel un licencié qui ne respecte pas les limites de sa licence, imposées en vertu de l'article 43 paragraphe 1, commet une contrefaçon du brevet communautaire au sens des articles 29 et suivants. Cela vaut, par exemple, tant pour des restrictions quantitatives à la fabrication du produit protégé par le brevet que pour le non-respect d'une limitation territoriale de la licence.

Cette disposition ne régit pas les questions posées par la licence que sous l'angle du droit des brevets et n'indique pas si et dans quelle mesure un contrat de licence est valide ou non pour d'autres raisons, par exemple pour des considérations ayant trait à la libre circulation des marchandises ou à la libre concurrence. Toutefois, étant donné les dispositions fondamentales du droit des brevets, ces questions ne devront pas être réglées d'une manière générale, mais en fonction de chaque cas d'espèce. Ainsi, par exemple, les licences exclusives sont, en principe, également autorisées et ce n'est qu'en raison de circonstances particulières qu'il est possible, dans tel ou tel cas, de déclarer qu'elles ne le sont pas.

Le paragraphe 3 stipule entre autres, en renvoyant à l'article 40 paragraphes 2 et 3, que des droits antérieurs de tiers ne sont pas affectés par la concession d'une licence. L'absence d'un renvoi au paragraphe 1 de l'article 40 confirme que pour des contrats de licence relatifs aux brevets communautaires la forme écrite n'est pas prescrite de manière générale.

L'inscription au registre des brevets communautaires qui est en principe nécessaire si l'on veut faire valoir la licence, est réglementée à la règle 10 paragraphe 1 par un renvoi à la règle 21 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen.

Ad article 44

Cette disposition étend l'institution des licences de droit existant dans certaines législations nationales aux brevets communautaires. Elle a pour effet d'une part de diminuer pour le titulaire du brevet par la réduction des taxes annuelles le coût du maintien du brevet communautaire et offre d'autre part aux tiers intéressés la garantie de la faculté d'utiliser l'invention contre paiement d'une redevance adéquate.

Le paragraphe 1 prévoit qu'en vertu de la déclaration écrite du titulaire du brevet selon laquelle il est prêt à autoriser tout intéressé à utiliser l'invention, les taxes annuelles ultérieures sont réduites, le montant de la réduction étant fixé dans le règlement relatif aux taxes.

Aux termes du paragraphe 2, cette déclaration peut, contrairement à ce qui est prévu dans différents systèmes juridiques nationaux, être présentée tant qu'aucun intéressé n'a informé le titulaire du brevet de son intention d'utiliser l'invention. En cas de retrait de la déclaration, les montants économisés doivent être versés ultérieurement.

Les détails concernant l'utilisation de l'invention sont précisés dans la règle 11 du règlement d'exécution. Selon celle-ci, la personne intéressée par l'utilisation de l'invention doit faire connaître son intention et les modalités de l'utilisation au titulaire du brevet par lettre recommandée et faire parvenir une copie de cette lettre à l'Office européen des brevets. En vertu de cette déclaration, il est assimilé aux termes de l'article 44 paragraphe 4 à un licencié et la licence est considérée comme une licence contractuelle.

Si le titulaire du brevet et l'utilisateur de l'invention ne peuvent se mettre d'accord sur le montant de la redevance adéquate, la division d'annulation de l'Office européen des brevets le fixe sur requête écrite d'une des parties. Aux termes des articles 62 et 10, un recours formé contre une décision de la division d'annulation est recevable devant une chambre d'annulation de l'Office européen des brevets.

Ad article 45

Le chapitre IV traite du brevet communautaire comme objet de propriété. La demande de brevet européen comme objet de propriété est en principe réglementée dans les articles 71 à 74 de la Convention sur le brevet européen. Toutefois, l'article 45 s'appuie sur l'autorisation prévue à l'article 148 de la Convention sur le brevet européen. Il stipule, dans l'intérêt de l'unité d'une demande de brevet européen qui doit aboutir à un brevet communautaire, que les dispositions pertinentes relatives au brevet communautaire s'appliquent déjà à ces demandes de brevet européen.

A d C h a p i t r e V

Les systèmes juridiques des Etats contractants prévoient pour des raisons diverses la concession de licences obligatoires sur les brevets nationaux. Il n'a pas encore été possible d'arrêter dans le cadre de cette convention une réglementation uniforme de la concession de licences obligatoires sur le brevet communautaire, souhaitable dans l'intérêt de la libre circulation des marchandises. Elle doit aux termes de la "résolution relative à une réglementation commune de la concession de licences obligatoires sur un brevet communautaire" être élaborée aussi tôt que possible après l'entrée en vigueur de cette convention. Tant qu'une telle solution conforme à l'esprit communautaire n'est pas trouvée, les autorités nationales compétentes doivent pouvoir concéder conformément à la législation nationale, avec certaines restrictions et garanties, des licences obligatoires, limitées territorialement.

Ad article 46

Cet article renvoie pour la concession de licences obligatoires sur les brevets communautaires à la législation applicable aux brevets nationaux. Toutefois, il limite la portée de l'effet de ces licences obligatoires concédées sur le brevet communautaire expressément au territoire de l'Etat contractant concerné. La précision selon laquelle l'application de l'article 32 est exclue, indique expressément que les droits conférés par le brevet communautaire dans les Etats contractants pour lesquels la licence obligatoire n'a pas été concédée, n'y sont pas épuisés. Cela signifie, par exemple, que le titulaire du brevet communautaire peut faire valoir les droits conférés par ce brevet pour s'opposer à l'importation dans un autre Etat contractant d'un produit fabriqué en vertu de la licence obligatoire.

Pour assurer la protection du titulaire du brevet, étant donné que la concession d'une licence obligatoire constitue une grave atteinte à la liberté d'action, il a paru nécessaire de garantir au paragraphe 2 qu'il ait en tout état de cause le droit de saisir, au moins en dernière instance, un tribunal de l'Etat concerné d'une requête au sujet du montant de la redevance pour la licence obligatoire. Ce sont notamment les principes en matière de droit constitutionnel appliqués par différents Etats contractants qui n'admettent pas que les autorités administratives tranchent ces questions en dernier ressort.

Les systèmes juridiques nationaux de certains Etats contractants connaissent également, en dehors de la concession de licences obligatoires, d'autres possibilités de limiter le droit conféré par le brevet. C'est ainsi que les droits français, britannique et irlandais prévoient la concession de ce que l'on appelle licences d'office et la législation allemande en matière de brevets offre la possibilité d'utiliser l'invention dans l'intérêt public sur ordre du gouvernement fédéral. Aux termes du paragraphe 4, de telles restrictions peuvent pour le territoire concerné être prononcées également pour les brevets communautaires si les conditions sont réunies. Pour l'application de cette convention elles sont assimilées aux licences obligatoires.

Ad article 47

La plupart des Etats contractants prévoient expressément dans leur législation nationale la concession de licences obligatoires pour défaut ou insuffisance d'exploitation. L'application des législations nationales aux licences obligatoires sur les brevets communautaires dont le principe est posé à l'article 46, est cependant limitée par l'article 47, conformément au principe de la libre circulation des marchandises dans le cadre du Marché commun.

Contrairement à ce qui est prévu dans les dispositions de différents systèmes juridiques nationaux, le fait que le produit n'est pas fabriqué en quantité suffisante dans l'Etat contractant concerné ne constitue pas un critère pour la concession d'une telle licence obligatoire. Au contraire, le seul élément déterminant doit être que le produit n'est pas mis dans le marché en quantité suffisante dans cet Etat contractant. Il suffit que la quantité requise de ce produit soit importée d'un autre Etat membre du Marché commun. Toutefois, le produit doit avoir été fabriqué sur le territoire du Marché commun, par conséquent, il ne suffit pas de l'importer d'un Etat non-membre du Marché commun. En outre, de telles licences obligatoires sur des brevets communautaires ne peuvent être concédées que dans la mesure où cela est nécessaire pour couvrir les besoins existants sur le territoire de l'Etat contractant concerné. Cette mesure vise à assurer l'approvisionnement du marché national en ce qui concerne le produit protégé par le brevet communautaire, mais elle n'admet pas en principe la possibilité d'encourager également l'exportation par le biais de la licence obligatoire.

Selon la deuxième phrase de l'article 47, cette restriction n'est plus applicable lorsque l'intérêt public de cet Etat exige que la licence soit concédée pour des quantités dépassant celles qui sont nécessaires pour couvrir ses propres besoins.

Cette dernière possibilité ne serait probablement envisagée dans la pratique que pour l'exportation dans des Etats extérieurs au Marché commun ; en effet aux termes de la dernière phrase du paragraphe 1 de l'article 46 applicable à toutes les licences obligatoires sur les brevets communautaires, la commercialisation dans l'Etat dans lequel le produit a été mis dans le marché en vertu des licences obligatoires, n'entraîne pas l'épuisement des droits conférés par le brevet communautaire dans les autres Etats contractants. Le titulaire d'un brevet communautaire aurait donc dans ces cas la possibilité d'empêcher l'importation de ce produit dans d'autres Etats contractants en formant une action en contrefaçon du brevet communautaire.

Une réglementation appropriée pour défaut ou insuffisance d'exploitation de brevets nationaux dans le cadre du Marché commun figure à l'article 82.

L'article 89 prévoit pour une période transitoire limitée la possibilité pour les Etats contractants de se réserver le droit d'appliquer ces dispositions.

Ad article 48

Les législations de bon nombre d'Etats contractants prévoient avec des modalités diverses la concession de licences obligatoires sur des brevets antérieurs en faveur de brevets dépendants ultérieurs.

Aux termes de l'article 48 ces dispositions s'appliquent dans ces Etats également aux rapports entre les brevets communautaires et les brevets nationaux ainsi qu'aux rapports entre des brevets communautaires.

Ad Troisième Partie

Cette partie traite de l'existence du brevet européen, qui est ainsi un brevet communautaire après sa délivrance. Elle contient les principes qui sont à la base des mesures régissant le maintien en vigueur du brevet communautaire comme des cas d'extinction, de limitation et d'annulation.

Ad Chapitre premier

Ce chapitre contient les dispositions régissant le paiement des taxes annuelles, les cas et conditions préalables de renonciation au brevet communautaire et d'extinction de celui-ci.

Ad article 49

Cet article concerne le paiement des taxes annuelles pour les brevets communautaires. Ses dispositions sont alignées sur celles de l'article 86 de la Convention sur le brevet européen, qui régit le paiement des taxes annuelles pour les demandes de brevet européen.

Alors qu'au terme de l'article 86, paragraphe 4 de la Convention sur le brevet européen, le paiement des taxes annuelles à l'Office européen des brevets prend fin au moment de la délivrance du brevet européen, l'article 49 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet communautaire prévoit, en conformité avec l'article 147 de la Convention sur le brevet européen, le versement à l'Office européen des brevets de taxes annuelles fixées selon un barème unique pour les brevets communautaires. Au lieu de verser aux offices de brevets des Etats contractants concernés, des taxes annuelles afférentes aux brevets européens, le titulaire d'un brevet communautaire doit donc acquitter auprès de l'Office européen des brevets des taxes

fixées selon un barème unique. L'article 26 précise que les taxes annuelles et leur mode de versement sont définis dans le règlement relatif aux taxes. Quant à leur montant, il devrait être fixé sur la base de celui des taxes annuelles prévus pour la demande de brevet européen dans la Convention sur le brevet européen.

Les taxes annuelles afférentes au brevet communautaire sont dues, au plus tôt, pour la troisième année à partir de la date du dépôt de la demande de brevet européen. Cela signifie que, même si la délivrance du brevet européen intervient très rapidement, le titulaire d'un brevet communautaire n'aura pas à acquitter de taxes annuelles plus tôt que dans le cas de l'instruction normale d'une demande de brevet européen. Quant aux modalités de versement des taxes annuelles, la règle 12 du règlement d'exécution renvoie à la règle 37, paragraphes 1 et 2 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen. Par ailleurs, la règle 12, paragraphe 2 fournit également une interprétation de la notion, figurant à l'article 49 paragraphe 2 de "paiement simultané d'une surtaxe", formule que l'on retrouve à l'article 86, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen. Pour qu'il y ait paiement simultané des taxes, il suffit que la taxe annuelle et la surtaxe soient acquittées dans le délai supplémentaire prévu à l'article 49 paragraphe 2, qui est de six mois à compter de l'échéance.

Ad article 50

Cette disposition traite de la renonciation au brevet communautaire. Contrairement à ce qui se passe dans le cadre des systèmes juridiques de différents Etats, le brevet communautaire ne peut faire l'objet d'une renonciation que dans sa totalité ; ainsi, la renonciation ne peut concerner, par exemple, ni une seule revendication ni le brevet communautaire pour un Etat déterminé. Cette réglementation a été adoptée dans l'intérêt de la sécurité juridique et de la protection des tiers ; si le titulaire d'un brevet communautaire souhaite renoncer à une partie de celui-ci - dans la plupart des cas parce que le brevet est vraisemblablement frappé de nullité partielle -, les articles 52 et suivants lui offrent la possibilité de demander une limitation du brevet communautaire, tout en sauvegardant les intérêts du public grâce au contrôle exercé par l'Office européen des brevets et à la publication d'un nouveau fascicule de brevet.

D'après l'article 51 paragraphe 1 sous b), la renonciation au brevet communautaire entraîne son extinction, c'est-à-dire que le brevet reste en vigueur jusqu'à la date à laquelle la renonciation prend effet. D'après la réglementation prévue à l'article 50 paragraphe 2, la renonciation, qui doit être déclarée par écrit à l'Office européen des brevets, prend effet non pas à compter de sa réception à l'Office mais seulement après son inscription au registre.

La façon dont des tiers ayant des droits sur le brevet communautaire peuvent être protégés contre des déclarations de renonciation injustifiées constitue un problème qui trouve sa solution au paragraphe 3 : sans l'accord de la personne bénéficiant d'un droit réel, la renonciation ne peut être inscrite au registre ni, par conséquent, produire ses effets. Pour assumer la protection des titulaires de licences, qui, du fait de leurs investissements, peuvent avoir un intérêt non négligeable au maintien du brevet communautaire, le paragraphe 3 prévoit en outre que le titulaire du brevet doit justifier auprès de l'Office européen des brevets de ce qu'il a informé le licencié de son intention de renoncer. En pareil cas, comme le prévoit la règle 13, la renonciation n'est inscrite et ne produit ses effets que 3 mois après la date de la justification. Le licencié dispose ainsi d'un délai suffisant pour intenter une action en justice contre une renonciation qu'il considère comme injustifiée.

Ad article 51

Cet article traite de la date d'extinction du brevet

communautaire dans les cas normaux et ne concerne donc pas la renonciation au brevet dont il est question à l'article 50 ni son annulation.

En cas d'annulation du brevet communautaire ou de révocation de ce brevet au cours de la procédure d'opposition, le brevet, conformément à l'article 35 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet communautaire et l'article 68 de la Convention sur le brevet européen, est réputé n'avoir pas eu, dès l'origine, ses effets ; ces deux faits ont donc un effet *ex tunc* selon les modalités de l'article 35.

Dans les autres cas d'extinction du brevet communautaire, c'est-à-dire lorsqu'il arrive au terme de sa durée, lorsque la taxe annuelle n'a pas été acquittée ou lorsqu'il y a eu renonciation, l'extinction du brevet n'a pas d'effet rétroactif mais uniquement un effet *ex nunc*.

Ad Chapitre II

La procédure de limitation décrite dans les articles 52 à 55 a pour but de permettre au titulaire d'un brevet communautaire de renoncer partiellement. La renonciation prévue à l'article 50, au contraire, concerne le brevet communautaire dans sa totalité.

Des procédures de limitation existent, par exemple, dans le droit de la République fédérale d'Allemagne, même si elles y revêtent des formes différentes. Les modalités de la procédure de limitation européenne figurent dans les règles 14 à 20.

La compétence en matière de procédure de limitation appartient en première instance à une division d'annulation et en deuxième instance à une chambre d'annulation de l'Office européen des brevets. La décision de la chambre d'annulation est en outre susceptible de recours devant la Cour de justice des Communautés européennes.

Ad article 52

Conformément au paragraphe 1, le brevet communautaire peut faire l'objet d'une limitation par l'Office européen des brevets sur demande du titulaire du brevet, moyennant, conformément au paragraphe 3, le versement d'une taxe. La limitation peut prendre la forme d'une modification des revendications, de la description ou des dessins ; il est donc possible de limiter le brevet communautaire, par exemple, en supprimant ou en modifiant une partie de la description sans pour autant modifier les revendications. D'après la nature même du brevet communautaire, la limitation ne peut en principe affecter que le contenu matériel du brevet. Cependant, afin d'éviter des procédures de nullité ne frappant le brevet communautaire que pour le territoire d'un Etat contractant déterminé, compte tenu de l'existence d'un droit national antérieur, on a jugé approprié de prévoir également pour ce cas particulier la limitation territoriale du brevet communautaire pour un ou plusieurs Etats contractants.

Compte tenu du rapport, exposé aux paragraphes 2 et 5, qui existe entre la procédure d'opposition et de nullité, d'une part, et la procédure de limitation, d'autre part, il est stipulé que l'effet *ex tunc* lié à la révocation ou l'annulation du brevet communautaire entraîne la primauté de ces procédures sur la procédure de limitation ayant un effet *ex nunc*.

Ad article 53

Le paragraphe 1 détermine dans quelle mesure l'Office européen des brevets est tenu d'office d'examiner si le brevet communautaire limité est encore brevetable sur le fond communautaire. Selon ses dispositions, la demande en

limitation est recevable si les conditions de fond pour le maintien d'une partie du brevet communautaire sont réunies, ce qui signifie que cette partie ne doit pas faire l'objet des causes de nullité énumérées à l'article 57 paragraphe sous a) à d).

Lorsqu'au cours de la procédure de limitation, le titulaire du brevet ne répond pas dans les délais prescrits à une notification de l'Office européen des brevets, la demande en limitation du brevet communautaire est réputée retirée en vertu du paragraphe 3 et le brevet communautaire est donc maintenu dans sa forme initiale. Même s'il est donc établi par l'examen d'office des faits effectué par l'Office européen des brevets que le brevet communautaire est frappé de nullité en tout ou en partie, l'office européen des brevets n'est pas en mesure de poursuivre la procédure de limitation si le titulaire du brevet n'a pas pris position dans les délais.

Ad article 54

Cet article précise à quelles décisions peut donner lieu une demande en limitation d'un brevet communautaire et quelles en sont les conditions.

Conformément au paragraphe 1, si la division d'annulation considère la modification demandée comme irrecevable parce que l'une des causes de nullité énumérées à l'article 57 paragraphe 1 sous a) à d) s'oppose au maintien du brevet communautaire dans la forme demandée, elle rejette la demande en limitation et le brevet communautaire est maintenu dans sa totalité.

Si aucune cause de nullité ne s'oppose au maintien du brevet communautaire dans sa forme demandée par son titulaire et que les autres conditions sont remplies, la division d'annulation décide, conformément au paragraphe 2, de limiter le brevet communautaire en conséquence.

Toutefois, si par la suite, les traductions requises ne sont pas produites en temps voulu ou que les taxes d'impression du nouveau fascicule du brevet ne sont pas acquittées dans les délais, la demande en limitation est réputée retirée et le brevet est maintenu sans limitation.

Ad article 55

A la date à laquelle la limitation du brevet communautaire prend effet en vertu de l'article 54 paragraphe 4, l'Office européen des brevets publie un nouveau fascicule de brevet communautaire. D'après la règle 15, c'est le président de l'Office européen des brevets qui fixe les détails concernant la publication du nouveau fascicule de brevet.

Ad Chapitre III

Fondées sur le caractère unitaire du brevet communautaire, les dispositions des articles 56 à 61 permettent de n'annuler le brevet communautaire qu'en vertu de règles juridiques unitaires appliquées par une autorité centrale européenne, à savoir l'Office européen des brevets, et garantissant le respect de ces principes. Les modalités de la procédure sont fixées dans les règles 21 à 29.

Pendant une période transitoire, prévue à l'article 90, il est possible de déroger à cette réglementation centralisatrice. Si un Etat contractant a formulé une réserve énoncée à cet article, un tribunal d'un Etat donné, saisi d'une action en contrefaçon d'un brevet communautaire, peut également, dans certaines conditions, statuer sur les effets - mais non sur une annulation partielle - du brevet communautaire sur le territoire de l'Etat en question.

Ad article 56

D'après le paragraphe 1, toute personne peut présenter une demande en nullité d'un brevet communautaire. Le demandeur n'a pas besoin de justifier d'un intérêt juridique ou autre à l'annulation.

Le paragraphe 4 prévoit que la demande, qui donne lieu au paiement d'une taxe, doit être motivée. La règle 21 contient davantage de précisions à cet égard.

L'opposition et la demande en nullité ayant le même objectif, à savoir l'annulation rétroactive du brevet communautaire, le paragraphe 2 précise qu'une demande en nullité ne peut être présentée ni pendant le délai d'opposition ni pendant le déroulement d'une procédure d'opposition.

Le paragraphe 3 prévoit expressément qu'une demande en nullité peut être présentée même si le brevet communautaire s'est éteint. Cette disposition est nécessaire car, en vertu de l'article 51, l'extinction a toujours lieu ex nunc et n'a pas d'effet rétroactif, par conséquent le titulaire d'un brevet pourrait encore demander des dommages-intérêts après l'extinction du brevet communautaire pour la contrefaçon présumée de son brevet intervenue avant l'extinction de celui-ci. Si le brevet communautaire vient à s'éteindre pendant la procédure de nullité, les dispositions de la règle 29 combinées avec celles de la règle 60, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen autorisent la poursuite de la procédure sur requête de la personne ayant présenté une demande en nullité.

La personne ayant introduit une demande en nullité peut à tout moment la retirer. Toutefois, les dispositions de la règle 29 combinées avec celles de la règle 60, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen permettent à l'Office européen des brevets de poursuivre d'office la procédure de nullité. Cette règle vaut aussi, entre autres, en cas de décès du demandeur, la procédure pouvant alors être poursuivie sans que ses héritiers y participent. Ces dispositions doivent en pareil cas permettre à l'Office européen des brevets d'annuler le brevet communautaire, notamment s'il est déjà établi qu'il existe suffisamment de motifs justifiant la nullité.

Si un brevet communautaire fait l'objet de plusieurs demandes en nullité, la règle 26 autorise la jonction de ces procédures par elles-mêmes indépendantes. Ce n'est pas le cas pour la procédure d'opposition, dans le cadre de laquelle tous les tiers ayant fait opposition sont, conformément à l'article 99, paragraphe 4 de la Convention sur le brevet européen, parties à la même procédure d'opposition.

Pour ce qui est de la procédure de nullité, l'article 61 prévoit que l'instance d'annulation compétente de l'Office européen des brevets peut statuer, en vertu de considérations d'équité, sur la répartition des frais et en fixer le montant. Si l'on considère conjointement l'article 61 paragraphe 3 et l'article 104, paragraphe 3 de la Convention sur le brevet européen, les décisions de ces instances sont assimilées aux arrêts d'un tribunal passés en force de chose jugée. Dans les Etats membres des Communautés européennes, ces jugements peuvent être exécutés rapidement et simplement en vertu de la convention d'exécution du 27 septembre 1968. Afin de permettre aux titulaires de brevets communautaires d'obtenir sans trop de difficultés le remboursement des frais relativement élevés qu'entraîne la défense dans une procédure de limitation, l'article 56 paragraphe 6 prévoit que les demandeurs ayant leur domicile ou leur siège ailleurs que sur le territoire des Etats membres des Communautés européennes doivent

fournir, à la requête du titulaire du brevet, un cautionnement pour les frais de la procédure. D'après la règle 22, le cautionnement doit être déposé auprès d'un établissement financier ou bancaire figurant sur une liste arrêtée par le président de l'Office européen des brevets.

Ad article 57

Cet article énumère les causes qui peuvent conduire à une décision de nullité du brevet communautaire ; ils correspondent aux motifs mentionnés aux articles 138 et 139 de la Convention sur le brevet européen.

Le paragraphe 1 sous f) cite expressément comme cause de nullité l'existence de droits nationaux antérieurs, au sens de la réglementation de fond définie à l'article 37 paragraphe 1. Aux termes du paragraphe 3, dans le cas d'un droit national antérieur, la nullité n'est cependant prononcée que pour ce qui concerne l'Etat contractant dans lequel existe le droit national antérieur.

Ad article 58

Cet article traite de l'examen de la demande du point de vue de sa recevabilité et de celui du droit substantiel. En cela l'article est calqué sur l'article 101 de la Convention sur le brevet européen.

Ce n'est qu'à la règle 23 que la procédure retenue en matière d'annulation s'écarte légèrement de celle prévue en matière d'opposition par la règle 56 de la Convention sur le brevet européen. Afin de rendre la procédure de nullité encore plus conforme à la procédure judiciaire que la procédure d'opposition, il est prévu de notifier la demande en nullité au titulaire du brevet avant que la division d'annulation ne se soit prononcée sur la recevabilité de la demande ; elle donne au titulaire du brevet la possibilité de formuler des observations sur sa recevabilité dans un délai d'un mois.

Ad article 59

Tant par sa structure que par sa teneur, cet article est calqué sur l'article 102 de la Convention sur le brevet européen ; il fixe les mesures à prendre par la division d'annulation. S'il existe un motif de nullité, le brevet communautaire est annulé, alors que dans le cadre de la procédure d'opposition le brevet européen est révoqué.

De même qu'à l'issue d'une procédure d'opposition au cours de laquelle les revendications ont été modifiées (article 33 paragraphe 2) et après limitation du brevet communautaire (article 54 paragraphe 2 sous b), à l'issue de la procédure de nullité, lorsque les demandes ont été modifiées, des traductions des revendications modifiées dans les cinq autres langues doivent aussi, conformément à l'article 59 paragraphe 3 sous b), être produites dans le délai prescrit dans le règlement d'exécution. Conformément à la règle 25 paragraphe 5, ce délai est de trois mois à compter de l'invitation à produire les traductions. En vertu de l'article 59 paragraphe 4 et de la règle 25 paragraphe 6, il est possible en acquittant la surtaxe prévue de bénéficier d'un délai supplémentaire de deux mois.

Si les traductions ne sont pas produites dans ce délai ou si la taxe d'impression du nouveau fascicule du brevet communautaire n'est pas acquittée dans les délais, le brevet est annulé conformément au paragraphe 4.

Ad article 60

Contrairement à ce que prévoient la plupart des systèmes juridiques nationaux, en cas de modification du brevet communautaire au cours de la procédure de nullité, un nouveau fascicule du brevet communautaire est publié aux frais du titulaire du brevet. Cette mesure a été prise afin d'accroître la sécurité juridique et de permettre au public d'être informé de façon aussi complète que possible.

Ad article 61

Cette disposition, qui prévoit une répartition selon des principes d'équité des frais occasionnés par une procédure orale ou une mesure d'instruction, est calquée sur l'article 104 de la Convention sur le brevet européen relatif à la procédure d'opposition. La règle 63 de la Convention sur le brevet européen, qui est applicable conformément à la règle 29 de la Convention sur le brevet communautaire, fournit des détails supplémentaires concernant les frais à prendre en considération.

Afin de rendre le texte plus précis, une phrase supplémentaire ne figurant pas à l'article 104, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen a été ajoutée au paragraphe 1. Elle stipule qu'une décision relative à la répartition des frais peut également être prise sur requête, lorsque la demande en nullité est retirée ou lorsque le brevet communautaire s'est éteint.

A d Q u a t r i è m e P a r t i e

Cette partie régit la procédure de recours se déroulant devant la chambre d'annulation de l'Office européen des brevets et prévoit la possibilité de pourvois en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes.

Ad article 62

Le paragraphe 1 stipule que les décisions des instances du premier degré, c'est-à-dire les décisions des divisions d'annulation et de la division d'administration des brevets sont susceptibles de recours. L'article 10 stipule que les chambres d'annulation sont compétentes pour examiner ces recours et il en fixe la composition.

Le paragraphe 2 stipule que les articles 106 à 111 de la Convention sur le brevet européen, c'est-à-dire pratiquement toutes les dispositions relatives à la procédure de recours prévue par la première convention, sont également applicables à la procédure de recours au titre de la convention sur le brevet communautaire ; la règle 30 qui régit la procédure de recours renvoie également aux règles 64 à 67 de la Convention sur le brevet européen.

Ad article 63

Cet article traite du pourvoi en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes et fait ainsi ressortir une fois de plus le lien existant entre la Convention sur le brevet communautaire et le Traité instituant la Communauté économique européenne. Le préambule indique déjà que compétence est attribuée à la Cour de justice des Communautés européennes ; l'article 5 précise encore cette déclaration et stipule que le protocole sur le statut de la Cour de justice et le règlement de procédure de la Cour de justice sont applicables.

Conformément à l'article 63 paragraphe 1, les décisions des chambres d'annulation peuvent faire l'objet d'un pourvoi en cassation devant la Cour de justice des Communautés européennes. Le pourvoi en cassation a un effet suspensif.

Le paragraphe 2 énumère les motifs sur lesquels peut se fonder un pourvoi en cassation. A l'instar de l'article 173 paragraphe 1 du traité instituant la Communauté économique

européenne, il cite la violation des formes substantielles ainsi que la violation de la convention ou de toute règle de droit relative à son application ; les règles de droit national, qui font l'objet d'un examen selon les critères du droit national, sont exclues de cette énumération. Il précise en outre que la Cour de justice agit uniquement comme instance de cassation et qu'elle n'est pas chargée de réexaminer la constatation des faits contenue dans la décision de la chambre d'annulation.

Conformément au paragraphe 4, le pourvoi doit être introduit devant la Cour de justice dans un délai de deux mois à compter de la signification de la décision de la chambre d'annulation. Le délai supplémentaire de quatre mois prévu à l'article 108, troisième phrase de la Convention sur le brevet européen pour exposer les motifs du recours n'a formé auprès de l'Office européen des brevets n'a pas été repris pour la formation du pourvoi en cassation puisqu'en général ce délai n'est pas prévu dans la procédure se déroulant devant la Cour de justice et que la procédure doit être régie de manière uniforme dans le règlement de procédure de la Cour de justice.

Il est apparu opportun de stipuler, au paragraphe 6, en cas de renvoi de l'affaire, que la chambre d'annulation est liée par les motifs et le dispositif de la décision de la Cour de justice. Cela ne vaut toutefois que pour autant que les faits de la cause sont les mêmes. Si, par exemple, la chambre d'annulation en donnant suite à l'affaire découvre un état de la technique non connu jusqu'alors, elle n'est pas liée par la décision de la Cour de justice pour apprécier ce nouvel élément.

A d C i n q u i è m e P a r t i e

Cette partie contient des dispositions générales relatives à la procédure devant les instances spéciales de l'Office européen des brevets et à la représentation ainsi que des dispositions en matière d'information du public et des instances officielles.

Ad article 64

Cet article fixe les conditions d'application des dispositions générales de procédure de la Convention sur le brevet européen ainsi que des dispositions de cette convention relatives à la représentation (septième partie, chapitres I et III de la Convention sur le brevet européen). Il s'agit des dispositions suivantes :

article 113 (fondement des décisions), article 114 (examen d'office), article 115 (observations des tiers), article 116 (procédure orale), article 117 (instruction), article 118 (unicité de la demande ou du brevet européen), article 119 (signification), article 120 (délais), article 122 (restitutio in integrum), article 123 (modifications), article 125 (référence aux principes généraux), article 126 (fin des obligations financières), article 133 (principes généraux relatifs à la représentation) et article 134 (mandataires agréés).

Les articles 121 (poursuite de la procédure de la demande de brevet européen) et 124 (indications relatives aux demandes de brevet national) de la Convention sur le brevet européen ne sont pas applicables, car ce sont des dispositions spéciales pour la procédure de dépôt dont le but et le contenu ne sont pas adaptés à la procédure faisant suite à la délivrance du brevet. Les autres stipulations de l'article 64 sont les suivantes :

Sous a), il est prévu que le principe de l'examen d'office figurant à l'article 114 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen n'est applicable que par les divisions d'annulation et les chambres d'annulation. Ce principe ne convient pas pour les activités de la division d'administration des brevets.

Sous b), il est prévu que, en application de l'article 116 paragraphes 2 et 3 de la Convention sur le brevet européen, il n'est recouru à la procédure orale devant la division d'administration des brevets que dans les cas exceptionnels et que cette procédure n'est pas publique. En revanche, la procédure orale est la règle devant les divisions d'annulation et les chambres d'annulation ; en application de l'article 116 paragraphe 4 de la Convention sur le brevet européen, elle est la plupart du temps publique.

L'article 122 de la Convention sur le brevet européen garantit au titulaire d'un brevet qui n'a pu observer un délai, dans certaines conditions, le rétablissement dans ses droits. L'article 64 paragraphe 1 sous c) étend cette possibilité à toutes les autres parties aux procédures devant les instances spéciales, par exemple aux auteurs d'une demande en nullité.

Conformément au paragraphe 1 sous d), en application de l'article 123 paragraphe 3 de la Convention sur le brevet européen, les revendications du brevet ne peuvent être modifiées au cours des procédures de limitation et d'annulation de façon à étendre la protection.

Conformément au paragraphe 1 sous e), il faut entendre par les termes "Etats contractants" figurant à la septième partie, chapitres I et III de la Convention sur le brevet européen les Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire. Cela revêt de l'importance pour les articles de la Convention sur le brevet européen figurant ci-après :

article 118 (unicité de la demande ou du brevet européen),
 article 119 (signification),
 article 122 (restitutio in integrum),
 article 125 (référence aux principes généraux),
 article 133 (principes généraux relatifs à la représentation) et
 article 134 (mandataires agréés).

Le paragraphe 2 comporte une réglementation spéciale concernant les mandataires agréés (article 134 de la Convention sur le brevet européen) qui repose sur la faculté prévue à l'article 144 de la Convention sur le brevet européen. Les Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire peuvent à ce titre prévoir une réglementation spéciale pour la représentation devant les instances spéciales créées par cette Convention. A cet effet, l'article 64 paragraphe 2 stipule qu'une personne inscrite sur la liste des mandataires agréés tenue par l'Office européen des brevets qui ne possède pas la nationalité de l'un des Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire ou qui n'a pas son domicile professionnel ou lieu de son emploi sur le territoire de l'un de ces Etats - un conseil en brevets autrichien par exemple - est habilitée, à deux conditions, à agir en qualité de mandataire agréé pour le compte d'une partie dans une procédure concernant un brevet communautaire devant les instances spéciales :

En ce qui concerne le mandataire, il doit s'agir de la personne qui, suivant le registre européen des brevets, a été mandatée en dernier lieu pour agir en qualité de mandataire agréé pour le compte de cette partie ou de son prédécesseur en droit dans une procédure instituée par la Convention sur le brevet européen concernant ce brevet communautaire ou la demande de brevet européen qui a donné lieu à sa délivrance. La seconde condition est que l'Etat dont le mandataire possède la nationalité ou sur le territoire duquel il a son domicile professionnel ou le lieu de son emploi - l'Autriche, par exemple - applique, pour ce qui concerne la représentation devant son service central de la propriété industrielle - l'Office autrichien des brevets, par exemple - des règles satisfaisant aux conditions de réciprocité qui peuvent être exigées par le comité restreint du conseil d'administration.

Cette disposition du paragraphe 2, qui dans les conditions mentionnées donne aux mandataires agréés qui ne possèdent pas

la nationalité de l'un des Etats parties à la convention la possibilité de continuer d'agir en qualité de mandataires dans une procédure concernant un brevet communautaire devant les instances spéciales de l'Office européen des brevets, a été introduite pour les raisons suivantes : il ne paraît pas satisfaisant que le titulaire d'un brevet qui - pour reprendre l'exemple ci-dessus - a été représenté par un conseil en brevets autrichien dans les procédures de délivrance, d'examen et d'opposition devant l'Office européen des brevets soit contraint de changer de mandataire au cas où une procédure d'annulation serait intentée contre lui devant les instances spéciales de l'Office européen des brevets. En pareil cas, il paraît plus juste que le mandataire qui a déjà acquis une connaissance précise du brevet en question au cours des procédures prévues par la Convention sur le brevet européen puisse utiliser cette connaissance en continuant d'assumer la représentation aussi dans les procédures devant les instances spéciales. Il doit cependant s'agir de la représentation de la même partie ou de son successeur en droit et se rapporter au même brevet.

Ad article 65

Cet article prévoit la création d'un registre officiel où sont portées toutes les indications présentant un intérêt pour les tiers. Les indications dont l'enregistrement est prévu sont visées à la règle 31 du règlement d'exécution qui stipule, quant à elle, que la règle 92, paragraphe 1, lettres a) à l), o), q) à u) et w) ainsi que les paragraphes 2 et 3 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen sont applicables. En application de la règle 92, paragraphe 2 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen, le Président de l'Office européen des brevets peut prescrire que des données autres que celles mentionnées dans les règles citées soient inscrites au registre. Conformément au but qui lui a été assigné, le registre est ouvert à l'inspection publique.

Le président de l'Office européen des brevets peut en outre décider, dans le cadre de ses pouvoirs administratifs, que le registre des brevets communautaires soit fusionné avec le Registre européen des brevets prévu à l'article 127 de la Convention sur le brevet européen.

Ad article 66

Cet article prévoit que l'Office européen des brevets publie périodiquement un Bulletin des brevets communautaires contenant les inscriptions portées au registre des brevets communautaires, ainsi que toutes les autres indications dont la publication est prescrite par la convention.

Le président de l'Office européen des brevets peut, dans le cadre de ses pouvoirs administratifs, décider que le Bulletin des brevets communautaires soit fusionné avec le Bulletin européen des brevets prévu à l'article 129, Lettre a) de la Convention sur le brevet européen.

Ad article 67

En stipulant que l'article 128 paragraphe 4, les articles 130, 131 et 132 de la Convention sur le brevet européen sont applicables, cet article règle les questions concernant l'information du public par l'inspection publique des dossiers (article 128), l'échange d'informations entre l'Office européen des brevets et les offices de brevets des Etats contractants (article 130), la coopération administrative et judiciaire entre l'Office européen des brevets et les juridictions et autres autorités compétentes des Etats contractants (article 131) ainsi que l'échange de publications entre l'Office européen des brevets et les offices de brevets des Etats contractants (article 132). A cet égard, les termes "Etats contractants" s'entendent des Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire.

La règle 33 précise que les dispositions pertinentes du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet

européen sont applicables. Ces dispositions sont les suivantes :

La règle 36 (documents produits ultérieurement), les règles 68 à 70 (décisions et notifications de l'Office européen des brevets), les règles 71 à 76 (procédure orale et instruction), les règles 77 à 82 (significations), les règles 83 et 84 et la règle 85 paragraphes 1 et 2 (délais), les règles 88 et 89 (corrections), la règle 90 (interruption de la procédure), la règle 91 (renonciation au recouvrement par contrainte), les règles 93 à 95 (information du public), les règles 97 à 99 (assistance judiciaire et administrative), les règles 100 à 102 (représentation) et la règle 106 (modification de la liste des mandataires agréés pendant la période transitoire).

La règle 85, paragraphe 3 (prorogation des délais), les règles 86 (modification de la demande de brevet européen), 87 (revendications, description et dessins différents pour des Etats différents), 92 (inscriptions au Registre européen des brevets) et 96 (autres publications de l'Office européen des brevets) ne sont pas applicables. En effet, la règle 85, paragraphe 3 et la règle 86 constituent des dispositions particulières relatives à la procédure de dépôt dont le but et le contenu ne sont pas adaptés à la procédure suivant la délivrance du brevet. La règle 87 prévoit la possibilité de produire des revendications, une description et des dessins différents pour des Etats différents et, de ce fait, il est logique qu'elle ne soit pas applicable au brevet communautaire en raison de l'article 2, paragraphe 2 de la Convention relative à ce brevet. Etant donné qu'aux termes de l'article 37, en liaison avec l'article 57 paragraphe 1 sous f) et paragraphe 3, le brevet communautaire peut être annulé pour une partie du territoire sur lequel il produit ses effets, par dérogation au principe de l'unité du brevet communautaire mentionné à l'article 2 paragraphe 1, les règles 19 et 27 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet communautaire contiennent des dispositions correspondant à la règle 87 de la Convention sur le brevet européen. Enfin, les règles 92 et 96 ne sont pas applicables, parce que les règles 25 et 26 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet communautaire comportent des dispositions particulières à cet égard. Au demeurant, la réglementation applicable est la suivante :

En vertu de la règle 33 sous a), la règle 69 de la Convention sur le brevet européen aux termes de laquelle l'Office européen des brevets constate la perte d'un droit sur la base de la Convention sur le brevet européen, n'est pas applicable aux décisions concernant les demandes en limitation ou en nullité du brevet communautaire.

Conformément au texte figurant sous b), les modalités de remboursement des frais encourus par les témoins et les experts ainsi que l'indemnisation des témoins pour manque à gagner et la rémunération des travaux des experts (règle 74, paragraphes 2 et 3) sont arrêtées par le comité restreint du conseil d'administration.

Conformément au texte figurant sous c), les termes "Etats contractants" s'entendent des Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire. Cette disposition revêt de l'importance pour les règles du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet communautaire mentionnées ci-après :

Règle 77 (dispositions générales sur les significations), règle 78 (signification par la poste), règle 85 (prorogation des délais), règle 94 (modalités de l'inspection publique), règle 97 (communications entre l'Office européen des brevets et les administrations des Etats contractants), règle 98 (communication de dossiers aux tribunaux et administrations des Etats contractants ou par leur intermédiaire), règle 99 (procédure des commissions rogatoires), règle 102 (modification de la liste des mandataires agréés) et règle 106 (modification de la liste des mandataires agréés pendant la période transitoire).

A d S i x i è m e P a r t i e

Cette partie détermine la compétence et la procédure en ce qui concerne les actions relatives aux brevets communautaires en créant les bases juridiques pour les actions civiles fondées sur des brevets communautaires, et notamment pour les actions en contrefaçon de brevets communautaires.

Le chapitre premier constitue pratiquement une adaptation de "la Convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale (Convention d'exécution)", du 27 septembre 1968. Il fixe essentiellement les règles de la compétence judiciaire pour les actions en contrefaçon d'un brevet communautaire. Ces règles garantissent qu'une action en contrefaçon d'un brevet communautaire peut être portée devant un tribunal dans plusieurs Etats de la Communauté.

En même temps, ces dispositions tendent à empêcher dans une large mesure que le demandeur ne puisse délibérément mettre à profit les différences existant éventuellement entre les procédures, l'organisation et la jurisprudence des juridictions nationales.

Le chapitre II règle surtout les rapports entre la compétence judiciaire en matière de brevets européens, qui appartient aux chambres d'annulation de l'Office européen des brevets et à la Cour de justice des Communautés européennes, et la compétence des juridictions nationales, l'action en contrefaçon représentant également à cet égard l'élément essentiel.

En liaison avec le contenu de la sixième partie, il faut mentionner l'article 85 qui contient une disposition transitoire relative à l'application de la Convention d'exécution, l'article 90 qui prévoit une solution transitoire pour la procédure concernant l'action en contrefaçon, la "résolution relative à la centralisation, dans chaque Etat contractant, des juridictions appelées à connaître d'actions en contrefaçon de brevets communautaires" et la "résolution relative aux litiges sur les brevets communautaires".

Il ressort clairement de l'article 90 et des deux résolutions mentionnées que la sixième partie de la convention ne fait que jeter les bases de réglementations communautaires dans le domaine de la compétence judiciaire en matière de brevets, qui devront être développées ultérieurement.

A d C h a p i t r e I

Ad article 68

Au début de cette partie de la convention qui est relative à la procédure civile, il est stipulé que "les dispositions de la convention concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale", du 27 septembre 1968, dénommée dans la suite du texte, Convention d'exécution, sont applicables à moins que la Convention sur le brevet communautaire n'en dispose autrement. Cette dernière constitue une convention spéciale dans une matière particulière au sens de l'article 57 de la Convention d'exécution.

Pour les six Etats membres originaires de la Communauté économique européenne, la Convention d'exécution se substitue, en application de l'article 220 du traité instituant la Communauté économique européenne, aux conventions bilatérales conclues entre eux en matière de compétence judiciaire, de reconnaissance et d'exécution des décisions et règle ces questions sur une base communautaire. Pour les six Etats membres originaires de la Communauté économique européenne, la Convention d'exécution est entrée en vigueur le 1er février 1973. On prépare actuellement une convention d'adhésion des trois nouveaux Etats membres de la Communauté à la Convention d'exécution. Cette dernière convention fait elle-même l'objet d'une révision en liaison avec l'adhésion.

Il va de soi que le texte de la Convention d'exécution qui est applicable est celui de la version révisée en vigueur. Toutefois, on n'a pas jumelé ces deux conventions en stipulant que la Convention d'exécution qui contient les règles générales applicables aux trois nouveaux Etats membres doit entrer en vigueur la première suivie par la Convention sur le brevet communautaire qui contient les règles particulières. Aussi a-t-on pu prévoir dans la disposition transitoire de l'article 85 que les dispositions de la Convention d'exécution ne produisent leurs effets, en ce qui concerne un Etat contractant, qu'à partir de son entrée en vigueur pour cet Etat. Si, dans la Communauté élargie, la Convention d'exécution révisée devait entrer en vigueur après la Convention sur le brevet communautaire, les questions générales relatives à la compétence judiciaire, à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires seront réglées selon les conventions bilatérales ou multilatérales encore en vigueur dans ce domaine.

Parmi d'autres questions générales, la Convention d'exécution règle, par exemple, celle de la compétence judiciaire en cas de pluralité de défendeurs (article 6 de la Convention d'exécution), en cas d'existence d'une Convention attributive de juridiction conclue entre les parties (article 17 de cette convention) ou en cas de connexité de demandes (article 22 de cette convention). Les protocoles et déclarations annexés à cette convention ainsi que les lois nationales d'application (pour la République fédérale d'Allemagne, la loi du 29 juillet 1972, BGBl I page 1328) peuvent également revêtir de l'importance à cet égard.

Ad article 69

L'article 69 détermine, aux paragraphes 1 à 3, la compétence, sur le plan international, pour les actions en contrefaçon de brevets communautaires et, au paragraphe 4, certaines compétences exclusives dans d'autres domaines. La réglementation de la compétence en matière d'actions en contrefaçon visait en particulier à rendre possible des mesures d'exécution efficaces concernant le brevet communautaire en prévoyant qu'un contrefacteur peut être attiré devant un seul et même tribunal pour l'ensemble des faits de contrefaçon commis dans les différents Etats membres. Toutefois, il fallait en même temps éviter que des différences existant éventuellement dans l'organisation, la procédure et la jurisprudence des différents Etats membres n'entraînent le demandeur à saisir de préférence les tribunaux d'Etats déterminés, au détriment du défendeur. Pour se prémunir dans une large mesure contre cette pratique peu souhaitable qui est désignée par les termes de "forum shopping", on a prévu que tous les faits de contrefaçon commis dans le cadre du Marché commun ne pouvaient faire l'objet de poursuites judiciaires que devant la juridiction du domicile du défendeur ou, à titre subsidiaire, du demandeur et que, dans le cas où l'action est portée devant la juridiction où l'infraction a été commise, la contrefaçon ne peut être prise en considération que dans la mesure où elle est intervenue sur le territoire de l'Etat membre concerné.

Le paragraphe 1 stipule qu'en règle générale, et conformément à l'article 2 de la Convention d'exécution, la juridiction compétente est celle du domicile du défendeur. Cependant, compte tenu des exigences particulières de la procédure en matière de contrefaçon d'un brevet, on peut, à titre subsidiaire, retenir le domicile du demandeur ; si ce dernier n'a pas non plus de domicile sur le territoire de la Communauté, la compétence peut revenir aux tribunaux de la République fédérale d'Allemagne. Alors que la formule utilisée dans les deux conventions relatives au brevet européen est "le domicile ou le siège", on n'emploie ici que le mot "domicile" conformément à la terminologie et à la conception de la Convention d'exécution. Aux termes du paragraphe 3, le domicile est déterminé en application des articles 52 et 53 de la Convention d'exécution, d'où il ressort que ce terme s'entend également du siège des sociétés et des personnes morales.

Le paragraphe 1 indique, dans l'ordre, les juridictions devant lesquelles le demandeur peut intenter des poursuites pour tous les faits de contrefaçon quel que soit l'endroit du Marché commun où ils ont été commis, de telle manière qu'en principe la compétence appartient aux tribunaux du domicile du défendeur ou, s'il s'agit d'une société ou d'une personne morale, aux tribunaux du siège de celle-ci. A défaut de domicile ou de siège, on prévoit la compétence des tribunaux de l'Etat contractant dans lequel le défendeur a un établissement, ce qui constitue une première particularité par rapport à la Convention d'exécution. On laisse à la jurisprudence le soin d'interpréter la notion d'établissement. En principe, on n'entend pas en donner une interprétation différente de la notion d'établissement qui figure à l'article 39 paragraphe 1 sous b) et à l'article 3 de la Convention de l'Union de Paris ou dans d'autres conventions, par exemple le projet de convention relative aux faillites. On ne doit cependant pas exclure que la jurisprudence puisse établir des différences justifiées. Si l'on ne dispose pas, en ce qui concerne le défendeur, d'éléments déterminant la compétence d'un tribunal d'un Etat membre de la Communauté, le demandeur peut saisir les tribunaux compétents pour son domicile ou son siège et, à titre subsidiaire, pour son établissement d'une telle action qui permet de poursuivre uniformément tous les faits de contrefaçon. Si la compétence ne peut pas non plus être fondée sur la situation du demandeur, c'est-à-dire si les deux parties sont étrangères à la Communauté, les tribunaux de la République fédérale d'Allemagne ont compétence globale pour connaître des faits de contrefaçon commis sur le territoire de tout Etat contractant.

Etant donné cette dernière règle, on est amené à constater que la compétence visée au paragraphe 1 n'est nullement exclusive. Le titulaire du brevet communautaire, qu'il ait ou non un domicile ou un établissement sur le territoire de la Communauté, doit du moins pouvoir saisir un tribunal de tous les faits de contrefaçon commis sur l'ensemble du territoire du Marché commun. Cette possibilité revêt une importance particulière pour les personnes étrangères à la Communauté, car elles peuvent ainsi obtenir rapidement une décision judiciaire visant à faire cesser la contrefaçon, qui est exécutoire dans tous les Etats de la Communauté.

Le paragraphe 2 prévoit la possibilité d'opter pour la compétence du tribunal de l'Etat contractant sur le territoire duquel un fait de contrefaçon a été commis. Pour éviter que les tribunaux d'un Etat contractant sur le territoire duquel le brevet communautaire n'a donné lieu qu'à des faits de contrefaçon d'importance mineure ne soient saisis également d'infractions plus importantes commises dans d'autres Etats contractants, la compétence, sur le plan international, du tribunal dans le ressort duquel la contrefaçon a eu lieu a été limitée aux faits commis dans l'Etat contractant de ce tribunal.

Outre la compétence fondée sur le fait de contrefaçon prévue à l'article 2, les autres compétences particulières venant s'ajouter à celles prévues par la règle générale définie au paragraphe 1 sont notamment : la compétence d'un tribunal d'un Etat membre de la Communauté ou d'un pays tiers qui a été convenue entre les parties ; la compétence d'un tribunal d'un Etat membre de la Communauté ou d'un pays tiers dans lequel le défendeur possède des biens dans la mesure où la procédure applicable le permet ; la compétence du tribunal du domicile du contrefacteur situé en dehors de la Communauté. Dans tous ces cas, il convient d'établir, d'après des règles générales, dans quelle mesure la compétence, sur le plan international, du tribunal saisi est suffisante pour la décision quant au fond.

En attribuant aux tribunaux visés au paragraphe 1 compétence pour statuer sur tous les faits de contrefaçon commis sur l'ensemble du territoire du Marché commun (paragraphe 1 dernière phrase) et en limitant la compétence du tribunal saisi au territoire sur lequel le fait de contrefaçon a été commis (paragraphe 2 dernière phrase), on a arrêté des règles de compétence sur le plan inter-

national et non pas des règles de droit privé international. L'article 36 détermine la législation nationale qui est applicable en sus du droit européen en matière de brevets.

Le paragraphe 4 énumère un certain nombre de juridictions qui ont une compétence exclusive pour les actions relatives à des brevets communautaires. Pour les actions ayant pour objet des licences obligatoires sur des brevets communautaires, ce sont les tribunaux de l'Etat contractant dont la loi nationale est applicable. Pour les actions opposant l'employeur et l'employé, on prévoit la compétence exclusive des tribunaux de l'Etat contractant dont le droit est applicable en vertu de l'article 60, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen. Cette réglementation est conforme à l'article 4 et à l'article 5, paragraphe 2 du Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention sur le brevet européen. Elle doit permettre d'éviter que des tribunaux différents ne soient compétents avant et après la délivrance du brevet. Toutefois, on a également prévu les deux compétences exclusives mentionnées à l'article 69 parce que les Etats contractants ont un intérêt particulier à ce que leurs propres instances soient compétentes lorsque leur droit national est applicable.

Toutefois, des compétences exclusives existent également dans des cas autres que ceux mentionnés au paragraphe 4. A cet égard, il faut citer notamment la compétence exclusive de l'Office européen des brevets en matière d'annulation et de limitation de brevets communautaires. Cette compétence exclusive n'est pas mentionnée expressis verbis. Elle résulte cependant obligatoirement des articles 9 et 10, des dispositions de procédure correspondantes figurant aux articles 52 à 53 ainsi que de l'article 76. En ce qui concerne les brevets nationaux, l'article 16 point 4 de la Convention d'exécution stipule que les tribunaux de l'Etat intéressé ont une compétence exclusive pour connaître des actions ayant pour objet l'inscription ou la validité de ces brevets nationaux. En ce qui concerne les brevets européens délivrés conformément à l'article 86 pendant une période transitoire qui, en vertu de l'article 2, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen, ont les mêmes effets que les brevets nationaux, l'article 16 point 4 de la Convention d'exécution est également applicable en matière de validité et partant d'annulation de ces brevets.

Par contre, en ce qui concerne le droit au brevet, des compétences particulières résultent du Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention sur le brevet européen.

Ad article 70

Cet article contient des dispositions complémentaires en matière de compétence, qui ne découlent pas directement de la Convention d'exécution. Le paragraphe 1 règle la compétence des tribunaux à l'intérieur d'un Etat contractant en se fondant sur les dispositions applicables à cet égard aux brevets nationaux de cet Etat. En liaison avec cette disposition, il convient de mentionner la "résolution relative à la centralisation, dans chaque Etat contractant, des juridictions appelées à connaître d'actions en contrefaçon de brevets communautaires", annexée à la convention. Cette résolution doit permettre d'étendre à tous les Etats membres de la Communauté la centralisation, déjà réalisée dans un certain nombre d'Etats, des litiges relatifs à des brevets auprès d'un petit nombre de juridictions de première instance. Le paragraphe 2 étend l'application des articles 68 et 69 aux actions relatives aux demandes de brevet européen. On exclut cependant les actions visant à l'obtention du droit au brevet européen. Pour ces dernières actions, la compétence judiciaire est déterminée par le Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention sur le brevet européen.

Le paragraphe 3 prévoit pour toutes les actions relatives à des brevets communautaires une compétence subsidiaire qui est d'ailleurs mentionnée à l'article 6 du Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention sur le brevet européen.

Ad article 71

Cet article implique que les décisions rendues par les tribunaux des Etats contractants en ce qui concerne les actions relatives à des brevets communautaires doivent être reconnues et exécutées en vertu de la Convention d'exécution. C'est ce qui résulte de la règle fondamentale prévue à l'article 68. Toutefois, compte tenu du Protocole sur la reconnaissance annexé à la Convention sur le brevet européen, il était nécessaire de prévoir une adaptation pour l'article 27 points 3 et 4 de la Convention d'exécution, dans la mesure où il s'agit de décisions concernant le droit au brevet communautaire. Ainsi, dans le cas des décisions inconciliables visées au point 3 qui ne sont pas reconnues aux termes de la Convention d'exécution, on a prévu, en s'inspirant des articles 9 et 10 de ce Protocole sur la reconnaissance, que seule la décision rendue à la suite de l'action antérieure doit être reconnue. L'application du point 4 devait être exclue pour les décisions concernant le droit au brevet communautaire parce que cette disposition s'applique à des conflits relevant du droit privé international qui, en ce qui concerne le droit au brevet européen, ne peuvent pas figurer dans les conventions relatives au brevet européen contenant des règles de droit substantiel et de droit privé international. Ces règles figurent à l'article 60, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen et elles sont reprises à l'article 27 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet communautaire.

Ad article 72

Dans un certain nombre d'Etats contractants les offices de brevets ou d'autres autorités étant également compétentes dans des cas précis pour déterminer à qui appartient le droit au brevet communautaire ou délivrer des licences obligatoires sur des brevets communautaires, on devait préciser que le terme "tribunal" utilisé dans cette convention et dans la Convention d'exécution s'applique également à ces autorités. On trouve à l'article 1, paragraphe 2 du Protocole sur la reconnaissance annexé à la convention sur le brevet européen une disposition analogue.

Ad article 73

En reprenant les termes de l'article 177 du traité instituant la Communauté économique européenne, l'article 73 prévoit que la Cour de justice des Communautés européennes, dont la décision est obligatoire, statue à titre préjudiciel sur l'interprétation à donner au droit européen des brevets appliqué par les tribunaux nationaux. Cette compétence ne se limite pas au droit européen des brevets contenu dans cette convention, mais elle s'étend au droit de la Convention sur le brevet européen, qui s'applique directement au brevet communautaire. A cet égard, il convient de mentionner en particulier l'article 69 de la Convention sur le brevet européen, qui délimite l'étendue de la protection conférée par le brevet européen, et le Protocole interprétatif de cet article.

En vertu du paragraphe 1 sous b), la Cour de justice des Communautés européennes est également compétente pour vérifier si toutes les dispositions arrêtées en exécution de cette convention sont conformes aux normes. Cela couvre toutes les normes fixées par le comité restreint du conseil d'administration en vertu de sa compétence en matière de modification conformément à l'article 20.

Les paragraphes 2 et 3 qui réglementent les cas où il y a lieu de saisir la Cour de justice des Communautés européennes sont calqués mot pour mot sur les alinéas correspondants de l'article 177 du traité instituant la Communauté économique européenne.

Ad Chapitre II

Ad article 74

L'article 74 prévoit que toutes les actions relatives à des brevets communautaires sont soumises aux règles de procédure applicables aux mêmes actions relatives à un brevet national. Il résulte de l'article 70 paragraphe 2 que l'article 74 s'applique aussi aux actions relatives à des demandes de brevet européen dans lesquelles les Etats contractants sont désignés.

Ad article 75

L'article 75 prévoit un renversement de la charge de la preuve dans le cas où l'objet d'un brevet communautaire est un procédé permettant d'obtenir un produit nouveau. La disposition de fond figurent à l'article 64, paragraphe 2 de la Convention sur le brevet européen, qui étend la protection conférée par un brevet dont l'objet est un procédé aux produits obtenus directement par ce procédé, est ici complétée du point de vue procédural pour le cas où il s'agit d'un produit nouveau. On a renoncé à limiter la portée de la disposition aux matières nouvelles fabriquées par des procédés chimiques, car il paraissait difficile de fixer la délimitation par rapport aux matières obtenues par des procédés physiques. En ce qui concerne la conformité des produits, il est simplement dit qu'il doit s'agir d'un produit "identique". Il n'a pas été jugé utile d'avoir recours à des formules stipulant que le produit concurrent doit être de nature identique ou sensiblement identique. C'est par conséquent aux tribunaux qu'est laissé le soin de décider quand, dans un cas particulier, ils constatent une conformité suffisante entre les produits concurrents pour rendre probable, en fonction de l'expérience, une contrefaçon du procédé protégé et pour entraîner le renversement de la charge de la preuve.

En créant cette règle particulière relative à la charge de la preuve dans le cas des brevets communautaires, on savait qu'il existe, dans chaque Etat contractant, des dispositions analogues en ce qui concerne les brevets nationaux ou qu'une situation correspondante au niveau de la procédure peut être créée grâce à des principes généraux du droit procédural. Il a toutefois été jugé nécessaire de prévoir une réglementation particulière pour les brevets communautaires parce que le droit procédural national est trop concret sur cette question. Pour éviter des disparités dans les possibilités dont on dispose pour faire valoir les droits conférés par un brevet communautaire, on s'est donc résigné à appliquer aux brevets communautaires une réglementation de la charge de la preuve qui peut s'écarter plus ou moins de celle applicable aux brevets nationaux.

Le paragraphe 2 prévoit une disposition visant à protéger le contrefacteur présumé du brevet. Il convient en effet d'éviter que le demandeur n'abuse du renversement de la charge de la preuve pour chercher à découvrir les secrets d'affaires du contrefacteur présumé du brevet. La disposition est formulée de telle sorte qu'elle peut être appliquée automatiquement et ne suppose donc pas l'intervention préalable du législateur national.

Ad article 76

D'après l'article 76, le tribunal national est lié par le brevet communautaire dans sa dernière version. Les instances spéciales de l'Office européen des brevets sont seules compétentes pour limiter le brevet communautaire ou pour l'annuler.

Cela découle des articles 9 et 10 ainsi que des articles 52 à 63, en liaison avec l'article 76. L'obligation du tribunal national vaut également lorsque l'on fait valoir, pour le territoire d'un Etat contractant, que le brevet communautaire est sans effets en vertu de l'article 37, en raison de l'existence d'un droit national antérieur. Cette absence d'effets ne peut en effet être invoquée que par une demande en nullité (cf. article 57 paragraphe 1 sous f)). Une exception à cette règle est admise en vertu de l'article 37 paragraphe 2 en liaison avec l'article 83, lorsque le droit national antérieur était un brevet non publié pour des motifs de mise au secret. L'article 76 n'empêche toutefois pas le tribunal national d'examiner les objections du contrefacteur présumé si celles-ci ne mettent pas en cause la validité juridique du brevet communautaire. Cela vaut pour la revendication d'un droit fondé sur une utilisation antérieure visée à l'article 38, pour l'exception, visée à l'article 84 paragraphe 2 en liaison avec l'article 6 de la loi allemande sur les modèles d'utilités, suivant laquelle on ne peut se prévaloir des droits conférés par un brevet communautaire aussi longtemps qu'il existe un modèle d'utilité national antérieur valable, ou pour l'exception, que peut invoquer un Etat contractant en vertu de l'article 88 paragraphe 1 et suivant laquelle on ne peut pas encore se prévaloir des droits conférés par un brevet communautaire dans un Etat contractant si une traduction n'a pas été produite.

La faculté de formuler une réserve prévue à l'article 90 limite considérablement la portée de l'article 76 pendant une période transitoire. En vertu de cet article, un Etat contractant peut prévoir que ses tribunaux saisis d'une action en contrefaçon peuvent prendre une décision concernant les effets du brevet communautaire sur le territoire de l'Etat concerné. Pour les détails, on se référera aux commentaires concernant l'article 90.

Ad article 77

Le paragraphe 1 précise quand le tribunal national peut surseoir à statuer dans une action relative à une demande de brevet européen et le paragraphe 2, dans une action relative à un brevet communautaire. Etant donné que, dans le cas d'une demande de brevet, il ne s'agit pas encore d'un titre de protection dûment établi, une décision des tribunaux nationaux qui dépend de la brevetabilité de l'invention ne peut être rendue que lorsque la procédure d'examen est achevée à l'Office européen des brevets. La délivrance du brevet ne constitue pas un obstacle à la formation d'une opposition, étant donné que la Convention sur le brevet européen prévoit le système de l'opposition suivant la délivrance. L'article 77 ne s'oppose qu'à la décision et non à l'introduction d'une action fondée sur une demande de brevet européen, par exemple une action en paiement d'une indemnité raisonnable en vertu de l'article 34.

Le paragraphe 2 réglemente le cas du brevet délivré. On suppose qu'il est valide et, en vertu de l'article 76, le tribunal est tenu de le considérer comme tel. Il peut toutefois, sur requête d'une des parties et après audition des autres parties, surseoir à statuer dans une action en contrefaçon, à condition qu'ait été introduite une des procédures permettant de vérifier la validité juridique de brevets délivrés, à savoir un recours aux termes de la Convention sur le brevet européen ou une demande en limitation ou en nullité aux termes de cette convention. Il faut toutefois, dans ce cas également, que la décision à prendre par l'Office européen des brevets soit susceptible d'affecter la décision du tribunal national.

En vue de la décision de suspension, le tribunal doit, sur requête de l'une des parties se faire communiquer les pièces de l'Office européen des brevets. Cela doit permettre de tenir compte, dans le cadre de la décision sur la demande de suspension, des chances de réussite de la procédure engagée à l'Office européen des brevets. C'est le droit procédural

national et l'appréciation du tribunal national qui déterminent si cela peut influencer la décision sur la suspension.

L'article 77 s'applique également aux tribunaux nationaux qui, en vertu de l'article 9, auraient la possibilité pendant une période transitoire de prendre eux-mêmes une décision concernant les effets du brevet communautaire, mais qui n'ont pas recours à cette faculté.

Ad article 78

L'article 78 prévoit que le tribunal saisi d'une action en contrefaçon, selon le cas, peut ou doit, avant de statuer, recueillir l'avis de l'Office européen des brevets sur l'étendue de la protection conférée par le brevet communautaire. En vertu du paragraphe 1, le tribunal doit obligatoirement recueillir l'avis de l'Office s'il prend une décision de suspension dans une action en contrefaçon, lorsque l'Office européen des brevets s'occupe de toute façon du brevet communautaire dans le cadre d'une procédure d'opposition, de limitation ou d'annulation. L'Office européen des brevets ne doit toutefois émettre un avis que lorsqu'il a décidé de maintenir le brevet communautaire. Dans les cas visés au paragraphe 2, le tribunal ne doit pas obligatoirement recueillir l'avis de l'Office.

L'avis se fonde sur l'objet concret de la contrefaçon ; il précise si celui-ci est couvert par la protection conférée par le brevet communautaire. Etant donné qu'il s'agit en l'occurrence d'une application et d'une interprétation de l'article 69 de la Convention sur le brevet européen et du protocole y afférent, l'avis revêt un caractère non seulement technique mais également juridique. Il dépasse donc le cadre de l'avis technique mentionné à l'article 25 de la Convention sur le brevet européen.

En dépit de son caractère juridique, l'avis ne lie pas le tribunal. En vertu de ce caractère, l'avis ne peut pas non plus être contesté par des voies juridiques.

L'avis est émis par une chambre d'annulation qui, aux termes de l'article 10 paragraphe 4, se compose de deux membres juristes et, suivant le cas, d'un ou de trois membres techniciens. L'application de l'article 116, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen permet d'avoir recours à la procédure orale.

L'avis donne lieu au paiement d'une redevance appropriée, ce qui correspond à la réglementation prévue à l'article 25 de la Convention sur le brevet européen, même si les redevances sont différentes eu égard au caractère différent des avis émis. Le montant de la redevance est fixé par le Comité restreint du conseil d'administration dans le règlement relatif aux taxes prévu par la Convention sur le brevet communautaire (cf. articles 20 et 26). Le tribunal national peut tenir compte de cette redevance dans la décision qu'il prendra ultérieurement en matière de frais dans le cadre de l'action en contrefaçon.

Ad article 79

La contrefaçon ne peut être sanctionnée par des dispositions de droit pénal que dans une partie des Etats contractants. Les dispositions pénales en vigueur dans d'autres Etats contractants n'ont aucune portée pratique. L'article 79 prévoit nonobstant que les dispositions pénales nationales en vigueur sont applicables à la contrefaçon de brevets communautaires. Il fallait, en effet, d'une part appliquer le principe suivant lequel le brevet communautaire ne doit pas bénéficier d'une protection moins étendue que celle du brevet national. D'autre part, il fallait tenir compte du fait que des dispositions pénales peuvent aussi avoir parfois une portée pratique, notamment lorsque, dans un Etat contractant, des dommages et intérêts peuvent être réclamés au civil dans le cadre d'une action complémentaire de l'action pénale.

Ad Septième Partie

Cette partie traite des incidences du système du brevet communautaire sur le droit national. Les diverses dispositions figurant dans cette partie couvrent, d'une part, des questions de politique économique en matière de brevet et, d'autre part, des particularités de la propriété industrielle au niveau national.

Ad article 80

L'objectif de la convention est de mettre à la disposition de l'économie un brevet communautaire valable pour l'ensemble du Marché commun. En vertu de l'article 6, il doit toutefois encore être possible de délivrer des brevets nationaux pour le territoire de chacun des Etats contractants. L'intention n'est cependant pas de protéger une seule et même invention à la fois par un brevet communautaire et par un brevet national.

L'article 139 de la Convention sur le brevet européen interdit déjà les protections cumulées dans la mesure où il s'agit de titres de protection dont les dates de dépôt ou les dates de priorité sont différentes ; aux termes du paragraphe 3 dudit article, les Etats contractants demeurent cependant libres de régler la question des protections cumulées pour les demandes ayant la même date de dépôt ou la même date de priorité et pour les droits ayant pris naissance à la même date.

L'article 30 de la convention sur le brevet communautaire fait usage de cette faculté pour établir la validité du brevet communautaire et de la demande y afférente par rapport à celle des brevets nationaux et des demandes les concernant dans la mesure où l'invention dont ils font l'objet revêt à un seul et même inventeur.

Le paragraphe 1 prévoit dans ces cas la primauté du brevet communautaire et stipule que le brevet national existant parallèlement cesse de produire ses effets. Cela ne se produit cependant que si l'objet est identique. La date de cette cessation est réglementée de manière détaillée et elle est fonction d'un recours contre le brevet communautaire et de la date de la délivrance du brevet national. La solution choisie permet aux titres de protection de coexister pendant un certain temps, en principe jusqu'à ce que la question de la révocation du brevet communautaire dans le cadre d'une procédure de recours soit réglée. Jusqu'à cette date, le titulaire du brevet communautaire a le choix, car il peut renoncer à son brevet communautaire, de sorte que le brevet national continue à produire ses effets.

Le paragraphe 2 stipule que l'extinction du brevet communautaire après la date à laquelle le brevet national a cessé de produire ses effets ne permet pas à ce dernier de recommencer à produire ses effets.

Etant donné que les incidences de l'interdiction des protections cumulées affectent le brevet national, les Etats contractants ont la faculté, en vertu du paragraphe 3, de prescrire la procédure selon laquelle il est constaté que le brevet national cesse de produire ses effets ; la même règle s'applique pour déterminer si le brevet national cesse de produire ses effets en tout ou en partie.

Le paragraphe 4 autorise en principe les protections cumulées conférées par une demande de brevet européen et une demande de brevet national ; il donne cependant aux Etats contractants la possibilité d'interdire aussi les protections cumulées conférées par des demandes.

Ad article 81

L'article 32 règle la question de l'épuisement des droits conférés par le brevet communautaire. En vue d'assurer

la libre circulation des marchandises, l'article 81 prévoit la même réglementation pour les brevets nationaux. Elle correspond à la jurisprudence de la Cour de justice des Communautés européennes évoquée à propos de l'article 32, qui ne pouvait traiter jusqu'à présent que de l'épuisement des droits conférés par les brevets nationaux.

Ce qui importe, aux termes du paragraphe 1, ce n'est pas de savoir si et dans quelle mesure il existe des brevets parallèles dans les différents Etats contractants, mais simplement que les droits conférés par le brevet national s'éteignent lorsque le produit couvert par ce brevet a été mis dans le commerce dans l'un des Etats contractants par le titulaire du brevet ou avec son consentement exprès. A cet égard, la restriction reprise de l'article 32 acquiert une importance particulière ; elle prévoit en effet que l'épuisement des droits n'intervient pas s'il existe des motifs qui justifieraient une telle conséquence selon les règles de droit de la Communauté.

En vertu du paragraphe 2, il y a également épuisement des droits lorsque le produit a été mis dans le commerce non pas par le titulaire du brevet, mais par une personne qui est économiquement liée à celui-ci et qui est aussi titulaire d'un brevet national pour la même invention dans un autre Etat contractant. La seconde phrase précise la notion de lien économique au sens de ce paragraphe.

Le paragraphe 3 précise comme l'article 46 paragraphe 1 dernière phrase pour les licences obligatoires sur des brevets communautaires, que la mise dans le commerce au titre d'une licence obligatoire sur un brevet national n'est pas considérée comme une mise dans le commerce par le titulaire du brevet ou par une personne avec laquelle il est économiquement lié, ni comme une mise dans le commerce avec son consentement, au sens de cet article.

Ad article 82

Aux termes de l'article 47, les licences obligatoires sur des brevets communautaires pour défaut ou insuffisance d'exploitation ne sont en principe concédées qu'en quantité suffisante pour satisfaire aux besoins sur le territoire de l'Etat contractant concerné ; des exceptions ne sont prévues que pour les licences obligatoires concédées dans l'intérêt public.

L'article 82 stipule que cette disposition prise dans l'intérêt de la libre circulation des marchandises à l'intérieur du Marché commun est également applicable à la concession de licences obligatoires sur des brevets nationaux.

Ad article 83

L'article 37 paragraphe 2 stipule que les inventions qui n'ont pas été publiées en vertu de la législation nationale d'un Etat relative à la mise au secret des inventions, mais qui ont des effets du point de vue des droits nationaux antérieurs ont également des effets du point de vue des droits antérieurs à l'égard des brevets communautaires.

L'article 83 paragraphe 1 précise les effets de ces droits nationaux antérieurs en indiquant que le brevet communautaire est sans effet dans l'Etat contractant concerné pour la partie couverte par le droit national antérieur. Si on ne se trouve pas en présence de droits antérieurs publiés entraînant l'annulation du brevet communautaire, le brevet communautaire ne cesse de produire ses effets que pour l'Etat intéressé.

En raison de la nature particulière de ces droits nationaux antérieurs, une réglementation spéciale a également été créée pour l'exercice de ces droits. Alors que les droits nationaux antérieurs doivent en principe être revendiqués dans le cadre d'une procédure d'annulation devant

l'Office européen des brevets, le paragraphe 2 prévoit que, pour les droits nationaux antérieurs non publiés, la constatation selon laquelle le brevet communautaire est sans effet dans l'Etat contractant concerné intervient conformément aux procédures nationales applicables aux constatations correspondantes relatives à des brevets nationaux.

Ad article 84

Dans certains Etats contractants, des inventions peuvent aussi, dans certaines conditions, être protégées par des modèles d'utilité ou par des certificats d'utilité ; c'est le cas pour la République fédérale d'Allemagne, la France et l'Italie.

Le paragraphe 1 prévoit que ces titres de protection particuliers ont, à l'égard des brevets communautaires, les mêmes effets que des droits antérieurs, à savoir qu'ils sont également soumis à l'interdiction des protections cumulées et au principe de l'épuisement des droits conférés par les brevets nationaux.

Le paragraphe 2 tient compte de la législation de la République fédérale d'Allemagne relative aux modèles d'utilité, selon laquelle un modèle d'utilité n'entraîne pas l'annulation d'un brevet ultérieur à l'égard duquel il a des effets du point de vue des droits antérieurs, mais a seulement pour conséquence que l'on ne peut se prévaloir des droits conférés par le brevet tant qu'il existe un modèle d'utilité. Si l'on applique cette règle au brevet communautaire, cela signifie qu'après la suppression du modèle d'utilité, qui a une validité maximale de six ans, le brevet communautaire produit également tous ses effets sur le territoire de la République fédérale d'Allemagne. Toutefois, aux termes de la législation allemande, ces effets ne sont pas opposables, dans certaines conditions, à l'ancien titulaire du modèle d'utilité qui dispose d'un droit d'antériorité vis-à-vis du brevet plus récent.

Ad huitième Partie

Cette partie comporte des dispositions spéciales pour une certaine période transitoire après l'entrée en vigueur de la Convention.

Ad article 85

Pour ce qui est des questions concernant la compétence judiciaire et les actions relatives aux brevets communautaires, l'article 68 prévoit que, à moins que la présente convention n'en dispose autrement, les dispositions de la convention d'exécution sont applicables. Les commentaires relatifs à l'article 68 délimitent le champ d'application respectif des deux conventions. Comme les deux conventions se complètent, mais qu'elles entrent en vigueur indépendamment l'une de l'autre, l'article 85 prévoit expressément que les dispositions de la convention d'exécution ne produisent leurs effets, en ce qui concerne un Etat contractant, qu'à partir de l'entrée en vigueur de la convention d'exécution pour cet Etat contractant.

Ad article 86

L'option du demandeur entre le brevet communautaire et le brevet européen constitue l'une des dispositions transitoires les plus importantes de la convention.

Pendant une période transitoire, le demandeur d'un brevet européen a la faculté, conformément au paragraphe 1, de demander, à la place de la délivrance d'un brevet communautaire unitaire, la délivrance d'un ou de plusieurs brevets européens pour les Etats contractants qu'il a désignés.

La déclaration selon laquelle le demandeur ne désire pas obtenir un brevet communautaire doit être contenue dans la requête en délivrance (article 78, paragraphe 1, lettre a) et règle 28 de la Convention sur le brevet européen) ; par conséquent, elle doit être remise au moment du dépôt de la demande de brevet européen. Pour que la situation juridique soit claire, notamment en ce qui concerne les effets de la demande de brevet européen, il a été décidé que cette déclaration ne peut pas être retirée.

Si le demandeur déclare qu'il ne désire pas obtenir un brevet communautaire, il en résulte que la présente convention n'est pas applicable, en principe, à une telle demande de brevet européen. Lorsqu'il est satisfait aux conditions requises, le demandeur se voit délivrer également pour les Etats du marché commun qu'il a désignés, des brevets européens au titre de la Convention sur le brevet européen qui produisent dans les Etats en question les effets prévus par la Convention sur le brevet européen, à savoir les effets d'un brevet national. Dans ce cas, les taxes annuelles nationales fixées par ces Etats doivent bien entendu également être versées.

Si le demandeur ne souhaite pas obtenir un brevet communautaire, le paragraphe 3 prévoit que certaines dispositions de la présente convention sont néanmoins applicables.

Le paragraphe 2 règle pour le marché commun la question des droits européens antérieurs dans le cas où la demande de brevet antérieure désigne un ou plusieurs Etats contractants et que la demande de brevet européen de date plus récente désigne les neuf Etats contractants, ou encore, que la demande de brevet de date plus récente a donné lieu à la délivrance d'un brevet communautaire. Dans la mesure où la procédure d'examen de la demande de brevet européen de date plus récente n'est pas encore achevée, le brevet européen délivré peut comporter, conformément à la règle 87 du règlement d'exécution de la Convention sur le brevet européen, des revendications, une description et des dessins qui diffèrent pour plusieurs Etats contractants. Ces dispositions s'appliquent par analogie au résultat d'une éventuelle procédure d'opposition.

Si les droits européens antérieurs ne sont faits valoir que pendant la procédure de limitation ou la procédure de nullité, la limitation ou la nullité n'est prononcée, par voie de conséquence, que pour les Etats considérés.

Les paragraphes 4 et 5 réglementent la durée de la période transitoire au cours de laquelle l'option est prévue.

Ad article 87

Cet article tient compte de l'éventualité que l'entrée en vigueur de la présente convention ne coïncide pas avec celle de la Convention sur le brevet européen. Au cas où cette convention entre en vigueur avant la présente convention, mais que les deux conventions entrent néanmoins en vigueur avant la délivrance d'un brevet européen déterminé, il conviendrait de donner au demandeur qui a désigné les neuf Etats des Communautés européennes dans sa demande de brevet européen, la possibilité d'obtenir la délivrance d'un brevet communautaire au lieu de celle d'un brevet européen pour les Etats contractants. Il importe dès lors que le demandeur puisse fournir à l'Office européen des brevets, jusqu'à la dernière date possible avant la délivrance du brevet européen, une déclaration écrite selon laquelle il désire obtenir un brevet communautaire.

Ad article 88

Cet article comporte d'autres dispositions transitoires importantes qui concernent la traduction du fascicule du brevet communautaire. Aux termes de l'article 65 de la Convention sur le brevet européen, tout Etat contractant doit

pouvoir exiger, en principe, qu'il lui soit fourni une traduction du fascicule du brevet européen si celui-ci n'est pas rédigé dans l'une des langues officielles de cet Etat. L'article 14 paragraphe 9 de la présente convention exclut cette possibilité pour les Etats contractants de cette convention.

L'article 88 ouvre, pour une période transitoire, aux Etats contractants de la présente convention la faculté de faire une réserve et d'exiger une traduction du fascicule du brevet communautaire si celui-ci n'est pas rédigé dans une de ces langues officielles de cet Etat. Toutefois, la possibilité prévue à l'article 65 de la Convention sur le brevet européen est considérablement limitée en faveur du titulaire du brevet, notamment en ce qui concerne la publication de la traduction et l'effet résultant du fait que la traduction n'a pas été produite. Il n'est prévu ni de procéder à la publication de la traduction aux frais du titulaire du brevet, ni d'appliquer la sanction selon laquelle, au cas où la traduction n'est pas produite, le brevet communautaire est, dès l'origine, réputé sans effet dans cet Etat.

Le paragraphe 1 ouvre à tout Etat contractant la possibilité de faire une réserve à cet effet lors de la signature ou du dépôt de l'instrument de ratification. A l'occasion de la signature de la Convention, seule l'Italie a fait usage de cette réserve.

Selon cette réserve, le titulaire du brevet ne peut se prévaloir des droits conférés par le brevet communautaire dans l'Etat concerné qu'après avoir produit auprès de l'Office européen des brevets la traduction demandée du fascicule du brevet et non pas, comme il est prévu à l'article 65, paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen, auprès de l'Office national des brevets de cet Etat.

Le paragraphe 2 prévoit en faveur du titulaire du brevet, que celui-ci peut également se prévaloir des effets du brevet à compter de la date de la publication du fascicule du brevet communautaire, à condition qu'il ait produit auprès de l'Office européen des brevets la traduction dans un délai de trois mois à compter de cette date.

Si la traduction est fournie plus tard, le titulaire du brevet peut se prévaloir des mêmes droits, en ce qui concerne l'utilisation de son invention jusqu'à cette date, que ceux conférés par la demande de brevet européen après sa publication au titre de l'article 34 paragraphe 1, à savoir, le droit à une indemnité raisonnable ; toutefois, le titulaire du brevet ne peut se prévaloir de ce droit qu'après avoir produit la traduction. Pour ce qui est de la période suivant le dépôt de la traduction, le titulaire du brevet bénéficie de tous les droits conférés par le brevet au titre des articles 29 et suivants, donc également du droit d'interdire à la personne qui a utilisé le brevet de continuer l'utilisation du brevet. Cependant, pour les personnes qui ont utilisé l'invention entre-temps ou qui ont fait des préparatifs effectifs et sérieux à cette fin, l'effet de ce droit est limité à une période de 3 ans à compter de l'expiration du délai d'opposition contre le brevet européen. En effet, si la traduction n'est produite que trois ans après l'expiration de ce délai, le paragraphe 4 prévoit que l'on ne peut plus se prévaloir du droit d'interdire l'utilisation du brevet à l'égard de ces personnes, qui, bien au contraire, ont le droit de poursuivre l'utilisation de l'invention à des conditions raisonnables. Ces conditions raisonnables ne correspondent pas nécessairement au versement de l'indemnité raisonnable prévue au paragraphe 3. Les termes "conditions raisonnables" couvrent sans doute non seulement l'indemnité d'un montant raisonnable pour l'utilisation de l'invention, mais également les modalités et la portée de l'utilisation. Par ailleurs, on retrouve le concept "conditions raisonnables" à la dernière phrase du paragraphe 2 de l'article 28.

Les paragraphes 5 à 7 réglementent la cessation de l'application de la réserve. Dans la mesure où l'Etat

contractant concerné ne retire pas de sa propre initiative la réserve, le Conseil des Communautés européennes, statuant à l'unanimité, décide la suppression de la réserve.

Ad article 89

Les articles 47 et 82 limitent, dans le cadre défini auxdits articles, la faculté des Etats contractants de concéder des licences obligatoires pour défaut ou insuffisance d'exploitation de brevets communautaires, de brevets européens ainsi que de brevets nationaux aux besoins spécifiques des Etats concernés. Conformément à la "résolution relative à une réglementation commune de la concession de licences obligatoires sur un brevet communautaire" annexée à la présente convention, il est prévu de compléter le plus rapidement possible la convention par une réglementation commune de la concession de licences obligatoires sur des brevets communautaires.

L'article 89 paragraphe 1 confère aux Etats contractants le droit, lors de la signature, ou au moment du dépôt de l'instrument de ratification de la convention, de faire une réserve à l'effet que la réglementation prévue aux articles 47 et 82 n'est pas applicable. L'Italie a fait usage de cette faculté lors de la signature de la convention.

Aux termes du paragraphe 2, cette réserve est limitée à une période de 10 ans au maximum. Toutefois, cette période peut être prolongée de 5 ans au plus par le Conseil des Communautés européennes statuant à la majorité qualifiée.

Par ailleurs, la réserve cesse de produire ses effets en vertu du paragraphe 3 lorsque la réglementation commune de la concession de licences obligatoires sur un brevet communautaire sera applicable.

Ad article 90

L'article 76 prévoit la séparation de la procédure de nullité et de la procédure relative à un fait de contrefaçon dans le cadre d'une action en contrefaçon d'un brevet communautaire. Puisque différents Etats contractants dont la législation nationale prévoit la possibilité de statuer au cours de la procédure relative à un fait de contrefaçon, également sur la validité du brevet, ont exprimé des réserves contre l'introduction immédiate d'une telle réglementation, il convient de laisser à ces Etats la faculté de se réserver le droit de maintenir leur réglementation actuelle également en ce qui concerne le brevet communautaire pendant une période transitoire. Toutefois, le recours à cette faculté est subordonné à un certain nombre de conditions restrictives. Tout d'abord, seule la faculté de statuer sur les effets du brevet communautaire est reconnue au tribunal national. Compte tenu du principe de l'annulation uniforme du brevet énoncé à l'article 2 paragraphe 2 et du principe selon lequel l'annulation ne doit être prononcée que par l'Office européen des brevets, on a utilisé des termes différents. Toutefois, quant au fond, cette décision concernant les effets du brevet communautaire correspond dans une large mesure à l'annulation limitée géographiquement.

Etant donné qu'il s'agit en l'occurrence d'une exception importante au principe résultant de l'article 76, à savoir, la compétence exclusive de l'Office européen des brevets de statuer sur l'annulation du brevet communautaire, toute décision d'un tribunal national sur les effets du brevet communautaire est subordonnée à l'accord des parties. Même si l'on dispose de l'accord des parties, le tribunal peut, de sa propre initiative, renoncer à statuer et procéder conformément aux articles 76 et 77.

Le paragraphe 1 lettre a) comporte une condition supplémentaire aux termes de laquelle le tribunal national est lié par une décision antérieure de l'Office européen des brevets dans la mesure où les faits sont les mêmes, c'est-à-dire par

une décision prononcée au cours de la procédure d'annulation ou de la procédure de limitation. La lettre b) exclut la possibilité de supprimer des effets produits par le brevet communautaire pour des causes de nullité autres que celles citées à l'article 57 et exclut que l'on se fonde sur des considérations juridiques autres que celles ne pouvant pas conduire à l'annulation du brevet communautaire conformément à la présente convention.

La réglementation particulière pendant la période transitoire prévue à l'article 90 est limitée géographiquement. Aux termes du paragraphe 1, cela vaut d'abord pour la décision proprement dite concernant les effets du brevet communautaire. En vertu du paragraphe 7, la compétence du tribunal national sur le plan international est également limitée pour connaître des faits de contrefaçon. Par analogie à l'article 69 paragraphe 2, le tribunal national n'a compétence pour connaître des faits de contrefaçon que si ces faits ont été commis sur le territoire de l'Etat dans lequel le tribunal est situé.

Contrairement aux dispositions applicables lorsqu'il s'agit d'un tribunal statuant conformément à l'article 69 paragraphe 2, un tribunal statuant conformément à l'article 90 n'est pas lié par une procédure relative à une action en contrefaçon engagée dans d'autres Etats de la Communauté. Cela découle du fait que les articles 21 à 23 de la Convention d'exécution ne sont pas applicables. Lesdits articles règlent les questions de litispendance et de connexité des demandes.

Puisque l'article 90 est simplement destiné à éliminer les difficultés qui peuvent se présenter pendant la période transitoire pour certains Etats contractants dans le cadre d'une action en contrefaçon, la faculté prévue par cet article est limitée, conformément au paragraphe 4, à une période de 10 ans au maximum, elle peut toutefois être prolongée de 5 ans au plus par le Conseil des Communautés européennes. On s'attend également à ce qu'une solution définitive soit trouvée à ce problème grâce au protocole qui sera élaboré sur la base de la "résolution relative aux litiges sur les brevets communautaires" annexée à la convention. Par conséquent, il a été prévu au paragraphe 5 que cette réserve cessera de produire ses effets à la date d'entrée en vigueur de ce protocole.

Ad article 91

Cet article définit le cadre de l'application de l'article 159 (Conseil d'administration au cours d'une période transitoire), article 160 paragraphe 2 (Nominations d'agents durant une période transitoire), article 161 (premier exercice budgétaire) et article 163 (mandataires agréés pendant une période transitoire) de la Convention sur le brevet européen.

Conformément à la lettre a), la première réunion du Comité restreint du Conseil d'administration est convoquée, contrairement aux dispositions de l'article 159 paragraphe 1 de la Convention sur le brevet européen, par le Secrétaire général du Conseil des Communautés européennes.

Aux termes de la lettre b), les termes "Etats contractants" employés dans les articles 160 paragraphe 2, 161 paragraphe 2 et 163 de la Convention sur le brevet européen, s'entendent des Etats parties à la Convention sur le brevet communautaire.

En ce qui concerne les mandataires agréés auprès de l'Office européen des brevets, le paragraphe 2 comporte une disposition particulière en ce sens que l'article 64 paragraphe 2 est déclaré applicable. Aux termes de cette disposition, les mandataires agréés qui ne possèdent pas la nationalité de l'un des Etats parties à la présente convention sont habilités à agir, sous réserve de certaines conditions, en qualité de mandataires agréés dans une procédure concernant un brevet communautaire devant les instances spéciales de l'Office européen des brevets.

A d N e u v i è m e P a r t i e

Cette partie contient les dispositions figurant normalement dans les conventions internationales en ce qui concerne la ratification, l'adhésion, le champ d'application territorial, l'entrée en vigueur et la révision de la convention. Dans le texte ci-après, ces dispositions ne sont complétées que lorsque l'on est en présence de cas particuliers.

Ad article 92

Le paragraphe 1 prévoit que le règlement d'exécution fait partie intégrante de la présente convention. Par conséquent, le règlement d'exécution ne doit pas faire l'objet d'une signature ni d'une ratification séparées.

Le paragraphe 2 prévoit qu'en cas de divergence entre le texte de la présente convention et celui du règlement d'exécution, le premier de ces textes fait foi.

Ad article 93

Cet article dispose qu'aucune disposition de la présente convention ne peut être invoquée pour faire échec à l'application d'une disposition du traité instituant la Communauté économique européenne. Bien plus, les dispositions de la présente convention doivent être interprétées dans le sens des dispositions du traité instituant la Communauté économique européenne. Cela est conforme à l'objectif exprimé dans le préambule de la convention, à savoir, établir un régime communautaire de brevets contribuant à la réalisation des objectifs du traité instituant la Communauté économique européenne.

Ad article 95

Dans cet article, les Etats contractants confirment que tout Etat qui devient membre de la Communauté économique européenne, doit adhérer à la présente convention. Toutefois, l'adhésion ne peut pas prendre effet avant la date à laquelle cet Etat a adhéré à la Convention sur le brevet européen (paragraphe 2).

Ad article 96

Cet article prévoit la faculté de la participation d'Etats tiers à la présente convention. Dans ce cas, l'Etat tiers concerné doit être un Etat partie à la Convention sur le brevet européen qui constitue avec la Communauté économique européenne une union douanière ou une zone de libre échange. Le Conseil des Communautés européennes statuant à l'unanimité peut inviter un tel Etat à entamer des négociations en vue de sa participation à la présente convention.

Ad article 98

Cet article garantit que la convention ne peut entrer en vigueur avant la date d'entrée en vigueur de la convention sur le brevet européen à l'égard des Etats signataires de la Convention sur le brevet communautaire. Ainsi, il est tenu compte du fait que la Convention sur le brevet communautaire repose sur la Convention sur le brevet européen.

Ad article 100

Cet article stipule que, lorsque la majorité des Etats contractants demande une révision de la présente convention, une conférence de révision est convoquée par le président du Conseil des Communautés européennes. Cette disposition souligne la liaison étroite entre la présente convention et la Communauté économique européenne.

Ad article 101

Cet article comporte des dispositions relatives au règlement des différends entre Etats contractants qui concernent l'interprétation ou l'application de la présente convention. Aux termes de cet article, on distingue plusieurs étapes : la première étape est constituée par les négociations entre les Etats contractants concernés. Si les différends ne sont pas réglés de cette manière, il est prévu, dans le cadre de la deuxième étape, de saisir de la question le Comité restreint du Conseil d'administration. Si un accord n'est pas intervenu dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle le Comité restreint a été saisi du différend, l'un quelconque des Etats en cause peut porter le différend devant la Cour de justice des Communautés européennes.

A d R é s o l u t i o n s

Ad résolution relative à la nomination des présidents des chambres d'appelation :

Sur le fond, cette résolution est liée à l'article 11 et elle a été traitée dans le cadre de cet article.

Ad résolution relative à la centralisation, dans chaque Etat contractant, des juridictions appelées à connaître d'actions en contrefaçon de brevets communautaires :

Sur le fond, cette résolution est liée à l'article 70 et elle a été traitée dans le cadre de cet article.

Ad résolution relative aux litiges sur les brevets communautaires :

Sur le fond, cette résolution est liée aux articles 76 et 90 et elle a été traitée dans le cadre de l'article 76.